

This is a digital copy of a book that was preserved for generations on library shelves before it was carefully scanned by Google as part of a project to make the world's books discoverable online.

It has survived long enough for the copyright to expire and the book to enter the public domain. A public domain book is one that was never subject to copyright or whose legal copyright term has expired. Whether a book is in the public domain may vary country to country. Public domain books are our gateways to the past, representing a wealth of history, culture and knowledge that's often difficult to discover.

Marks, notations and other marginalia present in the original volume will appear in this file - a reminder of this book's long journey from the publisher to a library and finally to you.

Usage guidelines

Google is proud to partner with libraries to digitize public domain materials and make them widely accessible. Public domain books belong to the public and we are merely their custodians. Nevertheless, this work is expensive, so in order to keep providing this resource, we have taken steps to prevent abuse by commercial parties, including placing technical restrictions on automated querying.

We also ask that you:

- + *Make non-commercial use of the files* We designed Google Book Search for use by individuals, and we request that you use these files for personal, non-commercial purposes.
- + *Refrain from automated querying* Do not send automated queries of any sort to Google's system: If you are conducting research on machine translation, optical character recognition or other areas where access to a large amount of text is helpful, please contact us. We encourage the use of public domain materials for these purposes and may be able to help.
- + *Maintain attribution* The Google "watermark" you see on each file is essential for informing people about this project and helping them find additional materials through Google Book Search. Please do not remove it.
- + *Keep it legal* Whatever your use, remember that you are responsible for ensuring that what you are doing is legal. Do not assume that just because we believe a book is in the public domain for users in the United States, that the work is also in the public domain for users in other countries. Whether a book is still in copyright varies from country to country, and we can't offer guidance on whether any specific use of any specific book is allowed. Please do not assume that a book's appearance in Google Book Search means it can be used in any manner anywhere in the world. Copyright infringement liability can be quite severe.

About Google Book Search

Google's mission is to organize the world's information and to make it universally accessible and useful. Google Book Search helps readers discover the world's books while helping authors and publishers reach new audiences. You can search through the full text of this book on the web at <http://books.google.com/>

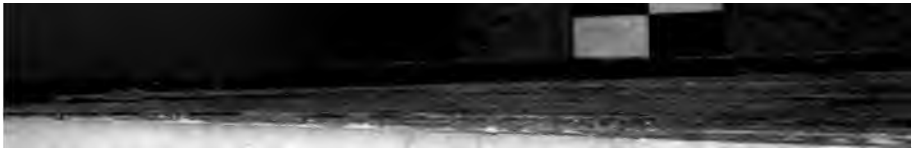

600089520U

1000 1000
1000

Lightfoot
E. Col.

HERODOTI

HALICARNASSEI

HISTORIARUM LIBRI IX.

ἩΡΟΔΟΤΟΥ

ἈΛΙΚΑΡΝΗΣΣΗΣ

ἹΣΤΟΡΙΩΝ ΛΟΓΟΙ Θ.

HERODOTI

HALICARNASSEI

HISTORIARUM LIBRI IX.

CODICEM SANCROFTI MANUSCRIPTUM

DENUO CONTULIT

RELIQUAM LECTIONIS VARIETATEM

COMMODIUS DIGESSIT

ANNOTATIONES VARIORUM

ADJECIT

THOMAS GAISFORD, A. M.

GR. LING. PROF. REG.

EDITIO ALTERA SUBINDE EMENDATA.

TOM. I.

OXONII,

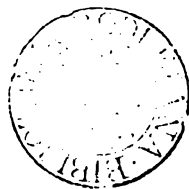
EXCUDERAT SAMUEL COLLINGWOOD,

IMPENSIS JOSEPHI PARKER;

G. ET W. B. WHITTAKER, ET C. ET J. RIVINGTON, LONDINI;

ET J. DEIGHTON ET FILIORUM, CANTABRIGIÆ.

MDCCCXXX.

290. i. 162.

20140911

20140911

20140911

20140911

20140911

20140911

20140911

20140911

20140911

20140911

20140911

20140911

20140911

20140911

20140911

20140911

ÆQUO LECTORI

S. D.

PET. WESSELINGIUS.

FACTURUS mihi operæ pretium videor, si prius nonnulla de Heródotο ejusque libris, quam instituti mei rationes, exposuero. Magni viri, Jos. Scaliger, Ger. Jo. Vossius, Jo. Alb. Fabricius, et novissime Jo. Bouherius, erudite ea in re fuerunt occupati; sæpe tamen discordes, et nonnunquam etiam lapsi. Seligam inde veritati maxime adsimilia, et electa adfirmabo.

Patriam præclarissimi scriptoris Halicarnassum primis ^{Herodoti} verbis Clio; illustre genus, et parentes Lyxen et Dryonem, ^{vita.} Suidas^a vetusque Epigramma^b ostendunt. Ætas ac natalis annus testimonio Pamphilæ cognoscitur^c, perhibentis principio belli Peloponnesiaci annos illum habuisse tres et quinquaginta: quod bellum Olympiadis LXXXVI. Anno secundo cum coeperit, primam utique lucem adspexit ineunte Olympiade LXXIV, quatuor annis ante Xerxis in Græciam expeditionem. Educatum edoctumque liberaliter fuisse, quamquam de præceptoribus altum silentium, dubitare nefas. Adultior Halicarnassum, tyrannidem Lygdamidis non ferens, reliquit, seque in insulam Samum contulit; ubi Ionici sermonis Veneres amplexus animum ad scribendum adpulit, in foro et “caussis agendis nihil omnino “versatus,” teste Cicerone^d.

Ante id tempus in publicum edita fuisse Hecatæi Milesii Περιήγησις τῆς Ἀσίας fertur: hinc, quæ Ægyptum, descriptionem phœnicis, hippopotami, et crocodilorum venationes

^a In Ἡρόδοτος et Πανίας.

^c Apud Gellium Noct. Attic. XV.

^b In scholiis ad Aristoph. Nub. vs. 23.

^d In libro II. de Orat. c. 13.

spectant, βραχέα παραποιήσας, *mutatis paucis*, nisi a Porphyrio fallimur, mutuatus est. Et fallimur fortasse: namque valde dubium est, fuerit-ne ejus Περιηγήσεως Hecatæus auctor. Callimachus, cui tali in negotio justa causæ dictio est, eam Hecatæo adjudicatam obscuriori homini tribuit apud Athenæum^f. Non addo, quod cl. Valckenarius verissime monuit, nihil hujuscemodi ab aliis, ne quidem a Plutarcho, exprobratum Herodoto fuisse. Vulgata quoque Xanthi Λυδιακὰ fuerant, dederantque illi τὰς ἀφορμὰς, sive *ansam* et *occasionem* ad res Lydorum exponendas: neque enim opinor Ephori apud ^hAthenæum verba ulterius posse porrigi. Multa sane Herodotusⁱ de Lydis eorumque in Italiam coloniis, de quibus nihil Xanthus, aut omnia alia; Dionysio, Herodoti populari, docente^k. Erant præterea in doctiorum manibus et celebritate Hellanici Milesii et Charontis Lampsaceni Περσικά, aut^l similis certe argumenti commentaria. Quorum quidem libris a scribendo deterritis non est, sed “conmotus, ut auderet uberius, quam superiores, et “ornatius dicere;” quæ Ciceronis verba^m: Dionysii autem, οὐκ ἀπετράπετο, ἀλλ’ ἐπίστευσεν αὐτῶν χρηϊστόν τι ἐξοίσιν.

Hunc in finem, ut singula expiscaretur et regionum situs atque habitus coram intueretur et exploraret, tædium ac ærumnas longæ peregrinationis non recusavit. Lustrata omni Græcia et Epiro, visaque Macedonia et Thracia, in Scytharum ultra Istrum et Borysthenemⁿ oras transiit.

^e In Eusebii Præp. Evang. X. 3. p. 466.

^f Deipnos. lib. II. p. 70. B. WESS. Conf. Creuzeri Fragmenta Historicor. Græcor. Antiquiss. p. 21. seq. SCHW.

^g Ad Musæ II. 77.

^h Lib. XI. 3. p. 515.

ⁱ Vid. lib. I. 94.

^k Antiq. Rom. lib. I. p. 22. WESS. C. 28. At, quod in narratione de Lydorum colonia in Italiam deducta discedit a Xantho Herodotus, non inde efficitur, nihil e Xantho profecisse Nostrum: neque dubitandum mihi videtur, τὰς ἀφορμὰς, quas Herodoto dedisse Xanthum Ephorus ait, non modo *ansam* et *occasionem*, (hæc foret, ἢ ἀφορμή) sed *materiam scribendi argumentumque* intelligi debere: in quo quum alios doctos viros

tum Larcherum t. I. p. 381. et Creuzerum lib. cit. p. 142. seq. consentientes habeo. SCHW.

^l Vid. Dionysii Halic. Epist. ad Pompeium p. 129. WESS. Dionys. Hal. vol. VI. ed. Reisk. p. 769. De Hellanico vero, post Sturzium, qui illius Fragmenta collecta edidit, monuit Creuzerus in libro de Historica arte Græcorum p. 96. seq. fuisse illum quidem natu paulo majorem Herodoto, cæterum post hunc scripta sua edidisse. Charonis Lampsaceni, Hecatæi, et Xanthi Fragmenta collecta, commentariisque illustrata, edidit idem Creuzerus in libro paulo superius laudato, qui Heidelb. 1806. prodiiit. SCHW.

^m Orator. c. 12.

ⁿ Vid. lib. IV. 81. etc.

Neque ab Asia abstinuit, cujus peragrata multo maxima parte, adiit Syriam, ubi Tyrum^o. Phœnicum nobilissimam urbem, et Palæstinam maritimam^p inspexit diligenter. Hinc commodum in Ægyptum iter; quam visendi cupiditate oberasse, Euterpe loquitur. Ex Ægypto in Libyam excucurrit, Cyrenenque vidit^q, forsitan et alia amplissimæ regionis oppida. Africæ ab Ægypto ad promontorium Soloëntem sollicita descriptio et crebri cum Carthaginensibus habiti sermones^r hoc possent persuadere, neque valide tamen. An Babylonem et uberrimos ejus agros inviserit, venit in disputationem. Vir doctissimus, Des Vignoles, sed Herodotus sæpius, quam par erat, iniquior, eo profectum vehementer infitiatur^s. Non nego, quod illi opinioni obtentui fuit, itineris Babylonici districtam a Musis mentionem abesse. At sunt de verissima ampl. Bouherii^t observatione conplura, quæ illud sibi desiderant: in his repetita cum Chaldæis^u colloquia, vix ea tempestate extra Babylonis fines conserta: tum amplissimæ urbis operosa et accurata delineatio, templorum præterea et statuarum, quibus illa merito superbiebat. Ait in suam usque ætatem Babylone durasse Jovis Beli fanum æreis portis, Διὸς Βήλου ἱρὸν χαλκόφυλον^x, καὶ ἐς ἐμὲ τοῦτο ἔτι ἰόν. Contra ea non vidisse sese isthic statuam duodecim cubitorum ex solido auro, quod eam Xerxes aliorum asportasset, ἐγὼ μὲν μιν οὐκ εἶδον^y. Porro, declarata cultissimis verbis soli Babylonici ubertate, ἐκ^z δὲ κέγχρου^r καὶ σπασάμου ὅσον τι δένδρον μέγας γίνεται, ἐξεπιστάμενος, μνήμην οὐ ποιήσομαι· εὐ εἰδὼς ὅτι τοῖσι μὴ ἀπιγμένοισι ἐς τὴν Βαβυλωνίην χώραν καὶ τὰ εἰρημένα καρπῶν ἐχόμενα ἐς ἀπιστίην πολλὴν ἀπίκται. *Ex milio autem et sesamo quantæ proceritatis arbor surgat, etsi probe mihi comperta, memorare supersedeo; bene gnarus, iis, qui nunquam Babylonicam regionem adierunt, quæ de frugibus dicta sunt, perquam incredibilia visum iri.* Talia commentantem negabimus earum rerum testem fuisse

^o Libro II. 44.

^p Lib. III. 5. et II. 106.

^q Lib. II. 181.

^r Lib. IV. 168. etc. et ibid. cap. 43.

et 195, 196.

^s Chronol. lib. IV. 4, 5. et VI. 3. 10.

^t Dissert. Herod. cap. 1.

^u Lib. I. 183.

^x Ibid. c. 181.

^y Ibid. c. 183.

^z Ibid. c. 193.

oculatum? Verum ista erudito viro, nimio Ctesiae amore in transversum abrepto, condonemus.

Herodotus, visis tot regionibus, urbibus et hominum moribus, in Samum reversus, quæ ad sedulæ apīs instar undique collegerat, scriptis consignare, Suida auctore, ingressus fuit. Intento autem isti negotio spes Halicarnassum tyrannico dominatu liberandi adfulsit; quorsum delato res bene cessit. Expulsus enim Lygdamis est, et civibus æqua rediit libertas; sed, uti fit, factiones civitatem miscuerunt, invidiæque liberatorem, factiosis fortasse gravem, incessit. Tum patriam reliquit, inque Græciam tetendit. Huc pertinent Luciani ista ^a, difficilia quibusdam intellectu visa, *πλείστας γὰρ οἰκοῦν* Herodotus *ἐκ τῆς Καρίας εὐθὺς τῆς Ἑλλάδος ἐσκοπεῖτο*, videlicet, qua tandem ratione et minimo labore insignis ac celebris evaderet. Instabat per illi commodum Olympiorum tempus solemne: properavit ad illud certamen, atque in magno Græcorum consensu recitavit historias suas. Namque ea non docent, absolvisse Herodotum historiarum libros Harlicarnassi, sed compositos in Samo insula, quod ex Suida adsciscendum, ex Caria ad Olympicum conventum secum portasse, et Græcis, ut illis innotesceret, prælegisse. Eligunt ad eam recitationem Olympiadem LXXXI. viri docti, quippe ætati Herodoti egregie congruam: neque mihi refragari animus est, eoque minus, quod pueriles Thucydidis anni Elidensem hanc Olympiadem sibi postulent. Aderat Thucydides una cum patre Oloro admodum adolescens ^b, *ἔτι παῖς ὦν*, in summo Græcorum plausu recitanti, il-lacrymavitque, æmulatione quadam jam tum ad consimile laudis studium accensus; quo Herodotus animadverso, ad Olorum ^c, *ὀργᾷ ἡ φύσις τοῦ υἱοῦ σοῦ πρὸς τὰ μαθήματα*, optime de puero XV. annorum, et gloriæ desiderio lacrymante. Atque hic non obliviscor secundæ recitationis, Athenis Olymp. LXXXIII. anno tertio institutæ; quam Thucydidem auscultare potuisse, certum quidem est, sed jam virili ætate, non puerum. Erudite hoc H. Dodwellus exsecutus ^d,

^a In Herodoto cap. 1. p. 832.

^b Suidas in *Θεογεωγραφίᾳ*.

^c Marcellinus Vit. Thucyd. p. 9.

^d Appar. ad Annales Thucyd. p. 23.

infelix ejus (fraude Sitalcæ, Thracum reguli) eventus. Verissime Herodotus^o, ταῦτα μὲν νυν πολλοῖσι ἔτισι ὕστερον ἐγένετο τοῦ βασιλέως στόλου. Contigerunt quippe anno Olympiadis LXXXVII. tertio, sive annis post Xerxis in Græciam transitum duobus et quinquaginta. Pertinerent ad hunc quoque censum, quæ de Amyrtæo et filio ejus Pausiri perscripta meminimus, si, quod viro amplissimo in opinionem venit, rege Persarum Dario Notho evenissent: at eam falli, videor mihi clare ostendisse^p. Justior locus erit fugæ Zopyri, filii Megabyzi, ad Athenienses^q, quem Ctesias sub Olymp. LXXXVIII. non multo ante Artaxerxis obitum ab rege defecisse atque Athenas abiisse^r, commemoravit. Verum de his abunde.

Quo usque vitam extenderit, et ubi ejus finem fecerit, partim scriptorum taciturnitas, partim discordia, in dubio relinquit. Suidas^s Thuriis supremum obiisse diem et in foro urbis contumulatum perhibet; esse tamen, qui Pellæ in Macedonia decessisse de vita aiant. Si Marcellino^t fides constat, sepulcrum Herodoti ad portas Athenarum Melitidas in Cœla, ubi Κιμώνια μνήματα, ostendebatur olim. Quæ de mea quidem sententia expediri nequeunt, nisi cenotaphia tumulique honorarii in auxilium vocentur. Τάφος tamen Marcellino, quo de H. Dodwelli^u luculenta est animadversio.

2 Ex scriptis summi viri solæ ad nos jucundissimæ^x IX.

Scripta Herodoti.

MUSÆ deveniunt. Nam, Ἐξήγησιν de vita Homeri titulum ementiri et Herodotum auctorem perperam edere, liquidis rerum argumentis evicisse me puto. Ipse-ne Historiarum libris *Musas* inscripserit, non liquet. Lucianus^y, cujus Vossius et Fabricius obliti non sunt, hominum admirationi, ex narrationum et dictionis jucunditate progenitæ, eos adscripsit titulos. In more ipsi fuit^z, τὸν πρῶτον λόγον, τοὺς

^o Lib. VII. 137.

^p Vid. ad lib. III. 15.

^q Lib. III. c. ult.

^r Persic. cap. 42.

^s In Ἡρόδοτος.

^t Vita Thucyd. p. 3.

^u Appar. ad Annal. Thucyd. sect. xx.

^x De Theopompi Epitome Herodo-

tea conf. Ruhnkenii Hist. Crit. Oratorum Gr. p. lxxxix. ED.

^y In Herodoto c. 1.

^z Vid. lib. V. 36. VII. 93. et 213. I. 75. WESS. Nec vero in hisce locis, aut horum similibus, vocabulum λόγος ita intelligi debet, quasi singulos e novem Historiarum suarum libris singulos λόγους diceret: sed λόγος in

πρώτους λόγους primores libros, et sequentes τοὺς ὀπίσθε λόγους, τοὺς ὀπίσσω λόγους, posthabito Musarum, tametsi justissimo, nomine adpellare. Quid enim illis ex cuncta Græcia jucundius, quid suavius, elegantiusve? Veracitatis tamen amor, sine quo historiæ nihil nisi nugæ et Siculæ gerræ, pluribus olim et nostri ævi hominibus abesse visus est. Scripserat Ael. Harpocratio^a περὶ τοῦ κατεψεύσθαι τὴν Ἡροδότου Ἱστορίαν. Quid carperit, et quibus in rebus fabulosam judicaverit, ignoratur. Id novimus, in rhetorum olim usu fuisse, cum clari nominis famam aucupabantur, aliorum meritis detrudere: quod eo non dicitur, ut de Harpocratio adseveretur. Fieri potuit, ut ad nonnulla, quæ veri fidem videbantur excedere, offenderit. Multos in consimilem fraudem fabellæ induerunt, Musis sæpenumero innexæ, quibus scriptor ipse adsensum negavit, crebro obtestatus, se^b ἀκοῇ λέγειν, *fando accepta referre*, neque omnia sibi πιστὰ videri: immo hanc sibi legem dixisse, ut audita enarret, neque cunctis adstipuletur tamen, atque hoc inculcatum omnibus cupere lectoribus. Ἐγὼ^c δὲ ὀφείλω λέγειν τὰ λεγόμενα, πείθεσθαι μὲν οὐ πᾶσι ὀφείλω καὶ μοι τοῦτο τὸ ἔπος ἐχέτω ἐς πάντα τὸν λόγον. Quod ejus monitum si criminatores habuissent in promptu, uti æquitas postulabat, taxandi utique modum fecissent, debuissent profecto. Acrior tamen, ejus non ignarus, insurrexit Plutarchus, vir eccellente eruditione, non falsi, sed et malignitatis^d Herodotum traducendo. Actio docta est, verum mirifice colorata, sæpissime

hujusmodi locis nihil aliud nisi *narrationem*, vel *historiam*, ut nos vulgo vocamus, significat: qua ratione etiam Hecateus, ut hoc utar, *λογισαίς* Nostro dicitur, II. 143. V. 36. et 125. id est, *Historiarum scriptor*; de eodemque Hecateo loquens idem Noster VI. 137. ait, Ἐκαταίος ἐν ταῖς λόγοις, *Hecateus in suis Historiis*: denique VII. 152. ubi πάντα τὸν λόγον ait, *universam suam Historiam* intelligit. Itaque, ubi se ait de re quadam ἰν ἄλλῃ λόγῳ esse dicturum, non semper alium ex novem Historiarum suarum libris intelligit, verum subinde etiam aliam ejusdem libri partem; veluti, quæ lib. VI. c. 39. proficitur se ἰν ἄλλῃ λόγῳ expositurum, ea cap. 103. ejusdem sexti

libri exposita leguntur. Eodem modo Pausanias lib. III. cap. 2. quum ait Ἡρόδοτος ἐν τῇ λόγῳ τῇ ἐς Κρείστον, non hoc dicit, *Herodotus in Libro de Cræso*, sed *Herodotus in ea narratione* (sive, in ea *Historiarum suarum parte*) *quæ ad Cræsum spectat*. Similiterque idem Pausanias lib. V. cap. 26. p. 447. ait, Ἡρόδοτος ἐν ταῖς λόγοις, *Herodotus in suis Historiis*. Sed de hoc usu vocabuli λόγοι vide mox ipsum Wesselingium verissime momentem. SCHW.

^a Suidas in Ἀρσενικαίων.

^b Vide lib. II. 29. et cap. 121, 5. III. 116. IV. 5. 25. etc.

^c In lib. VII. 152.

^d De Malignitate Herodoti, Opera T. II. p. 855. etc.

infelix ejus (fraude Sitalcæ, Thracum reguli) eventus. Verissime Herodotus^o, ταῦτα μὲν νυν πολλοῖσι ἔτεσι ὕστερον ἐγένετο τοῦ βασιλέως στόλου. Contigerunt quippe anno Olympiadis LXXXVII. tertio, sive annis post Xerxis in Græciam transitum duobus et quinquaginta. Pertinerent ad hunc quoque censum, quæ de Amyrtæo et filio ejus Pausiri perscripta meminimus, si, quod viro amplissimo in opinionem venit, rege Persarum Dario Notho evenissent: at eam falli, videor mihi clare ostendisse P. Justior locus erit fugæ Zopyri, filii Megabyzi, ad Athenienses^q, quem Ctesias sub Olymp. LXXXVIII. non multo ante Artaxerxis obitum ab rege defecisse atque Athenas abiisse^r, commemoravit. Verum de his abunde.

Quo usque vitam extenderit, et ubi ejus finem fecerit, partim scriptorum taciturnitas, partim discordia, in dubio relinquit. Suidas^s Thuriis supremum obiisse diem et in foro urbis contumulatum perhibet; esse tamen, qui Pellæ in Macedonia decessisse de vita aiant. Si Marcellino^t fides constat, sepulcrum Herodoti ad portas Athenarum Melitidas in Cœla, ubi Κιμῶνια μνήματα, ostendebatur olim. Quæ de mea quidem sententia expediri nequeunt, nisi cenotaphia tumulique honorarii in auxilium vocentur. Τάφος tamen Marcellino, quo de H. Dodwelli^u luculenta est animadversio.

2 Ex scriptis summi viri solæ ad nos jucundissimæ^x rx. Scripta Herodoti. Musæ devenerunt. Nam, Ἐξήγησιν de vita Homeri titulum ementiri et Herodotum auctorem perperam edere, liquidis rerum argumentis evicisse me puto. Ipse-ne Historiarum libris Musas inscripserit, non liquet. Lucianus^y, cujus Vossius et Fabricius obliti non sunt, hominum admirationi, ex narrationum et dictionis jucunditate progenitæ, eos adscripsit titulos. In more ipsi fuit^z, τὸν πρῶτον λόγον, τοὺς

^o Lib. VII. 137.

^p Vid. ad lib. III. 15.

^q Lib. III. c. ult.

^r Persic. cap. 42.

^s In Ἡρόδοτος.

^t Vita Thucyd. p. 3.

^u Appar. ad Annal. Thucyd. sect. xx.

^x De Theopompi Epitome Herodo-

tea conf. Ruhnkenii Hist. Crit. Oratorum Gr. p. lxxxix. ED.

^y In Herodoto c. 1.

^z Vid. lib. V. 36. VII. 93. et 213. I. 75. WESS. Nec vero in hisce locis, aut horum similibus, vocabulum λόγος ita intelligi debet, quasi singulos e novem Historiarum suarum libris singulos λόγους diceret: sed λόγος in

fallax, et arcessita adeo, ut culpam, qua illum nimio patriæ studio onerare gestit, ipsæ sustineat. Ioach. Camerarius et H. Stephanus id non dissimularunt, neque nos eorum exemplo, illis præsertim in rebus, quæ suggillabantur.

Atque hic laudibus ferre debeo doctissimi Abbatis Geinozii in vindiciis et defensione Herodoti ab accusationibus Plutarchi et aliorum studium, cujus partem nobis Academiæ Inscriptionum Acta sistunt^c. Fuit Herodotus, vitio humani ingenii, obnoxius erroribus; lapsus veri ignorantia haud raro est, sæpius etiam ab aliis deceptus. Manetho, referente Josepho^f, jactitabat, Herodotum πολλὰ τῶν Αἰγυπτιακῶν ὑπ' ἀγνοίας ἐψευσμένον, in rebus Ægyptiis propter ignorantiam crebrius aberrasse: vere fortasse: mallet tamen locupletiolem, quam Manetho vulgo habetur, hujus accusationis auctorem. At enim plurima olim in fabulis et fagmentis deputabantur, quorum justissime numero nunc eximuntur. Fabulosa censebantur de Afrorum institutis et moribus prodita, de circumnavigata ea nostri orbis parte, de Ægyptii soli genio et Pyramidibus, de Scythis, succini origine, Caspio mari, innumerisque aliis, quæ serior ætas et peregrinatorum frequentia veritati animadvertit congrua. Enimvero, horum omnium memoriam replicare, nihil attinet.

Istud hæret in bubio, truncatæ-ne Musæ sint, et an alios similis argumenti commentarios Herodotus digesserit? Mutilationis et defectus suspicionem de Athenada, viro Trachinio, indicata movent^g: οὗτος ἀπέκτεινε μὲν Ἐπιάλτεια δι' ἄλλην αἰτίην, τὴν ἐγὼ ἐν τοῖσι ὀπισθεν λόγοισι σημανέω: hic *Epialtem aliam ob causam, quam ego sequentibus in libris reddam, interemit*. Reddidit autem nusquam, non octavo, nedum libro nono. Ergo-ne ea excidit commemoratio? an promissi oblivio ejus animum incessit? an decimum adjungere mediatum fuit librum? Utrumque fieri quitum est. Nam hiatus illis in Musis nullum se mihi indicium prodidit. Similis fluctuatio, sed expeditu pronior, de libris Libycis, Λιβυκοῖσι λόγοισι, quorum meminit ipse^h.

^c Tom. XIX. edit. Paris. p. 115.

^f Lib. I. contr. Apion. c. 14.

^g Lib. VII. 213.

^h Lib. II. 161.

memorantem, cum illa avis, sicuti reliquæ aduncis unguibus, potu abstineat. Quod quidem in Musarum opere nusquam nunc obvium, capessere locum in Historia Assyria conmodissimum potuit, siquidem Ninus, ut Vossius optime, Assyriæ metropolis. Non equidem nescio, cel. Fabricium de integrioribus, quam nostræ sunt, Musis, ab Aristotele versatis et lectis, suspicatum: quæ suspicio, si verum amamus, litem lite resolvit. Ostendi enim oportuerat, ubi et quibus rebus fuerint decurtatæ. Liber utique primus, Babylonice et Assyriis rebus abundans, adeo aptus et nexus cohæret, ut locum τῇ διηγέσει περὶ τὴν πολιορκίαν τῆς Νίνου adpositum concedat nullum. Λόγοι proinde Ἀσσύριοι, nisi memoria Philosophum deceperit, absoluti editique fuerunt. Quorum quidem editio tanto certior et omnibus dubiis in posterum foret libera, si fragmentum inde, quod Jo. Bouherii sollertiam advertit, perduraret. Apud auctorem Chronici, cui Paschale nomen^q, Sesostris, rex Ægypti, continuo victoriarum cursu Assyrios, Chaldæos, Persas Babylonem usque, Asiam præterea, omnem Europam, Scythiam et Mysiam domat: in Ægyptum reversurus xv. millia Scythicæ juventutis in Perside, assignata illis fertili et comoda sede, collocat: postea illi Parthi de Persico sermone, alioqui Scythæ, virtute bellica longe præstantissimi, καθὼς additur Ἡρόδοτος ὁ σοφώτατος ταῦτα συνεγράψατο, sicuti sapientissimus Herodotus hæc tradidit. Ubi tandem? Musæ tacent. Ergo ex libris, uti conjicitur^r, rerum Assyriarum. Quod equidem valde demiror. Herodotus de Sesostride multo scripsit diversiora^s: Assyriaca ejus post Aristotelis fata Historicos, Geographos, et Grammaticos latuerunt omnes, nec quisquam hilum inde decerpserit; et obscurum hominem seculi post Christi natales septimi ea lectitasse putabimus? Immo cuncta cum pulvisculo Chronici sartor corrasit ex Jo. Malala^t, quem Suidas^u sibi ducem optavit, haud sane fidelem, et in Herodoti tempore finiendo^x plane stultum. Sed pœnarum ille satis Rich. Bentleio, V. Cl. in eruditissima ad Jo.

^q Chr. Pasch. p. 38. edit. Venet.

^r Vid. Bouherii Diss. Herodot. cap.

¹.

^s Lib. II. 103.

^t Chronograph. p. 28.

^u In Πάριον et Σώστρις.

^x Chronogr. p. 200.

Millium epistola dedit, et sperni potest. At plurima Is. Vossius fragmenta Herodoti detexit, quæ nihil nostras ad Musas; ea promi ex commentariis Rerum Assyriacarum potuisse ^γ, suspicantur. Fateor ultro, talia in Grammaticorum scholiis et Lexicis inveniri, quæ Is. Vossius, modo ea curate excussisset, Herodoto citra dubium abjudicasset. Conpendiario scriptionis modo, in scriptis codicibus non parce obvio, HP, HPO, HPOΔ. notare Herodotum, Herodorum, Herodianum, queunt. Inde error et confusio: hinc jactata toties Herodoti fragmenta, veræ Herodori aut Herodiani lacinia; quemadmodum in Dissertatione Herodotea liquidissime, ut opinor, patefeci: questus ibidem sum de doctissimi Des Vignoles ^z imprudente decreto super interitu Assyriacorum, de quibus hactenus ^a.

Nunc progredi præstat ad Musarum publicatas editiones: ³ quarum princeps Latina, Venetiis anno MCCCCLXXIV. ^{De edd. et odd. mss. Herodoti.} provulgata, Laurentium Vallam, doctissimum virum, multorum olim odio et invidia mersum, auctorem proficitur. Versio, non sane absurda, quamquam mendosissime descripta, et interpretis oscitantia sæpe aberrans, H. Stephani et aliorum castigationibus purgata, servatur in hunc diem. Quid in ea Pet. Dan. Huëtius ^{aa}, quid alii desideraverint, notum est in vulgus. Non omnium tamen culpam Laurentius præstare debet ^b. Multa operis, quod primus occupavit, difficultate excusari queunt; plura recidunt in membranas, quas vertendo expressit, bonas quidem, sed in Clione miserabiliter luxas et mancas. Aldus codicem Græcum eo in libro decem prope chartis abundare et Vallæ Latina excedere adnotavit verissime. Desunt, quod accepto benivolentia amplissimi G. Meermannii Veneto interpretationis

^γ Bouherius Dissert. Herod. c. 1. Colomesius Oper. p. 325. Berkelius in Steph. Byz. voc. *Ἀδρια*.

^z Chronolog. lib. IV. 4, 6. etc.

^a Hæc de Herodoti vita, scriptisque Wesselingius. Idem argumentum erudite copioseque Larcherus etiam in introitu Gallicæ versionis pertractavit. De universo vero harum Historiarum instituto, et de mirabili arte qua illud exsecutus est suavissimus scriptor, in primis legi meretur

supra laudatus Creuzeri nostri liber qui de *Historia Arte Græcorum* inscribitur. Consuluisse etiam juvabit duas Commentationes, auctore Meierotto, *Sur Hérodote et le but de son Histoire*, Actis Acad. Reg. Berolin. ann. 1792. et 1793. p. 574. seqq. et p. 599. seqq. insertas. SCHW.

^{aa} De Claris Interpret. p. 226.

^b Conf. Wesselingii Dissertat. Herodoteam c. VIII. 5. SCHW.

exemplari conperi, sectiones sive capita tota, aut magna ex parte XCII. XCIII. XCIV. XCVI. C. CIII. CIV. CV. CVI. CXXXI. CXXXII. CXXXIII. CXXXIV. CXXXV. CXXXVI. CXXXVIII. CXXXIX, tum universa a cap. 140. usque in cap. 178, denique cap. 199; itidem ex schedis Archiepiscopi Sancroft et Vindobonensibus, admirabiliter Vallæ codici conspirantibus, exulantia. Hæsitare memini, uter hiantia Vallæ Latina expleverit, Petrus-ne Phoenix, additiones suas editione Parisina apud Jo. Parvum MDX. ambitiose jactans, an Conrad. Heresbachius. Nunc de Petro Phœnice dicta^c retracto. Nullæ ejus, quantumvis Laurentii Latina, Aldi indicio, bene nosset mutila et defecta, accessiones, additiones nullæ. Omnes Heresbachio debentur, commentato ad hunc modum^d: “Ad hæc in primo libro a nobis adjecta plus minus novem folia, a Laurentio haud scio qua occasione prætermissa; quæ certe nemo infitari poterit, quin illuc pertinerent, ut quod Græcum exemplar atque adeo contextus ipse narrationis “testentur.” Quidquid ergo in sectionibus illis peccatum, Heresbachii est, non Vallæ.

Græcas Herodoti Musas primus^e Venetiis MDII. nitidissime prodire jussit Aldus Manutius, “eo gratiores fore existans, quoniam multis exemplaribus castigatæ,” quæ illius verba, “emittebantur.” Neque ea falsus opinione vir sollertissimus fuit. Læto gratoque eas animo Joach. Camerarius, eximium doctæ Germaniæ decus, accepit et sinu fovit; “cumque exempla Historiarum^f Herodoti et requiri a studiosis “Græcæ linguæ et non facile reperiri conperisset, auctor fuit “Jo. Hervagio, ut sua in officina expressa edere vellet.” Hortanti præclaro viro, et egregiam prorsus cum Herodoti vindiciis et Ionicæ dialecti figuris præfationem suppeditanti,

^c Dissert. Herodot. c. 8. [item in Not. ad Herodot. I. 54.]

^d Epistola ad Jo. Gogravium, præfixa edit. Latinæ Herodoti anno MDXXXVII.

^e De ed. Ald. hæc Schweighæuserus ad I. 26. “Profitetur sæpe mihi obor- tam esse suspensionem, a viro docto qui Aldinæ præfuit editioni multis “locis inventas esse Ionicas verborum formas, quas nullus cod. ms.

“exhibebat: quibus in locis ex alio-
“lentio eorum hominum qui in gra-
“tiam editorum alios codd. confe-
“runt, et multa sæpe quæ ipsis mi-
“nutiæ esse videntur, negligere so-
“lent, non continuo colligi potest,
“codd. illos cum Aldina scriptura
“consentire.”

^f Ex Præfatione edit. Hervagianæ primæ.

paruit strenuus et attentus chalcographus, Aldi exemplari Basileæ MDXLI. et MDLVII. presse repræsentato. Utriusque, Aldini in primis, dos præcipua est, quod Ionici sermonis formam raro neglexerit, atque elegantissime conplusscula, insequentium temeritate aut mutata aut socordius præterita, descripserit.

Amplior H. Stephano gloria ex studio et cupiditate Musas ornandi obtigit. Offensus infida Vallæ versione, errores et peccata ejus callidissime patefecit, omnemque, præscripta elegante pro Herodoto ad criminatores Apologia, anno MDLXVI. recognovit. Qua functus opera, Græcum Aldi exemplum recentavit MDLXX, atque iterum MDXCII. adpositis, quæ in priore omiserat, Vallæ Latinis. Rationes instituti laboris sic prodidit: "Non eas tantum, quas ante, "diversas scripturas (ut Græci *διαφόρους γραφάς* appellant) "exhibui, sed et numerum earum auxi, et censura adhibita "quasdam exauctoravi; non tamen ita ut amandarem, sed "tantum ut loco suo motis alium minus honorificum darem. "Ex ipso enim textu, ut hodie moris est vocare, in marginem "transtuli. Sed quasdam vicissim majore dignas honore judicavi, ideoque illas hinc illuc transtuli." Inde post Aldum scriptas membranas in consilium misisse, atque ex illis ea sibi et Herodoto elegisse, quæ potiora censuerat, adparet^h;

^g In præfatione editionis Græco-Latinæ.

^h Quamquam titulus prioris editionis Stephanicæ, quæ Græca sola exhibet, Herodoti libros profitetur ex vetustis exemplaribus recognitos; tamen nec in ejusdem editionis, nec in alterius Præfatione mentionem ullam fecit editor codicum manuscriptorum a se ad recognoscendos Herodoti libros adhibitorum. Quin et in secundæ editionis Præfatione satis etiam dierte professus est, frustra se ad illum diem vetus exemplar, e quo hi libri corrigi possent, expectasse. Atque, ut dicam quod sentio, videtur mihi H. Stephanus nullum prorsus codicem manuscriptum, ad cujus fidem Herodoti Historias recognosceret, ob oculos habuisse. Quod si quis vero ex me querat, unde igitur *diversas* illas hauserit Stephanus, quas et in prioris editionis margini-

bus, et copiosiores etiam in editionis Græco-Latinæ oris exhibuit? primum hoc tenendum est, esse illarum lectionum marginalium tria genera. Scilicet, tametsi unicuique earum hanc notam *ἡρ'αι* (id est, *ἡρ'αἰων*) præfixit editor, tamen pars earumdem non nisi conjecturæ sunt, ex quibus mendosas quas ille judicavit Aldinas lectiones corrigendas censuit. Alterum est lectionum marginalium genus earum, quas ex Aldino contextu, tamquam manifestius vitiosas, eiecit editor, sed tamen in ora adnotandas judicavit. Denique tertium genus tale est, ut dubitari quidem vix possit esse eas e msto libro ductas; quemadmodum etiam multe ex his, quas loco ejectarum Aldinarum in contextu Stephani exhibentur, haud dubie e vetustis libris ductæ sunt. Sed de hoc genere ita statuendum videtur: usum esse Stephanum exem-

quamquam et de conjectura pauca refinxit. Quæ quidem libertas laudem potius, quam insultationem ac odiosam criminationem, meruit. Peccaverit vir egregie sedulus in quibusdam: quid illis usu venit, qui schedas omnium emendatissimas ostentarunt? Opus in cuncto hoc genere cura est, quam humana conditio admittit, diligente: ea prudenter insumta, si qui cadant, maligna criminationis traductio abesse debet; et hoc magis, quoniam vetustiores et probiores codices nancisci, fortunæ quoddam donum est, non iudicii: propterea vero se venditare et alios longe post se ponere, profecto illiberale¹. At istud ulcus tactum respuit.

Secundam H. Stephani editionem, priore non prorsus posthabita, Francofurti anno MDCVIII. Gothofr. Jungermanus iteravit sollerte diligentia; textumque, quem vocant, in capita sive tmemata secuit et distinxit, ac indicem ad ea, magna quærentium utilitate, accomodavit: insuper διτρογραφίας ex schedis Palatinis Narrationi de vita Homeri adscripsit, et Λεξιὸν τῶν Ἡροδοτέων λέξεων ex MS. Melch. Heimsfeldii Goldasti, ut de Ctesię fragmentis, ejusdem industria adauctis, nihil addam, nobis dedit. Illam autem viri optimi operam Genevæ MDCXVIII. ita repetiverunt, ut utraque recte cognita ambas te nosse putes. At res secus

plo quodam sive Aldinæ sive Hervagianæ editionis, cujus in marginibus partim lectiones e manuscripto quodam codice, (sive illi plures fuere,) partim vero docti cujusdam viri conjecturæ ita promiscue adnotatæ fuissent, ut incertus subinde ipse Stephanus fuerit, utrum e vetusto codice ducta fuisset aliqua scriptura, an non nisi conjecturæ deberetur. Cujus rei quum multa alia mihi visus sum indicia observare, tum illud satis manifestum, quod, postquam lib. II. cap. 47. pro vitiosa Aldi scriptura ἀρθινίης βιούς τι τινὲς πλάσαντες ὕς, verissimam hanc, ἀρθινίη βίου, στατινίης πλάσαντες ὕς, posuisset, deinde in posterioris editionis Præfatione, loco probatissimæ hujus scripturæ, aliam, et eam quidem parum probabilem, sua de conjectura proposuit: qui si scivisset esse istam ex manuscriptis libris ductam, (sic enim legunt veteres codices propemodum omnes) non erat medio in sole obscuram lucer-

nam circumspecturus. Ceterum, sicut in Græcis multa rectissime constituit idem Stephanus, sic et de Latina versione hactenus optime meritus est, quod in posteriore editione, in qua Herodoti Græcis Vallæ Latina adjuncta sunt, pluribus in locis ubi vitiosa Vallæ versio est, (prætermis- sis quidem longe pluribus, quæ ejusdem sunt generis,) aptiorem interpretationem in ora adject: quo spectat id quod in titulo ejusdem editionis his verbis prædicatur, *cum Vallæ interpretatione Latina ab Henr. Stephano recognita*. Eædem castigationes versionis Laurentianæ deinde in editione Jungermani, et in Londinensi, quæ Galeo vulgo tribui solet, in ima ora cujusque paginæ exhibentur. SCHW.

¹ Rusticam Jac. Gronovii importunitatem, qua et in alios doctos viros, et in H. Stephanum ille invectus est, tacito hominis nomine notatam vir cordatissimus voluit. SCHW.

habet. Editor, aut (si mavis) corrector, non utique indoctus, varias Æm. Porti suspensiones orationi inculcavit; alia, neque imprudenter, ex Vallæ Latinis correxit; hoc vituperabilis, quod illud consilium occultum habuerit.

Prius deinde Jungermanni Francofurtense exemplum non sine corollario recudendum curavit vir prædicatione dignissimus Th. Gale Londini MDCLXXIX. Exornavit illud Chronologia Herodotea, Indice dictionum Ionicarum, et variantibus lectionibus, laudabili sane studio. Erat illi in oculis et manibus scriptus liber archiepiscopi Cantuariensis Guil. Sancroft, et Collegii Etonensis alius: ex utroque varia, quamquam in priore subinde peccans, nobiscum communicavit: neque non Athenæum, Eustathium, Suidam et plures, qui testem Herodotum in rem suam advocarant, aut ab eo aliqua sumserant mutua, sedulo adhibuit^k. Vere scripsit, infinita esse, quæ ope codicis archiepiscopi instaurari que-

^k Londinensis illa editio, quæ Galeo adscribi vulgo solet, cujus viri tamen ne nomen quidem in fronte comparet, nonnisi privato bibliopolarum consilio fuit suscepta; quibus nihil aliud fuerat propositum, nisi ut verbum de verbo, quidquid Jungermanniana continebat editio, repetetur: idque consilium illi fideliter quidem, sed tam invidio iniquoque in Jungermanni memoriam animo, tamque inepte callida ratione executi sunt, ut nec in operis titulo, nec usquam alibi, ne in fronte Præfationis quidem, quæ tota Jungermanni est, nomen optimi viri ediderint. Jamque omnia, una cum ipso Indice Jungermanni, typis erant excusæ, quum commode se facturos judicarent iidem homines, si corollaris saltem quibusdam suam augerent editionem. Itaque et Chronologiam quamdam Herodoti nescio a quo viro docto conficiendam curarunt, et Thomæ Gale viro multa doctrina conspicuo persuaserunt, ut et ipse de suo aliquid adjiceret. Ille igitur et Glossarium vetus, quod Jungermannus e Goldasti schedis ediderat, multis ex Hesychio, Suida, et Gregorio Corinthio ductis Glossis auxit, et Variantes illas Lectiones, Wesselingio memoratas, et "Notas breves ad Herodotum, vere *καὶ ἰσχυροί*," ut ipse profitetur,

"ex Herodoto suo" (id est, ex Herodoti exemplo, cujus oris notulas illas olim adscripserat) "in calcem hujus editionis transfudit:" atque hæc corollaria reliquo operi jam absoluto ita abjecta sunt, ut proxime ante Indicem, qui jam et ipse impressus erat, collocarentur. Denique quum idem Galeus persuaderi sibi passus esset, ut dedicatione ad Sancroftum scripta, archiepiscopum Cantuariensem, cujus e veteri codice msto præcipue Variantes Lectiones ductæ erant, editionem hanc commendaret emtoribus; eadem Galei dedicatio, abjecta Jungermanni Epistola dedicatoria, in illius locum suffecta est: quo factum, ut hanc proxime excipiens Præfatio ad Lectorem, quæ nomen præfantis nec inscriptum nec subscriptum habet, eam speciem præferat, quasi idem Thomas Gale eam conscripisset; quum, verum si queris, tota Jungermanni sit. Breves illas, quas diximus, Galei notas, quatenus e cod. Arch. ductæ sunt, post certiora ex eodem codice excerpta, quibus Wesselingius usus est, nil opus fuit in hac nostra Herodoti editione verbum de verbo repetere; reliqua partim varietati lectionis, partim, sicubi commodum visum erat, Adnotationibus nostris inserta sunt. SCHW.

dum scribo, culta ad me Herodoti editio adfertur, Glascuæ tot minoribus voluminibus, quot Musæ censentur, formis descripta anno MDCCLXI. Gronovianam, desectis tamen adnotationibus, æmulans.

De mea non multis agam. Conjecto ante hos undecim annos in ejus consilium cura princeps conquirendi suppetias codicum scriptorum fuit, quam prosper non destituit successus. Parisiis Io. Capperonierius, V. Cl. benivole excerp-
sit a viris doctissimis Menoto et Geinozio ex tribus regiæ bibliothecæ membranis in margines exempli Gronoviani col-
lata, sed parciore, quam speraveram, manu; multa quippe levissimi momenti, sordes et quisquillias opinatus, sciens vo-
lensque præterierat. Hinc mea longe discrepabat sententia. Clariss. D. Ruhnkenium, Lutetiæ Parisiorum studiorum
caussa tum morantem, litteris adduco et expugno, ut ea usi-
bus meis ne negentur. Factum est egregio amicissimi viri candore et auxilio, quod tantopere desiderabam, hoc etiam

“brorum uncialibus literis aureisque sunt descripti. Constat foliis scrip-
tis 374.” Profitetur ibidem idem Bandinius, de fide Gronovii in exhi-
bendis variantibus lectionibus, quam integerrimam arbitratus fuisset, du-
bitare tandem se coepisse, quum vi-
disset prope finem operis (lib. IX. cap. 120.) codici huc adstrui scrip-
turam *Πρωτοειλάφ*, pro *Πρωτοειλίφ*
quod ibi in codice legitur. Quo loco
equidem causæ defensionem Grono-
vii hactenus suscipere debeo, ut mo-
neam, non diserte illum codici huic
scripturam *Πρωτοειλάφ* adstruxisse;
solummodo intactam, qualem superi-
ores dederant editiones, reliquisse,
quum codicis hoc loco scriptura dili-
gentiam ipsius observationemque ef-
fugisset. Nam, quod cuilibet vel
doctissimo diligentissimoque homini
in conferendis vetustis codicibus ac-
cidere solet, ut non leviores solum,
verum etiam majoris momenti diffe-
rentiæ aciem ejus observationemque
subinde prætereant, id nec mirum
est, nec culpam admodum debet, si
idem Jac. Gronovio accidit; qui
præsertim ardentior etiam tunc ju-
venis codicem illum Florentiæ non
per otium in museo suo poterat
tractare, sed in ipsa Laurentiana bi-
bliotheca, sub oculis puto bibliothe-

carii, coactus erat excutere, suasque
e spisso volumine notulas ita raptim
ac veluti cursim excoerpere. Quo
magis illi accipere debuit, (quod non
semel, ut Bandinius, sed pluribus in
locis observare mihi visus sum,) ut
probas passim codicis lectiones fu-
giente oculo præteriret, aut subinde
aliud temere pro alio in excerptis
suis poneret. Sed tanto etiam magis
subit mirari, quo pacto, quum post
amplius quadraginta annos demum
editionem Herodoti esset adgreessus,
a se impetrare potuerit, ut, quemad-
modum Medicum illum codicem
genuinam ubique representare He-
rodoti scripturam sibi persuaserat,
sic et confideret, nihil in suis notulis
esse quin exactissima fide ipsum
Medicum exemplum usquequaque
representaret. Cæterum in varie-
tate lectionis, quæ non minus ex di-
versis editionibus, quam e manu
scriptis codicibus, partim a Wesse-
lingio partim a nobis collecta est,
Gronovianæ editionis, eandem ob
causam quam supra memoravi, per-
raro fit mentio. Scilicet, ubicum-
que pro scriptura quadam codex
Med. testis advocatur, ibi fere con-
stanter, nisi diserte secus monuero,
intelligi debet, eandem scripturam a
Gronovio fuisse adoptam. SCHW.

ant: est enim isto in genere præstantissimus. Sed maluit, indicio contentus et voto, ut aliquis oriatur, cui otium sit uberius et ingenium ad Herodotea perpurganda, hanc aliis curam tradere.

Ortus est, uti ille optaverat, Jac. Gronovius, cujus in Græcos Latinosque scriptores amor singularis et excellens eruditio in celebritate et omnium ore versatur: Herodotum ad membranas Mediceas, quibus nihil par aut simile arbitrabatur, diligentissime examinavit: plurimis inde vitiosis pristinum nitorem et colorem reddidit, aliis liquidissimam lucem, et Vallæ quoque Latinis, adscriptis Adnotationibus, exactis profecto et eruditis, adpersit Lugduni Batavorum MDCCXV. Magna hinc Gronovio laus et gloria, neque inmerita; quam nimia tamen et pæne superstitiosa libri Florentini veneratio nonnihil dedecorasse visa est. Non exprobro virulentam dicendi acerbiteratem¹, viros præclaros ex levi culpa, sæpe etiam nulla, lacerantem; neque ea ingero, quæ docti homines, Kusterus, Berglerus, Bouherius atque alii ejus in adnotationibus desiderarunt: cognitissima ista sunt, haud effectura, ut summi viri, quem docentem juvenis admiratus fui, labor contemptus negligatur². Immo hæc

¹ De Gronovii in L. Bos contumelia v. Wesseling. ad IV. 172.

² De motibus, quos excitavit Gronoviana Herodoti editio, consuli possunt scripta ab Harlesio ad Fabricii Bibl. Græc. t. II. p. 342. commemorata. Ut vero laudem meretur verecundia, quo suum de tam inepto quam importuno sene, quo olim præceptore usus erat, iudicium interposuit Wesselingius: sic incredibile est quam pueriles in nugis stupida illa codicis Medicei veneratio abripuerit hominem, qui vel manifestissimas librarii hallucinationes sæpenumero pro genuina Herodoti scriptura et ipse arripere non erubuit, et aliis, vellent, nollent, conatus est obtrudere. In quo illud tamen, bona lectorum fortuna, prudenter ab eodem factum non debet dissimulari, quod quolibet in loco, ubi ex idoli sui præscripto aliquid in Græco exemplo mutavit, continuo simul in ima cuiusque paginæ ora eam scripturam adposuit, quam Jungermani atque

Stephani editiones exhibuerant: quod ille quidem non tam hoc consilio fecisse videtur, ut æquam legentibus faceret optandi et per se iudicandi potestatem, quam quo facilius certiusque intelligerent lectores quantum sit quod ipse ad restituendam germanam sinceramque auctoris scripturam contulisset. Nec vero est inficiandum, revera et maximi pretii esse Mediceum illum codicem, et permagna in Herodotum merita ejusdem Jac. Gronovii; quam plurimos quippe scriptoris nostri esse locos, qui, quum in superioribus editionibus corrupti aut mutili fuissent, per hujus viri industriam ex codicis illius præscripto rectissime fuerint curati et in integrum restituti. Codicem ipsum Bandinius in catalogo codicum Græc. bibliothecæ Laurentianæ t. II. col. 657. seq. his verbis describit: "Herodotus, codex vetustissimus, omni laude major. — Membranaceus, in folio minori, sæculi X. optime servatus. Tituli li-

dum scribo, culta ad me Herodoti editio adfertur, Glascuæ tot minoribus voluminibus, quot Musæ censentur, formis descripta anno MDCCLXI. Gronovianam, desectis tamen annotationibus, æmulans.

De mea non multis agam. Conjecto ante hos undecim annos in ejus consilium cura princeps conquirendi suppetias codicum scriptorum fuit, quam prosper non destituit successus. Parisiis Io. Capperonierius, V. Cl. benivole excerptis a viris doctissimis Menoto et Geinozio ex tribus regiæ bibliothecæ membranis in margines exempli Gronoviani collata, sed parciore, quam speraveram, manu; multa quippe levissimi momenti, sordes et quisquillias opinatus, sciens volensque præterierat. Hinc mea longe discrepabat sententia. Clariss. D. Ruhnkenium, Lutetiæ Parisiorum studiorum caussa tum morantem, litteris adduco et expugno, ut ea usus meis ne negentur. Factum est egregio amicissimi viri candore et auxilio, quod tantopere desiderabam, hoc etiam

"brorum uncialibus literis aureisque sunt descripti. Constat foliis scriptis 374." Proficitur ibidem idem Bandinius, de fide Gronovii in exhibendis variantibus lectionibus, quam integerrimam arbitratus fuisset, dubitare tandem se coepisse, quum vidisset prope finem operis (lib. IX. cap. 120.) codici huic adstrui scripturam *Πρωτοειλέφ*, pro *Πρωτοειλίφ* quod ibi in codice legitur. Quo loco equidem causæ defensionem Gronovii hactenus suscipere debeo, ut mox neam, non diserte illum codici huic scripturam *Πρωτοειλέφ* adstruxisse; solummodo intactam, qualem superiores dederant editiones, reliquisse, quum codicis hoc loco scriptura diligentiam ipsius observationemque effugisset. Nam, quod cuilibet vel doctissimo diligentissimoque homini in conferendis vetustis codicibus accidere solet, ut non leviores solum, verum etiam majoris momenti differentie aciem ejus observationemque subinde prætereant, id nec mirum est, nec culpari admodum debet, si idem Jac. Gronovio accidit; qui præsertim ardentior etiam tunc juvenis codicem illum Florentiæ non per otium in museo suo potuerat tractare, sed in ipsa Laurentiana bibliotheca, sub oculis puto bibliothecæ,

carii, coactus erat excutere, suasque e spisso volumine notulas ita raptim ac veluti cursim excerptere. Quo magis illi accipere debuit, (quod non semel, ut Bandinius, sed pluribus in locis observare mihi visus sum,) ut probas passim codicis lectiones fugiente oculo præteriret, aut subinde aliud temere pro alio in excerptis suis poneret. Sed tanto etiam magis subit mirari, quo pacto, quum post amplius quadraginta annos demum editionem Herodoti esset adgressus, a se impetrare potuerit, ut, quemadmodum Medicæum illum codicem genuinam ubique representare Herodoti scripturam sibi persuaserat, sic et confideret, nihil in suis notulis esse quin exactissima fide ipsum Medicæum exemplum usquequaque representaret. Cæterum in varietate lectionis, quæ non minus ex diversis editionibus, quam e manuscriptis codicibus, partim a Wesselingio partim a nobis collecta est, Gronovianæ editionis, eandem ob causam quam supra memoravi, per raro fit mentio. Scilicet, ubicumque pro scriptura quadam codex Med. testis advocatur, ibi fere constanter, nisi diserte secus monuero, intelligi debet, eandem scripturam a Gronovio fuisse adoptam. SCHW.

monentis, codicem primum, cujus A. index, ingentis esse pretii, et tantæ, sive litterarum ductus sive membrana spectentur, pulcritudinis, ut vix alius, quicum comparari possit, inveniatur. Debentur ejusdem Capperonerii bonæ voluntati excerpta ex schedis, seculo xv. exaratis, monasterii S. Remigii congregationis S. Mauri in Francia, priores duo libros et tertii magnam partem complexisⁿ: tum alia ex cedice, in bibliothecam regiam novissime illato, in quo ex IX. Herodoti Musis fragmenta haud pauca; denique Λέξεις; Ἡροδότου ex forulis bibliothecæ Sangermanensis, vulgatis olim ex schedis Goldasti longe utiliores.

Quæ quidem cum laudabili sollertis viri studio, propter quod illi gratia manebit, colligerentur, commodum ad me vir eruditus et plurimum reverendus Henricus Gally, S. T. P. magnæ Britannię regi a sacris, invisit. Varios inter jucundosque sermones venit ad Herodotum: vehemens præ me ferebam desiderium codicis archiepiscopi Guil. Sancroft, Cantabrigiæ^o asservati, et Galei laudibus adeo celebrati. Tum vir multo humanissimus prolixè auxilium polliceri, nec polliceri tantum, sed et præstare. Abs reduce in Britanniam non multis post mensibus exemplum Galeanæ editionis accipio, instructum discrepantibus libri archiepiscopi scripturis, sollertissima celeb. Ant. Askew manu enotatis, una cum corollario ex ipsius Askew chartaceo codice annorum ferme quingentorum, primore quidem Musæ primæ parte manco, sed perutili. Utraque opera mihi jucundissima accidit ob excellentium virorum amicitiam et accuratectionem, qua nihil supra. Neque non mihi celebranda adfuit ill. Baronis de Swieten in Herodoto adjuvando benignitas: de meo enim instituto per litteras admonitus, promtissime Vindobonensis bibliothecæ schedas Græce perito homini cum edito Genevensi contendendas tradidit, et, quæ

ⁿ Desinit ille cod. Rem. in Herodoti lib. III. cap. 70. ut ibi Wesselingius monuit. De codice Parisiensi quibus complura ex Herodoti Musis fragmenta continentur, itemque de reliquis Herodoti codicibus, qui in bibliotheca regia servantur, infra nobis erit dicendi locus. SCHWEIG.

^o Schweighæuserus in var. lectt. ad

II. 171. "Certum est codicem Sanctiæ hanc haud paucis in locis "egregias lectiones et verissimam "auctoris scripturam, quæ in aliis "codd. oblitterata fuit, nobis servasse." Hunc tamen codicem ab eruditulo libra io interpolatum censet idem ad IX. 111. et 114.

nobilissimi viri humanitas, transumta inde ad me officiosissime curavit.

Par fuisset amplissimi cardinalis Quirini benivolentia in promisso ex libris Vaticanis auxilio, nisi mors illud intercepisset, plenissimo tamen favoris in epistola Cl. Assemani super locis quibusdam Herodoteis. Quod illum autem præstare non siverunt fata, cumulatissime ejusdem loci et dignitatis vir eminentissimus, cardinalis Passioneus explevit: namque cognita mea schedarum Vaticanarum cupidine, perhumaniter rescripsit, eas nec admodum bonas, nec prisca videri: esse sua in bibliotheca, ex Sfortiana profectas, integriores, nitide pictas et veteres; harum se *διαφόρους γράφας* mihi non negaturum. Absolvit vir summus, quod receperat, liberaliter; cujus ego excellentem in illo fastigio, dum supererat, humanitatem et erga me studium laudibus ferre et grata mente recolere desinam nunquam. De libro vera omnia: circa seculum duodecimum in charta pergamena ab docto scriba exaratus est, præstantia Mediceo nihil cedens, sæpe superior. Illorum vero codicum excerptis occupato, atque operi, formis exscribendo, dudum intento, ex Britannia consultissimus I. A. Helvetius editum Jungermanni exemplum transmittit, cujus in margine ex schedis archiep. et duobus Oxoniensibus adnotamenta, sed dilutiore atramento, sæpius plumbo scriptorio, picta, eaque propter in haud paucis ambigua. Tribui illis, quamquam suspensior, neque pœnituit, locum, et gratias veteri amico P.

Et hos quidem manu descriptos codices, tot diversis locis erutos, non eodem capite manasse, manifestissime conperi. Ubi lacer est et hiascit Vallæ liber, ibi in msstis Archiep. Vindobonensi, et plerisque Vaticanis et Oxoniensibus lacunæ. Si quid in his aut præcipuum aut exorbitans, idem apud Laurentium. Compar in quam plurimis inter Medicum, Passioneum et Askew codd. Passioneo in alterutrius lapsu rectum, ut plurimum, tenente, concordia. Ceterorum, quorum continua excerpta haud adspexi, constantem consen-

P Denique ex Veneto etiam codice lectiones nonnullas citavit Wesseling. quæ ex Zanetti catalogo bibliothecæ

S. Marci t. II. p. 169. ductæ sunt, nec ultra lib. I. cap. 32. progrediuntur. SCHWEIG.

sionem testari nequeo. Tres priores eodem ex fonte, sive antiquiore membrana, hausti videntur, cujus scriba, fortasse offensus crebris Musæ primæ excursibus, cunctos imprudenter abscidit, et, ne hiatus tædio forent, nexum seriemque orationis callide aptavit. Ultimi tres aliis ex schedis descenderunt, prudentiorem amanuensem et nihil temere aufertentem indeptis, atque ea de caussa commendatiores. Reliquas scripturæ differitates, quæ sane quam multæ, acceptas librariis, Ionicæ dialecti veneres communiore sermone mutantibus, vocesque optimæ notæ et earum veteres inflexiones, quod ab usu abierant, pervertentibus, refero. Damnosum illud Herodoto institutum videor mihi sæpissime deprehendisse et certissimis documentis in omnium posuisse conspectum. Namque ipsi scriptori, Musas de novo recensenti, quæ quorundam suspicio fuit, discrepantiæ notabilis originem non ausim tribuere: atque hoc minus, quoniam in vocabulis, citra dubium pravis, admiranda sed et fœda omnium adparuit conspiratio^q.

Quo modo cunque autem se ista habuerint, neglectos et quodammodo contemptos ab editoribus fuisse scriptores qui Herodotea advocarunt et exscripserunt, miratus sæpe fui. Ex Dionysio mihi Halicarnasseo, Strabone, Plutarcho, Pausania, Stobæo, Eustathio, et aliis hac de familia, selegeram plurima, publicatis meliora. Vidi deinceps simile Steph. Bergleri, viri doctissimi, eundem mecum exercentis agrum, propositum. Apud animum is constituerat Th. Galei exemplum nova editione recudere, et, quia ex mssis deerat auxilium, ex priscorum advocationibus præsidium quærere: id mihi ejus ex libro, hujusmodi citationibus referto et paucis ad primam Musam notis, Galei animadversionibus subjiciendis, patuit. Studium viri valde fuit industrium, sed in Hermogene et ejus Scholiasta, Stobæo, et Eustathio in Dionysium, quos tum legisse non videtur, claudicans. An vero ad Herodotum recte curandum id

^q Notum est, jam olim Philemonem grammaticum conquestum esse, πολλά φέρεσθαι μίχρη τῶν ἀμαρτήσεων παρὰ τοῦ Ἡρόδοτου συγγραφήν: refe-

rente Porphyrio, *Question. Homericar. cap. 8.* (in Barnesii editione *Homeri* vol. I. p. 92.) SCHW.

suffecerit^r, dixerint alii. Ipsemet, viso Gronoviano, cujus ne meminit quidem, opere, suum abiecit; adnotationesque, toties ad Alciphronem promissas, animo magis agitavit quam absolvit. Nullas certe, præter paucas illas, et male coherentes, adspexi: boni quidquid inerat, auctori atque observatori tributum est; immo gratus agnosco, pauca Eustathiana, a me prætervisa, ex illius indicio venisse; debeoque adeo memoriæ viri doctissimi, pariterque infelicissimi, ut ejus ad posteritatem industria cum laude propagetur.

Aliud consilium Io. Corn. de Pauw, vir Græce doctissimus, sed sui semper arbitrii, amplexus fuit. Unicum illi Th. Galei adfuit exemplum et animi incitatoris inpetus, cujus ope salebrosis Herodoti locis medicinam pro virili fecit, salubrem sæpe et probabilem. Cui labori, quod observasse reminiscor, juvenis admodum, et ante vertentis seculi annum xv. invigilavit. Nulla hinc apud eum in Lugdunensem editorem [Gronovium] animadversio, nulla ejusdem laus, nulla mentio; a qua, bene si illum novi, sibi non temperasset; neque a me dissentient, qui familiarius ipsum variaque ejus scripta cognoverunt. Schedas illius, minutissimis pictas litteris, mecum vir perhumanus, et salutaris artis peritia apud Amstelodamenses celebris, Io. Iac. Ostens communicavit. Compar fuit de Herodoto bene merendi voluntas Io. Iac. Reiskii, viri clarissimi. Ductu sagacis et fæcundi ingenii emendationes, sollicite investigatas, miscellaneis Lipsiensibus inseruerat. Dedit mihi perofficiose, ut sub incudem revocatis et varie a se mutatis uti liceret; nuper vero iterum iterumque recensitas et correctas publice exstare jussit^s. Ingratus forem, nisi utiles mihi, etsi sæpius dissentienti, profiterer fuisse. Singuli in hoc studiorum genere gustum quendam habemus, neque eadem omnibus sapiunt. Qua ex libertate nihil inconmodi, immo ad veritatem, modo verborum absit contumelia et rixandi pruritus, conmodi multum. Illam me amplexum, pro vetere amicitia, non ægre feret vir doctissimus. Laudabit, sat scio, istum animi

^r Vide Miscellan. Lipsien. vol. VIII. p. 295.

In Io. Jacobi Reiske *Animadversionum ad Græcos Auctores* vol. III. Lipsiæ 1761. p. 81—182. SCHW.

^s *Animadversiones ad Herodotum.*

mei habitum Fr. Lud. Abreschius, vir clar. cui varias ad intricatiora Herodoti verba animadversiones et explanationes acceptas fero. Μεγάλη illi et Reiskio χάρις. Ejusdem Cl. Io. Ern. Imm. Walchio ob ceras miniatulas eruditissimi Carol. Sam. Schurzfleischii, in quibus doctorum virorum, Bocharti, Fabri, Valesii, Vossii et aliorum, de Herodoto non male meritorum, indicia, exscriptas ex Gothana bibliotheca, debitor sum. Adleverat non multum dissimiles marginibus Hervagiani exempli anni MDXLI. M. Sladus, quas celeb. Pet. Burmannus Secundus, talium haud parvus promus condus, meas esse, ut alia multa, voluit, nec non Is. Vossii conjecturas, manu magni Grævii scriptas, et Iac. Ph. D'Orvillii plures. D'Orvillianas serius, opere Herodoteo fini proximo, usurpavi, et magnam partem ad commentarium viri eruditissimi in Charitonem additas intellexi; Vossianas coram mihi olim clar. Io. Alberti, cujus mortem nondum eluximus, tradiderat.

Solidum tamen Pet. Burmanni Secundi, viri amicissimi, beneficium, cui et reliquis omnibus laudatissimis hominibus uti debendi reus sum, ita nemo sibi addictum magis et obstrictum me et Herodotum habet, quam L. C. Valckenarius. Namque ut conperto accepit vir diuturna familiaritate mihi junctissimus, quid molirer, observationes transmisit, et flagitanti, ut continuaret inchoatas et in partem laboris veniret, peramanter adsensus fuit. Hæc origo et occasio adnotationum, præclarissimæ eruditionis ex interioribus litteris adparatu refertarum, quibus hæc editio nitidior et ad posteritatem commendatior procedet. Scripsimus ambo locorum intervallis sejuncti, ille Franequeræ, ego Trajecti ad Rhen. acciditque adeo, ut eadem arbitraremur nonnunquam: mea, ubi commodum erat, inducta subinde fuerunt; sæpius, ut describendi fastidium vitaretur, relicta; sed Valckenarii, meo præconio non indigi, perenni tamen grati animi testificatione celebrandi, omnia integra.

Reliquum est, ne absoluti operis ratio in obscuro maneat. Ex scriptis codicibus Ionici sermonis, quoties licuit, formam et habitudinem reformavi: in integrum nullo suo merito possessione dejecta restitui: innumera mendis liberavi, sed

parcissime de conjectura, atque illis duntaxat in vocabulis, quæ dictionis indoles aversabatur. Qua re nonnullis, quod aperte mendosa et levi brachio concinnanda, reliquerim, justo visus fui cautior. Verum illud malui, satis habens, si ad medicinam via monstraretur. Mutationum in adnotationibus reddita caussa est. Ex contextu, uti vocant, quæ exterminavi, relegata in varias sunt lectiones, copiosissime, quo censendi facultas foret, adpositas. Qua quidem in re nihil novi præterque consuetudinem machinatus fui. Conquirimus sollicita cura et impensis amplis diversas membranarum scripturas, cui bono tandem, si uti illis nefas putetur? Vallæ Latina præeuntium more Græcis adjunxi, non illa profecto optima, sed a clar. Gronovio multifariam purgata, et, sicubi ἐν τῷ χειμένῳ aliquid innovatum, a me quoque. Maluissem equidem, ut suavissimus scriptor ea dialecto ab omnibus tereretur, qua agnosci voluit. Sed uti seculum est, Latina postulantur: maneat proinde hoc Catone per me contentum. Additamenta undique ab H. Stephano et Jungermano de Nili ortu, de Ægyptiorum et Persarum moribus et legibus, si mei res fuisset arbitrii, detruncassem omnia, excepto Anonymi fragmento, cui in Addendis ex codice regio, mecum ab egregio Ruhnkenio communicato, salubre auxilium venit, de Nili incremento, et Ctesia. Fini operis Th. Galei et Jac. Gronovii adhærent adnotationes, quarum facilius ut usus esset, Lugdunensis editionis paginæ marginibus nostræ assignatæ sunt. Lexicon vocum Herodotearum, ex Goldasti schedis publicatum, procul amandavi, suffecto ex Sangermanensibus longe meliore. Indicibus recensendis et conficiendis operam mei caussa A. Kluitius, doctus et sollers Hagani Gymnasii præceptor, industrie insumsit. Unum, neque dissimulare ausim, male me habet, quod operæ in tonis et spiritibus toties deliquerint. Nixus fui aberrationibus istis occurrere, sed studium caligantes oculi frustrati sæpius sunt. Nolim eas, quarum exstantiores enotavi, mihi vitio apponi. Potius de Herodoto inter morborum tot vices in provecta ætate ad finem deducto lætemur. Ego certe Deo Optimo Maximo gratias ago habeoque. Vale.

PRÆFATIO

JOHANNIS SCHWEIGHÆUSERI.

IN Wesselingiana editione, præter leviora quædam et facile corrigenda errata, aut si qua sunt alia, de quorum nonnullis in utramque etiam partem disputare licuerit ^a, nihil magnopere desiderarunt viri docti, nisi quod in adoptandis passim melioribus lectionibus, quas codices manuscripti offerebant, tum in corrigendis ex probabili conjectura eis locis qui in cunctis codicibus corrupti sunt, nimis timidus fuerit editor; ita quidem ut probas multas lectiones, quas in contextum recipere debuisset, non ausus fuerit adoptare, subindeque manifesta etiam vitia atque monstra intacta relinquere maluerit, quam suas aut aliorum emendationes, etiam quas valde ipse probasset, in illorum locum reponere ^b. Jam negari quidem non potest, virum doctissimum perspicacissimumque, quum (quæ erat ejus moderatio et verecundia) nollet cupidior videri novator, multas passim superiorum editionum lectiones, quæ rectius fuissent cum aliis permutatæ, sua in sede reliquisse; ac præsertim nonnullas subinde ex his, quas inauspicato Gronovius ex Mediceo codice invexerat, Gronoviani nominis reverentia, ne in nimis multis pertinacius ab illo dissidere velle videretur, possessione noluisse depellere. At idem tamen lectiones eas, quæ vulgaris forsân præferri debuerant, non modo qualibet in pagina sub contextu positas oculis legentium subjecit; verum etiam

^a Pluscula quædam, minutiora pleaque, aut quæ typographi maxime incuriæ debentur, et caligantes editoris ætate provecti oculos (de quibus ipse in fine præfationis conquestus est) effugerant, collecta videas in Reizii præfatione ad suam Herodoti editionem p. vi. et seqq. Multa et-

iam Wesselingius ipse in Addendis et Emendandis, quæ ad calcem operis adjecta sunt, correxit.

^b Vide ejusdem Reizii Præfat. p. xiv. et ad quem ille provocat, Valckenarium in notis ad Euripidis Hippolyt. vs. 370. et 952.

sæpenumero, partim in ipsa statim Varietate Lectionis, partim in Notis, haud obscure significavit præferendas illas sibi videri. Quod vero ad conjecturas spectat, in eis (etiam ubi manifeste corrupti esse codices omnes videbantur) ipsum Wesselingium in Præfatione vidimus peringenue profitemem, "cautiores se maluisse quam audaciorem videri:" et quis non amet, immo admiretur magis quam culpet, præstantissimum virum suam in hoc genere timiditatem ipsum his verbis accusantem^c: "Novandi de conjectura," inquit, "Herodoti orationem metus sæpe conantem conpescuit, justo fortasse gravior: at eo sum ingenio^d."

Quæ adhuc commemoratæ sunt Musarum editiones, earum quæque (excepta Glasguensi) majoris formæ volumine continetur. Anno superioris seculi septuagesimo octavo Lipsiæ cœpta est, octuplicata chartarum forma, in lucem emitti nova Herodoti editio, cujus in fronte editor Frid. Volgang. Reizius, vir omni humanitatis cultu egregie politus, hæc professus est: "Textus Wesselingianus passim re-fictus; Argumentorum ac temporum notatio, tabulæque "chronologicæ et geographicæ additæ. Accedunt, volumine "altero, Nova interpretatio Latina et Index rerum: volu-"mine tertio Animadversiones et Lexicon Herodoteum." Editio quum ad usum quotidianum multis nominibus percommoda, tum tanta cura tantoque studio instituta, ut merito omnes Musarum amici gravissime tulerint quod per editoris primum cunctationem, dein præmaturum obitum, accidisset ut in priore primi voluminis parte, quæ Græcum exemplum quatuor priorum Herodoti librorum complectitur, tota illa opera substituerit. Multo deinde interjecto tempore studiosorum hominum desideriis Godofr. Henr. Schæfer hactenus satisfecit, ut priori parti primi voluminis alteram partem adjiceret, quæ itidem Lipsiæ anno MDCCC. prodiiit, Græcum exemplum quinque posteriorum Herodoti librorum comprehendentem. Idem vir clarissimus, cujus eruditæ incredi-

^c In notis ad Herodot. VI. 28.

^d Editioni suæ Herodoti Wesselingiana, veluti prodromum quemdam, præmiserat librum passim et a Valckenario et a nobis in Adnotationibus

laudatum; qui hoc titulo, *Petri Wesselingii Dissertatio Herodotea ad Ti. Hemsterhusium V. Cl. Trajecti ad Rhenum anno 1758. in lucem editus est.*

bilique industriæ dici vix potest quantum sit quod debeat Græcarum omne genus literarum, per idem tempus seorsim integram Musarum ἱστορίαν, nitidissimis typis chartisque conspicuam, suo nomine adornare instituit; cujus primus tomus, priores duas Musas complectens, eodem anno MDCCC. hoc titulo prodiit: *Herodoti Halicarnassei Historiarum libri IX. Ex optimis exemplaribus emendavit ac Notas criticas adjecit God. Henr. Schæfer.* Nonnisi suo sermone loquentes Musas producere voluit editor, Latinam versionem nullam huic ἱστορίᾳ adjecturus. Secundus tomus, tertiam, quartam quintamque Musam continens, prodiit anno MDCCCI. Tertius tomus, sextum, septimum octavumque librum comprehendens, annum præfert MDCCCIII.^c Nec vero ad hunc usque diem prodiit quartus tomus, nonum Herodoti librum cum criticis editoris Notis exhibiturus; nec Lexicon Herodoteum lucem vidit, quod se parare copiis instructissimum, et Reizianæ Musarum editioni sua cura absolvendæ adjecturum professus est in brevi Præfatione primo tomo hujus editionis præmissa.

Jam quamvis Schæferus, perinde atque Reizius, ad emendandum Græcum exemplum nullis aliis veterum codicum præsiidiis instructus accesserit præterquam quæ Wesselingianæ offerebant copię; tamen uterque, adhibito suo judicio suisque doctrinæ et ingenii copiis, ita illis præsiidiis usus est, ut, post immortalia Wesselingii merita, haud parum rursus ab his ipsis duumviris ad restituendam compluribus Herodoti locis integritatem sanitatemque fuerit collatum. Itaque, ut multum passim per Reizium profeci, sic sæpenumero vel præeuntem Schæferum ultro secutus sum, vel, ubi meam jam sententiam, priusquam illum consulerem, constitutam habueram, gavisus sum quum vidi, id ipsum doctissimo viro placuisse, quod equidem præ cæteris probassem. Ex ejusdem editoris Præfatione juvat huc transcribere quæ ille de Herodoti Ionismo, mecum prorsus consen-

^c In hac editione liber quintus cum tribus sequentibus absque ulla mutatione (quoad mihi quidem, ambas pluribus in locis inter se comparanti, observare contigit) ad exemplum al-

terius expressi sunt. Quare in nostra Varietate Lectionis utraque Schæferi editio pro una eademque habetur.

tiens, scripsit. Scilicet, postquam professus est, se initio, “quum primum Herodoto recensendo manum admovisset, “hanc sibi legem scripsisse, ut expulsis formis verborum “communiibus, etiam tum cum codices tacerent, Ionicas “sufficeret, eumque morem in prioribus plagulis tenuisse:” hæc, inquam, postquam professus est, sic scribere pergit: “Sed mox instituti me pœnitere cœpit; planeque cognovi, “Herodotum, perinde ac ceteros scriptores Græcos, dia- “lectum ad grammaticam ἀριβειαν non ea exegisse quæ “vulgo creditur constantia atque perpetuitate.”

Priusquam Schæferus utilem istam operam Herodoto navare cœpisset, Aug. Christ. Borheck, in Duisburgensi tunc academia Historiar. et Eloq. professor, Græcam Musarum editionem Lemgovix anno MDCCLXXXI. scholarum in usum typis exscribendam curavit; quæ, quemadmodum ipse in Præfatione alteri editioni præmissa proficitur, “quod ad quatuor priores libros attinet, Reizianam, in “reliquis Wesselingianam recensionem exhibebat;” adeoque proprii et novi nihil aut parum offerebat^f. Deinde vero, interjecto septem et viginti annorum spatio, quum interim Schæferus præclare de Herodoto meruisset, prodiiit anno MDCCCIX. altera ejusdem Borheckii editio, auctior (ut titulus præfert) et emendatior, tribus modicis voluminibus constans; de qua in Præfatione hæc prædicat auctor: “Est hæc editio, nullius prioris repetitio; sed nova “eque accurata recensio, in qua Musas Herodoteas tam “ad veterum librorum fidem,” (scilicet, quorum lectiones Wesselingius collegerat,) “quam e conjecturis doctorum virorum, integritati restituere tentavimus.” Hac igitur in

^f Titulum editio illa, referente Harlesio ad Fabric. p. 344. (nam ipse non vidi) hunc præferebat: *Herodoti Halic. et Ctesia Cnidii quæ erant opera et fragmenta, Græce, ex recensione Petri Wesselingii. Curavit A. C. Borheck.* Qui quum Reizii nomen, cujus exemplum presso pede secutus est, in titulo libri tacuerit, utrum in præfatione saltem honorificam hujus viri, uti par erat, mentionem fecerit, non habeo com-

pertum; illud vidi, et sæpenumero sum miratus, quo pacto factum sit ut Larcherus, qui hac usus est editione, lectiones omnes a Wesselingiano exemplo discedentes, uni Borheckio acceptas tulerit, nulla Reizii mentione facta, cui illas debebantur: quo de genere multos locos citatos etiam videas in ejusdem Larcheri Indices Rerum et Personarum, t. IX. posterioris editionis Gallicæ Herodoti versionis, p. 149. voce *Borheck*.

editione vir optimus promiscue, modo Wesselingiani exempli, modo Reiziani aut Schæferiani, tenuit lectiones: haud raro vero etiam ab his cunctis et a veterum librorum omnium præscripto in diversum discedens, duo hæc maxime est secutus; primum, ut in verborum formis, "in scribendis "vocalibus" (ut ait ipse) "semper sibi constans auctor" prodiret; alterum, ut quascumque emendationes et conjecturas vel a Wesselingio, vel a Valckenario, in adnotationibus commendatas vidisset, eas continuo fere cunctas suum in exemplum adoptaret: quo etiam illud pertinet, quod, si qui loci vel ab eodem Wesselingio, vel a Valckenario præsertim, (viro exquisitissime docto, sed qui in hoc genere sæpe nimius fuisse videtur,) pro spuris sunt habiti, eos e contextu prorsus eliminavit, ne adposito quidem ullo facti indicio. In quo tamen illud laudandum, quod, ne nescirent lectores quorum id interesset, quid quoque loco vel Wesselingii vel Schæferi præferat exemplum, in calce operis, tertio volumine, varietates lectionis recensionis Wesselingianæ et Schæferianæ exhibuit.

Præter editiones adhuc enumeratas, partes etiam nonnullæ Historiarum Herodoti, minores aliæ, aliæ majores, a doctis quibusdam viris, scholarum maxime in usum, editæ exstant, notis etiam vel criticis vel ad interpretationem spectantibus illustratæ. Quorum virorum opera scriptori nostro navata quum et alioqui laudanda sit, et a nobis subinde vel in Varietate Lectionis vel in Adnotationibus nostris fuerit memorata; haud erit ab hoc loco alienum, si librorum

§ Idem vir industrius, de Herodoti studiosis quoquo modo posset bene meriturus, post primam Musarum editionem a se procuratam, jam ab anno MDCCXCV. ad annum XCVIII. quinque minutioribus voluminibus ediderat *Apparatum ad Herodotum intelligendum et interpretandum*: quorum primum volumen, *Chronologia et Crisis Herodotea* inscriptum, continet Larcheri copiosam de Chronologia Herodoti disputationem, ex Gallico in Latinum sermonem translata. Reliquis quatuor voluminibus exhibetur *Apparatus criticus ad constituendam Lectionis Herodotea*

integritatem: qui quidem apparatus totus partim e varietate lectionis a Wesselingio collecta, partim ex ejusdem Wesselingii et Valckenarii (rarior ex Gronovii) adnotationibus, excerptus est. Vix quidquam his adjectum videas, nisi subinde notulam quandam ex Larcheri commentariis aut ex Germanica Herodoti versione, cujus auctor Joh. Eust. Goldhagen, ductam, denique scrupulosiorem Aldinæ et duarum Camerarii editionum (quæ quidem ab illa non differunt) collationem, singulos apices et minutissimas quasque orationis distincti-ones sectantem.

eorum, quibus Herodotea illa continentur, recensum hic ad-
jecero.

Igitur in Jo. Matthiæ Gesneri *Chrestomathia Græca*, tam utili quam satis noto sæpiusque typis recuso libello, exhibetur Herodoti amplus satis locus ex lib. I. cap. 23—45. tum duo alii ex lib. II. cap. 35—48. et cap. 68—73.

A Reizio etiam in *Chrestomathia Græca*, Lipsiæ 1779. edita, quem quidem libellum numquam oculis usurpavi, Eclogas nescio quas ex Herodoto insertas fuisse memoratum legi.

Frid. Andr. Stroth, Gymnasii Gothani olim rectoris, *Ægyptiaca, Gothæ* anno MDCCLXXXII. edita, Herodoti librum secundum, cum parte tertii, et ex reliquis libris fragmenta quædam exhibent, ex Wesselingii quidem maxime recensione, sed ita ut religioni sibi non duxerit editor nonnullis in locis ab ea discedere.

Danielis Wyttenbachii, viri clarissimi, *Selecta principum Historicorum, Amstelodami* anno MDCCXCIV. in lucem emissa, post ipsum introitum quo Historias suas Herodotus exorsus est, exhibuit ex libro primo, commodos ad titulos relata, segmenta hæc: cap. 8—12. 23. et 24. 29—33. 74. et 75. 107—130. 178—182. 196—199. tum ex libro II. cap. 35. et 36. 77. et 78. 92. 84—91. 123. 148. 149. 124. et 125. 121. denique ex lib. III. cap. 20—23. 80—82.

In Friderici Jacobs *Atticis*, quorum altera editio *Jenæ* anno hujus seculi nono prodiit, ex Herodoto continentur hæc: ex lib. I. cap. 29—33. 59—64. tum ex lib. V. cap. 55. et 56. 62—66. 70—78. 82—87. 96. et 97. 99—105. Ex lib. VI. cap. 102—120. paucis medio prætermisiss: tum cap. 132—140. Ex lib. VIII. cap. 49—64. 84—96.

Denique *Herodoti Historiarum libros, qui enarrationem pugnarum inter Græcos et Persas complectuntur*, Græce cum Animadversionibus *Halis* anno MDCCCIX. edidit Davides Schulz, duobus voluminibus; quorum priore Græcum exemplum, (in quo quidem Schæferi maxime recensionem secutum se esse profitetur) posteriore Animadversiones continentur.

Post Wesselingium igitur nullus ex Herodoti editoribus

alio codicum manuscriptorum præsidio usus est, præter eas copias quas offerebat Varietas Lectionis ab illo collecta. Ac sunt sane instructissimæ copiæ, quæ Wesselingio præsto fuerant: quarum e penu, etiam post operam Herodoto ab illo præstitam, haud pauca adhuc ad emaculandum admirabile hoc antiquitatis monumentum decerpi posse haud immerito judicarunt docti illi viri, qui post eundem ad curandam novam hujus operis editionem accesserunt. Qui quum ex eodem adparatu Wesselingiano jam fere, quidquid ille suppeditare præsidii poterat, sublegerint suæque et industria et ingenio in Herodoti commoda converterint; equidem, postquam ante hos aliquammultos annos Exterus vir eruditus, qui tunc temporis institutum societatis Bipontinæ edendis classicis auctoribus regebat, a me postulasset, ut absoluta Athenæi editione, omisso Græcitatæ Indice, quem editioni illi adjicere atque ita coronidem operi imponere constitueram, instaurandæ editioni Wesselingianæ Herodoti hac lege præsiderem, ut, si quid in illa refigendum aut ei adjiciendum mihi videretur, eam operam scriptori huic præstarem; quum hunc a me amoliri laborem frustra essem conatus, illud certe et mecum constitui et Extero significavi, nisi manuscriptorum quorundam codicum subsidio, qui ad eum diem nondum fuissent diligenter excussi, adjutus fuisssem, numquam me negotium illud esse suscepturum. Itaque, qui pulcre nossem, ex tribus quidem Parisiensibus codicibus excerptas lectiones Wesselingium habuisse, simul vero satis intellexissem non ita comparata fuisse illa excerpta, ut certa fides eis posset haberi^h, non prius manum ad-

^h Lectiones erant ex tribus regimæ bibliothecæ membranæ (ut ait Wesseling. in præf. cujus verba supra exhibuimus: nec vero tres membranas ille nominare debuerat, quum non nisi unus sit membranaceus codex) in margines exempli Gronoviani a viris doctis Menoto et Geinozio collatæ. Ex inspectione vero varietatis lectionis a Wesselingio editæ, qui in citandis aliorum codicum diligentissime religiosissimeque est versatus, satis adparebat, quum quamplurimis in locis nulla prorsus eodum Parisiensium mentio fiat,

multum abesse, ut ea ἀκριβῶς et subtilitate, quæ desiderio adcurati editoris satisficiat, confecta fuerint illa excerpta. Quod ipsum etiam Wesselingius quum in eadem præfatione, tum et alibi subinde haud obscure significavit, et postremo in notis ad lib. IX. cap. 26. disertis etiam verbis conquestus est, se "codicum Parisiensium adcurata non usurpasse excerpta." Denique, fuisse illos codices negligentius collatos, Larcherus etiam passim in notis ad Gallicum Herodotum (in his VI. 40. et ad VII. 16.) monuit.

movere constitui recognoscendo Herodoti exemplo, quam codices illos eosdem, et si qui alii in bibliotheca regia Parisiensi servarentur, ipse meis oculis inspexissem, et quanta possem maxima diligentia per otium pertractassem. Præsertim vero cupidus esse debui illum videndi tractandique codicem, qui in catalogo bibliothecæ regię Parisinæ ut longe præstantissimæ laudaturⁱ.

Itaque, qui complurium annorum multiplici experientia satis cognitum exploratumque habuissem, nullo pacto fieri posse, ut tam adcuratæ, quam est optabile, veterum auctorum editiones procurentur, nisi editor non modo codicum bonæ notæ quam plurimorum adcuratissime excerptis lectionibus posset uti, verum etiam codices ipsos, eos certe qui melioris præ cæteris notæ essent, non dico oculis suis usurpasset, verum per omne tempus, quo in emaculando constituendoque auctoris exemplo occupetur, veteres codices ipsos ad manum sub oculisque haberet; nihil prius et antiquius habui equidem, quam ut a conservatore Græcorum codicum bibliothecæ Parisiensis quibuscumque possem precibus rationibusque iterum iterumque contenderem, ut Herodoti codices manuscripti, qui in literario illo thesauro depositi essent, meæ fidei industriæque, quemadmodum olim Appiani, Polybii, aliorumque auctorum codices, parandæ novæ editionis Herodoti causa committerentur: quippe mihi persuaseram, hoc consilio codices illos tanta, quanta par erat, cura ac religione servari, ut, si quando homo exstisset idoneus, qui illis codicibus ad novam procurandam editionem et sciret uti et paratus esset, cujus etiam fides satis fuisset perspecta, ei homini illorum codicum usura non negaretur.

Qua spe postquam per illorum temporum iniquitatem

ⁱ In catal. bibl. regię Parisiens. tom. II. sub n°. MDCXXXIII. memoratur "codex membranaceus (in fol.) emptus anno Christi 1688. quo continentur Herodoti Historiarum libri IX. Is codex" (sic ibi pergit qui illum catalogum confecit) "longe præstantissimus, et quem "inspicere operæ pretium foret, duo-

"decimo seculo exaratus videtur." Eundem codicem "Ruhnkenius" (ut supra vidimus) "ingentis esse pretii" Wesselingio confirmaverat. Denique, "permagnum numerum "Ionismorum in eodem servatum "esse," monuit Larcherus in præf. t. I. Herodoti Gallicum in sermonem conversi, p. xxxvi. edit. sec.

frustratum me vidi, reliquum fuit, ut circumspicerem a quis esset qui Parisiis meo sumtu vellet ingratum molestissimumque laborem codicum illorum cum exemplo editionis Wesselingianæ conferendorum suscipere^k. Ad quod conficiendum negotium peramice mihi operam suam conferente Boissonado, clarissimo viro, repertus est Georgiades, eruditus juvenis Græco genere natus, qui id munus in se suscipere voluit; de cuius et intelligentia et fide et diligentia idem Boissonadus meus mihi spondidit. Contulit is igitur mei caussa cum Wesselingiano exemplo quinque Herodoti codices, quemque seorsum, ita ut excerptas e singulis codicibus lectiones (initio ab eo codice facto, qui omnium præstantissimus visus erat) separatis descripserit libellis; quo factum, ut de confusione notarum, quibus quisque codex distinctus est, nihil sit timendum: in eoque labore eam et fidem et eruditam industriam, quam in tali negotio summam et maximam postulare æquus aestimator possit, mihi visus est præstitisse. Cæterum, quod initio veritus eram, nec fere aliter fieri potuerat, id usu mihi venit, ut in pertractandis his nostris excerptis, et in usum susceptæ novæ editionis convertendis, haud paucis in locis incertus hæserim. Nam, quum passim lectiones nonnullæ ab exemplo Wesselingiano in Parisiensibus codicibus discedentes, quæ vel a Wesselingio vel a Larchero adnotatæ sunt, in nostris his excerptis sint prætermisæ; eo fit, ut alius etiam in locis, ubi nullam a contextu Wesselingiano dissensionem Georgiades adnotavit, haud satis certus sim, consentiant-ne Parisienses codices (sive omnes, sive nonnulli) cum Wes-

^k Quum ex Larcheri præfatione Gallicæ Herodoti versionis præmissa intellexissem, habuisse illum penes se ex regia bibliotheca tres codices manuscriptos Herodoti, quorum ex uno alteroque subinde etiam lectiones nonnullas suis in adnotationibus protulit; putaveram equidem, virum et alloqui diligentissimum, et Herodoti studiosissimum, codices illos præcipua quadam cura olim cum editione Wesselingiana contulisse, et ex eisdem diligenter excerptas lectiones in manibus habere. Quare, cognitam

habens viri doctissimi humanitatem et prolixam bene merendi de hominibus studiosis voluntatem, per literas eum rogavi, ut illorum excerptorum in usum nostræ Herodoti editionis mihi copiam facere non gravaretur. Quas ad preces benigne ille respondit, nihil vehementius se cupere, quam desiderio meo satisfacere posse; sed de justa codicum horum instituenda collatione numquam se cogitasse, nonnisi selectis quibusdam in locis subinde eos inspicere.

selingiano exemplo, an dissensum adnotare explorator noster neglexerit.

Sunt autem codices Parisienses, quos nostri caussa exploravit Georgiades, hi qui in catalogo regiæ bibliothecæ hisce sub numeris recensentur.

Nº. MDCXXXIII. is de quo paulo ante dixi. Hunc Parisiensium omnium codicum Herodoteorum principem, ut Larcherus, sic et nos nota *Paris. A.* et plerumque breviori nota *Pa.* insignivimus. Quod si, quæ de hoc codice et in catal. biblioth. reg. et a Larchero prædicantur, cum his conferas quæ Wesselingius de suo cod. *Paris. A.* prædicavit; jurares eundem esse codicem. At enim, sicut et alioqui mire confusas subinde apud Wesselingium deprehendi codicum Parisiensium notas, sic liquido cognovisse mihi visus sum, quas lectiones ille codici *Paris. A.* adscribit, eas e nostro *Paris. C.* ductas esse; et vicissim, quas ille codici *Paris. C.* tribuit, ex nostro *Paris. A.* esse petitas: quæ quidem confusio nulla utique doctissimi editoris culpa commissæ est.

Alter codex Parisiensis, in usum nostrum collatus, quem nos, sicuti Larcherus, nota *Paris. B.* et breviori nota *Pb.* distinximus, in catal. biblioth. reg. sub numero MDCXXXIV. his verbis describitur: “Codex chartaceus, olim Colbertinus, quo continentur Herodoti Historiarum libri IX. Conjecta ad margines scholia quædam, eaque non contemnenda. Exaratus anno 1372.” Idem codex a Wesselingio eadem nota *Paris. B.* insignitus est.

Tertius codex, *Paris. C.* vel *Pc.* inter codices Græcos in catal. biblioth. reg. recensetur num. MDCXXXV. “Chartaceus, exaratus anno 1447. quo continentur Herodoti Halicarnassei Historiarum libri IX. in quibus exscribendis” (ut ait catalogi auctor) “librarii diligentiam non immerito desideres. Interdum enim omissæ phrasæ intergræ. Occurrunt tamen aliquando non contemnendæ lectiones.” Hac, puto, haud optimæ notæ fama permotus Larcherus hunc codicem ita penitus neglexit, ut illius nusquam ne mentionem quidem fecerit ullam. Est autem hic codex ejusdem familiæ cum eo, quem primo loco nominavi;

frustratum me vidi, reliquum fuit, ut circumspicerem si quis esset qui Parisiis meo sumtu vellet ingratum molestissimumque laborem codicum illorum cum exemplo editionis Wesselingianæ conferendorum suscipere^k. Ad quod conficiendum negotium peramice mihi operam suam conferente Boissonado, clarissimo viro, repertus est Georgiades, eruditus juvenis Græco genere natus, qui id munus in se suscipere voluit; de cujus et intelligentia et fide et diligentia idem Boissonadus meus mihi spondit. Contulit is igitur mei caussa cum Wesselingiano exemplo quinque Herodoti codices, quemque seorsum, ita ut excerptas e singulis codicibus lectiones (initio ab eo codice facto, qui omnium præstantissimus visus erat) separatis descripserit libellis; quo factum, ut de confusione notarum, quibus quisque codex distinctus est, nihil sit timendum: in eoque labore eam et fidem et eruditam industriam, quam in tali negotio summam et maximam postulare æquus æstimator possit, mihi visus est præstitisse. Cæterum, quod initio veritus eram, nec fere aliter fieri potuerat, id usu mihi venit, ut in pertractandis his nostris excerptis, et in usum susceptæ novæ editionis convertendis, haud paucis in locis incertus hæserim. Nam, quum passim lectiones nonnullæ ab exemplo Wesselingiano in Parisiensibus codicibus discedentes, quæ vel a Wesselingio vel a Larchero adnotatæ sunt, in nostris his excerptis sint prætermisæ; eo fit, ut aliis etiam in locis, ubi nullam a contextu Wesselingiano dissensionem Georgiades adnotavit, haud satis certus sim, consentiant-ne Parisienses codices (sive omnes, sive nonnulli) cum Wes-

^k Quum ex Larcheri præfatione Gallicæ Herodoti versionis præmissa intellexissem, habuisse illum penes se ex regia bibliotheca tres codices manuscriptos Herodoti, quorum ex uno alteroque subinde etiam lectiones nonnullas suis in adnotationibus protulit; putaveram equidem, virum et alloqui diligentissimum, et Herodoti studiosissimum, codices illos præcipua quadam cura olim cum editione Wesselingiana contulisse, et ex eisdem diligenter excerptas lectiones in manibus habere. Quare, cognitam

habens viri doctissimi humanitatem et prolixam bene merendi de hominibus studiosis voluntatem, per literas eum rogavi, ut illorum excerptorum in usum nostræ Herodoti editionis mihi copiam facere non gravaretur. Quas ad preces benigne ille respondit, nihil vehementius se cupere, quam desiderio meo satisfacere posse; sed de justa codicum horum instituenda collatione numquam se cogitasse, nonnisi selectis quibusdam in locis subinde eos insperasse.

selingiano exemplo, an dissensum adnotare explorator noster neglexerit.

Sunt autem codices Parisienses, quos nostri caussa exploravit Georgiades, hi qui in catalogo regiae bibliothecae hisce sub numeris recensentur.

No. MDCXXXIII. is de quo paulo ante dixi. Hunc Parisiensium omnium codicum Herodoteorum principem, ut Larcherus, sic et nos nota *Paris. A.* et plerumque breviori nota *Pa.* insignivimus. Quod si, quæ de hoc codice et in catal. biblioth. reg. et a Larchero prædicantur, cum his conferas quæ Wesselingius de suo cod. *Paris. A.* prædicavit; jurares eundem esse codice. At enim, sicut et alioqui mire confusas subinde apud Wesselingium deprehendi codicum Parisiensium notas, sic liquido cognovisse mihi visum sum, quas lectiones ille codici *Paris. A.* adscribit, eas e nostro *Paris. C.* ductas esse; et vicissim, quas ille codici *Paris. C.* tribuit, ex nostro *Paris. A.* esse petitas: quæ quidem confusio nulla utique doctissimi editoris culpa commissa est.

Alter codex Parisiensis, in usum nostrum collatus, quem nos, sicuti Larcherus, nota *Paris. B.* et breviori nota *Pb.* distinximus, in catal. biblioth. reg. sub numero MDCXXXIV. his verbis describitur: "Codex chartaceus, olim Colbertinus, quo continentur Herodoti Historiarum libri IX. "Conjecta ad margines scholia quædam, eaque non contemnenda. Exaratus anno 1372." Idem codex a Wesselingio eadem nota *Paris. B.* insignitus est.

Tertius codex, *Paris. C.* vel *Pc.* inter codices Græcos in catal. biblioth. reg. recensetur num. MDCXXXV. "Chartaceus, exaratus anno 1447. quo continentur Herodoti "Halicarnassei Historiarum libri IX. in quibus exscribendis" (ut ait catalogi auctor) "librarii diligentiam non immerito desideres. Interdum enim omissæ phrasæ intergræ. Occurrunt tamen aliquando non contemnendæ lectiones." Hac, puto, haud optimæ notæ fama permotus Larcherus hunc codicem ita penitus neglexit, ut illius nusquam ne mentionem quidem fecerit ullam. Est autem hic codex ejusdem familiæ cum eo, quem primo loco nominavi;

et licet ætate sit illo recentior, tamen bonitate haud multum eidem cedit; atque usu etiam nobis interdum venit ut probatissimas lectiones ex illo potuerimus proferre, quas ex altero non reperimus enotatas. Tenet autem hæc familia quasi quoddam medium inter codd. Arch. et Vind. ab una parte, et Pass. Ask. Med. et F. ab altera; modo ad hos, modo ad illos magis inclinans. Ex eodem autem hoc nostro codice *Pc.* ductas esse eas lectiones, quas Wesselingius nota *Paris. A.* distinguere consuevit, paullo ante monuimus.

Quartus noster codex, *Paris D.* sive *Pd.* quem Larcherus item nota *D.* distinxit, in catal. bibl. reg. num. MMCMXXXIII. chartaceus est, anno 1474. exaratus. Præter Isocratis et Plutarchi nonnulla, continet Herodoti Historiarum libros IX. quibus accedit Lexicon vocabulorum Herodoto peculiarium: quod quidem Lexicon doleo non fuisse a Georgiade nostro cum illo collatum, quod vel a Wesselingio vel ab Jungermano editum est.

Præter quatuor istos codices, integras Herodoti Musas exhibentes, nostri caussa idem noster sedulus Parisiensium codicum speculator lectiones etiam quasque notabiles ex codice reg. MCDV. excerpserit, quo multis cum aliis Græcorum scriptis continetur pars primæ Musæ Herodoteæ, a cap. 1. usque in medium cap. 87. Admodum quidem recens is codex est, quem nos nota *Paris E.* sive *Pe.* distinximus: at, quæ quidem ille Herodotea exhibet, ea e probatissimo vetere codice descripta esse cognovi.

Denique, quem Wesselingius in præfatione commemoravit codicem in bibliothecam regiam novissime illatum, quo “ex Herodoti Musis Fragmenta haud pauca” ait contineri, cuius ille passim etiam scripturas in var. lect. laudavit, ejusdem codicis in usum nostræ editionis excutiendi, per Hasii viri clarissimi benevolentiam, Græcorum regiæ bibliothecæ codicum msstorum custodem, copia facta est Lud. Henr. Heylero nostrati, erudito juveni, studiorum caussa Parisiis tunc versanti: qui quidquid hic codex Eclogarum continet ex Herodoti Musis excerptarum, id cum exemplo Wesselingiano diligenter contulit, discrepantesque ad me transmisit lectiones. Cujus codicis lectiones sicuti a Wes-

selingio in var. lect. hac nota *Fragm. Paris.* distinctæ sunt, sic et nos, sicubi nonnullas commemoravimus ab illo præteritas aut paululum ab his quas ille ediderat discrepantes, eadem nota aut breviori hac *Pf.* insignivimus.

Quem codicem nota F. distinxi, membranaceus ille est, olim Florentinus, cujus usuram ad hunc usque diem mihi concessam Creuzero debeo, et illustris Schellershemii beneficio. Vetustatem ejus quum ipsa membranarum conditio declarat, tum antiquus scripturæ modulus; ita quidem ut prorsus mihi videatur idem ipse codex esse, cujus Bern. de Montfaucon in *Biblioth. Bibliothecar.* t. I. pag. 414. D. his verbis meminit: "Codex elegans X. seculi membranaceus: Herodoti Historiæ." Esse hunc codicem ex eadem cum Pass. Ask. et Med. familia, e lectionibus quas inde protulimus facile adparet. Nec vero e Mediceo descriptus est, cum quo de principatu etiam videtur contendere posse; sed e vetustiore fonte derivatus probas multas præfert lectiones, ubi aut in vitio hæret Mediceus, aut ubi nihil certe a Gronovio e Med. prolatum est, quod a minus proba scriptura, quæ olim vulgata erat, discedat.

EDITORIS MONITUM.

HACTENUS viri docti, qui de Herodoto optime meriti sunt, Wesselingius et Schweighæuserus. Ipse quid novi attulerim, (hoc sentio et agnosco perexiguum esse,) uti potero brevissime exponam.

Quod igitur ad emendationem contextus spectat, per insignem benevolentiam Magistri et Sociorum collegii Emmanuelis apud Cantabrigienses codicem manuscriptum San-croftianum, qui a Galeo primum deinde ab Askevio Wesselingii in gratiam collatus est, (a posteriore quidem diligentius, sed a neutro tamen satis accurate) apud me habere, summaque animi oculorumque intentione versare licuit. Inde factum est, ut non modo errata quædam corrigere, sed ut lectiones haud paucas hactenus omissas cum publico com-

municare potuerim. Plura de hoc codice edisserere nihil attinet. Licet enim permulta nunc protulerim, quorum indicio ejus indoles certius quam antea innotescat, satis tamen correcte de ejus præstantia judicasse mihi videntur viri eruditi.

Atque istius quidem codicis ope, una cum lectionibus aliorum codicum plus minusve diligenter excerptis, verba auctoris aliqua saltem ex parte ad veriore scripturam revocare conatus sum. Sic, exempli gratia, dedi plerumque non *μή μίην*, sed *μία μίαν*, non *μοίρη μοίρην*, sed *μοῖρα μοῖραν* Conf. Schweighæuseri Lexicon in vv. εἰς, μηδεις, μοῖρα. In talibus autem analogiam sequi non placuit, nisi librorum veterum auctoritas accederet, in quorum consensu retinui *μοίρην* I. 204. Similiter rem gessi in vv. *πολλαπλάσιος* VII. 160. cf. VIII. 10. III. 135. IV. 50. V. 45. *πενταπλήσιος* VI. 13. *διπλήσιος* VI. 57. et alibi. In genitivis pluralibus pronominum *οὗτος αὐτός* terminationem *ων* codices scripti, secus atque in edd. factum est, perraro exhibent nisi in fœminino genere. Recte igitur, ut opinor, et analogiæ convenienter communem formam in masculinis et neutris plerumque reposui. Utrum autem in reliquis obliquis casibus eorundem pronominum ante ultimam syllabam *ε* inseruerit Herodotus, propter exemplorum penuriam dubitare liceat. In Hippocrateis quidem libris singulis fere paginis legimus *αὐτέου, αὐτέω, αὐτέοις, αὐτέους*; *τουτέου, τουτέω, τουτέοις, τουτέους*: sed in Herodoto istius formæ perpauca hodie comparent vestigia. Habent edd. *αὐτέω* I. 133, 6. ubi Athenæus tamen citat *αὐτῶ*. Silent collatores omnium manuscriptorum, locus in Sarcroftiano non exstat. In III. 26. tres codd. optimi *αὐτέοις*, ubi S. *αὐτοῖσι* cum vulg. Similiter *αὐτέους* VII. 8, 11. *τουτέοις* VIII. 104. quæ solius est Stobæi lectio VII. 39, 2. Plura hujus generis non observavi.

Neque in verbo *χρᾶσθαι* ejusque derivatis innovare quidquam ausus sum nisi præeuntibus mss. utcunque formarum *χρίσθαι, χρεόμενος* &c. argumentorum vi defendi posset ratio. Sed in v. *θῶμα, θῶμα, vel θῶμα* scribendo paulo inconstantius versatus sum. Equidem posteriorem formam libenter reponerem, sicubi eam vel unus codex probæ notæ exhibeat.

Quæstionem de *ν* finali ante vocalem inceptivam rejicienda vel inserenda, ut et de *ς* in vv. οὐτως, μέχρις, ἄχρις, hodie non attingam. Hoc tantum monebo, in S. quem unum e codd. mss. mihi tractare contigit, *ν* quidem fere semper, *ς* vero frequentissime servari.

Sed de hisce minutiis satis superque dictum est. Nunc de annotationum apparatu aliquid monendum restat. Weselingii et Valckenærii animadversiones integras recudere non erat opus, quippe in quibus non pauca insint, quorum utilitatem hodie non agnoscimus. Qualia sunt, censuræ editionis a J. Gronovio procuratæ: vitiorum interpretationis Latinæ a Laurentio Valla confectæ emendatio: variarum lectionum verbosior quam par erat commemoratio. His aliisque ejusdem generis sublatis, ita ut earum animadversionum pars circiter quarta deleteretur, servavi illæsa omnia quæ vel sententias auctoris paullo difficiliore aperirent, vel historiam veterem illustrarent, vel eruditæ antiquitatis studiosis quocunque modo prodessent. Immo fidenter pronunciarim, nihil fere me abjecisse, nisi quod viri præstantissimi et præconio meo longe majores, si hodie in vivis essent, nostrisque uterentur et opinionibus et disciplinis, ipsi cupide resecaient. Si quid aliunde addiderim, id docebit auctoris ubique adscriptum nomen.

INDEX MANUSCRIPTORUM.

- A. B. C. Codd. quidam Parisini apud Wesselingium.
M. Codex Mediceus apud Gronovium.
P. Codex Cardinalis Passionei apud Wesselingium.
F. Codex Schellershemianus, olim Florentinus, apud Schweigh.
K. Codex Askevianus, nunc Cantabrigiensis Bibliothecæ publicæ, apud Wesselingium.
R. Codex monasterii S. Remig. apud Wesselingium.
S. Codex olim Gulielmi Sancroft, Archiepiscopi Cantuariensis, nunc Bibliothecæ Coll. Emman. apud Cantabrigienses. (Wesselingio et aliis *Arch.*)
V. Codex Vindobonensis apud Wesselingium.
a. Parisinus n. 1633. }
b. ——— 1634. }
c. ——— 1635. } apud Schweighæuserum.
d. ——— 2933. }
e. ——— 1405. }
f. Fragmentum codicis Parisini. }

N. B. Numeri in dextro margine singularum paginarum indicant paginas et versus editionis Wesselingianæ.

ΗΡΟΔΟΤΟΥ

ΙΣΤΟΡΙΩΝ ΠΡΩΤΗ.

ΚΛΕΙΩ.

ἩΡΟΔΟΤΟΥ Ἀλικαρνησσοῦ ιστορίας ἀπόδεξις ἥδε·
ὥς μήτε τὰ γενόμενα ἐξ ἀνθρώπων τῷ χρόνῳ ἐξίτηλα
γένηται, μήτε ἔργα μεγάλα τε καὶ ἑθυμαστὰ, τὰ μὲν
Ἑλλήσι, τὰ δὲ βαρβάροις ἀποδεχθέντα, ἀκλεᾶ γένηται·
τὰ τε ἄλλα, καὶ δι' ἣν αἰτίην ἐπολέμησαν ἀλλήλοισι.

Περσέων μὲν νυν οἱ ἄλγιοι Φοίνικας αἰτίους φασὶ
γενέσθαι τῆς διαφορῆς. τούτους γὰρ, ἀπὸ τῆς Ἐρυθρῆς
καλεομένης θαλάσσης ἀπικομένους ἐπὶ τήνδε τὴν θάλασ-
σαν, καὶ οἰκήσαντας ταῦτον τὸν χρόνον τὸν καὶ νῦν οἰ-
κεῖουσιν, αὐτίκα ναυτιλίῃσι μακρῇσι ἐπιθέσθαι· ἀπαγινέ-
οντας δὲ φορτία Αἰγυπτία τε καὶ Ἀσσύρια, τῇ τε ἄλλῃ
χώρῃ ἐσταπικένεσθαι, καὶ δὴ καὶ ἐς Ἄργος. Τὸ δὲ
Ἄργος ταῦτον τὸν χρόνον προεῖχε ἅπασι τῶν ἐν τῇ νῦν
Ἑλλάδι καλεομένη χώρῃ. Ἀπικομένους δὲ τοὺς Φοίνικας

2
Inimicitia-
rum causæ
inter Græ-
cos et Asiæ
populos,
mutui rap-
tus mulie-
rum.

Phœnices
maris me-
diterranei
accolæ facti
anno ante
Christum
natum
1722. Io
rapta 1687.

^a Sic M. Αλικαρνησσέως F. Αλι-
καρνασῆς S.P.b.c.d. Αλικαρνασσοῦ
Ald. Demetr. Phalereus 17. et
44. Αλικαρνασσέως Plutarch. II.
pag. 604 F. Ἀλικαρνασσέως Ari-
stides II. p. 381.

^b ἀποδείξις S.P.V.b.d.

^c θαυμαστὰ S. qui mox ἀπο-
δεχθέντα e ras.

^d ἐπολέμουν a.c. al.

1.

^a ἄλγιοι Plutarch. II. pag. 856.
E.d.

VOL. I:

^b Sic F.a.c. Ptolemæus He-
phæst. III. pag. 314. Περσέων οἱ
ἄλγιοι Φοίνικας αἰτίους γενέσθαι φασὶ
τ. δ. Vulgo Φοινίκας φασιν γ. τ. δ.
αἰτίους cum S.

^c τόνδε τὸν S.

^d μακροῖσι d.

^e δὲ om. V. et S.p.m. ubi ἀπα-
γινέοντας.

^f χώρα om. e. Et delendum
censet Schæfer. ad Demosth. de

Coron. p. 165 n.

^g ἐν om. d.

B

4 ἐς δὴ τὸ Ἄργος τοῦτο, διατίθεσθαι τὸν φόρτον. πέμπτη
 δὲ ἡ ἑκτη^h ἡμέρῃ ἀπ' ἧςⁱ ἀπίκοντο, ^kἐξεμπολημένων σφι
 σχεδὸν πάντων, ἐλθεῖν ἐπὶ τὴν θάλασσαν γυναῖκας, ἄλ-2
 λας τε πολλὰς, καὶ δὴ καὶ τοῦ βασιλέως θυγατέρα· τὸ
 δὲ οἱ οὐνομα εἶναι, ^mκατὰ τὸν τὸ καὶ Ἕλληνες λέ-
 5 γουσι, Ἰοῦν τὴν Ἰνάχου. Ταύτας^o στάσας κατὰ πρύ-
 μνην τῆς^p νηὸς, ὠνέεσθαι τῶν φορτίων, ^aτῶν σφι ἦν θυμὸς
 μάλιστα· καὶ τοὺς Φοίνικας ^rδιακελευσαμένους ὀρμῆσαι·
 6 ἐπ' αὐτάς. τὰς μὲν δὴ πλεῦνας τῶν γυναικῶν ἀποφυ-
 γέειν, τὴν δὲ Ἰοῦν σὺν ἄλλῃσι ἀρπασθῆναι. ἑσβαλο-
 μένους δὲ ἐς τὴν ^uνέα, οἵχεσθαι ἀποπλέοντας ἐπ' Αἰγύπ-
 2 του. Οὕτω μὲν Ἰοῦν ἐς Αἴγυπτον ἀπικέσθαι λέγουσι
^aΠέρσαι, οὐκ ὥς ^bἝλληνες· καὶ τῶν ἀδικημάτων ^cτοῦτο³⁰
² ἄρξαι πρῶτον. Μετὰ δὲ ταῦτα, Ἑλλήνων τινὰς (οὐ γὰρ
 ἔχουσι τοῦνομα ἀπηγήσασθαι) φασὶ τῆς Φοινίκης ἐς Τύ-
 ρον ^dπροσχόντας, ἀρπάσαι τοῦ ^eβασιλέως τὴν θυγα-

Europa
 1582. Me-
 dea 1349.

^h ἡμέρῃ S.V.e.

ⁱ ἀπίκωτο Schæfer.

^k ἐξεμπολημένων c. Mox σφιν a.

b. σφιν F.

^l βασιλῆος S. Vulg. βασιλέως B.

b.e. βασιλέως F.a. Mox τὴν θυ-
 γατέρα Schæfer.

^m κατὰ τὸν τὸ a.e. κατὰ τὸν τὸ c.
 F.m. sec. κατωτὸ p.m. κατὰ τὸ
 αὐτὸ S. Vulgo κατὰ τὸ αὐτό.

ⁿ ὁ καὶ M.R.F.S.a.d.

^o στήσας S.V. ταύτας γὰρ στά-
 σας R.

^p νηὸς c.F. νηὸς d.

^q τῶν κιν V.p.m. τῶν κεν S. sed
 cum σφιν in marg. σφι e. Schæ-
 fer. Wesselingius citat Theocrit.
 17, 42. qui locus huc non per-
 tinet.

^r διακελευσμένους S. V.

^s ἀποφυγείν V.S.C.b.d.

^t ἄλλοισιν S.

^v Sic R.F. Schæfer. Vulgo

ἑσβαλλομένους.

^u ναῦν d.e.

2.

^a Πέρσαι om. e.

^b Φοίνικες Ald. Venetus liber in
 Biblioth. D. Marci T. I. p. 169 e.

^c πρῶτον τοῦτο ἄρξαι S.B.a.F.

^d προσχόντας Schæfer. Vide
 Etymolog. M. p. 700, 16. Sed
 vulgatam formam, quam mss.
 constanter servant, propter eu-
 phoniam in usu fuisse docet
 Grammaticus post Gregorium
 editus pag. 680. ipso Schæfero
 non improbante.

^e βασιλέως S.F.a.b.c.d.e. βασι-
 λῆος vulg.

^f τὴν om. S.V.C.e. Ald. Pri-
 mus addidit H. Steph.

τέρα Εὐρώπην. (εἶησαν δ' ἂν οὗτοι Κρήτες.) ^h ταῦτα
³ μὲν δὴ ἴσα σφι πρὸς ἴσα γενέσθαι. Μετὰ δὲ ταῦτα,
 Ἕλληνας αἰτίους τῆς δευτέρας ἀδικίης γενέσθαι. κατα-³⁵
 πλώσαντας γὰρ μακρῇ νηὶ ἐς Αἴαν τε τὴν Καλχίδα καὶ
 ἐπὶ ^k Φᾶσιν ποταμὸν, ἰένευν, διαπρηζαμένους καὶ
^m τᾶλλα τῶν ⁿ εἵνεκεν ^o ἀπίκατο, ἀρπάσαι τῷ ^p βασι-
⁴ λείῳ τὴν θυγατέρα Μηδείην. πέμψαντα δὲ ^q τὸν Κόλχον
 ἐς τὴν Ἑλλάδα κήρυκα, αἰτέειν τε δίκας τῆς ἀρπαγῆς,⁴⁰
⁵ καὶ ἀπαίτεειν τὴν θυγατέρα. τοὺς δὲ ὑποκρίνασθαι, ὡς
 οὐδὲ ἐκείνοι Ἰοῦς τῆς Ἀργείης ἔδοσαν σφι δίκας τῆς ἀρ-
 παγῆς, οὐδὲ ἂν αὐτοὶ δώσειν ἐκείνοισι. Δευτέρῃ δὲ λέγουσι
 γενεῇ μετὰ ταῦτα Ἀλεξάνδρον ^a τὸν Πριάμου, ἀκηκόστα
 ταῦτα, ἐβελῆσαι αἱ ἐκ τῆς Ἑλλάδος δι' ἀρπαγῆς γε-⁴⁵
 νέσθαι γυναῖκα, ἐπιστάμενον πάντως ὅτι ^b οὐ δώσει δί-
² κας· ^c αὐτὲ γὰρ ἐκείνους δίδοναι. αὐτῷ δὲ ^d ἀρπάσαντος
 αὐτοῦ Ἑλένην, τοῖσι Ἑλλήσι δόξαι, πρῶτον ^e πέμψαντας

Helena
1290.

⁵ ὡτῶ S.V. Sed αἰ suprasc. in S.

^h Sic R.M. Steph. marg. ple-
 rique Paris. Vulgo om. μὲν. ταῦ-
 τα δ' ἴσα S.

ⁱ Sic Ald. S.P.C.b.d.e. ἴσα πρὸς
 ἴσα σφι M.

^k Sic Schæfer. et F.e. correct.
 Vulgo Φάσιν.

^l ἐντέθεν S.P. ἐντέυν F.m.p.

^m τᾶλλα a.c.F.S.

ⁿ ἔπικεν S.C.

^o Sic M.V.F.p.m. ἀπίκατο S.
 a.b.c.d.e. Ald. ἀπίκατο F.m. sec.

^p βασιλέως S.a.c.e. βασιλεύς F.
 τῶν om. S.e. Ald. Mox Μηδείην b.
 S.V. Et sic, puto, alii. Hoc igitur
 vel Μηδείαν reponendum.

^q Sic S.m. pr. V. βασιλέα S.
 in marg. et Κόλχον corr. τῶν Κόλ-

χων βασιλῆα P. τὸν Κόλχον βασιλέα
 a.c.F. τῶν Κόλχων τὸν βασιλέα b.
 Vulgo τὸν Κόλχον βασιλέα.

^r ἀποκρίνασθαι Ven. C.e. ὑπο-
 κριναμένους F. Wesselingius citat
 Suidam in ὑποκρίνεσθαι, Eustath.
 Homer. p. 687, 18=563.

3.

^a τῷ Πρ. S.

^b om. αἰ e.

^c Pro οὔτε debebat scribi cum
 Schæfero αἰδὲ, sed esse videtur
 pro καὶ γὰρ ἐκείνους οὐ δίδοναι.
 MATTHIÆ. Vide Hermanni
 Annot. in Euripid. Med. Elmsl.
 p. 492. ed. Oxon.

^d ἀρπάσαντα S.p.m.

^e πέμψειν V.S. Idem mox τὴν
 Ἑλένην pro τε Ἑ.

ἀγγέλους, ἀπαιτεῖν τε Ἑλένην, καὶ δίκας τῆς ἀρπαγῆς
 3 αἰτεῖν. τοὺς δὲ, ἑποισχομένων ταῦτα, προφέρειν σφίσι
 Μηδείης τὴν ἀρπαγὴν· ὡς οὐ δόντες αὐτοὶ δίκας, οὐδὲ
 ἐκδόντες ἀπαιτεόντων, βουλοίατό σφι παρ' ἄλλων δίκας
 4 γίνεσθαι. Μέχρι μὲν ὧν ^ατούτου ἀρπαγὰς ^βμούνας
 εἶναι παρ' ἀλλήλων· τὸ δὲ ἀπὸ τούτου, Ἑλληνας δὴ
 2 μεγάλως αἰτίους γενέσθαι. προτέρους γὰρ ἄρξαι στρα-
 τεύεσθαι ἐς τὴν Ἀσίην, ἢ σφέας ἐς τὴν Εὐρώπην. τὸ μὲν
 νυν ἀρπάζειν γυναῖκας, ἀνδρῶν ἀδίκων ^ονομίζειν ἔργον
 εἶναι· τὸ δὲ ἀρπασθεῖσέων σπουδὴν ποιήσασθαι τιμωρέειν,
 ἀνοήτων· τὸ δὲ μηδεμίαν ^δᾧρην ἔχειν ἀρπασθεῖσέων, σω-
 3 φρόνων. ^εδῆλα γὰρ δὴ, ὅτι, εἰ μὴ ^εαὐταὶ ἐβουλεύατο, οὐκ
 4 ἀν' ἤρπάζοντο. σφέας μὲν δὴ, τοὺς ἐκ τῆς Ἀσίας, λέ-
 γουσι ^βΠέρσαι, ^ιἀρπαζομένων τῶν γυναικῶν λόγον οὐ-
 δένα ποιήσασθαι· Ἑλληνας δὲ Λακεδαιμονίης ^κεἵνεκεν
 γυναικὸς στόλον μέγαν συναγεῖραι, καὶ ἔπειτα ἐλθόντας
 ἐς τὴν Ἀσίην, τὴν Πριάμου δύναμιν κατελεῖν. ἀπὸ ^ιτού-
 65 του αἰεὶ ἡγήσασθαι τὸ Ἑλληνικὸν ^μσφίσι εἶναι πολέμιον.
 5 Τὴν γὰρ Ἀσίην καὶ τὰ ἐνοικέοντα ἔθνεα βάρβαρα οἰκει-

Utri auc-
tores inju-
riarum,
Græci an
Asiæ po-
puli.

^ε ἑποισχομένους Steph. marg.
 Ven. C.b.d.e. Eustath. p. 405,
 18=307, 16. τοὺς δὲ ad Tro-
 janos, ἑποισχομένους ad Græcos
 pertinere monet Matthiæ. Mox
 Μηδείης S.V.

4.

^α Sic M.A.a.c.d.e.F. τούτων S.
 P. et vulgo.

^β μούνας A.c.

^ο Sic M.S.V.A.B.F.a.b.c.d.e.
 Vulgo ἔργον νομίζειν.

^δ ᾧραν V.S. ᾧρην alii. ᾧρην Rei-
 zius. cf. Etymol. pag. 448, 45.
 Suid. v. ᾧρα. Consentit S. in
 vulg. μηδεμίην.

^ε δῆλον Plutarch. II. p. 856 F.

^ε Sic F.a.c. quod e conj. Ber-
 gleri probavit Wesselingius. Vul-
 go αὐται.

^ε ἡρπάζετο F.

^β Πέρσαι ms. Eton. apud Ga-
 leum.

^ι Sic M.V.S.A.B.F.a. Ald. ἀρ-
 παζομένων b.c.d.e. et vulgo. Mox
 γυναικῶν Schæferus e conj.

^κ εἵνεκε d. εἵνεκα S.

^ι Sic M.V.S. Paris. omn. τού-
 του τ' vulgo. κατὰ τούτου Steph.
 marg.

^μ Hic et infra c. 5. σφι re-
 posuit Schæfer.

εὔνται οἱ Πέρσαι, τὴν δὲ Εὐρώπην καὶ τὸ Ἑλληνικὸν
ἤγνεται κεχωρίσθαι.

Οὐτῶ μὲν ὁ Πέρσαι λέγουσι γενέσθαι, καὶ διὰ τὴν 70
 ἱλίου ἄλῳσιν εὐρίσκουσιν σφίσι εὖσαν τὴν ἀρχὴν τῆς ἔχ-
 θρῆς τῆς ἐς τοὺς Ἕλληνας. Περὶ δὲ τῆς Ἰαυῆς οὐκ ὁμο-
 λογέουσι Πέρσησι οὕτω Φοίνικες. αὐτὰρ ἀρπαγῇ σφέ-
 ας χρησαμένους λέγουσι ἀγαγεῖν αὐτὴν ἐς Αἴγυπτον,
 ἀλλ' ὥς ἐν τῷ Ἀργεῖ ἐμίσγητο τῷ ναυκλήρῳ τῆς ἑνός· 75
 ἐπεὶ δὲ ἔμαθεν ἔγκυος εὖσα, αἰδεομένη τοὺς τοκέας,
 αὐτῷ δὴ ἐβελοντὴν αὐτὴν τοῖσι Φοίνιξι συνεκπλῶσαι, ὥς
 αὐτὴ μὴ κατάδηλος γένηται. ταῦτα μὲν νυν Πέρσαι τε
 καὶ Φοίνικες λέγουσι. Ἐγὼ δὲ περὶ μὲν τούτων οὐκ ἔρ-
 χομαι ἐρέων ὥς οὕτως ἢ ἄλλως καὶ ταῦτα ἐγένετο· τὸν 80
 δὲ οἶδα αὐτὸς πρῶτον ὑπάρξαντα ἀδίκων ἔργων ἐς τοὺς
 Ἕλληνας, τούτον σημῆνας, προβήσομαι ἐς τὸ πρόσω 4
 τοῦ λόγου, ὁμοίως ὁ μικρὰ καὶ μεγάλα ἄσπερα ἀνθρώ-
 πων ἐπεξιών. τὰ γὰρ τὸ πάλαι μεγάλα ἦν, τὰ πολλὰ
 αὐτῶν σμικρὰ γέγονε· τὰ δὲ ἐπ' ἐμεῦ ἦν μεγάλα, πρό- 85
 τερὸν ἦν σμικρὰ. τὴν ἀνθρωπίνην ὧν ἐπιστάμενος εὐδαι-
 μονίην οὐδαμὰ ἐν ταύτῳ μένουσαν, ἐπιμνήσομαι ἀμφο-
 τέρων ὁμοίως.

^{5.}
^a Πέρσαι om. V. et S. in textu.

b 6 S.F.a.c.

^c ὅτως M. ὅτω alii plerique.

^d *αρκαρχής* S.

^c ἀγρευ S.V. Ven. b,d,e. Ald.

dyaryeñ F.a.c.

^f Sic F. Ald. "Apye, vulgo.

8 de F.C.

^b $\delta\iota\sigma\alpha$ b.c.e. ἔγγυος S. pr.

ⁱ συνεκπλεῦσαι C. Ven. b. e.

quam verbi formam Herodoto
subinde usurpatam v. g. I. 1. IV.

147. 149. notat Schweighæu-

serus, sed priorem magis frequentatam.

^k τε om. V.S.b. Ald.

¹ πρώτον οπ. ε.

^m ἀδικίας τε καὶ ἀνοσιῶν ἔργων d.

ⁿ ἐς τὸ om. P. Ven. C.S.V.d.e.

Retinent M.F. Ald. παραβήσομαι
Reizius.

ο μικρὰ Reizius. Herodotum
 μικρὸς usurpare, nisi post verba
 in σ desinentia, statuit Matthiæ.

P ἀνθρωπίνην V.S. ἀνθρωπείην b.
 Ald. ἀνθρωπίνην d.

ἡ δύναμις ἐν τῷ αὐτῷ V.S.

Primus e
barbaris
Croesus Ly-
diae rex ab
a. 560,
Græcos A-
siaticos tri-
butarios fe-
cit.

Lydorum
primi reges
ab Atye
oriundi.
Secundi,
Heraclidæ,
ab a. 1221
ad 716.
Primus ex
Heraclidis
Agron; ul-
timus, Can-
daules.

Κροῖσος ἦν Λυδὸς ^a μὲν γένος, παῖς δὲ Ἀλυάττειω, τύ-
ραννος δὲ ἐθνέων τῶν ἐντὸς Ἑλλήνων ποταμοῦ· ὃς ῥέων ἀπὸ τοῦ
μεταμβρίης μεταξὺ Σύρων καὶ Παφλαγονίων, ^b ἐξίει πρὸς
² βορρῇν ἀνεμον ἐς τὸν Εὐξείνιον καλεόμενον πόντον. Οὗτος
ὁ Κροῖσος, βαρβάρων ^c πρῶτος, τῶν ἡμεῖς ἴδμεν, ^d τοὺς μὲν
κατεστρέψατο ^e Ἑλλήνων ἐς φόρου ἀπαγωγὴν, τοὺς δὲ,
³ φίλους προσεποιήσατο. κατεστρέψατο μὲν Ἴωνάς τε καὶ ⁹
Αἰολέας, καὶ Δωριέας τοὺς ἐν τῇ Ἀσίῃ· φίλους δὲ προ-
⁴ εποιήσατο Λακεδαιμονίους. ἔπειτα δὲ τῆς Κροίσου ἀρχῆς
πάντες Ἕλληνες ἦσαν ἐλεύθεροι· τὸ γὰρ Κιμμερίων στρα-
τευμα τὸ ἐπὶ τὴν Ἰωνίην ἀπικόμενον, Κροίσου ἐὼν πρεσ-
βύτερον, οὐ καταστροφὴ ἐγένετο τῶν πολιῶν, ἀλλ' ἐξ
⁷ ἐπιδρομῆς ἀρπαγῆ. Ἦ δὲ ἡγεμονίῃ οὕτω περιῆλθε, εὐστα-
ῖα Ἡρακλείδων, ἐς τὸ γένος ^a τὸ Κροίσου, καλεομένους δὲ
² Μερμνάδας. Ἦν Κανδαύλης, τὸν ^b οἱ Ἕλληνες ^c Μυρσί-
λον ^d ὀνομάζουσι, τύραννος Σαρδίων, ἀπόγονος δὲ Ἀλ-
³ καίου τοῦ ^e Ἡρακλέος. Ἦ Ἀγρων μὲν γὰρ ὁ Νίνου, τοῦ

6.

^a μὲν τὸ γένος Ald. d. Priscian. p. 1169. Suid. in Κροῖσος. Sed om. articulum M.S.P. Dionys. Hal. de Comp. cap. 4. Maximi. Tyr. XXVIII. p. 339. Schol. Hermogen. p. 385. Prisciani ms. et codd. plures Schweig. Sequentia laudat Ammonius in Τύραννος.
^b ἐξίει πρὸς βορέαν Dionysius T. V. p. 26. Reisk. et Schol. Hermog. Max. Tyr. πρὸς βορέην ἐκδοῦ. ἐξίει d. ἐξίει Schæfer. ἐξίει malebat Schweighæuser. quem vide ad c. 180.

^c τῶν ἡ. ἱ. π. c. π. πάντων τ. ἡ. ἱ. d.

^d τοὺς μὲν om. V.S. sed habet S. in marg.

^e τῶν Ἑ. e.

^f Hæc et seq. exscripsit Suidas in Κροῖσος.

7.

^a τοῦ K. c.

^b οἱ om. e. ubi mox καλεωμ. pro καλεομ.

^c Μυρσίλον S.F.a. Et recte. Media in Μυρσίλος corripitur. Vide Alcæum Athenæi X. p. 430 C. Vulgo Μυρσίλον.

^d καλεῖται S. Ald. Plinius H.N. XXXV. 8. Candaule rege Lydiæ Heraclidarum novissimo, qui et Myrsilus vocitatus est. τύραννος δὲ S. sed δὲ punctis notatum.

^e Ἡρακλέους b.d. S. qui mox cum vulg. consentit.

^f Sic mss. fere omnes. Vulgo

Βήλου, τοῦ Ἀλκαίου, πρῶτος Ἡρακλεΐδαν βασιλεὺς 5
 ἐγένετο Σαρδίων· Κανδαύλης δὲ ὁ Μύρσου, ὕστατος. οἱ
 δὲ πρότερον Ἀγρωνος βασιλεύσαντες ταύτης τῆς χώρας,
 ἦσαν ἀπόγονοι Λυδοῦ τοῦ Ἄττος· ἅπ' ὅτεν ὁ δῆμος Λύ-
 διος ἐκλήθη ἢ ὁ πᾶς οὗτος, πρότερον Ἰμήν καλεόμενος.
 5 παρὰ ἑαυτῶν Ἡρακλεΐδαι ἐπιτραφέντες, ἔσχον τὴν 10
 ἀρχὴν ἐκ θεοπροπίου, ἐκ δούλης τε τῆς Ἰαρδάνου γενο-
 μέτης καὶ Ἡρακλέος. ἄρξαντες μὲν ἐπὶ ἑξήκοντα τε καὶ
 εἴκοσι γενεὰς ἀνδρῶν, ἔπειτα πέντε τε καὶ πεντακόσια,
 πᾶς παρὰ πατρός ἐκδεκόμενος τὴν ἀρχὴν, μέχρι Καν-
 1 δαύλεω τοῦ Μύρσου. Οὗτος δὲ ὅν ὁ Κανδαύλης ἠγάσθη 15
 τῆς ἐωυτοῦ γυναικὸς· ἐρασθεῖς δὲ, ἐνόμιζέ οἱ εἶναι γυ-
 2 ναῖκα πολλὸν πασῶν καλλίστην. ὥστε δὲ ταῦτα νομί-
 ζων· ἦν γάρ οἱ τῶν αἰχμοφόρων Γύγης ὁ Δασκύλου ἀρε-
 σκόμενος μάλιστα· ταύτῃ τῇ Γύγῃ καὶ τὰ ἑσπουδαί-
 5 εστερα τῶν πραγμάτων ὑπερετίθετο ὁ Κανδαύλης, καὶ δὴ 20
 3 καὶ τὸ εἶδος τῆς γυναικὸς ὑπερεπαίνειν. χρόνου δὲ οὐ
 πολλοῦ διελθόντος, (ἔχρην γὰρ ὁ Κανδαύλης γενέσθαι
 κακῶς,) ἔλεγε πρὸς τὸν Γύγην τοιάδε· “Ἐγύγῃ, οὐ γάρ

Candaules
 uxoris a-
 more depe-
 riens, im-
 pellit Gy-
 gem ut eam
 clam spec-
 tet nudam.

5

Ἀγρων—Ἀγρωνος cum b.d.e. ἰ Νίνου
 τοῦ Βήλου τοῦ Ἀλκαίου om. S.P.V.
 Ven.b.d.e. Sed habet S. in marg.
 ὁ Sic Reizius et a. apud Lar-
 cher. Vulgo ἀπὸ τοῦ cum S. ibid.
 Dubito an ὅστις de certo homine
 usurpetur. Vid. ad Eurip. Hipp.
 900. Scribendum videtur ἀπὸ τοῦ,
 i. e. ἀφ' οὗ, ut infra 145. ΜΑΤ-
 ΘΗΜΕ.

ἢ ὁ om. d.

ἰ Sic a.F.m. sec. Reizius. Vulgo
 Μῆν. Μῆν F.p.m.

ἰ Sic M.F.a.c. ταύτων δὲ Ald.
 P.S. et alii plerique.

ἰ Sic M.F.a.c. Vulgo cum S.

om. μὲν.

ἢ τε om. S.b.d. Ald. Mox
 post πέντε e. om. τε.

8.

ἂ ὅν et mox πολλὰ pro πολλὸν
 S.V.

ἂ σπουδαίτερα A.B.R. σπουδε-
 ἔστερα S. qui mox πραγμάτων.

ἔχρην S. Lucian. Asin. 20.

ἔκταυλεω S.d. Κανδαύλεα e.

ἔ Seqq. Dionys. Halic. τ. Συνθ.

c. 4. Attica dialecto expressit.

ἵνα γὰρ sqq. habent Julian. Ep.

21. Achilles Tatius in Petavii

Uran. p. 94. Lucian. De Domo c.

20. neglecto ἀνθρώποις. Wess.

B 4

“σε δοκέω πείθεσθαι μοι λέγοντι περὶ τοῦ εἶδους τῆς
 “γυναικός· (ἅτα γὰρ τυγχάνει ἀνθρώποισι ἔοντα ἀπὶ- 25
 “στότερα ὀφθαλμῶν) ἴποιεε ὅκως ἐκείνην θεήσεαι γυμ-
 4 “νήν.” Ὁ δὲ ὁ μέγα ἀμβώσας, εἶπε· “Δέσποτα, τίνα
 “λέγεις λόγον οὐκ ὑγίεια, κελεύων με δέσποιναν τὴν
 “ἐμὴν ὁ θεήσασθαι γυμνήν; ἅμα δὲ κιθῶνι ἐκδυομένη
 5 “συνεκδύεται καὶ τὴν αἰδῶ γυνή. πάλαι δὲ τὰ καλὰ 30
 “ἀνθρώποισι ἐξεύρηται, ἐκ τῶν μαθήσασθαι δεῖ· ἐν τοῖσι ἐν
 6 “τόδῃ ἐστὶ, ἵσकोπέειν τίνα τὰ ἑαυτοῦ. ἐγὼ δὲ πειθόμεαι
 “ἐκείνην ὅτι εἶναι πασέων γυναικῶν καλλίστην· καὶ σεο
 9 “δέομαι μὴ δέεσθαι ἀνόμων.” Ὁ μὲν δὴ, λέγων τοιαῦ- 35
 “τα, ἀπεμάχετο, ἄρρωδέν μὴ τι οἱ ἐξ αὐτέων γένηται
 2 “κακόν. Ὁ δὲ ὁ ἀμείβετο τοῖσδε· “Θάρσει Γύγη· καὶ
 “μὴ φοβεῦ μήτε ἐμὲ, ὥς σεο ὁ πειρώμενον λόγον τόν-
 “δε· μήτε γυναῖκα τὴν ἐμὴν, μή τι τοι ἐξ αὐτῆς γέ-
 3 “νηται ὁ βλάβος. ἀρχὴν γὰρ ἐγὼ ὁ μηχανήσομαι ὅπως, 40
 4 “ὥστε μηδὲ μαθεῖν μιν ὀφθεῖσαν ὑπὸ σεῦ. ἐγὼ γὰρ σε
 “ἐς τὸ οἴκημα, ἐν τῷ κοιμώμεθα, ὅπισθε τῆς ἀνοίγο-
 “μένης θύρης ὁ στήσω μετὰ δ’ ἐμὲ ἐσελθόντα παρ-

¹ παύει B.S.M.P.F.a.b.c. Mox
 θεήσασθαι S.

² μέγα om. M.F.a.c. Sed habet
 Schol. Hermog. p. 407. cum
 aliis.

³ θεάσασθαι V.S. Exscripsit
 hæc Theo Progymn. p. 64. at
 male τίνα ἔχεις λόγον. Seqq. ἅμα
 δὲ κ. citant Plutarch. II. p. 139.
 Stobæus 32, 8. 74. 36. Wess.

⁴ Sic M.R.e. Vulgo σκοπεύειν.
 τινὰ σκοπεύειν S. Ald.

⁵ πασέων γυναικῶν εἶναι e. τῶν
 γυναικῶν S.

9.

⁶ τὴν ψυχὴν ἀρρωδέν Etymolo-
 gus pag. 633, 43. Zonaras pag.

1472. ἀρρωδέν S.

⁷ Sic A.B.R.M.F.a.c. ἀμείβετο
 τοιαῦτα S.V.b.d.e. τοιαῦτα M. supersc.
 Vulgo ἀμείβετο τοιαῦτα. Schæferus
 τοιαῦτα pro τοῖσδε constanter.

⁸ πειρώμενος λέγω λόγον R.a.c.F.
 Dionysius. πειρώμενον λόγον absque
 λέγω b.e.P. vulg. πειρώμενον pr. M.
 πειρώμενος e corr. πειρώμενον λόγον
 S. ut vulg. clarissime, non λέγω
 ut ex eo Wesseling. quod reduxi.
 Altera lectio glossatorem sapit.

⁹ βλάβος S.

¹⁰ μαχήσομαι F. pr.

¹¹ οὕτως F.

¹² θήσω Steph. et edd. rec. In
 altero consentiunt mss.

- 5 “ ἔσται καὶ ἡ γυνὴ ἡ ἐμὴ ἐς ^h κοῖτον. κείται δὲ ἀγχοῦ
 “ τῆς ἐσόδου θρόνος· ἐπὶ ταῦτον τῶν ἱματίων κατὰ ἐν ἑκα- 6
 “ στον ἐκδύνουσα θήσει· καὶ κατ’ ἡσυχίην πολλὴν παρ- 46
 6 “ ἔξει τοι θεήσασθαι. ^k ἐπεὰν δὲ ἀπὸ τοῦ θρόνου ἴσταιχῃ
 “ ἐπὶ τὴν εὐνὴν, κατὰ νότου τε αὐτῆς γένῃ, σοὶ μελέτω τὸ
 10 “ ἐνθαῦτεν ὅπως ^m μή σε ὄψεται ἰόντα ⁿ διὰ θυρέων.” Ὁ
 μὲν δὴ, ὡς οὐκ ^a ἠδύνατο διαφυγέειν, ἦν ἐτοῖμος. ὁ δὲ 50
 Κανδαύλης, ἐπεὶ ἔδοκεε ὥρῃ τῆς κοίτης εἶναι, ἤγαγε τὸν
^b Γύγεα ἐς τὸ οἶκημα· καὶ μετὰ ταῦτα αὐτίκα παρῆν
 2 καὶ ἡ γυνή. ^c ἐσελθοῦσαν δὲ καὶ τιθεῖσαν τὰ εἴματα
^d ἐθῆετο ὁ Γύγης. ὡς δὲ ^e κατὰ νότου ἐγένετο, ἰούσης τῆς
 3 γυναικὸς ἐς τὴν κοίτην, ὑπεκδύς ἐχώρει ἔξω. καὶ ἡ γυν- 55
 ῆ ἔπορᾷ μιν ἐξίοντα. μαθοῦσα δὲ τὸ ποιηθὲν ἐκ τοῦ ἀν-
 δρός, οὔτε ^f ἀνέβωσεν αἰσχυθεῖσα, οὔτε ἔδοξε ^g μαθεῖν,
 4 ἐν νόῳ ἔχουσα ἴτισεσθαι τὸν Κανδαύλεα. ^k παρὰ γὰρ
 τοῖσι Λυδοῖσι, σχεδὸν δὲ καὶ παρὰ ^l τοῖσι ἄλλοις βαρ-
 βάροισι, καὶ ἀνδρα ὀφθῆναι γυμνὸν, ^m ἐς αἰσχύνην με- 60
 11 γάλην φέρει. Τότε μὲν δὴ οὕτω, οὐδὲν δηλώσασα, ἡσυ-
 χίην ⁿ εἶχε· ὡς δὲ ἡμέρη τάχιστα ^b ἐγεγόνεε, τῶν οἰκε-

Reginæ
 Jussu Gyges
 Candaulum

^b Sic M.R.a.c.F. κατὰ S.b.
 d.e. et vulgo. καίτη mss. apud
 Gale et Dionys.

ⁱ θεήσασθαι e.

^k ἐπεὰν c.

^l στήχῃ M.P.F. Mox κατὰ νῦτα
 S.

^m μὴ ἐστίγεται M.F. ap. m. Mox
 ἔφεται S.

ⁿ διὰ τῶν θυρέων S.e. Ald.

10.

^a ἔδυνάτο F.a.c.

^b Γύγη e.

^c ἐλθοῦσαν d.

^d Sic M.a.F. pr. ἐθῆετο S. Vulg.
 ἐθῆετο Schæfer cf. IV. 85. VII.
 56.

^e κατὰ νῦτα S.

^f R.M.F.a.c. ὁρᾷ vulgo et S.b.
 d.e.

^g ἀνέβησεν S.V.

^h Sic Ald. μαθεῖν S.M.F.a.b.

c.d.

ⁱ τίσεσθαι Ald. d.e. Reliqui
 τίσεσθαι. cf. Horrei Obs. c. 4.

^k παρὰ μὲν γὰρ e.

^l πᾶσιν S.V. paulo ante δὲ om.

S.

^m Sic M.R.a.c.F. Al. om. ἐς
 cum S.

11.

ⁿ ἦγε A.R.c.

^b γεγόνεε B.a.c. Schæfer.

interficiat,
et ea uxore
ducta, im-
perium ad
Mermna-
das trans-
fert.

τέων τοὺς μάλιστα ὥρα πιστοὺς εἶντας ἑαυτῇ, εἰοίμους
2 ποιησαμένη, ἐκάλεε τὸν Γύγέα. Ὁ δὲ, αὐδὲν δοκέων αὐ- 65
τὴν τῶν πρηχθέντων ἐπίστασθαι, ἦλθε καλεόμενος. ἑώ-
θεε γὰρ καὶ πρόσθε, ὅπως ἡ βασιλεία ὁ καλέοι, φοιτᾶν.
3 ὥς δὲ ὁ Γύγης ἀπίκετο, ἔλεγε ἡ γυνὴ τὰδε. “ ἘΝῦν
“ τοι δυοῖν ὁδοῖν παρεουσέων, Γύγη, δίδωμι αἵρεσιν, ἡ ὁκο-
“ τέρην βούλειαι τραπέσθαι. ἡ γὰρ Κανδαύλεια ἀποκτεί- 70
“ νας, ἐμέ τε καὶ τὴν βασιληίην ἔχε τὴν Λυδῶν, ἡ αὐτὸν
“ σὲ αὐτίκα ὡς αὐτὸν ἀποθνήσκειν δεῖ. ὥς ἂν μὴ, πάντα
“ πεπθόμενος Κανδαύλῃ, τοῦ λοιποῦ ἴδῃς τὰ μὴ σε δεῖ.
4 “ ἀλλ’ ἤτοι κεῖνόν γε τὸν ταῦτα βουλευσάντα δεῖ ἀπόλ-
“ λυσθαι, ἡ σὲ, τὸν ἐμέ γυμνὴν ἰθυσάμενον, καὶ ποιή- 75
5 “ σαττα οὐ νομιζόμενα.” Ὁ δὲ Γύγης τέως μὲν ἀπε-
θώμαζε τὰ λεγόμενα. μετὰ δὲ, ἰκέτευε μὴ μιν ἀνα-
6 γκαίῃ ἐνδεῖν διακρίναι τοιαύτην αἵρεσιν. ὅκων δὲ ἔπειθε,

c Sic M.F.e. ὥρα P.S. Ald. b.

d. ἔρα a.c. ἔρε Schæfer.

d ἔρε S. ἔρε c.

c καλέγ e.

i ἀπίκετο S. pr. m.

s ἔν τῶν S.V.

h ἀπικέτω b.

i βασιλείῃ S. et mox ἔως, et
εἰδῇ.

“ ἔτω ἀποθνήσκειν dictum vi-
detur, ut apud Ciceron. pro S.
Roscio 26, 71. non sic pudos in
flumen projicere, quod ap. Hom.
est αὐτως, apud Plat. αὐτως ἀπλῶς,
de quo vid. Stallbaum ad Phil.
§. 5. cf. Schæfer. ad Dionys. de
Comp. p. 430. ΜΑΤΤΗΙ.Α.

k Sic M.R.F.a.c. Alii βουλευ-
σάμενον cum S.

i θησάμενον a.c.d.

m ἀπεθώμαζε M.F. pr.

mm ὅκων δὲ ἔπειθε—αἰρέται]

Voculam ὅκων ita usurpat He-
rodotus in sententia bimembri,
ut alterum membrum sine con-
junctione subjiciat, ad quod pro-
prie spectet ὥν, quum negatio
ad prius referenda sit. Alii
scriptores in priori membro
participia ponunt, ut h. l. di-
cendum erat: οὐ πείθων ὥν, ἀλλ’
ὁρῶν—αἰρέται. Similiter c. 59.
ὅκων ταῦτα παρανέσαντες Χίλωνος,
πείθεσθαι θέλειν τὸν Ἰπποκράτεια
γενέσθαι οἱ μετὰ ταῦτα τὸν Πεισι-
στρατῶν. i. e. ταῦτα παρὰ. Χίλ.
οὐ πείθεσθαι θέλειν τὸν Ἰπποκράτεια
γενέσθαι ὥν οἱ.—Hinc illa quoque
explicanda IV. 118. p. 277, 3.
ὅκων πῶς εἴτε ταῦτα, ἡμεῖς μὲν πει-
ζόμενοι ἢ ἐκλείνομεν τὴν χώραν, pro
ἡμῶν οὐ οὐ ποιούντων ταῦτα, ἡμεῖς
ἢ ἐκλείνομεν. V. 92, 7. ὅκων μὴ
παύσεσθε, ἀλλὰ πειρήσεσθε παρὰ τὴν

- ἀλλ' ὅρα ἀναγκαίην ἀληθέως προκειμένην, ἢ τὸν δε- 7
 σπότεα ὁ ἀπολλύναι, ἢ αὐτὸν ὑπ' ἄλλων ἀπόλλυσθαι, 80
 7 αἰρέεταί αὐτὸς περιεῖναι. ῥέπειράτα δὴ λέγων τάδε·
 “Ἐπεὶ με ἀναγκάζεις δεσπότεα τὸν ἐμὸν ἠκτείνειν, οὐκ
 “ἐθέλοντα, φέρε ἀκούσω τέω καὶ τρόπῳ ἑπιχειρήσομεν
 8 “αὐτῷ.” Ἡ δὲ ὑπολαβοῦσα ἔφη. “Ἐκ τοῦ αὐτοῦ μὲν
 “χωρίου ἡ ὁρμὴ ἔσται, ὅθεν περ καὶ ἐκείνος ἐμὲ ἔπε- 85
 “δέξατο γυμνὴν· ὑπνωμένῳ δὲ ἡ ἐπιχείρησις ἔσται.”
 12 Ὡς δὲ ἤρτυσαν τὴν ἐπιβουλήν, νυκτὸς ἄγνομένης, (οὐ
 γὰρ ἑμετίετο ὁ Γύγης, οὐδὲ οἱ ἦν ἀπαλλαγὴ οὐδεμία,
 ἀλλὰ ἔδρε ἢ αὐτὸν ἀπολωλέναι, ἢ Κανδαύλεα,) εἶπετο
 2 ἐς τὸν θάλαμον τῇ γυναικί. καὶ μιν ἐκείνη, ἐγχειρίδιον 90
 3 δοῦσα, κατακρύπτει ὑπὸ τὴν αὐτὴν θύρην. καὶ μετὰ
 ταῦτα, ἀναπαυομένου Κανδαύλεω, ὑπείσθυσ τε καὶ ἀπο-
 κτείνας αὐτὸν, ἔσχε καὶ τὴν γυναῖκα καὶ τὴν βασιληῆν
 Γύγης· τοῦ καὶ Ἀρχίλοχος ὁ Ὀπάριος, κατὰ τὸν αὐτὸν 95
 13 χρόνον γενόμενος, ἐν ἰάμβῳ τριμέτρῳ ἔπεμνήσθη. Ἔσχε
 δὲ τὴν βασιληῆν, καὶ ἐκρατύνθη, ἐκ τοῦ ἐν Δελφοῖσι χρη-

δικαῖον κατὰ γὰρ Ἰσπὴν, ἵστε ὑμῶν
 Κορινθίους γε οὐ συνανεόντας, pro
 ὁμῶν ὅν μὴ παυσανέμενον, ἀλλὰ πει-
 ρεμένον—ἵστε. Ita etiam I. 206.
 distinguendum: οἰκῶν ἐθελήσεις—
 εἶναι, σὺ δὲ εἰ μεγάλως προθυμέαι.
 nam in his δὲ non est conjunctio
 connectendæ cum priorē ora-
 tionī inserviens, sed eodem mo-
 do posita, ut Herod. diceret, εἰ
 ὅν ἐθελήσεις—σὺ δὲ. ΜΑΤΤΗΙΞ.

ῥα a.c. ἀλλ' ὡς ὅρα Reiskius.
 Plene post ἀπολλύσθαι inter-
 punxit Schweighæuser.

ὁ ἀποκτείνειν e. Ald.

ῥ Sic M.A.B.c. Reliqui ἐπηράτα.

ἠ ἀποκτείνειν S.

ῥ Ita mss. plerique. ἐπιχειρίσω-
 μεν Ald. e.

ῥ αὐτὸ S.

ῥ ἐπεδέξατο Ald. b.d.e.

12.

ῥ γενομένης S.F.c. Paulo ante
 ἤρτησαν S.

ῥ ἐμετίετο M. Obscurior est
 vetus scriptura in F.

ῥ οὐδεμία S.F.a.b.c. Et sic F.
 constanter. Edd. οὐδεμή.

ῥ ἐπὶ S. qui habet ἐπὶ in marg.
 Mox ἔχε S.

ῥ Πάριος—ἐπεμνήσθη om. Ven.

ῥ ἐπεμνήσθη c.

στηρίου. ὡς γὰρ δὴ οἱ Λυδοὶ δεινὸν ἐποιεῦντο τὸ Κανθαύ-
 λεω πάθος, καὶ ^a ἐν ὅπλοισι ἦσαν, συνέβησαν ἐς τὸ αὐτὸ οἵ
 τε τοῦ Γύγεω ^b στασιῶται καὶ οἱ λοιποὶ Λυδοί, ἣν μὲν
^c δὴ τὸ χρηστήριον ἀνέλη μιν βασιλέα εἶναι ^d Λυδῶν, ^e τόνδε
 βασιλεύειν ἣν δὲ μὴ, ἀποδοῦναι ὀπίσω ἐς Ἡρακλείδας
 τὴν ἀρχήν. ἀνεῖλέ τε δὴ τὸ χρηστήριον, καὶ ἐβασίλευσεν
 αὐτῷ Γύγης. τοσόνδε μέντοι εἶπε ἡ Πυθίη, ὡς Ἡρακλεί-
 δῃσι τίσις ἤξει ἐς τὸν πέμπτον ἀπόγονον Γύγεω. τούτου
 τοῦ ἔπεος Λυδοί τε καὶ οἱ βασιλεῖς αὐτῶν λόγον οὐδένα
 ἐποιεῦντο, πρὶν δὴ ἐπετελεσθῇ.

I 4

Quæ ille,
 et ante
 cum quis
 barbaro-
 rum pri-
 mus dona-
 ria Delphos
 miserit.
 Infert Mi-
 leto et
 Smyrnæ
 arma, et
 Colopho-
 nem capit.
 Regnat
 Gyges ab
 a. 716 ad
 678.

Τὴν μὲν δὴ τυραννίδα οὕτω ἔσχον οἱ Μερμνάδαι, τοὺς
^a Ἡρακλείδας ἀπελόμενοι. Γύγης δὲ τυρανεύσας ἀπέ-
³ πεμψε ἀναθήματα ἐς Δελφοὺς οὐκ ὀλίγα. ἀλλ' ὅσα
 μὲν ἀργύρου ἀναθήματα ἔστι οἱ πλεῖστα ἐν Δελφοῖσι·
 παρέξ δὲ τοῦ ἀργύρου, χρυσὸν ἄπλετον ἀνέθηκεν, ἄλλον
 τε, καὶ, τοῦ ^a μάλιστα μνήμην ἄξιον ἔχειν ἐστὶ, κρητῆρες
⁴ οἱ ἀρθμὸν ἔξ χρύσει ἀνακέαται. ἐστᾶσι δὲ οὗτοι ^b ἐν τῷ
 Κορινθίῳ θησαυρῷ, σταθμὸν ἔχοντες τριήκοντα τάλαντα·
¹⁵ ἀληθεῖ δὲ λόγῳ χρεωμένῳ, οὐ Κορινθίων τοῦ δημοσίου
⁵ ἐστὶν ὁ θησαυρὸς, ἀλλὰ ^d Κυψέλου τοῦ Ἡετίωνος. ^e Οὗ-
 8 τος δὲ ὁ Γύγης, πρῶτος βαρβάρων τῶν ἡμεῖς ἴδμεν, ἐς
 Δελφοὺς ἀνέθηκε ἀναθήματα, ^f μετὰ Μίδην τὸν Γορδῖεω,

13.

^a Sic M.R.F.a.c. Reliqui ἐνο-
 πλοι cum S. Mox οἷτε om. S.

^b Sic M.F.a.c. στρατιῶται S.
 et alii cum Aldo.

^c δὴ om. M. et F.p.m.

^d Sic M.S.F.a.b.c.d. Vulgo
 τῶν Λυδῶν.

^e τὸν δὲ F.

14.

^a πλεῖστον μάλιστα b. Supra

αὕτως S.

^b οὐκ ἐν τῷ Κορ. S. e corr. qui
 supra ἀνακέαται. Seqq. usque ad
 Κορινθίων om. V. Habet S. in marg.

^c Sic M.R.F.a.c. δήμου S.P. et
 alii.

^d Κυψέλλου b.c.

^e Sic M.R.F.a.c. αὕτω δὲ S.b.d.
 e.F. e corr. αὕτω δὴ Ald.

^f μετὰ δὲ S.V. Tum Μίδαν τοῦ
 S. qui postea Μίδας.

- 6^ε Φρυγίης βασιλεία. ἀνέθηκε γὰρ ^h δὴ καὶ Μίδης τὸν βα- 20
 σιλῆιον θρόνον, ⁱ ἐς ^k τὸν προκατίζων ἐδίκαζε, εὐντα ἀξιο-
 θέτον. κεῖται δὲ ὁ θρόνος αὐτός ἐνθα περ οἱ τοῦ Γύγεω
 7 κρητῆρες. ὁ δὲ χρυσὸς οὗτος καὶ ὁ ἄργυρος, τὸν ὁ Γύγης
 ἀνέθηκε, ὑπὸ Δελφῶν καλεῖται Γυγάδας ἐπὶ τοῦ ^l ἀνα-
 8 θέντος ^m ἐπανυμῖν. Ἐσέβαλε μὲν νυν ⁿ στρατιὴν καὶ 25
 οὗτος, ἐπεὶ τε ἤρξε, ἐς τε Μίλητον καὶ ἐς Σμύρνην, καὶ
 9 Κολοφῶνος τὸ ἄστν εἶλε. ἀλλ' οὐδὲν ^o γὰρ μέγα ἔργον
 ἀπ' αὐτοῦ ἄλλο ἐγένετο βασιλεύσαντος δυῶν δέοντα ^p τεσ-
 σεράκοντα ἔτεα, ταῦτον μὲν παρήσομεν, τοσαῦτα ἐπιμνη- 30
 15 σθέντες. Ἄρδουος δὲ τοῦ Γύγεω μετὰ Γύγην βασιλεύσαν-
 2 τος μνήμην ποιήσομαι. αὐτός δὲ Πριηνέας τε εἶλε, ἐς
 Μίλητόν τε ἐσέβαλε. ἐπὶ ^a τούτου τε τυραννεύοντος Σαρ-
 δίων, Κιμμέριοι ἐξ ἡέων ὑπὸ Σκυθῶν τῶν Νομάδων ἐξ-
 αναστάντες, ^b ἀπικέατο ἐς τὴν Ἀσίην, καὶ ^c Σάρδεις ^d πλὴν 35
 τῆς ἀκροπόλιος εἶλον.
- 16 Ἄρδουος δὲ βασιλεύσαντος ἐνὸς δέοντα πεντήκοντα ἔτεα,
 ἐξεδέξατο Σαδυάττης ὁ ^a Ἄρδουος, καὶ ἐβασίλευσεν ἔτεα
 2 δώδεκα· Σαδυάττει δὲ, Ἀλυάττης. Οὗτος ^b δὲ Κυ-
 αζάρη τε τῷ Δηϊόκεω ἀπογόνῳ ἐπολέμησε, καὶ Μήδοισι·

Arduus ab a.
 678 ad 629.
 Hic Prienas
 expugnat,
 et Miletum
 invadit.
 Ultimis
 regni ejus
 annis Cim-
 merii, a
 Scythis
 pulsi ex
 Europa, [1,
 103. 4, 10.
 seq.] Sardes
 ceperunt.
 Sadyattes
 ab a. 629
 ad 617.

^ε τὸν Φρυ. S.b. Mox βασιλεία S. F.a.b.c.

^h δὴ om. S.b.e. Ald.

ⁱ Citat Priscianus XVIII. p. 1174. et 1178.

^k ὡς e.

^l ἀναθήματος d.

^m Sic M.S.V. Ven. F.a.b.d. ἐπανυμῖν Ald.

ⁿ Sic Suidas in Γύγης, M. et plerique alii. καὶ οὗτος στρατιὴν S. alii. οὗτος στρατιὴν sine καὶ P.

^o γὰρ om. Suid. δυῶν Suid. S. Vide de h. l. Schaefer. Melet.

Crit. p. 75. Elmsleium ad Euripid. Heracl. 481.

^p τεσσαράκοντα S.A.F. Ald. οὐδὲν γὰρ μέγα ἀπ' αὐτοῦ ἄλλο ἔργον F. 15.

^a τούτου δὲ a.

^b Sic Ald. M.R.F.a.c. ἀπικέατο Suid. S.V.b.d.e.

^c Σάρδεις S.a.c.d.

^d πρὶν C.V. Ven. et forte S. pr. 16.

^a τὴν ἀρχὴν addit Suid. in ed d. scil. nam mss. om. mox ἔτη S.

^b δὲ om. c.

Allyattes, qui ei successit, bellum adversus Milesios ab eo motum et sex annos

17

gestum, continuat post ejus mortem annos quinque. Idem cum Cyaxare Medo bellum gessit [I, 74.] Cimmerios ex Asia expulit: Smyrnam cepit, et Glazomenas invasit.

Κιμμερίους τε ἐκ τῆς Ἀσίας ἐξήλασε· Σμύρνην τε τὴν 40
^d ἀπὸ Κολοφῶνος κτισθεῖσαν εἶλε, ἐς Ἐκλαζομενάς τε
 3 ἐσέβαλε. ἀπὸ μὲν νυν τούτων οὐκ ὥς ἤθελε ἀπήλλαξε,
 4 ἀλλὰ προσπταίσας μεγάλως. ἄλλα δὲ ἔργα ἀπέδε-
 3 ξατο ἔων ἐν τῇ ἀρχῇ ἀξιαπηνηγυτάτα τάδε. Ἐπολέμησε
 Μιλησίοισι, παραδεξάμενος τὸν πόλεμον παρὰ τοῦ πα- 45
 2 τρός. ἐπελαύνων γὰρ ἔπολιόρκεε τὴν Μίλητον τρώπῃ
 τοιῶδε· ὅκως μὲν εἷη ἐν τῇ γῇ καρπὸς ἀδρός, τηνικαῦτα
 3 ἐσέβαλλε τὴν στρατὴν. ἐστρατεύετο δὲ ὑπὸ συρίγγων
 τε καὶ πηκτίδων, καὶ αὐλοῦ ἄγναικείου τε καὶ ἀν- 50
 4 δρηίου. ὥς δὲ ἐς τὴν Μιλησίην ἀπικοίτο, οἰκήματα μὲν 9
 τὰ ἐπὶ τῶν ἀγρῶν οὔτε κατέβαλλε, οὔτε ἐνεπίμπρη, οὔτε
 θύρας ἀπέσπα, ἑα δὲ κατὰ χώρην ἑστάμεναι· ὁ δὲ τὰ
 τε δένδρεα ἑ καὶ τὸν καρπὸν τὸν ἐν τῇ γῇ ὅκως ἠ διαφθεί-
 5 ρειε ἀπαλλάσσετο ὀπίσω. τῆς γὰρ θαλάσσης οἱ Μι- 55
 λῆσιοι ἐπεκράτεον, ὥστε ἑπέδρης μὴ εἶναι ἔργον τῇ
 6 στρατῇ. τὰς δὲ οἰκίας οὐ ἠ κατέβαλλε ὁ Λυδὸς τῶνδε
 εἵνεκα, ὅκως ἔχοιεν ἐνθεῦτεν ὁρμεώμενοι τὴν γῆν σπείρειν

^c ἐξέλασε c.

^d Sic M.S. Ven. F. Suid. Alii ἰπὸ K.

^e Κλαζομενάς τ' ἐσέβαλε, ἀντὶ τοῦ εἰς Κλαζομενάς, Suidas, qui tamen præpositionem agnoscit v. Γύγης. Sed nota ἀντὶ τοῦ ε. K. mss. omitttere.

^f δὲ om. F. pr. commate post μεγάλως posito.

17.

^a Sic M.F. Suid. Alii cum S. ἐπολιόρκεε.

^b ἐσέβαλε S.b.d.e. Ald. Infra S. κατέβαλε.

^c αὐλῶν Athen. p. 517. et 627. Priscian. p. 1211.

^d Ita F.a.c. Suid. Vulgo cum

S. γυναικείου. Mox ἀνδρείου S.

^e Sic R.M. Eton. F.a.c. κατέσπα P.S. Ald. al.

^f Sic S.B.V. Ven. P.F.a.d.e. Ald. ἐστάναι M. Suid. ἐσταμέναις R.c.

^g καὶ τὸν—τῇ γῇ om. S. in textu, qui supra om. τε. τὸν post καρπὸν om. b.d.e.

^h διαφθεύουσι d.

ⁱ ἀπαλλάσσαιτο S.V. ἀπαλλάσσεται F.

^k Sic Suid. ἐπέδρης F. pr. Vulgo ἐπ' ἐδρης cum S.

^l ἔργα S. pr. m.

^m κατέβαλεν S.F.c.d.e. Ald.

ⁿ Sic Ald. R.V.F. pr. Alii ὁρμώμενοι cum S.

τε καὶ ἐργάζεσθαι οἱ Μιλήσιοι, αὐτοὺς δὲ, ἐκείνων ἐργαζο-
 18 μένων, ἔχοι τι καὶ σίνεσθαι ὁ ἐσβάλλων. Ταῦτα ποιεῶν, 60
 ἐπολέμεε ἕτεα ἑνδεκα· ἐν τοῖσι τρώματα μεγάλα δι-
 φάσια Μιλησίων ἐγένετο, ἂν τε Λιμενηῖα χώρης τῆς
 2 σφετέρης μαχεσασμένων, καὶ ἐν Μαιάνδρου πεδίῳ. τὰ
 μὲν νυν ἐξ ἕτεα τῶν ἑνδεκα Σαδυάττης ὁ Ἄρδυος ἐτι Λυ-
 δῶν ἦρχε, ὁ καὶ ὁ ἐσβάλλων τηνικαῦτα ἐς τὴν Μιλησίην 65
 τὴν στρατιήν· (Ἐσαδυάττης γὰρ οὗτος καὶ ὁ τὸν πόλε-
 μον ἦν συνάψας·) τὰ δὲ πέντε τῶν ἑτέων τὰ ἐπόμενα
 τοῖσι ἐξ Ἀλυάττης ὁ Σαδυάττεω ἐπολέμεε, ὃς παραδε-
 ζάμενος (ὥς καὶ πρότερόν μοι δεδήλωται) παρὰ τοῦ
 3 πατρὸς τὸν πόλεμον, προσεῖχε ἐντεταμένως. τοῖσι δὲ 70
 Μιλησίοισι ὁ οὐδαμοὶ Ἰώνων τὸν πόλεμον ταῦτον ἐ συνεπε-
 4 λάφρυνον, ὅτι μὴ Χῖοι μῶνοι. οὗτοι δὲ τὸ ὁμοῖον ἀντ-
 αποδιδόντες ἐτιμώρεον· καὶ γὰρ δὴ πρότερον οἱ Μιλή-
 σιοι τοῖσι Χίοισι τὸν πρὸς Ἐρυθραίους πόλεμον ἡ συνδιή-
 5 νεικαν. Τῷ δὲ δωδεκάτῳ ἔτει ληϊὸν ἐμπιπραμένου ὑπὸ 75
 τῆς στρατιῆς, ἡ συνηνείχθη τι τοιόνδε γενέσθαι πῆγμα·
 ὥς ἄφθη τάχιστα τὸ ληϊὸν ἀνέμω βιώμενον, ἄφατο νηοῦ

Ejus mor-
 bus anno
 belli Mile-
 siaci duo-
 decimo, et
 Pythiae re-
 sponsum.

ὁ ἐσβαλὼν S.

18.

ἂν τε ἐν Α. Μ. F. pr. Suidæ mss.
 in Γύγης. Quod ex prisco scri-
 bendi usu idem ac ἐλλιμενήϊα va-
 lere putat Schweighæuserus, post
 Reiskium Animadv. III. p. 82. ut
 Ἐλλιμενηίων intelligatur fuisse loci
 nomen, ubi pugnata illa pugna
 est. Vide etiam Suidam in Τρώ-
 ματα et Διφάσια.

ἡ Sic F. a. c. Vulgo cum S. ἐσ-
 βαλὼν.

Ἐσαδυάττης αὗτος γὰρ M. Ven.

F. a. c. γὰρ αὗτος alii. γὰρ om. S.
 Plenius post Σαδυάττης mss. F.
 a. c. interpungere notat Schweighæuserus, unde ei nata suspicio
 nomen Σαδυάττης temere irrep-
 sisse.

ἡ οὐδαμῇ S. d.

ἡ συναπελάφρυνον Ald. C. P. e.

ἡ δὲ καὶ τὸ S. V.

ἡ Sic F. a. c. Vulgo ὁμοιον.

ἡ συνδιένειμαν S. V.

19.

ἡ συνείχθη V. συνήχθη S. συνη-
 νείχθη F.

2 Ἀθηναίης, ἐπικλήσιν ὁ Ἀσσησίης. ἀφθεις δὲ ὁ ἄρκος,
 3 κατεκαύθη. καὶ τὸ παραυτίκα μὲν λόγος αὐδεις ἐγέ-
 νετο· μετὰ δὲ, τῆς στρατιῆς ἀπικαμένης ἐς Σάρδεϊς, 80
 4 εἰσέσπε ὁ Ἀλυατῆς. μακροτέρως δὲ αἱ γενομένης τῆς
 5 ἰούσου, πέμπει ἐς Δελφοὺς θεοπρόπους, εἴτε δὴ συμ-
 βουλευσάντος τευ, εἴτε καὶ αὐτῷ ἑδοξε ὁ πέμψαντα τὸν
 6 θεὸν ἐπειρεσθαι περὶ τῆς ἰούσου. τοῖσι δὲ ἡ Πυθίη ἀπι-
 κομένωσι ἐς Δελφοὺς οὐκ ἔφη χρῆσιν, πρὶν ἢ τὸν πῆν 85
 τῆς Ἀθηναίης ἀνεφθίσουσι, τὸν ἐπέμψαι χάρις τῆς Μι-
 λησίης ἐν Ἀσσησίᾳ. Δελφῶν οἶδα ἐγὼ οὕτω ἀκούσας
 20 γεένθαι. Μιλήσιοι δὲ τάδε ἁπλοῦς τούτοις· Πε-
 21 ριάδου ὁ τὸν Κυβέλου, εἶτα Θρασιβούλῳ τῷ τότε Μι-
 λήτου τυραννεύοντι ζῆναι ἐς τὰ μάλιστα, ὁ πειθόμενον τὸ 90
 χρηστήριον τὸ τῷ Ἀλυατῇ γεόμενον, πέμψαντα ἄγγε-
 λον κατεπεῖν, ὅπως αὖ τι πρεσβυτέρως πρὸς τὸ ἄπαρ
 3 βουλευήται. Μιλήσιοι μὲν νῦν οὕτω λέγουσι γεένθαι.
 Ἀλυατῆς δὲ, ὥς αἱ ταῦτα ἔξαγγέλη, αὐτίκα ἐπεμπε
 ὁ κήρυκα ἐς Μιλήτην, βουλόμενος σκοπεῖν ποιήσασθαι 95

20
 Thrasybulus a Periandro monitus, conductorem ab Alyatte missum quoniam decerneret, objecta ei species rerum apud se

21
 adhaerentium, pacem impetravit.

ὁ Ἀσσησίης b.d.e. Ald. Polygen. Ἀσσίης F. pr.

ὁ ἀρκος F. pr.

ὁ πῆν F.h.l. qui infra πῆν et πῆν.

ὁ τὸ παραυτίκα disjunctim S.F. et al. Vulgo τετραυτίκα.

ὁ mss. quidam Σάρδεϊς. Hanc varietatem in posterum praetermittam.

ὁ ἰούσου F.a.c.e. et infra.

ὁ πέμψαντα R.A. et plures apud Schweighauser. Priscian. XVIII. p. 1174. πέμψαντα M. πέμψαντι S.d. edd. vet. Priscianus Aldi.

ὁ ἀνεφθίσουσι M.R.A.F.a.c. in qua constructione αὖ ab Hero-

doto adhiberi monet Stegerus, conferens I. 82. 159. 197. 198. III. 109. V. 106. ἀνεφθίσουσι Ald. S.b.d.e.

20.

ὁ Malles προτιθέσθαι. SCHW.

ὁ τὸν τῷ Κυβέλλῳ S. τὸν Κυβέλλῳ b.d.e.

ὁ πειθόμενον Ven. b. πειθόμενον d.

ὁ Sic M.R.F.a.c. Vulgo cum S. παρὸν. Mox S. βαλῆται.

21.

ὁ Sic F.a.c. Vulgo cum S. ἐξαγγέλη.

ὁ Sic quique mss. teste Schw. κήρυκα M. Vulgo cum S. κήρυκας. Mox βουλόμενον S.

Θρασυβούλῳ τε καὶ Μιλησίοισι ἑχρόνον ὅσον ἂν τὸν νηὸν
 2 οἰκοδομῇ. ὁ μὲν δὲ ἀπόστολος ἐς τὴν Μίλητον ἦν· Θρα-
 σύβουλος δὲ σαφέως ^dπροπεπυσμένους πάντα λόγον, καὶ
 εἰδὼς τὰ Ἀλυάττης ^eμέλλοι ποιήσῃν, μηχανᾶται ^fτοι-
 3 ἄδε. ὅσος ἦν ἐν τῷ ἄστει σίτος καὶ ἐαυτοῦ καὶ ιδιωτικὸς,
 τοῦτον ^gπάντα συγκομίσας ἐς τὴν ἀγορὴν, προεῖπε Μιλη-
 σίοισι, ἐπεὰν αὐτὸς σημήνῃ, τότε πίνειν τε πάντας καὶ
 2 κῶμῳ ^hχρέεσθαι ἐς ἀλλήλους. Ταῦτα δὲ ἐποίεε τε καὶ
^aπροαγόρευε Θρασύβουλος τῶνδε ^bεἵνεκεν, ὅπως ἂν δὴ ὁ
 κήρυξ ὁ ^cΣαρδηνὸς, ἰδὼν τε σωρὸν μέγαν σίτου κεχυ-
 μένον, καὶ τοὺς ἀνθρώπους ἐν εὐπαθείῃσι ἰόντας, ἀγγεῖλῃ
 2 Ἀλυάττῃ. τὰ δὲ καὶ ἐγένετο. ὡς γὰρ δὴ ἰδὼν τε ἐκεῖνα
 ὁ κήρυξ, καὶ ^dεἶπας πρὸς Θρασύβουλον τὰς ἐντολὰς ^eτοῦ
 Λυδοῦ, ^fἠπῆλθε ἐς τὰς Σάρδεις, ὡς ἐγὼ πυθάνομαι, δι' ^g10
 3 οὐδὲν ἄλλο ἐγένετο ἢ διαλλαγή. ^hἐλπίζων γὰρ ὁ Ἀλυ-
 άττης ⁱσιτοδείην τε εἶναι ἰσχυρὴν ἐν τῇ Μιλήτῳ, καὶ τὸν
^jλεὼν ^kτετρίσθαι ἐς τὸ ἔσχατον κακοῦ, ἤκουε τοῦ κή-
 ρυκος νοστήσαντος ἐκ τῆς Μιλήτου τοὺς ἐναντίους λόγους
 4 ἢ ὡς αὐτὸς ^lκατεδόκεε. μετὰ δὲ, ἢ τε διαλλαγή σφι ^m15

^c ὅσον ἂν χρόνον c.

^d Sic M.F.a.b.c. Alii προπεπυ-
 σμένους cum S.

^e Sic M.S.F. mss. Par. Alii
 μέλλει.

^f Sic R.M. duo Paris. τοιῶνδε
 S.b.d.e. edd. vett.

^g Sic M.R.F.a.c. πάντα συν-
 αγαγὲν S.P. Ald. alii.

^h Sic R.F.a.c. Vulgo cum S.
 χρῆσθαι.

22.

^a Sic F.a. προαγόρευε S. προσ-
 ῃγέρευε Ven. b.d. προηγόρευε vulgo.

^b Sic M.F.a.c. Vulgo εἵνεκα
 cum S.

^c Sic M.R.F.a.c. cf. cc. 79.

VOL. I.

83. Inscript. Pocock. pag. 85.
 Σαρδύτιος S. Σαρδήςιος P.b.d.e. vulgo.
 Μοχ σίτου μέγαν S.

^d Sic M.F.a.c. εἰπὼν S.b.d.e. et
 alii. εἰπασπὼν V. cf. Gregor. dial.
 Ion. 72.

^e τοῦ Λυδοῦ τὰς ἐντολὰς S.F.

^f ἠπῆλθεν P.S.V. Ven. b.d.

^g v. Priscian. XVIII. p. 1179.

^h σιτοδείην F.a.c. σιτοδείην b.d.
 Μοχ ἐν τῇ Μιλ. ἰσχ. S.

ⁱ νεὼν pr. F. sed λεὼν corr. et
 supras. λαόν.

^k τετρίσθαι V.S.b.d.e. Ald. et
 Priscianus Aldi. τετρίσθαι F.a.c.

^l ἐδόκεε F.a.c.

ἐγένετο, ἐπ' ᾧ τε ξείνους ἀλλήλοισι εἶναι καὶ ζυμμάχους.
 5 καὶ δύο τε αὐτὶ ἐνὸς νηὸς τῇ Ἀθηναίῃ ὠκοδόμησε ὁ Ἀλυ-
 άττης ἐν τῇ Ἀσσησῶ, αὐτός τε ἐκ τῆς νούσου ἀνέστη.
 κατὰ μὲν τὸν πρὸς Μιλησίους τε καὶ Θρασύβουλον
 πόλεμον Ἀλυάττη ὥδε ἔσχε. 20

23
 Arion di-
 thyrambi
 auctor, del-
 phino Tæ-
 naron vec-
 tus.

Περιάνδρος δὲ ἦν Ἀκυφύλου παῖς, οὗτος ὁ τῷ Θρασυ-
 βούλῳ τὸ χρηστήριον μηνύσας. ἐτυράννευε δὲ ὁ Περιάνδρος
 2 Κορίνθου. τῷ δὴ λέγουσι Κορίνθιοι (ὁμολογέουσι δέ σφι
 Λέσβιοι) ἐν τῷ βίῳ θῶμα μέγιστον παραστήναι Ἀρίονα
 τὸν Μηθυμναῖον ἐπὶ δελφῖνος ἐξεχειχθέντα ἐπὶ Ταίναρον, 21
 εόντα κιθαρωδὸν τῶν τότε ἐόντων οὐδενὸς δεύτερον· καὶ δι-
 θύραμβον, πρῶτον ἀνθρώπων τῶν ἡμεῖς ἴδμεν, ποιήσαντά
 24 τε καὶ ὀνομάσαντα καὶ ὁδῶντα ἐν Κορίνθῳ· ταῦτον
 τὸν Ἀρίονα λέγουσι, ὃν πολλὸν τῷ χρόνῳ διατρίβοντα
 ὁ παρὰ Περιάνδρῳ, ἐπιθυμῆσαι πλῶσαι ἐς Ἰταλίην τε 23
 καὶ Σικελίην· ἐργασάμενον δὲ χρήματα μεγάλα, θελή-
 2 σαι ὀπίσω ἐς Κόρινθον ἀπικέσθαι. ὁρμαῖσθαι μὲν νυν ἐκ
 Τάραντος, πιστεύοντα δὲ οὐδαμοῖσι μᾶλλον ἢ Κορινθίοισι,
 3 μισθώσασθαι πλοῖον ἀνδρῶν Κορινθίων. τοὺς δὲ ἐν τῷ πε- 31
 λάγει ἐπιβουλεύειν, τὸν Ἀρίονα ἐκβαλόντας, ἔχειν τὰ
 4 χρήματα. τὸν δὲ, συνέντα τοῦτο, λίσσεσθαι, χρήματα
 5 μὲν σφι προϊέντα, ψυχὴν δὲ παραιτεόμενον. οὐκ ἔστι δὴ
 πείθειν αὐτὸν τούτοις· ἀλλὰ κελεύειν τοὺς πορθμέας ἢ
 αὐτὸν διαχρᾶσθαι μιν, ὡς ἂν ταφῆς ἐν γῇ τύχη, ἢ ἐκ- 41

23 Sic S.F.a. cf. infr. 70. et
 92. καὶ τὰ μὲν κατὰ τὴν πρὸς vulgo.
 καὶ τὰ pro κατὰ c.

Ἀλυάττης S.

23.

Ἀκυφύλου b.d.e.

ὁμολογέουσι τε c.

Sic mss. meliores, non θάυ-

μα. θῶμα F. θῶμα S. qui mox

ἐξεχειχθέντα.

δείξαντα e.

24.

Ἀρίονα d.

τὸ πολλὸν P.

σὺν Περ. S.

Sic F.a. et fere c. ubi σφιν.

Vulgo μὲν προϊέντα σφι.

ταφῆς V. et S. credo pr. ἐν γῇ
 om. e. τύχει d.

6 πηδᾶν ἐς τὴν θάλασσαν τὴν ταχίστην. ἀπειληθέντα δὲ
 τὸν Ἀρίονα ἐς ἀπορίην, παραιτήσασθαι, ἐπειδὴ σφι οὕτω
 ἴδοκέοι, ἔ περιιδέειν αὐτὸν ἐν τῇ ἡ σκευῇ πάσῃ στάντα ἐν
 τῷσι ἰδωλίοις, αἰῖσαι· αἰίσας δὲ, ὑπεδέκετο ἑαυτὸν
 7^k κατεργάσασθαι. καὶ τοῖσι ἐσελθεῖν γὰρ ἡδοῖν, εἰ μὲλ- 45
 λοῖεν ἀκούσεσθαι τοῦ ἀρίστου ἀνθρώπων αἰδοῦ, ἀναχω-
 ρῆσαι ἐκ τῆς πρύμνης ἐς μέσσην νέα. τὸν δὲ, ἐνδύντα τε
 πᾶσαν τὴν σκευὴν, καὶ λαβόντα τὴν κιθάρην, στάντα ἐν
 τοῖσι ἰδωλίοις, διεξελθεῖν νόμον τὸν ἰόρθιον· τελευτῶντος
 δὲ τοῦ νόμου, ῥίψαι μιν ἐς τὴν θάλασσαν ἑαυτὸν, ὡς 50
 9 εἶχε, σὺν τῇ ἡ σκευῇ πάσῃ. καὶ τοὺς μὲν ἀποπλέειν ἔς
 Κόρινθον· τὸν δὲ, δελφῖνα λέγουσι ὑπολαβόντα ἐξενηϊκας
 10^ο ἐπὶ Ταίναρον. ἀποβάντα δὲ αὐτὸν χωρεῖν ἐς Κόρινθον
 σὺν τῇ σκευῇ, καὶ ἀπικόμενον ἀπηγέεσθαι πᾶν τὸ γεγο- 55
 11 νός. Περίανδρον δὲ ὑπὸ ἀπιστίας Ἀρίονα μὲν ἐν φυλακῇ
 ἔχειν, οὐδαμῇ ῥ μετιέντα, ἡ ἀνακῶς δὲ ἔχειν τῶν πορθμένων·
 ὡς δὲ ἄρα παρῆναι αὐτοὺς, κληθέντας ἱστορέεσθαι εἴ τι
 12 λέγοιεν περὶ Ἀρίονος. φαμένων δὲ ἐκείνων ὡς εἴη τε σῶς
 ἔπερὶ Ἰταλίην, καὶ μιν εὖ ἡ πρήσσοντα λίποιεν ἐν Τάραντι, 60
 ἐπιφανῆναι σφι τὸν Ἀρίονα, ὥσπερ ἔχων ἐξεπήδησε· ἡ καὶ
 τοὺς, ἐκπλαγέντας, οὐκ ἔχειν ἔτι ἐλεγχομένους ἀρνέεσθαι.
 13 Ταῦτα μὲν νυν ἡ Κορίνθιοί τε καὶ Λέσβιοι λέγουσι. καὶ

^φ
^ι δοκέει e. Supra ἀπειληθέντα S.
^ε περιιδέειν e. edd. περιιδεῖν S.F.
 a.b.c.d. Mox αὐτὸν om. e.
^η σαυῇ c.
^λ ἰδωλίοις M. ἰδωλίοις F. Vulg.
 habent Suidas et Harpocrat. in
 Ἐδωλῖασαι.

^k κατεργάσεσθαι a.c.

^ι ἰόρθιον S.V.b.d.

^μ στολῇ e.

^ν Sic M.F.a.c. ἐς τὴν Κόρινθον

P.S. et alii. Mox ἐξενηϊκας S.

^ο Sic F.a. ἐς Ταίναρον b.d.e.S.
 Ald. ἐς τὸ T. c.

^ρ μετιόντα Ven. μετιοέντα b.

^σ ἀνακῶς Suid. in v. Mox ἦει S.
 ex em.

^τ Sic M.F.a.c.S. Vulgo π.τὴν I.

^υ πρήσαντα S.V.

^ι καὶ τοὺς μὲν c.

^ν τε om. e.

Ἄριονός ἐστι ἀνάθημα χάλκεον ^π οὐ μέγα ἐπὶ Ταινάρῳ,
ἐπὶ Δελφῖνος ἐπεὶ ἀνθρώπος.

12

25
Alcyatæ
mors a.
560. Glau-
cus inven-
tor artis
ferrumi-
nandi.

Ἀλυάττης δὲ ὁ Λυδὸς τὸν πρὸς Μιλησίους πόλεμον ⁶⁶
διενείκας, μετέπειτα τελευτᾷ, βασιλεύσας ἕτα ἐπτά
² καὶ πενήκοντα. ἀνέθηκε δὲ, ἐκφυγὼν τὴν νοῦσον δεύ-
τερος οὗτος τῆς οἰκίης ταύτης, ἐς Δελφούς κρητῆρά τε
ἀργύρεον μέγαν, καὶ ὑποκρητηρίδιον σιδήρεον κολλητὸν, ⁷⁰
^α θέης ἄξιον διὰ πάντων τῶν ἐν Δελφοῖσι ἀναθημάτων
Γλαύκου τοῦ Χίου ποίημα, ὃς μῦνος δὴ πάντων ἀν-
θρώπων σιδήρου κόλλησιν ἐξεῦρε.

26
Cresus na-
tus a. 595,
rex 560,
Græcos in
Asia bello
subactos
vectigales
fecit.

Τελευτήσαντος δὲ Ἀλυάττεω, ^α ἐξεδέξατο τὴν βασι-
λήην Κροῖσος ὁ Ἀλυάττεω, ἐτών ^β ἐὼν ἡλικίην ἑντε ⁷⁵
καὶ τριήκοντα· ὃς δὴ Ἑλλήνων πρῶτοις ἐπεθήκατο Ἐφε-
² σίοισι. ἔνθα δὴ οἱ Ἐφέσιοι ^γ πολιορκέμενοι ὑπ' αὐτοῦ,
ἀνθεςαν τὴν πόλιν τῇ Ἀρτέμιδι, ἐξάψαντες ἐκ τοῦ νηοῦ
³ σχοινίον ἐς τὸ τεῖχος. ἔστι δὲ μεταξὺ ^δ τῆς τε παλαιῆς
πόλιος, ἣ τότε ἐπολιορκέετο, καὶ τοῦ νηοῦ, ἐπτά στά- ⁸⁰
⁴ διοι. πρῶτοις μὲν δὴ τούτοις ἐπεχείρησε ὁ Κροῖσος·
μετὰ δὲ, ἐν μέρει ἐκάστοις Ἰώνων τε καὶ Αἰολέων, ἄλ-
λοισι ἄλλας αἰτίας ἐπιφέρων· τῶν μὲν ἐδύνατο μέζονας
παρευρίσκειν, μέζονα ^ε ἐπαιτιώμενος, τοῖσι δὲ αὐτῶν καὶ
⁵ φαῦλα ἐπιφέρων. Ὡς δὲ ἄρα οἱ ἐν τῇ Ἀσίῃ Ἕλληνες ⁸⁵
^α κατεστράφατο ἐς φόρου ἀπαγωγὴν, τὸ ἐνθεῦτεν ἐπενόεε,

27
Insulanos
aggressu-

^π οὐ om. R.S.V.F.a.c.

25.

^α θέης ἄξιον laudat Eustathius
Homer. Il. ζ. p. 626, 52=481.
ubi vitiose δὲ νεκρὸς pro δ δὲ κρητῆρ.
26.

^α διεδέξατο Ammonius in Τύ-
ραννος.

^β ὦν Ven. S.e. Ald.

^γ πολιορκέμενοι a.c. πολιορκέμε-

νοι F. et a. pro v. l. ἐκ αὐτοῦ om. c.

^δ Sic M.S. et mss. Schweigh.

Vulgo om. τε. παλαιᾶς Ven. S.

^ε ἐπαιτιώμενος c.

^ζ αὐτέων Ald. V.R. Ven. αὐτῶν
M.S.F.a.b.c.d.e.

⁸ φαῦλα omnes. φλαῦρα Schæ-
fer.

27.

^α κατεστρέφετο e.

2 νέας ποιησάμενος, ἐπιχειρεῖν τοῖσι νησιώτησι. ^b ῥόντων
 δέ οἱ πάντων ἐτοίμων ἐς τὴν ναυπηγίην, οἱ μὲν Βιάντας ^{rus, deter-}
 λέγουσι τὸν Πριηνέα ἀπικόμενον ἐς Σάρδεις, οἱ δὲ Πιτ- ^{retur sive a}
 90 τὰκὸν τὸν Μυτιληναῖον, ^d εἰρομένου Κροῖσου εἴ τι εἴη νεώ-
 3 τερον περὶ τὴν Ἑλλάδα, εἰπόντα τάδε, καταπαῦσαι τὴν
 ναυπηγίην. “ὦ βασιλεῦ, νησιῶται ἵππον συνωνέονται
 “ μυρίην, ἐς Σάρδεις τε καὶ ἐπὶ σέ ^e ἔχοντες ἐν νῶ στρα-
 3 “ τεύεσθαι.” Κροῖσον δὲ, ἐλπίσαντα λέγειν ἐκείνον ἀλη-95
 4 θέα, εἰπεῖν. “ Αἱ γὰρ ταῦτο θεοὶ ποιήσειαν ἐπὶ νόον νη-
 4 “ σιώτησι, ἐλθεῖν ἐπὶ Λυδῶν παῖδας σὺν ἵπποισι.” Τὸν
 δὲ, ὑπολαβόντα φάναι. “ὦ βασιλεῦ, προθύμως μοι
 “ φαίνασαι εὐξασθαι νησιώτας ἵππευομένους λαβεῖν ἐν
 “ ἡπείρῳ, ^eοικότα ἐλπίζων νησιώτας δὲ τί δοκέεις εὐχ-
 “ εσθαι ἄλλο, ἢ, ἐπεὶ τε τάχιστα ἐπύθοντό σε μέλλοντα.
 “ ἐπὶ σφίσι ναυπηγέεσθαι νέας, λαβεῖν ^b ἀράμενοι Λυδούς
 “ ἐν θαλάσῃ, ἵνα ὑπὲρ τῶν ἐν τῇ ἡπείρῳ οἰκημένων Ἑλ-
 5 “ λήνων τίσωνταί σε, τοὺς σὺ δουλώσας ἔχεις;” Κάρτα
 13 τε ἡσθῆναι Κροῖσον τῷ ἐπιλόγῳ· καὶ οἱ (προσφυέως γὰρ
 δόξαι λέγειν) πειθόμενον, παύσασθαι τῆς ναυπηγίης.6

^b ῥόντων S. e librarii errore, qui scribere debuerat νησιώτησιν. ῥόντων.

^c Sic M.F.S. ἐς Σάρδεις a.c. ἐς Πέρσας b.d. ἐς τοὺς Πέρσας P. ἐς Κροῖσον e. Ald. Mox scripsi Μυτιλ. pro Μιτυλ. cf. 160.

^d Sic. S.M.R. Ven. εἰρομένου δὲ d.e. et vulgo. Mox νεώτερον εἴη S. et νησιῶται post μυρίην.

^e ἐν νῶ ἔχοντες F.S.

^f ἵπποδουμένους R.

^g Sic P.F.a.b.d. εἰκότα M. εἰκότα Ald. B. Ven. S.V.R.

^h ἀράμενοι Ald. Eton. M.S.V. Ven. F.b.d.e.a. pro v. l. ἀράσθαι R.a.c.S. marg. ἀειράμενοι Schw.

e conj. ibid. Explicatione, non emendatione, egere hic locus videtur. Satis nunc, credo, notum est, Græcos sæpe principalis sententiæ partem eam, quæ post verba interjecta sequitur, ex his verbis nectere. Vid. Gramm. Gr. §. 632. nov. ed. Sic igitur h. l. scriptor, quum sic dicere instituisset, τί δοκέεις εὐχεσθαι ἄλλο, ἢ—λαβεῖν ἀρῆσθαι Λυδούς ἐν θαλάσῃ (in quo ipse ἀρῆσθαι omitti poterat) verbis interpositis abreptus, ad ἐπύθοντο referens verbum ἀράμενοι scripsit. ΜΑΤΤΗΙΞ.

6 καὶ οὕτω τοῖσι τὰς ἡέτους οἰκημένοισι Ἴωσι ἱξείνην συν-
εθήκατο.

28

Asiam om-
nem ad
Halyn us-
que domat.

Χρόνου δὲ ἡγενομένου, καὶ κατεστραμμένων σχεδὸν
πάντων τῶν ἐντὸς Ἰλίου ποταμοῦ οἰκημένων¹ πλὴν γὰρ¹⁰
Κιλικίαν καὶ Λυκίαν, τοὺς ἄλλους πάντας ὑπ' ἐαυτῶ
εἶχε καταστρεφάμενος ὁ Κροῖστος· εἰσι δὲ οἶδε, ὁ Λυδοί,
Φρύγες, Μυστοί, Ὁμαριανδοί, Ὁ Χάλυβες, Παφλαγόνης,
Θρηίκες, Ὁ οἱ Θυνοί τε καὶ Βιθυνοί, Κᾶρες, Ἰωνες, Δωριεῖς,

29

Sardes opi-
bus floren-
tes, aditæ a
Sapientibus
Græciæ.
Solonis post
latus Atheni-
ensibus
leges pere-
grinationis de-
cernit.

Αἰολεῖς, Πάμφυλοι· κατεστραμμένων δὲ τούτων, καὶ¹⁵
προσεπικτωμένου Κροῖσου Λυδοῖσι, ἀπικνέονται εἰς Σάρδεις
ἀκμαζούσας πλοῦτά· ἄλλοι ἂν οἱ πάντες ἐκ τῆς Ἑλ-
λάδος σοφιστᾷ, εἰ τούτων τὸν χρόνον ἐτύγχανον εἶόντες,
ὥς ἕκαστος αὐτῶν ἀπικνέοιτο· καὶ δὴ καὶ Ὁ Σόλων,

ἀνὴρ Ἀθηναῖος, ὃς Ἀθηναίοισι νόμους κελεύσας ποιήσας,²⁰
ἀπεδήμησε ἕτεα δέκα, κατὰ θεωρίας πρόφασιν ἐκπλώ-
σας, ὥς δὴ μὴ τίνα τῶν νόμων ἀναγκασθῆ λῦσαι τῶν
ἔθετο. αὐτοὶ γὰρ οὐκ οἶοι τε ἦσαν αὐτὸ ποιῆσαι Ἀθηναῖσι·
ὀρχήοισι γὰρ μεγάλοις κατείχοντο, δέκα ἕτεα χρή-
σεσθαι νόμοισι τοὺς ἂν ὁ σφι Σόλων θῆται. Ὁ Αὐτῶν δὴ²⁵

30

Ejus apud
Croesum com-
ratio, et
disputatio de
fortuna

ὦν τούτων καὶ τῆς θεωρίας ἐκδημήσας ὁ Σόλων εἰσεκεν,
εἰς Αἴγυπτον ἀπῆκετο παρὰ Ἀμασιν, καὶ δὴ καὶ εἰς Σάρ-
δεις παρὰ Κροῖσον. ἀπικόμενος δὲ, ἐξεινίζετο ἐν τοῖσι βα-

¹ Ἰσθίη Suidas, c.

28.

² ἡγενομένου S. ἡγενομένου c.
ἡγενομένου F.

³ Λυδοί uncis inclusit Reizius,
delevit Schæfer. cf. Wessel.

⁴ Μαριανδοί S. Μαριανδοί
V. Μαριανδοί b.d. Μαριανδοί F.

⁵ Χάλυβες etc. citat Eustath.
Dionys. 322. Mox θρηίκες S.

⁶ Οἰθυνοί τε S. Ald. Ὀθυνοί τε R.
F.a.c.d. Θυνοί τε e.

29.

⁷ τε om. V. suprasc. S.

⁸ αὐτέων] αὐτῶν M.a.b.c.F.S.
Paulo ante ἐτύγχανον om. e.

⁹ Σόλων F. pr. et sic constanter.

¹⁰ Ἰσθίη S. Ald.

¹¹ Sic M.a.b.d.e. σφίσι F.S. et
vulgo.

30.

¹² Ita M.R.V.S. Ven. F.a.b.c.
d. αὐτῶ δὴ ὦν τούτων e. et vulgo.

¹³ Sic plures mss. εἴδεκα Ald.

σιλήσει ὑπὸ τοῦ Κροίσου μετὰ δὲ, ἡμέρῃ τρίτῃ ἢ τε- humana.
Tellum
beatissi-
mum fu-
isse.
 τάρτῃ, κελεύσαντος Κροίσου, τὸν Σόλωνα θεράποντες
 περιῆγον κατὰ τοὺς θησαυροὺς, καὶ ^d ἐπεδείκνυσαν πάντα
³ εἶντα μεγάλα τε καὶ ὀλβια. ἔθησάμενον δὲ μιν ^e τὰ
 πάντα καὶ σκεψάμενον ὥς οἱ κατὰ καιρὸν ἦν, εἶρετο ὁ
 4 Κροῖσος τάδε· “Ξεῖνε Ἀθηναῖε, παρ’ ἡμέας γὰρ περὶ ³⁵
 “ ^b σέο λόγος ἀπῖκται πολλὸς, καὶ σοφίης εἵνεκεν τῆς 14
 “ σῆς καὶ πλάνης, ὥς φιλοσοφῶν ἰγὴν πολλὴν θεωρήσ
 5 “ εἵνεκεν ἐπελήλυθας. νῦν ὦν ἡμέρος ἐπιείρεσθαί ^k μοι
 “ ἐπῆλθε, εἴ τινα ἤδη πάντων εἶδες ὀλβιώτατον;” Ὁ
 μὲν, ἐλπίζων εἶναι ἀνθρώπων ὀλβιώτατος, ταῦτα ¹ ἐπει- 40
 6 ρώτα. Σόλων δὲ, οὐδὲν ὑποθωπύσας, ἀλλὰ τῷ εἶντι
 ἰχρησάμενος, λέγει· “ὦ βασιλεῦ, Τέλλον Ἀθηναῖον·
^m Ἀποθωμιάσας δὲ Κροῖσος τὸ λεχθὲν, εἶρετο ⁿ ἐπιστρε-
 φέως· “Κοίῃ δὴ κρίνεις Τέλλον εἶναι ὀλβιώτατον;” Ὁ
 8 δὲ εἶπε· “Τέλλω, ὅτ’ αὐτὸ μὲν, τῆς πόλιος ^p εὖ ἡκού- 45
 “ σης, παῖδες ^q ἦσαν καλοὶ τε κάγαθοι, καὶ σφι εἶδε
 “ ἅπασι τέκνα ἐκγεγόμενα, καὶ πάντα παραμείναντα·
 “ τ’ αὐτὸ δὲ, τοῦ βίου εὖ ἤκοντι, ὥς τὰ παρ’ ἡμῖν, τε-

^c τῷ om. S. et dē pr. Idem mox
 ἡμέρῃ τρίτῃ ἢ τετάρτῃ probante
 Galeo, sine causa. μετὰ δὲ poni-
 tur absolute, ut passim. Wess.

^d Sic M.S. et alii. ἀπεδείκνυσαν
 Ven. ἐπεδείκνυν Ald.

^e μεγάλα ὅντα τε e.

^f θησάμενον P. Vulgo θεσάμε-
 νον. v. supr. 10. III. 24. IV. 87.

^g Sic M.S.R.V.F.a.b.c. Vulgo
 πάντα εἶντα μεγάλα τε κ. σ.

^h σεῦ Ven. P.b.d.e. Ald. σε
 omisso περὶ S.

ⁱ γῆν πολλὴν A.B.R.F.a.c. τὴν
 πολλὴν M. τὴν πόλιν Vaticanus
 unus, reliqui τῆς πολλῆς cum S.
 V.C. Ven. P. Ald.

^k Sic S.V. Ven. P.b.d.e. pro-

bantibus Schæfero et Valckenæ-
 rio ad VII. 46. με ἐπῆλθέ σε M.
 a.c. ἐπ. με ἡμέρος ἐπῆλθέ σε F. με
 ἐπῆλθε absque σε Ald.

^l ἐπειρώτα P.b.c.d.F. pro v. l.
 Alii ἐπρώτα. Schæferus ἐπειρώτῃ.

^m ἀποθωμιάσας M. Κροῖσος δὲ
 ἀποθωμιάσας F. ubi ἀποθωμιάσας
 suprasc.

ⁿ ἐπιστροφῆως Suid. in v. ἐπι-
 στροφῆως F.

^o Sic R.F.a.c.S. marg. τῷ μὲν
 V.S. τούτῳ μὲν vulgo.

^p ἡκούσης S. in marg. Citat
 Suidas cum Glossatore, Gregor.
 D. Ion. 87.

^q ἦσαν Schæfer. Mox ἴδ’ S.

^r Sic R.F.a.c. τούτῳ δὲ M. ἐς

9“ λευτὴ τοῦ βίου λαμπροτάτῃ ἐπεγένετο. γενομένης γὰρ 50

“ Ἀθηναίοισι μάχης πρὸς τοὺς ἀστυγεῖτονας ἐν Ἐλευ-

“ σῇ, βοηθήσας, καὶ τροπὴν ποιήσας τῶν πολεμίων,

10“ ἀπεθάνε κάλλιστα. καὶ μιν Ἀθηναῖοι δημοσίῃ τε ἔθα-

“ ψαν αὐτοῦ τῇ περ ἔπεσε, καὶ ἐτίμησαν μεγάλως.”

31

Cleobini et
Bitonem se-
cundo loco.

Ὡς δὲ τὰ κατὰ τὸν Τέλλον προεβλέφατο ὁ Σόλων 55

τὸν Κροῖσον, εἶπας πολλά τε καὶ ὀλβια, ἐπειρώτα

τίνα δεύτερον μετ' ἐκείνων ἴδοι, δοκέων πάγχυ δευτερεῖα

2 γὰν οἴσσεσθαι. ὁ δὲ εἶπε. “^d Κλέοβιν τε καὶ Βίτωνα.”

“ τούτοις γὰρ, εὖσι γένος Ἀργείοισι, βίος τε ἀρκέων

“ ὑπὴν, καὶ πρὸς τούτῳ, ῥώμη σώματος τοιήδε· ἀεθλο- 60

“ φόροι τε ἀμφοτέροι ὁμοίως ἦσαν, καὶ δὴ καὶ λέγεται

3 “ ἴδε ὁ λόγος. εὐούσης ὀρτῆς τῇ Ἑρῇ τοῖσι Ἀργείοισι,

“ ἔδεε πάντως τὴν μητέρα αὐτῶν ζεύγεϊ κομισθῆναι ἐς

“ τὸ ἱρόν· οἱ δὲ σφι βόες ἐκ τοῦ ἀγροῦ οὐ παρεγίνοντο

“ ἐν ὥρῃ·^b ἐκκληϊόμενοι δὲ τῇ ὥρῃ οἱ νεηνῖαι, ὑποδύντες 65

“ αὐτοὶ ὑπὸ τὴν ζεύγλην, εἵλκον τὴν ἄμαξαν, ἐπὶ τῆς 15

4 “ ἀμάξης δὲ σφι ὄχετο ἡ μήτηρ. σταδίου δὲ πέντε

“ καὶ ἑσσεράκοντα διακομίσαντες, ἀπίκοντο^k ἐς τὸ

“ ἱρόν· ταῦτα δὲ σφι ποιήσας, καὶ ὀφθεῖσι ὑπὸ τῆς 70

5 “ πανηγύριος, τελευτὴ τοῦ βίου ἀρίστη ἐπεγένετο. διέδεξέ

“ τε ἐν τούτοις ὁ θεὸς, ὡς ἄμεινον εἴη ἀνθρώπῳ τεθνάναι

τοῦτο δὲ P.S. Ald. et alii. Mox ὡς
τὰ παρ' ἡμῶν om. e. τε om. S.

31.

^a εἰκὼν S.V. cf. Gregor. dial.
Ion. 72.

^b Sic P.b.d.e.S. pr. Vulgo ἐπη-
ρώτα.

^c παγίαν V. quæ lectio unde
venerit insipienti patebit S. ubi
πάγχυ marg. πᾶχύαν text.

^d Sic S.P.F.a.c.d.e. Vulgo Κλέ-
οβιν. Mox πρὸς τοῦτο S.

^e ἦσαν S.V. et alii. cf. Etymol.

p. 381. ἔσαν vulgo

^f Sic M.R.V.F.a.c. ἔδε λ. S.
Reliqui ἔδε λόγος. Mox ἱερὸν S.

^g παρεγίνοντο F.a.c.

^h Sic M.R.S.V.F.a.c. ἐκκληϊό-
μενοι P. et alii. Mox νεανίαι a. et
ὄχετο c.e. pro ὄχετο. ἐπὶ δὲ τῆς α.
δ. σ. S.

ⁱ Sic M.e. Plerique alii τεσσα-
ράκοντα.

^k Sic M.V.S. Ven. et alii. ἐπὶ
τὸ e. et al. ἱερὸν S. Mox πανη-
γύριος a.c.

- 6“ μᾶλλον ἢ ζῶειν. Ἀργεῖοι μὲν γὰρ περιστάντες ἑμα-
 “ κάριζον τῶν ἱενηνίων ¹ τὴν ῥώμην· αἱ δὲ Ἀργεῖαι,
 7“ τὴν μητέρα αὐτῶν, οἷον τέκνων ἐκύρησε. ἡ δὲ μήτηρ 75
 “ περιχαρὲς εὖσα τῷ τε ἔργῳ καὶ τῇ φήμῃ, στᾶσα
 “ ἀπὸ τοῦ ἀγαλματος, εὐχετο, ² Κλέοβι τε καὶ Βί-
 “ τῶνι, τοῖσι ἐαυτῆς τέκνοισι, οἳ μιν ἐτίμησαν μεγάλως,
 “ ὁδοῦναι τὴν θεὸν τὸ ἀνθρώπῳ ³ τυχεῖν ἀριστόν ἐστι.
 8“ μετὰ ταύτην δὲ τὴν εὐχὴν, ὡς ἔθυσάν τε καὶ εὐωχῆθη-80
 “ σαν, κατακοιμηθέντες ἐν αὐτῷ τῷ ⁴ ἱερῷ οἱ νεηνίαι, οὐκ-
 9“ ἐτι ἀνέστησαν, ἀλλ’ ἐν τέλει τούτῳ ἔσχοντο. Ἀργεῖοι
 “ δὲ σφειῶν εἰκόνας ποιησάμενοι, ἀνέθεσαν ἐς Δελφοὺς,
 “ ὡς ἀνδρῶν ἀρίστων γενομένων.”
 32 * Σόλων μὲν δὴ εὐδαιμονίης δευτερεῖα ἔνεμε τούτοις. 85 Rerum quæ
 Κροῖσος δὲ ⁵ σπερχθεῖς, εἶπε· “ὦ ζεῖνε Ἀθηναῖε, ἡ δὲ
 “ ἡμετέρῃ εὐδαιμονίῃ οὕτω τοι ἀπέρριπται ἐς τὸ μηδὲν,
 “ ὥστε οὐδὲ ἰδιωτῶν ἀνδρῶν ἀξίους ἡμέας ἐποίησας;”
 2 Ὁ δὲ εἶπε· “ὦ Κροῖσε, ἐπιστάμενόν με ⁶ τὸ θεῖον πᾶν
 “ εἶν φθονερόν τε καὶ ταραχῶδες, ἐπειρωτᾶς ἀνθρωπότην 90
 “ πρηγμάτων πέρι; ἐν γὰρ τῷ μακρῷ χρόνῳ πολλὰ
 “ μὲν ἐστὶ ⁷ ἰδέειν τὰ μὴ τις ἐθέλει, πολλὰ δὲ καὶ πα-
 3“ θέειν· ἐς γὰρ ἐβδομήκοντα ἔτα εὖρον τῆς ⁸ ζῆς ἀν-
 “ θρώπῳ προτιθῆμι. οὗτοι ἔδοντες ἐνιαυτοὶ ἐβδομήκοντα,
 “ παρέχονται ἡμέρας διηκοσίας καὶ πεντακισχιλίας καὶ 95

¹ νεηνίων R.B.M.a.c.F. pr. νε-
 νίων F.d. τεκνίων S.P.b.e. Ald.

² τὴν ῥώμην M.F. pr. et duo
 Parisini apud Wessel. τὴν γῶ-
 μην vulgo, S.F. e corr. et quin-
 que Parisini apud Schweigh.

³ Κλέοβι F.a.c.e. Alii Κλέοβι.

⁴ τὴν θεὸν δοῦναι F.a.

⁵ ἀριστόν ἐστι τυχεῖν e.

⁶ ἱερῷ S.

32.

⁷ ταραχθεῖς, θυμωθεῖς P. marg.

Suid. Gregor. dial. Ion. 88.

⁸ τὸ ἀνθρώπινον πᾶν οἰδαμᾶ ἐν
 ταῦτῃ, ἐπειρωτῆς τῶν σεκυτοῦ πρηγ-
 μάτων πέρι. Ven. duo. Citat h. l.
 Eustath. Il. η. p. 690, 24=568,
 I. τῶν σεκυτοῦ pr. e.d.

⁹ Sic. Ald. R.V.c. θεῖν—παθεῖν
 M.S. Stobæus 105, 63. (qui su-
 pra ἐπὶ ῥάτας cum S.) cf. Horrei
 Obs. Herodot. c. 5.

¹⁰ ζῆς S.F.b.d. Stobæus; qui
 mox om. αἱ τοι—χιλίας πεντήκοντα.

- 4“ δισμυρίας, ἐμβολίμου μηνὸς μὴ ᾗ γινομένου. εἰ δὲ δὴ
 “ ἐβλήσει τούτερον τῶν ὅτεων μηνὶ μακρότερον γίνε-
 “ σθαι, ἵνα δὴ αἱ ὥραι συμβαίνωσι παραγινόμεναι ἐς τὸ
 “ δέον, μῆνες μὲν παρὰ τὰ ἐβδομήκοντα ἕτεα οἱ ἐμβό-
 “ λιμοὶ γίνονται ἡ τριήκοντα πέντε· ἡμέραι δὲ ἐκ τῶν μη-
 5“ νῶν τούτων, χίλια πεντήκοντα. ἰ τουτέων τῶν ἀπασέων :
 “ ἡμερέων, τῶν ἐς τὰ ἐβδομήκοντα ἕτεα ἐουσέων πεντή- 2
 “ κοντα καὶ διηκοσίων καὶ ἑξακισχιλίων καὶ δισμυ-
 “ ρίων, ἡ ἑτέρη αὐτέων τῇ ἑτέρῃ ἡμέρῃ τὸ παράπαν οὐδὲν
 6“ ὁμοῖον ἰ προσάγει πῆγμα. ἢ οὕτω ὦν, ὦ Κροῖσε, ἢ πᾶν 5
 7“ ἐστὶ ἀνθρώπος ὁ συμφορῇ. ἐμοὶ δὲ σὺ καὶ ῥ. πλουτέειν
 “ μὲν μέγα φαίνας, καὶ ῥ. βασιλεὺς εἶναι πολλῶν ἀν-
 “ θρώπων· ἐκείνο δὲ τὸ εἶρέο με, οὐκω σε ἐγὼ λέγω,
 “ πρὶν ἂν τελευτήσαντα καλῶς τὸν αἰῶνα πύθωμαι. 4
 8“ οὐ γάρ ῥ. τοι ὁ μέγα πλούσιος μάλλον τοῦ ἐπ’ ἡμέρην 10
 “ ἔχοντος ὀλβιώτερός ἐστι. εἰ μὴ ῥ. οἱ τύχῃ ἐπίσποιοι,
 “ πάντα καλὰ ῥ. ἔχοντα ῥ. τελευτῆσαι εὖ τὸν βίον. πολ-
 “ λοὶ μὲν γὰρ ζάπλοτοι ἀνθρώπων, ἀνόλβιοί εἰσι· πολ-

* Sic F.a.c. Vulgo γενομένου.

Mox δὲ om. S.

† τοῦτερον α. τὸ ἕτερον S.

ῥ. ἑτέρων V.S. sed ἑτέων S. marg.

ἡ Sic M.V.S. alii τριάκοντα.

ἰ Sic M.F.a.c. Stob. Alii τού-
 των τ. Mox πεντήκοντα—δισμυρίων
 om. Stobæus.

ῥ. Sic M. ἑξακισχιλίων καὶ δισ-
 μυρίων vulgo.

ἰ εἰσάγει Stob. Theo.

ἢ οὕτως ὡς ἂν K.S.V. οὕτω ἂν K.
 Stob. ἂν om. M.F.a.c.

ἢ Sic M.S.V. Ven. Ald. Stob.
 105, 54. 63. πᾶς ἔστι R. Theo
 Progym. p. 64. Clem. Alex.
 Strom. III. p. 517.

ῥ. συμφορῇ Ald. S. pr. b.e. ξυμ-
 φορῇ F.a.c.

ῥ. πλουτέειν M.V.S.R. Ven. F.

a.b.c. Stobæus, qui μὲν in mss.
 omisam addidit. Vulgo πλουτέων.
 In F. καὶ om. Καὶ σοὶ—φαίνεται
 Stobæi ms.

ῥ. βασιλεὺς πολλῶν εἶναι F. Sto-
 bæus.

† ἂν om. F.a.c. Stob. probante
 Hermanno de part. ἀν II. 8. ἐγὼ
 supra om. Stob. et mox τὸν αὐτὸν
 αἰῶνα ms.

* τι S.F.b.c. τις Stobæi ms.

† Sic M.S. Et Ald. Stob. οἱ ἢ
 τύχῃ d. Vulgo. ἢ τύχῃ.

ῥ. Sic M. Stob. V.R.F. m. sec.
 a.c. ἔχοντι S.P.b.d.e. Ald. ἔχοντα
 πάντα καλὰ Stobæus.

ῥ. τελευτῆσαι εὖ Et. Stob. εὖ
 τελευτῆσαι S.P.F.a. Al. om. εὖ.
 cujus loco Stobæus ms. ἐς.

- 9“ λαὶ δὲ μετρίως ἔχοντες βίου, εὐτυχέες. ὁ μὲν δὴ μέγα 15
 “ πλούσιος, ² ἀνόλβιος δὲ, δυοῖσι προέχει τοῦ εὐτυχέος
 “ ἡ μούνιοι· οὗτος δὲ, τοῦ πλουσίου καὶ ἀνολβίου πολ-
 10“ λοῖσι. ὁ μὲν, ἐπιθυμίην ἐκτελέσαι, καὶ ἄτην μεγάλην
 “ προσπεσούσαν ἐνεῖκαι δυνατώτερος· ὁ δὲ, ² τοιοῦδε
 “ προέχει ἐκείνου· ἄτην μὲν καὶ ἐπιθυμίην οὐκ ἐμοίως 20
 “ δυνατὸς ἐκείνῳ ἐνεῖκαι, ταῦτα δὲ ἡ εὐτυχίη οἱ ἀπε-
 “ ρύκει· ³ ἄπληρος δὲ ἐστὶ, ἄνουσος, ἀπαθὴς κακῶν, εὐ-
 21“ παῖς, εὐειδής. εἰ δὲ πρὸς τούτοις ἐτι τελευτήσει τὸν
 “ βίον εὖ, οὗτος ἐκείνος, τὸν σὺ ζητεῖς, ὀλβιος κεκλησθαι
 22“ ἄξιός ἐστι. πρὶν δ’ ἂν ⁴ τελευτήσῃ, ⁵ ἐπισχέειν, μηδὲ 17
 23“ καλέειν ⁶ κω ὀλβιον, ἀλλ’ εὐτυχέα. τὰ πάντα μὲν νυν 26
 “ ταῦτα συλλαβεῖν ἄνθρωπον εὐὸντα ἀδύνατόν ἐστι, ὥσπερ
 “ χώρη ⁷ οὐδεμία ⁸ καταρκέει πάντα ἑαυτῇ παρέχουσα,
 “ ἀλλὰ ἄλλο μὲν ⁹ ἔχει, ¹⁰ ἑτέρου δὲ ἐπιδέεται· ἡ δὲ ἂν
 14“ τὰ πλεῖστα ¹¹ ἔχῃ, ¹² ἀρίστη αὕτη. ὥς δὲ καὶ ἀνθρώπου 30
 “ σῶμα ἐν οὐδὲν αὐταρκές ἐστι· τὸ μὲν γὰρ ἔχει, ἄλλου
 15“ δὲ ἐνδεές ἐστι. ὅς δ’ ἂν ¹³ αὐτῶν πλεῖστα ἔχων δια-
 “ τελήῃ, καὶ ἔπειτα τελευτήσῃ εὐχαρίστως τὸν βίον, οὐ-

² ἀνόλβιος Ven. Stob. h.e. Paulo post ἀνόλβιον Stob. b.F.

³ μούνιοι Stob. Omnes fere codd. et Ald. μούνιον. μόνον c. Mox Stob. ἀνόλβιον, ut S. pr.

⁴ τοιοῦδε Stob. F. pr. τοῖσι δὲ P. d. τοιοῦδε a.S.F. m. sec. τοῖσι τε c. τοῖσι sine δὲ Ald. e. τοῖσι δὴ Steph. τοιοῦδε Schæfer. Mox ἄτην δὲ Stobæus. Infra καὶ ἐκείνῳ S.

⁵ Sic duo Vatt. quemadmodum Heinsius e conj. teste Jungerm. ad Poll. II. 61. alter e corr. ἀπείρος d. Vulgo ἀπειρος, et d. in marg. cum Stobæo, qui mox om. κακῶν.

⁶ τελευτήσῃ P.b. τελευτήσω e.

⁷ Sic Ald. V.R.e. ἐπισχέειν M.

S. Stob. et plures mss. ἐπιχειν Ven. De differentia inter ὀλβιον et εὐτυχέα v. Ammonius in ὀλβιος.

⁸ καὶ V.S. pr. Mox ταῦτα om. S.

⁹ Sic Ven. P.R. Ald. μηδὲ S.V. οὐδεμία M. Stob. F. qui hanc scripturam constanter servat. οὐ-

δεμία a.

¹⁰ καταρκέειν S.V.P.

¹¹ παρέχει d.

¹² ἄλλου δέεται e. ἐπιδέεται Stobæi ms.

¹³ Sic M. Stob. ἔχει S. ἔχει c. e. Ald.

¹⁴ αὕτη ἀρίστη F. Stob.

¹⁵ αὐτῶν Ald. R.V. αὐτῶν M.F. S.a.c.d.

“ τος παρ' ἐμοὶ τὸ ὄνομα τοῦτο, ^m ὦ βασιλεῦ, δίκαιός 35
16 “ ἐστὶ φέρεσθαι. σκοπέειν δὲ χρὴ παντὸς χρήματος τὴν

17 “ τελευταὴν κῆ ἀποβήσεται. πολλοῖσι γὰρ δὴ ὑποδῆξας

33 “ ὄλβον ὁ θεὸς, προρρίζους ἀνέτρεψε.” Ταῦτα^a λέγων
τῷ Κροίσῳ οὐ κως οὔτε ἐχαρίζετο, οὔτε λόγου μιν ποιη-
σάμενος οὐδενός, ἀποπέμπεται· κάρτα δόξας^b ἀμαθῆς 40
εἶναι, ὅς τὰ παρόντα ἀγαθὰ μετεῖς, τὴν τελευταὴν παντὸς
χρήματος ὄραν ἐκέλευε.

34 Μετὰ δὲ Σόλωνα οἰχόμενον, ἔλαβε^c ἐκ θεοῦ νέμεσις
μεγάλῃ Κροῖσον· ὥς εἰκάσαι, ὅτι ἐνόμισε ἑαυτὸν εἶναι
2 ἀνθρώπων ἀπάντων ὀλβιώτατον. αὐτίκα^d δὲ οἱ εὐδοντι
ἐπέστη ὄνειρος, ὅς οἱ τὴν^e ἀληθείην ἔφαινε τῶν μελλόν- 45
3 τῶν γενέσθαι κακῶν κατὰ τὸν παῖδα. ἦσαν δὲ τῷ Κροί-
σῳ δύο^f παῖδες· τῶν οὔτερος μὲν διέφθαρτο· ἦν γὰρ^g δὴ
κωφός· ὁ δὲ ἕτερος, τῶν ἡλίκων μακρῷ τὰ πάντα πρῶ-
4 τος^h ὄνομα δὲ οἱ ἦν Ἄτυς. τοῦτον δὴ ὦν τὸν Ἄτυν ση-
μαίνει τῷ Κροίσῳⁱ ὁ ὄνειρος, ὥς ἀπολέει μιν αἰχμῇ^j ἔσι- 50
5 θηρῇ βληθέντα. ὁ δὲ ἐπεὶ τε^k ἐξεγέρθη, καὶ ἑαυτῷ λό-
γον ἔδωκε, ἱκαρρωδῆσας τὸν ὄνειρον, ἄγεται μὲν τῷ
παιδὶ γυναῖκα· ἐωθότα δὲ στρατηγέειν μιν τῶν Λυδῶν,
οὐδαμῇ^l ἔτι ἐπὶ τοιοῦτο πρῆγμα ἐξέπεμπε. ἀκόντια^m δὲ 55

^m Sic Stob. Codd. omnes ὡς
βασιλεύς.

33.

^a Ita libri plures et meliores.
λέγοντι τῷ Κροίσῳ R.A. λέγοντι
Κροῖσος cum Geinozio Schweig-
hæuserus. οὔτε ἐχαρίζετο om. F.
pr.

^b ἀμαθῆς S. et Valla. ἀμαθία
Ald. cum omnibus fere aliis. Sic
etiam Matthiæ.

34.

^a Sic M.F.a. ἐκ θεῶν P.b.c.d.e.
S. Ald. Mox εἰκάσαι S.

^b δὲ om. d.e.

^c ἀληθείην F.d. ἀληθίην a.c.

^d παῖδε d.

^e δὴ om. e.

^f ὁ om. F.d.S.

^g σιδηρῇ V. αἰχμῇ σιδηρῇ S. σι-
δηρῇ F. pr.

^h Sic F.a.c. ἐξηγέρθη S. Vulgo
ἐξηγέρθη.

ⁱ Ita a.c. Reiz. ut Wessel.
emendaverat. κατάρρωδῆσας libri
plerique.

^k ἔτι om. S. Mox τοιοῦτο M.A.

^l τοιοῦτον S.F.b.d.e. Ald.

^m δὲ om. S.V.

Solonis
abitus a
Creso.

Cresii
omnium
de filio.

καὶ δοράτια, καὶ τὰ τοιαῦτα πάντα τοῖσι ^m χρέονται ἐς
πόλεμον ἄνθρωποι, ἐκ τῶν ἀνδρεῶνων ἐκκομίσας, ἐς τοὺς
θαλάμους ⁿ συνήνεσε, μή τι οἱ κρεμάμενον τῷ παιδί ἐμ-
35 πύσῃ. † Ἐχοντος δὲ οἱ ἐν χερσὶ τοῦ παιδὸς τὸν γάμον, Adrastus ad-
ventus. 88
ἀπικνέεται ἐς ^a τὰς Σάρδεις ἀνὴρ συμφορῇ ^b ἐχόμενος, καὶ 60
οὐ καθαρὸς χεῖρας ἔων, Φρυγὴ μὲν γενεῇ, ^c γένεος δὲ τοῦ
² βασιλῆϊου. παρελθὼν δὲ οὗτος ἐς τὰ Κροῖσου ^d οἰκία,
κατὰ νόμους τοὺς ἐπιχωρίου καθαρσίου ἐδέετο ^e κυρῆσαι·
Κροῖσος δὲ μιν ἐκάθηρε. ἔστι δὲ παραπλησίη ἡ κάθα-
3 ρις τοῖσι Λυδοῖσι καὶ τοῖσι Ἑλλήσι. ἐπεὶ τε δὲ τὰ νο- 18
μιζόμενα ἐποίησε ὁ Κροῖσος, ἐπυνθάνετο ὁκίθεν τε καὶ 66
τίς εἴη, λέγων τάδε· “^f ὦνθρωπε, τίς τε ^g ἔων, καὶ κό-
“θεν τῆς Φρυγίης ἦκων, ^h ἐπίστιος ἐμοὶ ἐγένεο; ⁱ τίνα
4 “τε ἀνδρῶν ἢ γυναικῶν ἐφόνευσας;” Ὁ δὲ ἀμείβετο·
“^k ὦ βασιλεῦ, Γορδίου μὲν τοῦ Μίδεω εἰμι παῖς, ^l οἶνο-70
“μάζομαι δὲ Ἄδρηστος· φονεύσας δὲ ἁδελφὸν ἐμεω-
“τοῦ ἀέκων, πάρεμι ἐξηλαμένος τε ὑπὸ τοῦ πατρὸς
5 “καὶ ἐστερημένος πάντων.” Κροῖσος δὲ μιν ἀμείβετο
^m τοῖσδε· “Ἀνδρῶν τε φίλων τυγχάνεις ἔκγονος ἔων, καὶ
“ἐλήλυθας ἐς φίλους· ἔνθα ⁿ ἀμμηχανήσεις χρήματος οὐ-75
6 “δενὸς, μένων ^o ἐν ἡμετέρου. ^p συμφορὴν δὲ ταύτην ὧς

^m Sic plures mss. χρέονται b. θραπε, cum S.
d.S. ^g ὦν S.d.e.

ⁿ συνένεκε Steph. Marg.

35·

^a τὰς om. S.

^b χρέόμενος e.

^c γένος F.

^d οἰκία b. οἰκήματα d.

^e Sic M.F.b. ἐκυρῆσαι P.a.c.

e.d. Ald. pro v. l. S. marg. qui

vocabulum om. in textu. ἐπικυ-

ρῶσαι d. Mox ἔτι S. pro ἔστι, et

τε om. post ὁκίθεν.

^f Sic M.F. et alii. Vulgo ἄν-

^h ἐπίστιός μοι F. e corr. ἐπί-

στιος pr. et e.

ⁱ τίνα δὲ e.

^k Sic F. Vulgo ἀνομάζομαι cum

S.

^l ἀδελφὸν e.

^m τισίδε Schæfer.

ⁿ ἀμμηχανήσεις citat Thomas

Mag. in v.

^o Sic M.F.e. Vulgo ἐν ἡμετέ-

ροις et F. suprasc.

^p συμφορίην τε F.

“κουφτότατα φέρων, κερδανέεις πλείστον.” Ὁ μὲν δὴ δίαίταν εἶχε ^αἐν Κροίσου.

36
Aper in
Olympo
Myaio.
Myai a
Craeso pe-
tunt, ut
ipsis auxi-
lium duce
filio mittat.

Ἐν δὲ τῷ αὐτῷ χρόνῳ τούτῳ, ἐν τῷ ^αΜυσίῳ ^βΟὐλύμ-
πῳ ^γσὺς χρῆμα γίνεται μέγα· ^δὀρμώμενος δὲ οὗτος ⁸⁰
ἐκ τοῦ ^εοὔρεος τούτου, τὰ τῶν Μυσῶν ἔργα ^εδιαφθείρεσκε.
²πολλάκι δὲ οἱ Μυσοὶ ἐπ’ αὐτὸν ^βἐξελθόντες, ποιέεσκον
μὲν οὐδὲν κακὸν, ἔπασχον δὲ πρὸς αὐτῷ. τέλος δὲ, ἀπι-
κόμενοι παρὰ τὸν Κροῖσον τῶν Μυσῶν ἄγγελοι, ἔλεγον
³τάδε· “ὦ βασιλεῦ, υἱὸς χρῆμα μέγιστον ἀνεφάνη ἡμῖν ⁸⁵
ἐν τῇ χώρῃ, ὃς τὰ ἔργα διαφθείρει. ταῦτον προθυμέ-
⁴μενοι ἐλεειν, οὐ δυνάμεθα. νῦν ἂν προσδεόμενά σευ,
τὸν παῖδα καὶ λογάδας νηνίας καὶ κύνας συμπέμ-
⁵ψαι ἡμῖν, ὥς ἂν μιν ^κἐξέλωμεν ἐκ τῆς χώρας.” Οἱ
μὲν δὴ τούτων ἐδέοντο. Κροῖσος δὲ, μνημονεύων τοῦ οὔρε-
ρου τὰ ἔπεα, ἔλεγέ σφι τάδε· “Παιδὸς μὲν πέρι τοῦ
ἐμοῦ μὴ μνησθῆτε ἔτι· οὐ γὰρ ἂν ὑμῖν συμπέμψαιμι·
⁶ἡνέογάμός τε γὰρ ἐστί, καὶ ταῦτά οἱ νῦν μέλει. Λυ-
δῶν μέντοι λογάδας καὶ τὸ κυνηγέσιον πᾶν συμ-
πέμψω· καὶ διακελεύσομαι τοῖσι ἰούσι, εἶναι ὥς προ- ⁹⁵
θυμοτάτοις ^μσυνεξελέειν ὑμῖν τὸ θηρίον ἐκ τῆς χώρας.”

37 Ταῦτα ἀμείψατο· ^αἀποχρεωμένων δὲ τούτοις τῶν Μυ-

^α ἐκ Κροίσου R.V.c.e. Ald.

36.

^α Μυσίων d.

^β Sic M. et alii. cf. c. 43.

^γ Οὐλύμπῳ S.F.a.b.d.e.

^δ σὺς—μέγα] cf. Eustath. II. i. p. 773, 6.=681, 28.

^ε Sic R.V. Ald. F. pr. ὀρμώ-
μενος F. e corr. ὀρμώμενος M.S.
Parisini.

^ε Sic Ald. V.S.R.F. ὄρεος M.
a.c.

^κ διεφθείρεσκε e.

^μ πολλάκις S.V.F.a.c.d.e.

^β Sic M.F.b.d. ἐλθόντες S.a.c.e.
et alii. Mox ἐποίησκον e. et κακὸν
οὐδὲν F.S.

^ι οὖν S. et mox χώρας qui χώρας
rursus in fine capitis.

^κ ἐξελῶσιν Et.

^ι τε om. S.b.d.e. Ald.

^μ Sic F. ξυνελεῖν S. Vulgo συν-
εξελεῖν.

37.

^α οὐκ ἀποχρεωμένων Valla, pro-
bante H. Steph. ἀποχρεωμένων S.
et mox σφίσι.

- σῶν, ἐπεισέρχεται ὁ τοῦ Κροίσου παῖς, ἀκηκοὺς τῶν ἐδέ-
 2 οντο οἱ Μυσοί. οὐ φαμένου δὲ τοῦ Κροίσου τόν γε παῖδά
 σφι συμπέμψειν, λέγει πρὸς αὐτὸν ὁ νεηνίης τάδε· “ὦ
 “ πᾶτερ, τὰ κάλλιστα πρότερόν κοτε καὶ γενναϊότατα
 “ ἡμῖν ἦν, ἔς τε πολέμους καὶ ἐς ἄγρας φοιτέοντας εὐ-
 “ δοκιμέειν· νῦν δὲ ἀμφοτέρων με τούτων ἀποκληΐσας 19
 “ ἔχεις, ^b οὔτε τινὰ δειλὴν μοι παριδὼν, οὔτε ἀθυμίην. 5
 3 “ νῦν τε τέοισί με χρὴ ὄμμασι ἔς τε ἀγορὴν καὶ ἐξ ἀγο-
 “ ρῆς φοιτέοντα φαίνεσθαι; κοῖος μὲν τις τοῖσι πολιή-
 “ τησι δόξω εἶναι; κοῖος δὲ τις τῇ νεογάμῳ γυναικί;
 “ κοῖω δὲ ἐκείνῃ ^cδοξεῖ ἀνδρὶ συνοικέειν; ἐμὲ ὦν σὺ ἡ
 “ ^dμᾶτες ἰέναι ἐπὶ τὴν θήρην, ἡ λόγῳ ἀνάπεισον ὅπως 10
 } “ μοι ἀμείνω ἐστὶ ταῦτα οὕτω ποιεόμενα.” Ἀμείβεται 2
 Ἄ Κροῖσος ^b τοῖσδε· “ὦ παῖ, ^c οὔτε δειλὴν, οὔτε ἄλλο
 “ οὐδὲν ἄχαρι παριδὼν τοι, ποιέω ταῦτα· ἀλλὰ μοι
 “ ὄψις ὀνείρου ἐν τῷ ὕπνῳ ἐπιστάσα ^d ἔφη σε ὀλιγοχρό-
 “ νιον ἔσεσθαι, ὑπὸ γὰρ αἰχμῆς σιδηρῆς ἀπολέεσθαι. 15
 2 “ πρὸς ὧν τὴν ὄψιν ταύτην, τόν τε γάμον ^e τοι τοῦτον
 “ ἔσπευσα, καὶ ἐπὶ τὰ ^f παραλαμβανόμενα οὐκ ἀπο-
 “ πέμπω, φυλακὴν ἔχων εἰ πως δυναίμην ἐπὶ τῆς ^e ἐμῆς
 3 “ σε ^b ζῆς διακλέψαι. ⁱ εἴς γάρ μοι μῶνος τυγχάνεις
 “ ἐὼν παῖς· τὸν γὰρ δὴ ἕτερον, διεφθαρμένον ^k τὴν ἀκοήν, 20

Filius
impetrat
veniam
eundi.

^b Citat Thomas M. in Ἀθυμία.
Mox edd. ante Wessel. τοῖσι,
et S.

^c δόξοι S.

^d μέτες Schæfer. Idem mox
ποιούμενα pro ποιόμενα.

38.

^a ὁ Κροῖσος d.

^b τοῖσδε Schæfer, et infra 39.

^c Citat Thomas M. in Παρεῖδεν.

^d ἔφησεν S.F.a.b.c.d. Mox ἀπο-
λέσθαι S.F.

^e τοι omi. F.

^f παραβαλλόμενα a. et F. su-
prasc.

^g ἐμῆς γε e.

^h Sic F.a.c. Vulgo ζῆς. Pla-
ceret Schweighæusero ἐπὶ τῆς
ἐμῆς γε ζῆς διακλ.

ⁱ ἡ γὰρ R.C. εἰς ἡ a. sed notata
posteriore vocula tanquam de-
lenda.

^k τῇ ἀκοῇ S. cf. Horrei Obs.
Herod. p. 73.

- 39 “ οὐκ εἶναι μοι λογίζομαι.” Ἀμείβεται ὁ νεηνῆς τοῖσδε
 “ Συγγνώμη μὲν, ὦ πάτερ, τοί, ἰδόντί γε ὅψιν τοιαύτην,
 “ περὶ ἐμέ φυλακὴν ἔχειν” τὸ δὲ οὐ μανθάνεις, ἀλλὰ
 “ λέληθέ σε τὸ ὄνειρον, ὅ ἐμέ τοι δίκαιόν ἐστι φράζειν. 25
 2 “ φῆς τοι τὸ ὄνειρον ὑπὸ αἰχμῆς σιδηρῆς φάναι ἐμέ τε-
 “ λευτήσειν· ὅς δὲ κοῖαι μὲν εἰσι χεῖρες, κοίη δὲ αἰχμῇ
 “ σιδηρῇ, ἣν σὺ φοβέαι; εἰ μὲν γὰρ ὑπὸ ὀδόντος τοι
 “ εἶπε τελευτήσειν με, ἢ ἄλλου τευ ὅ τι τούτῳ ἔοικε,
 “ χρῆν δὴ σε ποιεῖν τὰ ποιεῖς· νῦν δὲ ὑπὸ αἰχμῆς. 30
 “ ἐπεὶ τε ὧν οὐ πρὸς ἄνδρας ἡμῖν γίνεται ἡ μάχη, ὁ μῦθος
 40 “ με.” Ἀμείβεται ὁ Κροῖσος· “ ὦ παῖ, ἔστι τῇ με
 “ νικᾷς, γνώμην ἀποφαίνων περὶ τοῦ ἐνυπνίου. ὥς ὧν
 “ νενικημένος ὑπὸ σέο, μεταγινώσκω, ὁ μὲν τῇ με
 “ ἰέναι ἐπὶ τὴν ἄγρην.”

4 I
 Ei additur
 custos A-
 drastus.

- Εἰπας δὲ ταῦτα ὁ Κροῖσος, μεταπέμπεται τὸν Φρύ- 35
 γα Ἀδρηστον, ἀπικομένῳ δὲ οἱ λέγει τάδε· “ Ἀδρηστέ,
 “ ἐγὼ σε συμφορῇ πεπληγμένον ἀχάρι, τὴν τοι οὐκ
 “ ὀνειδίζω, ἐπάθῃρα, καὶ οἰκίοισι ὑποδεξάμενος ἔχω,
 2 “ παρέχων πᾶσαν δαπάνην· νῦν ὧν (ὀφείλεις γὰρ, ἐμεῦ
 “ προποίησαντος χρηστὰ ἐς σέ, χρηστοῖσί με ἀμείβε- :
 “ σθαι) φύλακα παιδός σε τοῦ ἐμοῦ χρητίζω γενέσθαι, 41
 “ ἐς ἄγρην ὀρμεομένου· μή τινες κατ’ ὄδον κλῶπες κα-

39.

^a τὸν δὲ S.
^b ἐμέ τοι—τὸ ὄνειρον om. F. In
 prægressis τοῦ ὄνους conjiciunt
 Wesseling. et al. sine causa.

^c φοβέαι a.b.F.e corr. Schæfer.

^d μέτες Schæfer.

40.

^a Sic M.V.S. τοῖσδε addunt
 edd. e. S. marg. ὁ Κροῖσος d.

^b μέτημί S.

41.

^a ἀχαρίτην τοι M.P. ἀχάρι τήν
 τοι F.n. ἀχαρι b.c.d.V.S. ἀχαρί τι
 τοι Ald. R.e.

^b Sic M.S.F.a.c. ὀνειδίζων b.d.e.
 et vulgo.

^c οἰκίοισιν d. οἰκίῃσι e. οἰκίῃσιν S.

^d πρὸς ποιήσαντος S.

^e Ita Schæfer. Vulgo χρητίζω.

^f Sic S.F.a.c.d.e. Vulgo ὀρμεο-
 μένου.

- 3 "κῶργοι ἐπὶ δηλήσει φανέωσι ὑμῖν. ^επρὸς δὲ τούτῳ,
 "καὶ σέ τοι ^βχρεῶν ἐστὶ ἰέναι ἔνθα ^ιἀπολαμπρύνεται
 "τοῖσι ἔργοισι πατρώϊόν τε γάρ τοι ἐστὶ, καὶ προσέτι 45
 42 "ῥώμη ὑπάρχει." Ἀμείβεται ὁ Ἄδρηστος. "ὦ βασι-
 "λεῦ, ἄλλως μὲν ἔγω γε ἂν οὐκ ἦϊα ἐς ἄθλον τοιόνδε·
 "οὔτε γὰρ συμφορῇ τοιῇδε κεχρημένον ^αοἰκός ἐστι ἐς
 "ὀμήλικας εὖ πρῆσσοντας ἰέναι, οὔτε τὸ βούλεσθαι πάρα· 50
 2 "πολλαχῇ τε ^βἂν ἴσχωρ ἐμωυτόν. νῦν δέ, ἐπεὶ τε σὺ *Sic ut conste*
 "σπεύδεις, καὶ δεῖ τοι χαρίζεσθαι, (ὀφείλω γάρ σε
 "ἀμείβεσθαι χρηστοῖσι,) ποιέειν εἰμὶ ἐτοῖμος ταῦτα.
 "παῖδά τε ^εσὸν, τὸν διακελεύει φυλάσσειν, ἀπήμονα *οὕ*
 "ταῦ φυλάσσοντος ^δεἵνεκεν προσδόκα τοι ἀπονοστή-
 "σειν."
 3 Τοιοῦτοισι ἐπεὶ τε οὗτος ἀμείψατο Κροῖσον, ^αἦσαν 55 *Adrastus*
 μετὰ ταῦτα ἐξηρτυμένοι λογάσι τε ^βνηνίησι καὶ κυσί. *jaculo a-*
 2 ἀπικόμενοι δὲ ἐς τὸν Ὀὔλυμπον τὸ ὄρος, ἐζήτεον τὸ θη- *prum feri-*
 ρίον· εὐρόντες δέ, καὶ περιστάντες ^δαὐτὸ κύκλῳ, ἐσηκόν- *turus, ab*
 τίζον. ἔνθα δὴ ὁ ξείνος, ^εοὗτος δὴ ὁ ^εκαθαρθεὶς τὸν φόνον, 60 *eo aber-*
 καλεόμενος δὲ Ἄδρηστος, ἀκοντίζων τὸν ^εσύν, ταῦ μὲν *rans, Croesi*
 ἀμαρτάνει, τυγχάνει δὲ τοῦ Κροίσου παιδός. ὁ μὲν δὴ *filium oc-*
cidit.

^ε Sic S.F.a.c. Reiskius. Vulgo πρὸς δὲ τούτῳ. Valckenærius τοῦτο delet.

^β χρεῶν F. et sic constanter. Similiter a.

^ι Sic M.F.a.c. ἀπολαμπρύνεται Ald. V.S.

42.

^α Sic M.F. et Parisini. Vulgo εἰκός. Mox ὀμήλικας S.

^β Ita Ald. P.R.S. Wesselingio interprete, multis me modis continuisse. ἂν ἴσχωρ d. cum ἴσχωρ in marg. Alii ἀνίσχωρ. Vid. Herman. de part. ἂν I. 10.

VOL. I.

^ε τὸν σὸν d.

^δ εἵνεκεν e.

43.

^α ἦσαν S.

^β Sic M.F.a.c.d. Vulgo νεφί-
 ησί τε et S.

^ε Sic Ald. Ὀλυμπον M.S.P.F.
 a.c.e. Mox οὗρος pro ὄρος Schæ-
 ferus. τὸ om. S.

^δ αὐτῷ S.

^ε Sic M. et alii. αὐτὸς δὴ S.b.
 e. et alii.

^ε Ita mss. et edd. vett. καταρ-
 θεὶς Stephanus.

^ε ἦ S.

D

- βληθεὶς τῇ αἰχμῇ ἐξέπλησε τοῦ ὀνείρου τὴν ^b φήμην. ἔθεε
³ δέ τις ἀγγελέων ⁱ τῷ Κροίσῳ τὸ γεγονός· ἀπικόμενος δὲ
 εἰς τὰς Σάρδεις, τὴν τε μάχην καὶ τὸν τοῦ παιδὸς μόνον
⁴⁴ ἐσήμνηε οἱ. Ὁ δὲ Κροῖσος, τῷ θανάτῳ τοῦ παιδὸς
 συντεταραγμένος, μᾶλλον τι ἐδεινολογέετο, ὅτι μιν ἀ-
² ἐκτείνει τὸν αὐτὸς φόνου ἐκάθηρε. ^a περιημεκτέων δὲ τῇ συμ-
 φορῇ δεινῶς, ἐκάλεε μὲν Δία Καθάρσιον, μαρτυρόμενος
 τὰ ὑπὸ τοῦ ξείνου πεπονθῶς εἶη· ἐκάλεε δὲ ^b Ἐπίστιόν γο
 τε καὶ Ἐταιρήϊον, τὸν αὐτὸν ταῦτον ὀνομάζων θεόν· τὸν
 μὲν Ἐπίστιον καλέων, ^c διότι δὴ ^d οἰκίοισι ὑποδεξάμενος
 τὸν ξείνον, φονέα τοῦ παιδὸς ἐλάνθανε βόσκων· τὸν δὲ
 Ἐταιρήϊον, ὡς φύλακα συμπέμψας ^e αὐτὸν, εὐρήκοι πο-
⁴⁵ λεμιώτατον. Παρήσαν δὲ μετὰ τοῦτο οἱ Λυδοὶ φέροντες ⁷⁵
^a τὸν νεκρόν· ὅπισθε ^b δὲ εἶπετό οἱ ὁ φονεύς. στας δὲ ²¹
 οὗτος πρὸ τοῦ νεκροῦ, παρεδίδου ἑαυτὸν Κροίσῳ, προτείνων
 τὰς χεῖρας, ἐπικατασφάζει μιν κελεύων τῷ νεκρῷ· λέ-
 γων τὴν τε προτέρην ἑαυτοῦ συμφορὴν, καὶ ὡς ἐπ' ἐκείνῃ
 τὸν ^c καθήραντα ἀπολωλεκῶς εἶη, οὐδέ οἱ εἶη βιώσιμον. ⁸⁰
²² Κροῖσος δὲ τούτων ^d ἀκούσας, τὸν τε Ἄδρηστον ^e κατοικ-
 κτείνει, καί περ ἑὸν ἐν κακῷ ^f οἰκητῷ τοσούτῳ, καὶ λέγει
 πρὸς αὐτόν· “Ἐχω, ὦ ξεῖνε, παρὰ σεῦ πᾶσαν τὴν
³ δίκην, ἐπειδὴ ^g σεαυτοῦ καταδικάζεις θάνατον. εἴς δὲ

Luctus
Croesi.

Adraustus
culpa va-
cans, et
meritus ve-
niam, se
ipse in
mortui
busto mac-
tat.

^b φῆμιν S. Recepit Schæfer.
 Conf. III. 153. Omnes φῆμιν V.
 72. Formam Ionicam esse φῆμιν
 notat Eustath. II. p. 799, 10 =
 716, 38. Od. p. 1956 = 828, 38.

ⁱ τῷ om. M.F.

^k Sic M.e. proxime F. ubi
 ἐσήμεινε. Vulgo ἐσήμαινε.

44.

^a ἡμεκτέων Lex. Herod. Suid.
 in Ἠμέκτεον.

^b ἐπέστιον e. et mox.

^c Sic M.V.S. et alii. Vulgo ὅτι.

^d οἰκίσιν V.S.e. ἀποδεξάμενος
 S.b.d.

^e Sic M.V.S.P. αὐτῷ εὐρίσκοι
 P.c.d.e. Ald. αὐτῷ a.S.

45.

^a τὸν om. S. a.c.

^b δέ οἱ εἶπετο c.

^c Sic M. καθήραντα F.a. καθά-
 ραντα S.P. et al.

^d Sic S.P. et alii. ἀκούων M.F.

^e κατοικτίζει c.

^f οἰκέει F.

^g σὺ ἑαυτοῦ S. et mox εἰ δὲ—

“ οὐ σύ μοι ταῦδε τοῦ κακοῦ αἴτιος, εἰ μὴ ὅσον ἀέκων⁸
 “ ἔξεργάσαο· ἀλλὰ θεῶν κού τις, ὅς μοι καὶ πάλαι
 “ προσήμεινε τὰ μέλλοντα ἔσεσθαι.” Κροῖσος ἰ μέν
 4 νυν θάψε ως^κ οἶκός ἦν ἰ τὸν ἑωυτοῦ παῖδα. Ἀδρηστος
 δὲ^μ ὁ Γορδῖεω τοῦ Μίδεω, οὗτος δὴ ὁ φονεὺς μὲν τοῦ
 ἑωυτοῦ ἀδελφεοῦ γενόμενος, φονεὺς δὲ τοῦ καθήραντος, 90
 ἐπεὶ τε ἡσυχίη τῶν ἀνθρώπων ἐγένετο^η περὶ τὸ σῆμα,
 συγγινωσκόμενος ἀνθρώπων εἶναι τῶν αὐτὸς ὅηϊδε βαρυ-
 συμφοράτατος, ἑαυτὸν^ρ ἐπικατασφάζει τῷ τύμβῳ.
 Κροῖσος δὲ ἐπὶ δύο ἔτεα⁹ ἐν πένθει μεγάλῳ^τ καθῆστο,
 τοῦ παιδὸς ἐστερημένος.

95

- 6 Μετὰ δὲ, ἡ^α Ἀστυάγεος τοῦ Κυαζάρω ἡγεμονίῃ⁻ Duobus an-
 ἡ^κ κατααιρεθεῖσα ὑπὸ Κύρου τοῦ Καμβύσεω, καὶ τὰ τῶν⁻ nis post,
 ἡ^ε Περσῶν πρῆγματα αὐξανόμενα, πένθεος μὲν Κροῖσον⁻ Medis a
 ἀπέπαυσε· ἐνέβησε δὲ ἐς φροντίδα, εἰ πως δύναιτο, πρὶν⁻ Cyro de-
 ἡ^δ μεγάλους γενέσθαι τοὺς Πέρσας, ἡ^ε καταλαβεῖν αὐτῶν⁻ victis [1,
 2 αὐξανομένην τὴν δύναμιν. † Μετὰ ὧν τὴν διάνοιαν ταύτην⁻ 128.] Cræ-
 ἡ^ε αὐτίκα ἀπεπειράτο τῶν μαντηῶν τῶν τε ἐν Ἑλλήσι,⁻ sus de Per-
 sarum po-
 tentia solli-
 citus, ora-
 cula ex-
 plorat.

τοῦ κακοῦ τούτου αἴτιος. Citat hæc Hermogenes Method. c. 32.

^κ ἐξεργάσας S.e. ἐξεργάσας d.

^ι μέν νυν S. Convenit scribentis mori abundans illa repetitio, ut VI. 109. IX. 21. Wess.

^κ Sic Reizius e Wesselingii emend. εἰκὸς P.S. et vulgo. εἰκὸς M.F.

^ι θάψαι τὸν ἑωυτοῦ S.V.

^μ ὁ Γορδῖεω—ἑωυτὸν ἐπικατασφ. om. V. et S. in textu.

^η Sic M.F.a.c. παρὰ τὸ alii.

^θ Sic M.S.F.a.b.c. εἶδε P. et vulg. ἐντὸς εἶδε d. αὐτὸς εἶδε e. ἦδε Steph. marg. ἦϊδε Schæfer. Wesselingius citat Hom. Od. ι'. 205. ubi ἦϊδει, et Il. χ. 280. ubi ἦϊδεις.

^ρ ἐπικατασφάζει τῷ τύμβῳ εἰαν-
 τῶν F.

⁹ ἐπένθει S.V. omissis reliquis, usque ad ἐστερημένος.

^τ κατῆστο Schæfer; et sic sane edidit Schweigh. qui mastorum scripturam non temere deserendam ostendit in annotationibus.

46.

^α Αστυάγεω S. probante Wesselingio. ἡ om. c.

^κ κατααιρεθεῖσα a.S.

^ε Περσῶν a.b.c.e.

^δ μεγάλως αὐξηθῆναι R. Steph. marg. αὐξηθῆναι c.

^ε Sic M.S. et plerique. Al. καταβαλεῖν.

^ε αὐτίκα om. c.

καὶ ^κ τοῦ ἐν Λιβύῃ^κ διαπέμψας ἄλλους ἄλλῃ, τοὺς μὲν
 ἐς Δελφοὺς ἵεναι, τοὺς δὲ ^β ἐς Ἀβας τὰς Φωκίων, τοὺς
 δὲ ἐς Δωδώνην· οἱ δὲ τινες ἐπέμποντο παρά τε ^ι Ἀμ-
 φιάρων καὶ παρά Τροφώνιον· οἱ δὲ, τῆς Μιλησίου ἐς
 Βραγχίδας. ταῦτα μὲν νυν τὰ Ἑλληνικὰ μαντήια, ἐς
 3 τὰ ἀπέπεμψε μαντευσόμενος Κροῖσος. Λιβύης δὲ παρά
 Ἀμμωνα ^κ ἀπέστειλε ἄλλους χρησομένους. διέπεμπε δὲ
^ι πειραζόμενος τῶν μαντηῶν ὅ τι φρονέοιεν· ὥς, εἰ φρο- 10
 νόντα τὴν ^μ ἀληθείην εὑρεθείη, ἐπειρηταὶ σφεα δεῦτερα
 47 πέμπων, εἰ ^ν ἐπιχειροί ἐπὶ Πέρσας στρατεῦσθαι. Ἐν-
 τειλάμενος δὲ τοῖσι Λυδοῖσι τάδε, ^α ἀπέπεμπε ἐς τὴν
 διάπειραν τῶν χρηστηρίων· ἀπ' ἧς ἂν ἡμέρης ὀρμηθῶσι
 ἐκ Σαρδίων, ἀπὸ ταύτης ἡμερολογέοντας τὸν λοιπὸν χρό- 22
 νον, ^β ἑκατοστῇ ἡμέρῃ ^{bb} χρῆσθαι τοῖσι χρηστηρίοις, ^ε ἐπει- 16
 ραζόντας ὅ τι ποιεῶν ^δ τυγχάνοι ὁ Λυδῶν βασιλεὺς
 2 Κροῖσος ὁ Ἀλυάττεω. ἅσφα δ' ἂν ἕκαστα τῶν χρηστη-
 ρίων θεσπίσῃ, συγγραψάμενους ἀναφέρειν παρ' ἑαυτὸν.
 3 Ὅ τι μὲν νυν τὰ λοιπὰ τῶν χρηστηρίων ^ε ἐθέσπισε, οὐ 20
 λέγεται πρὸς οὐδαμῶν· ἐν δὲ Δελφοῖσι ὥς ^ε ἐσῆλθον

Modus,
 quo tenta-
 vit Croesus
 oracula.
 Delphicum
 responsum.

^κ τῶν ἐν Λ. R.F. m. sec. τοῦ ἐν
 Δελφίσι N. ἐν Δελφοῖσι V. Seqq.
 usque ad c. 53. om. S.V.

^β Sic M. et alii. τὰς F.a.m.
 sec. ubi fuit τῶν. ἐς Σάβας τῶν φ.
 Ald. Vide Leopardi Em. VI. 22.

^ι Ἀμφιάρων F. Ἀμφιάρεον e.
 Ald.

^κ Sic Ald. P. et alii. ἀπέστειλε
 M.F.

^ι Sic Ald. P. et Parisini. πει-
 ρόμενος M.F.

^μ Sic Ald. ἀληθείην F. et Pa-
 risini.

^ν ἐπιχειρήν Schaeferus ad Bosii
 Ellips. p. 754=470. cf. c. 53.

47.

^α ἀπέπεμψε F.

^β Ita Bergler. Vid. Act. Lips.
 1716. p. 421. ἕκαστος τῇ Ald.
 M.P.F.b.e. ἕκαστων τῇ a.c. Steph.

^{bb} χρῆσθαι] Imo χρᾶσθαι vel
 χρέεσθαι. Vid. Schweigh. Lex.
 Herod. v. χρᾶν n. 2. Hic nul-
 lus liber Ionicam formam prae-
 bet. ΜΑΤΤΗΙΔ.

^ε Sic P. ἐπρωτεύοντας Ald. et
 alii. ἐπειρωτῶντας M.F. Sed F.
 habet ἐπειρωτῶντες pro v. l. et si-
 τις

militer ἡμερολογέοντας.

^δ τυγχάνοι M.F. et alii. τυγχά-
 νει Ald. c.

^ε Sic M.F.a.c. θεσπίσει vulg.
 et e. θεσπίσῃ b. θεσπίσῃ d.

^ε ἦλθον F. pr.

τάχιστα ἐς τὸ μέγαρον οἱ Λυδοὶ χρησόμενοι τῷ θεῷ, καὶ
ἐπειρώτεον τὸ ἐντεταλμένον, ἡ Πυθίη ἐν ἑξαμέτρῳ τόνῳ
λέγει τάδε:

- 4 Οἶδα δ' ἐγὼ ψάμμου τ' ἀριθμὸν, καὶ μέτρα θαλάσσης,
καὶ κωφοῦ συνίημι, καὶ οὐ φωνεῦντος ἀκούω. 25
ἡ Ὀδμή μ' ἐς φρένας ἦλθε ἰ κραταιρίνοιο χελώνης
ἐφομένης ἐν χαλκῷ ἅμ' ἀρνείοισι κρέεσσι,
ἥ χαλκὸς μὲν ὑπέστρωται, χαλκὸν δ' ἐπιέσται.

- 8 Ταῦτα οἱ Λυδοὶ θεσπιάσσης τῆς Πυθίης συγγραφάμενοι, 30 Probatum
οἷχοντο ἀπώντες ἐς τὰς Σάρδεις. ὡς δὲ καὶ ἄλλοι οἱ a Cruaso.
περιπεμφθέντες παῖσαν φέροντες τοὺς χρησμούς, ἡ ἐν-
θαῦτα ὁ Κροῖσος ἕκαστα ἀναπτύσσων ἐπώρα τῶν συγ-
3 γραμμάτων. τῶν μὲν δὴ οὐδὲν προσίετό μιν· ὁ δὲ, ὡς
τὸ ἐκ Δελφῶν ἤκουσε, αὐτίκα ἑ προσεύχετό τε καὶ προσ- 35
εδέξατο, νομίσας μῶνον εἶναι μαντήιον τὸ ἐν Δελφοῖσι, 23
4 ὅτι οἱ ἐξευρήκει τὰ αὐτὸς ἐποίησε. ἐπεὶ τε γὰρ δὴ διέ-
πεμψε παρὰ τὰ χρηστήρια τοὺς θεοπρόπους, φυλάξας
τὴν κυρίην τῶν ἡμερέων, ἡ ἐμηχανήσατο τοιάδε· ἐπινοήσας
τὰ ἥν ἀμήχανον ἐξευρεῖν τε καὶ ἐπιφράσασθαι· ἡ χελώ- 40
νην καὶ ἄρνα κατακόψας, ὁμοῦ ἔψее αὐτὸς ἐν λέβητι
5 χαλκῷ, χάλκεον ἐπίθημα ἡ ἐπιθείς. Τὰ μὲν δὴ ἐκ
Δελφῶν οὕτω τῷ Κροίσῳ ἐχρήσθη· κατὰ δὲ τὴν Ἀμ-

Amphiarai
responsum
ignorari,
sed verum
fuisse.

• Sic P. ἐπειρώτεον Ald. C. ἐπει-
ρώτων M.F.

^b Ὀδμή δ' ἐς P.

ⁱ Sic M.R. et credo F.a.c. κρα-
ταιρίνοιο P. κραταιρήνοιο Ald. b.d.e.
κρατειρὴ οἶα Steph. Marmor Cy-
riaci Ancon. p. 28. Murator.
Thes. II. p. 587, 3. Citant hoc
oraculum Aristides II. p. 377.
Eusebius Pr. V. 34. Suidas in
Κροῖσος. Mox χαλκὸς δ' ἐπιέσται
Suid. improbane Wesselingio.

48.

^a ἄλλοι] Sic a.c. ἄλλοι F.p.m.
ἄλλοι edd. vett. ἄλλοι ed. Wessel.
ἄλλοι Schæfer. οἱ ἄλλοι d.e.

^b ἐνταῦθα e. et mox ἐπειρώτα.

^c προσήχετο b.d.

^d Sic P. Ald. et alii. ἐκμηχα-
νῶτο M.F.

^e Vid. Luciani Jov. Confut.
14. Jov. Tragœd. 30. Bis accus.

1. etc.

^f ἐνθείς d.

φιάρῳ τοῦ μαντήϊου ^α ἀπόκρισιν, οὐκ ἔχω ^β εἶπαι ὅ τι τοῖσι Λυδοῖσι ἔχρησε ποιήσας περὶ τὸ ἱρὸν τὰ νομίζόμενα. ^γ οὐ γὰρ ὦν οὐδὲ ^δ τοῦτο λέγεται ἄλλο γε, ἢ ὅτι καὶ τοῦτο ἐνόμισε μαντήϊον ἀψευδές ^ε ἐκτῆσθαι.

50

Quibus rebus Deum Delphicum Cræsus placarit, et quæ munerâ Delphos miserrit.

Μετὰ δὲ ταῦτα θυσίῃσι μεγάλῃσι τὸν ἐν Δελφοῖσι θεὸν ἱλάσκετο. κτήνέα τε γὰρ τὰ θύσιμα πάντα τριχίλια ἔθυσε, κλίνας τε ἐπιχρύσους καὶ ἐπαργύρους, καὶ ^α φιάλας χρυσέας, καὶ εἴματα πορφύρεα, καὶ ^β κιθῶνας, ^β νήσας πυρὴν μεγάλην, κατέκαιε· ἐλπίζων τὸν θεὸν ^γ μᾶλλον ^δ τι τούτοις ^δ ἀνακτήσεσθαι· Λυδοῖσί τε πᾶσι προεῖπε, ^ε θύειν πάντα τινὰ αὐτῶν ^ε τούτῳ ὅ τι ἔχοι ἕκαστος. ὥς δὲ ἐκ τῆς θυσίης ἐγένετο, καταχεάμενος χρυσὸν ⁵⁵ ἄπλετον, ἡμιπλίνθια ἐξ αὐτοῦ ἐξήλαυνε· ἐπὶ μὲν τὰ μακρότερα, ποιέων ^ε ἐξαπάλαιστα· ἐπὶ δὲ τὰ βραχύτερα, τριπάλαιστα· ὕψος δὲ, παλαιστιαιᾶ· ἀριθμὸν δὲ, ἑπτακαίδεκα καὶ ἑκατόν· καὶ ^β τούτων, ^ι ἀπέφθου χρυσῷ τέσσαρα, ^κ τρίτον ἡμιτάλαντον ἕκαστον ἔλκοντα· ⁶⁰ τὰ δὲ ἄλλα ἡμιπλίνθια, λευκοῦ χρυσῷ, σταθμὸν διτάλαντα. ^ι ἐποιέετο δὲ καὶ λέοντος εἰκόνα χρυσῷ ἀπέφθου,

49.

^α ἀπόκρισιν Schæferus.

^β Sic Schæferus fere cum e. ubi εἶπας. Vulgo εἰπεῖν. cf. 57. Supra 22. III. 116.

^γ οὐ γὰρ ὥς δὴ τοῦτο λέγεται ἢ ὅτι d. λέγεται οὐδ' ἄλλο γε suspicatur Schweigh.

^δ τοῦτον F.a.b.c.d. scil. τὸν Ἀμφιάρῳ.

^ε Sic Ald. b. et al. κεκτῆσθαι M.F.a.c.

50.

^α κιθῶνας sex mss. Schweighæuseri.

^β Sic R.F. Vulgo νήσας cf. II. 107.

^γ τι om. e.

^δ Sic M.R. Parisini et F. e corr. Vulgo ἀνακτήσασθαι et F. pr.

^ε θύειν om. e.

^ε τοῦτο F. τούτῳ ὅ τι vulgo. Et hanc lect. haud temere repudiandam monet Matthiæ. Mox ἔχει c.

^ε ἐξαπάλαστα — τριπάλαστα — παλαστιαιᾶ M.F.

^β τοῦτον b.d.

^ι Etymol. p. 650, 35.

^κ Ita Schweighæuserus. Vulgo τρία ἡμιτάλαντα.

^ι Citat Priscianus de Ponder. p. 1347. cf. Gronovius Pec. Vet. I. 3. δὲ om. e.

5 ἔλκουσαν σταθμὸν τάλαντα δέκα. οὗτος ὁ λέων, ἐπεὶ τε
 κατεκαίετο ὁ ἐν Δελφοῖσι νῆος, κατέπεσε ἀπὸ τῶν ἡμι-
 πλινθίων^μ ἐπὶ γὰρ τούτοις ἴδρυτο· καὶ νῦν κεῖται ἐν⁶⁵
 τῷ Κορινθίων θησαυρῷ, ἔλκων σταθμὸν ἑβδομον ἡμιτά-
 51 λαντον. ἀπετάκη γὰρ αὐτοῦ τέταρτον ἡμιτάλαντον. Ἐπι-
 τελέσας δὲ ὁ Κροῖσος ταῦτα ἀπέπεμπε εἰς Δελφούς· καὶ
 τάδε ἄλλα^α ἅμα τοῖσι· κρητῆρας δύο^β μεγάθει μεγά-
 λους, χρύσειον καὶ ἀργύρεον· τῶν ὁ μὲν χρύσεος^ε ἐκέετο 24
 ἐπὶ δεξιὰ ἐσιόντι εἰς τὸν νῆον, ὁ δὲ ἀργύρεος ἐπ' ἀριστερά.
 2 μετεκινήθησαν δὲ καὶ οὗτοι ὑπὸ τὸν νῆον κατακαέντα·
 καὶ ὁ μὲν χρύσεος κεῖται ἐν τῷ Κλαζομενίων θησαυρῷ,
 ἔλκων σταθμὸν^δ ἑννατον ἡμιτάλαντον καὶ ἔτι δωδέκα τς
 μνέας· ὁ δὲ ἀργύρεος, ἐπὶ τοῦ^ε προηίου τῆς γωνίης,
 χωρέων ἀμφορέας ἑξακοσίους. ἐπικίρνεται γὰρ ὑπὸ Δελ-
 3 φῶν^ε Θεοφανίοισι. φασὶ δὲ μιν Δελφοὶ Θεοδώρου^ε τοῦ
 Σαμίου ἔργον εἶναι· καὶ ἐγὼ δοκέω, οὐ γὰρ τὸ συντυχὸν νο
 φαίνεται μοι ἔργον εἶναι. καὶ πίδους τε ἀργυρέους^β τέσ-
 σαρς ἀπέπεμψε, οἱ ἐν τῷ Κορινθίων θησαυρῷ ἐστᾶσι·
 4 καὶ^ι περιρραντήρια δύο ἀνέθηκε, χρύσεόν τε καὶ ἀργύρεον·
 τῶν τῷ χρυσῷ ἐπιγέγραπται, ΛΑΚΕΔΑΙΜΟΝΙΩΝ,
 5 φαυμένων εἶναι ἀνάθημα· οὐκ ὀρθῶς λέγοντες. ἔστι γὰρ
 καὶ τοῦτο Κροῖσου. ἐπέγραψε δὲ τῶν τις Δελφῶν, Λακε-85
 δαιμονίοισι βουλόμενος^κ χαρίσασθαι· τοῦ ἐπιστάμενος
 τὸ^ι ὄνομα, οὐκ ἐπιμνήσομαι. ἀλλ' ὁ μὲν παῖς, δι' οὗ

^μ ἐπὶ γὰρ—Κορινθίων om. d.e.
 et mox ἀπετάκη—ἡμιτάλαντον.

51.

^α ἅμα αὐτοῖσι F.c. et a. pro v. l.

^β μεγάθει M.a. μεγάθει F.

^ε ἐκέετο F. Mox ὑπὸ τὸν νῆον κατακαέντα citat Priscian. XVIII. p. 1211.

^δ ἑνατον F.a. ἑβδομον R.c.

^ε νῆου d.e.

^ε Sic M.F.a.b.c. Θεοφανίσι
 Ald. Vulg. μιν mox om. e.

^ε τοῦ Σαμίων P.d. Mox ἔργων b.

^β τέσσαρας Schæferus.

^ι περιρραντήρια P.d.

^κ Sic Ald. χαρίσασθαι M. et alii.

^ι ὄνομα c.

τῆς χειρὸς ῥέει τὸ ὕδωρ, Λακεδαιμονίων ἐστὶ· οὐ μέντοι
 6 τῶν γε περιρραντηρίων οὐδέτερον. ἄλλα τε ἀναθήματα
 οὐκ ἐπίσημα πολλὰ ἀπέπεμψε ἅμα τούτοις ^m ὁ Κροῖ- 90
 σος, καὶ χεύματα ἀργύρεα κυκλοτερέα· καὶ δὴ καὶ
 γυναικὸς εἰδῶλον χρύσειον τρίπηχυν, τὸ Δελφοὶ τῆς ἀρτο-
 κόπου τῆς Κροίσου εἰκόνα λέγουσι εἶναι. πρὸς δὲ, καὶ
 τῆς ἐαυτοῦ γυναικὸς τὰ ἀπὸ τῆς δειρῆς ἀνέθηκε ὁ Κροῖσος, 95
 καὶ τὰς ζώας. Ταῦτα μὲν ἐς Δελφοὺς ἀπέπεμψε.
 τῷ δὲ Ἀμφιάρεω, πυθόμενος αὐτοῦ τὴν τε ἀρετὴν καὶ τὴν
 πάθην, ἀνέθηκε σάκος τε χρύσειον πᾶν, ὁμοίως καὶ αἰχμὴν
 στερεὴν πᾶσαν χρυσῆν, ^a τὸ ζυστὸν ^b τῇσι λόγχῃσι ἐόν
 ὁμοίως χρύσειον· τὰ ^c ἔτι καὶ ἀμφότερα ἐς ἐμὲ ἦν κεί-
 μενα ἐν Θήβῃσι, καὶ Θηβαίων ἐν τῷ νῶϊ τοῦ Ἰσμηνίου ⁱ
 Ἀπόλλωνος.

52
 Quæ item
 Amphiarao.

53
 Utriusque
 oraculi de
 bello Persia
 inferendo
 responsa.

^a Τοῖσι δὲ ἄγειν μέλλουσι τῶν Λυδῶν ταῦτα τὰ δῶρα
 ἐς τὰ ἱρὰ ἐνετέλλετο ὁ Κροῖσος ^b ἐπειρωτᾶν τὰ χρηστή-
 ρια, εἰ ^c στρατεύεται ἐπὶ Πέρσας Κροῖσος, καὶ εἴ τινα
 2 στρατὸν ἀνδρῶν ^d προσθέοιτο φίλον; Ὡς δὲ ^e ἀπικόμενοι 5
 ἐς τὰ ἀπεπέμφθησαν οἱ Λυδοὶ ἀνέθεσαν τὰ ἀναθήματα,
 ἐχρέωντο τοῖσι χρηστηρίοις, λέγοντες· “Κροῖσος, ὁ Λυ-
 “ δῶν τε καὶ ἄλλων ἐθνέων βασιλεὺς, νομίσας τάδε 25
 “ μαντήϊα εἶναι μοῦνα ἐν ἀνθρώποισι, ὑμῖν τε ἄξια δῶ- 10

^m ὁ om. e.

^b εἰρωτᾶν e.

52.

^c στρατεύοιτο P. probante Wes-
 selingio. Sed cf. 46. et infra
 75.

^a καὶ τὸ ζυστὸν e. edd. vett. καὶ
 om. M.P. et alii. Videatur Am-
 monius p. 100.

^b τοῖσι λόγχῃσι P.

^d Sic M.V.S.R.P.F.a.b.c.d.e.
 Ald. προσθέται Steph. ed. sec.
 probante Schæfero ad Bosium
 v. ἄν.

^c Sic M.F.a.c. καὶ om. P. al.
 Mox Θηβέων Reiskius.

53.

^e ἀπίκοντο V.S. Iidem ἐπέμφθη-
 σαν οἱ κήρυκες et mox καὶ ἔχρεον.
 Schæferus ἐχρέοντο. Mox ὁ Λυδῶν
 βασιλεὺς καὶ ἄλλων ἐθνῶν S.

^a Cum superioribus c. 46. ita
 conjungunt V.S. τοῖσι δὲ πεμπο-
 μένοις κήρυξι μετὰ δῶρων τοιαῦτα
 ἐνετέλλετο ἐρωτᾶν εἰ εἴω.

- “ ρα ἔδωκε τῶν ἐξευρημάτων, καὶ νῦν ὑμέας ἑπειρατᾶ,
 “ εἰ ἑστρατεύηται ἐπὶ Πέρσας, καὶ εἴ τινα στρατὸν ἀν-
 3 “ δρῶν προσθέοιτο σύμμαχον;” Οἱ μὲν ταῦτα ἑπει-
 ράτεον. τῶν δὲ μανητίων ἀμφοτέρων ἐς ταῦτο αἱ γνῶμαι
 συνέδραμον, προλέγουσαι Κροίσῳ, ἣν στρατεύηται ἐπὶ 15
 Πέρσας, μεγάλην ἀρχὴν μιν ἱ καταλύσαι. τοὺς δὲ Ἑλ-
 λήνων δυνατωτάτους συνεβούλευον οἱ ἑξευρόντα φίλους
 54 προσθεῖναι. Ἐπεὶ τε δὲ ἄνευειχθέντα τὰ θεοπρόπια
 ἐπύθετο ὁ Κροῖσος, ὑπερήσθη τε τοῖσι χρηστηρίοισι· ἅ πάγ-
 χυ τε ἐλπίσας καταλύσειν τὴν Κύρου βασιληίην, ἑπέμ- 20
 ψας αὐτῖς ἐς Πυθῶ, Δελφοὺς δωρέεται, πυθόμενος αὐ-
 τῶν τὸ πλῆθος, κατ’ ἀνδρα δύο στατῆρσι ἕκαστον χρυ-
 2 σοῦ. Δελφοὶ δὲ ἀντὶ τούτων ἔδωσαν Κροίσῳ καὶ Λυδοῖσι
 προμαντήϊν καὶ ἀτελείην καὶ προεδρίην, καὶ ἐξῆναι 25
 τῷ βουλομένῳ αὐτῶν γένεσθαι Δελφὸν ἐς τὸν ἑαί
 55 χρόνον. Δωρησάμενος δὲ τοὺς Δελφοὺς ὁ Κροῖσος, ἐχρη-
 στηράζετο τὸ τρίτον. ἐπεὶ τε γὰρ δὴ παρέλαβε τοῦ
 μανητίου ἀληθείην, ἐνεφορέετο αὐτοῦ. ἑπειρώτα δὲ τὰδε
 χρηστηριαζόμενος, εἴ οἱ πολυχρόνιος ἔσται ἡ μοναρχίη. 30
 2 ἡ δὲ Πυθίη οἱ ἑχρᾶ τὰδε·

Cresci gau-
 dium, et
 in singulos
 Delphos li-
 beralitas,
 remune-
 rantes rur-
 sus Cres-
 sum et Ly-
 dos.

Pythia quid
 responderit
 Cresso ter-
 tium con-
 sultenti de
 imperii sui
 diuturni-
 tate.

^f Sic mss. nonnulli. Vulgo
 ἐπερωτᾷ cum S.

^g στρατεύωτο P. Mox προσθέται
 edd. post Stephanum, reniten-
 tibus mss. cum Aldo.

^h Sic P. Parisini. ἐπηρώτων S.
 ἐπηρώτεον Ald. ἐπειρώτων M.F.

ⁱ Sic vel καταλύσαι M.S.V.R.
 F.a.c. Alii καταλύσειν.

^k ἐξευρόντας sine φίλους e.

54.

^a ἀνευειχθέντα F.S. sed ut vide-
 tur e corr.

^b ταχὺ S.V. Mox καταλύσαι S.

^c πέμψας αὐτῖς usque ad ἐνεφο-

ρέετο αὐτοῦ om. S.V. αἷθις pro
 αὐτῖς F.a.

^d Sic M.R.F.a.b.c. ἀγγελίην d.
 e. et vulgo.

^e αὐτῶν a.c.d. αὐτίαν alii.

^f γίνεσθαι F.a.b.c.d.

^g αἰεὶ F.d.

55.

^a Sic Ald. e. ἀληθείην F. et alii
 Paris. τὴν ἀληθείην Schæferus.
 Aliquid in F. ante τοῦ erasum.

^b καὶ δὴ καὶ ἐς Δελφοὺς χρηστη-
 ριαζόμενος ἐπηρώτα V.S.

^c χρᾶται S.

Ἄλλ' ^d ὅτ' ἂν ἡμίονος βασιλεὺς Μῆδοισι γένηται,
καὶ τότε, Λυδὲ ποδαβρὲ, ^e πολυψήφιδά παρ' Ἑρμῶν
φεύγειν, μὴδὲ μένειν, μῆδ' αἰδεῖσθαι κακὸς εἶναι.

56
Cresci gau-
dium au-
ctum, et
consilium
de adjun-
genda sibi
Græcorum
amicitia.
Lacedæmo-
nii, oriundi
ab Helleni-
bus, princi-
pes generis
Dorici;
Athenien-
ses, a Pe-
lægiis, Io-
nici. Hel-
lenicæ gen-
tis variae
sedes.

Τούτοις ἐλθῶσι τοῖσι ἔπεσι ὁ Κροῖσος πολλόν τι μά-35
λιστὰ πάντων ἦσθη, ἐλπίζων ἡμίονον ^a οὐδαμὰ ἀντ' ἀν-
δρὸς ^b βασιλεύσειν Μήδων· οὐδ' ὦν αὐτός, οὐδὲ οἱ ἐξ
^a αὐτοῦ, ^c παύσεσθαι κοτε τῆς ἀρχῆς. Μετὰ δὲ ταῦτα
ἐφρόντιζε ἱστορέων, τοὺς ^d ἂν Ἑλλήνων δυνατωτάτους εἶν-40
τας προσκτῆσαιτο φίλους. ἱστορέων δὲ, εὗρισκε Λακε-
δαιμονίους καὶ Ἀθηναίους προέχοντας, τοὺς μὲν τοῦ Δω-
3 ρικκοῦ ^e γένους, τοὺς δὲ τοῦ Ἰωνικοῦ. Ἰταῦτα γὰρ ἦν τὰ 26
προκεκριμένα εἶντα τὸ ἀρχαῖον· τὸ μὲν, Πελασγικόν·
τὸ δὲ, Ἑλληνικὸν ἔθνος. καὶ τὸ μὲν, ^e οὐδαμῇ κω ἐξεχώ-45
4 ρησε· τὸ δὲ, ^b πολυπλάνητον κάρτα. ἐπὶ μὲν γὰρ Δευ-
καλίωνος βασιλῆος οἴκεε γῆν τὴν Ἰφθιώτιν· ἐπὶ δὲ Δώ-
ρου τοῦ Ἑλληνος, τὴν ὑπὸ τὴν ^k Ὀσσαν τε καὶ τὸν Ἰού-

^d Habet Dio Chrys. XIII. p. 220. Mox δὲ τότε ex formula reponendum docet Porsonus Advers. p. 311. Sed vulg. servat Rufinus de Metris Comicis f. CXLV. b. ed. Paris. Conf. Bastii Comment. Palæogr. p. 826.

^e Citat Plato Rep. VIII. p. 566. Clausula in Athenæo XIV. p. 630. Euseb. Præp. V. 24. ubi μὴδὲ δεῖσθαι κακὸν εἶναι. Schweigh. dedit πολυψήφιδά cum S.F.a.c. πολυψήφιδά Ald. πολυψήφιδά alii.

56.

^a οὐδαμῇ S. οὐδαμὰ F.a.

^b Sic M.V.S.F.a.c.d.e. Vulgo βασιλεύειν.

^c παύσεσθαι Ald. b.S.

^d ἂν om. S. ubi mox προσκτιῆσαι. et paullo infra Λακεδαιμονίους τε καί.

^e γένους a.

^f Hinc usque ad principium c. 69. desunt S.V. Vatic. Pro εἶντα Dobræus conjecit ἔθνη non improbante Porsono. Vide Tracts p. 260.

^e οὐδαμῇ κω e. οὐδαμῇ κω F.

^b πολυπλάνητον Ald. πολυπλάνη-
τον F. πολυπλάνητον c. Monet Koenius ad Gregor. dial. Ion. 12. formam πολλὸς nusquam alibi apud nostrum reperiri nisi h. l. et III. 38. ubi F. πολύ. Citat hæc Steph. Byzant. in Bibl. Coisl. p. 288.

ⁱ Φθιώτιν Schæfer. et mox Ἰστι-
αιήτιν.

^k Ὀσσην H. Steph. et recen-
tiores ante Gronovium. mss. Ὀσ-
σαν, et VII. 128.

^l Sic Ald. Ὀλυμπον P.F.a.b.c.d. et M. ut videtur.

λυμπον χώραν, καλεομένην δὲ Ἰστιαϊῶτιν· ἐκ δὲ τῆς Ἰστιαϊώτιδος ὡς ἐξάνεστη ὑπὸ Καδμείων, οἵκεε ἐν Πίνδῳ, 50
5^m Μακεδνὸν καλεόμενον. ἐνθεῦτεν δὲ ^a αὐτὶς ἐς τὴν Δρυο-
πίδα μετέβη, καὶ ἐκ τῆς Δρυοπίδος οὕτως ἐς Πελοπόν-
νησον ἔλθον, Δωρικὸν ἐκλήθη.

- 57 Ἦν τινα δὲ γλῶσσαν ^a ἴεσαν οἱ Πελασγοὶ, οὐκ ἔχω
ἀτρεκέως ^b εἶπαι. ^c εἰ δὲ ^d χρεών ἐστι τεκμαιρόμενον λέ- 55
γειν τοῖσι νῦν ἔτι εἴησι Πελασγῶν, τῶν ὑπὲρ Τυρσηνῶν
Κρηστῶνα πόλιν οἰκεόντων, οἱ ὅμουροί κοτε ἦσαν τοῖσι
νῦν Δωριεῦσι καλεομένοισι, οἵκεον δὲ τῆνικαῦτα γῆν τὴν
2 νῦν Θεσσαλιῶτιν καλεομένην· ^e καὶ τὴν Πλακίην τε καὶ
Σκυλάκην Πελασγῶν ^f οἰκισάντων ἐν Ἑλλησπόντῳ, οἱ 60
σύνοικοι ἐγένοντο Ἀθηναίοισι· καὶ ὅσα ἄλλα Πελασγι-
κὰ ἑόντα πολίσματα τὸ οὖνομα μετέβαλε· ^g εἰ τούτοις
τεκμαιρόμενον δεῖ λέγειν, ἦσαν οἱ Πελασγοὶ βάρβαρον
3 γλῶσσαν ἰέντες. εἰ τοίνυν ἦν καὶ πᾶν ^h τοιοῦτο τὸ Πε-
λασγικόν, τὸ Ἀττικὸν ἔθνος, ⁱ ἔον Πελασγικόν, ἅμα τῇ 65
μεταβολῇ τῇ ἐς Ἑλληνας καὶ τὴν γλῶσσαν μετέμαθε.
4 καὶ γὰρ δὴ οὔτε ^k οἱ Κρηστωνιῆται οὐδαμοῖσι τῶν νῦν
σφεας περιοικεόντων εἰςὶ ὁμόγλωσσοι, οὔτε οἱ Πλακι- 27
νοί· ^{kk} σφίσι δὲ, ὁμόγλωσσοι· ^l δηλοῦσί τε, ὅτι, τὸν ^m ἡνεί-

Pelaagi bar-
bara lingua
usi. Gens
Attica, Pe-
lasgicarum
una, transiit
ad Hel-
lenas.

^m Μακεδνὸν habet hinc Steph.
Byz. in voce, sed errans: non
enim loci, sed gentis nomen
est. Vide VIII. 43. et Salmas.
Ling. Hellen. p. 277. Wess.

ⁿ αὐθις F.

57.

^a ἴεσαν d.e.F. pr. Ald.

^b Sic c. Schæfer. Vulgo εἰπεῖν.

^c εἰ δὲ om. Ald. d.e.

^d χρεών F.

^e καὶ τῶν τὴν Π. Schæfer.

^f οἰκισάντων mss. et edd. ante
Wesseling.

^g ἐν τ. Ald. b.d.

^h Sic F.a.c. Vulgo τοιοῦτον.
Mox ἔθνος τὸ Ἀττικὸν Ald.

ⁱ ἔον τὸ Π. c. Πελασγικὸν in F.
obelo notatum suprasc. habet
γρ. πέλας.

^k Dionys. Hal. Antiq. I. 29.
p. 77. hæc citans habet Κροτω-
νῆται.

^{kk} σφίσι] Pronomina σφίσι et
σφί ab Herodoto ita usurpari, ut
hoc pronomē sit tertiæ personæ
pro αὐτοῖς, iis, illis, hoc vero sem-
per reciprocum, sibi, sibi ipsis,

καὶ το γλώσσης χαρὰκτῆρα μεταβαίνοντες ἐς ταῦτα τὰ 70
 58 χωρία, ταῦτον ἔχουσι ἐν φυλακῇ. Τὸ δὲ Ἑλληνικὸν
 γλῶσση μὲν, ἐπεὶ τε ἐγένετο, αἰεὶ κοτε τῇ αὐτῇ ^a δια-
 1 χρέεται, ὡς ^b ἐμοὶ καταφαίνεται εἶναι. ἀποσχισθὲν μὲν-
 τοι ἀπὸ τοῦ Πελασγικοῦ, ἐν ^c ἀσθενέσι, ἀπὸ σμικροῦ
 τοῦ τὴν ἀρχὴν ^d ὀρμεώμενον, αὖξεται ἐς πλῆθος ^{dd} τῶν ἐθνῶν 75
^e πολλῶν, μάλιστα προσκεχωρηκότων αὐτῷ καὶ ἄλλων
 3 ἐθνῶν βαρβάρων συχῶν. ὥς δὴ ὧν ^e ἐμοὶ τε δοκεῖ οὐδὲ

ἐντοῖσι, sequentibus argumentis
 satis firmari videtur. I. Loci
 complures sunt, ubi σφὶ et σφίσι
 hoc significationis discrimine po-
 sita proxime se sequuntur. Sic
 VI. 49. ποιήσασι δὲ σφί (ubi solus
 codex Florentinus σφίσι exhibet)
 ταῦτα ἰθὺς Ἀθηναῖοι ἐπεκείατο δοκέ-
 οντες ἐπὶ σφίσι ἔχοντας τοῖς Αἰγυπ-
 ταις δεδωκέναι, ὡς ἅμα τῷ Πέρσῃ ἐπὶ
 σφέας στρατεύονται. Quæ quum
 fecissent, confestim Athenienses
 eos aggressi sunt, putantes sese
 ipsos respicientes Æginetas (a-
 quam et terram) dedisse, ut simul
 cum Persa se impugnarent. Cf. I.
 86. ὡς δὲ σφί ἄσσημα ἐφραζε, et
 mox τοὺς παρὰ σφίσι αὐτοῖσι δοκέον-
 ται. II. Utrumque σφὶ et σφίσιν
 centies hac sensus proprietate
 observata legimus, illud in qua-
 cunque fere pagina. Quod ad
 hoc attinet conf. ex libro primo
 c. 27. 57. σφίσι δὲ ὁμόγλωσσοι,
 ubi σφίσι ad Κρησιανήτας et Πλα-
 κηροὺς referendum est. c. 93. 94.
 v. 6, et c. 97. εἰδοσαν σφίσι λόγον
 (huc conf. VI. 138. VII. 145.
 VIII. 9. III. 76. V. 68. quibus
 locis lectio cod. Sanctroftiani σφί-
 σι pro vulg. σφὶ III. 45. egregie
 confirmatur) c. 98. et 146. III.
 In iisdem loquendi formulis σφί-
 σι et ἐντοῖσι et σφίσι αὐτοῖσι com-
 mutantur. I. 97. σφίσι λόγον εἰ-
 δοσαν. VI. 138. ἐντοῖσι λόγους εἰ-
 δοσαν. VIII. 9. λόγον σφίσι αὐτοῖσι
 εἰδοσαν. IV. Vocī σφίσι sæpius
 appositum est αὐτοῖσι sive αὐτῆσι
 cf. I. 86. 146. VI. 42. 126. etc.
 etc. V. Plerumque unus saltem
 codex veram lectionem præbet,
 ut pauci tantum loci vel codici-
 bus abnuentibus ex hac regula
 corrigendi remaneant. ΜΑΤΤΗ.

¹ δηλοῦσι δὲ e.
^m ἡρέκαστο F. Vulgo εἰσέκαστο.
 58.
^a Ita Schæferus. διαχράται M.
 F.a. χρέεται Ald. e. cf. IV. 50.
 χράται c.d.
^b ἐμοὶ om. F.
^c ἀσθενέσι Ald. e.
^d ὀρμεώμενον Ald. et alii. ὀρμώ-
 μενον M.F.c.
^{dd} τῶν ἐθνῶν πολλῶν, populorum,
 e quibus constare Hellenas
 notum est, quique multi sunt.
 Sed vereor ne hæc verba e seqq.
 ἐθνῶν συχῶν cum interpretatione
 huc translata sint. ΜΑΤΤΗΙΞ.

^e πολλῶ b.d. Mox βαρβάρων
 om. e.
¹ Sic Ald. e. πρὸς δὴ ὧν M.F.
 a.b.c.d. Et sic Matthiæ, qui in-
 terpretatur, Accedit—et sic mihi
 videtur—quod Pelasgica gens,
 etc.
⁸ ἐμοὶ γὰρ Schæferus ex Reiskii
 emend.

τὸ Πελασγικὸν ἔθνος, ἐν βάρβαρον, ὃ οὐδαμὰ μεγάλως αὐξήθηται.

- 59 Τούτων δὴ ὧν τῶν ἐθνῶν τὸ μὲν Ἀττικὸν κατεχόμενον
 τε καὶ ^a διεσπασμένον ἐπυθάνετο ὁ Κροῖστος ὑπὸ Πεισι- 80
 στρατοῦ τοῦ Ἱπποκράτεος, τοῦτον τὸν χρόνον τυραννεύοντος
² Ἀθηναίων. Ἱπποκράτει γὰρ, ὄντι ἰδιώτῃ, καὶ θεωρόντι
 τὰ Ὀλύμπια, τέρας ἐγένετο μέγα. θύσαντος γὰρ αὐτοῦ
 τὰ ἱρὰ, οἱ λέβητες ἐπρωτεύεσθαι, καὶ κρεῶν τε ὄντες ἔμ-
 πλεοὶ καὶ ὕδατος, ἄνευ πυρὸς ἔζσαν, καὶ ὑπερέβαλον. 85
³ ^b Χίλων δὲ ὁ Λακεδαιμόνιος ^c παρατυχῶν, καὶ θεσά-
 μενος τὸ τέρας, ^d συνεβούλευε Ἱπποκράτει, πρῶτα μὲν
 γυναῖκα ^e τεκνοποιὸν μὴ ἄγεσθαι ἐς τὰ οἰκία· εἰ δὲ
^f τυγχάνει ἔχων, δεύτερα τὴν γυναῖκα ἐκπέμπειν καὶ εἴ
 4 τις οἱ τυγχάνει ἐν παῖς, ταῦτα ἀπείπασθαι. οὐκ ὦν, 90
 ταῦτα παραινέσας Χίλωνος, πείθεσθαι θέλει τὸν Ἱπ-
 ποκράτεια. ^g γενέσθαι οἱ μετὰ ταῦτα τὸν Πεισίστρατον
 τοῦτον, ὅς, στασιαζόντων τῶν παράλων καὶ τῶν ἐκ τοῦ
 πεδίου Ἀθηναίων, καὶ τῶν μὲν ^h προστεῶτος Μεγακλέος
 τοῦ Ἱ Αλκμαίωνος, τῶν δὲ ἐκ τοῦ πεδίου Λυκούργου Ἀρι- 95
 στολαίδου, ^k καταφρονήσας τὴν τυραννίδα, ἤγειρε τρίτην
 5 στάσιν. συλλέξας δὲ ἑστασιώτας, καὶ τῷ λόγῳ τῶν
 ὑπερακρίων προστὰς, μηχανᾶται ^m τοιάδε. τραματίσας
 ἑαυτὸν τε καὶ ἡμίονους, ἤλασε ἐς τὴν ἀγορὴν τὸ ζεῦγος,
 ὡς ἐκπεφευγὼς τοὺς ἐχθροὺς, οἱ μὲν ἐλαύνοντα ἐς ἀγορὴν

Pisistratus
 Cressi tem-
 pore Athe-
 niensium
 tyrannus,
 ab. a. 561.
 ad 528, tri-
 bus inter-
 vallis an-
 nos duode-
 viginti reg-
 nans. [5,
 65.] Ty-
 rannus lau-
 dabilis.
 Ejus patri
 quod por-
 tentum ob-
 tigerit, et
 quid consi-
 lio dederit
 Chilon.
 Athenien-
 sium civitas
 in tres fac-
 tiones scis-
 sa, Mega-
 cle, Lycur-
 go, Pisi-
 strato, alio
 alias partes
 foventibus.
 Quo astu
 sibi domi-
 nationem
 Pisistratus
 comparavit.
 28

^b οὐδαμὰ F.a.c.

59.

^a διεσπασμένον e.

^b Sic M. Ald. omnes Schweighauseri. Χίλων Steph. et recentiores ante Gronovium.

^c ἐπιτυχῶν e.

^d συνεβούλες Gronovius ex M.

^e τεκνοποιῶν F. γυναῖκα μὴ ἄγεσθαι τεκνοποιῶν F.

^f τυγχάνει hic et mox Schæferus; quod hic præbet P.

^g γενέσθαι δὲ οἱ Reiskius.

^h Sic F.a.c. προστεῶτος b.e. Ald. Mox Μεγακλέους b.c.d.

ⁱ Αλκμέωνος M.F.a. cf. 61. et

64.

^k Citat Priscian. p. 1187.

^l στρατιώτας R.F.c.

^m τοιόνδε R.c.

ἠθέλησαν ἀπολέσαι δῆθεν· ἐδέετό τε τοῦ δήμου φυλακῆς ἰ
 τινος πρὸς αὐτοῦ κυρῆσαι, πρότερον εὐδοκιμήσας ἐν τῇ
 πρὸς Μεγαρέας γενομένη στρατηγίῃ, ^αΝίσαιάν τε ἐλὼν,
 6 καὶ ἄλλα ἀποδεξάμενος μεγάλα ἔργα. Ὁ δὲ δῆμος ὁ
 τῶν Ἀθηναίων ἐξαπατηθεὶς, ἔδωκέ οἱ τῶν ἀστῶν κατα-
 λέξας ἄνδρας τούτους, οἱ δορυφόροι μὲν οὐκ ἐγένοντο
 Πεισιστράτου, κορυνηφόροι δέ. ζυλῶν γὰρ κορύνας ἔχον-
 7 τες ^οεἶποντό οἱ ὅπισθε. συνεπαναστάντες δὲ οὗτοι ἅμα
 Πεισιστράτῳ, ἔσχον τὴν ἀκρόπολιν. ἔνθα δὴ ὁ Πεισιστρά-
 τος ἤρχε Ἀθηναίων, οὔτε τιμὰς τὰς εἰούσας συνταράξας, ¹⁰
 οὔτε θέσμια μεταλλάξας· ἐπὶ τε τοῖσι κατεστεῶσι
 60 ^ρἔνεμε τὴν πόλιν, κοσμέων καλῶς τε καὶ εὖ. Μετὰ δὲ
 οὐ πολλὸν χρόνον τῷτὸ φρονήσαντες οἱ τε τοῦ Μεγα-
 κλέους ^αστασιῶται καὶ οἱ τοῦ Λυκούργου, ἐξελαύνουσί
 2 μιν. οὕτω μὲν Πεισιστράτος ἔσχε τὸ πρῶτον Ἀθήνας, ¹⁵
 καὶ τὴν τυραννίδα οὐκω κάρτα ἐρριζωμένην ἔχων, ἀπέ-
 3 βαλε. οἱ δὲ ἐξελάσαντες Πεισιστράτον, αὐτίς ἐκ νῆς
 ἐπ' ἀλλήλοισι ἐστασίασαν. περιελαυνόμενος δὲ τῇ ^βστά-
 σει ὁ Μεγακλῆς, ἐπεκηρυκεύετο Πεισιστράτῳ, εἰ βού-
 λοιτό οἱ τὴν θυγατέρα ἔχειν γυναῖκα ἐπὶ τῇ τυραννίδι. ²⁰
 4 ἐνδεξαμένου δὲ τὸν λόγον καὶ ὁμολογήσαντος ἐπὶ τού-
 τοις Πεισιστράτου, μηχανῶνται δὴ ἐπὶ τῇ κατόδῳ
 πρῆγμα εὐηθέστατον, ὥς ἐγὼ εὐρίσκω, μακρῶ· ἐπεὶ γε
 ἀπεκρίθη ἐκ παλαιτέρου ^οτοῦ βαρβάρου ἔθνος τὸ Ἑλλη-
 νικόν, εὖν καὶ δεξιώτερον, καὶ εὐηθίης ἡλιθίου ἀπηλλαγ- ²⁵

Ejectus,
 imperium
 rursus con-
 sequitur.

^α Νίσαιαν c.

^ο ἔποντο Schæfer.

^ρ Sic M.F.c. ἔμενε Ald. P. et
 duo Paris.

60.

^α Sic R.M. et alii. στρατιῶται
 vulgo cum F.e.

^β στάσι Schæferus, στάσει cum
 Ald. Borheckius.

^ο Sic b.d.e. edd. ante Gronov.
 τὸ βάρβαρον ἔθνος τοῦ Ἑλληνικοῦ M.
 R.F.a. τὸ βαρβαρικὸν ἔθνος τοῦ E.
 c. ἔθνος τοῦ βαρβάρου τὸ Ἑλληνι-
 κὸν P. τοῦ βαρβαρικοῦ ΜΑΤΤΗΙΞ.

μένον μᾶλλον· εἰ καὶ ^dτότε γε οὔτοι ἐν Ἀθηναίοισι,
^eτοῖσι πρώτοις λεγομένοις εἶναι Ἑλλήνων σοφίην, μη-
 5 χανῶνται τοιάδε. Ἐν τῷ δήμῳ τῷ Παιανιεῖ ἦν γυνή,
 τῇ οὔνομα ἦν Φύη, ἰμέγαθος ἀπὸ ^eτεσσέρων πηχέων
 6 ἀπολείπουσα τρεῖς δακτύλους, καὶ ἄλλως εὐειδής. ταύ-³⁰
 την τὴν γυναῖκα σκευάσαντες πανοπλίῃ, ἐς ἄρμα ^bἐσ-
 βιβάσαντες, καὶ προδίζαντες σχῆμα οἷόν τι ἔμελλε
ⁱεὑπρεπέστατον ^kφανέσθαι ἔχουσα, ἤλαυνον ἐς τὸ ἄστυ,
 προδρόμους κήρυκας προπέμψαντες, οἱ τὰ ἐντεταλμένα
 7 ἡγόρευον ^lἐς τὸ ἄστυ ἀπικόμενοι, λέγοντες τοιάδε· “Ω³⁵
 “ Ἀθηναῖοι, δέκεσθε ἀγαθῷ νόῳ Πεισίστρατον, τὸν αὐτὴ
 “ ἡ Ἀθηναίη τιμήσασα ἀνθρώπων μάλιστα, κατάγει ἐς
 8 “ τὴν ἐσωτῆς ἀκρόπολιν.” Οἱ μὲν δὴ ταῦτα διαφοιτέ-
 οντες ἔλεγον· αὐτίκα δὲ ἕς τε τοὺς δήμους φάτις ἀπί-²⁹
 κετο, ὡς Ἀθηναίη Πεισίστρατον κατάγει· καὶ ^mοἱ ἐν τῷ⁴¹
 ἄστει ⁿπειθόμενοι τὴν γυναῖκα εἶναι αὐτὴν τὴν θεὸν,
 προσεύχοντό τε τὴν ἀνθρώπον, καὶ ἐδέκοντο ὁτὸν Πει-
 σίστρατον.

61 Ἀπολαβὼν δὲ τὴν τυραννίδα τρώπῳ τῷ εἰρημένῳ ὁ
 Πεισίστρατος, κατὰ τὴν ὁμολογίην τὴν πρὸς Μεγακλέα ⁴⁵
 2 γενομένην γαμέει ^aταῦ Μεγακλέους τὴν θυγατέρα. ^bοἷα
 δὲ παίδων τέ οἱ ὑπαρχόντων ^cνενηνίων, καὶ λεγομένων

Uxorē ab-
 utens,
 quam alte-
 ram duxe-
 rat, Mega-
 clis filiam,
 coactus
 rursus de-

^d τό γε d. γε om. e.

^e αὐτοῖσι c. F.m. sec. et a.
 Ἑλλήνων σοφίην om. e.

^f Sic b. et Schæfer. Ceteri
 μέγεθος.

^g τεσσέρων πηχέων M.F. τεσσά-
 ρων π. a.b.c.d. πηχέων τεσσάρων
 Ald. e.

^h ἐμβιβάσαντες P.d.e.

ⁱ εὑπρεπέστατος Schæfer. Siquid
 mutandum εὑπρεπεστάτη mallet
 Schweighæuser.

^k Sic F. et al. φανέσθαι Ald.

φαίνεσθαι b.d.e.

^l ἀπικόμενοι ἐς τὸ ἄστυ F.

^m οἱ om. vulgo. Suprascriptum
 est in F.a.p.m.

ⁿ Sic Ald. πειθόμενοι M.c.d.F.
 pr.

^o τὸν om. F.a.c.d.

61.

^a Sic M.F.a.b.c.d. Vulgo τὴν
 θυγατέρα αὐτοῦ.

^b οἷα δὲ c.

^c νενηνίων b.d.

cedere, ivit
Eretriam,
et ibi se opi-
bus muniit.

ἐναγέων εἶναι τῶν ^d Ἀλκμαιωνιδέων, οὐ βουλόμενός οἱ
γενέσθαι ἐκ τῆς νεογάμου γυναικὸς τέκνα, ἐμίσγετό οἱ
3 οὐ ^e κατὰ νόμον. τὰ μὲν νυν πρῶτα ἔκρυπτε ταῦτα ἡ
γυνή· μετὰ δὲ, εἴτε ἱστορεύσῃ, εἴτε καὶ οὐ, φράζει τῇ ⁵⁰
4 ἐαυτῆς μητρί· ἡ δὲ, τῷ ἀνδρί. τὸν δὲ δεινόν τι ἔσχε, ἀτι-
μάζεσθαι ^f πρὸς Πεισιστράτου. ^g ὀργῇ δὲ, ὡς εἶχε, κα-
5 σταλλάσseto τὴν ἔχθρην τοῖσι ^h στασιώτησι. μαθὼν δὲ ὁ
Πεισιστράτος τὰ ποιούμενα ⁱ ἐπ' ἐαυτῷ, ἀπαλλάσseto ⁵⁵
ἐκ τῆς χώρας τὸ παράπαν. ἀπικόμενος δὲ ἐς ^k Ἑρέτριαν,
6 ἐβουλεύετο ἅμα τοῖσι παισὶ. Ἰππίεω δὲ ἰγνώμην νική-
σαντος, ἀνακτᾶσθαι ὀπίσω τὴν τυραννίδα, ἐνθαῦτα ἡγειρον
δωτίνας ἐκ τῶν πολιῶν, αἱ τινὲς σφι ^m προηδέατό κού
τι. πολλῶν ⁿ δὲ μεγάλα παρασχόντων χρήματα, Θη- 60
7 βαῖοι ὕπερεβάλοντο τῇ δόσει τῶν χρημάτων. μετὰ δὲ,
οὐ πολλῷ λόγῳ ^p εἰπεῖν, χρόνος διέφυ, καὶ πάντα σφι
8 ἐξήρτυτο ἐς τὴν κάτοδον. καὶ γὰρ Ἀργεῖοι μισθωτοὶ
^q ἀπίκοντο ἐκ Πελοποννήσου· καὶ Νάξίος σφι ἀνήρ ἀπιγ-
μένος ἐθελοντής, τῷ ὄνομα ἦν Λύγδαμης, προθυμίῃ πλεί- 65
9 στην παρείχετο, κομίσας καὶ χρήματα καὶ ἄνδρας. Ἐξ
Ἑρετρίης δὲ ὀρμηθέντες, διὰ ^a ἑνδεκάτου ἔτεος ^b ἀπίκοντο
10 ὀπίσω. καὶ πρῶτον τῆς Ἀττικῆς ἰσχυροὶ Μαραθῶνα. ἐν

62

Anno un-
decimo ex-
ilii Mara-
thonem
occupat.
Amphilyti
vaticinium.

^d Ἀλκμαιωνιδέων P.F.a.c.

^e Sic M. Plutarch. Malign. p. 858. et alii. κατὰ τὸν v.e. et vulg.

^f ἐκ c.

^g ὀργῆς δὲ Schæfer. ἔσχε pro εἶχε e.

^h στρατιώτ. Ald. P.b.d.e.F. pr. Emendavit Leopardus Em. VII. 7. Similem confusionem in I. 59. III. 144. V. 104. IX. 2. notat Wesseling.

ⁱ ἀπ' ἐαυτοῦ e.

^k Ἑρέτριαν F. et c. seq. Ἑρε-

τρέις.

^l ἰγνώμῃ R.F.a.c. Supra Ἰππίου e. Ald.

^m Sic R. προηδέατο M.P.F. προ-ειδέατο edd.

ⁿ δὲ καὶ μ. d.

^o ὑπερεβάλοντο c. Mox δόσι conj. Schweighæuserus.

^p εἰπαι Schæferus.

^q ἀπικάτο Schæferus.

62.

^a ἑνδεκαδεκάτου P.

^b ἀπικέατο Schæferus, et infra ἐποθέατο pro ἐπέθεντο.

δὲ τούτῳ τῷ ἡρώδι σφι στρατοπεδευομένοι, οἱ τε ἐκ τοῦ ἄστεος ἄστασιῶται ἀπίκοντο, ἄλλοι τε ἐκ τῶν δήμων το προσέρρεον, οἷσι ἡ τυραννὶς πρὸ ἐλευθερίας ἦν ἀσπαστότερον. οὗτοι μὲν δὴ συνηλίζοντο. Ἀθηναίων δὲ οἱ ἐκ τοῦ ἄστεος, ἕως μὲν Πεισίστρατος τὰ χρήματα ἡγεῖρε, καὶ μεταῦτις ὡς ἔσχε Μαραθῶνα, λόγον οὐδένα εἶχον. ἐπεὶ τε δὲ ἐπύθοντο ἐκ τοῦ Μαραθῶνος αὐτὸν πορεύεσθαι ἐπὶ τὸ ἄστυ, οὕτω δὴ βοηθέουσι ἐπ' αὐτόν. καὶ οὗτοί τε πανστρατιῇ ἦσαν ἐπὶ τοὺς κατιόντας· καὶ οἱ ἀμφὶ Πεισίστρατον, ὡς ὀρμηθέντες ἐκ Μαραθῶνος ἦσαν ἐπὶ τὸ ἄστυ, ἐς τὰυτό συνιόντες ἀπικνέονται ἐπὶ Παλληνίδος Ἀθηναίης ἱρὸν, καὶ ἀντία ἔθεντο τὰ ὅπλα. ἐνθαῦτα θείῃ πομπῇ, χρεώμενος παρίσταται Πεισιστράτῳ Ἀμφίλυτος ὁ Ἀκαρνὰν, χρησμολόγος ἀνὴρ, ὅς οἱ προσίων χρᾶ ἐν ἑξαμέτρῳ τόνῳ, τάδε λέγων·

Ἐρριπται δ' ὁ βόλος, τὸ δὲ δίκτυον ἐκπεπέτασται·

οὐ βύνοι δ' οἰμήσουσι σεληνάης διὰ νυκτός.

85

63 Ὁ μὲν δὴ οἱ ἐνθεάζων χρᾶ τάδε· Πεισίστρατος δὲ, συλλαβὼν τὸ χρηστήριον, καὶ φᾶς δέκεσθαι τὸ χρηστὲν, ἐπῆγγε τὴν στρατιήν. Ἀθηναῖοι δὲ οἱ ἐκ τοῦ ἄστεος πρὸς ἄριστον τετραμμένοι ἦσαν δὴ τηνικαῦτα· καὶ μετὰ τὸ ἄριστον μετεξέτεροι αὐτῶν, οἱ μὲν, πρὸς κύβους, οἱ δὲ,

Inde adortus Athenienses, urbem tertio recipit.

^c χρόνῳ R.c.e. Ald.

^d στρατιῶται F. pr. Mox ἀπικαντο b.

^e Sic M.R. codd. Schweighæuseri. ὅτω edd.

^f συνηλίζοντο P.

^g μετ' αὐτίς F. μεταῦτις e. Mox ἔσκε Ald.

^h Sic M.R.F.a.b.c.d. στρατεύεσθαι Ald. e.

ⁱ οὗτοι γε P.

^k Ita Schæferus. ἦσαν Ald. et mss. cf. supra 43.

VOL. I.

^l ἀπικνέεται—ἔθετο Ald. ἀπικνέεται—ἔθεντο e. Ceteri omnes quod editum est.

^m χρώμενος c.

ⁿ Ἀκαρνᾶν b.d. Ἀχαρνέας Schæferus cum Valcken.

^o βύνοι] βύνοι c.b.F. θύνοι F. ex em.

63.

^a λαβὼν e.

^b ἔσαν Schæferus ex Wesseling. emend.

^c μετεξέτεροι. Suidas in v.

E

πρὸς ὕπνον. οἱ δὲ ἀμφὶ Πεισιστρατον ἐσπεσόντες, τοὺς
 3 Ἀθηναίους τρέπουσι. φεύγοντων δὲ τούτων, βουλὴν ἐν-
 θαῦτα σοφωτάτην Πεισιστρατος ἐπιτεχνᾷται, ὅπως μῆτε
 4 ἄλισθεῖεν ἔτι οἱ Ἀθηναῖοι, διεσκεδασμένοι τε εἶεν. ἀνα-95
 βιβάσας τοὺς παῖδας ἐπὶ ἵππους, προέπεμπε· οἱ δὲ
 καταλαμβάνοντες τοὺς φεύγοντας, ἔλεγον τὰ ἐντεταλ-
 μένα ὑπὸ Πεισιστράτου, θαρσέειν τε κελεύοντες, καὶ
 64 ἀπιέναι ἕκαστος ἐπὶ τὰ ἑωυτοῦ. Πειθομένων δὲ τῶν
 Ἀθηναίων, οὕτω δὴ Πεισιστρατος τὸ τρίτον σχῶν Ἀθήνας,
 ἐρρίζωσε τὴν τυραννίδα ἐπικούροισι τε πολλοῖσι, καὶ χρη-
 μάτων ἁ συνόδοισι, τῶν μὲν, αὐτόθεν, τῶν δὲ, ἀπὸ Στρυ-
 2 μόνος ποταμοῦ συνιόντων ὁμήρους τε τῶν παραμεινάντων
 Ἀθηναίων καὶ μὴ αὐτίκα φυγόντων παῖδας λαβὼν, καὶ
 καταστήσας ἐς Νάξον (καὶ γὰρ ταύτην ὁ Πεισιστρα-5
 τος κατεστρέψατο πολέμῳ, καὶ ἐπέτρεψε ὁ Λυγδάμι)
 ἑπρὸς τε ἔτι τούτοις, τὴν νῆσον Δῆλον καθήρας ἐκ τῶν
 3 λογίων. καθήρας δὲ ὧδε. ἐπ' ὅσον ἑσπῆς τοῦ ἱροῦ εἶχε,
 ἐκ τούτου τοῦ χώρου παντὸς ἐξορύξας τοὺς νεκροὺς, μετε-
 4 φόρει ἐς ἄλλον χώρον τῆς Δήλου. καὶ Πεισιστρατος 10
 μὲν ἐτυράννευε Ἀθηναίων· Ἀθηναίων δὲ οἱ μὲν ἐν τῇ μάχῃ 31
 ἐπεπτώκεσαν, οἱ δὲ αὐτῶν μετὰ ὁ Ἀλκμαιωνίδει ἐφευγον
 ἐκ τῆς οἰκίης.

64
 Obseides
 capti, et
 missi Na-
 xum bello
 domitam:
 Delos ex-
 pugnata: Me-
 gacles et
 alii profugi.

65
 Lacedæmo-
 niis post
 perissimas le-
 ges quibus
 usi erant,
 optime a

Τοὺς μὲν νυν Ἀθηναίους τοιαῦτα τὸν χρόνον ταῦτον
 ἐπυνθάνετο ὁ Κροῖσος κατέχοντα· τοὺς δὲ Λακεδαιμο-
 νίους ἐκ ἁ κακῶν τε μεγάλων πεφευγότας, καὶ ἐόντας 15
 2 ἤδη τῷ πολέμῳ κατυπερτέρους Τεγεατέων. ἐπὶ γὰρ

^d ἀλισθεῖν. Suidas in v.

^e Sic Ald. et mss. plerique.
 ἕκαστος a. ἕκαστον Steph. Schæ-
 fer.

P.b.e. Λυγδάμει edd.

^c πρὸς δὲ Schæfer.

^d Ἀλκμεωνίδ. M.F.a.

^e Sic M.F.a.c. οἰκίης b.d.e. edd.

64.

^a συν-
 πρόσδοισι e.

^b Sic M. Λύδαμ F. Λυγδάμη

65.

^a κακῶν τε καὶ b.

Λέοντος βασιλεύοντος καὶ ^b Ἡγησικλέος ἐν Σπάρτῃ, τοὺς
 ἄλλους πολέμους εὐτυχεύοντες οἱ Λακεδαιμόνιοι, πρὸς
 3 Τεγεάτας ^c μούνους προσέπαιον. τὸ δ' ἔτι πρότερον τού-
 των, καὶ κακονομώτατοι ^d ἦσαν σχεδὸν πάντων Ἑλλήνων, 20
 κατὰ τε σφέας αὐτοὺς, καὶ ξείνοισι ἀπρόσμικτοι. με-
 4 τέβαλον δ' ὧδε ἐς εὐνομίην. Λυκούργου, τῶν Σπαρ-
 τιπτέων δοκίμου ἀνδρὸς, ἐλθόντος ἐς Δελφοὺς ἐπὶ τὸ
 χρηστήριον, ὥς ἐσήϊε ἐς τὸ μέγαρον, εὐθύς ἡ Πυθίη λέ-
 γει τάδε·

Lycurgo
 daiae a.
 884.

5 Ἦκεις, ὦ Λυκόοργε, ἐμὸν ἑποῖτι πίονα γῆν,
25 Ζῆνι φίλος, καὶ πᾶσιν Ὀλύμπια δώματ' ἔχουσι.
βδιζῶ ἢ σε θεὸν μαντεύσομαι, ἢ ἄνθρωπον.
ἀλλ' ἔτι καὶ μᾶλλον θεὸν ἔλπομαι, ὦ Λυκόοργε.

6 Οἱ μὲν δὴ τινες πρὸς τούτοις λέγουσι καὶ φράσαι αὐτῶν 30
τὴν Πυθίην τὸν ὦν κατεστειῶτα κόσμον Σπαρτιήτησι. ὥς
δ' αὐτοὶ Λακεδαιμόνιοι λέγουσι, Λυκαῦργον ἐπιτροπεύ-
σαντα ἰ Λεωβῳτέω, ἀδελφιδέου μὲν ἐαυτοῦ, βασιλεύον-
τος δὲ Σπαρτιητέων, ἐκ Κρήτης ἀγαγέσθαι ταῦτα. ὥς
γὰρ ἐπετρόπευσε τάχιστα, μετέστησε τὰ ἑνόμιμα πάν- 35
τα, καὶ ἐφύλαξε ταῦτα μὴ παραβαίνειν. μετὰ δέ, τὰ
ἐς πόλεμον ἔχοντα, ἐνωμοτίας καὶ τριηκάδας καὶ συ-
σίτια, πρὸς τε τούτοις τοὺς ἐφόρους καὶ γέροντας ἔστησε
Λυκαῦργος. Οὕτω μὲν μεταβαλόντες εὐνομήθησαν. τῷ
δὲ Λυκούργῳ τελευτήσαντι ἱρὸν εἰσάμενοι, σέβονται με- 40

Lycurgus a
Lacedaemo-
niis relatus
inter Hes-

^b Ἡγησικλέους c.

^c μένους Ald. a.e.

^d *ſax* Schæferus ſemper.

^c Sic M.F. e corr. Λουκῶργε b. Λουκέρργε vulgo. Vid. Homer. Il. ζ. 130. η'. 144. Apoll. Rhod. I. 162. et schol.

^f Schol. Leid. ad Aristid. I. p. 189. ποτὶ γὰρ ἀνιόν.

• Sic F.a.b. Vulgo διζω.

^h Sic M.F.a.c. Plutarch. II. p. 1098. Max. Tyr. XXIX. p. 347. Galen. Protr. pr. Euseb. Præp. V. 27. Themist. XV. p. 193. ἡ ἐ καὶ ἀνθρώπων b. ἡ ἐ καὶ ἀνδρα d e. edd. Themist. XIX. p. 225.

ⁱ Λεβάτω R.a.c.F. e corr.
^k νόμια R.a. νόμια probaret
 Wesseling. collato III. 99. Mox
 παραβίων R.

roas. Illo-
rum prima
clades in
bello Te-
geatico pri-
mo.

γάλως. οἶα δὲ ἐν τε χώρῃ ἀγαθῇ, καὶ πληθεῖ οὐκ ὀλί- 32
γων ἀνδρῶν, ἀνά τε ἔδραμον αὐτίκα, καὶ εὐθηνήθησαν.
2 καὶ δὴ σφι οὐκέτι ὁ ἀπέχρα ἡσυχίην ἄγειν, ἀλλὰ κατα-
φρονήσαντες Ἀρκάδων κρέσσονες εἶναι, ἐχρηστηρίαζοντο ἐν
Δελφοῖσι ἐπὶ πάσῃ τῇ Ἀρκάδων χώρῃ. ἡ δὲ Πυθίη σφι 45
χρᾶ τάδε·

3 ὦ Ἀρκαδίην μ' αἰτεῖς; μέγα μ' αἰτεῖς· οὐ ^ατοι δώσω.
πολλοὶ ἐν Ἀρκαδίῃ βαλανηφάγοι ἄνδρες ἔασι,
οἳ σ' ἀποκωλύσουσιν. ἐγὼ δέ τοι οὐ τι μεγαῖρῳ
δώσω τοι Τεγέην ποσσίκροτον ὀρχήσασθαι,
καὶ καλὸν πεδίον σχοίνῳ διαμετρήσασθαι. 50

4 Ταῦτα ὡς ἀπενειχθέντα ἤκουσαν οἱ Λακεδαιμόνιοι, Ἀρ-
κάδων μὲν τῶν ἄλλων ἀπείχοντο· οἱ δὲ, πέδας φερό-
μενοι, ἐπὶ Τεγεήτας ἐστρατεύοντο, χρησμῷ κιβδηλῶ
5 πίσυνοι, ὡς δὴ ἑξανδραποδιούμενοι τοὺς Τεγεήτας. ἐσ-
σωθέντες δὲ τῇ συμβολῇ, ὅσοι αὐτῶν ἐξωγρήθησαν, πέ- 55
δας τε ἔχοντες τὰς ἑφέροντο αὐτοὶ, καὶ σχοίνῳ διαμε-
6 τρησάμενοι τὸ πεδίον τὸ Τεγεητέων, ἐργάζοντο. αἱ δὲ
πέδαι αὐταί, ἐν τῇσι ἐδεδέατο, ἔτι καὶ ἑς ἐμὲ ἦσαν
σῶαι ἐν Τεγέῃ, περὶ τὸν νῆον τῆς ^κ Ἀλέης Ἀθηναίης κρε- 60
μάμεναι.

67

Id totum
infelix. Py-
thim re-
sponse. Qui
sint Age-
theergeti
Spartæ.

Κατὰ μὲν δὴ τὸν πρότερον πόλεμον συνεχέως αἰεὶ κα-
κῶς ἀεθλεον πρὸς τοὺς Τεγεήτας. κατὰ δὲ τὸν κατὰ
Κροῖσον χρόνον, καὶ τὴν Ἀναξανδρίδεά τε καὶ Ἀρίστωνος
Βασιληὴν ἐν Λακεδαίμονι, ἤδη οἱ Σπαρτιῆται κατυπέρ-

66.

^a Sic Steph. ed. 2. et seqq.
εὐθυνήθησαν Ald. e. εὐθενήθησαν F.
a. Steph. ed. 1.

^b Sic M.F.a.c. ἀπέχρη b.d.e. et
vulgo.

^c Citant Dio Chrys. XVII. p.
251. Pausan. VIII. 1. Eustath.
II. β'. p. 301, fin. = 228, med.

^d Habet Polyæn. I. 8. Steph.

Byz. in Τεγέα.

^e ἐστρατοπεδεύοντο P.b.d.

^f ἑξανδραποδιούμενοι Schæfer.

^g αὐτέων Ald. αὐτῶν M.F.a.b.d.

^h ἔφερον b.d.c.

ⁱ ἑς ἐμεῦ Ald. Mox σόαι Schæ-
ferus.

^k Sic Ald. M. Ἀλαίης Steph.

τεροι τῷ πολέμῳ ^aἐγεγόνεσαν, τρώῳ τοιῷδε γενόμενοι. 65
 ἔπειθ' αἰεὶ τῷ πολέμῳ ^bἔσσωντο ὑπὸ Τεγεατέων, πέμ-
 ψαντες θεοπρόπους ἐς Δελφοὺς, ^cἐπειρώτεον, τίνα ἂν
 θεῶν ἰλασάμενοι κατύπερθε τῷ πολέμῳ Τεγεατέων γε-
 νοίατο. ἡ δὲ Πυθίη σφι ἔχρησε, τὰ Ὁρέστω τοῦ Ἀγα-
 μέμνονος ὅστέα ἐπαγαγομένους. ὥς δὲ ἀνευρεῖν οὐκ οἶά το
 τε ^dἐγινέατο τὴν θήκην τοῦ Ὁρέστω, ἔπεμπον αὐτῖς
^eτὴν ἐς θεὸν ^fἐπειρησόμενους τὸν χῶρον ἐν τῷ κείτο ^gὁ
 Ὁρέστης. εἰρωτῶσι δὲ ταῦτα τοῖσι θεοπρόποισι λέγει ἡ
 Πυθίη τάδε·

^hἜστι τις ἰ' Ἀρκαδίας Τεγέη ^kλευρῷ ἐνὶ χώρῳ,
 ἐνθ' ἄνεμοι πνείουσι δύο κρατερῆς ὑπ' ἀνάγκης, 75
 καὶ τύπος ἀντίτυπος, καὶ πῆμ' ἐπὶ ^lπῆματι κεῖται.
 ἐνθ' Ἀγαμέμνονιδην κατέχει φυσίζους αἶα·
 τὸν σὺ κομισσάμενος, ^mΤεγέης ἐπιτάρροθος ἔσση.

5 Ὡς δὲ καὶ ταῦτα ἤκουσαν ⁿοἱ Λακεδαιμόνιοι, ἀπειῶχον 33
 τῆς ἐξευρέσιος οὐδὲν ἔλασπον, πάντα διζήμενοι· ἐς οὗ δὴ 80
 ὁ Λίχης, τῶν ἀγαθοεργῶν καλεομένων Σπαρτιητέων,
 6 αἰεῦρε. οἱ δὲ ἀγαθοεργοὶ εἰσὶ τῶν ἀστῶν, ἐξιώντες ἐκ τῶν
 ἰππέων αἰεὶ οἱ πρεσβύτατοι, πέντε ἔτεος ἐκάστου· ^pτοὺς
 δεῖ τοῦτον τὸν ἐνιαυτὸν, τὸν ἂν ἐξίωσι ἐκ τῶν ἰππέων,
 Σπαρτιητέων τῷ κοινῷ διαπεμπομένους μὴ ^qἐλινύειν ἄλ- 85

67.

^a ἐγεγόνεσαν b.d.e.^b Sic mss. plures. ἔσσωντο a. et vulgo.^c ἐπειρώτεον Ald. ἐπιδρώτεον M.^d Sic Ald. P.R.b.d.e. ἐγίνοντο M.F.a. ἐγένοντο c. Supra ἐπαγο- μένους Ald.^e Sic M.F.c.b. ἐς τὸν θεὸν Ald. τὴν delet Wesseling.^f Sic M. et alii. ἐπεριεσόμενους e. ἐπερησομ. Ald.^g i om. F.a.b.e.^h Corruptissime citat Schol. Aristid. II. p. 172.ⁱ Ἀρκαδίη Τεγέης P.d.e.^k λευκῷ c.R.^l πῆμασι Ald. et κομισσάμενος. Hoc cum c.b.e.F.pr. Vide Steph.

Byz. in Τεγέα.

^m Τεγέαις Steph. Byz. Τεγέης conj. Schweighæuser.ⁿ οἱ Λακεδαιμόνιοι om. P.b.d.e.^o Λιχίδης b.^p τοὺς δὴ d.e.^q Sic F. ἐλινύειν P.a.c. Vide

68

Orestis ossa
Tegeæ se-
pulta cubi-
torum sep-
tem, inven-
ta per Li-
cham. Bel-
lo superio-
res facti
Lacedæmo-
nii, et Pe-
loponnesus
ex magna
parte ab iis
dericta.

λους ἄλλη. ^aΤούτων ὧν τῶν ἀνδρῶν ^bΛίχης ἀνεῦρε ἐν Τεγέῃ, καὶ συντυχίῃ χρησάμενος καὶ σοφίῃ. εὐούσης γὰρ τοῦτον τὸν χρόνον ἐπιμιξίης πρὸς τοὺς Τεγεαίτας, ἐλθὼν εἰς χαλκήϊον, ἐθήετο σίδηρον ἐξελαινόμενον· καὶ ^cἐν θάυ-

²ματι ἦν, ^dὀρέων τὸ ^eποιεόμενον. μαθὼν δέ μιν ὁ χαλ-
κεὺς ἀποθωμάζοντα, εἶπε ^fπαυσάμενος τοῦ ἔργου.

“ ^gἩ κου ἂν, ὧ ζεῖνε Λάκων, εἴ περ εἶδες τό περ ἐγὼ,

“ ^hκάρτα ἂν ἐθώμαζες, ὅκου νῦν οὕτω τυγχάνεις θάυμα

³“ ^bποιούμενος τὴν ἐργασίην ταῦ σιδήρου. ἐγὼ γὰρ ⁱἐν 95

“ ^jτῇδε θέλων τῇ αὐλῇ φρέαρ ποιήσασθαι, ὀρύσσω ἐπ-

“ ^kετυχον σορῶ ἐπταπήχεϊ· ὑπὸ δὲ ἀπιστίας ^lμὴ μὲν

“ ^mγενέσθαι ⁿμῆδαμὰ μέζοντας ἀνθρώπους τῶν νῦν, ἀνῶξα

“ ^oαὐτὴν, καὶ εἶδον τὸν νεκρὸν μήκει ἴσον ἑόντα τῇ σορῶ.

⁴“ ^pμετρήσας δὲ, συνέχωσα ὀπίσω.” Ὁ μὲν ^qδὴ οἱ ἔλεγε

τά περ ὀπώπει· ὁ δὲ, ^rἐννώσας τὰ λεγόμενα, ^sο συνεβάλ-

λετο τὸν Ὀρέστεα κατὰ τὸ θεοπρόπιον ταῦτον εἶναι, τῇδε

^tσυμβαλλέμενος· τοῦ χαλκέος δύο ὀρέων φύσας, τοὺς

ἀνέμους εὔρισκε ἑόντας· τὸν δὲ ἄκμονα καὶ τὴν σφῦραν,

τόν τε τύπον καὶ τὸν ἀντίτυπον· τὸν δὲ ἐξελαινόμενος ^u

σίδηρον, τὸ πῆμα ἐπὶ ^vπήματι κείμενον· κατὰ τοιόνδε τι

⁵εἰκάζων, ὡς ἐπὶ κακῷ ἀνθρώπου σίδηρος ἀνεύρηται. Συμ-

VII. 56. VIII. 71. Apollon. M.F.a.b.c.d.

Rhod. I. 589. Leopard. Em. I. ^kμηδὲν Reiskius. Sed v. Gre-

24. Koen. ad Gregor. Dial. Ion. gor. Dial. Ion. 62. et Koen.

92. Foes. Oecon. Hippocr. in v. ^lμῆδαμὰ] μῆδαμὰ F.a.c.

68. ^mSic M.F. oi om. c.e. edd.

^aτούτων M.F.a.c. τουτέων vulg. ⁿἐννώσας e. vulg. explicat

^bγρ. Λίχης Steph. marg. Suidas.

^cθάματι P.b. ^oσυνεβάλετο a.d.

^dSic Ald. P. ὀρῶν M.F.a.c. ^pσυμβαλλόμενος M.F.b.c. συμ-

^eποιούμενον d. et Schæfer. βαλλόμενος a.d. Infra συμβαλλόμενος

^fπαυσάμενου Steph. marg. M.F.a.c. συμβαλλόμενος b.d.e. δὲ

^gῆ που Etymol. p. 434. om. b.d.e. Dubitat Matthiæ, an

^hSic M. et alii. ποιόμενος c. recepta lectio grammatico ὑπε-

ποιούμενος vulgo. ^qπήμασι Ald.

ⁱSic Ald. ἐν τῇδε θέλων ἐν τῇ

βαλλέμενος δὲ ταῦτα, καὶ ἀπελθὼν ἐς Σπάρτην, ἔφραζε
 Λακεδαιμονίοισι πᾶν τὸ πρῆγμα. οἱ δὲ, ἐκ λόγου πλα-
 6 στοῦ ἐπενείκαντες οἱ αἰτίην, ἔδιδωξαν. ὁ δὲ, ἀπικόμενος 10
 ἐς Τεγέην, καὶ φράζων τὴν ἑαυτοῦ συμφορὴν πρὸς τὸν
 χαλκέα, ἐμυσθᾷτο παρ' οὐκ ἔκδιδόντος τὴν αὐλήν. χρό- 34
 νῷ δὲ ὡς ἀνέγνωσε, ἐνοικίσθη. ἀνορύξας δὲ τὸν τάφον,
 καὶ τὰ ὀστέα συλλέξας, οἶχετο φέρων ἐς Σπάρτην. καὶ 15
 ἀπὸ τούτου τοῦ χρόνου, ὅπως ἔπειράτο ἀλλήλων, πολ-
 λῶ κατυπέρτεροι τῷ πολέμῳ ἐγίνοντο οἱ Λακεδαιμόνιοι·
 ἥδη δὲ σφι καὶ ἡ πολλὴ τῆς Πελοποννήσου ἦν κατ-
 εστραμμένη.

- 69 Ταῦτα δὴ ὦν πάντα πυνθανόμενος ὁ Κροῖσος, ἔπεμπε
 ἐς Σπάρτην ἄγγέλους δῶρά τε φέροντας, καὶ δεησο- 20
 μένους συμμαχίης, ἐντειλάμενός τε ὁ τὰ λέγειν χρῆν. οἱ
 2 δὲ, ἐλθόντες ἔλεγον· “Ἐπεμψε ἡμέας Κροῖσος ὁ Λυδῶν
 “ τε καὶ ἄλλων ἐθνέων βασιλεὺς, λέγων τάδε· ὦ Λα-
 “ κεδαιμόνιοι, χρήσαντος τοῦ θεοῦ τὸν Ἕλληνα φίλον
 “ ὁ προσθέσθαι, ὑμέας γὰρ πυνθάνομαι προεστάναι τῆς 25
 “ Ἑλλάδος, ὑμέας ὦν κατὰ τὸ χρηστήριον προσκαλέο-
 “ μαι, φίλος τε θέλων γενέσθαι καὶ σύμμαχος ἄνευ
 3 “ τε δόλου καὶ ἀπάτης.” Κροῖσος μὲν δὴ ταῦτα ὁ δι'
 ἀγγέλων ἐπεκηρυκεύετο. Λακεδαιμόνιοι δὲ, ἀκηκοότες
 καὶ αὐτοὶ τὸ θεοπρόπιον τὸ Κροίσῳ γεγόμενον, ἥσθησάν 30
 ἔτε τῇ ἀφίξει τῶν Λυδῶν, καὶ ἐποίησαντο ὅρκια ξεινίης

Fœdus in-
 ter Crœsum
 et Lacedæ-
 monios ini-
 tum.

¹ ἐδίωκον R.c.

² ἐκδιδόντος b.d.e. Citat hæc Pollux I. 75.

³ ἐπιπειράω corr. Schweighæuserus vulg. ἐπειράω, qui et πειράω suggestit, quod melius putavi. ἐπειράω c.

69.

^a ἄγγέλους om. e. Cum superioribus ita nectit S. τοῦ ἰωνικοῦ. (c. 56.) καὶ δὴ καὶ ἐξέπεμψεν ἐς

Σ. ἀ. ἴα τε φέροντας δῶρά τε φέρον-
 τας.

^b τὰ χρῆν λέγειν F. τὰ χρῆ λέ-
 γειν b.d.

^c προσθέσθαι d.e.

^d ἄνευ δόλου τε καὶ c. τε om. e.

^e διαγγέλλων S.V.e. Vulg. defendit Wessel. citans c. 99. VII. 203. Alcidas. Or. Ulyss. p. 185. Strabon. XV. p. 1040. B.

^f τῇ τε ἀ. b.e. ἀπὸ Schæfer.

Crater a
Lacedaemo-
niis Creso-
missus, in-
terceptus.

70

πέρῃ καὶ ^βσυμμαχίῃς· καὶ γάρ τινες αὐτοὺς εὐεργεσίαι
⁴εἶχον ἐκ Κροίσου πρότερον ἔτι γεγонуῖαι. πέμψαντες
γὰρ οἱ Λακεδαιμόνιοι ἐς Σάρδεις, χρυσὸν ὠνέοντο, ἐς
ἄγαλμα βουλόμενοι χρήσασθαι ^hτούτῳ, τὸ νῦν τῆς Λα- 35
κωνικῆς ἐν Ἰθόρακι ἰδρυταὶ Ἀπόλλωνος· Κροῖσος δέ
σφι ὠνεομένοισι ἔδωκε δωτίνην. ^aΤούτων τε ὧν ^bεἴνεκεν
οἱ Λακεδαιμόνιοι τὴν συμμαχίην ἐδέξαντο, καὶ ὅτι ἐκ
²πάντων σφέας προκρίνας ^cἙλλήνων, αἰρέστο φίλους. καὶ
τούτῳ μὲν, αὐτοὶ ^dἦσαν ἐτόιμοι ^eἐπαγγεῖλαντι· τούτῳ δέ, ⁴⁰
ποιησάμενοι κρητῆρα χάλκεον, ζωδίων τε ἔξωθεν πλή-
σαντες περὶ τὸ χεῖλος, καὶ ^fμεγάθει τριηκοσίους ^gἀμ-
φορέας χωρέοντα ^hἦγον, δῶρον βουλόμενοι ἀντιδῶναι
³Κροίσῳ. οὗτος ὁ κρητῆρ οὐκ ἀπίκετο ἐς Σάρδεις, δι' αἰτίας
διφασίας λεγομένας τάσδε· οἱ μὲν Λακεδαιμόνιοι λέ- ⁴⁵
γουσι, ὥς ἐπεὶ τε ἀγόμενος ἐς τὰς Σάρδεις ὁ κρητῆρ ἔγι-
νετο κατὰ τὴν Σαμίνην, πυθόμενοι Σάμιοι ^kἀπελούατο
⁴αὐτὸν, νηυσὶ μακρῇσι ἐπιπλώσαντες. αὐτοὶ δὲ Σάμιοι
λέγουσι, ὥς ἐπεὶ τε ὑστέρησαν οἱ ἄγοντες τῶν Λακεδαι-
μονίων τὸν κρητῆρα, ἐπυνθάνοντο δὲ Σάρδεις τε καὶ Κροῖ- ⁵⁰
σον ἡλωκέναι, ἀπέδοντο τὸν κρητῆρα ^mἐν Σάμῳ, ἰδιώτας
δὲ ἄνδρας πριαμένους ἀναθεῖναι μιν ἐς τὸ ⁿἩραῖον· τά-
χα δὲ ἂν καὶ οἱ ἀποδόμενοι λέγοιεν, ἀπικόμενοι ἐς Σπάρ-

^β συμμαχίης Ald. F.c.e. ξενίης
— συμμαχίης S.

^h τούτῳ τὸ P.F.a.c. Schaefer.
Schweig.

ⁱ Θώρακι S.V.

70.

^a τούτων S.M.F.a.e. τούτων Ald.

^b Sic M.S.V. Vulgo εἵνεκα. εἵ-
νεκε e. ib. mox. δὲ ἔν.

^c Ἑλλήνων om. e.

^d ἦσαν S.F.a.b.c.d.e. ἔσαν edd.

^e ἐπαγγεῖλαντες S. e ras. sed
pr. m. ut videtur. Idem mox

κρητῆρα ποιησάμενοι.

^f μεγέθει S.V.F.

^g ἀμφορέοντας S.V.

^h ἦγον Ald. b.d.e. cf. 103. 166.
et 169. ἦγον S.V. ἦγον M.F.a.c.
et sic omnes III. 47. ubi de eo-
dem cratere.

ⁱ ἐγένετο d. S.

^k Sic M.R. Et F.a.c. ἀπελούατο
b.d.e. ἀπελήσαντο S. vulgo.

^l ὑστέρησαν e. cf. VI. 89.

^m ἐς Σάμον e.

ⁿ ἱερὸν S.V. ἱερὸν d.

την, °ὡς ἀπαιρεθείησαν ὑπὸ Σαμίων. κατὰ μὲν νυν τὸν κρητῆρα ^pοὔτως ἔσχε.

55

- 7¹ Κροῖσος δὲ ἁμαρτῶν τοῦ χρησμοῦ, ἐποίεετο ἁ στρατηίην ἐς Καππαδοκίην, ἐλπίσας καταλήσειν Κύρον ^bτε καὶ τὴν ²Περσῶν δύναμιν. παρασκευαζομένου δὲ Κροίσου στρατεύεσθαι ἐπὶ Πέρσας, τῶν τις ^cΛυδῶν, νομιζόμενος καὶ πρόσθεν εἶναι σοφός, ἀπὸ δὲ ταύτης τῆς γνώμης καὶ τὸ ⁶⁰κάρτα οὐνομα ^dἐν Λυδοῖσι ἔχων, ^eσυνεβούλευσε Κροίσῳ τὰδε (οὐνομά οἱ ἦν Σάνδανις) “^fΩ βασιλεῦ, ἐπ’ ἄν-
 “δρας τοιούτους στρατεύεσθαι παρασκευάζει, οἱ σκυ-
 “τίνας μὲν ἀναξυρίδας, σκυτίην δὲ τὴν ἄλλην ἐσθῆτα
 “φορέουσι· σιτέονται δὲ οὐκ ὅσα ἐθέλουσι, ἀλλ’ ὅσα ⁶⁵
 “ἔχουσι, χώρην ἔχοντες τρηχέην· πρὸς δὲ, ^gοὐκ οἶνω
 “^hδιαχρέονται, ἀλλὰ ὑδροποτεύουσι· οὐ σῦκα δὲ ἔχουσι
 4 “τρώγειν, οὐκ ἄλλο ἀγαθὸν οὐδέν. τοῦτο μὲν δὴ, εἰ νι-
 “κήσεις, τί ⁱσφεας ἀπαιρήσεις, ^kτοῖσί γε μὴ ἔστι
 “μηδέν; τοῦτο δὲ, ἣν νικήθῃς, μάθε ὅσα ἀγαθὰ ἀπο-⁷⁰
 “βαλέεις. γευσάμενοι ^lγὰρ τῶν ἡμετέρων ἀγαθῶν, πε-
 5 “ριέζονται, οὐδὲ ἀπωστοὶ ἔσονται, ἐγὼ μὲν νυν θεοῖσι
 “ἔχω χάριν, οἱ οὐκ ἐπὶ νόον ποιεοῦσι Πέρσῃσι στρατεύ-
 “εσθαι ἐπὶ Λυδούς.” Ταῦτα λέγων, οὐκ ^mἔπειθε τὸν
 Κροῖσον. Πέρσῃσι γὰρ, πρὶν Λυδοὺς κατασρέψασθαι,

° ὡς om. S.

^p Sic M.S. codd. Schweighæuseri. ὅτω edd. et Schæfer. Paullo supra νυν om. S.

71.

^a στρατηίην V.S.

^b τε om. d. κ. τε Κύρον καὶ τὴν Περσικὴν d. e.

^c Λυδὸς V.S.

^d ἐν Λυδοῖσι om. e. ἔχων ἐν Λυδοῖσι S.

^e συνεβούλευε b.d.

^f Citat Athenæus III. p. 78.

E. ὃ β. σὺ δ’ ἐπ’. probante Valckenærio, et conferente VII. 10.

^g Citat Julianus Ep. 24. Eustath. Od. ω’. p. 1964, 18=839,

11.

^h καὶ Διαχρέωνται Athenæus. διαχρέωνται S. Ald. et mox νικήθῃς S.

ⁱ σφε ἀπαιρήσεις S.V. ἀπαιρήσεις F. pr.

^k Sic M.S.V. et alii. Vulgo om. γε μὴ. Mox εἰ νικήθῃς S.

^l δὲ d. γευσάμενοι γὰρ S.

^m ἔπεισε c.

Sandanius
Lydius
Croesus dis-
sundet bel-

35
lum cum
Persis, ab
eorum vi-
ctus pau-
pertate.

72 Cappadocia, a Graecis dicti Syrii. Halys fluvius imperii Medici ac Lydii fines terminans, quo cursu feratur.

73 Cræsus vult Cappadociam subigere, ac pœnas de Cyro sumere. Illius cum Astyage affinitas.

ἦν οὐτε ἄβρὸν, οὐτε ἀγαθὸν οὐδέν. Οἱ δὲ ἁΚαππαδό-75
καὶ ὑπὸ Ἑλλήνων Σύριοι ὀνομάζονται. ἦσαν δὲ οἱ Σύριοι
οὗτοι, τὸ μὲν ἑπρότερον ἢ Πέρσας ἄρξαι, Μήδων κατή-
2 κοοι, τότε δὲ Κύρου. ὁ γὰρ ἄοὔρος ἦν τῆς τε Μηδικῆς
ἀρχῆς καὶ τῆς Λυδικῆς ὁ ἄΑλυσ ποταμός· ὃς ῥέει ἐξ
Ἀρμενίου οὔρεος διὰ Κιλικίων· μετὰ δὲ, ἑΜατινηοὺς μὲν80
ἐν δεξιῇ ἔχει ῥέων, ἐκ δὲ τοῦ ἐτέρου Φρύγας· παραμειβό-
μενος δὲ τούτους, καὶ ῥέων ἄνω πρὸς βορέην ἀνεμον, ἐνθεν
μὲν ἑΣυρίους Καππαδόκας ἑἀπέργει, ἐξ εὐωνύμου δὲ
3 Παφλαγόνας. ἑοὕτω ὁ ἄΑλυσ ποταμός ἑἀποτάμνει σχε-
δὸν πάντα τῆς Ἀσίης τὰ κάτω ἐκ θαλάσσης τῆς ἀντίον85
Κύπρου ἐς τὸν Εὐξείνιον πόντον. ἔστι δὲ αὐχὴν οὗτος τῆς
χώρης ἑταύτης ἀπάσης· μῆκος οδοῦ, εὐζώνῳ ἀνδρὶ πέντε
ἡμέραι ἀνασιμῶνται.

Ἑστρατεύετο δὲ ὁ Κροῖτος ἐπὶ τὴν Καππαδοκίην τῶν-
δε ἑεῖνεκα· καὶ ἑγῆς ἡμέρῳ, προσκλήσασθαι πρὸς τὴν
ἐωυτοῦ ἑμοῖραν βουλόμενος· καὶ μάλιστα, τῷ χρηστηρίῳ90
πίσυνος εἶναι, καὶ τίσασθαι ἑθέλων ὑπὲρ ἑἈστυάγεος
2 Κῦρον. Ἀστυάγεα γὰρ, τὸν Κυαξάρει, ἑόντα Κροῖσου 36

^a Suidas in v. ἄβρὸν b.S.

72.

^a Καππαδόκαι] h. l. et V. 49. VII. 72. spectat Steph. Byz. in Καππαδοκία.

^b ἔσαν Ald. ἦσαν F.a.b.d.e.S.

^c πρῶτον S.

^d Sic Ald. V.b. ὅρος S.M.F.a.c. Vid. Eustathius p. 149, 15= 112. extr. Mox ὅρος F.a.b.c.d.e.

^e Μαντηίνους S. Μαντηνῶος F. pr.

^f Σ. καὶ Καπ. S. Σύρους e. reliqui Συρίους, ut 76. II. 104. III. 90. V. 49. Contra omnes I. 6. VII. 72. Σύρους, cum Strabone XII. p. 819=544. Vide Steph. Byz. in Καππαδοκία, Eustath. Di- onys. 784.

^g ἀπέργει F.S.

^h οὗτος d.e. οὕτως S.

ⁱ Sic M.F.a.c.S. Vulgo ἀπο- τέμνει.

^k ταύτης om. S. et mox ἀνδρὶ, ut infra 104.

73.

^a Sic M.S. ἐνεκα F. e corr. εἵνεκε vel εἵνεκεν alii.

^b γῆν ἐπιθυμῶν ἡμερον προσκτ. S. et V. ubi tamen ἡμέρῳ.

^c μοῖραν M.S.F.a.c. μοῖρην Ald. Mox τῷ om. S.

^d Sic S.V.M.F.a.b.c.d.e. ἐθέλων cum edd. vett. Schæferus. τί- σασθαι item S.

^e Ἀστυάγεω S. Schæfer. Mox Ἀστυάγεω S.

μὲν γαμβρὸν, Μήδων δὲ ἑβασιλέα, Κῦρος ὁ Καμβύ-
 σεω καταστρεφάμενος εἶχε, γενόμενον γαμβρὸν Κροίσῳ
 ᾧδε. Σκυθῶν τῶν νομάδων ^εεἴλη ἀνδρῶν στασιάσασα, ⁹⁵
³ὑπέβηκε ἐς γῆν τὴν Μηδικήν. ^βἐτυράννευε δὲ τὸν χρόνον
 ταῦτον Μήδων Κυαζάρης, ὁ Φραόρτεω, τοῦ Δηϊόκεω· ὃς
 τοὺς Σκυθὰς τούτους τὸ μὲν πρῶτον περιεῖπε εὖ, ὡς ἐόν- *healed well*
 τας ἰκέτας· ὥστε δὲ περὶ πολλοῦ ποιεόμενος αὐτοὺς,
^κπαῖδάς σφι παρέδωκε τὴν γλῶσσάν τε ἑκμαθεῖν, καὶ
⁴τὴν τέχνην τῶν τόξων. χρόνου δὲ γενομένου, καὶ αἰεὶ φοι-
 τεόντων τῶν Σκυθῶν ἐπ' ἄγρην, καὶ αἰεὶ τι φερόντων,
 καὶ κοτε συνήνεικε εἰλεῖν σφεας μηδέν· νοστήσαντας δὲ
 αὐτοὺς ^μκεινήσι χερσὶ, ὁ Κυαζάρης (ἦν γὰρ, ὡς ^νδιεδέξε, ⁵
⁵ὄργην ἄκρος) τρηχέως κάρτα πειριέσπε ἀεικίη. οἱ δὲ,
 ταῦτα πρὸς Κυαζάρειω παθόντες, ὥστε ἀνάξια σφέων
^ραὐτῶν πεποιθότες, ^εἐβούλευσαν τῶν παρὰ σφίσι δι-
 δασκομένων παίδων ἓνα κατακόψαι· σκευάσαντες δὲ
 αὐτὸν ὥσπερ ^ρεἰώθεσαν καὶ τὰ θάρια σκευάζειν, Κυα-
 ζάρει δῶναι ^σφέροντες, ὡς ἄγρην δῆθεν· δόντες δὲ, τὴν
 ταχίστην κομίζεσθαι παρὰ Ἀλυάττεα τὸν Σαδυάττεω
⁶ἐς Σάρδεις. ταῦτα ^εκαὶ δὴ ἐγένετο. καὶ γὰρ Κυαζάρης

^ε βασιλῆα Ald. βασιλέα S.F.a. b.c.d.e.

^ε Sic M.F. ἴλη a.b.d. Ald. ἴλη c.e. Conf. Wessel. Diod. Sic. XVII. 33. Desunt hæc S.V. usque ad medium c. 75.

^β ἐτυράννευε b.e.

^κ οἰκέτας d.

^κ Sic P.F.a.c.d.e. παῖδα M.b. et vulgo.

^ι Sic Ald. ἐκμαθεῖν M.F.a.b.c.d.

^μ Sic Et. P. et alii. cf. VII. 28. IX. 84. κοινήσι e. κεινήσι vulg. Supra συνῆκε Ald. pro συνήνεικε.

^ν Sic F.a.c. εἰδεξε e. εἰδεξεν b.

εἰδεξεν d.

^ο Sic b.d.e. Schæfer. Vulgo ὄργην οὐκ ἄκρος.

^ρ Sic M.F.a.b.c.d. Vulgo σφέων ἐωυτέων.

^σ Sic M.F.a.c. cf. III. 84. VI. 52. ἐβουλεύσαντο vulgo, probante Wesselingio, et citante VII. 10. VIII. 101.

^ρ εἰώθεσαν F.b.d.

^σ Sic a.b.c.d. φέροντας Ald. M. F.e.

^τ δὴ om. P.M.F.a.b.c.d. δὴ καὶ e.

74

Bellum
propter
Scythas in-
ter Cyaxa-
rem et Aly-
attem ab a.
590 ad 585.
quo ultimo
anno die
28 Maii
facta est so-
lis defectio,
a Thalete
Ionibus
predicta.
Pax quibus
auctoribus,
qua lege,
quo ritu
facta.

καὶ οἱ παρεόντες δαιτυμόνες τῶν κρεῶν τούτων ἐπάσαν-
το· καὶ οἱ Σκύθαι ταῦτα ποιήσαντες, Ἀλυάττew ἰκέ-
ται ἐγένοντο. Μετὰ δὲ ταῦτα (οὐ γὰρ δὴ ὁ Ἀλυάττης
ἐξεδίδου τοὺς Σκύθας ἐξαιτέοντι Κυαζάρει) πόλεμος
τοῖσι Λυδοῖσι καὶ τοῖσι Μήδοις ἐγεγόνεε ἐπ' ἕτα
πέντε· ἐν τοῖσι πολλάκις μὲν οἱ Μῆδοι τοὺς Λυδοὺς ἐνί-
κησαν, πολλάκις δὲ οἱ Λυδοὶ τοὺς Μήδους· ἐν δὲ, καὶ 20
2 νυκτομαχίην τινὰ ἐποίησαντο. διαφέρουσι δέ σφι ἐπὶ
ἴσης τὸν πόλεμον, τῷ ἔκτῳ ἔτει συμβολῆς γενομένης,
συνήνεκε ὥστε τῆς μάχης ^b συνεστῶσης τὴν ἡμέρην
3 ἐξαπίνης νύκτα γενέσθαι. τὴν δὲ μεταλλαγὴν ταύτην
τῆς ἡμέρης Θαλῆς ὁ Μιλήσιος τοῖσι Ἴωσι προηγόρευσε 25
ἔσεσθαι, οὖρον προβέμενος ἐνιαυτὸν τούτον, ὅτι δὴ καὶ
4 ἐγένετο ἡ μεταβολή. οἱ δὲ Λυδοὶ τε καὶ οἱ Μῆδοι ἐπεὶ τε 37
εἶδον νύκτα ἀντὶ ἡμέρης ^d γινομένην, τῆς μάχης τε ἐπαύ- 30
σαντο, καὶ μᾶλλον τι ἔσπευσαν καὶ ἀμφότεροι εἰρήνην
5 ἐαυτοῖσι γενέσθαι. οἱ δὲ συμβιβάσαντες αὐτοὺς, ἦσαν
οἶδε, Συένεσις τε ὁ Κίλιξ, καὶ Λαβύνητος ὁ Βαβυ-
λώνιος· οὗτοί σφι καὶ τὸ ὄρκιον οἱ σπεύσαντες γενέσθαι
ἦσαν, καὶ γάμων ^e ἐπαλλαγὴν ἐποίησαν· Ἀλυάττεα γὰρ
ἐγνώσαν δοῦναι τὴν θυγατέρα ^h Ἀρύνην Ἀστυάγει τῷ Κυ-
αζάρει παιδί. ἄνευ γὰρ ἀναγκαίης ἰσχυρῆς συμβάσεις 35
6 ἰσχυραὶ οὐκ ἐθέλουσι συμφέειν. Ὅρκια δὲ ποιεῖται
ταῦτα τὰ ἔθνεα τὰ περ τε Ἕλληνες· καὶ πρὸς ταύτοις,

^v ταυτέων P.e. Ald. ταύτων M.a.
b.c.d.

74.

^a Sic M.F.a.b.c.d. Vulgo om.
ταῖσι.

^b συνεστῶσης καὶ τὴν b.d.e. συν-
εστῶσης Ald. qui mox ταύτης τῆς
ἡμέρης.

^c ἐν τῇ Schæfer.

^d γινομένην F.b.d.e.

^e ἦσαν hic et infra Ald. ἦσαν
mss. præter e.

^f Λαβύνητος P.d. Λαβώνητος e.

^g ἀπαλλαγὴν Ald.

^h Ἀρύνην b. edd. ante Gronov.

Ἀρυήνην F. Ἀρυίην e. Ἀρηίην d.

ⁱ Citat Stobæus 28, 17. ubi
πίστιες pro συμβάσεις.

76
eriorum
bem, et
as que
ca erant,
pugnatas
ipit.
milium in
ro Pterio
mmis-
in equo
arte inter
cesum et
rum a.
6.

καὶ τὸ παράπαν λέγουσι καὶ τὸ ἀρχαῖον ^mρέεθρον ἀπο-
ξηραῖναι. ἀλλὰ τοῦτο μὲν ⁿοὐ προσίεμαι· ^oκῶς γὰρ 38
ὀπίσω πορευόμενοι διέβησαν αὐτόν; Κροῖσος δέ, ἐπεὶ τε
διαβὰς σὺν τῷ στρατῷ ἀπίκητο τῆς Καππαδοκίης εἰς τὴν
Πτερίην καλεομένην· ἡ δὲ Πτερίη ἐστὶ τῆς χώρης ταύτης 65
τὸ ἰσχυρότατον, κατὰ Σινώπην πόλιν τὴν ἐν Εὐξείνῳ· πόν-
τῳ μάλιστα ^aκη κειμένη· ἐνθαῦτα ἐστρατοπεδεύετο, φθεί-
2 ρων τῶν Συρίων τοὺς κλήρους. καὶ εἴλε μὲν ^bτῶν Πτε-
ρίων τὴν πόλιν, καὶ ἠνδραποδίσατο· εἴλε δὲ τὰς περιου-
κίδας αὐτῆς πάσας· Συρίους τε, οὐδὲν ἔοντας αἰτίους, 70
3 ἀναστάτους ἐποίησε. Κύρος δὲ ^cἀγείρας τὸν ἑαυτοῦ
στρατὸν, καὶ παραλαβὼν τοὺς μεταξὺ οἰκέοντας πάν-
τας, ἠντιάστω Κροίσῳ. πρὶν δὲ ἐξελαύνειν ὀρμῆσαι τὸν
στρατὸν, πέμψας ^dκήρυκας εἰς τοὺς Ἴωνας, ἐπειράτῳ
4 σφεας ἀπὸ Κροίσου ^eἀπιστάμεναι. Ἴωνες ^fμὲν νυν οὐκ 75
ἐπείθοντο. Κύρος δὲ ὡς ἀπίκητο, καὶ ἀντεστρατοπεδεύ-
σατο Κροίσῳ, ἐνθαῦτα ἐν τῇ Πτερίῃ χώρῃ ^gἐπειρώατο
5 κατὰ τὸ ἰσχυρὸν ἀλλήλων. μάχης δὲ καρτερῆς γενομέ-
νης, καὶ πεσόντων ^hἀμφοτέρων πολλῶν, τέλος οὐδέτεροι
νικήσαντες διέστησαν, νυκτὸς ἐπελθούσης. καὶ τὰ μὲν 80
στρατόπεδα ἀμφοτέρα οὕτως ἠγωνίσατο.

77
ao consi-
redierit

Κροῖσος δέ, μεμφθεὶς κατὰ τὸ πλῆθος τὸ ἑαυτοῦ
στράτευμα· ἦν γάρ οἱ ὁ συμβαλὼν στρατὸς πολλὸν

^m βέεθρον a.c.M.

ⁿ οὐδὲ προσίεναι S.V.

^o κῶς γὰρ ἂν ὁ. Schæferus.

76.

^a κη om. S.V. κειμένη Borheck.
ex em. Wessel. κειμένη Schæfe-
rus pro κειμένη cum mss. edd.
omnibus. Mox ἐνταῦθα S.

^b τῶν om. S.

^c ἐγείρας V. et nescio an S.
tali sc. compendio quale deli-
neavit Bastius Tab. III. 5. quem

vide in Comm. Pal. p. 743.

^d κήρυκα S.M.F. cf. 141.

^e Sic Ald. F.b.d.e. ἀπιστάναι
Steph. a.c.S.

^f μὲν νυν S. νυν om. d. Mox τῷ
Κροίσῳ ἐνταῦθα S.

^g Sic b.d.F. ubi η super ei
scriptum. ἐπειρώατο Ald. e. ἐπει-
ρώντο S.a.c. Steph.

^h ἀμφοτέρων om. S.V. Sed cf.
11. III. 11.

ἐλάσσω^αν ἢ ὁ Κύρου· ^αταῦτο μεμφθεῖς, ὡς τῇ ὑστεραίῃ οὐκ ^βἐπειράτο ἐπιὼν ὁ Κύρος, ἀπῆλαινε ἐς τὰς Σάρδεις, ⁸⁵ ^γἐν νόῳ ἔχων, ^δπαρακαλέσας μὲν Αἰγυπτίους κατὰ τὸ ὄρκιον, (ἐποίησато γὰρ καὶ πρὸς Ἀμασιν βασιλεύοντα Αἰγύπτου συμμαχίην πρότερον ἢ πρὸς Λακεδαιμονίους,) μεταπεμφάμενος δὲ καὶ Βαβυλωνίους, (καὶ γὰρ πρὸς τούτους αὐτῷ ἐπεποίητο συμμαχίη· ἐτυράννευε δὲ ⁹⁰ τῶν Βαβυλωνίων τὸν χρόνον τοῦτον Λαβύνητος·) ^εἐπαγγείλας δὲ καὶ ^βΛακεδαιμονίους παρῆναι ἐς χρόνον ῥητόν· ἀλίσας ^ιτε δὴ τούτους, καὶ τὴν ἑαυτοῦ συλλέξας στρατιήν, ἐνένωτο, τὸν χειμῶνα παρεῖς, ἅμα τῷ ^κἤρι στρατεύειν ἐπὶ τοὺς Πέρσας. καὶ ὁ μὲν, ταῦτα φρονέων, ¹ὥς ⁹⁵ ἀπίκητο ἐς τὰς Σάρδεις, ^μἔπεμπε κήρυκας κατὰ τὰς συμμαχίας, προερέοντας ἐς πέμπτον μῆνα συλλέγεσθαι ⁴ἐς Σάρδεις. τὸν δὲ παρέοντα καὶ μαχεσάμενον στρατὸν Πέρσησι, ὅς ἦν αὐτοῦ ξεινικός, πάντα ^νἀπείς, διεσκέδασε· οὐδαμὰ ἐλπίσας μή κοτε ἄρα ἀγωνισάμενος οὕτω

8 παραπλησίως Κύρος ^οἐλάσει ἐπὶ Σάρδεις. Ταῦτα ἐπι- ^ι λεγομένῳ Κροίσῳ τὸ προάστειον πᾶν ὀφίαν ἐνεπλήσθη. φανέντων δὲ ^ααὐτῶν, οἱ ἵπποι μετιέντες τὰς νομὰς νέμεσθαι, ^βφοιτέοντες κατήσθιον. ἰδόντι δὲ ^γτοῦτο Κροίσῳ,

Sardes
Croesus.
Miles con-
ductitius
dimissus.

Portentum
Sardibus
factum :
divini Tel-
messenses
consulti.

77.

^α τοῦτο e.^β ἐπειράτο ἔτι μένειν d.^γ ἐν νόῳ ἔχων] Hæc absunt S.V. usque ad med. c. 79.^δ παρακαλέσαι e. Ald.^ε ἢ πρὸς Λ. c.^ς τὸν χρ. τοῦτον τῶν Βαβ. F.^ε ἀπαγγείλας d.^β Λακεδαιμονίοισι Schæferus.^ι Sic M.F. et alii. δὲ δὴ vulg. δὲ e.^κ ἔαρι Schæfer.^ι Sic M.a.b.c. ὡς om. d.e. edd. vett.^μ ἔπεμπε τε Ald.^ν Sic a. et Schæfer. Vulgo ἀφείς. Mox οὐδαμὰ F.a.c. Vulg. οὐδαμὰ.^ο ἐλάσει M.F.a.c. Wessel. Vulgo ἐλάσει, quod revocarunt Schæfer. et Schweighæuser.

78.

^α αὐτῶν M.F.a.b.c.e. αὐτέων edd. vett.^β φοιτῶντες M. φοιτέοντες F. φοιτέοντας Ald. Vulgatum dedit Steph. ἐσφοιτέοντες (nempe τὸ προάστειον) malit Valckenærius.^γ Sic M. et alii. τοῦτο F. F. τῷ Κρ. τοῦτο b. Ald.

ὥσπερ καὶ ἦν, ἔδοξε τέρας εἶναι. αὐτίκα δὲ ἔπεμπε 39
 θεοπρόπους ^δ ἐς τῶν ἐξηγητέων ^ε Τελμησσέων. ἀπικομέ- 6
 νοισι δὲ τοῖσι θεοπρόποισι, καὶ μαθοῦσι πρὸς Τελμησ-
 σέων τὸ θέλει σημαίνειν τὸ τέρας, οὐκ ἔξογένετο Κροίσω
 3 ἀπαγγεῖλαι. πρὶν γὰρ ἢ ὀπίσω σφέας ἀναπλῶσαι ἐς
 τὰς Σάρδεις, ἤλω ^ε ὁ Κροῖσος. Τελμησσεῖς μὲν τοι τάδε 10
 ἔγνωσαν, στρατὸν ἀλλόθροον προσδόκιμον εἶναι Κροίσω
 ἐπὶ τὴν χώραν, ἀπικόμενον δὲ τοῦτον ^ε καταστρέψεσθαι
 τοὺς ἐπιχωρίους· λέγοντες ὅφιν ^ε εἶναι γῆς παῖδα, ἴπ-
 4 πον δέ, ^ε πολέμιόν τε καὶ ἐπῆλυδα. Τελμησσεῖς μὲν νυν
 ταῦτα ^ε ὑπεκρίναντο Κροίσω ἥδη ἠλωκότι, οὐδὲν κω εἰδότες 15
 τῶν ^ε ἦν περὶ Σάρδεις τε καὶ αὐτὸν Κροῖσον.

Κῦρος δὲ, αὐτίκα ἀπελαύνοντος Κροῖσου μετὰ τὴν
 μάχην τὴν γενομένην ἐν ^α τῇ Περίῃ, μαθὼν ὡς ἀπελά-
 σας ^ε μέλλοι Κροῖσος διασκεδᾶν τὸν στρατὸν, βουλευό-
 μενος εὔρισκε πῇ γὰρ οἱ εἶναι ἐλαύνειν ^ε ὡς δύναιτο τά- 20
 χιστα ἐπὶ τὰς Σάρδεις, ^δ πρὶν ἢ τὸ δεύτερον ἀλισθῆναι
 2 ^ε τῶν Λυδῶν τὴν ^ε δύναμιν. ὡς δὲ οἱ ταῦτα ἔδοξε, καὶ
 ἐποίηε κατὰ τάχος. ^ε ἐλάσας γὰρ τὸν στρατὸν ἐς τὴν
 3 Λυδίην, αὐτὸς ἄγγελος Κροίσω ^ε ἐλήλυθε. ἐνθαῦτα Κροῖ-

^δ ἐς τοὺς ἐξηγητάς] Sic Ald. e.
 Wesseling. ἐς τῶν ἐξηγητέων M.F.
 a.b.c.Gronov. probante Schweig-
 hæusero. ἐς τὸν ἐξηγητέων d.

^ε Sic M. Τελμισσέων Ald. Τελ-
 μισέων d. Τελμινσέων e.

^ε ὁ om. Ald. b.d.c.

^ε καταστρέψασθαι b.d. κατα-
 στρέφειν e. Ald.

^ε Sic M.F.a.c.d. εἶναι om. Ald.
 e.

^ε πολέμιον εἶναι καὶ Ald. e.

^ε Spectavit hoc Eustath. Hom.
 p. 787, 13. Suidas in v. Wes-
 seling. Citat Th. Mag. in Ὑπο-
 κρίματι.

^ε ἦν deleri vult Matthiæ.

79.

^α τῇ om. b. Περίῃ e.

^ε Sic M. et plerique. μέλλει.
 Ald. e.

^ε ὡς δύναται τὰ τάχιστα F.

^ε ὅπως πρὶν ἢ S.V.b.d.e. Ald.
 τὴν δύναμιν ἀλισθῆναι τὸ δεύτερον τῶν
 Λ. αὐτὸς ἐπικαταλάβει S.

^ε Sic P.F.a.c. τὴν om. M. τὴν
 τ. Λ. alii.

^ε δύναμιν αὐτὸς ἐπικαταλάβει Ald.

d.e. αὐτὸς καταλάβει b.

^ε Sic Steph. a.c. δὲ pro γὰρ
 Ald. F.e. Deest particula b.d.S.

^ε ἐλήλυθε F. Mox ἐνταῦθα S.
 et sic alibi. Qui habet tamen
 ἐνθαῦτα 80, 6, 82, 3. etc.

σος ἐς ἀπορίην πολλὴν ἰαπιγμένος, ὥς οἱ παρὰ δόξαν²⁵
 ἔσχε τὰ πρῆγματα ἢ^κ ὡς αὐτὸς κατεδόκει, ὅμως τοὺς
 4 Λυδοὺς ἐξῆγε ἐς μάχην. ἦν δὲ ταῦτον τὸν χρόνον ἄνθος αὐ-
 δὲν ἐν τῇ Ἀσίῃ οὔτε ἀνδρείοτερον, οὔτε ἀλκιμώτερον τοῦ
 Λυδίου. ἡ δὲ μάχη σφέων ἦν ἰάπ' ἵππων, δούρατά τε
 ἐφόρεον μεγάλα, καὶ αὐτὰ^μ ἦσαν ἱππεύεσθαι ἀγαθοί.³⁰
 30 Ἐς τὸ πεδίον δὲ συνελθόντων τοῦτο τὸ πρὸ τοῦ ἄσπεός
 ἐστὶ τοῦ Σαρδηνίου, εἶν μέγα τε καὶ ἰψίλον, (διὰ δὲ
 αὐτοῦ ποταμοὶ ρέοντες καὶ ἄλλοι καὶ ἴλλος^ς συρρη-
 γυῖσι ἐς τὸν μέγιστον, καλεόμενον δὲ Ἑρμον, ὃς ἐξ^δ οὐ-
 ρεος ἱροῦ^ε Μητρὸς^{εε} Διδυμῆς ρέων, ἐκδιδοῖ ἐς θάλασσαν³⁵
 2 κατὰ Φωκαίην πόλιν,) ἐνθαῦτα ὁ Κύρος ὡς εἶδε τοὺς
 Λυδοὺς ἐς μάχην τασσομένους, καταρρωδῆσας τὴν ἵππον,
 ἐποίησε, Ἀρπάγου ὑποδμεμένου ἀνδρὸς Μήδου, τοιόνδε.
 3 ὅσαι τῷ στρατῷ τῷ ἑαυτοῦ ἔποντο σιτοφόροι τε καὶ
 σκευοφόροι κάμηλοι, ταύτας πάσας ἀλίσας, καὶ ἄπε-⁴⁰
 λὼν τὰ ἄχθεια, ἀνδρας ἐπ' αὐτάς ἰανέβησε ἱππάδα στο-
 λὴν^κ ἐνεσταλμένους. σκευάσας δὲ αὐτοὺς, προσέταξε τῆς⁴⁰
 ἄλλης στρατιῆς προίεσαι πρὸς τὴν Κροίσου ἵππον, τῇ δὲ
 καμήλῳ ἔπεσθαι τὸν πεζὸν στρατὸν ἐκέλευε· ὅπισθε δὲ
 4 τοῦ πεζοῦ ἐπέταξε τὴν πᾶσαν ἵππον. ὡς δὲ οἱ πάντες⁴⁵

Prædium ad
 Sardes, eo-
 dem a. 546.
 Cyri calli-
 ditas, hos-
 tium equi-
 tatui came-
 los oppo-
 nentia. Ly-
 dorum vir-
 tus, et ad
 extremum
 fuga.

¹ ἀπηνέμενος P.

^κ ὡς αὐτὸς P.

¹ Sic V.F.a.b.c.d. Ald. ἀφ' ἵππων S.P.K. ἀφίππων M.

^μ ἦσαν F.a.b.c.d.S. ἔσαν vulg. 80.

² Sic M.K.F.a. ἰψίλον Ald. V. S.b.c.d.e. Paullo ante Σαρδηνίῳ S.

^β Sic M.K.R.F.a.c.d. ἔλλος Ald.

^ς Sic F.a. συρρηγυῖσι Schæfer. Vulgo συρρήγνυσι.

^δ ἱρεος M.K. Supra δὲ Ἑρμον S.

^ε Δήμητρος e.

^{εε} Διδυμῆς R. Διδυμῆς e.

^ς Sic M.K.F. Strabo. Φωκαίην Ald. V.S.b.e. Φωκίαν d. Mox ἴδε S. e ras. et deinde καταρρωδῆσας.

^ε Sic F. et Schæferus. Vulgo ἔποντο. Supra ἔσαι S. qui τῇ sec. om.

^h ἀφελὼν F.a.c.S.

^ι Sic M.K.R. Suid. in v. Vulgo ἔβησε. Mox ἱππάδα στολὴν explicat Hesychius in v.

^κ ἐσταλμένους Schæferus.

διεττάχατο, παραίνεσε τῶν μὲν ἄλλων Λυδῶν μὴ φειδο-
 μένους, κτείνειν πάντα τὸν ἔμποδὼν ³ γινόμενον, Κροῖσον
 δὲ αὐτὸν μὴ κτείνειν, μηδὲ ἦν συλλαμβανόμενος ⁴ ἀμύ-
 νηται. ταῦτα μὲν παραίνεσε. τὰς δὲ καμήλους ἔταξε ⁵⁰
 ἀντία τῆς ἵππου, τῶνδε ⁶ εἵνεκεν ⁷ καμήλων ἵππος φοβέ-
 εται, καὶ οὐκ ἀνέχεται οὔτε τὴν ἰδέην ⁸ αὐτῆς ὁρέων, οὔτε
 τὴν ὁδμὴν ὁσφραίνόμενος. αὐτοῦ δὲ ὧν τούτου εἵνεκεν
 ἐσσεόφιστο, ἵνα τῷ Κροίσῳ ἄχρηστον ἦ τὸ ἵππικόν, τῷ
⁶ δὲ τι καὶ ἐπείχε ἐλλάμψεσθαι ⁹ ὁ Λυδός. ὥς δὲ καὶ ⁵⁵
¹⁰ συνήεσαν εἰς τὴν μάχην, ἐνθαῦτα ¹¹ ὥς ὁσφραντο τάχιστα
 τῶν καμήλων οἱ ἵπποι, καὶ ¹² εἶδον αὐτάς, ὁπίσω ἀνέ-
 γστρεφον, διέφθαρτό τε τῷ Κροίσῳ ἡ ἐλπίς. οὐ ¹³ μέντοι οἱ
 γε Λυδοὶ τὸ ἐνθεῦτεν δειλοὶ ¹⁴ ἦσαν· ἀλλ', ὥς ἔμαθον τὸ
 γινόμενον, ¹⁵ ἀποθορόντες ἀπὸ τῶν ἵππων, πεζοὶ τοῖσι Πέρ-
⁸ σῃσι ¹⁶ συνέβαλλον. χρόνῳ δὲ, πεσόντων ἀμφοτέρων πολ-
 λῶν, ἐτράποντο οἱ Λυδοί. κατεilhθέντες δὲ εἰς τὸ τεῖχος,
 ἐπολιορκέοντο ὑπὸ τῶν ¹⁷ Περσέων.

81

Τοῖσι μὲν δὲ κατεστήκειε πολιορκίη. Κροῖσος δὲ δο-
 κέων οἱ χρόνον ἐπὶ ¹⁸ μακρὸν ἐσσεσθαι τὴν πολιορκίην, ⁶⁵
 ἔπεμπε ἐκ τοῦ τεύχεος ἄλλους ἀγγέλους εἰς τὰς συμ-
¹⁹ μαχίας. οἱ μὲν γὰρ πρότερον διεπέμποντο, εἰς πέμπτον

Croesus ob-
 sessus mit-
 tit, qui so-
 ciorum au-
 xilia pro-
 ptere ar-
 cessant.

¹ Citant Thomas M. et Suidas
 in v. Supra πάντας S.

² Sic F.a.c. Suid. Thom.
 Vulgo γινόμενον.

³ ἀμύνηται M.K.

⁴ εἵνεκεν vel εἵνεκα M.S.V.R.K.
 F.a.b.c.d.e. Vulgo εἵνεκα. Hanc
 varietatem in posterum non eno-
 tabo.

⁵ αὐτοῦ F.a. Πέαν αὐτῆς S.

⁶ ὁδμὴν S.V.b.e.

⁷ Sic M.S.K.F.a.b.c.d. Schol.
 Hermogen. p. 396. δὴ τοι Ald.V.

⁸ Sic F.a. Steph. ὁ αὐτὸς V.S.
 b.d.e. Ald. ὁ αὐτὸς R.c.F. pro v.l.

⁹ συνήεσαν F. ξυνήσαν Schæ-
 fer.

¹⁰ Sic R.a. ὥς ὁσφραντο M.K.F.
 ὁσφραντο absque ὥς S.b.d.e. edd.
 vett.

¹¹ Πότες V.S. edd. vett.

¹² μέντοι γε οἱ S.

¹³ ἦσαν Schæfer.

¹⁴ ἀποθορόντες d.e.

¹⁵ συνέβαλον c.d.e.

¹⁶ Περσῶν b.d.e.S.

81.

¹⁷ μακρὸν M.K.R. μακρότερον S.
 alii cum Ald. Mox ἔπεμπευ S.

μῆνα προερέοντες ^b συλλέγεσθαι ἐς Σάρδεις· τούτους δὲ
 ἐξέπεμπε τὴν ταχίστην δέεσθαι ^c βοηθέειν, ὡς ^d πολιορ-
 : κεομένου Κροίσου. Ἐς τε δὴ ἂν τὰς ἄλλας ἔπεμπε συμ- 70
 μαχίας, καὶ δὴ καὶ ἐς Λακεδαίμονα. τοῖσι δὲ καὶ αὐ-
 τοῖσι ^a τοῖσι Σπαρτιάτησι κατ' αὐτὸν τοῦτον τὸν χρόνον
^b συνεπεπτώκεε ἕρις εὔσα πρὸς Ἀργεῖους, περὶ χώρου
² καλεομένου Θυρέης. τὰς γὰρ Θυρέας ταύτας, εὔσας τῆς
 Ἀργολίδος ^c μοίρης, ^d ἀποταμόμενοι ἔσχον οἱ Λακεδαι- 75
 μόνιοι. ἦν δὲ καὶ ἡ μέχρι Μαλεῶν ^e ἡ πρὸς ἐσπέρην Ἀρ-
 γείων, ἡ τε ἐν τῇ ἡπείρῳ χώρα, καὶ ἡ ^f Κυθρήϊη νῆσος, καὶ
³ αἱ λοιπαὶ τῶν νήσων. βοηθησάντων δὲ Ἀργείων τῇ σφε-
 τέρῃ ἀποταμνομένη, ἐνθαῦτα συνέβησαν ἐς λόγους συνελ-
 θόντες, ὡς τε τριηκοσίους ἑκατέρων ^g μαχέσασθαι· ὁκότε- 80
 ροὶ δ' ἂν περιγέγονται, ^h τούτων εἶναι τὸν χώρον· τὸ δὲ
 πλῆθος τοῦ στρατοῦ ἀπαλλάσσεσθαι ⁱ ἑκάτερον ἐς τὴν
 ἐωυτοῦ, μηδὲ ^k παραμένειν ἀγωνιζομένων, τῶνδε εἵνεκεν,
 ἵνα μὴ παρέοντων τῶν στρατοπέδων, ὀρώντες οἱ ἕτεροι
⁴ ^m ἐσσομένους τοὺς σφετέρους, ἐπαμύνοιεν. Συνθέμενοι ⁿ ὦν
 ταῦτα, ἀπαλλάσσοντο· λογάδες δὲ ἑκατέρων ὑπολειφθέν- 86
 τες ^o συνέβαλλον. μαχομένων δὲ σφῶν, καὶ γινομένων

Contentio
 Spartano-
 rum et Ar-
 givorum de
 Thyrea.
 Othryades
 Laco vi-
 ctor. Ar-
 givi a Spar-
 tani ite-
 rum victi.
 Ea de cau-
 sa utrique
 apud se le-
 gem tuler-
 unt, et
 suae ipso-
 rum con-
 suetudini,
 et altero-
 rum legi
 contrariam
 illam: Ar-
 givi, ut co-
 mas ton-
 derent; Spartani,
 ut essent
 comati.

41

^b τὸ σ. S.V.

^c βοηθήην S. βοηθεῖην V. Vulg. defendit Wesselingius ex c. 83. ubi δεόμενος βοηθεῖν.

^d πολιορκουμ. b.e. πολιορκευμ. Schaefer.

82.

^a Sic M.K.F.a. τοῖσι om. S.b. c.d.e. edd. vett.

^b συνεπέπτωκεν b.

^c μόρης F.

^d ἀποταμόμενοι M.K.R.V.S.F. a.c. ἀποταμέμενοι Ald. b.d.e.

^e ἡ om. e.

^f Sic M.K.R.V. Vulgo Κίθηρα

et e. Κυθρήϊη S.

^g φέρεσθαι R. μάχεσθαι c.

^h τούτων F.a. τούτων c. τουτέων S.

ⁱ ἑκατέρων malit Wesselingius sine causa.

^k παραμένειν M.S.K.F.a.c. περι- μένειν alii.

^l ὀρώντες F. ὀρέοντες Schaeferus.

^m Sic K.M.V.F.a.d. ἡσσημέ- νους S. ἐσσομένους b. ἡσσωμένους c. edd. ἐσσωμένους Ald.

ⁿ ὦν om. M.K.F.a.b.c.d.e. συν- θέντες ὦν S.

^o συνέβαλον F.a.c.

ισοπαλέων, ὥς πελείποντο ἐξ ἀνδρῶν ἑξακοσίων τρεῖς·
 Ἀργείων μὲν, ἡ Ἀλκίνορος τε καὶ Χρόμιος· Λακεδαιμο-
 νίων δὲ, Ὀθρυάδης. ὑπελείφθησαν δὲ οὗτοι νυκτὸς ἐπελ-
 5 θούσης. οἱ μὲν ἤδη δύο τῶν Ἀργείων, ὡς νενικηκότες,
 ἔθρονον ἐς τὸ Ἄργος· ὁ δὲ τῶν Λακεδαιμονίων Ὀθρυάδης,
 ἡ σκυλεύσας τοὺς Ἀργείων νεκροὺς, καὶ προσφορήσας τὰ
 ὅπλα πρὸς τὸ ἑαυτοῦ στρατόπεδον, ἐν τῇ τάξει εἶχε
 6 ἑαυτόν. ἡμέρῃ δὲ δευτέρῃ παρήσαν πυθνανόμενοι ἀμφό- 95
 τεροι. τέως μὲν δὴ αὐτοὶ ἑκάτεροι ἔφασαν νικᾶν· ἡ λέ-
 γοντες, οἱ μὲν, ὡς ἑαυτῶν πλευνες περιγεγύνασι· οἱ δὲ,
 τοὺς μὲν ἀποφαίνοντες πεφευγότας, τὸν δὲ σφέτερον πα-
 ραμείναντα, καὶ σκυλεύσαντα τοὺς ἐκείνων νεκρούς. ἡ τέ-
 λος δὲ, ἐκ τῆς ἑριδος συμπεσόντες ἐμάχοντο· πεσόντων
 7 δὲ ἡ καὶ ἀμφοτέρων πολλῶν, ἐνίκων Λακεδαιμόνιοι. Ἀρ-
 γεῖοι μὲν νυνὶ ἀπὸ τούτου τοῦ χρόνου κατακειράμενοι τὰς
 κεφαλὰς, πρότερον ἐπάναγκες κομῶντες, ἐποήσαντο νό-
 μον τε καὶ κατάρην, μὴ πρότερον θρῆψαι κόμην Ἀργείων
 ἡ μὴδένα, μὴδὲ τὰς γυναῖκάς ἡ σφι χρυσοφορήσειν, πρὶν 5
 8 ἢ ἂν Θυρίας ἀνασώσωνται. Λακεδαιμόνιοι δὲ τὰ ἐναντία
 τούτων ἔθεντο νόμον, οὐ γὰρ κομῶντες ἡ πρὸ τούτου, ἀπὸ
 τούτου κομᾶν. τὸν δὲ ἓνα λέγουσι τὸν περιλειφθέντα τῶν
 τριηκοσίων, Ὀθρυάδην, αἰσχυρόμενον ἀπονοστήειν ἐς Σπάρ-

^p Sic F.c.d.e. Vulgo ὑπελείποντο.
 το. ὑπολείποντο S.

^q Sic M.K.S.F.a.b.c.d. Αλκί-
 νος Ald. e. Mox Χρόμιος c. Vide-
 atur Stobæus 7, 67. ubi Wesse-
 lingius de conjectura, quod nos
 e ms. reposuimus. De Othryade
 Hemsterhus. ad Lucian. Con-
 templ. c. ult.

^r δὴ om. b.d.e.

^s συνήσας R.A.

^t Citat Thomas M. in Περιε-
 γένετο.

^v τέως K.

^w καὶ om. d.

^x μὴδένα om. S. Sic et e. ubi
 κόμας Ἀργείους.

^y σφι om. S.b.d.e.

^z ἂν om. M.F.a.c. Sed de-
 fendit Wesseling. e Platone ci-
 tans Phæd. p. 89. C. ἐνορκον ἂν
 ποιησαίμην, ὅσπερ Ἀργεῖοι, μὴ πρό-
 τερον κομήσειν, πρὶν ἂν κομήσω ἀνα-
 μαχόμενος.

^a πρὸ τοῦ Schæferus. πρὸν Eu-
 stath. Il. p. 165, 19=125, 5.

την, τῶν οἱ συλλοχιτέων διεφθαρμένων, ^b αὐτοῦ μιν ἐν¹⁰

- 3 τῇσι Θυρέσι καταχρήσασθαι ἑαυτὸν. Τοιούτων δὲ τοῖσι Σπαρτιήτησι ^a ἐνεστέωντων πρηγμάτων, ἦκε ὁ Σαρδιηνὸς κήρυξ, δεόμενος Κροίσῳ βοηθῆειν πολιορκεομένῳ. οἱ δὲ ὅμως, ἐπεὶ τε ^b ἐπύθοντο τοῦ κήρυκος, ὁρμέατο βοηθῆειν.
 2 καὶ σφί ἤδη ^c παρσκευασμένοισι, καὶ νεῶν ἐουσέων ἐτοί-¹⁵
 μων, ἦλθε ἄλλη ἀγγελίη, ὡς ^d ἡλώκοι τὸ τεῖχος ^e τῶν Λυδῶν, καὶ ἔχοιτο Κροῖσος ζαγρηθείς. οὕτω δὲ οὗτοι ^f μὲν, συμφορὴν ποιησάμενοι μεγάλην, ^g ἐπέπαυτο.

Spartanis abituris opem latum Croeso, nuntius venit, eum jam captum esse: anno eodem 546 extremo.

- 4 Σάρδεις δὲ ^a ἤλυσαν ὧδε. ἐπειδὴ ^b τεσσερεσκαιδεκάτῃ ἐγένετο ἡμέρῃ πολιορκεομένῳ Κροίσῳ, Κύρος τῇ στρατιῇ τῇ ἑαυτοῦ, διαπέμψας ἱππέας, προεῖπε, τῷ πρώτῳ ἐπι-²⁰
 2 βάντι τοῦ τεύχεος δῶρα δώσειν. μετὰ δὲ τούτο, ^c πειρησαμένης τῆς στρατιῆς, ὡς οὐ ^d προεχώρει, ἐνθαῦτα τῶν ἄλλων ^e πεπαυμένων, ἀνὴρ Μάρδος ἐπειράτο προσβαίνων, τῷ ὄνομα ἦν Ὑροιάδης, κατὰ τούτο τῆς ἀκροπόλις τῇ²⁵
 οὐδεὶς ἐτέτακτο ^f φύλακος· οὐ γὰρ ἦν δεινὸν, κατὰ τούτο
 3 μὴ ἀλῶναι. ἀπότομός τε γὰρ ἐστὶ ταύτῃ ἡ ἀκρόπολις, καὶ ἄμαχος· τῇ οὐδὲ ^g Μήλης, ὁ ^b πρότερον βασιλεὺς Σαρδίων, μούνη οὐ περιήνεικε τὸν λέοντα, τὸν οἱ ἡ παλ-

Quis murum Sardianum primus conscenderit, et ejus muri quae antiqua facta. Meles, veterum Lydiae regum unus.

^b αὐτοῦ μιν etc.] Citat Thomas M. in Διαρχῶμαι. Plutarch. Malign. p. 858. Supra συλλοχῶντε S. 83.

^a Sic M.R.F.a.c. et K. addito τῶν. ἐπισταμένον τῶν S.b.d.e. edd. vett.

^b ἐπύθατο Schæferus.

^c παρσκευασμένοισι F.b.

^d ἡλώκει e.

^e τῶν om. a.

^f μὲν om. d.e.

^g ἐπέπαυτο S.d. Schweighæusero placeret ἐπεπαύτο.

84.

^a Sic R.M.K.F.a.c. ἡλώκεσαν

V.S.b.d.e. Ald. Σάρδεις S. in extremo cap. cum vulg. consentiens. Idem mox ἐπέας pro ἱππέας.

^b Sic d. Plerique tessar. cum Ald.

^c Sic K.M.R.F.a.c. Vulgo πειρησάμενος cum b.d.e. πειρασάμενης S.

^d Ita Gronovius, προσεχώρει S. b.d.e. edd. vett.

^e πεπαυσαμένων V.S. qui mox Μάρδης. cf. Steph. Byz.

^f Hinc Suidas in v.

^g Μῆλος c.

^b Sic M.K.F. πρότερος S. Paris. et al.

λακὴ ἔτεκε, ἡ Τελμυσσέων δικασάντων, ὡς περιενειχθέντος 30
 4 τοῦ λέοντος τὸ τεῖχος, ἔσονται Σάρδιες ἀνάλατοι. ὁ δὲ
 Μήλης κατὰ τὸ ἄλλο τεῖχος περιενεΐκας, τῇ ἦν ἐπίμα-
 χον τὸ χωρίον τῆς ἀκροπόλιος, κατηλόγησε τοῦτου, ὡς
 εἶν ἄμαχόν τε καὶ ἀπότομον· ἔστι δὲ ^κ πρὸς τοῦ Τρωάλου
 5 τετραμμένον τῆς πόλιος. Ὁ ὢν δὴ Τροιάδης ὁὗτος ὁ 35
 Μάρδος, ἰδὼν τῇ προτεραίῃ ^μ τῶν τινα Λυδῶν κατὰ τοῦτο
 τῆς ἀκροπόλιος καταβάντα ἐπὶ κυνὴν ἄνωθεν κατακυ-
 λισθεῖσαν, καὶ ἀνελόμενον, ἐφράσθη καὶ ἐς θυμὸν ^ν ἐβά-
 6 λετο. τότε δὲ δὴ ὁ ^ο αὐτὸς τε ἀναβεβήκεε, καὶ ^ρ κατ'
 αὐτὸν ἄλλοι Περσέων ἀνέβαινον. προσβάντων δὲ συγχῶν, 40
^ρ οὕτω δὴ Σάρδιες τε ἠλώκεσαν, καὶ πᾶν τὸ ἄστυ
 ἐπορθέετο.

85

Croesi filius
 mutus,
 idemque
 surdus, [I,
 34 et 38.]
 irridente in
 patrem
 Persa, lo-
 qui coepit.

Κατ' αὐτὸν δὲ Κροῖσον τάδε ^α ἐγένετο. ἦν οἱ παῖς, τοῦ
 καὶ πρότερον ἐπεμνήσθην, τὰ μὲν ἄλλα ἐπιεικὴς, ἄφω-
 2 νος δέ. ἐν τῇ ὢν παρελθούσῃ ^β εὐεστοῖ ὁ Κροῖσος τὸ πᾶν
^γ ἐς αὐτὸν ἐπεποιήκεε, ἄλλα τε ἐπιφραζόμενος, καὶ δὴ 45
 καὶ ἐς Δελφούς περὶ αὐτοῦ ἐπεπόμφεε ^δ χρησόμενους. 43
 ἡ δὲ Πυθίη οἱ εἶπε τάδε·

^ι Sic M.K. Τελμυσσέων sive
 Τελμυσέων (S.)—alii. Τελμυσέων
 e. Τελμυσσέων Ald. Mox κατηλό-
 γησε τοῦτο Reiskius coll. 144. et
 III. 121.

^κ πρὸς τὸν Τρωάλον Reiskius.
 Mox πόλεος S.

^ι Ita Reiskius. Vulgo αὐτός.
 Tum Μάρδος S. αὐτός in quo mss.
 et edd. consentiunt, defendi pos-
 sit, si Hyrcadem Lydo illi op-
 positum dicas: quum Lydum
 aliquem et defendere et ascen-
 dere vidisset, ipse etiam Hyr.
 Et postea sequitur, τότε δὲ δὴ αὐ-
 τός τε ἀναβ. ΜΑΤΤΗΙΞ.

^μ τὸν τινα M.K. Mox ἀκροπό-
 λεος S.

^ν ἐβάλλετο b.c.d.e. Ald.

^ο Sic K.F.a.c.d.e. ὁ αὐτός τε
 vulgo. ἀναβέθηκε S.

^ρ Sic M.S.V.K. alii. μετ' e.
 edd. vett.

^δ Sic M.K.V.F.a.c. Vulg. om.
 δή.

^ρ ἐαλώκεσαν S.

85.

^α ἐγένετο S.a.d.e. Ald. Κροῖσον
 om. F. in contextu.

^β Sic K.F.a. εὐεστοῖ M. εὐθνήρ
 Ald. S.b.c.d.e.F. pro v. l.

^γ Sic M.K.F.a.b.c.d. ἐς αὐτὸν
 V.S. ἐς αὐτὸν e. vulg.

^δ Sic K.S.V.M.R.F.a.b.c.d.
 Vulgo χρησόμενος cum e.

3 Λυδὲ γένος, πολλῶν βασιλεῦ, μέγα νήπτε Κροῖσε,
μῆ^ε βούλευ πολύευκτον ἦν ἀνὰ δώματ' ἀκούειν
παιδὸς φθεγγομένου. [†] τὸδε σοι πολὺ λώϊον ἀμφὶς 50
ἔμμεναι. αὐδήσει γὰρ ἐν ἡματι πρῶτον ἀνόλβφ.

4 Ἀλισκομένου^δ δὲ τοῦ τείχεος, ἥϊε γὰρ^h τῶν τις Περσέων
ἰαλλογνώσας Κροῖσον ὡς ἀποκτενέων, Κροῖσος^k μὲν νυν
ὀρέων ἐπίοντα, ὑπὸ τῆς παρεούσης συμφορῆς^l παρημε-
λήκει, οὐδέ τι οἱ διέφερε πληγέντι ἀποθανέειν· ὁ δὲ παῖς 55
οὗτος ὁ ἄφρωνος, ὡς εἶδε ἐπίοντα τὸν Πέρσην, ὑπὸ^m θεούς
τε καὶ κακοῦ ἔρρηξε φωνὴν, εἶπε δέ· “^{πν} ὦνθρωπε, μὴ
5 “^ο κτεῖνε Κροῖσον.” Οὗτος μὲν δὴ τοῦτο πρῶτον ἐφθέγ-
ξατο· μετὰ δὲ τοῦτο ἤδη ἐφώνεε τὸν πάντα χρόνον τῆς 60

36 ^pζῆς. Οἱ δὲ Πέρσαι τὰς τε δὴ Σάρδεις ἔσχον, ^a καὶ
αὐτὸν Κροῖσον ἐζώγρησαν, ἄρξαντα ἔτεα^b τεσσσερσκαί-
δεκα, καὶ τεσσσερσκαίδεκα ἡμέρας πολιορκηθέντα, κατὰ
τὸ^c χρηστήριόν τε καταπαύσαντα τὴν ἐαυτοῦ μεγάλην
ἀρχήν· λαβόντες δὲ αὐτὸν οἱ Πέρσαι ἤγαγον παρὰ Κυ- 65
2 ρον. ὁ δὲ, ^d συνήσας πυρὴν μεγάλην, ἀνεβίβασε ἐπ' αὐ-
τὴν τὸν Κροῖσον· τε ἐν πέδῃσι δεδεμένον, καὶ δις ἑπτὰ
Λυδῶν παρ' αὐτὸν παῖδας· ἐν νόῳ ἔχων εἶτε δὴ ἀκρο-

Cresus compedi-
bus vin-
ctus, et ro-
go imposi-
tus ut com-
bureretur,
Solonis re-
cordatus,
eum inge-
miscens ter
nominavit.
Cujus rei
Cyrus cau-
sam edo-

^e Sic S. Ald. βούλου M.K.F. a.c.

^f τὸ δ' F.a.b.c.S.

^g δὴ F.a.c.

^h Sic M.K.S. et alii. τῶν om. edd. e.

ⁱ Sic K.M.R.F.a.c. ἄλλων γνώ-
σας S. et alii.

^k Posses, si opus esset, μὲν μιν
suspiciari, quod cum isto permu-
tatum erat I. 183. Sed hic nil
variant libri. SCHWEIGHŒUSER.
μὲν νυν diserte S.

^l παρημελήκειαι F. cum παρημέ-
λει pro v. l.

^m θεούς δέ και ἔρρηξε S.

ⁿ ὦνθρωπε M.K.S.R. Gregor.
dial. Ion. 29. F. alii. Ald. ἄνθρωπε
al. cum A. Gellio V. 9.

^o κτεῖναι Schæferus.

^p ζῆς V.S.b.e.

86.

^a κ. α. δὴ e.

^b Sic F. cum Gronov. τεσσα-
ρεσκ. S. Parisini. Ald. Mox τεσ-
σερ. solus d.

^c Sic M.K.F.b.c.d. χ. τε καὶ
S. Ald.^e b. χ. καὶ e.

^d Suidas in v.

^e τε om. e. δεδεμένον ἐν πέδῃσι S.

^f αὐτῶν F. sed αὐτὸν corr. pr. m.

θυσια ταῦτα καταγνῆν θεῶν ὅτεω δὴ, εἴτε καὶ εὐχὴν
ἐπιτελεῖσαι θέλων· εἴτε ¹καὶ πυθόμενος τὸν Κροῖσον εἶναι ⁷⁰
θεοσεβέα, ταῦδε εἰσεκεν ἀνεβίβασε ἐπὶ τὴν πυρὴν, βου-
λάμενος εἶδέναι εἴ τις μιν δαιμόνων ῥύσεται τοῦ μὴ ζῶντα
³κατακαίθηναι. τὸν μὲν δὴ καίειν ταῦτα· τῷ δὲ Κροίσῳ,
ὅτεωτι ἐπὶ τῆς πυρῆς, ἐσελθεῖν, ²καὶ περ ἐν κακῷ ἐόντι
τοσούτῳ, τὸ τοῦ Σόλωνος, ὡς αἰ εἴη σὺν θεῷ εἰρημένον, τὸ ⁷⁵
“Μηδὲνα εἶναι τῶν ζώντων ὀλβιον.” ὡς δὲ ἄρα μιν
προσπῆραι ταῦτο, ὁ ἀντεικαμένον τε καὶ ἀναστενάζοντα
⁴ἐκ πολλῆς ῥαθυχίης, εἰς τρεῖς ὀνομάσαι ⁹Σόλωνα. καὶ τὸν ⁴⁴
Κῦρον ἀκούσαντα, κελύσαι τοὺς ἐρμηνείας ἐπείρεσθαι
τὸν Κροῖσον, τίνα τούτων ἐπικαλέοιτο· καὶ τοὺς προσελ-
⁵θόντας ἐπειρώται. Κροῖσον δὲ ἑως μὲν στήνῃ ἔχειν
ἐρωτεύμενον· μετὰ δὲ, ὡς ἡναγκάζετο, εἰπείν· “Τὸν
“ἂν ἐγὼ πᾶσι τυράννοις προετίμησα μεγάλων χρη-
“μάτων εἰς λόγους ἐλθεῖν.” Ὡς δὲ σφί ἄσσημα ἔφραζε,
⁶πάλιν ἐπειρώτεται τὰ λεγόμενα. ²λιπαρόντων δὲ αὐ- ⁸⁵
τῶν, καὶ ὅχλοι παρεχόντων, ἔλεγε δὴ, ὡς ἦλθε ἀρχὴν ὁ
Σόλων, εὖν Ἀθηναῖος, καὶ θεσπόμενος πάντα τὸν ἑαυτοῦ·

² ἑτεροβή om. S. ubi supra κατ-
αγγνῆν. ἑτερο δὲ F.b.e.

¹ καὶ om. S.V.

¹ Sic M.S.K.F. al. εἰσεκε Ald. e.

² Sic mss. Expectaveram au-
tem καὶ γὰρ, quippe quum, vel
quippe qui. SCHWEIGH. Mox
ἔτι S.

¹ Sic mss. plures. εἶναι om. M.

² Sic F.a.c. Vulgo ζόντων.

³ Sic mss. Ald. κατασπῆραι
Stephanus in ed. 2. e. conj.

⁴ Hinc Eustath. Od. 9. p.
1604, 8=319, 24.

⁵ Sic M.K.R. Eustath. F.a.c.
λεπτοψυχίας V.S.b.d.e. Ald. F.
marg.

⁹ Sic V.S. Σόλων M.K. et alii.
τὸ Σόλων edd. vett.

¹ ἐπείρεσθαι F. et mox ἐπειρώται
cum S.

² ἑως S.e. Eustath. Il. α'. p.
80, 22=60, fin. quem v. Od. γ'.
p. 1460, 20=117, 3. Vide He-
rodotum VIII. 74. II. 169. Sed
τέως I. 82. 94.

¹ Sic edd. ἐρωτεύμενον M.K.S.F.
a.b.c.d.e. ἐπειρώμενον Steph.
marg.

² ὡς om. V.S.b.e. Ald.

³ ἐπειρώτων M.K.a.b.c. ἐπειρώ-
των F.S.

⁴ Citat Thomas M. in Ὀχλος.

ἄλβον ἁποφλαυρίσει· οἷα δὲ εἶπας, ὥστε αὐτῷ πάν-
 τα ἁποβεβήκοι τῇ περ ἐκεῖνος εἶπε, οὐδέν τι μᾶλλον ἐς
 ἑαυτὸν λέγων, ἢ ἐς ἅπαν τὸ ἂνθρώπινον, καὶ μάλιστα το
 τοὺς παρὰ σφίσι αὐτοῖσι δοκούντας ὀλβίους εἶναι. Τὸν
 μὲν Κροῖσον ταῦτα ἀπηγγέσθαι· τῆς δὲ πυρῆς ἤδη ἀμ-
 7 μένης, καίεσθαι τὰ περιέσχατα. καὶ τὸν Κῦρον ἀκού-
 σαντα τῶν ἑρμηνέων ἃ τὰ εἶπε Κροῖσος, μεταγρόντα τε,
 καὶ ἐννῶσαντα ὅτι καὶ αὐτὸς ἄνθρωπος εἶναι, ἄλλον ἄν- 95
 θρωπον, γενόμενον ἑαυτοῦ εὐδαιμονίῃ οὐκ ἐλάσσω, ἔζοντα
 ἔν πυρὶ διδοίη· πρὸς τε ταῦτοις, δείσαντα τὴν τίσιν, καὶ
 ἐπιλεξάμενον ὥς οὐδὲν εἴη ἢ τῶν ἐν ἀνθρώποις ἀσφαλέως
 ἔχον, ἑλεεύει σβεννύναι τὴν ταχίστην τὸ καίόμενον πῦρ,
 καὶ καταβιβάζειν Κροῖσόν τε καὶ τοὺς μετὰ Κροῖσου·
 καὶ τοὺς, πειρωμένους, οὐ δύνασθαι ἔτι τοῦ πυρὸς ἑπι- 1
 7 κρατῆσαι. Ἐνθαῦτα λέγεται ὑπὸ Λυδῶν, Κροῖσον μα-
 θόντα τὴν Κύρου μεταγνώσιν, ὥς ὥρα πάντα μὲν ἄνδρα
 σβεννύντα τὸ πῦρ, δυναμένους δὲ οὐκέτι ἢ καταλαβεῖν,
 ἐπιβώσασθαι, τὸν Ἀπόλλωνα ἐπικαλεόμενον, εἴ τί οἱ
 ἡ κεχαρισμένον ἐξ αὐτοῦ ἐδωρήθη, παραστῆναι, καὶ ἄρ-
 2 σασθαί μιν ἐκ τῷ παρόντος κακοῦ. τὸν μὲν, δακρύοντα
 ἐπικαλέσθαι τὸν θεόν· ἐκ δὲ αἰθρίας τε καὶ νηνεμίας

Exsuperan-
 te igne,
 quum A-
 pollinem
 Croesus in-
 vocasset,
 maxima
 pluvia orta,
 rogos ex-
 stinctus.
 Quid Cyrus
 Croesum
 interroga-
 rit, et quid

^y Sic F.a.c.d. et forte M. Vulgo ἀποφλαυρίσει· οἷα δὲ cum S.

^z Sic R.S.V.K.F.a.c.d. et forte M. Vulgo τῇ αὐτῇ.

^a Sic K. Alii codd. vel ἀποβεβήκει οἱ, vel ἀποβεβήκει οἱ, vel ἀποβεβήκει sine οἱ, ut S.

^b ἀνθρωπίνῳ Schæferus, suggerente Wesselingio.

^c σφίσι αὐτοῖς ὀλβίους δοκούντας· εἶναι F. σφισιν αὐτοῖσιν i. d. e. S. Mox περὶ ἐσχατα add. ante Wesseling. vid. V. 101. περιέσχατα S.

^d τὰ Κροῖσος εἶπε K.S.F.

^e Eustath. II. α'. p. 288, 15 = 218, 11.

^f Sic F. Vulgo ζῶντα.

^g Sic M.S.K.R.F.a.c.d. Vulgo πυρῇ. Mox παραδίδοι c.

^h τῶν ἀνθρώπων R.c.

ⁱ κελεύειν correxit H. Steph.

^k ἐπικρατεῖν R.c.

87.

^a ὅρα d.

^b καταβαλεῖν R. ut corr. Portus.

^c κεχορήγηται R.

^d β. αὐτὸν M.K.R.F.a.c.

ab eo per-
ipsum acco-
perit.

ἑσθλαμειῶν ἑξαπίης νέφεα, καὶ χειμῶνά τε καταρρα-
γῆναι, καὶ ἵσαι ὑδατι λαβροτάτῳ, ἑκατοσβεσθῆναι τε ¹⁰
τῇ πυρρῇ. αὐτῷ δὲ μαθόντα τὸν Κύρον, ὡς εἶη ὁ Κροῖσος
καὶ θεοφιλὲς καὶ ἀπὸ ἀγαθῶν, καταβιβάσαντα αὐτὸν
3 ἀπὸ τῆς πυρρῆς, εἶρεσθαι τάδε· “Κροῖσε, τίς σε ἀνθρώ-
“ πῳ ἀεγῆκασε, ἐπὶ γῇ τὴν ἐμὴν στρατευσάμενον,
“ πολέμῳ ἀπὸ φίλου ἐμοὶ καταστῆναι;” Ὁ δὲ εἶπε ¹⁵
“Ὁ βασιλεῦ, ἐγὼ ταῦτα ἔπραξα τῇ σῇ μὲν εὐδαιμονίῃ,
“ τῇ ἐμευτοῦ δὲ κακοδαιμονίῃ, αἴτιος δὲ τούτων ἐγένετο ²⁰
4 “ὁ Ἑλλήνων θεὸς, ἑπαίρας ἐμὲ ἑστρατεύεσθαι. οὐδεὶς
“ γὰρ αὐτῷ ἀσπῆγτός ἐστι, ὅς τις πόλεμον πρὸ εἰρήνης
“ αἰρέσει. ἐν μὲν γὰρ τῇ, οἱ παῖδες τοὺς πατέρας θάπ-
“ τουσὶ ἐν δὲ τῷ, οἱ πατέρες τοὺς παῖδας. ἀλλὰ ταῦ-
“ τα δαίμοσι κου φίλοι ἢ αὐτῷ γενέσθαι.”

88

Ὁ μὲν ταῦτα ἔλεγε. Κύρος δὲ αὐτὸν λύσας ἑκάτισέ
τε ἐγγὺς ἐαυτοῦ, καὶ κάρτα ἐν πολλῇ προμηθίᾳ εἶχε, ²⁵
ἑπεθύμαζε τε ὁρᾶν καὶ αὐτὸς, καὶ οἱ περὶ ἐπέεινον
2 εἰότες πάντες. ὁ δὲ, συνοπὴν ἐχόμενος, ἥσυχος ἦν. μετὰ
δὲ, ἐπιστραφεὶς τε καὶ εἰδόμενος τοὺς Πέρσας τὸ τῶν
Λυδῶν αὐτοῦ κεραϊζόντας, εἶπε· “Ὁ βασιλεῦ, ³⁰
“λέγειν πρὸς σὲ τὰ νοῶν τυγχάνω, ἢ σιγαῖν ἐν τῷ
3 “παρεόντι ἑχρή;” Κύρος δὲ μιν θαρσύνοντα ἐκέλευε λέ-

Colitur
Creatus
a Cyro,
ideoque
bonum ei
consilium
dat.

^c Sic Ald. συνδραμεῖν S.M.K.F.
a.b.c.d.

^f καὶ σβεσθῆναι S.

^g Sic S.K.F.a.b. ἰ al. om.

^b Schol. Dionysii Thracis
Bekker. Anecd. p. 743, 17. ἀν-
έργου. Vid. Villosini Anecd. II.
p. 179. Schaefer. Gregor. p. 505.

ⁱ ἐπαίρας P. qui voluit ἐπαίρας
docente Wesselingio. Vulgo ἐπ-
φρας. In S. ἐπάρας.

^k στρατοπεδεύεσθαι K. Sequen-
tia habet Stobaeus 55, 10. Mox

αἰρέται S.

^l δαίμοσι κου M.K.F.a. δαίμοσι
κου R.c. δαίμονι κου edd. b.d.S.

88.

^a κατέισέ M.K.a.c. κάτεισέ F.

^b ἀπεθύμαζε F.

^c εἰδόμενος V.S. εἰδόμενος F.

^d Sic Ald. Herodotus infra 91.
κότερον M.K.S.V.F.a.b.c.d.

^e χρόνῳ χρή; R.M. χρόνῳ abs-
que χρή K.P.F.a.c. παρεόντι χρή
sine χρόνῳ S.b.d. Ald. παρεόντι
χρόνῳ Schaeferus.

γειν ὅ τι βούλοιτο. ὁ δὲ αὐτὸν ἱερώτα, ἔλεγων· “Οὐ-
 “ τος ὁ πολλὸς ὅμιλος τί ταῦτα ἔσπουδῃ πολλῇ ἐργά-
 “ ζεται;” Ὁ δὲ εἶπε· “ Πόλιν τε τὴν σὴν διαρπάξει,
 4 “ καὶ χρήματα τὰ σὰ ἱδιαφορέει.” Κροῖσος δὲ ἀμεί-
 βετο· “ Οὔτε ἑ πόλιν τὴν ἐμὴν, οὔτε χρήματα τὰ ἐμὰ³⁵
 “ διαρπάξει· οὐδὲν γὰρ ἐμοὶ ἔτι τούτων ἑμετά. ἀλλὰ
 39 “ φέρουσί τε καὶ ἄγουσι τὰ σά.” Κύρω δὲ ἑπιμελὲς
 ἐγένετο τὰ Κροῖσος εἶπε· μεταστησάμενος δὲ τοὺς ἄλ-
 λους, εἶρετο Κροῖσον ὅ τι οἱ ἐνορώῃ ἐν τοῖσι ἑποιεμένοισι.
 2 ὁ δὲ εἶπε· “ Ἐπεὶ τε με θεοὶ ἑδῶκαν δοῦλόν σοι, δικαίῳ,⁴⁰
 “ εἴ τι ἑ ἐνορέω πλέον, σημαίνειν σοι. Πέρσαι, φύσιν
 3 “ ἐόντες ὑβρισταί, εἰσὶ ἀχρήματοι. ἦν ὦν σὺ τούτους
 “ ἐπερίδης διαρπάσαντας καὶ κατασχόντας χρήματα
 “ μεγάλα, τάδε τοι ἐξ ἑαυτῶν ἐπιδόξα γενέσθαι· ὅς ἂν
 “ αὐτῶν πλείστα ἑκατάσχη, τούτων ἑπροσδέχεσθαι τοι⁴⁵
 4 “ ἐπαναστησόμενον. νῦν ὦν ποιήσον ὧδε, ἑ εἴ τοι ἑἀρέσκει
 “ τὰ ἐγὼ λέγω. ἑκάτισον τῶν δορυφόρων ἐπὶ πάσῃσι
 “ τῇσι πύλῃσι φυλάκους, οἱ λεγόντων πρὸς τοὺς ἐκφέ-
 “ ροντας τὰ χρήματα ἀπαιρέομενοι, ὡς σφεα ἀναγ-
 5 “ καίως ἑχει ἑδεκατευθῆναι τῷ Διὶ. καὶ σύ τε σφι οὐκ⁵⁰
 “ ἀπεχθῆσθαι βίῃ ἀπαιρέομενος τὰ χρήματα· καὶ ἐκεῖ-
 “ νοι, συγγινόντες ποιέειν σε δίκαια, ἐκόντες ποιήσουσι.”

ἱερώτα F.S.

ἔλεγων ὁτιως ὁ S. Ald.

ἑ πολλῇ om. S.b.d. πολλῇ σπου-
 δῇ F. πολλῇ Ald.ἑ Sic M.K.R.F.a.c.d. διαφθο-
 ρεί S. edd. vett. cf. Leopardi
 Em. VII. 9.

ἑ τὴν π. τ. b.

ἑ μετὰ K.

89.

ἑ ἐπιμελῶς K. Sequentia ex-
 pressit Philostr. Ic. II. p. 824.

ἑ ποιεμένοις S.

ἑ Sic S. Ald. ἑδῶκαν F.a.c.

ἑ Sic F. Vulgo ἐνορέω.

ἑ ἐπερίδης S.

ἑ αὐτέων] αὐτῶν S.M.K.F.a.b.
 c.d. Mox πλείστα αὐτῶν S.

ἑ κατὰσχει b.d.

ἑ προσδέχεσθαι Steph.

ἑ εἴ τι S.d.

ἑ Sic F.a.b.c. Schæferus.
 Vulgo ἀρέσκει.ἑ θάρρησον S. et mox ἀπαιρεύ-
 μενοι—ὡς σφε.ἑ δὴ καταθῆναι S. δὴ κατευθῆναι
 K. Mox ἀπαιχθήσεται S. sed τ
 extritum.

90

feras
uorum
o Cae-
i, Cui
ia missis
atis,
la sua
expro-
a.

Ταῦτα ἀκούων ὁ Κῦρος, ὑπερήδeto, ὡς οἱ ἐδόκεε ^aεὖ ὑπο-
τίθεσθαι. αἰνέσας δὲ πολλὰ, καὶ ἐντειλόμενος τοῖσι δορυ-
φόροις τὰ Κροῖσος ὑπέθηκετο ἐπιτελέειν, εἶπε πρὸς ⁵⁵
²Κροῖσον τάδε· “Κροῖσε, ^bἀναρτημένου σεῦ ἀνδρὸς ^cβα-
“σιλέως χρηστὰ ἔργα καὶ ἔπεα ποιεῖιν, ^dαἰτέο ^eδόσιν
“τὴν τινα βούλεαί τοι γενέσθαι παραυτίκα.” Ὁ δὲ
³εἶπε· “ὦ δέσποτα, εἰσας με ^fχαρίῃ μάλιστα τὸν
“θεὸν τῶν Ἑλλήνων, ^gτὸν ἐτίμησα ἐγὼ θεῶν μάλιστα, ⁶⁰
“ἐπείρεσθαι, πέμψαντα τάσδε ^hτὰς πίδας, εἰ ἔξαπα-
⁴“τῶν τοὺς εὖ ⁱποιούντας νόμος ἔστι οἱ.” Κῦρος δὲ
^kεἶρετο ὅτι οἱ τοῦτο ^lἐπηγορεύων παραυτίετο. Κροῖσος
δὲ οἱ ^mἐπατηλόγησε πᾶσαν τὴν ἐαυτοῦ διάνοιαν, καὶ τῶν ⁴⁰
χρηστηρίων τὰς ⁿὑποκρίσιας, καὶ μάλιστα τὰ ἀναθη-
ματα καὶ ὡς ἐπαρθεῖς τῷ μαντηίῳ, ἐστρατεύσατο ἐπὶ
⁵Πέρσας. λέγων δὲ ταῦτα, κατέβαινε αὐτὶς παρατε-
όμενος, ἐπειναί οἱ τῷ θεῷ ^oτούτων ^pὀνειδίσαι. Κῦρος δὲ

90.

^a εἰ om. V.S.b.^b Sic P.K.F.a.c. ἀνητ. S.b.d. alii.^c Sic K.b.d.F. pro v. l. βα-
σιλέως S. vulgo.^d αἰτέο ed. Wess. etc. minus
recte; est enim ex αἰτέα, re-
secto posteriore e. Sic ἐξήγ. III.
72. ἀκέο III. 40. et similia. cf.
Maittaire Dial. p. 122. SCHWEIG.
αἰτέο diserte S. edd. vett.^e τὴν δόσιν S.d. edd. vett. τὴν
om. M.K.^f Sic M.F. Vulgo χαρίῃ.^g τὸν ἐγὼ ἐτίμησα θεῶν S. τὸν ἐγὼ
ἐτίμησα θεῶν K.P.F. Brevius c.
τὸν, θεῶν τῶν Ἑλλήνων ἐτίμησα ἐγὼ
μάλιστα, probante Schweighæu-
sero.^h τὰς om. K.ⁱ ποιούντας K.S.b.d.^k ἤρετο F. ἤρετο c.^l ὑπηγ. K. Vide Lobeck. ad
Phryn. p. 702.^m ἐπατηλόγησε ed. Schæfer. ex
emend. Leopardi VII. 9. Valc-
kenærio et Wesselingio proba-
ta. Et sic Pollux II. 120. Vul-
gatum defendit Schweighæuse-
rus, Lobeckio reprehensus ad
Phrynich. p. 703. Non tacenda
autem mssorum Pollucis vari-
etas: quorum unus ἐπατηλόγησε,
alter ἐπαυτιλόγησε. Quibus ad
vulgatam Pollucis lectionem im-
mutandam equidem non moveor.
Nemo, opinor, infra c. 118. ἐπα-
τηλόγητο in controversiam voca-
bit, etsi edd. ante Reizianam
ἐπατηλόγητο, codices ἐπαυτιλό-
γητο et ἐπατηλόγητο exhibent.ⁿ ὑποκρίσις ed. Schæfer.^o Sic Ald. b. τούτῃ S.P.K.F.
d. τούτο R.a.c.^p ὀνειδίσαι S.

- γελάσας εἶπε· “ Καὶ τούτου τεύξεαι παρ’ ἑμεῦ, Κροῖσε,
 6“ καὶ ἄλλου παντὸς τοῦ ἀν’ ἐκάστοτε δέη.” Ὡς δὲ 70
 ταῦτα ἤκουσε ὁ Κροῖσος, πέμπων τῶν Λυδῶν ἐς Δελ-
 φούς, ἐνετέλλετο, τίθεντας τὰς πέδας ἐπὶ τοῦ νηοῦ τὸν
 οὐδῶν, εἰρωτᾶν εἰ οὐ τι ἐπαισχύνεται τοῖσι μαντησίῃσι
 ἑπ’ ἀρας Κροῖσον στρατεύεσθαι ἐπὶ Πέρσας, ὡς κατα-
 παύσοντα τὴν Κύρου δύναμιν, ἀπ’ ἧς οἱ ἀκροθίνια τοιαῦτα 75
 γενέσθαι· δεικνύντας τὰς πέδας. Ταῦτά τε ἐπειρωτᾶν,
 καὶ εἰ ἄχαριστοις νόμος εἶναι τοῖσι Ἑλληνικοῖσι
) I θεοῖσι. Ἀπικομένοις ἃ δὲ τοῖσι Λυδοῖσι, ἃ καὶ λέγουσι
 τὰ ἐντεταλμένα, τὴν Πυθίην λέγεται εἰπεῖν τάδε· “ Ἐτὴν
 “ πεπρωμένην ἃ μοῖραν ἀδύνατά ἐστι ἀποφυγέειν καὶ 80
 2“ θεῶ. Κροῖσος δὲ πέμπτου ὁ γονέος ἀμαρτάδα ἐξέ-
 “ πλησε, ὅς ἐων δορυφόρος Ἡρακλιδέων, δόλω γυναικῆϊ
 “ ἐπισπόμενος, ἐφόνευσε τὸν δεσπότηα, καὶ ἔσχε τὴν
 “ ἐκείνου τιμὴν οὐδὲν οἱ προσήκουσαν. Ἐπροθυμομένου δὲ
 “ Λοξίῳ, ὅπως ἀν’ κατὰ τοὺς παῖδας ἃ τοὺς Κροῖσου 85
 “ γένοιτο τὸ Σαρδίων πάθος, καὶ μὴ κατ’ αὐτὸν Κροῖσον,
 3“ οὐκ ἰοῖός τε ἃ ἐγένετο παραγαγεῖν μοίρας. ὅσον δὲ

Apollinis
 responsum,
 Deos culpa
 liberantis,
 et oracula
 interpre-
 tantis. Cy-
 rus, mulus.

^a ἑμεῦ S.

^r ἄλλων c.

^b Sic M.K.R.F.a.c.d. ἤκουε S.
 b. et vulgo. Mox ὁ om. S.

^t ἑπ’ ἀρας S.F.a. ἐπαίρας Schæ-
 fer. cf. 87. Mox καταπαύσαντα S.

^v Sic M.K.F.a.c. Alii τοιαῦτα.

^w ἀχαριστῶν R.c.

^x εἴη c. ἐστὶ d.

91.

^a δὲ om. F.

^b Sic V.S.M.K.R.F.a.c.d. Alii
 Λυδοῖσι λέγουσι ταῦτα δὴ τὰ ἐ. Al-
 dus καὶ λέγ. Sic et b.

^c Citat Libanius II. p. 643.
 D. et Choricus Or. in Proco-
 pium Gazæum c. 25. Wess.

^d μοῖραν F.a.c. μοῖρην vulg.

^e Sic M.K.A. Vulgo γένεος, et
 sic F. contra sensum. γονέα pro-
 genitorem valere docuit Grono-
 vius.

^f Sic F.a.b.c.d. Homerus Od.
 γ’. 215. ἐπισπόμενοι θεοῦ ὁμῆϊ. So-
 phocl. El. 973. ἐπίσπῃ τοῖς ἐμοῖς
 βουλευμασι, Wesselingio citati.
 Vulgo ἐπισπόμενος.

^g προθυμένου F. in contextu, al-
 terum in marg.

^h Sic M.K.F. Alii τοῦ Κρ. τοὺς
 Κρ. παῖδας c.

ⁱ οἶός τε S.V. Schæferus. οἶόν τε
 ceteri.

^k ἐγένετο F.

" ἐπέδωκαν ἑαυτοῖς, ἤνυσαν, καὶ ἐχαρίσατό αἱ. τρία γὰρ
 " ἔτεα ἔπαυεβαλέτο τὴν Σαρδίαν ἄλλωσιν· καὶ τοῦτο
 " ἐπιστάσθω Κροῖσος, ὡς ὕστερον τοῖσι ἔτεσι τούτοις·⁹⁰
 " ἄλλους τῆς πεπρωμένης. δεύτερα δὲ ταύτων, καιομένην
 4 " αὐτῷ ἐπῆρκεσε. Κατὰ δὲ τὸ μαγτήιον τὸ γεγόμενον,
 " οὐκ ὀρθῶς Κροῖσος μέμφεται. προηγόρευε γὰρ οἱ Λο-
 " ξίης, ἣν στρατεύεται ἐπὶ Πέρσας, μεγάλην ἀρχὴν " αὐ-
 " τὸν καταλύσειν. τὸν δὲ πρὸς ταῦτα χρῆν, " εὖ μέλ-⁹⁵
 " λοντα βουλευέσθαι, ἐπείεσθαι πέμψαντα, κότερα τὴν
 5 " ἑαυτοῦ ἢ τὴν Κύρου ῥέγοι ἀρχήν. οὐ ὁ συλλαβὼν δὲ
 " τὸ ῥῆθι, οὐδ' ἐπαπειρόμενος, ἑαυτὸν αἰτίον ἀποφαινέτω.
 " ὃ καὶ τὸ τελευταῖον χρηστηριαζομένῳ εἶπε ἑταί-
 6 " Λοξίης περὶ ἡμίονου, αὐτὸς ταῦτο συνέλαβε. ἦν γάρ·
 " ὅτι ὁ Κύρως οὗτος ἡμίονος· ἐκ γὰρ δυοῖν οὐκ ὁμοσθέντων ⁴⁷
 7 " ἐγγόνεε, μητρὸς ἀμείνονος, πατρὸς δὲ ὑποδεστέρου. ἢ
 " μὲν γὰρ ἦν Μηδῆς, καὶ ὁ Ἀστυάγεος θυγάτηρ τοῦ Μη-
 " δων βασιλέως· ὁ δὲ, Πέρσης τε ἦν, καὶ ἀρχόμενος ὑπ' ⁵
 " ἐκείνοισι· καὶ ἐνερθε εἰὼν τοῖσι ἄλλοις, δεσποίνῃ τῇ
 8 " ἑαυτοῦ συνοίκεε." Ταῦτα μὲν ἡ Πυθίη ὑπεκρίνατο
 τοῖσι Λυδοῖσι· οἱ δὲ ἀνῆνικαν εἰς Σάρδις, καὶ ἀπήγγει-
 λαν ἑταίρῳ Κροίσῳ. ὁ δὲ ἀκούσας, ὁ συνέγνω ἑαυτοῦ εἶναι
 τὴν ἀμαρτάδα, καὶ οὐ τοῦ θεοῦ. Κατὰ μὲν δὴ τὴν ¹⁰

¹ αἰται, ἤνυσέ τε Schæferus.

^m Sic R.S.a.c. ἐπαυεβάλλετο F. b.d. vulgo. Mox τῇ om. S.

ⁿ Sic M.R.K.a.c.F. αὐτὸν al. om.

^o εἰ om. S.V.b.d. Ald.

^p λέγει M.K.a. λέγει S. et vulg.

^q συμβαλὼν Schæferus. Sanum est vulg.

^r τὰ εἶπε om. S.V. Valla, et Schæferus, qui paullo ante τὸ δὲ τὸ pro ᾧ καὶ τό.

^s Sic Ald. συνέβαλε mss. fere omnes.

^t δὴ om. b. Mox αὐτός ὁ ἡμίονος Schæferus. Infra ἡμίονος S.

^v Ἀστυάγεω—βασιλέως S. Ἀστυάγεω d. βασιλέως F.b.d. Ald.

^w Sic M.K.S.F.a.b.c.d. Vulgo συνοίκεε.

^x τῇ om. M.F.a.

^y συνέγνω τ. α. citat Priscian. XVIII. p. 1206.

^z οὐχὶ b.d. οὐκ Schæferus.

Κροίσου τε ἀρχὴν, καὶ Ἰωνίης τὴν πρώτην καταστροφὴν, ἔσχε οὕτω.

- 2 ^aΚροίσῳ δὲ ἔστι καὶ ἄλλα ἀναθήματα ἐν τῇ Ἑλλάδι πολλὰ, καὶ οὐ τὰ εἰρημένα μῶνα. ἐν μὲν γὰρ Θήβησι τῇσι Βοιωτῶν τρίπους χρύσεος, τὸν ἀνέθηκε τῷ Ἀπόλλωνι τῷ Ἰσμηνίῳ· ἐν δὲ Ἐφέσῳ, αἱ τε βόες αἱ 15 χρύσειαι, καὶ τῶν κίωνων αἱ πολλαί· ἐν δὲ ^bΠρονηίᾳ τῇς ἐν Δελφοῖσι, ἀσπίς χρυσῇ μεγάλῃ. ταῦτα μὲν καὶ ἔτι ἐς ἐμὲ ἦν περιεόντα. τὰ δ' ἐξαπόλωλε ^cτῶν ἀναθημάτων. τὰ δ' ἐν Βραγχίδῃσι ^dτῇσι Μιλησίων ἀναθήματα Κροίσῳ, ὡς ἐγὼ πυνθάνομαι, ἴσα τε σταθμὸν καὶ ὁμοῖα 20 3 τοῖσι ἐν Δελφοῖσι. τὰ μὲν νυν ἐς τε Δελφοὺς καὶ ἐς τοῦ Ἀμφιάρεω ἀνέθηκε, οἰκῆιά τε εἶντα, καὶ τῶν πατρῶων χρημάτων ἀπαρχήν· τὰ δὲ ἄλλα ἀναθήματα ἐξ ἀνδρὸς ἐγένετο οὐσίης ἐχθροῦ, ὅς οἱ, πρὶν ἢ βασιλεῦσαι, ^eἀντι- 25 στασιώτης κατεστήκεε, συσπεύδων Πανταλέοντι γενέσθαι 4 τὴν Λυδῶν ἀρχήν. ὁ δὲ Πανταλέων ἦν Ἀλυάττεω μὲν παῖς, Κροίσου δὲ ἀδελφεὸς οὐκ ὁμομήτριος. Κροῖσος μὲν γὰρ ἐκ Καεῖρης ἦν γυναικὸς Ἀλυάττῃ· Πανταλέων 5 δὲ, ἐξ Ἰάδου. ἐπεὶ τε δὲ, δόντος τοῦ πατρὸς, ἐκράτησε 30 τῆς ἀρχῆς ὁ Κροῖσος, τὸν ἄνθρωπον τὸν ἀντιπρῆσσοντα ἐπὶ κνάφου ἔλκων διέφθειρε· τὴν δὲ οὐσίην αὐτοῦ ἔτι πρότερον κατιρώσας, τότε τρόπῳ τῷ εἰρημένῳ ἀνέθηκε ἐς τὰ εἶρηται. καὶ περὶ μὲν ἀναθημάτων τσαῦτα εἰρήσθω.

Donaria
Cresii mul-
ta in variis
Graeciae
templis.
Pantaleon,
Cresii frater
ex patre. *Alieu*
Quam fœ-
de Cresus
interemerit
fratris fau-
torem.

92.

^a Κροίσῳ etc. Desunt hæc usque ad c. 93. V.S.b.d. Valla.

^b Sic K.M.F.a. Vulgo προνηίᾳ τοῖσι. τοῖς Ald.

^c Vulgo τὰ τῶν ἀ. Schæferus τὰ delevit. Sic et Schweighæuser. cui τὰ τῶν d. e gl. irrepsisse videntur.

^d τῆς conj. Schweigh. τοῖσι Reiskius. ἀναθήματα om. Ald.

^e ἀντιστασιώτης M.K.R.a.c.F. Vulgo ἀντιστασιώτας.

^f Sic Lexic. Herodot. Hesych. Suid. Vulgo κναφίου. γνάφου Plutarchus Wyttenbachii p. 858. E. ubi edd. vett. νάφου. Steph. τάφου.

93
Ingens Aly-
attæ sepul-
crum. Ly-
diæ puellæ,
meretrices.
Palus Gy-
geæ.

^aΘάύματα δὲ γῇ Λυδίῃ ἐς συγγραφὴν αὐτὴ μάλα ἔχει, ³⁵
οἷά τε καὶ ἄλλη χώρα, παρέχ τῷ ἐκ τοῦ Τμώλου κατα-
φερομένου ψήγματος. ^bἘν δὲ ἔργον πολλὸν μέγιστον
παρέχεται, χωρὶς τῶν τε Αἰγυπτίων ἔργων καὶ τῶν Βα-
²βυλωνίων. ^cἔστι αὐτοῖσι Ἀλυάττειω τῷ Κροίσου πατρὸς ⁴⁰
σῆμα, τοῦ ἡ κρηπὶς μὲν ἔστι λίθων μεγάλων, τὸ δὲ ἄλλο
σῆμα, χῶμα γῆς. ^dἔχειργάσαντο δὲ μιν οἱ ἀγοραῖοι ⁴⁸
ἄθροισι καὶ οἱ ^eχειρώναντες, καὶ αἱ ἐνεργαζόμεναι
³παιδίσκαι. οὗροι δὲ, πέντε ἔοντες, ἔτι καὶ ἐς ἐμὲ ἦσαν
ἐπὶ τοῦ σήματος ἄνω· καὶ σφί γράμματα ἐνεκεκάλαπτα, ⁴⁵
τὰ ἕκαστοι ἔχειργάσαντο. καὶ ἐφαίνετο μετρεόμενον τὸ
⁴τῶν παιδισκῶν ἔργον ἐὼν μέγιστον. ^eΤαῦ γὰρ δὴ Λυδῶν
δήμου αἱ θυγατέρες πορνεύονται πᾶσαι, συλλέγουσαι
⁵σφίσι φερνὰς, ἐς ὃ ἂν ^bσυνοικήσωσι ταῦτο ποιέουσιν. ἐκ-
διδόασιν δὲ αὐταὶ ἐωυτάς. ἡ μὲν δὴ περίοδος τοῦ σήματος, ⁵⁰
εἰςὶ στάδιοι ἕξ, καὶ δύο πλεῖρα· τὸ δὲ εὐρὸς ἔστι πλεῖρα
εἰςὶ τριακαίδεκα. λίμνη δὲ ἔχεται τοῦ σήματος μεγάλη, τὴν
λέγουσι Λυδοὶ αἰίναον εἶναι. καλέεται δὲ αὕτη Γυγαίη.
ταῦτο μὲν δὴ ⁱτοιοῦτό ἐστι.

94
Lydi primi
aurum et
argentum
signarunt :
primi cau-
ponas insti-

Λυδοὶ δὲ νόμοισι μὲν παραπλησίοισι ^aχρέωνται καὶ ⁵⁵
Ἕλληνες· χωρὶς ἡ ὅτι ^bτὰ θήλα τέκνα καταπορνέουσι.
^cπρῶτοι δὲ ἀνθρώπων, τῶν ἡμεῖς ἴδμεν, νόμισμα χρυσοῦ
καὶ ἀργύρου κοφάμενοι ἐχρήσαντο· πρῶτοι δὲ καὶ κά-

93.

^a Θάύματα F. Θάύμα Ald. b.S.^b Desunt hæc usque ad κατα-
πορνέουσι c. 94. b.d. Vall. S.^c Citat Strabo XIII. p. 930 =
627.^d ἔχειργ. Schæferus. et sic mox
mss. excepto F.^e χειρώναντες ex h. l. Pollux I.

50.

^f Vide Eustath. II. α'. p. 149,

15 = 112. extr.

^g Habet Strabo XI. extr.
XIII. p. 930 = 627.^b συνοικήσωσι] συνοικήσωσι R.F.
c. Werferus.ⁱ τοιοῦτον F.

94.

^a χρέονται Schæfer.^b Thomas M. v. Ἑταῖρα.^c Λυδοὶ γὰρ δὴ καὶ πρῶτοι b.d.S.

2 πηλοι ἐγένοντο. Φασὶ δὲ αὐτοὶ Λυδοί, ^d καὶ τὰς πα-
 γνίας τὰς νῦν σφίσι τε καὶ Ἑλλήσι κατεστεύσας, ἐαυ- 60
 3 τῶν ἐξεύρημα γενέσθαι. ἅμα δὲ ταύτας τε ἐξευρεθῆναι
 παρὰ σφίσι λέγουσι, καὶ Τυρσηνὴν ὁ ἀποικίσαι· ὧδε
 περὶ αὐτῶν λέγοντες. ἐπὶ Ἀτυος τοῦ Μάνεω βασιλέος
 εἰσιτοδότην ἰσχυρὴν ἀνὰ τὴν Λυδίην πᾶσαν γενέσθαι· καὶ
 τοὺς Λυδοὺς τέως μὲν διάγειν λιπαρέοντας· μετὰ δὲ, ὡς 65
 οὐ παύεσθαι, ἄκεα ^b διζῆσθαι· ἄλλον δὲ ἄλλο ἐτιμη-
 4 χαῖσθαι αὐτῶν. ἐξευρεθῆναι δὴ ὧν τότε καὶ τῶν κύβαν
 καὶ τῶν ἀστραγάλων, καὶ τῆς σφαίρης, καὶ τῶν ἀλ-
 λέων πασῶν παιγνιῶν τὰ εἶδεα, πλὴν ^c πεσσῶν. ¹ τού-
 5 των γὰρ ὧν τὴν ^m ἐξέυρεσιν οὐκ οἰκηιοῦνται Λυδοί. ποιεῖν 49
 δὲ ὧδε, πρὸς τὸν λιμὸν ἐξευρόντας· τὴν μὲν ἐτέρην τῶν ⁿ
 ἡμερῶν παίζειν πᾶσαν, ἵνα δὴ μὴ ζητέοιεν σιτία· τὴν
 δὲ ἐτέρην σιτέεσθαι, παυομένους τῶν παιγνιῶν. τοιοῦτω
 6 τρόπῳ διάγειν ἐπ' ἕτεα θυῶν δέοντα εἴκοσι. ἐπεὶ τε δὲ
 οὐκ ἀνίειναι τὸ κακὸν, ἀλλ' ^o ἐπὶ μᾶλλον ἐτι βιάζεσθαι, 75
 οὕτω δὴ τὸν βασιλέα αὐτῶν, δύο μοίρας διελόντα Λυδῶν
 πάντων, κληρῶσαι, τὴν μὲν ἐπὶ μοῇ, τὴν δὲ ἐπὶ ἐξόδῳ ἐκ
 7 τῆς χώρας. καὶ ἐπὶ μὲν τῇ ὁ μένειν αὐτοῦ λαγχανούσῃ
 τῶν μοιρῶν ἐαυτὸν τὸν βασιλέα προσταύσειν· ἐπὶ δὲ τῇ 80

toerunt :
 primi ludos
 omnis ge-
 neris inve-
 nerant.
 Lydorum
 colonia sub
 Tyrrheno
 Atyis regis
 filio ducta
 in Um-
 briam

ueh -

^d καὶ παῖγνια πρῶτον ἐξευρεσθαι
 λέγονται παρὰ Ἑλλήνων τῶν τε κύ-
 βαν καὶ τῶν ἀστραγάλων etc. b.d.
 S. qui Lydai δὲ αὐτοὶ aboquo φασί.
 Mox σφαίρας S.

^e Sic M.K.a.F. ἀποικίσαι R.c.
 Ald. ἀποικῆσαι H. Steph.

^f Sic a.c. Vulgo βασιλῆος. βα-
 σιλῆος hic et infra F. Mox βα-
 σιλῆα F.a.c. Herodotum βασιλῆα
 et βασιλέος semper scripsisse opi-
 natur Schweighauserus.

^g Sic em. Wesselingius. Vul-
 go σιτοδείην, ut 22.

^h Sic K.F. διζέσθαι a.c. et vulg.
 cf. 95. II. 38. Mox δ, om. Ald.

VOL. I.

ⁱ Sic M.K.V.F.a.d. τῶν ἄλλων
 c. τῶν ἄλλων S.b. ἄλλων sine τῶν
 Ald.

^k πεσσῶν M.K.V.b. περσῶν S.
 πεσσῶν P.F.a.c.d. πεσσῶν Ald.
 Tangit hæc Eustath. Od. a'. p.
 1396=27. extr.

^l Desunt usque ad Τυρσηνοὺς
 sub finem capituli V.S.b.d.

^m Sic M.K.F. (e corr. ubi pr.
 ἐξεύρησιν) a.b.c.d. Vulgo εἴρεσιν.

ⁿ ἐτι ἐπὶ μᾶλλον K.F. ἐπιμᾶλλον
 ἐτι a.c.

^o ἐπιμένειν λαχούσῃ R. Citat
 hæc Dionysius Hal. Ant. I. p.
 21.

α

ἀπαλλασσομένη, τὸν ἑαυτοῦ παῖδα, τῷ ὀνόματι εἶναι
 8 Τυρσηνόν. λαχόντας δὲ αὐτῶν τοὺς ἑτέρους ἐξέναι ἐκ τῆς
 χώρας, ^ρκαταβῆναι ἐς Σμύρνην, καὶ μηχανήσασθαι
 πλοῖα, ἐς τὰ ἐσθεμένους τὰ πάντα ὅσα σφι ἦν χρυστὰ
^ιἐπίπλωα, ἀποπλέειν κατὰ βίου τε καὶ γῆς ζήτησιν· ἐς 85
 ὃ, ἔθνεα πολλὰ παραμειψάμενους, ἀπικέσθαι ἐς Ὀμβρι-
 κούς· ἔθνα σφέας ἐνιδρύσασθαι πόλεις, καὶ οἰκέειν τὸ
 9 μέχρι ταῦδε. αὐτὶ δὲ Λυδῶν μετανομασθῆναι αὐτοὺς ἐπὶ
 τοῦ βασιλέως τοῦ παιδός, ὅς σφεας ἀτήγαγε· ἐπὶ τούτου
 τὴν ἐπανυμῖν πειυμένους, ὀνομασθῆναι Τυρσηνοὺς. Λυδοὶ 90
 μὲν δὴ ὑπὸ Πέρσῃσι ^ιδεδούλωτο.

95

1 Cyprio
 mas varie
 idere.
 iperium
 iae penes
 syrios in-
 ab a.
 31 ad
 1. quo
 nore ab
 Medi et
 ntes aliae
 fecerunt.

^αἘπιδίξεται δὲ δὴ τὸ ἐνθαῦτεν ἡμῖν ὁ λόγος τὸν τε
 Κύρον, ὅστις ἐὼν τὴν Κροίσου ἀρχὴν κατέειλε· καὶ τοὺς
 2 Πέρσας, ὅτεω τρόπῳ ἡγήσαντο τῆς Ἀσίας. Ὡς ἂν Περ-
 σέων μετεξέτεροι λέγουσι, εἰ μὴ βουλόμεναι σεμνοῦν τὰ 95
 περὶ Κύρον, ἀλλὰ τὸν ἰόντα λέγειν λόγον, κατὰ ταῦτα
 γράψω· ἐπιστάμενος περὶ Κύρου καὶ τριφασίας ἄλλας
 3 λόγων ὁδοὺς φῆναι. ^βἈσσυρίων ἀρχόντων τῆς ἀνατ. Ἀσίας
 ἐπ' ἔτεα εἴκοσι καὶ πεντακόσια, πρῶτοι ἀπ' αὐτῶν Μή-
 δοι ἤρξαντο ἀπίστασθαι· καὶ καὶ οὗτοι περὶ τῆς ἐλευ-
 θερίας μαχεσάμενοι τοῖσι Ἀσσυρίοις, ἐγένοντο ἄνδρες
 ἀγαθοί· καὶ ἀπωσάμενοι τὴν δουλοσύνην, ἠλευθερώθησαν.
 4 μετὰ δὲ τούτους, καὶ τὰ ἄλλα ἔθνεα ἐποίει τὰντὸ τοῖσι
 Μήδοις. Ἐόντων δὲ αὐτονόμων πάντων ἀνὰ τὴν ἡπειρον
 96 ὧδε αὖτις ἐς τυραννίδας περιῆλθον. Ἀπὴρ ^αἐν τοῖσι Μή- 5

^ρ Sic F. Vulgo καὶ κατ'. Supra
 λαχόντα F.

^ι Pollux X. 10.

^ι Sic K.V.S.F.b.d. edd. vett.
 Vide Wesseling. ad Diodor. II.
 8. δεδούλωτο M.

95.

^α Sic K.S.V.F.a.b.c.d. επιδί-
 ξεται edd. vett. Mox δὲ om. d.

^β Desunt S.V.b.d. Valla us-
 que ad περιῆλθον c. 96.

^γ Sic M.K.F.a.b.c.d. Vulgo
 om. τοῖσι.

96.

^α Sic V.S.K.R. Ald. & om. M.
 F.a.c. cf. Wesseling. ad Dio-
 dor. XIII. p. 79. Mox. ἐγένοντο
 om. S.

δοῖσι ἐγένετο σοφὸς, τῷ ὄνομα ἦν Δηϊόκης, παῖς δὲ ἦν
 Φραάρτεω. οὗτος ὁ Δηϊόκης, ἔρασθεις τυραννίδος, ἐποίησε
 1^ε τοιαύδε. Κατοικημένων τῶν Μήδων κατὰ κάμας, ^d ἐν
 τῇ ἐαυτοῦ ἐὼν καὶ πρότερον δόκιμος, καὶ ^e μᾶλλον τι καὶ
 προθυμότερον δικαιοσύνην ἐπιθέμενος ἤσκει· καὶ ταῦτα 10
 μέντοι, εὐσεῖς ἀνομίης πολλῆς ἀνὰ πᾶσαν τὴν Μηδικὴν,
 ἐποίησε, ἐπιστάμενος ὅτι τῷ δικαίῳ τὸ ἄδικον πολέμιόν
 ἐστί. οἱ δ' ἐκ τῆς αὐτῆς κάμας Μῆδοι, ὁρῶντες αὐτοῦ
 ταῦς τρόπους, δικαστὴν μιν ἐαυτῶν αἰρέοντο. ὁ δὲ δῆ, οἷα 50
 3^ε μενέμενος ἀρχὴν, ἰθύς τε καὶ δίκαιος ἦν. ποιέων τε 16
 ταῦτα, ἔπαινον εἶχε οὐκ ὀλίγον πρὸς τῶν πολιτῶν, οὕτω
 ὥστε πυνθανόμενοι ^b οἱ ἐν τῇσι ἄλλῃσι κάμασι ὡς Δηϊό-
 κης εἶη ἀνὴρ μαῦνος κατὰ τὸ ὀρθὸν δικάζων, πρότερον
 περιπίπτοντες ἀδίκουσι γνώμησι, τότε ἐπεὶ τε ἤκουσαν, 20
 ἄσμενοι ἰεφοίτεον παρὰ τὸν Δηϊόκεα καὶ αὐτοὶ δικασό-
 17^ε μενοι τέλος δὲ, οὐδεὶ ἄλλω ἐπετράποντο. Πλεῖνος δὲ
 αἰεὶ γινομένου τῷ ^e ἐπιφοιτέοντος, οἷα πυνθανομένων τὰς
 δίκας ἀποβαίνειν κατὰ τὸ ^a εὖ, γνοὺς ὁ Δηϊόκης ἐς ἐαυ-
 τὸν πᾶν ἀνακείμενον, αὐτε κατίζειν ἔτι ἤθελε ἐνθα περ 25
 2^ε πρότερον προκατίζων ἐδίκαζε, οὐτ' ἔφη δικάειν ἔτι. οὐ γάρ.

Deioces
 imperium
 apud Me-
 dicos affec-
 tans, justi-
 tiam laudat
 studuit.

Medi con-
 sultant de
 statu rerum
 commu-
 nium.

^b Hæc usque ad fin. c. 100.
 in compendium redacta sunt in
 V.S.b.d. Vall. hoc modo: Οὗτος
 ὁ Δηϊόκης διὰ τὴν ἐαυτοῦ εὐνομίαν
 ἐβασίλευε Μήδων. ποιέουσι δὲ ταῦτα
 οἱ Μῆδοι· οἰκοδομέουσιν τε οἰκοδομή-
 ματα μεγάλα, καὶ δουρφόρους αὐτῷ
 ἐπιτρέπουσιν ἐκ πάντων Μήδων κατα-
 λίσσασθαι πρὸς τὸ μὴ εἰσεῖναι παρὰ
 βασιλέα μηδὲνα συγχωρεῖν, δι' ἀγγέ-
 λων δὲ πάντα χρεῖσθαι, ὁρᾶσθαι δὲ
 βασιλέα ὑπὸ μηδενός· πρὸς τε ταῦτοι-
 σιν ἔτι γελᾶν τε καὶ πτόειν ἀντίαν,
 καὶ ἅπασιν εἶναι τοῦτό γε αἰσχρὸν.
 ταῦτα δὲ περὶ ἐαυτὸν ποιέονται, ὅκως
 μὴ ὄντες οἱ ἐμῆλικες ἐόντες καὶ
 σύτροφον ἀγαθοὶ τε καὶ ἄλκιμοι, λυ-

ποῖατο καὶ ἐπιβουλεύειεν. Δηϊόκης
 μὲν οὖν εἰς. c. 101.

^c τὰδε F.

^d Sic M.K.F. Parr. ἐν γῇ Ald.
 Mox ἐαυτῶν K.

^e Sic M. et alii mss. cum Ald.
 μᾶλλον τε Steph.

^f ὁρῶντες F. ὁρέοντες Schæfer.

^g μενέμενος Ald. R.F.a.b.c.d.
 μνόμενος M.K. Præcedentia citat
 Plutarch. de Nobil. cap. 4.

^h οἱ om. marg. Steph.

ⁱ Sic R.a.b.c.d. edd. ἐφοίτων
 M.K. ἐφοίτεον F.

97.

^a ἐπιφοιτέοντες F.

^{a1} δεῖν Toup.

οἱ λυσιτελέειν, τῶν ἑαυτοῦ ἐξημεληκότα, τοῖσι πέλας δι-
 3 ἡμέρης δικάζειν. εὐσῆς ὢν ἀρπαγῆς καὶ ἀνομίης ἔτι
 πολλῶ μᾶλλον ἀνὰ τὰς κώμας ἢ πρότερον ἦν, συνε- 30
 λέχθησαν οἱ Μῆδοι ἐς τὸ αὐτὸ, καὶ ἐδίδουσαν σφίσι λόγον,
 λέγοντες περὶ τῶν κατηκόντων. ὡς δ' ἐγὼ δοκέω, ^βμά-
 4 λιστα ἔλεγον οἱ τοῦ Δηϊόκεω φίλοι. “Οὐ γὰρ δὴ, τρόπῳ
 “ τῷ παρόντι ^γχρεώμενοι, δυνατοὶ εἶμεν οἰκεῖν τὴν χώ-
 “ ρην· φέρε, στήσωμεν ἡμεῶν αὐτῶν βασιλέα· ^δ καὶ 35
 “ οὕτω ἢ τε χώρα εὐνομήσεται, καὶ αὐτοὶ πρὸς ἔργα τρε-
 “ ψόμεθα, οὐδὲ ὑπ' ἀνομίης ἀνάστατοι ἐσόμεθα.” Ταῦ-
 98 τά κη λέγοντες, πείθουσι ἑαυτοὺς βασιλεύεσθαι. Αὐ-
 τίκα δὲ προβαλλομένων ^ατόν τινα στήσονται βασιλέα, ὁ
 Δηϊόκης ἦν πολλὸς ὑπὸ παντὸς ἀνδρὸς καὶ προβαλλό- 40
 μενος καὶ αἰνέομενος· ἐς δὲ τοῦτον κατακινέουσι βασιλέα
 2 σφίσι εἶναι. Ὁ δ' ἐκέλευε αὐτοὺς οἰκία τε ἑαυτῶ ἄξια
 τῆς βασιλείης οἰκοδομῆσαι, καὶ κρατῦναι αὐτὸν δορυφό-
 3 ροισι. ^βποιεῖσι δὴ ταῦτα οἱ Μῆδοι. οἰκοδομέουσιν τε γὰρ
 αὐτῷ οἰκία μεγάλα τε καὶ ἰσχυρά, ἵνα αὐτὸς ἔφρασε 45
 τῆς χώρας· καὶ δορυφόρους αὐτῷ ἐπιτρέπουσι ἐκ πάντων
 4 Μήδων καταλεξασθαι. Ὁ δὲ, ὡς ἔσχε τὴν ἀρχὴν, τοὺς
 Μήδους ἠνάγκασε ^γἐν πόλισμα ποιήσασθαι, καὶ τοῦτο
 5 περιστέλλοντας, τῶν ἄλλων ἥσπον ἐπιμέλεισθαι. πειθο-
 μένων δὲ καὶ ταῦτα τῶν Μήδων, οἰκοδομέει τείχεα με- 50
 γάλα τε καὶ καρτερὰ, ταῦτα τὰ νῦν ^δἈγβάτανα κέ-
 6 κληται, ἕτερον ἐτέρῳ κύκλῳ ^εἐνεστεῶτα. μεμηχανῆται δὲ 51
 οὕτω τούτο τὸ τεῖχος, ὥστε ὁ ἕτερος τοῦ ἑτέρου κύκλος

^β Sic M.K.R.F.a.b.c.d. κάλ-
 λιστα edd. vett.

^γ χρέμενοι F. χρεώμενοι Schæfer.

^δ καὶ om. F.

98.

^α Sic F. Vulgo ὅν τινα.

^β Sic M.K.F. Part. ποιέουσι

Ald.

^γ ἐμπόλισμα a.c.

^δ Sic M.P. Ἐκβάτανα F.a.c. et
 al.

^ε Sic M.K.F.a.c. Vulgo ἐνε-
 στεῶτα.

^ζ Sic M.K.F.a. τοῦτο al. om.

7 τοῖσι προμαχεῶσι ^ε μάουσι ἐστὶ ὑψηλότερος. τὸ ^δ μὲν ⁵⁵
 κου τι καὶ τὸ χωρίον συμμαχεῖ, κολωνὸς ἰεὺν, ὥστε
 τοιοῦτο εἶναι· τὸ δὲ καὶ μᾶλλον τι ἐπετηδεύθη, κύκλων
 εόντων τῶν ^δ συναπάντων ἑπτὰ, ¹ ἐν δὲ τῷ τελευταίῳ τὰ
 8 βασιλῆα ἐνεσσι καὶ οἱ θησαυροί. τὸ δὲ αὐτῶν μέγιστόν
 ἐστὶ τείχος κατὰ τὸν ^μ Ἀθηνέων κύκλον μάλιστα κη τὸ ⁶⁰
^π μέγαθος. τοῦ μὲν δὴ πρώτου κύκλου οἱ προμαχεῶνές
 εἰσι λευκοί· τοῦ δὲ δευτέρου, μέλανες· τρίτου δὲ κύκ-
 λου, φοινίκεοι· τετάρτου δὲ, κυάνεοι· πέμπτου δὲ, ^ο σαν-
 9 δαράκινοι. οὕτω πάντων τῶν κύκλων ^ρ οἱ προμαχεῶνες
 ἠθισμένοι εἰσὶ φαρμάκοισι. δύο δὲ ⁹ οἱ τελευταῖοι, εἰσὶ ⁶⁵
 ὁ μὲν καταργυρωμένους, ὁ δὲ κατακεχρυσωμένους ἔχων
 τοὺς προμαχεῶνας.

- 9 Ταῦτα μὲν δὴ ὁ Δηϊόκης ἑαυτῷ τε ἐτείχεε, καὶ περὶ
 τὰ ἑαυτοῦ οἰκία· τὸν δὲ ἄλλον δῆμον περίρξ ἐκέλευε τὸ
 2 τείχος οἰκεῖν. οἰκοδομηθέντων δὲ πάντων, κόσμον τόνδε
 Δηϊόκης πρῶτός ἐστι ὁ καταστησάμενος· μήτε εἰσιέναι ⁷⁰
 παρὰ βασιλέα μηδὲνα, ^α δι' ἀγγέλων δὲ πάντα χρεέσ-
 θαι, ὁρᾶσθαι τε βασιλέα ὑπὸ μηδενός· πρὸς τε τούτοις
 ἔτι, γελᾶν τε καὶ ^β πτύειν ἀντίον ^γ καὶ ἅπασι ^δ εἶναι τοῦ-

Quibus in-
 stitutis re-
 gnum fir-
 marit.

^ε μάουσι F.

^δ Sic M.K.F.a. Alii μὲν τι κου.

¹ ἐν K.F.

^μ Sic M.K.F. συναπάντων a.c. Ald.

^π ἐν δὴ conj. Schweighæuser.

^μ Sic Wesselingius. Ἀθηναίων edd. mss.

^ο Sic Ald. μέγθος F.a.c.

^ο στονδαράκινοι Ald. c. στονδα-
 ράκινοι K.F. a. σανδαράκινοι H.
 Steph. nescio an e mss. στονδα-
 ράκινοι P. cum gl. ὁ λαζυρί φασι. cf.
 Du Cangii Lex. Gr. Med. v. λα-
 ζυρίων.

^ρ Citat Thomas M. in Φάρ-
 μακα. Φαρμάκοισι· βαφαῖς, ex He-

rodoto Suidas.

⁹ οἱ om. K.

99.

^α Sic M.K.F.a.c. συγχμρέιν,
 δι' ἀγγέλων Ald.

^β ἀντίον πτύειν F. cf. Suidas in
 Κάρδαμα, Xenoph. Cyropæd. I.
 2, 16.

^γ Suspiciari possis excidisæ
 verbum aliquod quale καὶ ἀπομύτ-
 τεσθαι, quod in eadem re adjecit
 Xenoph. l. c. Sed nil opus: καὶ
 cum ἅπασι junctum intendit
 significationem, etiam omnibus,
 i. e. prorsus omnibus. SCHWEIG.

^δ τοῦτό γε εἶναι F. Ald.

3 τό γε αἰσχρόν. Ταῦτα δὲ ^επερὶ ἑαυτὸν ἐσέμνυνε τῶνδε
 εἵνεκεν, ὅπως ἂν μὴ ^ιὀρώντες οἱ ὁμήλικες, ἐόντες ^βσύν- 75
 τροφοί τε ἐκείνῳ, καὶ οἰκίῃς αὐτοῦ φλαυροτέρῃς, οὐδὲ ἐς ἀν-
 δραγαθίην λειπόμενοι, λυπεοῖατο καὶ ἐπιβουλεύουσιν, ἀλλ'
¹⁰⁰ ^ηἑτεροῖός σφι δοκεοί εἶναι μὴ ^ιὀρώσι. Ἐπεὶ τε δὲ ταῦ-
 τα διεκόσμησε, καὶ ἐκράτυνε ἑαυτὸν τῇ τυραννίδι, ἣν τὸ 80
 δίκαιον φυλάττων χαλεπός. καὶ τὰς τε δίκας γρά-
 φοντες, εἴσω παρ' ἐκείνων ἐσεπέμπεσκον· καὶ ἐκείνος
² διακρίνων τὰς ἐσφερομένας, ἐκπέμπεσκε. ταῦτα μὲν
 κατὰ τὰς δίκας ἐποίησε· τὰ δὲ δὴ ἄλλα ἐκεκοσμέατό
 οἱ. εἴ τινα πυνθάνοιτο ὑβρίζοντα, τοῦτον ὅπως μεταπέμ- 85
 ψαιτο, κατ' ἀξίην ἐκάστου ἀδικήματος ἐδικαίει· καὶ οἱ
 κατὰ τῆς ἀρχῆς τε καὶ κατήκοοι ἦσαν ἀνὰ πᾶσαν τὴν χώραν
 τῆς ἡρχε.

100
Jus dixit
severo.

101
Medorum
populi.

102
Phraortes
rex ab a.
647. Persis
et aliis A-
siae genti-
bus impe-

Δηϊόκης μὲν νυν τὸ Μηδικὸν ἔθνος ^ασυνέστρεψε μαῦνον,
 καὶ τούτου ἡρχε. ἔστι δὲ Μήδων τσάδε γένεα, ^βΒου- 52
 σαι, ^γΠαρητακηνοί, Στρούχατες, Ἀρίζαντοί, Βούδιοι, 90
 Μάγοι. γένεα ^δμὲν δὴ Μήδων ἐστὶ τσάδε. Δηϊόκεω
^αδὲ παῖς γίνεται Φραόρτης, ὃς, ^βτελευτήσαντος Δηϊόκεω,
 βασιλεύσαντος τρία καὶ πενήκοντα ἔτεα, παρεδῆξατο
²τὴν ἀρχήν. παραδεδῆξάμενος δὲ, οὐκ ^γἀπεχράτο ^δμούνων

^ε Sic M.R.K.F.a.c. Vulgo
 περὶ ἐ. ποιέονται ὅπως μή.

^ι Sic M.R.K.a.c. ὀρώντες V.S.
 ὀρέωντες F.b.d. Ald.

^β Sic K.M.R.F.a.c. nisi quod
 F. φαυλότεροι habet. καὶ σύντροφοι
 ἀγαθοί τε καὶ ἄλλοι λυπεοῖατο Ald.

^η Sic M.K.a.c.F. Alii ἑτεροῖων.

^ι Sic M.K. ὀρέωσι R.F.a.c. Ald.
 ὀρέωσι Schaeferus. In extr. τὴν
 ante χώραν om. Ald.

101.

^α συνεστρέφατο S.

^β Sic Ald. Βουσαί F.a.c. Βού-
 σαι Steph. Byz. ex h. l.

^γ Παρηκοντακηνοί V.S. cf. Cel-
 larius Geogr. Ant. III. 19. p.
 808.

^δ Sic M.S.K.R. δὴ om. F.b.
 edd. Mox τὰδε pro τσάδε b.
 d.S. Ald.

102.

^α μὲν b.d.

^β τελευτήσαντα τρία mediis om.

S.
^γ ἀπεχρήτο S. ἀπεχρέτο Schae-
 fer. Vulg. habet Suidas.

^δ Μήδων μούνων ἄρχειν K.F. μού-
 νων M. d. a.c.

ἀρχειν τῶν Μήδων· ἀλλὰ στρατευσάμενος ἐπὶ τοὺς Πέρ-⁹⁵ ριο ad-
 σας, πρώτοισί τε τούτοις ἐπεθήκατο, καὶ πρώτους Μή-
 3 δων ὑπήκοους ἐποίησε. μετὰ δὲ, ἔχων δύο ταῦτα ἔθνη,
 καὶ ἀμφοτέρα ἰσχυρὰ, κατεστρέφετο τὴν Ἀσίην, ἀπ'
 4 ἄλλου ἐπ' ἄλλο ἰὼν ἔθνος. ^εεἰς ὃ στρατευσάμενος ἐπὶ
 τοὺς Ἀσσυρίους, καὶ Ἰασσυρίων τούτους οἱ Νῆινον ^εεἶχον, ^{4. 10. 84.}
 καὶ ἦρχον πρότερον πάντων, τότε δὲ ἦσαν μεμουνωμένοι
 μὲν συμμάχων, ἅτε ἀπαστεώτων, ἄλλως μὲντοι ἑαυτῶν
 εὖ ἤκοντες· ἐπὶ τούτους δὴ στρατευσάμενος ὁ Φραόρτης,
 αὐτός τε διεφθάρη, ἄρχας ^δδύο καὶ εἴκοσι ἔτεα, καὶ ὁ
 στρατὸς αὐτοῦ ὁ πολλός. ⁵

103 Φραόρτew δὲ τελευτήσαντος, ^εἐξεδέξατο Κυαζάρης ὁ
²Φραόρτew τοῦ Δηϊόκεω παῖς. οὗτος λέγεται ^βπολλὸν ἔτι
 γενέσθαι ἀλκιμώτερος τῶν προγόνων· καὶ πρῶτός τε
^εἐλόχισε κατὰ τέλεα τοὺς ἐν τῇ Ἀσίῃ, καὶ πρῶτος διέ-
 ταξε χωρὶς ἐκάστους εἶναι, τοὺς τε αἰχμοφόρους, καὶ ¹⁰
 τοὺς ^δτοξοφόρους, καὶ τοὺς ἰππέας· ^επρὸ τοῦ δὲ ἀναμῆξ
³ἦν πάντα ὁμοίως ἀναπεφυρμένα. Οὗτος ὁ τοῖσι Λυ-
 δοῖσί ἐστι μαχεσάμενος, ὅτε νύξ ἡ ἡμέρη ^εεγένετό σφι
 μαχεμένοισι· καὶ ὁ τὴν Ἀλυος ποταμοῦ ἄνω Ἀσίην πᾶ-
 4 σαν συστήσας ἑαυτῷ. ^βΣυλλέξας δὲ τοὺς ὑπ' ἑαυτῷ ¹⁵
 ἀρχομένους πάντας, ἐστρατεύετο ἐπὶ τὴν Νῆινον, τιμωρέων
 5 τε τῷ πατρὶ, καὶ τὴν πόλιν ταύτην θέλων ἐξελεῖν. καὶ

Cyaxares a.
 625. secu-
 tus, mili-
 tum genera
 distinxit, et
 in ordines
 partitus
 est. Hicille,
 qui Lydis
 bellum fecit.
 [1, 74.]
 Obsidenti ei
 Ninum ur-
 bern a. 624
 supervenit
 Scytharum
 ex Europa
 in Asiam
 eruptio.
 [4, 10. 84.]

^ε εἰς τὸ Schæferus.

¹ Ἀσσυρίους S.

^ε ἔχων] εἶχον S.F.c.d. ἔσχον R.

^β Sic M.K.F.a.c. δύο τε S.b.d.
 vulgo.

103.

^α ἐδέξατο F.

^β πολλῶν S.

^ε Sic F.a.c. ἐλόχισε S.K.b.d.
 Suidas et Zonaras.

^δ Sic S.K.F. ἰππέας—τοξοφό-

ρους vulgo.

^ε Sic F. πρὸ δὲ τοῦδε d. προτοῦ

δὲ vulgo.

¹ ἦν et ὁμοίως om. S. Hinc sum-
 sit coloreim Themistius XXVI.
 p. 319. Wess.

^ε σφιν ἐγ. S.

^β Desunt seqq. usque ad Βα-
 βυλωνίης μάξης fin. 106. S.V.b.d.
 Vall.

104
Scythae
victores de
Media,
omni Asia
potiti.

105
Pergenti-
bus iis in
Egyptum,
occurrit
Pammiti-
chus rex,
isque per-
suadet ut
redeant.
Scytharum
parva ma-
nus eadem
Veneris
Celestis
Ascalone
despoliat.

οἱ, ὡς συμβαλὼν ἐνίκησε τοὺς Ἀσσυρίους, περικατημένῳ
τὴν Νίνον, ἐπῆλθε Σκυθίων στρατὸς μέγας· ἄγε δὲ αὐ-
τοὺς βασιλεὺς ὁ Σκυθίων Μεδίης, Πρωτοθύεω παῖς· οἱ 20
¹ ἐσέβαλον μὲν εἰς τὴν Ἀσίην, Κιμμερίους ἐκβαλόντες ἐκ
τῆς Εὐρώπης, τούτοις δὲ ἑπισπόμενοι φεύγουσι, οὕτω
εἰς τὴν Μηδικὴν χώραν ἀπίκοντο. Ἔστι δὲ ἀπὸ τῆς
λίμνης τῆς Μαιήτιδος ἐπὶ Φᾶσιν ποταμὸν καὶ εἰς Κόλ-
² χους τρήκοντα ἡμερέων εὐζώνῳ ὁδός. ἐκ δὲ τῆς Κολχίδος 25
οὐ πολλὸν ὑπερβῆναι εἰς τὴν Μηδικήν, ἀλλὰ ἐν τῷ διὰ
μέσου ἔθνος αὐτῶν ἐστὶ, Ἀάσπειρες· ταῦτο δὲ παραμει-
³ βομένιοις, εἶναι ἐν τῇ Μηδικῇ. οὐ μόντοι οἱ γε Σκύθαι
ταύτῃ ἐσέβαλον, ἀλλὰ τὴν κατύπερθε ὁδὸν πολλῶ μα-
κροτέρῃ ἐκτραπόμενοι, ⁴ ἐν δεξιῇ ἔχοντες τὸ Καυκάσιον 30
ὄρος. ἐνθαῦτα οἱ μὲν Μῆδοι συμβαλόντες τοῖσι Σκύ-
θῃσι, καὶ ἐσσωθέντες τῇ μάχῃ, τῆς ἀρχῆς κατελύθησαν·
οἱ δὲ Σκύθαι τὴν Ἀσίην πᾶσαν ἐπέσχον. Ἐνθῦτεν δὲ
⁵ ἦϊσαν ἐπ' Αἴγυπτον· καὶ ἐπεὶ τε ἐγένοντο ἐν τῇ Παλαισ- 53
τίνῃ Συρίῃ, Ψαμμίτιχός σφεας Αἰγύπτου βασιλεὺς ἀν- 35
τιάσας δώροισι τε καὶ λιτῇσι ⁶ ἀποτρέπει τὸ προσωτέρω
⁷ μὴ πορεύεσθαι. οἱ δὲ, ἐπεὶ τε ἀναχωρόντες ὀπίσω,
⁸ ἐγένοντο τῆς Συρίης ἐν Ἀσκάλῳ ⁹ πόλιν, τῶν πλεόνων
Σκυθίων παρεξελθόντων ἀσινέων, ὀλίγοι τινὲς αὐτῶν ὑπο-
λειφθέντες, ἐσύλησαν τῆς Οὐρανίης Ἀφροδίτης τὸ ἱρόν. 40
¹⁰ ἐστὶ δὲ τοῦτο τὸ ἱρόν, ὡς ἐγὼ πυνθανόμενος εὕρισκω,

¹ Sic F.a. ἄγε γε c. ἄγαγε Ald. ἦσαν Ald. F.

ἦγε δὲ Steph.

² ἐσέβαλλον F.

³ ἐπισπομένιοις c. Ald.

104.

⁴ Ἀάσπειρες Larcherus. cf. 110.

IV. 37. 40.

⁵ ἐν δεξιῇ δὲ F.

105.

⁶ Sic Schaeferus. ἦσαν Steph.

⁶ ἀποτρέπει Schaeferus.

⁷ Sic F.a. τροπῶν. M.K. προσω-
τέρῳ sine τὸ vulgo.

⁸ ἐγένοντο K. ἐγενέοντο Schaeferus.

⁹ Sic M.K.c. πόλιν F.a. et
vulgo.

¹⁰ ἀσυληθ. F. pro v. l.

¹¹ ἐστὶ δὲ τοῦτο τὸ ἱ. om. Ald. c.
et mox εὕρισκω om. Ald.

4 πάντων ἀρχαιότατον ἱρὼν ὅσα ταύτης τῆς θεᾶς. καὶ γὰρ
 τὸ ἐν Κύπρῳ ἱρὸν ἐνθεῦτεν ἐγένετο, ὡς αὐτοὶ ^h λέγουσι
 Κύπριοι· καὶ τὸ ἐν Κυθήροισι Φοινικέες εἰσι οἱ ἰδρυσά- 45
 5 μενοί, ἐκ ταύτης τῆς Συρίας ἰόντες. τοῖσι δὲ τῶν Σκυ-
 θέων συλήσασι τὸ ἱρὸν τὸ ἐν Ἀσκάλῳ, καὶ τοῖσι ^k τού-
 των αἰεὶ ἐγγόνιοι, ἐνέσκηψε ἡ θεὸς ^m θήλειαν νοῦσον·
 ὥστε ἅμα λέγουσί τε οἱ Σκύθαι διὰ τοῦτο σφεας ⁿ νο-
 σέειν, καὶ ὁρᾷ παρ' ἐαυτοῖσι τοὺς ἀπικνεομένους εἰς τὴν 50
 61 Σκυθικὴν χώραν ὡς διακέαται, τοὺς καλέουσι Ἐναρέας
 56 οἱ Σκύθαι. Ἐπὶ μὲν νυν ὀκτὼ καὶ εἴκοσι ἔτεα ἦρχον τῆς
 Ἀσίας οἱ Σκύθαι, καὶ τὰ πάντα σφι ὑπὸ τε ὕβριος καὶ
 ὀλγῶρις ἀνάστατα ἦν. χωρὶς μὲν γὰρ φόρων, ἐπρησσον
 παρ' ἐκάστων ^a τὸ ἐκάστοις ἐπέβαλλον· χωρὶς δὲ τοῦ 55
 φόρου, ἦρπαζον περιελαύνοντες τοῦτο ὅ τι ἔχοιεν ἕκαστοι.
 2 καὶ τούτων μὲν τοὺς πλεῦνας Κυαζάρης τε καὶ Μῆδοι
^d ζεινίσαντες καὶ καταμεθύσαντες κατεφόνευσαν. καὶ
 οὕτω ἀνεσώσαντο τὴν ἀρχὴν Μῆδοι, καὶ ἐπεκράτεον τῶν
 3 περ καὶ πρότερον. καὶ τὴν τε Νῖνον εἶλον, (ὡς δὲ εἶλον, 54
 ἐν ἑτέροισι λόγοις δηλώσω,) καὶ τοὺς Ἀσσυρίους ὑπο- 61
 4 χειρίους ἐποίησαντο, πλὴν τῆς Βαβυλωνίης μοίρης. μετὰ
 δὲ ταῦτα, ^e Κυαζάρης μὲν, βασιλεύσας ἑτεσσεράκοντα
 ἔτεα, σὺν τοῖσι Σκύθαις ἦρξαν, τελευτᾷ.
 57 Ἐκδέκεται δὲ Ἀστυάγης, ^a ὁ Κυαζάρειω παῖς, τὴν 65

His et eo-
 rum poste-
 ris mor-
 bum in-
 flictum esse
 muliebrem.

Scythæ
 Asia ejecti
 a. 596.
 Ninus cap-
 ta [et ever-
 sa, domi-
 nantibus
 adhuc Scy-
 this,] a.
 606.

^h Κύπριοι λέγουσι F.

ⁱ Sic mss. Ald. ὄντες ed. Steph. sec.

^k τούτων] Sic Ald. τούτων M. F.a.b.

^l Ita Wesseling. e Longino περὶ Ὑψ. c. 27. ὁ θεὸς edd. mss.

^m θλίψιν Schæferus cum Koenio Gregor. Dial. Ion. 41. Θάλασσαν inf. III. 102.

ⁿ νοσέειν K.M.F. Alii νοσῶ.

106.

^a τὰ ε. Schæferus.

^b ἐπέβαλλον F. probante Schweigs.

^c Sic K.M.F.a. ὅπερ edd.

^d Sic F.a. Schæfer. Vulgo ζει-
νίσαντες.

^e Hic rursus inc. V.S. ubi om. σὺν τοῖσι Σκ. ἦρξαν.

^f Sic M.K. Vulgo τεσσαράκ.

107.

^a ὁ om. K.F.c. Mox τὴν οὐνο-
μα ἔθετο S.

Astyages a.
 585 factus

1, et
ma pater
andanes,
x Aryeni
ore anno
te ducta,
74.] ob
mniū
filia sibi
latum,
nditione
ssita ex-
inea, dat
m ux-
m Cam-
ni Perse
572.

108

o aliud
mniū
tyages,
ia gravi-
primo
ptiarum
no ex
rais ar-
ssita,
em ea
erum
perit,
nrago
t necan-
m.

βασιληῆν. καὶ οἱ ἐγένετο θυγάτηρ, τῇ ὄνομα ἔθετο Μαν-
2 δάνην. τὴν ἔδωκε Ἀστυάγης ἐν τῷ ὕπνῳ οὐρῆσαι τοσαύ-
τον, ὥστε πληῖσαι μὲν τὴν ἑωυτοῦ πόλιν, ἐπικατακλύσαι
3 δὲ καὶ τὴν Ἀσίην πᾶσαν. ὕπερθέμενος δὲ τῶν μάγων
τοῖσι ὄνειροπόλοισι τὸ ἐνύπνιον, ἐφοβήθη, παρ' αὐτῶν 10
4 αὐτὰ ἕκαστα ἁμαθῶν. μετὰ δὲ, ἔτην Μανδάνην ταύτην,
εἴσαν ἤδη ἀνδρὸς ὠραίην, Μήδων μὲν τῶν ἑωυτοῦ ἀξίων
οὐδενὶ διδοῖ γυναῖκα, δεδοικώς τὴν ὄψιν· ὁ δὲ Πέρσης
διδόι, τῷ ὄνομα ἦν Καμβύσης· τὸν εὗρισκε οἰκίῃς μὲν
εἶοντα ἀγαθῆς, τρόπου δὲ ἡσύχιου· πολλῶ ἔνερθε ἄγων 15
αὐτὸν μέσου ἀνδρὸς Μήδου. Συνοικεούσης δὲ τῷ Καμ-
βύσῃ τῆς Μανδάνης, ὁ Ἀστυάγης τῷ πρώτῳ ἔτει εἶδε
2 ἄλλην ὄψιν. ἔδωκε δὲ οἱ ἐκ τῶν αἰδοίων τῆς θυγατρὸς
ταύτης φῦναι ἄμπελον· τὴν δὲ ἄμπελον ἐπισχεῖν τὴν
3 Ἀσίην πᾶσαν. ἰδὼν δὲ τοῦτο, καὶ ὕπερθέμενος τοῖσι 80
ὄνειροπόλοισι, μετεπέμψατο ἐκ τῶν Περσέων τὴν θυγα-
4 τέρα ἐπίτεκα εἴσαν. ἀπικομένην δὲ ἐφύλασσε, βου-
λόμενος τὸ ἐγεννώμενον ἐξ αὐτῆς διαφθεῖραι· ἐκ γὰρ οἱ
τῆς ὄψιος οἱ τῶν μάγων ὄνειροπόλοι ἐσήμαινον, ὅτι μέλ-
λοι ὁ τῆς θυγατρὸς αὐταῦ γόνος βασιλεύσειν ἀντὶ ἐκείνου. 85
5 Ταῦτα δὴ ὦν φυλασσόμενος ὁ Ἀστυάγης, ὡς ἐγένετο ὁ

^b Sic Schæferus, ex sententia
H. Stephani Wesselingio pro-
bata. ὑποθέμενος edd. mss.

^c αὐτέων] Sic Ald. αὐτῶν S. et
ceteri.

^d Sic S.K.M.F.a.b.c.d. ἑκμα-
θῶν edd.

^e Sic K.S.P.F.a.b.c.d. τὴν μὲν
M. M. Ald.

^f Sic K.S.F.a.b.c.d. οἰκίῃς M.
Ald.

^g ἡσύχιον S. et mox μέσον α.
Wesselingius confert Justin. I.

4.

108.

^a Sic M.K.F.a.c. Vulgo om.
dè cum S.

^b Sic vulg. et F.a.b.c.d. ὑπο-
θέμενος S.K.

^c Sic Ald. R.a.c. Vide Hem-
sterhus. ad Thom. Mag. v. Ἐπί-
τεξ. Bast. Gregor. p. 155. ἐπί-
τοκα S.M.V.K.F.b.d.

^d εἴσαν b.

^e γενόμενον c.d. Μοx καὶ ἐκ γὰρ
edd. vett. et b.

^f Sic S.R.M.K.F.a.c.d. Vulgo
μέλλει.

Κῦρος, καλέσας Ἄρπαγον, ἄνδρα οἰκῆϊον, καὶ πιστό-
τατόν τε Μήδων, καὶ πάντων ἐπίτροπον τῶν ἑαυτοῦ,

⁶ ἔλεγέ αἱ ἑτοιμάδε· “Ἄρπαγε, πρῆγμα τὸ ἄν τοι προσ-

“ θέω, μηδαμῶς παραχρήσῃ μηδὲ ἐμέ τε παραβάλη, 90

“ καὶ ἄλλους ἐλόμενος, ἐξ ὑστερης ἰσὺ ἐαυτῷ περι-

7^α πέρσης. λάβε ἔτον Μανδάνη ἔτεκε παῖδα· φέρων δέ

“ Ἔς σωτοῦ, ἀπόκτεινον· μετὰ δὲ, θάψον τρόπον ὅτεω

8 “ αὐτὸς ἰβούλει.” Ὁ δὲ ἀμείβεται “ ὦ βασιλεῦ,

“ οὕτε ἄλλοτε κω ὁ παρεῖδες ἀνδρὶ τῷδε ἄχαρι οὐδὲν, 95

“ φυλασσόμεθα δὲ ἐς σὲ καὶ ἐς τὸν Ῥμετέπειτα χρόνον

“ μηδὲν ἐξαμαρτεῖν. ἀλλ’ εἴ τοι φίλον ταῦτο οὕτω γί-

“ νεσθαι, χρή δὴ, τό γε ἐμὸν, ὑπηρετέεσθαι ἑπίτηδέως.”

19 Τούτοις ἀμειψόμενος ὁ Ἄρπαγος, ὥς οἱ παρεδόθη τὸ

παιδίον κεκοσμημένον τὴν ἐπὶ ^αθανάτῳ, ^βἥτις κλαίων εἰς

τὰ οἰκία. παρελθὼν δὲ ἔφραζε τῇ ἐαυτοῦ γυναικὶ τὸν

πάντα ὁ Ἀστυάγεος ῥηθέντα λόγον. ἡ δὲ πρὸς αὐτὸν

2 λέγει· “Νῦν ὦν τί σοι ἐν νόῳ ἐστὶ ποιέειν;” Ὁ δὲ

ἀμείβεται· “Οὐκ ἔῃ ἐνετέλλετο Ἀστυάγης· οὐδ’ εἰ

“¹ παραφροῇσεται τε καὶ μανεῖται κάκιον ἢ νῦν μαίνεται, ⁵

“ οὐ οἱ ἐγώ γε προσθήσομαι τῇ γνώμῃ, οὐδὲ ἐς ^δ φόνον

8 τὰδε S. Mox προθέω Ald.

^b μηδαμᾶ R.V.b.d. μηδαμοῦ S.
μηδαμῶς M.K.F. μηδαμὰ a.c. μη-
δαμῇ edd. In msstorum discor-
dia vetustissimi libri scripturam
servavi.

ⁱ σὺ εἰμι M.a. σὺ εἰμι K.S.F.
Vulgo εἰμι tantum. Atque al-
teram lect. solœcam esse statuit
Matthiæ. σὺ αἶψα C. σεωντῶ
Schæfer. Ald. ἐξυστερήσεις, σὺ
εἰμι d.

^k τὸν αὖ S. Edd. b. αὖ om. M.
K. et alii.

¹ Sic M.K.F.a.b.c.d. ἐς ἐσω-
 τοῦ P. ἐς αὐτοῦ S. alii. cf. III.
 36. Observ. Miscell. III. p. 142.

^m βούλοιο R.

ⁿ ἄλλο τέ κοτε d.

^o παρίδον S. παρίδες b.d.

Ρέσπειτα C.

9 $\epsilon^{\nu} \tau_{\nu} S$.

Ἔπιτηδείως S.b.

109.

^a θάνατον S.

^b Sic Schæfer. *ŋ* b. *iei* d.
Vulgo *ŋiei* cum S.

^c Sic S. et alii. Vulgo οἰκεῖα.

^d Ἀστυάγειω S. hic et mox. Sic
et Schaefer. Mox *ἐνθέρτα* om. c.

^c ὡς ἐνετείλατο P. marg.

¹ Sic M.K.S. et alii. παραφρασίει τε Ald.

ε' φόνον S.

- 3 “ τοιοῦτον ὑπηρετήσω. πολλῶν δὲ ^{εἵνεκα} οὐ φοβούμεθα
 “ μιν· καὶ ὅτι αὐτῷ μοι συγγενὴς ἐστὶν ὁ παῖς, καὶ ὅτι
 “ Ἀστυάγης μὲν ἐστὶ γέρον, καὶ ἄπαις ἔρσενος γόνου.
 4 “ εἰ δὲ ^ἡ θελήσει, τούτου τελευτήσαντος, εἰς τὴν θυγατέρα ¹⁰
 “ ταύτην ἀναβῆναι ἢ τυραννίς, ἧς νῦν τὸν υἱὸν κτείνει δι’
 “ ἐμεῦ, ἄλλο τί ἢ λείπεται τὸ ἐνθῆνεν ἐμοὶ κινδύνων ὁ
 “ μέγιστος; ἀλλὰ τοῦ μὲν ἀσφαλέος εἵνεκα ἐμοὶ, δεῖ
 “ τοῦτον τελευτᾶν τὸν παῖδα· δεῖ μὲν τοι τῶν τινὰ Ἀσ-
 “ τυάγεος αὐτοῦ φονεῖα γενέσθαι, καὶ ¹ μὴ τῶν ἐμῶν.” ¹⁵

110 Ταῦτα ^αεἶπε, καὶ αὐτίκα ἄγγελον ἔπεμπε ἐπὶ ^βτῶν
 βουκόλων τῶν Ἀστυάγεος τὸν ἡπίστατο νομᾶς τε ^εἐπι-
 τηδεωτάτας νέμοντα, καὶ ^δοὔρεα θηριωδέστατα· τῷ οὐ-
 νομα ἦν ^εΜιτραδάτης, συνοίκεε δὲ τῇ ἐωυτοῦ ^εσυνδούλῳ·
 οὐνομα δὲ τῇ γυναικὶ ἦν τῇ συνοίκεε, Κυνὰ, κατὰ ^ετὴν ²⁰
 Ἑλλήνων γλῶσσαν· κατὰ δὲ τὴν Μηδικὴν, Σπακῶ· τὴν
 2 γὰρ κύνα καλέουσι σπάκα Μῆδοι. αἱ δὲ ὑπάρεαί εἰσι
 τῶν ^βοῦρέων ἔθθα τὰς νομᾶς τῶν βοῶν εἶχε οὗτος δὴ ὁ
 βουκόλος, πρὸς βορέῳ τε ἀνέμου τῶν ^ιἈγβατάνων, καὶ
 3 πρὸς τῷ πόντου τοῦ Εὐξείνου. ταύτη μὲν ^κγὰρ ἡ Μηδικὴ ²⁵
 χώρα πρὸς ¹Σασπεύρων ὀρεινὴ ἐστὶ κάρτα, ^μκαὶ ὑψηλὴ

^β εἵνεκεν d. Schæfer.

^ι Sic F.a.c. Ald. ἄρσενος V.S.

b.d.

^κ θελήσει S.

¹ οὐ τῶν a.

110.

^α Sic S.M.V.K.F.a.b.c.d. εἶπας
absque καὶ Ald.

^β Sic M.K. τὸν βουκόλον τὸν F.
a.c. Ald. τὸν βουκόλον τοῦ b.d.S.
Mox Ἀστυάγεως S. et ἐπίστατο.

^ε Sic F.a.c. ἐπιτηδεωτάτας K.
ἐπιτηδεωτάτας S. ἐπιτηδεωτάτας Ald.
ἐπιτηδεωτάτας b. ἐπιτηδεωτάτων d.

^δ οὔρεα M.F. Mox θηριωδέστατα
S.

^ε Μητραδ. semper P.

^ε Sic S. vid. II. 134. συνδούλῳ
omisso τῇ M.K.F.a.c. δὲ τῇ ε.
συνδούλῳ b. edd. vett. τὴν ε. συν-
δούλῳ d.

^ε Sic M.K.S. τὴν τῶν Ἑ. alii.

^β οῦρέων M.K.S. Paulo ante δὲ
om. S.

^ι Sic M.V.K.S.F.b.d. Ald.
Ἐκβ. a.c. Steph.

^κ γὰρ δὴ ἡ b.

¹ Sic Gronovius et mss. Paris.
Σασπεύρων Ald. ἀπείρων S. προσ-
οσπεύρων F.

^μ καὶ ὑψηλὴ τε usque ad βου-
κόλος om. S.V. qui deinde σκυδῆ

τε καὶ ἰδοῖσι συνηρέφης· ἢ δὲ ἄλλη Μηδικὴ χώρα ἐστὶ
 4 πᾶσα ἄπεδος. ἐπεὶ ὦν ὁ βουκόλος σπουδῇ πολλῇ κα-
 λεόμενος ἀπίκετο, ἔλεγε ὁ Ἄρπαγος τάδε· “Κελεύει
 “σε Ἀστυάγης τὸ παιδίον ταῦτο λαβόντα, θείναι ἐς τὸ 30
 “ἐρημότατον τῶν οὐρέων, ὅπως ἂν τάχιστα διαφθα-
 5 “ρεῖ. καὶ τάδε τοι ἐκέλευσε εἰπεῖν, ἢ μὴ ἀποκτείνης
 “αὐτὸ, ἀλλὰ τῶν τρόπων ῥ περιποιήσῃ, ὀλεθρῶ τῷ κα-
 “κίστῳ σε ἡ διαχρήσασθαι· ἐπορᾶν δὲ ἐκκείμενον ἴδια
 I I “τέταγμαί ἐγώ.” Ταῦτα ἀκούσας ὁ βουκόλος, καὶ 35 Babelcus
 ἀναλαβὼν τὸ παιδίον ἤϊε τὴν αὐτὴν ὀπίσω ὁδόν, καὶ rem uxori
 2 ἀπικνέεται ἐς τὴν ἑπαυλίαν. τῷ δ' ἄρα καὶ αὐτῷ ἡ γυνή, narrat:
 ἐπίτεξ· εὖσα πᾶσαν ἡμέραν, ὅτε πως κατὰ δαίμονα
 τίκτει, οἰχομένου τοῦ βουκόλου ἐς πόλιν. ἦσαν δὲ ἐν
 φροντίδι ἀμφοτέροι ἀλλήλων πέρι· ὁ μὲν, τοῦ τόκου τῆς
 γυναικὸς ἀρρωδεῶν· ἡ δὲ γυνὴ, ὅτι οὐκ ἐαθῶς ὁ Ἄρπαγος 56
 3 μεταπέμφαιτο αὐτῆς τὸν ἄνδρα. ἐπεὶ τε δὲ ἀπονοστή- 41
 σας ἐπέστη, οἷα ἐξ ἡλέπτου ἰδοῦσα ἡ γυνὴ, εἶρετο προ-
 τέρη, ὅ τι μιν οὕτω προθύμως Ἄρπαγος μεταπέμφαιτο.
 4 ὁ δὲ εἶπε· “ὦ γύναι, εἰδὼν τε ἐς πόλιν ἐλθὼν καὶ 45
 “ἤκουσα τὸ μῆτε ἰδεῖν ὄφελον, μῆτε κοτε γενέσθαι
 “ἐς δεσπότηας τοὺς ἡμετέρους. οἶκος ὁ μὲν πᾶς Ἀρπά-

ἂν abaque πολλῇ habent, et καὶ
 ἔλεγον. Sic et b. in quo h. l. non
 nisi ἐπεὶ ὦν ὁ β. om.

^a Thomas M. v. Ἀπιδός. Mox
 σε post κελεύει om. S.

^o ἰρίων M. K. S.

^p περιποιήσῃ P. marg.

^q διαχρήσασθαι ἐτηρᾶν S.

^r Sic K. S. V. Ald. τέταγμαί M.
 F. a. c.

111.

^a Sic S. Ald. ἦε d. ἦε F. qui
 mox ἦε et c. 113. ἦε.

^b τὸ τέκος S. V. Mox ἰρρυδίαν

S. et paulo post οὐκ ἠρθῶς pro οὐκ
 ἐαθῶς.

^c Sic S. K. R. F. a. b. c. Vulgo
 μετεπέμφατο.

^d ἀπέλπτου V. Deinde μετα-
 πέμφαιτο Gronovius e M. ubi
 μετεπέμφατο S. K. F. b. c. d.

^e ὄφελον V. S. cf. Thomas M.
 in v.

^f δεσπότηας vulgo. δεσπότηας M.
 K. S. F. a. d. quod omnes habent

c. 129. Mox τοὺς om. b. S. Ald.
^g μὲν γὰρ ἅπας d.

γουνάτων τοῦ ἀνδρός, ^a ἔχρηζε μηδεμίῃ τέχνῃ ἐκθεῖναι μιν.

2 ὁ δὲ οὐκ ἔφη οἷός τε εἶναι ἄλλως αὐτὰ ποιεῖν· ἐπιφοι-
τήσιν γὰρ κατασκόπους ἐξ Ἀρπάγου ^b ἐποψομένους· 70

^c ἀπολέσθαι τε κάκιστα, ἣν μὴ σφεα ποιήσῃ. ὥς δὲ
οὐκ ἔπειθε ^d ἄρα τὸν ἄνδρα, ^e δεύτερα λέγει ἡ γυνὴ τάδε·

3 “ Ἐπεὶ τοίνυν αὐτὸν δύναμαί σε πείθειν μὴ ἐκθεῖναι, σὺ δὲ

“ ὥδε ποιήσον, εἰ δὴ ^f πᾶσά γε ἀνάγκη ὀφθῆναι ἐκκει-
4 “ μενον· τέτοκα γὰρ καὶ ἐγὼ, τέτοκα δὲ τεθνέος· ταῦτο 75

“ ^g μὲν φέρων πρόθεσ, τὸν δὲ τῆς ^h Ἀστυάγεος θυγατρὸς

“ παῖδα ὥς ἐξ ἡμέων ἔοντα ⁱ τρέφωμεν· καὶ οὕτω οὔτε

“ σὺ ἀλώσεις ἀδικέων τοὺς ^k δεσπότεας, οὔτε ἡμῖν κακῶς

5 “ βεβουλευμένα ἔσται. ὅ τε γὰρ τεθνέως βασιληΐης τα- 80

“ φῆς κυρήσει, καὶ ὁ ^l περιεὼν οὐκ ^m ἀπολέει τὴν ψυ-

13 “ χήν.” Κάρτα τε ἔδοξε τῷ βουκόλῳ πρὸς τὰ παρεόντα

2 εὖ λέγειν ἡ γυνή, καὶ αὐτίκα ἐποίησε ταῦτα. τὸν μὲν ἔφερε

θανατώσων παῖδα, ταῦτον ⁿ μὲν παραδιδού τῇ ἑαυτοῦ

γυναικί· τὸν δὲ ἑαυτοῦ, ἔοντα νεκρὸν, λαβὼν ἔθηκε ἐς τὸ 85

ἄγγος ἐν τῷ ἔφερε τὸν ἕτερον· κοσμήσας δὲ τῷ κόσμῳ

παντὶ τῷ ἑτέρου παιδὸς, φέρων ἐς τὸ ἐρημότατον τῶν 57

3 ^b οὐρέων τιθεῖ. ὥς δὲ τρίτῃ ἡμέρῃ τῷ παιδίῳ ἐκκειμένῳ

112.

^a ἔχρηζε F. ἔχρηζε Schæfer.
ἔχρηζε vulgo. Paulo ante γουνάτων
F. a.

^b Sic R. K. M. F. a. c. κατοψ.
Ald. et al. ἐξ Ἀρπάγου κατασκό-
πους κατοψομένους S.

^c ἀπολέσθαι S.

^d ἄρα om. S.

^e δεύτερον S. b. d. Mox δ ποιή-
σων S.

^f Sic Ald. S. V. R. F. a. c. d. γε
om. M. K. Gronov. Wesseling.
quorum hic sequentia colligit
loca, ubi particula ista negligi-

tur; scil. II. 22. 35. IV. 179.
V. 52. Soph. Elect. 1527. Pla-
to Phædr. p. 243. D. Euthyph.
p. 7. D.

^g μὲν μὴ b.

^h Ἀστυάγεω S. qui infra ἡμῶν.

ⁱ τρέφωμεν F. b.

^k δεσπότεας Ald. V. R. δεσπότεας
S. M. K. F. c. d. cf. 111.

^l περιὼν S. a. c.

^m ἀπολέει M. K. F. a. c. ἀπολέσει
S. V. b. d. Ald.

113.

^a μὲν om. S. F. b.

^b οὐρέων M. Vulg. habet S.

pepererat,
pro altero
exponit :
hunc au-
tem, qui
postea Cy-
rus dictus
est, pro suo
educat.

ἐγένετο, ἥτε ἐς πόλιν ὁ βουκόλος, τῶν τινα ^επροβόσκων
 4^d φύλακον αὐτοῦ καταλιπών. ἐλθὼν δὲ ἐς τοῦ Ἀρπά-90
 γου, ἀποδεικνύναι ἔφη ἐτοῖμος εἶναι τοῦ παιδίου τὸν
 νέκυν. πέμψας δὲ ὁ Ἀρπαγος τῶν ἑαυτοῦ δορυφόρων
 τοὺς πιστοτάτους, εἶδε τε διὰ τούτων, καὶ ἔθαψε τοῦ
 5 βουκόλου τὸ παιδίον. καὶ τὸ μὲν ^εἐτέθαπτο· τὸν δὲ
 ὕστερον τούτων Κῦρον ὀνομασθέντα παραλαβῶσα ἔτρεφε 95
 ἡ γυνὴ τοῦ βουκόλου, ὄνομα ἄλλο καὶ τι καὶ οὐ Κῦρον
 θεμένη.

I 14

Cyrus de-
 cennia a.
 561 rex in
 lusu a
 congerro-
 nibus fa-
 ctus, puero
 nobili ver-
 berato, ac-
 cusatur ab
 ejus patre
 Artembare
 apud Astya-
 gen.

Καὶ ^αὅτε δὴ ἦν δεκαέτης ὁ παῖς, πῆγμα ἐς αὐτὸν
 2 τοιοῦδε γενόμενον ἐξέφηνέ μιν. ἔπαιζε ἐν τῇ κἀμῃ ταύτῃ
 ἐν τῇ ἦσαν καὶ αἱ βουκολίαι αὗται, ^βἐπαιζε δὲ μετ'
 ἄλλων ἡλίκων ἐν ὁδῷ· καὶ οἱ παῖδες παίζοντες εἴλοντο
^εἑωυτῶν βασιλεῖα εἶναι ταῦτον δὴ τὸν ^δτοῦ βουκόλου
 ἐπικλησιν παῖδα. ὁ δὲ ^εαὐτῶν διέταξε τοὺς μὲν, οἰκίας·
 οἰκοδομέειν· τοὺς δὲ, δορυφόρους εἶναι· τὸν δὲ κου τινὰ
 αὐτῶν, ὀφθαλμὸν βασιλέος εἶναι· τῷ δὲ τινι, τὰς ἀγ-
 γελίας ^εἐσφέρειν ἐδίδου γέρας· ὥς ἐκάστῳ ἔργον προσ-
 3 τάσσω. εἰς δὴ τούτων τῶν παιδίων συμπαίζων, ἐὼν 5
^βἈρτεμβάρους παῖς, ἀνδρὸς δοκίμου ἐν Μήδοισι· οὐ γὰρ
 δὴ ^ιἐποίησε τὸ προσταχθὲν ἐκ τοῦ Κύρου· ἐκέλευε αὐτὸν
 4 τοὺς ἄλλους παῖδας ^κδιαλαβεῖν. πειθόμενων δὲ τῶν

^ε προβοσκῶν F.a.c.

^d Sic M.K.S.V.F.a.c.d. φύλακα
 vulgo et b. Mox ἐς τὸ Ἀρπάγου S.

^ε ἐτέθαπτο R.M.K.F.a.c. Alii
 ἐθάπτετο cum S. Mox τοῦτον Ald.

I 14.

^α Sic Ald. V.S.R. δὴ om. M.
 F.a.c. ὅτε ἦν δὴ d.

^β ἐπαιδε μετ' S.

^ε ἑωυτὸν S.

^δ τοῦ om. b.d.S. Tum βουκό-
 λον S.

^ε αἰτέων Ald. V. αὐτῶν M.S.

F.b.c.

^ι τῶν M.K.F.a.c.d. Vulg. ma-
 lunt Schaefer. et Wyttenbach.
 Sel. Hist. p. 351. Mox αὐτῶν S.

^ε Sic Ald. V.S.R.a.b.c.d. φέ-
 ρειν M.K.F.

^β Sic M.K.F. Ἀρτεμβάρου Ald.
 et al. Ἀρτεβάρου S.

^ι οὐκ ἐποίησε Steph. marg.

^κ διαλαβεῖν S.M.F. Parimeli δια-
 λαβεῖν Ald. Mox τρηχέως om. S.

παῖδαν, ὁ Κύρος τὸν παῖδα τρηχέως κάρτα ¹περιέσπε ¹⁰
 μαστιγέων· ὁ δὲ, ²ἐπεὶ τε μετείθη τάχιστα, ὥς γε δὴ
 ἀνάξια ἑαυτοῦ παθὼν, μᾶλλον τι περίημέκτεε· κατελ-
 θὼν ³δὲ εἰς πόλιν, πρὸς τὸν πατέρα ἀποικιζέτο τῶν ὑπὸ
 ὁ Κύρου ⁴ἤτησε, λέγων δὲ ὅτι Κύρου, (οὐ γάρ κω ἦν
 ταῦτο τῶνομα,) ἀλλὰ πρὸς τοῦ βουκόλου τοῦ Ἀστυ- ¹⁵
⁵άγεος παιδός. Ὁ δὲ Ἀρτεμβάρης ὀργῇ, ὥς εἶχε, ἐλθὼν
 παρὰ τὸν Ἀστυάγεα, καὶ ἅμα ἀγόμενος τὸν παῖδα,
 ἀνάρσια πρήγματα ⁶ἔφη πεπονθέναι, λέγων· “ὦ βα-
 “ σιλεῦ, ὑπὸ τοῦ σοῦ δούλου, βουκόλου δὲ παιδός, ὥδε
 “ περιῦβρίσμεθα.” (δεικνὺς τοῦ παιδός τοὺς ὤμους.) ²⁰

115 Ἀκούσας δὲ καὶ ἰδὼν ⁷ὁ Ἀστυάγης, θέλων τιμωρῆσαι
 τῷ παιδί τιμῆς τῆς Ἀρτεμβάρους ⁸εἵνεκα, μετεπέμπετο
²τὸν τε βουκόλον καὶ τὸν παῖδα. ἐπεὶ τε δὲ παρῆσαν
 ἀμφότεροι, βλέψας πρὸς τὸν Κύρον ὁ Ἀστυάγης, ἔφη·
 “ ⁹Σὺ δὴ, εἰὼν τοῦδε τοιούτου ἑόντος παῖς, ἐτόλμησας τὸν ²⁵
 “ τοῦδε παῖδα, ἑόντος πρώτου παρ’ ἐμοί, ¹⁰ἀεικίῃ τοιῇδε
³“ περισπῆν;” Ὁ δὲ ¹¹ἀμείβετο ὥδε· “ὦ δέσποτα,
 “ ἔγωγ δὲ ταῦτα τοῦτον ἐποίησα σὺν δίκῃ. οἱ γὰρ με
 “ ¹²ἐκ τῆς κόμης παῖδες, τῶν καὶ ὅδε ἦν, παίζοντες, ⁵⁸
⁴“ σφέων αὐτῶν ἐστήσαντο βασιλέα. ἐδόκεον γὰρ σφι

Cyri a rege
interrogati
constantia.

¹ περιέπε S.V.b. περιέσπαισε K.
² Sic K.M.F.a. ἐπειτε ἐμετείθη
 Ald. μετήχθη V. ἐπειτε ἐμαστίχ-
 θη S. ἐπεὶ ἐμετείθη b.d. ἐπεὶ γε
 μετείθη c.

³ δὲ om. S.
⁴ τοῦ Κύρου b.
⁵ ἤτησε c.
⁶ οὐ Κύρου S.d. ὁ Κύρου F.
⁷ ὄνομα b. Mox Ἀστυάγεω S.
⁸ ἔφησε S. cf. VI. 136. Mox
 δὲ post βουκόλου om. S. qui infra
 τοὺς ὤμους τοῦ παιδός.

115.

⁹ δ om. K.S.a.b.d. Ald.

VOL. I.

¹⁰ Sic F.b. S. ἔνεκα alii. ἐνεκεν c.
 εἵνεκεν Schæfer. Supra Ἀρτεμβά-
 ρω S.

¹¹ σὺ δὲ c.S.
¹² ἀεικίῃ M.K.F.a.b.c.cf.I. 73.
 (qui locus deest S.) III. 160.
 ἀεικίῃ Ald. Schæfer. ἀδικίῃ V.d.
 ἀκίῃ S. Vid. Heynius ad Hom.
 Il. ω'. 19.

¹³ Sic K.S.P.F.b. Vulgo ἀμεί-
 βεται.

¹⁴ Sic S. δὲ om. F.a.b.c.d. et
 alii.

¹⁵ ἐκ om. d.

“ εἶναι ἐς τοῦτο ^hἐπιτηδεύατος. οἱ μὲν νυν ἄλλοι παῖ- 30
 “ δες τὰ ἐπιτασσόμενα ἐπετέλεον· οὗτος δὲ ἀνηκούστέ
 “ τε, καὶ λόγον εἶχε οὐδένα· ἐς ὃ ⁱἔλαβε τὴν δίκην. εἰ
 “ ὦν δὴ τοῦδε εἵνεκα ^kἄξιός τευ κακοῦ εἰμι, ἴδε τοι
 “ ^lπάρειμι.” Ταῦτα λέγοντος τοῦ παιδός, τὸν Ἀστυ-
 ἀγεα εἰσῆει ἀνάγνωσις αὐτοῦ· καὶ οἱ ὅ τε χαρακτήρ τοῦ 35
 προσώπου προσφύρεσθαι ἐδόκεε ^mἔς ἑαυτὸν, καὶ ἡ ὑπό-
 κρισις ⁿἐλευθερωτέρῃ εἶναι· ὅ τε χρόνος τῆς ^oἐκθέσιος τῇ
 ἡλικίᾳ τοῦ παιδός ἐδόκεε συμβαίνειν. ἐκπλαγεῖς δὲ τού-
 τοις, ἐπὶ χρόνον ἀφθογγος ἦν. μόγις δὲ δὴ κοτε ^pἀνε-
 νευχθεῖς, εἶπε, θέλων ἐκπέμψαι τὸν Ἀρτεμβάρεα, ἵνα 40
 τὸν βουκόλον ^qμοῦνον λαβὼν βασανίσῃ· “ Ἀρτέμβαρες,
 “ ἐγὼ ταῦτα ποιήσω, ὥστε σὲ καὶ τὸν παῖδα τὸν σὸν
 “ ^rμηδὲν ἐπιμέμψεσθαι.” Τὸν μὲν δὴ Ἀρτεμβάρεα πέμ-
 πει· τὸν δὲ Κῦρον ἦγον ^sἔσω οἱ θεράποντες, κελεύσαντος
 5 τοῦ ^tἈστυάγεος. ἐπεὶ δὲ ὑπελέλειπτο ὁ βουκόλος μοῦ- 45
 νος, ^uμουνυθέντα δὲ αὐτὸν ^vεἶρετο ὁ Ἀστυάγης, κῶθεν
 λάβοι τὸν παῖδα, καὶ τίς εἴη ὁ παραδούς; ὁ δὲ ἐξ ἑωυ-
 τοῦ τε ἔφη γεγονέναι, καὶ τὴν τεκαῦσαν αὐτὸν ^wἔτι εἶναι
 6 παρ’ ἑαυτοῦ. Ἀστυάγης δὲ μιν οὐκ ^xεὖ βουλευέσθαι ἔφη,

^h ἐπιτηδεύατος V. ἐπιτηδείότη-
τος S.

ⁱ ἔβαλε S.

^k ἄξιός τε F.

^l ἴδε F.a.c. cf. 111. extr. ἄδε
ceteri.

116.

^a Sic V.S.a.b.c.d. ὡς ἑαυτὸν
ed. vett. ἐς αὐτοὺς M.K.F. plau-
dente Gronovio.

^b ἐλευθερωτέρῃ F. ἐλευθεριωτέρῃ
Porti (Lexic. v. ὑποκρίσις) proba-
runt Reiskius et Wesselingius,
recepit Reizius.

^c Sic M.K.F.a.c.d. Vulgo ἐκ-
θέσιος cum S.

^d ἀνανεχθεῖς S. ἀνενεχθεῖς Eu-

stathius Od. θ. p. 1604, 7 = 319,
20. Zonara Lex. p. 216.

^e μόνον F. λαβὼν om. S.K.

^f Sic M.K.R.F.a.c. ὥστε καὶ
παῖδα d. edd. vett. S.

^g Sic K.F.a.c. εἶσω S. vett.
ed. Supra ἄγον F. pro ἦγον.

^h Ἀστυάγεω S. Mox ὑπελέλειπ-
το S.

ⁱ μουνυθένταδὲ S. μουνυθέντα,
τάδε Ald. R.V.P.F.a.c. μουνυθέν-
τα δὲ, τάδε b.d. μόνυθεν τάδε M.
K. probante Gronovio. μουνυ-
θέντα δὲ corrigunt Wessel. et
Valcken. Mox ὁ delet Valcken.

^k ἦρετο F. Mox εἰ pro εἴη S.

^l εἶσαι ἔτι F. et sic forte M.

116
Rex eum
agnoscit,
et bubul-
cus verum
fatetur.

ἐπαυμέοντα ἐς ἀνάγκας μεγάλας ἀπικνέεσθαι· ἅμα τε ⁵⁰
λέγων ταῦτα, ^m ἐσήμαινε τοῖσι δορυφόροις λαμβάνειν
7 αὐτόν. ὁ δὲ, ἀγόμενος ἐς τὰς ⁿ ἀνάγκας, οὕτω δὴ
8 ἔφαινε τὸν ἑόντα λόγον. ἀρχόμενος δὴ ἀπ' ἀρχῆς ^p δι-
εξῆι, τῇ ἀληθείᾳ χρεώμενος· καὶ κατέβαινε ἐς λιτάς τε,
καὶ συγγνώμην ἑωυτῷ ^q κελεύων ἔχειν αὐτόν. Ἀστυ- ⁵⁵ 117
ἀγης δὲ, τοῦ μὲν βουκόλου τὴν ^a ἀληθείην ἐκφάναντος,
λόγον ἤδη καὶ ἐλάσσω ἐποιέετο· Ἀρπάγω δὲ καὶ μεγά-
λως μεμφόμενος, καλέειν αὐτὸν τοὺς δορυφόρους ἐκέλευε.
ὡς δὲ οἱ παρῆν ὁ Ἄρπαγος, εἶρετό μιν ὁ Ἀστυάγης·
“ Ἄρπαγε, τέω δὴ ^b μόρω τὸν παῖδα κατεχρήσαο, τόν ⁶⁰
2 “ ται παρέδωκα ἐκ θυγατρὸς γεγονότα τῆς ἐμῆς ; ” Ὁ
δὲ Ἄρπαγος, ὡς εἶδε τὸν βουκόλον ἔνδον ἑόντα, οὐ τρέ-
πεται ἐπὶ ψευδέα ὁδόν, ἵνα μὴ ἐλεγχόμενος ἀλίσκηται·
ἀλλὰ λέγει τάδε· “ ὦ βασιλεῦ, ἐπεὶ τε παρέλαβον τὸ
“ παιδίον, ἐβούλευον σκοπῶν ὅπως σοί τε ^d ποιήσω κατὰ ⁶⁵
“ νόον, καὶ ἐγὼ πρὸς σέ ^e γινόμενος ἀναμάρτητος, ^f μήτε
3 “ θυγατρὶ τῇ σῇ, μήτε αὐτῷ σοι εἶην αἰθένης. ^g ποιέω
“ δὴ ὧδε. καλέσας τὸν βουκόλον τόνδε, παραδίδωμι τὸ
“ παιδίον, φὰς σέ τε εἶναι τὸν κελεύοντα ἀποκτεῖναι
“ αὐτό. καὶ λέγων τοῦτό γε, οὐκ ἐψευδόμην· σὺ γὰρ ⁵⁹
4 “ ἐνετέλλεο οὕτω. παραδίδωμι μέντοι τῷδε κατὰ τάδε, ⁷¹

^m ἐσήμαινε c.ⁿ ἀγκάλας S.^o ὅτω δὲ F.a. Mox ἀρχόμενος δὲ S.^p διεξῆι Schæfer. et mox χρεώμενος.^q κελεύων M.K.R.F.a.b.c. κελεύειν d.S. edd. κελεύει Schæfer.

117.

^a ἀληθείην F.c. ἀλήθειαν u. Supra ἀληθείᾳ F.a. Mox ⁱ ante Ἄρπαγος om. Ald.^b Sic vulg. cum Thom. Mag.

in Διαχρῶμαι. τρόπῳ Ald. b. μέν S. Mox κατεχρήσω K.

^c Schweighæuserus suspicabatur τὴν ἐπὶ ψεύδεα.^d Sic Ald. S.F.a.b.c. ποιῶ M. K.P. Paullo ante σκοπὸν S.^e Sic F.a.b.c.d.S.K.P. γενόμενος edd. vett.^f Usque ad αἰθένης habet Thom. M. in Δεσποτεία.^g Sic F.a.c. ποιῶ M.S.K. Mox δὲ δὴ F. δὲ S. pro δὴ. Idem infra ἐνετέλλετο.

“ ἐντειλάμενος θεῖναί μιν ἐς ἐρήμον ^h οὔρος, καὶ παρα-
 “ μόνοντα φυλάσσειν ἵ ἄχρι οὗ ^k τελευτήσῃ· ἀπειλήσας
 5 “ παντοῖα τῷδε, ἣν μὴ τάδε ἐπιτελέα ποιήσῃ. ἐπεὶ τε
 “ δέ, ποιήσαντος τούτου τὰ κελευόμενα, ἐτελεύτησε τὸ 75
 “ παιδίον, πέμψας τῶν εὐνούχων τοὺς πιστοτάτους,
 “ ^l καὶ εἶδον δι’ ἐκείνων, καὶ ^m ἔθαψάν μιν. οὕτως ἔσχε,
 “ ὦ βασιλεῦ, περὶ τοῦ πράγματος τούτου· καὶ τοιοῦτω
 “ μόρῳ ἐχρήσατο ὁ παῖς.”

I 18

Astyages
iram dissi-
mulat.

“ Ἀρπαγος μὲν δὴ τὸν ἴδυν ἔφαινε λόγον. Ἀστυάγης 80
 δέ, κρύπτων τὸν οἱ ^a ἐνείχεε ^b χόλον διὰ τὸ γεγονὸς, ^c πρῶ-
 τα μὲν κατὰ περ ἤκουσε ^d αὐτὸς πρὸς τοῦ βουκόλου τὸ
 πρῆγμα, πάλιν ἀπηγγέετο τῷ Ἀρπάγῳ· μετὰ δέ, ὡς
 οἱ ^e ἐπαλλιλόγητο, κατέβαινε λέγων, ὡς “ περίστί τε ὁ
 2 “ παῖς, καὶ τὸ γεγονὸς ἔχει καλῶς. Τῷ τε γὰρ πε-
 “ ποιημένῳ, ἔφη λέγων, ἐς τὸν παῖδα τοῦτον ἔκαμνον 85
 “ μεγάλως, καὶ θυγατρὶ τῇ ἐμῇ διαβεβλημένος οὐκ ἔν
 3 “ ἐλαφρῷ ἐποιεύμην. ὡς ὧν τῆς ^f τύχης εὖ μετεστειώ-
 “ σης, τοῦτο μὲν, τὸν σεωυτοῦ παῖδα ἀπόπεμψον παρὰ
 “ τὸν παῖδα τὸν νεήλυδα· τοῦτο δέ, (σωστρα ^g γὰρ τοῦ
 “ παιδὸς μέλλω θύειν τοῖσι θεῶν τιμῇ αὕτη προσκέε- 90
 “ ται,) ⁱ πᾶρισθί μοι ἐπὶ δεῖπνον.” Ἀρπαγος μὲν, ὡς
 ἤκουσε ταῦτα, προσκυνήσας, καὶ μεγάλα ποιησάμενος
 ὅτι τε ἡ ἀμαρτίας οἱ ἐς δέον ἐγεγόνεε, καὶ ὅτι ἐπὶ τύ-

I 19

Harpagus
in convivio
ipud re-
gem pastus

^h ὄρος a.c. οὔρος F.

ⁱ Sic M.F.a.b.c.d. Alii ἄχρις
cum S.

^k τελευτήσῃ F.a. τελευτήσεν c.

^l καὶ εἶδον S. καὶ ἴδον a.b.

^m ἔθαψάν μιν Thom. Mag. p.
416. ἔθαψάν μιν d. Mox τούτου
post πράγματος om. S. Ald.

I 18.

^a Sic mss. omnes. ἐνείχε Steph.
ed. 2. et al.

^b λόγον F.b.S.

^c πρῶτον b.d. Mox καθάπερ S.

^d αὐτὰς deest edd. b.

^e ἐπαλλιλόγητο S. edd. vett.

ἐπαλλιλόγητο P.F. pr. ἐπαλλιλόγητο
e corr. οἱ om. d. Mox ἔχοι S.

^f ἐλαφρῶς S.

^g ψυχῆς F.

^h Sic S.K.F.a.b. Vulgo τοῦ
παιδὸς γάρ. Mox προσκέσται S.

ⁱ Sic M.K.F. πᾶριθι Ald. S.a.
b.c. πᾶρειθι d.

χάσι χρηστῆσι ἐπὶ δεῖπνον ^a κέκλητο, ἥτε ἐς τὰ ^b οἰκία.
 2 ἐσελθὼν δὲ τὴν ταχίστην, ἣν γὰρ οἱ ^c παῖς εἰς μῶνος, 95
 ἔτεα τρία καὶ δέκα κου μάλιστα γεγονώς, τοῦτον ἐκ-
 πέμπει, ἵεναι τε κελεύων ἐς ^d Ἀστυάγεος, καὶ ποιεῖν
 ὅ τι αὖν ἐκεῖνος ^e κελεύῃ. αὐτὸς δὲ περιχαρὴς ἔων, φράζει
 3 τῇ γυναικὶ τὰ συγκυρήσαντα. Ἀστυάγης δὲ, ὥς οἱ
 ἀπῖκετο ὁ Ἀρπάγου παῖς, σφάζας αὐτὸν, καὶ κατὰ
 μέλεα διελὼν, τὰ μὲν ὥπτησε, τὰ δὲ ἔψησε τῶν χρεῶν. 1
 4^b εὐτυχτα δὲ ποιησάμενος, εἶχε ^b ἐτόῖμα. ἐπεὶ τε δὲ, τῆς
 ὥρης γινομένης τοῦ δεῖπνου, παρῆσαν οἱ τε ἄλλοι δαι-
 τυμόνες καὶ ὁ Ἀρπαγος, τοῖσι μὲν ἄλλοισι καὶ αὐτῷ
 Ἀστυάγει παρετίθεατο ἱεράπεζαι ἐπιπλέαι μηλείων κρε- 5
 ῶν Ἀρπάγῳ δὲ, ^k τοῦ παιδὸς τοῦ ἑαυτοῦ, ἵπλῃ κε-
 φαλῆς τε καὶ ἄκρων χειρῶν τε καὶ ποδῶν, τὰ ἄλλα 60
 πάντα ταῦτα δὲ χωρὶς ἔκειτο ἐπὶ κανέῳ κατακεκα-
 5 λυμμένα. ὥς δὲ τῷ Ἀρπάγῳ ἐδόκεε ἄλῃς ἔχειν τῆς
 βορῆς, Ἀστυάγης εἶρετό μιν, εἰ ἡσθεῖη τι τῇ θοίνῃ φα- 10
 μένου δὲ ^m Ἀρπάγου καὶ κάρτα ἡσθῆναι, ⁿ παρέφερον,
 τοῖσι προσέκειτο, τὴν κεφαλὴν τοῦ παιδὸς κατακεκα-
 λυμμένην, καὶ τὰς χεῖρας καὶ τοὺς πόδας Ἀρπαγον

filii sui car-
 nibus, po-
 tuit cala-
 mitate sua
 intellecta
 regem adu-
 lant.

119.

^a Sic F. Al. ἐκέκλητο cum S.

^b Sic S.F.a.c. Vulgo οἰκία.

^c παῖς μῶνος ἔτι τρία μάλιστα ἔτεα γεγονώς. P. παῖς εἰς μῶνος ἔτι τρία καὶ δέκα κου μάλιστα γεγονώς ἔτεα F. ἔτη S. Ald. pro ἔτεα.

^d Ἀστυάγεος S.

^e Sic F.a.b.c.d.S. e ras. Vulg. κελεύει.

^f ἔψησε K.

^g εὐτυχτα P. textu. F.a. εὐτοκα e. Citat Suid. in v.

^h ἐτόῖμα om. S. Tum ἐπεὶ τε M.K. cf. Koen. ad Gregor. Dial.

Ion. 26. ἔπειτα edd. S.b.

ⁱ Sic V.M.K.F.a.d. τρ. ἐπί-πλειαι c. τράπεζαι ἐπιπλείαι b. Ald. τράπεζαι absque ἐπιπλείαι. S. Vulgo τράπεζαι ἐπιπλείαι. Vid. Theophil. ad Autol. III. p. 282. ed. Wolf. Tum μηλίων Ald.

^k Sic M.K.F.a.b.c. τοῦ ἑαυτοῦ π. edd. d. S.

^l πλὴν τῆς κ. P.b.S. τε addidere M.K.S. et al. Vulgo om. Mox τὰ ἄλλα S. pro τὰλλα.

^m τοῦ Ἀρπ. F.

ⁿ Thomas M. in πρόσκειμαι.

δὲ ἐκέλευον ^οπροστάντες ^ρἀποκαλύπτειν τε καὶ λαβεῖν
 6 τὸ βούλεται ^ιαὐτῶν. πειθόμενος δὲ ὁ Ἀρπαγος, καὶ ^{ις}
 ἀποκαλύπτων, ὅρᾳ τοῦ παιδὸς τὰ λείμματα· ἰδὼν δὲ,
 οὔτε ἐξεπλάγη, ἐντός τε ἑωυτοῦ γίνεται. εἶρετο δὲ αὐτὸν
 ὁ Ἀστυάγης, εἰ ^ιγινώσκει ὅτευ θηρίου κρέα ^ρβεβρώκοι.
 7 ὁ δὲ καὶ γινώσκειν ἔφη, καὶ ἀρεστόν εἶναι πᾶν τὸ ἀν
 βασιλεὺς ἔρδη. τούτοις δὲ ἀμειψόμενος, καὶ ἀναλα-
 20 βὼν τὰ λοιπὰ τῶν κρεῶν, ἥτε ἐς τὰ οἰκία. ἐνθῆτεν δὲ
 4 ἔμελλε, ὡς ἐγὼ δοκέω, ἀλίσσας ^ιθάψειν τὰ πάντα.

120

Rex de Cy-
 ro delibe-
 rans, Ma-
 gis affir-
 mantibus
 credit,
 somnii fa-
 tum im-
 pletum esse.

Ἀρπάγῳ μὲν Ἀστυάγης δίκην ^αταύτην ἐπέθηκε. Κύ-
 ρου δὲ περὶ βουλευόντων, ἐκάλεε τοὺς αὐτοὺς τῶν μάγων
 οἱ τὸ ἐνύπνιον οἱ ταύτῃ ἔκριναν. ἀπικομένους δὲ εἶρετο ὁ
 Ἀστυάγης, τῇ ἔκριναν οἱ τὴν ὄψιν· οἱ δὲ κατὰ ταυτὰ ^{ις}
 εἶπαν, λέγοντες ὡς βασιλεῦσαι χρῆν τὸν παῖδα, εἰ ^βἐπέ-
 2 ζῶσε καὶ μὴ ἀπέθανε πρότερον. Ὁ δὲ ἀμείβεται αὐτοὺς
 τοῖσδε· “Ἔστι τε ὁ παῖς, καὶ περίεστι· καί μιν, ἐπ’
 “ ἀγροῦ διαιτῶμενον, οἱ ἐκ τῆς κώμης παῖδες ἐστῆσαντο
 3 “ βασιλέα. ὁ δὲ πάντα, ὅσα περ οἱ ἀληθεῖ λόγῳ ^ρβα-
 30 “ σιλέες, ἐτελέωσε ποιήσας. καὶ γὰρ δορυφόρους, καὶ
 “ θυρωροὺς, καὶ ^δἀγγελιηφόρους, καὶ τὰ λοιπὰ πάντα
 “ ^εδιατάξας εἶχε. ^ικαὶ νῦν ἐς τί ὑμῖν ταῦτα φαίνεται
 4 “ ^{ιι}φέρειν;” ^βΕἶπαν οἱ μάγοι· “Εἰ μὲν περίεστί τε,

^ο προστάντες dedit Schweighæuserius pro προστάντες. Male.

^ρ ἀνακαλύπτειν R.

^ι αὐτῶν M.S.F.a.b.c.d. Vulgo αὐτέων.

^ι γινώσκει b.

^{ις} Sic M.K.F.a.b.d.S. βεβρώκει Ald. c.

^{ις} Sic M.S.K.F.a.c. ἔρδοι edd. d. R. ἔρδοι b.

^ι θάπτειν b.d.

120.

^α Sic M.K.V.S.F.a.b.c.d. Vulgo τοιαύτην. Mox ἐκέλευε S.

pro ἐκάλεε, et infra τι pro τῇ.

^β Sic S.M.K. ἐπέζησε Ald. F.

a. Mox ἀμείβετο S.F.a.

^ρ Sic S.F.a.b.c.d. Vulgo βα-
 σιλέες.

^δ Sic Steph. et mss. plerique. ἀγγελιαφόρους Ald. S.b.

^ε διατάξας εἶχε S.V. vid. Toup. Em. Suid. T. II. p. 216. Vulgo δ. ἤρχε.

^ι καὶ ἔτι ὑμῖν sine νῦν V.S.

^{ιι} ἔχειν R.

^β εἶπον d.

“ καὶ ἐβασίλευσε ὁ παῖς μὴ ἐκ προνοίας τινὸς, θάρσει 35
 “ τε τούτου εἵνεκα, καὶ θυμὸν ἔχε ἀγαθόν. οὐ γὰρ ἔτι
 “ τὸ δεύτερον ἄρξει. παρὰ ^hσμικρὰ γὰρ καὶ τῶν λογίων
 “ ἡμῖν ἔνια κεχώρηκε· καὶ τά γε τῶν ὀνειράτων ἐχό-
 5 “ μενα, τελέως ἐς ἀσθενὲς ἔρχεται.” Ἀμείβεται ^kἈσ-
 τυάγης τοῖσδε· “ Καὶ αὐτὸς, ὧ μάγοι, ταύτη πλεῖσ- 40
 “ τος ἰγνώμην εἰμι, ^mβασιλέος ὀνομασθέντος τοῦ παι-
 “ δος, ἐξήκειν τε τὸν ὄνειρον, καὶ μοι τὸν παῖδα τούτον
 6 “ εἶναι δεινὸν οὐδὲν ἔτι. ὅμως ὁ μὲν γε τοι συμβουλεύ-
 “ σατέ μοι, εὖ περισκεψάμενοι, τὰ μέλλει ἀσφαλέστα- 45
 7 “ τα εἶναι οἴκῳ τε τῷ ἐμῷ καὶ ὑμῖν.” Εἶπαν πρὸς
 ταῦτα οἱ μάγοι· “ ὦ βασιλεῦ, καὶ αὐτοῖσι ἡμῖν περὶ
 “ πολλοῦ ἐστὶ κατορθοῦσθαι ἀρχὴν τὴν σὴν. κείνως μὲν
 “ γὰρ ἀλλοτριῶνται, ἐς τὸν παῖδα τούτον ^pπεριῖσθα,
 “ ὄντα Πέρσῃν· καὶ ἡμεῖς, ὄντες Μῆδοι, δουλούμεθάς 50
 “ τε, καὶ λόγου οὐδενὸς γινόμεθα πρὸς Περσέων, ὄντες
 8 “ ξείνοι· σέο δ’ ἐνεστεῶτος βασιλέος, ὄντος πολιίτῃω,
 “ καὶ ἄρχομεν τὸ μέρος, καὶ τιμὰς πρὸς σέο μεγάλας 61
 9 “ ἔχομεν. οὕτω ὦν πάντως ἡμῖν σέο ^qτε καὶ τῆς σῆς
 “ ἀρχῆς ^rπροσπτόεν ἐστί. καὶ νῦν εἰ φοβερόν τι ^sἐωρῶ- 55
 “ μεν, πᾶν ἂν σοι προεφράζομεν· νῦν δὲ ἀποσκήψαντος
 “ τοῦ ἐνυπνίου ἐς ^tφλαῦρον, αὐτοί τε θαρσέομεν, καὶ σοὶ
 “ ἕτερα τοιαῦτα ^vπαρακελεύομεθα· τὸν δὲ παῖδα τούτον

^h μικρὰ c. τὰ σμικρὰ F.

ⁱ Sic M.K.R.F.a.c. ἡμῶν Ald.
S.b. ἡμῶν d.

^k ὁ Ἄστ. F.b.d.S.

^l Sic M.K.V.S.F.a.b.c.d. τῇ
γνώμῃ vulgo.

^m βασιλῆος] βασιλέως F.a.b.d.
cf. ad 94. βασιλῆς S. qui mox
βασιλῆος.

ⁿ εἶναι ἔτι οὐδὲν R.a.c. sine δι-
πλ. εἶναι δεινὸν ἔτι οὐδὲν F.

^o Sic M.S.F.a.b.c.d. γε om.

K. edd.

^p Sic K.F.a. περιούσα M. Ald.
περιούσα b.c.d. παριούσα S. di-
serte.

^q τε om. M.K.F.a.c.

^r προσπτόεν S.

^s ἐωρῶμεν F. ὀρώμεν Schæferus.

^t φλαῦρον Ald. S.V. al. φαῦλον
M.K.R.F.a.c.

^v παρακελεύομεθα M.R.S.K.F.
a.c. διακ. Ald. b.d.

121

Cyrus in
Persiam ad
parentes di-
missus.

“ ἐξ ὀφθαλμῶν ᾠ^α απόπεμψαι ἐς Πέρσας τε καὶ τοὺς
“ γευναμένους.” Ἀκούσας ταῦτα ὁ Ἀστυάγης, ἐχάρη
τε, καὶ καλέσας τὸν Κύρον, ἔλεγέ οἱ ᾠ^ατάδε· “ ὦ παῖ,
“ σὲ γὰρ ἐγὼ δι’ ὄφιν ὀνείρου οὐ^α τελέην ἡδίκηον, ᾠ^α τῇ
“ σεωυτοῦ δὲ μοίρῃ ᾠ^α περίεις· νῦν ὦν ἴθι χαίρων ἐς Πέρσας,
2 “ πομπὸς δ’ ἐγὼ ἅμα^α πέμψω. ἐλθὼν δὲ ἐκεῖ, πατέρα
“ τε ᾠ^α καὶ μητέρα εὐρήσεις, οὐ κατὰ Μιτραδάτην τε τὸν 65
“ βουκόλον καὶ τὴν γυναῖκα αὐτοῦ.”

122

Exceptus a
suis cum
ingenti læ-
titia. Fama
de nutrice
illius cane.
[1, 110.]

Ταῦτα εἶπας ὁ Ἀστυάγης, ἀποπέμπει τὸν Κύρον.
νοστήσαντα δέ μιν ἐς τῷ Καμβύσῳ τὰ οἰκία, ᾠ^α ἐδέ-
ξαντο οἱ γεινάμενοι· καὶ δεξάμενοι, ὥς ἐπύθοντο, με-
γάλως ᾠ^α ἀσπάζοντο, οἷα δὴ ἐπιστάμενοι αὐτίκα τότε
2 τελευτῆσαι· ἰστόρεόν τε ὅτεω τρόπῳ περιγένοιτο. ὁ δὲ σφι 70
ἔλεγε, ᾠ^α φὰς πρὸ τοῦ μὲν οὐκ εἰδέναι, ἀλλὰ ἡμαρτηκέναι
πλείστον, κατ’ ὁδὸν δὲ πυθέσθαι πᾶσαν τὴν ἐνωτοῦ πά-
θην. ἐπίστασθαι μὲν γὰρ, ὥς βουκόλου τοῦ Ἀστυάγεος
ᾠ^α εἴη παῖς· ἀπὸ δὲ τῆς κείθεν ὁδοῦ τὸν πάντα λόγον τῶν
3 πομπῶν πυθέσθαι. τραφῆναι δὲ ἔλεγε ὑπὸ τῆς τοῦ βου- 75
κόλου γυναίκας. ᾠ^α ἥϊε τε ταύτην αἰνέων διὰ παντός· ἦν
τέ οἱ ἐν τῷ λόγῳ τὰ πάντα ἡ Κυνώ. οἱ δὲ τοκέες, παρα-
λαβόντες τὸ ὄνομα τοῦτο, ἵνα θειοτέρως δοκέῃ τοῖσι

^α ἀπόπεμψε ἐς πέρας S.
121.

^α Sic M.K.F.a.b.c.d.S. τοιάδε
Ald.

^β τῆς ἐνωτοῦ δὲ μοίρης S. σεαντοῦ
F.

^γ Sic a.c. Vulgo περιεῖς. cf. 124.
περιεῖς S.

^δ προπέμψω d.

^ε καὶ τὴν μητέρα σὴν λεγομένην,
γυναῖκα δ’ αὐτοῦ R.c.

122.

^α ἔδεξαν S.

^β Sic M.S.K.F.a.b.c. ἡσπά-

ξαντο d. et vulg. Mox οἷα δὲ S.
et τὸ pro τότε.

^γ σφέα S.V. σφέας b.d. Valla,
Hic vero se ait eos antea non
novisse.

^δ ἐστι b.d. Ald. Ἀστυάγεω ἐστι S.

^ε Forte ἥε τε ταύτην ἐπαινέων,
periphrastice pro ἐπῆρει ταύτην.
Sic ἦσαν ἰέντες I. 57. ἥε i. q. ἦν
I. 181. 196. ἦν γινόμενα I. 146. ἐστι
ἐοῦσα σοφῇ III. 108. SCHWEIGH.

εἴη S. et mox ἐπαινέων.

^ι ὄνομα S.F. ὄνομα a.c.

Πέρσης ⁸ περιεῖναι σφί ὁ παῖς, ^h κατέβαλλον φάτιν ὡς
 ἐκκείμενον Κύρον κύων ἐξέβρεψε. ἐνθεῦτεν μὲν ἡ φάτις ⁸⁰
 3 αὕτη ¹ κεχώρηκε. Κύρῳ δὲ ἀνδρευμένῳ, καὶ ἐόντι τῶν
 ἡλικίων ἀνδρειοτάτῳ καὶ προσφιλεστάτῳ, προσέκειτο ὁ
 Ἄρπαγος, δῶρα πέμπων, τίσασθαι Ἀστυάγεα ἐπιθυ-
 2 μέων. ^a ἀπ' ἐωυτοῦ γὰρ, ἐόντος ἰδιώτῳ, οὐκ ἐνεώρα ⁸⁵
 τιμωρίην ἐσομένην ἐς Ἀστυάγεα. Κύρον δὲ ὀρέων ἐπι-
 τρεφόμενον, ἐποιέετο σύμμαχον, τὰς πάθας ^b τὰς Κύρου
 3 τῆσι ἐωυτοῦ ὁμοιούμενος. ^c πρὸ δ' ἐτι τούτου τάδε οἱ
 κατέργαστο· ἐόντος τοῦ Ἀστυάγεος πικροῦ ἐς τοὺς Μή-
 δους, συμμίσγων ἐνὶ ἐκάστῳ ὁ Ἄρπαγος τῶν ^d πρώτων ⁹⁰
 Μήδων, ἀπέπειθε ὥς χρὴ Κύρον προστῆσαι, ^e τὸν
 4 Ἀστυάγεα παῦσαι τῆς βασιλείης. ^f κατεργασμένου δὲ
 οἱ τούτου, καὶ ἐόντος ἐτοίμου, οὕτω δὴ ⁸ τῷ Κύρῳ διατω-
 μένῳ ἐν Πέρσῃσι βουλούμενος ^h ὁ Ἄρπαγος δηλᾶσαι τὴν
 ἐωυτοῦ γνώμην, ἄλλως μὲν οὐδαμῶς εἶχε, ἅτε τῶν ὁδῶν ⁶²
 φυλασσομένων· ὁ δὲ ἐπιτεχνᾷται τοιόνδε. ἱλαγὸν μη- ⁹⁶
 χατησάμενος, καὶ ἀνασχίσας τούτου τὴν γαστέρα, καὶ
 οὐδὲν ^k ἀποτίλας, ὡς δὲ εἶχε, οὕτω ἑσέθηκε ^m βιβλίον,

Harpagus
 odio regis
 in vindictæ
 occasionem
 dilato, Cy-
 rum adul-
 tum exstim-
 ulat regi-
 ni spe in
 arum, lit-
 teris missis
 intra exen-
 teratum le-
 porem in-
 sutia.

⁸ περι σφιν S.

^b Sic a. κατέβαλον vulgo. κατέ-
 ελαβον S.

ⁱ κεχώρηκε b.d. edd. κεχώρηκε
 S.a.c. Schæfer. κεχώρηκεν F.

123.

^a ἀπὸ γὰρ ἐωυτοῦ S. qui mox
 om. ἐς.

^b Sic M.K.F.a.c. τοῦ Κύρου τῆ
 S.b.d. vulgo.

^c Sic V.R.K. et al. πρὸς b.d.
 vulgo. ταύτῃ Ald. πρὸς δὲ τι S. qui
 mox concordat cum vulg. in Ἀ-
 στυάγεος.

^d Lexic. Seg. Bekkeri, p. 111,
 16. Supra συμμίσγων S.

^e Sic S.c. τὸν al. om. τὸν Ἀστ.
 om. d.

^f κατεργασμένου b.d.S. Ald. qui
 mox τοῦτο.

⁸ τῷ om. d.

^h δ om. F.a.c. Mox οὐδὲν S.

ⁱ Sic S.F.a.c. Vide Athe-
 næum IX. p. 400. Eustath. p.
 1534, 14=222, 22. Vulgo λα-
 γόν.

^k Sic forte d. ut Portus cor-
 rexerit Lex. Ion. ἀποτείλας M.F.
 S.b.c. edd. ἀποστείλας a. Infra
 III. 32. περιτίλαι, ubi M. περι-
 τείλαι. Scilicet diphthongi ει et
 elementum i, perfrequens est in
 mss. confusio.

^l Sic R.M.K.F.a.c. Alii ἐπέ-
 θηκε cum S.

^m βυβλίον P.F. solenni con-

- 5 ἡ γράψας τὰ αἰ εἶδκεε. ἀπογράψας δὲ τοῦ λαγοῦ τὴν
 γαστέρα, καὶ δίκτυα δαῦς, αἵτε θηρευτῇ, τῶν οἰκετῶν τῷ
 πιστοῖσιν, ὁ ἀπέστειλε εἰς τοὺς Πέρσας· ἐπιτελάμενός αἱ
 ἀπο γλώσσης, δίδοντα τὸν ῥαγὸν Κύρω ἡ ἐπειπεῖν,
 ἡ αὐτοχειρὶ μοι διελεῖν, καὶ μηδένα αἰ ταῦτα ἡ ποιῶντι
 124 παρῶναι. Ταῦτα ἡ δὲ ὅτῃ ὥν ἐπιτελέα ἐγίνετο· καὶ ὁ
 ἡ Κύρος παραλαβὼν τὸν λαγὸν ἀνέσχεσε. εὐρὼν δὲ ἐν αὐ-
 τῷ τὸ βιβλίον ἐρεῖν, λαβὼν ἐπελέγετο· τὰ δὲ γράμ-
 ματα ἔλεγε τάδε “Ω παῖ Καμβύσσει, σὲ γὰρ θεοὶ
 “ ἡ ἐπέμψουσιν· οὐ γὰρ αὖ κατε εἰς τοσούτον τύχης ἡ ἀπί-
 3 “ κευ. σὺ νῦν Ἀστυάγεα τὸν ἡ σεαυτοῦ φονέα τίσαι.
 “ κατὰ μὲν γὰρ τὴν ταύτου προθυμίην τῆθηκας· τὸ δὲ 10
 4 “ κατὰ θεοῦ τε καὶ ἐμὲ ἡ περιεῖς. τὰ σε καὶ πάλαι
 “ δοκέω πάντα ἐκμεμαθηκέναι, σέο τε αὐτοῦ περί ὡς
 “ ἐπιήχθη, καὶ οἷα ἐγὼ ὑπὸ Ἀστυάγεος ἡ πέποιθα, ὅτι
 5 “ σε οὐκ ἡ ἀπέκτεινα, ἀλλὰ ἔδωκα τῷ βουκόλῳ. σὺ
 “ νῦν ἡ βούλῃ ἐμοὶ πεῖσθαι, τῆσπερ Ἀστυάγης ἡ ἄρχει 15
 6 “ χώρης, ταύτης ἀπάσης ἡ ἄρχεις. Πέρσας γὰρ ἀναπέ-
 “ σας ἀπίστασθαι, στρατηλάττει ἐπὶ Μήδους· καὶ ἡν
 “ τε ἐγὼ ὑπὸ Ἀστυάγεος ἡ ἀποδεχθῶ στρατηγὸς ἡ ἀντία

fusionone. cf. var. lectt. Theocriti

VII. 115. XIV. 15.

ἡ Sic V.M.S.K.F. Parisini. τὰ
 αἰ εἶδκεε ἡ γραφῆς edd. R. Par.
 A. apud Wessel.

ἡ ἀπέστειλε F.a.c.

ἡ Sic S.F.a.c. Vulgo λαγόν.

ἡ ἐπειν S.b.c.

ἡ Sic M.R.K.F.a.c. Vulgo

αὐτοχειρὶ cum S.

ἡ ποιῶντα b.d.S.

124.

ἡ τε δὲ S.a.b.d.F. pro v. l.
 Mox ἐνεὸν S. et ἐπιλέγετο.

ἡ Sic F.a.c. edd. ἐπερῶσι M.K.
 b.d. ἐπερῶσιν V.S. ἐπορέισι Schae-
 fer.

ἡ τοσούτο a.

ἡ Sic M.K.R.F.a.c. ἀπικνεῦ S.

b.d. Ald. ἀπικνεο edd.

ἡ Sic M.K.R.F.a.c. ἐαυτοῦ S.
 V. Ald. ἐαυτοῦ b.d. cf. 108.

ἡ Sic F.a.c.P. textu, περιῆς
 marg. περιεῖς S. Vulgo περιεῖς.

ἡ πέποιθα om. c. Ἀστυάγεος
 cum vulg. S.

ἡ ἀπέστειλα F. textu.

ἡ εἰ βούλει S.b.d. Mox τυθέσθαι
 b.d.

ἡ ἄρχεις c.

ἡ ἀποδεχθῶ Ald. b.d.S. qui et
 hic Ἀστυάγεος.

ἡ Sic Steph. cum F.c. al. ἀν-
 τία σέο a. ἀντίσαι Ald. V.S.b.d.

“ σὺ, ἔστι τοι τὰ σὺ βούλει, ἣν τε τῶν τις δοκίμων 20
 1 “ ἄλλος Μήδων. πρῶτοι γὰρ οὗτοι ἀποστάντες ἀπ’
 “ ἐκείνου, καὶ γενόμενοι πρὸς σέο, Ἀστυάγεα καταίρειν
 “ Πειρήσονται· ὥς ὢν ἐτοίμου τοῦ γε ἐνθάδε ἐόντος,
 “ ποίει ταῦτα, καὶ ποίει κατὰ τάχος.”
 5 Ἀκούσας ταῦτα ὁ Κῦρος, ἐφρόντιζε ὅτεω τρόπῳ σο-
 φωτάτῳ Πέρσας ἀναπέσει ἀπίστασθαι. φροντίζων δὲ, 25
 ὁ εὐρίσκεται ταῦτα καιριώτατα εἶναι· ὁ ἐποίησε δὲ τάδε.
 2 γράψας ἐς βιβλίον τὰ ἐβούλετο, ὁ ἀλήνη τῶν Περσέων
 ἐποίησατο· μετὰ δὲ, ἀναπτύξας τὸ βιβλίον καὶ ἐπιλε-
 γόμενος, ἔφη ὁ Ἀστυάγεά μιν στρατηγὸν Περσέων ἀπο-
 3 δεικνύναι. “ Νῦν, ἔφη τε λέγων, ὦ Πέρσαι, προαγο- 30
 “ ρύω ὑμῖν, παρεῖναι ἕκαστον ἔχοντα δρεπανον.” Κῦρος
 4 μὲν ταῦτα προηγόρευσε. Ἔστι δὲ Περσέων συχνὰ γένεα·
 καὶ τὰ μὲν αὐτῶν ὁ Κῦρος συνάλισε, καὶ ἀνέπεισε ἀπίσ-
 τασθαι ἀπὸ Μήδων. ἔστι δὲ τάδε, ἐξ ὧν ὅλλοι πάντες 35
 ἔαρτεῖται Πέρσαι· Πασαργάδαι, ὁ Μαράφιοι, ὁ Μάσ-

Persarum
populi, et
Cyrī artes
impellentis
eos ab
Astyage
deficere.

Ad hanc lectionem apponit Wesselingius Homer. Il. π'. 423. ἀν-
τήσω γὰρ ἐγὼ τοῦδ' ἀνέρος, monens
insuper, citato Eustathio, rari-
orem esse hanc structuram verbi
ἀντῶν cum genitivo, quæ turbas-
ciere ad mutandum potuit. ἔσται
ἀντῆσαι τοι Steph. marg. ed. 1.
ἀντῆσαι ἔσται τοι ed. 2.

ἢ Sic P. R. F. S. ἔστι τὰ Μ.
ἔσται τοι τὰ K. V. Ald. Mox συμ-
βούλει pro σὺ βούλ. S.

ὁ ἄλλον Μήδων F.

ἢ πειρήσονται S.

125.

ἢ ἀναπέσει, M. ἀναπέσει F.

ἢ Sic M. et plures. εὐρίσκε τε
K. Schæfer. εὐρίσκε Ald. b. S.

ὁ ἐποίησε δὲ τάδε] Sic edd. vet.
V. R. καὶ ἐποίησε δὲ ταῦτα K. Schæ-
fer. ἐποίησε δὲ S. ἐποίησε δὲ ταῦτα
sine καὶ F. M. τάδε a. b. c. d.

ἢ Citat Eustath. Il. β'. p. 170,
20 = 135, extr.

ὁ Ἀστυαγέα μὲν Ald. a. Mox
τε ἔφη λέγων S.

ἢ ὅλλοι M. K. ὅλλοι a. c. ὅλλοι
F. Schæfer. ὅλλοι b. d. Ald. cf.
VIII. 67. ὅλοι S.

ἢ Sic Wesseling. et F. d. ἀρ-
τεῖται a. b. c. Ἀρτεῖται S. al. cum
Steph. Byz. in v.

ἢ Μαράφιοι S. M. K. R. F. a. b. c. d.
Alii Μεράφιοι.

ἢ Μάσπιοι M. K. R. F. a. c. Alii
Μάσιοι cum S.

5 τώτερα. οἱ δὲ ἔφασαν, πολλὸν εἶναι ¹ αὐτῶν τὸ μέσον. 55 *diffinitio h. t.*
 τὴν μὲν γὰρ προτέρην ἡμέρην πάντα σφί κακὰ ἔχειν·
 6 τὴν δὲ τότε παρεῦσαν, πάντα ἀγαθὰ. Παραλαβὼν δὲ
^m ταῦτο τὸ ἔπος ὁ Κῦρος παρεγύμνου τὸν πάντα λόγον,
 λέγων· “Ἄνδρες Πέρσαι, οὕτω ὑμῖν ἔχει. βουλομένοισι
 “ μὲν ἐμέο πείθεσθαι, ⁿ ἔστι τάδε τε καὶ ἄλλα ὁμυρία 60
 “ ἀγαθὰ, οὐδὲνα πόνον δουλοπρεπέα ἔχουσι· μὴ βουλο-
 “ μένοισι δὲ ^p ἐμέο πείθεσθαι, εἰσὶ ὑμῖν πόνοι τῷ *χθιζῶ* *metast.*
 7 “ παραπλήσιοι ἀναρίθμητοι. νῦν ὧν ἐμέο πειθόμενοι,
 “ ^q γίνεσθε ἐλεύθεροι. αὐτός τε γὰρ δοκέω θεῇ τύχῃ
 “ γεγωνὺς τάδε ἐς χεῖρας ἄγεσθαι· καὶ ὑμᾶς ἡγημαί 65
 “ ἄνδρας Μήδων εἶναι οὐ φαυλοτέρους, οὔτε τὰ ἄλλα,
 “ οὔτε τὰ πολέμια. ὡς ὧν ἐχόντων ὧδε, ἀπίστασθε ἀπ’
 “ Ἀστυάγεος τὴν ταχίστην.”

7 Πέρσαι ^a μὲν νυν προστάτew ἐπιλαβόμενοι, ἄσμενοι *Medi prelio fusi.*
 ἐλευθεροῦντο, καὶ πάλαι δεινὸν ποιούμενοι ὑπὸ Μήδων
 2 ἄρχεσθαι. Ἀστυάγης δὲ ὡς ἐπύθετο Κῦρον ^b πρήσσοντα 70
 ταῦτα, πέμψας ἄγγελον, ^c ἐκάλεε αὐτόν. ὁ δὲ Κῦρος 64
 ἐκέλευε τὸν ἄγγελον ἀπαγγέλλειν, ὅτι πρότερον ^d ἤξει
 3 παρ’ ἐκείνων ἢ ^e αὐτὸς Ἀστυάγης ἐβουλήσεται. ἀκούσας
 δὲ ταῦτα ὁ Ἀστυάγης Μήδους τε ὥπλισε πάντας, καὶ
 στρατηγὸν ^f αὐτῶν, ὥστε θεοβλαβὴς εἶναι, ^h ἀπέδεξε Ἀρ- 75
 4 παγον, λήθην ποιούμενος τά μιν ἐόργεε. ὡς δ’ οἱ Μῆδοι
 στρατευσάμενοι τοῖσι Πέρσησι ⁱ συνέμισγον, οἱ μὲν τινες

¹ αὐτέων] αὐτῶν F.

^m τότε suprasc. P.

ⁿ Sic M.K.F.a.c. ἔσται S. alii.

Post ἔστι F. habet δέ.

^o μυρία om. S.

^p Sic M.S.K.V.F.a.b.c.d. Vulgo om. ἐμέο πείθεσθαι.

^q γίνεσθαι F.b. Mox dedi τὰ ἄλλα cum S. pro τᾶλλα.

127.

^a δέ νυν S.

^b ταῦτα πρήσσ. F.S.

^c ἐκάλεσε a.c.

^d ἤξει a.d.S.

^e Ἀστυάγης αὐτὸς S.K.F.

^f βούλεται S.

^g αὐτέων Ald. αὐτὸν S.V.b. αὐτῶν M.K.F.a.b.c.d.

^h Sic M.K.F.S.a.c.d. ἀπέδειξε al. Ἀρπαγον praeponunt F.S. Mox ἐόργεεν S.

ⁱ ἔμισγον F. συνέσμιγον K.S.b.

5 πιοι. ^kτούτων ¹Πασαργάδαι εἰςὶ ἄριστοι· ἐν τοῖσι καὶ 63
^mἈχαιμενίδαι εἰςὶ ⁿφρήτην, ἔνθεν οἱ βασιλέες οἱ Περ-
6 σεῖδαι γεγόνασι. ^oἄλλοι δὲ Πέρσαι εἰςὶ οἶδε· ^pΠαν-
θιαλαῖοι, Δηρουσιᾶιοι, Γερμάνιοι· οὗτοι μὲν πάντες ἀρο- 40
τῆρές ^qεἰσι. οἱ δὲ ἄλλοι, ^rνομάδες· Δάοι, Μάρδοι,
126 Δροπικοὶ, ^sΣαγάρτιοι. Ὡς δὲ παρῆσαν ἅπαντες ἔχον-
τες τὸ προειρημένον, ἐνθαῦτα ὁ Κῦρος (ἦν γάρ ^aτις χῶρος
τῆς Περσικῆς ἀκανθώδης ὅσον τε ἐπὶ ὀκτωκαίδεκα στα-
δίους ἢ εἴκοσι ^bπάντη) ταῦτόν σφι τὸν χῶρον ποιεῖπε
2 ^cἐξημερῶσαι ἐν ἡμέρῃ. ἐπιτελεσάντων δὲ τῶν Περσέων 45
τὸν προκείμενον ἄθλον, δευτέρᾳ σφι προεῖπε, ἐς τὴν ὑστε-
3 ραίην παρεῖναι λελουμένους. ἐν δὲ τούτῳ τὰ τε αἰπόλια
καὶ τὰς ποίμνας καὶ τὰ βουκόλια ὁ Κῦρος πάντα τοῦ
πατρὸς συναλίσας ἐς ^dταῦτόν, ^eἔθυσε, καὶ παρεσκευάζε ὥς
^fδεξιόμενος ^gτῶν Περσέων τὸν στρατόν· πρὸς δὲ, αἶνω τε 50
4 καὶ σιτίοισι ὥς ^hἐπιτηδεωτάτοισι. ἀπικομένους δὲ τῇ
ὑστεραίῃ τοὺς Πέρσας κατακλίνας ἐς ⁱλειμῶνα, εὐώχῃε.
ἐπεὶ τε δὲ ἀπὸ δείπνου ἦσαν, εἶρετό σφεας ὁ Κῦρος ^kκό-
τερα τὰ τῇ προτεραίῃ εἶχον, ἢ τὰ παρεόντα σφι εἴη αἰρε-

^k τουτέων] ταύτων F.

¹ Eustath. Dionys. 1069.

^m Ἀχαιμενίδες S.d. δ' pro καὶ d.

ⁿ Sic S.P.F.a.c. φήτην Ald. b.d.

^o ἄλλοι Schaefer.

^p Πενθιάδαι, Δηρουσαῖοι, Καρμά-
νιοι Steph. Byz. in Δηρουσαῖοι.
Πανθιαλαῖοι, Δορουσαῖοι R. Παν-
θήλαιοι b.d.S. Ald.

^q ἔασι F.

^r Eustath. Dionys. 305.

^s Σαγαρτίδες R. Σαργάτιδες c.

126.

^a τῆς χώρας P.F.a.c.

^b Sic edd. vett. F.a.b.c. Conf.
I. 181. II. 168. εἴκοσι· πάντα τ.

Wesseling. ex S.

^c ἐξημερῶσαι Ald. b. ἡμερῶσαι
Polyænus VII. 6, 7. Mox λελου-
μένους παρεῖναι S. et ὁ om. ante
Κῦρος.

^d ταυτὸν P.K.F. τὸ ἐνυτὸ S.

^e Sic S.a.b.c.d. ἔθυσε M.K.F.

^f Sic M. K. R. F.a. b.c. d. δε-
ξιόμενος V.S. δεξιωόμενος vulgo.

^g τῶν Π. στρατόν P.K.S. τὸν Π.
στ. F.

^h Sic K.F.a.b.c. Vulgo cum S.
ἐπιτηδεωτάτοις.

ⁱ Sic M.S.K.a.b.c.d. λειμῶνας
F. edd. vett.

^k κότερα—ἔφασαν om. S.V.

5 τώτερα. οἱ δὲ ἔφασαν, πολλὸν εἶναι ¹ αὐτῶν τὸ μέσον. 55 *defectum h. d.*
 τὴν μὲν γὰρ προτέραν ἡμέρην πάντα σφι κακὰ ἔχειν·
 6 τὴν δὲ τότε παρεῖσαν, πάντα ἀγαθὰ. Παραλαβὼν δὲ
 τούτο τὸ ἔπος ὁ Κῦρος παρεγύμνου τὸν πάντα λόγον,
 λέγων “ Ἄνδρες Πέρσαι, οὕτω ὑμῖν ἔχει. βουλομένοισι
 “ μὲν ἐμέο πείθεσθαι, ² ἔστι τάδε τε καὶ ἄλλα ὁμυρία 60
 “ ἀγαθὰ, οὐδένα πόνον δουλοπρεπέα ἔχουσι· μὴ βουλο-
 “ μένουσι δὲ ³ ἐμέο πείθεσθαι, εἰσὶ ὑμῖν πόνοι τῷ χθιζῶ *μετὰ τῶν*
 7 “ παραπλήσιοι ἀναρίθμητοι. νῦν ὦν ἐμέο πειθόμενοι,
 “ ⁴ γίνεσθε ἐλεύθεροι. αὐτός τε γὰρ δοκέω θεῇ τύχῃ
 “ γυγνόνως τάδε ἐς χεῖρας ἄγεσθαι· καὶ ὑμέας ἡγημαι 65
 “ ἄνδρας Μῆδων εἶναι οὐ φαυλοτέρους, οὔτε τὰ ἄλλα,
 “ οὔτε τὰ πολέμια. ὥς ὦν ἐχόντων ὧδε, ἀπίστασθε ἀπ’
 “ Ἀστυάγεος τὴν ταχίστην.”

27 Πέρσαι ⁵ μὲν νυν προστάτew ἐπιλαβόμενοι, ἄσμενοι *Medi præ-*
 ἐλευθεροῦντο, καὶ πάλαι δεινὸν ποιούμενοι ὑπὸ Μῆδων *lio fusi.*
 2 ἄρχεσθαι. Ἀστυάγης δὲ ὡς ἐπύθετο Κῦρον ⁶ πρήσσοντα 70
 ταῦτα, πέμψας ἄγγελον, ἐκάλεε αὐτόν. ὁ δὲ Κῦρος 64
 ἐκέλευε τὸν ἄγγελον ἀπαγγέλλειν, ὅτι πρότερον ⁷ ἤξει
 3 παρ’ ἐκείνον ἢ ⁸ αὐτὸς Ἀστυάγης βουλήσεται. ἀκούσας
 δὲ ταῦτα ὁ Ἀστυάγης Μήδους τε ὥπλισε πάντας, καὶ
 στρατηγὸν ⁹ αὐτῶν, ὥστε θεοβλαβῆς εἶναι, ¹⁰ ἀπέδειξε Ἄρ- 75
 4 παγον, λήθην ποιούμενος τά μιν ἐόργεε. ὥς δ’ οἱ Μῆδοι
 στρατευσάμενοι τοῖσι Πέρσησι ¹¹ συνέμισγον, οἱ μὲν τινες

¹ αὐτέων] αὐτῶν F.

² τότε suprasc. P.

³ Sic M.K.F.a.c. ἔσται S. alii.

Post ἔστι F. habet δέ.

⁴ μυρία om. S.

⁵ Sic M.S.K.V.F.a.b.c.d. Vulgo om. ἐμέο πείθεσθαι.

⁶ γίνεσθαι F.b. Mox dedi τὰ ἄλλα cum S. pro τᾶλλα.

127.

⁷ δέ νυν S.

⁸ ταῦτα πρήσσ. F.S.

⁹ ἐκάλεσε a.c.

¹⁰ ἤξει a.d.S.

¹¹ Ἀστυάγης αὐτὸς S.K.F.

¹² βούλεται S.

¹³ αὐτέων Ald. αὐτὸν S.V.b. αὐτῶν M.K.F.a.b.c.d.

¹⁴ Sic M.K.F.S.a.c.d. ἀπέδειξε al. Ἀρκαγον πρæponunt F.S. Mox ἐόργεεν S.

¹⁵ ἔμισγον F. συνέμισγον K.S.b.

128
 Alio pte
 ho Asty-
 ges ipse
 victus, et
 vitas cap-
 tas a. 550.

129
 Harpago
 insultanti
 quid Asty-
 ges capti-
 vas respon-
 derit.

αὐτῶν ἐμάχοντο, ὅσῃ μὴ τῷ λόγῳ μετέσχον· οἱ δὲ αὐτεμελεῖν¹ πρὸς τοὺς Πέρσας· οἱ δὲ πλείστοι ἐθελοκακεῖν τε καὶ ἐφευγον. Διαλυθέντος δὲ τοῦ Μηδικῆ⁸⁰ στατεῖματος αἰσχροῦς, ὡς ἐπύθετο τάχιστα ὁ Ἀστυάγης, ἔφη, ἀπειλῶν τῷ Κύρῳ· “ Ἀλλ’ οὐδ’ ὡς² ὁ Κύ³ ρος γε χαιρήσει.” Τοσαῦτα εἶπας, πρῶτον μὲν τῶν μάγων τοὺς εἰσεσπάλους, οἱ μιν⁴ ἀνέγνωσαν μετεῖναι τὸν Κύρον, τούτους ἀνέσκαλόπισε. μετὰ δὲ, ὥπλισε τοὺς⁸⁵ ὑπελειφθέντας τῶν Μήδων ἐν τῷ ἄστει, νέους τε καὶ πρεσβύτας ἀνδρας. ἔξαγαγὼν δὲ τούτους, καὶ συμβαλὼν τεῖσι Πέρσῃσι, ἐσώθη⁵ καὶ αὐτός τε Ἀστυάγης ἔξαγρηθῇ, καὶ τοὺς ἔξηγαγε τῶν Μήδων ἀπέβαλε. Ἔοντι δὲ αἰχμαλώτῳ τῷ⁶ Ἀστυάγῃ⁷ προστάς ὁ Ἀρπαγος, κατέχειρε τε καὶ κατέκερτόμεε, καὶ ἄλλα λέγων ἐς⁹⁰ αὐτὸν θυμαλγέα ἔπια, καὶ δὴ καὶ εἰρετό μιν, πρὸς τὸ ἐαυτοῦ δεῖπνον, τό μιν ἐκείνος σαρκί τῷ παιδὸς⁴ ἐθούινισε,² “ ὅ τι εἴη⁸ ἐκεῖνου δουλοσύνη ἀντὶ τῆς βασιληΐης.” ὁ δὲ μιν προσιδὼν ἀντείρετο, εἰ ἐαυτοῦ⁹ ποίεταί τὸ Κύρου ἔργον. Ἀρπαγος δὲ ἔφη, αὐτὸς γὰρ⁸ γράψαι, ¹⁰ τὸ⁹⁵ πρῶγμα ἐαυτοῦ δὴ δικαίως εἶναι. Ἀστυάγης δὲ μιν ἀπέφαινε τῷ λόγῳ “ σκαϊότατόν τε καὶ¹ ἀδικιώτατον

Vide I. 185. VI. 14. VII. 40.

Mox αὐτῶν S. pro αὐτέων.

^k Sic S.V.R.K.M.F.a.b.c.d.

Alii παρὰ τ.

128.

^a ὁ om. F.a.c. Paulo supra ἀπειλῶν S.

^b Thomas M. et Suidas in ἀναγνώσκω. ἀνέπεισαν Schol. marg. P. unde Suidæ aberratio in Μετ-εῖναι.

^c ἐν τῷ ἄστει τῶν Μήδων F.a.S.

^d ἐσώθη S.b.F. pr. ἡσώθη F. em. ἐσώθη K.

129.

^a Ἀστυάγῃ S.

^b προστάς Schweigh. Vulgo recte προστάς. cf. 86. et 119.

^c ἤρετο F. et mox ἀντήρετο.

^d ἐθούινισε F.c. ut Schæferus ex Valckenærii præcepto.

^e ἡ om. F. Mox προσειδὼν S.

^f ποίεταί om. F.

^g Sic M.K. al. γράψας S.

^h τὸ πρ. δὴ ἐαυτοῦ δικ. S. τ. π. ε. δὴ δικαίως F. et forte M. καὶ τὸ πρῶγμα δὴ ἐαυτοῦ δικαίως εἶναι Ald.

ⁱ δικαϊώτατον F.

“ ἔόντα πάντων ἀνθρώπων· ^κσκαϊότατον μὲν γε, εἰ πα-
 “ ρεὸν αὐτῷ βασιλέα γενέσθαι, ^ιεἰ δὴ δι' ἐαυτοῦ γε
 “ ἐπρήχθη τὰ παρέοντα, ἄλλω περιεβήκε τὸ κράτος·
 “ ἀδικώτατον δὲ, ὅτι τοῦ δείπνου εἵνεκεν Μήδους κατ-
 5 “ ἐδόλυνσε. εἰ γὰρ δὴ ^μδέον πάντως περιβεῖναι ἄλλω
 “ τῷ τὴν βασιληίην, καὶ μὴ αὐτὸν ἔχειν, δικαιότερον
 “ ^νεἶναι Μήδων τῷ περιβαλεῖν τοῦτο τὸ ἀγαθὸν ἢ Περ-
 6 “ σέων. νῦν δὲ Μήδους μὲν, ἀναιτίους τούτου ἔοντας, δού-
 “ λους ἀντὶ ^οδεσποτέων γεγονέναι· Πέρσας δὲ, δούλους
 “ ἔοντας τὸ πρὶν Μήδων, νῦν γεγονέναι δεσπότας.”

65

30 Ἀστυάγης μὲν νυν, βασιλεύσας ἐπ' ἔτεα πέντε καὶ
 τριήκοντα, οὕτω τῆς βασιληίης ^ακατεπαύσθη· Μῆδοι δὲ
 ὑπέκυψαν Πέρσῃσι διὰ τὴν τούτου πικρότητα, ἄρξαντες
 τῆς ἅνω Ἀλυος ποταμοῦ Ἀσίης ἐπ' ἔτεα τριήκοντα καὶ
 ἑκατὸν δυῶν δέοντα, παρέξ ἢ ὅσον οἱ Σκύθαι ἦρχον.
 2 Ὑστέρω μὲντοι χρόνῳ μετεμέλησέ τέ σφι ταῦτα ποιή-
 σασι, καὶ ἀπίστησαν ἀπὸ Δαρείου· ἀποστάντες δὲ,
 3 ὀπίσω ^βκατεστράφησαν, μάχῃ νικηθέντες. τότε δὲ ἐπὶ 15
 Ἀστυάγεος οἱ Πέρσαι τε καὶ ὁ Κῦρος ἐπαναστάντες
 τοῖσι Μήδοισι, ἦρχον τὸ ἀπὸ τούτου τῆς Ἀσίης. ^γἈστυ-
 άγεα δὲ Κῦρος, κακὸν οὐδὲν ἄλλο ποιήσας, εἶχε παρ'
 4 ἐαυτοῦ ἐς ὃ ἐτελεύτησε. Οὕτω δὲ Κῦρος γενόμενός τε
 καὶ τραφεὶς ^δἐβασίλευσε· καὶ Κροῖσον ὕστερον τούτων 20
 ἄρξαντα ἀδικίης κατεστρέψατο, ὥς εἴρηταί μοι ^ετὸ πρό-

Quam diu
 Medi Asiae
 imperarint.
 Parcit Asty-
 agi Cyrus.

^κ σκαϊότατον—ἐαυτοῦ γε om. F.

fra κατεμέλησε Ald.

^ι Sic M.K. εἰ γε δι' S. γε om. c.

^β Sic M.K.a.b.c. κατεστράφη-
 σαν F.d.S. et al.

^μ Sic M.K.F.c. δεῖν S.a.b.d.
 edd.

^γ τὸν δὲ Ἀστυάγεα Κῦρος οὐδὲν

^ν εἶναι om. d. Mox τὸ om. S.

ἄλλο κακὸν S.

^ο δεσποτέων S.b.d. Mox τὸ πρὶν S.

^δ καὶ ἐβασ. S. Ald. Vulgo καὶ
 om. F.a.c.

130.

^α κατεπαύσθη P.F.a.c. cf. VI.

^ε τὸ om. F.a.c.S.

71. Vulgo κατεπαύθη cum S. In-

τερον. τοῦτον δὲ καταστρεφάμενος, οὕτω πάσης τῆς Ἀσίης ἤρξε.

131

tesarum
dii et sa-
rificia.

Ἡ Πέρσας δὲ οἶδα νόμοισι ^b τοῖσδε χρεωμένους· ἀγαλ-
ματα μὲν καὶ θεοὺς καὶ βωμοὺς οὐκ ἐν νόμῳ ^c ποιευμέ-
νους ἰδρύνεσθαι, ἀλλὰ καὶ τοῖσι ποιεῦσι μωρίην ἐπιφέ- 66
ρουσι· ὥς μὲν ἐμοὶ ^d δοκέειν, ὅτι οὐκ ἀνθρωποφυέας ἐνό- 16
μισαν τοὺς θεοὺς, κατὰ περ οἱ Ἕλληνες, εἶναι. ^e αἱ δὲ
νομίζουσι Διὶ μὲν, ἐπὶ τὰ ὑψηλότατα τῶν οὐρέων ἀνα-
βαίνοντες, ^f θυσίας ἔρδειν, ^g τὸν κύκλον πάντα τοῦ οὐ-
ρανοῦ Δία καλέοντας· θύουσι δὲ ἡλίῳ τε καὶ σελήῃ 30
καὶ γῇ καὶ πυρὶ καὶ ὕδατι καὶ ἀνέμοισι. τούτοις μὲν
δὴ ^h μούνοισι θύουσι ἀρχῆθεν. ἐπιμεμαθήκασι δὲ καὶ τῇ
Οὐρανίῃ θύειν, παρά τε Ἀσσυρίων μαθόντες καὶ Ἀρα-
βίων. καλέουσι δὲ Ἀσσύριοι τὴν Ἀφροδίτην, Μύλιττα·
Ἀράβιοι δὲ, Ἀλίττα· Πέρσαι δὲ, Μίτραν. Θυσίῃ 35
τοῖσι Πέρσησι περὶ τοὺς εἰρημένους θεοὺς ἦδε ^a κατέστηκε.
οὔτε βωμοὺς ποιεῦνται, οὔτε πῦρ ἀνακαίουσι, μέλλοντες

132

Ritus in
sacrifican-
do.

131.

^a Πέρσας etc. Exscripsit Origen. c. Cels. VII. p. 738.

^b Sic P.K.F. Origen. τοῖσι S. Ald. τοῖσδε a. τοῖσιδε b.c.d. τοῖσιδε Schæfer, qui mox χρεωμένους.

^c ποιευμένους om. F.

^d Sic F.a.b.c. Ald. et al. δοκέει S. Orig. probante Wessel. et citante I. 152. IV. 167. Mox κατὰ περ S.

^e Descripsit Strabo XV. p. 1064=732.

^f ὁρέων S.M.

^g θυσίας om. V.S.

^h Citat Eustath. II. α'. p. 128, 24=97.

ⁱ τε om. d.

^k θύουσι μούνοισι F. θύουσι om.

S.V. Desunt hinc S.V. usque in c. 136. et sic b.d. Vall. Notat autem Schweighæuserus, eos codices nonnulla habere interjecta: sc. ex c. 133. ἡμέρην δὲ—ἐκαστος ἐγένετο: item οὐφδὲ—φυλάσσεται: denique ex 135. ἐπιτηδεύουσι δὲ καὶ εὐπαθείας παντοδαπὰς πυνθανόμενοι. In S. continuantur sic: μούνοισιν ἀρχῆθεν. ἡμέρην δὲ ἀπασέων μάλιστα ἐκείνην τιμᾶν νομίζουσι, τῇ ἐκαστος ἐγένετο. οὐφδὲ πέρσαι κάρτα προσκείνται. καὶ σφιν οὐκ ἐμμέσαι ἔξεστιν, οὐκ οὐρῆσαι. ἐπιτηδεύουσι δὲ καὶ εὐπαθείας π. π. παιδεύουσι δέ.

132.

^a κατέστηκε P.F.a. Vulgo κατεστήκει.

θύειν· οὐ σπονδῇ^b χρέωνται, οὐκὶ αὐλῶν, οὐ στέμμασι,
 2 οὐκὶ οὐλῆσι. τῶν δὲ ὡς ἐκάστῳ θύειν^c θέλει, ἐς χῶρον⁴⁰
 καθαρὸν ἀγαγὼν τὸ κτήνος, καλεῖ τὸν θεόν, ἐστεφανω-
 3 μένος^d τὸν τιάραν μυρσίνῃ μάλιστα. ἑαυτῷ μὲν δὴ τῷ
 θύοντι ἰδίῃ μούνῳ οὐ οἱ ἐγγίνεται ἀρᾶσθαι ἀγαθὰ· ὁ δὲ^e
 πᾶσι τοῖσι Πέρσησι^f κατεύχεται εὖ γίνεσθαι, καὶ τῷ
 βασιλεῖ. ἐν γὰρ δὴ τοῖσι ἅπασι Πέρσησι καὶ^g αὐτὸς⁴⁵
 4 γίνεται. ἐπεὶ δὲ^h διαμιστύλας κατὰ μέρεα τὸ ἱρήιον
 ἐψήσῃ τὰ κρέα, ὑποπάσας ποιήνⁱ ὡς ἀπαλωτάτην, 67
 μάλιστα δὲ τὸ τρίφυλλον, ἐπὶ ταύτης ἔθηκε ὧν πάντα
 τὰ κρέα^k διαθέντος δὲ αὐτοῦ, μάγος ἀνὴρ παρεστειὼς
 ἐπαιδεῖ θεογονίην, οἷον δὴ ἐκεῖνοι λέγουσι εἶναι τὴν ἐπαι- 50
 δὴν· ἀνευ γὰρ δὴ μάγου οὐ σφι νόμος ἐστὶ θυσίας ποιέ-
 50 σθαι. ἐπισχῶν δὲ ὀλίγον χρόνον, ἀποφέρεται ὁ θύσας
 33 τὰ κρέα, καὶ χρᾶται ὅ τι μιν^l λόγος αἰρέει. Ἡμέ-
 ρην δὲ ἀπασέων μάλιστα ἐκείνην τιμᾶν νομίζουσι, τῇ
 2 ἐκάστος ἐγένετο. ἐν ταύτῃ δὲ πλέω δαῖτα τῶν ἄλλων⁵⁵
 δικαιοῦσι προτιθέσθαι· ἐν τῇ οἱ εὐδαίμονες αὐτῶν βοῦν
 καὶ ἵππον καὶ κάμηλον καὶ ὄνον προτιθέσθαι, ὅλους
 ὀπτοὺς ἐν καμίνοις· οἱ δὲ πένητες^m αὐτῶν τὰ λεπτὰ
 3 τῶν προβάτων προτιθέσθαι. σίτοις δὲ ὀλίγοιςⁿ χρέ-

Mores :
 diem nata-
 lem festum
 agunt : quo
 victu vi-
 vant : vino
 indulgent :
 eorum ve-
 recundia :
 compotan-
 tes delibe-
 rant.

^b χρέωνται Schæferus.

^c θέλῃ K. ἐθέλῃ F.

^d Sic M.K.F. Alii τὴν ut F. pro v. l. Hesychius : Τιάρα : ἡ λογαμένη κυρβάσια. ταύτη δὲ οἱ Πέρσαι βασιλεῖς μόνον ἐχρῶντο ἰρῆῃ, οἱ δὲ στρατηγοὶ ὑπεκεκλιμένη. Ἡρόδοτος δὲ ἐν α ἄρρηκῶς.

^e τοῖσι πᾶσι F.

^f Habet Thomas M. in v.

^g αὐτῷ K.

^h διαμιστύλας K.F. Parisini. διαμιστύλας Ald.

VOL. I.

ⁱ υποπάσας M.K. υποσπάσας c. et vulgo.

^k Sic Reizius post Valckenærium. τὰ ὅμ. libri.

^l ὁ ante λόγος deleui cum F.

133.

^a Citat hoc cap. Athenæus IV. p. 143. seq.

^b αὐτῶν F. Athenæus. αὐτέων Ald.

^c Sic edd. mss. χρέωνται Schæferus cum Athenæo p. 144. A. et XIV. p. 640 F.

X

ωνται, ^d ἐπιφορήμασι δὲ πολλοῖσι, καὶ ^e οὐκ ἀλέσι· καὶ ὅ
 διὰ τοῦτο φασὶ Πέρσαι “ τοὺς Ἕλληνας σιτεομένους,
 “ πεινῶντας παύεσθαι, ὅτι σφι ἀπὸ δείπνου παραφο-
 “ ρέεται οὐδὲν λόγου ἄξιον· εἰ δέ τι παραφέροιτο, ἐσθίον-
 4 “ τας ἂν οὐ παύεσθαι.” ^f οἶνω δὲ κάρτα προσκέαται
 καὶ σφι οὐκ ἐμέσαι ἔξεστι, ^g οὐκὶ οὐρῆσαι ἀντίον ἄλλου. ⁶⁵
 5 ταῦτα μὲν νυν οὕτω φυλάσσεται. μεθυσκόμενοι δὲ ἐάθασι
 βουλευέσθαι τὰ ^h σπουδαιότατα τῶν πρηγμάτων· τὸ δ’
 ἂν ἄδη σφι βουλευομένοισι, τοῦτο τῇ ὑστεραίῃ νήφουσι
 προτιθεῖ ὁ στεγάρχος, ἐν τοῦ ἂν εἶντες βουλευόμενοι.
 6 καὶ ἦν μὲν ἄδη καὶ νήφουσι, ⁱ χρέωνται αὐτέω· ἦν δὲ μὴ
 ἄδη, μετιῖσι. τὰ δ’ ἂν νήφοντες προβουλεύσωνται, μεθυσ-
 134 κόμενοι ἐπιδιαγινώσκουσι. ^a Ἐντυγχάνοντες δ’ ^b ἀλ-
 λήλοισι ἐν τῇσι ὁδοῖσι, τῷδε ἂν τις διαγνοίῃ εἰ ὁμοῖοι
 εἰσὶ ^c οἱ συντυγχάνοντες· ἀντὶ γὰρ τοῦ προσαγορεύειν
 2 ἀλλήλους, φιλέουσι τοῖσι στόμασι. ἦν δὲ ἡ αὐτερος ὑπο- 75
 δεέστερος ὀλίγω, τὰς παρειὰς φιλέονται· ἦν δὲ πολλῷ
 ἢ αὐτερος ἀγενεστέρος, προσπίπτων προσκυνεῖ τὸν ἕτερον.
 3 τιμῶσι δὲ ἐκ πάντων τοὺς ἀγχιστα ἐαυτῶν οἰκόντας,
 μετὰ γε ἐαυτούς· δεύτερα δὲ, τοὺς δευτέρους· μετὰ δὲ,
 κατὰ λόγον προβαίνοντες τιμῶσι· ἥκιστα δὲ τοὺς ἐαυ- 80
 4 τῶν ^d ἐκαστάτω οἰκημένους ἐν τιμῇ ἄγονται· νομίζοντες

134
 Osculatio
 et adoratio
 salutan-
 tium: ob-
 servantie
 cultus in-
 ter vicinos:
 quam de se
 ipsi habe-
 ant opini-
 onem.

^d Hinc Eustath. II. σ'. p. 1141,
 3 = 1191, 44. Suidas et Zonaras.

^e Sic (vel οὐκαλέσι) M.K.F.
 Athenæus. οὐ καλοῖσι c. et vulg.
 Mox σφίσιν Athen. et sic infra.

^f οἶνω δὲ Πέρσαι b.d.

^g οὐκ οὐρ. Athenæus.

^h Sic M.K.F. cf. supra 8.
 σπουδαιότατα a.c. edd. Athen. p.
 144. Non ex Herodoto Suidas
 v. Βισσηγίσαινο, quem cf. in Οἴ-
 νου πιεῖν.

ⁱ χρέωνται αὐτέω, εἰ δὲ μὴ, μετιῖσι.
 Athenæus, qui supra στεγάρχος.
 Ad αὐτέω nihil e mss. enotatum.

134.

^a Sic mss. Ald. οἱ συντυγχάνον-
 τες Gronov. Wessel.

^b νήφουσι addit F.

^c Sic P.K.F. Paris. et forte M.
 Vulgo οἱ ἐντυγχάνοντες.

^d Sic Steph. et mss. ἐκάστω
 Ald. cf. Foesii Œcon. Hippocr.
 in Ἐκάστω.

ἐαυτοὺς εἶναι ἀνθρώπων μακρῷ τὰ πάντα ἀρίστους, τοὺς
 δὲ ἄλλους κατὰ λόγον *τὸν λεγόμενον τῆς ἀρετῆς ἀντέ-
 χεσθαι, τοὺς δὲ ἐκαστάτω οἰκέοντας ἀπὸ ἐωυτῶν κακίς- 68
 5 τοὺς εἶναι. Ἐπὶ δὲ Μῆδων ἀρχόντων, καὶ ἦρχε τὰ 85
 ἔθνη αὐτῶν. συναπάντων μὲν Μῆδοι, καὶ τῶν ἁγ-
 χιστα οἰκέοντων σφίσι· οὗτοι δὲ, καὶ τῶν ὀμούρων· οἱ δὲ,
 6 * μάλιστα τῶν ἐχομένων. κατὰ τὸν αὐτὸν δὲ λόγον καὶ
 οἱ Πέρσαι τιμᾶσι· προέβαινε γὰρ δὴ τὸ ἔθνος ἄρχοντες
 35 καὶ ἐπιτροπεύον. Ξεινικὰ δὲ νόμαια Πέρσαι προσίενται 90
 ἀνδρῶν μάλιστα. καὶ γὰρ δὴ τὴν Μηδικὴν ἐσθῆτα, νο-
 μίσαντες τῆς ἐωυτῶν εἶναι καλλίᾳ, φορέουσι· καὶ ἐς
 1 τοὺς πολέμους, τοὺς Αἰγυπτίους * θώρηκας. καὶ εὐπα-
 θείας τε παντοδαπὰς * πυθανόμενοι ἐπιτηδεύουσι· καὶ δὴ
 3 καὶ, ἀπ' Ἑλλήνων μαθόντες, παισὶ μίσγονται. γαμέ- 95
 ουσι δ' ἕκαστος * αὐτῶν πολλὰς μὲν * κουριδίας γυναί-
 36 κας, πολλὰ δ' ἔτι πλεῦνας παλλακάς * κτῶνται. Ἄν-
 δραγαθὴ δ' αὕτη ἀποδέδεκται, μετὰ τὸ μάχεσθαι εἶναι
 ἀγαθόν, ὅς ἂν πολλοὺς ἀποδείξῃ παῖδας· τῷ δὲ τοὺς
 πλείστους ἀποδεικνύντι, δῶρα ἐκπέμπει * ὁ βασιλεὺς
 ἀνὰ πᾶν ἔτος. τὸ πολλὸν δ' ἡγέεται ἰσχυρὸν εἶναι. 1
 2 * παιδεύουσι δὲ τοὺς παῖδας, ἀπὸ πενταέτεος ἀρχάμενοι
 μέχρι εἰκοσαέτεος, τρία μῶνα, * ἵππεύειν, καὶ τοξεύειν,
 καὶ ἀλθιζέσθαι. πρὶν δὲ ἢ πενταέτης γένηται, οὐκ ἀπικ- 5
 νέεται ἐς ὄψιν τῷ πατρὶ, ἀλλὰ παρὰ τῇσι γυναίξιν δίδαι-

* Ita Abreschius, probantibus Reizio et Schweighæusero. τῷ λεγόμενῳ edd. mss.

¹ Sic F. Vulgo μάλα.

135.

* Sic M.K.F.a.b.c.d. θώρακας vulgo.

^b αὐτῶν M.K. αὐτῶν F.a.c. edd. vett.

* Sic M.K.F.a. κουριδίας c. edd. Præcedentia citat Schol. Grægorii Naz. Stelit. I. p. 64. Wess.

^d κτένεται Schæfer.

136.

* ὁ om. K.F.a.c.

^b Hinc Eustath. Dionys. 1056.

^c Hinc Thomas M. in Ἀλη-

θεύω.

Externos
mores fa-
cillime ad-
discunt.

Soboles
numerosa,
patribus
laudi et ho-
nori: libe-
rorum edu-
catio.

3 ταν ἔχει. ^α τοῦ δὲ εἵνεκα ^ε τοῦτο οὕτω ποιεῖται, ἵνα ἦν ἀποθάνῃ τρεφόμενος, ^ε μηδεμίαν ἄσπιν τῷ πατρὶ ^ε προσβάλλῃ.

137

Immunitas
a poena ca-
pitali ob
unum so-
lum de-
lictum :
parricidia
non cre-
dunt feri
posse.

Αἰνέω μὲν νυν τόνδε τὸν νόμον· αἰνέω δὲ καὶ τόνδε, ^α τὸ μὴ μίῃς ^β αἰτίας εἵνεκα μήτε αὐτὸν τὸν βασιλέα ¹⁰ μηδένα φονεύειν, ^ε μήτε τῶν ἄλλων Περσέων μηδένα τῶν ἑαυτοῦ οἰκετῶν ἐπὶ μίῃ αἰτίῃ ἀνήκεστον πάθος ἔρδειν· ^δ ἀλλὰ λογισάμενος ἦν εὐρίσκη πλέω τε καὶ μεζῶ τὰ ἀδικήματα ἔοντα τῶν ὑπουργημάτων, οὕτω τῷ θυμῷ ¹ χρεῖται. Ἀποκτεῖναι δὲ οὐδένα ^ε καὶ λέγουσι τὸν ἑαυτοῦ ¹⁵ πατέρα, ^ε οὐδὲ μητέρα. ἀλλὰ ὅκοντα ἤδη τοιαῦτα ἐγέ-
νετο, πᾶσαν ἀνάγκην φασὶ ἀναζητούμενα ταῦτα ἀνευ-
ρεθῆναι ἥτοι ὑποβαλιμαῖα ἔοντα, ἣ μοιχίδια· οὐ γὰρ
δὴ φασὶ ^ε οἶκος εἶναι τὸν γε ^β ἀληθῶς τοκέα ὑπὸ τοῦ
ἑαυτοῦ παιδὸς ἀποθνήσκειν. ^α Ἄσπιν δὲ σφί ποιεῖν οὐκ ²⁰
ἔξεστι, ταῦτα οὐδὲ λέγειν ἔξεστι. αἰσχυριστοὶ δὲ αὐτοῖσι τὸ
ψεύδεσθαι νενόμισται· δεύτερα δὲ, τὸ ὀφείλειν χρέος·
^β πολλῶν μὲν καὶ ἄλλων εἵνεκα, μάλιστα δὲ ἀναγκαίην ⁶⁹

138

Quid non
liceat dice-
re : quas
duas res
turpissimas
ducant : le-

^δ Sic F.a. Vulgo τοῦδε. Malit Schweighæuserus τοῦδε δέ. Supra τὴν δαίταν S.

^ε Sic M.K.S.V. deest οὕτω edd. vett. F.b.

^ε μηδεμίαν ἄσπιν M.K.F.a.c. μηδεμίαν βλάβην d. μηδεμίαν βλάβην ἀπὸ S.V.b. μηδεμίαν ἄσπιν ἀπὸ Ald. Steph.

^ε Sic K.P.F.a. Vulgo προσβάλλῃ cum S.

137.

^α τὸ δὲ μὴ K. τὸν μὴ S.

^β αἰτίας F.

^ε μήτε τινὰ τῶν S.

^δ ἀλλὰ—usque ad fin. cap. om. S.V.b.d. Vall.

^ε κολούσι F.

^ε Sic M.K.F.a. ἣ μ. edd. c.

^ε Sic M.K.F.a.c. Alii εἰκός.

^β Sic M.K.F. ἀληθῶς a.c. edd. vett.

138.

^α Sic M.R.K.F.a.c. ὅκοντα vulgo, S.b.d. Iidem mox ἔξεστι Πέρσης.

^β E sequentibus usque ad fin. cap. 177. S.V.b.d. Vall. habent tantum hæc : καὶ τὸ ἐς ποταμὸν ἐνουρέειν, ἣ πτίειν, ἣ χεῖρας ἐναυοί-
ζεσθαι, ἣ ἄλλο τι ποιεῖν. σέβονται δὲ ποταμούς πάντων μάλιστα. τὰ δὲ οὐνόματα τῶν Περσέων πάντα τελευ-
τῶσιν ἐς τὸντὲ γράμμα, τὸ Δωριεὺς μὲν σὺν καλέουσι, Ἴωνες δὲ σήγμα. Οὐ πρότερον δὲ παρ' αὐτοῦ θάπτεται νέκυς, πρὶν ἂν ὑπ' ὀρνίθου ἐλκυσθῇ. ταῦτα μὲν νυν οὕτω τελεῖται.

- ² φασὶ εἶναι, τὸν ὀφείλοντα καὶ τι ψεῦδος λέγειν. Ὅς
 ἂν δὲ τῶν ἀστῶν λέπρην ἢ ^c λεύκην ^d ἔχῃ, ἐς πόλιν οὗτος ²⁵
 οὐ κατέρχεται, οὐδὲ συμμίσγεται τοῖσι ἄλλοισι Πέρησι·
 φασὶ δὲ μιν ἐς τὸν ἥλιον ἀμαρτόντα τι, ταῦτα ἔχειν.
³ Ζεῖνοι δὲ πάντα, τὸν λαμβανόμενον ὑπὸ τούτων, ^e πολλοὶ
 καὶ ἐλαύνουσι ἐκ τῆς χώρας· καὶ τὰς λευκὰς περιστερὰς, ³⁰
⁴ τὴν αὐτὴν αἰτίην ἐπιφέροντες. Ἐς ποταμὸν δὲ οὔτε ἐνου-
 ρέουσι, οὔτε ἐμπτύουσι, οὔ χεῖρας ἐναπονίζονται, οὐδὲ
 ἄλλον οὐδένα ^b περιορέωσι, ἀλλὰ σείβονται ^b ποταμοὺς
³⁹ μάλιστα. Καὶ τότε ἄλλο σφι ὥδε συμπέπτωκε γίνεσθαι,
¹ τὸ Πέρσας μὲν αὐτοὺς λέληθε, ἡμέας ^a μὲν τοι οὐ. τὰ ³⁵
 οὐνόματά σφι, ἔοντα ὁμοῖα ^b τοῖσι σῶμασι καὶ τῇ μεγα-
 λοπρεπείῃ, τελευτῶσι πάντα ἐς τὸ αὐτὸ γράμμα, τὸ Δω-
³ ρίεες μὲν Σὰν καλέουσι, Ἴωνες δὲ Σίγμα. ἐς τοῦτο διζή-
 μενος εὐρήσεις τελευτῶντα τῶν Περσέων τὰ οὐνόματα, οὐ
⁴⁰ τὰ μὲν, τὰ δὲ οὐ, ἀλλὰ πάντα ὁμοίως. Ταῦτα μὲν ⁴⁰
 ἀτρεκέως ἔχω περὶ αὐτῶν ^a εἰδὼς εἰπεῖν. τάδε μέντοι ὡς
 κρυπτόμενα λέγεται, καὶ οὐ σαφηνέως, περὶ τοῦ ἀπο-
 θανόντος· ὡς οὐ πρότερον θάπτεται ἀνδρὸς Πέρσῃ οὐ νέκυς,
² πρὶν ἂν ὑπ' ὀρίθου ἢ κυνὸς ^b ἐλκυσθῆναι. μάγους μὲν ⁴⁵
 γὰρ ἀτρεκέως οἶδα ^c ποιοῦντας ταῦτα· ἐμφανέως γὰρ
 δὴ ^d ποιεῦσι. κατακρηρῶσαντες δὴ ὦν τὸν νέκυν Πέρσαι,
³ γῇ κρύπτουσι. Μάγοι δὲ κεχωρίδαται πολλὸν τῶν τε

pra infectis
aut vitili-
gine quid
faciant :
fluminum
cultus.

Nomina
omnia desi-
nere in lit-
teram S.

Sepultura :
Magi Per-
sorum et
sacerdotes
Ægyptii
qua in re
differant.

^c Hinc Suidas, gl. Herodot. Gregor. Dial. Ion. 112.

^d ἔχῃ M.F.a. ἔχει K. ἔχω c. edd.

^e Sic F. πολλὰ ἐξελάνουσι vulgo. πάλιν ἐξελάνουσι Schæferus, præeunte Corayo.

^f ὅτε χ. P. probantibus Reizio et Schæfero.

^b περιορέωσι F. περιορέωσι M.K.R. περιορέωσι Steph. Schæfer. ἄλλο τι οὐδὲν ποιέωσι Ald.

^a ποταμοὺς μάλιστα M.K.F.a.c.

Vulgo π. τῶν πάντων μάλιστα.

139.

^a Sic M.K.F.a. δὲ οὐ c. vulg.

^b τοῖσι καὶ σ. F.

140.

^a εἰδὼς om. K.

^b Sic R.K.M.F.a.c. Vulgo ἐλκυσθῇ.

^c Sic F. ταῦτα π. vulgo.

^d ποιέουσι F. Infra οἱ δὲ μάγοι Ald.

ἄλλων ἀνθρώπων, καὶ τῶν ἐν Αἰγύπτῳ ἱρέων. οἱ μὲν γὰρ ἀγνεύουσι ἐμφυχον μηδὲν κτείνειν, εἰ μὴ ὅσα θύουσι. 50
οἱ δὲ δὴ μάγοι αὐτοχειρίῃ πάντα, πλην κυνὸς καὶ ἀνθρώπου, κτείνουν· καὶ ἀγώνισμα ἔμεγα τούτο ποιεῖνται, κτείνοντες ὁμοίως μύρμηκας τε καὶ ὄφεις, καὶ 5
τάλλα ἐρπετὰ καὶ πετεινά. καὶ ἀμφὶ μὲν τῷ νόμῳ 55
τούτῳ ἔχεται ὡς καὶ ἀρχὴν ἐνομίσθη. ἀνεμι δὲ ἐπὶ τὸν πρότερον λόγον.

I 4 I

Iones, metu belli a
Cyro, qui
solis Milesiis amicitiam dedisset, urbes muniunt, et Spartam legatos mittunt.

Ἴωνες δὲ καὶ Αἰολέες, ὡς οἱ Λυδοὶ τάχιστα ^aκατεστράφατο ὑπὸ Περσέων, ἔπεμπον ἀγγέλους ^bἐς Σάρδεις 70
παρὰ Κύρον, ἐθέλοντες ἐπὶ τοῖσι αὐτοῖσι εἶναι τοῖσι καὶ
²Κροίσῳ ἦσαν κατήκοι. ὁ δὲ, ἀκούσας ^cαὐτῶν τὰ ^dπροῖσ-60
χοντο, ἔλεξε σφί λόγον· “Ἄνδρα, φᾶς, αὐλητὴν, ἰδόν-
“τα ἰχθῦς ἐν τῇ θαλάσῃ, αὐλέειν, δοκέοντά σφεας
“ἐξελεύσεσθαι ἐς γῆν. ὡς δὲ ψευσθῆναι ^eτῆς ἐλπίδος,
“λαβεῖν ἀμφίβληστρον, καὶ περιβαλεῖν τε πλῆθος
³“πολλὸν τῶν ἰχθύων καὶ ἐξεῖρσαι. ἰδόντα δὲ παλ-65
“λομένους, εἰπεῖν ἄρα αὐτὸν πρὸς τοὺς ἰχθῦς· Παύεσθέ
“μοι ὀρχεόμενοι, ἐπεὶ ^fοὐδ’ ἐμέο αὐλέοντος ἠθέλετε ἐκ-
⁴“βαίνειν ὀρχεόμενοι.” Κύρος μὲν τούτον τὸν λόγον τοῖσι
Ἴωσι καὶ τοῖσι Αἰολῶσι τῶνδε εἵνεκα ἔλεξε, ὅτι δὴ οἱ
Ἴωνες πρότερον, αὐτοῦ Κύρου δεηθέντος ^hδι’ ἀγγέλων ἀπ-70
ίστασθαι σφεας ἀπὸ Κροίσου, οὐκ ἐπείθοντο· τότε δὲ,
κατεργασμένων τῶν πρηγμάτων, ἦσαν ἐτοῖμοι πείθεσθαι
⁵Κύρῳ. ὁ μὲν δὴ, ὀργῇ ἐχόμενος, ἔλεγέ σφί τάδε. Ἴωνες
δὲ ὡς ἤκουσαν τούτων ⁱἀνενευχθέντων ἐς τὰς πόλεις,

^a Sic F. Vulgo. τούτο μέγα.

141.

^a κατεστραφέατο F. κατεστρέφατο vulgo.

^b πρὸς K. ἐς Σ. R.

^c αὐτέων] αὐτῶν F.

^d Sic P.f. πρόσχοντο a.c. vulgo. πρόσσχοντο F.

^e τῶν ἐλπίδων f.

^f βαλεῖν f. et mox εξεῖρσαι.

^g Sic P.F.a. Vulgo οὐκ ἐ.

^h Sic M.K.F. δι’ ἀγγέλου vulgo. cf. 76 et 99.

ⁱ Sic M.K.F.a.c. ἀνενευχθέντες

τείχεά τε ^k περιβάλλοντο ἕκαστοι, καὶ συνελέγοντο ἐς ⁷⁵
 Πανιώνιον οἱ ἄλλοι πλὴν Μιλησίων· πρὸς μούους γὰρ
 τούτους ὄρκιον Κύρος ἐποίησατο, ἐπ' οἷσι περ ὁ Λυδός.
 6 τοῖσι δὲ λοιποῖσι Ἰωσι ἔδοξε κοινῶ λόγῳ πέμπειν ἀγγέ-
 I 42 λους ἐς Σπάρτην, δεησομένους Ἰωσι τιμωρέειν. Οἱ δὲ
 Ἴωνες οὗτοι, τῶν καὶ τὸ Πανιώνιον ἐστὶ, τοῦ μὲν οὐρανοῦ ⁸⁰
 καὶ τῶν ὠρέων ἐν τῷ καλλίστῳ ἐτύγχανον ἰδρυσάμενοι
 2 πόλιας πάντων ἀνθρώπων τῶν ἡμεῖς ἴδμεν. οὔτε γὰρ τὰ
 ἄνω αὐτῆς χωρία τῶντο ^b ποιεῖει τῇ Ἰωνίῃ, οὔτε τὰ κάτω,
 οὔτε τὰ πρὸς τὴν ἡῶ, οὔτε τὰ πρὸς τὴν ἐσπέρην· τὰ μὲν,
 ὑπὸ τοῦ ψυχροῦ τε καὶ ὑγροῦ πιεζόμενα· τὰ δὲ, ὑπὸ ⁸⁵
 3 τοῦ θερμοῦ τε καὶ αὐχμώδεος. Γλῶσσαν δὲ οὐ τὴν
 αὐτὴν οὗτοι νενομίκασι, ἀλλὰ τρόπους ^d τέσσαρας παρα-
 4 γαγεῖν. Μίλητος μὲν ^e αὐτῶν πρώτη κέεται πόλις
 πρὸς μεσαμβρίην· μετὰ δὲ, Μυούς τε καὶ Πριήνη· αὗται ⁹⁰
 μὲν ἐν τῇ Καρίῃ κατοικηнтаί, κατὰ ταῦτα διαλεγόμεναί
 5 σφι. αἶδε δὲ ἐν τῇ Λυδίῃ· Ἐφεσος, Κολοφὸν, Λεῖβεδος,
 6 ^e Τέως, Κλαζόμεναι, ^b Φώκαια. αὗται δὲ αἱ πόλιες
 τῇσι πρότερον λεχθείσῃσι ὁμολογέουσι κατὰ γλῶσσαν
 οὐδὲν, ⁱ σφι δὲ ὁμοφωνέουσι. ἔτι δὲ τρεῖς ὑπόλοιποι Ἰάδες ⁹⁵
 πόλιες, τῶν αἱ δύο μὲν νήσους οἰκέαται, Σάμον τε καὶ
 7 Χίον· ἡ δὲ μία ἐν τῇ ἡπείρῳ ἴδρυται, Ἐρυθραί. ^k Χῖοι
 μὲν νυν καὶ Ἐρυθραῖοι κατὰ τῶντο διαλέγονται, Σάμιοι

Ionie urbes
 duodecim :
 earum situs
 præclarus,
 et lingue
 varietas
 quadruplex.

^k περιβάλλοντο F.

142.

^a Sic F. ὠρέων K. οὐρέων alii.

^b Sic M.K. ποιέειν τῇ Ἰ. F.

ἐπιτέτοι Ἰ. vulgo.

^c Sic M.K.F. τε om. a.c. vulg.

^d τέσσαρας M. τέσσαρας K.F.a.

c. vulg.

^e αὐτέων] αὐτῶν Ald. F.a.c.

^f Steph. Byz. v. Ἐφεσος.

^g Erravit Steph. Byz. quum

de insula Teo loquens, ait, ἐστὶ
 δὲ μέσης Ἰωνίας, ὡς Ἡρόδοτος ἐν
 πρώτῃ.

^h Sic II. 178. Φώκαιαν II. 106.
 τὴν Φωκαίην I. 80. 164. Steph.
 Byz. Φώκαια· πόλις Ἰωνίας. Ἡρό-
 δοτος πρώτῃ. λέγεται καὶ Φωκαίη διὰ
 τοῦ ἦ.

ⁱ σφι K.F.a.c. edd. σφίσι M.

^k Χῖοι etc. Citat Steph. Byz.
 in Χίος. ubi κατ' αὐτό.

δὲ ἐπ' ἐωυτῶν μῶνοι. οὗτοι ¹χαρακτῆρες γλώσσης ^m τέσ- 71
σερες γίνονται.

I 43

Cæteros
Ionas fuisse
infirmos, et
sui eos no-
minis pu-
duisse.

Τούτων δὴ ἂν τῶν Ἰώνων οἱ Μιλήσιοι μὲν ἦσαν ἐν
σκέπη τοῦ φόβου, ἄρκιον ποιησάμενοι. τοῖσι δὲ ^b αὐτῶν
νησιώτησι ἦν δεινὸν οὐδέν· οὔτε γὰρ Φοίνικες ἦσαν καὶ
Περσέων κατήκοοι, οὔτε αὐτοὶ οἱ Πέρσαι ναυβάται.
² Ἀπεσχίσθησαν δὲ ἀπὸ ^o τῶν ἄλλων Ἰώνων οὗτοι κατ' ^s
ἄλλο μὲν οὐδέν, ἀσθενέος δὲ ἔontos τοῦ παντός τότε Ἑλ-
ληνικοῦ ^e γένεος, πολλῶ δὲ ἦν ἀσθενέστατον τῶν ἐθνέων
τὸ Ἰωνικόν, καὶ λόγου ἐλαχίστου· ὅτι γὰρ μὴ Ἀθηναί, ¹⁵
³ ἦν οὐδὲν ἄλλο ^d πόλισμα λόγιμον. οἱ μὲν νυν ἄλλαι Ἰω-
νες καὶ ^e οἱ Ἀθηναῖοι ἔφυγον ^f τὸ οὖνομα, οὐ βουλόμενοι ¹⁰
Ἰωνες κεκληθῆναι· ἀλλὰ καὶ νῦν φαίνονταί μοι οἱ πολ-
⁴ λοι ⁵ αὐτῶν ἐπαισχύνεσθαι τῷ οὐνόματι. αἱ δὲ δυνάμει
πόλεις αὗται τῷ τε οὐνόματι ἠγάλλοντο, καὶ ἱρὸν ^b ἰδρύ-
σαντο ἐπὶ σφέν αὐτῶν, τῷ οὖνομα ἔθεντο Πανιώνιον·
¹ ἐβουλεύσαντο δὲ αὐτοῦ μεταδῶναι μηδαμοῖσι ἄλλοις ¹⁵
Ἰώνων· οὐδ' ἐδεήθησαν δὲ οὐδαμῶι μετασχεῖν, ὅτι μὴ
Σμυρναῖοι. Κατάπερ οἱ ἐκ τῆς Πενταπόλιος νῦν χώρης
Δωριέες, πρότερον δὲ Ἐξαπόλιος τῆς αὐτῆς ταύτης κα-
λεομένης, φυλάσσονται ὧν μηδαμῶς ^a ἐσδέξασθαι τῶν
προσοίκων Δωριέων ἐς τὸ ^b Τριποικὸν ἱρὸν· ἀλλὰ καὶ ²⁰

I 44

Doriensium
Hexapolis,
Pentapolis
facta, Ha-
licarnasso

¹ χαρακτῆρες γλώσσης citat Pol-
lux II. 109.

^m Sic M.K. τέσσαρες Ald. F.a.c.
143.

^a Sic M.K.F.a. ἔρκια c. al.

^b αὐτέων] αὐτῶν M.K.F.a.c.

^c γένους F. textu.

^d Pollux II. 122. πόλις λογίμη.
Vulg. habet Thomas M. in Λό-
γιμον.

^e Sic F.a.c. οἱ om. vulg.

^f τὸ οὖνομα F.c. Schæfer. Vul-
go τοῦνομα.

⁵ αὐτέων] αὐτῶν M.F.a.c.

^b Sic K.M. ἐπεὶ τε σφέν αὐ-
τέων τοῦνομα ἔθ. Π. Aldus. ἐπὶ τε
Stephanus. et sic fere F. et alii.
ἐπὶ τε σφέν αὐτέων τῷ οὖνομα P.
ἐπὶ σφέν αὐτέων eadem notione
accipienda qua ἐπ' ἐωυτῶν c. 142.
monet Schweighæuserus.

ⁱ Citat Thomas M. in αἰδεῖς.

144.

^a ἐσδέξασθαι K.F. μηδαμῶς Ald.

^b Citat Steph. Byz. in Τριποικίω.

σφείων^α αὐτῶν τοὺς περὶ τὸ ἱρὸν^δ ἀνομήσαντας ἐξεκλήϊ-
 2 σαι τῆς μετοχῆς. ἐν γὰρ τῷ ἀγῶνι τοῦ Τριοπίου Ἀπόλ-
 λωνος ἐτίθεσαν τὸ πάλαι τρίποδας χαλκέους τοῖσι νι-
 κῶσι^ε καὶ τούτους χρῆν τοὺς λαμβάνοντας ἐκ τοῦ ἱροῦ
 3 μὴ ἐκφέρειν, ἀλλ' αὐτοῦ ἀνατρέπειν τῷ θεῷ. ἀνὴρ ὢν²⁵
^ε Ἀλικαρνησοὺς, τῷ ὄνομα ἦν Ἀγασικλῆς, νικήσας,
^ε τὸν νόμον κατηλόγησε^ε φέρων δὲ πρὸς τὰ ἑαυτοῦ οἰκία
 4 προσεπασσάλευσε τὸν τρίποδα. διὰ ταύτην τὴν αἰτίην αἱ
 πέντε πόλεις, Λίνδος, καὶ Ἰήλυσσός τε καὶ Κάμειρος, *in ista loca*
 καὶ Κῶς τε καὶ Κνίδος, ἐξεκλήϊσαν τῆς μετοχῆς τὴν³⁰
 5 ἕκτην πόλιν Ἀλικαρνησσόν. τούτοις μὲν νυν^ε οὗτοι ταύ-
 45 τὴν τὴν ζῆμιν ἐπέθηκαν. ^α Δυώδεκα δὲ μοι δοκέουσι
 πόλιας ποιήσασθαι οἱ Ἴωνες, καὶ οὐκ ἐβελῆσαι^β πλεῖ-
 νας ἐσθιῆσθαι, ταῦδε εἵνεκα, ^ε ὅτι καὶ ὅτε ἐν Πελοπον-
 νήσῳ οἴκεον, δυώδεκα ἦν αὐτῶν μέρεα^ε κατὰ περ νῦν³⁵
^α Ἀχαιῶν, τῶν ἐξελασάντων Ἴωνας, δυώδεκά ἐστὶ μέρεα.
 2 Πελλήνη μὲν τε πρώτη^δ πρὸς Σικυῶνος^ε μετὰ δὲ, Αἰ-
 γειρα, καὶ Αἰγαί^ε (ἐν τῇ Κραῖβις ποταμὸς ^ε ἀένναός ἐστι,
 3 ^ε ἀπ' ὅτῳ ὁ ἐν Ἰταλίῃ ποταμὸς τὸ ὄνομα ἔσχε^ε) καὶ⁴⁰
 Βαῦρα, καὶ Ἑλίκη, (ἐς τὴν κατέφυγον Ἴωνες ὑπὸ Ἀχαιῶν
 μάχῃ ἐσσωθέντες,) καὶ Αἶγιον, καὶ Ῥύπες, καὶ Πατρέες,
 καὶ Φαρέες, καὶ Ὠλενος, (ἐν τῷ Πείρος ποταμὸς μέγας 72

exclusa.
Triopius
Apollo.

Quot partes
Ionum fue-
runt, quum
Peloponne-
sum habi-
tarent ;
quot item
sint Achæ-
orum, qui
eam ter-
ram, ex-
actis Ioni-
bus, tenu-
runt.

^ε αἰτέων] αὐτῶν mss. plerique.
αὐτῶν Ald.

^δ Sic H. Steph. ἀνομήσαντες
Ald. F.

^ε Ἀλικαρνησοὺς et Ἀλικαρνησσόν
P.F.a. Schæfer. Simplicem σ alii.

^ε τῶν νόμον a. Mox τὴν post
ταύτην om. Ald.

^ε Sic K.F. Vulgo ταύτην τὴν
ζῆμιν ὅτῳ.

145.

^α Sic F. δοκέουσι δὲ μοι δ. vulgo.

^β πλέονας a.c.

^ε Sic F. at al. καὶ ὅτι καὶ a.c.

Ald.

^δ Sic M.K. Casaubon. ad
Strab. VIII. p. 591=385. πρὸ
F.a.c. edd. Paullo ante μὲν γε
πρώτῃ Dobræus addend. Aristoph.
Porsoni p. (131.) citans VI. 46.
VIII. 65.

^ε ἀένναος F.a.

^ε Sic F. ἀπὸ τοῦ Ald. a. ἀπ'
ὅτῳ Schæfer.

I 46
Jones Do-
decapolitani
quibus e na-
tionibus
commixti
fuerint: qui
eorum A-
thenis ve-
nissent, eos
Caricas
uxores du-
xisse: ha-
rum ira et
lex in ma-
ritos.

ἐστί) καὶ ὧς Δύμη, καὶ Τριταιέες, οἱ μούνοι ἑκείνων με-
σόγαιοι οἰκέουσι. Ταῦτα δώδεκα μέρεα νῦν Ἀχαιῶν 15
ἐστὶ, καὶ τότε γε Ἰώνων ἦν. τούτων δὲ εἵνεκα καὶ οἱ
Ἰώνες δώδεκα πόλιας ἐποίησαντο· ἐπεὶ, ὥς γε τι
μᾶλλον οὔτοι Ἰωνές εἰσι τῶν ἄλλων Ἰώνων, ἢ κάλλιόν
τι γεγόνασι, μωρὴν πολλὴν λέγειν τῶν Ἀβαντες μὲν ἐξ
Εὐβοίης εἰσὶ οὐκ ἐλαχίστη μοῖρα, τοῖσι Ἰωνίης μέτα 20
οὐδὲ τοῦ οὐνόματος οὐδέν· Μινύαι δὲ Ὀρχομένιοι ἀνα-
μεμίχεται, καὶ Καδμεῖοι, καὶ Δρύοπες, καὶ Φωκέες
ἀποδάσμιοι, καὶ Μολοσσοὶ, καὶ Ἀρκάδες Πελασγοί,
καὶ Δωριέες Ἐπιδαύριοι, ἄλλα τε ἔθνεα πολλὰ ἀνα- 25
μεμίχεται. οἱ δὲ αὐτῶν, ἀπὸ τοῦ πρυτανηίου τοῦ Ἀθη-
ναίων ὀρμηθέντες, καὶ νομίζοντες γενναϊότατοι εἶναι Ἰώνων,
οὔτοι δὲ οὐ γυναῖκας ἠγάγοντο ἐς τὴν ἀποικίην, ἀλλὰ
Καεῖρας ἔσχον, τῶν ἐφόνευσαν τοὺς γενέας. διὰ τοῦτον 30
δὲ τὸν φόνον αἱ γυναῖκες αὗται, νόμον θέμεναι, σφίσι 60
αὐτῇσι ὄρκους ἐπῆλασαν, καὶ παρέδσαν τῇσι θυγατράσι,
μή ποτε ὁμοσιτῆσαι τοῖσι ἀνδράσι, μηδὲ οὐνόματι βῶσαι
τὸν ἐαυτῆς ἄνδρα· τοῦδε εἵνεκα, ὅτι ἐφόνευσαν σφέων
τοὺς πατέρας καὶ ἀνδρας καὶ παῖδας, καὶ ἔπειτεν, 35
ταῦτα ποιήσαντες, αὐτῇσι συνοίκεον. ταῦτα δὲ ἦν γινώ- 65
μενα ἐν Μιλήτῳ. Βασιλέας δὲ ἐστήσαντο, οἱ μὲν αὐ-
τῶν, Λυκίους, ἀπὸ Γλαύκου τοῦ Ἰππολόχου γεγονότας·

I 47
Quos reges
habuerint,

§ Sic F. cum Casaubono ad
Strab. p. 167. Δρύμη K.P.a. Δρί-
μη Ald. c.

^h τούτων] τούτων M.F.a.c.
146.

^a ὥς γε ἔτι F. ὥς γε τι M.K. ὥς
γε τοι edd. vett.

^b μοῖρη Schæferus. Male.

^c τῆς Ἰων. K. τοῖσι Ἰωνίης Ald.

^d Sic ex em. Palmerii Wessel.

probata edd. Reizii et Schæferi.
Ὀρχομένιοι mss. edd. vett.

^e Ἀθηναίων Schæferus. cf. Plu-
tarch. Malign. p. 858. ubi πρ. τῶν
Ἀθηναίων.

^f Sic Reizius. Vulgo ἐπεὶ τε.
Vid. Eustath. pag. 1158, 39=

1215, 33.

^g αὐτοῖσι ed. Steph.

οἱ δὲ, Καύκωνας Πυλίους, ἀπὸ Κόδρου τοῦ Μελάνθου·
οἱ δὲ, καὶ συναμφοτέρους. ἀλλὰ γὰρ περιέχονται τοῦ
² οὐνόματος μᾶλλον τι τῶν ἄλλων Ἰώνων. ἔστωσαν δὲ 70
καὶ οἱ καθαρῶς γεγονότες Ἰωνεῖς· εἰσὶ δὲ πάντες Ἰωνες,
ὅσοι ἀπ' ^α Ἀθηναίων γεγόνασι, καὶ Ἀπατούρια ἄγουσι
³ ὀρτήν. ἄγουσι δὲ πάντες, πλὴν Ἐφεσίων καὶ Κολο- 73
φωνίων· οὗτοι γὰρ μῦνοι Ἰώνων οὐκ ἄγουσι Ἀπατού-
⁴ ρια· καὶ οὗτοι κατὰ φόνου ^ετινὰ σκῆψιν. Τὸ δὲ Παν- 75
ώνιον ἐστὶ τῆς Μυκάλης χώρος ἱρὸς πρὸς ἄρκτον τε-
^α τραμμένος, κοινῇ ἐξαίρητος ὑπὸ Ἰώνων Ποσειδέωνι
Ἑλικωνίῳ· ἡ δὲ Μυκάλη ἐστὶ τῆς ἡπείρου ἄκρη, πρὸς
ζέφυρον ἄνεμον κατήκουσα Σάμῳ, ἐς τὴν συλλεγόμενοι
ἀπὸ τῶν πολιῶν Ἰωνες, ἄγεσκον ὀρτήν, τῇ ἔθεντο οὐνομα ⁸⁰
² Πανιώνια. πεπόνησιν δὲ οὗτοι ^α μῦναι αἱ Ἰώνων ὀρταὶ
ταῦτο, ἀλλὰ καὶ Ἑλλήνων ^β πάντων ὁμοίως πᾶσαι ἐς
^γ τῶντ' ἡμέρας ^δ τελευτῶσι, κατὰ περ τῶν Περσέων τὰ
⁴⁹ οὐνόματα. αὗται μὲν αἱ Ἰάδες πόλεις εἰσι. Αἰδε δὲ
^α αἱ Αἰολίδες, Κύμη, ἡ Φρικωνὶς καλεομένη, ^β Λήρισσαι, ⁸⁵
Νέον τεῖχος, ^γ Τήμνος, Κίλλα, Νότιον, ^δ Αἰγιόρессα,
Πιτάνη, ^ε Αἰγαῖαι, Μύρινα, Γρύνεια· αὗται ἑνδεκα Αἰο-
λέων πόλεις ^α αἱ ἀρχαῖαι. μία γὰρ σφῆων ^ε παρελύθη

et qui nu-
merandi
sint Iones.

Panioni-
um, locus
in Mycale
promonto-
rio sacer, et
Panionia,
festum :
Græca festa
in eandem
omnia lit-
teram ex-
cuntia.

Æolicæ ur-
bes, in ter-
ra conti-
nenti.

147.

^α Ἀθηναίων Schæferus.

^β ὀρτήν K. Citat Plutarch. II.
p. 859. A. ὀρτήν ἄγουσι sine δὲ F.

^γ τῶντ' mavult Schweigh.

148.

^α Sic M.K.F. al. Vulgo μόναι.

^β Dant K.M.F.a.c. Vulgo

om.

^γ τὸ αὐτὸ M.K.

^δ Sic M.K.F. τελευτῶσαι Ald.

149.

^α αἱ om. K.F.a. Tum Αἰολίδες
Ald.

^β Λήρισσαι M.K.a. Sic IX. 1.

Ληρισαῖος F. Numi veteres ΛΑΡΙ-
ΣΑΙΩΝ satis frequenter. Vide
Raschii Lexic. Num. II. ii. p.
1500. Pro recepta scriptura
Wesselingius citat Schol. Apoll.
Rhod. I. 40.

^γ Ita Wessel. ex Holstenii
emend. τῆς edd. mss.

^δ Αἰγιόρессα F. Αἰγιόρессα Steph.
in v.

^ε Αἰγαῖα F. Αἰγαῖ Steph. Byz.

^ζ Sic M.K. αἱ om. F.a. Ald.

^η παρελήλυθη F. et suprasc.
παρελείφθη.

ὅτι Ἴων, ² Σμυρ. ἦσαν γὰρ καὶ αὗται δώδεκα ¹ αἶ90
 ἐν τῇ ἰσταν. ἔτι δὲ αἱ Αἰαλῆες χάριν μὲν ἔτυχον κτί-
 σαιτες ἀπὸ τοῦ Ἴων, ὡς δὲ ἤκουσαν οὐκ ὁμοίως.
 Σμυρ. δὲ αὖτε ² ἀπέβαλον Αἰαλῆες. Κολοφωνίους ἀν-
 ὄτας ¹ ἔτι ἐσταθεύτας, καὶ ἐκπεσόντας ἐκ τῆς πατρί-
 δος, ὑπεσῆσαν. μετὰ δὲ, αἱ φυγάδες τῶν Κολοφωνίων 95
 φελαῶντες τὰς Σμυρναίους ὅσῃν ἔξω τείχεος ποιευμέ-
 νους διέκταν, τὰς πύλας ἀποκληίσαντες, ἔσχον τὴν
 πόλιν. βεβήσαντες δὲ πάντων Αἰαλῶν, ὁμολογίῃ ἐχρή-
 σασθε, τὰ ἔτιπλά ἀποδόντων τῶν Ἴων, ἐκλιπεῖν Σμύρ-
 νην Αἰαλῶν. πεσάντων δὲ ταῦτα Σμυρναίων, ἐπιδεί-
 λωσι σφέας αἱ ἐνδεκα πόλεις, καὶ ἐποίησαντο σφέων ¹
 αὐτῶν πελάτας. Αὗται μὲν νυν αἱ ἡπειρώτιδες ² Αἰο-
 λίδες πόλεις, ἔξω τῶν ἐν τῇ Ἰσθμῷ οἰκημένων· κεχωρίδαται
 γὰρ αὗται. αἱ δὲ τὰς νήσους ἔχουσιν, πέντε μὲν πόλεις
 τὴν Λεσβῷ κίεσται· τὴν γὰρ ἔκτην ἐν τῇ Λεσβῷ οἰκο-5
 μετην ² Ἀρισβαν ἡδραπόδισαν Μεθυμναῖοι, εὐντας ὁμαί-
 μους. ἐν Τενέδῳ δὲ μία ¹ οἰκείται πόλις, καὶ ἐν τῇσι
 ἑκατὲν Νησιῖσι καλεομένησι ἄλλη μία. Λεσβίοισι μὲν
 νυν καὶ Τενεδιῖσι, κατὰ περ Ἴων τοῖσι τὰς νήσους
 ἔχουσι, ἢ δεινὸν εἶδέν· τῇσι δὲ λοιπῇσι πόλισι ἑαδὲ κοινῇ ¹⁰
 Ἰωσι εἶπεσθαι, τῇ αὖ οὗτοι ἐξηγέονται.

150
 Σμυρναίους
 ἐκ τοῦ Ἴων.

151
 Urbes Bo-
 lice in Ida,
 cum illis
 non con-
 junctae.
 Caeterae ur-
 bes, in insu-
 lis. Bo-
 licae prop-
 ter Cytum
 adiungunt
 se Ionibus.

152
 Lacedaemo-
 nii auxi-
 lium his
 negant:

² Σμύρνη ἐπὶ Ἰώνων F.
¹ Sic M. Abest articulus F.c.
 et vulg. 150.
² ἀπέβαλλον F.
¹ Sic Schaeferus suggerente
 Wesselingio. στάσι K. στάσι F.
 edd. vett. στάσι Matthiae.
 151.

² Sic M.K.F.a.c. Vulgo om.

Αἰαλίδες.
² Steph. Byz. Ἡρόδοτος δὲ καὶ
 ἰάζων Ἀρισβαν καλεῖ ἐν πρώτῃ. Tum
 omnes libri Μεθυμναῖοι.
¹ οἰκείται Ald. c.
 152.
² Sic Ald. a.c. ἀπικέτω M.K.
 ἀπικέτω F.

- ² τῷ ὄνομα ἦν Πύθερμος. ὁ δὲ, πορφύρεόν τε εἶμα ^b περι- 74
 βαλλόμενος, ὡς ἂν πυνθανόμενοι πλείστοι συνέλθοιεν Σπαρ- 16
 τητέων, καὶ καταστάς, ἔλεγε πολλὰ, τιμωρέειν ἑαυτοῖσι
 χρίζων. ^c Λακεδαιμόνιοι δὲ οὕτως ἤκουον, ἀλλ' ἀπέ-
³ δοξε σφί μη τιμωρέειν Ἴωσι. οἱ μὲν δὴ ἀπαλλάσσοντο ²⁰
 Λακεδαιμόνιοι δὲ ἀπασάμενοι τῶν Ἰώνων τοὺς ἀγγέλους,
 ὅμως ἀπέστειλαν πεντηκοντέρῳ ἄνδρας, ^d ὡς μὲν ἐμοὶ
 δοκέει, κατασκόπους τῶν τε Κύρου πρηγμάτων καὶ
⁴ Ἰωνίης. ἀπικόμενοι δὲ οὗτοι εἰς Φώκαιαν, ἔπεμπον εἰς
 Σάρδεις σφέων ^e αὐτῶν τὸν δοκιμώτατον, τῷ ὄνομα ἦν ²⁵
 Ἰακρίνης, ἀπερέοντα Κύρῳ Λακεδαιμονίων ῥῆσιν, “ γῆς
 “ τῆς Ἑλλάδος ^f μηδεμίαν πόλιν ^b σιναμωρέειν, ὡς αὐ-
⁵³ “ τῶν οὐ περιοφόμενων.” Ταῦτα εἰπόντος τοῦ κήρυκος,
 λέγεται Κύρον ἐπείρεσθαι τοὺς παρεόντας οἱ Ἕλλήνων
 “ τίνες εἶντες ἄνθρωποι Λακεδαιμόνιοι, καὶ ^g πόσοι πλῆ- ³⁰
² “ θος, ταῦτα ἑαυτῷ προαγορεύουσι.” πυνθανόμενον δὲ
 μιν, εἰπεῖν πρὸς τὸν κήρυκα τὸν Σπαρτιήτην “ Οὐκ
 “ ἔδεισά κω ἄνδρας τοιούτους, τοῖσι ἐστὶ χῶρος ἐν μέσῃ
 “ τῇ πόλει ἀποδεδεγμένος, εἰς τὸν συλλεγόμενοι ἀλλή-
³ “ λους ὁμαῖντες ἐξαπατῶσι. τοῖσι, ἣν ἐγὼ ὑγιαίνω, οὐ ³⁵
 “ τὰ Ἰώνων πάθια ἔσται ^b ἔλλεσχα, ἀλλὰ τὰ οἰκήϊα.”
⁴ Ταῦτα εἰς τοὺς πάντας Ἕλληνας ἀπέριψε ὁ Κύρος τὰ
 ἔπεα, ὅτι ἀγορὰς κτησάμενοι ὧν τε καὶ ^e πρήσει χρέ-
⁵ ωσται. αὐτοὶ γὰρ οἱ Πέρσαι ἀγορήσι οὐδὲν ἐώθασι χρῆσ-

74
sed iidem
Cyro, ne
damnum
Græcis in-
ferret, de-
nuntiant.

Cyrus con-
temtim res-
pondet :
præficit
Sardibus
Tabalum
Persam,
auro Pacty-
am Lydum :
redit, Croe-
so abducto,
bellum aliis
ipse, Ioni-
bus per le-
gatum fac-
turus.

^b Sic F.a. Schæfer. Vulgo περι-
βαλλόμενος.

^c Λακεδαιμόνιοι — ἀπαλλάσσοντο
desunt Ald.

^d Sic M.K.a. μὲν om. F.c.
vulgo. Mox δοκέειν Schæferus.

^e αὐτέων Ald. αὐτῶν M.K.F.a.c.

^f Λακρίνης (sic) F.

^g μηδεμίαν M.K.F.a. Vulgo
μηδεμίην.

^b Sic edd. F. σιναμωρέειν M.K.
Vide V. 92. VIII. 35. Aristoph.
Nub. 1066. Suid. et Photium.

153.

^a πόσοι a. Ald.

^b Sic M.K.F.a.b.c.d. ἔλεσχα
Ald. ἄλεσχα vulgo.

^c Post h. v. desunt undecim
verba F. Mox ib. om. Πακτιῇ
ἀνδρὶ Λυδῷ.

6 θαι, οὐδὲ σφί ἐστι τὸ παράπαν ἀγορή. Μετὰ ταῦτα 40
ἐπιτρέψας τὰς μὲν Σάρδεις Ταβάλῳ ἀνδρὶ Πέρσῃ, τὸν δὲ
χρυσὸν, τὸν τε Κροῖσου καὶ τὸν τῶν ἄλλων Λυδῶν, Πακ-
τὴν ἀνδρὶ Λυδῷ κομίζειν, ἀπήλαυε ^d αὐτὸς ἐς ^e Ἀγ-
βάτανα, Κροῖσόν τε ἅμα ἀγόμενος, καὶ τοὺς Ἴωνας ἐν
7 οὐδενὶ λόγῳ ποιησάμενος τὴν πρώτην εἶναι. ἢ τε γὰρ 45
Βαβυλῶν οἱ ἦν ἐμπόδιος, καὶ τὸ Βάκτριον ἔθνος, καὶ
Σάκαι τε καὶ Αἰγύπτιοι, ἐπ' οὓς ἐπέιχε τε ἑστρατη-
λατέειν αὐτὸς, ἐπὶ δὲ Ἴωνας ἄλλον πέμπειν στρατηγόν.
Ἦς δὲ ἀπήλασε ὁ Κῦρος ἐκ τῶν Σαρδίων, τοὺς Λυδοὺς
ἀπέστῃσε ὁ Πακτὴς ἀπὸ τε Ταβάλου καὶ Κύρου· κατα- 50
βὰς δὲ ἐπὶ θάλασσαν, ἄτε τὸν χρυσὸν ἔχων πάντα τὸν
ἐκ τῶν Σαρδίων, ἐπικούρους τε ἐμισθοῦτο, καὶ τοὺς ἐπι-
θαλασσίους ἀνθρώπους ἔπειθε σὺν ἑωυτῷ στρατεύεσθαι.
ἐλάσας δὲ ἐπὶ τὰς Σάρδεις ἐπολιόρκει Τάβαλον, ἀπεργ- 55
μένον ἐν τῇ ^a ἀκροπόλει.

154

Lydi Pactya
duce rebel-
lant.

155

Croesus a
Cyro sen-
tentiam de
Lydis roga-
tus, quod
ei consilium
dederit.

Πυθόμενος δὲ κατ' ὁδὸν ταῦτα ὁ Κῦρος, εἶπε πρὸς
Κροῖσον τάδε. “ Κροῖσε, τί ἔσται ^a τὸ τέλος τῶν γινο-
“ μένων τούτων ἐμοί; οὐ παύσονται Λυδοί, ὡς ^b οἴκασι,
“ πρήγματα παρέχοντες, καὶ αὐτοὶ ἔχοντες. φροντίζω, ^c
2 “ μὴ ἄριστον ἢ ἑξάνδραποδίσασθαί σφεας. ὁμοίως γάρ 75
“ μοι νῦν γε φαίνομαι πεποικηκέναι, ὡς εἴ τις πατέρα 61
“ ἀποκτείνας, τῶν παίδων αὐτοῦ φείσασθαι· ὡς δὲ καὶ
“ ἐγὼ Λυδῶν τὸν μὲν πλεόν τι ἢ πατέρα ^d εὐόντα σὲ
“ λαβὼν ἄγω, αὐτοῖσι δὲ Λυδοῖσι τὴν πόλιν παρέδωκα· 65
3 “ καὶ ἔπειτα ^e θωμάζω εἴ μοι ἀπεστᾶσι;” Ὁ μὲν δὴ

^d αὐτοὺς F.

^e Sic M.K.F. Ἀκβάτανα Ald.
a.c. Ἐκβάτανα Steph. et al.

^f στρατηλατεύειν K.

154.

^a ἀκροπόλι Schaefer. Supra αὐτῶ
Ald. pro ἑωυτῶ.

155.

^a τὸ om. F.

^b Sic M.K.F.a.c. εἴκασι al.

^c Citat Clemens Alex. Strom.

VI. p. 747.

^d ὄντα F.

^e θωμάζω] θωμάζω F.

τά περ ἴνεε, ἔλεγε· ὁ δ' ἀμείβετο τοῖσδε, δείσας μὴ
 ἀναστάτους ποιήσῃ τὰς Σάρδεις· “ ὦ βασιλεῦ, τὰ μὲν
 “ εὐκότα εἶρηκας· σὺ μέντοι μὴ πάντα θυμῷ ἠχρέω,
 “ μηδὲ πόλιν ἀρχαίην ἐξαναστήσῃς, ἀναμάρτητον εὔσαντο
 4 “ καὶ τῶν πρότερον, καὶ τῶν νῦν ἐστέων. τὰ μὲν γὰρ
 “ πρότερον ἐγὼ τε ἔπρηξα, ¹ καὶ ἐγὼ ἐμῇ κεφαλῇ ἀνα- ^{εχέσθαι}
 “ μάχας φέρω. τὰ δὲ νῦν παρεόντα, Πακτύης γάρ ἐστι
 “ ὁ ἀδικέων, τῷ σὺ ἐπέτρεψας Σάρδεις, οὗτος δότω τοι
 5 “ δίκην. Λυδοῖσι δὲ συγγνώμην ἔχων, τάδε αὐτοῖσι ¹⁵
 “ ἐπίταξον, ὥς μήτε ἀποστεώσι, μήτε ² δεινοὶ τοι ἔωσι.
 6 “ ἄπειπε μὲν σφι πέμψας ὅπλα ἀρήϊα μὴ ¹ ἐκτῆσθαι
 “ κέλευε δὲ σφεας κιθῶνάς τε ὑποδύνειν τοῖσι εἵμασι,
 7 “ καὶ κοθόρους ὑποδέσθαι· πρόειπε δ' αὐτοῖσι κιθαρί-
 “ ζειν τε καὶ ψάλλειν καὶ καπηλεύειν παιδεύειν τοὺς ⁸⁰
 “ παῖδας. καὶ ταχέως σφέας, ὦ βασιλεῦ, γυναιίκας
 “ ἀν' ἀνδρῶν ὄφειαι γεγονότας, ὥστε οὐδὲν δεινοὶ τοι
 56 “ ἔσονται μὴ ἀποστεώσι.” Κροῖσος μὲν δὴ ταῦτά οἱ
 ὑπετίθετο, αἰρετώτερα ³ ταῦτα εὐρίσκων Λυδοῖσι, ἢ ἀν-
 δραποδισθέντας πρὴθῆναι σφέας· ἐπιστάμενος ὅτι ἦν ⁸⁵ μὴ
 ἀξιοχρεῶν πρόφασιν προτείνη, οὐκ ἀναπείσει μιν μετα-
 βουλεύσασθαι· ἀρρωδέων δὲ, μὴ καὶ ὕστερόν ποτε οἱ Λυ-
 δοὶ, ἦν τὸ παρὲν ὑπεκδράμωσι, ἀποστάντες ἀπὸ τῶν
 2 Περσέων ἀπόλονται. Κῦρος δὲ ἡσθεὶς τῇ ὑποθήκῃ, καὶ
 3 ὑπὲρ τῆς ὀργῆς, ἔφη οἱ πείθεσθαι. καλέσας δὲ Μαζάρεα ⁹⁰
 ἄνδρα Μῆδον, ταῦτά οἱ ἐντείλατο προειπεῖν Λυδοῖσι, τὰ

Mazares
 Medus a
 Cyro in Ly-
 dos mitti-
 tur.

¹ Sic M.c. Steph. ἴνεε Ald. ἐνέε
 P.F.a. ἐνέε K. Tum δείσας Ald.
 post Σάρδεις.

² Sic M.K.F.a.c. εἰκότα Ald.
 ἐκούτα vulgo.

³ χρέο Schaeferus.

¹ καὶ ἐμῇ edd. c. καὶ ἐγὼ sine
 ἐμῇ M.K.F.a.

² δεινοὶ τοι M.K. δεινοὶ τε Ald.
 F. et infra.

¹ ἐκτῆσθαι Ald. F.a.c. κεκτῆσ-
 θαι M.K. Infra παιδεύειν om. Mat-
 thiæ.

156.

³ ταῦτά τε M. τε om. Ald. F.
 a.c.K.

Pactyas
Cumam
effugit :
Lydi quam
vitam exer-
cere jussi :
Cumani,
Persis Pac-
tyam ex-
poscenti-
bus, rem
ad oracu-
lum in
Branchidis
referunt.

157

ὁ Κροῖσος ὑπετίθετο· ^b καὶ πρὸς, ἐξανδραποδίσασθαι
τοὺς ἄλλους πάντας, οἱ μετὰ Λυδῶν ἐπὶ Σάρδεις ἐστρα-
τεύσαντο, αὐτὸν δὲ Πακτύνην πάντως ζῶντα ἀγαγεῖν
παρ' ἐαυτόν. Ὁ μὲν δὴ ταῦτα ἐκ τῆς ὁδοῦ ἐντειλά-⁹⁵
² μένος, ἀπήλυνε ἐς ἡθεα τὰ Περγέων. Πακτύης δὲ
πυθόμενος ἀγχοῦ εἶναι στρατὸν ἐπ' ἐαυτόν· ἰόντα, δέισας
³ ἄρχετο φεύγων ἐς Κύμην. Μαζάρης δὲ ὁ Μῆδος ἐλάσας
ἐπὶ τὰς Σάρδεις, τοῦ Κύρου στρατοῦ ^b μοῖραν ὅσην δὴ κοτε
ἔχων, ὥς οὐκ εὖρε ἔτι ὄντας τοὺς ἀμφὶ Πακτύνην ἐν
Σάρδισι, πρῶτα μὲν τοὺς Λυδοὺς ἠνάγκασε τὰς Κύρου·
ἐντολας ἐπιτελεῖν· ἐκ τούτου δὲ ^c κελευσμοσύνης Λυδοὶ
⁴ τὴν πᾶσαν δίαίταν τῆς ζῆς μετέβαλον. Μαζάρης δὲ
μετὰ τοῦτο ἔπεμπε ἐς τὴν Κύμην ἀγγέλους, ἐκδιδόναι
κελεύων Πακτύνην· οἱ δὲ Κυμαῖοι ἔγνωσαν, συμβουλῆς ⁷⁶
⁵ περὶ ἐς θεὸν ^d ἀνῶσαι τὸν ἐν Βραγχιδῆσι. ἦν γὰρ αὐ-⁶
τόθι μαντήϊον ἐκ παλαιῶν ἰδρυμένον, τῷ Ἰωνέσι τε πάν-
τες καὶ Αἰολέες ἐάθεσαν χρεῖσθαι. ὁ δὲ χῶρος οὗτος
ἐστὶ τῆς Μιλησῆς ὑπὲρ Πανόρμου λιμένος. Πέμψαν-
τες ὧν οἱ Κυμαῖοι ἐς ^a τοὺς Βραγχίδας θεοπρόπους, ^b εἰ-¹⁰
ρώτευν “περὶ Πακτύνην ὁκοῖόν τι ποιεόντες θεοῖσι μέλλοιεν
“χαριεῖσθαι.” ἐπειρωτῶσι δὲ σφί ταῦτα χρηστήριον
² ἐγένετο “ἐκδιδόναι Πακτύνην Πέρσῃσι.” Ταῦτα δὲ ὥς
ἀπενειχθέντα ἤκουσαν οἱ Κυμαῖοι, ὀρμέατο ἐκδιδόναι.
³ ^c ὀρμειωμένου δὲ ταύτῃ τοῦ πλήθους, Ἀριστόδικος ὁ Ἡρα-¹⁵
κλείδew, ἀνὴρ τῶν ἀστῶν ἐὼν δόκιμος, ἔσχε μὴ ποιῇ-

158

Oraculum
bis consul-
tum, bis
jubet Pac-
tyam de-
di, et Ari-
stodicum
inrepat.

^b Sic K.F. Vulgo προσεξανδρ.
una voce.

157.

^a Sic R.P.F. ἰόντα M.K. Ald.
cf. VIII. 65.

^b μοῖρην Schæfer. Perperam.

^c κεκελευσμ. K.

^d ἀνῶσαι F.a.

158.

^a Sic mss. Alibi τὰς ut II.
159. cf. I. 92.

^b Sic K.a.c. ἠρώτευν F. et vul-
go. Μοχ ἐπικρωτάσι F. ubi ἐπικρω-
τέουσι Schæfer.

^c Sic F. ὀρμειωμένου a.c. Ald.
ὀρμωμένου M.K.

σαι ταῦτα Κυμαίους, ^d ἀπιστέων τε τῷ χρησμῷ, καὶ
δοκέων τοὺς θεοπρόπους οὐ λέγειν ἀληθείας· ἐς δὲ, τὸ δεύ-
τερον περὶ Πακτύεω ἐπειρησόμενοι, ἤσαν ἄλλοι θεοπρό-
59 ποι, τῶν καὶ Ἀριστόδικος ἦν. Ἀπικομένων δὲ ἐς Βραγ- 20
χίδας, ἐχρηστηριάζετο ἐκ πάντων Ἀριστόδικος, ^a ἐπειρω-
2 τῶν τάδε· “Ὡ ἴναξ, ἦλθε παρ’ ἡμέας ἰκέτης Πακτύης
“ ὁ Λυδὸς, φεύγων θάνατον βίαιον πρὸς Περσέων· οἱ δὲ
“ μιν ἔχαιτόνται, προῖναι ^b Κυμαίους κελεύοντες· ἡμεῖς
“ δὲ δειμαίνοντες τὴν Περσέων δύναμιν, τὸν ἰκέτην ἐς 25
“ τότε οὐ τετολμήκαμεν ἐκδίδοναι, πρὶν ἂν τὸ ἀπὸ σεῦ
3 “ ἡμῖν δηλωθῇ ἀτρέκews ὁκότερα ποιεῶμεν.” Ὁ μὲν
ταῦτα ἐπειράτα· ὁ δ’ αὖτις τὸν αὐτὸν ἐσφι χρησμὸν
4 ἔφαινε, κελεύων ἐκδίδοναι Πακτύην Πέρσῃσι. πρὸς ταῦτα
ὁ Ἀριστόδικος ἐκ προνοίης ἐποίησε τάδε· περιῖων τὸν νηὸν 30
κύκλῳ, ἐξαίρει τοὺς στρουθοὺς, καὶ ἄλλα ὅσα ἦν ^d νενοσ-
5 σευμένα ὀρθῶν γένεα ἐν τῷ νηῷ. ποιέοντος δὲ αὐτοῦ
ταῦτα, λέγεται φωνὴν ἐκ τοῦ ἀδύτου γενέσθαι, φέρουσαν
6 μὲν πρὸς τὸν Ἀριστόδικον, λέγουσαν δὲ τάδε· “Ἀνοσιῶ- 35
“ τατε ἀνθρώπων, τί τάδε τολμᾶς ποιεῖν; τοὺς ἰκέτας
7 “ μου ἐκ τοῦ νηοῦ κεραΐζεις;” Ἀριστόδικον δὲ, οὐκ ἀπο-
ρήσαντα, πρὸς ταῦτα εἰπεῖν· “Ὡ ἴναξ, αὐτὸς μὲν οὕτω
“ τοῖσι ἰκέτῃσι βοηθέεις· Κυμαίους δὲ κελεύεις τὸν ἰκέτην
8 “ ἐκδίδοναι;” Τὸν δὲ αὖτις ἀμείψασθαι τοῖσδε· “Ναὶ 40
“ κελεύω, ἵνα γε ἀσεβήσαντες θᾶσσον ἐπόλησθε· ὥς
“ μὴ τὸ λοιπὸν περὶ ἰκετέων ἐκδοσιος ἔλθῃτε ἐπὶ τὸ
60 “ χρηστήριον.” Ταῦτα ὥς ^a ἀπενειχθέντα ἤκουσαν οἱ Κυ-

Chii Pacty-

^d ἀπιστέων F.

159.

^a ἐπειρωτέων Ald. a.c. ἐπηρωτέων
F. ἐπειρωτῶν M.K.^b Sic F.K. Vulgo κελεύοντες
Κυμαίους.^c Sic M.K.F.a.c. Al. σφισί.

VOL. I.

^d Sic A.B. νενοσσευμένα M.K.Ald. νενοσσευμένα ed. Genev. ex
em. Porti. νενομισμένα F.^c Sic F.a.c. et al. ἀπόλλυσθε

Ald. ἀπόλεσθε ed. Gal.

160.

^a ἀπενειχθέντα F.

K

am a Cum-
manis ad
ipsos able-
gatum qua
mercede il-
lecti Persia
tradiderint.

μαῖοι, οὐ βουλόμενοι οὔτε ἐκδόντες ἀπολέσθαι, οὔτε παρ' ἑαυτοῖσι ἔχοντες πολιορκέεσθαι, ἐς ^bΜυτιλήνην αὐτοὺν ⁴⁵
²ἐκπέμπουσι. οἱ δὲ Μυτιληναῖοι, ἐπιπέμποντος τοῦ Μα-
ζάρους ἀγγελίας ἐκδιδόναι τὸν Πακτύην, παρσκευάζοντο
ἐπὶ μισθῷ ὅσω δὴ ^cοὐ γὰρ ἔχω τοῦτό γε εἰπεῖν ἄτρε- ⁷⁷
³κέως· οὐ γὰρ ἐτελεώθη. Κυμαῖοι γὰρ, ὡς ἔμαθον ταῦτα
πρησόμενα ἐκ τῶν Μυτιληναίων, πέμψαντες πλοῖον ἐς ⁵⁰
⁴Λέσβον, ἐκκομίζουσι Πακτύην ἐς Χίον. ἐνθεῦτεν δὲ, ἐξ-
ίρου Ἀθηναίης ^dΠολιούχου ἀποσπασθεὶς ὑπὸ Χίων, ἐξε-
δῶθη· ἐξέδσαν δὲ οἱ Χῖοι ἐπὶ τῷ ^eἈταρνεί μισθῷ· τῷ
δὲ Ἀταρνέος τούτου ἐστὶ χῶρος τῆς Μυσίης, Λέσβου
⁵ἀντίος. Πακτύην μὲν νυν παραδεξάμενοι οἱ Πέρσαι εἶχαν ⁵⁵
⁶ἐν φυλακῇ, θέλοντες Κύρῳ ἀποδεῖλαι. ἦν δὲ χρόνος οὗτος
οὐκ ὀλίγος γενόμενος, ὅτε Χίων οὐδεὶς ἐκ τοῦ Ἀταρνέος
τούτου οὔτε οὐλὰς κριθῶν ^fπρόχυσιν ἐποιέτο θεῶν οὐδενί,
οὔτε πέμματα ἐπέσσετο καρποῦ τοῦ ἐνθεῦτεν, ^gἀπείχετό
τε τῶν πάντων ἱρῶν τὰ πάντα ἐκ τῆς χάρης ταύτης γινώ- ⁶⁰
μενα. Χῖοι μὲν νυν Πακτύην ἐξέδσαν. Μαζάρης δὲ
μετὰ ταῦτα ἐστρατεύετο ἐπὶ τοὺς ^hσυμπολιορκήσαντας
²Τάβαλον. καὶ ταῦτο μὲν, Πριηνείας ἐξηδραποδίσατο·
ταῦτο δὲ, Μαιάνδρου πεδίον πᾶν ἐπέδραμε, λήην ποιεύ- ⁶⁵
μενος τῷ στρατῷ· ^bΜαγνησίην δὲ ὠσαύτως. μετὰ δὲ
ταῦτα αὐτίκα νούσω τελευτᾷ.

162 Ἀποθανόντος δὲ τούτου, Ἀρπαγος κατέβη διάδοχος

^b Μυτιλήνην et Μυτιληναῖοι M. Μιτυλ. K.P.F.a. Ald. Sed Mnt. postea K. cf. II. 178. Vossium ad Melam II. 7. αὐτὸν ἐκπέμπουσι om. K. ἐκπέμπ. αὐτὸν ἐς M. F.

^c Huc spectat Plutarch. p. 859. A.

^d Sic P.F.a. Πουλίουχου vulgo.

^e Sic F. Schæfer. Vulgo Ἀταρ-
κῆ. Idem et a. mox Ἀταρνέος pro

Ἀταρνέως.

^f Suidas in v. et Gregor. dial. Ion. 110.

^g ἀπέρχετο Koenius ad Gregor. dial. Ion. 36. probante Larchero. Vulg. defendit Schweighæuserus provocans ad VIII. 20. et 22.

161.

^h πολιορκ. F.

^b Μαγ. τε K.a.

161
Mazares,
variis rebus
gestis, mo-
nitor.

τῆς στρατηγίης, γένος καὶ αὐτὸς ἐὼν Μῆδος, τὸν ὁ Μῆ-
δων βασιλεὺς Ἀστυάγης ἀνέμων τραπέζῃ ἔδαισε, ὁ τῷ 70
2 Κύρῳ τὴν βασιλείην συγκατεργασάμενος. οὗτος ὡς ἦν
τότε ὑπὸ Κύρου στρατηγὸς ἀποδεχθεὶς, ὡς ἀπίκετο εἰς
τὴν Ἰωνίην, αἶφες τὰς πόλεις χῶμασι^α ὅπως γὰρ ἂ τειχί-
ρας ποιήσεις, τὸ ἐνθῶτεν χῶματα χῶν^β πρὸς τὰ τείχεα
3 ἐπόρθε. πρῶτῃ δὲ Φωκαίῃ Ἰωνίης ἐπεχείρησε. 75

Οἱ δὲ Φωκαῖες οὗτοι ναυτιλίῃσι μακρῇσι πρῶτοι Ἑλ-
λήνων ἐχρήσαντο^γ καὶ τὸν τε Ἀδρίην καὶ τὴν Τυρσηνίην
καὶ τὴν Ἰβηρίην καὶ τὸν Ταρτησσὸν οὗτοί εἰσι οἱ κατα-
4 δέξαντες. ἐναυτίλλοντο δὲ οὐ στοργγύλῃσι^δ ἢ νηυσὶ, ἀλλὰ
πεντηκοντέροις. ἀπικόμενοι δὲ εἰς τὸν Ταρτησσὸν, προσ- 80
φιλέες ἐγένοντο τῷ βασιλεῖ τῶν Ταρτησίων, τῷ ὀνόμα
μὲν ἦν Ἀργανθώνιος· ἐτυράννευσε δὲ Ταρτησσοῦ^ε ὀγδώ-
3 κωντα ἔτεα, ἐβίωσε δὲ πάντα εἴκοσι καὶ ἑκατόν. ^ετούτῳ
δὲ τῷ ἀνδρὶ προσφιλέες οἱ Φωκαῖες οὕτω^δ ἤ τι ἐγένοντο,
ὡς τὰ μὲν πρῶτὰ σφεας ἐκλιπόντας Ἰωνίην ἐκέλευε τῆς 85
ἑαυτοῦ χώρας εἰπῆσαι ὅκου βούλονται μετὰ δὲ, ὡς
^ετούτῳ γε οὐκ ἔπειθε τοὺς Φωκαῖας, ὁ δὲ πυθόμενος τὸν
Ἰ Μῆδον παρ' αὐτῶν ὡς αὔξειτο, ^εἐδίδου σφι χρήματα
4 τείχεος περιβαλέσθαι τὴν πόλιν. ἐδίδου δὲ ἀφειδέως·
καὶ γὰρ καὶ ἡ περίοδος τοῦ τείχεος οὐκ ὀλίγοι στάδιοί 90
εἰσι· ταῦτο δὲ πᾶν λίθων μεγάλων καὶ εὖ συναρμοσμένων.

162.

^α τευχίρας Ald.^β πρὸς τευχίρεα F.

163.

^γ Sic K.P.F.a.c. Al. ναυσί.
Monet Wesselingius miram dis-
cordiam esse hoc in vocabulo,
libris modo νέες (cf. Gregor.
Dial. Ion. 19.) modo νῆες prefe-
rentibus.

^δ Ὀγδόηκο τα M.K. cf. Strabo
III. p. 225=151. Lucian. Ma-

crob. c. 10. Mox ἐβίωσε δὲ πάντα
om. F. τὰ πάντα Herman Viger.
n. 94. ut I. 214.

^ε ταύτῃ δὴ] ταύτῃ δὲ F. probante
Schweigh.

^δ ἤ τοι F.a.

^ε Sic K.P.F.c. Vulgo om. γ.
Ἰ Λυδὸν conj. Wesselingius pro-
bante Larchero.

^ε Hinc Thomas M. in Περι-
βάλλω.

Harpagus
imperio
suffectus,
aggreditur
Phocæam.

163

Phocæen-
sian longe
navigatio-
nes: Ar-
ganthonii
regis Tar-
tassiorum
liberalitate
murus a
Phocæensi-
bus edifi-
catus.

164
Phocenses
oppugnati,
rebus om-
nibus col-
lectis, na-
vigant in
Chium.

Τὸ μὲν δὴ τείχος τοῖσι Φωκαεῦσι τρόπῳ τοιῷδε ἐξεποινήθη.
ὁ δὲ Ἄρπαγος ὡς ἐπήλασε τὴν στρατιὴν, ἐπολιόρκει αὐ-
τοὺς, προῖσχόμενος ἔπεα “ὡς οἱ καταχρᾶ, εἰ βούλονται⁹⁵
“ Φωκαῖές προμαχεῶνα ἓνα μῶνον τοῦ τείχεος ἐρεῖψαι,
² “ καὶ οἴκημα ἐν ἁκατιρῶσαι.” οἱ δὲ Φωκαῖές, ^b περι-
ημεκτέοντες τῇ δουλοσύνῃ, ἔφασαν “ θέλειν βουλευ-
“ σασθαι ἡμέρην ^cμίαν, καὶ ἔπειτα ὑποκρινέεσθαι. ἐν
“ ᾧ δὲ βουλευόνται αὐτοὶ, ἀπαγαγεῖν ἐκείνον ἐκέλευον
³ “ τὴν στρατιὴν ἀπὸ τοῦ τείχεος.” ^dὉ δ’ Ἄρπαγος
ἔφη “ εἰδέναι μὲν εὖ τὰ ἐκείνοι μέλλοιεν ποιεῖν, ὅμως
⁴ “ δέ σφι παριέναι βουλευσασθαι.” Ἐν ᾧ ὦν ὁ Ἄρπα-
γος ἀπὸ τοῦ τείχεος ἀπήγαγε τὴν στρατιὴν, οἱ Φωκαῖές
ἐν τούτῳ ^eκατασπᾶσαντες τὰς πεντηκόντερας, ἐσθέ-
μενοι τέκνα καὶ γυναῖκας καὶ ἐπιπλα πάντα, πρὸς⁵
δὲ καὶ τὰ ἀγάλματα τὰ ἐκ τῶν ἱρῶν, καὶ τὰ ἄλλα
ἀναθήματα, χωρὶς ὅ τι χαλκὸς ἢ λίθος ἢ γραφὴ ἦν, τὰ
δὲ ἄλλα πάντα ἐσθέντες, καὶ αὐτοὶ ἐσβάντες, ἔπλεον
ἐπὶ Χίου. τὴν δὲ Φωκαίην ἐρημωθεῖσαν ἀνδρῶν ἔσχον
οἱ Πέρσαι. Οἱ δὲ Φωκαῖές, ἐπεὶ τε σφι Χίοι τὰς νή-¹⁰
σους τὰς ^aΟἰνούσας καλεομένας οὐκ ^bἐβαύλοντο ^cἄνεο-
μένοισι πωλέειν, δειμαίνοντες μὴ αἰ μὲν ἐμπόριον γέ-
νωνται, ἢ δὲ ^dαὐτῶν νῆσος ἀποκληίσθῃ τούτου εἵνεκα,
² πρὸς ταῦτα οἱ Φωκαῖές ἐστέλλοντο ἐς Κύρνον. ἐν γὰρ

165
Inde sum-
moti, re-
versi do-
mum, tru-
cidato præ-
sidio Persi-
co, diras
imprecati

164.

^a κατεῖρῶσαι Ald. a. κατερῶσαι F.

^b Cf. Suid. in Περιημάκτεον et Δουλοσύνη.

^c μίην Aldus. μίαν M.K.F.a. μία omnes I. 151. μίαν 170. cf. 136. ubi notat Schweighæuserus hanc formam, nunquam μή, μήν, in codd. constanter servari.

^d ὁ δ’ Ἄρπαγος—ἀπὸ τοῦ τείχους om. F.

^e ἀνασπ. Steph. marg. Mox χωρὶς ἢ ὅ τι conjicit Valckenærius. Particulam minime necessariam judicat Schweighæuser.

165.

^a Οἰνούσας F. et mox Οἰνευέαν.

^b Sic M.K.F. Paris. ἐβούλευντο vulg. ἐβαύλουντο Ald.

^c ἀνευμένισι F.a. Ald.

^d αὐτέων] αὐτῶν F.

τῇ Κύρνῳ εἴκοσι ἔτεσι πρότερον τούτων ἐκ θεοπροπίου 15
 ἀνεστήσαντο πόλιν, τῇ ὄνομα ἦν Ἀλαλίη. Ἀργανθά-
 3 νιος δὲ τηρικαῦτα ἤδη τετελευτήκει. στελλόμενοι δὲ ἐπὶ
 τὴν Κύρνον, πρῶτα καταπλεύσαντες ἐς τὴν Φωκαίην,
 κατεφόνευσαν τῶν Περσέων τὴν φυλακὴν, ἣ ἐφρούρε πα- 20
 4 ραδεξαμένη παρὰ Ἀρπάγου τὴν πόλιν. μετὰ δὲ, ὥς
 τοῦτό σφι ἐξέργαστο, ἐποίησαντο ἰσχυρὰς κατάρας τῷ
 ὑπολειπομένῳ ἑαυτῶν τοῦ στόλου. πρὸς δὲ ταύτησι,
 καὶ μύδρον σιδήρεον κατεπόντωσαν, * καὶ ᾤκισαν “ μὴ 79
 “ πρὶν ἐς Φωκαίην ἤξειν, πρὶν ἢ τὸν μύδρον τοῦτον ἀνα- 25
 5 “ φῆναι.” Στελλομένων δὲ αὐτῶν ἐπὶ τὴν Κύρνον, ὑπὲρ
 ἡμίσεως τῶν ἀστῶν ἔλαβε πόθος τε καὶ οἶκτος τῆς πό-
 λιος καὶ τῶν ἡθέων τῆς χώρας· ψευδῶρκοι δὲ γενόμενοι,
 6 ἀπέπλεον ὀπίσω ἐς τὴν Φωκαίην. οἱ δὲ αὐτῶν τὸ ὄρκιον
 66 ἐφύλασσαν, ἀερόντες ἐκ τῶν Οἰνουσσέων ἔπλεον. Ἐπεὶ 30
 τε δὲ ἐς τὴν Κύρνον ἀπικόνητο, οἶκεον κοινῇ μετὰ τῶν πρό-
 τερον ἀπικομένων ἐπ’ ἔτεα πέντε, καὶ ἱρὰ ἐνιδρύσαντο.
 2 καὶ ἂ ἄγον ὃ γὰρ δὴ καὶ ἔφερον τοὺς περιοίκους ἅπαντας,
 στρατεύοντα ὧν ἐπ’ αὐτοὺς κοινῶ λόγῳ χρησάμενοι
 3 Τυρσηνοὶ καὶ Καρχηδόνιοι, νηυσὶ ἐκάτεροι ἐξήκοντα. οἱ 35
 δὲ Φωκαῖες πληρώσαντες καὶ αὐτοὶ τὰ πλοῖα, ἔοντα
 ἀριθμὸν ἐξήκοντα, ἀντίαζον ἐς τὸ Σαρδόνιον καλεόμενον
 4 πέλαγος. συμμισγόντων δὲ τῇ ναυμαχίῃ, Καδμείῃ τις
 νίκη τοῖσι Φωκαεῦσι ἐγένετο. αἱ μὲν γὰρ ὃ τεσσαράκοντά
 σφι ἦες διεφθάρησαν. αἱ δὲ εἴκοσι αἱ ὃ περιεῦσαι, 40
 5 ἦσαν ἄχρηστοι· ὃ ἀπεστράφατο γὰρ τοὺς ἐμβόλους. κα-

manenti-
 bus aut
 redeunti-
 bus, quum
 trajicerent
 in Corni-
 cam, pars
 major ex
 itinere pa-
 triam repe-
 tit. Alalia
 urbs.

Qui Corni-
 cam perve-
 nerunt,
 quinquen-
 nio post a
 Tyrrhenia
 et Cartha-
 ginienſibus
 bello af-
 flicti, Rhe-
 gium ab-
 eunt.

^c Cf. Suidas in Φωκαίων.

^f Placere videtur Schweigh-
 ausero Reiskii ἀναφανῆναι, qui
 monet vulg. defendi posse sub-
 audiendo ἑαυτοῖς.

166.

^a Sic Ald. F.a.c. ἦγον M.K.

^b Sic M.K.c. γὰρ ἦδη Ald. F.a.

γὰρ αἰ conj. Reiskius.

^c τεσσαρὰ. F.a.c. Ald. Mox
 σφίσι Ald.

^d περιεῦσαι Ald.

^e ἀπεστράφατο M.

167

Eos qui bello capti, lapidibus obruti perierunt, quomodo sibi Agylenses placuit: Hylela urbs a Phocænsibus condita: Cyrrnus Heros.

ταπλώσαντες δὲ εἰς τὴν Ἀλαλίνην, ἀνέλαβον τὰ τέκνα καὶ τὰς γυναῖκας, καὶ τὴν ἄλλην κτῆσιν ὅση εἰαί τε ἔγινοντο αἱ ἡῆς σφι ἄγειν καὶ ἔπειτα ἀφείπτες τὴν Κύρνον ἔπλεον εἰς Ῥήγιον. Τῶν δὲ διαφθαρεισάντων νεῶν⁴⁵ τοὺς ἄνδρας, οἱ τε Καρχηδόνιοι καὶ οἱ Τυρσητοὶ ἔλαχόν τε^a αὐτῶν πολλῶ πλείους, καὶ τούτους ἐξαγαγόντες² κατέλευσαν. μετὰ δὲ Ἀγυλλαίοισι^b πάντα τὰ παριόντα τὸν χώρον, ἐν τῷ οἱ Φωκαεῖες καταλευσθέντες ἐκείτω, ἐγένετο διάστροφα καὶ^c ἔμπηρα καὶ ἀπόπληκτα, ὁμοίως⁵⁰ πρόβατα καὶ ὑπόζυγια καὶ ἄνθρωποι. οἱ δὲ Ἀγυλλαῖοι εἰς Δελφοὺς ἔπεμπον, βουλόμενοι ἀκῶσασθαι τὴν^d ἀμαρτάδα. ἡ δὲ Πυθίη σφέας ἐκέλευσε ποιεῖν τὰ καὶ νῦν οἱ Ἀγυλλαῖοι ἔτι ἐπιτελέουσιν· καὶ γὰρ^e ἐναγίζουσιν σφι μεγάλως, καὶ ἀγῶνα γυμνικὸν^f καὶ ἵππικὸν ἐπιστᾶσι.⁵⁵ καὶ⁴ οὗτοι μὲν τῶν Φωκαίων τοιοῦτω μῶρῳ διεχρήσαντο. οἱ δὲ αὐτῶν εἰς τὸ Ῥήγιον καταφυγόντες, ἐθεῶν^h ὀρμώμενοι, ἐκτίσαντο πόλιν γῆς τῆς Οἰωντρίης ταύτην, ἥτις⁵ νῦν Τέλη καλεῖται. ἐκτίσαν δὲ ταύτην, πρὸς ἀνδρὸς Ποσειδωνιῆτεω μαθόντες, ὡς τὸν Κύρνον σφι ἡ Πυθίη⁶⁰ ἔχρησε κτίσαι ἥρων ἑόντα, ἀλλ' οὐ τὴν ἡῆσον. Φωκαεῖς μὲν νυν περὶ τῆς ἐν Ἰωνίῃ^k οὕτως ἔσχη. Παραπλήσια δὲ τούτοις καὶ Τήϊοι ἐποίησαν. ἐπεὶ τε γὰρ σφῶν εἶλε χώματι τὸ τεῖχος Ἀρπαγος, ἐσβάντες πάντες εἰς τὰ πλοῖα, οἴχοντο πλέοντες ἐπὶ τῆς Θρηϊκῆς, καὶ ἐν⁶⁵ ταῦτα ἐκτίσαν πόλιν Ἀβδηρα τὴν πρότερος τούτων

168

Teii, Harpago moribus urbis potito, in Thraciam profecti, Abdera ibi

^f Sic F. Vulgo ἐγένοντο.

167.

^a αὐτέων] αὐτῶν K.M.F.

^d πάντα τινα F.

^e Sic M.K.P.F.a.c. ἔμπηρα vulgo.

^d Citat Suid. in v. ἀμαρτίδα F.

^e Suidas: Ἐναγίζειν, παρ' Ἡρόδοτου χάρις φέρειν.

^f Sic K.M.F. καὶ ἵππικὸν om.

Ald. a.c.

^g Habet Thomas M. in Διαχρῆμαι ubi mss. Φωκαίων ut et Suid.

^h Sic F. alii. ὀρμώμενοι a.c. Ald.

ⁱ Schweigh. conjicit ἐκτίσαν. ἐκτίσαντο. Larcher.

^k οὕτω Ald. οὕτως F.a.c.

Κλαζομένιος Τιμήσιος κτίσας, οὐκ ἀπάνητο, ἀλλ' ὑπὸ
Θρηίκων^β ἐξελασθεὶς, τιμὰς νῦν ὑπὸ Τηίων^α τῶν ἐν
Ἀβδηροῖσι ὡς ἤρας ἔχει.

conduunt :
Heros Ti-
mesius.

80

69 Οὗτοι μὲν νυν Ἰώνων μῦνοι, τὴν δουλοσύνην οὐκ ἀνε- 70
χόμενοι, ἐξέλιπον τὰς πατρίδας. οἱ δ' ἄλλοι Ἴωνες,
πλὴν Μιλησίων, διὰ μάχης μὲν ἀπικέατο Ἀρπάγω,
^β κατὰπερ οἱ ἐκλιπόντες, καὶ ἄνδρες ἐγένοντο ἀγαθοὶ,
περὶ τῆς ἐαυτοῦ ἕκαστος μαχόμενοι· ἐσσαθέντες δὲ καὶ
ἀλόντες, ἔμενον κατὰ χώραν ἕκαστοι, καὶ τὰ ἐπι- 75
τασσόμενα ἐπετέλεον. Μιλήσιοι δὲ, ὡς καὶ πρότερόν
μοι εἴρηται, αὐτῶ Κύρῳ ὄρκιον ποιησάμενοι, ἡσυχίην
ἄγον. Οὕτω δὴ τὸ δεύτερον Ἰωνίῃ ἐδεδούλωτο. ὡς δὲ
τοὺς ἐν τῇ ἡπείρῳ Ἴωνας ἐχειρώσατο Ἀρπαγος, οἱ
τὰς νήσους ἔχοντες Ἴωνες, καταρρωδήσαντες^α ταῦτα, 80

Ceteri ex
Ionibus
Epirotis
victi, servi-
tutem sub-
eunt : in-
sulani ultro
se dedant.

70 σφέας αὐτοὺς ἔδωσαν Κύρῳ. Κεκακωμένων δὲ Ἰώνων,
καὶ συλληγομένων οὐδὲν ἦσσαν ἐς τὸ Πανιώνιον, πυν-
θάνομαι γνώμην Βιάντα ἄνδρα Πριηνέα ἀποδέξασθαι
Ἴωσι χρησιμωτάτην τῇ εἰ ἐπείθοντο, παρεῖχε ἂν σφι
εὐδαιμονέειν Ἑλλήνων μάλιστα· ὅς ἐκέλευε^α κοινῶ στό- 85
“ λῶ Ἴωνας ἀερέντας πλέειν ἐς Σαρδῶ, καὶ ἔπειτα
2 “ πόλιν μίαν κτίζειν πάντων Ἰώνων. καὶ οὕτω ἀπαλ-
“ λαχθέντας σφέας δουλοσύνης^β εὐδαιμονήσῃν, νήσων
“ τε ἀπασῶν μεγίστην νεμομένους, καὶ ἄρχοντας ἄλ-

Biantis con-
siliū, ut
Iones com-
muni classe
in Sardi-
niam abi-
rent : aliud
ante a Tha-
lete datum,
ut curiam
haberent
communem.

168.

^α ἀπάνητο F. Citat Thomas M.
in Ὀνήσομαι.

^β ἐξελασθεὶς] Sic Ald. vid. IV.
145. V. 97. Sylburg. Pausan.
I. 11. Pierson. Moer. p. 13. ἐξ-
ελασθεὶς M.K.F. cf. 173. III. 46.
51. IV. 4. V. 145.

^γ Sic R.M.F.a.c. Ald. τῶν
vulgo om.

169.

^α Sic F.a.c. Ald. ἀπικέατο M.K.

^β Sic K.F.a.c. καθάπερ edd.
vett.

^γ Sic R.K.M.F.a.c. ἕκαστος
Ald. Supra ἕκαστοι μαχόμενοι ma-
lit Schweighæuserus, ubi c. ἕ-
καστος μαχόμενος.

^δ ταυτὰ Reiskius, probantibus
Wesselingio et Schweighæusero.
170.

^α αἰρεθέντας M.K.F.a.

^β εὐδαιμονίσειν Ald.

6 ἀσπίδας τὰ ^κσημεία ποιέεσθαι. καὶ ὄχανα ἀσπίσι
 οὗτοί εἰσι οἱ ποιησάμενοι πρῶτοι· τέως δὲ ἄνευ ὀχάνων 81
 ἐφόρεον τὰς ἀσπίδας πάντες οἵπερ ^ιἐώθησαν ἀσπίσι 15
 χρέεσθαι, τελαμῶσι σκυτίνοις οἰηκίζοντες, περὶ τοῖσι
 αὐχέσι τε καὶ τοῖσι ἀριστεροῖσι ὤμοις περικείμενοι.
 7 Μετὰ δὲ, τοὺς Κᾶρας χρόνῳ ὕστερον πολλῶ Δωριέες
 τε καὶ Ἴωνες ἐξανέστησαν ἐκ τῶν νήσων· καὶ οὕτω ἐς
 8 τὴν ἡπειρὸν ἀπίκοντο. Κατὰ μὲν δὴ Κᾶρας οὕτω Κρήτες 20
 λέγουσι γενέσθαι. οὐ μέντοι αὐτοὶ γε ὁμολογέουσι τού-
 τοις οἱ Κᾶρες· ἀλλὰ νομίζουσι αὐτοὶ ἐωυτοὺς εἶναι αὐ-
 τόχθονας ^μἡπειρώτας, ^νκαὶ τῷ οὐνόματι τῷ αὐτῷ ἀεὶ
 9 διαχρεωμένους τῷπερ νῦν. ἀποδεικνῦσι δὲ ἐν ^οΜυλά-
 σοις Διὸς Καρίου ἱερὸν ἀρχαῖον, τοῦ Μυσοῖσι μὲν καὶ 25
 10 Λυδοῖσι μέτεστι, ὡς κασιγνήτοισι εἶναι τοῖσι Καρσί. τὸν
 γὰρ Λυδὸν καὶ τὸν Μυσὸν λέγουσι εἶναι Καρὸς ἀδελ-
 φεούς. τούτοις μὲν δὴ μέτεστι· ὅσοι δὲ, ἐόντες ἄλλου
 ἔθνους, ὁμόγλωσσοι τοῖσι Καρσί ἐγένοντο, τούτοις δὲ οὐ
 72 μέτα. Οἱ δὲ ^αΚαῦνιοι αὐτόχθονες, δοκέειν ἐμοί, εἰσὶ 30
 αὐτοὶ μέντοι ἐκ Κρήτης φασὶ εἶναι. προσκεχωρήκασι
 δὲ γλῶσσαν μὲν πρὸς τὸ Καρικὸν ἔθνος, ἣ οἱ Κᾶρες πρὸς
 τὸ Καυνικόν· τοῦτο γὰρ οὐκ ἔχω ἀτρεκέως διακρίναι.
 21 νόμοις δὲ χρέωνται κεχωρισμένοις πολλὸν τῶν τε ἄλ-
 λων ἀνθρώπων καὶ Καρῶν. τοῖσι γὰρ κάλλιστόν ἐστι 35
 κατ' ἡλικίην τε καὶ φιλότητα ^βεἰλαδὸν συγγίνεσθαι ἐς
 3 πόσιν, καὶ ἀνδράσι καὶ γυναιξὶ καὶ παισί. ^γἰδρυθέντων

Caunii
 quam ori-
 ginem ha-
 beant: eo-
 rum lingua
 Caricæ af-
 finis: mos
 comotan-
 di, et Deos
 peregrinos
 expellendi.

^κ Sic K.F. σημεία M.a.c. edd. 974=659. Μυλάσσοις edd. vett.

172.

^ι Sic P.F.c. ἐώθησαν Ald. ἐώ-
 θισαν vulg.

^μ ὑπερώτας Ald. c.

^ν Habet Thomas M. in Δια-
 γράμμαι.

^ο Sic P.F. Strabo XIV. p.

^α Καυκόνιοι et mox Καυκωνικὸν
 M.

^β εἰλαδὸν M.K.F. ἰλαδὸν a.c.
 edd.

^γ ἰδρυθέντων F.a. cf. II. 44.

δέ σφι ἱρῶν ξεινικῶν, μετέπειτα ὥς σφι ἀπέδοξε, (ἔδοξε δὲ τοῖσι πατρίοις μῦθον χρᾶσθαι θεοῖσι,) ἐνδύντες τὰ ὅπλα ἅπαντες ^dΚαύνιοι ^eἠβηδόν, τύπτοντες δούρασι¹⁰ τὸν ἥερα, μέχρι οὖρων τῶν ^fΚαλυδικῶν ἔποντο, καὶ ἔφασαν ἐκβάλλειν τοὺς ξεινικοὺς θεοὺς. καὶ οὗτοι μὲν τρόποισι τοιούτοις χρέωνται. Οἱ δὲ Λύκιοι ἐκ Κρήτης τῶρχαῖον γεγόνασι. τὴν γὰρ Κρήτην εἶχον τὸ παλαιὸν πᾶσαν βάρβαροι. διενειχθέντων δὲ ἐν Κρήτῃ περὶ τῆς⁴⁵ βασιλείης τῶν Εὐρώπης παιδῶν, Σαρπηδόος τε καὶ Μίνω, ὥς ἐπεκράτησε τῇ στάσει Μίνως, ἐξήλασε αὐτόν² τε Σαρπηδόνα καὶ τοὺς στασιώτας αὐτοῦ· οἱ δὲ ἀπωσθέντες, ἀπίκοντο τῆς Ἀσίας ἐς γῆν τὴν Μιλυάδα· τὴν γὰρ νῦν Λύκιοι νέμονται, αὕτη τὸ παλαιὸν ἦν Μιλυάς⁵⁰· οἱ δὲ Μιλυαὶ τότε Σόλυμοι ἐκαλέοντο. τῶς μὲν δὴ ^aαὐτῶν Σαρπηδὼν ἦρχε· οἱ δὲ ἐκαλέοντο, τό περ τε ἡνέικαντο ὄνομα, καὶ νῦν ἐτι καλέονται ὑπὸ τῶν περιόικων⁸²· οἱ Λύκιοι, ^bΤερμίλαι. ὥς δὲ ἐξ ^cἈθηναίων Λύκος ὁ Πανδίωνος, ^dἐξελασθεὶς καὶ οὗτος ὑπὸ τῶν ἀδελφεῶν⁵⁵ Αἰγέως, ἀπίκετο ἐς τοὺς Τερμίλας παρὰ Σαρπηδόνα, οὕτω δὴ κατὰ τῶν Λύκου τὴν ἐπωνυμίην Λύκιοι ἀνα⁵ χρόνον ἐκλήθησαν. νόμοισι δὲ, τὰ μὲν Κρητικοῖσι τὰ δὲ Καρικοῖσι χρέωνται. ἐν δὲ τόδε ἴδιον νενομίκασι, καὶ οὐδαμοῖσι ἄλλοις ^eσυμφέρονται ἀνθρώπων· καλέουσι⁶⁰ ἀπὸ τῶν μητέρων ἑαυτοὺς, καὶ οὐκ ἀπὸ τῶν πατέρων.

173

Lycios e Creta in Asiam profectos, ductu Sarpedonis a Minoe fratre pulsi, Milyadem terram a Solymis habitatam occupasse, veteri nomine Termilas, novo dictos a Lyco Pandionis filio eorum genealogia ex matribus.

^d Καυκάνιοι Me Citat Suidas in v.^f Sic Ald. P.K.F.a.c. Καλινδικῶν Steph. et al. Mox ἔποντο edd.

173.

^a αὐτέων] αὐτῶν M.K.F.a.c.^b Citat Steph. Byz. in Τέρμωρα, Eustath. Dionys. 857. cf. infra

VII. 92.

^c Sic M.K. Alii Ἀθηναίων.^d ἐξελαθεὶς Ald. ἐξελασθεὶς Gronov. forte ex M. sic sane F. cf. I. 168. III. 46.^e Sic M.F. ἀδελφῶν c. edd. vett.^f Sic edd. vett. P.F.a.c. συμφέροντα M.K. Gronov.

ἑαυτὸν μητροθεν, καὶ τῆς μητρὸς ἡ ἀνανεμέεται τὰς μη-
 74 τέρας. καὶ ἦν ἡ μὲν γε γυνὴ ἀστὴ δούλῳ συνοικήσῃ, γεν-
 ναῖα τὰ τέκνα νενόμισται· ἦν δὲ ἀνὴρ ἀστὸς, καὶ ὁ ὅς
 πρῶτος ἡ αὐτῶν, γυναῖκα ξείνην ἢ παλλακὴν ἔχῃ ἄτιμα
 τὰ τέκνα γίνεται.

74 Οἱ μὲν νυν Κᾶρες οὐδὲν λαμπρὸν ἔργον ἀποδεξάμενοι,
 ἐδουλεύθησαν ὑπὸ Ἀρπάγου· οὔτε αὐτοὶ οἱ Κᾶρες ἀπο-
 δεξάμενοι οὐδὲν, οὔτε ὅσοι Ἑλλήνων ταύτην τὴν χώραν
 οἰκέουσι. οἰκέουσι δὲ καὶ ἄλλοι, καὶ Λακεδαιμονίων 70
 ἄποικαι Κνίδιοι, τῆς χώρας τῆς σφετέρης τετραμμένης
 3 ἐς πόντον, τὸ δὴ Τριόπιον καλεῖται. ἀργμένης δὲ ἐκ τῆς
 χειροποίητου τῆς Ἀβυδασιῆς, εὐρύς τε πᾶσης τῆς Κνι-
 δίης, πλὴν ὀλύγης, περιρροῦ· (τὰ μὲν γὰρ αὐτῆς πρὸς
 βορρῇν ἄνεμον, ὁ Ἐραμεικὸς κόλπος ἁπείργει· τὰ δὲ 75
 πρὸς νότον, ἡ κατὰ Σύμην τε καὶ Ῥόδον θάλασσα) τὸ
 ὧν δὴ ὀλύγον ταῦτο, εἶν ὅσον τε ἐπὶ πέντε στάδια, ὥρυ-
 σον οἱ Κνίδιοι, ἐν ὧν Ἀρπαγὸς τὴν Ἰωνίην κατεστρέ-
 4 φετο, βουλόμενοι ἤσπον τὴν χώραν ποιῆσαι. ἐντὸς δὲ
 πᾶσά σφι ἐγένετο· τῇ γὰρ ἡ Κνιδίη χώρα ἐς τὴν ἡπει- 80
 5 ρον τελευτᾷ, ταύτῃ ὁ ἰσθμὸς ἐστὶ τὸν ὥρυσσαν· καὶ δὴ
 πολλῇ χειρὶ ἐργαζομένων τῶν Κνιδίων· μᾶλλον γάρ τι
 καὶ θεώτερον ἐφαίνοντο τιτρώσκειν οἱ ἐργαζόμενοι τοῦ
 ὀϊκότος τὰ τε ἄλλα τοῦ σώματος, καὶ μάλιστα τὰ

Caria sul-
 acta : in-
 tus Cnid-
 rum con-
 tus isth-
 perfo-
 diei

ἡ ἀνανεμέεται F.

ἡ Sic Ald. F.a.c. ἀνανεμέεται
 M.K. ἀνανεμέεται vulg. e conj.
 H. Stephani. cf. Suidas et Zo-
 naras in v.

ἡ Sic M.K.F.a.c. γε vulgo om.

ἡ αὐτῶν M.K.F.c.

174.

ἡ Ita Vossius ad Melam I. 16,

10. Βυβλασιῆς edd. mss. A facile
 in Δ, Σ in E abiit.

ἡ Sic M.R.K.F.a.c. Κεραμεικὸς
 Ald. Κεραυνικὸς Steph. ed. 2. et
 al.

ἡ Sic K.P.a. Alii ἀπείργει.

ἡ Sic M.K.F.a.c. οἰκότος Ald.
 οἰκότως edd. vett.

καὶ τὰς ὀφθαλμούς, βαρυνόμενος τῆς πέτρης ἐπεμπονός
 εἰς Δελφάς· ὁπότε πρὸς ἐπεπονημένους τὸ ἀντίπρην. ἡ 83
 δὲ Πύθι σφί, ὡς αὐτοὶ Κιθίδει λέγουσι, χρᾶ ἐν τρι-
 μέτρῳ τῶν ταύτῃ

Ἰσθμὸν δὲ μὴ περὶσσεύετε, μᾶλλον ἰσχύετε

Ζεὺς γάρ κ' ἔθηκε νότον, εἰ κ' ἐβούλετο.

90

· Κιθίδει μὲν, ταῦτα τῆς Πύθης χρησάσης, τῷ τε ὀρύγ-
 ματος ἐκείνου καὶ Ἀργείῳ, ἐκίοντι οὖν τῷ στρα-
 τῷ, ἀμαχητὶ σφῆας αὐτοὺς παρῆδσαν. Ἦσαν δὲ Ἀπ-
 δασεὺς οἰκῆτες ὑπὲρ Ἀλκαραῖου μετόπισθεν· τοῖσι 95
 ὅπως τι μέλλει ἀνεπιτήδευτον εἶναι, αὐτοῖσι τε καὶ
 τοῖσι Ἀλκαραῖοι, ἡ ἱερεὶα τῆς Ἀθηναίης πύγμα μὲν
 ἴσχει. τοῖσι σφί ταῦτο ἐγένετο. οὗτοι τῷ περὶ Καρήν
 ἀνδρῶν μῶτοί τε ἀπέσχεον χρόνον Ἀργείῳ, καὶ πύγ-
 ματα παρέσχεον πλεῖστα, ὅσους τεύχοντες, τῷ αὐτομά

3 ἔστι Λίδῃ. Πηδασεὺς μὲν πῦλ χρόνον ἐξαμῆνησαν. Λύ-
 κιοι δὲ, ὡς εἰς τὸ Ξάνθιοι πεδίοι ἤλασε ὁ Ἀργαῖος τὸν
 στρατὸν, ὑπεξιώντες, καὶ μαχόμενοι ἔλγυν πρὸς πολ-
 λούς, ἀρετὰς ἀπεδείκνυντο· ἐσωθέντες δὲ, καὶ κατελη-
 θέντες εἰς τὸ ἄστυ, ὁ συήλυσαν εἰς τὴν ἀκρόπολιν τὰς τε 5
 γυναῖκας καὶ τὰ τέκνα καὶ τὰ χρήματα καὶ τοὺς οἰκέ-
 τας· καὶ ἔπειτα ὑπῆψαν τὴν ἀκρόπολιν πᾶσαν ταύτην
 2 καίεσθαι. ταῦτα δὲ ποιήσαντες καὶ συνομόσαντες ὄρκους
 δεινούς, ὑπεξελθόντες ἀπέθανον πάντες Ξάνθιοι μαχό-
 3 μενοι. τῶν δὲ νῦν Λυκίων φημένῳ Ξάνθιοι εἶναι, οἱ 10

^c θεοπρίκους om. Ald.

^f τριμέτρῳ τόνῳ] μέτρῳ K.

^h αἱ κ' Eusebii
 Pterp. V. 26. p. 220.

175.

^a Πηδασεὺς F. et infra.

^b Sic F.a. Ἀλκαραῖου Ald.
 Ἀλκαραῖου P. Ἀλκαραῖου vulg.

^c Citat Strabo XIII. p. 909=

611. ubi v. Casaub.

^d περμακεῖσι F.

^e ὁρστυχίσαντες K.

176.

^a Sic M.K.F. συνελθσαν a. edd.

vett.

anthus
 m vir-
 1: Mi-
 rne sa-
 rds in
 vernis co-
 m bar-
 ta.

anthus
 1: vir-
 1: Mi-
 rne sa-
 rds in
 vernis co-
 m bar-
 ta.

πολλοί, πλὴν ὀγδῶκοντα ^b ἰστιέων, εἰσὶ ἐπήλυδες· αἱ δὲ ὀγδῶκοντα ἰστῖαι αὐταὶ ἔτυχον τηνικαῦτα ἐκδημέ-
4 ουσαι, καὶ οὕτω περιεγένοντο. τὴν μὲν δὴ Ξάνθον οὕτως
5 ἔσχε ὁ Ἄρπαγος. παραπλησίως δὲ καὶ τὴν Καῦνον
ἔσχε. καὶ γὰρ οἱ Καύνιοι τοὺς Λυκίους ἐμιμήσαντο τὰ ¹⁵
πλέω.

77 Τὰ μὲν νυν κάτω τῆς Ἀσίας Ἄρπαγος ἀνάστατα
ἐποίησε· τὰ δὲ ἄνω αὐτῆς, αὐτὸς Κῦρος, πᾶν ἔθνος κατα-
2 στρεφόμενος, καὶ οὐδὲν παριείς. τὰ μὲν νυν ^a αὐτῶν πλέω
^b παρήσομεν· τὰ δὲ οἱ παρέσχε πόνον τε πλείστον, καὶ ²⁰
ἀξιαπληγτότατά ἐστι, τούτων ἐπιμνήσομαι.

Cyus A-
siam domat
superiorem.

78 ^a Κῦρος ἐπεὶ τε τὰ πάντα τῆς ἡπείρου ^b ὑποχείρια
2 ἐποίησατο, Ἀσσυρίοισι. ἐπετίθετο. Ἐτῆς δὲ Ἀσσυρίας
ἐστὶ ^d τὰ μὲν κου καὶ ἄλλα πολίσματα μεγάλα πολ-
λά· τὸ δὲ ὀνομαστότατον καὶ ἰσχυρότατον, καὶ ἔνθα
σφι, ^c Νίνου ἀναστάτου γενομένης, τὰ βασιλῆα κατ- ²⁵
3 ἐστήκει, ἦν Βαβυλὼν· εἴσα τειαυτή δὴ τις. πόλις ^e κέ-
εται ἐν πεδίῳ μεγάλῳ, μέγαθος εἴσα μέτωπον ἕκασ- ⁸⁴
τον εἴκοσι καὶ ἑκατὸν σταδίων, εἰσῆς ^f τετραγώνου·
οὔτοι στάδιοι τῆς περιόδου τῆς πόλιος γίνονται συν-
4 ἅπαντες ὀγδῶκοντα καὶ τετρακόσιοι. τὸ μὲν νυν μέγαθος ³⁰
τοσαῦτόν ἐστι τοῦ ἄστεος τοῦ Βαβυλωνίου. ἐκεκόσμητο
5 δὲ ὡς οὐδὲν ἄλλο πόλισμα τῶν ἡμεῖς ^b ἴδμεν. τάφρος

Babylonis
magnitudo,
pulcritu-
do, fossa,
murus.

^b Ἰστιάων Ald. vid. Leopardi
Em. VII. 11.

177.

^a αἰτέων] αἰτῶν F.a.c.

^b Sic M.K.F.a.c. παρήσομαι
vulgo.

178.

^a Κῦρος δὲ Ald. S.V.b.d.

^b ἐπὶ χεῖρα V.S.b.d.

^c τῷσι δ' Ἀσσυρίοισιν S.

^d τὰ μὲν κου] Sic M.F.a.c.
Alii om. τὰ cum S.

^e τῆς Νίνου ἀναστάτω S. qui
mox Βαβυλὼν ἦν.

^f καίεται S. Hæc spectat Eu-
stath. Dionys. 1005. Mox μέγε-
θος S. et sic infra.

^g τετραγώνων b.d.

^h ἴσμεν F.a.b.d.S.

μὲν ¹πρῶτά μιν ²βαθεία τε καὶ εὐρέα ¹καὶ πλεῖ ὕδατος
περιβέει· μετὰ δὲ, τείχος πεντήκοντα μὲν πηχέων βασι- ³⁵
¹⁷⁹ λήϊων εὖν τὸ εὖρος, ὕψος δὲ, διηκοσίων πηχέων. ὁ δὲ
βασιλῆϊος πῆχυς τοῦ μετρίου ἐστὶ πῆχεος μᾶλλον τρισὶ
δακτύλοις. Δεῖ δὲ με πρὸς τοῦτοις ἐτι φράσαι, ἵνα τε
ἐκ τῆς τάφρου ἢ γῆ ³ἀναισιμιάῃ, καὶ τὸ τείχος ὅστινα
⁴τρόπον ἐργαστο. ὀρύσσοντες ἅμα τὴν τάφρον, ἐπλύνθουν ⁴⁰
τὴν γῆν ⁵τὴν ἐκ τοῦ ὀρύγματος ἐκφερομένην· ἐλκύσαντες
δὲ πλίνθους ⁶ἱκανὰς, ὥπτησαν αὐτὰς ἐν καμίνουσι·
⁷μετὰ δὲ, τέλματι χρεώμενοι ἀσφάλτῳ θερμῇ, καὶ διὰ
τρηκόντα δομῶν ⁸πλίνθου ταρσοὺς καλάμεν ⁹διαστοι-
βαζοῦντες, ἔδειμαν πρῶτα μὲν τῆς τάφρου τὰ χεῖλεα·
¹⁰δεύτερα δὲ, αὐτὸ τὸ τείχος τὸν αὐτὸν τρόπον. ἐπάνω δὲ ⁴⁵
τῷ τείχεος παρὰ τὰ ἑσχατα, οἰκήματα μουνοκάλα ἔδει-
μαν, τετραμμένα ἐς ἄλληλα· τὸ μέσον δὲ τῶν οἰκή-
¹¹ματων ἔλπειν τεθρίπκῃ περιέλασιν. πύλαι δὲ ¹²ἐνδοτᾷσι
¹³τοιγὰς τοῦ τείχεος ἑκατὸν, χάλκεαι πᾶσαι· καὶ σταθμοί ⁵⁰
¹⁴οἱ τε καὶ ¹⁵ὑπέρθυρα ὡσαύτως. ἐστὶ δὲ ἄλλη πόλις ἀπ-
εχούσα ἐκτὸς ἡμερέων ἰδοὶ ἀπὸ Βαβυλῶνος· ¹⁶Ἰς ὄνομα
αὐτῇ. εἶσα ἐστὶ ποταμὸς αὐ μόνος· ¹⁷Ἰς καὶ τῷ πο-
ταμῷ τὸ αὐτεμα· ἐσβάλλει δὲ αὐτός ἐς τὸν ¹⁸Εὐφράτην
: ποταμὸν τὸ ρέειν. οὗτος ὦν ὁ ¹⁹Ἰς ποταμὸς, ἅμα τῷ ⁵⁵

¹ Sic M.R.K.F.a.c. μω al. om.
cum S.

² βαθύα—εὐρέα b. edd. βαθύα
—εὐρέα d. βαθύα—εὐρέα K.F.a.c.
βαθύα—εὐρέα S.

³ αἰ om. S.b.d.

179.

⁴ ἀναισιμιά S. Gl. in P. ἐχού-
θη, ἐξεφάρθη, ἀνετίθη ελκυστικῶ-
σα. ἐν ἄλλαις ἢ λέξις σημαίνει ἐκί-
θη καὶ ἐκτανύθη. Paullo supra
τοῦτοις ἐτι φράσαι Matthiae.

⁵ Sic F.c. Vulgo om. τῆ.

⁶ ἱκανὸς b. Mox χρεώμενοι S.

⁷ ἐπλύνθης S.

⁸ διαστοιβ. d.

⁹ αὐ τὸ S. qui mox τεχνῶν παρὰ
τά.

¹⁰ ἐνδοτᾷσι S.d. Citat haec Eu-
stath. Dionys. 1005. II. i. p.
758=660, fin.

¹¹ ὑπέρθυρον S. qui infra ἡμερῶν.

¹² Vid. Steph. Byz. in v. Eu-
stath. p. 877, 16=827.

¹³ Sic F. Εὐφράτην M.K.S.P.
et mox. Sed Εὐφράτην 185. S.

Forme mu-
nitio: muni-
formis:
portae cen-
tum aere:
bitumen
pro calore
adhibetur.

ὑδατι θρόμβους ἀσφάλτου ἀναδιδού πολλούς· ¹ἔθεν ἡ
 ο ἄσφαλτος ἐς τὸ ἐν Βαβυλῶνι τείχος ἐκομίσθη. ²Τετεί-
 χιστο μὲν νυν ἡ Βαβυλὼν τρώῃδε. ³ἔστι δὲ δύο
 φάρσες τῆς πόλιος· τὸ γὰρ μέσον αὐτῆς ποταμὸς
²διέργει, τῷ οὐνομά ἐστι Εὐφράτης. ⁴ῥέει δὲ ἐξ Ἀρμε-
 νίων, ἐνὶ μέγας, καὶ βαθύς, καὶ ταχύς· ⁵ἔξει δὲ οὗτος 60
³ἐς τὴν Ἐρυθρὴν θάλασσαν. ⁶τὸ ὦν δὴ τείχος ἐκάτερον
 τοὺς ἀγκῶνας ἐς τὸν ποταμὸν ἐλήλαται. τὸ δὲ ἀπὸ
 τούτου, αἱ ἐπικαμπαὶ παρὰ χεῖλος ἐκάτερον τοῦ ποτα-
⁴μοῦ, ⁷αἵμασι τὴν πλίνθων ὀπτέων παρατείνει. τὸ δὲ ἄστν
 αὐτὸ, ἐὼν πλήρες ⁸οἰκιῶν ⁹τριωρόφων τε καὶ τετρωρόφων, 65
 κατατέμνεται τὰς ὁδοὺς ἰθείας, τὰς τε ἄλλας, καὶ τὰς
⁵ἐπικαρσίας τὰς ἐπὶ τὸν ποταμὸν ¹⁰ἐχούσας. κατὰ δὴ ὦν
 ἐκάστην ¹¹ὁδὸν ἐν τῇ αἵμασι τῇ παρὰ τὸν ποταμὸν πυ-
 λίδες ¹²ἐπῆσαν, ὅσαι περ αἱ λαῦραι, τοσαῦται ἀριθμόν. 70
 ἦσαν δὲ καὶ αὗται χάλκεαι, φέρουσαι καὶ αὐταὶ ἐς
 I αὐτὸν τὸν ποταμὸν. Τούτο μὲν δὴ τὸ τείχος ¹³θῶρηξ ἐστὶ.
 ἕτερον δὲ ἔσθλην τείχος ¹⁴περιθεῖ, οὐ πολλῶ τέω ἀσθενέ-

Euphrates
 urbem in-
 terfluens:
 urbis do-
 mus et viæ.

85

✓

Murus in-
 terior: ædes
 regiæ:

¹ ὕδα b.d.

180.

² Sic F. Vulgo ἐτετείχιστο.

³ δὲ om. S.b. Ald.

⁴ διέργει F. Vulgo διέργει cum S.

⁵ Habet hinc Eustath. Dionys.
 988.

⁶ Sic vulgo ut I. 6. ἐξεί d. ἐξεί Schæferus. ἐξεί potius requireres, i. q. ἐξήσι, quod habet Eustathius. Est autem ἐξεί per syncopen formatum ex ἐξεί, sicut αἰτέ, ἐξηγέο etc. ex αἰτέο, ἐξηγέο etc. quo de genere ad I. 90. dixi. Similiter φοβέαι, προθυμία I. 206. Ejusdem generis est Ἡρακλῆος pro Ἡρακλέος. Denique sic ἀνίαι pro ἀνίει vel ἀνίει III. 109. IV. 28. et μετίαι VI.

37. SCHWEIGH. Tum δὴ S.

⁷ τὸ δὴ ὦν b.

⁸ αἵμασι αἰσί S. qui mox ἄστν αὐτῶν.

⁹ οἰκιῶν S.b.d. cf. I. 114. III.

51. IV. 79.

¹⁰ τριωρόφων—τετρωρόφων K.d. τριωρόφων—τετρωρόφων F. Dionysius Halic. Art. Rhet. 1, 3. ὡς που καὶ Ἡρόδοτος πεντῶροφα καὶ ἐξῶροφα φησιν εἶναι ἐν Βαβυλῶνι. memoriae fortasse vitio. τριωρόφων Ald.

¹¹ Sic mss. ἀγούσας edd. vett.

¹² ἰδὼν om. S.

¹³ Sic K.F.a.c. ἐστῆκεσαν S. Vulgo ἐπῆσαν. cf. VII. 176. Mox χάλκεαι S. et αὗται.

181.

¹⁴ περιθεῖ om. S.V.b.

Iovis Beli
templum.

2 τερον τοῦ ἐτέρου τείχεος, στεινότερον δέ. ^b Ἐν δὲ φάρσει
ἐκατέρῳ τῆς πόλιος ^c τετείχιστο ἐν μέσῳ· ἐν τῷ ^d ἦεν τὰ ⁷⁵
βασιλῆϊα, ^e περιβόλῳ μεγάλῳ τε καὶ ἰσχυρῷ· ἐν δὲ τῷ
ἐτέρῳ, Διὸς Βήλου ἱερὸν χαλκόπυλον, καὶ ἐς ἐμὲ ^f τοῦτο
3 ἔτι εἶον, δύο σταδίων πάντη, εἶον τετράγωνον. ἐν μέσῳ δὲ
τοῦ ἱεροῦ πύργος στερεὸς οἰκοδομῆται, σταδίου καὶ τὸ
μῆκος καὶ τὸ εὖρος· καὶ ἐπὶ τούτῳ τῷ πύργῳ ἄλλος ⁸⁰
πύργος ἐπιβέβηκε, καὶ ἕτερος ^g μάλα ἐπὶ τούτῳ, ^h μέ-
4 χρις οὐ ὀκτὼ πύργων. ἀνάβασις δὲ ἐς αὐτοὺς ἐξάθεν
κύκλῳ περὶ πάντας τοὺς πύργους ἔχουσα πεποιήται.
5 μεσοῦντι δὲ κου τῆς ἀναβάσιος, ἔστι καταγωγὴ τε καὶ
θῶκοι ἀμπαυστήριοι, ἐν τοῖσι κατίζοντες ἀμπαύονται οἱ ⁸⁵
ἀναβαίνοντες. ἐν δὲ ⁱ τῷ τελευταίῳ πύργῳ τῆς ἔπειστι
μέγας· ἐν δὲ τῷ τῆς κλίνης μεγάλῃ κέεται εὖ ἐστρωμένη,
7 ^k καὶ οἱ τράπεζα παρακέεται χρυσῆ. ἄγαλμα δὲ οὐκ
ἐνὶ οὐδὲν αὐτόθι ἐνιδρυμένον· οὐδὲ νύκτα οὐδεὶς ἐναυλί-
ζεται ἀνθρώπων, ὅτι μὴ γυνὴ μούνη τῶν ἐπιχωρίων, τὴν ⁹⁰
ἀν' ^l ὁ θεὸς ἔληται ἐκ πασέων, ὡς λέγουσι οἱ Χαλδαῖοι,
εἶντες ἱρέες τούτου τοῦ θεοῦ. Φασὶ δὲ ^m οἱ αὐτοὶ οὗτοι,
ἐμοὶ μὲν οὐ πιστὰ λέγοντες, τὸν θεὸν αὐτὸν φοιτᾶν τε ἐς

182

Jupiter
Belus, et

^b ἐν δὲ φάρσει. Hiant hinc S. V.b.d. Vall. usque ad init. c. 184.

^c Sic F. Vulgo ἐτετείχιστο.

^d εἶεν F. ἐν τῇ μὲν corrigit Gronovius, plaudente Wesselingio, et ad Diodorum provocante II. 8. Et sic edidit Matthiæ. Koenius ἐν τῇ μὲν ἐνί—ἐν δὲ τῇ ἐτέρῳ. Vulgatam servandam putat Schweighæuserus, monens particulas Herodotum sæpe omittere, ἐν τῇ autem idem valere ac ἐν τῇ ἐνί. τὰ om. Ald.

^e Sic a.c. περιβόλῳ τε μεγάλῳ τε M.F. et forte K. Auctorem scrip-

sisse περιβόλῳ τε μεγ. καὶ ἰσχ. suspicatur Schweighæuser: quam lect. agnoscit Ald. De Beli fano ex h. l. Eustath. Dionys. 1005.

^f ἔτι τοῦτο F.

^g πάλιν malebat Schweighæuserus.

^h Rectius μέχρι ut II. 19. SCHWEIGH.

ⁱ τῇ om. K.

^k Sic M.K.F.a.c. Vulg. καὶ ἡ τρ.

^l ὁ om. c. Ald.

182.

^m Sic K.P.F.a. edd. vett. αὐτῷ om Gronov. Wessell.

τὸν νηὸν, καὶ ^b ἀμπαύεσθαι ἐπὶ τῆς κλίνης, κατὰπερ ἐν
 Θήβησι τῇσι Αἰγυπτίῃσι κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον, ὡς λέ- 95
 γουσι ^c οἱ Αἰγύπτιοι· καὶ γὰρ δὴ ἐκεῖθι κοιμᾶται ἐν τῷ
 2 τοῦ Διὸς τοῦ Θηβαίου γυνή· ἀμφότεραι δὲ αὐταὶ λέ-
 γονται ἀνδρῶν οὐδαμῶν ἐς ὀμιλίην φοιτᾶν· καὶ κατὰπερ
 ἐν Πατάροισι τῆς Λυκίης ἡ πρόμαντις τοῦ θεοῦ, ἐπεὰν
 γένηται· οὐ γὰρ ^d ὧν αἰεὶ ἐστὶ χρηατῆριον αὐτόθι· ἐπεὰν
 δὲ γένηται, τότε ὧν ^e συγκατακληῖται τὰς νύκτας ἔσω·
 83 ^f ἐν τῷ νηῷ. Ἔστι δὲ τοῦ ἐν Βαβυλῶνι ἱεροῦ καὶ ἄλλος
 κάτω νηός· ἐνθα ἄγαλμα μέγα τοῦ Διὸς ἐνὶ κατήμενον
 χρύσειον, καὶ οἱ τράπεζα μεγάλη ^a παρακίεεται χρυσεῇ,
 καὶ τὸ βάθρον οἱ καὶ ὁ θρόνος χρυσεός ἐστι· καὶ ὡς 5
 ἔλεγον οἱ Χαλδαῖοι, ταλάντων ὀκτακοσίων χρυσοῦ πε-
 2 ποίηται ταῦτα. ἔξω δὲ τοῦ νηοῦ, βωμός ἐστι χρύσεος.
 ἔστι δὲ καὶ ἄλλος ^b βωμὸς μέγας, ὅπου θύεται τὰ τέλεια
 3 τῶν προβάτων. ἐπὶ γὰρ τοῦ χρυσοῦ βωμοῦ οὐκ ἔξεστι
 4 θύειν, ὅτι μὴ γαλαθηνὰ μῶνα. ἐπὶ δὲ τοῦ μέζονος βω- 10
 μοῦ καὶ καταγίζουσι λιβάνωτοῦ χίλια τάλαντα ἔτεος
 ἐκάστου οἱ Χαλδαῖοι, τότε ἐπεὰν τὴν ὀρτὴν ἄγῳσι τῷ
 5 θεῷ ταύτῳ. Ἦν δὲ ἐν τῷ τεμένει τούτῳ ἔτι τὸν χρόνον
 ἐκεῖνον καὶ ἀνδριάς δωδέκα ^d πηχέων, χρύσεος, στερεός.
 ἐγὼ ^e μὲν μιν οὐκ εἶδον· τὰ δὲ λέγεται ὑπὸ Χαλδαίων, 15
 6 ταῦτα λέγω. τούτῳ τῷ ἀνδριάντι Δαρεῖος μὲν ὁ Ὑστάσ-
 πεος ἐπιβουλεύσας, οὐκ ἐτόλμησε λαβεῖν· Ξέρξης δὲ ὁ
 Δαρείου ἔλαβε, καὶ τὸν ἱεὲς ἀπέκτεινε, ἀπαγορεύοντα μὴ

apud Ægyptios Jupiter Thebanus, cum muliere cubans; in 86 urbe Patarris Lyciæ, Deus [Apollo] cum antistita.

Jovis Belisignum, sacrificia, festum anniversarium: alia statua furto a Xerxe abhata.

... ..

^b ἀμπαύεσθαι M. K. F. a. c.
 Omnes ἀμπαύονται cap. præced.

^c αἱ om. F.

^d Sic M.K.F.a. δὲ edd. c.

^e συγκατακληῖται K.F. v. Gro-
 nov. VII. 129.

^f Sic K.a. ἐν τῷ νηῷ M. ἐς τὸν
 νηὸν c. edd. vett.

183.

^a παρακίεεται c. Ald. Mox χρί-
 σέν Ald.

^b μέγας βωμὸς F.

^c Exscripsit Athenæus IX. p.
 396. D. Eustath. p. 1483, 53.

^d Cf. ad II. 110.

^e Sic mss. edd. vett. μὲν νῦν
 Steph. et vulg.

καταπλέοντες ἐς τὸν Εὐφρήτην ποταμὸν, τρίς τε ἐς τὴν αὐτὴν ^κταύτην κώμην παραγίνονται, καὶ ἐν τρισὶ ἡμέ-
 4 ρησι. ταῦτο μὲν δὴ ^ιτοιοῦτο ἐποίησε. Χῶμα δὲ παρ-
 ἔχουσε παρ' ἐκάτερον τοῦ ποταμοῦ τὸ χεῖλος, ἄξιον θάυ-
 5 ματος, μέγαθος καὶ ὕψος ^μ ὅσον τί ἐστι. κατύπερθε δὲ ⁴⁵
 πολλῶ Βαβυλῶνος ὥρυσε ἔλυτρον ^π λίμνη, ὀλίγον τι
^ο παρατείνουσα ἀπὸ τοῦ ποταμοῦ, βάθος μὲν ἐς τὸ ὕδωρ
 αἰεὶ ὀρύσσουσα, εὖρος δὲ τὸ περίμετρον αὐτοῦ ποιεῖσα
 εἴκοσί τε καὶ τετρακοσίων σταδίων· τὸν δὲ ὀρυσσόμενον
 χαῖν ἐκ τούτου τοῦ ὀρύγματος ἀναισίου παρατὰ τὰ χεῖ- ⁵⁰
 6 λεα τοῦ ποταμοῦ παραχέουσα. ἐπεὶ τε δὲ οἱ ὥρυκτο,
 λίθους ^ρ ἀγαγομένη, κρηπὶδα κύκλω περὶ αὐτὴν ἤλασε.
^ι Ἐπίειε δὲ ἀμφοτέρω ταῦτα, τὸν τε ποταμὸν σκολιὸν,
 καὶ τὸ ὄρυγμα πᾶν ἔλος· ὥς ὃ τε ποταμὸς βραδύτερος
 εἴη, περὶ καμπὰς πολλὰς ἀγνύμενος, καὶ οἱ πλόιι ἕως ⁵⁵
 σκολιοὶ ἐς τὴν Βαβυλῶνα· ἐκ τε τῶν πλόων ἐκδέχεται
⁸ περίοδος τῆς λίμνης ^q μακρῇ. κατὰ τοῦτο δὲ εἰργάζετο
 τῆς χάρις τῇ ^ι αἰεὶ τε ἐσβολαὶ ἦσαν, καὶ τὰ σύντομα τῆς
 ἐκ Μήδων ὁδοῦ, ἵνα μὴ ^ε ἐπιμισγόμενοι αἱ Μῆδοι ἐκμαν-
 86 θάνοιεν αὐτῆς τὰ πρήγματα. Ταῦτα μὲν δὴ ^εκ βάθους
^α περιεβάλετο· τοιήδε δὲ ἐξ αὐτῶν ^β παρενθήκην ἐποίη- ⁶⁰
^ι σατο. Τῆς πόλιος ^ε εἰούσης δύο φαρσέων, τοῦ δὲ ποτα-

Fluminis
labra intra
urbem ope-
re lateritio
munit, et

^κ ταύτην om. c.

^ι τοιοῦτο] τοιοῦτων mss. Mox μέ-
γεθος S.

^μ ὅσον om. S.

^π λίμνη M.K.F.a.c. ut mox 186.

Ceteri λίμνης cum S.

^ο παρακλίνουσα S.V.b.d.

^ρ Sic R.M.K.F.a.c. Alii ἀγο-
μένη cum S.

^q μακρῆς R.M.K.P.F.a.c.

^ι αἰεὶ τε ε. S. et mox ἐκ Μήδων.

^ε ἐπιμισγόμενοι K.

186.

^α Sic F. et al. περιεβάλλετο
a.b.d.S.

^β παρενθήκην F.a.

^ε ἐόντων conj. Reiskius.

Ib. constructio est apud anti-
quiores rarissima. Ad idem ta-
men genus spectat, quod legitur
V. 92, 7. τοιοῦτων ἔργων ἐστὶ ὑμῖν ἡ
τυραννίς. Pind. Pyth. III. 108. οἶας
ἰσμεν αἰσας. cf. Soph. Œd. Col.
144. Aj. 1004. ΜΑΤΤΗΙΞ.

ponte jum-
git.

μοῦ μέσον ἔχοντος, ἐπὶ τῶν ^dπρότερον βασιλείῃ ὅπως τις
^cἐθέλοι ἐκ τοῦ ἑτέρου φάρσεος εἰς τούτερον διαβῆναι, χρῆν
3 πλοῖω ^fδιαβαίνειν. καὶ ἦν, ὡς ἐγὼ δοκέω, ὀχληρὸν ταῦ-
το· αὐτὴ δὲ καὶ τοῦτο προεῖδε. ἐπεὶ τε γὰρ ὤρυσε τὸ ^b
ἑλυτρον τῇ λίμνῃ, μνημόσυτον τόδε ἄλλο ἀπὸ τοῦ αὐτοῦ
4 ἔργου ἐλίπετο. ἐτάμνετο λίθους περιμήκειας· ὡς δὲ οἱ
ἦσαν οἱ λίθοι ἐτοῖμοι, καὶ τὸ χωρίον ^eὠρύκτο, ἐκ-
τρέψασα τοῦ ποταμοῦ τὸ ῥέθρον πᾶν εἰς τὸ ὤρυσε χω-
5 ρίον· ^bἐν τῷ ἐπίμπлатο ταῦτο, ἐν ταύτῃ ⁱἀπεξηρασμένου τοῦ
τοῦ ἀρχαίου ῥέθρου, τοῦτο μὲν, τὰ χεῖλα τοῦ ποταμοῦ
κατὰ τὴν πόλιν ^kκαὶ τὰς καταβάσις, τὰς ἐκ τῶν
κυλίδων εἰς τὸν ποταμὸν φερούσας, ⁱἀνοικοδόμησε πλίν-
θοισι ὀπτῆσι, κατὰ τὸν αὐτὸν λόγον τῷ τείχεϊ· τοῦτο δὲ, 81
κατὰ μέσσην καὶ μάλιστα τὴν πόλιν, τοῖσι λίθοις, τοὺς ^g
αἰρῦζατο, οἰκοδόμει γέφυραν, θέουσα τοὺς λίθους σιδήρῳ
6 τε καὶ ^mμαλίβδῳ. ⁿἐπιτείνεσκε δὲ ἐπ' αὐτῇ, ὅπως μὲν
ἡμέρῃ ^oγένετο, ξύλα τετράγωνα, ἐπ' ὧν τὴν διάβασιν
ἐποιεῦντο ^pοἱ Βαβυλώνιοι· τὰς δὲ νύκτας τὰ ξύλα ταῦτα
^qἀπαιρέεσκον, τοῦδε εἵνεκα, ἵνα μὴ ^rδιαφοιτέοντες τὰς ^{so}
7 νύκτας κλέπτοιεν παρ' ἀλλήλων. ὡς δὲ τό τε ὀρυχθὲν
λίμνη πλήρης ἐγγύονε ὑπὸ τοῦ ποταμοῦ, καὶ τὰ περὶ

^d Sic M.K.F. πρότερον Ald.
S.a.b.c.

^c ἐθέλει F.

^f διαβῆναι F. Mox ἐτέμνετο S.

^e ὠρύκτο K.S.F. ὠρύκτο M.
et al. cf. Koen. ad Gregor. Dial.
Ion. 23.

^b Sic Ald. ἐν ^fM.K.S.F.b.c.d.
Mox τοῦτο τὸ S.

ⁱ Sic P.F. Vulgo cum S. ἀπε-
ξηραμένου. cf. VII. 109.

^k Sic M.K.F.a.c.b. καὶ κατὰ
τὰς γ. vulgo. καταβάσεις S.

ⁱ ἀνοικοδόμ. b.d.S. οἰκοδόμει d.

Mox κατὰ μέσα S.

^m μαλίβδ P.F.S. τοὺς λίθους om.
F.

ⁿ Sic M.S.K. et al. ἐπιτείνεσκε
Ald.

^o γένηται b.d. Ald.

^p Sic S.V. et alii. Vulgo τοῖ
Βαβ.

^q Sic vulgo. ἀπαιρέσκων M.K.
F.a.c.

^r Sic M.K.S.a.c. διαφοιτέοντες
F. φοιτέοντες b.d. et vulgo. τὰς
νύκτας om. F.

τὴν γέφυραν ἐκεκόςμητο, τὸν Εὐφρήτην ποταμὸν ἐς τὰ ἀρχαῖα ῥέεθρα ἐκ τῆς λίμνης ἑξήγαγε· καὶ οὕτω τὸ ὀρυχθὲν, ἔλος ἑγενόμενον, ἐς δέον ἐδόκεε γυγονέναι, καὶ 85

37 τοῖσι πολίτησι γέφυρα ἦν κατεσκευασμένη. Ἡ δ' αὐτὴ αὕτη βασιλεία καὶ ἀπάτην τοιήνδε τινὰ ἐμχανήσατο. Ὑπὲρ τῶν μάλιστα ^bλεωφόρων πυλέων τοῦ ἄστεος τάφον ἑαυτῇ κατεσκευάσατο μετέωρον ἐπιπολῆς

Sepulcrum
ejus cum
dolosa in-
scriptione:
Darius id
aperiens,
delusus.

2 αὐτέων τῶν πυλέων. ἐνεκόλαψε δὲ ἐς τὸν τάφον γράμ- 90
ματα λέγοντα τάδε· ΤΩΝ ΤΙΣ ΕΜΕΤ ὙΣΤΕΡΟΝ
ΓΙΝΟΜΕΝΩΝ ΒΑΒΥΛΩΝΟΣ ΒΑΣΙΛΕΩΝ, ΗΝ
ΣΠΑΝΙΣΗΙ ^dΧΡΗΜΑΤΩΝ, ΑΝΟΙΞΑΣ ΤΟΝ ΤΑ-
ΦΟΝ, ΛΑΒΕΤΩ ὍΚΟΣΑ ΒΟΥΛΕΤΑΙ ΧΡΗΜΑΤΑ.
ΜΗ ΜΕΝΤΟΙ ΓΕ ΜΗ ΣΠΑΝΙΣΑΣ ΓΕ, ΑΛΛΩΣ 95

3 ΑΝΟΙΞΗΙ. ΟΥ ΓΑΡ ΑΜΕΙΝΟΝ. Οὗτος ὁ τάφος ἦν ἀκίνητος, ὃ μέχρι οὗ ἐς Δαρεῖον περιῆλθε ἡ βασιλήϊα.

4 ^fΔαρείω δὲ καὶ δεινὸν ἐδόκεε εἶναι τῇσι πύλῃσι ταύτησι μηδὲν ^eχρῆσθαι· καὶ χρημάτων κειμένων, καὶ αὐτῶν
5 τῶν χρημάτων ἐπικαλεομένων, μὴ οὐ λαβεῖν αὐτά. τῇσι δὲ πύλῃσι ταύτησι οὐδὲν ἐχράτο, τοῦδε εἵνεκα, ὅτι ὑπὲρ

6 κεφαλῆς οἱ ^hἐγίνετο ὁ νεκρὸς διεξελαύνοντι. ἀνοίξας δὲ τὸν τάφον, εὗρε χρήματα μὲν οὐ, ⁱτὸν δὲ νεκρὸν, καὶ γράμματα λέγοντα τάδε· Εἰ μὴ ἀπληστος τε
^kἔας χρημάτων καὶ αἰσχροκερδῆς, οὐκ 5

^a ἐξάγαγε Ald. ἐξήγαγε S.M.K.

ⁱ γινόμενον F.a.

187.

^a Sic M.K.F.a.c. αὕτη al. om. cum S.

^b Sic Ald. S.V.b.d. λεωφόρων M.K.F.a.c.f.

^c ἐπὶ πολλῆς F.

^d χρήματα V.S.b.d. cf. Spanhem. ad Aristoph. Nub. 1288. Wess.

^e μέχρις F.a.d.f. μέχρις ἐς Δα-

ρείον S. qui mox βασιλήϊα.

^f τῷ δὲ Δαρείῳ S. absque καί.

^g Sic Ald. F.a.c. χρῆσθαι M. K.S.a.d.f. Mox τῇσι πύλῃσι δὲ ταύτησιν οὐδὲν S.

^h ἐγίνετο F.a. ἐγίνετό οἱ f. ἐγέ- νετο vulg. S. Mox εὗρε δὴ S.

ⁱ Sic. K.S.P.F.a.f. Vulgo τὸν v. δέ.

^k ἔας M.K.F.a.c. cf. II. 19. εἰς S.b.d. Ald. Vulgo ἔησ cf. III. 143. IV. 151. Huc spectat

ρος, ἔοντα νηυσὶ περητὸν, ἐνθαῦτά οἱ τῶν τις ἱρῶν ἵππων ^{ginta di-}
 τῶν λευκῶν ὑπὸ ὕβριος ἐσβὰς ἐς τὸν ποταμὸν, διαβαί- ^{spernus.} 25
 νειν ἐπειράτο. ὁ δὲ μιν ^{conculcavit} συμψήσας, ὑποβρύχιον οἰχώκεε ^{sub eadem}
 2 φέρον. ἑκάστα τε δὴ ἐχαλέπαινε τῷ ποταμῷ ὁ Κῦρος
 ἵταυτο ὑβρίσαντι, καὶ οἱ ἐπηπείλησε, αὐτῷ δὴ μιν ἀσθενέα
 ποιήσιν, ὥστε τοῦ λοιποῦ καὶ γυναικῆς μιν εὐπετέως,
 3 τὸ γόνυ ^{sub} βρεχούσας, διαβήσεσθαι. μετὰ δὲ τὴν ἀπει- 30
 λην, μετεῖς τὴν ἐπὶ Βαβυλῶνα στρατεύουσιν, διαίρειε τὴν
 στρατιὴν δίχα. διελὼν δὲ, κατέτεινε σχοινοτενέας ὑπο-
 δεξας διώρυχας ὀγδώκοντα καὶ ἑκατὸν παρ' ἑκάτερον τὸ
 4 χεῖλος ^{sub} τετραμμένας τοῦ Γύνδεω πάντα τρόπον. δια-
 τάξας δὲ τὸν στρατὸν, ὀρύσσειν ἔκέλευε. οἷα δὲ ὀμίλου 35
 πολλοῦ ἐργαζομένου, ἤνετο μὲν τὸ ἔργον, ὅμως μέντοι
 τὴν θερειήν πᾶσαν αὐτοῦ ταύτη διέτριψαν ἐργαζόμενοι.
 30 Ὡς δὲ τὸν Γύνδην ποταμὸν ἐτίσαστο ὁ Κῦρος, ἐς τριηκο-
 σίας καὶ ἐξήκοντά ^{sub} μιν διώρυχας διαλαβὼν, καὶ τὸ
 δεύτερον ἔαρ ^{sub} ἐπέλαμπε, αὐτῷ δὴ ἤλαυνε ἐπὶ τὴν Βαβυ- 40
 2 λῶνα. οἱ δὲ Βαβυλώνιοι ἐκστρατευσάμενοι, ἔμενον αὐτόν.
 ἐπεὶ δὲ ἐγένετο ἐλαύνων ἀγχοῦ τῆς πόλιος, ^{sub} συνέβαλλον
 τε οἱ Βαβυλώνιοι, καὶ ^{sub} ἐισσαθέντες τῇ μάχῃ, κατειλή-
 3 θησαν ἐς τὸ ἄστυ. οἷα δὲ ἐξεπιστάμενοι ἔτι πρότερον τὸν
 Κῦρον οὐκ ἀτρεμίζοντα, ἀλλ' ^{sub} ὀρέοντες αὐτὸν παντὶ ἐθνείῳ 45

Cyrus Ba-
 bylonios
 pnelio vio-
 tos et in
 urbem
 compulso,
 frustra obai-
 det.

^d Suidas in v. Mox ἀσχέκεε S.

^e Sic M.K.F.a. κάστα δὲ S. vulgo.

^f ταῦτο ὑβρίσαντι F. quomodo correxerat Sylburgius ad Brissson. Reg. Pers. III. 98. qui istam ei fecerat injuriam. τοῦτ' ὅ. vulg. S. cf. III. 118.

^g Sic M.K.F.a.c. Vulgo μὴ βρ. et S.

^h Sic F. Vulgo τῷ Γ. τετραμμ.

ⁱ ἐλάυνεν b.S.

^k Sic K.M.P.a.c. cf. VIII. 71.

^l ἤνετο F.S.d.c. pro v. l. et vulg. ἤνετο b.

190.

^a ὁ Κῦρος d.

^b διώρυχάς μιν S.K.F.a.

^c ἐπερέλαμπε S.

^d συνέβαλλον b.

^e ἐισσαθέντες S.F.b. et sic saepius.

^f ὀρέοντες F.

μέν νυν προεπύθοντο, ¹ ἤ ἔμαθον οἱ Βαβυλώνιοι τὸ ἐκ τοῦ
 Κύρου ποιούμενον, ^m οὐδ' ἂν, περιϊόντες τοὺς Πέρσας
 8 ἐσελθεῖν ἐς τὴν πόλιν, διέφθειραν κάκιστα. ⁿ κατακλη- 70
 σαντες γὰρ ἂν πάσας τὰς ἐς τὸν ποταμὸν πυλίδας
 ἐχούσας, καὶ αὐτοὶ ἐπὶ τὰς αἱμασίας ἀναβάντες τὰς ^{κ. α. β. γ.}
 παρὰ τὰ χεῖλεα τοῦ ποταμοῦ ἐληλαμέναις, ἔλαβον ἂν
 9 σφείας ὡς ἐν ^ο κύρτῃ. νῦν δὲ ἐξ ἀπροσδοκήτου σφι παρ-
 ἔστησαν οἱ Πέρσαι. ὑπὸ δὲ μεγάθεος τῆς πόλιος, ὡς 75
 λέγεται ὑπὸ τῶν ταύτῃ οἰκημένων, τῶν περὶ τὰ ἔσχατα
 τῆς πόλιος ἐαλωκότων, τοὺς τὸ μέσον οἰκέοντας τῶν Βα-
 βυλωνίων οὐ μαθάνειν ἐαλωκότας· ἀλλὰ (τυχεῖν γάρ
 σφι εἶσαν ὀρτὴν) χορεύειν τε τοῦτον τὸν χρόνον, καὶ ἐν
 εὐπαθείῃσι εἶναι, ἐς ὃ δὴ καὶ τὸ κάρτα ἐπύθοντο. καὶ 80
 Βαβυλὼν μὲν ^p οὕτω τότε πρῶτον ^q ἀραίρητο.

- 12 Τὴν δὲ δύναμιν τῶν Βαβυλωνίων πολλοῖσι μὲν καὶ
 ἄλλοις δηλώσω ὅση τίς ἐστι, ἐν δὲ δὴ καὶ τῷδε. Βα-
 σιλεῖ τῷ μεγάλῳ ἐς τροφὴν αὐτοῦ τε καὶ τῆς στρατιῆς
 διαραίρηται, πάρεξ τοῦ φόρου, γῇ πᾶσα ὅσης ἄρχει. 85
 12 δυνάμει ὧν μηνῶν ἐόντων ἐς τὸν ἐνιαυτὸν, τοὺς ^a τέσσαρας
 μῆνας τρέφει μιν ἡ Βαβυλωνίη ^b χώρῃ· τοὺς δὲ ὀκτὼ

Babylonica
 regio trien-
 tem æquat
 potentiam
 Asiaticæ.
 Tritan-
 tæchmes:
 artaba:
 equorum
 fœtura:
 canes In-
 dici.

¹ οἱ Βαβ. ἢ ἔμαθον S.

^m οὐκ ἂν Schweighæuserus cum
 d. οὐ μὲν S.b. Ald. οὐδ' ἂν F.a.c.
 et sic ut credibile est M.K. quod
 cum Schæfero revocandum pu-
 tavi. Negligentia scriptoris po-
 tius quam librarii deesse videtur
 superioris commatis apodosis,
 v. g. ἐπέθῃσαν ἂν vel aliquid
 hujusmodi. οἱ δ' οὐκ ἂν Matthiæ.

ⁿ κατακλείσαντες S.d. κατακλή-
 σαντες F.

^o Hinc Pollux X. 160. κυρτήφ
 S. Scil. monente Schweighæu-
 sero, duæ lectiones κύρτῃ et κύρτῃ

coaluerunt. Mox μεγέθεος S.

^p Sic M.K.F.a.c. τότε om. S.
 b.d. et vulgo. Supra rectius es-
 set εὐπαθείῃσι.

^q Sic P.F.a.c. et forte alii. cf.
 VII. 83. IX. 102. Vulgo ἀναί-
 ρητο. Elementa ρ ν sæpius per-
 mutari notum est.

192.

^a Sic R.K.M. Δ'. F. τέσσαρας
 b.c.d.S. Ald. In princ. ἐν δὲ δὴ S.
 qui post δώδεκα. μῆνας om. Ald.
 b.d.S.R.K. cf. Eustath. Dio-
 nys. 1005.

^b χώρα F.

μέντοι ἐκ τοῦ ποταμοῦ ἀδρύνεται τε τὸ λήϊον, καὶ παρα-
 γίνεται ὁ σίτος· οὐ, κατάπερ ἐν Αἰγύπτῳ, αὐτοῦ τοῦ
 ποταμοῦ ἀναβαίνοντες εἰς τὰς ἀρούρας, ἀλλὰ χερσὶ τε
 2 καὶ ^d κηλωνήϊοις ἀρδόμενος. ἡ γὰρ Βαβυλωνίη χώρα
 πᾶσα, κατάπερ ἡ Αἰγυπτία, κατατέμνεται εἰς διώρυ-
 χας· καὶ ἡ μεγίστη τῶν διωρύχων ἐστὶ ἑνυσιπέρητος, ¹⁰
 πρὸς ἥλιον τετραμμένη τὸν χειμερινόν· ἐσέχει δὲ εἰς ἄλλον
 ποταμὸν ἐκ τοῦ Εὐφράτεω, εἰς τὸν Τίγριν, παρ' ὃν ^e Νῖνος
 3 πόλις ^b οἰκητο. ἐστὶ δὲ χωρέων αὕτη ⁱ ἀπασέων μακρῶ
 4 ἀρίστη, τῶν ἡμεῖς ἴδμεν, Δήμητρος καρπὸν ἐκφέρειν. τὰ ¹⁵
 γὰρ δὴ ἄλλα δένδρεα οὐδὲ πειράται ἀρχὴν φέρειν, οὔτε
 συκήν, οὔτε ἄμπελον, οὔτε ἐλαίην· τὸν δὲ τῆς Δήμητρος
 καρπὸν ὥδε ἀγαθὴ ἐκφέρειν ἐστὶ, ὥστε ^k ἐπὶ διηκόσια
 μὲν τὸ παράπαν ἀποδιδόι· ἔπειαν δὲ ἄριστα αὕτη
 5 ἐσωτῆς ἐνείκη, ἐπὶ τριηκόσια ἐκφέρει. τὰ δὲ φύλλα αὐ-
 τόθι τῶν τε πυρᾶν καὶ τῶν κριθέων τὸ πλάτος γίνεται ²⁰
 6 ^m τεσσέρων ⁿ εὐπετέως δακτύλων. ἐκ δὲ ^o κέγχρου καὶ
 σησάμου ὅσον τι ^p δένδρον ^r μέγαθος γίνεται, ἐξεπιστά-
 μενος, μνήμην οὐ ποιήσομαι· εὖ εἰδὼς ὅτι τοῖσι μὴ ἀπιγ-
 μένοισι εἰς τὴν Βαβυλωνίην χώραν, καὶ τὰ εἰρημένα ^q καρ-

modo irri-
 getur : fer-
 tilissimus
 frugum,
 arborum
 sterilis :
 oleum ex
 sesamo : ex
 palma pa-
 nes et vi-
 num et
 mel.

όμενον edd. S. Mox ἀρδόμενος ha-
 bent edd. τε om. S.

^d Sic M.K.P.F.c.b. κηλωνήϊοις
 a. κηλωνίσι d. et vulg. cf. Pollux
 VII. 143. Schol. in P. γερανίσις.
 ἐκ τοῦ κηλοῦ. Ὅμηρος, αἶα περίκλεα
 (Od. ε'. 240.) χερσὶ τε ἰδίαισιν ἀρ-
 δόμενος S. Mox πάση et ἡ Ἀργυ-
 τος S.

^e Sic F.a.c. νηυσὶ περιττός. νηυσὶ περίττος
 Vulgo νηυσὶ περιττός. νηυσὶ περίττος
 S. qui mox Εὐφράτεω.

^f Τίγγριν S.F.

^g Νῖνος F.b.d.S.

^h Sic K. οἰκώητο S.V.d. οἰ
 ῥκητο M.a.c. οἰ ῥκητο F. οἰκώητο R.
 οἰκιάται vulg. Monet Schweigh-

æuserus, perperam junctas esse
 in mss. duas diversas scripturas.

ⁱ πασέων F. χωρέων πασέων αὐ-
 τη S.

^k ἐπὶ om. d.

^l Sic Ald. b.d. Koen. Gregor.
 Dial. Ion. 55. ἐπειδὴν δὲ M.K.
 F.a.c. ἐπ' ἐάν S. et sic plerumque.
 Mox ἐκφέρειν S.

^m τεσσάρων F.a.b.c.d.S. Ald.

ⁿ εὐπετέως M.R.K.S.V.F.a.c.
 εὐπετέων b.d. vulgo.

^o Sic M.K.S.F. Paris. δένδρου
 Ald. δένδρεον malebat Schweigh.

^p μέγεθος S.V.

^q Sic F.a.c. P.S. καρπὸν al.
 Mox dedi χρέονται ex S.

ἡ πᾶν ἐχόμενα ἐς ἀπιστίην πολλὴν ἀπίκται. χρέονται 92
 δὲ οὐδὲν ἐλαίῳ, ἀλλ' ἐκ τῶν σησάμων ¹ποιεῖντες. ²εἰσὶ 26
 δὲ σφι φοινίκες πεφυκότες ἀνὰ πᾶν τὸ πεδῖον· οἱ πλεῖ-
 νες ³αὐτῶν καρποφόροι, ἐκ τῶν καὶ σιτία καὶ οἶνον καὶ
 8 μέλι ⁴ποιεῖνται· τοὺς ⁵συκεῶν τρόπον θεραπεύουσι, τά
 τε ἄλλα, καὶ φοινίκων ⁶τοὺς ἔρσενας ⁷Ἕλληνες κα- 30
 λέουσι, ⁸τούτων τὸν καρπὸν περιδέουσι ⁹τῇσι βαλανη-
 φόροις τῶν φοινίκων, ἵνα ¹⁰πεπαίγῃ τέ σφι ὁ ψῆν ¹¹τὴν
 βάλανον ¹²ἐσθύνων, καὶ μὴ ¹³ἀπορρέῃ ὁ καρπὸς ¹⁴ὁ τοῦ
 9 φοίνικος. ¹⁵ψῆνας γὰρ δὴ ¹⁶φορέουσι ἐν τῷ καρπῷ οἱ ¹⁷ἔρ-
 σενες, ¹⁸κατάπερ δὴ οἱ ἰόλυθοι.

194

Varium
 ineraria-
 um ex Ar-
 nenia ve-
 nientium
 structura et
 ornatus.

Τὸ δὲ ἀπάντων θῶμα μέγιστόν μοι ἐστὶ τῶν ταύτη, 35
 2 μετὰ γε ¹αὐτὴν τὴν πόλιν, ἔρχομαι φράσω. τὰ πλοῖα
 αὐτοῖσι ἐστὶ τὰ κατὰ τὸν ποταμὸν πορευόμενα ἐς τὴν
 3 Βαβυλῶνα, ἔοντα κυκλοτερέα, πάντα σκύτινα. ἐπεὰν

¹ ποιεῖνται S.

² εἰσὶ δὲ etc. Citat Athenæus XIV. p. 65 r.

³ αὐτέων] αὐτῶν M.S.K.F.a.b.c. d. Athen. Suspiciatur Schweighæuserus, Aldum deliberato constanter αὐτέων edidisse, etiam ubi αὐτῶν ipsius codices dabant.

⁴ ποιεῖνται Athen.

⁵ συκεῶν S.b.d. συκεῶν Athenæi ms.

⁶ ἔρσενας d.S. cum γρ. ἔρσ. in marg. Notat Schweighæuserus, "in codd. diligenter scriptis articulum præpositivum, "ubi Ionico more pro relativo "pronomine ponitur, peculiari "nota solere insigniri. Sic h. l. "et mox in a. et Ald. post τοὺς "levis distinctio interponitur: "in F. τοὺς sic scribitur gemi- "nato accentu: in quo cod. "hæc ratio constanter serva- "tur, infra τοὺς, τὸ δὲ init. c.

"seq. etc." Eadem ratio, quæ in ed. Ald. fere semper servatur in S. scil. ut post τὸ, τοῦ, τῷ, τὸν, τῶν, τοὺς, etc. comma ponatur.

⁷ Sic F.c. et forte alii. Vulgo τοῦτων cum S.

⁸ τοῖσι d. Tum βαλανιφόροις S.

⁹ Sic Salmasius ad Solin. p. 738. et Valckenærius. Vulgo πεπαίγεται. πεπέγεται S.

¹⁰ τὴν βαλάνην S.

¹¹ ἐσθύνων Athenæi mss.

¹² ἀπορρέῃ Athen.

¹³ ὁ om. F.a. Athen.

¹⁴ Sic Athen. Vulgo φέρονται.

¹⁵ Sic Athen. F.a.c. ἔρσενες S.d.

¹⁶ Sic S.V.a.b.c.d. δὴ om. M.F.

¹⁷ ἰόλυθοι d. ἰόλυθοι F. et constanter Athenæus.

194.

¹⁸ Sic K.S.F.a.b. Vulgo τὴν πόλιν αὐτήν. In pr. θάμιν S. ubi μετὰ δὲ αὐτήν.

γὰρ ἐν τοῖσι Ἀρμενίοισι, ^b τοῖσι κατύπερθε Ἀσσυρίων οἰ-
 κημένοισι, νομέας ἰτέης ταμόμενοι ^c ποιήσωνται, περι-
 40 τείνουσι τούτοισι ^d διφθέρας ^e στεγαστρίδας ἔχωντες, ἐδά-
 φεος τρόπον, οὔτε πρύμνην ἀποκρίνοντες, οὔτε πρῶρην
 συνάγοντες, ἀλλ' ἀσπίδος τρόπον κυκλοτερέα ποιήσαν-
 45 τες. καὶ καλάμης πλήσαντες πᾶν τὸ πλοῖον τούτο,
^f ἀπῖασι κατὰ τὸν ποταμὸν φέρεσθαι, φορτίων πλήσαν-
 50 τες· μάλιστα δὲ ^h βίκους ⁱ φοινικηίους καταάγουσι οἴνου
 πλέους. ἰθύνεται δὲ ὑπὸ τε δύο πλήκτρων, καὶ δύο ἀν-
 δρῶν ὀρθῶν ἐστέων· καὶ ὁ μὲν ἔσω ἔλκει τὸ πλήκτρον,
 5 ὁ δὲ ἔξω ἄθρει. ποιεῖται δὲ ^k καὶ κάρτα μεγάλα ταῦτα
 τὰ πλοῖα, καὶ ἐλάσσω· τὰ δὲ μέγιστα ^l αὐτῶν, καὶ 50
 πεντακισχιλίων ταλάντων γόμον ἔχει. ἐν ἑκάστῳ δὲ
 πλοίῳ ὄνος ^m ζῶς ἐνεστι, ἐν δὲ τοῖσι μέζοσι πλεῖνες.
 6 ἐπεὶ αὖν ⁿ ὧν ἀπίκωνται πλέοντες ἐς τὴν Βαβυλῶνα, καὶ
 διαβέωνται τὸν φόρτον, νομέας μὲν τοῦ πλοίου καὶ τὴν
 καλάμην πᾶσαν ^o ἀπ' ὧν ἐκήρυξαν· τὰς δὲ διφθέρας 55
^p ἐπισάξαντες ἐπὶ τοὺς ὄνους, ἀπελαύνουσι ἐς τοὺς Ἀρ- 93
 7 μενίους. ἀνα τὸν ποταμὸν γὰρ δὴ οὐκ οἶά τέ ἐστι πλέειν
 οὐδενὶ τρόπῳ, ὑπὸ τάχεος τοῦ ποταμοῦ. διὰ γὰρ ταῦτα
 καὶ οὐκ ἐκ ξύλων ποιεῦνται τὰ πλοῖα, ἀλλ' ἐκ ^q διφ-

^b τοῖσι om. S.b.d. Supra τὸν
 om. S. ante ποταμὸν.

^c ποιήσωνται F.b.

^d διφθέρας d.

^e στεγαστρίδας F.

^f ταῖσι S.V.

^g ἀπῖασι M.K.F.a.c.

^h βίκους K. βικὸς F. βικὸς
 (sic) a.

ⁱ φοινικηίου Valla, probante
 Wesselingio. Vulgo φοινικηίους,
 quod contra mss. mutatum no-
 lit Dobræus ad Aristoph. Plut.
 718.

^k καὶ om. b. δὲ om. S. ante
 καὶ, ubi μεγάλα δέ.

^l αὐτῶν] αὐτῶν F.a.b.c.d.S.

^m Sic P.F.a.c. ζῶς K. ζῶς S.
 ζῶς vulgo. Vera scriptura est
 ζῶς.

ⁿ Sic mss. Vulgo ὄν.

^o Sic F. ἀπινεκήρυξαν M.K.
 ἀπινεκήρυξεν P. Vulgo ἀπινεκήρυξαν.

^p Hinc Pollux VII. 186. ἐπει-
 σάξαντες S.

^q διφθέρων S. qui mox αὐθις pro
 ἄλλα, et ποιεῦνται τὰ πλοῖα.

195
Corporum
cultus apud
Babylonios.

196
Legem de
puellis pul-
chris in ma-
trimonium
vendendis,
et deformi-
bus ex eo
pretio do-
tandis,
apud victos
desuisse,
meretri-
ciumque a
tenuioribus
feri coep-
tum.

8 θερέων. ἐπεὰν δὲ τοὺς ὄρους ἐλαύνοντες ἀπὶ κῶνται ὀπίσω
ἐς τοὺς Ἀρμενίους, ἅλλα τρόπῳ τῷ αὐτῷ ποιεῦνται
πλοῖα. τὰ μὲν δὴ πλοῖα αὐτοῖσι ἐστὶ τοιαῦτα. Ἑσθῆτι
δὲ τοιγῆδε χρέωνται, κιθῶνι ποδηγεκὶ λινέῳ· καὶ ἐπὶ
ταῦτον ἄλλον ⁴εἰρινεὸν κιθῶνα ἐπενδύει, καὶ χλανίδιον
λευκὸν ^επεριβαλλόμενος, ὑποδήματα ἔχων ἐπιχώρια, ⁶⁵
² παραπλήσια ^δτῆσι Βοιωτίησι ἐμβάσι. κομῶντες δὲ, τὰς
κεφαλὰς μίτρησι ἀναδέονται, μεμυρισμένοι πᾶν τὸ σῶμα.
³ σφρηγίδα δὲ ἕκαστος ἔχει, καὶ σκῆπτρον χειροποιήτων
ἐπ' ἑκάστῳ δὲ σκῆπτρῳ ἔπεστι πεποιημένον ἢ μῆλον, ἢ ⁷⁰
⁴ ῥόδον, ἢ κρίνον, ἢ ^εαἰετὸς, ἢ ἄλλο τι. ἀνευ γὰρ ἐπισήμου
οὐ σφί νόμος ἐστὶ ἔχειν σκῆπτρον. αὕτη μὲν δὴ σφί
ἄρτισις περὶ τὸ σῶμα ἐστί.

Νόμοι δὲ ²αὐτοῖσι ὥδε ^βκατεστήσεται. ὁ μὲν σοφώ-
τατος ὅδε, κατὰ γνώμην τὴν ἡμετέραν, τῷ καὶ Ἰλλυριῶν
² Ἐνετοὺς πυθάνομαι χρῆσθαι. κατὰ κώμας ἑκάστας ⁷⁵
ἅπαξ τοῦ ἔτεος ἑκάστου ἐποιέετο τάδε. ὡς ἂν αἱ παρ-
θῆνοι ^γγινόιατο γάμων ὠραῖαι, ταύτας ὅκως ^δσυναγά-
γοιεν πάσας, ἐς ἓν χωρίον ἐσάγεσκον ἀλέας· πέριξ δὲ
³ αὐτὰς ^εἵστατο ὅμιλος ἀνδρῶν. ^ιἀνιστὰς δὲ κατὰ ^εμίαν
ἑκάστην κήρυξ πωλέεσκε, πρῶτα μὲν τὴν εὐεידεστάτην ⁸⁰
ἐκ πασῶν· μετὰ δὲ, ὅκως ^βαὕτη εὐρύσσει πολλὸν χρυ-
σίον ἱερηθεῖν, ἄλλην ἀνεκήρυσσε, ἢ μετ' ἐκείνην ἔσκε

195.

^a Sic M. K. P. R. S. F. Paris.

Al. ἐπὶ ταύτῃ.

^b Sic K. P. F. a. c. ἐρίνεον S. ἡρί-
νεον edd. b. ἡριναῖον d.

^c Sic M. K. F. a. c. περιβαλλό-
μενοι ὁ. ἔχουσι Ald. Wesseling.
cujus vid. not. περιβαλλόμενοι—
ἔχον S.

^d τοῖσι Βοιωτίοισιν V. S. Βοιωτῆσι
F. textu, Βοιωτῆσι suprasc. Βοιω-
τικῆσι Ald. ἐμβάσι. κομῶντες S.

qui mox μῆτρησιν.—σφρηγίδα.

^e αἰετὸς b. Mox ἄρτησις S.

196.

^a αὐτῆσι F.

^b κατεστήσας F. ut infra 200.

^c Sic S. F. a. c. d. Vulgo γονοίατο.

^d συναγοιεν S.

^e ἵσταται F.

^f ἀναστὰς b. Ald.

^g μίην] μίαν M. K. F. a. S.

^h αὕτη F. Vulgo αὐτή.

ⁱ Sic M. K. V. S. F. τραθεῖν c. et

4 εὐειδεστάτη. ἐπωλέοντο δὲ ἐπὶ συνοικήσει. ὅσοι μὲν δὴ
 ἔσκον εὐδαίμονες τῶν Βαθυλωνίων ἐπίγαμοι, ὑπερβάλ- 85
 λοντες ἀλλήλους ἐζωνέοντο τὰς καλλιστευούσας· ὅσοι δὲ
 τοῦ δήμου ἔσκον ἐπίγαμοι, οὗτοι δὲ εἶδος μὲν οὐδὲν
 ἐδέοντο χρηστοῦ, οἱ δ' ἂν χρήματά τε καὶ αἰσχίνας
 5 παρθένους ἐλάμβανον. ὥς γὰρ ^κδιεξέλθοι ὁ κήρυξ πω-
 λέων τὰς εὐειδεστάτας τῶν παρθένων, ἀνίστη ἂν τὴν ^ιἀμορ- 90
 φεστάτην, ^μἢ εἴ τις αὐτέων ^πἔμπηρος ^{πν}ῆε, καὶ ταύτην
 ἀνεκήρυσσε, ὅστις ^οθέλοι, ἐλάχιστον χρυσίον ^ρλαβὼν,
 συνοικέειν αὐτῇ· ἐς ὃ τῷ τὸ ἐλάχιστον ^ρὑπισταμένῳ
 6 ^ρπροσεκέετο. τὸ δὲ ἂν χρυσίον ἐγίνετο ἀπὸ τῶν εὐειδῶν
 παρθένων· καὶ οὕτω αἱ εὐμορφοὶ τὰς ἀμόρφους καὶ ἐμ- 95
 7 πήρους ἐξεδίδουσιν. ^σἐκδοῦναι δὲ τὴν ἑαυτοῦ θυγατέρα 94
 ὅτεω βούλοιο ἕκαστος οὐκ ἐξῆν, οὐδὲ ἄνευ ^τἐγγυητέω
^υἀπαγαγίσθαι τὴν παρθένον πριάμενον, ἀλλ' ἐγγυητὰς
 χρῆν καταστήσαντα, ^ωἢ μὴν συνοικήσειν αὐτῇ, οὕτω ^xἂν
 ἄγεσθαι· εἰ δὲ μὴ συμφεροίατο, ἀποφέρειν τὸ χρυσίον
 8 ^γἐκέετο νόμος. ἐξῆν δὲ καὶ ἐξ ἄλλης ἐλθόντα κόμης τὸν

al. ἔσκειν εὐειδεστάτην d. Mox
 ἔσκων S. bis. ubi οἱ τοὶ δὴ.

^κ διεξέλθοι Berglerus et alii.
 Vulgo δὴ οἱ ἐξέλθοι. Particulam
 δὴ retinuit Schweighæuser. Mox
 πωλέων S.

^ι Sic M.K.S.R.V.F.a.c. Eu-
 stath. Od. β. p. 1441, 10=89,
 40. ἀμορφοτάτην edd. ἀμορφοτά-
 την b.d.

^μ ἢ om. b.d.S. Ald. Mox αὐ-
 τέων F. αὐτῶν a.d.S. αὐτῆς b.

^π ἔμπηρος Ald. d. et mox ἐμ-
 πήρους. ἢ

^{πν} ἢ K. ἦν S. εἴ F.

^ο Sic M.K.S.F.a.c. θέλει Ald.
 et alii.

^ρ Sic S. βαλὼν M.P. Ald. Mox
 τῷ om. S.

^ρ Sic V.R.M.K.S.F.a. ἐπι-
 σταμένῳ c.b.d. vett. edd.

^τ προσεκέετο F. Vulgo προσ-
 έκειτο.

^σ ἐκδοῦναι δὲ τ. ε. θ. om. S.b.d.

^τ ἐγγυητέω F.a.b.c.d. ἐγγυήτεω
 K.S.P. ἐγγυητέων edd.

^υ ἀπάγεσθαι P.F.a. Mox χρῆ S.

^ω Sic omnes libri. ἢ μὲν Rei-
 zius et Schæferus. cf. Koen. ad
 Gregor. Dial. Ion. 62.

^x Sic K.P.F.a.c. ἀγάγεσθαι V.
 ἀνάγεσθαι S.b.d. edd. vett. ἀπά-
 γεσθαι M. Quam lectionem sus-
 picatur Schweighæuser ad ἀπα-
 αγωγέσθαι paullo supra referri a
 Gronovio debuisset.

^γ Sic F. Vulgo έκειτο.

197
Lex de
agrotis in
foro aspe-
nendis.

198
Sepultura
et luctus:
vir et mu-
lier ante
concubi-
tum et post
quid faci-
ant.

βουλόμενον ὠνεῖσθαι. ὁ ² μὲν νυν κάλλιστος νόμος, αὐτός
9 σφι ἦν· οὐ μέντοι νῦν ³ γε ⁴ διετέλεσε εἰς. ἄλλο ⁵ δέ τι
ἔξευρήκασιν νεωστὶ γενέσθαι, ἵνα μὴ ἀδικοῖεν αὐτάς, μὴδ'
ἔς ἐτέρην πόλιν ἄγωνται· ἐπεὶ τε γὰρ ἀλόντες ἐκακώ-
θησαν καὶ ⁶ οἰκοφθορήθησαν, πᾶς τις τοῦ δήμου, ⁷ βίου
σπανίζων, καταπορνύει τὰ θήλεα τέκνα. Δεύτερος δὲ
σοφίῃ ὅδε ἄλλος σφι νόμος κατεστήκει. τοὺς κάμνοντας
ἔς τὴν ἀγορὴν ⁸ ἐκφορεύουσι· οὐ γὰρ δὴ χρέωνται ἡτροῖσι.
2 ⁹ προσιόντες ὧν πρὸς τὸν κάμνοντα, συμβουλευούσι περὶ 10
τῆς ¹⁰ νόσου, εἴ τις καὶ αὐτὸς ¹¹ τοιοῦτον ἔπαθε, ¹² ὁκοῖον
3 ἔχει ὁ κάμνων, ἢ ἄλλον εἶδε παθόντα. ταῦτα προσιόντες
συμβουλευούσι, καὶ παραινεύουσι ¹³ ἄσσα αὐτὸς ποιήσας
4 ἔξεφυγε ὁμοίην νόσον, ἢ ἄλλον εἶδε ἐκφυγόντα. σιγῇ 15
δὲ παρεξελθεῖν τὸν κάμνοντα· οὐ σφι ἔξεστι, πρὶν ἂν
198 ἐπείρηται ἥτινα νόσον ¹⁴ ἔχει. Ταφαὶ δὲ σφι ἐν μέλιτι.
2 θρήνοι δὲ παραπλήσιοι τοῖσι ἐν Αἰγύπτῳ. ὁσάκις δ' ἂν
μιχθῇ γυναικὶ τῇ ἑαυτοῦ ἀνὴρ Βαβυλώνιος, ¹⁵ περὶ θυ-
μῆμα καταγιζόμενον ἵζει· ἐτέρωθι δὲ ἡ γυνὴ τὸ αὐτὸ 20
3 ποιεῖ. ὄρθρου δὲ γενομένου, λούνται ¹⁶ καὶ ἀμφοτέροι·
ἄγγεος γὰρ οὐδενὸς ἄλφονται πρὶν ἂν λούσωνται. ταῦτα
δὲ ταῦτα καὶ Ἀράβιοι ¹⁷ ποιεῦσι.

² μὲν νυν a.c.

³ γε om. b.d.

⁴ Sic R.F.a.c. διετέλεσε M.K.
διετέλεε vulg. διετέλεσεν S.

⁵ δ' ἐπεξευρήκασιν F. Mox ἐτέ-
ραν S.

⁶ οἰκοφθορήθ. F.

⁷ βίου om. S.

197.

⁸ ἐκφέρουσιν S.b.d.

⁹ νόσου F.a.c.S.

¹⁰ τοιοῦτο F.a.c. Vulgo τοιοῦτον
cum S.

¹¹ Sic S.P. ὁκοῖον ἂν ἔχοι F.
vulgo. ὁκοῖον ἂν ἔχῃ c.b.

¹² ἔπαθε S. Mox ὁμοίην νόσον
om. c. infra τὸν κάμνοντα om.
S.b.d.

¹³ Ita mss. vulgo οὐκ. Supra
δὲ om. S.

¹⁴ Sic P.F.a.b.S. Vulgo ἔχῃ.
198.

¹⁵ Sic mss. Vulgo ἐνρί. Hein-
sius apud Jungerman. ad Polluc.
I. 76. conjecerat παρά. Mox
ποιεῖ S.

¹⁶ Sic M.K.F. καὶ al. om.

¹⁷ Sic M.K.F. ποιεῦσι ceteri
cum S.

199 ἌΟ δὲ δὴ αἰσχιστος τῶν νόμων ἔστι τοῖσι Βαβυλωνίοις ὁδε. δεῖ πᾶσαν γυναῖκα ἐπιχωρίην ἰζομένην ἐς ἱρὸν Ἀφροδίτης, ἅπαζ ἐν τῇ ^βζῳι μιχθῆναι ἀνδρὶ ξείνῳ. 2 πολλαὶ δὲ καὶ οὐκ ἀξιεύμεναι ἀναμίσγεσθαι τῇσι ἄλλῃσι, οἷα πλούτῳ ὑπερφρονέουσai, ἐπὶ ζευγέων ἐν καμάρῃσι ἐλάσασαι, πρὸς τὸ ἱρὸν ^δἑστᾶσι· θεραπῆτῃ δὲ 3 σφι ὁπισθεν ἔπεται πολλή. αἱ δὲ πλεῦνες ποιεῦσι ὥδε. 30 ἐν τεμένει Ἀφροδίτης κατέαται, στέφανον περὶ τῇσι κεφαλῇσι ἔχουσαι θάμιγγος, πολλαὶ γυναῖκες· αἱ μὲν 4 γὰρ προσέρχονται, αἱ δὲ ἀπέρχονται. σχοινοτενέες δὲ διεξοδοὶ πάντα τρόπον ὁδῶν ἔχουσι διὰ τῶν γυναικῶν, 5 δι' ὧν οἱ ξεῖνοι διεξίοντες ἐκλέγονται. ἔνθα ἐπεὰν ἴζηται 95 γυνή, οὐ πρότερον ἀπαλλάσσεται ἐς τὰ οἰκία, ἢ τίς οἱ 36 ξείνων ἀργύριον ἐμβαλὼν ἐς τὰ γούνατα, μιχθῇ ἔξω τοῦ ἱροῦ. ἐμβαλόντα δὲ δεῖ εἰπεῖν τοσόνδε· “Ἐπικαλέω τοι “ τὴν θεὸν Μύλιττα.” Μύλιττα δὲ καλέουσι τὴν Ἀφρο- 7 δίτην Ἀσσύριοι. τὸ δὲ ἀργύριον μέγαθός ἐστι ὅσον ὧν· οὐ 40 γὰρ μὴ ^βἀπόσῃται· οὐ γὰρ οἱ θέμις ἐστὶ· γίνεται γὰρ 8 ἱρὸν τοῦτο τὸ ἀργύριον. τῷ δὲ πρώτῳ ἐμβαλόντι ἔπεται, οὐδὲ ἀποδοκιμᾷ οὐδένα. ἐπεὰν δὲ μιχθῇ, ἀποσιωσαμένη 9 τῇ θεῷ, ἀπαλλάσσεται ἐς τὰ οἰκία· καὶ τῷ τούτου 45 οὐκ οὕτω μέγαθῇ οἱ δῶσεις ὥς μιν λάμψει. ὅσαι μὲν νυν εἰδὲός τε ^βἐπαμμέναι εἰσὶ καὶ μεγάθεος, ταχὺ ^ιἀπαλλάσσονται· ὅσαι δὲ ἄμορφοι αὐτέων εἰσὶ, χρόνον πολ- λὸν προσμένουσι, οὐ δυνάμεναι τὸν νόμον ἐκπλῆσαι· καὶ

Lex tu
sima d
cultu l
littæ,
neris A
rie.

οὐκ α

95

36

40

45

199.

^a Deest hoc caput V.S.b.d. Vall.

^b ζῳι F.c.

^c Pollux X. 32.

^d ἑστᾶσι F.a. Ald.

^e Sic K.F. ἔπεται π. δ. vulgo.

^f Sic K.F.a.c. Vulgo ἰδόν.

^g ἀπόσῃται Matthiæ Gr. Gr.

§. 516. Werfer. Act. Phil. Monac. I. p. 228.

^h Sic M.K.P.F. Paris. ἐπαγ- μέναι Ald. R.

ⁱ Sic K.P.F. ἀπαλλάττονται a.

c. vulg.

γὰρ τρίετα καὶ τετραέτα μετεξέτεραι χρόνον μένουσι. 50
10 Ἐνιαχῇ δὲ καὶ τῆς Κύπρου ἐστὶ παραπλήσιος ταύτῳ

200
Trium tri-
buum vic-
tus, pla-
centæ ac
panes ex
piscæ.

... (L)

νόμος. Νόμοι μὲν δὴ τοῖσι Βαβυλωνίοισι οὗτοι ^aκατ-
2 εστέασι. ^bΕἰσὶ δὲ ^cαὐτῶν πατριαὶ τρεῖς, αἱ οὐδὲν ἄλλο
σιτέονται εἰ μὴ ἰχθῦς ^dμῶνον· τοὺς ἐπεὶ τε ἂν θηρεύσαν-
3 τες ^eαἰήνωσι πρὸς ἥλιον, ποιεῦσι τάδε. ἐσβάλλουσι ἐς 55
ἔλμων, καὶ λεήναντες ὑπέροισι, σῶσι διὰ σινδόνης· καὶ
ὅς μὲν ἂν βούληται αὐτῶν, ἄτε μάζαν μαζάμενος ἔχει·
ὁ δὲ, ἄρτου τρόπον ὀπτήσας.

201
Imminet
Cyros Mas-
sagetis.

Ὡς δὲ τῷ Κύρῳ καὶ τοῦτο τὸ ἔθνος κατέρχαστο, ἐπε-
θύμησε ^aΜασσαγέτας ^bὑπ' ἐωυτῷ ποιήσασθαι. τὸ δὲ
ἔθνος τοῦτο, καὶ μέγα ^cλέγεται εἶναι καὶ ἄλκιμον, οἰ-60
κήμενον δὲ πρὸς ἡῶ τε καὶ ἡλίου ἀνατολὰς, πέρην τοῦ
2 Ἀράξω ποταμοῦ, ἀντίον δὲ Ἰσηδόνων ἀνδρῶν. εἰσὶ δὲ
οἱ τινες καὶ Σκυθικὸν ^dλέγουσι ταῦτο τὸ ἔθνος εἶναι.

202
Araxes flu-
vius : ejus
insule :
insulano-
rum qui
mos viven-
di.

Ὁ δὲ Ἀράξης λέγεται καὶ μέζων καὶ ἐλάσσων εἶναι
τοῦ Ἰστρου· νήσους δ' ἐν αὐτῷ, Λέσβω μεγάλα πα-65
2 ραπλησίας, ^aσυχράς φασι εἶναι. ἐν δὲ ^bαὐτῇσι ἀνθρώ-
πους, οἱ σιτέονται μὲν ρίζας τὸ θέρος ὀρύσσοντες παν-
τοίας· καρποὺς δὲ ἀπὸ δένδρεων ἐξευρημένους σφι ἐς
φορβὴν κατατίθεσθαι ὠραίους, καὶ ταύτους σιτέεσθαι τὴν
3 χειμερινήν. ἄλλα δὲ σφι ἐξευρῆσθαι ~~ἐκ~~ φέρει, καρποὺς 70
τοιούσδε τινὰς φέροντα, τοὺς, ἐπεὶ τε ἂν ἐς τὸ αὐτὸ συνέλ-

200.

^a κατεστέασι R. edd. vett. κατ-
εστᾶσι S.M.K.F.a.b.d. Ald. κατ-
εστᾶσι c. Supra μὲν om. S.

^b τρεῖς δ' εἰσὶ φρατρίαὶ Strabo
XVI. p. 1082=746.

^c αἰτέων] αὐτῶν F. Paris. S.

^d μόνον F.

^e ἀνήμενοι S.

^f ἔλμων F.a.b. Ald.

201.

^a Μασσαγέτας S.b.

^b Sic M.K. ὀπευτῷ F. ὑπ' ἐωυ-
τῷ S.b.d. vulgo.

^c εἶναι λέγεται F.

^d λέγουσι om. F.

202.

^a συχράς om. F. Supra μεγε-
άλα S.

^b αὐτῶν S.

θασι. κατὰ εἶλας, καὶ πῦρ ἀνακαίσωνται, κύκλῳ πε-
 μύζομένους ἐπιβάλλειν ἐπὶ τὸ πῦρ ὀσφραινομένους δὲ 96
 ὁ καταγιζόμενου τοῦ καρποῦ τοῦ ἐπιβαλλομένου, μεθύ-
 4 κεσθαι τῇ ὁδῇ, κατάπερ Ἑλληνας τῷ οἴνῳ. πλεῖνος 75
 δὲ ἐπιβαλλομένου τοῦ καρποῦ, μᾶλλον μεθύσκεσθαι ἔς
 ὃ ἐς ὄρχησίν τε ἀνίστασθαι, καὶ ἐς αἰδὴν ἀπικνέεσθαι.
 5 ταύτων μὲν αὕτη λέγεται διαίτα εἶναι. Ὁ δὲ Ἀράξης
 ποταμὸς ῥέει μὲν ἐκ Ὁματιηνῶν, ὅθεν περ ὁ Γύνδης, τὸν
 ἐς τὰς διώρυχας τὰς ἐξήκοντά ἑτε καὶ τριηκοσίας δι-80
 ἔλαβε ὁ Κύρος· στόμασι δὲ ἐξερεύγεται ἑτεσσαράκοντα,
 τῶν τὰ πάντα, πλὴν ἐνός, ἐς ἑλεά τε καὶ τενάγεια ἐκ-
 6 διδοῖ. ἐν τοῖσι ἀνθρώποις ἡ κατοικεῖσθαι λέγουσι ἰχθύς
 ὤμους σιτεομένους, ἐσθῆτι δὲ νομίζοντας χρᾶσθαι ἡ φω- 100
 7 κέων δέρμασι. τὸ δὲ ἐν τῶν στομάτων τοῦ Ἀράξεω ῥέει 85
 8 διὰ καθαροῦ ἐς τὴν Κασπίνην θάλασσαν. ἡ δὲ Κασπίνη
 θάλασσά ἐστι ἐπ' ἐαυτῆς, οὐ συμμίσγουσα τῇ ἐτέρῃ
 θαλάσσῃ. τὴν μὲν γὰρ Ἑλληνες ναυτίλλονται ἡ πᾶσαν,
 καὶ ἡ ἐξ ὁ σπηλέων θάλασσα ἡ Ἀτλαντὶς καλεομένη,
 103 καὶ ἡ Ἐρυθρῇ, μία ὁ τυγχάνει εὐῶσα. Ἡ δὲ Κασπίνη, Mare Cas-
 ἐστι ἐτέρῃ ἐπ' ἐαυτῆς· εὐῶσα μῆκος μὲν πλόου, εἰρεσίῃ 90
 χρωμένῳ, πεντεκαίδεκα ἡμερέων· εὖρος δὲ, τῇ εὐρυτάτῃ
 2 ἐστὶ αὕτη ἐαυτῆς, ὀκτὼ ἡμερέων. Καὶ τὰ μὲν πρὸς τὴν
 ἐσπέρην φέροντα τῆς θαλάσσης ταύτης ὁ ἡ Καύκασος

ὁ Sic F. εἶλας vulg. ἦλας a.c.
 ἦλας S.d.

ὁ Sic M.K.P.F.a.c. καταγιαζ.
 vulg. cum S. Mox τῷ οἴνῳ ἑλλη-
 νας S.

ὁ Sic M.K.R. Ματιηνῶν S.V.
 Ματιηνῶν F. vulg. cf. Eustath.
 Dionys. 739.

ὁ τε om. b.d.S.

ὁ Vulgo τεσσαράκοντα.

ὁ κατοικεῖσθαι M.K.F. κατοικεῖσ-
 θαι Ald. V.S.R. Paris. Wessel.

ὁ ἰχθεῖς S.

ὁ φωκίων S.

ὁ ἐπ' αὐτῆς b.d.S.

ὁ πᾶσαν S.V.R.F.a.b.c.d. Ald.

πᾶσαν M.K. De Caspio mari cf.

Eustath. Dionys. 721. et 48.

ὁ σπηλέων b.d.S.

ὁ εὐῶσα τυγχάνει F.a.S.

203.

ὁ Καυκάσιος S.b.d. Supra μὲν
 post μῆκος om. S.

παρατείνει, ^b ἐὼν ^c οὐρέων καὶ πλῆθει ^d μέγιστον, καὶ με-
 γάθει ὑψηλότατον. ἔθνεα δὲ ἀνθρώπων πολλὰ καὶ παν- 95
 τοῖα ἐν ἐωυτῷ ἔχει ὁ ^e Καύκασος· τὰ πολλὰ πάντα
 3 ^f ἀπ' ὕλης ἀγρίας ζῶντα. ἐν τοῖσι καὶ δένδρεα φύλλα
 τοῖσδε ἰδῆς παρεχόμενα εἶναι λέγεται, τὰ τρίβοτας τε
 καὶ παραμίσγοντας ὕδωρ, ^g ζῶα ἐωυτοῖσι ἐς τὴν ἐσθῆτα
 ἐγγράφειν· τὰ δὲ ζῶα οὐκ ἐκπλύνεσθαι, ἀλλὰ συγ- 1
 καταγγρασκειν τῷ ἄλλῳ εἰρίῳ, κατὰπερ ^h ἐνυφανθέντα
 4 ἀρχήν. ⁱ μῖζιν δὲ τούτων τῶν ἀνθρώπων εἶναι ^k ἐμφανέα,
 κατὰπερ τοῖσι προβάτοισι. Τὰ μὲν δὴ πρὸς ἐσπέρην τῆς 97
 θαλάσσης ταύτης, τῆς Κασπίας καλεομένης, ὁ ^a Καύ- 5
 κασος ^b ἀπέργει· τὰ δὲ πρὸς ἡῷ τε καὶ ἥλιον ἀνατέλ-
 λοντα, πεδίον ^c ἐκδέκεται, πλῆθος ἄπειρον ἐς ἄσπιν·
^d τοῦ ὧν δὴ πεδίου τοῦ μεγάλου οὐκ ἐλαχίστην μοῖρην
 μετέχουσι οἱ ^e Μασσαγῆται, ἐπ' οὓς ὁ Κῦρος ^f ἔσχε
 2 προθυμὴν στρατεύσασθαι. πολλὰ τε γὰρ μιν καὶ με-
 γάλα τὰ ἐπαίροντα καὶ ἐποτρύνοντα ἦν. πρῶτον μὲν 10
 ἡ γένεσις, ^g τὸ δοκεῖν πλεόν τι εἶναι ἀνθρώπου· ^h δεύτερα
 δὲ, ἡ εὐτυχία ἡ κατὰ τοὺς ⁱ πολέμους ^k γενομένη· ὅκη

204
 Massageta-
 rum situs:
 cur Cyrus
 eos bello
 petierit.

- ^b ἐὼν b.d.S.
^c Sic F. Vulgo ὀρέων cum S.
^d Sic mss. Vulgo μέγιστος—
 ὑψηλότατος. In S. rursus μεγα-
 θεῖ.
^e Καυκάσιος S.b.d.
^f Sic M.K.F.a.c. ἐξ ὕλης b.d.S.
 Ald.
^g ζῶα P.
^h ἐνυφανθέντα S. ἐνυφανθέντα F.
ⁱ Sic F.a.c. Vulgo μῖζιν τε
 cum S.
^k ἐκφανέα F.
 204.
^a Καυκάσιος S.d.
^b Sic F.S. ἀπέργει K.a.d.
^c Sic Ald. M.K.S.F. Paris.
 Vulgo ἐκδέκεται.
^d τοῦ ὧν δὴ τὸ πεδίον F. Mox S.
 consentit cum vulg. in μοῖρην.
^e Μασσαγῆται S.b.d. et fere
 semper.
^f ἔσχε S. ἔχει pr. F. sed corr.
 ἔχε ab eadem manu. Mox ἐπαί-
 ροντα ἦν καὶ ἐπ. S.
^g τῶ δ. a.c.
^h Sic M.K.F.c. δεύτερον B.S.V.
 Ald. Alibi πρῶτα μὲν, δεύτερα δὲ
 ut III. 80. VIII. 106. At πρῶτον
 hic tenent libri omnes: amat
 autem Herodotus variare ora-
 tionis formas. SCHWEIGH.
ⁱ πολέμους b.S.
^k Sic M.K.F. alii. γενομένη c.S.
 Vulgo γενημένη.

γὰρ ἰθύσειε ἰσχυραίνεσθαι Κύρος, ἀμήχανον ἦν ἐκεῖνο τὸ
 εὖθις διαφυγεῖν.

- 205 Ἦν δὲ τοῦ ἀνδρὸς ἀποθανόντος, γυνὴ τῶν Μασσαγε-
 τῶν βασίλεια· ἂ Τόμυρις οἱ ἦν ὄνομα. ἂ ταύτην πέμ-
 πων ὁ Κύρος ἐμνᾶτο τῷ λόγῳ, θέλων γυναῖκα ἣν ἔχειν.
 2 ἡ δὲ Τόμυρις ὁσπερ οὐκ αὐτὴν μιν μνῶμενον, ἀλλὰ
 τὴν Μασσαγετῶν βασιλῆην, ἀπέπατο τὴν πρόσδοον.
 3 Κύρος δὲ μετὰ τοῦτο, ὥς οἱ δόλω οὐ ὁπρὸς ἐλάσας
 ἐπὶ τὸν Ἑλῶνα, ἐποίητο ἐκ τοῦ ἐμφανέος ἐπὶ τοὺς
 Μασσαγέτας ἑστρατηῆν, γεφύρας τε ζευγύνων ἐπὶ τοῦ
 ποταμοῦ, διάβασιν τῷ στρατῷ, καὶ ἑστρώτους ἐπὶ πλοίων
 206 τῶν διαπορθμευόντων τὸν ποταμὸν οἰκοδομώμενος. Ἐχον-
 τι δὲ οἱ ταῦτον τὸν πόνον, πέμψασα ἡ Τόμυρις κήρυκα,
 ἔλεγε τάδε· “ὦ βασιλεῦ Μήδων, παῦσαι σπευδὼν τὰ
 “σπείρεις· οὐ γὰρ ἂν εἰδέης· εἴ τοι ἐς καιρὸν ἔσται
 “ταῦτα ἑτελεύμενα· παυσάμενος δὲ, βασίλευε τῶν
 “σευτωῦ, καὶ ἡμέας ἀνέχου ὁρέων ἄρχοντας τῶν περ
 2 “ἄρχομεν. Οὐκὼν ἐβελήσεις ὑποθήκησι τῆσινδε ἑστέ-
 3 “εσθαι, ἀλλὰ ὅπαντα μᾶλλον ἢ δι’ ἡσυχίης εἶναι. Ἐστέ-
 30

Cyrus, To-
 myri frustra
 dolo tenta-
 ta, parat
 Araxem
 trajicere.

Datum a
 Tomyri
 Cyrus con-
 silium, et
 hujus deli-
 beratio.

¹ στρατεύειν δὲ Κύρος S. στρατεύειν
 probat Schweighæuserus, citans
 I. 77. VI. 7.

205.

^a Τόμυρις et Τόμυρις Suidas ex
 h. l. in edd. scil. et mss. non-
 nullis. Sed Τόμυρις deest codici
 optimo. Μασσαγετῶν S. et sic
 alibi.

^b ταύτη S.

^c συνεῖσα M.K.F.a.c. συνεῖσα
 alii cum S.

^d αὐτὴν S.

^e Sic K.M.F. Suid. in Μνημῆν.
 προσεχέρει S. vulgo, et Suid. in
 Τόμυρις in edd. ubi ms. προσεχ.

^f Ἀράξην S.V.b. Suid. habet

vulgo.

^g Sic S.K.P.F.a.c. στρατεῖαν
 Suid. στρατῆν M. στρατῆν b.d.
 Ald. στρατιάν Suidæ mss. Mox
 τε om. S.

^h πλοίστους πύργους d.

206.

^a εἴ τι b. ἔτι S.

^b τελεύμενα Ald. d. ταῦτά τε
 λεγόμενα S.b. τελεύμενα F.a.c.
 edd.

^c ὁρέων F. cf. Valcken. ad V.

19.

^d χρῆσθαι K.S.F.a.c.d.

^e Sic S. πάντων b. Ald. Reliqui
 πάντως.

^f Sic c.d. Vulgo σὺ δὲ ἦν.

“ δὲ εἰ μεγάλως ^επροθυμέαι Μασσαγετῶν πειρηθῆναι,
 “ φέρε, μόχθον μὲν, τὸν ἔχεις ζευγὺς τὸν ποταμὸν,
 “ ^ηἄφες· σὺ δὲ, ἡμέων ἀναχωρησάντων ἀπὸ τοῦ ποτα-
 4 “ μού τριῶν ἡμερέων ὁδόν, διάβαινε εἰς τὴν ἡμετέραν. εἰ ³⁵
 “ δ’ ἡμέας ^ιβούλει εἰσδέξασθαι μᾶλλον εἰς τὴν ἡμετέραν,
 5 “ σὺ τὰυτό τοῦτο ^κποιέε.” Ταῦτα δὲ ἀκούσας ὁ Κῦρος,
^ισυνεκάλεσε Περσῶν τοὺς πρώτους· συναγείρας δὲ τού-
 τους, εἰς μέσον σφί προτίβει τὸ πῆγμα, συμβουλευ-
 6 ὁμιλος ὁκότερα ^μποιέη. τῶν δὲ κατὰ τὰυτό αἱ γυνῶμαι ¹⁰
^ησυνέξεπιπτον, κελευόντων εἰσδέκεσθαι Τόμυρην τε καὶ
 τὸν στρατὸν αὐτῆς εἰς τὴν χώραν. Παρεὼν δὲ καὶ μεμ-
 φόμενος τὴν γνώμην ταύτην Κροῖσος ὁ Λυδὸς, ἀπεδείκνυτο
 ἐναντίην τῇ ^απροκειμένη γνώμῃ, λέγων τάδε· “ ὦ βα-
 “ σιλεῦ, εἶπον μὲν καὶ πρότερόν τοι, ^βὅτι ἐπεί με Ζεὺς ⁴⁵
 “ ἔδωκέ τοι, τὸ ἀν’ ὁρῶ σφάλμα ἐὼν οἴκῳ τῷ σῷ, κα- ⁹¹
 2 “ τὰ δύναμιν ἀποτρέψειν. τὰ δέ μοι παθήματα, ^εέον-
 3 “ τα ^δἀχάρита, μαθήματα ^εγενόεες. Εἰ μὲν ἀθάνατος
 “ δοκέεις εἶναι, καὶ στρατιῆς τοιαύτης ἄρχειν, οὐδὲν ἂν
 4 “ εἴη πῆγμα γνώμας ἐμέ σοι ἀποφαίνεσθαι. εἰ δὲ ⁵⁰
 “ ἐγνώκας ὅτι ἄνθρωπος καὶ σὺ εἶς, καὶ ἐτέρων τοιῶνδε
 “ ἄρχεις, ἐκείνο πρῶτον μάθε, ὥς κύκλος τῶν ἀνθρω-
^ηκεί

^ε Sic F.b.d.S. Ald. cf. I. 39.
 180. προθυμέαι a.c. προθυμέαι
 Schæfer.

^η ἄφες Schæfer. Μοχ ἡμερῶν S.

^ι βούλει εισδ. S. εισδ. F.

^κ Sic S.V.F. ποίει M.K.a. τοῦ-
 το om. Matthiæ.

^ι συνεκάλεε S.

^μ ποιέει R.c.b.d. ποιέη F.a.P.
 probantibus Matthiæ, et Her-
 manno de part. ἀν II. 4. Vulgo
 ποιέει cum S.

^η συνέπιπτον c.

207.

^α Sic mss. plerique. γνώμη om.

edd.

^β Sic M.K.S.F. Paris. ὅτι om.
 edd.

^γ τὰ ἐόντα mss. plerique. Ar-
 ticulum delevit Schweighæuse-
 rus cum Schæfero. παθήματα ἀ-
 χάριστα ἐόντα d.

^δ Sic M.K.S.a.c. Alii ἀχά-
 ριστα. Singularis est apud F.
 lectio: τὰ δέ μοι παθήματα τὰ
 ἐόντα ἄριστα μαθήματα ἐγενόεες.

^ε γέγονει b.d.S.

^ς ὥς κύκλος etc. Citat Stobæus
 105, 53.

- “ πῆλιν ἐστὶ πραγμάτων· περιφερόμενος δὲ, οὐκ ἔῃ αἰεὶ
 1 “ τοὺς αὐτοὺς εὐτυχεῖν. ἤδη ὦν ἐγὼ γνώμην ἔχω περὶ
 “ τῷ προκειμένου πράγματος ἡ τὰ ἔμπαιιν ἢ οὗτοι. 55
 6 “ εἰ γὰρ ἐβλήσομεν ἐσθῆξασθαι τοὺς πολεμίους ἐς τὴν
 “ χώραν, ἴσδε τοι ἐν αὐτῷ κίνδυνος ἐνι· ἑσσωθεῖς μὲν,
 “ προσαπαλλύεις πᾶσαν τὴν ἀρχήν· δῆλα γὰρ δὴ, ὅτι
 “ νικῶντες Μασσαγέται, οὐ τὸ ὀπίσω φεύγονται, ἀλλ’
 7 “ ἐπ’ ἀρχὰς τὰς σὰς ἑλῶσι. νικῶν δὲ, οὐ νικᾷς τοσοῦ- 60
 “ τον, ὅσον εἰ διαβάς ἐς τὴν ἐκείνων, νικῶν Μασσαγέτας,
 “ ἔποιο φεύγουσι· τὸν γὰρ ἀντιθήσω ἐκείνῳ, ὅτι νικῇ-
 “ σας τοὺς ἂντιουμένους ἑλᾷς ἢ ἰθὺ τῆς ἀρχῆς τῆς
 8 “ Ὁ Τομίριος. Χωρὶς τε τοῦ ἀπηγημένου, ῥαῖσ χρόν καὶ
 “ οὐκ ἀνασχετὸν, ῥα Κῦρόν γε τὸν Καμβύσῳ γυναικὶ 65
 9 “ εἵξαντα ὑποχωρῆσαι τῆς χώρας. Νῦν ὦν μοι δοκεῖ,
 “ ὁ διαβάτας ἑπροελθεῖν ὅσον ἂν ἐκεῖνοι διεξίωσι· ἐν-
 “ θεῦτεν δὲ τάδε ποιῶντας, πειρᾶσθαι ἐκείνων ἑπερι-
 “ γενέσθαι. ὡς γὰρ ἐγὼ πυνθάνομαι, Μασσαγέται εἰσι
 “ ἀγαθῶν τε Περσικῶν ἄπειροι, καὶ καλῶν μεγάλων 70
 10 “ ἀπαθείες. τούτοις ὦν τοῖσι ἀνδράσι, τῶν προβάτων
 “ ἡ ἀφειδέως πολλὰ κατακόψαντας, καὶ σκευάσαντας,
 “ προθεῖναι ἐν τῷ στρατοπέδῳ ἡμῶν δαῖτα· πρὸς

ῥ Sic S.b.d. ἐγὼ om. edd. c.
 ἤδη ὦν ἔχω γνώμην F.a. γνώμης ἔχω
 mavult Stagerus.

ἡ τὸ ἔμπ. S.

ἴσδε τις Ald. Steph. marg. ἴδε
τι d.

ἑσσωθεῖς S.F.b.d. et sic fere
semper.

ἴ Thomas M. in ἑλῶν.

ῡ Sic M.K.F.a. ἐναντιουμένους
Ald. S. quod retinuit Wesselin-
gius. cf. VII. 10. 49.

ῡ Sic F. ut Reiskius e con-
jectura. Vulgo ἰθὺς.

ῡ Sic M.K.F.a.c. Τομίριδος edd.
b.d. S. τῆς om. S.

ῡ Sic M.K.S.F. Paris. αἰσχρόν
τε καὶ alii.

ῡ Sic P.F. τὸν Κῦρόν γε vulgo.

ῡ Sic M.K.F.a.c. τῆς μάχης b.
d.S.R.V. Vall. edd.

ῡ Sic M.K.F.a.c. διαβάτας alii
cum S.

ῡ προσελθεῖν V.F. pr.

ῡ Sic K.M.F.a.c. περιγίνεσθαι
Ald. S.R.V.

ῡ ἀφειδέων a.c.

ῡ ἡμῶν om. b.

- “ δὲ, ἡ καὶ κρητῆρας ἀφειδέως οἴνου ἀκρήτου, καὶ σιτία
 11 “ παντοῖα. ποιήσαντας δὲ ταῦτα, ἡ ὑπολειπομένους τῆς 75
 “ στρατιῆς τὸ ἡ φλαυρότατον, τοὺς λοιποὺς αὐτῆς ἐξ-
 “ ἀναχωρεῖν ἡ ἐπὶ τὸν ποταμόν. ἦν γὰρ ἐγὼ γνώμη
 “ μὴ ἀμάρτω, κεῖνοι ἰδόμενοι ἀγαθὰ πολλὰ, τρέφονταί
 “ τε πρὸς αὐτὰ, καὶ ἡμῖν τὸ ἐνθεῦτεν λείπεται ἡ ἀπόδεξις
 “ ἔργων μεγάλων.”

208

Cyrus,
transmisso
Araxe, de
Dario
quum som-
niasset, ejus
custodiendi
causa quem
ablegarit.

- Γινώμαι μὲν ἡ αὐται συνέστασαν. Κύρος δὲ, μετεῖς 80
 τὴν προτέρην γνώμην, ἡ τὴν Κροίσου δὲ ἐλόμενος, προηγό- 99
 ρευσεν ἡ Τομύρι ἐξαναχωρεῖν, ὡς αὐτῷ διαβησομένου ἐπ’
 ἐκείνην. ἡ μὲν δὴ ἡ ἐξαναχώρεε, ἡ κατὰ ὑπέσχετο πρῶτα.
 2 Κύρος δὲ, ἡ Κροῖσον ἐς τὰς χεῖρας ἐσθεῖς τῷ ἑαυτοῦ παιδί
 Καμβύσῃ, τῷ περ τὴν βασιληίην ἐδίδου, καὶ πολλὰ 85
 ἐντειλάμενός οἱ τιμᾶν τε αὐτὸν καὶ εὖ ποιεῖν, ἡ ἡ διά-
 βασίς ἡ ἐπὶ Μασσαγέτας ἡ μὴ ὀρθῶς ταῦτα ἐντειλά-
 μενος, καὶ ἀποστείλας τούτους ἐς Πέρσας, αὐτὸς διέ-
 209 βαινε τὸν ποταμόν, καὶ ὁ στρατὸς αὐτοῦ. Ἐπεὶ τε δὲ
 ἐπεραιώθη τὸν ἡ Ἀράξεια, νυκτὸς ἐπελθούσης, εἶδε ὅψιν, 90
 2 ἡ εὐδων ἡ ἐν τῶν Μασσαγυτέων τῇ χώρῃ, τοιήνδε. ἐδόκεε ὁ
 Κύρος ἡ ἐν τῷ ὑπνῷ ὁρᾶν τῶν ἡ Τσάσπεος παίδων τὸν
 πρεσβύτατον ἔχοντα ἐπὶ τῶν ἡ ὤμων πτέρυγας καὶ του-
 τέων τῇ μὲν τὴν ἡ Ἀσίην, τῇ δὲ τὴν ἡ Εὐρώπην ἐπισκιάζειν.
 3 ἡ Τσάσπεϊ δὲ τῷ ἡ Ἀρσάμεος, ἐόντι ἀνδρὶ ἡ Ἀχαιμενίδῃ, 95

ἡ καὶ om. S.b.d.

ἡ καθὰ S.

ἡ ὑπολειπομένους F.

ἡ Κροίσου S.

ἡ Suid. in v. φαιρότερον F.

ἡ μὴ om. S.

ἡ ἐπὶ om. F.

ἡ ἀποδείξις c.S.

208.

209.

ἡ ἄλλαι P. Μοχ συνέσταξαν S.

ἡ Ἀράξην S.d.

ἡ τοῦ Κροίσου P.

ἡ εὐδων νυκτὸς ἐπελθούσης ἐν τῶν
Μασσ. R.

ἡ Sic F.a.c. qui est dativus
 contractus ex Τομυρί. edd. Τέμυ-
 ρι. S. Τόμυριν.

ἡ ἐν τῇ Μασσ. χώρῃ d.

ἡ ἀναχωρεῖ a.c. μὴ S. pro μὲν.

ἡ ἐν τῷ ὑπνῷ om S.

ἡ Τσάσπη τοῦ Ἀρσάμεος. P. et
 quod ad Ἀρσάμεος F.a.c. cf. VII.

ἢ τῶν παίδων Δαρείος πρεσβύτατος, ἐὼν τότε ἡλικίην
 ἐς ἑκοσὶ κου ^β μάλιστα ἔτα. καὶ οὗτος καταλέλειπτο
 ἐν Πέρσῃσι· οὐ γὰρ εἶχε κω ἡλικίην στρατεύεσθαι. ἐπεὶ
 ἂν ^ι δὴ ἐξεγέρθῃ ὁ Κύρος, ἐδίδου λόγον ἑαυτῷ περὶ τῆς
 ὄψιος. ὥς δέ οἱ ἐδόκεε μεγάλη εἶναι ἡ ὄψις, καλέσας
 5 Ἰστᾶσπεια, καὶ ἀπολαβὼν μῦνον, εἶπε· “Ἰστᾶσπεις,
 “ παῖς σὸς ἐπιβουλεύων ἐμοί τε καὶ τῇ ἐμῇ ἀρχῇ ἐάλω-
 “ κε· ὥς δὲ ^κ ταῦτα ἀτρεκέως οἶδα, ἐγὼ σημανέω.
 6 “ ἐμεῦ θεοὶ ^ι κηδονται, καὶ μοι πάντα προδεικνύουσι τὰ
 “ ἐπιφερόμενα· ἥδη ὦν ἐν τῇ παροικομένῃ νυκτὶ εὐδῶν,
 “ εἶδον τῶν σῶν παίδων τὸν πρεσβύτατον ἔχοντα ἐπὶ 5
 “ τῶν ὤμων πτέρυγας· καὶ τουτέων τῇ μὲν τὴν Ἀσίην,
 7 “ τῇ δὲ τὴν Εὐρώπην ἐπισκιάζειν. οὐκὼν ἐστὶ μηχανὴ
 “ ἀπὸ τῆς ὄψιος ταύτης ^μ οὐδεμία, τὸ μὴ ^ν κεῖνον ἐπι-
 “ βουλεύειν ἐμοί. ^ο σὺ τοίνυν τὴν ταχίστην ^ρ πορεύεο ὀπί-
 “ σω ἐς Πέρσας, καὶ ποίees ὅπως ἐπεὰν ἐγὼ τὰδε κατα- 10
 “ στρεφάμενος ἔλθω ἐκεῖ, ὥς μοι ^α καταστήσης τὸν
 10 “ παῖδα ἐς ἔλεγχον.” ^α Κύρος μὲν δοκέων ^β Δαρειόν οἱ
 ἐπιβουλεύειν, ἔλεγε τὰδε· ^γ τῷ δὲ ὁ δαίμων προέφαινε,

11. et 224. Ἀρσάμενος S. Vall. b. Ald. Ἀρσάκεος Steph. marg.

^ι τῶν om. c.

^ε τότε om. b. Mox κου post ἑκοσὶ om. F.

^β ἔτα μάλιστα S.

^ι δὴ om. d. ἐξεγέρθῃ F.

^κ ταῦτα ἀτρεκέως K.S.F. Vulgo ἀτρεκέως ταῦτα.

^ι κηδύεται P. teste Wesselingio, ubi forte κηδέεται cum F. notabili exemplo Ionicæ terminationis εαται etiam pro ονται, contra grammaticorum præscriptum, positæ: nam pro ανται, πνται, ενται, et ενται ab Ionibus usurpari satis in vulgus notum. Nec vero est hoc ἀπαξ

λεγόμενον; similiter enim idem codex II. 47. ἀγέεται pro ἄγονται, et II. 67. ἀπαγέεται pro ἀπάγονται. SCHWEIGH.

^μ οὐδεμὴ Ald. V.S.R. οὐδεμία M.K.F.a.

^ν ἐκεῖνον F.a.c.S.

^ο σὺ νυν M.K.F.

^ρ πορείου b.d.S.

^α Sic F.S. καταστήσεις a.c.

210.

^α ἐ μὲν Κύρος S.

^β οἱ Δαρειὼν ἐπιβ. S.K.F. Δαρειὼν ἐπ. οἱ c.

^γ Sic Schweighæuser. post Reizium. τῷδε οἱ δ M.K.F.a.c. τῷδε (vel τῷδ) δ Ald. S.V.R.

ὡς αὐτὸς μὲν ^dτελευτήσῃν αὐτοῦ ταύτη μέλλοι, ἡ δὲ
² βασιληὴ αὐτοῦ ^eπεριχωρεῖ εἰς Δαρεῖον. Ἰ' Αμείβεται ¹⁵
οἱ δὴ ὦν ὁ Ὑστάσπης ^fτοῖσδε "Ω βασιλεῦ, μὴ εἴη
" ἀνὴρ Πέρσης γεγωνῶς, ὅστις τοι ^hἐπιβουλεύσει· εἰ δ'
" ἔστι, ἀπόλοιτο ὡς τάχιστα· ὅς ἀντὶ μὲν δούλων,
" ἐποίησας ἐλευθέρους Πέρσας εἶναι· ἰ' ἀντὶ δὲ ἄρχεσθαι
³ ὑπ' ἄλλων, ἄρχειν ἀπάντων. εἰ δὲ τίς τοι ὄψις ²⁰
" ἀπαγγέλλει παῖδα τὸν ἐμὸν νεώτερα βουλεύειν περὶ
" σέο, ἐγὼ τοι παραδίδωμι χρῆσθαι αὐτῷ ἰ' ταῦτο ὅ τι σὺ
" βούλει." Ὑστάσπης μὲν τούτοις ἀμεμφάμενος, καὶ
διαβάς τὸν ^m Ἀράξια, ἥϊε εἰς Πέρσας, φυλάζων Κύρω
τὸν παῖδα Δαρεῖον.

211
Massageta-
rum pars
tertia quo
astu cesa :
Spargapises
Tomyris fi-
lius captus.

Κῦρος δὲ προελθὼν ἀπὸ τοῦ Ἀράξειω ἡμέρης ὁδόν, ²⁵
² ἐποίησε τὰς Κροίσου ὑποθήκας. μετὰ δὲ ταῦτα, Κύρου τε
καὶ Περσέων τοῦ καθαροῦ στρατοῦ ^aἀπελάσαντος ὀπίσω
ἐπὶ τὸν Ἀράξια, λειφθέντος δὲ τοῦ ἀχρηίου, ^bἐπελθοῦσα
τῶν Μασσαγετέων τριτημοριῖς τοῦ στρατοῦ, τοὺς τε λειφ-
θέντας τῆς Κύρου στρατιῆς ^cἐφόνευσεν ^dἀλεξομένους, καὶ ³⁰

^d τελευτῆσαι S.

^e περιχωρεῖ F. περιχωρήσει ma-
lebat Schweighauserus. περιχο-
ρεῖ S.

^f ἀμείβεται δὴ ὦν Schweighæu-
serus ex b. alibi δὴ ὦν non ὦν δὴ
ut I. 58. 59. 75. ἀμείβεται ὦν δὴ
Ald. R.V. ἀμείβεται οἱ M.K. ἀ-
μείβεται οἱ δὴ a. ἀμείβεται οἱ δὴ ὦν
F. ἀμείβετό οἱ δὴ ὦν S. Sed ob-
servat Apetzius v. ἀμείβεσθαι cum
dativo personæ non componi,
ideoque οἱ delendum esse. Equi-
dem in consensu mstorum opti-
morum utriusque classis pro-
nomen retinebo.

^g Sic K.S.F.b.d. Vulgo τοιῶσδε.

^h Sic M.K.F.a. ἐπιβουλεύσει c.
ἐπιβουλεύει S. ἐπιβουλεύει Ald. b.d.

Mox ἀπόλοιτο et δούλων μὲν S.

ⁱ ἀντὶ δὲ τοῦ ἀρχ. Reiskius, et
Schæferus ad Gregor. p. 39.
Sed articulum necessarium non
esse docet Schweighauserus coll.
VI. 32. VII. 170. Schæfero ad-
stipulatur Matthiæ.

^k Sic S.F.a.b.c. Vulgo ἀπαγ-
γέλλαι.

^l Sic F.S.a.b. τῷ τῷ vulgo.
Pronomen deest c.

^m Ἀράξην M.K.S.F.a.b.c.d.

211.

^a ἀπελεύσαντος S.V.b. Ald.

^b ἀπελθοῦσα S.V.

^c ἐφόνει F.

^d Citat Pollux IX. 66. Suidas
in Ἀλεξιμένῳ, ubi edd. ἐπιληφθέν-
τας, mss. περιληφθέντας.

τὴν προκειμένην ἰδόντες θαῖτα, ὡς ἐχειρώσαντο τοὺς ἐναν- 100
 τίους, κλυθέντες ὁ δαίνυντο· πληρωθέντες δὲ φορβῆς καὶ
 3 αἵνου, εὐδον. οἱ δὲ Πέρσαι ἐπελθόντες πολλοὺς μὲν σφειων
 ἀφόνευσαν, πολλῶν δ' ἔτι πλεῖνας ἐζώγησαν, καὶ ἄλ-
 λους, καὶ τὸν τῆς βασιλείης ἑτομύριος παῖδα, στρα- 35
 τηγόντα Μασσαγετίαν, τῷ αὐτομα ἦν Σπαργαπίσης.
 12 Ἡ δὲ, πυθομένη τὰ τε περὶ τὴν στρατιὴν γεγονότα καὶ
 τὰ περὶ τὸν παῖδα, πέμπουσα κήρυκα παρὰ Κῦρον, 40
 ἔλεγε τάδε· “ Ἀπληστε αἵματος Κῦρε, μηδὲν ἐπαρθῆς
 “ τῷ γεγονότῳ τῶδε πρήγματι, εἰ ἀμπελίνῳ καρπῷ, τῷ- 40
 “ περ αὐτοὶ ἐμπιπλάμενοι μαίνεσθε ὅττω, ὥστε κα-
 “ τιώτος τοῦ οἴνου ἐς τὸ σῶμα, ἑπαναπλῶειν ὑμῖν ἔπεα
 “ κακὰ, τοιοῦτω φαρμάκῳ δολώσας, ἐκράτησας ἑπαι-
 3 “ δος τοῦ ἐμοῦ, ἀλλ' οὐ μάχῃ κατὰ τὸ καρτερόν. νῦν 45
 “ ἂν μευ ἑὺ παραινεούσης ὑπόλαβε τὸν λόγον. ἀπο-
 “ δούς μοι τὸν παῖδα, ἅπιθι ἐκ τῆσδε τῆς χώρης ἀχί-
 “ μιος, Μασσαγετίων ἑτρίτημορίδι τοῦ στρατοῦ κατω-
 4 “ βρίσας. ἑὶ δὲ μὴ ταῦτα σὺ ποιήσεις, ἥλιον ἐπόμνυμί
 “ τοι τὸν Μασσαγετίων δεσπότην, ἢ μὴν σὲ ἐγὼ, καὶ 50

Matthi-
 lium i
 tentis

* Sic S.b.d. *δαίνυντο* K. Li-
 teram in Hesychio similiter ge-
 minatam v. *δαίνυνται* notat Wes-
 seling. *δαίνυντο* edd. F.a.c.

† *δέ τε* K.

‡ Sic F.a.c. Vulgo *βασιλῆης*,
 et sic infra.

§ Sic M.K.F.a.c. *τομύριος* S.
 b.d. edd. et rursus 213. cf.
 207.

212.

¶ ὅττω F.a.b.c.d.S.

⋈ Sic Valckenærius et Wessel.
 in notis. *ἐπαναπνέειν* V.S. Ald. b.
 d. *ἀναπλῶειν* Eustath. II. σ'. p.
 1156, 3=1212, 12. υ'. p. 1241,
 5=1330, 28. Od. τ'. p. 1857,
 37=685, 16. *ἐπαναπλῶειν* Athe-

næus XIV. p. 613. C. F.a.c.
ἐπαναπλῶειν f.

⋈ τοῦ π. b.

⋈ ὅττω om. f. *ἐμοῦ* ὅττω S.

⋈ Thomas M. in v.

⋈ ἀπελθε R.

⋈ τρίτην μερίδα S.

⋈ Sic F.a.c. edd. vett. et fere
 b.d. ubi ποιήσεις. εἰ δὲ ταῦτα σὺ
 μὴ ποιήσεις S. εἰ δὲ ταῦτα οὐ σὺ π.
 P. εἰ δὲ ταῦτα οὐ π. M.K. Gronov.
 Wessel. Verba ταῦτα σὺ ποιήσεις
 pro spuris habet Matthiæ. Mox
 τοι om. S.

⋈ Cum Etymol. p. 416, 48. in
 hac lectione consentiunt omnes
 mss. ἢ μὴν malebat Schweigh.

213
Spargapises
vitam sibi
adimit.

“ ἅπληστον ἔοντα, αἵματος κορέσω.” *Κῦρος μὲν νυν
τῶν ἐπέων οὐδένα τούτων ἀνενειχθέντων ἐποιέετο λόγον.
2 ὁ δὲ τῆς ^β βασιλείης ^ε Τομύριος πᾶς Σπαργαπίσης, ὥς
μιν ὅ τε οἶνος ἀνῆκε, καὶ ἔμαθεῖνα ἦν κακοῦ, δεηθεὶς
Κύρου ἐκ τῶν δεσμῶν λυθῆναι, ἔτυχε· ὥς δὲ ἐλύθη τε 55
τάχιστα καὶ τῶν χειρῶν ἐκράτησε, διεργάζεται ἐαυτόν.

214
Prelum
acerri-
mum, a.
530 com-
missum :
Tomyris
victrix sa-
viens in
Cyri cada-
ver.

καὶ δὴ οὗτος μὲν τρόπῳ τοιοῦτῳ τελευτᾷ. Τόμυρις δέ,
2 ὥς οἱ ὁ Κῦρος οὐκ ἐσήκουσε, συλλέξασα ^β πᾶσαν τὴν
2 ἐαυτῆς δύναμιν, ^ε συνέβαλε Κύρῳ. ταύτην τὴν μάχην,
ὅσαι δὴ βαρβάρων ἀνδρῶν μάχαι ἐγένοντο, κρίνω ἰσχυ- 60
ροτάτην γενέσθαι. ^α καὶ δὴ καὶ πυθάνομαι οὕτω τοῦτο
3 ^ε γεγόμενον. πρῶτα μὲν γὰρ λέγεται αὐτοὺς διαστάντας
^ε ἐς ἀλλήλους τοξεύειν· μετὰ δέ, ὥς σφι τὰ βέλεα ^ε ἐξ-
ετέτοξευτο, συμπεσόντας τῆσι αἰχμῇσι τε καὶ τοῖσι ἐγ- 65
χειριδίοις συνέχεσθαι· χρόνον τε δὴ ἐπὶ πολλὸν συν- 10
εστάναι μαχομένους, καὶ οὐδετέρους ἐθέλιν φεύγειν τέλος
4 δὲ, οἱ Μασσαγέται ^β περιεγενέατο. ἥ τε δὴ πολλὴ τῆς
Περσικῆς ^ι στρατιῆς αὐτοῦ ταύτῃ διεφθάρη, καὶ δὴ καὶ
αὐτὸς Κῦρος τελευτᾷ, βασιλεύσας τὰ πάντα ἐνὸς δέοντα
5 τριήκοντα ἔτεα. ἀσκήν δὲ πλῆσασα αἵματος ἀνθρωπίνου 70

213.

* Sic M.K. ἐπέων τουτέων ἀν.
οὐδέν' ἐπ. λόγ. Ald. R. Κῦρος μὲν
τῶν ἐπ. P. Κῦρος μὲν ἐπέων οὐδένα
τούτων ἀνεν. ἐπ. λ. F.a.b.c.d. Κῦρος
μὲν οὐδένα τούτων ἐπέων S.

^β Sic F.a.c. Vulgo βασιληῆς.

^ε Sic M.K.F.a.c. Τομύριδος
Ald. et alii. τῆς Τομύριδος S.

214.

* Sic ed. Steph. 2. Gronov. a.
ὥς οἱ Κῦρος F. οἱ om. Ald. S.P.
Wesseling. Eodem modo, no-
tante Schweigh. constructum
hoc verbum legitur VI. 86. ὥς οἱ
οὐδὲ ταῦτο ἐσήκουν οἱ Ἀθηναῖοι ubi
ut h. l. αἱ om. S.

^β πᾶσαν om. S.d.

^ε συνέβαλλε d.

^α Sic S.V.R.F.a.b.c.d. Ald.
Wesseling. qui citat I. 129. 165.
VIII. 79. καὶ post δὴ om. M.K.
Gronovius, et Schæferus.

^ε γινόμενον d.

^ε ἐπ' ἄλλ. R.a.c.

^ε Sic cum Steph. F.a.c. ἐξ-
ετοξεύετο Ald. V.S.b.d. Imitari
hæc Zosimum II. 18. notat Wes-
selingius.

^β περιεγέγοντο b.d.S.

^ι Sic S.P.F.a.b.c.d. cf. VI. 16.
30. αὐτοῦ στρατιῆς ταύτῃ Ald. et
alii. αὐτῇ Steph. text. ed. 1.
marg. ed. 2.

Τόμυρις, ^κ ἐδίχθητο ἐν τοῖσι τεθνεῶσι τῶν Περσέων τὸν Κύ-
ρου νεκρὸν. ὥς δὲ εὔρε, ^ι ἐναπῆπτε αὐτοῦ τὴν κεφαλὴν
ἐς τὸν ἀσκόν· λυμαινομένη δὲ τῷ νεκρῷ, ^μ ἐπέλεγε τάδε·
“ Σὺ μὲν ^ν ἐμὲ ζώουσάν τε καὶ νικῶσάν σε μάχῃ ἀπώ-
λεσας, ^ο παῖδα τὸν ἐμὸν ἐλὼν δόλω· σὲ δ’ ἐγὼ, κατὰ- 75
1 “ περ ἠπειλήσα, αἵματος κορέσω.” Τὰ μὲν δὴ κατὰ
τῇ Κύρου τελευτῇ τοῦ βίου, πολλῶν λόγων λεγομένων,
ῥᾶπε μοι ὁ πιθανώτατος εἴρηται.

- 15 Μασσαγέται δὲ ἐσθῆτά τε ὁμοίῃν τῇ ^α Σκυθικῇ φο- Massag-
rum cui
tus : a
atque a
abunda
argenti
ferri eg
ρέουσι, καὶ δίαιταν ἔχουσι. ἱππόται δὲ εἰσι καὶ ἀνιπ- 80
ποῖ· ἀμφοτέρων γὰρ μετέχουσι. καὶ τοξόται τε καὶ
αἰχμοφόροι, ^β σαγάρεις νομίζοντες ἔχειν. χρυσῷ δὲ καὶ
χαλκῷ τὰ πάντα ^γ χρέωνται· ὅσα μὲν γὰρ ἐς αἰχμὰς,
καὶ ^δ ἄρδεις, καὶ σαγάρεις, χαλκῷ τὰ πάντα χρέωνται·
ὅσα δὲ περὶ κεφαλὴν, καὶ ζωστήρας, καὶ μασχαλιστῆ- 85
3 ρας, χρυσῷ κοσμέονται. ὥς δ’ αὐτῶς τῶν ^ε ἵππων τὰ
μὲν περὶ τὰ στέρνα, χαλκέους θώρηκας περιβάλλουσι·
τὰ δὲ περὶ τοὺς χαλινοὺς καὶ στόμια καὶ φάλαρα,
4 χρυσῷ. σιδήρῳ δὲ οὐδ’ ἀργύρῳ χρέωνται οὐδέν· οὐδὲ
γὰρ οὐδὲ σφί ἐστι ἐν τῇ χώρῃ· ^ε ὁ δὲ χαλκὸς καὶ ὁ 90

^κ Sic P.F.a. ἐδίχτο alii cum S.

^ι Sic M.K.F.f. cf. H. Stephani Thes. T. I. p. 496. ἐναπῆκε a. b.c.d.S.V.R. Vall. Ald.

^μ εἰτ’ ἔλεγε Priscianus p. 1189.

^ν Sic R.K.M.f. et sine σε μάχῃ S.V. Sic etiam a.c.F. ubi ζώουσαν, unde adscivit Schweighæuser. In pr. nil mutant b.d. qui in extr. ἐς μάχην. Vulgo ἐμεῦ ζώσης τε καὶ νικώσης ἐς μάχην. Huc spectat Aelianus Animal. VII. 11.

^ο δόλω παῖδα τὸν ἐμὸν ἐλὼν f. probante Schweighæusero.

^ρ ἕτε μὲν S.

215.

^α Περσικῇ R.c. marg. Steph. Mox τε post τοξόται om. S.

^β Sic F.a.c. forma Ionica ex σαγάριας contracta. σαγγάρεις Ald. S. et mox. σαγάρεις vulg.

^γ χρέονται a. teste Larchero, probante Schweighæusero χρώνται S.

^δ Sic Suidas et Glossæ. Vulgo ἄρδεις. φαρέτρας V.S. Vall. b.d.

^ε ἱππέων F.

^ς οὐδὲ γὰρ om. a. οὐδὲ sec. om. c.

^ε χρυσὸς καὶ χαλκὸς K. χρ. καὶ δ χ. S.F.a. Valla.

216
Uxores habent communes : eos qui se-
nuerunt, immolant et epulantur : extinctos morbo sepe-
liunt : vivunt pecoribus, piscibus, lacte : Solem unum colunt, et equis ei sacrificant.

χρυσὸς, ἄπλετος. Νόμοισι δὲ χρέωνται τοιοῖσδε γυναιῖκα μὲν γαμέει ἕκαστος, ^a ταύτησι δὲ ^b ἐπίκοινα ^c χρέωνται. ὃ γὰρ Σκύθας φασὶ Ἑλληνες ποιέειν, οὐ Σκύθαι εἰσὶ οἱ ποιέοντες, ἀλλὰ Μασσαγέται· τῆς γὰρ ἐπιθυμῆσει γυναικὸς Μασσαγέτης ἀνὴρ, ^d τὸν φαρετρεῶνα ^e 95
³ ἀποκρεμάσας πρὸ τῆς ἀμάξης, μίσγεται ἀδεῶς. Οὗρος δὲ ^e ἡλικίης σφι ^f πρόκειται ἄλλος μὲν οὐδεὶς· ἐπεὰν δὲ γέραν γένηται κάρτα, οἱ προσήκοντές οἱ πάντες συνελθόντες θύουσὶ μιν, καὶ ἄλλα πρόβατα ^g ἅμα αὐτῶ· ἐψήσαντες δὲ τὰ κρέα, κατευχέονται. ταῦτα μὲν τὰ ⁴ ὀλβιότατά σφι νενόμισται. τὸν δὲ νοῦσῳ τελευτήσαντα ¹
οὐ ^h κατασιτέονται, ἀλλὰ γῇ κρύπτουσι, συμφερὴν ποι-
⁵ εὔμενοι, ὅτι οὐκ ἔκετο ἐς τὸ ⁱ τυθῆναι. Σπείρουσι δὲ οὐδέν, ἀλλ' ἀπὸ κτηνῶν ζώουσι καὶ ἰχθύων· οἱ δὲ, ἄφθονοὶ σφι ἐκ τοῦ Ἀράξει ποταμοῦ παραγίνονται· ⁵
⁶ γαλακτοπόται δὲ εἰσὶ. ^k Θεῶν δὲ μῶνον ἥλιον σέβονται, τῷ θύουσι ^l ἵππους. νόμος δὲ οὗτος τῆς θυσιῆς· τῶν θεῶν τῷ ταχίστῳ, πάντων τῶν θνητῶν τὸ τάχιστον δατέονται.

216.

^a ταύτη S.^b Sic F.K.a.c. Vulgo cum S. ἐπὶ κοινά. cf. Procopius B. Pers.

I. 5.

^c χρέονται b.^d τῶν φαρετρεῶν S. πρὸ τῆς ἀμ.

τὸν φαρ. ἀπακρ. d.

^e ἡλικίη F.b.^f Sic F. Vulgo πρόκειται. σφι

om. S.

^g σὺν S.^h Sic V.S.M.R.F. Paris. Vulgo κάρτα σιτέονται.ⁱ τιθεῖναι S. Vide Strabonem

XI. p. 780=513.

^k θεὸν b. Strabo. Supra γαλακτοπόται S.^l ἵπποις S.

ἩΡΟΔΟΤΟΥ

ἹΣΤΟΡΙΩΝ ΔΕΥΤΕΡΗ.

ΕΥΤΕΡΠΗ.

- 1 **ΤΕΛΕΥΤΗΣΑΝΤΟΣ** δὲ Κύρου, παρέλαβε τὴν βασι-
 λείην **Καμβύσης**, Κύρου ἐὼν παῖς καὶ ^a**Κασσανδάνης**,
 τῆς **Φαρνάσπευ** θυγατρός· τῆς προαποθανούσης, Κύρος 5
 αὐτός τε ^bμέγα πένθος ἐποίησατο, καὶ τοῖσι ἄλλοισι
^cπρῶϊπε πᾶσι, τῶν ἦρχε, ^cπένθος ποιέεσθαι. ταύτης δὲ
 τῆς γυναικὸς ἐὼν παῖς καὶ Κύρου **Καμβύσης**, Ἴωνας
 μὲν καὶ Αἰολέας ὡς δούλους πατρῴους ἐόντας ἐνόμιζε· 10
 ἐπὶ δὲ Αἴγυπτον ἐποιέετο στρατηλασίην, ἄλλους τε
 παραλαβὼν τῶν ἦρχε, καὶ δὴ καὶ ^d**Ἑλλήνων**, τῶν ἐπε-
 κράτεε.
- 2 Οἱ δὲ Αἰγύπτιοι, πρὶν μὲν ἢ ^a**Ψαμμίτιχον** σφέων βα-
 σιλεύσαι, ἐνόμιζον ἑαυτοὺς πρώτους γενέσθαι πάντων ἀν-
 ὀθρώπων. ^bἐπειδὴ δὲ **Ψαμμίτιχος** βασιλεύσας ἠθέλησε 15
 εἶδέναι οἱ τινες γενοῖατο πρῶτοι, ἀπὸ τούτου νομίζουσι
Φρύγας προτέρους γενέσθαι ἑαυτῶν, τῶν δὲ ἄλλων ἑωυ-
 3 τούς. **Ψαμμίτιχος** ^cδὲ ὡς οὐκ ἐδύνατο πυνθανόμενος
 πόρον οὐδένα ^dτούτου ἀνευρεῖν, οἱ γενοῖατο πρῶτοι ἀνθρώ-

103
 Cambyses
 in imperio
 Cyrum pa-
 trem a. 530
 secutus, ad-
 versus Æ-
 gyptios an-
 no quinto
 facit expe-
 ditionem.
 [3. 1 299.]

Ægyptios
 originis an-
 tiquitate a
 Phrygiis
 vinci, quo
 argumento
 creditum.

LIB. II. 1.

^a **Κασσανδάνης** et **μοχ Φαρνάσπευ**.
F. **Μοχ** προαποθανούσης **S.** **pr.**

^b Sic **F.a.c.** πένθος μέγα **S.**
vulgo. τε post αὐτὸς om. **e.**

^c Sic **S.K.P.F.b.d.** **Vall.** **Alii**
 μέγα π. π. ποιήσασθαι **c.**

^d **Ἑλλήνας** **Ald.**

2.

^a Sic **F.a.b.f.** cf. **Dorvill.** ad

Charit. p. 52 = 221. **Ψαμμίτιχον**
V.S. **Ψαμμίτιχον** **R.** **Ald.** **Ψαμ-**
μίτιχος **M.K.** **Hujus v. varietate**
tem posthac enotare superse-
debo.

^b Sic **M.K.F.a.b.** ἐπεὶ **S.** **Ald.**
 et alii.

^c Sic **M.S.K.F.a.b.d.** γὰρ **c.**
Ald.

^d τούτου om. **f.**

πων, ἐπιτεχνᾷται τοιόνδε. Παιδιά δύο νεογὰ ἀνθρώ- 20
 4 πων τῶν ἐπιτυχόντων ^ε διδοῖ ποιμένι τρέφειν ἐς τὰ ποιμή-
 νια τροφήν τινα τοιήνδε· ἐντειλάμενος μηδένα ἀντίον
 ἑαυτῶν μηδεμίαν φωνὴν ἰέναι, ἐν στέγῃ δὲ ἐρήμῃ ἐπ'
 ἑαυτῶν κέεσθαι αὐτὰ, καὶ τὴν ὥρην ^ε παγινέειν ^β σφί 15
 αἶγας· ^ι πλήσαντα δὲ ^κ τοῦ γάλακτος, τᾶλλα διαπρήσ- 25
 5 σεσθαι. ταῦτα δ' ^ι ἐποίεε τε καὶ ἐνετέλλετο ὁ Ψαμμίτι-
 χος, θέλων ἀκοῦσαι τῶν παιδίων, ^μ ἀπαλλαχθέντων τῶν
 6 ἀσθήμων ^ν κυζυμμάτων, ἥντινα φωνὴν ῥήξουσι πρῶτην. τὰ-
 περ ὧν καὶ ἐγένετο. ὥς γὰρ ^ο διέτης χρόνος ἐγεγόνεε 30
 ταῦτα τῷ ποιμένι πρήσσοντι, ^ρ ἀνοίγοντι τὴν θύρην καὶ
^ρ εἰσίσιντι τὰ παιδιά ἀμφοτέρα προσπίπτοντα ^τ βεκὸς
 7 ἐφώνεον, ὀρέγοντα τὰς χεῖρας. τὰ μὲν δὴ πρῶτα ἀκού-
 σας, ἥσυχος ἦν ὁ ποιμήν. ὥς δὲ ^σ πολλάκι φοιτέοντι
 καὶ ἐπιμελομένῳ πολλὸν ἦν τοῦτο τὸ ἔπος, οὕτω δὴ 35
 σημήνας τῷ δεσπότῃ, ἤγαγε τὰ παιδιά κελεύσαντος
 8 ἐς ὄψιν ^τ τὴν ἐκείνου. ἀκούσας δὲ καὶ αὐτὸς ὁ Ψαμμί-
 τιχος, ἐπυνθάνετο οἵτινες ἀνθρώπων βεκὸς τί ^ω καλέουσι.

^ε Sic S.b.d.V.R. Ald. διδωσι
 M.K.R.F.a.c.f.

^ι αἰτέων] αὐτῶν F.S. et mox
 μηδεμίαν F. φωνὴν μηδεμίαν S. ἐναν-
 τίον αὐτῶν οὐδεμίαν f. μηδὲν ἀντίον
 M. μηδ' ἐναντίον K. Mox ἰέναι
 vulgo. ἰέναι F. Deinde κέεσθαι
 S.

^ε Sic Paris. R.V. Ald. ἐπαγι-
 νέην S. ἐπάγειν M.K.f.F.

^β Sic M.K.F.a. σφιν f. σφίσι
 S. Ald. Wessel.

^ι πλήσαντα a.b.c.d.S.V.R. Ald.
 πλήσαντας M.K.P.F. pr.

^κ τοῦ οἴν. P.F.a.f.

^ι Sic M.K.F.a. ἐποίηε sine τε
 f. ἐποίηετο S.V.R. Ald.

^μ ἀπαλλαγέντων F.

^ν Suid. in v. Glossæ Herod. et
 Gregor. Dial. Ion. 113. α

^ο τριετής Suidas in Βεκκεσέληρος.
 διετής pr. dein. διετής F. Mox ὥς
 δὲ pro ὥς γὰρ f.

^ρ Sic M.K.F. Paris. ἀνοίγοντι
 τε τὴν S. Ald. et alii.

^ρ Sic Ald. cum parte codicum.
 εἰσίσιντι S.b.d. εἰσίσιντι alii.

^τ Sic M.F.a.c. Tzetzes Chil.
 IV. 801. Suid. Hesych. ubi vid.
 Alberti, necnon annot. ad Pol-
 luc. V. 88. Maussac. Dissert.
 Harpocrat. p. 358. κεκὸς K. βεκ-
 κὸς (βέκκος S. Ald.) alii. Mox
 ἐφώνεον F.

^ω πολλάκις F.a.f.S. Tum φο-
 τῶντι S.

^τ Sic K.F.a.c.f. Vulgo ἐπιμε-
 λουμένη cum S.

^τ τὴν ἐκείνου] om. f.

^ω λέγουσι f.

ἵπυθανόμενος δὲ, εὗρισκε ^αΦρύγας καλέοντας τὸν ἄρτον.
αὐτῷ συνεχώρησαν Αἰγύπτιοι, καὶ τοιούτῳ σταθμησάμε- 40
νοι πρήγματι, τοὺς Φρύγας ^γπρεσβυτέρους ^εεἶναι ἐωυτῶν.

3 Ὅδε μὲν γενέσθαι τῶν ἱρέων τοῦ Ἡφαίστου ^αἐν Μέμφι
ἤκουον. Ἕλληνες δὲ λέγουσι ἄλλα τε μάταια πολλὰ,
καὶ ὡς γυναικῶν τὰς γλώσσας ὁ Ψαμμίτιχος ἐκταμὼν,
τὴν δίαίταν οὕτως ἐποίησατο τῶν ^βπαίδων παρὰ ταύτησι 45
τῇσι γυναιξί. κατὰ μὲν δὴ τὴν τροφήν τῶν παίδων τος-
αῦτα ἔλεγον. Ἦκουσα δὲ καὶ ^αἄλλα ἐν Μέμφι,
ζέλθων ἐς λόγους τοῖσι ἱερεῦσι τοῦ Ἡφαίστου. καὶ δὴ καὶ
ἐς Θήβας τε καὶ ἐς Ἡλιούπολιν ^δαὐτῶν τούτων εἵνεκεν
ἐτραπόμην, ἐθέλων εἰδέναι εἰ συμβήσονται τοῖσι λόγοις 50
τοῖσι ἐν Μέμφι. οἱ γὰρ Ἡλιουπολῖται λέγονται Αἰγυπ-
τίων εἶναι ^ελογιώτατοι. Τὰ μὲν νυν θεῖα τῶν ἀπηγη-
μάτων οἷα ἤκουον, οὐκ εἰμὶ πρόθυμος ἐξηγήεσθαι, ἔξω ἢ
τὰ οὐνόματα ^ααὐτῶν μάθων νομίζων πάντας ἀνθρώπους
ἴσον περὶ αὐτῶν ἐπίστασθαι· τὰ δ' ἂν ἐπιμνησθῶ αὐτῶν, 55
ὑπὸ τοῦ λόγου ^εἐξαναγκαζόμενος ἐπιμνησθήσομαι.

4 Ὅσα δὲ ἀνθρωπῆϊα πρήγματα, ὧδε ἔλεγον ὁμολο-
γέοντες σφίσι. Πρώτους ^αΑἰγυπτίους ἀνθρώπων ἀπάν-
των ἐξευρέειν τὸν ἐνιαυτὸν, ^βδωδέκα μέρεα δασαμένους

Edit aucto-
res Herodo-
tus, a qui-
bus accep-
tas res Æ-
gyptias tra-
diturus sit:
de Diis ne-
gat se quid-
quam, nisi
eorum no-
mina, et
que rerum
ordo postu-
let, memo-
raturum
esse.

Primos Æ-
gyptios an-
105
num et xii.
ejus partes

^α τὰς φ. f.

^γ πρώτους V.S. Et b.d.

^ε ἐωυτῶν εἶναι f.

3.

^α τοῦ ἐν Μέμφι M.K.F. ἐν Μέμ-
φῃ S. et in seqq. Supra ἱερέων S.
et sic alibi.

^β Sic K.P.F.a.c. Alii παιδίων
cum S. qui mox ταῖς pro τῇσι, et
τροφὴν τῶν παιδίων absque τῇ.

^γ ἄλλων d.

^δ αὐτέων τούτων] Sic M.K. αὐ-
τῶν τούτων F.S. τούτων om. Ald.
b.d.

^ε Sic M.K.R.a.c.F. λογιώτα-
τοι S.V.b.d. Ald. Eustath. Dio-
nys. 232. Sequentia citat Athe-
nagoras Legat. c. 24.

^α αὐτέων] αὐτῶν S.F. et puto
reliqui. Tum μόνων S.

^β Sic M.K.R.F.a.b.c. ἀναγκα-
ζόμενος S.d. et al.

4.

^α Αἰγυπτίων d. In pr. Ὅσα δὴ
S. qui mox ἐμολογέοντες.

^β δωδεκαμόρια S.

invenisse,
Diiſque xii.
et nomina,
et aras, et
ſimulacra,
et delubra
poſuiſſe, a-
nimaliaque
in lapide
cœlaſſe :
Menem ex
hominibus
primum
Thebaidis
regem ; ce-
teram Æ-
gyptum pa-
ludem fu-
iſſe.

τῶν ὠρέων ἐς αὐτόν. ταῦτα δὲ ἐξευρέειν ἐκ τῶν ἄστρον 60
3 ἔλεγον. ἄγουσι δὲ ^δ τοσῶδε σοφώτερον Ἑλλήνων, ἑμοὶ
δοκέειν, ὅσῳ Ἑλληνες μὲν διὰ τρίτου ἔτεος ἐμβόλιμον
ἐπεμβάλλουσι, τῶν ὠρέων εἵνεκεν Αἰγύπτιοι δὲ τριη-
κοντημέρους ἄγοντες τοὺς δώδεκα μῆνας, ἐπάγουσι ἀνὰ
πᾶν ἔτος πέντε ἡμέρας πάρεξ τοῦ ἀριθμοῦ, καὶ σφι ὁ 65
4 κύκλος τῶν ὠρέων ἐς τὰυτὸ περιϊὼν παραγίνεται. Δυώ-
δεκά τε θεῶν ἐπωνυμίας ἔλεγον πρώτους Αἰγυπτίους
5 νομίσαι, καὶ Ἑλλήνας ἑπαρὰ σφέων ἀναλαβεῖν. βα-
μούς τε καὶ ἀγάλματα καὶ νηοὺς θεοῖσι ἀπονεῖμαι
σφέας πρώτους, καὶ ζῶα ἐν λίθοις ἐγγλύψαι. ^ε καὶ 70
τούτων μὲν νυν τὰ πλέω ἔργῳ ἐδῆλουν οὕτω γενόμενα.
6 Βασιλεῦσαι δὲ ^δ πρῶτον Αἰγύπτου ἀνθρώπων ἔλεγον
7 ἡ Μῆνα. ἐπὶ τούτου, πλὴν τοῦ Θηβαϊκοῦ νομοῦ, πᾶσαν
Αἴγυπτον εἶναι ἕλος· καὶ αὐτῆς εἶναι οὐδὲν ^κ ὑπερέχον 75
τῶν νῦν ἑνερθε λίμνης τῆς Μοίριος ἑόντων· ἐς τὴν ἀνά-
πλους ἀπὸ θαλάσσης ἑπτὰ ἡμερέων ἐστὶ ἀνὰ τὸν ποτα-
μόν. 5 Καὶ εὖ μοι ἐδόκεον λέγειν περὶ τῆς χώρας. ^α δῆλα
γὰρ δὴ καὶ μὴ προακούσαντι, ἰδόντι δὲ, ὅστις γε σύνεσιν
ἔχει, ὅτι Αἴγυπτος ἐς τὴν Ἑλληνες ναυτίλλονται, ἐστὶ 80
Αἰγυπτίοισι ^β ἐπικτητός τε γῆ, καὶ ^γ δῶρον τοῦ ποταμοῦ·

^α ἄστρον M.K.F.a. ἀστέρων c.
b.d.S.V.R. Ald.

^δ τὸ σῶμα σοφ. S.V. Sed lite-
ræ μα in S. punctis notatæ, tan-
quam delendæ.

^ε ἑμοὶ δοκέειν M.K.R.F.a.b.c.d.
ὡς ἑμοὶ δοκέει Ald. S. et al. cf. IV.
168.

^δ παρὰ σφῶν F. et mox ἀπονεῖ-
μαι σφέας.

^ε Sic M.K.F. τουτέων absque
καὶ S.V.R. Paris. Ald.

^κ Sic M.K.b. πρῶτον Αἰ. ἀνθρω-
πων R.F.a.c. πρῶτον ἀνθρώπων sine
Αἰγύπτου Ald. d.S.

¹ Μῆνα Ald. S.V.R.b.d. Vall.
Μῆνα K.M. Μῆνα F.a. Μῆνα c.
Mox αὐτὰς pro αὐτῆς S.

^κ ὑπερέχων S.

¹ Μοίριος M.K.a.c. Μύριος Ald.
S.V. Vall. F.

5.
^α Sic a.b.d.V.S.R. Ald. cf.
IX. 11. δὴ om. M.K.F. δῆλα
δὴ γὰρ c. Mox γε post ὅστις
om. S.

^β τε om. b.

^γ Citat Arrian. Anab. V. 6.
Strabo I. p. 53=30. 61=36.

καὶ τὰ κατύπερθε ^d ἔτι τῆς λίμνης ταύτης, μέχρι τριῶν
ἡμερῶν πλόου, τῆς περὶ ἐκείνοι οὐδὲν ἔτι ^e τοιόνδε ἔλεγον,
ἔστι δ' ἕτερον ^f τοιοῦτον.

- 1 Αἰγύπτου γὰρ φύσις τῆς χώρας ἐστὶ τοιήδε. Πρῶτα ⁸⁵
μὲν προσπλέων, ἔτι καὶ ἡμέρης δρόμον ἀπέχων ἀπὸ γῆς,
κατεῖς ^g καταπειρητήρην, ^h πηλὸν τε ἀνοίσεις, ⁱ καὶ ἐν
ἑνδεκα ^k ὀργυῖσι ἔσαι. τοῦτο μὲν ἐπὶ ^l τοσοῦτο δηλοῖ
6 πρόχυσιν τῆς γῆς εἰσαν. ^m Αὐτῆς δὲ τῆς Αἰγύπτου Lon
ἐστὶ μῆκος τὸ παρὰ θάλασσαν, ἐξήκοντα σχοῖνοι, κατὰ ⁹⁰ Æg
ἡμέες διαίρομεν εἶναι Αἶγυπτον ἀπὸ τοῦ ⁿ Πλινθινήτεω mar
κόλπου μέχρι ^o Σερβανίδος λίμνης, παρ' ἣν τὸ Κάσιον gyl
ὄρος ^p τείνει. ^q ταύτης ὦν ἅπο οἱ ἐξήκοντα σχοῖνοί εἰσι. dia,
100 οἱ μὲν γὰρ ^r γεωπείναι εἰσι ἀνθρώπων, ^s ὀργυῖσι με- san
μετρήκασι τὴν χώραν. ὅσοι δὲ ^t ἦσσαν γεωπείναι, στα- 95 sch
δίοισι. οἱ δὲ πολλὰν ἔχουσι, παρασάγγησι. οἱ δὲ ἄφθο-
300 νον ^u λίην, σχοῖνοισι. δύναται δὲ ὁ μὲν παρασάγγης
τριήκοντα στάδια. ὁ δὲ ^v σχοῖνος ἕκαστος, μέτρον ^w ἑὼν

^d ἐστὶ K. ἐπὶ R. καθύπερ ἔτι S.
^e τωόνδε om. S.V.b. οὐδὲν ἐπέ-
λεγον d.

^f τοιοῦτο a. τοιοῦτον Ald. S.V.
R.b.c.d. τωόνδε M.K.F. cf. I.
207. Mox φύσις ἐστὶ τῆς χ. S.

^g κατὰ π. Ald. K. Paris.

^h πηλὸν S.d. Ald.

ⁱ καὶ ἑνδεκα P.S. ἐν δέκα F.c.
et sic a. sed ita ut inter ἑν et
δέκα nonnihil spatii intersit, quod
litteras en capere possit.

^k ὀργυῖσι F.S.

^l Sic F.a. Vulgo τοσοῦτον.

6.

^m Sic Schweighæuserus cum
Schæfero. αὐτὶς δὲ αὐτῆς Αἰ. ἐστὶ
edd. vulg. Alii mas. αὐτὶς δὲ αὐ-
τῆς. Alii αὐτῆς δὲ τῆς. αὐτῆς δὲ τῆς
Αἰγύπτου ἐπὶ Ald. S. qui mox ἡμεῖς.

ⁿ Sic S.M.K.P.F. (ubi τοῦ

om.) Πλινθινήτεω A.B.V. Ald.
Vid. Holsten. ad Steph. v. Πλιν-
θίνη, Vossium ad Scylac. p. 106.

^o Σελβανίδος Ald. V.S.b.

^p τείνει S.V. Ald. Vall. Pari-
sini, R. cf. III. 5. Deest M.K.
et F. pr.

^q Sic F.a.R.K.M. ἀπὸ vulg.
om.

^r γεωπείναι S.F. et sic mox. Æ-
mulatur hæc Max. Tyr. XXXIX.
p. 459. leviter lapsus. Vid.
Ruhnken. ad Timæum p. 49 =
68. Wess.

^s ὀργυῖσι K.S.

^t ἦσσαν Schæfer. Mox παρα-
σάγγησιν S.

^u λίην om. c. Mox μὲν om. a.
et F. pr.

^v σχοῖνος] Suidas in v.

^w ἑὼν S.K.F.b.

- 4 Αἰγύπτιον, ἐξήκοντα στάδια. οὕτω ἂν εἴσαν Αἰγύπτου
στάδιοι ἐξακόσιοι καὶ τρισχίλιοι, τὸ παρὰ θάλασσαν.
- 7 Ἐνθεῦτεν ^a μὲν καὶ μέχρι Ἑλίουπόλιος ἐς τὴν ^b μεσό-
γαιαν, ἔστι εὐρέα Αἴγυπτος, εἴσθα πᾶσα ὑπὲρ τε καὶ
^c ἄνδρος, καὶ ἰλύς. ἔστι δὲ ὁδὸς ἐς ^d τὴν Ἑλιούπολιν
ἀπὸ θαλάσσης ^e ἄνω ἰόντι, παραπλησίη τὸ μῆκος τῇ ἐξ
Ἀθηνέων ὁδῷ, τῇ ἀπὸ τῶν ^f δώδεκα θεῶν τοῦ βωμοῦ
φερούσῃ ἐς τε ^g Πίσαν καὶ ἐπὶ τὸν νηὸν τοῦ Διὸς τοῦ
^h Ὀλυμπίου. σμικρόν ⁱ τι τὸ διάφορον εὐροί τις ἂν λογι-
ζόμενος τῶν ^k ὁδῶν τούτων, τὸ μὴ ἴσας ^l μῆκος εἶναι, οὐ
πλέον πεντεκαίδεκα σταδίων· ἢ μὲν γὰρ ἐς Πίσαν ἐξ
^m Ἀθηνέων, ⁿ καταδεῖ πεντεκαίδεκα σταδίων, ὥς μὴ ^o
εἶναι πεντακοσίων καὶ χιλίων· ἢ δὲ ἐς Ἑλιούπολιν ἀπὸ
θαλάσσης, πληροῖ ἐς τὸν ἀριθμὸν τούτων. Ἀπὸ δὲ Ἑλι-
ουπόλιος ἄνω ἰόντι, στενὴ ἔστι Αἴγυπτος. τῇ μὲν γὰρ,
τῆς Ἀραβίης ὅρος παρατέταται, φέρον ἀπ' ἄρκτου ^p πρὸς
μεσαμβρίας τε καὶ νότου, αἰεὶ ἄνω τείνον ἐς τὴν Ἐρυθρὴν
καλεομένην θάλασσαν· ἐν τῷ ^b αἰ λιθοτομίαι ἐνεῖσι, αἰ
- 8
- Utrumque
latus inde
ab Helio-
poli monte
cinctum,
alterum
Arabico,
alterum Li-
byco.
7.
^a Deest μὲν Ald. S. Sed ha-
bent mss. plerique.
^b μεσόγειαν S.
^c ἄνδρος omnes mss. Schweigh-
æuserus cum Larchero malebat
ἐνδρος coll. IV. 47. ubi duo mss.
ἐνδρος, ut hic correxit Hennicke.
Lectionem vulgatam retinui. Æ-
gyptum enim aquis irriguam
temere dixeris, quæ Nili solum
inundationibus fecundetur.
^d τὴν om. F.c.
^e ἄνω ἀνιόντι S.d. Ald.
^f Sic K.P. Valckenærius ci-
tat I. 98. VI. 127. VII. 6. 62.
90. VIII. 100. 118. 120. IX. 7.
106. Alii Ἀθηναίων.
^g δώδεκα S.
^h Sic S.V.F.a. Πίσσαν R. Ald.
- et al. Πίσσαν bis M.K.
ⁱ τι τὸ διάφορον M.K.R.a.c. τι
διαφέρειν Ald. S.V.b. τι διάφορον d.
τὸ διάφορον F.
^k ὁδῶν S.F.a. ὁδῶν K. οὐδῶν Ald.
cf. III. 126.
^l Sic K.R.M.F.a.c. Vulgo om.
μῆκος cum S. qui mox ἐπὶ Πίσαν.
^m Sic P.K. Vulgo Ἀθηναίων.
ⁿ κατὰ δὲ Ald. d.
^o Sic Ald. V.S.R.a.b.d. ὥς om.
M.K.F.c.
8.
^p Sic M.K.R.F.a.b.c. ἐς με-
σαμβρίας Steph. Marg. πρὸς με-
σαμβρίην τε καὶ νότον Ald. d. S.
Mox αἰεὶ S.
^b Sic M.K.F.a.c. καὶ λιθοτ.
Ald. V.S.R.b.d.

εἰς τὰς πυραμίδας κατατμηθεῖσαι τὰς ἐν ᾠ Μέμφι. ταύτη
 μὲν λῆγον, ἀνακάμπει εἰς τὰ εἴρηται, τὸ ὅρος. τῇ δὲ
 αὐτὸ ἐαυτῷ ἐστὶ ᾠ μακρότατον, ὡς ἐγὼ ἐπυνθανόμην δύο 20
 μηνῶν αὐτὸ εἶναι ᾠ τῆς ὁδοῦ ᾠ ἀπὸ ἡοῦς πρὸς ἐσπέρην· τὰ
 δὲ πρὸς τὴν ἡῶ, λιβαντοφόρα αὐτοῦ τὰ ᾠ τέρματα εἶναι.
 3 ταῦτο μὲν νυν τὸ ὅρος τοιοῦτο ἐστί. Τὸ δὲ πρὸς Λιβύης
 τῆς Αἰγύπτου, ὅρος ᾠ ἄλλο πέτρινον τείνει, ἐν τῷ αἰ πυ- 107
 ραμίδες ἐνεῖσι, ψάμμω ᾠ κατελυμένον, ᾠ τεταμένον τὸν 25
 αὐτὸν τρόπον ᾠ τὸν καὶ τοῦ Ἀραβίου τὰ πρὸς μεσαμ-
 βρίην φέροντα. Τὸ ᾠ δὴ ἀπὸ Ἡλιουπόλιος, οὐκέτι
 ᾠ πολλὸν χωρίον, ὡς εἶναι Αἰγύπτου· ἀλλ' ὅσον τε ἡμε-
 ρῶν τεσσέρων ἀναπλόου ᾠ στενὴ ἐστὶ Αἴγυπτος εἴσα.
 5 τῶν δὲ οὐρέων τῶν εἰρημένων τὸ μεταξὺ, πεδιάς μὲν 30
 ᾠ γῆ· στάδιοι δὲ μάλιστα ἐδόκεόν μοι ᾠ εἶναι, τῇ στενότη-
 τάτων ἐστὶ, διηκοσίαν οὐ ᾠ πλείους, ἐκ τοῦ Ἀραβίου ᾠ ὄ-
 ρεος εἰς τὸ Λιβυκὸν ᾠ καλούμενον. τὸ δὲ ἐνθεῦτεν αὐτῆς
 εὐρέα Αἴγυπτος ἐστὶ. Πέφυκε ᾠ μὲν νυν ἡ χώρα αὕτη
 9 αὕτω. Ἀπὸ δὲ Ἡλιουπόλιος εἰς Θήβας, ἐστὶ ἀνάπλοος
 ἐννέα ἡμερῶν· στάδιοι δὲ τῆς ὁδοῦ, ἐξήκοντα καὶ ὀκτα- 35
 κῶσιοι καὶ τετρακισχίλιοι, σχοίνων ἐνὸς καὶ ὀγδῶκοντα

Latitudo ab
 Heliopoli
 ad Thebas,
 et a Thebis
 ad Elephantinem.

ᾠ Μέμφι S.F.

ᾠ μακρότατον M.K.R.F.a.b.c.
μακρότερον d. Ald. S.

ᾠ τῆς ὁδοῦ om. S.

ᾠ Sic R.K.M. et mox ἡῶ. Vulgo
ἐν utrobique. ἡοῦς—ἡῶ F.

ᾠ τέλματα S.

ᾠ ἄλλο ὑπερτείνει R.F.a.c.P.
marg.

ᾠ Sic M.K.F.b.d. κατελημμέ-
των R.S.V.a.c. edd. vett.

ᾠ Sic Ald. b. τεταμμένον S.V.
c.d. verbum om. K.M.F.a. κατὰ
τὸν αὐτὸν τρ. a.

ᾠ Sic M.K.F.a.b.c. τὸν om.

Ald. S.V.d.

ᾠ Sic K.P.a.c.F. Vulgo πολ-
λὴν χωρίων cum S.

ᾠ ἐστὶ στενὴ F.S.

ᾠ δὲ om. M.K. Mox ὁρέων S.

ᾠ γῆς S.d.

ᾠ εἶναι om. S.

ᾠ πλείους F.a.

ᾠ ὄρεος S.F. pr. sed statim corr.

ᾠ καλούμενον K. Eton. F.a.
probante Wassio Thucyd. IV.
36. Mox Αἴγυπτος εὐρέα S.

ᾠ Sic M. et alii. μὲν ᾠ Ald. S.
V.d.

2 εόντων. οὔτοι ^ασυντάμενοι αἱ στάδιοι Αἰγύπτου, τὸ μὲν
 παρὰ θάλασσαν, ἤδη μοι καὶ πρότερον δεδήλωται ὅτι
 ἐξακοσίων τέ ἐστι σταδίων καὶ τρισχιλίων ὅσον ^βδέ τι
 ἀπὸ θαλάσσης ^γἐς μεσόγαιαν μέχρι Θηβέων ἐστὶ, ση-40
 3 μανέω. στάδιοι γάρ εἰσι εἴκοσι καὶ ἑκατὸν καὶ ἑξακισ-
 χίλιοι. τὸ δὲ ἀπὸ Θηβέων ἐς Ἐλεφαντίνην καλεομένην
 πόλιν, στάδιοι ^δχίλιοι καὶ ὀκτακόσιοι εἰσι.

IO

Terra inter
 montem
 Arabicum
 et Liby-
 cum, olim
 sinus ma-
 ris.

Ταύτης ὦν ^ατῆς χώρας τῆς εἰρημένης ἡ πολλή, κα-
 τάπερ οἱ ἱερεῖς ἔλεγον, ἐδόκει ^βδὲ καὶ αὐτῷ μοι εἶναι 45
 2 ἐπίκτητος Αἰγυπτίοισι. τῶν γὰρ οὐρέων τῶν εἰρημένων
 τῶν ὑπὲρ Μέμφιν πόλιν κειμένων τὸ ^γμεταξὺ ἐφαίνετό
 μοι εἶναι κοτε κόλπος θαλάσσης, ^δὥσπερ γε τὰ περὶ
 Ἴλιον καὶ Τευθρανίην, καὶ Ἐφεσὸν τε καὶ Μαϊάνδρου
 πεδίων ^εὥστε εἶναι σμικρὰ ταῦτα μέγαλοις συμβα-50
 3 λείειν. τῶν γὰρ ταῦτα τὰ χωρία προσχωσάντων ποτα-
 μῶν, ἐνὶ τῶν στομάτων τοῦ Νείλου, ἔοντος ἑπταστό-
 μου, οὐδεὶς αὐτῶν πλήθος πέρι ἄξιος συμβληθῆναι ^εἐστὶ. 55
 4 εἰσὶ δὲ καὶ ἄλλοι ποταμοὶ οὐ κατὰ τὸν Νεῖλον ἔοντες

9.

^α Sic F.a. Vulgo cum S. συν-
 τεθειμένοι. Mox οἱ ante στάδιοι ex
 F. In pr. ἐστὶν ἐς Θήβας ἀνάπλεος
 S. qui mox ἐνὸς ὁδῶκεντα.

^β Sic R.K.M.F.a.b.c.d. Vulgo
 δὲ τῇ cum S.

^γ Sic R.P. μέχρι Θηβαίων μεσό-
 γαυιά ἐστι vulgo, μέχρι Θηβαίων
 μεσόγαιά ἐστι S. Vid. Gronovius
 ad Arrian. Anab. III. 5. Mox
 πόλιν καλεομένην S.

^δ χίλιοι καὶ ὀκτακόσιοι M R.K.
 F.a.c. εἴκοσι καὶ ὀκτ. Ald. Vall. b.
 S. εἰ καὶ ὀκτ. d.

10.

^α τῆς χώρας exciderunt ex ed.
 Wessel. et seqq. Mox ἱερεῖς S.

^β δὲ om. M.K. et F.a. pr. sed
 in his additum a m. antiqua.
 Mox ἱερέων S. et Μέμφην.

^γ μεταξύ γ' Ald. μ. γε φαίν. S.
 γε om. M.K.

^δ Sic M.K.F.a.b.c. ὥσπερ τὰ τε
 π. ^εId. Ald. d. S.

^ε Sic R.K.M.F.a.b.c. Ceteri
 ὡς cum S. Collatis vero codd.
 lectionibus, vide ne genuina auc-
 toris scriptura huiusmodi fu-
 erit, ὥσπερ τὰ τε περὶ etc. ac de-
 inde ὡς γε εἶναι etc. SCHWEIGHE-
 JUSER.

^ι Sic M.K.F.a.c.d. ἑπταστόμου
 Ald. S.b.V.R.F. pro v. l.

^ε ἐστὶ om. V. et deleuit Schæ-
 ferus. συμβληθῆναι ἐστὶν S.

- ¹μεγάλα, οἱ τινες ἔργα ἀποδεξάμενοι μεγάλα εἰσι·
τῶν ἐγὼ ἰφράσαι ἔχω οὐνόματα, καὶ ἄλλων, καὶ οὐκ
ἤκιστα Ἀχελώου· ὃς ῥέων δι' Ἀκαρνανίης, καὶ ^κἐξίεις
ἐς θάλασσαν, τῶν Ἐχινάδων ἦσαν τὰς ἡμίσεας ἤδη
II ἤπειρον πεποίηκε. Ἔστι δὲ τῆς Ἀραβίης χώρης, Αἰγύπ- 108
του δὲ οὐ πρόσω, κόλπος θαλάσσης ἐσέχων ἐκ τῆς Ἐρυ- 61
θρῆς καλεομένης ²θαλάσσης, μακρὸς οὕτω δὴ τι καὶ
²στενὸς, ὡς ἔρχομαι φράσω. μῆκος μὲν ^επλοῦ, ἀρ-
ξαμένῳ ἐκ μυχοῦ διεκπλῶσαι ἐς τὴν ^δεὐρέην θάλασσαν,
ἡμέραι ἀναισιμῶνται τεσσεράκοντα, εἰρεσίῃ χρωμένῳ ⁶⁵
εὖρος δὲ, τῇ εὐρύτατός ἐστι ὁ κόλπος, ἡμῖσι ἡμέρης
πλοῦ. ^εῤηχίη δ' ἐν αὐτῷ καὶ ἄμπωτις ἀνὰ πᾶσαν
³ἡμέρην γίνεται. ἕτερον τοιοῦτον κόλπον ¹καὶ τὴν Αἶγυπ-
τον δοκέω γενέσθαι ^εκού· τὸν μὲν, ἐκ τῆς ^ββορηίης θα-
λάσσης κόλπον ^ιἐσέχοντα ἐπὶ ^κΑἰθιοπίης· τὸν δὲ [ἰ' Α'- 70
ράβιον, τὸν ἔρχομαι λέξων,] ἐκ τῆς νοτίης φέροντα ἐπὶ

108
Sinu
bicus
simil
quon
Ægyt
fuisse

¹ Sic M.K.V.F.a.b.c. μεγάλαίει
S. μεγάθει d. μεγάθει Schæfer.
Vulgo μεγάθεις. cf. I. 202. III.
102. 107.

^ι φράσω S.
^κ ἐξίεις] M.K.R.F.a.b.c. ἐξίων
Ald. V.S.d. Eustath. Dionys.
431. Mox ἐς τὴν θάλασσαν edd.
vett. sed τὴν om. mss. plerique
et Eustath.

¹ ἡμίσεας Stegerus.

11.

² θαλάσσης om. S. vulgo. Sed
præbent R.M.K.P.F.a.b.c.d.

^β Sic F.a. Vulgo στενός.

^ε πλοῦ K.P.F.a. ἀρξαμένου K.
R. Tum μάχου S.V. Ald. Ina-
cho Vall.

^δ Sic S. Alii εὐρείην.

^ε ῤηχίη F. et in marg. ῤηχίη αὐχ-
μός. Mox ἄμπωτις S.

¹ Sic M.K.R.F.d. καὶ ἐπὶ τὴν

Ald. V.S.a.b.c.

^ε Sic M.K.R.F.a.b.c. κου om.
Ald. V.S.d.

^β Sic K.F. cf. II. 158. 159.
IV. 37. 42. βορείης vulg. ante
Wessel. βορέ S. βορέης Ald.

^ι Sic R. Cui lectioni bene ad-
movet Wesselingius I. 193. ἐσ-
έχει δὲ ἐς ἄλλον ποταμὸν ἐκ τοῦ Εὐ-
φράτη. II. 158. ἐσέχει δὲ ἐς τὴν
Ἐρυθρὴν θάλασσαν. Aristid. II. p.
354. Jebb. εἰς τοὺς παρ' ἡμῶν τό-
πους ἐσέχει θάλασσα, ἣ καλεῖται
Κασπία. ἐσέχοντα M.K.a.b.c. ἐσ-
έχοντα F. ἔχοντα Ald. d.S. κόλ-
πον om. S. Ald.

^κ Αἰθιοπίην S. qui mox Συρίην,
σχεδὸν ἀλλήλοισι.

¹ Uncinis inclusit Schweigh-
æuserus, quasi ex scholio in-
vecta.

2 ¹έόντων. οὔτοι ²συνταβήμενοι αἱ στάδιοι Αἰγύπτου, τὸ μὲν
παρὰ θάλασσαν, ἥδη μοι καὶ πρότερον δεδήλωται ὅτι
ἑξακοσίων τέ ἐστι σταδίων καὶ τρισχιλίων· ὅσον ³ἔδ' ἐτι
ἀπὸ θαλάσσης ⁴εἰς μεσόγαιαν μέχρι Θηβέων ἐστὶ, ση- 40
3 ⁵μανέω. στάδιοι γὰρ εἰσι εἴκοσι καὶ ἑκατὸν καὶ ἑξακισ-
χίλιοι. τὸ δὲ ἀπὸ Θηβέων εἰς Ἐλεφαντίνην καλεομένην
πόλιν, στάδιοι ⁶ἑχίλιοι καὶ ὀκτακόσιοι εἰσι.

IO

Terra inter
montem
Arabicum
et Liby-
cum, olim
sine ma-
ris.

Ταύτης ὦν ⁷τῆς χώρας τῆς εἰρημένης ἡ πολλή, κα-
τάπερ οἱ ἱρέες ἔλεγον, ἔδοκεε ⁸ἔδ' καὶ αὐτῷ μοι εἶναι 45
2 ⁹ἐπικτήτος Αἰγυπτίοισι. τῶν γὰρ οὐρέων τῶν εἰρημένων
τῶν ὑπὲρ Μέμφιν πόλιν κειμένων τὸ ¹⁰μεταξὺ ἐφαίνετό
μοι εἶναί ποτε κόλπος θαλάσσης, ¹¹ὥσπερ γε τὰ περὶ
Ἴλιον καὶ Τευθρανίην, καὶ Ἐφεσόν τε καὶ Μαϊάνδρου
πεδίοι· ὥστε εἶναι σμικρὰ ταῦτα μεγάλοισι συμβα- 50
3 ¹²λέειν. τῶν γὰρ ταῦτα τὰ χωρία προσχωσάντων ποτα-
μῶν, ἐνὶ τῶν στομάτων τοῦ Νείλου, ἔοντος ἑνταστό-
μου, οὐδεὶς αὐτῶν πλήθεος πέρι ἄξιος συμβληθῆναί ¹³ἐστι. 55
4 ¹⁴εἰσὶ δὲ καὶ ἄλλοι ποταμοὶ οὐ κατὰ τὸν Νεῖλον ἔοντες

9.

¹ Sic F.a. Vulgo cum S. συν-
ταβήμενοι. Mox αἱ ante σταδίων ex
F. In pr. ἐστὶν ἐς Θήβας ἀνάπλεος
S. qui mox ἐπὶ ὀγκάζετα.

² Sic R.K.M.F.a.b.c.d. Vulgo
δὲ τῇ cum S.

³ Sic R.P. μέχρι Θηβαίων μεσό-
γαιά ἐστι vulgo, μέχρι Θηβαίων
μεσόγαιά ἐστι S. Vid. Gronovius
ad Arrian. Anab. III. 5. Mox
ὡς καλεομένης S.

⁴ χίλιοι καὶ ὀκτακόσιοι M.R.K.
F.a.c. εἴκοσι καὶ ὀκτ. Ald. Vall. b.
S. εἰ καὶ ὀκτ. d.

10.

⁵ τῆς χώρας exciderunt ex ed.
Wessel. et seqq. Mox ἱερέες S.

⁶ δὲ om. M.K. et F.a. pr. sed
in his additum a m. antiqua.
Mox ἱερέων S. et Μέμφιν.

⁷ μεταξύ γ' Ald. μ. γε φαίν. S.
γε om. M.K.

⁸ Sic M.K.F.a.b.c. ὥσπερ τὰ τε
π. 12. Ald. d. S.

⁹ Sic R.K.M.F.a.b.c. Ceteri
ὡς cum S. Collatis vero codd.
lectionibus, vide ne genuina auc-
toris scriptura hujusmodi fu-
erit, ὥσπερ τὰ τε περὶ etc. ac de-
inde ὡς γε εἶναι etc. SCHWEIGER-
JENSEN.

¹⁰ Sic M.K.F.a.c.d. ἐνταστόμου
Ald. S.b.V.R.F. pro v. l.

¹¹ ἐστὶ om. V. et delevit Schae-
ferus. Συμβληθῆναί ἐστιν S.

Συρίης· σχεδὸν μὲν ἀλλήλοισι ^m συντετραίνοντας τοὺς
 4 μυχούς, ὀλίγον δέ τι παραλλάσσοντας τῆς χώρας. ^a εἰ
 ὦν δὴ ἐβελήσει ἐκτρέψαι τὸ ῥέεθρον ἃ Νεῖλος ἐς τοῦτο τὸν
 Ἀράβιον κόλπον, τί μιν καλύψει ῥέοντος τούτου ^o ἐκχῶσ- 75
 5 θῆναι ἐντὸς γε δισμυρίων ἐτέων; ἐγὼ μὲν γὰρ ἔλπομαί
^p γε καὶ μυρίων ἐντὸς χωσθῆναι ἄν. κοῦ γε δὴ, ἐν τῷ
 προαναισιμωμένῳ χρόνῳ πρότερον ^q ἢ ἐμὲ γενέσθαι, ^r οὐκ
 ἂν χωσθεῖη κόλπος καὶ πολλῶ μείζων ἔτι τούτου, ὑπὸ
 12 τοσούτου τε ποταμοῦ καὶ οὕτως ἐργατικῶν; Τὰ περὶ 80
 Αἴγυπτον ὦν καὶ τοῖσι λέγουσι αὐτὰ πείθομαι, καὶ
 αὐτὸς ^a οὕτω κάρτα δοκέω εἶναι, ἰδὼν τε τὴν Αἴγυπτον
 προκειμένην τῆς ἐχομένης γῆς, ^b κογχυλιά τε φαινόμενα
 ἐπὶ τοῖσι ^c οὔρεσι, καὶ ἄλμην ἐπανθέουσιν, ὥστε καὶ τὰς
 2 πυραμίδας δηλέεσθαι· καὶ ^d ψάμμον μῶνον Αἰγύπτου 85
 ὅρος τοῦτο ^e τὸ ὑπὲρ Μέμφιος ἔχον· πρὸς δὲ, τῇ χώρῃ
 οὔτε τῇ Ἀραβίῃ προσούρω εὐοσὴ τὴν Αἴγυπτον προσ-
 εικέλην, οὔτε τῇ Λιβύῃ, ^f οὐ μὲν οὐδὲ τῇ Συρίῃ· (τῆς γὰρ
 Ἀραβίης τὰ παρὰ θάλασσαν Σύριοι νέμονται,) ἀλλὰ
 8 μελάγγαίον τε καὶ κατερρηγνυμένην, ὥστε εὐοσάν ἰλύν 90
 τε καὶ πρόχυσιν ἐξ Αἰθιοπίας ^h κατενηνεγμένην ὑπὸ τοῦ

12
 Argumenta
 hujus rei
 ex terra a
 vicinis di-
 versae na-
 tura.

^m Sic M.K.F. συμπεραίνοντας
 a.b.c.d.S.V.R. Ald. F. pro v. l.
 conf. Wessel. ad Diod. Sic. III.
 44. qui et Aeschyl. Choëph.
 449. indicavit.

ⁿ δὴ om. M.F.a. sed habent
 F.a. pro v. l. Mox ἐβελήσειε tan-
 quam ex Ald. R. citat Wesse-
 lingius. Atqui Aldus cum vulg.
 consentit.

^o Sic M.K.F.a.c. χωρισθῆναι
 R. χωσθῆναι S. vulg. Mox μὲν
 post ἐγὼ om. S.

^p Sic M.R.K.F.a.b.c. τε sine
 καὶ Ald. d.S.

^q ὀίμαι S.

^r Sic Ald. S.V.a.b.d. οὐκ ἀνα-

χωσθεῖη M.K.C.F. ἀναχωρισθεῖη R.
 Mox μείζων S.

12.

^a ὅτος ὅτω καταδοκέω S. οὔτω
 καταδοκέω Ald.

^b Eustath. Od. δ'. p. 1509,
 32=186, 42.

^c Sic F. Vulgo ὄρεσι.

^d βάμμον μόνον S.

^e τὸ om. d.

^f Sic P.F. et forte alii. οὐ μὲν
 vett. edd.

^g μελάγγειον Ald. S.V. Mox
 ὥστε οὔσαν S.

^h Sic M. Paris. κατενηνεγμένην
 Ald. S. κατενηνεγμένην K. κατενη-
 νημένην F. κατανεν. Ald.

3 ποταμοῦ. τὴν δὲ Λιβύην ἰδμεν ἐρυθροτέρην τε γῆν, καὶ 109
 ἡ ὑποψαμμοτέρην· τὴν δὲ Ἀραβίην τε καὶ Συρίην ἀργι-
 λωδεστέραν τε καὶ ἡ ὑπόπετρον εἴουσιν.

13 Ἐλεγον δὲ καὶ τότε μοι μέγα τεκμήριον περὶ τῆς 95
 χώρας ταύτης οἱ ἱερεῖς, ὡς ἐπὶ ἂ Μοίριος βασιλέος, ὅπως
 ἔλθοι ὁ ποταμὸς ἐπὶ ὀκτὼ πήχεας τὸ ἐλάχιστον, ἂ ἄρ-
 2 δεσκε Αἴγυπτον τὴν ἐνερθε Μέρμιος. καὶ ἂ Μοίρι οὐ κα-
 ῖν ἔτα ἂ εἰνακόσια τετελευτηκότι, ὅτε τῶν ἱερέων ἂ ταῦτα
 3 ἐγὼ ἤκουον. νῦν δὲ, ἢν μὴ ἐπ' ἐκκαίδεκα ἢ πεντεκαί-
 δεκα πήχεας ἀναβῇ τὸ ἐλάχιστον ὁ ποταμὸς, οὐκ ὑπερ- 1
 4 βαίνει εἰς τὴν χώραν. δοκέουσιν ἔτε μοι Αἰγυπτίων οἱ
 ἐνερθε ἂ τῆς λίμνης τῆς Μοίριος οἰκούντες τὰ τε ἄλλα
 χωρία καὶ τὸ καλούμενον Δέλτα, ἢν οὕτω ἡ χώρα αὐ-
 τη κατὰ λόγον ἐπιδιδόι εἰς ὕψος, καὶ τὸ ὁμοῖον ἀποδι- 5
 δοῖ εἰς αὐξήσιν, μὴ κατακλύζοντος αὐτὴν τοῦ Νείλου πεί-
 σσθαι τὸν πάντα χρόνον ἂ τὸν ἐπίλοιπον Αἰγύπτιοι, τὸ
 5 κοτε αὐτοὶ Ἑλληνας ἔφασαν πείσσεσθαι. ἡ πυθόμενοι γὰρ
 ὡς ἔεται πᾶσα ἡ χώρα τῶν Ἑλλήνων, ἀλλ' οὐ ποτα-
 μοῖσι ἄρδεται, κατὰπερ ἡ σφετέρη, ἔφασαν “ Ἑλληνας 10
 “ ψευσθέντας κοτὲ ἐλπίδος μεγάλης, κακῶς ἢ πεινή-

Quanta
 Nili altitu-
 do irrigarit
 Egyptum
 regnante
 Mæri; [ab
 a. 1358 ad
 1329. 2,
 101] quan-
 ta, Herodo-
 ti ætate.
 Fama pe-
 riculum
 esse metu-
 endum et
 Græci,
 nisi pluat,

¹ ἴσμεν K.F.

² ὑποψαμμοτέρον b.

³ ὑπόπετρον F.

13.

^a Sic M.K.F. Μύριος S. (qui tum βασιλέος pro βασιλῆος) alii et F. pro v. l. Supra ἱερέας S. ut sæpius.

^b Sic M.K.P. alii. Wesselingus attulit Abydenum Eusebii Præp. IX. 41. Vulgo ἄρδεσκε.

^c Μοίρι R. Μύρι M.K. Μοίρη F. Μόρις S.d. et alii. Mox τετελευτηκός Ald. S.

^d Sic K.R.P. alii. cf. II. 145.

Vulgo ἐνακόσια.

^e ἐγὼ ταῦτα F.

^f Sic F.S. Vulgo εἰ μὴ. Vid. Herman. de part. æv. II. 7.

^g Sic M.K.F.a.b.c. Alii cum

S. δέ μοι d. μοι δέ.

^h τῆς om. F.a. Tum μύριος S.

ⁱ εἰς ὕψος—ἀποδιδόι om. K.

^k τὸν ἐπίλοιπον om. S. qui mox οἱ Αἰγ. improbante Schweighæusero. Αἰγύπτιοι om. c. Deinde Ἑλληνας οὗτοι S.

^l πυθόμενοι R.K.M. et alii. πυνθανόμενοι Ald. S.

^m πονήσιν Ald. C.

6 “ σειν.” τὸ δὲ ἔπος τοῦτο ἐθέλει λέγειν, ὥς “ εἰ μὴ
 “ ἡ ἐθέλησει σφι ὑεὶν ὁ θεὸς, ἀλλ’ αὐχμῶ διαχρᾶσθαι,
 “ λιμῶ οἱ Ἕλληνες οὐκ αἰρεθήσονται· οὐ γὰρ δὴ σφι ἔστι
 “ ὕδατος ἢ οὐδεμία ἄλλη ἀποστρόφη, ὅτι μὴ ἐκ τοῦ Διὸς 15
 “ ἡ μῶνον.” Καὶ ταῦτα μὲν ἐς Ἕλληνας Αἰγυπτίοισι
 “ ὁρῶς ἔχοντα εἴρηται. φέρε δὲ νῦν, καὶ αὐτοῖσι Αἰγυπ-
 “ τίοισι ὥς ἔχει, φράσω. εἴ σφι ἡ θέλοι, ὥς καὶ πρότερον
 εἶπον, ἡ χώρῃ ἡ ἐνεργε Μείμφιος (αὕτη γὰρ ἔστι ἡ αὐ-
 “ ζανομένη) κατὰ λόγον τοῦ ἐπαροισχομένου χρόνου ἐς ὕψος 20
 αὐξάνεσθαι, ἄλλο τι ἢ οἱ ταύτῃ οἰκόντες Αἰγυπτίων
 πεινήσουσι; εἰ ἢ μήτε γε ὕσταί σφι ἡ χώρῃ, μήτε ὁ 110
 ποταμὸς οἷός τ’ ἔσται ἐς τὰς ἀρούρας ὑπερβαίνειν.
 3 Ἡ γὰρ δὴ νῦν γε οὗτοι ἡ ἀπονητότατα καρπὸν κομίζον-
 “ ται ἐκ γῆς, τῶν τε ἄλλων ἀνθρώπων ἡ πάντων, καὶ 25
 “ τῶν λοιπῶν Αἰγυπτίων· οἱ οὔτε ἀρότρῳ ἀναρρηγνύντες
 αὐλακὰς ἔχουσι πόνους, οὔτε ἡ σκάλλοντες, οὔτε ἄλλο
 ἐργαζόμενοι οὐδὲν τῶν ἡ ἄλλοι ἄνθρωποι περὶ λήϊον πονέ-
 “ ουσι· ἀλλ’ ἐπεὰν σφι ὁ ποταμὸς αὐτόματος ὁ ἐπελθὼν
 ἄρσῃ τὰς ἀρούρας, ἄρσας δὲ ἡ ἀπολείπη ὀπίσω, τότε 30
 σπείρας ἕκαστος τὴν ἐαυτοῦ ἄρουραν, ἐσβάλλει ἐς αὐτὴν

14
 et Ægyptiis,
 ubi non
 possit flui-
 us in ter-
 ram altius
 crescentem
 exspatiari.
 Minimo
 labore Æ-
 gyptios ter-
 ram Nilo ir-
 rigatam fruc-
 tum perci-
 pere.

ἡ ἐθέλῃσι Ald. c. ἐθέληση σφιν S.
 θελήσει F. Mox σφίσι pro σφι F.
 Ald.
 ὁ ἀναίρεθ. S.
 ἢ οὐδεμίῃ] οὐδεμία F.S.
 ἡ μῶνον C.

14.

ἡ ὁρῶς—Αἰγυπτίοισι om. S.V.
 ἢ Sic M.K.F.a. ἐθέλοι c. θέλει
 R. ἐθέλησει S.b.d. ἐθέλῃσι Ald.
 ἡ καὶ ὥς F.
 ἡ αὐξανομένη S.
 ἢ Sic S.R.M.K.V.F.a.c.d.
 παρρηχόμενον vulg. et d. Mox Αἰ-
 γυπτίων οἰκόντες S.
 ἢ Sic R.K.M.P.a.b.c. ἔεται F.

Vulgo cum S. μήτε γέυσεται σφι
 ἡ χώρῃ τὰ ἀπὸ Διὸς, μήτε.
 ἢ ἐς τὰς om. S. vulgo. Habent
 M.R.K.
 ἡ ἀπονητότατοι F.
 ἢ ἐκ γῆς R.M.K.V.F. Paris. ἐκ
 τῆς S. ἐκτὸς τῶν τε vulgo.
 ἡ πάντων K.F. ἀπ. ἀνθρώπων S.
 ἢ τῶν om. F.
 ἢ οὔτε σκάλλοντες om. S.
 ἢ οἱ ἄλλοι R.M.F.a. ἄλλοι Ald.
 ἀνθρωποι om. S.
 ὁ Sic V.R.K.S.M.F. Paris.
 ἐκατελθὼν edd. vett.
 ἢ ἀπολείπει F.a.c. ἀπολείπει S.

1 ὕς. ἐπεὰν δὲ ᾠ καταπατήσῃ τῇσι ὑσὶ τὸ σπέρμα, ᾠ μὴ-
τον τὸ ἀπὸ τούτου μένει. ἀποδινήσας δὲ ᾠ τῇσι ὑσὶ τὸν
σῖτον, οὕτω κομίζεται.

- 15 Εἰ ᾠ ᾠ βουλόμεθα γνώμησι τῇσι Ἰώνων χρᾶσθαι ᾠ τὰ
περὶ Αἴγυπτον, οἱ φασὶ τὸ Δέλτα μῶνον εἶναι Αἴγυπ- 35
τον, ἀπὸ ᾠ Περσέως ᾠ καλομένης σκοπιῆς λέγοντες τὸ
παρὰ θάλασσαν εἶναι ᾠ αὐτῆς μέχρι ᾠ Ταριχειῶν τῶν
2 Πηλουσιακῶν, ᾠ τῇ δὴ ᾠ τεσσαράκοντά εἰσι σχοῖνοι· τὸ δὲ
ἀπὸ θαλάσσης λεγόντων ἐς ᾠ μεσόγαιαν ᾠ τείνειν αὐτὴν 40
μέχρι ᾠ Κερκασάρου πόλιος, κατ' ᾠ ἣν σχίζεται ᾠ Νεῖλος,
3 ἐς τε Πηλούσιον ῥέων καὶ ἐς Κάνωβον· τὰ δὲ ἄλλα λε-
γόντων τῆς Αἰγύπτου, τὰ μὲν Λιβύης, τὰ δὲ ᾠ Αραβίης
εἶναι· ἀποδεικνύοιμεν ᾠ, τούτῳ τῷ λόγῳ χρεώμενοι,
4 Αἰγυπτίοισι οὐκ εἴδον πρότερον χώραν. ᾠ ἥδη γὰρ σφί 45
τό γε Δέλτα, ᾠς αὐτοὶ λέγουσι Αἰγύπτιοι, καὶ ἐμοὶ
δοκεῖ, ᾠς καταρρυτόν τε καὶ νεωστὶ, ᾠς λόγῳ εἰπεῖν,
5 ἀναπεφνήος. εἰ τοῖνυν σφί χώρα γε ᾠ μηδεμία ᾠ ἤρχε,
τί ᾠ περιεργάζοντο δοκέοντες πρῶτοι ἀνθρώπων γεγονέναι;

Ionum sen-
tentia de
Ægypto
refellitur.

q Sic M.R.K.F. Paris. κατα-
πατήσῃ ὑσὶ V.S. καταπατηθῇ τοῖσι
ισί Ald.

r τὸν ἀμητὸν Ald. S. ᾠ μὴτον de-
dit Schweigh. ex F.a.c. Deest
articulus M.K.P.

s Sic mss. nonnulli. Alii τοῖσι
cum S.

15.

a βουλόμεθα Benedictus, pro-
bante Schweighæusero. Mox
γνώμησι τισὶν S.

b Sic R.M.K.F.a. περὶ Αἰγύπ-
του sine τὰ Ald. b.d.S. et sic ed.
Wesseling.

c Sic F.a. Vulgo Περσέως.

d Sic M.V.K.F. Paris. Vulgo
καλομένην cum S.

e Sic R.K.F.a.c. αὐτὴν b.M.S.
Ald. Gronov. Schæfer.

f Sic S. Ταριχειῶν F.a.c. Alii
ταριχειῶν.

g Sic F.a. Vulgo τῇδε. S. τῇ
δέ.

h τεσσαρ. F.S. Ald.

i μεσόγαιαν S. passim.

k τείνειν αὐτὴν Ald. V.S.R.a.
τείνειν αὐτῶν M.K.F.c.

l Κερκασά πόλιος F.

m ἥδη] ᾠτοι γὰρ profecto enim
Benedictus. Mox δοκεῖ S.

n μηδεμία] μὴ δὲ μία F. μηδε-
μία S.

o Sic R.F.a.b.c. περιεργάζοντο
M. περιεργάζονται S.d. et vulgo.

οὐδὲ ῥ' ἔδει σφέας ἐς ⁹ διάπειραν τῶν παιδίων ἵσται, τίνα III
 6 γλῶσσαν ἑκαστὴν ἀπήσουσι. Ἄλλ' οὔτε Αἰγυπτίους ⁵¹
 δοκέω ἅμα τῷ Δέλτα τῷ ὑπ' Ἰώνων καλεομένῳ γε-
 νέσθαι, αἰεὶ τε εἶναι, ἐξ οὗ ἀνθρώπων γένος ἐγένετο·
 προΐουσης δὲ τῆς χώρας, πολλοὺς μὲν τοὺς ὑπολειπο-
 μένους ⁵⁵ αὐτῶν ἐγενέσθαι, πολλοὺς δὲ τοὺς ὑποκαταβαί-
 7 νοντας. τὸ δ' ὧν πάσαι αἱ Θῆβαι, Αἴγυπτος ἑκαλέετο·
 τῆς τὸ περίμετρον στάδιοι εἰσι εἴκοσι καὶ ἑκατὸν καὶ
 16 ἑξακισχίλιοι. Εἰ ὧν ἡμεῖς ὀρθῶς περὶ αὐτῶν γινώσκο-
 2 μεν, Ἴωνες οὐκ εὖ φρονέουσι περὶ Αἰγύπτου. εἰ δὲ ὀρθή
 ἐστὶ ⁶⁰ ἢ τῶν Ἰώνων γνώμη, Ἑλληνάς τε καὶ αὐτοὺς Ἴω-
 νας ἀποδείκνυμι οὐκ ἐπισταμένους λογιζέσθαι· οἱ φασὶ
 τρία μόρια εἶναι γῆν πᾶσαν, Εὐρώπην τε καὶ Ἀσίην
 3 καὶ Λιβύην. τέταρτον ⁶⁵ γὰρ δὴ σφέας δεῖ προσλογί-
 ζέσθαι, Αἰγύπτου τὸ Δέλτα· εἰ ⁶⁰ μή τι γέ ἐστι τῆς
 4 Ἀσίας, μῆτε τῆς Λιβύης. οὐ γὰρ δὴ ὁ Νεῖλός γε ἐστὶ,
 κατὰ τοῦτον τὸν λόγον, ὁ τὴν Ἀσίην οὐρίζων τῆς Λιβύης· ⁶⁵
 τοῦ Δέλτα δὲ τούτου κατὰ τὸ ὅζῃ περιρρήγνυται ὁ Νεῖ-
 λος, ὥστε ἐν τῷ μεταξὺ Ἀσίας τε καὶ Λιβύης γίνοιτ'
 17 ἄν. Καὶ τὴν μὲν Ἰώνων γνώμην ἀπίεμεν· ἡμεῖς δὲ ὥδε
 καὶ περὶ τούτων λέγομεν. Αἴγυπτον μὲν πᾶσαν εἶναι

17
 Asie atque
 Africae ter-

^p ἔδεε Borheckius.

⁹ ἀπειραν V.S.

^r πρῶτον S. Mox ἀπήσουσι M.S.
 K. et plerique alii. ἀπύσουσι Ald.
 vulg. Mox ἀεὶ S.

^s αὐτέων Ald. R.V. αὐτῶν M.S.

F. et cap. seq.

^t γίνεσθαι F.S. Ald.

^v ἐκαλέετο R.c.

16.

^a περὶ αὐτῶν ὀρθῶς F.

^b ἡ γνώμη τῶν Ἰώνων K.F. γ. τ.

ⁱ sine ἡ S.a.c.

^c Sic M.K.F. Paris. εἶναι om.

S. εἶναι τὴν γῆν vulgo.

^d Sic F. Ald. γὰρ σφέας δὲ
 Wesseling. cum M. σφέας δὴ K.
 δὴ σφέας b.d.S. δεῖ om. S. Ald.

^e Sic Ald. R.F.b.d. μή τέ γε
 Steph. et recent.

^f Sic R. probante Wesselingio,
 qui ἀπὸ supplendum docet. τῇ
 Λιβύῃ Ald. M.F.S.

17.

^a ἔδεε conj. Reiskius, non
 improbante Schweigh. qui in
 vulg. tamen acquiescit.

^b ταύτην τὴν ὑπ' Αἰγυπτίων οἰκειομένην, κατάπερ Κιλι- 70 minum
Nilum :
ejus iter
septem
ostia.
 κίην τὴν ὑπὸ Κιλικίων, καὶ Ἀσσυρίην τὴν ὑπὸ Ἀσσυρίων.
 1 αὔρισμα δὲ Ἀσίῃ καὶ Λιβύῃ ^cοἶδαμεν οὐδὲν ἐὼν ὀρθῶ
 3 λόγῳ, εἰ μὴ τοὺς Αἰγυπτίων ^dοὔρους. εἰ δὲ τῷ ὑπ' Ἐλ-
 λήτων νενομισμένῳ χρησόμεθα, νομιοῦμεν Αἴγυπτον πᾶ-
 σαν, ἀρξάμενιν ἀπὸ Καταδούπων τε καὶ Ἐλεφαντίνης 75
 πόλιος, δίχα διαιρέεσθαι, καὶ ἀμφοτέρων τῶν ἐπωνυμίων
 ἔχουσαι ^eτὰ μὲν γὰρ αὐτῆς εἶναι τῆς Λιβύης· τὰ δὲ,
 4 τῆς Ἀσίας. ὁ γὰρ δὴ Νεῖλος ἀρξάμενος ^fἐκ τῶν Κατα-
 δούπων, ῥέει, ^gμέσσην Αἴγυπτον σχίζων, ἐς θάλασσαν.
 μέχρι μὲν νυν Κερκασώρου πόλιος ῥέει εἰς ἐὼν ὁ Νεῖλος· 80
 τὸ δὲ ἀπὸ ταύτης τῆς πόλιος, σχίζεται τριφασίας ὁδούς·
 καὶ ἡ μὲν πρὸς ἡῶν τρέπεται, ^hτὸ καλέεται Πηλοῦσιον
 στόμα· ἡ δὲ ἑτέρα τῶν ἰοδῶν πρὸς ἐσπέρην ἔχει· τοῦτο
 5 δὲ Κανωβικὸν στόμα κέκληται. ἡ δὲ δὴ ἰθέα τῶν ὁδῶν
 τῷ Νείλῳ ἐστὶ ἥδε· ἀνωθεν φερόμενος, ἐς τὸ ὄξυ τοῦ 85
 Δέλτα ἀπικνέεται· τὸ δὲ ἀπὸ τούτου, σχίζων μέσον τὸ
 Δέλτα, ἐς θάλασσαν ἔξiei, οὔτε ἐλαχίστην μοῖρην τοῦ
 ὕδατος παρεχόμενος ^kταύτῃ, οὔτε ἥκιστα ^lοὐνομαστήν·
 6 τὸ καλέεται Σεβεννυτικὸν στόμα. ἐστὶ δὲ καὶ ἕτερα
 διφάσια στόματα, ἀπὸ τοῦ Σεβεννυτικοῦ ἀποσχισθέντα, 90
 φέροντα ἐς θάλασσαν· τοῖσι οὐνόματα κέεται τάδε, ^mτῷ 112
 7 μὲν Σαῖτικόν ⁿαὐτῶν, τῷ δὲ, Μενδήσιον. τὸ δὲ Βολβί-
 τινον στόμα καὶ τὸ Βουκολικὸν οὐκ ὀθαγενέα στόματά

^b ταύτην om. S.

^c Sic M.S.K. οἶδαμεν Ald. οἶδα
 μὲν vulg. Mox ἐὼν om. S.V.d.

^d οὔρους F.S.

^e τὰ μὲν—Ἀσίας om. S. τά τε
 τῆς Ἀσίας om. F.

^f ἐκ τῶν M.K.F.b. ἀπὸ S.a.c.d.
 Ald. Eustath. Dionys. 226.

^g μέσσην S.

^h Sic M.K.F.b. Deest τὸ a.c.

d.S. Ald.

ⁱ ὁλλων S. ὅλων b. Ald. πρὸς—τῶν
 ὁδῶν om. F. pr. Mox ἰθειά S.

^k Sic S.F.a.b.c. et alii. ταύτην
 M.K.P. edd.

^l ὀνομ. F.S.

^m τὸ μὲν S. qui mox τὸ δέ.

ⁿ αὐτέων] αὐτῶν F.S.

^o ὀθαγενέα S. cf. Lobeck. ad
 Phryn. p. 648.

18
Hammonis
responsum,
quæ terra
sit Ægyp-
tus, qui
Ægyptii.

ἔστι, ἀλλ' ὀρυκτά. Μαρτυρέει ^aδέ μοι τῇ γνώμῃ, ὅτι
τοσαύτη ἔστι Αἴγυπτος ὅσην ^bτινὰ ἐγὼ ἀποδείκνυμι τῷ ⁹⁵
λόγῳ, καὶ τὸ Ἄμμωνος χρηστήριον γενόμενον· τὸ ἐγὼ
^cτῆς ἐμεωυτοῦ γνώμης ὕστερον περὶ Αἴγυπτον ἐπυθόμην.
²^dοὶ γὰρ δὴ ἐκ Μαρῆς τε πόλιος καὶ Ἀπιοῦ, οἰκέοντες
Αἰγύπτου τὰ πρόσουρα ^eΛιβύῃ, αὐτοὶ τε δοκέοντες εἶναι
Λίβυες, καὶ οὐκ Αἰγύπτιοι, ^fκαὶ ἀχθόμενοι τῇ περὶ τὰ
ἱρὰ ^gθρησκίῃ, βουλόμενοι θηλέων βοῶν μὴ ^hἔργεσθαι,
ἔπεμψαν εἰς Ἄμμωνα, φάμενοι “οὐδὲν σφίσι τε καὶ
“ Αἰγυπτίοις κοινὸν εἶναι· οἰκέειν τε γὰρ ἔξω τοῦ Δέλ-
“ τα, καὶ ⁱοὐκ ὁμολογέειν αὐτοῖσι· βούλεσθαι τε πάν-
³“ των σφίσι ἐξεῖναι γεύεσθαι.” ὁ δὲ θεὸς σφεας οὐκ ἔα
ποιεῖν ταῦτα, φὰς “ Αἴγυπτον εἶναι ταύτην τὴν ὁ Νεῖλος
“ ἐπὶ ὧν ἄρδῃ καὶ Αἰγυπτίους εἶναι ταύτους, οἱ ἔνερθε
“ Ἐλεφαντίνης πόλιος οἰκέοντες, ἀπὸ τοῦ ποταμοῦ τού-
⁴“ του πίνουσι.” οὕτω σφι ταῦτα ἐχρήσθη. ἐπέρχεται δὲ
ὁ Νεῖλος, ἐπεὰν πληθύνῃ, οὐ μόνον τὸ Δέλτα, ἀλλὰ καὶ ¹⁰
τοῦ Λιβυκοῦ τε λεγομένου ^aχώρου εἶναι, καὶ τοῦ Ἀρα-
βίου, ἐνιαχῇ καὶ ἐπὶ δύο ἡμερέων ^bἐκατέρωθι ὁδόν, καὶ
^cπλεῦν ἔτι τούτου, καὶ ἔλασσον.

19
Nilus
quam Æ-
gypti regio-
nem inun-
det: quan-
do et quam
diu crescat
et decre-
cat: nul-
las ab eo
auras ef-
flare.

² Τοῦ ποταμοῦ δὲ φύσις πέρι, οὔτε τι τῶν ἱρέων, οὔτε
³ ἄλλου οὐδενὸς παραλαβεῖν ἐδυνάσθη. πρόθυμος δὲ ἔα
τάδε παρ' ^dαὐτῶν πυθέσθαι, ὅ τι κατέρχεται μὲν ὁ Νεῖ- ¹⁵

18.

^a Sic M.K.F.a.b.d. δέ μου S.
Ald. V.c.

^b τινὰ om. M.K.F.

^c Ita Valckenærius. Vulgo τῆσι.
ἔ. γνωμῆσι.

^d Citat Orig. contra Celsum.

V. 34.

^e Λιβύης R.

^f καὶ οὐκ ἀχ. K.P.F.B. marg.

^g Sic S. ubi τῇ περὶ τούτων θρησκ-

κίῃ. Vulgo θρησκείῃ.

^h Sic Ald. Origen. εἵργεσθαι
M.K.F.c.S.

ⁱ Sic Orig. M.K.F. οὐδὲν ἴμ.
S.a.c.b. edd. vett. Schæfer.

19.

^a χωρίου M.K.F. χώρου a.b.c.S.
V.R. Ald.

^b ἐτέρωθι S.

^c πλεόν F. Mox καὶ om. S.

^d αὐτέων] αὐτῶν F.S.

- λος πληθύνων, ἀπὸ τροπέων τῶν ἑβρινέων ἀρξάμενος, ἐπὶ
 ἑκατὸν ἡμέρας· ἑπελάσας δ' ἐς τὸν ἀριθμὸν τουτέων τῶν
 ἡμερέων, ὁπίσω ἀπέρχεται ἀπολείπων τὸ ρέεθρον· ὥστε
 βραχὺς τὸν χειμῶνα ἅπαντα διατελεῖ ἐὼν, ἕμέχρι οὗ 20
 αὐτὶς τροπέων τῶν θερινέων. τούτων ὧν περὶ οὐδενὸς οὐδὲν
 οἷός τ' ἐγενόμην παραλαβεῖν παρὰ τῶν Αἰγυπτίων, ἰστο-
 ρέων αὐτοὺς ἦντινα δύναμιν ἔχει ὁ Νεῖλος τὰ ἔμπαλιν
 5 πεφυκέναι τῶν ἄλλων ποταμῶν. ταῦτά τε δὴ τὰ ἡλε-
 λεγμένα βουλόμενος εἰδέναι, ἰστόρεον· καὶ ὅ τι αὔρας
 ἀποσπνεούσας μῶνος ἰποταμῶν πάντων οὐ παρέχεται. 113
- 20 Ἀλλὰ Ἑλλήνων μὲν τινες, ἐπίσημοι βουλόμενοι γενέσθαι 26
 σοφίην, ἔλεξαν περὶ τοῦ ὕδατος τούτου τριφασίας ὁδοὺς·
 τῶν τὰς μὲν δύο τῶν ὁδῶν ὁδὴν ἀξιῶ μνησθῆναι, εἰ μὴ
 1 ὅσον σημῆναι βουλόμενος μῶνον. τῶν ἡ ἑτέρη μὲν λέγει
 τοὺς ἑτήσιος ἀνέμους εἶναι αἰτίους πληθύνειν τὸν ποτα- 30
 3 μόν, κωλύοντας ἐς θάλασσαν ἐκρέειν τὸν Νεῖλον. πολ-
 λάκις δὲ ἑτησίοι μὲν οὐκ ὧν ἔπνευσαν, ὁ δὲ Νεῖλος ταῦτο
 4 ἐργάζεται. πρὸς δὲ, εἰ ἑτησίοι αἰτίοι ἦσαν, ἡχρῆν καὶ
 τοὺς ἄλλους ποταμοὺς, ὅσοι ὅ τοῖσι ἑτησίησι ἀντίοι ῥέουσι, 35
 ὁμοίως πάσχειν καὶ ἑκατὰ τὰ αὐτὰ τῷ Νεῖλῳ· καὶ
 μᾶλλον ἔτι τοσούτῳ, ὅσω ἐλάσσονες εἶντες, ἀσθενέστερα
 5 τὰ ῥεύματα παρέχονται. εἰσὶ δὲ πολλοὶ μὲν ἐν τῇ
 Συρίῃ ποταμοὶ, πολλοὶ δὲ ἐν τῇ Λιβύῃ, οἱ οὐδὲν ἕτοι-
- ἑ βερινέων M.K.F. Paris. Alii
 θερινῶν cum S. qui infra tamen
 θερινέων.
 ἑ πελάσας S.V.R.F. Paris. edd.
 πέλας M.K.P.
 ἑ μέχρῃς F.S. Ald. Mox τούτων
 F. pro τουτέων.
 ἑ Sic M.K.F. λεγόμενα S.V.P.
 Paris. Ald.
 ἑ ποταμῶν πάντων F. πάντων πο-
 ταμῶν vulgo.
 20.
 ἑ οὐκ ἄ. F. qui mox μόνον.
- ἑ ἑτησίους S. Attigit hæc Aris-
 tides in Ægyptio sermone p.
 331. Wess. Mox ἑτήσιοι S. ex
 emend. absque μὲν.
 ἑ οὐκων vel οὐκ ὧν libri omnes.
 οὐκων Schæferus sine causa. cf.
 III. 137. 138. SCHWEIGH. Mox
 ἑτήσιοι S.
 ἑ χρῆναι K.
 ἑ τῆσι F. τοῖσιν ἑτησίωσιν S.
 ἑ Sic M.F. Paris. κατὰ αὐτὰ K.
 κατὰ ταῦτά Ald. S.
 ἑ Sic F.a. Vulgo τοιούτων.

- 21 αὐτο πάσχουσι οἷόν τι καὶ ὁ Νεῖλος. Ἡ δ' ἑτέρα, ^αἀνε- 40
πιστημονεστέρα μὲν ἐστὶ τῆς λελεγμένης, λόγῳ δὲ εἰπεῖν,
^βθυμασιωτέρα ἢ λέγει ἀπὸ τοῦ Ὠκεανοῦ ῥέοντα αὐ-
τὸν ταῦτα μηχανᾶσθαι, τὸν δ' Ὠκεανὸν γῆν περὶ πᾶ-
22 σαι ῥέειν. Ἡ δὲ τρίτη τῶν ὁδῶν, ^απολλὸν ἐπιεικεστάτη
εἶσα, μάλιστα ἔφυσται. λέγει γὰρ δὴ οὐδ' αὐτὴ οὐ- 45
δὲν, φαμένη τὸν Νεῖλον ῥέειν ἀπὸ τηκομένης χιόνος· ὅς
ῥέει μὲν ἐκ Λιβύης διὰ μέσων Αἰθιοπῶν, ἐκδιδοῖ δὲ ἐς
² Αἴγυπτον. κῶς ὦν δῆτα ^βῥεοὶ ἂν ἀπὸ χιόνος, ἀπὸ τῶν
θερμωτάτων [^γτόπων] ῥέων ἐς τὰ ^δψυχρότερα; τῶν τὰ
πολλὰ ἐστὶ ^εἀνδρὶ γε λογίζεσθαι τοιούτων πέρι οἷω τε 50
³ εἶναι, ὥς οὐδὲ εἰκὸς ἀπὸ χιόνος μιν ῥέειν. πρῶτον μὲν
καὶ μέγιστον μαρτύριον οἱ ἄνεμοι παρέχονται, πνέοντες
⁴ ἀπὸ τῶν ^εχωρέων τουτέων θερμοί. δεύτερον δὲ, ὅτι ἄνομ-
βρος ἢ χάρη καὶ ^βἀκρύσταλλος διατελεῖ εἶσα· ἐπὶ δὲ
χιόνι πεσούσῃ, πᾶσα ἀνάγκη ἐστὶ ὕσαι ἐν πέντε ἡμέρησι· 55
⁵ ὥστε εἰ ἐχιόνιζε, ἕτεο ἂν ταῦτα τὰ χωρία. ^κτρίτα δὲ,
⁶ οἱ ἄνθρωποι ὑπὸ τοῦ καύματος μάλα νες εἶντες. ἰκτῖνοι
δὲ καὶ χελιδόνες δι' ἕτεος εἶντες οὐκ ἀπολείπουσι· γέ-
ρανοι δὲ φεύγουσαι τὸν χειμῶνα τὸν ἐν τῇ Σκυθικῇ χώρῃ
¹ γινόμενον, ^μφοιτέωσι ἐς ^νχειμασίην ἐς τοὺς τόπους τοῦ- 60

21.

^α ἀνεπιστημωτέρα S. qui mox λε-
γμένης.

^β θυμασιωτέρα M.K.

22.

^α πολλῶ R.

^β ῥέει S.F.

^γ τόπων om. Ald. S.V. Paris.
ῥέων om. K.P.F. utrumque con-
junctum Gronovius. τόπων nisi eji-
ciendum, uncinis saltim inclu-
dendum vidit Schweighæuserus.
ἀπὸ τῶν θερμωτάτων ἐς τὰ ψυχρότατα
ῥέων S.

^δ Sic M.F. ψυχρότατα V.a. Ald.

^ε Sic M.K.F. γε om. a.c.S. et
alii.

^ι οὐδὲν εἰκὸς F. οὐδὲ οἰκὸς Rei-
zsius.

^ε Sic F. Vulgo χωρίων.

^β ἀκρύσταλος S.

^ι ἕεν b.S.

^κ τρίτα δὲ S.M.K.F. Paris.
τρίτον edd.

¹ Sic F.a.S. γινόμενον c.R.
Vulgo γενόμενον.

^μ Sic F. Vulgo φοιτέωσι.

^ν Sic S.P.V.M.K.F.a.c.d.
Vulgo χειμαδίην cum b.

ιταὺς· εἰ τοίνυν ἐχμιόνιζε ^{οὐκ} καὶ ὅσονων ταύτην τὴν χώρην,
 δὲ ἥς τε ῥέει καὶ ἐκ τῆς ἄρχεται ῥέων ὁ Νεῖλος, ῥῆν
 23 αὖ τούτων οὐδέν, ὥς ἡ ἀνάγκη ἐλέγχει. Ὁ δὲ περὶ
 τοῦ Ὀκεανοῦ λέξας, ἐς ἀφανὲς τὸν μῦθον ἀνενείκας,
 οὐκ ἔχει ἔλεγχον. οὐ γάρ τινα ἔγω γε οἶδα ποταμὸν ⁶⁵
 Ὀκεανὸν εἶντα· Ὀμηρον δὲ, ἢ τινα τῶν πρότερον γενο-
 μένων ποιητῶν, δοκέω τοῦνομα ^α εὐρόντα ἐς ^β τὴν πείησιν 114
 ἐστεικασθαι.

- 4 ^α Εἰ δὲ δεῖ μεμφάμενον γνώμας τὰς προκειμένας,
^β αὐτὸν περὶ τῶν ἀφανέων γνώμην ἀποδεξασθαι, φράσω ⁷⁰
 διότι μοι δοκεῖ ^γ πληθύνεσθαι ὁ Νεῖλος τοῦ θεοῦ. τὴν
 χειμεριτὴν ὥρην ^δ ἀπελαινόμενος ὁ ἥλιος ἐκ τῆς ἀρχαίης
 διεξέδου ὑπὸ ^ε τῶν χειμῶνων, ἔρχεται τῆς Λιβύης τὰ
 3 ἄνω. ὥς μὲν νυν ἐν ἐλαχίστῳ δηλῶσαι, πᾶν εἴρηται·
^ε τῆς γὰρ αὖ ^β ἀγχοτάτῳ ἢ χώρης οὗτος ὁ θεός, καὶ ⁷⁵
 κατὰ ἣν τινα, ταύτην ^ι οἰκὸς ^κ διψῆν τε ὑδάτων μάλιστα,
 καὶ τὰ ἐγχώρια ρεύματα μαραίνεισθαι τῶν ποταμῶν.
 5 Ὡς δὲ ἐν πλείονι λόγῳ δηλῶσαι, ὧδε ἔχει. διεξιὼν τῆς
 Λιβύης τὰ ἄνω ὁ ἥλιος, τάδε ποιεῖ· ἅτε διὰ παντὸς
 τοῦ χρόνου αἰθρίου τε ^α εἰντος τοῦ ἡέρος τοῦ κατὰ ταῦτα ⁸⁰

Ipsius He-
 rodoti sen-
 tentia, Ni-
 lum aestate
 abundare,
 minui hi-
 eme, quod
 eum sol æs-
 tivus ab
 Africa su-
 periore di-
 gressus, mi-
 nus attra-
 hat; hiber-
 nus prop-
 rior, ma-
 gis.

^ο εἰ καὶ M.K.F.a.c. Alii ei om. εσθαι S.
 cum S.

^ρ Sic M.P.K.R.a.b. ἦν ἂν τι
 τούτων vulg. cum d.S. ἂν τι τού-
 των c. ἦν τούτων οὐδὲν F. absque
 do. Mox οἶδα ἔγωγε S.

23.

^α εὐρότας F.

^β τὴν om. K.S.F.a.c.

24.

^α ἦδη δὲ S. in textu, qui vulg.
 in marg.

^β Sic M.S.K.F. Paris. αὐτέων
 Ald. etc. Mox γνώμην om. Matth.

^γ Sic M.K.F.a. Vulgo πληθύν-
 εσθαι cum b.c.d. ὁ νεῖλος πληθύν-
 VOL. I.

^δ Citat Schol. Hermogen. p.
 390. Plutarch. Pl. Phil. IV. 1.

^ε τοῦ χειμῶνος d.

^ζ Sic M.K.F.a.b. Aristid. II.
 p. 341. cf. 25. 26. Alii ἐς τὰ ἄνω
 cum S.

^η Sic K.P.F.a.b. Alii om. ἂν
 cum S.

^θ Sic M.P.F.b.c. Vulgo ἀγχο-
 τάτῳ γε. ἀγχοτάτῳ γε ἢ α. ἀγχο-
 τάτῳ γε S.

^ι Sic Gronov. et Wessel. οἰκὸς
 S.F.d. edd. vett.

^κ διψῆν S.

25.

^α Sic a.b.c.d.S.V.R. Ald. de-

τὰ χωρία, καὶ ^b ἀλεεινῆς τῆς χώρας εὔσης, ^c οὐκ ἔόντων
 ἀνέμων ψυχρῶν, διεξιὼν ποιεῖ οἶον περ καὶ τὸ θέρος
^a εἴθε ποιεῖν, ἰὼν τὸ μέσον τοῦ οὐρανοῦ. ἔλκει γὰρ ἐπ'
 ἑαυτὸν τὸ ὕδωρ· ἐλκύσας δὲ, ^e ἀπαθείε ἐς τὰ ἄνω χωρία·
 ὑπολαμβάνοντες δὲ οἱ ἄνεμοι, καὶ διασκιδάντες, τή-
 3 κουςι· καὶ εἰσι ^f οἰκώτως οἱ ἀπὸ ταύτης τῆς χώρας πνέ-
 οντες, ὃ τε νότος, καὶ ὁ λιψ, ἀνέμων πολλὸν τῶν πάν-
 3 των ὑετώτατοι. ^g δοκεῖ δέ μοι οὐδὲ πᾶν τὸ ὕδωρ τὸ ἐπέ-
 τειν ἐκάστοτε ἀποπέμπεσθαι τοῦ Νείλου ὁ ἥλιος, ἀλλὰ
 4 καὶ ^h ὑπολείπεσθαι περὶ ἑαυτόν. πρηγνόμενου δὲ τοῦ χει-
 μῶνος, ἀπέρχεται ὁ ἥλιος ἐς μέσον τὸν οὐρανὸν ὀπίσω·
 καὶ τὸ ἐνθεῦτεν ἤδη ὁμοίως ἀπὸ πάντων ἔλκει τῶν ποτα-
 5 μῶν. τέως ⁱ δὲ οἱ μὲν, ^k ὁμβρίου ὕδατος συμμισγομένου
 πολλοῦ ^l αὐτοῖσι, ἅτε ὑομένης τε τῆς χώρας καὶ κεχα-
 ραδρωμένης, ρέουσι μεγάλοι· τοῦ δὲ θέρος, τῶν τε ὁμ-
 βρων ἐπιλείποντων αὐτοὺς, καὶ ὑπὸ τοῦ ἡλίου ἐλκόμενοι, ^m
 6 ἀσθενέες εἰσὶ. ὁ δὲ Νεῖλος ἔων ἄνομβρος, ἐλκόμενος ⁿ δὲ
 ὑπὸ τοῦ ἡλίου, μῶνος ποταμῶν ταῦτον τὸν χρόνον οἰκώτως
 αὐτὸς ἑαυτοῦ ρέει ^o πολλῶ ὑποδεέστερος ἢ τοῦ θέρος·
 τότε μὲν γὰρ μετὰ πάντων ^o τῶν ὑδάτων ἴσον ἔλκεται,
 τὸν δὲ χειμῶνα, μῶνος πιέζεται. οὕτω τὸν ἥλιον νενό-
 26 μικα ^p τούτων αἴτιον εἶναι. Αἴτιος δὲ ^a αὐτὸς οὗτος, ⁱ

est ἐόντος M.K.F. Supra πλείονι
 S. qui mox τὸ κατά.

^b Gl. in P. θερμῆς.

^c Sic S. (όντων S.) b. καὶ ἀ-
 νέμων sine οὐκ ἔόντων F.a.c.d. Ald.
 Gronov. Sic itaque M.K.P. ut
 videtur.

^d Sic F. Vulgo εἴθεε. S. εἴθε.

^e ἀπαθεί F.S.

^f Sic M.K.F. Paris. Vulgo
 εἰκώτως, quomodo F. mox.

^g δοκίω δὲ S.

^h ὑπολείπεσθαι S.P.V.F.a.b.d.

ἀπολείπεσθαι c. et al.

ⁱ δὲ αἱ om. S.

^k ὁμβρίου τοῦ ὕ. S.V.A.B. Ald.

^l αὐτῶν, διὰ τε R. τε post ὑομέ-
 νης om. S.

^m δὲ om. F. Mox εἰκώτως S.

ⁿ Sic S.R.K.M.F. Paris. Alii

πολλόν.

^o τῶν om. S.

^p Sic M.K.P.F. Paris. Alii
 τούτου cum S.

26.

^a Sic Wessel. ἐνυτὸς S. ὁ αὐτὸς

- κατὰ γνώμην τὴν ἐμὴν, καὶ τὸν ἥερα ξηρὸν ὃ τὸν ταύτῃ
 εἶναι, ὁ διακαίων τὴν διεξοδὸν ὁ αὐτῷ οὕτω τῆς Λιβύης
 τὰ ἄνω θέρος αἰεὶ κατέχει. Εἰ δὲ ἡ στάσις ἥλλακτο
 τῶν ὠρέων, καὶ τοῦ οὐρανοῦ τῇ μὲν ὅ νῦν ὁ βορέης τε καὶ ὁ
 χειμῶν ἐστάσι, ταύτῃ μὲν τοῦ νότου ἦν ἡ στάσις καὶ
 τῆς μεσαμβρίας, τῇ δὲ ὁ νότος ὅ νῦν ἔστηκε, ἡ ταύτῃ δὲ ὁ
 3 βορέης· εἰ ταῦτα ὁ οὕτω εἶχε, ὁ ἥλιος ἂν ἀπελαυνόμενος
 ἐκ μέσου τοῦ οὐρανοῦ ὑπὸ τοῦ χειμῶνος καὶ τοῦ βορέω,
 ἦτε ἂν τὰ ἄνω τῆς Εὐρώπης, κατὰπερ νῦν ἡ τῆς Λιβύης 115
 4 ἔρχεται. ὁ διεξιόντα δ' ἂν μιν διὰ πάσης Εὐρώπης, 11
 ἔλπομαι ποιεῖν ἂν τὸν Ἰστρον τὰ περ νῦν ἐργάζεται τὸν
 27 Νεῖλον. Τῆς αὐρῆς δὲ περί, ὅτι ὁ οὐκ ἀποπνέει, τήνδε
 ἔχω γνώμην, ὥς κάρτα ἀπὸ θερμῶν χωρέων οὐκ οἰκός
 ἐστὶ οὐδὲν ἀποπνέειν· αὐρὴ δὲ ἀπὸ ψυχροῦ τινος φιλέει 15
 πνέειν.
- 28 Ταῦτα μὲν νυν ἔστω ὥς ἐστὶ τε καὶ ὥς ἀρχὴν ἐγέ-
 νετο. Τοῦ δὲ Νείλου τὰς πηγὰς οὔτε Αἰγυπτίαν, οὔτε
 Λιβύαν, οὔτε Ἑλλήνων τῶν ἐμοὶ ἀπικομένων ἐς λόγους,
 οὐδεὶς ὑπέσχετο εἰδέναι, εἰ μὴ ἐν Αἰγύπτῳ ὅ ἐν Σαΐ πόλει 20
 1 ὁ γραμματιστὴς τῶν ἱρῶν χρημάτων τῆς Ἀθηναίης. οὗτος

Conversioni
 cæli regio-
 nibus, Di
 nubio ide
 eventurum

Auras pro-
 ter ferro-
 rem nullis
 expirare.

De Nili
 fontibus
 quid Sait
 quidam
 narravit:
 eorum pro
 fundam a-
 titudinem
 Præmetti

K.P.F.a. οὕτως vulgo. Mox καὶ
 τοῦ τὸν ἥερα Reiskius. Articulum
 in talibus negligere Herodotum
 collato c. 20. monet Schweigh-
 æuserus.

^b Sic R.M.K.F. Paris. αὕτη
 S.V. ταύτῃ sine τὸν Ald.

^c δικαίων S. δικαίων τὸν Λιβύην
 τῆς διόλου. οὕτω τῆς Λιβ. d.

^d αὐτῷ M.K.F.a.c. Ald. om.

S. αὐτοῦ vulg. οὕτω om. b.

^e ὅν F.

^f ἡ σύστασις F.

^g ὁ om. F.

^h συνίστηκε F.S.

ⁱ ταύτῃ δὲ S.

^k Sic F. Vulgo οὕτως.

^l Sic S.M.K.P.F. Paris. Alii
 τὰ Λιβύης.

^m Sic M.K.F.a.b.c. διεξιόντα
 δέ μιν Ald. διεξιὼν δ' ἂν ἡμῖν S.d.
 27.

ⁿ Sic M.K.P.F.a.b.c. ἀποπνέει
 ἀπὸ τοῦ Νείλου, τήνδε d.S. edd.
 vett. Mox χώρων S.

28.

^o τὴν ἀρχὴν S.b. cf. I. 86. 140.
 Mox τοῦ Νείλου δὲ S. ubi ἑλλήνων
 —Λιβύων.

^p Hinc Pollux IV. 19. Aristid.
 II. p. 343. WESSEL. Mox ἱέρων
 S.

cho frustra
inquisitam
esse.

ἔμοι γε παίζειν ἔδοκεε, φάμενος εἶδέναι ἀτρεκέως.
ἔλεγε δὲ ὧδε· “Εἶναι δύο οὔρεα ἐς ὅζῃ τὰς κορυφὰς
“ ἀπιγμένα, ἑμεταξὺ Σύνης τε πόλιος κείμενα τῆς
“ Θηβαΐδος, καὶ Ἐλεφαντίνης· οὐνόματα δὲ εἶναι τοῖσι 25
3 “ αὔρεσι, τῷ μὲν, Ἰκρῶφι, τῷ δὲ, Μῶφι. τὰς ὧν δὴ πη-
“ γὰς τοῦ Νείλου, εἰσάσας ἀβύσσους, ἐκ τῷ μέσῳ τῶν
“ οὔρεων ἑτούτων ῥέειν· καὶ τὸ μὲν ἡμισυ τοῦ ὕδατος, ἐπ’
“ Αἰγύπτου ῥέειν καὶ πρὸς βορρῇν ἄνεμον· τὸ δ’ ἕτερον
4 “ ἡμισυ, ἐπὶ Αἰθιοπίας τε καὶ νότου. ὥς δὲ ἀβυσσοὶ εἰσι 30
“ αἱ πηγαί, ἐς διάπειραν ἔφη τούτου Ἡρακλῆα·
5 “ γύπτου βασιλέα ἀπικέσθαι. πολλέων γὰρ αὐτὸν χι-
“ λιάδων ὀργυιέων πλεζάμενον ἑκάλον, κατεῖναι ταύτη,
6 “ καὶ οὐκ ἔξικέσθαι ἐς βυσσόν.” 35
“ Οὕτω μὲν δὴ ὁ
γραμματιστὴς, εἰ ἄρα ταῦτα γενόμενα ἔλεγε, ἀπέφαινε, 35
ὥς ἐμὲ κατανοεῖν δῖνας τινὰς ταύτη εἰσάσας ἰσχυρὰς
καὶ παλιρροίην· οἷα ἡ δὲ ἐμβάλλοντος τοῦ ὕδατος τοῖσι
οὔρεσι, μὴ δύνασθαι κατιεμένην ὁ καταπειρητηρίην ἐς βυσ-
σὸν ἵεναι. Ἄλλου δὲ οὐδενὸς οὐδὲν ἐδυνάμην πυθέσθαι.
ἀλλὰ τοσόνδε μὲν ἄλλο ἐπὶ μακρότατον ἐπυθόμην, μέχρι 40
μὲν Ἐλεφαντίνης πόλιος αὐτόπτης ἐλθὼν, τὸ δ’ ἀπὸ

29

Ultra Ele-
phantinam
qualis Nili
cursus: in-

ἑ Sic M.K.P. δέ μοι γε F. Alii
γε om. cum Ald. γ’ ἔμοιγε S. qui
mox ὄρεα.

ἡ ἀπιγμένα S.

ἑ Perstringit hæc imprudenter
Strabo XVII. p. 1174=818.
WESS. τε om. S. ubi κείμενα
—πόλιος.

ἰ Χρῶφι—Μῶφι b.d.S.

ῥ τουτέων ῥέειν] τουτέων S. του-
των β. F. ὄρεων et supra ονόματα
—ὄρεσι S.

ἡ Sic F. Ψαμμῆτιχον S. Ψαμ-
μήτιχον edd. pleræque.

ἰ ὀργυιέων K.S.

ἑ κάλων K.d.

ἰ ἐξικέσθαι b.d.

ἡ ὄρεος S.

ἡ δὲ om. M.K.F. ἐμβάλλοντος
K.F. ἐμβαλόντος S. Ald. Locum
e conjectura sic edidit Schweigh-
æuserus; ἀπέφαινε· ὥς ἐμὲ κατα-
νοεῖν, διὰ δῖνας τινὰς ταύτη εἰσάσας
ἰσχυρὰς καὶ παλιρροίην, οἷα ἐμβάλ-
λοντος κ. τ. λ. sed mentem mu-
tavit in annotationibus. Mox
ὄρεσι S.

ἑ Sic M.K.F.c. Alii καταπει-
ρατ. cum S. κατιεμένην om. S.
Tum ἐς βυθὸν P.K.S.

29.

ἡ Sic M.K.S.F. Paris. Alii ἀπὸ
ταῦδε. cf. Aristides II. p. 344.
Mox ἀκρυῇ Ald.

τούτου, ἀκοῇ ἤδη ἱστορέων. Ἀπὸ Ἑλεφαντίνης πόλιος
 ἄνω ἰόντι, ἄναντές ἐστι χωρίον· ταύτῃ ὧν ^b δεῖ τὸ πλοῖον
 διαδήσαντας ἀμφοτέρωθεν, κατάπερ βοῦν, πορεύεσθαι·
 ἣν δὲ ἀπορραγῇ, τὸ πλοῖον ^d οἴχεται φερόμενον ὑπὸ ἰσ- 45
 3 χύος τοῦ ρόου. τὸ δὲ χωρίον τοῦτο ἐστὶ ἐπὶ ἡμέρας
 ἑτέσσερας πλόος· σκολιὸς δὲ ταύτῃ, κατάπερ ὁ Μαίαν-
 δρος, ἐστὶ ὁ Νεῖλος. σχοῖνοι δὲ δυνάδεκά εἰσι οὔτοι, τοὺς
 4 δεῖ ^e τούτῳ τῷ τρόπῳ διεκπλῶσαι. καὶ ἔπειτα ^f ἀπίζεαι 116
 ἐς πεδίον λεῖον, ἐν τῷ νῆσον περιρρέει ὁ Νεῖλος. ^h Τα- 50
 5 σχομφῶ ὄνομα αὐτῇ ἐστί. αἰκέουσι δὲ ⁱ τὰ ἀπὸ Ἑλε-
 φαντίνης ἄνω Αἰθίοπες ἤδη, καὶ τῆς νήσου τὸ ἥμισυ· τὸ
 δὲ ἥμισυ, Αἰγύπτιοι. ἔχεται δὲ τῆς νήσου λίμνη μεγάλη,
 τὴν περίξ νομάδες Αἰθίοπες νέμονται· ^k τὴν διεκπλώσας, 55
 ἐς τοῦ Νείλου τὸ ρέεθρον ἤξεις, τὸ ἐς τὴν λίμνην ταύτην
 6 ἐκδιδοῖ. καὶ ἔπειτα ἀποβὰς, παρὰ τὸν ποταμὸν ὁδοι-
 πορίην ποιῆσαι ἡμερέων ^l τεσσαράκοντα· σκόπελοί τε
 γὰρ ἐν τῷ Νείλῳ ὅξεις ἀνέχουσι, καὶ χοιράδες ^m πολλάί
 7 εἰσι, δι' ὧν οὐκ οἶά τε ἐστὶ πλέειν. διεξελθὼν δὲ ἐν τῇσι 60
 τεσσαράκοντα ἡμέρησι τοῦτο τὸ χωρίον, αὐτὶς ἐς ἕτερον
 πλοῖον ⁿ ἐμβὰς, δυνάδεκα ἡμέρας πλεύσει· καὶ ἔπειτα
 8 ὅ ἤξεις ^p ἐς πόλιν μεγάλην, τῇ ὀνομά ἐστι Μερὴ. λέ-
 γεται δὲ αὕτη ἡ πόλις εἶναι μητρόπολις τῶν ἄλλων

sula Ta-
 chompo :
 Æthiopes :
 lacus in-
 gens : Me-
 roe urbs,
 et ibi Jovis
 ac Liberi
 cultus, Jo-
 visque ora-
 culum.

^b Sic Paris. Valla, probante Valckenærio. Alii δῆ.

^c Sic M.P. διαδήσαντες S.F. διαδήσαντα a.c. Ald.

^d Sic M.K.F.d. οἴχεται S.a.c.b. Vulgo ἔχεται.

^e τέσσαρας F.S. Ald.

^f τούτῳ τρόπῳ K.F.

^g Sic Ald. S.R.C.F. ἀπίζεαι M. Mox ἐν ᾧ S.

^h Steph. in v. et Σχομφῶ.

ⁱ τὰ om. S.

^k τὴν δὲ ἐκπ. ἐκ τοῦ N. τὸ βέιθ-
 ρον ἤξεις, τὸ ἐκδ. ἐς τὴν λίμνην S.

^l τεσσαράκ. F.S. Ald.

^m ἀνέχουσι c. Mox ἐν om. Ald.

ⁿ ἐσβὰς K.P.F. Vulg. habet Longinus de Subl. c. 26. ubi mox δι' pro δυνάδεκα.

^o ἴζεαι Ald. R.V.b.d. ἤξεις Lon-
 ginus M.K.S.a.c. ἤξει F. ἤξεις
 item Lucianus Ver. Hist. II. 27.
 Omnes ἤξεις c. 30.

^p Cf. Stephanus in Μερῇ.

30 Inde Automoli, coloni Ægyptii, qui a Psammeticho in Æthiopiam transfugerunt: Ægyptia praesidia tria: mitiores facti Æthiopes imitandis moribus colorum.

9 Αἰθιοπῶν. οἱ δ' ἐν ^α ταύτῃ Δία θεῶν καὶ Διόνυσον μού- 65
 νους σέβονται, τούτους τε μεγάλως τιμῶσι· καὶ σφι
 10 μαντήϊον Διὸς ^ι κατέστηκε. στρατεύονται δ' ἐπεὰν σφεας
 ὁ θεὸς οὗτος κελεύῃ διὰ ^θ θεσπισμάτων· καὶ, τῇ ἂν κε-
 λεύῃ, ἐκείσῃ. Ἀπὸ δὲ ταύτης τῆς πόλιος πλέων, ἐν ἴσῳ
 χρόνῳ ἄλλῳ ἤξεις ἐς τοὺς Αὐτομόλους, ἐν ὅσῳ περ ἐξ ⁷⁰
 Ἐλεφαντίνης ἦλθες ἐς τὴν μητρόπολιν ^α τὴν Αἰθιοπῶν.
 2 τοῖσι δὲ Αὐτομόλοισι τούτοις οὐνομά ἐστι ^β Ἀσμάχ· δύ-
 νатаι δὲ τοῦτο τὸ ἔπος κατὰ ^γ τὴν Ἑλλήνων γλῶσσαν,
 3 οἱ ἐξ ἀριστερῆς ^δ χειρὸς παριστάμενοι βασιλεῖ. ἀπέστη-
 σαν δὲ αὐταὶ ^ε τέσσαρες καὶ εἴκοσι μυριάδες Αἰγυπτίων ⁷⁵
 τῶν μαχίμων ἐς τοὺς Αἰθίοπας· τούτους, δὲ αἰτίην τοι-
 4 ᾗδε. ἐπὶ Ψαμμίτιχου ^ε βασιλέως φυλακαὶ ^β κατέστα-
 σαν ἐν τε Ἐλεφαντίνῃ ^ι πόλει πρὸς Αἰθιοπῶν, καὶ ἐν
 Δάφνησι τῇσι Πηλουσίησι ἄλλη δὲ πρὸς Ἀραβίων ^κ τε
 5 καὶ ^ι Σύρων, καὶ ἐν Μαρῇ πρὸς Λιβύης ἄλλη. ἔτι δὲ ⁸⁰
 ἐπ' ἐμεῦ καὶ Περσέων κατὰ ταῦτα αἱ φυλακαὶ ἔχουσι,
 ὥς καὶ ἐπὶ Ψαμμίτιχου ἦσαν· καὶ ^μ γὰρ ἐν Ἐλεφαντίνῃ
 6 Πέρσαι φρουρέουσι, καὶ ἐν Δάφνησι. τοὺς ὧν δὴ Αἰγυπ-
 τίους τρία ἔτεα φρουρήσαντας ἀπέλυε οὐδεὶς τῆς φρου-
 ρῆς· οἱ δὲ, βουλευσάμενοι καὶ κοινῇ λόγῳ χρησάμενοι, ⁸⁵
 πάντες ἀπὸ ^ν τοῦ Ψαμμίτιχου ἀποστάντες, ἦσαν ἐς
 7 Αἰθιοπίην. Ψαμμίτιχος δὲ πυθόμενος, εἰδῶκε. ὥς δὲ

^α αὐτῇ F. Mox μόνους S.

^ι κατεστήκεε F.

^θ θεσπισματος S.

30.

^α Sic K.M.P. τῶν Αἰθ. A.B.S. F. Ald.

^β Sic Ald. Paris. S.V. R. Ἀσ-
 χάμ M.P.K. Ἀχάμ F. Ἀσμάχην
 Stephanus Byz. in Αὐτόμολοι.

^γ τὴν τῶν Ἑλ. S.

^δ χειρὸς Steph. Byz.

^ε τέσσαρες F.S.

^ι τούτους om. S.

^θ Sic S. qui ψαμμητίχου. ut et
 infra. βασιλέως vulgo.

^κ κατέστησαν F.S.

^ι Sic K. Vulgo πῶλει cum S.

^κ Sic Ald. c.S. τε om. M.K.

^ι Σύρων Sic S.a.b.d. Vall. Ἀσ-
 συρίων F.c. et vulgo.

^μ γὰρ Ἐλεφαντίνην S.b.

^ν τοῦ om. f.

κατέλαβε, ἔδεετο, πολλὰ λέγων, καὶ σφεας θεοὺς πα-
 τρώους ἀπολιπεῖν οὐκ ἔα, καὶ τέκνα, καὶ γυναῖκας.
 8^ο τῶν δέ τινα λέγεται δείξαντα τὸ αἰδοῖον εἰπεῖν “ ἔνθα 117
 “ ἂν ταῦτο ἦ, ἔσθαι αὐτοῖσι ἐνθαῦτα καὶ τέκνα καὶ 90
 9^ο “ γυναῖκας.” Οὗτοι ἐπεὶ τε ἐς Αἰθιοπὴν ἀπίκοντο, δι-
 δᾶσι Ῥσφέας αὐτοὺς τῷ Αἰθιοπῶν βασιλεῖ. ὁ δὲ σφεας
 10 τῷδε ἀντιδωρέεται. ἥσάν οἱ διάφοροί τινες γεγονότες τῶν
 Αἰθιοπῶν· τούτους ἐκέλευε ἐξελόντας, τὴν ἐκείνων γῆν 95
 11 οἰκεῖν. ταύτων δὲ ἐσοικισθέντων ἐς τοὺς Αἰθιοπας, ἡμερώ-
 τεροι γεγόνασι Αἰθιοπες, ἤθεα μαθόντες Αἰγύπτια.

- 31 Μέχρι μὲν νυν ^ατεσσέρων μηνῶν πλόου καὶ ὁδοῦ γι-
 νώσκεται ὁ Νεῖλος, πάρεξ τοῦ ἐν Αἰγύπτῳ ρεύματος.
 2^ο ^βτεσσῦτοι γὰρ συμβαλλομένῳ μῆνες εὐρίσκονται ἀναισι-
 μούμενοι ἐξ Ἑλεφαντίνης πορευομένῳ ἐς τοὺς Αὐτομόλους 1
 3 τούτους. ῥέει δὲ ἀπὸ ἐσπέρης τε καὶ ἡλίου δυσμέων.
 Τὸ δὲ ἀπὸ τοῦδε, οὐδεὶς ἔχει σαφέως φράσαι· ἐρήμος
 32 γὰρ ἐστὶ ἡ χώρα αὕτη ὑπὸ καύματος. Ἄλλὰ ^ατάδε
 μὲν ἤκουσα ἀνδρῶν Κυρηναίων, φαμένων ἐλθεῖν ^βτε ἐπὶ 5
 τὸ Ἀμμωνος χρηστήριον, καὶ ἀπικέσθαι ^γἐς λόγους Ἑτε-
 ἀρχῇ τῷ Ἀμμωνίων βασιλεῖ· καὶ κως ἐκ λόγων ἄλλων
 ἀπικέσθαι ἐς λέσχην περὶ τοῦ Νείλου, ὡς οὐδεὶς αὐτοῦ
 οἶδε τὰς πηγὰς· καὶ τὸν Ἑτέαρχον φάναι ἐλθεῖν κοτε
 2 παρ’ αὐτὸν ^δΝασαμῶνας ἀνδρας. τὸ δὲ ἔθνος τοῦτό ἐστι 10

Nilum
 apud Auto-
 molos flu-
 ere ab oc-
 cidente :
 quod ultra,
 incomper-
 tum.

Quid Cy-
 renæi qui-
 dam retu-
 lerint de
 quinque
 Nasamo-
 num pro-
 fectione ad
 inspicien-
 das Africæ
 solitudines:
 per quas
 eos ad Ze-

^ο Sic F.f. Alii τὸν δὲ cum S.

^ρ Sic a. et vulgo. σφέας ἐνω-
 πους S. K. M. P. F. σφέας αὐτοὺς
 Ald. ὁ δὲ σφεας — αἰθιοπῶν S.
 marg.

31.

^α τεσσάρων F. Mox γινώσκεται
 ὁ γινώσκεται S.

^β Sic Schæferus ex Reiskii
 correctione Wesselingio proba-
 tu. τωσῦτῃ V.S. αὐτοῖς vulgo.

^γ ἡλίου om. S.b.d. Supra ἐσ-
 περήης F.

32.

^α Sic S.V.a.b.c.d.R. Ald. τὰ
 μὲν M.K.F.

^β τε om. F.

^γ ἐς λόγους περὶ τοῦ Νείλου M.K.
 F. qui περὶ τοῦ Νείλου retinent in
 seqq.

^δ Cf. Stephanus Byz. in v.
 Eustathius ad Dionys. 209.

phyrum itinere facto, invenisse fluvium in quo crocodili essent, meantem ab occidente ad orientem.

μὲν Λιβυκὸν, νέμεται δὲ τὴν Σύρτιν τε καὶ τὴν ὁπρὸς ἡῶ
 3 χάρην τῆς Σύρτιος οὐκ ἐπὶ πολλόν. ἀπικομένους δὲ τοὺς
 Νασαμῶνας, καὶ εἰρωτευμένους εἴ τι ἔχουσι πλέον λέγειν
 περὶ τῶν ἐρήμων τῆς Λιβύης, φάναι, παρὰ σφίσι γε-
 νέσθαι ἀνδρῶν δυναστῶν παῖδας ὑβριστάς· τοὺς ἄλλα τε 15
 μηχανᾶσθαι ἀνδρωθέντας περισσὰ, καὶ δὴ ἑκαὶ ἀπο-
 κληῶσαι πέντε ἑωυτῶν, ὁψομένους τὰ ἐρῆμα τῆς Λιβύης,
 καὶ εἴ τι πλέον ἴδοιεν ἑτῶν τὰ μακρότατα ἰδομένων.
 4 (Τῆς γὰρ Λιβύης τὰ μὲν κατὰ τὴν ὁβορηίην θάλασσαν,
 ἀπ' Αἰγύπτου ἀρχάμενοι μέχρι ἱ Σολέωντος ἄκρης, ἡ 20
 τελευταὶ τῆς Λιβύης, παρήκουσι παρὰ πᾶσαν Λίβυες,
 καὶ Λιβύων ἔθνεα πολλὰ, πλὴν ὅσον Ἑλληνες καὶ
 5 Φοίνικες ἔχουσι. τὰ δὲ ὑπὲρ θαλάσσης τε καὶ τῶν ἑπὶ
 θάλασσαν κατηκόντων ἀνθρώπων, τὰ κατύπερθε θηριώδης
 ἐστὶ ἡ Λιβύη· τὰ δὲ κατύπερθε τῆς θηριώδους, ψάμμος τέ 25
 6 ἐστὶ, καὶ αὐτὸς δεινῶς, καὶ ἐρῆμος πάντων.) “ Ὡς ἔπει 11

^c προσηχάρην S. πρὸς ἑω χάρην K.
 F. Mox εἰρωτευμένους S. Infra τῆς
 om. Ald.

^f καὶ om. F. Supra περισσὰ
 ἀνδρωθέντας S.

^g Sic M.K.F.a.b.d. τῶν μακρό-
 τατα c. Ald. τῶν μακροτάτων S.

^h βορηίην S.

ⁱ Σολέωντος K.

^k ἥ τελευτᾷ τὰ Reizius, Reiskium sequutus. Vulgo cum S. ἡ τελευτᾷ τῆς, unde Wesselingius ἥ τελευταὶ τῆς A. Vetusti codd. τελευταῖ. τελευταὶ K. Minus placet Schweighæuseri conjectura ἡ τελευταὶ τῆς.

^l Sic Ald. S.a.b.c.d.V.R. ὑπὲρ
 θ. M.K.P.F.

^m εἶπον ἄν ed. Reizius, e nonneminis emendatione Wesselingio recte improbata, et Her-

manno, quem vide ad Vigerum n. 241. p. 784. ed. sec.

Ib. Orationem esse ἀνακλίνουσαν recte vidit Hermannus: apodosin a verbis διεξεληθέντας δὲ χάρην seqq. incipere monens. Quod mihi secus videtur: nam in protasi commemorari, tanquam aliunde vel per se satis nota, non possunt ea, quæ et nondum commemorata sunt, et caput narrationis continent, ut h. l. ἰέναι τὰ πρῶτα μὲν διὰ τῆς εἰκομένης, ταύτην δὲ διεξεληθέντας κ. τ. λ. Itaque mihi Herodotus, quum dicere vellet ἐπεὶ ἄν τοὺς νεηνίας ἀποπεμπομένους ὑπὸ τῶν ἡλίκων, ὕδασι τε καὶ σιτίαισι εὖ ἐξηρτυμένους ἰέναι, ἰέναι πρῶτα μὲν etc. prius ἰέναι omisisse, ut apodosis hæc sit ἰέναι πρῶτα μόν. De

- “ ὦν τοὺς νεηίας ἀποπεμπομένους ὑπὸ τῶν ἡλίκων,
 “ ὕδασι τε καὶ σιτίοισι εὖ ὀξηρτυμένους, ἰέναι τὰ
 “ πρῶτα μὲν διὰ τῆς οἰκομένης· ταύτην δὲ διεξελθόντας,
 “ ἐς τὴν θηριώδεα ἀπικέσθαι· ἐκ δὲ ταύτης, τὴν ἐρήμον 30
 1 “ διεξιέναι, τὴν ὁδὸν ποιευμένους πρὸς ζέφυρον ἄνεμον·
 “ διεξελθόντας δὲ χῶρον πολλὸν ψαμμώδεα, καὶ ἐν
 “ πολλῇσι ἡμέρησι, ἰδεῖν δὴ κοτε δένδρεα ἐν πεδίῳ πε-
 “ φυκῆτα· καὶ σφεας προσελθόντας, ἄπτεσθαι τοῦ ἔπε-
 8 “ ὄντος ἐπὶ τῶν δενδρέων καρποῦ. ἀπτομένοισι ^ρ δέ σφι 35
 “ ἐπελθεῖν ἄνδρας μικροὺς, μετρίων ἐλάσσονας ἀνδρῶν,
 “ λαβόντας δὲ ἄγειν σφέας· φωνῆς δὲ οὔτε τι τῆς ἐκεί-
 “ νων τοὺς ^ρ Νασαμῶνας γινώσκειν, οὔτε τοὺς ἄγοντας
 9 “ τῶν Νασαμῶνων. ἄγειν τε δὴ αὐτοὺς δι’ ἐλέων με-
 “ γίστων, καὶ διεξελθόντας ταῦτα, ἀπικέσθαι ἐς πόλιν, 40
 “ ἐν τῇ ἅπαντας εἶναι τοῖσι ἄγουσι τὸ μέγαθος ἴσους,
 10 “ χρῶμα δὲ μέλανας. παρὰ δὲ τὴν πόλιν ῥέειν ποταμὸν
 “ μέγαν· ῥέειν δὲ ἀπὸ ἐσπέρης αὐτὸν πρὸς ἥλιον ἀνατέλ-
 13 “ λοντα· φαίνεσθαι δὲ ἐν αὐτῷ κροκοδείλους.” Ὁ μὲν
 δὴ τοῦ Ἀμμωνίου Ἐτεάρχου λόγος ἐς τοῦτό μοι ^α δεδῆ- 45
 λώσθαι· πλὴν ὅτι “ ἀπονοστήσαί τε ἔφασκε τοὺς Νασα-
 “ μῶνας, ^β ὥς οἱ Κυρηναῖοι ἔλεγον· καὶ ἐς τοὺς οὗτοι
 2 “ ἀπίκοντο ἀνθρώπους, γόητας εἶναι ^γ πάντας.” Τὸν δὲ
 δὴ ποταμὸν ταῦτον τὸν παραρρέοντα καὶ Ἐτεάρχος συν-

Hunc Ni-
 lum videri,
 qui medi-
 am Afri-
 cam eadem
 longitudine
 secet, qua
 Danubius
 Europam.

consuetudine semel ponendi
 quæ bis scribenda erant vid. ad
 VIII. 142. Alia ratione subveni-
 endum erat loco II. 52. ΜΑΤ-
 ΤΗΙΔ.

^α Sic M.K.P.F.a.c. ὑδατί γε b.
 d. vulgo. ὑδατί τε S. Ald.

^ο ὀξηρτημ. F.S.

^ρ δέ σφισι F.

^ρ Νασαμῶνας F. qui σ dupli-
 cat et in seqq.

^ρ Sic K.M.P.F. Paris. δὴ om.
 S. Ald.

^α Sic M. Alii πάντας cum S.
 Mox μέγεθος S.

33.

^α δηλούσθω S. δεδηλούσθω b.

^β ὥς οἱ Κυρηναῖοι ἔλεγον om. S.
 αἱ om. K.F. Mox οὗς S. Ald. pro
 τοὺς.

^γ ἅπαντας F.

εβάλλετο εἶναι ^d τὸν Νεῖλον· καὶ δὴ καὶ ὁ λόγος οὕτως ⁵⁰
αἰρέει. ῥέει γὰρ ἐκ Λιβύης ὁ Νεῖλος, καὶ μέσσην ^f τάμνων
3 Λιβύην· καὶ (ὡς ἐγὼ συμβάλλομαι, τοῖσι ἐμφανέσι
τὰ μὴ γινωσκόμενα τεκμαιρόμενος) τῷ Ἰστρῷ ἐκ τῶν
4 ἴσων μέτρων ὁρμαῖται. ^e Ἰστρος τε γὰρ ποταμὸς ἀρξ-
άμενος ἐκ Κελτῶν καὶ ^b Πυρρήνης πόλιος, ῥέει μέσσην σχί- ⁵⁵
5 ζων τὴν Εὐρώπην. οἱ δὲ Κελτοὶ εἰσι ἔξω Ἑρακληίων
στηλέων· ὁμουρέουσι δὲ ⁱ Κυνησίοισι, οἱ ἔσχατοι πρὸς
6 δυσμέων οἰκέουσι τῶν ἐν τῇ Εὐρώπῃ κατοικημένων. τε-
λευτᾷ δὲ ὁ Ἰστρος, ἐς θάλασσαν ῥέων τὴν τοῦ Εὐξείνου
πόντου διὰ πάσης Εὐρώπης, τῇ ^k Ἰστρίῃ οἱ Μιλησίων
34 οἰκέουσι ἄποικοι. Ὁ μὲν δὴ Ἰστρος, ^a ῥέει γὰρ δι' ^b οἰ- ¹¹⁹
κευμένης, πρὸς πολλῶν γινώσκεται· περὶ δὲ τῶν τοῦ 61
Νείλου πηγέων οὐδεὶς ἔχει λέγειν· ἀοίκητός τε ^c γὰρ
2 ἐστὶ καὶ ἐρήμος ἡ Λιβύη, δι' ἧς ῥέει. περὶ δὲ τοῦ ρεύ-
ματος αὐτοῦ, ἐπ' ὅσον μακρότατον ἱστορεῦντα ἦν ἐξ-
3 κέσθαι, εἴρηται. ἐκδιδοῖ δὲ ἐς Αἴγυπτον. ^d ἡ δὲ Αἴγυπ- ⁶⁵
τος τῆς ὀρεινῆς Κιλικίης μάλιστά κη ἀντίη κέεται· ἐν-
θεῦτεν δὲ, ἐς Σινώπην τὴν ἐν τῷ Εὐξείνῳ πόντῳ πέντε
ἡμερέων ἰθεῖα ὁδὸς εὐζώνῳ ἀνδρὶ· ἡ δὲ Σινώπη τῷ Ἰστρῷ
4 ἐκδιδόντι ἐς θάλασσαν ^e ἀντίον κέεται. οὕτως τὸν Νεῖλον
δοκέω διὰ πάσης τῆς Λιβύης διεξιόντα ἐξισοῦσθαι τῷ 70
Ἰστρῷ. Νείλου μὲν νυν περὶ τσαῦτα εἰρήσθω.

^d τὸν om. F.a.S.

^e Sic S.K.F. Vulgo οὕτως.

^f τέμνει S. Quæ lectio correctori deberi videtur, non animadvertenti e superioribus assumendum esse ῥέει.

^g Cf. Eustath. Dionys. 298.

^h Sic S.K.F.c. Vall. Πυρρήνης a. Ald. Πειρήνης b.d. Mox Ἑρακλεῶν S.

ⁱ De Cynesiis sive Cynetis v. ad IV. 49. Wess.

^k Sic K.F. Vall. τὴν δ' Ἰστρίην οἱ S. Ἰστριηνοὶ edd. vett.

34.

^a ῥέει F. sine γάρ.

^b Sic S. Alii οἰκεομένης.

^c γὰρ καὶ ἐρήμος ἐστὶ F.

^d ἡ δὲ Αἴγυπτος om. F. ubi mox om. πέντε ἡμ. 10. 10. εὐζ. Mox κείται S. qui tamen infra κέεται.

^e Sic R.V.M.K.P.F. Paris. ἀντίη Ald. S.

35 Ἐρχομαι δὲ περὶ Αἰγύπτου μηχανέων τὸν λόγον, ὅτι
 ἂ πλεῖστα θυμᾶσια ἔχει ἢ ἄλλη πᾶσα χώρα, καὶ ἔργα
 λόγου μέζω παρέχεται πρὸς πᾶσαν χώραν· τούτων εἵνεκα
 ἂ πλεῖω περὶ αὐτῆς εἰρήσεται. Αἰγύπτιοι ἅμα τῷ οὐρανῷ 75
 τῷ κατὰ σφέας ἔοντι ἑτεροίῳ, καὶ τῷ ποταμῷ φύσιν
 ἂ ἀλλοίην παρεχομένῳ ἢ οἱ ἄλλοι ποταμοὶ, τὰ πολλὰ
 πάντα ἔμπαλιν τοῖσι ἄλλοις ἀνθρώποις ἐστῆσαντο
 3 ἥθεά τε καὶ νόμους· ἐν τοῖσι αἱ μὲν γυναῖκες ἀγορά-
 ζουσι καὶ καπηλεύουσι· οἱ δὲ ἄνδρες, κατ' οἴκους ἔοντες, 80
 ὑφαίνουσι. ὁ ὑφαίνουσι δὲ οἱ μὲν ἄλλοι, ἄνω τὴν κρόκην
 4 ἀθέοντες, Αἰγύπτιοι δὲ, κάτω. τὰ ἄχθεα οἱ μὲν ἄνδρες
 ἐπὶ τῶν κεφαλῶν φορέουσι, αἱ δὲ γυναῖκες ἐπὶ τῶν
 ὤμων· οὐρέουσι, αἱ μὲν γυναῖκες, ὀρθαί· οἱ δὲ ἄνδρες,
 5 κατήμενοι. ὁ εὐμαρὲν χρέωνται ἐν τοῖσι οἴκοις, ὁ ἐσθίουσι 85
 6 δὲ ἔξω ἐν τῇσι ὁδοῖσι· ὁ ἐπιλέγοντες, ὡς τὰ μὲν αἰσχροῦ,
 ἀναγκαῖα δὲ, ἐν ἀποκρύφῳ ἐστὶ ποιεῖν χρεῶν· τὰ δὲ 120
 6 μὴ αἰσχροῦ, ἀναφανδόν. ὁ ἱράται γυνὴ μὲν οὐδεμία οὔτε
 ἔρσηνος θεᾶς, οὔτε θηλέης· ἄνδρες δὲ, πάντων τε καὶ πα- 90
 σέων. τρέφειν τοὺς τοκέας τοῖσι μὲν παισὶ ὁ οὐδεμία
 ἀνάγκη, μὴ βουλομένοις· ὁ τῇσι δὲ ὁ θυγατρᾶσι πᾶσα
 36 ἀνάγκη, καὶ μὴ βουλομένησι. Οἱ ἱρέες θεῶν τῇ μὲν
 2 ἄλλῃ ὁ κομέουσι· ἐν Αἰγύπτῳ δὲ, ὁ ξυρεῦνται. τοῖσι ἄλ-

Ægyptio-
rum utri-
usque sex-
us, et sa-
cerdotum
apud eos,
mores et
victus et
ritus.

masculino. cf. VII. 114.

^a Sic M.K.P.F. πλέω Ald. S.
V.R.A.B. Wesseling. quem vide
ad VII. 16. cf. Herman. ad Vi-
ger. n. 57. Mox θυμᾶσια M.K.
P. Tum ἢ ἢ ἄλλη S.

^b ἄλλην F.

^c Sic M.S.K.F. Paris. Al. δὲ
om. Mox καθήμενοι S.

^d Sic K.P.S.F.a. Suidas h. v. cf.
IV. 113. Vide Koen. ad Gregor.
Dial. Ion. 119. Vulgo εὐμαρῆ.

^e Citat Stobæus 43, 74.

^f τοῖσι F. ubi passim ὁδὸς in

^g λέγοντες f.

^h ἱρά τε S.

ⁱ οὐδεμὴν] οὐδεμία F. et S. qui
paulo supra cum vulg. habet οὐ-
δεμὴ.

^k τῇσι δὲ—βουλομένησι om. F.

^l θυγατρῇσι S.

36.

^a κομῶσιν S. qui supra τῶν θεῶν
cum Ald.

^b Sic F. Paris. edd. vett. ξη-
ρῶνται S. ξυρῶνται K.P. ξυρῶν-
ται M.

λοισι ἀνθρώποισι νόμος ἅμα κῆδεϊ κεκάρθαι τὰς κεφα-
 λὰς τοὺς μάλιστα ἰκνέεται· Αἰγύπτιοι δὲ ὑπὸ τοὺς θα- 95
 νάτους ἀνιέῃσι τὰς τρίχας αὖξασθαι, τὰς τε ἐν τῇ κεφαλῇ
 3 καὶ τῷ γενεῖῳ, τέως ἐξυρημένοι. τοῖσι μὲν ἄλλοις ἀν-
 θρώποισι χωρὶς θηρίων δίαίτα ἀποκέκριται· Αἰγυπτίοισι
 4 δὲ ὁμοῦ θηρίοισι ἡ δίαίτα ἐστὶ. ἀπὸ ^c πυρέων καὶ ^d κρι-
 θέων ^e ἄλλοι ζῶουσι· Αἰγυπτίων δὲ τῷ ποιευμένῳ ἀπὸ
 τούτων τὴν ^f ζῶην, ὄνειδος μέγιστόν ἐστι· ἀλλὰ ἀπὸ
 ὀλυρέων ποιεῦνται σιτία, τὰς ^g ζειὰς μετεξέτεροι κα-
 5 λέουσι. ^h φυρῶσι τὸ μὲν σταῖς τοῖσι ποσί· τὸν δὲ πηλὸν
 τῆσι χερσὶ, ⁱ καὶ τὴν κόπρον ἀναιρέονται. ^k τὰ αἰδοῖα
 ἄλλοι μὲν ἐῶσι ὡς ἐγένοντο, πλὴν ὅσοι ἀπὸ τούτων ἔμα- 5
 6 θον· Αἰγύπτιοι δὲ περιτάμνονται. εἴματα, τῶν μὲν ἀν-
 7 θρῶν ἕκαστος ἔχει δύο· τῶν δὲ γυναικῶν ἐν ἑκάστη. τῶν
 ἰστίων τοὺς ^l κρίκους καὶ κάλους, οἱ μὲν ἄλλοι ἐξῶθεν
 8 προσδέουσι· Αἰγύπτιοι δὲ, ἔσωθεν. γράμματα γράφουσι
 καὶ λογιζονται ^m ψήφοισι, Ἕλληνας μὲν, ἀπὸ τῶν ἀρι- 10
 τερῶν ἐπὶ τὰ δεξιὰ φέροντες τὴν χεῖρα· Αἰγύπτιοι δὲ,
 ἀπὸ τῶν δεξιῶν ἐπὶ τὰ ἀριστερά· καὶ ποιεῦντες ταῦτα,
 αὐτοὶ μὲν φασὶ ἐπὶ ⁿ δεξιὰ ποιεῖν, Ἕλληνας δὲ ἐπ' ἀρι-
 9 στερά. διφασίοισι ^o δὲ γράμμασι χρέωνται· καὶ τὰ μὲν
 αὐτῶν, ἱρά· τὰ δὲ, δημοτικά καλεῖται. 15

37 Θεοσεβείες δὲ περισσῶς ἔόντες μάλιστα πάντων ἀν-
 2 θρώπων, νόμοισι ^a τοιοῖσινδε χρέωνται. ^b Ἐκ χαλκίων

^c Sic Ald. V. Paris. R. πυρέων K.M.S.F.

^d κριθῶν S.

^e ἄλλοι M.K. Paris. F. ἄλλοι S.V. ἄλλοι Ald.

^f ζῶην F.S.

^g Sic S. cum Erotiano et Galeno v. Μετεξέτεροι. Vulgo ζεάς.

^h Citat Strabo XVII. p. 1179 = 823.

ⁱ καὶ τὴν κόπρ. ἀν. om. Vall. S.

V.d. Supra ταῖς S. pro τῆσι.

^k τὰ δὲ αἰ. K. Tum ἄλλοι S.

^l κρίκους K. Tum τοὺς κάλους Ald.

^m ψήφοισι om. c.

ⁿ Sic F. Paris. S. Vulgo τὰ δεξιὰ.

^o δὲ om. F. Mox δημοτικά S.

37.

^a Sic M.K.P. Alii τωῖσδε cum S.F.a.

^b Conf. Athenæus VI. p. 231.

D.

ποτηρίων πίνουσι, ^αδιασμέωντες ἀνὰ πᾶσαν ^δἡμέρην·
³ οὐκ ὁ μὲν, ὁ δ' οὐ, ἀλλὰ πάντες. εἴματα δὲ λίνεα φο-
 μέουσι, αἰεὶ νεόπλυτα· ἐπιτηθεύοντες τοῦτο μάλιστα. τὰ ²⁰
 τε αἰδοῖα περιτάμνονται ^εκαθαριότητος εἵνεκεν· ^επροτι-
 μῶντες καθαροὶ εἶναι ἢ εὐπρεπέστεροι. Οἱ δὲ ἱρέες ^βἔξυ- 121
 ρῶνται πᾶν τὸ σῶμα διὰ τρίτης ἡμέρης, ἵνα μήτε φθείρ,
^ιμήτε ἄλλο μυστάρην μηδὲν ^κἐγγίγηται σφι θεραπεύουσι
⁵ τοὺς θεούς. ἐσθῆτα δὲ φορέουσι οἱ ἱρέες λινέην μούνην, καὶ ²⁵
 ὑποδήματα βύβλινα· ἄλλην ^ιδέ σφι ἐσθῆτα οὐκ ἔξεστι
⁶ λαβεῖν, οὐδὲ ὑποδήματα ἄλλα. λύνται δὲ δις τῆς
 ἡμέρης ἐκάστης ^πψυχρῶ, καὶ δις ἐκάστης νυκτός. ἄλ-
 ... λας τε ^οθηρσκειας ^ρἐπιτελεύουσι μυρίας, ὥς εἰπεῖν λόγῳ.
⁸πάσχουσι δὲ καὶ ἀγαθὰ οὐκ ὀλίγα. οὔτε τι γὰρ τῶν ³⁰
 οἰκητῶν τρίβουσι, οὔτε δαπανέωνται· ἀλλὰ καὶ σιτία
 σφί ἐστι ἱρὰ ^απρασόμενα, καὶ ^βκρεῶν βοέων καὶ χηνέων
 πληθὺς τι ἐκάστῳ γίνεται πολλόν, ^γἡμέρης ἐκάστης·
⁹ δίδεται δὲ σφι καὶ οἶνος ἀμπέλινος. ἰχθύων δὲ οὐ σφι
 ἔξεστι ^ιπάσασθαι. κυάμους δὲ ^νοὔτε τι μάλα σπεί- 35
 ρουσι Αἰγύπτιοι ἐν τῇ χώρῃ τούς τε γενομένους οὔτε τρώ-

^α διασμέωντες Ald. c.b.d.R.V.
 F. διασμώντες M.K. διασμέοντες a.
 δασμώντες S.

^δ τὴν ἡμέρην F.

^ε Sic F. Reliqui οὐχ ὁ.

^ε καθαριότητος a. c. καθαρότητος

S.

^ε προτιμῶντες F.

^β ξυρῶνται K. ξηρῶνται S.

^ι μήτε ἄλλο M.K.F. Paris. μήτ'
 ἄλλο S. μήτε τι ἄλλο edd. Mox
 μηδὲν om. S.

^κ ἐγγ. σφισι F. ἐγγίγηται σφι
 θεραπεύοντες S.

^ι δέ σφιν S.V.R.a.b.c.d.F. δέ
 σφισι M.K.

^π βαλέειν Ald. S. βαλεῖν a.c.
 Mox δὲ δις τε S.

^π χυθρῶ S. sine ὕδατι. ὕδατι om.
 M.K.F. Paris. ὕδατι ψυχρῶ edd.
 ante Gronov. τρίς pro δις legisse
 videtur Valla. Porphyrius de
 Abst. IV. 7. Wesselingio cita-
 tus, τρίς δὲ τῆς ἡμέρας ἀπελούστο
 ψυχρῶ, ἀπὸ τε κοίτης, καὶ πρὸ ἀρίσ-
 του, καὶ πρὸς ὕπνον.

^ο Sic S. Alii θηρσκειας.

^ρ Sic F.a.S. Vulgo μυρίας ἐπιτ.
 Mox δαπανῶνται S.

^α πασόμενα S.

^β Sic F.a. Vall. S.K. Vulgo
 χηνέων καὶ βοέων κρεῶν.

^γ Sic F. Vulgo ἐκάστης ἡμέρης.

^ι πάσασθαι S.

^ν οὔτε μάλα S. cf. Windet. de
 Vita functorum statu c. 5. Wess.

10 γουσι, οὔτε ἔψοντες ^w πατέονται. οἱ δὲ δὴ ἱρέες οὐδὲ ὀρέ-
 οντες ἀνέχονται, νομίζοντες οὐ ^x καθαρὸν μιν εἶναι ὅσπρι-
 11 ον. ἱρᾶται δὲ οὐκ εἰς ἐκάστου τῶν θεῶν, ἀλλὰ πολλοὶ,
 τῶν εἰς ἐστὶ ^y ἀρχιέρεως· ἐπεὰν δὲ τις ἀποθάνῃ, τούτου
 38 ^z ὁ παῖς ἀντικαθίσταται. τοὺς δὲ βούς τοὺς ἔρσενας τοῦ 40
 Ἐπάφου εἶναι νομίζουσι, καὶ τούτου εἵνεκα δοκιμάζουσι
 2 αὐτοὺς ὧδε. τρίχα ^a ἦν καὶ μίαν ἰδοῦναι ^b ἐπεῖσαν μέ-
 3 λαιναν, οὐ καθαρὸν εἶναι νομίζει. ^c δίζηται δὲ ταῦτα ^d ἐπὶ
 τούτῳ τεταγμένος τῶν τις ἱρέων, καὶ ὀρθῶ ἐστεῶτος τοῦ
 κτήneos καὶ ὑπτίου, καὶ τὴν γλῶσσαν ἐξειρύσας, εἰ κα- 45
 θαρῇ τῶν προκειμένων σημητῶν, τὰ ἐγὼ ἐν ἄλλῳ λόγῳ
 4 ἐρέω. κατοραῖ δὲ καὶ τὰς τρίχας τῆς οὐρῆς, εἰ κατὰ
 5 φύσιν ἔχει πεφυκυίας. ἦν δὲ ^e τούτων πάντων ἡ καθα-
 ρός, σημαίνεται βύβλω περὶ τὰ κέρα ^f εἰλίσσων· καὶ 122
 ἔπειτα γῆν σημαντρίδα ἐπιπλάσας, ἐπιβάλλει τὸν δακ- 50
 6 τύλιον· καὶ οὕτω ἀπάγουσι. ἀσημαντον δὲ θύσαντι
 θάνατος ^h ἡ ζημὴ ἐπικέεται· δοκιμάζεται ⁱ μὲν νυν τὸ
 39 κτήνος τρόπῳ τοιῷδε. Θυσίῃ δὲ σφὶ ἥδε κατέστηκε.
^a ἀγαγόντες τὸ σεσημασμένον κτήνος πρὸς τὸν βωμὸν,
 2 ὅκου ἂν ^b θύωσι, πυρὴν καίουσι. ἔπειτα δὲ ἐπ' αὐτοῦ 55
 οἶνον κατὰ τοῦ ἱρήϊου ἐπισπείσαντες, καὶ ἐπικαλέσαντες,

Quomodo
 taurus ut
 victima pu-
 ra explore-
 tur et sig-
 netur.

In eo im-
 molando
 quid obser-
 vent, et
 mactati ca-

^w Sic M.K.P.F.a.c. cf. infr. 66. δατέονται S.b. Ald. δατέουσι d. Gl. in P.d. γέονται.

^x καθαρὸν εἶναι μιν F.

^y Sic K.M.P.a.F. cf. Reimar. ad Dion. Cass. LIII. p. 712. ἀρχιερεὺς S.b.d. vulgo.

^z ὁ om. S. qui ἀντικαθίσταται.

38.

^a ἦν καὶ μίαν] ἦν μίαν F. ἦν καὶ μίαν S. Supra βούς ἔρσ. S.

^b Sic P.F.a.c. ἐνεῶσαν S.b. ἐπιούσαν alii.

^c Sic S.K.P.F. Paris. Eustath.

Od. p. 1774, 31=564, 50. Alii δέζεται.

^d ἐπὶ τούτῳ F.a.c. Vulgo ἐπὶ τούτῳ cum S.

^e τούτων] τούτων F.S.

^f πάντων om. S.

^g Sic F. εἰλίσσων M.K.P. εἰλίσ-
 σων alii cum S.

^h καὶ ἡ ζημὴ F. ἡ ζημία S.

ⁱ μὲν τοι τὸ d.

39.

^a ἀπαγόντες R.

^b Sic P.M.K.F.b.d. θύωσι
 Ald. S.V.a.c. Mox δὲ om. S.

τὸν θεόν, σφάζουσι· σφάζαντες δὲ, ^c ἀποτάμνουσι τὴν
 3 κεφαλὴν. ^d σῶμα μὲν ^e δὴ τοῦ κτήneos ^f δείρουσι· κε-
 φαλῇ ^g δὲ κείνῃ πολλὰ ^h καταρυσάμενοι, φέρουσι, τοῖσι
 μὲν ἂν ⁱ ἡ ἀγορῇ, καὶ Ἑλληνές ^k σφίσι ἔωσι ^l ἐπίδημιοι ^m 60
 ἔμποροι, ⁿ οἱ δὲ φέροντες εἰς τὴν ἀγορὴν, ἀπ' ὧν ἔδοντο·
 τοῖσι δὲ ἂν μὴ παρέωσι Ἑλληνες, οἱ δ' ἐκβάλλουσι εἰς
 4 τὸν ποταμόν. ^o καταρέονται δὲ, τάδε λέγοντες, τῆσι κε-
 φαλῇσι· “εἴ τι μέλλοι ἡ σφίσι τοῖσι θύουσι, ἡ Αἰγύπτῳ
 “τῇ συναπάσῃ κακὸν γενέσθαι, εἰς κεφαλὴν ^p ταύτην ^q 65
 5 “τραπέσθαι.” Κατὰ μὲν νυν τὰς κεφαλὰς τῶν θυο-
 μέων κτηνέων, καὶ τὴν ^r ἐπίσπεισιν τοῦ οἴνου, πάντες
 Αἰγύπτιοι νόμοισι τοῖσι αὐτοῖσι χρέωνται ὁμοίως εἰς πάν-
 τα τὰ ἱρά· καὶ ἀπὸ τούτου τοῦ νόμου, ^s οὐδὲ ἄλλου οὐ-
 10 δινὸς ἐμφύχου κεφαλῆς γεύσεται Αἰγυπτίων οὐδεῖς. Ἡ ^t 70
 δὲ δὴ ἐξαίρεσις τῶν ἱρῶν ^u καὶ ἡ καῦσις, ἄλλη περὶ ἄλλο
 ἱρὸν σφί κατέστηκε. τὴν ^v δ' ὧν μεγίστην τε δαίμονα
 ἥγνηται εἶναι, καὶ μεγίστην οἱ ὀρτὴν ^w ἀνάγουσι, ^x ταύτην
 12 ἔρχομαι ἐρέων. ^y ἐπεὰν ^z ἀποδείρῳσι τὸν βῶν, κατευξά- 75

pite qu
non te:
cantur.

Isis ma
ma De
maximi
ejus fei
tum: i
sacrifici
jejunan
et eo ai
te se vi
rant.

^c ἀποτέμνουσι b.

^d τὸ σῶμα Schæferus.

^e δὴ om. M.K.P.F.

^f δέρουσι S.

^g δέκειν M.K.P.F. Paris. Al. cum
S. δ' ἐκείνου. Mox πολλά om. S.

^h καταρυσάμενοι K.V.P.F.a.c.d.
καταρυσάμενοι S.b. καταρυσάμενοι
alii.

ⁱ εἰς ἀγορῇ S.

^k Sic M.F. σφί Ald. a.c. σφιν S.

^l Sic M.P.F. ἐπίδημι A.B.S.
V.R. Ald.

^m Sic F.a. Vulgo οἶδε cum S.

ⁿ καταρέονται F. καταρῶνται S.

^o ταύτης F.

^p ἐπίπασιν οἴνου Galeus ex S.
Perperam. Codex iste cum vulg.
consentit. ἐπίπασιν b. Mox ἱερὰ S.

^q οὐδὲ ἄλλον om. S.b.d.

40.

^a καὶ om. F. Supra ἱερῶν S.

^b δ' ὡς μ. S.

^c ἄγειν τε F. Nempe ἥγνηται
debuerat, qua forma Dorica idem
alibi utitur, ut II. 69. 72. ἄγῃμαι
pro ἥγῃμαι II. 115. SCHWEIGH.

^d ἄγουσι F.

^e ταύτην S. vulgo. ταύτη F.
ταύτη Schweighæuser.

^f Sic fere M.K.P.F.a. ἐπὶν προ-
ηστυέωσι τῇ Ἰσι, καὶ ἐπὶν κα-
τεύωνται, θύουσι τὸν βῶν· καὶ ἀπο-
δείραντες, κοιλίην μὲν ἐκείνην (κείνην
Ald.) πᾶσαν ἐξ ὧν εἶλον. V.R. Paris.
tres. Ald. nisi quod τῇσι pro τῇ
Ἰσι Ald. c. et mox τὴν βῶν et ἔξω
εἶλον Ald. προηστυέωσι τῇσι—
κατεύωνται—βῶν—κείνη S.

^g ἀποδείρουσι F.

μενοι, κοιλίην μὲν ^h κεινὴν πᾶσαν ἐξ ὧν εἶλον, σπλάγχχνα δὲ αὐτοῦ λείπουσι ἐν τῷ σώματι καὶ τὴν πιμελήν· σκέλεα δὲ ἀποτάμνουσι, καὶ τὴν ὀσφὺν ἄκρην, καὶ τοὺς ὤμους τε καὶ τὸν τράχηλον. ταῦτα δὲ ποιήσαντες, τὸ ἄλλο σῶμα τοῦ βοῦς πιμπλάσι ἄρτων καθαρῶν, καὶ βομέλιτος, καὶ ἰσταφίδος, καὶ σύκων, καὶ λιβανωτοῦ, καὶ σμύρνης, καὶ τῶν ἄλλων ^k θυωμάτων. πλήσαντες δὲ αὐτῶν, καταγίζουσι, ἔλαιον ἄφθονον ^l καταχέοντες. προηστούσαντες δὲ, θύουσι. καιομένων δὲ τῶν ἱρῶν τύπτονται πάντες· ἐπεὰν δὲ ἀποτύψωνται, δαῖτα προτίθενται τὰς ἐλίποντο τῶν ἱρῶν.

4 I

Boves Isidi consecratæ, venerationis maxime omnium pecudum : averasabiles Ægyptiis Græci : mortuæ boves merguntur : pecudes aliæ quomodo sepeliantur : urbs Atarbecchis.

Τοὺς μὲν νυν ^a καθαρὸς βοῦς τοὺς ἔρσενας καὶ τοὺς ¹²³ μόσχους οἱ πάντες Αἰγύπτιοι θύουσι· τὰς δὲ θηλέας οὐ σφί ἐξεστι θύειν, ἀλλὰ ἱραὶ εἰσι τῆς ^b Ἰσίδος. τὸ γὰρ τῆς Ἰσίδος ἄγαλμα ἐὼν γυναικῆϊον, ^c βούκερὼν ἐστὶ, κατὰ περ Ἕλληνες τὴν Ἰοῦν γράφουσι· καὶ τὰς βοῦς τὰς ⁹⁰ θηλέας Αἰγύπτιοι πάντες ^d ὁμοίως σέβονται προβάτων ³ πάντων μάλιστα μακρῶ. τῶν εἵνεκα οὗτ' ἀνὴρ Αἰγύπτιος, οὔτε γυνή, ἀνδρα Ἕλληνα φιλήσειε ἂν τῷ στόματι, οὐδὲ μαχαίρῃ ἀνδρὸς Ἕλληνος χρήσεται, οὐδ' ὀβελοῖσι, οὐδὲ λέβητι, οὐδὲ κρέως καθαροῦ βοῦς διατετμημένου ⁴ Ἑλληνικῇ μαχαίρῃ ^e γεύσεται. Θάπτουσι δὲ τοὺς ἀποθνήσκοντας βοῦς, τρόπον τόνδε. τὰς μὲν θηλέας ἐς τὸν

^h κεινὴν, id est κενὴν, conj. ποντα.

Schweighæuserus, κεινὴν κοιλίην idem monens significare q. κενεῶνα, abdomen, alvum, in quo intestina. κεινὴν F.a. Vulgo ἐκείνην. Mox τῇ om. S.

^l Wesselingius ἰσταφίδων ex S. Alii et meliores codd. in his F.a. ἀσταφίδος.

^k θυωμάτων S. cf. Thomas M. in v.

^l καταχέαντες S. et mox ἐλί-

4 I.

^a Sic P.M.K.S.F. Paris. Athenag. Legat. c. 24. καθαρὸς ἔρσενας τῶν βοῶν edd. vett.

^b Ἰσίδος Athenag.

^c βούκερὼν S.

^d ὁμοίως om. S.

^e χρήσεται S.b. Notam ad h. v. habet S. pravi quid, ut puto, subesse indicantem. Mox τρέπων τοῖονδε Ald.

ποταμὸν ἀπῑᾶσι· τοὺς δὲ ἔρσενας κατορύσσουσι ἕκαστοι
ἐν τοῖσι προαστείοις, τὸ κέρας τὸ ἕτερον ἢ καὶ ἀμφότερα
5 ὑπερέχοντα, σημηίου¹ εἵνεκεν. ἐπεὰν δὲ σαπῇ, καὶ προσήι¹
ὁ τεταγμένος χρόνος, ἀπικνέεται ἐς ἐκάστην πόλιν βάρης
6 ἐκ τῆς Προσωπίτιδος² καλευμένης³ νήσου. ἡ δ' ἔστι μὲν
ἐν τῷ Δέλτα, ἡ περίμετρον δὲ αὐτῆς εἰσὶ σχοῖνοι ἐννέα.
7 ἐν⁴ ταύτῃ ὦν τῇ Προσωπίτιδι νήσῳ ἐνεῖσι μὲν καὶ ἄλλαις
¹ πόλεις συχναί· ἐκ τῆς δὲ αἰ βάρης παραγίνονται ἀνα-
ρησόμεναι τὰ ὅστέα τῶν βοῶν, ὄνομα τῇ⁵ πόλι⁶ Ἀτάρ-
8 βηχίς· ἐν δ' αὐτῇ Ἀφροδίτης ἱρὸν ὁ ἅγιον ἵδρυται. ἐκ
ταύτης τῆς πόλιος⁷ πλανέονται πολλοὶ ἄλλοι ἐς ἄλλας
¹ πόλεις· ἀνορύξαντες δὲ τὰ ὅστέα, ἀπάγουσι καὶ θάπ-
9 τουσὶ ἐς ἓνα χώρον πάντες. κατὰ ταῦτα δὲ τοῖσι
βουσι καὶ τᾶλλα⁸ κτήνεα θάπτουσι ἀποθνήσκοντα· καὶ
γὰρ περὶ ταῦτα οὕτω σφι νενομοθέτηται· κτείνουσι γὰρ
42 δὴ οὐδὲ ταῦτα. Ὅσοι μὲν δὴ Διὸς⁹ Θεβαϊεὸς¹⁰ ἵδρυται
ἱρὸν, ἢ νομαῖ τοῦ Θεβαίου εἰσὶ, οὗτοι¹¹ μὲν νυν πάντες οἶων¹²
¹³ ἀπεχόμενοι, αἶγας θύουσι. θεοὺς γὰρ δὴ οὐ τοὺς αὐτοὺς
ἀπαντες ὁμοίως Αἰγύπτιοι σέβονται, πλὴν Ἰσιός τε καὶ

Isis et Osi-
ris, qui et
Bacchus,
Dii omni-
um com-
munes :
Thebani

¹ εἵνεκεν M.K.P.F. εἵνεκα S.
alii.
² Sic M.K.P. καλεομένης S.F.
a. alii.
³ χώρας Steph. marg. νήσου
χώρης c.
⁴ Sic P.K.F. περίμετροι Ald.
περίμετρος S. Steph. et edd. seqq.
τὸ περίμετρον infr. 149.
⁵ ταύτῃ ὦν S.M.K.P.F. Paris.
Alīi ταύτῃ δὴ ὦν.
⁶ πόλεις F. et alii. πόλεις a. πό-
λεις S.
⁷ πόλι. Sic K. πόλει F.S. et
vulg.
⁸ Ἀταρβίκης Steph. Byz. cf.
Jablonskii Diss. de Remphah p.

77. WESSEL.
⁹ ἅγιον om. b.
¹⁰ πλανέονται F. πλανῶνται S.
¹¹ ἄνθρωποι videtur legendum.
SCHWEIGH. Nihil mutandum.
¹² Sic M.K.P. πόλεις F. πόλεις
S. alii.
¹³ ἐν χώρῳ S.b.
¹⁴ κτήνεα ἅπαντα θ. b. et al.
42.
¹⁵ Θεβαϊεὸς Ald. S.V.a.b.c.d.R.
cf. I. 182. II. 54. IV. 181.
Θεβαίου K.M.P.F.
¹⁶ ἵδρυται F.
¹⁷ Sic P.M.K.F. νυν om. al.
cum a. S. Mox σέβονται, ἅπαντες
ὁμοίως Αἰγύπτιοι S.

quare ab
ovibus im-
molandis
abstineant,
et quare
Jupiter ari-
etina facie
apud Am-
monios.

^d Ὀσίριος, τὸν δὴ Διόνυσον εἶναι λέγουσι· τούτους δὲ
3 ὁμοίως ἅπαντες σέβονται. ἔοσι δὲ τοῦ Μένδητος ἕκτην-
ται ἱρὸν, ἢ νομοῦ τοῦ Μενδησίου εἰσὶ, οὗτοι δὲ αἰγῶν ἀπε- 20
4 χόμενοι, οἷς θύουσι. Θηβαῖοι μὲν νυν, καὶ ὅσοι ^e διὰ
τούτους οἶων ἀπέχονται, διὰ τὰδε λέγουσι τὸν νόμον τόνδε
σφι ^h τεθῆναι· “ Ἡρακλέα θελῆσαι πάντως ιδέσθαι τὸν
5 “ Δία, καὶ τὸν οὐκ ἐθέλειν ὀφθῆναι ὑπ’ αὐτοῦ. ἰτέλος
“ δέ, ἐπεὶ τε λιπαρέειν τὸν Ἡρακλέα, τὸν Δία μηχα- 25
“ ῖσασθαι, κριὸν ἐκδεύραντα, ^d προέχεσθαι τε τὴν κεφα-
“ λὴν ἀποταμόντα τοῦ κριοῦ, καὶ ἐνδύντα τὸ ⁱ νάκος,
6 “ οὕτω οἱ ἑαυτὸν ^m ἐπιδέξαι.” Ἀπὸ τούτου κριοπρόσω-
πον ⁿ τοῦ Διὸς τῷγαλμα ποιεῦσι Αἰγύπτιοι· ἀπὸ δὲ
Αἰγυπτίων, Ἀμμώνιοι, εἶντες Αἰγυπτίων τε καὶ Αἰθίο-
πων ἄποικοι, καὶ φωνὴν μεταξὺ ἀμφοτέρων νομίζοντες. 124
7 ^o δοκέειν δ’ ἐμοὶ, καὶ τὸ οὔνομα Ἀμμώνιοι ἀπὸ τοῦδέ³¹
σφι τὴν ἐπωνυμίην ἐποίησαντο· ^p Ἀμῶν γὰρ Αἰγύπτιοι
8 ^q καλοῦσι τὸν Δία. τοὺς δὲ κριοὺς οὐ θύουσι Θηβαῖοι,
ἀλλ’ εἰσὶ σφι ἱροὶ διὰ τοῦτο. μῆ δὲ ἡμέρῃ τοῦ ἐνιαυ-
τοῦ, ἐν ὁρτῇ τοῦ Διὸς, ^r κριὸν ἓνα κατακόψαντες καὶ 35
ἀποδεύραντες, κατὰ τὸντο ἐνδύουσι τῷγαλμα τοῦ Διὸς,
καὶ ἔπειτα ἄλλο ἄγαλμα ^s Ἡρακλέος προσάγουσι πρὸς

^d Sic Ald. S.A.B.V.R. Ὀσίρι-
δος P.M.K.F.

^e Sic S.F. Paris. ἔοσι δὲ M.
Alii ἔοσι μὲν δή.

^f κέκτηνται S.

^g διὰ τούτων b.S. qui mox σφίσι
pro σφι.

^h τεθῆναι] δοθῆναι d.

ⁱ Sic M.K.S.F. Paris. Al. om.
δέ.

^k προέχεσθαι M.K.R.P.F.a.c.
προεκθέσθαι Ald. S.V.b.d. προσχέ-
σθαι malebat Wessel. cum Reis-
kio.

^l δέρμα gl. in P.

^m Sic M.K.P. ⁱ ἐπιδέξαι F. Alii
ἐπιδέξαι cum S.

ⁿ Sic F. τῷγαλμα τοῦ Διὸς
vulgo. τὸ ἄγ. τ. δ. S.

^o δοκέει δέ μοι S. δοκέειν δέ μοι F.

^p Ἀμμοῖν] Ἀμῶν F. Eustath.
Dionys. 211. Plutarch. Isid. et
Osir. p. 354. C. cf. Jablonski
Panth. Ægypt. II. 2.

^q καλοῦσι F.

^r κριὸν om. F. Mox κατὰ ταῦτα
S. qui deinde om. τοῦ.

^s Sic Ald. a.b.c.d.V.S.R.K.P.
E. Ἡρακλέους M. cf. ad. I. 180.
ἄγαλμα ἄλλο S.

9 αὐτό. ταῦτα δὲ ποιήσαντες, τύπτονται ὅτι περὶ τὸν
ἱρὸν ἅπαντες τὸν κρῖον, καὶ ἔπειτα ἐν ἱρῇ θήκῃ θάπ-
τουσι αὐτόν.

40

43 Ἡρακλέος δὲ περὶ τόνδε τὸν λόγον ἤκουσα, ὅτι εἷη
2 τῶν δωδέκα θεῶν. τοῦ ἑτέρου δὲ περὶ Ἡρακλέος, τὸν
Ἕλληνας οἶδασι, οὐδαμῇ Αἰγύπτου ἐδυνάστην ἀκοῦσαι.
3 καὶ μὴν ὅτι γε οὐ παρ' Ἑλλήνων ἔλαβον ὃ τὸ οὐνομα
4 τοῦ Ἡρακλέος Αἰγύπτιοι, ἀλλὰ Ἕλληνας μᾶλλον παρ' 45
Αἰγυπτίων, καὶ Ἑλλήνων οὗτοι οἱ θέμενοι τῷ Ἀμφι-
τρώωνος. γόνῳ τοῦνομα Ἡρακλέα, πολλά μοι καὶ ἄλλα
τεκμήρια ἐστὶ τοῦτο οὕτω ἔχειν, ὃ ἐν δὲ καὶ τόδε, ὅτι τε
τοῦ Ἡρακλέος τούτου οἱ γονεὲς ἀμφότεροι ἦσαν, Ἀμφι-
τρώων καὶ Ἀλκμήνη, γεγονότες τὸ ἀνέκαθεν ἀπ' Αἰγύπ-
του, καὶ διότι Αἰγύπτιοι οὔτε Ποσειδέωνος οὔτε Διοσ-
κούρων τὰ οὐνόματά φασι εἰδέναι, οὐδὲ σφί θεοὶ οὗτοι ἐν
4 τοῖσι ἄλλοις θεοῖσι ἀποδεδέχονται. καὶ μὴν εἰ γε παρ'
Ἑλλήνων ἔλαβον οὐνομά τευ δαίμονος, τούτων οὐκ ἦκισ-
τα ἀλλὰ μάλιστα ἔμελλον μνήμην ἔχειν, εἴπερ καὶ 55
τότε ναυτιλίῃσι ἐχρέωντο, καὶ ἦσαν Ἑλλήνων τινὲς ναυ-
τίλοι· ὥς ἐλπομαί τε καὶ ἑμὴ γνώμη αἰρέει, ὥστε
ἢ τούτων ἂν καὶ μᾶλλον τῶν θεῶν τὰ οὐνόματα ἐξεπισ-
5 τέατο Αἰγύπτιοι ἢ τοῦ Ἡρακλέος. Ἀλλὰ τις ἀρχαῖός
ἐστὶ θεὸς Αἰγυπτίοις Ἡρακλῆς· ὥς δὲ αὐτοὶ λέγουσι, 60

Hercules
Deorum
XII. unus:
Græcos il-
lius nomen
ab Ægypti-
tis acce-
pit.

^t οἱ om. F. Mox τὸ ἱρὸν S. Ald.

^v πάντες S.

43.

^a Sic M.K.P.F. ὡς εἶη Ald. S.
V. Paris. Supra τὸν om. S.

^b Sic K.P.F. τοῦνομα vulg. cum
S.

^c Αἰγύπτιοι τοῦ Ἡρακλ. F. Mox
οἶνομα S. Ald. Infra Ἀμφιτρώωνος
Ald.

^d Sic M.K.P.F. Paris. cf. I. 74.
II. 176. VIII. 113. ἐν δὲ δὴ I.

185. 192. II. 79. III. 15. 38.

Alīi ἐν δὲ δὴ καί. ἐν δὲ καὶ S.

^e Διοσκόρων S. hic et VI. 127.

qui cum vulg. II. 50. cf. Schæ-
fer. ad Gregor. p. 300. Lobeck.

Phrynich. p. 235.

^f οὐκ om. F.

^g ἐμὴ γνώμη F. Mox αἰρέειν
Schæfer.

^h τούτων] ταύτων F.S.

ⁱ ἐστὶν Αἰγ. ἀρχ. θεὸς S.

44
In urbe Tyro
Herculis
templum
antiquissimum, et
aliud ejusdem
cognomine
Thasii:
Thasum,
ibique Herculis
templum, qui
condiderint: Hercules
in Graecia passim
duplex, Olympius
et Heros.

ἔτεά ἐστι ἑπτακισχίλια καὶ μύρια ἐς Ἀμασιν βασιλεύσαντα, ἐπεὶ τε ἐκ τῶν ὀκτῶ θεῶν οἱ ^κ δώδεκα θεοὶ ἐγόνοντο, τῶν Ἡρακλέα ἓνα νομίζουσι. Καὶ θέλων δὲ ταύτων πέρι σαφές τι εἰδέναι ἐξ ὧν οἶόν τε ἦν, ἔπλευσα καὶ ἐς Τύρον τῆς Φοινίκης, πυνθανόμενος αὐτοῖσι εἶναι ἱρὸν ⁶⁵ Ἡρακλέος ἅγιον· καὶ ἴδον πλουσίως κατεσκευασμένον ἄλλοις τε πολλοῖσι ἀναθήμασι, καὶ ἐν αὐτῷ ἦσαν στήλαι δύο, ἡ μὲν, χρυσοῦ ἀπέφθου· ἡ δὲ, ^β σμαράγδου λίθου, λάμποντος τὰς νύκτας μέγας. ἐς λόγους δὲ ¹²⁵ ἐλθὼν τοῖσι ἱερεῦσι τοῦ θεοῦ ^ε εἰρόμην ἐκόστος χρόνος εἶη ἐξ ⁷⁰ αὐτοῖσφι τὸ ἱρὸν ἰδρυταί. εὗρον δὲ οὐδὲ ταύτους τοῖσι Ἕλλησι συμφερομένους. ἔφασαν γὰρ ἅμα Τύρῳ οἰκίζομένη καὶ τὸ ἱρὸν τοῦ θεοῦ ^δ ἰδρυθῆναι· εἶναι δὲ ἔτεα ^ε ἀφ' οὗ ³ Τύρον οἰκέουσι, τριηκόσια καὶ δισχιλία. εἶδον δὲ ἐν τῇ Τύρῳ καὶ ἄλλο ἱρὸν Ἡρακλέος, ἐπωνυμίην ἔχοντος ⁷⁵ Θασίου εἶναι. ^ε ἀπικόμην δὲ καὶ ἐς Θάσον, ἐν τῇ εὗρον ἱρὸν Ἡρακλέος ὑπὸ Φοινίκων ἰδρυμένον, οἱ κατ' Εὐρώπης ζήτησιν ἐκπλώσαντες, Θάσον ἐκτίσαν· ^β καὶ ταῦτα καὶ πέντε γενεῇσι ἀνδρῶν πρότερά ἐστι ἢ τὸν Ἀμφιτρώωνος ⁵ Ἡρακλέα ἐν τῇ Ἑλλάδι γενέσθαι. Τὰ μὲν νυν ἱστορή- ⁸⁰ μένα δηλοῖ σαφέως παλαιὸν θεὸν ἶναι τὸν Ἡρακλέα εἶναι. ⁶ καὶ δοκέουσι δὲ μοι οὔτοι ὀρθότατα ^κ Ἑλλήνων ποιεῖν, οἱ

^κ δώδεκα S. qui mox τὸν pro τῶν.

44.

^α εἶδον F.

^β μαράγδου M.K.P.F.c. cf. Athenæus III. p. 94. B. σμαράγδου S. Ald. et al. cf. III. 41. Wass. Thucyd. IV. 31. Broukhusius ad Propert. II. 13, 43. Mox pro μέγας Reiskius μέγα φῶς.

^ε ἡρόμην F.

^δ Sic P.M.K.S. ἰδρυθῆναι Ald.

R.V.F.a.c. cf. I. 172.

^ε ἀπ' ὧ Schæferus. cf. Koen.

Gregor. Dial. Ion. s. 18.

^ε ἴδον S.

^β Sic M.P.K.S. Vall. F.a.b.d. sed καὶ om. S. Vulgo ἀπικόμηνος —Θάσον, εὗρον. cf. Eustath. Dionys. 517.

^δ Sic M.K.P.F.a.b.d. καὶ sec. om. S. c. et al.

^ι τὸν om. P.S.F.c.

^κ τῶν Ἑλλήνων S.

- διζῇ¹ Ἡράκλεια ἰδρυσάμενοι ἔκتهνται· καὶ τῷ μὲν, ὡς
 ἀθανάτω, Ὀλυμπίῳ δὲ ἐπανυμίην, θύουσι· τῷ δὲ ἐτέρῳ,
 45 ὡς ἥρωϊ ἐναγίζουσι. Λέγουσι δὲ πολλὰ καὶ ἄλλα ἀν- 85
 επισκέπτως οἱ Ἕλληνες. εὐήθης δὲ ^α αὐτῶν καὶ ὅδε ὁ
 μῦθος ἐστὶ, ^β τὸν περὶ τοῦ Ἡρακλέος λέγουσι· ὡς “ αὐ-
 “ τὸν ἀπικόμενον ἐς Αἴγυπτον στέψαντες οἱ Αἰγύπτιοι,
 “ ὑπὲρ πομπῆς ἐξήγον ὡς θύσοντας τῷ Διὶ· τὸν δὲ,
 “ τέως μὲν ἡσυχίην ἔχειν· ἐπεὶ ^γ δὲ αὐτοῦ πρὸς τῷ 90
 “ βωμῷ κατάρχοντο, ἐς ἀλκὴν τραπόμενον, πάντας
 2 “ σφείας καταφονεύσαι.” Ἐμοὶ μὲν νυν δοκέουσι, ταῦ-
 τα λέγοντες, τῆς Αἰγυπτίων φύσιος καὶ τῶν νόμων πάμ-
 3 παν ^δ ἀπείρως ἔχειν οἱ Ἕλληνες. τοῖσι γὰρ οὐδὲ κτήνεα 95
 ὁσίῃ θύειν ἐστὶ, χωρὶς ^ε οἴων, ^ς καὶ ἐρσένων βοῶν καὶ
 4 μύσχων, ^ε ὅσοι ἀν καθαροὶ ἔωσι, καὶ ^η χηνῶν, κῶς ἀν
 οὔτοι ἀνθρώπους θύοιεν; ἔτι δὲ ἓνα ^ι ἐόντα τὸν Ἡρακλέα, 126
 καὶ ἔτι ἄνθρωπον, ὡς δὴ φασι, κῶς φύσιν ἔχει πολ-
 λὰς μυριάδας φονεῦσαι; Καὶ περὶ μὲν τούτων τσαῦτα
 ἡμῖν εἰπαῦσι, καὶ παρὰ τῶν θεῶν καὶ παρὰ τῶν ἡρώων
^κ εὐμένεια εἶη. ^λ *ἡ ἰνδολογία δὲ...*
 46 Τὰς δὲ δὴ αἶγας καὶ τοὺς τράγους τῶνδε εἵνεκα οὐ
 θύουσι Αἰγυπτίων οἱ εἰρημένοι. τὸν Πᾶνα τῶν ὀκτῶ θεῶν
 λογιζονται εἶναι οἱ Μενόησιοι· τοὺς δὲ ὀκτῶ θεοὺς τού-
 2 τους, προτέρους τῶν δωδέκα θεῶν φασι γενέσθαι. ^α γρά- 5

Refellitur
 Græcorum
 quædam
 fabula de
 Hercule.

126

Mendesii
 non im-
 molant ca-
 pras et hir-
 cos: Pan
 unus ex
 vii Diis:

¹ Ἡράκλεα F. Ἡρακλήϊα Bor-heck.

45.

^α αὐτέων] αὐτῶν F.S.

^β τὸν om. S. qui mox sic interpungit, Ἡρακλέος· λέγουσιν ὡς.

^γ δὲ αὐτοὶ S.b.V.

^δ ἀπείκως S.V.

^ε Ita Schweigh. e Valckenærii emendatione. οἷω (sic) F. si Schweighæuserum recte intel-

ligo. ὧν vulgo.

^ς καὶ σένων S.

^ε καὶ ὅσοι ἐάν F.

^η χηνῶν F.S. χηνέων alii.

^ι Sic S. Al. ὄντα.

^κ εὐμένεια S.V. cf. Koen. ad Gregor. Dial. Ion. 41. Schæfer. ib. p. 521.

46.

^α Sic M.K.P.F.b.d. γρ. δὲ δὴ Ald. a.c.S.V.R.

quale animalium
ejus fingatur: capris
et maxime hircis
quantus apud Mendacios honor.

47
Sues et subulos Ægyptii aver-
santur: Lunæ ac Baccho semel per
annum, eodem plenilunio utriusque, sues immolant, et immolatarum carnibus vescuntur: quomodo eas Lunæ

φουσί τε δὴ^b καὶ γλύφουσι οἱ ζωγράφοι καὶ οἱ ἀγαλ-
ματοποιοὶ τοῦ Πανὸς τῶγαλμα, κατὰπερ Ἕλληνες,
αἰγιοπρόσωπον καὶ τραγოსκελέα·^d οὐ τι τοιοῦτον νομί-
3 ζοντες εἶναι μιν, ἀλλ' ὁμοῖον τοῖσι ἄλλοις θεοῖσι. ὅτεν
δὲ εἵνεκα τοιοῦτον γράφουσι αὐτὸν, οὐ μοι ἡδιόν ἐστι¹⁰
4 λέγειν. σέβονται δὲ πάντας τοὺς αἰγας οἱ Μενδησίοι,
καὶ μᾶλλον τοὺς ἔρσενας τῶν θηλέων, καὶ τούτων οἱ αἰ-
πόλοι τιμὰς μέζονας ἔχουσι· ἐκ δὲ τούτων εἰς μάλιστα,
ὅστις ἐπεὰν ἀποθάνῃ, πένθος μέγα παντὶ τῇ Μενδησίῳ
5 νομῶ τίθεται. καλέεται δὲ ὅ τε τράγος καὶ ὁ Πᾶν Αἰ-¹⁵
γυπτιστὶ, Μένδης. ἐγένετο δ' ἐν τῷ νομῷ τούτῳ ἐπ'
ἐμεῦ τοῦτο τὸ τέρας· γυναικὶ τράγος ἐμίσγητο ἀναφαν-
δόν. τοῦτο ἐς² ἐπίδεξιν ἀνθρώπων ἀπίκετο. Ἦν δὲ Αἰ-
γύπτιοι μιὰρὸν ἡγνῆται θηρίον εἶναι, καὶ τοῦτο μὲν, ἦν τις²⁰
ψαύσῃ αὐτῶν παριὼν ὑὸς^a αὐτοῖσι ἱματίοις, ἢ ἀπ' ὧν
ἔβαψε ἑαυτὸν, βὰς ἐπὶ τὸν ποταμόν· ταῦτο δὲ, οἱ συ-
βῶνται, ἐόντες Αἰγύπτιοι ἐγγενέες, ἐς ἱρὸν οὐδὲν τῶν ἐν
Αἰγύπτῳ ἐστέρχονται μῦνοι πάντων· οὐδὲ σφι ἐκδίδοσθαι
d θυγατέρα οὐδεὶς ἐθέλει, οὐδ' ἄγεσθαι ἐξ αὐτῶν· ἀλλ'²⁵
ἐκδιδόαται τε οἱ συβῶνται καὶ ἀγέεται ἐξ ἀλλήλων.
2 τοῖσι μὲν νυν ἄλλοις θεοῖς θύειν ὥς οὐ δικαιοῦσι Αἰ-
γύπτιοι· Σελήνῃ δὲ καὶ Διονύσῳ μῦνοις, τοῦ αὐτοῦ 127

^b καὶ γλύφουσι om. F. Mox καὶ
οἱ ἀγαλματοποιοὶ om. F.M.K.

^c Sic M.K.P.V.S.F. Paris.
κατὰπερ Ἕλληνες τῶγαλμα edd.
vett.

^d ἢ τι F. Mox ἔνεκα S. et ἰδιον
pro ἡδιον.

^e Schæferus edidit κέλοι, mu-
tilli, cornua non habentes. Vide
Wesseling, ad IV. 29.

^f Sic S.F. Paris. Αἰ. Μενδησίῳ.
Mox τὸ ante τέρας om. S.

^g Sic K.P. Paris. ἐπίδειξιν S.
F. et al.

47.

^a Sic V.S. αὐτοῖσι τούτοις ἱμ. F.
et al. Supra θηρίων credo S.

^b Sic M.K.P.a. pro v. l. ἀπὸν
F. ἀπὸν S.a.d. edd. vett.

^c Sic M.P.F. ἐς τὸν π. S.a.
vulg.

^d οὐδεὶς θυγ. F.

^e αὐτέων] αὐτῶν F. αὐτέων hic
retinet S.

^f Sic F. Vulgo ἐκδιδόται et
ἄγεται. cf. I. 209. τε om. edd.
vett.

χρόνου, τῇ αὐτῇ πανσελήνῳ, τοὺς ὅς θύσαντες, ^επατέον- immolent,
et
 3 ται τῶν κρεῶν. ^βδιότι δὲ τοὺς ὅς ἐν ^ιμὲν τῇσι ἄλλῃσι ³⁰
 ὀρτῇσι ἀπεστυγῆκασιν, ἐν δὲ ταύτῃ θύουσι, ἔστι μὲν
 λόγος περὶ αὐτοῦ ὑπ' Αἰγυπτίων λεγόμενος· ἐμοὶ μὲν-
 4 τοι ἐπισταμένῳ οὐκ εὐπρεπέστερός ἐστι λέγεσθαι. θυσίῃ
 δὲ ἥδε τῶν ὤων τῇ Σελήνῃ ποιέεται· ἐπεὰν θύσῃ, τὴν οὐρὴν
 ἄκρην καὶ τὸν σπλῆνα καὶ τὸν ^κἐπίπλοον συνθεῖς ὁμοῦ, ³⁵
 καὶ ὧν ἐκάλυψε πάσῃ τοῦ κτήνεος τῇ πιμαλῇ τῇ περὶ
 5 τὴν νηδὺν γινομένη· καὶ ἔπειτα καταγίγει πυρί. τὰ δὲ
 ἄλλα ^ικρέα σιτέονται ἐν τῇ ^μπανσελήνῳ, ἐν τῇ ἂν τὰ
 ἱρά ^θθύσῃσι· ἐν ἄλλῃ δὲ ἡμέρῃ οὐκ ἂν ^οἔτι γευσαίαιτο.
 6 αἱ δὲ πένητες αὐτῶν ὑπ' ^αἀσθενείας ^ρβίου σταίτινας ⁴⁰
 48 πλάσαντες ὅς, καὶ ὀπτήσαντες ταύτας, θύουσι. Τῷ δὲ quomodo
Baccho :
hujus sec-
tum ut
agant.
 Διονύσῳ, τῆς ὀρτῆς ^ατῇ δορκίῃ, χοῖρον πρὸ τῶν θυρέων
 σφάζας ἕκαστος, δίδοι ἀποφέρεισθαι τὸν χοῖρον αὐτῷ
 2 τῷ ^βἀποδομένῳ τῶν συβατέων. τὴν δὲ ἄλλην ἀνάγουσι
 ὀρτὴν τῷ Διονύσῳ οἱ Αἰγύπτιοι, πλὴν ^εχορῶν, κατὰ ⁴⁵
 3 ταύτῃ σχεδὸν πάντα Ἑλλήσι. ἀντὶ δὲ φαλλῶν, ἄλλα
 σφί ἐστι ἐξευρημένα ὅσον τε πηχυαῖα ἀγάλματα νευ-
 ρόσπαστα, τὰ περιφορέουσι κατὰ κώμας ^δγυναῖκες,
 νεῦον τὸ αἰδοῖον, οὐ πολλῷ τέῳ ἔλασσον ἐὼν τοῦ ἄλλου
 4 σώματος. προηγέεται δὲ ^εαὐλός· αἱ δὲ ἔπονται αἰείδου- ⁵⁰
 5 σαι τὸν Δίονυσον. διότι δὲ μέζον τε ἔχει τὸ αἰδοῖον, καὶ

^ε πατέονται F.

^β διότι μὲν F.

^ι μὲν om. S.V.F. Mox ἀπο-
στυγῆκασιν ἐν ταύτῃ δὲ S.

^κ ἐπίπλοον F.

^ι κρέα om. b.S.

^μ πανσελήνῃ F.

^ν Sic M.K.P.F. θύουσι S.c. et
vulgo.

^ο ἐπηρευσαίαιτο R.

^ρ ἀσθενείας a.

^α Sic mss. meliores. βιούς τε

τινας Ald. S.V. quod eodem reedit.

48.

^α τῆς τῇ δορκίῃ S. τῆς τε V.

^β ἀδυμένῳ R.

^ε Sic M.K.P.F. probantibus
Gronovio, Reizio, Schæfero,
Schweighæusero. χοῖρον Ald. R.
a.c. probante Wesselingio. χαί-
ρων S.V.

^δ Sic S.V.M.K.P.F. Paris.

Vulgo ται γ.

^ε ὁ αὐλός S.

49
Melampo-
dom sacra
Ægyptiaca,
tum alia,
tum Bac-
chi, a Cad-
mo accepta
Græcos do-
cuisse.

κινέει μῦθον τοῦ σώματος, ἔστι λόγος περὶ αὐτοῦ ἱερὸς
λεγόμενος. Ἦδη ὦν δοκέει μοι Μελάμπους ὁ Ἀρυ-
θέωνος τῆς θυσιῆς ταύτης οὐκ εἶναι ἀδαῆς, ἀλλ' ἐμπει-
2 ρος. Ἑλλῆσι γὰρ δὴ Μελάμπους ἐστὶ ὁ ἐξηγησάμενος 55
τοῦ Διονύσου ἂ τό τε οὐνομα, καὶ τὴν θυσίην, καὶ τὴν
3 πομπὴν τοῦ φαλλοῦ. ἀτρεκέως μὲν οὐ πάντα συλλα-
βὼν τὸν λόγον ἔφηνε· ἀλλ' οἱ ἐπιγενόμενοι ὁ ταύτῃ σο-
4 φισταὶ μεζόνως ἐξέφηναν. τὸν δ' ὦν φαλλὸν τὸν τῷ
Διονύσῳ πεμπόμενον Μελάμπους ἐστὶ ὁ ἐκατηγησά- 60
μενος· καὶ ἀπὸ τούτου μαθόντες ποιεῦσι τὰ ποιεῦσι
5 Ἑλλῆνες. Ἐγὼ μὲν νῦν φημι Μελάμποδα γενόμενον
ἄνδρα σοφόν, μαυτικὴν τε ἑαυτῷ συστήσαι, καὶ πυθό-
μενον ἀπ' Αἰγύπτου, ἄλλα τε πολλὰ ἐσηγήσασθαι
Ἑλλῆσι, καὶ τὰ περὶ τὸν Διόνυσον, ὀλίγα δ' αὐτῶν παρ- 128
6 αλλάζοντα. οὐ γὰρ δὴ συμπεσεῖν γε φήσω τὰ τε ἐν 66
Αἰγύπτῳ ποιούμενα τῷ θεῷ, καὶ τὰ ἐν τοῖσι Ἑλλῆσι
ὁμότροπα γὰρ ἂν ἦν τοῖσι Ἑλλῆσι, καὶ οὐ νεωστὶ
7 ἔσαγμένα. ὁ μὲν οὐδὲ φήσω ὅπως Αἰγύπτιοι παρ'
Ἑλλήνων ἔλαβον ἢ τοῦτο, ἢ ἄλλο καὶ τι νόμαιοι. πυ- 70
θέσθαι δέ μοι δοκέει ἰμάλιστα Μελάμπους τὰ περὶ τὸν
Διόνυσον παρὰ Κάδμου ἢ τε τοῦ Ἰτυρίου, καὶ τῶν σὺν
αὐτῷ ἐκ Φοινίκης ἀπικομένων εἰς τὴν νῦν Βοιωτίην καλεσο-
μένην χώραν.

¹ προσλεγόμενος S. pro ἱερὸς λεγόμενος.

49.

² Sic M.K.P.F. Al. cum S. om. τε. Vid. Plutarch. II. p. 857.

³ τοῦτο d.

⁴ Sic M.P.K.F. ἀπηγησάμενος S.a.c.b. Ald. ἐξῆγ. d. Ἰνφρα ἀπηγήσασθαι Ald.

⁵ αὐτὸν S. Mox παραλλάξοντα

F. Tum δὴ om. S. ubi συμπεσεῖ γε.

⁶ ὁμότροπα S.V. Supra τοῖς S. et mox.

⁷ Sic M.K.P.F. Paris. ἂν om. S.V. Ald.

⁸ Sic M.K.P.F.a.b. ἐσηγμένα R.c. ἐσηγημένα V.S.d. Ald.

⁹ ὁ μὲν S.

¹⁰ ἰμάλιστα om. S.

¹¹ τοῦ τε F.

¹² Ἰτυρεω S.V.

- 50 Ἐχέδον δὲ καὶ ^απάντα τὰ οὐνόματα τῶν θεῶν ἐξ Αἰγύπτου ἐλήλυθε εἰς τὴν Ἑλλάδα. διότι μὲν γὰρ ἐκ τῶν βαρβάρων ^βἦκει, πυθανόμενος οὕτω εὐρίσκω εἶναι ^γ75
^δδοκέω δ' ὧν μάλιστα ἀπ' Αἰγύπτου ἀπῆχθαι. ὅτι γὰρ δὴ μὴ Ποσειδέωνος, καὶ Διοσκούρων, ὥς καὶ πρότερόν μοι ταῦτα εἴρηται, καὶ Ἥρης, καὶ Ἰστίης, καὶ ^εΘέμιος, καὶ Χαρίτων, καὶ ^δΝηρηίδων, ^ετῶν ἄλλων θεῶν Αἰγυπτίοισι αἰεὶ κοτε τὰ οὐνόματά ^ςἔστι ἐν τῇ χώρῃ. 80
³λέγω δὴ τὰ λέγουσι αὐτοὶ Αἰγύπτιοι. τῶν δὲ οὐ φασὶ θεῶν γινώσκειν τὰ οὐνόματα, οὗτοι δὲ μοι δοκέουσι ὑπὸ Πελασγῶν ὀνομασθῆναι, πλὴν Ποσειδέωνος. τοῦτον δὲ ⁴τὸν θεὸν παρὰ Λιβύων ἐπίθοντο. ^βοὐδαμοὶ γὰρ ἀπ' ἀρχῆς Ποσειδέωνος ^ιοὔνομα ^κἐκτενται, εἰ μὴ Λίβυες· καὶ ⁸⁵τιμέωσι τὸν θεὸν ^ιτοῦτον αἰεὶ. νομίζουσι δ' ὧν Αἰγύπτιοι
51 ^αοὐδ' ἤρωσι οὐδέν. Ταῦτα μὲν νυν, καὶ ἄλλα πρὸς τοῦτοισι τὰ ἐγὼ φράσω, Ἕλληνες ^αἀπ' Αἰγυπτίων γενομίκασι. τοῦ δὲ Ἑρμέως τὰ ἀγάλματα ὀρθὰ ἔχειν τὰ αἰδοῖα ποιεῦντες, οὐκ ἀπ' Αἰγυπτίων μεμαθήκασι, ἀλλ' ⁹⁰ἀπὸ Πελασγῶν· πρῶτοι μὲν Ἑλλήνων ἀπάντων Ἀθηναῖοι παραλαβόντες, παρὰ δὲ τούτων ἄλλοι. Ἀθηναίοισι ^βγὰρ, ἤδη τηνικαῦτα εἰς Ἑλλήνας τελέουσι, Πε-

Græcorum Deos partim ab Ægyptiis, partim a Pelægiis; Neptunum ab Afria esse: Heroibus non uti Ægyptios.

Mercurii statuas quales facere Græci a quibus didicerint: Pelægos cum Atheniensibus habitasse, prius autem Samothraciam

50.

^α πάντων τῶν θεῶν τὰ οὐν. S.V.
 πάντων τὰ οὐν. τῶν θ. b.d.

^β ἦκε S.

^δ Θέμιδος P.K.F.

^ε Νηρηίδων K.

^ς Sic M.K.P.F. Paris. καὶ τῶν ἄλλων add. vett. S.

^ι εἰσὶν S.

^ς λέγω δὲ F.c.

^β οὐδαμοὶ K.M.P.F. Paris. Al.
 οὐδαμῇ cum S.

^ι ὄνομα F.

^κ ἐκτενται S.P.K.F. pr. Mox

τιμέωσι S.

^ι τοῦτον εἶναι K.

^α οὐ δὴ δρῶσιν S.V. Vall.

51.

^α ἵπ' c. Paulo infr. ποιεῦνται S.

^β Sic M.K.P.F.b.c. γὰρ δὴ Ald. a.d. nec δὴ nec ἤδη agnoscunt S.V. Schweighæuserus: "Differunt sane δὴ et ἤδη. Si δὴ "hic legas, significabitur de- "siisse deinde Athenienses in "Hellenum numero censerī; "quod falsum. Sin ἤδη, signifi- "cabitur fuisse olim tempus quo

incoluisse,
ibique Ca-
birorum
sacra insti-
tuisse.

52

Caruisse
Pelasgorum
Deos no-
minibus:
ea post ex
Ægypto
allata, ora-
culi Dodo-
nei solius
tum in
Græcia
monita il-
lis indita
esse.

λασγοὶ σύνοικοι ἐγένοντο ἐν τῇ χώρῃ· ὅθεν περ καὶ Ἑλ-
3 ληνες ἤρξαντο νομισθῆναι. ὅστις δὲ τὰ Καβείρων ὄργια 95
μεμύηται, τὰ Σαμοθρήικες ἐπιτελεύσει ^d παραλαβόντες
4 παρὰ Πελασγῶν, οὗτος ὡνὴρ οἶδε ἑτὸ λέγω. τὴν γὰρ
ἹΣαμοθρήικην οἶκεον πρότερον Πελασγοὶ οὗτοι, ^e τοὶ περ
Ἀθηναίοισι σύνοικοι ἐγένοντο, καὶ ^h παρὰ τούτων Σαμο-
5 θρήικες τὰ ὄργια παραλαμβάνουσι. ὀρθὰ ὦν ἔχειν τὰ 129
αἰδοῖα τὰγάλματα τοῦ Ἑρμέω, Ἀθηναῖοι πρῶτοι Ἑλ-
6 λήνων, ⁱ μαθόντες παρὰ Πελασγῶν, ἐποίησαντο. οἱ δὲ
Πελασγοὶ ἰρὸν τινα λόγον περὶ αὐτοῦ ἔλεξαν, τὰ ἐν τοῖσι
^k ἐν Σαμοθρήικῃ μυστηρίοισι δεδῆλωται. Ἔθυσον ^a δὲ πάν- 5
τα πρότερον οἱ Πελασγοὶ θεοῖσι ἐπευχόμενοι, ὡς ἐγὼ ἐν
Δωδώνῃ οἶδα ἀκούσας· ἐπωνυμίην δὲ οὐδ' οὐνομα ^b ἐποι-
2 εῦτο οὐδενὶ αὐτῶν· οὐ γὰρ ἁκηκόεσάν κω. θεοὺς δὲ
προσωνόμασάν σφεας ἀπὸ τοῦ τοιοῦτου, ὅτι ^d κόσμω
θέντες τὰ πάντα πρήγματα καὶ πάσας νομὰς εἶχον. 10
ἑπεὶ τε δὲ, χρόνου πολλοῦ ^f διεξελθόντες, ἐπίθοντο ἐκ
τῆς Αἰγύπτου ^g ἀπικόμενα τὰ οὐνόματα τῶν θεῶν τῶν
3 ἄλλων, Διονύσου δὲ ὕστερον πολλῶ ἐπίθοντο. καὶ μετὰ
χρόνον ἐχρηστηρίαζοντο περὶ τῶν οὐνομάτων ἐν Δωδώνῃ·

"nondum in Hellenum nume-
ro sint habiti; id quod Hero-
dotus tradidit I. 57."

^c Ἑλλήνες ἐσῆρξαντο F.

^d Sic M.K.S.P.F.a.b.d. Vulgo
λαβόντες.

^e τὸ λέγω M.K.S.P.F.a.b.d.
τὰ λ. al.

^f Σαμοθρήικην V.S.K.

^g Sic Ald. R.V. ὅπερ M.S.K.
P.F.a.

^h παρὰ τούτων τὰ ὄργια τοῦ Ἑρ-
μέω, Ἀθηναῖοι mediis omissis F.

ⁱ Sic P.S.K.V.F. παρὰ Π. μ.
vulg.

^k ἐν om. V.S. Ald.

52.

^a Sic M.P.S.V.F. Paris. Vulg.
δὲ καὶ π.

^b ποιῶντο F. qui mox cum S.
αὐτῶν non αὐτέων.

^c ἀκηκῶσιν ἂν κόθεν, οὗς δὲ S.V.
Vall.

^d κοσμηθέντες S.V. cf. Eustath.
II. α'. p. 19, 2 = 14. 45.

^e ἔπειτα δὲ Reizius. ἔπει τε δὲ
P.M.K. Gronov. Wessel. ἔπειτα
δὲ Ald. et al. cum S. ἔπειτε δὲ F.

^f Sic M.P.F. al. διελθόντες S.
a.c. Ald.

^g Sic M.P.F. ἀπηγμένα Ald.
S.V.R. ἀπηγμένα a.b.c.

- τὸ γὰρ δὴ μαντήϊον τοῦτο ^hνερόμισται ἀρχαιότατον τῶν ¹⁵
 ἐν Ἑλλησι χρηστηρίων εἶναι, καὶ ἦν τὸν χρόνον τοῦτον
 4 μῶνον. ⁱἔπει ὧν ἐχρηστηρίαζοντο ἐν τῇ Δωδώνῃ οἱ Πε-
 λασγοὶ “εἰ ἀνέλωνται τὰ οὐνόματα ^kτὰ ἀπὸ τῶν βαρ-
 5 “βάρων ἦκοντα.” ἀνείλε τὸ μαντήϊον “χρᾶσθαι.” ἀπὸ
 μὲν δὴ τούτου τοῦ χρόνου ἔθουν, τοῖσι οὐνόμασι τῶν θεῶν ²⁰
 χρεώμενοι. παρὰ δὲ Πελασγῶν Ἕλληνες ^lἔξεδῆξαντο
 53 ὕστερον. ^aἘνθεν δὲ ^bἐγένετο ἕκαστος τῶν θεῶν, εἴ τε
 “δ’ αἰεὶ ἦσαν πάντες, ὁκοῖοι τέ τινες τὰ εἶδεα, οὐκ ἦπισ-
 τέατο μέχρι οὗ ^dπρώην τε καὶ χθές, ὥς εἰπεῖν λόγῳ.
 2 Ἡσίοδον γὰρ καὶ Ὅμηρον ἡλικίην τετρακοσίοισι ἔτεσι ²⁵
 3 δοκέω μευ πρεσβυτέρους γενέσθαι, καὶ οὐ πλέοσι. οὗτοι
 δὲ εἰσι οἱ ποιήσαντες ^eθεογονίην Ἑλλησι, καὶ τοῖσι
 θεοῖσι τὰς ἐπωνυμίας δόντες, καὶ τιμὰς τε καὶ τέχνας
 4 διελόντες, καὶ εἶδεα αὐτῶν σημνῆντες. οἱ δὲ ^fπρότερον ³⁰ ¹³⁰
 ποιηταὶ λεγόμενοι τούτων τῶν ἀνδρῶν γενέσθαι, ὕστερον,
 5 ^gἔμοι γε δοκέειν, ἐγένοντο ^hτούτων. καὶ τὰ μὲν πρῶτα
 αἱ Δωδωνίδες ⁱῥήϊαι λέγουσι. ^kτὰ δὲ ὕστερα, τὰ ^εs
 Ἡσίοδον τε καὶ Ὅμηρον ἔχοντα, ἐγὼ λέγω.
- 54 Χρηστηρίων δὲ πέρι, ^aτοῦ τε ^bἐν Ἑλληνι, καὶ τοῦ ἐν ³⁵
 2 Λιβύῃ, τόνδε Αἰγύπτιοι λόγοι λέγουσι. ἔφασαν οἱ ^ιῥέες ³⁵ ^{duorum}
- ^h νερόμισται P.M.K.S.F. Paris. lus c. Julian. III. p. 76.
^{νερόμιστο} Ald. al. ^c θεολογίην d.
ⁱ ἐπεὶ γούν c. ἐπεὶ οὖν S. ^f πρότεροι V. Ald.
^k τὰ om. S. ^g ἔμοι γε (vel ἔμοιγε) δοκέειν M.
^l Sic M.K.R.F. Paris. ἐδέξαντο K.F.b.d. ἔμοι δοκέειν Ald. a.c. ἔμοι
 al. cum S. δοκέει S.
^{53.} ^h τούτων. τὰ F.d.S.
^a Sic M.P.F.a.b.c. ἔθεν δὲ Ald. ⁱ ῥέειαι F.
 S.V.R. ^k τὰ δὲ ὕστερα M.P.F.b.c.d. τὰ
^b ἐγένοντο K.S. δὲ ὕστερον a. et al. τὸ δὲ ὕστερον S.
^c Sic F. δ’ αἰ M.K.P. δὲ om. ^{54.}
 a.c.d.S. ^a Sic M.K.S.P.F.a. Vulg. τῶν
^d Sic Ald. S.R.V. Paris. πρίν τε. ^b ἐν om. M. Mox θηβάεος S.
 τε κ. χθ. M.P. Sequentia citant
 Athenagor. Apol. c. 14. Cyril-

Theogoniæ
condito-
rum He-
siodi et Ho-
meri quam
recens
petas: qui-
bus qui
poetæ pri-
ores habebantur, eos
illis poste-
riores fuisse.

Narrationes
de origine
duorum

Jovis oraculorum,
Dodonæi et
Ammonis,
institutio-
rum circiter
a. 1980.

- τοῦ Θηβαίεος Διὸς “ δύο γυναῖκας ἱρήϊας ἐκ Ὀθηβείων
 “ ἐξαχθῆναι ὑπὸ Φοινίκων· καὶ τὴν μὲν αὐτέων πυ-
 “ θέσθαι ἐς Λιβύην πρηνεῖσαν, τὴν δὲ ἐς τοὺς Ἕλληνας·
 “ ταύτας δὲ τὰς γυναῖκας εἶναι τὰς ἰδρυσαμένας τὰ
 3 “ μαντήϊα πρῶτας ἐν τοῖσι εἰρημένοισι ἔθνεσι.” Ἐἵρο-40
 μένου δὲ μευ, ὁκόθεν οὕτω ἀτρεκέως ἐπιστάμενοι λέγου-
 σι, ἔφασαν πρὸς ταῦτα, “ ζήτησιν μεγάλην ἀπὸ σφέων
 “ γενέσθαι τῶν γυναικῶν τούτων· καὶ ἀνευρεῖν μὲν σφε-
 “ ας οὐ δυνατοὶ γενέσθαι· πυθέσθαι δὲ ὕστερον ταῦτα
 55 “ περὶ αὐτέων τάπερ δὴ ἔλεγον.” Ταῦτα μὲν· νυν τῶν 45
 ἐν Θήβησι ἱρέων ἤκουον· ἁτάδε δὲ ὁ Δωδωναίων φασὶ αἱ
 προμάντιες· “ Δύο πελειάδας μελαινας ἐκ Ὀθηβείων
 “ τῶν Ἀἰγυπτίεων ἀναπαταμένας, τὴν μὲν αὐτέων ἐς
 2 “ Λιβύην, τὴν δὲ παρὰ σφέας ἀπικέσθαι. ἰζομένην δὲ
 “ μιν ἐπὶ φηγόν, αὐδάξασθαι φωνῇ ἀνθρωπῆϊ, ὡς 50
 3 “ χρεὼν εἴη μαντήϊόν· αὐτόθι Διὸς γενέσθαι. καὶ αὐτοὺς
 “ ὑπολαβεῖν θεῖον εἶναι τὸ ἐπαγγελλούμενον αὐτοῖσι,
 4 “ καὶ σφεας ἐκ τούτου ποιῆσαι. τὴν δὲ ἐς τοὺς Λίβυας
 “ οἰχομένην πελειάδα λέγουσι Ἀμμωνος χρηστήριον 55
 5 “ κελεῦσαι τοὺς Λίβυας ποιέειν.” ἔστι δὲ καὶ ταῦτο
 Διός. ἱ Δωδωναίων δὲ αἱ ἱρήϊαι, τῶν τῇ πρεσβυτάτῃ οὐ-

^c ἱέρειαι K.P. teste Wessel.
 qui probabiliter tamen cum F.
 præbent *ιερείας*.

^d Sic Wessel. Libri *Θηβαίων*.

^e αὐτῶν F. male.

^f εἶναι om. F.

^g εἰρημένου S.

55.

^a Sic M.K.P.c.b. τὰ δὲ a.d.S.
 vulg. τὰ δὲ F.

^b Δωδωνέων S.V. tamquam ex
 Δωδῶναι apud Steph. Byz. Wess.

^c Θηβαίων S.V. Θηβαίων F. Ald.

^d Αἰγυπτίων S.V.P.K.F. Αἰ-
 γυπτίων vulgo. cf. Theon. Pro-

gymn. p. 90.

^e ἀναπαταμένας Ald. S.V. R. Pa-
 ris. Eustath. Od. p. 1760, 50 =
 545, 9. ἀναπατομένας M.P.K.F. cf.
 Brunck. Aristoph. Av. 48. Hunc
 locum respicit Servius ad Virgil.
 Eclog. IX. 13.

^f αὐτῶν F. sed αὐτέων infr. 56.

^g ἀνθρωπῆϊ K.P.F. al. ἀνθρω-
 πῆ Ald. Eustath. ἀνθρωπῆη a.
 ἀνθρωπῆ S.

^h ὑπολαβεῖν Borheckius.

ⁱ Δωδωνέων S. et mox ἱρήϊαι sine
 αἱ. αἱ ἱέρειαι F.

νομα ἦν Προμέχεια, τῇ δὲ ^κ μετὰ ταύτην, Τιμαρέτη, τῇ δὲ
 νεωτάτῃ, Νικάνδρῃ, ἔλεγον ταῦτα. συνωμολόγεον δέ σφι
 56 καὶ ^ι οἱ ἄλλοι Δωδωναῖοι οἱ περὶ τὸ ἱρόν. Ἐγὼ δ' ἔχω 13 I
 περὶ αὐτέων γνώμην τήνδε. εἰ ἀληθῶς οἱ Φοίνικες ἔξ- 61
 ἤγαγον τὰς ἱρὰς γυναῖκας, καὶ τὴν μὲν αὐτέων ἐς Λι-
 βύην, τὴν δὲ ἐς τὴν Ἑλλάδα ἀπέδοντο, ^α δοκέει ἐμοὶ ἡ
 γυνὴ αὕτη τῆς νῦν Ἑλλάδος, πρότερον δὲ Πελασγίης
 καλυμένης τῆς αὐτῆς ταύτης, ^β πρῆθῆναι ἐς Θεσπρω- 65
 τοὺς ^ε ἔπειτα ^δ δουλεύουσα αὐτόθι, ἰδρύσασθαι ὑπὸ φηγῷ
 πεφυκυῖῃ Διὸς ἱρόν· ὥσπερ ἦν οἶκος, ^δ ἀμφιπολεύουσαν
 ἐν Θήβῃσι ἱρόν Διὸς, ^ε ἐνθα ἀπίκετο, ἐνθαῦτα μνήμην
 2 αὐτοῦ ἔχειν. ἐκ δὲ τούτου, χρηστήριον κατηγήσατο, ἐπεὶ
 3 τε συνέλαβε τὴν Ἑλλάδα γλῶσσαν. φάναι δέ οἱ ἀδελ- 70
 φεὴν ἐν Λιβύῃ πεπρῆσθαι ὑπὸ τῶν αὐτῶν Φοινίκων, ὑπ'
 57 ὧν καὶ αὕτη ἐπρήθη. Πελειάδες δέ μοι δοκέουσι κλη-
 θῆναι πρὸς Δωδωναίαν ἐπὶ τοῦδε αἱ γυναῖκες, διότι βάρ-
 βαροι ἦσαν· ^α ἐδόκεον δέ σφι ^β ὁμοίως ὄρνισι φθέγγεσθαι.
 2 μετὰ δὲ χρόνον τὴν πελειάδα ^α ἀνθρωπινῇ φωνῇ αὐδά- 75
 ξασθαι λέγουσι, ἐπεὶ τε ^δ συνετά σφι ^ε ἡῦδα ἡ γυνὴ· ἕως

^κ Sic M.P.F. μετ' αὐτὴν Eustath. S.V.R. Paris. Ald. μετὰ αὐτὴν Wessel.

^ι Sic M.P.K.F. et al. οἱ om. S.c. et al. et mox οἱ om. S.

56. ^α δοκέει ἐμοὶ S.V.b.d. probante Wesselingio et citante Reitz. ad Lucian. Astrol. 9. Abresch. Dil. Thuc. p. 5. δοκέειν ἐμοὶ F.a.c. al.

^β προσθῆναι R. Μοχ εἰκὸς S. Ald. ^δ δουλεύουσιν V.S. δουλεύουσα K.

^δ ἀμφιπολεύουσιν M.V.S.K.P. F. ἀμφιπολεύειν c. Ald. Schæfer.

^ε Sic mss. plerique. ἐνθαδ' M. quod perperam amplexus est Gronovius.

57. ^α ἐδόκεον Eustath. S.V.K.P.F. Schol. Sophocl. Trach. 176. ἐδόκεε M.a.c. Ald. Conf. de hoc loco Valckenær. ad Eurip. Phoen. 1475. Sallier Acad. Inscr. V. Hist. p. 35.

^β ὁμοῖα V.b.d. Wessel. ὁμοῖα probat Schweigh. Alii omnes ὁμοίως cum Eustath. et Schol. Sophocl. ed. vet. nam mutavit Brunck. Conf. Hemsterhus. ad Lucian. Somn. c. 2. Infra III. 8. 35. 57. VII. 120.

^ε Sic M.K.P.F. ἀνθρωπινῇ S.V. ἀνθρωπινῇ a. ἀνθρωπινῇ vulgo.

^δ Sic F. Vulgo τὰ συνετά. ^ε αὐδα F.

Colu:
a Dou
naeis
eres l
ras di
videri

δὲ ἐβαρβαρίζε, ὅρσιος τρόπον ἐδόκεε σφι φθέγγεσθαι·
 3 ἐπεὶ τῷ τρόπῳ ἀν⁸ πελειάς γε ἀνθρωπίνῃ φωνῇ φθέγγ-
 ζαιτο; μέλαιναν δὲ λέγοντες εἶναι τὴν πελειάδα, σημαί-
 4 νουσι ὅτι Αἰγυπτίῃ ἡ γυνὴ ἦν. Ἡ δὲ μαντήϊ ἡ τε ἐν⁸⁰
 Θήβῃσι^h τῇσι Αἰγυπτίῃσι καὶ ἐν Δαδώνῃ, παραπλήσιαι
 ἀλλήλησι τυγχάνουσι εἶναι. Ἔστι δὲ καὶ τῶν ἱεράων ἡ
 58 μαντικὴ ἀπ' Αἰγύπτου^k ἀπιγμένη.

Extispici-
um, con-
ventus,
pompas, et
victimarum
adducenda-
rum ritus,
Ægyptios
primos, in-
stituisse.

59 Quibus in
urbibus
quosum
Deorum
honori con-
ventus ce-
lebreantur:
Isis eadem
que Ceres.

^a Πανηγύρις δὲ ἄρα καὶ πομπὰς καὶ προσαγωγὰς
 πρῶτοι ἀνθρώπων Αἰγυπτιοὶ εἰσι οἱ ποιησάμενοι· καὶ⁸⁵
 2 παρὰ τούτων Ἕλληνες μεμαθήκασι. τεκμήριον δὲ μοι
 τούτου, τόδε· αἱ μὲν γὰρ φαίνονται ἐκ^b πολλοῦ τευ
 χρόνου ποιούμεναι· αἱ δὲ Ἑλληνικαὶ νεωστὶ ἐποιήθησαν.
 Πανηγυρίζουσι δὲ Αἰγύπτιοι οὐκ ἅπαξ τοῦ ἐνιαυτοῦ,
 2^a πανηγύρις δὲ συχνάς· μάλιστα μὲν καὶ προθυμότατα⁹⁰
 3^b ἐς Βούβαστιν πόλιν, τῇ Ἀρτέμιδι. δεύτερα ἐς Βούσιριν¹³²
 πόλιν, τῇ Ἴσι· ἐν ταύτῃ γὰρ δὴ τῇ^c πόλει ἐστὶ μέγισ-
 4 τον Ἴσιος ἱρόν. ἱδρύται δὲ ἡ πόλις αὕτη τῆς Αἰγύπτου
 5 ἐν μέσῳ^d τῷ Δέλτῳ. Ἴσις δὲ ἐστὶ κατὰ τὴν Ἑλλήνων
 γλῶσσαν Δημήτηρ. τρίτα δ' ἐς Σαῖν πόλιν τῇ Ἀθηναίῃ⁹⁵
 πανηγυρίζουσι· τέταρτα δὲ, ἐς Ἡλιούπολιν τῷ Ἠλίῳ·
 πέμπτα δὲ, ἐς Βουτοῦν πόλιν τῇ Λητοί· ἕκτα δὲ, ἐς

^f Sic P.S.V.K.F. Vulgo εἰδός.

σφι ὅρν. τρ.

^g γε om. a.S. ubi ἀνθρωπίνῃ. ἀν-
 θρωπίνῃ absque γε Ald.

^h τοῖσι Αἰγυπτίοισι V.

ⁱ ἱεράων R. Ald. Paris. V.S. ἱεράων
 P.M.K.F. Supra ἔστι δὴ S.

^k ἀπιγμένη S.V. cf. c. 52.

58.

^a πανηγύρις K. πανηγύρεις M.F.
 πανηγύριος a.S. al. cf. Plutarch.
 II. p. 857. Mox Αἰγύπτιοι om.
 S. et paulo post τοῦδε pro τού-

του.

^b πολλοῦ τοῦ χρ. F. πολλοῦ τε d.
 59.

^a Sic M.K. πανηγύρεις F. πα-
 νηγύριος S.a. Ald. al.

^b τὰ ἐς Βούβαστιν τὴν S.V. ἐς
 Βούβαστον M.K.F. Receptam
 tuetur Steph. Byz. v. Βούβαστος.
 cf. II. 67. 137.

^c πόλις K. πόλις F.S. πόλει al.

^d τῷ δέλτῳ. S.V.P.F.a.b.c.d.
 cf. 17. τῷ δέλτῳ edd.

- 60 °Πάπρημιν πόλιν τῷ ¹ Ἀρεῖ. Ἐς μὲν νυν ^a Βούβαστιν
² πόλιν ἐπεὰν κομίζωνται, ποιεῦσι ^c τοιάδε. πλεονσί τε
γὰρ δὴ ἅμα ἄνδρες γυναῖξι, καὶ πολλόν τι πλῆθος
³ ἐκατέρων ἐν ἐκάστη βάρι. αἱ μὲν τινες τῶν γυναικῶν
κρόταλα ἔχουσιν κροταλίζουσι, οἱ δὲ αὐλέουσι, κατὰ
πάντα τὸν πλόον· αἱ δὲ λοιπαὶ γυναῖκες καὶ ἄνδρες
⁴ αἰδέουσι, καὶ τὰς χεῖρας κροτέουσι. ἐπεὰν δὲ πλείοντες
κατὰ τινα πόλιν ἄλλην γένωνται, ^d ἐγχρίψαντες τὴν
⁵ βάριν τῇ γῇ, ^e ποιεῦσι τοιάδε. αἱ μὲν τινες τῶν γυναικῶν
ποιεῦσι τάπερ εἴρηκα. αἱ δὲ ταθάζουσι, βοῶσαι, τὰς ἐν
τῇ ^f πόλει ταύτῃ γυναῖκας· αἱ δ' ὀρχέονται· αἱ δ' ἀνα-
⁶ σύρονται ἀνιστάμεναι. ταῦτα παρὰ πᾶσαν πόλιν παρα-
ποταμίνην ποιεῦσι. ἐπεὰν δὲ ἀπίκωνται ἐς τὴν ^g Βού-
⁷ βαστιν, ^h ὀρτάζουσι, μεγάλας ἀνάγοντες θυσίας· καὶ
οἶνος ἀμπέλινος ἀναισιμουῖται ⁱ πλεόν ἐν τῇ ὀρτῇ ταύτῃ
τῇ ἐν τῷ ἅπαντι ἐνιαυτῷ ^k τῷ ἐπιλοίπῳ. ¹ συμφοιτέωσι
δὲ, ὅ τι ἀνὴρ καὶ γυνή ἐστι, πλὴν παιδίων, καὶ ἐς ἐβδο-
μήκοντα μυριάδας, ὥς οἱ ἐπιχώριοι λέγουσι. ταῦτα μὲν ¹⁵
61 δὴ ταύτῃ ποιεῖται. Ἐν δὲ Βουσίρι ^a πόλι ὡς ἀνάγουσι
² τῇ Ἰσι τὴν ὀρτὴν, εἴρηται πρότερόν μοι. τύπτονται ^b μὲν
γὰρ δὴ μετὰ τὴν θυσίην πάντες καὶ πᾶσαι, μυριάδες

Diane /
tum Ba
bastitici

Festum
Isidos B
riticum
[2, 40]
quidnan

^c Πατρήμιν S. Πρήμιν V. Πάμ-
ρημιν F. Πρήμιν b.d. cf. c. 71.

^f Ἀρη F.

60.

^a Βούβαστον M.K.P.F.

^b πόλιν om. S. edd. vett. De-
derunt M.P.K.F.

^c τοιάδε M.S.K.P.V.F. et sic
infra τὰδε Ald. a.d. Mox καὶ
om. S.

^d Sic S. Gloss. Suid. cf. III.
85. IX. 98. Alii ἐγχρίψαντες.

^e ποιεῦσι. M. Tum τὰδε Ald.

^f πόλει Ald.

^g Βούβαστον M.K.F.

^h ὀρτάζουσι M.K.

ⁱ πλεόν F. e corr. Schæfer.

^k τῷ om. F.

¹ Sic F. et al. συμφοιτέωσι S.
V.K.P.

61.

^a πόλει F.S.

^b Sic M.K.P.F. μὲν om. S.a.
c. Ald. Athenagoras Leg. c.
25.

indicio sit,
Cares qui
Ægyptum
incolant,
hospites
esse.

62

Minervæ
festum Sai-
ticum noc-
turnum,
lucernis
per totam
Ægyptum
accensis.

κάρτα πολλαὶ ἀνθρώπων. τὸν δὲ τύπτονται, οὗ μοι 20
3 ὅσιόν ἐστι λέγειν. ὅσοι δὲ Καραῶν εἰσὶ ἐν Αἰγύπτῳ οἱ-
κέοντες, οὗτοι δὲ τοσούτῳ ἔτι ^d πλέω ^e ποιέουσι τούτων, ὅσῳ
καὶ τὰ μέτωπα κόπτονται μαχαίρησι· καὶ τούτῳ εἰσὶ
δηλοὶ ὅτι εἰσὶ ξεῖνοι καὶ οὐκ Αἰγύπτιοι. Ἐς Σαῖν δὲ
πόλιν ἐπεὰν ^a συλλεχθῶσι ^b τῇσι θυσίησι, ^c ἐν τινι νυκτί 25
^d λύχνα καίουσι πάντες πολλὰ ὑπαίθρια περὶ τὰ δώ- 133
ματα κύκλῳ. τὰ δὲ λύχνα ἐστὶ ἐμβάφια ἔμπλεα ἀλὸς
καὶ ἐλαίου· ^e ἐπιπολῆς δὲ ἔπεστι αὐτὸ τὸ ἐλλύχχιον.
2 καὶ τοῦτο καίεται παννύχιον· καὶ τῇ ὀρθῇ ὄνομα κέεται
3 ^f Λυχνοκαΐη. οἱ δ' ἂν μὴ ἔλθωσι τῶν Αἰγυπτίων εἰς τὴν 30
πανηγυριν ταύτην, φυλάσσουντες τὴν νύκτα τῆς θυσίης,
καίουσι καὶ αὐτοὶ πάντες τὰ λύχνα· καὶ οὕτω οὐκ ἐν
Σαῖι μούνη καίεται, ἀλλὰ καὶ ἀπὸ πᾶσαν Αἰγυπτον.
4 ^g ὅτε δὲ ^h εἵνεκα φῶς ἔλαχε καὶ τιμὴν ἡ νύξ αὐτῇ, ἐστὶ
ἱρὸς περὶ αὐτοῦ λόγος λεγόμενος. Ἐς δὲ ^a Ἡλίου πόλιν 35
καὶ Βουταῶν θυσίας μούνας ἐπιτελεύουσι φοιτέοντες. ἐν δὲ
^b Παπρήμι θυσίας μὲν καὶ ἱρὰ, κατὰ περ καὶ τῇ ἄλλῃ,
2 ^c ποιέουσι. εὗτ' ἂν ^d δὲ γίνηται καταφερῆς ὁ ἥλιος, ὀλύγαι
μὲν τινες τῶν ἱρέων περὶ τᾶγαλμα πεπονέαται· οἱ δὲ 40

63

Festum So-
lis Helio-
politani;
Latone, Butoiti-
cum; Mar-
tis, Papre-
miticum,

^c Sic M.K.P.F.a.c. τὸ ϕ δὲ S.V. τῷ δὲ Ald. b. al. τὸν δὲ τύπτονται τρέπον Athenagoras.

^d πλέον F.

^e ποιέουσι V.S.a. Mox ξένοι S. 62.

^a συλλεχθῶσι M.P.K.F. Paris. cf. VI. 58. Alii συλλεχθῶσι cum S.

^b Fors. τῆς θυσίης ἐν τινι νυκτί. SCHWEIGH.

^c Sic M.K.P.F. ἐν τῇ ν. a.c. d.S. Ald.

^d Hinc Pollux X. 115. Athen. XV. p. 701. Hesych. in

v. WESS.

^e ἐπὶ πολλῆς S.V.

^f Quasi dicas, *Candlemas*. conf. Pollux VII. 178.

^g ὅτου F.

^h Sic F. *εἵνεκα* vulgo cum S. 63.

^a Sic M.K.P.F.a. Ἡλίου τε π. S.c. et vulgo. Mox φοιτῶν-τες S.

^b Sic M.P.K.F.a. Παπρήμι S. V.c. Παπρήμι b.

^c Sic M. et al. Vulgo ποιέουσι cum S.

^d δὲ Ald. et al. δὴ M.K.F.

πολλοὶ αὐτῶν, ἑξήλων κορύνας ἔχοντες, ἐστᾶσι τοῦ ἱροῦ
 ἐν τῇ ἐσοδῷ· ἄλλοι δὲ εὐχάλας ἑπιτελέοντες, πλεῖ-
 νες χιλίων ἀνδρῶν, ἕκαστοι ἔχοντες ξύλα καὶ οὗτοι, ἐπὶ
 3 τὰ ἕτερα ἰάλεες ἐστᾶσι. τὸ δὲ ἄγαλμα, ἔν ἐν νηῷ μι-
 κρῷ ξυλίνῳ καταχεχρωσμένῳ, προεκκομίζουσι τῇ ^kπρο- 45
 4 τεραίῃ ἐς ἄλλο οἶκημα ἱρόν. οἱ μὲν δὲ ὀλίγοι οἱ περὶ
 τῷ ἄγαλμα λελειμμένοι, ἔλκουσι τετράκυκλον ἄμαξαν,
 ἄγουσαν τὸν νηόν τε καὶ τὸ ἐν τῷ νηῷ ἐνεὸν ἄγαλμα.
 5 οἱ δὲ οὐκ ἔωσι, ἐν τοῖσι προφυλαίοις ἐστεῶτες, ^mεσιέ-
 ναι· οἱ δὲ εὐχωλιμαῖοι, τιμωρέοντες τῷ θεῷ, παίουσιν 50
 6 αὐτούς ⁿἀλεξόμενοι. ἐνθαῦτα μάχη ξύλοισι καρτερῇ γί-
 νεται· κεφαλὰς τε συναράσσονται, καὶ ὡς ἐγὼ δοκέω,
 πολλοὶ καὶ ἀποθνήσκουσι ἐκ τῶν τραμάτων· ^oοὐ μέντοι
 64 οἱ γε Αἰγύπτιοι ἔφασαν ἀποθνήσκειν οὐδένα. Τὴν δὲ
 πανήγυριν ταύτην ἐκ τοῦδε νομίσαι φασὶ οἱ ἐπιχώριοι. 55
 οἰκέειν ἐν τῷ ἱρῷ τούτῳ τοῦ Ἄρεος τὴν μητέρα· καὶ τὸν
 Ἄρεα ἀπότροφον γενόμενον, ἔλθειν ἐξανδρωμένον, ἐβέλον-
 τα τῇ ^bμητρὶ συμμίζαι· καὶ ^cτοὺς προπόλους τῆς μη-
 τρός, οἷα οὐκ ὀπωπίας αὐτὸν πρότερον, οὐ περιορᾶν παρ-
 ῖναι, ἀλλ' ἀπερύκειν· τὸν δ' ἐξ ἄλλης πόλιος ἀγαγόν- 60
 μενον ἀνθρώπους, τοὺς τε προπόλους τρηχέως περισπεῖν,

in quo lig-
 nis con-
 vulnerant
 sibi mutuo
 capita.

Ejus con-
 suetudinis
 origo :
 Egyptio-
 rum et
 Græcorum
 in adeun-
 dis templis
 castitas.

134

^c Sic M.P.K.F. ἐκ ξύλων S.V.
 R.a.c. Ald. αὐτῶν M.P.K.F. pro
 αὐτῶν, quod retinet S.

^f ἄλλοι τε F.

^g ἀποτελέοντες S.V.

^h ἕκαστος Steph. marg.

ⁱ Citat Eustath. II. p. 179, 20
 = 135, 52. deest v. F.

^k προτέρῃ S.V.

^l τὸ om. S.

^m προσιέναι S.

ⁿ ἀλεξιόμενος S.V. probante
 Wesselingio. Hoc recepit Schæ-

VOL. I.

ferus. cf. I. 211.

^o Sic K.S.V.P.F. Paris. οὐ
 μέντοι γε ὅς τε Ald. al. Valckenæ-
 rius citat I. 51. 80. II. 81. 83.

64.

^a ἐλθεῖν ἐξ αὐθ. Habet M. in
 marg.

^b Sic K.P.F. Paris. μητρί—
 μητρός vulgo. μηρί—μῆρς S.

^c Sic M.K.R.P.V. Gloss.
 Suid. προσπόλους S. Ald. et al.
 προπόλους καὶ τῆς F.

2 καὶ ἐσελθεῖν παρὰ τὴν μητέρα. ἀπὸ τούτου τῷ Ἀρεῖ
ταύτην τὴν πληγὴν ἐν τῇ ὀρτῇ νενομικέναι φασί.
3 Καὶ τὸ μὴ μίσγεσθαι γυναιξὶ ἐν ἱροῖσι, μὴδὲ ἀλού-
τους ἀπὸ γυναικῶν ἐς ἱρὰ ἐσιέναι, οὗτοί εἰσι οἱ πρῶτοι 65
4 θρησκειύσαντες. οἱ μὲν γὰρ ἄλλοι σχεδὸν πάντες ἄν-
θρωποι, πλὴν Αἰγυπτίων καὶ Ἑλλήνων, μίσγονται ἐν
ἱροῖσι καὶ ἀπὸ γυναικῶν ^d ἀνιστάμενοι, ἄλoutoi ἐσέρ-
χονται ἐς ἱρόν νομίζοντες ἀνθρώπους εἶναι κατὰ περ τὰ
5 ἄλλα κτήνεα. καὶ γὰρ ^e τὰ ἄλλα κτήνεα ὁρᾷν καὶ 70
ὀρνίθων ^f γένεα ὀχευόμενα ἐν τε τοῖσι νηοῖσι τῶν θεῶν καὶ
6 ἐν τοῖσι βτεμένεσι. ^h εἰ ὧν εἶναι τῷ θεῷ τοῦτο μὴ φίλον,
οὐκ ἂν οὐδὲ τὰ κτήνεα ποιεῖν. οὗτοι μὲν νυν τοιαῦτα
7 ⁱ ἐπιλέγοντες, ποιῶσι ἐμοί γε οὐκ ἀρεστά. Αἰγύπτιοι
δὲ θρησκειούσι περισσῶς τά τε ἄλλα περὶ τὰ ἱρὰ, καὶ 75
δὴ καὶ τάδε.

65

Bestiarum
cultus a-
pud Aegy-
ptios: ne-
cis earum
pœna mori.

Ἐοῦσα δὲ Αἴγυπτος ὁμouρος τῇ Λιβύῃ, οὐ μάλα θη-
2 ριώδης ἐστί. τὰ δὲ ἔοντα σφι ^a ἅπαντα ἱρὰ νενομίσται
καὶ τὰ μὲν, σύντροφα αὐτοῖσι ^b τοῖσι ἀνθρώποισι τὰ δὲ,
3 οὔ. τῶν δὲ ^c εἵνεκεν ^d ἀνεῖται τὰ ἱρὰ εἰ λέγοιμι, κατα-
βαίην ἂν τῷ λόγῳ ἐς τὰ θεῖα πρήγματα, τὰ ἐγὼ φεύγω 80
μάλιστα ἀπηγγέσθαι. τὰ δὲ καὶ εἴρηκα αὐτῶν ἐπι-
4 ψάυσας, ^e ἀναγκαίῃ καταλαμβανόμενος εἶπον. Νόμος

^d ἄλoutoi ἀνιστάμενοι S.

^e τὰ πάντα S.V.

^f τέλεα S. et Barocc. apud
Wassium ad Thucydid. II. 81.
Vall. probantibus Wesselingio,
Valcken. Schæfer. et Schweigh-
æusero.

^g Sic V.S.P.K.M.F. Paris.
τεμένεσι Ald.

^h Sic P.K.S.V.F.a.c. Vulgo
ἐν ὧν ἦν.

ⁱ Sic M.P.K.F. ποιῶντες ἐπι-
λέγουσιν S.a.b.c.d. et al.

65.

^a ἱρὰ ἅπαντα S.V. πάντα ἱρὰ F.

^b τοῖσι om. S.V.

^c Sic S.P.M.K.F. εἵνεκα vulg.

^d εἰ λέγοιμι ἀνεῖται τὰ ἱρὰ S.

^e ἀναγκαίῃ Paris. S.V.R. Ald.
cf. II. 182. IV. 180. ἀνάγκη P.
M.K. ἀνάγκη καὶ καταλ. F.

δέ ἐστι περὶ τῶν θηρίων ὥδε ἔχων. ¹μελεδωνοὶ ²ἀποδέ-
 δέχεται τῆς τροφῆς χωρὶς ἐκάστων, καὶ ἔρσενες καὶ
 θήλειαι τῶν Αἰγυπτίων, τῶν παῖς παρὰ πατρός ἐκδέ- 85
 5 κεται τὴν τιμὴν. οἱ δὲ ἐν τῇσι πόλισι ἕκαστοι εὐχὰς
 τάσθ' ἐσφι ἀποτελέουσι· εὐχόμενοι τῷ θεῷ τοῦ ἂν ἢ τὸ
 θηρίον, ³ἔξυρῶντες τῶν παιδίων ἢ πᾶσαν τὴν κεφαλὴν,
 ἢ τὸ ἡμισυ, ἢ τὸ τρίτον μέρος τῆς κεφαλῆς, ἵστασι σταθ- 135
 μῷ πρὸς ἀργύριον τὰς τρίχας· τὸ δ' ἂν ἐλκύσῃ, τοῦτο 90
 6 τῇ μελεδωνῷ τῶν θηρίων διδοῖ. ἢ δ' ἂντ' αὐτοῦ τάμνουσα
 ἰχθύς, παρέχει βορρὴν τοῖσι θηρίοις. τροφή μὲν δὴ αὐ-
 7 τοῖσι τοιαύτη ἀποδέδεται. Τὸ δ' ἂν τις τῶν θηρίων
 τούτων ἀποκτείνῃ, ἣν μὲν ἐκὼν, θάνατος ἢ ζῆμιά· ἣν δὲ 95
⁴ἀέκων, ⁵ἀποτίνει ζῆμίην τὴν ἂν οἱ ἱρέες τάζωνται. ὅς
 δ' ἂν ⁶ἰβιν ἢ ⁷ἱρηκα ἀποκτείνῃ, ἣν τε ἐκὼν, ἣν τε ἀέκων,
 66 θανάται ἀνάγκη. Πολλῶν δὲ ⁸ἐόντων ⁹ὁμοτρόφων τοῖσι
 ἀνθρώποισι θηρίων, πολλῶν ἂν ἔτι πλεον ¹⁰ἐγένετο, εἰ μὴ
 2 καταλάμβανε τοὺς ¹¹αἰελοῦρους τοιάδε. Ἐπεὰν τέκωσι
 αἱ θήλειαι, οὐκέτι φοιτεύουσι παρὰ τοὺς ἔρσενας· οἱ δὲ, ¹²
 διζήμενοι μίσγασθαι αὐτῇσι, οὐκ ἔχουσι. πρὸς ὧν ταῦ-
 3 τα σοφίζονται τάδε· ἀρπάζοντες ἀπὸ τῶν ¹³θηλέων καὶ
 ὑπαιρεόμενοι τὰ τέκνα, κτείνουσι. κτείναντες μέντοι, οὐ
¹⁴πατέονται. αἱ δὲ, στερισκόμεναι τῶν τέκνων, ἄλλων 5

Felium
 genus cres-
 cere quid
 velet: luc-
 tus in
 morte felis,
 item in
 canis.

¹ Gl. in P. φροντισταί. cf. Suidas in Μελεδωνός.

² ἀποδέχεται V.S. Vall. et mox ἐκάστου.

³ ἔξυρῶντες S.V.P.K.

⁴ τῷ μελ S. Mox τῶν om. Ald.

⁵ ἄκων S.

⁶ Sic S.P.M.K.F. Paris. ἀπο-
 τίνειν Aldus et Schæferus.

⁷ ἰβιν V.S.

⁸ Sic F. Vulgo ἱρηκα.

66.

⁹ Sic P.M.K.F. Paris. ὄντων
 alii cum S.

¹⁰ τῶν ὁμοτρ. b.

¹¹ ἐγένετο S.d. πλείω S.

¹² Sic M.K.P.F. αἰελοῦρους S.a.
 d. et vulgo. Vide Pierson. ad
 Moerin p. 36.

¹³ αὐτοῖσι S. Mox τὰ, S. pro ταῦτα.

¹⁴ Sic S.V.F. al. θηλέων a. et
 al. Mox ὑπαιρέμενοι S.

¹⁵ Sic S.V. Ald. R. Paris. θα-
 τέονται P.M.K.F.a. pro v. l. cf.
 II. 37. IV. 186. οὐ τι ἀτένεται,
 nullum inde damnum patiuntur,
 Valckenær. Adn. Crit. Nov. Test.
 p. 342.

δὲ ἐπαυμέουσai, οὕτω ^h δὴ ἀπικνέονται παρὰ τοὺς ἔρ-
 4 σενας· φιλότεκνον ⁱ δὲ τὸ θηρίον. πυρκαϊῆς δὲ ^k γενο-
 μένης, θεῖα πρήγματα καταλαμβάνει τοὺς αἰελοῦρους.
 5 οἱ μὲν γὰρ Αἰγύπτιοι διαστάντες φυλακὰς ἔχουσι τῶν
 αἰελοῦρων, ἀμελήσαντες σβεπνύναι τὸ καϊόμενον· οἱ δὲ ¹⁰
 αἰελοῦροι, διαδύοντες καὶ ὑπερβράσκοντες τοὺς ἀνθρώπους,
 6 ^l ἐσάλλονται ἐς τὸ πῦρ. ^m ταῦτα δὲ γινόμενα, πένθεα
 7 μεγάλα τοὺς Αἰγυπτίους καταλαμβάνει. ἐν ^o τέτοισι
 δ' ἂν οἰκίοισι αἰελοῦρος ἀποθάνῃ ἀπὸ τοῦ αὐτομάτου,
 οἱ ἐνοικέοντες πάντες ^p ἔζυρέονται τὰς ^p ὀφρῦας μούνας· ¹⁵
 παρ' ὅτεοισι δ' ἂν κύων, πᾶν τὸ σῶμα καὶ τὴν κεφα-
 67 λήν. ^a Απαγέεται δὲ οἱ αἰελοῦροι ἀποθανόντες ἐς ἱρὰς
 στέγας, εἴθω θάπτονται ταριχευθέντες ἐν ^b Βουβάστι
 2 πόλει. τὰς δὲ κύνας ἐν τῇ ἐαυτῶν ἑκάστοι πόλει θάπτουσι
 ἐν ἱρήσι ^c θήκησι. ^d ὥς δὲ αὕτως τῆσι κυσὶ οἱ ἰχνευταὶ
 3 θάπτονται. τὰς δὲ ^e μυγαλάς καὶ τοὺς ἱρήκας ἀπά-
 20 γουσι ἐς Βουτοῦν πόλιν· ^e τὰς δὲ ἱβίς ἐς Ἑρμέων πόλιν.

Ubi et quo-
 modo hæ-
 atque aliæ
 nonnullæ
 bestię se-
 peliantur.

^h om. δὴ S.V.

ⁱ Sic M.K.F. γὰρ a.b.c.d. Ald.
 φιλ. δὲ τὸ θ. om. S.

^k γενομένης K.P.S.V.F.a.d. γε-
 νομένης Ald. M.b. γιγνομένης c.
 Mox αἰελοῦρους et αἰελοῦρων etc. S.
 Ald.

^l ἐσάλλονται Ald. S.V. Paris.
 R. ἄλλονται M.K.F.

^m Sic M.K.P.F. τούτων δὲ γι-
 νομένων S.b.c. Ald. τούτων δὲ γιγνο-
 μένων a.d. Correctori scilicet dis-
 plicebat nominativus absolutus.

ⁿ Sic M.S.P.V.F. Paris. ἐτέγησι
 —οἰκίῃσι al.

^o ἔζυρουντες F.

^p ὀφρῦς S.

67.

^a Sic F. Vulgo cum S. ἀπά-
 γονται cf. II. 47.

^b Βουβάστη F. Mox ἐκάστη S.

^c θήκησι S.V.

^d Sic F.S.K.P. Paris. cf. I. 215.
 VII. 86. IX. 80. Alii ὡσαύτως
 δέ. Mox τοῖσι κυσὶν S.

^e μυγάλας F. μυγαλᾶς a.

^f Sic Reizius. F. et al. h. l.
 ἱρήκας.

^g τὰς δὲ ἱβίς, ἐούσας ἱρὰς, ἐς Ἑρ-
 μέων πόλιν. Ita Schweighæuserus,
 monens ad ἐούσας ἱρὰς ex ad-
 juncto oppidi nomine ἱρὰς τοῦ
 Ἑρμέων facile intelligi posse; Ibin
 Mercurio sacram fuisse, ex Æli-
 ano N.A.X. 29. Platon. Phædr.
 extr. patere: τὰς δὲ ἄρκτους ἐούσας
 ἱρὰς ἐς Ἑ. π. τὰς δὲ ἄρκτους ἐούσας
 σπ. c. τὰς δὲ ἱβίς ἐς Ἑ. π. sine
 ἐούσας ἱρὰς P.M.K.F. τὰς—πόλιν
 om. Ald. S.d.

ἅτας δὲ ἄρκτους, εἰούσας ὁσπανίας, καὶ τοὺς λύκους, οὐ
πολλῶ τέφ εἶοντας ἀλωπέκων μέζονας, αὐτοῦ θάπτουσι
τῇ ἂν εὐρεθῶσι κείμενοι.

68 Τῶν δὲ κροκοδείλων ἡ φύσις ἐστὶ τοιήδε. τοὺς χειμε-
ριατάτους μῆνας ἑτέσσερας ἐσθίει οὐδέν. ἐὼν δὲ τετρά-
πουν, χερσαῖον καὶ λιμναῖόν ἐστι· τίκτει μὲν γὰρ ὡὰ
ἐν γῇ, καὶ ἐκλέπει, καὶ τὸ πολλὸν τῆς ἡμέρης διατρί-
βει ἐν τῷ ξηρῷ, τὴν δὲ νύκτα πᾶσαν ἐν τῷ ποταμῷ·
θερμότερον γὰρ δὴ ἐστὶ τὸ ὕδωρ ἢ τῆς τε αἰθρίας καὶ τῆς
δρόσου. πάντων δὲ τῶν ἡμεῖς ἴδμεν θνητῶν, ταῦτο ἐξ
ἐλαχίστου μέγιστον γίνεται. τὰ μὲν γὰρ ὡὰ, χηνέων
οὐ πολλῶ ἢ μέζονα τίκτει· καὶ ὁ νεοσσὸς κατὰ λόγον
τοῦ ὡῦ γίνεται· αὐξανόμενος δὲ, γίνεται καὶ ἐς ἑπτα-
καίδεκα πῆχτας, καὶ μέζων ἔτι. ἔχει δὲ ὀφθαλμοὺς
μὲν ὕος, ὀδόντας δὲ μεγάλους καὶ χαυλιόδοντας, κατὰ
λόγον τοῦ σώματος. γλῶσσαν δὲ μῦνον ἰθρίων οὐκ
ἔφυσεν· οὐδὲ τὴν κάτω κινεῖ γνάθον, ἀλλὰ καὶ τοῦτο
μῦνον ἰθρίων τὴν ἄνω γνάθον προσάγει τῇ κάτω. ἔχει
δὲ καὶ ὄνυχας καρτεροὺς, καὶ δέρμα λεπιδώτον, ἄρρηκ-
τον ἐπὶ τοῦ νώτου. τυφλὸν δὲ ἐν ὕδατι, ἐν δὲ τῇ αἰθρίᾳ
ἰξυδερκέστατον. ἅτε δὴ ὢν ἐν ὕδατι διαίταν ποιούμε-
νον, τὸ στόμα ἐνδοθεν φορέει πᾶν μεστὸν ἢ βδελλέων. τὰ
μὲν δὴ ἄλλα ὄρνεα καὶ θηρία φεύγει μιν· ὁ δὲ ἰτρο-

138

Crocodili
natura: pa-
cem agit
cum solo
trochilo.

^b ἱράς S. Ald. et al. Mox πολ-
λῶ τε pro πολλῶ τέφ S. et infra
ἐρεθῶσι.

68.

^a τέσσερας F.S. Ald.

^b Sic Paris. Ald. R.S.V. τε
om. M.K.F.

^c ἴσμεν S.V. qui mox om. μέ-
γιστον.

^d ἀὰ V. ἀὰ P.F. cf. 73.
Schweigh. Animadv. Athen. III.
p. 121. C. ἀὰ S. cum vulg.

^e μέζονα P.M.K.F.b.c. μέζων a.
Ald. S.V.

^f θηρίων om. S.V.

^g Sic K. Paris. Vulgo κινεῖ
cum S. οὐδὲ κινεῖν τὴν κάτω γνά-
θον F.

^h θηρίων S.V.

ⁱ ἰξυδερκέστατον hinc citat Pol-
lux II. 51.

^k βδελλέων S. et infra.

^l Sic S. Mendose nonnulli
libri τροχίλος, cum media syllaba

Crocodi-
lum Æ-
gyptii alii
colunt, alii
comedunt:
ipai cum
champrean
nominant:
crocodi-
lum Iones
dixerunt.

69

χίλος εἰρηναῖον οἱ ἐστὶ, ἅτε ὠφελεομένῳ πρὸς αὐτοῦ. 45
8^μ ἔπειτα γὰρ ἐς τὴν γῆν ἐκβῆ ἐκ τοῦ ὕδατος ὁ κροκόδει-
λος, καὶ ἔπειτα χάνη (^α ἔωθε γὰρ τοῦτο ὡς ἐπίπαν
ποιεῖν πρὸς τὸν ζέφυρον,) ἐθαῦτα ὁ τροχίλος ἐσθύνων ἐς
τὸ στόμα αὐτοῦ, καταπίνει τὰς βδέλλας· ὁ δὲ, ὠφε-
λεύμενος ἦδεται, καὶ οὐδὲν σίνεται τὸν τροχίλον. Τοῖσι 50
μὲν δὴ τῶν Αἰγυπτίων ἱροὶ εἰσι οἱ κροκόδειλοι· τοῖσι δ'
οὐ, ἀλλ' ἅτε πολεμίους περιέπουσι. οἱ δὲ περὶ τε Θήβας
καὶ τὴν ^αΜοῖριος ^βλίμνην οἰκόντες, καὶ κάρτα ἤγνηται
2 αὐτοὺς εἶναι ἱρούς. ἐκ πάντων δὲ ἓνα ἐκάτεροι ^δτρέφουσι
κροκόδειλον, δεδιδαγμένον εἶναι χειροῦθα· ἀρτήματά τε 55
^ελίθινα χυτὰ καὶ ^ςχρύσεια ἐς τὰ ὅτα ^εἐνθέντες, καὶ
^βἀμφιδέας περὶ τοὺς ^ιπροσθίους πόδας, καὶ σιτία ἀπό-
τακτα δίδόντες καὶ ἱρήϊα, καὶ περιέποντες ὡς κάλλιστα
^ζζῶντας, ἀποθανόντας δὲ ^ιταριχεύοντες θάπτουσι ἐν
3 ἱρήσι θήκησι. οἱ δὲ περὶ Ἐλεφαντίνην πόλιν οἰκόντες, 60
4 καὶ ἐσθίουσι αὐτοὺς, οὐκ ἡγεόμενοι ἱρούς εἶναι. Καλέον-
ται δὲ οὐ κροκόδειλοι, ἀλλὰ χάμψαι. κροκοδείλους δὲ
Ἰῶνες ὠνόμασαν, εἰκάζοντες αὐτῶν τὰ εἶδεα τοῖσι παρὰ 13;
σφίσι γινομένοισι κροκοδείλοισι ^μτοῖσι ἐν τῇσι αἵμα-
70 σιῇσι. Ἀγραι δὲ σφρων πολλὰ κατεστίασι, καὶ παν-

corripiatur. Vide Aristoph. A-
charn. 876. et alibi.

^μ Citat Gregorius Dial. Ion.

55.

^α ἔωθε S.V. qui ἔωθε III. 33.
ubi alii mss. ἔωθε. cf. I. 11.
Mox ὡς τοσπίπαν S.

^ο ὠφελεῦμενος M.K.F. Alii ὠφε-
λεύμενος cum S.

69.

^α Μύριος S.V.

^β πόλιν S.

^ς ἤγνηται F. cf. 40.

^δ Sic M.K.P.F. Paris. S. ἐκ-
τρέφουσι Ald. Mox εἶναι librario-

rum esse additamentum suspi-
catur Elmsleius ad Eurip. He-
racl. 575.

^ε λιθυτὰ S.V.b.d.

^ς χρύσεια F.

^ε Sic M.K.F. Paris. ἐσθέντες
S.V. Ald. al.

^β ἀμφιδέας. Vide Casaubon. ad
Athen. IV. 27. p. 323.

^ι Sic K.P.F. Alii ἐμπροσθίους
cum S.

^κ Sic F. Vulgo ζῶντας.

^ι Sic M.K.P.F.d. ταριχεύσαντες
S.a.c.d. Ald. θάπτουσι τὰρ. F.

^μ τοῖσι om. S.V.

τοῖαι· ἡ δ' ὦν ἄμοί γε δοκέει ἀξιοτάτη ἀπηγήσιος ⁶⁵ Captura
εἶναι, ταύτην γράφω. ἐπεὰν ὁ νῶτον υἱὸς δειλάσῃ περὶ
ἄγκιστρον, ὁ μετίει ἐς μέσον τὸν ποταμόν· αὐτὸς δὲ ἐπὶ
τοῦ χεῖλεος τοῦ ποταμοῦ ἔχων δέλφακα ὁ ζῶν, ταύτην
τύπτει. ἐπακούσας δὲ τῆς φωνῆς ὁ κροκόδειλος, ἵεται
κατὰ τὴν φωνήν· ἐντυχὼν δὲ τῷ νῶτῳ, καταπίνει· ὁ
δὲ ἔλκουσι. ἐπεὰν δὲ ἐξελκυσθῇ ἐς γῆν, πρῶτον ἀπάν- ⁷⁰
των ὁ ὀθρευτὴς πηλῶ καί· ὦν ἔπλασε ὁ αὐτοῦ τοὺς
ὀφθαλμούς· τοῦτο δὲ ποιήσας, κάρτα εὐπετέως τὰ λοιπὰ
71 χειροῦται· ἡ μὴ ποιήσας δὲ τοῦτο, σὺν πόνῳ. Οἱ δὲ ⁷⁵ Hippopo-
ἵπποι οἱ ποτάμιοι νομῶ μὲν τῷ Ἀπαρημίτῃ ἱροὶ εἰσι,
τοῖσι δὲ ἄλλοις Αἰγυπτίοις οὐκ ἱροί. φύσιν δὲ παρ-
έχονται ἰδέης τοιήνδε· τετράπουν ἐστὶ, δίχληρον, ὀπλαὶ
βοῶς, σιμόν, λοφιὴν ἔχον ἵππου, ὁ χαυλιδόοντας φαῖνον,
οὐρὴν ἵππου καὶ φωνήν· μέγας, ὅσον τε βοῦς ὁ μέ- ⁸⁰
γιστος· τὸ δέρμα δ' αὐτοῦ οὕτω ὁ δὴ τί παχύ ἐστι,
ὥστε αὐτοῦ γενομένου, ζυστὰ ὁ ποιέσθαι ἀκόντια ἐξ αὐ-
72 τοῦ. Γίνονται δὲ καὶ ἐνύδριες ἐν τῷ ποταμῷ, τὰς ἱράς
ἄγηνται εἶναι. νομίζουσι δὲ ὁ καὶ πάντων ἰχθύων τὸν
καλεούμενον λεπιδωτὸν ἱρὸν εἶναι, καὶ τὴν ἔγχελυν. ἱρούς ⁸⁵

Captura
crocodilo-
rum.

Hippopo-
tamus in
qua præ-
fectura sa-
cer : descri-
bitur.

Lutra,
squameus,
anguilla,
vulpanser.

70.

^a Sic S.V.R. Ald. γε om. M.
F.K.P. Supra κατεστῆσι S. Infra
εἶναι S. Supra αἶραι Ald. pro
ἄγραι.

^b νῶτον υἱὸς M.K.P.b.d. νῶτος
υἱὸς S.V. υἱὸς Ald. a.c. υἱὸς F.

^c μετίει F. μετιεῖ Schæferus.
Vid. ad I. 180. Schweigh.

^d Gregorius Dial. Ion. 57.
partim huc, partim VIII. 93.
spectat.

^e οἱ δὲ ἔλκουσι om. V.S.d.

^f ἐλκυσθῇ S.V.

^g Sic M.K.P.F.a.c.b. ὀθρευτὴρ
Ald. S.V.R.d.

^h αὐτοὺς τοὺς F.

ⁱ μὴ δὲ ποιήσας S.

71.

^a Παρημίτῃ Ald. R.V. Paris.
Παρημίτῃ M.K.F. Παρημίτῃ S.

^b χαυλιδόοντων, φαῖνον οὐρ. S. ἵ-
που χαυλιδόοντος b.

^c δὴ παχύ τι F.

^d ποιέσθαι M.K.P.F.b.d. ποι-
εται S.a.c. Ald. Mox ἀκόντια de-
let Schæferus.

72.

^a ἄγηνται F. ut 69. et alibi.
Supra ἐνύδριες S.

^b Sic M.K.F.b.d. καὶ τῶν a.
c.S.

δὲ τούτους ἑταῦ Νείλου φασὶ εἶναι· καὶ τῶν ὀρίθων τοὺς
χηναλώπεκας.

73

Phoenix
qualis et
quantus:
fabula de
illo.

Ἔστι δὲ καὶ ἄλλος ὄρνις ἱρὸς, τῷ ὄνομα φοῖνιξ· ἐγὼ
μὲν μιν οὐκ εἶδον, εἰ μὴ ὅσον γραφῇ· καὶ γὰρ δὴ καὶ
σπάνιος ἐπιφοιτᾷ σφι, διὰ ἐτέων (ὡς Ἡλιουπολῖται
λέγουσι) πεντακοσίων. ^αφοιτᾷν δὲ τότε φασί, ἐπεὶ οἱ 90
ἀπθάνῃ ὁ πατήρ. ἔστι δὲ, εἰ τῇ γραφῇ παρόμοιος, το-
σούδε καὶ τοιούδε· τὰ μὲν αὐτοῦ χρυσοκόμα τῶν ^βπτε-
ρῶν, τὰ δὲ, ἐρυθρά· ἐς τὰ μάλιστα ^γαἰετῶ περιήγησιν
ζομοιότατος, καὶ τὸ μέγαθος. Ταῦτον δὲ λέγουσι μη-
χανᾶσθαι τάδε, ἐμοὶ μὲν οὐ πιστὰ λέγοντες· ἔξ Ἀρα- 95
βίης ^δὀρμεώμενον, ἐς τὸ ἱρὸν τοῦ Ἡλίου κομίζειν τὸν
πατέρα, ἐν σμύρῃ ^εἐμπλάσσοντα, καὶ θάπτειν ἐν τοῦ
Ἡλίου τῷ ἱρῷ. κομίζειν δὲ οὕτω· πρῶτον, τῆς σμύρνης
^ςὡν πλάσσειν ὅσον τε δυνατός ἐστι φέρειν· μετὰ δὲ,
πειρᾶσθαι αὐτὸ φορέοντα· ἐπεὶ δὲ ἀπεπειρηθῇ, οὕτω
δὴ κοιλήναντα τὸ ὦν, τὸν πατέρα ἐς αὐτὸ ἐπιθέναι,
σμύρῃ ^ιδὲ ἄλλη ἐμπλάσσειν τοῦτο ^κκατ' ὅ τι τοῦ ὦν 138
^λἐγκοιλίρας ἐνέθηκε τὸν πατέρα· ^μἐσκειμένου δὲ τοῦ
πατρὸς, γίνεσθαι τὰντὸ βάρος· ἐμπλάσσοντα δὲ, ^νκο-
μίζειν μιν ἐπ' Αἰγύπτου ἐς τοῦ Ἡλίου τὸ ἱρὸν. ταῦτα
μὲν τοῦτον τὸν ὄρνιν λέγουσι ποιέειν.

5

^ς Sic P.V.K.S.F. Vulgo εἶναι
τοῦ Ν. φ.

^ι τῆς μύρῃ S. τῆς σμύρῃ V.

^ς διὰ F. et sic infra.

73.

^β Sic Ald. V.R. Paris. ὅσον τε
δυνατὸς εἶναι M.K.P.F. ὅσον δυνα-
τὸς εἶναι S. qui mox om. αὐτό.

^α φοιτᾷ P.M.K.F. Paris. φοι-
τῇ Ald. S.V.R. Superiora adti-
git Themistius XXXIII. fin.
Wess. Mox εἰ τῇ γραφῇ ex R.
V. Vall. a.b.c. οἱ τῇ γρ. S. ἐν τῇ
γρ. F. et al. εἰ ἐν τῇ d.

^ι δὲ om. S.V.

^κ Sic K. et fere F. ubi κατότι.
Vulg. κατότι.

^β πτερόγυνος S.b.d.

^λ ἐγκοιλίρας K.F.

^γ αἰετῶν S.V.

^μ Sic M.K.P.F. ἐσκειμένου α.
b.c.d.S.V.R. Ald.

^δ ὀρμεώμενον α. ὀρμεόμενον S.

^ν Sic M.K.P.F. μιν om. Ald.
a.S. Mox λέγουσι om. Matth.

^ε ἐμπλάσσοντα Schaeferus.

74 Εἰςὶ δὲ περὶ Θήβας ἱροὶ ὄφεις, ἀνθρώπων ^a οὐδαμῶς
 δηλήμονες· οἱ μεγάλαί εἰντες μικροί, δύο κέρα ^b φορέου-
 2 σι, πεφυκότα ἐξ ἄκρης τῆς κεφαλῆς. τοὺς θάπτουσι
 ἀποθανόντας ἐν τῷ ἱρῷ ταῦ Διός· τούτου γάρ σφεας τῷ
 75 θεοῦ φασὶ εἶναι ἱρούς. Ἔστι δὲ χώρος τῆς Ἀραβίης, ¹⁰ Ex Arabia
 κατὰ Βουτούν πόλιν μάλιστά ^a κη κείμενος· καὶ ἐς ταῦ-
 το τὸ χωρίον ἦλθον, πυθναόμενος ^b περὶ τῶν πτερωτῶν
 2 ὀφίων. ἀπικόμενος δὲ, εἶδον ὅστέα ὀφίων καὶ ἀκάνθας,
 πλάθει μὲν ἀδύνατα ἀπηγήσασθαι· σωροὶ δὲ ^c ἦσαν
 ἀκανθίων καὶ μεγάλοι, καὶ ὑποδεύτεροι, καὶ ἐλάσσονες ¹⁵
 3 ἐτι τούτων· πολλοὶ δὲ ἦσαν οὔτοι. ἔστι δὲ ὁ χώρος οὗτος,
^d ἐν τῷ αἰ ἀκανθαὶ κατακεχύαται, τοῖσδε τις· ἐσβολὴ
 ἐξ οὐρέων στενωῶν ἐς πεδίον μέγα· τὸ δὲ πεδίον ταῦτο
 4 συνάπτει τῷ Αἰγυπτίῳ πεδίῳ. λόγος δὲ ἐστὶ, ἅμα τῷ
^e ἔαρι πτερωτοῦς ὄφιν ἐκ τῆς Ἀραβίης πέτεσθαι ἐπ' Αἰ- ²⁰
 γύπτου· τὰς δὲ ἰβίς τὰς ὀρνίθας ἀπαντήσας ἐς τὴν
 ἐσβολὴν ταύτης τῆς χώρας, οὐ παριέναι τοὺς ὄφιν, ἀλλὰ
 5 κατακτείνειν. καὶ τὴν ἰβιν διὰ τοῦτο τὸ ἔργον τετιμῆσθαι
 λέγουσι ^f Ἀράβιοι μεγάλως πρὸς Αἰγυπτίων· ^b ὁμελο-
 γέουσι δὲ καὶ Αἰγύπτιοι διὰ ταῦτα τιμᾶν τὰς ὀρνίθας ²⁵

Sacri ser-
 pentes cir-
 ca Thebas.

Ex Arabia
 serpentes
 alatos ad-
 volantes
 confici ab
 ibidibus:
 quas aves
 ideo sacras
 esse.

74.

^a Sic M.K.S.P.V.F. Paris.
 οὐδαμᾶ vulgo. Mox μεγέθει S.

^b φέροντες F.

^c Sic F. Vulgo τοὺς ἀποθ.
 θάπτ.

75.

^a κη F. om. d.

^b περὶ om. S.V.d. πτερωτῶν om.
 M.K.F.c. Mox ἀπικόμενος, et
 ἴδον S.

^c ἦσαν τῶν θεῶν M.F. In marg.
 M. ἰστέον probante Gronovio.
 Sed bene admovet Wesselin-
 gius Schol. Apoll. Rhod. IV.
 150. τὰ τῶν ἐφίων ὅσα ἀκανθαὶ

λέγεται. Ceterum in utroque
 codice scribam voluisse τῶν ἀ-
 κανθίων opinatur Schweigh. hac
 sententia, harum, quas dixi, spi-
 nagum. Mox ἐπὶ τούτων Ald.

^d Sic M.P.K.F. ἐν δ' S.a. al.

^e κατακεχύαται S.V. Schae-
 ferus, improbante Schweighaeu-
 sero, et monente literam δ ab
 Ionibus in iis tantum verbis ad-
 hiberi, quæ in ζω terminantur.

κατακεχύνεται d. Mox ἐρέον S.

^f ἦρι F. et mox ὄφεις.

^g Ἀράβιοι om. S. in textu.

^h οὐκ ὁμελ. d.

Ibidam
quæ spe-
cies: aliud
earum ge-
nus diver-
sum: quæ
serpentum
figura.

76 ταύτας. Εἶδος δὲ ^aτῆς μὲν ἵβιος τόδε. μέλαινα δεινῶς
πᾶσα, σκέλεα δὲ φορεῖ γεράνου, ^bπρόσωπον δὲ ἐς τὰ
2 μάλιστα ἐπίγρυπον, μέγαθος ὅσον κρεῖζ. τῶν μὲν δὴ
μελαινέων, τῶν ^cμαχομένων πρὸς τοὺς ὄφεις, ἥδε ἰδέη.
τῶν δ' ἐν ποσὶ μάλλον εἰλευμένων τοῖσι ἀνθρώποισι· 30
(διζαὶ γὰρ ^dδὴ εἰσι αἱ ἵβιες) ^eψιλὴ τὴν κεφαλὴν, καὶ
τὴν δειρὴν πᾶσαν· λευκὴ πτεροῖσι, πλὴν κεφαλῆς καὶ
^fτοῦ αὐχένος καὶ ἄκρων τῶν πτερύγων καὶ τοῦ πυγαίου
ἄκρου· ταῦτα δὲ τὰ εἶπον πάντα, ^gμέλαινά ἐστι δεινῶς·
3 σκέλεα δὲ καὶ πρόσωπον, ἐμφερὲς τῇ ἐτέρῃ. τοῦ δὲ 35
ὄφιος ἡ μορφὴ, οἷα περ τῶν ὕδρων. πτίλα δὲ οὐ πτερωτὰ
φορεῖ, ἀλλὰ τοῖσι τῆς νυκτερίδος πτεροῖσι μάλιστα κη
ἐμφερέστατα. Τοσαῦτα μὲν θηρίων περὶ ἱρῶν εἰρήσθω.

77
Qui ex Æ-
gyptiis
campestris
loca incol-
lunt, quare
ii solertissi-
mi homi-
num sint:
eorum cor-
poris cura,
cibus et
potus.

Αὐτῶν δὲ δὴ Αἰγυπτίων, οἱ μὲν περὶ τὴν σπειρομένην 40
Αἴγυπτον οἰκέουσι, μνήμην ἀνθρώπων πάντων ἐπασκέον-
τες μάλιστα, λογιώτατοί εἰσι μακρῶ τῶν ἐγὼ ἐς διά- 139
2 πειραν ἀπικόμεν. Τρόπῳ δὲ ζῆς τοιῶδε ^aδιαχρέωνται.
Συρμαῖζουσι τρεῖς ἡμέρας ἐπέξῃς μηνὸς ἐκάστου, ἐμέ-
τοιςι θηρώμενοι τὴν ^bὑγιεῖν καὶ κλύσμασι, νομίζοντες
ἀπὸ τῶν τρεφόντων σιτίων πάσας τὰς νούσους τοῖσι ἀν- 45
3 θρώποισι γίνεσθαι. εἰσὶ μὲν γὰρ καὶ ἄλλως Αἰγύπτιοι

76.

^a Sic M.P.S.K.V. μὲν om. F.
et al.

^b Citat Gregorius Dial. Ion.
59. Mox μέγεθος S.

^c Sic P.M.F. μαχομένων S.V.
R. Ald.

^d δὴ et αἱ om. S. V.P. αἱ item
F.a.

^e Sic Ald. V.S.R. Paris. ἡ
ψιλὴ M.K.P.F. Schweighæusero
placeret ᾗδε. ψιλὴ τὴν κ.

^f Sic K.M.P.F. τοῦ om. Ald.

S.a.c. et ante πυγαίου. v. Theon.
Progymn. p. 122. Wess.

^g Sic recte F. Scil. μέλαινά ἐστι
ἡ ἵβις κατὰ ταῦτα πάντα. Vulgo
(cum S.) μέλαινα. SCHWEIGH.

77.

^a δὴ χρέωνται M.K.P.F. Gro-
nov. Wessel. διαχρέωνται a. Su-
pra ζῶης S.

^b ὑγιεῖν V.M.K.P.F. Paris.
ὑγιήν S. ὑγιήν Ald. Schæfer.
ὕγιήν Borheck. Mox νόσους S.

μετὰ Λίβυας ^c ὑγιεστάτοι πάντων ^d ἀνθρώπων, τῶν
 ὠρέων (^e δοκέειν ἐμοί) ^f εἶνεκεν, ὅτι οὐ μεταλλάσσουσι
 4 αἱ ὥραι. ἐν γὰρ τῇσι μεταβολῇσι τοῖσι ἀνθρώποισι αἱ
 νοῦσοι μάλιστα γίνονται, ^g τῶν τε ἄλλων πάντων, καὶ 50
 5 δὴ καὶ τῶν ὠρέων μάλιστα. Ἀρτοφαγέουσι δὲ, ἐκ τῶν
^h ἑλγυρέων ποιεῦντες ἄρτους, τοὺς ἐκείνοι ⁱ κυλλήστις ὀνο-
 6 μάζουσι. οἶνω δ' ἐκ κριθέων πεπονημένω διαχρέωνται·
 οὐ γάρ σφί εἰσι ἐν τῇ χώρῃ ἄμπελοι. ἰχθύων δὲ τοὺς
 μὲν, πρὸς ἥλιον αὐτῆντες, ὠμούς σιτέονται· τοὺς δὲ, 55
 7 ἐξ ἄλλης ^k τεταριχευμένους. ὀρνίθων δὲ τοὺς τε ὄρνυγας,
 καὶ τὰς νήσας, καὶ τὰ ^l σμικρὰ τῶν ^m ὀρνιθίων, ὠμά
 8 σιτέονται, προταριχεύσαντες. τὰ δὲ ἄλλα ὅσα ἡ ὀρνίθων
 ἢ ἰχθύων ἐστί σφι ἐχόμενα, χωρὶς ἡ ὀκόσοι σφι ἱροὶ ἀπο-
 δεδεχεται, τοὺς λοιποὺς ὀπτοὺς καὶ ἐφθῶς σιτέονται. 60
 78 Ἐν δὲ τῇσι συνουσίῃσι, ^a τοῖσι εὐδαίμοσι ^b αὐτῶν, ἐπεὶ
 ἀπὸ δειπνου γένονται, περιφέρει ἀνὴρ νεκρὸν ἐν σορῶ
 ξύλινον πεπονημένον, ^c μεμιμημένον ἐς τὰ μάλιστα καὶ
 γραφῇ καὶ ἔργῳ, μέγαθος ὅσον τε πάντη πηχυαῖον, ἡ
^d δῖππηχυν· δεικνύς δὲ ἐκάστῳ τῶν συμποτέων, λέγει· 65

In com-
 mensione
 argumen-
 tum biben-
 di a morte.

140

^c ὑγιεστάτοι P.M.K.F.a.c.
 ὑγιέστεροι S.V.b.d. Eustath. Di-
 onys. 262. ὑγιέστατοι Ald. Lexic.
 Seg. p. 115, 7. Ὑγιεστάτος Ἡρό-
 δοτος β. cf. IV. 187.

^d ἀνθρώπων M.K.P.F. ἀνδρῶν
 Ald. S.V. Eust. a.c.

^e δοκέειν ἐμοί F. Vulgo ἐμοὶ δο-
 κέειν. S. μοι δοκέειν.

^f εἶνεκα M.K.F. Mox γίνονται
 μάλιστα S.

^g ἄλλων εἶνεκα πάντων Ald. τῶν
 τε—ὠρέων μάλιστα om. S.V.d.
 Vall.

^h ἑλγυρέων S.V. ἑλγυρέων c. Ald.

ⁱ Sic S.M.K.P. Vall. F. Paris.
 καλλήστις edd. cf. Athenæus III.
 p. 114. C.

^k Sic R.S.V.P.M.F. Paris.
 Vulgo τεταριχευότες.

^l Sic S. et al. μικρὰ alii cum
 Aldo.

^m Sic Ald. S.V.R. Paris. ὀρνί-
 θων M.K.P.F. Vulgatum defen-
 dunt, Wesselingio iudice, Ari-
 stophanis μικρὸν ἀργυρίδιον, Te-
 rentii pisciculi minuti, et Cice-
 ronis minute interrogatiuncula.
 78.

^a τοῖσι om. S.

^b αὐτέων] αὐτῶν F.

^c μεμιμημένον ed. Steph. 1. et
 al.

^d δῖππηχυν M.P.K.F. δῖππηχυν Ald.
 a.c. διπλοῦν S.V.b.d.

“ Ἐς τούτων ὀρέων, πῖνέ τε καὶ τέρπευ’ ἔσσαι γὰρ
“ ἀποθανὼν τοιοῦτος.” Ταῦτα μὲν παρὰ τὰ συμπόσια
ποιοῦσι.

79 Πατρίοισι δὲ ^aχρεώμενοι νόμοισι, ἄλλον οὐδένα ἐπι-
Carmina patria: Ma- 2 κτέονται. τοῖσι ^bἄλλα τε ἐπάξιά ἐστι νόμιμα, καὶ δὴ
neros, anti-
quissimi-
um car-
men, et
idem quod
Græcorum
Linus.
καὶ ἄεσμα ^cἐν ἐστὶ, ^dΛίνος, ὅσπερ ^eἐν τε Φοινίκη αἰοί- 70
διμός ἐστι καὶ ἐν Κύπρῳ, ^fκαὶ ἄλλῃ· κατὰ μέντοι ἔθνεα
ὄνομα ἔχει, συμφέρεται δὲ ^gαὐτὸς εἶναι τὸν αἰ “Ἕλληνες
3 Λίνον ὀνομάζοντες αἰεδοῦσι. ὥστε πολλὰ μὲν καὶ ἄλλα
ἀποθωμάζειν με τῶν περὶ Αἴγυπτον ἑόντων, ἐν δὲ δὴ καὶ
τὸν Λίνον ὁκοθεν ^hἔλαβον· φαίνονται δὲ αἰεὶ κοτε τούτων 75
4 αἰεδόντες. ἔστι δὲ Αἴγυπτιστὶ ὁ Λίνος καλούμενος Μα-
5 τέρας. ἔφασαν δὲ μιν Αἰγύπτιοι τοῦ πρώτου βασιλεύ-
σαντος ⁱΑἰγύπτου παῖδα μουνογενέα γενέσθαι· ἀπο-
θανόντα δ’ αὐτὸν ^kἄνωρον, θρήνοισι ταύταισι ὑπ’ Αἰγυπ- 80
τίων τιμῆσθαι· καὶ αἰοῖν τε ^lταύτην πρώτην καὶ μού-
80 νην σφίσι γενέσθαι. Συμφέρονται δὲ καὶ τόδε ἄλλο
Honor erga 2 Αἰγύπτιοι Ἑλλήνων μούνοισι Λακεδαιμονίοισι. εἰ νεότε-
majores
nato, salu-
tatio mu-
tua.
ροι ^mαὐτῶν τοῖσι πρεσβυτέροισι συντυγχάνοντες, εἰκουσι
τῆς ὁδοῦ καὶ ἐκτράπονται· καὶ ἐπιούσι, ἐξ ἑδρης ὑπαν- 141

^c τοῦτε d. Mox πρὸς τε S.

79.

^a χρεώμενοι a. qui mox ἐπικτέ-
νται. ἐπικτύνται S.

^b ἄλλα τε ἐπάξιά ἐστι S.V. Vall.
A.B. ἄλλα τε πολλὰ ἐπάξιά ἐστι
ed. vet. ἄλλα τε ἅπαξ δ’ ἐστι
M.P.K.F. Gronov.

^c Sic Wesseling. et Valcken.
pro ἔνεστι.

^d Λίνος om. S.V. Vall. qui mox
ὅσπερ et αἰοιδιμάντι. (αἰοιδιμός τι S.)

^e ἐν τῇ Φοινίκη d.S.

^f Sic K.S.V.P.F. Paris. καὶ ἐν
ἄλλῃ al.

^g τούτῳ εἰς τὸ αἰ “E. Reizius
ex Wesselingii conj.

^h ἔλαβον τούτῳ] Sic (vel τὸ
ὄνομα) mas. omnes. ἔλαβε τ. Ald.
Eustath. Il. Σ. p. 1164=1223,
4. τούτῳ suadente Wesselingio
post Reizium delevit Schweigh-
æuserus. Mox ὁ ante Λίνος om.
S. qui deinde μέντερος cum V.

ⁱ Sic M.K.P.F.b. Αἰγυπτίων S.
a.c.d. Ald.

^k ἄνωρον S.b.d. Mox ταύταισι om.
Matth.

^l Sic M.K.P.F.a.b.c. αὐτὴν καὶ
μούνην σφίσι S.V. Vall. d. Vulgo
ταύτην μούνην εἶναι, καὶ πρώτην σφίσι
γενέσθαι.

80.

^m αὐτῶν F.S.

- 3 ιστέαται. Τόδε μέντοι ἄλλοισι Ἑλλήνων οὐδαμοῖσι συμ- 86
 φέρονται· ἀντὶ τοῦ προσαγορεύειν ἀλλήλους ἐν ἑτῇσι
 ὁδοῖσι, προσκυνέουσι κατιέντες μέχρι τοῦ γούνατος τὴν
 81 χεῖρα. Ἐνδεδύκασι δὲ κιθῶνας λινέους, περὶ τὰ σκέ- Vestes li-
 λεα ἑθυσανατοὺς, οὓς καλέουσι καλασίρις· ἐπὶ ταύτοις neæ ac li-
 2 δὲ εἰρίνεα εἴματα λευκὰ ἐπαναβληθὸν φορέουσι. οὐ μὲν- 90 neæ vest
 τοι ἔς γε τὰ ἱρά ἐσφέρεται εἰρίνεα, οὐδὲ συγκαταθάπτε- profanæ.
 3 ταί σφι· οὐ γὰρ ὅσιον. ὁμολογέουσι δὲ ταῦτα τοῖσι
 Ὀρφικοῖσι καλεομένοισι καὶ Βακχικοῖσι, ἐαυτοὶ δὲ Αἰ-
 4 γυπτίοισι, καὶ ὁ Πυθαγορείοισι. οὐδὲ γὰρ τούτων τῶν ὀρ-
 γίων μετέχοντα ὅσιόν ἐστι ἐν εἰρινέοισι εἴμασι ἑθαφθῆναι. 95
 ἔστι δὲ περὶ αὐτῶν ἱρὸς λόγος λεγόμενος.
- 82 Καὶ τὰδε ἄλλα Αἰγυπτίοισι ἐστι ἐξευρημένα· μίς Menes
 τε καὶ ἡμέρη ἐκάστη θεῶν ὅτεν ἐστί· καὶ τῇ ἑκάστος dies sing
 ἡμέρη γενόμενος, ὅτεοισι ἐγκυρήσει, καὶ ὅπως τελευ- sacrati :
 2 τήσεται, καὶ ὁκοῖός τις ἔσται. καὶ τούτοις τῶν Ἑλλήνων thema ni-
 οὶ ἐν ποιήσεται γενόμενοι ἐχρήσαντο. Τέρατά τε πλεῖα ὁ σφι talitium
 3 ἀνείρηται ἢ τοῖσι ἄλλοισι ἅπασιν ἀνθρώποισι. γενομένου prodigio-
 γὰρ τέρατος, φυλάσσουσι γραφόμενοι ἑτῶπαβαῖνον· καὶ rum obs-
 ἦν κοτε ὕστερον παραπλήσιον τούτῳ γένηται, κατὰ τὸ αὐτὸ vatio.
 83 νομίζουσι ἀπαθῆσθαι. Μαντικὴ δὲ αὐτοῖσι ὥδε δια- Divinatio-
 nem soli

^b ἄλλο Steph. et seqq. edd. Male. Abundat ἄλλοις ut sæpe alibi.

^c Sic mss. Vulgo τοῖσι.

81.

^a Sic V.S.K.F. Paris. Al. θυσ-
 σαντοὺς cf. IV. 189. Mox ἐς δὲ
 τὰ ἱρά S.

^b ὁμολογέει V.S.

^c καὶ B. ἔ. δὲ Αἰγ. om. M.K.
 P.F. Gronov. Wessel. confer
 Valcken. de Aristobulo p. 83.
 Hipp. 952.

^d Πυθαγορείοισιν S.V.a.c.d.

^c ταφῆναι S.V.b.d. θαφῆναι F.
 cf. Eustath. II. p. 519, 41=323,
 29.

82.

^a ὅτε ἐστί F.

^b Sic a.b.c.d.S.V. Ald. τέως
 M.K.F.

^c ἐγγυρήσει S. Mox πλέω Ald.

^d σφι εἴρηται a.V. Ald. σφιν εἴρη-
 ται b.d.S. σφιν ἀνείρηται P.M.K.
 σφι ἀνείρηται F.c. πλέω Matth.

^e τῶν παιμαῶν F. Supra τρα-
 φόμενοι S. et mox εἰ κοτε. Infra
 διακέαται Ald.

Diis quibusdam attribui.

κέεται. ἀνθρώπων μὲν οὐδενὶ προσκείται ἡ τέχνη, τῶν δὲ⁵
 2 θεῶν μετεξετέροισι. καὶ γὰρ Ἡρακλέος μαντήιον αὐτόθι
 ἐστὶ, καὶ Ἀπόλλωνος, καὶ Ἀθηναίης, καὶ Ἀρτέμιδος,
 καὶ Ἄρεος, καὶ Διός· καὶ ὅγε μάλιστα ἐν τιμῇ ἄγονται
 3 πάντων τῶν μαντήϊων, Ληταῦς ἐν^b Βουτοῖ πόλει ἐστὶ. οὐ¹⁰
 μέντοι αἱ γε μαντήϊαί σφι κατὰ τὸντὸ ἐστᾶσι, ἀλλὰ
 84 διάφοροί εἰσι. Ἡ δὲ ἱητρικὴ κατὰ τὰδε σφι δέδασται.
 2 μίης νούσου ἕκαστος ἱητρός ἐστι, καὶ οὐ πλεόνων. πάντα
 δ' ἱητρῶν ἐστὶ πλέα. οἱ μὲν γὰρ, ὀφθαλμῶν ἱητροὶ Ἀκα-
 3 εστέαςι· οἱ δὲ, κεφαλῆς· οἱ δὲ, ὀδόντων· οἱ δὲ, τῶν¹⁵
 κατὰ νηδύν· οἱ δὲ, τῶν ἀφανέων νούσων.

84
Medici alii
alius morbi.

85
Luctus in
morte pro-
pinquorum.

Θρήνοι δὲ καὶ ταφαί σφεν, εἰσὶ αἶδε. τοῖσι ἂν ἀπο-
 γένηται ἐκ τῶν Ἀοικίων ἄνθρωπος, τοῦ τις καὶ λόγος ἦ,
 τὸ θῆλυ γένος πᾶν τὸ ἐκ τῶν οἰκίων τούτων κατ' ὧν
 2 ἐπλάσατο τὴν κεφαλὴν πηλῷ^b ἢ καὶ τὸ πρόσωπον. κα-²⁰
 πeita ἐν τοῖσι ὀοικίοισι λιποῦσαι τὸν νεκρὸν, αἰταὶ ἀνὰ¹⁴²
 τὴν πόλιν ἐστρωφόμεναι, τύπτονται ἐπεζωσμένοι, καὶ
 φαίνουσαι τοὺς μαζούς· σὺν δὲ σφι αἱ προσήκουσαι
 3 πᾶσαι. ἐτέρωθεν δὲ οἱ ἄνδρες τύπτονται, ἐπεζωσμένοι

83.

^a Ἀθηναίης Ald. Paris. S.V.R.
 Ἀθήνης M.P.K.F. cf. H. Steph.
 de Dial. p. 236. Supra μετεξέ-
 τεροι S.

^b Βουτοπόλι K. Βουτοῖσι πόλι Ald.
 Βουτοῖ πόλι F.S. Supra ὅ τε Ald.

84.

^a κατεστειῶσι F. Supra νόσου S.
 Mox οἱ δὲ ὀδόντων om. Matth.

^b τῶν om. M.K.F. Habent
 Ald. S.V.R. Paris.

85.

^a Hic et infra vulgo cum S.
 οἰκίων. οἰκίων utrobique F. οἰκίων
 posteriore loco P.K. quod utro-
 bique reposuit Schweighæuse-
 rus, monens, "si οἰκίων (i. e. οἰ-

κήων) voluisset, non ἐκ τῶν οἰκ.

"ἀνθ. scripturus erat, sed τῶν οἰκ.

"absque præpositione. Porro ἡ

"οἰκή, unde gen. pl. τῶν οἰκίων,

"Nostro significat familiam: h.

"l. de ædibus agitur, quæ ei sunt

"τὰ οἰκία."

^b Sic M.K.P.F. Paris. ἢ al.

om. cum S.

^c οἰκίοισι K.P.S.V.F.a.b.c.d.

Vulg. οἰκίδοισι. Tum λειποῦσαι S.

^d αἰταὶ F. Vulgo αὔται.

^e Sic V.F.a. στρωφόμεναι Wess.

et al. στρεφόμεναι d. στρόφόμεναι S.

^f ἐπεζωσμένοι S. qui mox om.

σὺν δὲ σφι—πᾶσαι.

^g ἐπεζωσμένοι S.V.

4 καὶ οὗτοι. ἐπεὰν δὲ ταῦτα ποιήσωσι, οὕτω ἐς τὴν τα-25
 86 ρίχουσιν κομίζουσι. Εἰςὶ δὲ οἱ ἐπ' αὐτῷ τούτῳ ^ακα-
 2 τέαται, καὶ τέχνην ἔχουσι ταύτην. οὗτοι ἐπεὰν σφί κο-
 μισθῇ ^βνεκρὸς, ^γδεικνύασι τοῖσι κομίσασι παραδείγματα
 νεκρῶν ξύλινα, τῇ γραφῇ μεμιμημένα. καὶ τὴν μὲν σπου-
 δαιοτάτην αὐτέων φασὶ εἶναι, τοῦ οὐκ ὅσιον ποιεῦμαι
 3 ^δτὸ οὐνομα ἐπὶ τοιούτῳ πρήγματι ὀνομάζειν. τὴν δὲ ^ε30
 δευτέρην ^εδεικνύασι ὑποδεεστέραν ἢ τε ταύτης καὶ εὐτελεσ-
 τέρην· τὴν δὲ τρίτην· εὐτελεστάτην. φράσαντες δὲ, πυν-
 θάνονται παρ' αὐτῶν κατὰ ἥντινα βούλονται σφί σκευ-
 4 ασθῆναι τὸν νεκρόν. οἱ μὲν δὴ ἐκποδῶν, μισθῷ ὁμολογή-
 σαντες, ἀπαλλάσσονται· οἱ δὲ ὑπολείπομενοι ἐν οἰκήμασι, 35
 5 ὥδε τὰ σπουδαιότατα ταριχεύουσι. πρῶτα μὲν σκολιῶ
 σιδήρῳ διὰ τῶν ^εμυζωτήρων ^βἐξάγουσι τὸν ἐγκέφαλον,
 τὰ μὲν αὐτοῦ οὕτω ἐξάγοντες, τὰ δὲ ^γἐγχεόντες φάρμακα.
 6 μετὰ δὲ, λίθῳ Αἰθιοπικῷ ὀξείῃ παρασχίσαντες παρὰ τὴν
 λαπάρην, ἐξ ᾧν εἶλον τὴν κοιλίην πᾶσαν· ἐκκαθήραντες 40
 δὲ αὐτὴν, καὶ ^δδιηθήσαντες οἶνῳ φοινικητῷ, αὐτὶς ^εδιη-
 7 θέουσι θυμὸν ^ζμενίσμασι ^ητετριμμένοισι. ἔπειτα τὴν νηδὺν σμύρ-
 νης ^θἀκράτου τετριμμένης, καὶ κασίης, καὶ τῶν ἄλλων
 ὀθυωμάτων, πλὴν λιβανωτοῦ, πλήσαντες, συρράπτουσι 45

Triplex
condiendi
cadaveris
ratio: qua-
lis prima:
gummi pro
glutine.

86.

^α κατατετάχεται S. Vall.

^β νεκρὸς K.S.V.P.F. Paris. A-
thenag. Legat. c. 25. Al. ὁ νε-
κρός. F. repetit κομισθῇ post νεκρός.

^γ Sic M.K.F.b.d. Athenag. P.
Thomas M. in Ζευγνύασι. δεικνύ-
ουσι Ald. a.c.S. qui mox τὸ, οὐκ
ἴδιον.

^δ τὸ om. V.S. Athenag. τὸ pro
τοῦ d.

^ε Sic P.M.K.F. Al. δεικνύουσι
cum S.

^ζ τε ταύτης κ. ε. om. F. τε
om. S.

^ε μυκτῆρων S.V. μυζητήρων d.

^β ἐνάγουσι F.

^γ Sic P.K.V.S.F. φάρμ. ἐγχ.
vulgo.

^δ θεραπεύσαντες b.d.

^ε διηθείουσι F. αἰθις S.

^ζ Sic M.P.S.K.V.R.F. Paris.
περιτετριμμ. vulgo.

^η ἀκράτου V.S.

^θ Sic Ald. R.a.b.c.d.V.S. Eu-
stath. Od. 8. p. 1488, 16=157,
5. Thomas M. in v. cf. II. 40.
III. 113. θυμάσιν non θυμίσμασι
in Simonide ap. Clement. Alex.
Pæd. II. p. 207. ex Athenæo

8 ὁπίσω. ταῦτα δὲ ποιήσαντες, ταριχεύουσι ^ρλίτρῳ, κρύ-
ψαντες ἡμέρας ἐβδομήκοντα· πλεῖνας δὲ τουτέων οὐκ
9 ἔξεστι ταριχεύειν. ἐπεὰν δὲ παρέλθωσι αἱ ἐβδομήκοντα,
λούσαντες τὸν νεκρὸν, ^ακατελίσσουσι πᾶν αὐτοῦ τὸ
σῶμα σινδόνης ^ιβυσσίνης τελαμῶσι κατατετμημένοισι,
ὑποχρίοντες τῷ ^ακόμμι, τῷ δὲ ἀντὶ κόλλης ^ιτὰ πολλὰ 143
10 ^νχρέωνται Αἰγύπτιοι. ἐνθεῦτεν δὲ παραδεξάμενοί μιν οἱ ^{σι}
προσήμενοι, ποιῶνται ξύλινον τύπον ἀνθρωποειδέα· ποιη-
σάμενοι δὲ, ^ωἐσεργύνουσι τὸν νεκρὸν καὶ κατακληίσαντες
αὐτῷ, θησαυρίζουσι ἐν οἰκήματι ^χθηκαίῳ, ἰστάντες ὀρθὸν
πρὸς τοῖχον. αὐτῷ μὲν τοὺς τὰ πολυτελέστατα σκευά- 55
87 ζουσι νεκρούς. τοὺς δὲ ^ατὰ μέσα ^ββουλομένους, τὴν δὲ
²πολυτελεῖαν ^δφεύγοντας, σκευάζουσι ὥδε. ἐπεὰν ^ετοὺς
κλυσιτῆρας πλήσωται τοῦ ^ιἀπὸ κέδρου ἀλείφατος γινο-
μένου, ^εἐν ᾧ ἐπλησαν ^βτοῦ νεκροῦ τὴν κοιλίην, οὔτε
ἀναταμόντες αὐτὸν, οὔτε ἐξελόντες τὴν νηδύν, ^ικατὰ δὲ 60
τὴν ἑδρὴν ἐσηθῆσαντες καὶ ἐπιλαβόντες τὸ κλύσμα τῆς
3 ὁπίσω ὁδοῦ, ταριχεύουσι τὰς προκειμένας ἡμέρας· τῇ δὲ
τελευταίῃ ἔξιξι ἐκ τῆς κοιλίης τὴν ^κκεδρίην, τὴν ἐση-
καν πρότερον· ἡ δὲ ἔχει τοσαύτην δύναμιν, ὥστε ἅμα

Reliqua
duo genera
conditurae.

XV. p. 690. C. legendum do-
cuit Wesseling. θυμημάτων M.
K.P.F. Infra συρράπτουσιν S.

^ρ λίτρῳ P.M.K.F.a. νίτρῳ S.c.
b.d.P. pro v. l. Ald. Vide Pier-
son. ad Maerin p. 246.

^α κατελίσσουσι F. Mox τὸ σῶμα
αὐτοῦ S.

^ι βυσσίνης V.S.

^α κόμμι F. κόμμι. Lex. Seguer.

p. 104, 1.

^ι Sic F. ταπειλά vulgo.

^ν χρέονται α.

^ω ἐσεργύνουσι S.V.d. Mox κα-
τακληίσαντες S.

^χ θηκαίῳ K.F. ἐν οἰκήματι—

νεκρούς om. S.V.d. Vall.
87.

^α τὰ om. F.

^β βουλομένους S.V.F. Paris. βου-
λουμένους edd. vett.

² πολυτελεῖαν S.V.K.F.a.

^δ Sic P.M.F. Paris. Vulgo ἐκ-
φεύγοντας.

^ε Sic M.K.P.F.b.d. τοὺς om.
S. al. cf. Pollux X. 150.

^ι Sic K.S.V.P.F.d. ἀπὸ τοῦ κ. al.

^ε ἐν τῇ d.

^β τὴν κοιλίην τοῦ νεκροῦ F.

^ι κατὰ τε F.

^κ κεδρὴν V.S.b.d.

ἰωυτῇ τὴν νηδὺν καὶ τὰ σπλάγχχνα κατατετηκότα ἐξά-⁶⁵
 γει· τὰς δὲ σάρκας τὸ λίτρον κατατῆκει· καὶ δὴ λεί-
 4 πεται τοῦ νεκροῦ τὸ δέρμα ^m μούνον, καὶ τὰ ὀστέα. ἐπεὰν
 δὲ ταῦτα ποιήσωσι, ἀπ' ὧν ἔδωκαν οὕτω τὸν νεκρὸν, οὐ-
 88 δὲν ἔτι πρηγματευθέντες. Ἡ δὲ τρίτη ταριχεύσις ἐστὶ
 ἥδε, ^a ἢ τοὺς χρήμασι ἀσθενεστέρους σκευάζει. ^b συρμαῖη ⁷⁰
 διηθήσαντες τὴν κοιλίην, ταριχεύουσι ^c τὰς ἐβδομήκοντα
 89 ἡμέρας, καὶ ἔπειτα ἀπ' ὧν ἔδωκαν ἀποφέρεσθαι. Τὰς
 δὲ γυναῖκας τῶν ἐκφανέων ἀνδρῶν, ἐπεὰν τελευτήσωσι,
 οὐ παραντίκα διδῶσι ταριχεύειν, οὐδὲ ὅσαι ἀν' ὧσι εὐ-
 ειδέες κάρτα καὶ λόγου ^a πλεῦνος γυναῖκες· ἀλλ' ἐπεὰν ⁷⁵
 τριταῖαι ἢ τεταρταῖαι γένωνται, οὕτω παραδιδῶσι τοῖσι
 2 ταριχεύουσι. ταῦτο δὲ ^b ποίεουσιν οὕτω τοῦδε· εἵνεκεν, ἵνα
 3 μή σφι οἱ ταριχευταὶ ^d μίσγωνται τῇσι γυναίξιν. ^e λαμ-
 φθῆναι γὰρ τινά φασι μισγόμενον νεκρῷ προσφάτω γυ-
 90 ναικός· ^f κατεῖπαι δὲ τὸν ὁμοτέχον. Ὅς δ' ἀν' αὐτῶν ⁸⁰
 Αἰγυπτίαν, ἥ ξείνων ὁμοίως, ὑπὸ κροκοδείλου ^a ἀρπαχθεὶς
 ἢ ὑπ' αὐτοῦ τοῦ ποταμοῦ φαίνεται ^b τεθνηὼς, κατ' ἣν ἀν'
 πόλιν ^c ἐξεχειχθῇ, τούτους πᾶσα ἀνάγκη ἐστὶ ταριχεύ-
 σαντας αὐτὸν, καὶ περιστείλαντας ὡς κάλλιστα, θάψαι
 2 ἐν ἱρῇσι θήκησι. οὐδὲ ψαῦσαι ἔχει ^d αὐτοῦ ἄλλον οὐδένα, ⁸⁵
 οὔτε τῶν προσηκόντων, οὔτε τῶν φίλων· ἀλλὰ μιν οἱ ἱερεῖς

Mulieres
 eximias,
 defunctæ
 non statim
 condiuntur.

a. crocodilo
 raptas,
 aut mersus
 fluvio, sa-
 crum fa-
 nus.

¹ λίτρον F.a. νίτρον al. cum S.
 Supra δὲ om. Ald.

^m μόνον F.

88.

^a ἢ om. S.V.

^b Hinc Pollux I. 247. et Suid.
 in v.

^c Sic M.K.P.F. al. τὰς om.
 al. cum S.

89.

^a πλεῦνος S.

^b ποιῶσι F.

VOL. I.

^c Sic P.K.F. Vulgo εἵνεκα
 cum S.

^d μίσγονται V.S.

^e λαφθῆναι P. λαμφθῆναι S.

^f Sic Ald. c. cf. Gregor. Dial.
 Ion. 72. κατεῖπε V.S. κατεῖπεν
 M.K.P.F.

90.

^a ἀρπαχθεὶς b.d.S.

^b τεθνηὼς K.F. τεθνηὼς d.

^c ἐξεχειχθῇ F.

^d αὐτῷ S.V.

αὐτοὶ ^εοἱ τοῦ Νείλου, ἅτε πλέον τι ἢ ἑαυτοῦ νεκρὸν,
^εχειραπατάζοντες θάπτουσι.

91
 Chemmis
 urbs: in ea
 Perseo tem-
 plum et
 signum di-
 catum, et
 instituti
 ludi gym-
 nici.

Ἑλληνικοῖσι δὲ νομαίοισι ^αφεύγουσι χρᾶσθαι τὸ δὲ
 σύμπαν εἰπεῖν, μήδ' ἄλλων μηδαμᾶ μηδαμῶν ἀνθρώ- 90
 πων νομαίοισι. οἱ μὲν νυν ἄλλοι Αἰγύπτιοι οὕτω τοῦτο
²φυλάσσουσι. ^βἔστι δὲ ^εΧέμμισ ^δπόλις μεγάλη νομοῦ 144
 τοῦ Θηβαϊκοῦ, ἐγγὺς Νήης πόλιος. ἐν ταύτῃ τῇ ^επόλι
 ἔστι ^εΠερσέος τοῦ Δανάης ἱερὸν τετράγωνον· περίξ δὲ
^εαὐτοῦ φοῖνικες πεφύκασι· τὰ δὲ πρόπυλα τοῦ ἱεροῦ 95
 λίθινά ἐστι, κάρτα μεγάλα. ^βἐπὶ δὲ αὐτοῖσι ἀνδριάντες
³δύο ἐστᾶσι λίθινοι μεγάλοι. ἐν δὲ τῷ περιβεβλημένῳ
 τούτῳ νηὸς τε ἓν, καὶ ἄγαλμα ἐν αὐτῷ ἐνέστηκε ^ιτοῦ
⁴Περσέος. οὗτοι οἱ ^ιΧεμμῖται λέγουσι τὸν Περσέα ^κπολ-
 λάκι μὲν ἀνὰ τὴν γῆν φαίνεσθαι σφι, ^κπολλάκι δὲ ἔσω
 τοῦ ἱεροῦ. ^ισανδάλιον τε αὐτοῦ ^μπεφορημένον εὕρισκес-
 θαι, ἐν τῷ μέγαθος δίπηχυ· τὸ ἐπεὰν φανῇ, ^νεὐθιγένειν
⁵ἅπαντα ^οΑἰγύπτον. ταῦτα μὲν λέγουσι. ποιεῦσι δὲ
^ρτάδε Ἑλληνικὰ τῷ Περσεῖ· ἀγῶνα γυμνικὸν τιθεῖσι
 διὰ πάσης ἀγωνίης ἔχοντα· παρέχοντες ἄθλα, κτήνεα 5

^ε οἱ om. F.a.c.

^ι Sic P.M.K.F. Paris. Vulgo cum S. ἀνθρώπων.

^β χειραπατάζοντες K. quod adoptavit Schaeferus.

91.

^α φεύγουσι om. S.V. et mox μηδαμᾶ.

^β ἔστι V.S.

^ε χέμμισ V.F. sed mox χέμμιος

F. cf. Steph. Byz. in ν. χέμμιος S.

^δ πόλις om. S.

^ε πόλις F.S.

^ι τοῦ Π. K.P. teste Wesselingio. cf. infra. Mox Δαναοῦ S.

^κ αὐτὸ S.V.d. cf. I. 196. II. 29.

^β ἐπὶ δὲ—μεγάλοι om. F. Mox μεγάλοι λίθινοι S.

^ι Sic F. Vulgo τῷ om. Varietatem a Wesselingio e K.P. paullo supra enotatam huc pertinere censet Schweighæuserus.

^ι χεμμῖται K.V.F. et infra.

^κ πολλάκις bis K.S.V.F.

^ι Hinc Pollux VII. 86.

^μ περιφορημένον d. Mox μέγος S.

^ν εὐθιγένειν Ald. εὐθενέειν in Zonarae Lex. p. 920. contra lexicographi mentem scribitur, monente Schweighæusero.

^ο Sic M.K.S.V.P.F. Paris. Vulgo τὴν Αἴγ.

^ρ τὰ Ἑλλ. F. Mox κεχωρικάται S.

6 καὶ χλαίνας καὶ δέρματα. εἰρομένου δέ μευ ὅ τι σφι
 μούνοισι ἔαθε ὁ Περσὺς ἐπιφαίνεσθαι, καὶ ὅ τι κεχω-
 ρίδεται Αἰγυπτίων τῶν ἄλλων, ἀγῶνα γυμνικὸν τιθέντες,
 ἔφασαν “ τὸν Περσέα ἐκ τῆς ἐαυτῶν πόλιος γεγονέναι·
 “ τὸν γὰρ Δαναὸν καὶ τὸν Λυγκέα, ἔοντας Χερμμίτας,¹⁰
 7 “ ἐκπλῶσαι ἐς τὴν Ἑλλάδα.” ἀπὸ δὲ τούτων γενεηλο-
 8 γέοντες, κατέβαινον ἐς τὸν Περσέα. “ ἀπικόμενοι δὲ
 “ αὐτὸν ἐς Αἴγυπτον, κατ’ αἰτίην τὴν καὶ Ἑλλήνες
 “ λέγουσι, οἴσοντα ἐκ Λιβύης τὴν Γοργοῦς κεφαλὴν
 “ ἔφασαν, ἐλθεῖν καὶ παρὰ σφέας, καὶ ἀναγνῶναι τοὺς
 “ συγγενείας πάντας· ἐκμεμαθηκότα δὲ μιν ἀπικέσθαι¹⁵
 “ ἐς Αἴγυπτον τὸ τῆς Ἑρμμιος ὄνομα, ἔπευσμένον
 “ παρὰ τῆς μητρός· ἀγῶνα δὲ οἱ γυμνικὸν, αὐτῷ ἑ-
 “ λεύσαντος, ἐπιτελέειν.”

92 Ταῦτα μὲν πάντα οἱ κατύπερθε τῶν ἐλέων οἰκόντες
 2 Αἰγύπτιοι νομίζουσι. οἱ δὲ δὴ ἐν τοῖσι ἄλλοις κατοικη-²⁰
 μένοι, τοῖσι μὲν αὐτοῖσι νόμοις χρέωνται τοῖσι καὶ οἱ ἄλ-
 λοι Αἰγύπτιοι· καὶ τὰ ἄλλα, καὶ γυναικὶ μίῃ ἕκαστος
 3 αὐτῶν συνοικεῖ, κατὰ περ Ἑλλήνες. Ἀτὰρ πρὸς εὐ-
 4 τελέην τῶν σιτίων τάδε σφι ἄλλα ἐξεύρηται. ἔπειτ’ αὖ
 πλήρης γένηται ὁ ποταμὸς, καὶ τὰ πεδία πελαγίσῃ,²⁵
 φύεται ἐν τῷ ὕδατι κρίνεα πολλὰ, τὰ Αἰγύπτιοι κα-
 λέουσι λατόν· ταῦτα ἔπειτ’ ὀρέψωσι, αὐαίνουσι πρὸς

*Ægyptio-
 rum qui
 loca palus-
 tria habi-
 tant, mores
 iidem : vic-
 tus e loto
 et byblos ;
 aut ex solis
 piscibus ad
 solem sic-
 catis.*

¹ ἐς Αἴγ. αὐτὸν S.

² Sic S.V.R. Paris. Ald. ἦν
 καὶ M.K.P.F. τὴν Ἑλλήνες abs-
 que καὶ d.

³ Χέρμιος K.

⁴ πεπασμένον S. πεπυσμένου F.

⁵ τελέσαντος d.

92.

⁶ ἔλλοι S. Supra οἰκόντες om.
 S. Tum τοῦ Ald. Mox οἱ ante
 ἔλλοι om. S. et sic Schweigh.

tacite.

⁷ αὐτέων] αὐτῶν F.S.

⁸ Sic S.V. Schæfer. cf. Koen.
 ad Gregor. Dial. Ion. 41. εὐτε-
 λήην vulgo. εὐτελήην Borbeck.

⁹ Citat Eustathius Od. ι. p.
 1616, 46=337, med. Mox πε-
 λαγίσῃ S.

¹⁰ Sic S.V.R.P.M.K. Eustath.
 F. Paris. Vulgo ὀρέψονται.

ἥλιον· καὶ ἔπειτα τὸ ἐκ [†] τοῦ μέσου τοῦ λωτοῦ ^ε τῇ
μήκωνι ἔον ἐμφερές, ^h πτίσαντες, ποιεῦνται ἐξ αὐτοῦ
5 ἄρτους ὀπτοὺς πυρί. ἔστι δὲ καὶ ἡ ρίζα τοῦ λωτοῦ τοῦ- 30
του ἐδαδῖμη, καὶ ἰγγλύσσει ἐπιεικέως, ἔον στρογγύλον,
6 μέγαθος κατὰ μῆλον. Ἔστι δὲ καὶ ἄλλα κρίνεα ῥό-
δοισι ἐμφερέα, ἐν τῷ ποταμῷ γινόμενα καὶ ταῦτα· ἐξ
ῶν ὁ καρπὸς ἐν ἄλλῃ κάλυκι παραφυομένη ^k ἐκ τῆς
7 ρίζης γίνεται, κηρίῳ σφηκῶν ἰδέην ὁμοιότατον. ἐν τούτῳ
τρωκτὰ ὅσον τε πυρὴν ἐλαίης ἐγγίνεται συχρά. τρώ- 35
8 γεται δὲ καὶ ἀπαλὰ ^l ταῦτα καὶ αὔα. Τὴν δὲ βύβλον
τὴν ἐπέτειον γινομένην, ἐπεὶ ^m ἀνασπᾶσιν ἐκ τῶν
ἐλέων, τὰ μὲν ἄνω αὐτῆς ἀποτάμνοντες, ἐς ἄλλο τι
ⁿ τράπουσι· τὸ δὲ ^o κάτω λελειμμένον ὅσον τε ἐπὶ πῆ-
9 χυν, τρώγουσι, καὶ πωλέουσι. ^p οἱ δὲ ^q αὖ καὶ κάρτα 145
βούλωνται χρηστῇ ^r τῇ βύβλω χρᾶσθαι, ἐν ^s κλιβάνῳ ^t
10 διαφανεῖ πνίξαντες, οὕτω τρώγουσι. Οἱ δὲ τινες αὐτῶν
^u ζῶσι ἀπὸ τῶν ἰχθύων ^v μούνων· τοὺς ἐπεὶ λάβωσι, καὶ
ἐξέλωσι τὴν κοιλίην, αὐαίνουσι πρὸς ἥλιον, καὶ ἔπειτα
αὔους ἐόντας σιτέονται.

93

Pisces in
paludibus

Οἱ δὲ ἰχθύες ^a οἱ ἀγελαῖοι, ἐν μὲν τοῖσι ποταμοῖσι 145
οὐ μάλα γίνονται· τρεφόμενοι δὲ ἐν τῇσι λίμνῃσι, τοιάδε

[†] τοῦ om. V.P.S.F.^ε τῇ μήκωνι S.V.R. Eustath.
Ald. τῇ μ. M.P.K.F.c.^h Sic V.a.b.d. Eustath. loc.
cit. et ad II. 8. p. 481, 30 =
367, 11. πτίσαντες S. ὀπτήσαντες
F.c. et al.ⁱ ἐγγλύσσει P.M.K. Hesych.
ἐγγλύσει F. Ald. C. ἐγγύς εἰ S.V.
ἐγγλυκάζει schol. in P.^k ἐκ τῆς γῆς V.S.b.d. Vall.^l καὶ ταῦτα καὶ F.^m σπᾶσιν S.V.ⁿ τράπουσι d.S.^o καταλελ. S.^p οἱ δὲ αὖ K.P. οἱ δὲ καὶ αὖ
βούλ. κάρτα V.S.^q τῇ om. V.S.^r Cf. Eustath. p. 975, 52 =
963, 32. Athen. III. p. 110. C.
Wess.^s Forte ζώουσι. SCHWEIGH.^t μούνον S.V.F.

93.

^a οἱ om. S. et mox ἐν μὲν τοῖσι
ποτ. om. S.

² ποιῶσι. ἐπεὰν σφεας ἐσίη ὁ ἰστρος κυίσκεσθαι, ἀγε-
 λῶν ἐκπλώουσι ἐς ^d τὴν θάλασσαν. ἡγεύονται δὲ οἱ ἔρ-
 σενες, ἀπορραίνοντες τοῦ θοροῦ· αἱ δὲ, ἐπόμεναι ὁ ἀνα-
³ κάπτουσι, καὶ ἐξ αὐτοῦ κυίσκονται. ἐπεὰν δὲ πλήρεις ⁵⁰
 γίνονται ἐν τῇ θαλάσῃ, ἀναπλώουσι ὀπίσω ἐς ἡθεα
⁴ τὰ ἐαυτῶν ἕκαστοι. ἡγεύονται μέντοι γε οὐκέτι οἱ αὐτοί,
 ἀλλὰ τῶν ἑθελῶν γίνεται ἡ ἡγεμονία. ^b ἡγεύμεναι δὲ
 ἀγγελῶν, ποιῶσι οἷον περ ἐποίουν οἱ ἔρσενες· τῶν γὰρ
 ὧν ἀπορραίνουσι κατ' ὀλίγους τῶν κέγχρων, οἱ δὲ ⁵⁵ ἔρ-
⁵ σενες καταπίνουσι ^k ἐπόμενοι. εἰσὶ δὲ οἱ κέγχροι οὗτοι
 ἰχθύες. ἐκ δὲ τῶν περιγινομένων καὶ μὴ καταπινομένων
⁶ κέγχρων οἱ τρεφόμενοι ἰχθύες γίνονται. οἱ δ' ἂν αὐτῶν
 ἀλῶσι ἐκπλώοντες ἐς θάλασσαν, φαίνονται τετριμμένοι ⁶⁰
 τὰ ἐπαριστερὰ τῶν κεφαλῶν· οἱ δ' ἂν ὀπίσω ἀναπλώ-
⁷ οντες, τὰ ἐπιδεξιὰ τετρίφεται. πάσχουσι δὲ ταῦτα διὰ
 τόδε. ἐχόμενοι τῆς γῆς ἐπ' ἀριστερὰ καταπλώουσι ἐς
 θάλασσαν· καὶ ἀναπλώνοντες ὀπίσω, τῆς αὐτῆς ἀντέ-
 χονται, ἐγχριπτόμενοι καὶ ψαύοντες ὡς μάλιστα, ^m ἵνα ⁶⁵
⁸ δὴ μὴ ἀμάρτοιεν τῆς ὁδοῦ διὰ τὸν ῥόνον. Ἐπεὰν δὲ ⁿ πλη-
 θύεσθαι ἄρχηται ὁ Νεῖλος, τά τε κοῖλα τῆς γῆς καὶ τὰ
 τέλματα ὁτὶ παρα τὸν ποταμὸν πρῶτα ἄρχεται ^p πί-
 πλασθαι, διηθέοντος τοῦ ὕδατος ἐκ τοῦ ποταμοῦ· καὶ

natos, gre-
 gatim in
 mare abe-
 untes gis-
 nere, ac
 redeuntes
 ora parere:
 multitudi-
 nis palus-
 trium pis-
 cium quæ
 causa.

^b Sic M.K.P.F. ποιούνται S.
 ποιῶσι d. edd.

^c ἰστρον F. ἰστρος V.S.

^d τὴν om. F.a.S.

^e ἀναλάμπουσι Ald. R. ἀνα-
 κάπτουσι a.b.c.d. κατεσθλῶσι gl.
 in P. Aristot. Gener. Anim. III.
 5. citat Wesseling. τὸν εὐθὴ λό-
 γον—ὑπερ καὶ Ἡρόδοτος δὲ μυθολογός,
 ὡς κυίσκομένων τῶν ἰχθύων ἐκ τοῦ
 ἀνακάπτειν τὸν θορόν.

^f γίνονται F.

^g Sic V.S.F. θηλεῶν Ald. a.

^h ἡγεύμενοι V.S.

ⁱ ἔρσενες S. ἔρσενες V.

^k Sic M.K.P.F. al. ἐρχόμενοι
 Ald. a.c.S.

^l αἰτέων] αὐτῶν F.S. Mox κε-
 φαλαίων S.

^m Sic S.V.a.b. edd. vett. δὴ
 om. M.K.P.F. Supra ἐγχριπτό-
 μενοι cum S. pro ἐγχριμ.

ⁿ πληθεσθαι S.V.

^o τὰ om. S.V.P.

^p πίπλασθαι et infra πίπλαται
 solus M. Ceteri πίμπ. πίπλασθαι
 S. cf. I. 212. IV. 72.

αὐτίκα τε ⁹πλέα γίνεται ταῦτα, καὶ παραχρῆμα ἰχ-
 9 θύων σμικρῶν πίπλονται πάντα. [†]κόθεν δὲ ⁹οἰκὸς αὐτοὺς γο
 γίνεσθαι, ἐγὼ μοι δοκέω [†]κατανοεῖν τοῦτο. τοῦ προτέρου
 ἔτεος ἐπεὰν ἀπολίπη ὁ Νεῖλος, οἱ ἰχθύες [†]ἐντεκόντες ὡὰ
 ἐς τὴν ἰλὺν, ἅμα τῷ ἐσχάτῳ ὕδατι ἀπαλλάσσονται.
 ἐπεὰν δὲ περιελθόντος τοῦ χρόνου πάλιν ἐπέλθῃ τὸ ὕδωρ, 146
 ἐκ τῶν ὡῶν τούτων παραυτίκα γίνονται [†]οἱ ἰχθύες. καὶ 75
 περὶ μὲν [†]τοὺς ἰχθύς οὕτω ἔχει.

94
 Olei cicini
 usus ad unc-
 turam et
 ad lucer-
 nas.

[†]Ἀλείφατι δὲ χρέωνται ⁹Αἰγυπτίων οἱ περὶ τὰ ἔλεα
 οἰκόντες, ἀπὸ τῶν σιλλικυπρίων τοῦ καρποῦ, τὸ [†]κα-
 2 λῦσι μὲν Αἰγύπτιοι [†]κίκι· ποιῶσι δὲ ὧδε. παρὰ [†]τὰ
 χεῖλεα τῶν τε ποταμῶν καὶ τῶν λιμνέων σπείρουσι τὰ ⁸⁰
 σιλλικύπρια ταῦτα, [†]τὰ ἐν [†]Ἑλλήσει αὐτόματα ἄγρια
 3 φύεται. ταῦτα ἐν τῇ Αἰγύπτῳ σπεύόμενα, καρπὸν
 4 φέρει πολλὸν μὲν, δυσώδεα δέ. [†]ταῦτον ἐπεὰν συλλέ-
 ζωνται, οἱ μὲν κόψαντες [†]ἀπειποῦσι· οἱ δὲ καὶ φρύξαν-
 τες ἀπέψουσι, καὶ τὸ ἀπορρέον [†]ἀπ' αὐτοῦ [†]συγκομί-85

⁹ πελάγια F. πλέα τε S.

[†] ὅθεν δεύτερον S.V.b.d.

⁹ Sic F.b. Alii cum S. οἰκός.
 Deest voc. d.

[†] Sic F. Vulgo κατανοεῖν cum
 S. Mox ἀπολείπη S. qui ἔτεος po-
 nit post Νεῖλος.

[†] Sic K.F.a.b.d. ἐκτεκόντες edd.
 οἱ τεκόντες S.V. probante Wes-
 sel. sed repugnante Schweigh.
 qui receptum interpretatur, pis-
 ces, postquam ova in limo de-
 posuerunt. ὡὰ F. Mox ἔλγην pro
 ἰλὺν S.

[†] Sic M.P.K.F. οἱ ἰχθύες οὕτοι
 S.V.a.c. Ald.

[†] τοὺς ἰχθύς P.M.K.F. τῶν ἰχ-
 θύων edd. vett. τοὺς ἰχθύας a.S.

94.

⁹ Αἰγύπτιοι S.V.b.

[†] καλέουσι F.

[†] κίκι S.V.R.b.d. Vall. Ald.
 Strabo XVII. p. 1179=824.
 Conf. Plinius XV. 7. Dioscorid.
 IV. 164. Scaliger. Opusc. p.
 432. Salmas. in Solin. p. 686.
 Jablonski Lexic. Vocum Æ-
 gypt. p. 110. τήκι P.M.K.F.
 a.c.

[†] τὰ om. F.

[†] τὰ ἐν] Sic M.K.V.P.S.Vulg.
 τὰ γὰρ ἐν cum F.c.

[†] ἔλεσι S. quam lectionem con-
 sideratione dignam iudicat Wes-
 selingius, videndus ad Hieroclis
 Synecd. p. 726.

[†] ταύτων S.V.

[†] ἀπειποῦσι Ald. F.a. ἀπειτοῦσι
 Steph. marg. ἀπητοῦσι K.

[†] ἀπ' αὐτοῦ M.P.K.F. Al. ἀπ'
 om. cum S.

[†] συγκομίζουσι S.V.

5 ζῶται. ἔστι δὲ πῖον, καὶ οὐδὲν ἦσσαν τοῦ ἐλαίου τῷ
 95 λύχῳ προσήνης· ὁδμὴν δὲ ¹βαρέαν παρέχεται. Πρὸς
 δὲ τοὺς κώνωπας, ἀφθότους ἔοντας, τὰδε σφί ἐστι με-
 2 μηχανημένα. τοὺς μὲν τὰ ἄνω τῶν ²ἐλέων οἰκέοντας οἱ
 πύργοι ὠφελέουσι, ³ἔς οὓς ἀναβαίνοντες ⁴κοιμέονται· οἱ γὰρ
 κώνωπες ὑπὸ τῶν ἀνέμων οὐκ οἶοί τε εἰσι ὑψοῦ
 3 πέτεσθαι. τοῖσι δὲ περὶ τὰ ἔλα οἰκεῖουσιν τὰδε ἀντὶ τῶν
 πύργων ἄλλα μεμηχάνηται. πᾶς ἀνὴρ ⁴αὐτῶν ἀμφί-
 βληστρον ⁵ἐκτεταί, τῷ ⁶τῆς ἡμέρης μὲν ἰχθὺς ἀγρεύει,
 τὴν δὲ νύκτα τὰδε αὐτῷ χράται· ἐν τῇ ἀναπαύεται κοίτῃ,
 περὶ ταύτην ἴσσησι τὸ ἀμφίβληστρον, καὶ ἔπειτα ἐνδὺς, 95
 4 ⁷ὑπ' αὐτῷ καθεύδει. οἱ δὲ κώνωπες, ἣν μὲν ἐν ἱματίῳ
⁸ἐνελεξάμενος ⁹εὐδὴ ἢ σινδόνι, διὰ τούτων δάκνουσι· διὰ
 δὲ τοῦ δικτύου οὐδὲ πειρῶνται ¹⁰ἀρχήν.

Remedium
adversus
culices.

96 Τὰ δὲ δὴ πλοῖά σφι, τοῖσι φορτηγέουσι, ἔστι ἐκ τῆς
 ἀκάνθης ποιούμενα· τῆς ἡ μορφή μὲν ἐστὶ ¹ὁμοιοτάτῃ τῷ
 2 Κυρηναίῳ λωτῷ, τὸ δὲ δάκρυον κόμμι ἐστί. ἐκ ταύτης
 ὧν τῆς ἀκάνθης κοψάμενοι ξύλα ὅσον τε ²διπήχεα, πλιν-
 3 θηδὸν συντιθεῖσι, ³ναυπηγούμενοι τρόπον ⁴τοιούδε. περὶ
 γόμφους πυκνοὺς καὶ μακροὺς περιείρουσι τὰ διπήχεα
 ξύλα· ἐπεὰν δὲ ⁵τῷ τρόπῳ τούτῳ ναυπηγήσωνται, ζυγὰς
⁶ἐπιπολῆς ⁷τείνουσι αὐτῶν· νομῆσιν δὲ οὐδὲν χρέωνται.

Navium
vectoria-
rum struc-
tura, et cur-
sus.

¹ βαρέαν F. βαρέην Borheck. Male. παρέχεται βαρέαν S.

ξάμενος Ald. a.b. εἰλεξάμενος S.

² εὐδὴ F.

³ τὴν ἀρχήν S.

95.

⁴ ἐλαίων F. Supra τὸ ἄνω S.

⁵ ἐς τοὺς Borheck.

⁶ κοιμέονται Ald. Paris. R. κοι-
μῶνται M.K.S. κοιμένονται F.

⁷ αἰτέων] αἰτῶν F.S.

⁸ ἐκτεταί M.P.F. Mox τὸ, τῆς S.

⁹ Sic P.K.S.V.F. τῆς ἢ. μὲν
vulgo. Mox τὰδε post νύκτα so-
lus suppeditavit F.

¹⁰ ὑπ' αὐτὸ S.V.F. ὑπ' αὐτὸν a.c.

¹¹ ἐνελεξάμενος P.M.K.F. ἐλι-

96.

¹ Sic V.P.M.K.F. Paris. ὁμοι-
ωτάτῃ S. Vulgo ὁμοίῃ.

² διπήχεια S. et mox.

³ ἀπηγέμενοι K.

⁴ τοιούτων S.V.

⁵ Sic S.K.P.F. Vulgo om. τῆς.

⁶ ἐπὶ πολλῆς V.S.F.d.

⁷ Sic Ald. V.R.S. Paris. F.
τίνουσι M.K.P.

ἔσθαι δὲ τὰς ἁρμονίας ἐν ᾧ ἐπάκτωσαν τῇ βύβλω·
 πηδάλιον δὲ ἐν ποιεῦνται, καὶ τοῦτο διὰ τῆς τρόπιος 147
^κ διαβύνεται· ἰστῶ δὲ ἀκανθίνῳ χρέωνται, ἰστιόισι δὲ
 4 βυβλίνοισι. ταῦτα τὰ πλοῖα ἀνὰ μὲν τὸν ποταμὸν οὐ¹⁰
¹ δύνανται πλέειν, ἣν μὴ λαμπρὸς ἄνεμος ἐπέχῃ, ἐκ γῆς
 5 δὲ παρέλκεται. κατὰ ῥόον δὲ ^μ κομίζεται ὧδε· ἔστι ἐκ
 μυρίκης πεποιεμένη θύρη, κατερραμμένη ^π ῥίπῃ καλὰ-
 μων, καὶ λίθος ^ο τετρημένος διτάλαντος ^ρ μάλιστά κη
 σταθμόν· τούτων τὴν μὲν θύρην, δεδεμένην κάλῳ, ἔμπροσ- 15
 θε τοῦ πλοίου ἀπίει ἐπιφέρεισθαι, τὸν δὲ λίθον ἄλλῳ
 6 κάλῳ ὅπισθε. ἡ μὲν δὲ θύρη, τοῦ ῥόου ἐμπίπτοντος, χω-
 ρεῖται ταχέως, καὶ ἔλκει τὴν βάριν· (τοῦτο γὰρ δὴ οὐνομά
 ἔστι τοῖσι πλοίοισι τούτοις)· ὁ δὲ λίθος ὅπισθε ^γ ἐπείλ-
 7 κόμενος, καὶ ἐὰν ἐν βυσσῶ, κατιθύνει τὸν πλόον. ἔστι δὲ 20
 σφι τὰ πλοῖα ταῦτα πλήθει πολλὰ, καὶ ἄγει ἔνια πολ-
 97 λὰς χιλιάδας ταλάντων. Ἐπεὰν δὲ ἐπέλθῃ ὁ Νεῖλος
 τὴν χώραν, ^α αἱ πόλεις μῦναι φαίνονται ὑπερέχουσαι,
 μάλιστά κη ἐμπερέεες τῇσι ἐν τῷ Αἰγαίῳ ^β πόντῳ νήσοισι.
² τὰ μὲν ^γ γὰρ ἄλλα τῆς Αἰγύπτου πέλαγος γίνεται· αἱ 25
 3 δὲ πόλεις μῦναι ^δ ὑπερέχουσι. πορθμεύονται ᾧ, ἐπεὰν
 τοῦτο γένηται, οὐκέτι κατὰ ^ε τὰ ῥέεθρα τοῦ ποταμοῦ,

97
 Egypti
 Nilo inun-
 datum facies
 et naviga-
 tio.

^b Cf. Eustath. Od. p. 1532,
 56=220, 28. Hesych. in Ἐπάκ-
 τωσαν.

¹ εὐ ποιεῦνται S.V.

^κ διαβύνεται P. Ald. M.K.F.
 Paris. cf. Kuster. ad Hesych. in
 Διαβύσσει. διαδύνεται S.V. διαβαί-
 νεται Steph. edd. seqq.

¹ δύναται M.K.P.F. quod def-
 fendit Wesseling. citans II. 125.
 et not. ad Diodor. V. 8. δύναται
 S.a.b. edd.

^μ κομίζεται F.

^α ἱπικαλάμῳ S.V. Vid. Suid.
 v. Ῥιπῆς.

^ο τετρημένος V. τετριμμένος F.S.

^ρ μάλ κη σταθμῷ διτάλ. S.V.

^γ Sic S.V.a. Ald. ἐλκόμενος P.
 M.K.F.

97.

^α Sic Ald. R. Paris. αἱ πόλεις
 M.K.S. αἱ πόλεις F. et sic mox
 cum a. Ald.

^β Sic M.S.K.P.V.F.b.d. κάλῳ
 a.c. Ald.

^γ γὰρ om. S. Mox πόλεις S.

^δ ὑπερέχουσαι πορθμεύονται· ἐπεὰν
 ᾧ τοῦτο Vall. S.V.

^ε τὰ om. F.S.

- 4 ἀλλὰ διὰ μέσου τοῦ πεδίου. ἐς μὲν γε Μέμφιν ἐκ
 Ναυκράτιος ἁναπλώνοντι, παρ' αὐτὰς τὰς πυραμίδας
 γίνεται ὁ πλόος· ἔστι δὲ οὗκ οὗτος, ἀλλὰ παρὰ τὸ 30
 5 ὄζυ τοῦ Δέλτα, καὶ παρὰ Κερκάσῳρον πόλιν. ἐς δὲ
 Ναύκρατιν ἀπὸ θαλάσσης καὶ Κανώβου διὰ πεδίου
 πλέων, ἥξεις κατ' ^b Ἀνθυλλάν τε πόλιν, καὶ ἱτὴν Ἀρ-
 98 χάνδρου ^k καλευμένην. Τούτων δὲ ἡ μὲν Ἀνθυλλα, εὐ-
 σα λογίμη πόλις, ἐς ὑποδήματα ἐξαίρετος δίδεται τοῦ 35
 2 αἰεὶ βασιλεύοντος Αἰγύπτου τῇ γυναικί. τοῦτο δὲ γίνεται,
 3 ^a ἐξ ὅσου ὑπὸ Πέρσῃσι ἐστὶ Αἴγυπτος. ἡ δὲ ἑτέρα πόλις
 δοκέει μοι τὸ ὄνομα ἔχειν ἀπὸ τοῦ Δαναοῦ γαμβροῦ,
 Ἀρχάνδρου τοῦ Φθίου, τοῦ Ἀχαιοῦ· καλεῖται γὰρ δὴ
 4 Ἀρχάνδρου πόλις. εἴη δ' ἂν καὶ ἄλλος τις Ἀρχανδρος·
 οὐ μέντοι γε Αἰγύπτιον τὸ ὄνομα. 41 148
 99 Μέχρι μὲν τούτου ὄψις τε ^e ἐμὴ καὶ γνώμη καὶ
 ἱστορίῃ ταῦτα λέγουσά ἐστι· τὸ δὲ ἀπὸ ταῦδε, Αἴγυπ-
 2 τίους ἔρχομαι λόγους ἐρέων, κατὰ τὰ ἤκουον. ^b προσ-
 3 ζέσται ^c δὲ αὐτοῖσί τι καὶ τῆς ἐμῆς ὄψιος. Τὸν ^d Μῆνα, 45
^e τὸν πρῶτον βασιλεύσαντα Αἰγύπτου, οἱ ἱεεὲς ἔλεγον,
 4 τούτο μὲν, ἀπογεφυρῶσαι ^g καὶ τὴν Μέμφιν. τὸν γὰρ
- ^f ἀναπλώνοντι F.
^g Sic S.V. Vall. Schæfer. Vulgo οὗ οὗτος. Mox ἐς δένον-
 κράτιν S. et πλέον διὰ πεδίου.
^h Hinc Steph. Byz. in v. qui
 citat τούτων—ἐξαίρετως. Postre-
 mum amplectitur Valckensærius;
 incaute.
ⁱ τὴν om. S.V.d.
^k καλενομένην F.
 98.
^a ἐξ ὅτου S.
 99.
^a Sic V.M.P.K.S.F. Paris.
 ἐμοὶ al.
- ^b πρόσστι S. qui supra om.
 τὰ cum vulg. quod præbent B.K.
 P.V.
^c Sic M.K.V.F.b.d. δέ τι καὶ
 αὐτοῖσι τί καὶ τῆς ἐ. ὅ. c. vulgo
 δέ τι κ. α. τι α. δέ τι καὶ αὐτοῖσι
 καὶ S.
^d Μῆνα Ald. R. Μῆνα M.K.S.
 F.a.b.c. Vall. et mox. cf. supra 4.
^e Sic S.V. Paris. Vall. τὸν om.
 F. et al.
^f Sic S.P.V.K.F.b. τούτων a.c.
 d. edd. vett.
^g Sic M.K.F.a.c. καὶ om. Ald.
 V.R.S.
- Anthylla
 urbs et
 Archandro-
 polis.
- Menes, Æ-
 gypti rex
 primus, ab
 a. 2235 ab
 2173: con-
 didit Mem-
 phin, et in
 ea templum
 Vulcani.

ποταμὸν πάντα ῥέειν παρὰ τὸ ὄρος τὸ ^hψάμμινον πρὸς
 Λιβύης· τὸν δὲ Μῆνα ἀνωθεν, ὅσον τε ἑκατὸν σταδίου
 ἀπὸ Μέρμφιος, ⁱτὸν πρὸς μεσαμβρίας ἀγκῶνα προσχώ- 50
 σαντα, τὸ μὲν ἀρχαῖον ῥέεθρον ἀποξηράναι, τὸν δὲ ποτα-
 μὸν ὀχευῆσαι, τὸ μέσον τῶν οὐρέων ῥέειν. ἔτι δὲ καὶ νῦν
 ὑπὸ Περσέων ὁ ἀγκὼν οὗτος τοῦ Νείλου, ^kὃς ἀπεργμῆνος
 ῥέει, ἐν φυλακῇσι μεγάλῃσι ἔχεται, ^lφρασόμενος ἀνὰ
 6 πᾶν ἔτος. εἰ γὰρ ^mἐθελήσει ῥήξας ὑπερβῆναι ὁ ποταμὸς 55
 ταύτῃ, κίνδυνος πάσῃ Μέρμφι κατακλυσθῆναι ἔστι. ⁿὥς
 δὲ τῷ ^oΜῆνι τούτῳ τῷ πρώτῳ γενομένῳ βασιλεῖ χέρσον
 γεγενῆσθαι τὸ ἀπεργμῆνον, τοῦτο μὲν, ^pἐν αὐτῷ πόλιν
 8 κτίσαι ταύτην, ἣτις νῦν Μέρμφις καλεῖται· ἔστι γὰρ
 καὶ ἡ Μέρμφις ἐν τῷ στεινῷ τῆς Αἰγύπτου· ἔξωθεν δὲ 60
 αὐτῆς ^qπεριούρχει λίμνην ἐκ τοῦ ποταμοῦ πρὸς βορέην
 τε καὶ ^rπρὸς ἐσπέρην· τὸ γὰρ πρὸς τὴν ἡῶ αὐτὸς ὁ Νεῖ-
 9 λος ἀπέργει. τοῦτο δὲ, τοῦ Ἡφαίστου τὸ ἱρὸν ιδρύσασθαι
 ἐν αὐτῇ, ἐὼν μέγα τε καὶ ἀξιαπληγέτατον. Μετὰ δὲ
 ταῦτον, κατέλεγον οἱ ἱερεῖς ἐκ ^aβύβλου ἄλλων ^bβασιλείων 65
 2 τριακοσίων τε καὶ τριήκοντα οὐνόματα. ἐν ^cτοσαύτῃσι
 γενεῇσι ἀνθρώπων, ὀκτωκαίδεκα μὲν Αἰθίοπες ἦσαν, μία
 3 δὲ γυνὴ ἐπιχωρὶή· οἱ δὲ ἄλλοι, ἄνδρες Αἰγύπτιοι. τῇ δὲ

100

Reges post
 Menem
 coccxx, in
 quibus Æ-
 thiopes
 xviii, et
 una mulier

^h ψάμμινον P.K.M.F. ψίμμινον
 V.S.b.d. ψάμμινον a.c. Ald.

ⁱ τὸν om. S.V. Mox ὀρέων S.

^k ὡς Ald. V.S.K.F. ἀπεργόμενος
 F.d.

^l φρασόμενος S.V.F.

^m ἐθελήσει V.S.F. Paris. ἐθε-
 λήσει edd. vett.

ⁿ τῷ δὲ sine ὡς S.V.b.

^o Μῶν S.a.b.c. Μηνὶ F. supra-
 scripto Μῶν.

^p Ald. Paris. S.V. ἐν om. P.
 M.K.F.

^q περιούρει S.

^r Sic M.K.S.V.P.F. Paris.
 πρὸς al. om.

100.

^a Sic F. Paris. et al. βύβλων
 Ald. Schæfer. βιβλων S.

^b βασιλείων F. et vulgo. βασιλίων
 ἄλλων S. Mox τε post τριακοσίων
 om. F.S.

^c Sic F.a.c.M. Ald. τοσαύτῃσι
 δὲ γ. S.V.b.d. Mox dedi μία pro
 μή ex S.

γυναίκε ὄνομα ἦν ἣτις ἐβασίλευσε ^dτόπερ τῇ Βαβυ-
 4 λωνίῃ, Νίτωκρις. τὴν ἔλεγον τιμωρέουσιν ^eἀδελφεῶ, τὸν γο
 Αἰγύπτιοι ^fβασιλεύοντα σφέων ἀπέκτειναν· ἀποκτεί-
 ναντες δὲ, οὕτω ἐκείνῃ ἀπέδωσαν τὴν βασιληίην· τούτῳ
 τιμωρέουσιν, πολλοὺς Αἰγυπτίων ^gδιαφθεῖραι δόλω.
 5 ποιησαμένην γάρ μιν οἶκημα περίμηκες ^hὑπόγαϊον, και-
 6 νῶν τῷ λόγῳ, νόῳ δὲ ἄλλα μηχανᾶσθαι. ⁱκαλέσασαν γ6
 δὲ μιν Αἰγυπτίων τοὺς μάλιστα μεταίτιους τοῦ φόνου
^kἡδε, πολλοὺς ἐστιᾶν· δαινυμένοισι δὲ ἐπείναι τὸν πο-
 7 ταμὸν δι' αὐλῶνος κρυπτοῦ μεγάλου. ταύτης μὲν πέρι
 τσαῦτα ἔλεγον· πλὴν ὅτι ^lαὐτὴν μιν, ὡς τοῦτο ^mἐξέρ- 80
 γαστο, ρίψαι ἐς οἶκημα ⁿσποδοῦ πλεον, ὅπως ἀτιμώ-
 101 ρητος γίνηται. Τῶν δὲ ἄλλων βασιλέων οὐ γὰρ ἔλεγον
^aοὐδεμίαν ἔργων ἀπόδεξιν, κατ' οὐδὲν εἶναι λαμπρότητος,
 2 πλὴν ἐνὸς τοῦ ἐσχάτου αὐτῶν ^bΜοίριος. τοῦτον δὲ ἀπο-
 δεῖξασθαι μνημόσυνα, τοῦ Ἡφαίστου τὰ πρὸς ^cβορρὴν 85
 ἄνεμον τετραμμένα προπύλαια· λίμνην τε ὀρύξαι, τῆς ἣ
^dπερίοδος ὅσων ἐστὶ σταδίων ὕστερον δηλώσω· πυραμίδας
 τε ἐν αὐτῇ οἰκοδομῆσαι, τῶν τοῦ μεγάλτερος πέρι ὁμοῦ αὐ-
 3 τῇ τῇ λίμνῃ ἐπιμνήσομαι. τοῦτον μὲν τσαῦτα ἀποδέ-
 ξασθαι, τῶν δὲ ἄλλων ^eοὐδένα οὐδέν.

Nitocris
 domine,
 imperans
 ab a. 1994
 ad 1982:
 quomodo
 haec ulta
 sit caedem
 fraternam.

149

Rex Moe-
 ris, ultimus
 illorum ab
 a. 1445 ad
 1416: ejus
 tria opera.

90

^d τόπερ τῇ R.V.S.a.b.c. τόπερ
 ἐν τῇ P.M.K.F. τῇπερ τῇ Ald. τό-
 περ τῆς βαβυλωνίης d. Pro ἐν τῇ
 Schweigh. suspicatur καὶ τῇ,
 Valckenærius τῇ ἐν. Possis et ἦν
 τῇ. Ad Josephi Antiq. VIII. 6.
 2. remittit Wesselingius, et Bo-
 chart. Phaleg. II. 26.

^e ἀδελφεῶν S.

^f βασιλεύσαντα S.

^g δόλω διαφθεῖραι F.

^h ὑπόγειον, καὶ νῦν S.V.

ⁱ Sic M.K.P.F. Paris. καλέ-
 εσα V.S. καλέουσιν edd.

^k ἡδε V.d. ἡδε S. Mox δεινυ-

μένοισι S.

^l αὐτὴν μιν M.K.V.S.F. Paris.

αὐτὴν μὲν Ald.

^m ἐξεργάσατο S. ἐξέργαστο V.

ⁿ σπονδῆς S.

101.

^a οὐδεμίαν] οὐδεμίαν F.S. Mox
 ἀπόδεξιν S.

^b Μύριος V.S.b.

^c Sic P.F.b.c.d. Alii cum S.

βορρὴν. cf. 149.

^d Sic M.S.K.P.V.F.a.b.d. πε-

ρίμετρος c. et vulg. Mox μεγέθεος S.

^e οὐδένα ἄλλων] ἄλλων οὐδένα F.a.

S.

102

Post illos
regnat Ses-
ostris, ab
a. 1416 ad
1357: is ex
Arabico si-
nu quam
longe potuit
progressus,
rubri maris
accolas; et
reversus
mediterra-
neos popu-
los ad sep-
tentrionem
domuit:
cippi victo-
riae indices.

Παραμειψόμενος ὧν τούτους, τοῦ ἐπὶ τούτοις γενο-
μένου ^α βασιλέος, τῷ ὀνόματι ^β ἦν Σέσωστρις, τούτου
² μνήμην ποιήσομαι. τὸν ^γ ἔλεγον οἱ ἱεεὶς πρῶτον μὲν
^δ πλοίοις μακροῖς ὁρμηθέντα ἐκ τοῦ Ἀραβίου κόλπου,
τούς ^ε παρὰ τὴν Ἐρυθρὴν θάλασσαν κατοικημένους κατα- ⁹⁵
στρέφειν ^ς ἐς ὃ πλεοντά μιν πρόσω, ἀπικέσθαι ἐς
³ θάλασσαν ^ι οὐκέτι πλωτὴν ὑπὸ βραχέων. ἐνθεῦτεν δὲ
^δ ὡς ὀπίσω ἀπίκητο ἐς Αἴγυπτον, κατὰ τῶν ἱεῶν τὴν
φάτιν, στρατιὴν ^η πολλὴν λαβὼν ἤλαυνε διὰ τῆς ἡπεί- ¹⁵⁰
⁴ ρου, πᾶν ἔθνος τὸ ἐμποδὼν καταστρεφόμενος. ὁτέοις
μὲν νυν ^κ αὐτῶν ἀλκίμοις ἐνετύγχανε ^ι καὶ δεινῶς γλι-
^ι χόμενοις ^μ περὶ τῆς ἐλευθερίας, τούτοις μὲν στήλας
^α ἐνίστη ἐς τὰς χώρας, διὰ γραμμάτων λεγούσας τό τε
⁵ ἑαυτοῦ ὄνομα καὶ τῆς πατρὸς, καὶ ὡς ὀδυνάμει τῇ
ἑαυτοῦ κατεστρέφασθαι σφεας. ῥότεων δὲ ἀμαχητὶ καὶ ⁵
ἐνπετέως παρέλαβε ^α τὰς πόλεις, τούτοις δὲ ἐνέγραφε
ἐν τῇσι στήλῃσι κατὰ ταῦτα ^ι καὶ τοῖσι ἀνδρηίοις τῶν
ἐθνῶν γενομένοις ^ι καὶ δὴ καὶ αἰδοῖα γυναικὸς ^α προσ-

102.

^α Sic S.K. Paris. Ald. βασι-
λέως F. al.

^β ἦν S.K.V.F. ἔην vulgo.

^γ ἔλεγον om. V.S.

^δ πλοίοις a.c.

^ε Sic M.K.S.V.P.F. Paris.
περὶ Ald.

^ς Sic S.K.V.M.P.F. Paris.
μηκέτι edd. c.

^ς ὡς om. ed. Steph. 2. et al.

^η Sic S.V. Paris. πολλὴν τῶν
λαβὼν Ald. et alii. πολλὴν στρατιὴν
τῶν λαβὼν F. ubi τῶν notatur
ut suspectum, quod, docente
Schweighäusero, non habet quo
referatur, nisi interciderit Αἰγυπ-
τίων. Pro τῶν nescio an legen-
dum αὐτῶν.

^ι ἐμποδὼν S.V.

^κ αὐτέων] αὐτῶ F.

^ι καὶ om. S.V.b.d.

^μ περὶ delevit cum Valckenæ-
rio Schæferus. Nostrum VIII.
143. conferens Wesselingius ni-
hil hic mutandum statuit, potest
enim idem videri ac περιγλίχασθαι.
cf. Abresch. ad Cattier. p. 86.
Dil. Thuc. p. 722.

^α Sic M.P.K.V.F. Paris. ἀν-
ίστη al. cum S.

^ο Sic M.P.K.V. δυνάμει S.F.a.
vulg.

^ρ καὶ τέων δὲ F.

^ι Sic Paris. R. Ald. πόλεις P.
M.K.F. πόλεις S.V.

^ι καὶ om. c.

^α Sic M.K.P.F. Paris. προσ-

- ἐνέγραφε, δῆλα βουλόμενος ποιέειν ὡς εἶψαν ἀνάγκη-
 103 δεσ. Ἄταῦτα δὲ ποιέων, διεξήϊε τὴν ἡπειρον· ἐς ὃ ἐκ τῆς 10 Quousque
 Ἀσίης ἐς τὴν Εὐρώπην διαβάς, τοὺς τε Σκύθας κατ- in Euro-
 2 εστρέψατο καὶ τοὺς Θρήϊκας. ἐς τοὺτους δὲ μοι δοκέει pam armis
 ὃ καὶ προσώτατα ἀπικέσθαι ὁ Αἰγύπτιος ὁ στρατός· ἐν tulerit.
 μὲν γὰρ τῇ τούτων χώρῃ φαίνονται σταθεῖσαι αἱ στήλαι·
 3 τὸ δὲ προσωτέρω τούτων, οὐκέτι. ἐνθεῦτεν δὲ ἐπιστρέψας 15
 ὀπίσω ἦϊε· καὶ ἐπεὶ τε ἐγένετο ἐπὶ Ὀάσει ποταμῷ, οὐκ
 ἔχω τὸ ἐνθεῦτεν ἀτρεκέως εἰπεῖν, εἴτε αὐτὸς ὁ βασιλεὺς
 Σέσωστρις ἀποδασάμενος τῆς ἐωυτοῦ στρατιῆς μόριον ὅσον
 ὅδῃ, αὐτοῦ ὃ κατέλιπε τῆς χώρας οἰκήτορας· εἴτε τῶν
 τινὲς στρατιωτῶν τῇ πλάνῃ αὐτοῦ ἄχθεσθέντες, περὶ 20
 104 Ὀάσιν ποταμὸν κατέμειναν. Φαίνονται μὲν γὰρ ἔοντες
 ὁ οἱ Κόλχοι Αἰγύπτιοι· νοήσας δὲ πρότερον αὐτὸς, ἢ ἀκού- Colchi at
 2 σας ἄλλων, λέγω. ὡς δὲ μοι ἐν φροντίδι ἐγένετο, ὃ εἰρό- Ægyptiis
 μνη ἀμφοτέρους· καὶ μᾶλλον οἱ Κόλχοι ἐμεμνέατο τῶν 25 oriundi:
 3 Αἰγυπτίων, ἢ οἱ Αἰγύπτιοι τῶν Κόλχων. νομίζειν δὲ quæ gent
 ἔφασαν ὁ Αἰγύπτιοι τῆς Σέσωστριος στρατιῆς εἶναι τοὺς virilia cir
 Κόλχους· αὐτὸς δὲ εἶκασα τῇδε, καὶ ὅτι ὃ μελάγχροές cumcidan

ἀνέγραφε Ald. Eustath. Hom. p.
 668, 42=537, 46. προσενέγραψε
 S.V.

ὁ Sic P.M.K.F. ἦσαν S.V.a.d.
 al.

103.

ἂ Sic K.F.S. ταῦτα δὴ vulgo.

ὃ Sic P.F. Schæfer. καὶ οὐ πρ.
 vulgo cum S. Negantem parti-
 culam male deleri statuit Her-
 mannus Annot. Euripid. Med.
 Elmsl. p. 497. ed. Oxon.

ἂ Σέσωστρις S. nec male. Vid.

c. 107. Wess.

ἂ τῇ δὲ S.

ἂ Φάσει V.S.

ἂ ἀτρεκέως τὸ ἐνθ. V.S.

ἂ δὴ αὐτοῦ om. S.V. αὐτοῦ
 om. d.

ἂ Sic Ald. V.S. Paris. R. κα-
 ταλείπει M.K.F.

ἂ τῆς χώρας S.V.

ἂ Edd. Steph. 2. et seqq. ἐν
 τῇ πλ.

ἂ ἀχθέντες V.S.b.d.

104.

ἂ οἱ om. V. ἔοντες τῇ χορῇ Αἰ-
 γύπτιοι S. unde Schæferus ἔοντες
 τῇ χορῇ οἱ K. A. improbante
 Schweighæusero.

ἂ Sic S.V. Alii ἡρόμην.

ἂ οἱ Αἰγ. F.

ἂ μελάγχρους V.S.

4 εἰσι καὶ ^εοὐλότριχες. καὶ ταῦτο μὲν ἐς οὐδὲν ἀνήκει·
 5 εἰσὶ γὰρ καὶ ἕτεροι τοιοῦτοι. ἀλλὰ ^ετοισίδε ^hκαὶ μάλ- 30
 λον, ὅτι μῦνοι πάντων ἀνθρώπων Κόλχοι καὶ Αἰγύπτιοι
ⁱκαὶ Αἰθίοπες ^kπεριτάμνονται ἀπ' ἀρχῆς τὰ αἰδοῖα.
 6 Φοίνικες δὲ καὶ ^lΣύριοι οἱ ἐν τῇ Παλαιστίνῃ, καὶ αὐτοὶ 151
 ὁμολογέουσι παρ' Αἰγυπτίων μεμαθηκέναι· Σύριοι δὲ οἱ
 περὶ ^mΘερμώδοντα καὶ Παρθένιον ποταμὸν, καὶ ⁿΜά- 35
 κρωνες οἱ τούτοις ἀστυγείτονες ἑόντες, ἀπὸ Κόλχων φασὶ
 7 νειωστὶ μεμαθηκέναι. οὗτοι γὰρ εἰσι ^οοἱ περιταμνόμενοι
 ἀνθρώπων ^pμῦνοι· καὶ οὗτοι ^qΑἰγυπτίοισι φαίνονται
 ποιῶντες κατὰ τὰ αὐτά. αὐτῶν δὲ Αἰγυπτίων καὶ Αἰ-
 θιόπων οὐκ ἔχω εἰπεῖν ὁκότεροι παρὰ τῶν ἑτέρων ἐξέμαθον· 40
 8 ἀρχαῖον γὰρ δὴ τι φαίνεται εἶναι. ὥς δ' ἐπιμισγόμενοι
 Αἰγύπτῳ ἐξέμαθον, μέγα μοι καὶ τότε ^rτεκμήριον γί-
 νεται· Φοινίκων ὁκόσοι τῇ Ἑλλάδι ἐπιμίσχονται, οὐκέτι
 Αἰγυπτίους μιμῶνται κατὰ τὰ αἰδοῖα, ἀλλὰ τῶν ἐπι-
 105 γινομένων οὐ περιτάμνουσι τὰ αἰδοῖα. ^aΦέρε νυν καὶ 45
 ἄλλο εἶπω περὶ τῶν Κόλχων, ὥς Αἰγυπτίοισι ^bπροσ-
 2 φερέες εἰσὶ. ^cλίον μῦνον οὗτοί τε καὶ Αἰγύπτιοι ^dἐργά-

105
 Colchi et
 Ægyptii li-
 no elabo-
 rando, et

^e Hinc Pollux II. 23. Eu-
 stath. Dionys. 689.

^f ἀνήκει S.

^g Sic Schæferus. τοῖσι δὲ K.d.
 τοῖσιδε S.a. Vulgo τοῖσι δὲ.

^h Sic P.M.K.F.a.c. καὶ om.
 vulg. cum S. Tum ὅτοι S. pro ὅτι.

ⁱ καὶ Αἰθίοπες om. c.

^k περιτάμνουσιν F.

^l Σύριοι P.M.F.b.c. Σύριοι S.K.
 a.d. Ald. Josephus Antiq. VIII.
 10, 31. c. Ap. I. 21. Ἀσσύριοι
 Africanus apud Euseb. Præp. X.
 10. p. 490. Wess. Mox omnes
 Σύριοι δέ.

^m Θερμώδοντα ποταμὸν καὶ Παρθ.
 S.V. Eustath. Dionys. 772.

ⁿ Conf. Schol. Apoll. Rhod.

I. 1024.

^o ἀνθρώπων οἱ περιτ. S.V.

^p μῖνοι F.

^q Αἰγύπτιοι V.S. Mox τι om. S.

^r Sic M.K.P.F.a. μαρτύριον S.
 b.c.d. et al.

105.

^a φέρε νυν M.K.V.S.P. φέρε νυν
 F. φέρε δὲ vulgo.

^b προσφορέες F.

^c Spectavit hæc Strabo XI.
 p. 762=498. Eustath. Dionys.
 689. Schol. Apoll. Rh. IV. 277.
 Wess. λίον μῦνον S.

^d Sic S.V. Paris. ἐργάζονται,
 καὶ κατὰ ταῦτα καὶ ἡ ζ. M.F. Mox
 ζωὴ S.

ζονται κατὰ τὰ αὐτά· καὶ ἡ ζῶη πᾶσα καὶ ἡ γλῶσσα
 3 ἔμφορής ἐστι ἀλλήλοισι. ^ολίνον δὲ τὸ μὲν Κολχικόν,
 ὑπὸ Ἑλλήνων Ἰσθρικὸν κέκληται· τὸ μέντοι ἀπ' Αἰ- 50
 106 γύπτου ἀπικνεύμενον, καλέσται Αἰγύπτιον. ^αΤὰς δὲ
 στήλας τὰς ^βῖστα ^γκατὰ τὰς χώρας ὁ Αἰγύπτου βα-
 σιλεὺς Σέσωστρις, αἱ μὲν πλεῖνες οὐκέτι φαίνονται πε-
 ριεῦσαι· ἐν δὲ τῇ Παλαιστίνῃ Συρίῃ αὐτὸς ^δὄρεον εἰούσας,
 καὶ τὰ γράμματα τὰ εἰρημένα ἐνεόντα, καὶ γυναικὸς 55
 2 αἰδοῖα. εἰσὶ δὲ καὶ περὶ Ἰωνίην δύο τύποι ἐν πέτρῃσι ἐγ-
 κεκολαμμένοι τούτου τοῦ ἀνδρός, τῇ τε ἐκ τῆς Ἐφεσίου ^εἐς
 3 Φώκαιαν ἔρχονται, καὶ τῇ ἐκ Σαρδίων ἐς Σμύρνην. ἑκα-
 τέρωθι δὲ ἀνὴρ ἐγγέγλυπται, μέγαθος πέμπτῃς σπιθα- 60
 μῆς, τῇ μὲν δεξιῇ χερὶ ἔχων αἰχμὴν, τῇ δὲ ἀριστερῇ
^ςτόξα, καὶ τὴν ἄλλην ^βσκευὴν ὡσαύτως· καὶ γὰρ Αἰ-
 γυπτίην καὶ Ἰθιοπίδα ἔχει· ἐκ δὲ τοῦ ὤμου ἐς τὸν
 ἕτερον ὦμον διὰ τῶν στηθῶν γράμματα ἱρὰ Αἰγύπτια 152
 4 δέηκει ἐγκεκολαμμένα, λέγοντα τάδε· ΕΓΩ ΤΗΝΔΕ 65
 ΤΗΝ ΧΩΡΗΝ ^κΩΜΟΙΣΙ ΤΟΙΣΙ ΕΜΟΙΣΙ ΕΚΤΗ-

vita, et lin-
 gua simi-
 les.

Cippi victo-
 riae de im-
 bellibus, in
 Palestina:
 duae statuae
 circa Io-
 niam, Se-
 sostris ima-
 ginem refe-
 rentes, non
 Memnonis.

^ο λίνον a. Sequentia exscripsit Pollux, auctore Wesselingio, sic legendus V. 26. Ἡρόδοτος δὲ τὸ Κολχικόν, ὅπερ ἐστὶ Φασιανόν, ὑφ' Ἑ.

^ι Σαρδονικόν S.F.a. Neutrum male. Σαρδινιὴν forsā malles cum Larchero: sed videntur ipsi Græci vulgo subinde duo nomina gentilitia, Σαρδονικὸς et Σαρδιανὸς vel Σαρδιανικὸς, quorum alterum ad Sardinian insulam, alterum ad Sardes urbem pertinet, inter se confudisse. Vide Holsten. ad Steph. Byz. p. 284. SCHWEIGH. Mox ἀπικνεύμενον S.

106.

^α Sic S.V.b.c.d. αἱ δὲ στήλαι F.a. Ald. et forte M.K.P.

^β Ἰση b.S. Mox περιεῦσαι S.

^γ Sic M.S.V.K.P.F.a.b.d. κατὰ χώρας c. κατὰ χώραν vulgo.

^δ Sic S. probante Koen. ad Gregor. p. 190=407. cf. 150. ὄρεον K.F.a. ὄρεον P. ὄρεον Ald. ὄρεον vulgo.

^ε ἐς Φώκαιαν ἔρχονται M.K.V. P.F. Paris. ἐφ' ᾧ καὶ ἀνέρχονται S. Vulgo κατέρχονται.

^ς Sic M.K.P.F.a.b.d. Alii ἐκατέρωθεν cum S. qui mox μέγεθος.

^κ Sic K.S.V.M.P.F. Paris. τόξον edd. vett.

^β κατασκευὴν S.V.d. ὀπλισμὸν gl. in P.

^ι Αἰθιοπίην b.d.

^κ νόμοισι S. ὤμοισι V.

ΣΑΜΗΝ. ὅστις δὲ καὶ ὁκόθεν ἐστὶ, ἐνθαῦτα μὲν οὐ δη-
 5 λοῖ, ἑτέρωθι δὲ δεδήλωκε. ἵτα δὴ καὶ μετεξέτεροι τῶν
 ἠθεησαμένων Μέμνονος εἰκόνα εἰκάζουσὶ μιν εἶναι, πολὺ
 τῆς ἁληθείης ὁπολελειμμένοι. 70

107
 Redeunti
 Sesostri pe-
 riculum a
 fratre: quo-
 modo id
 evitavit.

Τοῦτον δὴ τὸν Αἰγύπτιον Σέσωστριν ἀναχωρέοντα, καὶ
 ἀνάγοντα ἁπολέας ἀνθρώπους τῶν ἐθνῶν τῶν τὰς χώρας
 κατεστρέψατο, ἔλεγον οἱ ἱεεῖς, ἐπεὶ τε ἑγένετο ἀνακο-
 μιζόμενος ἐν Δάφνησι τῇσι Πηλουσίησι, τὸν ἀδελφεὸν
 ἑωυτοῦ τῷ ἐπέτρεψε ἑΣέσωστρις τὴν Αἴγυπτον, τοῦτον 75
 ἐπὶ ἑξείναι αὐτὸν καλέσαντα, καὶ πρὸς αὐτῷ τοὺς παῖ-
 δας, ἑπερινῆσαι ἑξῶθεν τὴν οἰκίην ἑύλη· περινῆσαντα
 2 δὲ, ὑποπῆσαι. τὸν δὲ ὡς μαθεῖν τοῦτο, αὐτίκα συμ-
 βουλευέσθαι τῇ γυναικί· καὶ γὰρ δὴ καὶ τὴν γυναῖκα
 3 αὐτὸν ἅμα ἄγεσθαι. τὴν δὲ οἱ συμβουλευῆσαι, τῶν παί-
 δων ἑόντων ἑξ, ἑ τοὺς δύο ἐπὶ τὴν πυρὴν ἐκτείναντα, γε-80
 φυρῶσαι τὸ καιόμενον, αὐτοὺς δ' ἐπ' ἐκείνων ἐπιβαίνον-
 4 τας ἐκσῶζεσθαι. ταῦτα ποιῆσαι τὸν Σέσωστριν· καὶ δύο
 μὲν τῶν παίδων κατακαῆναι τρόπῳ ἑτοιούτῳ· τοὺς δὲ
 108
 λοιποὺς ἀποσωθῆναι ἅμα τῷ πατρί. Νοστήσας δὲ ὁ 85
 Σέσωστρις ἐς τὴν Αἴγυπτον, καὶ ἁτισάμενος τὸν ἀδελ-
 φεὸν, τῷ μὲν ὁμίλῳ τὸν ἐπηγάγετο, τῶν τὰς χώρας
 2 κατεστρέψατο, τούτῳ μὲν τὰδε ἐχρήσατο. τοὺς τέ οἱ
 λίθους, τοὺς ἐπὶ τούτου τοῦ βασιλέως κομισθέντας ἐς τοῦ

108
 Punit fra-
 trem: cap-
 tivorum
 opera trahit
 lapides in-
 gentes in
 Vulcani
 templum,

¹ τὰ δὲ S.
² θεησαμένοι S. θεησαμένων V.
³ ἁληθείης F.a. ἁληθείας S.
⁴ ὁπολελειμμένοι V.
 107.
⁵ Sic R.b.c.d. πολλέας Ald.
 πολλοὺς M.K.V.S.F.a.
⁶ ἐγένετο K.S.V.P.F.a. Mox
 αὐτοῦ S. Ald.
⁷ ἑ S. F.
⁸ ξείνῃ b.

⁹ περινῆσαι et mox περινῆσαντα
 K.F.P. ubi gl. σωρεῦσαι. cf. I.
 50.
¹⁰ ἑύλην S.
¹¹ τὰς δύο S.V. et mox ἐκτεί-
 νοντα.
¹² τοιφεδε a. Ald. καὶ δύο μὲν—δ
 Σέσωστρις init. c. seq. om. F.
 108.
¹³ τιμωρησάμενος gl. in P.

Ἡφαίστου τὸ ἱρὸν, ἔοντας μεγάβει περιμήκεας, οὔτοι
 ἦσαν οἱ ἐλκύσαντες· καὶ τὰς διώρυχας τὰς νῦν εἰούσας⁹⁰
 ἐν Αἰγύπτῳ πάσας οὔτοι ἀναγκαζόμενοι^b ὥρυσαν·
^c ἐποίουν τε οὐκ ἐκόντες Αἴγυπτον, τὸ πρὶν εἶναι^d ἰπ-
 3 πασίμην καὶ ἀμαξευομένην πᾶσαν, ἐνδεᾶ τούτων. ἀπὸ
 γὰρ τούτου τοῦ χρόνου Αἴγυπτος, εἶσα^e πεδιάς πᾶσα,
 ἀνιππος καὶ ἀναμάξευτος γέγονε· αἵται δὲ τούτων αἰ⁹⁵
 διώρυχες γεγόνασι, εἶσαι πολλαὶ, καὶ παντοίους τρό-
 4 πους ἔχουσαι. κατέταμνε δὲ τοῦδε εἵνεκα τὴν χώραν^f ὁ
 βασιλεύς· ὅσοι τῶν Αἰγυπτίων μὴ ἐπὶ τῷ ποταμῷ^g ἔκ-
 τητο^h τὰς πόλεις, ἀλλ' ἀναμέσους, οὔτοι ὅπως τε ἀπίοι
 ὁ ποταμὸς, σπανίζοντες ὑδάτων, πλατυτέροισιⁱ ἔχρεοντο
 τοῖσι πόμασι, ἐκ φρεάτων^j ἔχρέομενοι. τούτων μὲν δὴ¹
 109 εἵνεκα κατετμήθη^k ἡ Αἴγυπτος. Κατανεῖμαι δὲ τὴν
 χώραν Αἰγυπτίοισι ἅπασι ταῦτον ἔλεγον τὸν βασιλέα,
 κλήρον^a ἴσον ἐκάστῳ τετράγωνον δίδοντα· καὶ ἀπὸ τού-
 του τὰς προσόδους ποιήσασθαι, ἐπιτάξαντα ἀποφορὴν⁵
 2^b ἐπιτελέειν κατ' ἐνιαυτόν. εἰ δέ τις τοῦ κλήρου ὁ πο-
 ταμὸς^c τι παρέλοιτο, ἐλθὼν ἂν πρὸς αὐτὸν ἐσήμαινε
 τὸ γεγεννημένον· ὁ δὲ ἔπεμπε τοὺς ἐπισκεψομένους καὶ
 ἀναμετρήσοντας ὅσω ἐλάσσων ὁ χώρος^d γέγονε, ὅπως
 τοῦ λοιποῦ κατὰ λόγον τῆς τεταγμένης ἀποφορῆς τε-¹⁰
 3 λείοι. δοκέει δέ μοι ἐνθεῦτεν γεωμετρίῃ εὐρεθεῖσα, εἰς τὴν

et seci
 Egypti
 fossia.

153
 Æqual
 et agro
 signat,
 vectiga
 ponit :
 Geome
 origo :
 lum et
 monen
 diei pa
 xii a B
 loniis
 ci habe

^b Sic M.K.P.F.b.d. διώρυξαν
 R. ὥρυξαν Ald. a.c.S.

^c ἐποίουν K.F. al. ἐποίησαν S.a.
 edd. vett.

^d ἰπασίην S.V.

^e πᾶσα πεδιάς F.

^f ὅτος ὁ βασ. R. probante
 Schæfero.

^g ἔκτηνται F.

^h Sic K.M.S.V.P.F. Paris.
 τὰς om. al. πόλεις S.

VOL. I.

ⁱ Sic S.V.a. Alii ἔχρεοντο—
 χρεώμενοι. Mox δὲ om. S.

^k ἡ om. K.F.

109.

^a ἴσων F.

^b Sic Ald. S.V. Paris. R. cf.
 V. 49. 82. 84. ἀποτελέειν M.K.
 P.F. Gronov.

^c τι om. S.V.d. ἂν mox om. d.

^d γεγονέναι S.V.

I IO

Solus Ægyptiorum Sesostris Æthiopi- bus impe- ravit: co- losae ad Vulcani statuit, su- am, et uxo- ris, et filio- rum ima- gines: Da- rii statuam poni ante illas quis vetuerit.

Ἑλλάδα ἐπανελθεῖν. πόλον μὲν γὰρ, καὶ γνώμονα, καὶ τὰ δωδέκα μέρεα τῆς ἡμέρης, παρὰ Βαβυλωνίων ἔμα-
 θον ^οοἱ Ἕλληνες. Βασιλεὺς ^αμὲν δὴ οὗτος μῦνος Αἰ-
 γύπτιος Αἰθιοπίας ἦρξε. Μημόσυνα δὲ ἐλίπετο πρὸ τοῦ ¹⁵
^βἩφαιστείου, ἀνδριάντας λιθίνους· δύο μὲν, τριήκοντα
 πῆχων, ἐαυτὸν τε καὶ τὴν γυναῖκα· τοὺς δὲ παῖδας
²ἐόντας τέσσερας, εἴκοσι πῆχων ἕκαστον. ^γτῶν δὴ ὁ ἱεὺς
 τοῦ Ἡφαίστου χρόνῳ μετέπειτα πολλῷ Δαρεῖον τὸν
 Πέρσην οὐ ^δπεριεῖδε ἰστάντα ἔμπροσθεν ἀνδριάντα, φὰς ²⁰
 “οὐ ^οοἱ πεποιῆσθαι ἔργα οἷά περ Ἰσεώστρι τῷ Αἰγυπ-
 “τίῳ. ^εΣεώστριν μὲν γὰρ ἄλλα τε καταστρέφα-
 “σθαι ἔθνεα οὐκ ἐλάσσω ἐκείνου, καὶ δὴ καὶ Σκύθας·
³“^δ Δαρεῖον δὲ οὐ δυνασθῆναι Σκύθας εἰεῖν. οὕκων δὴ-
 “καιον εἶναι ἰστάναι ἔμπροσθε τῶν ἐκείνου ἀναθημά-²⁵
 “των, μή οὐκ ^κὑπερβαλλόμενον ἰ τοῖσι ἔργοισι.” Δα-
 ρεῖον μὲν νυν λόγουσι πρὸς ταῦτα συγγνώμην ποιήσασ-
 θαι.

I I I

Phero, ab an 1357. ad 1391: quare amisit et quomo- do recupe-

Σεσώστριος δὲ τελευτήσαντος, ἐκδεῖσθαι ἔλεγεν τὴν
 βασιληίην τὸν παῖδα αὐτοῦ ^αΦερῶν· τὸν ἀποδεῖσθαι
 μὲν ^βοὐδεμίαν ^οστρατηίην, συνενειχθῆναι δὲ οἱ τυφλὸν
²γενέσθαι, διὰ τοιόνδε πρῆγμα. τοῦ ποταμοῦ κατελθόντος ³⁰

^ο οἱ Ἕλληνες Eustath. Dionys. 988. S.K.V.F. Paris. οἱ om. vulgo.

I IO.

^α Sic M.K.P.F. Paris. δὴ οὗτος δὴ vulgo. δὲ δὴ οὗτος S.

^β Ἡφαιστείου F.

^γ τῶνδε δὴ S.V. alterum præfe- runt Schæferus et Schweighæu- serus.

^δ περιεῖδε S.V.

^ο οἱ om. S.V.

^ε Sic V.S.K.F. Paris. Σεσώσ- τρι al.

^ε ὁ μὲν γὰρ Σεώσστρις S.V.

^δ Δαρεῖον—Σκύθας om. S.V. Vall.

^ι Sic M.K.S.V.P.F. Paris. Al.

στάναι.

^κ ὑπερβαλλόμενον b.

^ι Sic M.S.V.K.P.F. Paris. Vulgo τοῖσι ἐκείνου ἔργοισι.

I I I.

^α Φερῶν M.P.K. Φέρωνα S.b.d. Ald. Φερων sine acc. F. Φέρων a.c.

^β οὐδεμίην] οὐδεμίαν F. cum vulg. consentit S.

^γ στρατηίην S.V.

μέγιστα δὴ τότε ἐπ' ὀκτωκαίδεκα πήχεας, ὡς ὑπερέ-
 βαλε τὰς ἀρούρας, πνεύματος ἐμπεσόντος, ^d κυματῆς ὁ
 ποταμὸς ἐγένετο· τὸν δὲ βασιλέα λέγουσι τοῦτον ἀτασ-
 θαλὴν χρησάμενον, λαβόντα αἰχμὴν, βαλέειν ἐς μέσας
 τὰς δῖνας τοῦ ποταμοῦ· μετὰ δὲ, αὐτίκα καμόντα αὐ- ³⁶
 3 τὸν τοὺς ὀφθαλμούς, τυφλωθῆναι. δέκα μὲν δὴ ἔτεα
 εἶναι μιν τυφλόν· ἑνδεκάτῳ δὲ ἔτει ἀπικέσθαι οἱ μαν-
 τήϊον ἐκ Βουτοῦς πόλιος, ὡς “ἐξήκει τέ οἱ ὁ χρόνος τῆς
 “ζημίας, καὶ ἀναβλέψει, γυναικὸς οὐρῶ νιφάμενος ⁴⁰
 “τοὺς ὀφθαλμούς, ἥτις παρὰ τὸν ἑαυτῆς ἄνδρα μῶνον
 4 “πεφοίτηκε, ἄλλων ἀνδρῶν εὔσσα ἄπειρος” καὶ τὸν
 πρώτης τῆς ἑαυτοῦ γυναικὸς πειρᾶσθαι· μετὰ δὲ, ὡς οὐκ
 5 ἀνέβλεπε, ἐπέζης πασῶν πειρᾶσθαι. ἀναβλέψαντα
 δὲ, συναγαγεῖν τὰς γυναῖκας τῶν ἐπειρήθη, πλὴν ἣ τῆς ⁴⁵
 τῷ οὐρῶ νιφάμενος ἀνέβλεψε, ἐς μίαν πόλιν, ἣ νῦν
 καλεῖται Ἐρυθρὴ βῶλος· ἐς ταύτην συναλίσαντα, ὑπο-
 6 πῆσαι πᾶσας σὺν αὐτῇ τῇ ^e πόλει. τῆς δὲ νιφάμενος
 τῷ οὐρῶ ἀνέβλεψε, ταύτην δὲ εἶχε αὐτὸς γυναῖκα. Ἀνα-
 θήματα δὲ, ἀποφυγὼν τὴν πάθην τῶν ὀφθαλμῶν, ἄλλα ⁵⁰
 τε ἀνὰ τὰ ἱρὰ πάντα τὰ λόγιμα ἀνέθηκε, καὶ ^h τοῦ γε
 λόγον μάλιστα ἄξιόν ἐστι εἶχειν, ἐς τοῦ Ἥλιου τὸ ἱρὸν
 ἀξιοθέητα ἀνέθηκε ἔργα, ὀβελοὺς δύο λιθίνους, ἐξ ἑνὸς
 ἰόντα ἐκάτερον λίθου, μῆκος μὲν ἐκάτερον πηχέων ἐκα-
 τὸν, εὖρος δὲ ὀκτὼ ^k πηχέων.

112 Τούτου δὲ ἐκδέξασθαι τὴν βασιληΐην ἔλεγον ἄνδρα ⁵⁵

rarit visum
 Nilus ultra
 modum
 abundans:
 cavillatio
 contra mu-
 I 54
 lieres: obe-
 lisci duo in
 templo So-
 lis.

^d κυματῆς citat Eustath. II. X'.
 p. 827, 49=759, 8. Μοx ἀναπ-
 κέσθαι S.V.

^e Sic M.P.K.b.d. ἀνέβλεψε
 cum S.a.c. Ald. Schæferus. μετὰ
 δὲ—πειρᾶσθαι om. F. Mox dedi-
 μίαν pro μήν ex S.

^f συναλίσαντα V. συναλίσαν-

τα d.

^g πῶλει F.S.

^h τό γε λόγον et σχεῖν S. σχεῖν V.

ⁱ Sic M.K.P.F.c. ἰόντας S.a.b.
 vulg. Schæfer. ἰόντος d.

^k πηχέων om. edd. vett. ha-
 bent mss.

I IO

Solus Ægyptiorum Scæostris Æthiopi-
bus impe-
ravit: co-
losse ad
Vulcani
statuit, su-
am, et uxo-
ris, et filio-
rum ima-
gines: Da-
rii statuam
poni ante
illas quis
vetuerit.

Ἑλλάδα ἐπανελθεῖν. πόλον μὲν γὰρ, καὶ γνώμονα, καὶ
τὰ δώδεκα μέρεα τῆς ἡμέρης, παρὰ Βαβυλωνίων ἔμα-
θον^ο οἱ Ἕλληνες. Βασιλεὺς^α μὲν δὴ οὗτος μῦνος Αἰ-
γύπτιος Αἰθιοπίης ἦρξε. Μνημόσυνα δὲ ἐλίπετο πρὸ τοῦ¹⁵
^β Ἡφαιστείου, ἀνδριάντας λιθίνους· δύο μὲν, τριήκοντα
πήχεων, ἑαυτὸν τε καὶ τὴν γυναῖκα· τοὺς δὲ παῖδας
² ἐόντας τέσσερας, εἴκοσι πήχεων ἕκαστον. ^γ τῶν δὲ ὁ ἱεὺς
τοῦ Ἡφαίστου χρόνῳ μετέπειτα πολλῷ Δαρεῖον τὸν
Πέρσην οὐ^δ περιεῖδε ἰστάντα ἔμπροσθεν ἀνδριάντα, φὰς²⁰
“οὐ^ε οἱ πεποιῆσθαι ἔργα οἷά περ Ἰσώστρι τῷ Αἰγυπ-
“τίῳ. ^ε Σέσωστριν μὲν γὰρ ἄλλα τε καταστρέφα-
“σθαι ἔθνεα οὐκ ἐλάσσω ἐκείνου, καὶ δὴ καὶ Σκύθας·
³ “Δαρεῖον δὲ οὐ δυνασθῆναι Σκύθας ἐλεῖν. οὐκὼν δὲ-
“καιον εἶναι ἰστάντα ἔμπροσθε τῶν ἐκείνου ἀναθημά-²⁵
“των, μή οὐκ^κ ὑπερβαλλόμενον ἰ τοῖσι ἔργοισι.” Δα-
ρεῖον μὲν νυν λέγουσι πρὸς ταῦτα συγγνώμην ποιήσασ-
θαι.

I I I

Phero, ab
an 1357. ad
1391: qua-
re amiserit
et quomo-
do recupe-

Σέσωστριος δὲ τελευτήσαντος, ἐκδέξασθαι ἔλεγον τὴν
Βασιλῆην τὸν παῖδα αὐτοῦ^α Φερῶν· τὸν ἀποδέξασθαι
μὲν^β οὐδεμίαν^ο στρατηίην, συνενειχθῆναι δὲ οἱ τυφλὸν
² γενέσθαι, διὰ τοιόνδε πρῆγμα. τοῦ ποταμοῦ κατελθόντος³⁰

^ε οἱ Ἕλληνες Eustath. Dionys.
988. S.K.V.F. Paris. οἱ om.
vulgo.

I IO.

^α Sic M.K.P.F. Paris. δὴ οὗτος
δὴ vulgo. δὲ δὴ οὗτος S.

^β Ἡφαιστίου F.

^γ τῶνδε δὴ S.V. alterum præfe-
runt Schæferus et Schweighæu-
serus.

^δ περιῖδε S.V.

^ε οἱ om. S.V.

^ζ Sic V.S.K.F. Paris. Σεσώσ-
τριῖ al.

^ε δὲ μὲν γὰρ Σέσωστρις S.V.

^β Δαρεῖον—Σκύθας om. S.V.
Vall.

^ι Sic M.K.S.V.P.F. Paris. Al.

στάναι.

^κ ὑπερβαλλόμενον b.

^ι Sic M.S.V.K.P.F. Paris.
Vulgo τοῖσι ἐκείνου ἔργοισι.

I I I.

^α Φερῶν M.P.K. Φέρωνα S.b.d.
Ald. Φερων sine acc. F. Φέρων a.c.

^β οὐδεμίην] οὐδεμίαν F. cum
vulg. consentit S.

^γ στρατιήν S.V.

μέγιστα δὴ τότε ἐπ' ὀκτωκαίδεκα πήχεας, ὡς ὑπερέ-
 βαλε τὰς ἀρούρας, πνύματος ἐμπесόντος, ^d κυματῆς ὁ
 ποταμὸς ἐγένετο· τὸν δὲ βασιλέα λέγουσι ταῦτον ἀτασ-
 θαλὴν χρησάμενον, λαβόντα αἰχμὴν, βαλέειν ἐς μέσας
 τὰς δίνας τοῦ ποταμοῦ· μετὰ δὲ, αὐτίκα καμόντα αὐ- ³⁶
 3 τὸν τοὺς ὀφθαλμοὺς, τυφλωθῆναι. δέκα μὲν δὴ ἔτεα
 εἶναί μιν τυφλόν· ἐνδεκάτῳ δὲ ἔτεϊ ἀπικέσθαι οἱ μαν-
 τήιον ἐκ Βουτοῦς πόλιος, ὡς “ἐξήκει τέ οἱ ὁ χρόνος τῆς
 “ζημίας, καὶ ἀναβλέφει, γυναικὸς οὐρῶ νιφάμενος ⁴⁰
 “τοὺς ὀφθαλμοὺς, ἥτις παρὰ τὸν ἑαυτῆς ἄνδρα μῶνον
 4 “πεφοίτηκε, ἄλλων ἀνδρῶν ἐοῦσα ἄπειρος” καὶ τὸν
 πρῶτης τῆς ἑαυτοῦ γυναικὸς πειραῖσθαι· μετὰ δὲ, ὡς οὐκ
 5 ἀνέβλεπε, ἐπεξῆς πασέων πειραῖσθαι. ἀναβλέψαντα
 δὲ, συναγαγεῖν τὰς γυναῖκας τῶν ἐπειρήθη, πλὴν ἡ τῆς ⁴⁵
 τῷ οὐρῶ νιφάμενος ἀνέβλεψε, ἐς μίαν πόλιν, ἣ νῦν
 καλεῖται Ἐρυθρὴ βῶλος· ἐς ταύτην συναλίσσαντα, ὑπο-
 6 πρῆσαι πάσας σὺν αὐτῇ τῇ πόλει. τῆς δὲ νιφάμενος
 τῷ οὐρῶ ἀνέβλεψε, ταύτην δὲ εἶχε αὐτὸς γυναῖκα. Ἀνα-
 θήματα δὲ, ἀποφυγῶν τὴν πάθην τῶν ὀφθαλμῶν, ἄλλα ⁵⁰
 τε ἀνὰ τὰ ἱρὰ πάντα τὰ λόγισμα ἀνέθηκε, καὶ ^h τοῦ γε
 λόγον μάλιστα ἄξιόν ἐστι ἔχειν, ἐς τοῦ Ἥλιου τὸ ἱρὸν
 ἀξιοθέητα ἀνέθηκε ἔργα, ὀβελοὺς δύο λιθίνους, ἐξ ἑνὸς
ⁱ ἐόντα ἐκάτερον λίθου, μῆκος μὲν ἐκάτερον πηχέων ἐκα-
 τὸν, εὖρος δὲ ὀκτὼ ^k πηχέων.

112 Τούτου δὲ ἐκδέξασθαι τὴν βασιληίην ἔλεγον ἄνδρα ⁵⁵

^d κυματῆς citat Eustath. II. λ'.
 p. 827, 49=759, 8. Mox ἀναπ-
 κέσθαι S.V.

^e Sic M.P.K.b.d. ἀνέβλεψε
 cum S.a.c. Ald. Schæferus. μετὰ
 δὲ—πειραῖσθαι om. F. Mox dedi
 μίαν pro μῆν ex S.
^f συναλίσσαντα V. συναλίσσαν-

τα d.

^g πόλει F.S.

^h τό γε λόγου et σχεῖν S. σχεῖν V.

ⁱ Sic M.K.P.F.c. ἐόντας S.a.b.
 vulg. Schæfer. ἐόντος d.

^k πηχέων om. edd. vett. ha-
 bent mss.

rarit visum
 Nilus ultra
 modum
 abundans:
 cavillatio
 contra mu-
 154
 lieres: obe-
 lisci duo in
 templo So-
 lis.

Proteus, ab
a. 1291 ad
1237: ejus
fanum, cir-
cumhabita-
tum a Ty-
riis, conti-
nens eodem
Veneris
Hospitæ.

I 13

Paris cum
Helena de-
latus in Æ-
gyptum:
Herculis
Ægyptii
templum,
jure asyli:
Thonis,
præfectus
ostio Cano-
bico.

Μεμφίτην, τῷ κατὰ τὴν τῶν Ἀ^αλλήνων γλῶσσαν ὄνο-
μα Πρωτέα εἶναι· τοῦ νῦν τέμενός ἐστι ἐν Μέμφι κάρτα
καλόν τε καὶ εὖ ἐσκευασμένον, τοῦ Ἡ^βφαιστιοῦ πρὸς
νότον ἄνεμον κείμενον. περιοικέουσι δὲ τὸ τέμενος ταῦτο
Φοῖνικες Τύριοι· καλέεται δὲ ὁ χώρος οὗτος ὁ συνάπας, 60
Τυρίων στρατόπεδον. ἔστι δὲ ἐν τῷ τεμένει τοῦ Πρωτέος
ἶρον, τὸ καλέεται Ξείνης Ἀφροδίτης· συμβάλλομαι δὲ
ταῦτο τὸ ἶρον εἶναι Ἑλένης τῆς Ἰ^δΤυνδάρω, καὶ τὸν λόγον
ἀκηκοὺς ὡς ἑ^εδαιτῆθι Ἑλένη παρὰ Πρωτέϊ, καὶ δὴ καὶ 65
ὅτι Ξείνης Ἀφροδίτης ἐπώνυμιόν ἐστι· ὅσα γὰρ ἄλλα
Ἀφροδίτης ἰρά ἐστι, ἠ^οὐδαμῶς Ξείνης ἐπικαλέεται.
Ἐλεγον δὲ μοι οἱ ἱρᾶς ἱστορέοντι τὰ περὶ Ἑλένην, γενέσ-
θαι ὧδε· Ἀλέξανδρον ἀρπάσαντα Ἑλένην ἐκ Σπάρτης,
ἀποπλέειν ἐς τὴν ἑαυτοῦ. καὶ μιν, ὡς ἐγένετο ἐν τῇ Αἰ- 70
γαίῳ, ἐξῶσται ἄνεμοι ἐκβάλλουσι ἐς τὸ Ἀἰγύπτιον
πέλαγος· ἐθεῦτεν δὲ (οὐ γὰρ ἂν ^βἄνιαι τὰ πνεύματα) ἀπ-
ικνέεται ἐς Αἴγυπτον, καὶ Αἰγύπτου ἐς τὸ νῦν Καν-
βικὸν καλούμενον στόμα τοῦ Νείλου, καὶ ἐς Ταριχείας.
ἦν δὲ ἐπὶ τῆς ἠ^γιονός, ὃ καὶ νῦν ἐστι, Ἡρακλέος ἶρόν· ἐς 75
τὸ ἦν καταφυγὼν οἰκέτης ὅτεω ἀνθρώπων ἐπιβάλλεται 155
στίγματα ἰρά, ἑαυτὸν διδούς τῷ θεῷ, οὐκ ἔχεσσι τούτου

112.

^a Sic P.M.K.F. Paris. τῶν al.
om. Respexit Eustath. Od. 8.
p. 1500, 35=174, 11.

^b Ἡφαιστίου K.F. Ἡφαιστείου
a.S. cf. Lobeck. Phryn. p. 369.

^c δὲ om. S. Mox εἶναι om.
Steph. et edd. seqq.

^d Τυνδάρως F.

^e Sic P.F.a. edd. vett. εἰδι-
τῆθι S. Gronov. Wessel.

^f Sic P.M.K. ἐπώνυμον b.c.V.
S. Ald. ἐπων.—Ἀφροδίτης om. F.

^g ἄλλα Ἀφρ. M.K.V.P.F.b.d.

ἄλλη ἄλλης Ἀφρ. c. Ald. ἄλλης
Ἀφρ. a.S.

^h οὐδαμῶς M.K.S.V.P.F. Paris.
οὐδαμᾶ al. Mox ξείνη S.

113.

^a Sic S.V. Vall. F. Paris.
Vulgo Αἰγυπτίων.

^b ἀνίει F.

^c καὶ Αἰγύπτου om. S. Vall.

^d νῦν om. b.S.

^e καλούμενον F.

^f κίονος S.V.

^g ἐπιβάλλεται S.b. ἐπιβέβληται F.

ἄψασθαι. ὁ νόμος οὗτος διατελεεῖ ἐὰν ὁμοῖος μέχρι
 1 ἐμεῦ τῷ ἀπ' ἀρχῆς. τοῦ ὧν δὴ Ἀλεξάνδρου ἀπιστεύεται
 θεράποντες, πυθόμενοι τὸν περὶ τὸ ἱρὸν ἔχοντα νόμον·⁸⁰
 ἰκέται δὲ ἰζόμενοι τοῦ θεοῦ, κατηγοροῦν τοῦ Ἀλεξάνδρου,
 βουλόμενοι βλάπτειν αὐτὸν, πάντα λόγον ἐξηγεύμενοι ὥς
 εἶχε περὶ τὴν Ἑλένην τε καὶ τὴν ἐς Μενέλεων ἀδικίην·
 κατηγοροῦν δὲ ταῦτα πρὸς τε τοὺς ἱρέας καὶ τὸν^κ τοῦ
 I 14 στόματος τούτου φύλακον, τῷ ὄνομα ἦν Θῶνις. Ἀκού-⁸⁵ Proteus Pa-
 ρin com-
 prehensum
 ad se duci
 jubet.
 σας δὲ τούτων ὁ Θῶνις, πέμπει τὴν ταχίστην ἐς Μέμφιν
 2 παρὰ Πρωτέα ἀγγελίην, λέγουσαν τάδε· “Ἦκει ξεῖνος,
 “ γένος μὲν Ἄευκρος, ἔργον δὲ ἀνόσιον ἐν τῇ Ἑλλάδι
 “ ἔξεργασμένος· ξεῖνου γὰρ τοῦ ἐωυτοῦ ἐξαπατήσας
 “ τὴν γυναῖκα, αὐτὴν τε ταύτην ἄγων ἤκει, καὶ πολλὰ
 “ κάρτα χρήματα, ὑπὸ ἀνέμων^ε ἐς γῆν τὴν σὴν^δ ἀπε-
 “ νευχθεῖς. κότερα^ε δὴ ταῦτον ἐῶμεν ἀσινέα ἐκπλέειν,
 3 “ ἢ ἀφελώμεθα τὰ ἔχων ἦλθε;” Ἀντιπέμπει πρὸς
 ταῦτα ὁ Πρωτεὺς^ε λέγοντα τάδε· “Ἄνδρα τοῦτον, ὅστις
 “ κοτέ^ε ἐστὶ ἡ ἀνόσια^ι ἐργασμένος ξεῖνον τὸν ἐωυτοῦ, συλ-⁹⁵
 “ λαβόντες, ἂ^κ ἀπάγετε παρ' ἐμέ, ἵνα^ι εἰδῶ ὅ τι κοτέ καὶ

^b Sic fere F. ubi τὸ pr. et ἀπ-
 αρχῆς. ὁμοῖος τὸ μέχρι ἐμεῦ ἀπαρχ.
 V.S. μέχρι plurimi pro μέχρις.
 ὁμοῖος τὸ μέχρι ἀπ' ἀρχῆς d. ὁμοῖως
 μέχρις ἐμεῦ τῷ ἀπαρχῆς vulgo.

ⁱ Sic M.P.S.V.K.F. Paris.
 Al. ἐζόμενοι.

^k Citat Eustath. Od. 1500=
 174, 13. τούτου om. S.V.

I 14.

^a Τευκρὸς Schweighæuserus cum
 S.F.a. et Steph. Byz. Vulgo
 Τευκρος. γενόμενος pro γένος S.

^b ἐξεργασμένος M.K.P.F. ἐξερ-
 γασάμενος d. ἐργασάμενος V.S.b.
 ἐργασμένος c. ἐργασμένος edd. vett.
 Mox αὐτὴν γε S.

^c Sic Ald. S. Paris. a.b.d.
 Schæfer. Schweigh. cf. cap. 115.
 ἐς γῆν ταύτην M.P.K.F. Gronov.
 Wessel.

^d Sic Ald. P.F. et alii. cf. I.
 66. 141. II. 116. ἀπνευχθεῖς S.
 Steph. Gron. Wess.

^e δὴ ταῦτα F.

^f ἀπελώμεθα Schæfer.

^g λέγοντας S.V. λέγων d.

^h ἀνόσιον F.

ⁱ ἐργασμένος M.K.P.F. et al.
 ἐξεργασμένος Ald. d.V.S.

^k ἀπαγάγετε S.

^l εἰδῶ P.S.V.M.K.F.a. εἰδῶ τί
 κοτέ Ald.

115
Increpa-
tum Æ-
gypto exi-
git, abla-
tam ei He-
lenam et
opes marito
servans.

“λέξει.” Ἀκούσας δὲ ^a ταῦτα ὁ Θῶνις, συλλαμβάνει
τὸν Ἀλέξανδρον, καὶ τὰς νέας αὐτοῦ κατίσχει· μετὰ δὲ,
αὐτόν τε τούτον ^b ἀνήγαγε ἐς Μέμφιν, καὶ τὴν Ἑλένην τῇ
² καὶ τὰ χρήματα· πρὸς δὲ, καὶ τοὺς ^c ἱκέτας. ^d ἀνακο-
μισθέντων δὲ πάντων, εἰρώτα τὸν Ἀλέξανδρον ὁ Πρω-
τεὺς, τίς εἴη, καὶ ὁκόθεν πλέοι. ὁ δὲ οἱ καὶ τὸ γένος
κατέλεξε, καὶ τῆς πάτρης εἶπε ^e τὸ οὐνομα· καὶ δὴ καὶ
³ τὸν πλόον ἀπηγήσατο ὁκόθεν πλέοι. μετὰ δὲ, ὁ Πρωτεὺς
εἰρώτα αὐτὸν ὁκόθεν τὴν Ἑλένην λάβοι· πλανωμένου δὲ ⁵
τοῦ Ἀλεξάνδρου ἐν τῷ λόγῳ, καὶ οὐ λέγοντος τὴν ^b ἀλη-
θειήν, ἤλεγχον οἱ γεόμενοι ⁱ ἱκέται, ἐξηγούμενοι πάντα
⁴ λόγον τοῦ ἀδικήματος. τέλος δὲ ^k δὴ σφί λόγον τόνδε
ἐκφαίνει ὁ Πρωτεὺς, λέγων ὅτι “^l Ἐγὼ εἰ μὴ περὶ πολ-
10 “ λαῷ ἡγεύμην μηδένα ξείνων κτείνειν, ὅσοι ὑπ’ ἀνέμων
“ ἦδ’ ^m ἀπολαμφθέντες ἦλθον ἐς χώραν τὴν ἐμὴν, ἐγὼ ἂν
“ σε ὑπὲρ τοῦ Ἑλλήνος ἐτισάμην.” ⁿ ὅς, ὦ κάκιστε ἀν-
“ δρῶν, ^o ξεινίων τυχῶν, ἔργον ^p ἀνοσιώτατον ἐργάσασο.
⁵ “ ^q παρὰ τοῦ σεωυτοῦ ξείνου τὴν γυναῖκα ἦλθες· ^r καὶ ¹⁵
“ μάλα ταῦτά τοι οὐκ ἤρκεσε, ἀλλὰ ἀναπτεράσας αὐ- ¹⁵⁶
⁶ “ τὴν, ^s οἴχεαι ἔχων ἐκκλέψας. καὶ οὐδὲ ταῦτά τοι

115.

^a Sic M.P.K.F. τοῦτο vulgo
cum S.

^b Sic M.P.K.F. a b.d. ἀνήγεν
S.c. al.

^c οἱκέτας S. Vall.

^d ἀνακομισθέντας ed. Steph.

^e Sic S.P.V. Paris. cf. Gregor.
Dial. Ion. 73. ἡρώτα F. et al.

^f Sic M.S.V.P.F. Paris. τίς τε
εἴη Ald. Schæfer.

^g τὸ ὄνομα F.

^h ἀληθειήν F.a.

ⁱ οἱκέται S.b.

^k Sic M.K.P.F. δὴ om. a.b.
d.S. Ald.

^l ἐγὼ P.K.S.M.V.F. Paris.

Vulgo om.

^m ἀπυλαφθ. P.d. δὴ ἀπυλαμφ.
S.V.

ⁿ ὅσων S.V.b. pro ὅς ὦ.

^o ξείνων Vall.

^p ἀνοσίτων S.V.

^q Sic P.K.M.F.a.c. περὶ τοῦ σ.
ξ. γυναῖκα, τὴν ἣν ἔχων ἦλθες Ald.
παρὰ τ. σ. γ. ἣν ἔχων S.V. ἔχων ἦ.
sine τὴν vel ἦν b.d.

^r Sic M.P.K.F. Paris. καὶ λα
ταῦτα V. Vulgo καὶ μάλα οὐκ
ἤρκεσέ σοι τὸ συγγενέσθαι αὐτῇ,
ἀλλ’—et sic S. nisi quod μάλα
om.

^s Sic M.P.K.R.F.a.c. οἴχεται
ἔχων V. οἴχου λαβὼν S. Ald. et al.

“ μούνα ἤρκεσε, ἀλλὰ καὶ τὰ οἰκία τοῦ ξείνου κεραί-
 7 “ σας ἤκεις. νῦν ὦν, ἐπειδὴ περὶ πολλοῦ ἤγηναι μὴ
 “ ξεινοκτονέειν, γυναῖκα μὲν ταύτην καὶ τὰ χρήματα 20
 “ οὐ τοι προήσω ἀπάγεσθαι, ἀλλὰ αὐτὰ ἐγὼ τῷ
 “ Ἑλληνι ξείνῳ φυλάξω, ἔς ὃ ἂν αὐτὸς ἐλθὼν ἐκείνος
 “ ἀπαγαγέσθαι ἐθέλῃ· αὐτὸν δὲ σὲ καὶ τοὺς σοὺς συμ-
 “ πλόους τριῶν ἡμερέων προαγορεύω ἐκ τῆς ἐμῆς γῆς ἐς
 “ ἄλλην τινα ἢ μετορμίζεσθαι· εἰ δὲ μὴ, ἄτε πολεμίους 25
 “ περιέψεσθαι.”

116 Ἑλένης μὲν ταύτην ἄπιζιν παρὰ Πρωτέα ἔλεγον οἱ
 ἱεῖες γενέσθαι· δοκέει δέ μοι καὶ Ὅμηρος τὸν λόγον τοῦ-
 τον πυνθεῖσθαι· ἀλλ’ οὐ γὰρ ὁμοίως ἐς τὴν ἐποποιίην εὐ-
 πρεπῆς ἦν τῷ ἑτέρῳ τῷ περ ἐχρήσατο· ἐς δὲ μετῆκε αὐτὸν, 30
 2 δηλώσας ὡς καὶ τοῦτον ἐπίσταται τὸν λόγον. δῆλον δέ·
 ἢ κατὰ γὰρ ἐποίησε ἐν Ἰλιάδι (καὶ οὐδαμῇ ἄλλῃ ἀνε-
 πόδισε ἐαυτὸν) πλάνην τὴν Ἀλεξάνδρου, ὡς ἄπηνείχθη
 ἄγων Ἑλένην, τῇ τε δὴ ἄλλῃ πλαζόμενος, καὶ ὡς ἐς
 3 Σιδῶνα τῆς Φοινίκης ἀπίκετο. ἐπιμέμνηται δὲ αὐτοῦ ἐν 35
 Διομήδεος ἀριστείῃ, λέγει δὲ τὰ ἔπεα οὕτω·

Ἐνθ’ ἔσαν οἱ πέπλοι παμπούκιλοι, ἔργα γυναικῶν
 Σιδονίων, ἑτάς αὐτὸς Ἀλέξανδρος θεοειδής

Homerum
 videri non
 ignorasse
 istam fa-
 mam, sed
 propter car-
 minis de-
 cus neg-
 lexisse.
 [Il. 6, 289.
 Od. 4, 227.
 351.]

οἷχαι ἔχον b.d. absque ἐκκλέφαι,
 quod om. S. Ald.

ἰ Sic V.b.d. Eustath. Il. β.
 p. 364, 27=476, 1. τὰ om. M.
 F. al. τὰ τοῦ ξείνου οἰκία S.

ἄ ἄγηναι F. Mox ξεινοκτονέειν S.
 ται om. F.

ταῦτα F.

ἔς ὃ ἂν F.

αὐτὸς ἐκ. ἐλθὼν P.F. ἐλθὼν αὐ-
 τὸς S.

ἂ θόλῃ S.V.

ἢ μετορμίζεσθαι S.b.d. μετωρί-
 ζεσθαι V. ἐς ante ἄλλην om. S.

116.

ἂ ἐπίσταται K.F. Supra μεθ-
 κεν S.

ἢ κατὰ περ Reizius, κατὰ τὰ
 Schæferus. κατὰ Ionice pro κα-
 θὰ scriptum putant Wesseling.
 et Schweighæuser. ἐποίησε γὰρ
 omisso κατὰ ed. Matthiæ.

ἔν om. V. ἐποίησεν Ἰλιάδα S.

ἔ ἀπηνείχθη F.

ἔ ἄλῃ S. qui mox ἐπιμέμνηται
 δῆ.

ἰ Sic M.K.P.F. δε Ald. a.S.

ἢ Sic Homer. Il. ζ'. 290. Ald.

ἤγαγε Σιδονίην, ἐπιπλῶς εὐρέα ὄντον,
τὴν ὁδὸν ἣν Ἑλένην περ ἀνήγαγεν εὐπατέριαν.

40

4 Ἐπιμένηται δὲ καὶ ἐν Ὀδυσσεΐᾳ, ἐν ἡ τοῖσινδε τοῖσι ἔπεισι·

Τοῖα Διὸς θυγάτηρ ἔχε φάρμακα μητιόεντα,
ἔσθλα, τὰ οἱ Πολύδαμνα πόρεν, ἱ Θῶνος παράκοιτις
Αἴγυπτίῃ τῇ πλεῖστα φέρει ζεῖδωρος ἄρουρα
φάρμακα, πολλὰ μὲν ἔσθλα μεμιγμένα, πολλὰ δὲ λυγρά.

45

5 καὶ τὰδε ἕτερα πρὸς Τηλέμαχον ἡ Μενέλεως λέγει·

Αἴγυπτι μ' ἔτι δεῦρο θεοὶ μεμαῶτα νέεσθαι
ἔσχον, ἐπεὶ οὐ σφιν ἔρεξα τεληέσσας ἐκατόμβας.

50

6 Ἐν τούτοις τοῖσι ἔπεισι δηλοῖ, ὅτι ἡπίστατο τὴν ἐς Αἴγυπτον Ἀλεξάνδρου πλάνην· ὁμοῦρρέε γὰρ ἡ Συρίῃ Αἰγύπτῳ· οἱ δὲ Φοίνικες, τῶν ἔστι ἡ Σιδὼν, ἐν τῇ Συρίῃ οἰκεῖουσιν.

157

I 17

Cypria carmina Homeri non esse.

Κατὰ ταῦτα δὲ τὰ ἔπεια, καὶ τότε τὸ χωρίον οὐκ ἦκισ- 55

τα, ἀλλὰ μάλιστα, δηλοῖ ὅτι οὐκ Ὀμήρου τὰ Κύπρια
2 ἔπεια ἔστι, ἀλλ' ἄλλου τινός. ἐν μὲν γὰρ τοῖσι Κυπρίοις εἴρηται, ὡς τριταῖος ἐκ Σπάρτης Ἀλεξάνδρος ἀπικετο ἐς τὸ Ἴλιον ἄγων τὴν Ἑλένην, εὐασί τε πνεύματι χρησάμενος καὶ θαλάσῃ λείῃ· ἐν δὲ Ἰλιάδι λέγει ὡς ἐπλάττετο ἄγων αὐτήν. Ὀμηρος μὲν νυν, καὶ τὰ Κύπρια ἔπεια, χαιρέτω.

V.S.R. Paris. ἀς αὐτὸς P.M.K.F. Strabo I. p. 69=41.

^b τοῖσινδε S. Vulgo τοῖσινδε. ἐπιμένηται usque ad ἐκατόμβας, ut suspecta, uncis inclusit Schaeferus.

ⁱ Θῶνος S.V. vid. Odyss. 8. 228.

^k Sic S.V.F. Paris. Μενέλεως M.P. Μενέλαος edd. vett. Mox δέτι S. pro μ' ἔτι.

^l ἔσχον P.F. Mox σφι ῥέξας S. ῥέξα V. σφιν ἔρεξα F. σφι ῥέξα d. vid. Odyss. 8. 352. τεληέσσας pro

τελευτήσσας F. Mox ὁμοῦρρέε S. ὁμοῦρρέη Ald.

^m Sic P.K.F. Paris. ἡ om. edd. vett. ἔστι ἡ Σιδὼν om. S.V.

117.

^a ἔπεια om. S. Hoc caput, ut suspectum, uncis inclusit Borheck.

^b Sic K.S.V.P.F. Paris. Ἀλεξάνδρος ἀπικετο ἐκ Σπάρτης vulg. ^c τὴν om. P.K.V.F.S.

^d Sic Eustath. II. 7 p. 643, 3 = 503, 12. V.R.S. Paris. εὐασί τε Ald. τε om. F.M.

- 118 ^aΕἰρομένου δέ μευ τοὺς ἱρέας, εἰ μάταιον λόγον λέγουσι οἱ Ἕλληνες τὰ περὶ Ἴλιον γενέσθαι, ἢ οὐκ ἔφασαν πρὸς ταῦτα τάδε, ἱστορίῃσι φάμενοι εἰδέναι παρ' αὐτοῦ
²Μενέλεω. Ἐλθεῖν ^bμὲν γάρ, μετὰ τὴν Ἑλένης ἀρπαγὴν, ⁶⁵ εἰς τὴν Τευκρίδα ^cγῆν Ἑλλήνων στρατιὴν πολλήν, ^dβοηθεῦσαν Μενέλεω· ἐκβᾶσαν δὲ εἰς γῆν καὶ ἰδρυθεῖσαν τὴν στρατιὴν, πέμπειν εἰς τὸ Ἴλιον ἀγγέλους· σὺν δὲ σφί
³ιέναι καὶ αὐτὸν Μενέλεων· τοὺς δ' ἐπεὶ τε ἐσελθεῖν εἰς τὸ τεῖχος, ἀπαιτεῖν Ἑλένην τε καὶ τὰ χρήματα τὰ ^eοἷο οἷχeto κλέψας Ἀλεξάνδρος, τῶν τε ἀδικημάτων δίκας αἰτεῖν· τοὺς δὲ Τευκροὺς τὸν αὐτὸν λόγον λέγειν τότε καὶ μετέπειτα, καὶ ὀμνύοντας καὶ ἄνωμοτι, ^fβῆ μὲν ἔχειν Ἑλένην, μηδὲ τὰ ^hἐπικαλούμενα χρήματα, ἀλλ'
⁴εἶναι αὐτὰ πάντα ἐν Αἰγύπτῳ· καὶ οὐκ ἂν δικαίως ⁷⁵αὐτοὶ δίκας ὑπέχειν, ἀ Πρωτεύς ὁ Αἰγύπτιος βασιλεὺς ἔχει. οἱ δὲ Ἕλληνες καταγελαῖσθαι δοκέοντες ὑπ' αὐτῶν,
⁵οὕτω δὴ ἐπολιόρκειον, εἰς ὃ ἐξῆλλον. ἐλοῦσι δὲ τὸ τεῖχος ὥς οὐκ ἐφαίνετο ἡ Ἑλένη, ἀλλὰ τὸν αὐτὸν λόγον τῷ προτέρῳ ἐπυνθάνοντο, οὕτω δὴ πιστεύσαντες τῷ λόγῳ τῷ ⁸⁰πρώτῳ οἱ Ἕλληνες, αὐτὸν Μενέλεων ἀποστέλλουσι παρὰ
119 Πρωτέα. Ἀπικόμενος δὲ ὁ Μενέλεως εἰς τὴν Αἴγυπτον, καὶ ἀναπλώσας εἰς τὴν Μέμφιν, εἶπας τὴν ^aἀληθείην τῶν πρηγμάτων, καὶ ξεινίων ἤντησε μεγάλων, καὶ Ἑλένην ἀπαθέα κακῶν ἀπέλαβε· πρὸς δὲ, καὶ τὰ ἐαυτοῦ ⁸⁵χρήματα πάντα. Τυχὼν μέντοι τούτων, ἐγένετο ^bΜενέ-

Ægyptiorum narratio de Troja expugnata.

Menelaus Egyptiis pro beneficio quam injuriam reddiderit.

118.

^a ἡρομένου F.

^b μὲν om. P.M.K.F.

^c Sic S.b.d. τὴν F.a.c. et al.

^d Cf. Gregorius Dial. Ion. 60.

Libanius T. I. p. 189. Mox δ'

post τῶς om. S.

^e οἱ om. S.a. Ald. et forte al.

^f ἀνωμοτεῖ F.

^g μὴ μὲν hinc Gregorius Dial.

Ion. 62. μὴ δὲν F.

^h ἐπικελ. P.

ⁱ Citat Gregorius Dial. Ion.

63.

119.

^a ἀληθείην F. Mox ἔλαβε S.

^b Sic P.K.V.S.F. Paris. ἀνὴρ

Μενέλ. ἀδ. alii.

λεως ἀνὴρ ἄδικος ἐς Αἰγυπτίους. ἀποπλέειν γὰρ ὥρμη-
 μένον αὐτὸν ἴσχον ἅπλοιαι· ἐπειδὴ^d δὲ ταῦτο ἐπὶ πολλὸν 158
 τοιοῦτο ἦν, ἐπιτεχνᾶται πρῆγμα οὐκ ὅσιον· λαβὼν γὰρ
 δύο παιδιά ἀνδρῶν ὁ ἐπιχωρίων, ἔντομά σφεα ἐποίησε. 90
 3 μετὰ δὲ, ὡς ἐπάϊστος ἐγένετο ταῦτο ἔργασμένος, ^εμισθη-
 θεὶς τε καὶ διωκόμενος, ^βοἴχετο φεύγων τῇσι νηυσὶ ἱ ἐπὶ
 4 Λιβύης. τὸ ἐνθεῦτεν δὲ ^κὅκου ἐτράπετο, οὐκέτι εἶχον
 εἰπεῖν Αἰγύπτιοι· τούτων δὲ τὰ μὲν ἱστορίῃσι ἔφασαν
 ἐπίστασθαι, τὰ δὲ, παρ' ἐωυτοῖσι γενόμενα, ἀτρεκέως 95
 ἐπιστάμενοι λέγειν. Ταῦτα μὲν Αἰγυπτίων οἱ ἱερεῖς ἔλε-
 γον· ἐγὼ δὲ τῷ λόγῳ τῷ περὶ Ἑλένης λελθῆντι καὶ
 αὐτὸς προστίθεμαι, τάδε ἐπιλεγόμενος· εἰ ἦν Ἑλένη ἐν
 Ἰλῖῳ, ἀποδοθῆναι ^αἂν αὐτὴν τοῖσι Ἑλλήσι, ἥτοι ἐκόντος
 2 γε ἢ ἄκοντος Ἀλεξάνδρου. ^βοὐ γὰρ δὴ οὕτω γε φρενο-
 βλαβῆς ἦν ὁ Πρίαμος, οὐδὲ ^{bb}οἱ ἄλλοι προσήκοντες αὐτῷ, 1
 ὥστε τοῖσι σφετέροις σώμασι καὶ τοῖσι τέκνοισι καὶ ὁ τῇ
 πόλι κινδυνεύειν ἐβούλοντο, ὅπως Ἀλέξανδρος Ἑλένη συν-
 3 οική. εἰ ^dδὲ τοι καὶ ἐν τοῖσι πρώτοις χρόνοις ταῦτα
 ἐγίνωσκον· ἐπεὶ πολλοὶ μὲν τῶν ἄλλων Τρώων, ὁκότες
 συμμίσγοιεν τοῖσι Ἑλλήσι, ὁπώλλυντο, αὐτοῦ δὲ Πρι-
 ἄμου οὐκ ἔστι ὅτε οὐ δύο ἢ τρεῖς ἢ ^εκαὶ ἑτι πλείους τῶν

120
 Rationibus
 disputat
 Herodotus,
 Helenam
 Trojæ non
 fuisse.

^c ὁρμημένον V. Schæfer.

^d δὲ τὸ πολλὸν τοιοῦτον ἦν V.S.b.

Μοχ ἐπιτεχνᾶται γὰρ S.V.

^e ἐγχωρίων S.V.d.

^f ἐργασμένος F.

^g μισωθείς S.V.

^h οἴχετο a.S.

ⁱ ἰθὺ ἐπὶ Λιβ. citat Plutarchus II. p. 857. ἰθὺ Λιβύης ed. Reiz. et Schæfer. Valckenærium secuti.

^k Sic a.c. Ald. ὅκου ἐτρ. ἔτι οὐκ Vall. V.S. εἰπεῖν om. S. ὅκου ἔτι ἐτράπετο, οὐκ εἶχον εἰπεῖν M.P.K.F. Wessel.

120.

^a αὐ om. V.S.

^b Citat Eustath. II. γ'. p. 307 = 301. Od. δ'. p. 1500, 38 = 174, 15.

^{bb} οἱ ἄλλοι οἱ Matthiæ.

^c Sic Ald. τῇ πόλει S. al. πόλει sine τῇ F.

^d δὲ τι S.F.

^e ἀπόλοιτο S. ἀπώλυντο F. ἀπώλυντο Ald.

^f ὅτε οὐ δύο Paris. S.V.R. Ald. ὅτε ἢ δύο M.K.P.F.

^g καὶ om. F.

παίδων, μάχης ^h γινομένης, ἀπέθνησκον, εἰ ⁱ χρή τι τοῖσι
 4 ἐποποιούσι χρεώμενον λέγειν· τούτων δὲ τοιούτων συμ-
 βαίνοντων, ἐγὼ μὲν ἔλπομαι, εἰ καὶ αὐτὸς Πριάμος ¹⁰
 συνοίκεε Ἑλένη, ἀποδοῦναι ἂν αὐτὴν τοῖσι Ἀχαιοῖσι,
 μέλλοντά γε δὴ τῶν παρεόντων κακῶν ἀπαλλαγῆσεσ-
 5 θαι. ^k οὐ μὲν οὐδὲ ἡ βασιληΐη ἐς Ἀλεξάνδρον περιήϊε,
 ὥστε γέροντος Πριάμου ἑόντος, ^l ἐπ' ἐκείνῳ τὰ ^m πρήγμα-
 τα εἶναι· ⁿ ἀλλὰ Ἑκτωρ, ^o καὶ πρεσβύτερος καὶ ἀνὴρ ¹⁵
^p ἐκείνου μᾶλλον ἔων, ἔμελλε αὐτὴν Πριάμου ἀποθανόντος
^q παραλάμψεσθαι· τὸν οὐ προσῆκε ἀδικέοντι τῷ ἀδελ-
 φεῷ ἐπιτρέπειν, καὶ ταῦτα μεγάλων κακῶν δι' αὐτὸν
 συμβαινόντων ἰδίῃ τε ^r καὶ αὐτῷ καὶ τοῖσι ἄλλοις πᾶσι
 6 Τρωσί. Ἀλλ' οὐ γὰρ εἶχον Ἑλένην ἀποδοῦναι οὐδὲ λέ- ²⁰
 γουσι αὐτοῖσι τὴν ἀληθείην ἐπίστευον οἱ Ἕλληνες· ὥς μὲν
 ἐγὼ γνώμην ἀποφαίνομαι, τοῦ δαιμονίου παρασκευάζον-
 τος, ὅπως παναλεθρὴν ἀπολόμενοι, καταφανές τοῦτο τοῖσι ¹⁵⁹
 ἀνθρώποισι ^s ποιήσωσι, ὥς τῶν μεγάλων ἀδικημάτων με-
 γάλας εἰσὶ καὶ αἱ τιμωρίαι παρὰ τῶν θεῶν. καὶ ταῦτα ²⁵
 μὲν, τῇ ^t ἐμοὶ δοκέει, εἴρηται.

121 Πρωτεύς δὲ ἐκδέξασθαι τὴν βασιληΐην ^a Ῥαμφίνιτον
 ἔλεγον· ὃς μνημόσυνα ἐλίπετο τὰ προπύλαια τὰ πρὸς
 2 ἐσπέρην τετραμμένα τοῦ ^b Ἥφαιστείου. ἀντίους δὲ τῶν

Rhapsini-
 tus, ad an.
 1237 ad
 1182: Vul-
 cani tem-

^h γινομένης F.S.

ⁱ Sic M.K.P.F.a.b.d.S. τι om.
 c. al. Mox οἶκεε S. pro συνοίκεε,
 et paulo post om. ἂν. Tum
 ἀπαλλαγῆσθαι Ald.

^k οὐ μὲν Reiskius. Monet au-
 tem Schweigh. Herodotum sic
 dixisse atque ἥ μὲν pro ἡ μὴν.

^l ἐπ' ἐκ. S.V.

^m πρήγματα F.S.

ⁿ ἀλλὰ καὶ E. S.V.

^o καὶ πρεσβ. καὶ ἀνὴρ om. K.
 M.F.

^p Sic M.K.F.a.c.d. μᾶλλον ἐκεί-

νου ἔων S.V. ἐκείνου μᾶλλον γ' ἔων
 edd. vett.

^q παραλάμψεσθαι V.S.F. παρα-
 λάψεσθαι d.

^r Sic M.K.P.F. Paris. καὶ S.
 al. om.

^s Sic M.K.P.S.V.F. Paris.
 ποιήσονται edd. vett.

^t ἐμοὶ om. S.V.

121.

^a Ῥαμφίνιτον S.V.

^b Ἥφαιστίου F.K. Ἥφαιστίου
 Matth.

plum or-
nat : statuit
Æstatem et
Hiemem,
duo simu-
lacro in-
gentia.

Ditissimus
omnium :
architecti
fraus, ex-
struentis ei
ædificium
condendæ
pecuniæ.

προφυλαίων ἔστησε ἀνδριάντας δύο, ἑόντας τὸ μέγαθος 30
πέντε καὶ ^εεἴκοσι πηχέων· τῶν Αἰγύπτιοι τὸν μὲν πρὸς
^δβορέῳ ἐστῆῶτα καλέουσι θέρος· ^ετὸν δὲ πρὸς νότον, χει-
3 μῶνα. καὶ τὸν μὲν καλέουσι θέρος, τοῦτον μὲν προσκυνέ-
ουσί τε, καὶ εὖ ποιέουσι· ^ετὸν δὲ χειμῶνα καλεύμενον,
I 4 τὰ ἔμπαλιν τούτων ἔρδουσι. Πλοῦτον δὲ τούτῳ τῷ βα-35
σιλείῳ γενέσθαι ἀργύρου μέγαν, τὸν οὐδένα τῶν ὕστερον
^εἐπιτραφέων βασιλέων δύνασθαι ὑπερβαλέσθαι, οὐδ'
5 ἔγγυς ἔλθεῖν. βουλόμενον δὲ αὐτὸν ἐν ^hἀσφαλείῃ τὰ
χρήματα θησαυρίζειν, ⁱοικοδομέσθαι οἴκημα λίθινον· τοῦ
6 τῶν τοίχων ἓνα εἰς τὸ ἔξω μέρος τῆς οἰκίας ἔχειν. τὸν δὲ
ἐργαζόμενον, ἐπιβουλεύοντα, τάδε μηχανᾶσθαι· τῶν λί-40
θων παρασκευάσασθαι ἓνα ἑξαιρετὸν εἶναι ἐκ τοῦ τοίχου
γρήιδίως καὶ ὑπὸ δύο ἀνδρῶν καὶ ὑπὸ ενός. ὥς δὲ ^kἐπε-
τελέσθη τὸ οἶκημα, τὸν μὲν βασιλέα θησαυρίσαι τὰ χρή-
8 ματα ἐν αὐτῷ. χρόνου δὲ περιϊόντος, τὸν οἰκοδόμον, περὶ
τελευτὴν τοῦ βίου ἑόντα, ἀνακαλέσασθαι τοὺς παῖδας· 45
9 (εἶναι γὰρ αὐτῷ δύο)· ⁱτούτοις δὲ ἀπηγήσασθαι, ὥς
ἐκείνων ^mπροορέων ὅπως βίον ἀφθονον ἔχωσι, τεχνάσαιτο
10 οἰκοδομέων τὸν θησαυρὸν τοῦ ⁿβασιλέως. σαφέως δὲ αὐ-
τοῖσι πάντα ἐξηγησάμενον τὰ περὶ τὴν ^oἐξαίρεσιν τοῦ
λίθου, δοῦναι τὰ μέτρα αὐτοῦ, λέγοντα ὡς ταῦτα δια-50
φυλάσσοντες, ταμίαι τῶν βασιλέως χρημάτων ἔσονται.

^c εἴκοσι V.S.F. Paris. εἴκοσι al.

^d Sic M.K.P.S.F. Paris. Al.

βορέην.

^e Sic M.K.P.F.b.d. Desunt
usque ad θέρος a.c. edd. vett.
Mox καὶ τὸν μὲν—χειμῶνα om.
S.V. Vall.

^f τὸν δὲ πρὸς νότον χειμ. καλεόμε.
edd. vett. a.c.

^g Sic M.K.P.R.F.a.c. ἔτι γρα-
φέντων S.V.b. ἐπιγραφέντων Ald.
d. ἐπιτραφέντων Borheck. cum

Larchero ad I. 7. Wessel. h. l.

^h ἀσφαλείῃ F.a.

ⁱ οἰκονομέσθαι S.V.

^k ἐτελέσθη S.V. Mox dedi βα-
σιλέα ex S. pro βασιλῆα.

^l τ. γὰρ F. Deest particula S.

^m προορέων P.K.S. Mox οἰκοδο-
μῶν F.

ⁿ βασιλέως F. βασιλέος S. qui
mox ἐξηγησάμενον αὐτοῖσι πάντα.

^o Exscripsit Eustath. Homer.
p. 119, 35=90, 12.

- 11 καὶ τὸν μὲν τελευτῆσαι τὸν βίον, τοὺς δὲ παῖδας αὐτοῦ
οὐκ ῥ' ἔς μακρὴν ἔργου ἔχεσθαι. ἧ ἐπελθόντας δὲ ἐπὶ τὰ
βασιλῆα νυκτὸς, καὶ τὸν λίθον ἐπὶ τῷ οἰκοδομήματι
ἀνευρόντας, ῥηϊδίως μεταχειρίσασθαι, καὶ τῶν χρημάτων 55
- 2 12 πολλὰ ἐξενείκασθαι. Ὡς δὲ τυχεῖν τὸν βασιλέα ἀνοί-
ξαντα τὸ οἶκημα, ἑθωμάσαι, ἰδόντα τῶν χρημάτων
καταδεῖν τὰ ἀγγηία· οὐκ ἔχειν δὲ ὄν τινα ἑπαϊτιᾶται,
τῶν τε ἑσημάντρων ἐόντων σώων, καὶ τοῦ οἰκήματος ἑκε-
13 κλειμένου. ὥς δὲ αὐτῷ, καὶ δις καὶ τρίς ἀνοίξαντι, αἰεὶ 60
ἐλάσσω φαίνεσθαι τὰ χρήματα, (τοὺς γὰρ κλέπτας οὐκ
ἠανίεναι ἑκεραίζοντας,) ποιῆσαί μιν τάδε· πάγας προσ-
τάξαι ἐργάσασθαι, καὶ ταύτας περὶ τὰ ἀγγηία, ἐν τοῖσι
14 τὰ χρήματα ἐνῆν, ἵστησαι. τῶν δὲ φωρῶν, ὥσπερ ἐν τῷ 65
πρὸ τοῦ χρόνῳ, ἐλθόντων, καὶ ἑνδύντος τοῦ ἑτέρου αὐτῶν,
ἐπεὶ πρὸς τὸ ἄγγος προσῆλθε, ἠιθέως τῇ πάγῃ ἐνέχεσθαι·
ὥς δὲ γινῶναι αὐτὸν ἐν οἴῳ κακῷ ἦν, ἠιθέως καλέειν τὸν
ἀδελφεὸν, καὶ δηλοῦν αὐτῷ τὰ παρεόντα, καὶ κελεύειν
τὴν ταχίστην ἑσδύντα, ἑαποτάμνειν αὐτοῦ τὴν κεφαλὴν· 70
ὅπως μὴ αὐτὸς ὀφθεῖς, καὶ γνωρισθεῖς ὅς εἴη, ἑπροσ-
15 ἀπολέσει καὶ ἐκείνον. τῷ δὲ ἑδόξαι εὖ λέγειν, καὶ ποιῆ-
σαί μιν πεισθέντα ταῦτα· καὶ καταρμόσαντα τὸν λίθον,

Fures fra-
tres: alter
160
laqueo cap-
tus, alter
capite fra-
tri ampu-
tato elapsus.

ῥ Sic Ald. V.S. cf. V. 108. ἐς
μακρὸν M.P.K.F. Paris. Wessel.

ἧ ἐλθόντας S.V.d. Mox ἐνευρόν-
τας S.

ἑθωμάσαι S.V. Dedi supra
βασιλέα ex S.

ἑπαϊτιᾶσθαι (sic) S.V. ἐπαι-
τιᾶσαι b.d.

ἑσημαντόρων S.

ἑ Sic M.P.F.d. κεκλεισμένου S.
V.K.a.b.c. probante Schweigh-
æusero. κατακεκλεισμένου edd.
vett. Mox αἰεὶ om. M.P.K.F.

ἑ Gl. in P. ἐνδιδοῦναι.

ἑ Huc respicit Eustath. Hom.

Il. β. p. 364, 22=476, 1.

ἑ στήναι S.V. Supra οἶσι S.
pro τοῖσι.

ἑ ἐσδύντος S. Schæfer.

ἑ Sic M.P.K.S.V.F.a.b.d. εὐ-
θέως c. vulg. Mox ἔχεσθαι S. pro
ἐνέχεσθαι.

ἑ ἐλθόντα b.

ἑ ἀποταμείν P.F.

ἑ Sic S.b.d. probante Wes-
seling. et conferente Dawes.
Misc. p. 228. προσαπολήση F.a.c.
edd. vett.

ἑ δόξαν S.

3
Dolor ma-
tris ob filii
cadaver e
muro sus-
pensum.

4
Id quo astu
deceptis
custodibus
frater abs-
tulerit.

ἀπιέναι ἐπ' οἴκου, ἔφέροντα τὴν κεφαλὴν τοῦ ἀδελφεοῦ.
16 Ὡς δὲ ἡμέρῃ ἐγένετο, ἐσελθόντα τὸν βασιλέα εἰς τὸ 75
οἶκημα, ἐκπεπλῆχθαι, ὀρέοντα τὸ σῶμα τοῦ φωρὸς ἐν τῇ
πάγῃ ἄνευ τῆς κεφαλῆς ἐόν· τὸ δὲ οἶκημα, ἀσινὲς, καὶ
17 οὔτε ἔσοδον οὔτε ἔκδυσιν οὐδεμίαν ἔχον. ἀπορεύμενον
δὲ μιν, τάδε ποιῆσαι· τοῦ φωρὸς τὸν νέκυν κατα τῷ
τείχεος κατακρεμάσαι· φυλάκους δὲ αὐτοῦ καταστή- 80
σαντα, ἐντείλασθαι ἰσφι, τὸν ἂν ἴδωνται ἁποκλαύ-
σαντα, ἣ κατοικτισάμενον, συλλαβόντας ἄγειν πρὸς
18 ἑαυτόν. ἀνακρεμαμένον δὲ τῷ νέκυος, τὴν μητέρα δεινῶς
φέρειν· λόγους δὲ πρὸς τὸν περιέοντα παῖδα ποιευμένην,
προστάσσειν αὐτῷ, ὅτεω τρόπῳ δύναται, ἰμχανᾶσθαι 85
ὅπως τὸ σῶμα τοῦ ἀδελφεοῦ καταλύσας^m κομίει· εἰ δὲ
τούτων ἀμελήσει, ἡ διαπειλέειν αὐτὴν, ὡς ἐλθούσα πρὸς
19 τὸν βασιλέα, μὴνύσει αὐτὸν ἔχοντα τὰ χρήματα. Ὡς
δὲ χαλεπῶς ὁ ἐλαμβάνετο ἡ μήτηρ τοῦ περιέοντος παι-
δὸς, καὶ πολλὰ πρὸς αὐτὴν λέγων οὐκ ἔπειθε, ἔπιτεχ- 90
20 ῆσασθαι τοιάδε μιν. ὄνους κατασκευασάμενον, καὶ
ἄσκους πλῆσαντα οἴνου, ἐπιθεῖναι ἐπὶ τῶν ὄνων, καὶ
ἔπειτα ἐλαύνειν αὐτούς· ὡς δὲ κατὰ τοὺς φυλάσσον-
τας ἦν τὸν κρεμάμενον νέκυν, ἐπισπᾶσαντα ἑτῶν ἄσκῶν
21 δύο ἢ τρεῖς ποδεῶνας αὐτὸν λυεῖν ἁπαμμένους. ὡς δὲ 95

^f Sic M.K.P.F.c. ἀπάγοντα S.a.
b.d. Ald. Mox βασιλέα et ὄρων-
τα S.

^g οὐδεμίαν F.S. οὐδεμίαν vulg.
Paulo supra ἀσινὲς ἐὼν Ald.

^h ἔχον τε πορευόμενον S. ἔχοντα
πορευόμενον δὲ μιν τάδε, τάδε ποιῆ-
σαι V. Mox φυλάκας—καταστή-
σαι ἐντείλασθαι τε S.V.b.d.

ⁱ σφι S.V.a.b.c.d. σφισι M.F.
Gron. Wess. Mox αὐτὸν S. pro
ἐαυτόν.

^k ἐπικλαύσ. K.cf. III.14. Wess.

^l μὴχανᾶσθαι S.V.d.

^m κομίση S.V.d. Mox ἀμελήση
S.

ⁿ ἀπειλέειν S.V.d. Mox αὐτὴν
M.P.K.S.V.F.a.c.d. αὐτῷ edd.
αὐτὸν d. Tum βασιλέα S.

^o Sic mss. ἐπελαμβάνετο edd.
vett.

^p ἐπιτεχνίσασθαι F.

^q ἦν ἴσον τὸν κρ. S.V.d. φυλ.
τὸν κ. sine ἦν c. Ald.

^r τὸν ἄσκον S.V.

^s ἁπαμμένους Ald. V.S. Paris.

ἔρρεε ὁ οἶνος, τὴν κεφαλὴν μιν κόπτεσθαι μεγάλη βοῶντα,
 ὡς οὐκ ἔχοντα πρὸς ὁκοῖον τῶν ὄνων πρῶτον τράπηται.
 22 τοὺς δὲ φυλάκους, ὡς ἰδεῖν πολὺν ρέοντα τὸν οἶνον, συν-
 τρέχειν ἐς τὴν ὁδὸν ἀγγήϊα ἔχοντας, καὶ τὸν ἐκκεχυ- 161
 μένον ¹οἶνον συγκομίζειν ἐν κέρδει ποιευμένους· τὸν δὲ
 23 διαλοιδορέεσθαι πᾶσι, ὄργην προσποιούμενον. παραμυ-
 θευμένων δὲ αὐτὸν τῶν φυλάκων, χρόνῳ πηρύνεσθαι προσ-¹
 ποιέεσθαι, καὶ ²ὑπείσθαι τῆς ὄργης· τέλος δὲ, ἐξελάσαι
 24 αὐτὸν τοὺς ὄνους ἐκ τῆς ὁδοῦ, καὶ κατασκευάζειν. ὡς δὲ
 λόγους τε πλείους ἐγγίνεσθαι, καὶ τινα καὶ σκῶφαι
 μιν καὶ ³ἐς γέλατα ⁴προαγαγέσθαι, ⁵ἐπιδόῦναι αὐ-
 τοῖσι τῶν ἀσκῶν ἓνα· τοὺς δὲ αὐτοῦ, ὥσπερ εἶχον, κατα-
 κλιθέντας πίνειν διανοέεσθαι, καὶ ἐκείνον παραλαμβά-
 νειν, καὶ κελεύειν μετ' ἐωυτῶν μείναντα συμπίνειν· τὸν
 25 δὲ πεισθῆναί ⁶τε δῆ, καὶ καταμῆναι. ὡς δὲ μιν παρὰ
 τὴν πόσιν ⁷φιλοφρόνως ἡσπάζοντο, ἐπιδόῦναι ⁸αὐτοῖσι 10
 καὶ ἄλλον τῶν ἀσκῶν. δαφιλεῖ δὲ τῷ ποτῷ χρησα-
 μένους τοὺς φυλάκους, ὑπερμεθυσθῆναι· καὶ κρατηθέντας
 ὑπὸ τοῦ ὕπνου, αὐτοῦ ἐνθάπερ ⁹ἐπίνον ¹⁰κατακοιμηθῆναι.
 16 τὸν δὲ, ὡς πρόσω ἦν τῆς νυκτός, τό τε σῶμα τοῦ ἀδελ-
 φεοῦ ¹¹καταλῦσαι, καὶ τῶν φυλάκων ἐπὶ λύμῃ ¹²πάν- 15

R. cf. I. 199. IV. 98. ἀφαμμέ-
 νους M.K.F. κρεμαμένους gl. P.
 Mox πρῶτον τῶν ὄνων S. et post
 paulo φύλακας.

¹ οἶνον om. S. συντρέχειν—οἶνον
 om. F.

² Sic K.R.P.M.F.a.c.d. ὑπείσ-
 χεσθαι S.b. edd. vett. Grono-
 vius citat I. 156. Schweighæu-
 serus IV. 181.

³ ἐς om. d. ἐς καὶ γ. S.

⁴ προαγαγέσθαι M. K. F. a. c.
 προαγαγίσθαι P. edd. vett. προσ-
 αγεῖν (sic) S.V. προσαγαγεῖν b.d.

⁵ Sic P.K.V.S.F. Paris. ἐπι-
 δοῦναί σφι τῶν (τὸν Ald.) ἀσκῶν ἓνα
 αὐτοῖσι M. Ald. et al. cf. Plu-
 tarch. II. p. 866. c.

⁶ τε δεῖ V.

⁷ φιλοφρόνως om. S.V.b.

⁸ Sic P.K.S.V. Paris. F. Ald.
 καὶ ἄλλον om. M. καὶ ἄλλον Steph.
 ed. 2.

⁹ ἐπίνονον F.

¹⁰ κοιμηθῆναι S.V.d.

¹¹ κατεκλύσαι S.V.

¹² πάντων om. S.V.b.

των ζυγῆσαι τὰς δεξιὰς ^κπαρηίδας· ἐπὶ αὐτὰ δὲ τὸν
 νέκυν ἐπὶ τοὺς ὄρους, ^ιἀπελαύνειν ἐπ' αἴκου, ἐπιτελέ-
 5 27·σαντα τῇ μητρὶ τὰ προσταχθέντα. Τὸν δὲ βασιλέα,
 ὡς αὐτῷ ^κἀπηγγέλθη τῷ φῶρος ὁ νέκυσ ἐκκεκλεμμένος,
 δεῖνὰ ποιέειν· πάντως δὲ βουλόμενοι εὐρεῖσθαι ὅστις κοτὲ 20
 εἴη ὁ ταῦτα μηχανώμενος, ποιῆσαι μιν τάδε, ἐμοὶ μὲν
 28 οὐ πιστά· ^ιτὴν δὲ θυγατέρα τὴν ἐκείνῳ ^κκατίσαι ἐπ'
 αἰκῆματος, ἐντειλάμενοι πάντας τε ὁμοίως προσδέκεσθαι,
 καὶ πρὶν συγγενέσθαι, ἀναγκάζειν λέγειν αὐτῇ ὅ τι δὴ
 ἐν τῷ βίῳ ἔργασται αὐτῷ σοφώτατον καὶ ἀνοσιώτατον· 25
 ὅς δ' ἂν ^κἀπηγήσεται τὰ περὶ τὸν φῶρα γεγενημένα,
 29 ταῦτον συλλαμβάνειν, καὶ μὴ ἀπίεσαι ἔξω. ὡς δὲ τὴν
 παῖδα ποιέειν τὰ ἐκ τοῦ πατρὸς προσταχθέντα, τὸν
 φῶρα πυθόμενοι τῶν εἰνεκα ταῦτα ἐκρήσσετο, βουλη-
 θέντα παλυτροπή τῷ ^οβασιλέος περιγενέσθαι, ποιέειν 30
 30 τάδε. νεκροῦ προσφάτου ἀποταμόντα ^ρἐν τῷ ὧμῳ τὴν
 χεῖρα, ἰεῖναι αὐτὸν ἔχοντα αὐτὴν ὑπὸ τῷ ἱματίῳ· ^ρἐσελ-
 θόντα δὲ ^ρὡς τῷ βασιλέος τὴν θυγατέρα, καὶ ^ρεἰρωτώ-
 μενοι τάπερ καὶ οἱ ἄλλοι, ἀπηγήσασθαι ὡς ἀνοσιώτατον 162
 μὲν εἴη ἐργασμένος, ὅτε τοῦ ἀδελφεοῦ ἐν τῷ θησαυρῷ τοῦ 35
 βασιλέος ὑπὸ πάγης ἀλόγτος ἀποτάμοι τὴν κεφαλὴν·
 σοφώτατον δὲ, ὅτι τοὺς φυλάκους καταμεθύσας, ^κκατα-
 31 λύσειε τοῦ ἀδελφεοῦ ^κκρεμάμενον τὸν νέκυν. τὴν δὲ, ὡς

^κ παρηίδας S.V. παρειάς b.d.

^ι ἀπελαύνειν R.

^κ ἀπηγγέλη S.V.

^ι Sic F.M.P.K. δὲ om. S. edd. vet.

^κ κατίσαι F. καθίσαι S.

^ο ἀπηγήσεται S. Supra ἔργασθαι Ald.

^ο βασιλέος] βασιλέως F. βασι-
 λείας S. et infra.

^ρ Sic S.V.P.K.F. Paris. τὴν
 χεῖρα ἐν τῷ ὧμῳ M. edd. πρόσφα-

των hinc explicat Eustath. II. ε'.
 p. 564, 10=428, 19.

^ρ ἐσελθεῖν d.S.

^ρ ὡς τῷ βασ. M. P. V. S. K.
 Wesseling. ἐς Ald. R. F. a. c.
 quod retinet Schweighauserus,
 citans I. 116. II. 135. 147. III.
 140.

^κ ἑρωτῶν. F. εἰρωτεύμενον Bor-
 heuk. Mox μὲν om. S.

^κ καταλύσει V.S.

^κ κρεμάμενον V.S. Ald. a. b. c.

- ἤκουσε, ἄπτεσθαι αὐτοῦ. τὸν δὲ φῶρα ἐν τῷ σκάτει προ-
 τείναι αὐτῇ τοῦ νεκροῦ τὴν χεῖρα· τὴν δὲ, ἐπιλαβομένην 40
 ἔχειν, νομίζουσιν αὐτοῦ ἐκείνου τῆς χειρὸς ἀντέχεσθαι·
 τὸν δὲ φῶρα προέμενον αὐτῇ, οἴχεσθαι διὰ θυρέων φεύ-
 6 32 γοντα. Ὡς δὲ καὶ ταῦτα ἐς τὸν βασιλέα ἄνευεῖχθαι,
 ἐκπεπλῆχθαι ἴ μὲν ἐπὶ τῇ πολυφροσύνῃ ἄτε καὶ τόλμῃ
 τὰνθρώπου. τέλος δὲ, διαπέμποντα ἐς πάσας τὰς ἁπό- 45
 λεις, ἐπαγγέλλεσθαι ἄδειάν τε δίδόντα, καὶ μεγάλα
 33 ὑποδεκόμενον ἐλθόντι ἐς ὅφιν τὴν ἐωυτοῦ. τὸν δὲ φῶρα,
 πιστεύσαντα, ἐλθεῖν πρὸς αὐτόν· ἅ Ῥαμφίνιτον δὲ με-
 γάλως θαυμάσαι, ὅ καὶ οἱ τὴν θυγατέρα ταύτην συνοι-
 κίσαι, ὡς πλεῖστα ἐπισταμένῳ ἀνθρώπων· Αἰγυπτίους 50
 μὲν γὰρ τῶν ἄλλων προεκρίσθαι, ἐκείνων δὲ Αἰγυπτίων.
 122 Μετὰ δὲ ταῦτα, ἔλεγον, ἁ τοῦτον τὸν βασιλῆα ζῶν
 καταβῆναι κάτω ἐς τὸν οἶ Ἑλληνες αἰδῶν νομίζουσι
 εἶναι, καὶ κείθι ἅ συγκυβεῦν τῇ Δήμητρι· καὶ τὰ μὲν,
 νικᾶν αὐτὴν, τὰ δὲ, ἐσσοῦσθαι ὑπ' αὐτῆς· καὶ μιν ὁ ἁ- 55
 λιν ἄνω ἀπικίσθαι, δῶρον ἔχοντα παρ' αὐτῆς χειρόμακ-
 2 τρον χρύσειον. ἀπὸ δὲ τῆς Ῥαμφίνιτου καταβάσιος,
 ὡς πάλιν ἀπίκητο, ὁρτὴν δὴ ἀνάγειν Αἰγυπτίους ἐφα-
 σαν· τὴν καὶ ἐγὼ οἶδα ἔτι καὶ ἐς ἐμὲ ἐπιτελέοντας αὐ-
 τοῦς· ὁ οὐ μέντοι εἴτε δι' ἄλλο τι εἴτε διὰ ταῦτα 60

Ob callidi-
 tatem et
 audaciam
 fur a rege
 adsciscitur
 gener.

Descendisse
 Rhampsi-
 nitum vi-
 rum ad in-
 feros : lu-
 sisae ibi
 cum Cerere
 alea, et
 munere do-
 natum in-
 de rediisse :
 Ægyptio-
 rum festum
 Cereris, et
 in eo ritus.

κρεμαμένου M.K.P.F. Gronov. Wessel.

^ω αὐτὴν S.

^z ἀνευεῖχθαι Schæfer. ἀνηεῖχθαι S.V. Alii ἀνευεῖχθαι.

^γ μὲν om. d.S.

^z τε om. F.

^a πόλεις S.V. πόλεις F.

^b Ῥαμφίνιτον S. et infra; qui mox θαυμάσαι.

^c οἱ καὶ S.V.

122.

^a Citat Athenæus IX. p. 410.

E. Mox ἄθην S. et ἐκεῖθι.

^b Schol. in P. συνταυλίζειν sive συνταβλίζειν. Mox ἡσοῦσ-
 θαι S.

^c Sic S.V.b. Valla. Schæfer. ἄνω om. vulgo, et noluit reci-
 pere Wesselingius, propterea
 quod ab Athenæo negligitur.

^d Sic Ald. R.K. οὐ μὲν εἶγε διὰ
 ταῦτα ἐορτάζουσι V.S.d. Vall. οὐ
 μέντοι εἶγε διὰ ταῦτα P. et sic fere
 M. ubi εἶτε, cujus tamen margo
 omittas habet voces.

Inferorum

123
Inferorum
qui princi-
pes: ani-
mam ho-
minis pri-
mos Ægyp-
tios dixisse
immorta-
lem esse,
que spatio
ter mille
annorum
finitis
omnibus
mutationi-
bus in ho-
minem re-
migret.

3 ὀρτάζουσι ἔχω λέγων. φᾶρος δὲ αὐτημερὸν ἐξυφάναν-
τες οἱ ἱρέες, κατ' ὧν ἔδησαν ἐνὸς αὐτῶν μήτρη τοὺς ὀφθαλ-
μούς· ἀγαγόντες ἔδ' μιν ἔχοντα τὸ φᾶρος ἐς ὁδὸν φέ-
ρουσαν ἐς ἱρὸν Δήμητρος, αὐτοὶ ἀπαλλάσσονται ὀπίσω·
τὸν δὲ ἱρέα ταῦτον καταδεδεμένον τοὺς ὀφθαλμούς, λέ-
γουσι ὑπὸ δύο λύκων ἄγεσθαι ἐς τὸ ἱρὸν τῆς Δήμητρος,
ἀπέχον τῆς ἑπ' ὀλίγος ἑξήκοσι σταδίου· καὶ αὐτὶς ὀπίσω
ἐκ τοῦ ἱροῦ ἀπάγειν μιν τοὺς λύκους ἐς τὸ αὐτὸ χωρίον.
Τοῖσι μὲν νυν ὑπ' Αἰγυπτίαν λεγομένοιςι χρᾶσθω ὅτεω
τὰ τοιαῦτα πιθανά ἐστι· ἐμοὶ δὲ παρὰ πάντα τὸν λόγον 70
ὑπόκειται, ὅτι τὰ λεγόμενα ὑπὲρ ἐκάστων ἀκοῇ γρά-
φω. ἀρχηγετεύειν δὲ τῶν κάτω Αἰγύπτιοι λέγουσι ὅτι
2 μητρα καὶ Διόνυσον. Πρῶτοι δὲ καὶ τόνδε τὸν λόγον
Αἰγύπτιοι εἰσι· οἱ εἰπόντες, ὡς ἀνθρώπου ψυχὴ ἀθάνα-
75 τὸς ἐστὶ· τοῦ σώματος δὲ καταφθίνοντος, ἐς ἄλλο ζῶον
11 αἰεὶ γινόμενον ἐσδύεται· ἐπεὰν δὲ περιέλθῃ πάντα τὰ
χερσαῖα καὶ τὰ θαλάσσια καὶ τὰ πετεινὰ, αὐτὶς ἐς
ἀνθρώπου σῶμα ἑ γινόμενον ἐσδύνει· τὴν περιήλυσιν
3 δὲ αὐτῇ γίνεσθαι ἐν τρισχιλίοις ἔτεσι. ταύτῃ τῷ λόγῳ 80

^c ἐξυφάναντες V.S.

^f μιν om. S.V. qui mox om.
ἱρὸν.

^g Sic V.S.P.K.F. Paris. Al.
πέλεως. πέλεος Ald.

^h Sic P. edd. vett. εἴκοσι V.S.
K.F. Paris. Mox αἰθις S. et ἀπα-
γάγειν.

123.

^a ὅτι om. V.S.b.d. Mox τὰ
λεγόμενα ἀκοῇ γράφειν ὑπὲρ ἐκάστων
S. Valla.

^b Sic V. ὑπ' ἐκάστων edd. F.
Paris. περὶ ἐκάστων d.

^c Sic M.K.P.V.S.F. Paris.
Δήμητραν edd. Plutarch. II. p.
857. C. Schweighæuserus citat

Heynium ad Apollodor. I. 1, 1.
5, 3. Diod. Sic. V. 68. Conf.
Dobréus ad Aristoph. Plut. 64.
Creuzer. Comin. p. 308.

^d τοῦτον S.

^e Sic M.P.K.S.V.b.d. οἱ om.
F.a.c. edd. vett.

^f καταφθίναντος V.S. Mox πάν-
τα περιέλθῃ S.

^g Sic M.K.P.S.V.b.d. Vulgo
πηγά cum a.c. πετεινὰ F.

^h γινομένην Steph. marg. Ald.

ⁱ ἐσδύνει P.K.a.c. ἐισδύνει F.

^k Sic M.P.S.R.F. Paris. περι-
κλυσιν K. περιέλυσιν V. περιελι-
σεν Ald. Gl. in P. ἔφθον, πόρειαν.

εἰςὶ οἱ Ἑλλήνων ἐχρήσαντο, οἱ μὲν, ¹πρότερον, οἱ δὲ, ²ὑστερον, ὡς ἰδίῳ ἑαυτῶν ἔοντι· τῶν ἐγὼ εἰδὼς τὰ αὐνόματα, οὐ γράφω.

124 Μέχρι μὲν νυν Ῥαμφινίτου βασιλέος εἶναι ^αἐν Αἰγύπτῳ πᾶσαν εὐνομίην ἔλεγον, καὶ εὐθηνέειν Αἴγυπτον μεγάλως. μετὰ δὲ τούτου, ^ββασιλεύσαντά σφεων Χέο-85
²πα, ἐς πᾶσαν κακότητα ἐλάσαι. ^γκατακλήσαντα γάρ μιν πάντα τὰ ἱρά, πρῶτα μὲν σφεας ^δθυσιῶν ἀπέρξαι· μετὰ δὲ, ἐργάζεσθαι ^εἑαυτῷ κελεύειν πάντας Αἰγυπτί-
³ους. τοῖσι μὲν δὴ ἀποδεδεχθαι, ἐκ τῶν ^ιλιθοτομιῶν τῶν ἐν τῷ Ἀραβίῳ ὄρεϊ, ἐκ τούτων ἔλκειν λίθους μέχρι τοῦ 90
Νείλου· διαπεραιωθέντας δὲ τὸν ποταμὸν πλοίοισι τοὺς λίθους ἑτέροισι ἔταξε ^εἐπιδέκεσθαι, καὶ πρὸς τὸ Λιβυκὸν
⁴καλεούμενον ὄρος, πρὸς τούτῳ ἔλκειν. ^ςἐργάζοντο δὲ κατὰ δέκα μυριάδας ἀνθρώπων αἰεὶ τὴν τρίμηνον ἐκάστην. 95
⁵χρόνον δὲ ^ηἐγγενέσθαι τριβομένῳ ^ιτῷ λαῷ, δέκα ^κμὲν ἕτεα τῆς ὁδοῦ ¹κατ' ἣν ²εἵλκον τοὺς λίθους, τὴν ἑδε-
⁶μαν· ἔργον ἔον οὐ πολλῷ τέῳ ἔλασσον τῆς πυραμίδος, ὥς ἐμοὶ ³δοκέειν· (τῆς γὰρ μῆκος μὲν εἰσι πέντε στάδιοι· εὖρος δὲ, δέκα ὀργυιαί· ὕψος δὲ, τῇ ὑψηλοτάτῃ ἐστὶ αὐτὴ ἑαυτῆς, ὀκτὼ ὀργυιαί· ⁴λίθου τε ξεστοῦ καὶ

Cheops, ab a. 1182 ad 1132, impius et durus: itinerarium aggerem lapideum struit ingentis operis, et maximam pyramidem cum subterraneis aedibus.

¹ πρότερον F.

² δεύτερον S.V.b.d.

124.

^α ἐν om. V.S. Ραμφινίτου βασιλέος S. Mox εὐθηνέειν S. Ald.

^β βασιλεύοντα S.V.d.

^γ κατακλήσαντα K.V. κατακλείσαντα S. καταβλήσαντα F.

^δ Sic V.S.b. θ. τούτων απ. M. F.a.d. Ald. τούτων c. Τούτων mendosam fuisse sinceræ lectionis θυσιῶν scriptionem suspicatur Valckenær.

^ε ἑαυτοῦ V.S.

^ι λιθοτομιῶν P. Mox ὄρεϊ S.

^ς ἐργάζοντο S.V.K.F.

^η ἐπιγενέσθαι S.V.d. γενέσθαι

F.

^ι τῇ ἄλλῃ P.M.C.K.F.

^κ ἕτεα μὲν F.S.

¹ κατὰ τὴν K.

² εἵλκοντο S. εἵλκοντο V.

³ δοκέει S.

⁴ Sic S.V.d. Schæfer. τῆς μὲν γὰρ μῆκός ἐστι edd. vett. τῆς μὲν γὰρ μῆκός ἐστι K.P.F.a.b.c.

⁵ λίθου δὲ S.V.

ἡζῶν ἐγγεγλυμμένων·) ^αταύτη τε ^βδὴ τὰ δέκα ἔτεα
γεγέσθαι, καὶ τῶν ἐπὶ τοῦ λόφου, ^γἐπ' αὐτοῖσι αἱ πυ- 16.
ραμίδες, τῶν ὑπὸ γῆν οἰκημάτων, τὰς ἐποίεετο θήκας
^δἐαυτῶ ἐν νήσῳ, διώρυχα τοῦ Νείλου ^εἔσραγαγόν. τῇ δὲ ^ς
πυραμίδι αὐτῇ χρόνον γεγέσθαι εἴκοσι ἔτεα ποιευσμένη·
τῆς ἐστὶ ^ζπανταχῇ μέτωπον ἕκαστον ὀκτὼ πλεθρα, εὐ-
σης τετραγώνου, καὶ ὕψος ἴσον· λίθου δὲ ξεστοῦ τε καὶ
ἀρμοσμένου τὰ μάλιστα· οὐδεὶς τῶν λίθων τριήκοντα
ποδῶν ἐλάσσω. Ἐποιοῖτο δὲ ὥδε αὕτη ἡ πυραμίς· ἀνα- 10
βαθμῶν τῶν τῶν, τὰς μετεξέτεροι ^ακρύσσας, οἱ δὲ ^ββα-
^γμίδας ὀνομάζουσι. τοιαύτην τὸ πρῶτον ἐπεὶ τε ἐποίησαν
αὐτὴν, ἤπειρον τοὺς ἐπιλοίπους λίθους μηχανῇσι ξύλων
βραχέων πεποιημένῃσι· ^γχαμάθεν μὲν ἐπὶ τὸν πρῶτον 15
στοῖχον τῶν ἀναβαθμῶν ἀείροντες, ^δὅπως δὲ ^εἀνίοι ὁ λί-
θος ἐπ' αὐτὸν, εἰς ἐτέραν μηχανὴν ἐτίθετο, ἐστεῶσαν ἐπὶ
τοῦ πρώτου στοίχου· ἀπὸ τούτου ^ςδὲ ἐπὶ τὸν δεύτερον
^ζἔλκετο ^ηστοῖχον ἐπ' ἄλλης μηχανῆς. ὅσοι γὰρ ^θδὴ
στοῖχοι ἦσαν τῶν ἀναβαθμῶν, τοσαῦται καὶ ^ιαἱ μηχαν- 20
ναὶ ἦσαν· εἴ τε καὶ τὴν αὐτὴν μηχανὴν, εἴσαν ^κμίαν τε

125

Quomodo
pyramis
extructa,
et quantæ
in eam
factæ im-
pense.

^α ταύτης τε Schweighæuserus
ex Reizii emend. ταύτης δὲ Schæ-
ferus. ταύτη δὲ S.b.c.d. edd. vett.
ταύτη τε F.a. probante Schweigh-
æusero in annot.

^β δὴ om. S.V.

^γ ἐφ' οὗ S.V.P.K.F.

^δ καὶ τῶν Reiz. τῶν τ' Schæfer.

At copulæ non erat hic locus :
nam τὰ ἐπὶ τοῦ λόφου οἰκήματα,
quæ hic significat auctor, sunt
ea ipsa opera quæ ὑπὸ γῆν erant
substructa : a quibus mox dein
distinguit pyramidem ipsam, quæ
in eodem colle in altum extru-
ebatur. SCHWEIGH.

^ε ἐσραγαγόν F.

^ς πανταχῇ] πανταχῇ K.V.F.S.

125.

^α κρύσσας F.a.c. Vulgo κρύσσας
cum S.

^β Hesych. in v.

^γ χαμάθεν M.S.V.K.P.F.a.c.
χαμόθεν Ald. b. cf. Pierson. ad
Moerin p. 409.

^δ ὅπως τε F.

^ε ἀν εἰς V.S.

^ς δ' ἀν ἐπὶ V.S.

^ζ Sic F. ἔλκετο M.K.P. ἐλκετο
Ald. S.V.R. Paris.

^η Post στοῖχον intercidisse vi-
dentur talia quædam verba, καὶ
ἐκ τοῦ δευτέρου ἐπὶ τὸν τρίτον στοῖχον.
SCHWEIGH.

^ι αἱ om. V.S.

^κ μίαν] μίαν F.S.

καὶ εὐβάστακτον, μετεφόρεον ἐπὶ στοιῶχον ἕκαστον, ὅπως
 τὸν λίθον ἐξέλοιεν ¹λελέχθω γὰρ ἡμῖν ἐπ' ἀμφοτέρα,
 4 κατὰπερ λέγεται. Ἐξεποιήθη δ' ὦν τὰ ἀνώτατα αὐτῆς
 πρῶτα· μετὰ δὲ, τὰ ἐπόμενα τούτων ἐξεποίουν· τελευ- 25
 ταῖα δὲ αὐτῆς τὰ ^mἐπίγαια καὶ τὰ κατωτάτω ἐξεποί-
 5 ησαν. Σεσήμανται δὲ διὰ γραμμάτων Αἰγυπτίων ἐν τῇ
 πυραμίδι, ὅσα ἐς τε ⁿσυρμαῖην καὶ κρόμμυα καὶ σκό-
 ροδα ^oἀναισιμῶδη τοῖσι ἐργαζομένοισι· καὶ ὡς ἐμέ εὖ
 μεμνήσθαι τὰ ὁ ἐρμηνεύς μοι, ^pἐπιλεγόμενος τὰ γράμ- 30
 ματα, ἔφη, ἑξακόσια καὶ χίλια τάλαντα ἀργυρίου τε-
 6 τελέσθαι. εἰ δ' ἔστι οὕτως ἔχοντα ταῦτα, κόσα εἰκὸς
 ἄλλα δεδαπανῆσθαι ἔστι ἐς τε σίδηρον τῷ ἐργάζοντο,
 καὶ σιτία, καὶ ἐσθῆτα τοῖσι ἐργαζομένοισι; ὁκοτε χρόνον
 μὲν οἰκοδόμεον τὰ ἔργα τὸν εἰρημένον· ἄλλον δὲ, ὡς ἐγὼ 35
 δοκέω, ἐν τῷ τοὺς λίθους ἔταμνον, καὶ ἄλλον, καὶ τὸ
 126 ὑπὸ γῆν ὄρυγμα ^rἐργάζοντο, οὐκ ὀλίγον χρόνον. Ἐς
 ταῦτο δὲ ἐλθεῖν Χέσπα κακότητος, ^aὥστε χρημάτων δε-
 ὀμενον, τὴν θυγατέρα τὴν ἐωυτοῦ ^bκατίσαντα ἐπ' οἰκή- 40
 ματος, προστάξαι ^cπρήσσεσθαι ἀργύριον, ὁκόσον δὴ τι·
 2 οὐ γὰρ δὴ τοῦτό γε ἔλεγον· τὴν δὲ, τά τε ὑπὸ τοῦ πα-
 τρὸς ταχθέντα πρήσσεσθαι, ἰδίῃ δὲ καὶ αὐτὴν διανοηθῆναι 165
^dμνημῆϊον καταλιπέσθαι, καὶ τοῦ ἐσιόντος πρὸς αὐτὴν
 ἐκάστου δέεσθαι, ὅπως ἀν' αὐτῇ ἓνα λίθον ἐν τοῖσι ἔργοις 45

Questus
 causa pro-
 stituit pater
 filiam: fi-
 liae pyra-
 mis.

¹ Sic F.a.c.d. edd. vett. γὰρ
 om. M.K.P.d. Wessel. λελέχθην
 S.V. absque γάρ. Mox ἐξεποί-
 ῃην S.

^m ἐπίγαια V.S. Mox κατώτατα
 S.

ⁿ Gl. in P.M. εἶδος πλακοῦντος
 καθαρτικοῦ. ὅσα τε ἐς σ. S.

^o δεδαπανῆθη b. scil. e. gl.

^p Gl. in P. ἀνεγνωσκόμενος.

^q Sic Paris. F.R. Ald. ἦγον M.

S.V.P.

^r ἐργάζοντο V.S. et sic supra.
 126.

^a Sic S.P.V.K.F. Paris. Vulg.
 ὥστε τ. θ. τ. ἐωυτοῦ χρημάτων δε-
 ὀμενον.

^b κτίσαντα F. καθίσαντα S.

^c πρήσσεσθαι V.S. πρήσεσθαι F.

^d μνημῆϊον M.K.P.V.S. μνημό-
 σιον Ald. c. Mox δωρεῖτο S.

εἶναι κακότητα, καὶ τὰ ἱρὰ χρόνου τούτου ^a κατακληῖσ-
 2 θέντα οὐκ ἀνοιχθῆναι. τούτους ὑπὸ μίσεος οὐ ^b κάρτα
 θέλουσι Αἰγύπτιοι ὀνομάζειν, ἀλλὰ καὶ τὰς πυραμίδας
 καλέουσι ποιμένος ^c Φιλιτίωνος, ὃς τούτον τὸν χρόνον ἔνεμε
^d κτήνεα κατὰ ταῦτα τὰ χωρία.

phrenis,
 Ægyptii
 eorum py-
 ramides vo-
 cant pasto-
 ris Philiti-
 dia.

- 129 Μετὰ δὲ τούτων, βασιλεῦσαι Αἰγύπτου ^a Μυκερίνον ⁷⁰
 ἔλεγον, Χέοπος παῖδα· τῷ τὰ μὲν τοῦ πατρὸς ἔργα
^b ἀπαδεῖν· τὸν δὲ τὰ τε ἱρὰ ἀνοῖξαι, καὶ τὸν ^c λεῶν ^d τε-
 τρυμένον ἐς τὸ ἔσχατον κακοῦ ἀνεῖναι πρὸς ἔργα τε καὶ
 θυσίας· δίκας δὲ σφι πάντων ^e βασιλέων δικαιοτάτας
 2 κρίνειν. κατὰ τοῦτο μὲν νυν τὸ ἔργον, ἀπάντων ὅσοι ἦδη ⁷⁵
 βασιλεῖς ἐγένοντο Αἰγυπτίων, αἰνεοῦσι μάλιστα τούτων·
 τὰ τε ἄλλα γάρ μιν κρίνειν εὖ, καὶ δὴ καὶ τῷ ἐπιμεμ- 116
 φομένῳ ἐκ τῆς δίκης παρ' ἑαυτοῦ διδόντα ἄλλα, ἀπο-
 3 πιμπλάναι αὐτοῦ τὸν θυμόν. Ἔοντι δὲ ἡπίῳ τῷ Μυκε-
 ρίνῳ κατὰ τοὺς πολίτας, καὶ ταῦτα ἐπιτηδεύοντι πρῶτον ⁸⁰
 κακῶν ἄρξαι τὴν θυγατέρα ἀποθανοῦσαν αὐτοῦ, ^e τὴν μού-
 4 νον οἱ εἶναι ἐν τοῖσι ^b οἰκίοισι τέκνον. τὸν δὲ, ὑπεραλγῆ-
 σαντά τε τῷ περιεπεπτῶκε πρήγματι, καὶ βουλόμενον
 περισσώτερον ⁱ τι τῶν ἄλλων θάψαι τὴν θυγατέρα, ποιή-

Mycerinus,
 ab a. 1076
 ad 1056,
 æquitatis
 colens :
 mortuam
 filiam in
 bove lignea
 cava sepe-
 liit.

128.

^a Sic M. Paris. Ald. κατακλεισ-
 θέντα P.S.K. κατακληθέντα V.
 κατακληθέντα F.

^b καταθέλουσιν S.V.

^c Sic Ald. a.c.d. Φιλίτιος F.
 Φιλάντιος V. Φιλίτιος M.P.S.K.
 Vall.

^d κτήνεα] om. S.V.

129.

^a Respexit Hesychius in Μυ-
 κέρινῳ.

^b ἐπαδεῖν S.

^c Sic S.V.F. Paris. λεῶ M.P.
 K. cf. notas ad Gregor. Dial.

Att. 91. λαὸν Ald.

^d τετρυμένον S. τετρυγημένον
 Gregorius Dial. Ion. 140. ubi
 vide notas.

^e βασιλῆων] βασιλέων F.S. et
 mox βασιλεῖς.

^f Sic P.V.S.K.F. Paris. Vul-
 go γάρ μιν ἄλλα.

^g τὸ μῦνον εἶναι S.V. τὸ μῦν
 οἱ εἶναι Schæfer. probante Her-
 manno ad Viger. Adn. 28.

^h οἰκίοισι S.P.V.K.F. Paris.
 οἰκήτοισι M. et al. cf. I. 109.

ⁱ τι om. d.

130
Eam bovem et Mycerini concubinarum ligneos colossos exstare.

131
Fabulosa causa mortis filiae Mycerini, et praecisarum colossorum exstare.

σασθαι ^κ βούν ξυλίνην κοίλην. καὶ ἔπειτα καταχρυσώ-85
σαντά μιν ταύτην, ἔσω ἐν αὐτῇ θάψαι ^ι ταύτην δὴ τὴν
ἀποθανούσαν θυγατέρα. Αὕτη ὦν ἡ βούς γῇ οὐκ ἐκρύφθη,
^α ἀλλ' ἐτι καὶ ἐς ἐμὲ ἦν φανερὴ· ἐν Σαΐ μὲν ^β πόλι εὔσασα,
κειμένη δὲ ἐν τοῖσι βασιληϊοῖσι, ἐν οἰκῇματι ἡσκημένῳ·
^ε θυμῆματα δὲ παρ' αὐτῇ παντοῖα καταγίζουσι ἀνὰ 90
² παῖσαν ἡμέρην· νύκτα δὲ ἐκάστην πάννηχος λύχνος ^δ πα-
ρακαίεται. ἀγχού δὲ τῆς βοῦς ταύτης ἐν ἄλλῳ οἰκῇματι
εἰκόνες τῶν παλλακῶν ^ε τῶν Μυκερίνου ἐστᾶσι, ὡς ἔλε-
γον· ^{οἱ} ἐν Σαΐ πόλι ἱρέες· ἐστᾶσι μὲν γὰρ ξύλινοι ^ε κο-
λοσσοί, εὔσαι ἀριθμὸν ὡς ^β εἴκοσι μάλιστα κη, γυμναῖς 95
^ι ἐργασμένοι· αἱ τινες μέντοι εἰσὶ, οὐκ ἔχω εἰπεῖν, πλὴν ^κ ἡ
τὰ λεγόμενα. ^α Οἱ δὲ τινες λέγουσι περὶ τῆς βοῦς
ταύτης, καὶ τῶν κολοσσῶν, τόνδε τὸν λόγον· ὡς Μυκε-
ρίνος ^β ἐράσθη τῆς ἐαυτοῦ θυγατρὸς, καὶ ἔπειτα ἐμίγη οἱ
² ἀεκούσῃ. μετὰ δὲ, λέγουσι ὡς ἡ παῖς ἀπήγξατο ὑπὸ
ἄχεος· ὁ δὲ μιν ἔθαψε ἐν τῇ βοῇ ταύτῃ· ἡ δὲ μήτηρ αὐτῆς
τῶν ἀμφιπόλων τῶν προδουσέων τὴν θυγατέρα τῷ πατρὶ·
ἀπέταμε τὰς χεῖρας· καὶ νῦν τὰς εἰκόνας αὐτῶν εἶναι
³ πεπονθυῖας τάπερ ^ε αἱ ζῶαι ἔπαθον. ^δ ταῦτα δὲ ^ε λέγουσι
φλυηρέοντες, ὡς ἐγὼ δοκέω, τά τε ἄλλα, ^ι καὶ δὴ καὶ
τὰ περὶ τὰς χεῖρας τῶν κολοσσῶν· ταῦτα γὰρ ὦν καὶ 5

^κ βούν om. S.V.

^ι Sic M.K.P.V.S.a.b.d. ταύτην
δὴ om. Ald. c. ποιήσασθαι—θυ-
γατέρα om. F.

130.

^α ἀλλὰ καὶ S.V.

^β πόλι K.V. Al. πόλι cum S.

^ε θυμῆματα S.V. qui mox παρ'
αὐτὴν pro παρ' αὐτῇ.

^δ παρακείται F.a.b.c.

^ε τοῦ Μυκ. S.b.

^ι οἱ ἐν Σ. π. οἱ ἱρέες F.

^κ ἀγάλματα gl. in P.

^β Sic Ald. M. εἴκοσι V.K.S.F.
Paris.

^ι Sic M.V.S.P.K.F.a.c.d. κεί-
μεναι edd. vett. b.

^κ ἡ om. b.

131.

^α εἰ δὲ S.V.

^β Sic V. Vulgo ἡράσθη cum S.

^ε Sic P.K.V.S.F. Paris. αἱ om.
edd. vett. paulo supra νῦν om. S.

^δ Sic F.a.c. ταῦτα δὴ edd. S.

^ε λέγοντες φλυηρέουσιν S.

^ι καὶ ὅτι δὴ c. Mox ἄρῃμεν S.

- ἡμεῖς ὠρέομεν, ὅτι ὑπὸ χρόνου τὰς χεῖρας ἀποβεβλή-
 κασι, αἱ ἐν ποσὶ αὐτέων ^εφαίνοντο εὐῶσαι ^βἔτι καὶ ἐς
 132 ἐμέ. Ἡ δὲ βῶς τὰ μὲν ἄλλα κατακέκρυπται φοινικέω
^αεἵματι· τὸν αὐχένα δὲ καὶ τὴν κεφαλὴν ^βφαίνει ^γκε-
 χρυσωμένα παχέϊ κάρτα χρυσῶ· μεταξὺ δὲ τῶν κερέων, ὃ ¹⁰
²τοῦ ἡλίου κύκλος μεμιμημένος ἔπεστι χρύσεος. ἔστι δὲ
 ἡ βῶς οὐκ ὀρθή, ἀλλ' ἐν ^δγούνασι κειμένη· μέγας δὲ,
 ὅσπερ μεγάλη βῶς ^εζωή. ἐκφέρεται δὲ ἐκ τοῦ οἰκή-
 3 ματος ἀνὰ πάντα ^ετὰ ἔτεα. ἐπεὶ τὴν τύπτωνται οἱ Αἰγύπ-
 τιοὶ τὸν οὐκ ὀνομαζόμενον θεὸν ὑπ' ἐμῷ ἐπὶ τοιούτῳ ¹⁵
 πρήγματι, τότε ὦν καὶ τὴν βοῦν ἐκφέρουσι ἐς τὸ φῶς.
 4 φασὶ ^εγὰρ δὴ αὐτὴν δεηθῆναι τοῦ πατρὸς Μυκερίνου ἀπο-
 θήσκουσας, ἐν τῷ ἐνιαυτῷ ἅπαξ μιν τὸν ἥλιον κατιδεῖν.
 133 Μετὰ δὲ τῆς θυγατρὸς τὸ πάθος, δεύτερα τοῦτ' αὖ βα-
 σιλεῖ τάδε γενέσθαι. ἐλθεῖν οἱ μαντήϊον ἐκ Βουτούς ^από-
 λιος, ὡς “^βμέλλοι ἐξ ἔτεα μῶνον· βιοὺς τῷ ἐβδόμῳ ²¹
²“τελευτήσιν.” τὸν δὲ, δεινὸν ποιησάμενον, πέμψαι ἐς
 τὸ μαντήϊον τῷ θεῷ ὀνειδίσμα, ^γἀντιμεμφόμενον ὅτι “ὁ
 “μὲν αὐτοῦ πατὴρ καὶ ^δπάτρις, ^εἀποκληίσαντες τὰ
 “ἱρὰ, καὶ θεῶν οὐ μεμνημένοι, ἀλλὰ καὶ τοὺς ἀνθρώ- ²⁵
 “πους ^εφθείροντες, ἐβίωσαν χρόνον ἐπὶ πολλόν· αὐτὸς
 “δ' ^εεὐσεβὴς ἔων, ^βμέλλοι ταχέως οὕτω τελευτήσιν.”

Bovis orna-
 tus, et an-
 niversaria
 expositio.

Responsi
 Myserino
 167
 dati, et hu-
 jus ad id
 eludendum
 ratio abeo-
 na.

^ε Sic V. φαίνονται S. ἐφάωντο
 vulgo.

^β Sic V.S.M.K.P.F. Paris. ἔτι
 ἐς Ald.

132.

^α ἱματι V. ἱμάντι S.

^β φαίνει om. S.V.

^γ ἐγκεχυρωμένα V. ἐγκεχυρω-
 μένα S.

^δ γούνασι P.K.F.

^ε Gl. P. σώσα (ζῶσα.)

^ε τὰ om. P.S.F.b. Mox οἱ
 om. S.

^ε Sic V.S. δὴ om. F.c. Ald.

133.

^α Sic P.K.V.S.F. Paris. πώλες
 edd. vett.

^β μέλλει S. Mox μόνον S.

^γ καὶ ἀντιμεμφ. S.V.

^δ ὁ τοῦ πατρὸς ἀδελφὸς Gl. P.

^ε ἀποκλήσ. K.V. ἀποκλείσ. S.

^ε φείραντες S.V.

^ε εὐσεβέων S.V.

^β Sic M.P.K.V.F. Paris.

Vulg. μέλλει cum S.

3 Ἐκ δὲ τοῦ χρηστηρίου αὐτῶν δεύτερα ἐλθεῖν λέγοντα “ τοῦ-
 “ των εἵνεκα καὶ συνταχύνειν ἑαυτῶν τὸν βίον. οὐ γὰρ
 “ ποιῆσαί μιν τὸ χρεὼν ^κ ἢ ποιέειν· δεῖν γὰρ Αἴγυπτον ³⁰
 “ κακοῦσθαι ἐπ’ ἑτα πεντήκοντά τε καὶ ἑκατόν· καὶ
 “ τοὺς μὲν δύο τοὺς πρὸ ἐκείνου γενομένους βασιλέας
 4 “ μαθεῖν ^μ τοῦτο, κεῖνον δὲ οὐ.” ^ν Ταῦτα ἀκούσαντα
 τὸν Μυκερῖνον, ὡς ^ο κατακεκριμένων ἤδη οἱ τούτων, λύχνα
 ποιησάμενον πολλὰ, ^ρ ὅπως γίνοιτο νῦξ, ἀνάψαντα αὐ- ³⁵
 τὰ, πίνειν τε καὶ εὐπαθέειν, οὔτε ἡμέρης οὔτε νυκτὸς
 ἀνιέντα, ^ς ἔς τε τὰ ἔλεα καὶ τὰ ἄλσεα πλανώμενον, καὶ
 ἵνα πυθάνοιτο εἶναι ^τ γῆς ^θ ἐνηβητήρια ^ι ἐπιτηδεύατα.
 5 ταῦτα δὲ ἐμμηχανᾶτο, θέλων τὸ μαντήϊον ψευδόμενον
^ν ἀποδεῖξαι, ἵνα οἱ δώδεκα ἑτα ἀντὶ ἐξ ἑτέων γένηται,
 αἱ νύκτες ἡμέραι ποιεύμεναι.

40

I 34
 Pyramis ab
 eo relicta :
 errare, qui
 eam Rhodopidis esse
 credant :
 hanc Amasidis ætate

Πυραμίδα δὲ ^α καὶ οὗτος ἀπελίπετο πολλὸν ἐλάσσῳ
 τοῦ πατρὸς, ^β εἴκοσι ποδῶν ^γ καταδέυσαν κῶλον ἑκασ-
 τον τριῶν πλεῦρων, εὐούσης τετραγώνου, λίθου δὲ ἐς τὸ
 ἥμισυ Αἰθιοπικοῦ· τὴν δὲ μετεξέτεροί φασι Ἑλλήνων
 Ῥωδῶπιος ^δ ἐταίρης γυναικὸς εἶναι, οὐκ ὀρθῶς λέγοντες. 45

¹ αὐτὸν τὸν K.P.V.F.b.c.

^κ Sic M.P.S.K.V.F. Paris. εἴη
 edd. vett. Mox τε om. S.

^ι τοὺς μὲν πρότερον τοὺς δύο τοὺς
 πρὸ Ald.

^μ τοῦτον, κακέϊνον δὲ V.S.

^ν Sic P.K.V.M.S.F. Paris.
 ταῦτα δὲ edd. vett.

^ο Sic Ald. K.a.b.c.F. κατακε-
 κριμένον S.M.V.d.

^ρ ὅποτε Gl. P. Exscripsit Athe-
 næus X. p. 438.

^ς Citat hæc Eustathius Od. i.
 p. 1624, 8=348, 3. qui cum A-
 thenæo habet νερόμενον pro πλα-
 νώμενον.

^τ γῆς vulgo omissum adjecit

Schweighæuserus ex Gregorio
 Dial. Ion. 65. secundum em.
 Valckenærii.

^α εὐνηγήρια Gl. P. et Suid.
^β ἡβητήρια Athenæus.

^γ ἐπιτηδεύατα Gregorius, V.
 ἐπιτηδεύατα S.

^ν ἀποδεῖξαι K.S.V.

134.

^α Sic S.V.b.d.R. Ald. καὶ om.
 M.K.P.F.a.c.

^β εἴκοσι K.V.S.F. Paris.

^γ καταχέουσιν F. Post h. v. dis-
 tinctionem sustulit Schweighæ-
 userus.

^δ ἐτέρης S.V. Mox μοι om. S.

² οὐδὲ ὧν οὐδὲ εἰδότες μοι φαίνονται λέγειν οὔτοι ἦτις ἦν
 ἡ Ῥοδῶπις· οὐ γὰρ ^ε ἂν οἱ πυραμίδα ἀνέθεσαν ποιήσασ-
 θαι τοιαύτην, ἐς τὴν ἑταλάντων χιλιάδες ἀναριθμητοί,
 ὡς λόγῳ εἰπεῖν, ἀναισίμωνται· πρὸς δὲ, ὅτι κατὰ Ἄμα- : 168
 σην βασιλεύοντα ἦν ἀκμάζουσα Ῥοδῶπις, ἀλλ' οὐ κατὰ 50
³ ταῦτον. ἔτεσι γὰρ κάρτα πολλοῖσι ὕστερον ^ε τούτων τῶν
 βασιλέων τῶν τὰς πυραμίδας ταύτας ^h ἦν λιπομένων
 Ῥοδῶπις· ἰγεῖν μὲν, ἀπὸ Θρηίκης· δούλη δὲ ἦν Ἰάδ-
 μονος τοῦ Ἡφαιστοπόλιος, ἀνδρὸς Σαμίου, σύνδουλος δὲ
⁴ Αἰσώπου τοῦ λογοποιῶ. καὶ γὰρ οὗτος Ἰάδμονος ἐγένε- 55
 το, ὡς διέδεξε τῇδε οὐκ ἥκιστα· ἐπεὶ τε γὰρ πολλάκις
 κηρυσσόντων Δελφῶν ἐκ ^k θεοπροπίου “ὅς βούλοιο ποι-
 “ ἦν τῆς Αἰσώπου ψυχῆς ἀνελῆσθαι”, ἄλλος μὲν οὐδεὶς
 ἐφάνη, Ἰάδμονος δὲ παιδὸς παῖς, ἄλλος Ἰάδμων, ἀντί-
 135 λετο· οὕτω καὶ Αἰσώπος Ἰάδμονος ἐγένετο. Ῥοδῶπις 60
 δὲ ἐς Αἴγυπτον ἀπῆκετο, Ξάνθῳ τοῦ Σαμίου κομίσαν-
 τός ^a μιν· ἀπικομένη δὲ κατ' ἐργασίην, ἐλίθη χρημάτων
 μεγάλων ὑπὸ ἀνδρὸς Μυτιληναίου Χαράζου, τοῦ Σκα-
 μανδρωνύμου παιδὸς, ἀδελφεοῦ δὲ Σαφφῶς τῆς μουσο-
² ποιῶ. οὕτω δὴ ἡ Ῥοδῶπις ἐλευθερώθη, καὶ κατέμεινέ τε 65
 ἐν Αἰγύπτῳ, καὶ κάρτα ἐπαφρόδιτος γενομένη, μεγάλα
^b ἐκτίσαστο χρήματα, ὡς ἂν εἶναι ^c Ῥοδῶπιν, ἀτὰρ ^d οὐκ

Sami apud
 Iadmonem
 cum Aeo-
 po serviisse,

A Xantho
 abductam
 in Aegy-
 ptum, re-
 demtam a
 Charaxo
 Sapphus
 fratre, quæ-
 tu maxi-
 mo facto,
 Delphos
 misisse de-
 cimam o-
 rum verum
 ferrea: me-

^ε ἂν om. P.M.K.F. Habent ἦν pro ποιήν.

Ald. a.c.V.S.R.

^f τάλαντα V.S.

^g τούτων] τούτων F. et mox
 βασιλέων pro βασιλῆων.

^h Sic S.V.R.c. ἦν λιπομένη
 Ῥοδ. Eton. P.K. Ald. F.b.d. λι-
 πομένων ἦν Ῥοδ. Stephanus et seqq.
 λιπομένων, ἦν Ῥοδῶπις Schæfer.

ⁱ Cf. Suidas et Photius in Ῥο-
 δῶπις.

^k νεοτροπίου S.V. qui mox pri-

135.

^a μιν om. Gronov. Wessel.
 cum M.P.K.F. Dedi mox Μυ-
 τιλ. pro Μιτυλ. Vide Wesseling.
 ad I. 160.

^b ἐκτίσαστο F. Supra ἐλευθερώθη
 S.

^c Ῥοδῶπιος Reizius ex em.
 Valcken. Ῥοδῶπι Schæfer.

^d Sic K. Vulgo οὐκως γε. οὐκῶς
 γε S.

reticulum
Naucrati-
carum ce-
lebritas.

3 ὥς γε ἐς ^c πυραμίδα τοιαύτην ἐξικέσθαι. τῆς γὰρ τὴν
δεκάτην τῶν χρημάτων ιδέσθαι ἐστὶ ἐτι καὶ ἐς τὸδε
παντὶ τῷ βουλομένῳ, οὐδὲν δέῃ μεγάλα οἱ χρήματα ⁷⁰
ἀναθεῖναι. ἐπεθύμησε γὰρ Ῥοδῶπις μνημῆϊον ἑαυτῆς ἐν
τῇ Ἑλλάδι καταλιπέσθαι, ποίημα ποιησαμένη ταῦτο, τὸ
μὴ τυγχάνει ἄλλῳ ἐξευρημένον καὶ ἀνακείμενον ἐν ἱρῷ,
5 τοῦτο ἀναθεῖναι ἐς Δελφοὺς μνημόσυνον ἑαυτῆς. τῆς ὦν ¹⁶⁹
δεκάτης τῶν χρημάτων ποιησαμένη ^ε ἰβελούς ^β βουπό- ⁷⁶
ρους πολλοὺς σιδηρέους, ὅσον ἐνεχώρει ἡ δεκάτη οἱ, ἀπέ-
πεμπε ἐς Δελφοὺς· οἱ καὶ νῦν ἐτι ^ι συννεύονται, ὅπισθε
μὲν τοῦ βωμοῦ τὸν Χῖοι ἀνέθεσαν, ^κ ἀντίον δὲ αὐτοῦ τοῦ
6 θηοῦ. ^ι Φιλέουσι δὲ κως ἐν τῇ Ναυκράτι ἐπαφρόδιτοι ⁸⁰
γίνεσθαι αἱ ἐταῖραι. τοῦτο μὲν γὰρ αὕτη, τῆς περὶ λέ-
γεται ὅδε ^μ ὁ λόγος, οὕτω δὴ τι κλεινὴ ἐγένετο, ὥς καὶ
^π πάντες οἱ Ἕλληνες Ῥοδῶπιος τὸ οὔνομα ἐξέμαθον· τοῦ-
το δὲ, ὕστερον ταύτης, τῇ οὔνομα ἦν ^ο Ἀρχιδίκη, αἰοιδίμος
ἀνὰ τὴν Ἑλλάδα ἐγένετο, ^ρ ἥσσαν δὲ τῆς ἐτέρης ^q περι- ⁸⁵
7 λεσχίνετος. Χάραξος δὲ ὥς λυσάμενος Ῥοδῶπιν ἀπε-
νόστησε ^ι ἐς Μυτιλήνην, ἐν μέλει Σαπφῶ πολλὰ κατεκερ-
τόμησέ μιν. Ῥοδῶπιος μὲν νυν περὶ πέπαυμαι.

136

Μετὰ δὲ Μυκεῖνον γενέσθαι Αἰγύπτου βασιλέα ἔλε-

^c τυραννίδα Ald. τοιήνδε pro
τοιαύτην S.

^ι Sic S.V. Vulgo αὐτῆς.

^ε ἰβελούς F.

^β βουπόρους Suid. in v. Tum
πολλοὺς σιδηρέους om. S.

^ι συνεάται S.V. συνενάται F.
ἐπισυνεάται R. cf. Etymol. p.
599.

^κ ἀντίοι S.V. cf. c. 34. Mox
ηός S.

^ι Respexit hæc Athenæus
XIII. p. 596. WESSEL. Mox

ναυκράτω S. et ai om.

^μ ὁ om. P.K.b.

^π Sic V.K.P.a.c.d. οἱ πάντες
M.F.b.S.

^ο Ἀρχιδίκη Steph. et edd. seqq.

^ρ κρέσσαν S.V. ἔσσαν Schæfer.
^q περὶ λέσχην οὗτος S.V. Expli-
cat Hesychius in v. ubi περιβόητος
cum Abreschio mallem. WESS.

^ι Sic S.V.K. Ald. R. Paris.
ὥς M.P.F. Dedi autem Μυτιλήνην
pro Μιτυλ. Mox ἐν om. S.

γον οἱ ^αῖρέες Ἀσυχιν, τὸν τὰ πρὸς ἥλιον ἀνίσχοντα ποιῇ- ⁹⁰
 σαι τῷ Ἡφαίστῳ προπύλαια, ἔοντα ^βπολλῶ τε ^γκάλ-
² λιστα καὶ πολλῶ μέγιστα. ἔχει μὲν γὰρ καὶ τὰ πάντα
 προπύλαια τύπους τε ^δἐγγεγλυμμένους, καὶ ἄλλην ὄψιν·
 οἰκοδομημάτων μυρίην· ἐκεῖνα δὲ, καὶ ^εμακρῶ μάλιστα.
³ Ἐπὶ τούτου βασιλεύοντος, ἔλεγον, ἀμιξίης εὐούσης πολλῆς ⁹⁵
 χρημάτων, γενέσθαι νόμον Αἰγυπτίοισι, ἀποδεικνύντα
 ἐνέχυρον τῷ πατρὸς τὸν νέκυν, οὕτω λαμβάνειν τὸ χρέος·
 ἵ προστεθῆναι δὲ ἔτι τούτῳ τῷ νόμῳ τόνδε, τὸν δίδοντα τὸ
 χρέος καὶ ἀπάσης κρατέειν τῆς τοῦ λαμβάνοντος θήκης·
⁴ τῷ δὲ ^βὑποτιθέντι ταῦτο τὸ ἐνέχυρον, τήνδε ἐπεῖναι ζῆμίνην, ¹
^βμὴ βουλομένῳ ἀποδοῦναι τὸ χρέος, ἢ μὴτ' αὐτῷ ἐκείνῳ
 τελευτήσαντι εἶναι ταφῆς κυρῆσαι μὴτ' ἐν ἐκείνῳ τῷ
^κπατρὶ ὡς τάφῳ μὴτ' ἐν ἄλλῳ μηδενί, μήτε ἄλλον μη-
⁵ δένα ἴ τῶν ἐαυτοῦ ἀπογενόμενον θάψαι. Ὑπερβαλέσθαι ¹⁷⁰
 δὲ βουλούμενον τοῦτον τὸν βασιλέα τοὺς πρότερον ἐαυτοῦ
 βασιλέας γενομένους Αἰγύπτου, μνημόσυνον πυραμίδα
 λιπέσθαι, ἐκ πλίνθων ποιήσαντα· ἐν τῇ γράμματα ἐν
⁶ λίθῳ ἐγκεκολαμμένα ^μτάδε λέγοντά ἐστι· ΜΗ ΜΕ
^ηΚΑΤΟΝΟΣΘΗΣ ΠΡΟΣ ΤΑΣ ΛΙΘΙΝΑΣ ΠΥΡΑ- ¹⁰
 ΜΙΔΑΣ. ΠΡΟΕΧΩ ΓΑΡ ΑΥΤΕΩΝ ΤΟΣΟΤΤΟΝ,
⁷ ὍΣΟΝ Ὁ ΖΕΥΣ ΤΩΝ ΑΛΛΩΝ ΘΕΩΝ. ΚΟΝΤΩ
 ΓΑΡ ὙΠΟΤΤΙΠΤΟΝΤΕΣ ΕΣ ΛΙΜΝΗΝ, Ὁ ΤΙ

Asychis, ab
 a. 1056. ad
 1006: Vul-
 cani tem-
 plum exor-
 nat: pecu-
 niæ sub eo
 inopia, et
 fides an-
 gusta: le-
 gem de
 mutuo
 quam dede-
 rit: pyra-
 mis ejus
 lateritia.

136.
^α ῖρέες γενέσθαι Ald. Mox ποι-
 ῆσαι μιν S.
^β πολλῶν S.V.
^γ τε καὶ κάλλιστα F.
^δ ἐγγεγλυμμένους S.V. *figuras*
insculptas Valla. cf. II. 124. 138.
 148. εὖ λελεγμένους F. εὖ γεγλ.
 vulgo.
^ε πολλῶ Gl. P. Mox ἀμαξίης S.
^ς προστεθεῖναι S. et mox τότε

pro τότε.
^ς ὑποθέντι S.
^η Sic M.S.V.P.K.F. Paris. καὶ
 μὴ Ald.
^ι μηδὲ] μὴτ' S.V. Reiz. Schæfer.
^κ πατρὶ Schæfer.
^λ τὸν Steph. et seqq. cum S.
^μ ἐστὶ τότε λέγοντα S.V.
^ν κατονοσθῆς M.K.P.b.d. κατο-
 νοθῆς Ald. R.a.c.F. κατανομασθῆς
 V.S. καταμέμφου Gl. in P.

°ΠΡΟΣΧΟΙΤΟ ΤΟΥ ΠΗΛΟΥ ΤΩ ΚΟΝΤΩ, ΤΟΥΤΟ ΣΤΑΛΛΕΓΟΝΤΕΣ, ΠΛΙΝΘΟΥΣ ΕΙΡΤΣΑΝ, ΚΑΙ 15
ΜΕ ΤΡΟΠΩ ΤΟΙΟΥΤΩ ΕΞΕΠΟΙΗΣΑΝ. ΤΟΥΤΟ ΜΕΝ
ΤΟΣΑΥΤΑ ΑΠΟΔΕΞΑΣΘΑΙ.

137

Anysis, ab
a. 1006 ad
1004, cæ-
cus: [inter
Anysin et
Sabacomet
Herodotus
non advertit
sua ipsius
rationes ar-
guere inter-
vallum po-
nendum
esse: ortum
confusionem
loilas ita:]
regno pul-
sus Anysis
ab hoste,
annis 1 post
ex insula
Elbone
progressus,
iterum im-
perat ab a.
954: Elbo
insula om-
nibus latuit
annos plus
D, usque
ad Amyr-

ΜΕΤΑ ΔΕ ΤΟΥΤΟΝ, ΒΑΣΙΛΕΥΣΑΙ ἄνδρα τυφλὸν ἐξ Ἀνύ-
σιος ^a πόλιος, τῷ ὄνομα Ἄνυσιν εἶναι. ἐπὶ τούτου βασι-
λεύοντος ἐλάσαι ^b ἐπ' Αἴγυπτον χειρὶ πολλῇ ^c Αἰθίοπας 20
τε καὶ Σαβακῶν ^d τὸν Αἰθίοπων βασιλέα· τὸν μὲν δὴ
τυφλὸν τοῦτον οἴχεσθαι φεύγοντα ἐς τὰ ἔλεα· τὸν δὲ
Αἰθίοπα βασιλεύειν Αἰγύπτου ἐπ' ἔτεα πεντήκοντα· ἐν
3 τοῖσι αὐτὸν τάδε ἀποδεξασθαι. ὅκως τῶν τις Αἰγυπτίων
^e ἀμάρτοι τι, κτείνειν μὲν αὐτῶν οὐδένα ἐθέλειν· τὸν δὲ 25
κατὰ μέγαθος τοῦ ἀδικήματος ^f ἐκάστῳ ^h δικάζειν, ἐπι-
τάσσοντα ⁱ χώματα χεῖν πρὸς τῇ ἐωυτῶν πόλι, ὅθεν
ἕκαστος ἦν τῶν ^k ἀδικούντων. καὶ οὕτω ἔτι αἱ πόλεις
4 ἔγένοντο ὑψηλότεραι· τὸ μὲν γὰρ πρῶτον, ἐχώσθησαν
ὑπὸ τῶν τὰς διώρυχας ^m ὀρυζάντων, ἐπὶ Σεσωστρίος βα- 30
σιλέος· δεύτερα δὲ, ἐπὶ τοῦ Αἰθίοπος ⁿ καὶ κάρτα ὑψη-
5 λαὶ ἐγένοντο. Ἵψηλέων δὲ καὶ ἐτέρων ^o τασσομένων ἐν
τῇ Αἰγύπτῳ ^p πολίων, ὥς ἐμοὶ δοκεῖ, ^q μάλιστα μὲν
Βουβάστι πόλι ἐξεχώσθη, ἐν τῇ καὶ ἱρὸν ἐστὶ Βουβάστιος

^a πρὸς σχοῖτο P. προσέχοιτο V.S.
πρόσχοιτο edd. πρόσχοιτο Schæfer.

137.

^a Sic S.V.K.F. Paris. πόλιος
Ald.

^b Sic M.P.K.F.b.d. ἐς Αἴγ.
Ald. V.R.a.c. χειρὶ πολλῇ ἐς S.

^c Αἰθίοπά τε καὶ Σαβακὸν S.V.
Αἰθίοπά Ald.

^d Sic F. Vulgo τῶν Αἰθ. β.
cum S.

^e τι omi. S.V. ἀμάρτη τι F.

^f αὐτὸν S.V.

^g ἐκάστου P.K.F.

^h δικάζοντα ἐπιτάσσειν F.m. sec.

ⁱ χώματα χεῖν citat Suid. in
χώματα.

^k οἰκούντων S.V. Vall.

^l ἐγένοντο C.

^m ὀρυζάντων om. S.V.

ⁿ καὶ κάρτα M.K.P.V.S.F.a.b.
καὶ om. c.d. vulg.

^o γενομένων S.V. Vall.

^p Sic K.F. Paris. πολίων
vulgo.

^q Sic M.K.P. et F. ubi πόλις.
μάλιστα ἢ ἐν Βουβάστι πόλις S.V.
A.B.R. Ald. Mox ἱερὸν S.

- 6 ἀξιαπηγητότατον. μέζω μὲν ἴ γὰρ ἄλλα, καὶ πολυδα- 35
 πανώτερά ἐστι ἱρά· ἡδονῇ δὲ ιδέσθαι οὐδὲν τούτου μᾶλ-
 λον. ἡ δὲ Βούβαστις, κατὰ Ἑλλάδα γλῶσσαν, ἐστὶ
 138 Ἄρτεμις. Τὸ δὲ ἱρὸν αὐτῆς ὧδε ἔχει. πλὴν τῆς ἐσόδου,
 τὸ ἄλλο ἡσός ἐστι· ἐκ γὰρ τοῦ Νείλου διώρυχες ἐσέ-
 χουσι, οὐ^α συμμίσγουσαι ἀλλήλησι, ἀλλ' ἄχρι τῆς ἐσό- 40
 δου τοῦ ἱροῦ ἐκατέρῃ ἐσέχει· ἡ μὲν, τῇ περιρρέουσα, ἡ δὲ,
 τῇ εὖρος εἰῶσα ἐκατέρῃ ἐκατὸν ποδῶν, δένδροσι κατὰ-
 2 σκιος. τὰ δὲ προπύλαια, ὕψος μὲν δέκα ὀργυιέων ἐστὶ,
 τύποισι δὲ ἐξαπήχεσι ἐσκευάδεται ἀξίοισι λόγου. εἶν δ'
 ἐν μέσῃ τῇ πόλει τὸ ἱρὸν, κατοραῖται πάντοθεν περιϊόντι· 45
 αἶτε γὰρ τῆς^β πόλιος μὲν ἐκκεχωσμένης ὑψοῦ, τοῦ δ'
 ἱροῦ οὐ κεκινήμενου, ὡς ἀρχῆθεν ἐποιήθη, ἐσοπτόν ἐστι.
 3 περιβέει δ' αὐτὸ αἵμασι^γ ἐγγεγλυμμένη τύποισι. ἐστὶ
 δὲ ἔσθθεν^ε ἄλσος δενδρέων μεγίστων, πεφυτευμένον περὶ 50
 νηὸν μέγαν, ἐν τῷ δὴ τῷγαλμα ἐνι. εὖρος δὲ καὶ μῆκος
 4 τοῦ ἱροῦ^ε πάντα σταδίου ἐστί. κατὰ μὲν δὴ τὴν ἐσοδον,
 ἐστρωμένη ἐστὶ ὁδὸς λίθου ἐπὶ σταδίους τρεῖς μάλιστά
 κη, διὰ τῆς ἀγορῆς φέρουσα ἐς τὸ πρὸς ἡῶ. εὖρος δὲ, ὡς
^β τεσσέρων πλεῦρων τῇ δὲ καὶ ἰτῇ τῆς ὁδοῦ δένδρεα 55
 οὐρανομήκεα πέφυκε· φέρει^κ δ' ἐς Ἑρμῆω ἱρόν. τὸ μὲν
 139 δὴ ἱρὸν τοῦτο^ι οὕτω ἔχει. Τέλος δὲ τῆς ἀπαλλαγῆς τοῦ
 2 Αἰθίοπος ὧδε ἔλεγον γενέσθαι. ὅψιν ἐν τῷ ὕπνῳ τοιήνδε
 ἰδόντα αὐτὸν, οἴχεσθαι φεύγοντα· ἐδόκεε οἱ ἄνδρα ἐπι-

teum fu-
 gientem a.
 171
 450: inter-
 vallum :
 Sabaco Æ-
 thiops, ab
 a. 765 ad
 715: delicta
 non punit
 morte: ad
 aggeratio-
 nibus tollit
 solum ad
 urbes al-
 tius: des-
 criptio
 templi Dia-
 nm.

Sabaconis
 territi som-
 nio disces-
 sus ex Æ-
 gypto.

^α Sic M.K.P.S.V.F. Paris. γὰρ
 καὶ ἄλλα vulgo.

138.

^α συμμίσγωνται F.

^β Sic V.S.K.P. πόλεος edd.
 vett.

^γ ἐκκεχυμένης Ald. ἐγκεχωσ. S.V.

^δ ἔσοπτον M.K.P.S. ἔσοπρον F.
 ἔσοπτρον Ald.

^ε μὲν ἄ. S.V.

^ε Sic F.b. πεφυτευμένων vulg.

^ε πάντα S. Mox ὁδὸς λίθου
 ἐστιν S.

^η τεσσάρων F.

^ι τῇδε d.

^κ Sic Ald. S.V. Paris. ἐς om.

M.K.P.F.

^ι οὕτως F.S.

Elbo In-
sula.

140

στάντα συμβουλευέιν, ^a τοὺς ἱρέας τοὺς ἐν Αἰγύπτῳ συλ- 60
³ λῆξαντα πάντας, μέσους ^b διαταμέειν· ἰδόντα δὲ τὴν
ὄψιν ταύτην λέγειν αὐτὸν, ὡς πρόφασιν οἱ ^c δοκεῖσι ταύτην
τοὺς θεοὺς ^d προδεικνύναι, ἵνα ἀπεβήσας περὶ τὰ ἱρὰ,
κακὸν τι πρὸς θεῶν ἢ πρὸς ἀνθρώπων λάβοι· οὐκ ἔστι
^e ποιήσειν ταῦτα· ἀλλὰ γὰρ οἱ ἐξεληλυθέναι τὸν χρόνον, ⁶⁵
⁴ ὅκόσον κεχρῆσθαι ἄρξαντα Αἰγύπτου ^f ἐκχωρήσειν. ἐν
γὰρ τῇ Αἰθιοπίᾳ εἰσὶν αὐτῷ τὰ μαντήϊα, τοῖσι χρέωνται
Αἰθίοπες, ἀνεῖλε, ^h ὡς δέοι αὐτὸν Αἰγύπτου βασιλεύσαι
ἕτεα πεντήκοντα. ὡς ὦν ὁ χρόνος οὗτος ἐξῆι, καὶ αὐτὸν
ἢ ὄψις τοῦ ἐνυπίου ἐπετάρασσε, ἐκὼν ⁱ ἀπαλλάσσεται ⁷⁰
ἐκ τῆς Αἰγύπτου ὁ ^k Σαβακὼς. Ὡς δ' ἄρα οἴχεσθαι
τὸν Αἰθίοπα ἐξ Αἰγύπτου, αὐτίς τὸν τυφλὸν ^l ἄρχειν, ἐκ
τῶν ἐλέων ἀπικόμενον· ἐνθα πεντήκοντα ἕτεα, ἦσαν χῶ-
² στας σποδῶ τε καὶ γῇ, οἴκε. ὅπως γὰρ οἱ φοιτᾶν σῖτον
ἄγοντας Αἰγυπτίων ὡς ἐκάστοισι προστετάχθαι ^b σιγῇ ⁷⁵
τοῦ Αἰθίοπος, ἐς ^c τὴν δωρεὴν κелеύειν σφέας καὶ ^d σπο-
³ δον κομίζειν. ταύτην ^e τὴν ἦσαν οὐδεὶς πρότερον ἐδυνάσθη
Ἀμυρταίου ἐξευρεῖν· ἀλλὰ ἕτεα ἐπὶ πλείῳ ἢ ἑπτακόσια
οὐκ οἶοί τε ἦσαν αὐτὴν ἀνευρεῖν οἱ πρότεροι γενομένοι βα- ^{1;}

139.

^a Citat Gregorius Dial. Ion.

67.

^b Sic M.K.P. διατάμνειν Gre-
gor. διαταμεῖν F. διαταμεῖν Al.
S. Valckenærius: "Ionice, ut
"τάμνειν, scribebatur στράφειν et
"τράπειν. Sed Dorica sunt, ut
"puto, τράφειν et τράχειν: hoc
"rarius, et Grammaticis tantum
"observatum."

^c δοκεῖν P.K.F.b.d.

^d παραδεικνύναι b.

^e ποιήσει F.

^f ὅσον S.V. qui mox ἄρχοντα
pro ἄρξαντα.

^g ἐκχωρήσειν M.K.P.S.V.F.a.

b.d. ἐκχωρεῖν edd. vett. c.

^h ὁ θεὸς οἱ S.V.

ⁱ ἀπαλλάσσεται F.c.d.S. Ald.

^k Σαβακὼς S.V.

140.

^l ἄρχειν om. F.

^b Cf. Thomas M. in v.

^c τὴν om. ed. Wessel.

^d σπονδὸν S.

^e τὴν om. d. Dedi mox βασι-
λέες cum S.

σιλέες Ἀμυρταίου· ὄνομα δὲ ταύτῃ τῇ νήσῳ Ἑλβά⁸⁰
μέγαθος ⁸δ' ἐστὶ πάντῃ δέκα σταδίων.

- 141 Μετὰ δὲ ταῦτον, βασιλεῦσαι τὸν ἱρέα τοῦ Ἡφαίστου,
τῷ ὀνόματι εἶναι Σεθών· τὸν ἐν ἀλογίῃσι ἔχειν παραχρη-
σάμενον τῶν μαχίμων Αἰγυπτίων, ὡς οὐδὲν δεσόμενον
αὐτῶν· ἄλλα τε δὴ ἄτιμα ποιῶντα ἐς αὐτοὺς, καί⁸⁵
σφεας ἀπελίσθαι τὰς ἀρούρας, τοῖσι ἐπὶ τῶν ^απρωτέρων
βασιλέων δεδόσθαι ^βἐξαιρέτους ἐκάστῳ δώδεκα ἀρούρας.
2 μετὰ δὲ, ^εἐπ' Αἴγυπτον ἐλαύνειν στρατὸν μέγαν Σανα-
χάριβον βασιλέα ^δἈραβίων τε καὶ Ἀσσυρίων. οὐκ ἔ-
στιν ἐθέλειν τοὺς μαχίμους τῶν Αἰγυπτίων βοηθεῖν· τὸν⁹⁰
δὲ ἱρέα ἐς ἀπορίην ^εἀπειλημένον, ἐσελθόντα ἐς τὸ μέγα-
ρον, πρὸς τῷγαλμα ^εἀποδύρεσθαι οἷα κινδυνεύει παθεῖν.
3 ἐλοφυρόμενον ^δἄρα μιν ἐπελθεῖν ὕπνον, καὶ οἱ δόξαι ἐν
τῇ ^εᾧψι, ἐπιστάντα τὸν θεὸν θαρσύνειν, ὡς οὐδὲν πείσεται
ἄχαρι ἀντιάζων τὸν Ἀραβίων στρατόν· αὐτὸς γάρ οἱ⁹⁵
4 ^βπέμψειν τιμωροὺς. τούτοις ^δἤ μιν πίσυνον ^κτοῖσι
ἐνυπνίοις, παραλαβόντα Αἰγυπτίων τοὺς βουλομένους οἱ
ἔπεισθαι, στρατοπεδεύσασθαι ἐν Πηλουσίῳ· ταύτῃ γάρ
εἰσι αἱ ἐσβολαί· ἔπεισθαι δὲ οἱ τῶν μαχίμων μὲν οὐδένα

Sethon,
Vulcani sa-
cerdos, rex
ab a. 715
ad 671 :
militarem
ordinem
secus trac-
tat : belli
a Sanacha-
ribo illati
a. 712 exitus
memorabi-
lis.

¹ Ἑλκῶ P. Eton. b. Ἑλκῶ d. vid. Steph. Byz. in v.

² Sic V.P.M.K.F.a. δὲ om. c. edd. vett. δὲ absque ἐστὶ S.

141.

^α πρόσθεν V.S. Mox βασιλέων F.S.

^β ἐξαιρέτως S. cum vulg. consentit Eustath. II. β'. p. 210, 1. = 159, 2.

^ε ἐπ' Αἴγυπτον P. e corr. F. Parum refert : prius significat contra, adversus Ægyptum ; alterum Ægyptum versus. SCHW.

^δ Vid. Joseph. Antiq. X. 1, 4. Eustath. II. α'. p. 35, 2 = 26, 35.

Mox οὐκ ἔστι S.

^ε Ita legendum docuit Wesseling. conferens ἀπειληθέντα ἐς ἀπορίην I. 24. Addit Schweighæuser. VIII. 109. IX. 34. ἀπειλημένον F.S. et al. cum edd.

^δ Sic S.M.K.P.F. Paris. ἀποδύρεσθαι Ald. al. Mox κινδυνεύει S.

^ε ᾧψι M.P.K. ᾧψι S.F. al. Tum θαρσύνειν S. et τῶν Ἀραβίων.

^β πέμψει P.K. πέμψει F.d.

^κ Sic P.K.M.V.S.F.a.b.d. μὲν δὴ c. Ald.

^κ τοῖσι Αἰγυπτίοις S.V. Mox Αἰγυπτίοις F. pr. m.

ἀνδρῶν, καπήλους δὲ, καὶ ¹χειρώνακτας, καὶ ἀγοραίους
 5 ἀνθρώπους. ἐνθαῦτα ἀπικομένους, τοῖσι ἐναντίοις αὐ-
 τοῖσι ἐπιχυθέντας νυκτὸς μῦς ^mἀρουραίους, κατὰ μὲν
 φαγέειν τοὺς φαρετρεῶνας ⁿαὐτῶν, κατὰ δὲ τὰ τόξα·
 πρὸς δὲ, τῶν ἀσπίδων τὰ ὄχανα, ὥστε τῇ ὑστεραίῃ φευ-
 6 γόντων σφέων, ^oγυμνῶν ὅπλων, πεσέειν πολλούς. καὶ 5
 ὣν οὗτος ὁ βασιλεὺς ἔστηκε ^pἐν τῷ ἱρῷ τοῦ Ἡφαίσ- 173
 του λιθίνος, ἔχων ἐπὶ τῆς χειρὸς μῦν, λέγων διὰ γραμ-
 μάτων τάδε· ΕΣ ΕΜΕ ΤΙΣ ὈΡΕΩΝ, ΕΤΣΕΒΗΣ
 ΕΣΤΩ.

I 42

legui Æ-
 gyptii a
 Æene ad
 Iethonem
 etas, anno-
 um 1564:
 ntra id
 empus ini-
 ium vagi
 oni bis in
 estatem,
 is in hie-
 nem inci-
 lisce.

Ἐς μὲν τοσούδε τοῦ λόγου Αἰγύπτιοί τε καὶ ^aοἱ ἱερεῖς 10
 ἔλεγον, ἀποδεικνύντες, ἀπὸ τοῦ πρώτου βασιλέως ἐς τοῦ
 Ἡφαίστου τὸν ἱεῖα τοῦτον τὸν τελευταῖον βασιλεύσαντα
^bμία τε καὶ τεσσεράκοντα καὶ τριηκοσίας ἀνθρώπων
 γενεὰς γενομένας, καὶ ἐν ταύτῃσι ἀρχιρέας καὶ βα-
 2 σιλέας ἑκατέρους τοσούτους γενομένους. καὶ τοι τριη- 15
 κόσαι μὲν ^cἀνδρῶν γενεαὶ δυνάται μύρια ἕτεα· γενεαὶ
 3 γὰρ τρεῖς ἀνδρῶν, ἑκατὸν ἑτέα ἔστι. μῆς δὲ καὶ τεσ-
 σεράκοντα ^dἐτι τῶν ἐπιλοίπων ^eγενέων, αἱ ἐπῆσαν τῇσι
 τριηκοσίῃσι, ἔστι τεσσεράκοντα καὶ τριηκόσια καὶ χίλια
 4 ἕτεα. οὕτω ἐν μυρίοις τε ἕτεσι καὶ χιλίοις, ^fκαὶ πρὸς, 20
 τριηκοσίοις τε καὶ τεσσεράκοντα, ἔλεγον θεὸν ἀνθρω-
 ποιῶν οὐδένα γενέσθαι· οὐ ^gμέντοι οὐδὲ πρότερον, οὐδὲ

¹ χειρώνακτας S.V.^m ἀρουραῖους S.V.ⁿ αὐτῶν] αὐτῶν F.S.^o Sic S.V. Ald. R.a.c. Eu-
 stath. γυμνῶν ἀνέπλων M.P.K.F.
 b.d.^p ἐν om. S.V. Mox τῆς om. S.
 142.^a οἱ om. S.V.^b μίαν] μίαν S.F. qui mox τεσ-
 sar. Paulo post, ἀρχιρέας S. et

τοσούτους ἑκατέρους.

^c γενεαὶ ἀνδρῶν P.K.S.V. cf.
 Eustath. II. α'. p. 97, 31=73,

22. Supra τῶν om. S.

^d ἐπὶ τῶν P.K.F.d.^e γενέων M.P.K.V.S.F. Paris.γενέων edd. vett. Mox οὕτως ἐν
 μυρίοις ἕτεσι τε S.^f Sic S.V.b.d. cf. Wessel. ad
 I. 156. πρὸς al. om.^g μὲν οὐδὲ S.V.

ὑστερον ἐν τοῖσι ὑπολοίποισι Αἰγύπτου βασιλεῦσι γενο-
 5 μένοισι, ἔλεγον ^h τοιοῦτον οὐδέν. Ἐν τοίνυν τούτῳ τῷ
 χρόνῳ ⁱ τετράκις ἔλεγον ἐξ ἡβέων τὸν ἥλιον ἀνατεῖλαι· ²⁵
^k ἔθα τε νῦν καταδύεται, ἐνθεῦτεν δὲ ^l ἐπαντεῖλαι· καὶ
 ἔθεν νῦν ^m ἀνατέλλει, ἐθαῦτα δὲ ⁿ καταδύναι· καὶ
 οὐδὲν τῶν κατ' Αἴγυπτον ὀὐκ ἐκ ταῦτα ἐτεροιοῦσθαι, οὔτε
 τὰ ^p ἐκ τῆς γῆς, οὔτε τὰ ἐκ τοῦ ποταμοῦ σφί γινόμενα,
 οὔτε τὰ ἀμφὶ νάουσους, οὔτε τὰ κατὰ τοὺς θανάτους. ³⁰

143 Πρῶτον δὲ Ἑκαταίῳ τῷ λογοποιῶ ἐν ^a Θήβῃσι ^b γενεη-
 λογήσαντί τε ἑαυτὸν, καὶ ἀναδήσαντι τὴν πατρίην εἰς ἐκ-
 καιδέκατον θεὸν, ἐποίησαν οἱ ἱερεῖς ^c τοῦ Διὸς, οἷόν τι καὶ
 2 ἐμοὶ ^d οὐ γενεηλογήσαντι ἑμᾶυτόν. ἐσαγαγόντες εἰς τὸ
 μέγαρον ἔσω, ἐὼν μέγα, ἐξηριθμέον δεικνύντες κολοσσούς ³⁵
 ξυλίνους τοσοῦτους ὅσους περ εἶπον· ἀρχιερεὺς γὰρ ἕκασ-
 τος αὐτοῖσι ^e ἴσταται ἐπὶ τῆς ἑαυτοῦ ζώης ^f εἰκόνα ἑαυτοῦ.
 3 ἀριθμέοντες ὦν, καὶ δεικνύντες οἱ ἱερεῖς ἐμοὶ, ἀπεδείκνυσαν
 παῖδα πατρὸς ^g ἑαυτῶν ἕκαστον ἑόντα, ἐκ τοῦ ἁγχιστα
 ἀποθανόντος τῆς εἰκόνος ^h διεξιόντες διὰ πασέων, ἕως οὗ ⁴⁰
 4 ἀπέδεξαν ἀπάσας αὐτάς. Ἑκαταίῳ δὲ γενεηλογήσαντι
 ἑαυτὸν, καὶ ⁱ ἀναδήσαντι εἰς ἐκκαιδέκατον θεὸν, ἀντεγενεη-
 λόγησαν ἐπὶ τῇ ἀριθμήσει, οὐ δεκόμενοι παρ' αὐτοῦ ἀπὸ

Hecateum
 gloriantem
 de origine
 divina, re-
 fellunt sa-
 cerdotes
 Ægyptii:
 summo-
 rum sacer-
 dotum co-
 lossi Thebis
 in templo
 cccxlv;
 Piromis ex
 Piromide.

174

^h οὐδὲν τοιοῦτο aut τοιοῦτον P.K. S.V.F.

ⁱ Citat Thomas M. v. 'Εξ.

^k ἔθα τε—ἐπαντεῖλαι om. S.V.

^l ἐπαντεῖλαι b.

^m Sic M.P.K.V.S.F. Paris. ἀντέλλει edd. vett. cum Schæfero.

ⁿ καταβῆναι c. Ald.

^o ὑπὸ ταῦτα om. d.

^p ἀπὸ γῆς S. et mox ἀπὸ τοῦ πο-
 ταμοῦ.

143.

^a Θήβῃσι F.

^b Sic a. τε vulgo om. post
 ἀναδήσαντι inseruit Ald. ἀναδή-

σαντά τι F. γενεηλογήσαντι τὴν
 πατρίην mediis om. S.

^c τοῦ Διὸς om. d.

^d Sic Vall. M.P.K.R.S.F. Pa-
 ris. συγγενηλογ. edd. vett. Mox
 ζώης S.

^e Sic M.P.K.F.b.d. ἰστᾶ S.V.
 a.c. Ald.

^f εἰκόνας b. Mox μοι S.

^g ἑαυτῶν ἕκαστον S.P.V.F. Pa-
 ris. ἕκαστον ἑαυτὸν vulgo.

^h διεξιόντες om. V.S. διὰ—αὐ-
 τὰς om. M.P.K.F. Mox εἰς αὐ S.

ⁱ ἀναδήσαντι ἑαυτὸν F. Mox γε-
 νέσθαι ἀπὸ θεοῦ S.

5 θεοῦ γενέσθαι ἄνθρωπον. ἀντεγενεολόγησαν δὲ ὧδε, φά-
μενοι ἕκαστον τῶν κολοσσῶν Πίρωμιν ἐκ Πιρώμιος γε- 48
γονέναι. ¹ἔς δὲ τοὺς πέντε καὶ τεσσεράκοντα καὶ τριηκο-
σίους ^m ἀπέδεξαν κολοσσούς Πίρωμιν ἐκ Πιρώμιος γε-
νόμενον, καὶ οὔτε ἐς θεόν, οὔτε ἐς ἥρωα ἀνέδησαν αὐτούς.

6 Πίρωμις δέ ἐστι κατ' Ἑλλάδα γλῶσσαν καλὸς κάγα-
θός. Ἡδὴ ὧν, τῶν αἱ εἰκόνες ἦσαν, τοιούτους ἀπεδείκνυ- 50
σάν σφεας πάντας ἔοντας, θεῶν δὲ πολλὸν ^a ἀπαλ-
² λαγμένους. τὸ δὲ πρότερον τῶν ἀνδρῶν ^b τούτων θεοὺς
εἶναι τοὺς ἐν Αἰγύπτῳ ἄρχοντας, ^c οἰκέοντας ἅμα τοῖσι
ἀνθρώποισι· καὶ τούτων αἰεὶ ἓνα τὸν ^d κρατέοντα εἶναι·
³ ὕστατον δὲ αὐτῆς βασιλεῦσαι Ὀρον τὸν Ὀσίριος παῖδα, 55
τὸν Ἀπόλλωνα Ἑλληνες ὀνομάζουσι· τούτον, ^e καταπαύ-
σαντα Τυφῶνα, βασιλεῦσαι ὕστατον Αἰγύπτου. Ὀσίρις
δὲ ἐστὶ Διόνυσος κατὰ Ἑλλάδα γλῶσσαν.

Ἐν Ἑλληνιστίν μιν νυν νεώτατοι τῶν θεῶν νομίζονται εἶναι
^a Ἡρακλῆς τε καὶ Διόνυσος καὶ Πάν· παρ' Αἰγυπτίοισι 60
δὲ Πάν μὲν ἀρχαῖος πατήρ, καὶ τῶν ὀκτὼ ^b τῶν πρώτων
λεγομένων θεῶν Ἡρακλῆς δὲ τῶν δευτέρων, τῶν δώδεκα
λεγομένων εἶναι· Διόνυσος δὲ, τῶν τρίτων, οἱ ἐκ τῶν

I 44
Olim Dii
reges: quo-
rum postre-
mi Osiris,
Typhon et
Oros: Oai-
rin Bac-
chum esse;
Orum, A-
pollinem.

I 45
Vetustissi-
mam apud
Ægyptios
setatem
esse Panis:
mediam,
Herculis;
[2, 43] mi-

^k ἐκάστη S.V. Vall.

¹ ἐς ἐκαστούς S.V.

^m ἀπὸ γενεολογίας αὐτοῦ S.V. Vall.
Mox Πίρωμιν ἐκ Πιρώμιος γενόμενον
S.V. Vall. Vulgo Πίρωμιν ἐκπο-
μαζόμενον cum F. Paris.

144.

^a ἀπὸ λαγμένων S.V. Athenag.
Legat. c. 24. Supra πάντας om.
Athenag.

^b τούτων om. d.

^c Sic S.V. Vall. d. Vulgo οὐκ
ἔντας. cf. c. 156. "Apud Athe-
nagoram οὐκ ἔντας editur: sed
"nescio an hoc ab editoribus
"ex vulgatis Herodoti libris

"illi sit obtrusum: in latina
"quidem versione Gesneri le-
"gitur, una cum hominibus ha-
"bitantes." SCHWEIGH. οὐκ ἔν-
τας Athenagoræ mss. Oxon.

^d κρατέοντα S.V.

^e ὕστερον Athenag. Steph. marg.

^f Cf. Eustath. II. β' p. 346,
17 = 262, 8. ζ'. p. 629, 39 =
484, 49.

145.

^a Vid. Plutarch. II. p. 857.
Arrian. Anab. II. 16.

^b τῶν πρώτων λεγομένων om. S.V.
θεῶν εἶναι Ald. c. qui mox om.
εἶναι ante Διόνυσος.

2 ²δυώδεκα θεῶν ἐγένοντο. Ἡρακλεῖ μὲν δὴ ὅσα αὐτοὶ Αἰ- 65
 γύπτιοί φασι εἶναι ἔτεα ἐς Ἑμασιν βασιλέα, δεδήλωταί
 μοι πρόσθε· Πανὶ δὲ ἔτι τούτων ἑπλέοντα λέγεται εἶναι,
 Διονύσω δ' ἐλάχιστα τούτων· καὶ τούτῳ πεντακισχίλια
 3 καὶ μύρια λογιζονται εἶναι ἐς Ἑμασιν βασιλέα. καὶ
 ταῦτα Αἰγύπτιοι ἀτρεκέως φασὶ ἐπίστασθαι, αἰεὶ τε 70
 4^d λογιζόμενοι, καὶ αἰεὶ ἀπογραφόμενοι τὰ ἔτεα. Διο-
 νύσω μὲν νῦν τῷ ἐκ Σήμελης τῆς Κάδμου λεγομένῳ γε-
 νέσθαι, κατὰ ἑξακόσια ἔτεα καὶ χίλια μάλιστα ἐστὶ ἐς
 ἐμέ· Ἡρακλεῖ δὲ τῷ Ἀλκμήνης, κατὰ εἰνακόσια ἔτεα· 175
 5 Πανὶ δὲ τῷ ἐκ Πηνελόπης, (ἐκ ταύτης γὰρ καὶ Ἑρμείω 75
 λέγεται γενέσθαι ὑπὸ Ἑλλήνων ὁ Πάν·) ἐλάσσω ἔτεά
 ἐστὶ τῶν Τρωϊκῶν, ^εκατὰ τὰ ὀκτακόσια μάλιστα ἐς
 146 ἐμέ. Τούτων ὧν ἀμφοτέρων πάρεστι χρᾶσθαι τοῖσι τις
 πείσεται λεγομένοις μᾶλλον· ἐμοὶ δ' ὧν ἡ περὶ ^ααὐτῶν 80
 2 γνώμη ἀποδέδεκται. εἰ μὲν γὰρ φανεροὶ τε ἐγένοντο καὶ
 κατεγύρασαν καὶ οὗτοι ἐν τῇ Ἑλλάδι, κατάπερ ^βἩρα-
 κλέης ὁ ἐξ Ἀμφιτρύωνος γενόμενος, καὶ δὴ καὶ Διόνυσος
 ὁ ἐκ Σήμελης, καὶ Πάν ὁ ἐκ Πηνελόπης γενόμενος, ἔφη
 ἂν τις, καὶ τούτους ἄλλους, ^γἄνδρας γενομένους, ἔχειν 85
 3 τὰ ἐκείνων οὐνόματα τῶν προγγονότων θεῶν. νῦν δὲ Διό-
 νυσόν τε λόγουσι οἱ Ἕλληνες, ὡς αὐτίκα γενόμενον ἐς τὸν
 μηρὸν ^δἐνεγράψατο Ζεὺς, καὶ ἤνεικε ἐς Νύσαν τὴν ὑπὲρ
 Αἰγύπτου εἶσαν ἐν τῇ Αἰθιοπίῃ· καὶ Πανὸς γε περὶ οὐκ

nimam,
 Bacchi;
 apud Græ-
 cos Bac-
 chus natus
 circiter an.
 1544;
 Hercules,
 circiter an.
 1384;
 Pan, tem-
 pore aliquo
 post an.
 1284.

Herodoti
 Ægyptio-
 rum opinio
 de ortu bo-
 rum Deo-
 rum apud
 Græcos.

^c πλείονα P.K.F. πλέονα τούτων S.

^d ψηφίζόμενοι gl. in P.

^e Sic M.K.P. ἔτεα om. S. al.
 ἐννακόσια S. Ἡρακλεῖ δὲ usque ad
 fin. cap. om. F.

^f Sic plerique cum Eustath.
 Od. β. p. 1435. 57=82, 18. ἐκ
 om. S.V.

^g τὰ om. Ald. b.d.V.S.F. m.
 sec.

146.

^a αὐτέων] αὐτῶν F.S.

^b Ἡρακλῆς F.a.

^c Sic F. Vulgo γενομένους ἄν-
 δρας Mox νῦν τε S.

^d ἀνεγράψατο S. Eustath. Dio-
 nys. 1153. ἐγράψατο K. ἐράψατο
 F. Mox Νύσαν S.V.P.K.F. Pa-
 ris. Νύσαν vulgo cum Eu-
 stath.

ἔχουσι εἰπεῖν ὅκη ἐτράπετο γενόμενος. ἔθλα μοι ὦν γέ-90
γονε, ὅτι ὕστερον ἐπύθοντο οἱ Ἕλληνες τούτων τὰ οὐνό-
ματα, ἢ τὰ τῶν ἄλλων θεῶν· ἀπ' οὗ δὲ ἐπύθοντο χρόνου,
ἀπὸ τούτου γενεολογέουσι αὐτῶν τὴν γένεσιν. Ταῦτα μὲν
νυν αὐτοὶ Αἰγύπτιοι λέγουσι.

I 47

Notitia re-
rum in Æ-
gypto de-
hinc gesta-
rum, jam
certior:
xii reges
creati ab a.
671, Ægyptum in totidem partes divisam regunt: eorum inter se pacta, et metus ex oraculo.

Ἄσα δὲ οἱ ἄτε ἄλλοι ἄνθρωποι καὶ Αἰγύπτιοι λέ-95
γουσι, ὁμολογέοντες τοῖσι ἄλλοις, κατὰ ταύτην τὴν
χώρην γενέσθαι, ταῦτ' ἤδη φράσω· προσέσται δέ τι ἂν
τοῖσι καὶ τῆς ἐμῆς ὄψιος. Ἐλευθερωθέντες Αἰγύπτιοι
μετὰ τὸν ἱρέα τοῦ Ἡφαίστου βασιλεύσαντα, (οὐδένα
γὰρ χρόνον οἷοί τε ἦσαν ἄνευ βασιλέως διαιτᾶσθαι,) ἐ-
στήσαντο δωδέκα βασιλέας, δωδέκα μοίρας δασά-
3 μνοι Αἴγυπτον πᾶσαν. οὗτοι ἐπιγαμίας ποιησάμενοι,
ἐβασίλευον, νόμοισι τοιοῖδε χρεώμενοι, μήτε καταίρειν
ἀλλήλους, μήτε πλεόν τι δίζησθαι ἔχειν τὸν ἕτερον τοῦ
4 ἐτέρου, εἶναι τε φίλους τὰ μάλιστα. τῶνδε δὲ εἵνεκα
τοὺς νόμους τούτους ἐποιεῦντο, ἰσχυρῶς περιστέλλον-
τες. ἐκέχρητό σφι κατ' ἀρχὰς αὐτίκα ἐνισταμένοισι ἐς
τὰς τυραννίδας “τὸν χαλκῆ φιάλῃ σπείσαντα ἑαυτῶν
“ ἐν τῷ ἱρῷ τοῦ Ἡφαίστου, τοῦτον ἀπάσης βασιλεύ-
“ σειν Αἰγύπτου.” ἑς γὰρ δὴ τὰ πάντα ἱρὰ συνελέ-
10 γοντο. Καὶ δὴ σφι μνημόσυνα ἔδοξε λιπέσθαι κοινῇ
δόξαν δέ σφι, ἐποίησαντο λαβύρινθον, ὀλίγον ὑπὲρ τῆς

I 48

Labyrin-
thum edi-

ἔθλα ὦν μοι ἐγένονεν S.V.

147.

ἄτε om. M.K.P.F. Wessel.

ḅ Sic S.M.K.P.F. Paris. αὐ-
τοῖς vulgo.

ἔθλα V. Mox βασιλέως cum S.

ḁ Sic S.V. Vulgo ἐς δ. μ. cf.
Valcken. ad VII. 121. Adde IV.
148. et Schæfer. ad Bosii Ellipse.
p. 683=427. SCHWEIGH.

ἔ Sic Reizius. τοιοῖδε M.S.V.

P.K. Vulgo τοιοῖδε.

ἑαυτῶν δὲ F.

ἔ ἐποιεῦντο F.

ḁ ἰσχυρῶς S.V. qui mox cum
F. ἐκέχρητο, probante Wessel. et
conferente c. 151. III. 64. VII.
220. ἐκέχρητο Ald.

ἑαυτῶν] αὐτῶν F. om. S.

ḁ ἐν τῷ] ἑν S.V.

ἑ ὥς γὰρ S. ὥς γὰρ V. ὥς γὰρ δὴ
τὰ πάντα ἐς ἱρὰ σ. Schæferus.

λίμνης τῆς ^aΜοίριος, κατὰ Κροκοδείλων καλεομένην πό-
 λιν μάλιστά κη κείμενον· τὸν ἐγὼ ἤδη ^bἶδον λόγου μέζω.
²εἰ γὰρ τις τὰ ἐξ Ἑλλήνων τείχεά τε καὶ ^cἔργων ἀπό- ¹⁵
 δεξιν συλλογίσαιτο, ἐλάσσονος πόνου ^dτε ἂν καὶ δαπά-
 νης φανείη εἶντα τοῦ λαβυρίνθου τούτου· καὶ τοὶ ἀξιόλο-
 γός γε καὶ ὁ ἐν Ἐφέσῳ ^eἐστὶ νηὸς, καὶ ὁ ἐν Σάμῳ·
 ἦσαν μὲν νυν καὶ αἱ πυραμίδες λόγου μέζονες, καὶ πολ-
 λῶν ἐκάστη αὐτέων Ἑλληνικῶν ἔργων καὶ ^fμεγάλων
 ἀνταξίη· ὁ δὲ δὴ λαβύρινθος καὶ τὰς πυραμίδας ὑπερ- ²⁰
³βάλλει. τοῦ γὰρ δυώδεκα μὲν εἰσι αὐλαὶ κατὰστεγοί,
 ἀντίπυλοι ἀλλήλησι, ἐξ μὲν πρὸς ^gβορέῳ, ἐξ δὲ πρὸς
 νότον τετραμμέναι συνεχεές· τοῖχος δὲ ^hἔξωθεν ὁ αὐτός
⁴σφεας περιέργει. οἰκήματα δ' ⁱἐνέστι διπλᾶ, τὰ μὲν, ²⁵
 ὑπόγαια, τὰ δὲ, μετέωρα ^jἐπ' ἐκείνοισι, τρισχίλια ἀριθ-
 μὸν, ^kπεντακοσίων καὶ χιλίων ἐκάτερα. τὰ μὲν νυν
 μετέωρα τῶν οἰκημάτων αὐτοὶ τε ^lὀρέομεν διεξιόντες, καὶ
 αὐτοὶ θεσπάμενοι λέγομεν· τὰ δὲ ^mαὐτῶν ὑπόγαια λό-
⁵γοισι ἐπυνθανόμεθα. οἱ γὰρ ἐπεστεῶτες τῶν Αἰγυπτίων ³⁰
 δεικνύναι αὐτὰ οὐδαμῶς ἤθελον, φάμενοι θήκας αὐτοῖσι
 εἶναι τῶν τε ἀρχὴν τὸν λαβύρινθον ⁿτοῦτον οἰκοδομησα-

176
 ficant, opus
 majus
 quam vel
 pyramides :
 ejus et py-
 ramidia
 quam ad-
 junctam
 habet, de-
 scriptio

148.

^a Μύριος S.V. Mox κροκοδείλου S.

^b εἶδον F.

^c ἔργα S. cf. Eustath. II. p. 286, 38=217, 5.

^d τὸ ἂν V. τὰ ἂν τῆς δαπάνης S.

^e νέος ἐστι S.V. Supra ἀξιόλο-
 γός δε (sic) S.

^f Sic S.K.P.V.M.F.b. μεγίσ-
 των R.a.c. Ald. Wessel. Mox αἱ
 αὐλαὶ S.

^g Sic M.P.K.F. Al. βορέην cum
 a.c.S.

^h ἔξωθεν om. S.V.

ⁱ Sic R.M.V.P.K.F. Paris. ἐπ'

ἐκείνησι S. Ald.

^k Videtur aut πεντακόσια καὶ
 χίλια corrigendum, aut tali quo-
 dam modo, πεντακοσίων καὶ χιλίων
 ἐκατέρων εἶντων. SCHWEIGH.

^l Sic Reizius e corr. Wesse-
 lingii, citantis II. 106. V. 40.
 Heraclitum Clement. Al. Strom.
 III. p. 520. cf. Koen. ad Gre-
 gor. Dial. Ion. 23. ὀρέομεν S.F.
 ὀρώμεν P.K. ὀρέομεν edd. pleræ-
 que.

^m αὐτέων] αὐτῶν F.S.

ⁿ ταύτων M.P.K. Vulgatum
 habent F.a.c. al.

6 μέγαν * βασιλέαν, καὶ τῶν ἱρῶν κροκοδείλων. οὕτω τῶν
 μὲν κάτω πέρι οἰκημάτων ἀκοῇ παραλαβόντες λέγομεν
 7 τὰ δὲ ἄνω, μέζονα ἀνδραπήτων ἔργων, αὐτοὶ ὀρέομεν. αἵ
 τε γὰρ ἔξοδοι διὰ τῶν ἰστεγίων, καὶ οἱ ἔλγμοι διὰ
 τῶν αὐλέων ἐόντες ποικιλαῦτατοι, θῶμα μυρίον παρείχοντο
 8 ἐξ αὐλῆς τε ἐς τὰ οἰκήματα διεξιῶσι, καὶ ἐκ τῶν οἰκη-
 μάτων ἐς παστάδας, ἑς στέγας τε ἄλλας ἐκ τῶν
 παστάδων, καὶ ἐς αὐλὰς ἄλλας ἐκ τῶν οἰκημάτων.
 9 εὐροφὴ δὲ πάντων τούτων, λθίη, κατάπερ οἱ τοῖχοι· οἱ
 δὲ τοῖχοι, τύπων ἐγγεγλυμμένων πλέοι. αὐλὴ δὲ ἑκάσ-
 τη, περίστυλος, λθῶ λευκῷ ἀρμοσμένου τὰ μάλιστα.
 10 τῆς δὲ γωνίης τελευτῶντος τοῦ λαβυρίνθου ἔχεται πυραμῖς
 τεσσαρακοντόργυιος, ἐν τῇ ἕζωα μεγάλα ἐγγεγλυπται·
 ὁδὸς δ' ἐς αὐτὴν ὑπὸ γῆν πεποιῖται.

149

Lacus Mœ-
 ridis, ipso
 labyrintho
 admirabi-
 lior: ejus
 magnitudo,
 situs, alti-
 tudo: pyra-
 mides in ea
 duæ, utra-
 que colos-
 sum ges-
 tans: men-
 sura inter-
 vallorum:
 quantus ex

Τῷ δὲ λαβυρίνθου τούτου ἐόντος τοιούτου, θῶμα ἔτι
 μέζον * παρέχεται ἡ Μοῖριος καλεομένη λίμνη, παρ' ἣν ὁ
 λαβυρίνθος οὗτος οἰκοδομῆται. τῆς τὸ περίμετρον τῆς πε-
 ρόδου εἰςὶ στάδιοι ἑξακόσιοι καὶ τρισχίλιοι, σχαίνων ἑξ-
 11 ἡκοντα ἐόντων ἴσῳ καὶ αὐτῆς Αἰγύπτου τὸ παρὰ θά-
 12 λασσαν. κέεται δὲ μακρὴ ἡ λίμνη πρὸς ὁ βορρῆν τε καὶ
 νότον, εὐστα βάθος, τῇ βαθυτάτῃ αὐτῇ ἐκωτῆς, πεντη-
 13 κοτόργυιος. ὅτι δὲ χειροποίητός ἐστι καὶ ὀρυκτὴ, αὐτὴ
 δηλοῖ. ἐν γὰρ μέσῃ τῇ λίμνῃ μάλιστα κη εὐστᾶσι δύο!

ο βασιλῆαν] βασιλέαν F.S.

ῖ Sic Reiz. ἱρῶμεν S.V. ὀρέα-
 μεν F. ὀρέομεν edd. pleræque.

α γένει V.S.

ῖ εἰλεγμένοι P.K.F. Mox πα-
 ρείχοντο S. et ἐς τὰς παστάδας.

ῖ ἐστεγασμένας ἄλλας, ἐκ τῶν
 παστ. δὲ ἐς τὰς αὐλὰς S. ἐστέγασ-
 ται V.

ῖ ἄλλας om. V. ed. Gron.

ῖ οἱ δὲ τοῖχον om. V.S. qui mox

τύπων γεγλυμ.

ῖ ἑκάστη—τῆς δὲ om. S.V.

ῖ ἕζωα S.V.P.

γ αὐτῶν—τοιούτου c. 149. om.
 S.V.

149.

α πάρεστιν ἡ Μοῖριος V.S.

ῖ βορρῆν V.S. Alii βορέην. Supra
 κέεται S.

ῖ αὐτῇ om. F.

πυραμίδες, τοῦ ὕδατος ὑπερέχουσai πενήκοντα ὀργυιάς
 ἑκατέρῃ, καὶ τὸ κατ' ὕδατος οἰκοδόμηται ἕτερον ^d τοσοῦτο·
 καὶ ἐπ' ἀμφοτέρῃσι ἔπεστι κολοσσὸς λίθινος, κατήμενος
 4 ἐν θρόνῳ. °οὕτω αἱ μὲν πυραμίδες εἰσὶ ἑκατὸν ὀργυιῶν,
 αἱ δ' ἑκατὸν ὀργυιαί ^e δίκαιαί εἰσι στάδιον ἑξαπλῆθρον· 60
^f ἑξαπέδου μὲν τῆς ὀργυιῆς μετρεομένης, καὶ τετραπή-
 χεος· ^h τῶν ποδῶν μὲν τετραπαλαιίστων ἐόντων, τοῦ δὲ
 5 πῆχους, ἑξαπαλαιίστου. Τὸ δὲ ὕδωρ τὸ ἐν τῇ λίμνῃ,
 αὐθιγενὲς μὲν οὐκ ἔστι· ἀνὼρος γὰρ δὴ δεινῶς ἐστὶ ταύ-
 τη· ἐκ τοῦ Νείλου δὲ κατὰ διώρυχα ἐσθῆκται, καὶ ἐξ 65
 μὲν μῆνας ἔσω ῥέει ἐς τὴν λίμνην, ἐξ δὲ μῆνας ἔξω ἐς τὸν
 6 Νεῖλον αὐτίς. καὶ ἐπεὰν μὲν ἐκρέῃ ἔξω, ἡ δὲ τότε τοὺς
 ἐξ μῆνας ἐς τὸ βασιλῆιον καταβάλλει ἐπ' ἡμέρην ἑκάσ-
 τὴν τάλαντον ἀργυρίου ἐκ τῶν ἰχθύων· ἐπεὰν δὲ ἐσὶ τὸ
 150 ὕδωρ ἐς αὐτὴν, εἴκοσι μνέας. Ἐλεγον δὲ οἱ ἐπιχώριοι 70
 καὶ ὡς ἐς τὴν Σύρτιν ^a τὴν ἐν Λιβύῃ ἐκδιδοῖ ἡ λίμνη αὕτη
 ὑπὸ γῆν, ^b τετραμμένη τὸ πρὸς ἐσπέρην ἐς τὴν ^c μεσό-
 2 γαιαν παρὰ τὸ ὅρος τὸ ὑπὲρ Μέρμφιος. Ἐπεὶ τε δὲ τοῦ
 ὀρύγματος τούτου οὐκ ὤρεον τὸν χεῖν οὐδαμοῦ ὄντα, 75
 ἐπιμελὲς γὰρ δὴ μοι ἦν, ^d εἰρόμην τοὺς ἀγχιιστα οἰκέον-
 3 τας τῆς λίμνης, ὅκου εἴη ὁ χεῖς ὁ ἐξορυχθεῖς. οἱ δὲ ἔφρα-
 σάν μοι ἵνα ἐξεφορήθῃ, καὶ εὐπετέως ἔπειθον· ἥδεα γὰρ
 λόγῳ καὶ ἐν Νίνῳ τῇ Ἀσσυρίῳ πόλει γενόμενον ^f ἕτερον

lacu pisci-
um pro-
ventus.

Lacum
subterra-
neo ventu
in Syrtin
exire: ter-
ram effos-
sam, jac-
tam esse
in Nilum:
fures qui
Sardanapa-
li thesauros
Nini com-
pilassent,
idem fe-
cisse.

^d Sic a. Vulgo τοσοῦτον cum S.

^e τοῦτ' S.V.

^f δίκαιαι om. V.S.

^g ἑξαπέδου S.V.M.P.K. ἑξαπέ-
δου Ald. F.a.c.

^h τῶν ποδῶν δὲ S.

ⁱ τῇ om. F.

150.

^a Sic V.S.a. Ald. τὴν ἐς Λιβύην
M.P.K.f.b. Gron. Wess.

^b τετρημένη F.

^c μεσογίαν S.V. Mox ὄρεον pro
ὤρεον S.

^d Sic Wessel. εἰρήμην V.S. ἡρό-
μην vulgo.

^e ἥδε γὰρ λόγον F. λόγον item
b.d.

^f Sic M.K.a.c. ἕτερον τοιοῦτον
P.S.V.F.b. ἕτερον τι τοιοῦτο Ald.
Schæfer.

4 τοιαῦτο. τὰ γὰρ ^ε Σαρδαναπάλλου τοῦ Νίνου ^β βασιλέως ⁸⁰
 χρήματα, ^ι ἔοντα μεγάλα, καὶ φυλασσόμενα ἐν θησαυ- ¹⁷⁸
 5 ροῖσι ^κ καταγαίοισι, ἐπενόησαν κλῶπες ἐκφορῆσαι. ἐκ
 δὴ ὧν τῶν σφετέρων οἰκίων ἀρξάμενοι οἱ κλῶπες, ὑπὸ
 6 γῆν ^ι σταθμεύοντες ἐς τὰ βασιλῆα οἰκία ^μ ὄρυσσον. τὸν
^ν δὲ χοῦν τὸν ^ο ἐκφορεόμενον ἐκ τοῦ ὀρύγματος, ὅπως ⁸⁵
^ρ γένοιτο νῦξ, ἐς τὸν Τίγριν ποταμὸν, παραρρέοντα τὴν
 Νῖνον, ἐξεφόρεον· ἐς ὃ κατεργάσαντο ὃ τι ἐβούλοντο.
 7 τοιαῦτον ἕτερον ἤκουσα καὶ τὸ τῆς ἐν Αἰγύπτῳ λίμνης
 ὀρυγμα γενέσθαι· πλὴν οὐ νυκτὸς, ἀλλὰ μετ' ἡμέρην
 ποιούμενον· ὀρύσσοντας γὰρ τὸν χοῦν τοὺς Αἰγυπτίους, ⁹⁰
 ἐς τὸν Νεῖλον φορέειν· ὃ δὲ, ὑπολαμβάνων, ἔμалле δια-
 χεῖν. ἡ μὲν νυν λίμνη αὕτη οὕτω λέγεται ὀρυχθῆναι.

Τῶν δὲ ^α δυνάδεκα ^β βασιλέων δικαιοσύνην χρεωμένων,
 ἀνὰ χρόνον ὡς ἔθυσαν ἐν τῷ ἱρῷ τοῦ Ἡφαίστου, τῇ
 ὑστάτῃ τῆς ὀρθῆς μελλόντων κατασπείσειν, ὃ ^β ἀρχιερεὺς ⁹⁵
^ε ἐξένεικε σφί φιάλας χρυσίας, τῇσί περ ἐάθεσαν σπέν-
 2 δειν, ἀμαρτῶν τοῦ ἀριθμοῦ, ἑνδεκα, δυνάδεκα εἶναι. ἐν-
 θαῦτα ὡς οὐκ εἶχε φιάλην ὁ ἔσχατος ἐστέως ^δ αὐτῶν
^ε Ψαμμίτιχος, περιελόμενος τὴν κυνὴν, εἶυσαν χαλκὴν,
 3 ὑπέσχε τε καὶ ἔσπενδε. κυνέας ^ε δὲ καὶ οἱ ἄλλοι ^ε ἄ-

^ε Σαρδαναπάλλου M.K.P. Paris.
 et sic Maximus Tyr. X. 9. Phi-
 lo Jud. II. p. 536. Lucian. Dea
 Syr. 40. Scaliger ad Euseb. p.
 63. Sic etiam Justinus et Oro-
 sius. Alii Σαρδαναπάλλου cum S.

^β βασιλῆος] βασιλέως F.S.

^ι ἔοντα μεγάλα χρήματα P.K.S.
 V.F.a.

^κ καταγαίοισι V.S.

^ι Sic K.V.S.F.a. Al. σταθμε-
 ὄμενοι.

^μ Sic S.V. Schaefer. ὄρυσσον
 vulgo.

^ν δὲ om. F.

^ο Sic M.K.P.F. Paris. Alii
 ἐκφορέμενον cum S.

^ρ γένοιτο S.V.

151.

^α βασιλῆων] βασιλέων F.S.

^β ἀρχιερεὺς F.a.

^ε ἐξένεικε S.V. qui mox ἐάθη-
 σαν.

^δ αὐτέων] αὐτῶν F.S.

^ε Ψαμμίτιχος S.V.P.K. Athe-
 naeus. Ψαμμίτιχος F. Paris. cf.
 C. 2.

^ε Sic M.S.V.P.K.F. Paris.
 γὰρ καὶ Ald.

^ε πάντες F.a.S. Ald.

151

hammeti-
 hus, xii.
 egum u-
 ius, quare
 ceteris in
 alustria
 elegatus.

παντες ἐφόρεον ^hτε βασιλείες, καὶ ἐτύγχανον τότε ἔχον-
 1τες. Φαμμίτιχος ⁱ μὲν νυν οὐδενὶ δολερῶ νόμῳ χρεώμενος,
 4 ὑπέσχε τὴν κυνέην. οἱ δὲ, ^kἐν φρενὶ λαβόντες τό τε ποιη-
 θέν ἐκ Φαμμιτίχου, καὶ τὸ χρηστήριον ὃ τι ^lἐκέχρητός
 σφι, τὸν χαλκῆ σπείσαντα αὐτῶν φιάλη, τοῦτον ^mβα-
 σιλέα ἔσσεσθαι μῶνον Αἰγύπτου· ἀναμνησθέντες τοῦ ⁿχρησ-
 μού, κτεῖναι μὲν οὐκ ἐδικαίωσαν Φαμμίτιχον, ὥς ἀνέυ-
 ρισκον βασανίζοντες ἐξ οὐδεμιῆς ^oπρονοίης αὐτὸν ποιή-
 σαντα· ἐς δὲ τὰ ἔλεα ἔδοξε σφι διῶξαι, ψιλώσαντας ¹⁰
 τὰ πλεῖστα τῆς ^pδυνάμιος· ἐκ δὲ τῶν ἐλέων ^qὀρμεώμενον
 152 μὴ ἐπιμίσγεσθαι τῇ ἄλλῃ Αἰγύπτῳ. Τὸν δὲ Φαμμίτι-
 χον τοῦτον, πρότερον ^aφεύγοντα τὸν Αἰθίοπα Σαβακῶν,
 ὅς οἱ τὸν πατέρα ^bΝεκῶν ἀπέκτεινε, τοῦτον φεύγοντα
 τότε ἐς Συρίην, ὡς ἀπαλλάχθη ἐκ τῆς ^cὄψιος τοῦ ὀνείρου ¹⁵
 ὁ Αἰθίοψ, κατήγαγον Αἰγυπτίων οὔτοι οἱ ἐκ νομῶ ^dτοῦ
 2 Σαῖτέω εἰσι. μετὰ δὲ, βασιλεύοντα, τὸ δεύτερον πρὸς
 τῶν ἑνδεκα βασιλέων καταλαμβάνει μιν διὰ τὴν κυνέην
 3 ^eφεύγειν ἐς τὰ ἔλεα. Ἐπιστάμενος ὧν ὡς περιυβρι-
 μένος εἶη πρὸς αὐτῶν, ^fἐπενόεε τίσασθαι τοὺς διῶξαν ²⁰
 4 τας. πέμψαντι δὲ ^gοἱ ἐς Βουτούν πόλιν ἐς τὸ χρηστήριον ¹⁷⁹

Prior ejus
 fuga quan-
 do et cur
 acciderit :
 quomodo
 regnum re-
 cuperavit,
 solus reg-
 nans circi-
 ter ab a.
 650.

^h τε om. S.V. βασιλείες ex S. pro βασιλῆς.

ⁱ Sic M.S.V.P.K.F.a.b.d. δέ νυν c. et vulgo.

^k ἐν om. S.V.

^l ἐκέχρητο S.V. Schæfer. cf. c.

147. ἐκέχρηστο al.

^m βασιλῆα] βασιλέα F.S.

ⁿ χρηστήριον S.

^o αἰτίας S.V.

^p Sic V.S.P.K.F. Paris. δυνά-
 μεος Ald. Alii δυνάμεις.

^q ὀρμεώμενον Ald. R.F. Paris.
 ὀρμώμενον S.M. Gronov.

152.

^a φεύγοντα om. S.V. qui mox

Σαβάκον.

^b Νέκων S.V. Vall. edd. re-
 cent. Ἐκὼν Ald. R.a.c.F. Ἐκὼν
 K. Ἐκων M.P. Gronov. cf. Leo-
 pardi Em. VII. 12.

^c Sic P.S.V. Ald. ὄψιος M.
 ὄψιος Steph. Gron.

^d Sic F.a.S. Ald. Σαῖτέων K.P.
 b. Vulg. om. artic.

^e Sic P.M.K.R.V.F. Paris.
 φεύγοντα Ald. φεύγοντα διὰ τὴν
 κυνέην S.

^f Sic V. Paris. R. Ald. ἐπ-
 ενόησε S. ἐπενόεε M.P.K.F.

^g οἱ om. S.V. qui mox ἐν τῷ
 χρηστήριον.

τῆς Λητοῦς, ἔθα δὲ Αἰγυπτίοισι ἐστὶ ^hμαντήιον ἀψευ-
δέστατον, ἦλθε χρησμός, ὡς τίσιν ἦξει ἀπὸ θαλάσσης
5 χαλκίαν ἀνδρῶν ἐπιφανέτω. καὶ τῷ μὲν δὴ ἀπιστίῃ
μεγάλη ὑπεκέχυτο, ^kχαλκέους οἱ ἄνδρας ἦξιν ἐπικού- 15
ρους. χρόνου δὲ οὐ πολλῷ διελθόντος, ἀναγκαίῃ κατ-
έλαβε Ἰωνάς τε καὶ Κᾶρας ἄνδρας, ^lκατὰ λήϊν ἐκ-
πλώσας, ἀπεισιχθῆναι ἐς Αἴγυπτον ἐκβάντας δὲ ἐς
γῆν, καὶ ^mἐπισπέντας χαλκῷ, ἀγγέλλει τῶν τις Αἰ-
γυπτίων ἐς τὰ ἔλεα ἀπικόμενος τῷ Ψαμμίτιχῳ, (ⁿὡς 30
οὐκ ἰδὼν πρότερον χαλκῷ ἄνδρας ἐπισπέντας,) ὡς χάλ-
κειοι ἄνδρες ἀπυγμένοι ἀπὸ θαλάσσης λεηλατεῦσι τὸ
7 πεδῖον. ὁ δὲ, μαθὼν τὸ χρηστήριον ἐπιτελούμενος, φίλα
τε τοῖσι Ἰωσι καὶ Καρσί ποιεῖται, καὶ σφεας, μεγάλα 35
8 ὑπιοχρῶμενος, πείθει μετ' ἐαυτοῦ γενέσθαι. ὡς δὲ ἔπεισε,
οὕτως ἅμα τοῖσι μετ' ἐαυτοῦ βουλομένοισι Αἰγυπτίοισι,
καὶ τοῖσι ἐπικούροισι, καταίρει τοὺς βασιλεῖας.

153

nat Vul-
si tem-
ma: au-
a exstru-
Apidi,
i Græcis
aphus,
nam sup-
pitis co-
sis.

Κρατήσας δὲ Αἰγύπτου πάσης ὁ Ψαμμίτιχος, ἐποίη-
σε τῷ Ἡφαίστῳ προπύλαια ἐν Μέμφι, τὰ πρὸς νότον 40
ἄνεμον τετραμμένα· αὐλὴν τε τῷ Ἄπι, ἐν τῇ τρέφεται
ἐπεὰν φαῇ ὁ Ἄπις, οἰκοδόμησε, ^aἐναντίον τῶν προπυ-
λαίων, πᾶσάν τε περίστυλον εὔωσαν, καὶ τύπων πλήν·
ἀντὶ δὲ κίωνων, ὑπεστᾶσι κολοσσοὶ δωδεκαπῆχες τῇ
αὐλῇ. ὁ δὲ Ἄπις, κατὰ τὴν Ἑλλήνων γλῶσσάν ἐστι 45

154

Ἐπαφος. Τοῖσι δὲ Ἰωσι καὶ τοῖσι ^bσυγκατεργασα-

^h μαντήιον V. K. F. a. b. d. Al.
μαντείον voc. om. Ald. c. ἀψευ-
δέστατον χρηστήριον S.

ⁱ ἦξει οἱ Schæferus.

^k χαλκέους ἄνδρας hinc Eustath.
p. 1031, 16=1037, 31. Liba-
nius T. II. p. 120. WESSEL.

^l Citat Gregorius Dial. Ion.
69. λῆν S. qui mox ἀπεινῆχθαι.

^m ἐπισπέντας R.

ⁿ ὡς b.

153.

^a ἀντίον P.

154.

^b συγκατεργασμένοι P. καὶ τοῖσι
Καρσί τοῖσι συγ. S. Ald. Μοχ ἔχου-
τας S.

μένοισι αὐτῷ ὁ Ψαμμίτιχος δίδωσι χώρους ἐνοικῆσαι
 ἀντίους ἀλλήλων, τοῦ Νείλου τὸ μέσον ἔχοντας· τοῖσι
 2 αὐνόματα ἐτέθη ^b Στρατόπεδα. τούτους τε δὴ σφί τοὺς
 χώρους δίδωσι, καὶ τᾶλλα τὰ ὑπέσχετο πάντα ἀπέ- 50
 δακε· ^c καὶ δὴ καὶ παῖδας ^d παρέβαλε αὐτοῖσι Αἰγυπ-
 3 τίους, τὴν Ἑλλάδα γλῶσσαν ἐκδιδάσκεισθαι. ἀπὸ δὲ
 τούτων ἐκμαθόντων ^e τὴν γλῶσσαν οἱ νῦν ἐρμηνέες ἐν Αἰ-
 4 γύπτῳ γεγόνασι. οἱ δὲ Ἴωνές τε καὶ οἱ Κᾶρες τούτους
 τοὺς ^f χώρους οἰκήσαν χρόνον ἐπὶ πολλόν· εἰσὶ δὲ οὗτοι 55
 οἱ χῶροι ^g πρὸς θαλάσσης, ὀλίγον ἔνερθε Βουβάστιος ^h πό-
 λιος, ἐπὶ τῷ Πηλουσίῳ ⁱ καλυμένῳ στόματι τοῦ Νεί-
 5 λου. τούτους μὲν δὴ χρόνῳ ὕστερον βασιλεὺς Ἀμασις
 ἐξαναστήσας, ἐνθεῦτεν κατοίκησε ἐς Μέμφιν, φυλακὴν
 6 ἑαυτοῦ ποιούμενος πρὸς Αἰγυπτίων. Τούτων δὲ οἰκισθέν- 60
 των ἐν Αἰγύπτῳ, οἱ Ἕλληνες αὐτῷ ἐπιμισγόμενοι τού-
 τοισι τὰ περὶ Αἰγυπτον γινόμενα ἀπὸ Ψαμμιτίχου
 βασιλέως ἀρξάμενοι πάντα καὶ τὰ ^k ὕστερον ^l ἐπιστά-
 7 μεθα ἀτρεκέως. πρῶτοι γὰρ οὗτοι ἐν Αἰγύπτῳ ἀλλό-
 γλωσσοι κατοικίσθησαν. ^m ἐξ ὧν δὲ ⁿ ἐξανεστήσαν χῶ- 65
 ρων, ἐν τούτοις δὴ οἱ τε ὀλκοὶ τῶν νεῶν καὶ τὰ ἐρείπια 180
 τῶν οἰκημάτων τὸ μέχρι ἐμεῦ ἦσαν. Ψαμμίτιχος μὲν
 νυν οὕτω ἔσχε ^o τὴν Αἰγυπτον.

Agrum dat
 Ionibus et
 Caribus,
 quos Ama-
 sis postea
 Memphin
 traductos,
 ad custodi-
 am corporis
 habuit : o-
 rigo inter-
 pretum in
 Ægypto :
 res Ægypti
 jam certius
 cognitæ.

155 Τοῦ δὲ χρηστηρίου τοῦ ἐν Αἰγύπτῳ πολλὰ ἐπεμνήσ-

^b τὰ Στρατόπεδα S.V.
^c Sic S.V. Ald. R. Paris. καὶ
 sec. om. M.K.P.F. cf. VII. 10.
 VIII. 79. 130.
^d παρέλαβεν S.V.b. Mox διδάσ-
 κεσθαι S.
^e τὴν γλῶσσαν M.P.K.S.V.F.
 Paris. τὴν Ἑλλάδα γ. edd. vett.
 Mox τε om. S.
^f χρόνους οἰκ. χῶρον S.
^g Sic P.S.V.F. Paris. cf. Diod.

I. 67. πρὸς ὀλίγον θαλάσσης alii.
^h πόλιος K.V.S.P.F.a. πόλεος alii.
ⁱ Sic S.V. καλομένη M.P.F.a.
 edd. vett. Mox κατοίκησεν S. edd.
 vett. Receptam tuetur F.
^k ὕστερα S.V.
^l ἐπιστάμενοι b.d.
^m ἐξ ὧν δὴ c.
ⁿ Sic M.P.K.S.V.R.F. Paris.
 Vulgo ἀνέστησαν. Mox ἐρείπια S.
^o Sic S. τὴν al. om.

ione o-
ulum
urbe
ito.

θην ἤδη, καὶ ἔδῃ λόγον περὶ αὐτοῦ ὡς ἀξίου εἶντος
 2 ποιήσομαι. τὸ γὰρ χρηστήριον ταῦτο ἢ τὸ ἐν Αἰγύπτῳ, 70
 ἔστι μὲν Ληταῦς ἱρὸν, ἐν ἑ πόλι δὲ μεγάλη ἰδρυμένον,
 κατὰ τὸ Σεβετυτικὸν καλεόμενον στόμα τοῦ Νείλου,
 3 ἀναπλέοντι ἀπὸ θαλάσσης ἄνω. ὄνομα δὲ τῇ πόλι
 ταύτῃ ὅκου τὸ χρηστήριον ἐστί, Βουτῶ, ὡς καὶ πρότερον 75
 4 ὀνόμασται μοι. ἱρὸν δὲ ἐστί ἐν τῇ Βουτοῖ ταύτῃ Ἀπάλ-
 λωνος καὶ Ἀρτέμιδος. καὶ ὅ γε νῆος τῆς Ληταῦς, ἐν τῇ
 δῇ τὸ χρηστήριον ἐνι, αὐτὸς τε τυγχάνει εἶν μέγας, καὶ
 τὰ προπύλαια ἔχει ἐς ὕψος δέκα ὀργυίων. τὸ δὲ μοι
 τῶν φανερῶν ἑθῶμα μέγιστον παρεχόμενον, φράσω. 80
 5 ἔστι ἐν τῷ τεμένει τούτῳ Ληταῦς νῆος ἐξ εἰς λίθου πε-
 ποιημένος, ἐς τε ὕψος, καὶ ἐς μήκος· καὶ τοῖχος ἕκασ-
 τος ταύτοις ἴσος· ἢ τεσσαράκοντα πήχεων ἰσότητων ἕκασ-
 6 τὸν ἐστί. τὸ δὲ ἑ καταστέγασμα τῆς ὀροφῆς, ἄλλος
 1 ἐπικέεται λίθος, ἔχων τὴν ἑ παροροφίδα τετράπηχυν. 85
 156 Οὕτω μὲν νυν ὁ νῆος τῶν φανερῶν μοι τῶν περὶ ταῦτο τὸ
 ἱρὸν ἐστί ἑ θαυμαστότατον· τῶν δὲ δευτέρων, νῆος ἡ
 ἑ Χέμμης ἑ καλυμένη. ἔστι μὲν ἐν λίμνῃ βαθεῇ καὶ πλα-
 τῇ κειμένη παρὰ τὸ ἐν Βουτοῖ ἱρὸν· λέγεται δὲ ὑπ' Αἰ-
 2 γυπτίων ἑ εἶναι αὕτη ἡ νῆος πλατὴ. αὐτὸς μὲν ἐγαγε 90

acus prop-
-r id tem-
-lum, et in
Chemmis
sula, na-
-ms, ex quo
-mpore ibi
-cultatus
tuit Orus.

155.

- ^a δῇ om. S.
^b τὸ om. M.P.K.
^c πόλι F.
^d ἔκου S.V.
^e ὀνόμασται S.V.P.
^f Sic F. θῶμα M.P.K. θῶμα
 al. ἦν θῶμα S. Ald.
^g ἐς om. V.S.
^h Sic P. Alii τεσσαράκοντα.
ⁱ ταυτέων] ταύτων F.S.
^k Hinc Pollux VII. 123. κα-
 ταστέγασμά ἐστι F.
^l Sic Ald. R. Paris. F. ἐπικεῖ-

ται al.

^m παροροφ. S.

156.

- ^a Sic S. θαυμαστότατον K.M.P.
 θαυμαστότατον F. θαυμαστότερον c.
 θαυμάστοτερον edd.
^b Sic vulg. et Steph. Byz. in
 voc. Mela I. 9. ἑχεμης S. Eustath.
 Od. κ'. p. 1644, fin = 378, 9.
^c Sic S.M.P.K. καλυμένη al. F.
 Plene post h. v. interponxi cum
 Stegero.
^d Sic P.K.V.S.F. αὔτη ἡ νῆος
 εἶναι πλ. Wessel. et al.

οὔτε πλεύσαν, οὔτε κινήθεισαν ἔιδον· τέθηπα δὲ ἀκούων,
 3 εἰ νῆσος ἀληθέως ἐστὶ πλωτή. ἐν δὴ ὣν ταύτῃ νηός τε
 Ἀπόλλωνος μέγας ἐνι, καὶ βωμοὶ τριφάσιοι ἐνιδρύαται.
 ἔμπεφύκασι δ' ἐν αὐτῇ ἑφοίνικες συχνοὶ, καὶ ἄλλα
 4 δένδρεα, καὶ καρποφόρα καὶ ἄφορα, πολλά. λόγον δὲ⁹⁵
^hτόνδε ἐπιλέγοντες οἱ Αἰγύπτιοι, φασὶ εἶναι αὐτὴν
 5 πλωτήν· ὥς ἐν τῇ νήσῳ ταύτῃ οὐκ εἴσῃ πρότερον πλωτῇ,
 Λητῶ, εἴσῃσα τῶν ὀκτὼ θεῶν τῶν πρώτων γενομένων, οἰ-
 κέουσα δὲ ἐν Βουτοῖ πόλει, ἵνα δὴ οἱ τὸ χρηστήριον τοῦτό
 ἐστι, Ἀπόλλωνα παρὰ Ἴσιος παρακαταθήκην δεξαμένη,
 δέσῃσθε κατακρύψασα ἐν τῇ νῦν πλωτῇ λεγομένη νήσῳ·
 ὅτε δὴ τὸ πᾶν διζήμενος ὁ Τυφὼν ἐπῆλθε, θέλων ἔξευ-
 6 ρεῖν τοῦ Ὀσίριος τὸν παῖδα. (Ἀπόλλωνα δὲ, καὶ
 Ἄρτεμιν, Διονύσου καὶ Ἴσιος λέγουσι εἶναι παῖδας·
^hΛητῶν δὲ, τροφὸν αὐτοῖσι καὶ ὁ σώτειραν γενέσθαι.⁵
 7 Αἰγυπτιστὶ δὲ Ἀπόλλων μὲν, Ὡρος· Δημήτηρ δὲ,
 Ἴσις· Ἄρτεμις δὲ, Βούβαστις. ἐκ τούτου δὲ τοῦ λόγου
 καὶ οὐδενὸς ἄλλου, Αἰσχύλος ὁ Εὐφορίωνος ἥρπασε τὸ
 ἐγὼ φράσω, μῦθος δὴ ποιητέων τῶν προγενομένων. 181
 8 ἐποίησε γὰρ Ἄρτεμιν εἶναι θυγατέρα Δήμητρος.) τὴν
 δὲ νῆσον διὰ τοῦτο γενέσθαι πλωτήν. ταῦτα μὲν οὕτω
 λέγουσι.

^c εἶδον] ἴδον S.V.F. probante Schweighæusero.

^f ἔμπεφύκασι V.S. probante Galeo, et Homeri περὶ τῶν αἰγυρίων πεφύκασιν conferente. ἔμπεφύκεσαν F. Vulg. ex I. 193. II. 91. defendit Wesseling.

^g φοίνικες τε V.S. συχναὶ S. ubi om. καὶ post δένδρεα.

^h Sic M.P.K.V.S.F. Paris. τοῖνδε al.

ⁱ ταύτην S. et mox οἰκεύσῃ pro οὐκ εἴσῃ. cf. c. 144. Tum λητῶ πλωτῇ S.

^k Sic S.F. δὴ al. om. Supra λεγομένη πλωτῇ S.

^l ἐξελεῖν F.

^m Sic M.P.K.V.S.F.a.b.c. Ὀσίριδος al. Seqq. exscripsit Athenagoras Leg. c. 24.

ⁿ Sic Ald. S.V.R.a. Λητῶ M. P.K.F.b.c.d. Athenag.

^o σώτηραν F.

^p ὦρας S.V.

^q Εὐφορίωνος S.V. Αἰσχύλος—δὴ om. F. pr. m.

^r ποιητέων λεγομένων S.V. Vall.

157
anaceti-
i regnum
tum ab
671 ad
7: Aso-
i urbs
nos xxix
sensu, et
pta.

158
ico ab a.
7 ad 601:
nam e
ilo in si-
m Ara-
rum in-
cat.

Ψαμμίτιχος δὲ ἐβασίλευσε Αἰγύπτου ^ατέσσερα καὶ
πεντήκοντα ἔτεα· τῶν τὰ ἐνὸς δέοντα τρήκοντα, ^βἈζω-
τον, τῆς Συρίας μεγάλην πόλιν, προσκατήμενος ἐπαλιάρ- 15
κεε, ^γἐς τὸ ἐξεῖλε. αὕτη δὲ ἡ Ἀζωτος ἀπασάντων παλίων
ἐπὶ πλεῖστον χρόνον ^δπαλιορκευμένη ἀντέσχε, τῶν ἡμεῖς
ἴδμεν. ^αΨαμμίτιχου δὲ Νεκῶς παῖς ἐγένετο, καὶ ἐβα-
σίλευσε Αἰγύπτου· ὃς τῇ διώρυγῃ ἐπεχείρησε πρῶτος τῇ
ἐς τὴν Ἐρυθρὴν θάλασσαν φερούσῃ, τὴν Δαρεῖος ὁ Πέρσης ^α
δεύτερα διώρυξε· τῆς ^βμῆκος μὲν ἐστὶ πλῆθος ἡμέραι
^γτέσσερες, ^δεὖρος δὲ ὠρύχθη ὥστε τρήρεας δύο πλέειν
^εὁμοῦ ἐλαστρευμένας. ἦκται δὲ ἀπὸ τοῦ Νείλου τὸ ὕδαρ
ἐς αὐτὴν· ἦκται δὲ κατύπερθε ὀλίγον Βουβάστιος πό-
λιος, παρὰ Πάτουμον τὴν Ἀραβίην πόλιν· ἐστέχει δὲ ἐς ^α
τὴν Ἐρυθρὴν θάλασσαν. ὠρυκται δὲ πρῶτον μὲν τοῦ πε-
δίου τοῦ Αἰγυπτίου τὰ πρὸς Ἀραβίην ἔχοντα· ^βἔχεται
δὲ κατύπερθε τοῦ πεδίου τὸ κατὰ Μέμφιν τείνον ὄρος,
^γἐν τῷ αἰ λιθοτομῖαι ἐνεῖσι. τοῦ ὧν δὴ οὖρεος τούτου
παρὰ τὴν ὕπωρεν ἦκται ἡ διώρυξ ἀπ' ἐσπέρης μακρῆς ^α
πρὸς τὴν ἡῶ· καὶ ἔπειτα τείνει ἐς διασφάγας, ^βφέ-
ρουσα ἀπὸ τοῦ οὖρεος πρὸς μεσαμβρίην τε καὶ νότον
^γἄνεμον, ἐς τὸν κόλπον τὸν Ἀράβιον. ^δτῇ δὲ ἐλάχιστόν ^ε
ἐστὶ καὶ συντομώτατον, ἐκ τῆς βορείης θαλάσσης ὑπερ-

157.

^α τέσσερα F.S. Ald.

^β Ἀζωτον S.

^γ ἐς ὃ S.V.M.d. Suid. in voc. ἐς
τὸ F.a.b.c.

^δ Sic V.S. al. παλιορκευμένη F.a.
vulg.

158.

^α Sic F. edd. vett. Ψαμμήτιχος
S.V. Suid. in v. cf. 151.

^β Sic V.S. Vulg. om. μὲν.

^γ τέσσαρες F.S.

^δ εὖρος—ἐλαστρευμένας om. S.V.
ἐλαστρευμένας Ald. R. Eustath.
p. 1161=1219, 24. F. Paris.
ἐλαστρευμένας M.K.P. Mox παύ-
την S. pro αὐτήν.

^ε ἔχετε F. Supra Αἰγύπτου S.

^ζ ἐν ᾧ V.S. et mox μὲν ἐνεῖσι.

Vulgo om. ἐν. Mox ὄρεας S.

^η ὑπὸνείην V.S.

^θ Sic P.K.a.b.F. φερύσας M.
S. et vulgo. Mox ὄρεας S.

^ι Sic F. τῇ δὲ vulgo cum S.

βῆναι ἐς τὴν νοτίην καὶ Ἐρυθρὴν^κ τὴν αὐτὴν ταύτην κα- 35
 λεομένην, ἀπὸ τοῦ Κασίου ὕψους, τοῦ οὐρίζοντος Αἴ-
 γυπτόν τε^μ καὶ Συρίην, ἀπὸ τούτου εἰςὶ σταδίοι χίλιοι
 6^π ἀπαρτί ἐς τὸν Ἀράβιον κόλπον. τοῦτο μὲν ὁ τὸ συντο-
 μώτατον· ἡ δὲ διώρυξ πολλῶ μακροτέρη, ὅσῳ σκολιωτέρη
 7 ἐστὶ, τὴν ἐπὶ Νεκῶ^ρ βασιλεὺς ὀρύσσοντες Αἰγυπτίων 40
 ἀπώλοντο δυνάδεκα^τ μυριάδες. Νεκὼς μὲν νυν μεταξὺ
 ὀρύσσειν ἐπαύσατο, μαντητίου ἐμποδίου γενομένου τοιοῦδε,
 8^τ τῷ βαρβάρῳ αὐτὸν^π προεργάζεσθαι.” βαρβάρους δὲ
 πάντας οἱ Αἰγύπτιοι καλέουσι τοὺς^ι μὴ σφίσι ὁμο-
 9 γλώσσους. Παιυσάμενος δὲ τῆς διώρυχος ὁ Νεκὼς, ἐστρά- 45
 πετο πρὸς στρατηίας^α καὶ τριήρεις, αἱ μὲν, ἐπὶ τῇ βορείῃ
 θαλάσῃ ἐποιήθησαν, αἱ δ’ ἐν τῷ Ἀραβίῳ κόλπῳ ἐπὶ
 2 τῇ Ἐρυθρῇ θαλάσῃ·^α τῶν ἔτι οἱ ὀλκοὶ^β ἐπίδηλοι. καὶ
 ταύτησί τε ἐχρᾶτο ἐν τῷ δέοντι· καὶ^ς Σύριοις περὶ^ζ ὁ
 Νεκὼς συμβαλὼν ἐν^δ Μαργδόλῳ ἐνίκησε· μετὰ δὲ τὴν 50
 μάχην, ὁ Κάδυτιν πόλιν τῆς Συρίης εἰσὶν μεγάλην εἴλε.
 3 ἐν τῇ δὲ ἐσθῆτι ἔτυχε ταῦτα κατεργασάμενος, ἄνθηκε
 τῷ Ἀπόλλωνι, πέμψας ἐς Βραγχίδας τὰς Μιλησίων.

^κ τὴν αὐτὴν om. S. ταύτην
 om. F.

^μ τοῦ om. Ald. ὕψους S.

^π ὀρίζοντος S.V. Eustath. Di-
 on. 260.

^ρ ἀπαρτί e Schol. Aristoph.
 Plut. 388. Lex. Seguiet. p. 418.
 et Suid. inseruit post Schæfe-
 rum Schweighæuserus. Monu-
 erat Wesselingius in Adden-
 dis.

^σ τὸ om. d.

^τ βασιλῆος] βασιλέως F. βασι-
 λῆος a.S.

^α Sic M.P.K.S.V.b.d. ὀρύσ-
 σοντες F.a.c. Ald.

^β μυριάδας F.

VOL. I.

^α Sic M.K.P.V. Vall. F. Pa-
 ris. Vulgo προεργ. cum S. qui
 mox om. et.

^β μὴ σφι] μὴ σφισι M.K.P.V.
 F.S.

159.

^γ Sic M.K.P.F. ἄν vulgo cum
 S.

^δ εἰςὶ δῆλοι S.V. non impro-
 bante Wesselingio.

^ε Σύριοις S.V.

^ς Μαργδόλῳ F.a. Μαργδόλῳ b.

^ζ Κάδυτις Steph. Byz.

^η H. l. citat Porphyrius Quæst.
 Homer. 8. τὰς Μιλ. defectiones.
 τοὺς Μιλησίων. Vide I. 92.

X

4 μετὰ δὲ, ^εἐκκαίδεκα ἔτηα ^δτὰ πάντα ἄρξας, τελευτᾷ, ⁵⁵
τῷ παιδὶ Ψάμμῳ παραδούς τὴν ἀρχήν.

160

mis
601
15:
um
m le-

Ἐπὶ ταῦτον ^αδὴ τὸν Ψάμμῳ βασιλεύοντα Αἰγύπτου
ἀπίκοντο Ἠλείων ^δἄνδρες ἄγγελοι, αὐχέοντες δικαιο-
τατα καὶ ^εκάλλιστα τιθέναι τὸν ἐν Ὀλυμπίῃ ἀγῶνα
πάντων ἀνθρώπων, καὶ δοκέοντες παρὰ ταῦτα οὐδ' ἀν- ⁶⁰
τοὺς σοφωτάτους ἀνθρώπων Αἰγυπτίους οὐδὲν ἐπεξευρεῖν.
2 ὥς δὲ ἀπικόμενοι εἰς τὴν Αἴγυπτον οἱ Ἠλεῖοι ἔλεγον τῶν
εἵνεκα ἀπίκοντο, ἐνθαῦτα ὁ βασιλεὺς οὗτος συγκαλέσεται
3 Αἰγυπτίων τοὺς λεγομένους εἶναι σοφωτάτους. συνελ-
θόντες δὲ οἱ Αἰγύπτιοι, ἐπυθάνοντο τῶν Ἠλείων λεγόν- ⁶⁵
των ἅπαντα τὰ ^δκατήκει σφείας ποιεῖν περὶ τὸν ἀγῶνα·
ἀπηγησάμενοι δὲ τὰ πάντα, ἔφασαν ἥκειν ἐπιμαθησό- ¹
μενοι “ εἴ τι ἔχοιεν Αἰγύπτιοι ^ετούτων δικαιοτέρον ἐπ-
4 “ ἐξευρεῖν.” οἱ δὲ, βουλευσάμενοι, ^εἐπειρώτων τοὺς Ἠλεί- ⁷⁰
ους εἰ σφίσι οἱ πολίται ἐναγωνίζονται. οἱ δὲ ἔφασαν,
καὶ σφείων ^εκαὶ τῶν ἄλλων Ἑλλήνων ^δὁμοίως τῷ βου-
5 λομένῳ ἐξεῖναι ἀγωνίζεσθαι. οἱ δὲ Αἰγύπτιοι ἔφασαν.
“ σφείας, ^ιοὕτω τιθέντας, παντὸς τοῦ δικαίου ἡμαρτη-
“ κέναι· οὐδεμίαν γὰρ εἶναι μηχανήν, ὅπως οὐ τῷ ἀστῶ ⁷⁵
6 “ ἀγωνιζομένῳ προσθήσονται, ἀδικέοντες τὸν ζῆνον. ἀλλ’
“ εἰ δὴ βούλονται δικαίως τιθέναι, καὶ τούτου εἵνεκα
“ ἀπικοίατο εἰς Αἴγυπτον, ζήνοισι ^κἀγωνιστῆσι ^ιἐκέ-

^ε Decem ac septem vertit
Valla.

^δ τὰ om. S.

160.

^α δὴ om. S.V.

^δ ἄνδρες om. M.K.P.V.S.F.d,
sed Herodotum amare hunc ple-
nonasmum notat Wesseling. cf.
I. 90. 141.

^ε μάστιγα S.V.

^δ ἥκει S.V.

^ε τούτων om. d.

^ι ἐπειρώτων M.P.K. ἐπηρώτων
F.S. al.

^ε Sic M.P.K.F.c. καὶ om. S.
τῶν al. om.

^δ ὁμοίως S.V.

^ι τοῦτο S. Mox οὐδεμίαν S. cum
vulg. Paullo post S. βούλονται.

^κ ἀγωνισθεῖσι S.V.

^ι ἐβούλεων S.

“λευον τὸν ἀγῶνα τιθέναι, Ἡλείων δὲ μηδενὶ ἔϊναι
 “ἀγωνίζεσθαι.” Ταῦτα μὲν Αἰγύπτιοι Ἡλείοις ὑπέ-
 θήκαντο.

80

- 61 Ψάμμιος δὲ ἐξ ἑτα μῶνον βασιλεύσαντος Αἰγύπτου,
 *καὶ στρατευσαμένου ἐς Αἰθιοπίν, καὶ μεταυτίκα τε-
 2 λυτήσαντος, ὁ ἐξεδέξατο ὁ Ἀπρίης ὁ Ψάμμιος. ὅς μετὰ
 Ψαμμίτιχον τὸν ἐαυτοῦ προπάτορα ἐγένετο εὐδαιμονέστα-
 3 τος τῶν ἁπρότερον βασιλέων, ἐπ’ ἑτα πέντε καὶ εἴκοσι
 ἄρξας ἐν τοῖσι ἐπὶ τε Σιδῶνα στρατὸν ἤλασε, καὶ ἐναυ-
 3 μάχησε τῷ Τυρίῳ. Ἐπεὶ δὲ οἱ ἔδεε κακῶς γενέσθαι,
 ἐγένετο ἀπὸ προφάσιος τὴν ἐγὼ μεζόνως μὲν ἐν τοῖσι
 Λιβυκοῖσι λόγοισι ἀπηγήσομαι, μετρίως δ’ ἐν τῷ παρ-
 4 εόντι. ἀποπέμφας ἵ γὰρ ἑστράτευμα ὁ Ἀπρίης ἐπὶ 90
 5 Κυρηναίους, ὁ μεγαλωστὶ προσέπταισε. Αἰγύπτιοι δὲ
 ταῦτα ἐπιμεμφόμενοι, ἀπέστησαν ἀπ’ αὐτοῦ, δοκίοντες
 τὸν Ἀπρίην ἐκ προνοίης αὐτοὺς ἀποπέμψαι ἐς φαινό-
 μενον κακὸν, ἵνα δὴ σφέων φθορὴ γένηται, αὐτὸς δὲ τῶν
 6 λοιπῶν Αἰγυπτίων ἀσφαλέστερον ἄρχῃ. ταῦτα δὲ δεινὰ 95
 ποιούμενοι οὗτοί τε οἱ ἀπονοστήσαντες, καὶ οἱ τῶν ἀπο-
 62 λομένων φίλοι, ἀπέστησαν ἐκ τῆς ἰθείης. Πυθόμενος δὲ
 ὁ Ἀπρίης ταῦτα, πέμπει ἐπ’ αὐτοὺς Ἀμασιν, ὁ κατα-
 παύσοντα λόγοισι. ὁ δὲ ἐπεὶ τε ἀπικόμενος κατελάμ-
 βανε τοὺς Αἰγυπτίους, ταῦτα μὴ ποιέειν λέγοντος αὐτοῦ, 1

Bellum
 ejus cum
 Æthiopi-
 bus. Apries
 ab a. 595
 ad 570 : fe-
 licissimus
 regum, ex-
 cepto
 Psammeti-
 cho : gerit
 bellum
 cum Phœ-
 nicia terra
 et mari :
 ob cladem
 a Cyrenæis
 acceptam,
 exercitus
 ab eo defi-
 cit.

Rebelles
 Amasin re-
 184
 gem con-
 stituunt, et
 Ægyptii
 ceteri ob

^m Sic V.S.M.K.P.F. Paris. F.a. et vulgo.
 ἐξείναι Ald.

ⁿ ἀγωνίσασθαι S.V.
 161.

^a καὶ στ. ἐς Αἰθ. om. S.

^b Sic M.V.P.K.S.F. Paris. ἐξ.
 τὴν βασιλῆην. Ald. cf. I. 16.

^c Πρίης Ald.

^d ἁπρότερον a. Mox βασιλέων
 F.S.

^e Sic S.V. ut IV. 79. ἐγένετο

ἵ γὰρ om. V.S.

^g στράτευμα ὁ Ἀπρίης μέγα Ald.

Sed μέγα om. mss. plerique.

στράτευμα μέγα Ἀπρίης S.

^h μεγάλως S.V. μεγάλως τι K.

ⁱ ἄρχῃ M.P.K.F.b.d. ἄρχῃ a.c.

S.V. Ald. Schæfer.

162.

^a ὁ Ἀπρίης Wessel. cum S.

^b καταπαύσαντα S.

ctum
pris in
starbe-
in, ad
masin
ruseunt.

τῶν τις Αἰγυπτίων ὅπισθε στας, περιβηκὲς^c οἱ κυνέην¹
καὶ περίτιθεις, ἔφη “ἐπὶ βασιλῆϊ περιτιθέναι.”² καὶ
τῷ οὕτως ἀκούσιον³ ἐγένετο τὸ ποιούμενον, ὡς διεδείκνυε.
ἐπεὶ τε γὰρ ἐστήσαντό μιν βασιλέα τῶν Αἰγυπτίων οἱ
ἀπεστεῶτες, παρεσκευάζετο ὡς ἐλὼν ἐπὶ τὸν Ἀπρίην.⁵
3 Πυθόμενος δὲ ταῦτα ὁ Ἀπρίης, ἔπεμπε ἐπ’ Ἀμασιν
ἄνδρα δοκιμον τῶν περὶ ἐαυτὸν Αἰγυπτίων, τῷ ὄνομα ἦν
Πατάρβημις· ἐντειλάμενος αὐτῷ, ζῶντα Ἀμασιν⁴ ἀγα-
γεῖν παρ’ ἐαυτόν. ὡς δὲ ἀπικόμενος⁵ τὸν Ἀμασιν ἐκάλεε
ὁ Πατάρβημις, ὁ Ἀμασις (ἔτυχε γὰρ ἐπ’ ἵππου κατ-
10 ἡμενος)⁶ ἐπάρας, ἀπεματαΐσει· καὶ τοῦτό μιν⁷ ἐκέλευε
5 Ἀπρίην ἀπάγειν. ὅμως δὲ αὐτὸν ἀξιῶν τὸν Πατάρβημιν,
ἁ βασιλεὺς μεταπεμπομένου, ἰέναι πρὸς αὐτόν· τὸν δὲ
αὐτῷ ὑποκρίνεσθαι, ὡς “ταῦτα πάλαι⁸ παρεσκευ-
“ ἄξτε ποιεῖν, καὶ αὐτῷ οὐ⁹ μέμψασθαι Ἀπρίην.”¹⁵
6 “παρέσεσθαι γὰρ¹⁰ καὶ αὐτὸς, καὶ ἄλλους ἄξειν.” τὸν
δὲ Πατάρβημιν¹¹ ἐκ τε τῶν λεγομένων οὐκ ἄγνοεῖν τὴν
διάνοιαν, καὶ παρασκευαζόμενον ὀρέοντα, σπουδῇ ἀπι-
έναι, βουλόμενον τὴν ταχίστην βασιλεῖ δηλῶσαι¹² τὰ
17 πρησσόμενα. ὡς δὲ ἀπικέσθαι αὐτὸν πρὸς τὸν Ἀπρίην,²⁰
οὐκ ἄγοντα τὸν Ἀμασιν, οὐδένα¹³ λόγον αὐτῷ δόντα,

^c cf. om. S.V.

^d Gl. in P. Ἀμάσιδι. Mox ἀκούσιον S.

^e Sic P.K.F.a. ἐγένετο Wessel.

^f παρ’ αὐτῶν S.V.

^g ἀγειν S.V.

^h Sic P.K.V.S.a. Vulgo ὁ Πατάρβ. ἐκάλ. τὸν Ἀμ. Ὁ Πατ. usque ad κατήμενος om. F.

ⁱ Sic M.P.K.V.S. Paris. Vulgo ὁ δὲ Ἀ.

^k ἐπάρας Ald. Steph. Gron.

^l Schol. P. ἐματαιολόγησε, ἐμώρων. Perperam. cf. Plutarch. II. p. 866. c.

^m Sic V.S.F.a. Vulgo ἐκέλευσε.

ⁿ Sic S.V.K. Paris. βασιλεὺς vulgo cum M.F.

^o ὑποκρίνεσθαι M.K.P.F. Paris. ὑποκρίνασθαι S.V. Ald.

^p παρασκευάζεται V.S.

^q μέμψασθαι Schaefer.

^r καὶ αὐτὸν S.

^s ἐκ τῶν τε λόγων S.V. Vall.

^t ὀρέοντα F. ὀρώντα S.

^v τὰ πρησσόμενα P.V.S.M.K.F. Paris. τὰ πρησσόμενον Ald.

^w Sic P.M.K.S.V.F. Paris. ἔχοντα vulgo.

^x Sic K.P.S.F. Paris. αὐτῷ

- ἀλλὰ ἵ περιθύμως ἔχοντα, περιταμεῖν προστάξαι αὐτοῦ
 8 τὰ τε ὧτα καὶ τὴν ῥῖνα. ² ἰδόμενοι δ' οἱ λοιποὶ τῶν Αἰ-
 γυπτίων, οἱ ἔτι τὰ ἐκείνου ἐφρόνεον, ἄνδρα τὸν δοκιμά-
 τатон ἐαυτῶν οὕτω αἰσχροῦς λύμῃ διακείμενον, οὐδένα δὴ ²⁵
 χρόνον ἐπισχόντες, ἀπιστεύατο πρὸς τοὺς ἑτέρους, καὶ
 13 ἐδίδosan σφέας αὐτοὺς ³ Ἀμάσι. Πυθόμενος δὲ καὶ
 ταῦτα ὁ Ἀπρίης, ὥπλιζε τοὺς ἐπικούρους, καὶ ἤλαυνε
⁴ ἐπὶ τοὺς Αἰγυπτίους· εἶχε δὲ περὶ ἐαυτὸν Κᾶράς τε ³⁰
 καὶ Ἴωνας, ἄνδρας ἐπικούρους ⁵ τρισμυρίους· ἦν δὲ οἱ τὰ
 βασιλῆϊα ἐν Σαΐ πόλι, μεγάλη εὐντα καὶ ἀξιόθετα.
² καὶ οἱ τε περὶ τὸν Ἀπρίην ἐπὶ τοὺς Αἰγυπτίους ἦσαν,
³ καὶ οἱ περὶ τὸν Ἀμασιν, ἐπὶ τοὺς ξείνους. ἐν τε ³⁵ δὴ
 Μωμέμφι πόλι ἐγένοντο ἀμφότεροι, καὶ πειρήσεσθαι
 ἔμελλον ἀλλήλων.
 4 Ἔστι δὲ Αἰγυπτίων ἐπτὰ γένεα· καὶ τούτων οἱ μὲν, ¹⁸⁵
 ἱρέες, οἱ δὲ, μάχιμοι κεκλέαται· οἱ δὲ, βουκόλοι· οἱ δὲ,
 συβῶται· οἱ δὲ, κάπηλοι· οἱ δὲ, ἐρμηνέες· οἱ δὲ, κυ-
 βερῆται. γένεα μὲν Αἰγυπτίων τσαῦτά ἐστι· οὐνόματα
² δὲ σφι κέεται ἀπὸ τῶν τεχνέων. οἱ δὲ μάχιμοι ⁴⁰ αὐτῶν
 καλέονται μὲν Καλασίριές τε καὶ Ἑρμοτύβιες· ἐκ νο-
 μῶν δὲ τῶνδε εἰσί. (κατὰ γὰρ ⁶ δὴ νομοὺς Αἴγυπτος
 5 ἅπαντα ⁷ διαραίρηται.) Ἑρμοτυβίων μὲν οἶδε εἰσὶ νομοί·

Armat A-
pries Ionas
et Caras :
utrinque ad
Momeph-
thin urbem
consistitur.

185
Ægyptio-
rum vii
genera :
Calasiries et
Hermoty-
bies, gene-
ris militaris.

Utrorum-

λόγον edd. vett. λόγον ἐαυτοῦ Reiz.
 e Wesselingii emend. Idem fere
 αὐτῷ valere contendit Schweigh-
 æuserus.

¹ Gl. in P. πάνυ ὀργίλως. Mox
 περιταμεῖν αὐτοῦ τὰ ὧτα προστάξαι
 S.

² ἰδόμενοι F.

³ Ἀμάσι P.

163.

⁴ ἐπὶ om. b.

⁵ τρισμυρίους om. M. Retinent

ceteri cum Diodoro I. 68. Mox
 ὅτα Ald.

⁶ δήμω Μέμφι S. cf. Steph. Byz.
 in Μώμεμφις M. et al. δὴ Μέμφι.
 cf. c. 169. Mox ἐγένοντο S.

164.

⁷ αὐτέων] αὐτῶν F.S. Mox μὲν
 om. S.

⁸ δὴ om. c.

⁹ διήρηται S.V.

με ποτα
ε ποτα
τα

166

167

Dignitas
militum
prope opifici-
bus apud
romanos gra-
ties, et in
Graecia
maxime

Βασίλειος, Σαίης, Χερμύτης, ^a Πατρημίτης, ἦστος ἡ
Προσακῆτις καλεῖται, Ναβὺ τὸ ἥμισυ. ἐκ μὲν ^b τούτων
τῶν νομῶν Ἑκατομβίες εἰσι. γινόμενοι, ὅτε ἐπὶ πλεί-
στους ^c γυνίαισι, ἑκαυδεκά μυριάδες. καὶ τούτων βα-
σιλεὺς αἰεὶς δέδωκε αἰδῆν, ἀλλ' ^d ἀνίσταται ἐς τὸ μά-
χημον. ^e Καλασιρίων δὲ εἶδε ἄλλαι νομαὶ εἰσὶ· Θηβαῖος, ^{so}
Βαβαστιτῆς, Ἀφθίτης, ^f Ταυίτης, Μενόσιος, ^g Σεβει-
νίτης, Ἀθμζιτῆς, Φαρβαλίτης, ^h Θμουίτης, Ὀνουφίτης,
ⁱ Ἀλίσσιος, ^j Μικεφορίτης· αὐτὸς ὁ νομὸς ἐν ἡσῶ οἰκίει,
^k ἀγίῳ Βαβαστίῳ πάλιος. αὐτοὶ δὲ αἱ νομοὶ Καλα-
σιρίων εἰσὶ· γινόμενοι, ὅτε ἐπὶ πλείους ἐγενέατο, πάντες
καὶ εἴκοσι μυριάδες ἀνδρῶν. οὐδὲ τούτοις ἔξεστι τέχνη
ἐπασκῆσαι ^l οὐδεμίαν, ^m ἀλλὰ τὰ ἐς πόλεμον ἐπασκέουσι
μῦνα, παῖς παρὰ πατρὸς ⁿ ἐκδεκόμενος. Εἰ μὲν νῦν
καὶ ταῦτο παρ' Αἰγυπτίῳ μεμαθήκασι οἱ Ἕλληνες, οὐκ
ἔχω ἀτρεκέως ^o κρῖναι· ὅραν καὶ Θρήικας καὶ Σκύθας ⁶⁰
καὶ Πέρσας καὶ Λυδοὺς, καὶ σχεδὸν πάντας ^p τοὺς
βαρβάρους, ^q ἀποτιμωτέρους τῶν ἄλλων ^r ἡγεμένους πο-

165.

^a Πατρημ. S. Πατρημίτης K. Πατρημίτης b. cf. c. 71. Mox προσακῆτις S.

^b ταυίτης] ταύτων F.S. τῶν om. S.

^c Sic Ald. S.V.P.a.c.R. ἐγένετο M.P.K.F.b.d. Mallet ἐγενέατο Wessel. Vulg. defendit Schweigh. Supra πλείους d.

^d Gl. in P. ἀνίσταται. ἀνέσται F. quod conjecit H. Steph. probante Wesselingio. Vulgatum ex ἀνέμαι deducit Portus. ἀνέσται malit Elmsleius ad Eurip. Heracl. 3. 166.

^e Καλασιρίων S. et mox. cf. Steph. Byz. in v.

^f Ταυίτης b.

^g Sic S.V.F. Paris. Ald. Vulgo

Σεβονίτης.

^h Θμουίτης, Καυφίτης V.S.

ⁱ Ἀλίσσιος S.V. *Apysia plaga* Valla. Vulgo Ἀλίσσιος cum F.

^j Μικεφορ. S. Vall.

^k ἀγίῳ αἱ Βαβ. S.

^l οὐδεμίαν] οὐδεμίαν F. οὐδεμίαν ἐπασκῆσαι S.

^m ἀλλὰ τε ἐς π. S.

ⁿ Sic M.K.P.V.S. cf. I. 7. Diodor. II. 21. Arrian. Ind. 8. p. 321. ἐκδεκόμενοι Ald.

^o εἰπεῖν d. 167.

^p τοὺς om. S.V.

^q Vid. Hesych. in voc. ἀποτιμωτέρους S.

^r Sic S.V.M.K.P.b.d. ἡγεμένους Schaefer. ἡγεμένους a.c. Ald.

λιητέων τοὺς τὰς τέχνας μαθάνοντας, καὶ τοὺς ἐκγό-
 2 νους τούτων· τοὺς δὲ ἀπαλλαγμένους τῶν χειρωνα-
 ξιέων, γενναίους ἠ νομιζομένους εἶναι, καὶ μάλιστα τοὺς 65
 ἐς τὸν πόλεμον ἀνειμένους. μεμαθήκασι δ' ὧν ταῦτο
 πάντες οἱ Ἕλληνες, καὶ μάλιστα Λακεδαιμόνιοι. ἦκισ-
 8 τα δὲ Κορίνθιοι ὄνονται τοὺς χειροτέχνας. Γέρεα δὲ σφι
 ἦν τὰδε ἐξαραιρημένα μούνοισι Αἰγυπτίων, πάρεξ τῶν
 2 ἱρέων· ἄρουραι ἐξαίρετοι δώδεκα ἐκάστῳ ἀτελεῖς. ἡ
 δὲ ἄρουρα ἑκατὸν πηχέων ἐστὶ Αἰγυπτίων πάντη. ὁ δὲ 70
 3 Αἰγύπτιος ἐπὶ χυς τυγχάνει ἴσος ἐὼν τῷ Σαμῖω. ταῦτα
 μὲν δὴ τοῖσι ἅπασι ἦν ἐξαραιρημένα. τὰδε δὲ ἐν περι-
 4 τροπῇ ἐκαρπῶντο, καὶ οὐδαμὰ ὠυτοί. Καλασιρίων χί-
 λιοι, καὶ Ἑρμοτυβίων ἄλλοι, ἐδορυφόρεον ἐν αὐτὸν ἑκάσ- 75
 τοι τὸν βασιλέα· τούτοις δ' ὧν τὰδε πάρεξ τῶν
 ἀρουρέων ἄλλα ἐδίδδοτο ἐπ' ἡμέρῃ ἑκάστη, ὅπταυ σίτου
 σταθμὸς ἵπεντε μνέαι ἐκάστῳ, κρεῶν βοῶν δύο μνέαι,
 οἶνου ἑτέσσερες ἀρυστῆρες. ταῦτα τοῖσι αἰεὶ δορυφο-
 ρέουσι ἐδίδδοτο.

19 Ἐπεὶ τε ἂ δὲ ὁ συνιόντες, ὃ τε Ἀπρίης ἄγων τοὺς ἐπι- 80

apud Lace-
 daemonios:
 Corinthii
 minime
 contem-
 nunt opifi-
 ces.

Singulis
 militibus
 apud Aegy-
 ptios duo-
 denae arurae
 immunes:
 quantus
 numerus
 ex utroque
 genere mi-
 186
 litum in
 singulos
 annos regi
 apparuerit,
 et quantum
 eorum
 quisque pa-
 nis, carnis
 et vini
 quotidie
 acceperit.

F.m. sec. ubi pr. ἡγεμόνους. ἡγη-
 μένους τῶν ἄλλων S.

^a ἐγγόνους F.

^b ἀπαλλαττομένους d.

^c Citat Pollux II. 151. χειρω-
 ναξίαν V.S. χειραξίαν F. pr.

^d Sic M.S.V.P.K.b.d. νομιζον-
 τας Ald. a.c. νομιζοντες F. Mox
 οἱ ante Ἕλληνες om. S.

168.

^a ἦν om. S.V. Mox ἐξαραιρημένα S.

^b Hinc Eustath. Hom. II. γ.
 p. 411, 38=312, 11.

^c πῆχυς om. S. male. Vide I.
 178. WESSEL.

^d τὰδε δὲ S. Mox ἐωντῶν S. pro
 ὠυτοί. et Καλασιρίων δὲ cum Ald.

^e Sic S.V. Ald. Valla; ἄλλοι
 om. M.P.K.F. Paris. edd. re-
 centt. Schweigh. suspicatur nu-
 merum χίλιοι justo minorem esse,
 collatum cum militum numero
 capp. 165. 166. edito.

^f Sic M.P.K.F. Paris. ἑκάστῳ
 V.S. Ald.

^g δ' om. F.a.b.

^h ἐκάστῳ S.

ⁱ πέντε μνέων d. Schol. in P.
 ἑκατὸν δραχμαὶ ποιῶσι μνᾶν μίαν.

^k τέσσαρες F.S.

^l αἰεὶ τοῖσι d.

169.

^a δὲ om. F.

^b συνιόντες S.V.

x 4

Apries
captus,
quandiu
pigne-
bitus,
nique
angula-
r: sepul-
a regum
præfec-
ra Saiti-
, in tem-
o Miner-
e.

κούρους, καὶ ὁ Ἄμασις πάντας τοὺς Αἰγυπτίους, ἀπί-
κοντο εἰς ^dΜώμεμφιν πόλιν, συνέβαλον· καὶ ἐμαχέ-
σαντο μὲν οὖοι ζεῖνοι, πλήθει δὲ πολλῶ ἐλάσσονες ἐόν-
2 τες, κατὰ τοῦτο ἐσώθησαν. Ἀπρίων δὲ λέγεται εἶναι
ἥδε ^eἡ διάνοια, μηδ' ἂν θεὸν μιν ^fμηδένα δύνασθαι παῦ-
σαι τῆς βασιλείης· οὕτω ἀσφαλῶς ἐαυτῷ ἰδρῦσθαι ἐδό-
3 κσε. καὶ δὴ τότε συμβαλὼν ἐσώθη· καὶ ζωγρηθεὶς,
ἀπήχθη εἰς Σάϊν πόλιν, εἰς τὰ ἐαυτοῦ ^gοικία πρότερον
4 ἐόντα, τότε δὲ Ἀμάσιος ἤδη βασιλήϊα. ἐνθαῦτα δὲ ^hτέως
μὲν ἐτρέφετο ἐν τοῖσι βασιλεῦσι, καὶ μιν Ἄμασις εὖ ⁹⁰
5 περιεῖπε. τέλος δὲ, μεμφομένων Αἰγυπτίων ἰὼς οὐ ποιοῖ
δίκαια, τρέφων τὸν σφίσι τε καὶ ἐαυτῷ ἔχριστον, οὕτω
6 δὴ παραδιδῶν τὸν Ἀπρίην τοῖσι Αἰγυπτίοισι. ⁱοὗ δὲ μιν
ἀπέπνιξαν, καὶ ἔπειτα ^jθάψαν ἐν τῇσι πατρώεσσι τα-
7 φῆσι. αἱ δὲ εἰσι ἐν τῷ ἱρῷ τῆς Ἀθηναίης, ἀγχοτάτω ⁹⁵
8 τοῦ μεγάρου, ἐσιόντι ἀριστερῆς ^kχειρός. ^lθάψαν δὲ Σαῖται
πάντας τοὺς ἐκ νομοῦ τούτου γενομένους βασιλεῖας ἔσω
9 ἐν τῷ ἱρῷ. καὶ γὰρ ^mτὸ τοῦ Ἀμάσιος σῆμα ⁿἐκατέρω
μὲν ἐστὶ τοῦ μεγάρου ^oἢ τὸ τοῦ Ἀπρίων καὶ τῶν τούτου
προπατόρων· ἐστὶ μέντοι καὶ τοῦτο ἐν τῇ αὐλῇ τοῦ ἱεροῦ,
παστὰς λιθίνῃ μεγάλῃ, καὶ ἡσκημένη στύλοισι τε φοίνι-
10 κας τὰ δένδρεα μεμιμημένοισι, καὶ τῇ ἄλλῃ δαπάνῃ.
170 τοῖσι θυρώμασι ἡ θῆκη ἐστὶ. ^pΕἰςὶ δὲ καὶ αἱ ταφαὶ

^c τοὺς om. F.a.c.S.

^d Sic M.P.K.V. Vall. b. Μώ-
μεμφιν F. Μέμφιν S. Ald. et al.
Mox ἐσώθησαν, et infra ἐσώθη S.

^e ἡ om. F.a.

^f μηδένα om. R.F.a.b.c. nullus
deorum neque hominum Valla.

^g οικία S.

^h ἔως S.V. cf. ad I. 86.

ⁱ Sic M.K.P.a.c. ποιεῖ S.V.

Ald. F.d. ὅς om. F.

^k οὐδεμίαν F.

^l χειρὸς P.K.S.V.F. χειρὸς al.

^m τὸ et σῆμα om. V.S.

ⁿ ἐκατέρω S.V. Ald. ἐκατέρου F.

^o ἢ P. cum gl. ἔκον. ἢ τούτου

Ἀπρίων S.

^p ἐν τῇ δαπάνῃ S.

170.

^q Exscrisit Athenag. Leg. c. 25.

ταῦ οὐκ ὅσιον ποιῶνται ἐπὶ τοιούτῳ πρῆγματι ἐξαγορεύειν⁵
 τοῦτομα ἐν Σαΐ, ἐν τῷ ἱρῷ τῆς Ἀθηναίης, ὅπισθε⁶ τοῦ
 1 κηοῦ, παντὸς τοῦ τῆς Ἀθηναίης ἐχόμεναι τοίχου. καὶ ἐν
 τῷ τεμένει ὀβελοὶ ὅσῃσι μεγάλοι λίθινοι· λίμνη⁷ δὲ
 ἔστι ἐχομένη, λιθίνη κρητῖδι κεκοσμημένη, καὶ ἐργασ-
 μένη εὖ κύκλῳ, καὶ μέγαθος, ὡς ἐμοὶ ἐδόκεε, ὅση περ¹⁰
 71 ἢ ἐν Δήλῳ, ἢ τροχαιοῖς καλεομένη. Ἐν δὲ τῇ λίμνῃ
 ταύτῃ τὰ⁸ δίκηλα τῶν παθίων αὐτοῦ νυκτὸς ποιῶσι,
 2 τὰ καλέουσι μυστήρια Αἰγύπτιοι. περὶ μὲν⁹ νυν τούτων,
 εἰδοῖ μοι ἐπὶ πλέον ὡς ἕκαστα¹⁰ αὐτῶν ἔχει, εὐστομα
 κείσθω. καὶ τῆς Δήμητρος τελετῆς περὶ, τὴν οἱ Ἕλληνες
 θεσμοφῶρια καλέουσι, καὶ ταύτης¹¹ εἰδοῖ μοι περὶ εὖ-¹⁷
 3 στομα κείσθω, ἢ πλὴν ὅσον αὐτῆς ὅση ἔστι λέγειν. αἱ
 Δαναοῦ θυγατέρες ἦσαν αἱ τὴν τελετὴν ταύτην ἐξ Αἰγύπ-
 4 τος ἐξαγαγούσαι, καὶ διδάξασαι τὰς¹² Πελασγίωτιδας²⁰
 γυναικάς. μετὰ δὲ, ἐξαναστάσης πάσης Πελοποννήσου
 ὑπὸ Δωριέων, ἐξαπώλετο ἡ τελετή· οἱ δὲ ὑπολειφθέντες
 Πελοποννησίῳ καὶ οὐκ ἐξαναστάντες Ἀρκάδες, διέσωζον
 αὐτὴν μῦθοι.

72 Ἀπρίῳ δὲ¹³ ὥδε καταρριπνόμενον, ἐβασίλευσε Ἀμα-
 σις, νομοῦ μὲν Σαίτῳ ἑὸν ἐκ τῆς δὲ ἦν¹⁴ πόλις, αὐ-²⁵
 2 νομά οἱ ἔστι Σιούφ. τὰ μὲν δὴ πρῶτα¹⁵ κατόνουντο τὸν

In eodem
 templo a-
 liud sepul-
 crum Dei
 cuiusdam.

Quae ibi
 mysteria fi-
 ant: Danaï
 filiae Thes-
 morphoria
 ex Aegypto
 in Pelopon-
 nesum at-
 187
 tulerunt a.
 1570.

Amasis ab
 a. 570:
 25 quam cal-
 lide ignobi-
 litatem su-

⁵ τοῦ κηοῦ S.F.

⁶ Sic S.V. ἐχόμενον τοίχου Ald.

Athenag. a.c. ἐχόμενον τοίχου F.

⁷ δὲ ἔστι Athenag.

⁸ ἀρμυμένη S. cf. c. 148. καὶ

ἐργ. om. Athenag. ubi ἐν κύκλῳ.

⁹ ἢ om. S.V. ὅση περ ἐν Δήλῳ, ἢ

τροχ. καλ. Athenagoras.

171.

¹⁰ εἰδῶτα, ὁμομάτα gl. in P.

¹¹ νυν om. S.V.

¹² αὐτῶν] αὐτῶν F.S.

¹³ Citant Plutarch. II. p. 857.

et al. Thomas M. et Suid. in
 Εὐστομαίῳ.

¹⁴ Sic S. Omittunt alii om-
 nes.

¹⁵ πλὴν ὅσον α. δ. ε. om. S. qui
 pro λέγειν dat λέγεται ὡς αἱ.

¹⁶ γνῶτιδας S.

172.

¹⁷ ὥδε om. S.V.

¹⁸ Sic S.V.K.P.F. Paris. Vulgo
 πόλιος.

¹⁹ Sic V.S.f. cf. Koen. Gregor.
 Dial. Ion. 23. Vulgo κατόνουντο.

a con-
atu vin-
arit.

ἙΑμασιν Αἰγύπτιοι, καὶ ἐν^d οὐδεμιῇ μοίρῃ μεγάλη ἦγον,
ἅτε δὴ δημότην^e τὸ πρὶν εἶντα, καὶ οἰκίης οὐκ ἐπιφανέας·
μετὰ δὲ, σοφίῃ αὐτοῦς ὁ ἙΑμασις, οὐκ ἔγνωμοσύνη^f
3 προσηγάγετο. ἔην οἱ ἄλλα τε ἀγαθὰ μυρία, ἐν δὲ καὶ³⁰
^h ποδανιπτῆρ χρύσεος, ἐν τῷ αὐτός τε ὁ ἙΑμασις καὶ οἱ
δαιτυμόνες οἱ πάντες τοὺς πόδας ἐκάστοτε^k ἐναπενίζεατο.
4 τοῦτον κατ' ὦν κόψας, ἄγαλμα δαίμονος ἐξ αὐτοῦ ἐποι-
ήσατο, καὶ ἵδρυσε τῆς ἰπέλιος ὅκου ἦν ἐπιτηδεύατον·
οἱ δὲ Αἰγύπτιοι^m φοιτέοντες πρὸς τῷγαλμα, ἐσέβοντο³⁵
5 μεγάλως. μαθὼν δὲ ὁ ἙΑμασις τὸ ἐκ τῶν ἀστῶν ποιεύ-
μενον, συγκαλέσας Αἰγυπτίους, ἐξέφηνε φᾶς “ ἐκ τοῦ
“ ποδανιπτῆρος τῷγαλμα γεγονέναι, ἐς τὸνⁿ πρότερον
“ μὲν τοὺς Αἰγυπτίους ἐνεμεῖν τε καὶ ἐνουρέειν, καὶ πόδας
6 “ ἐναπονίζεσθαι, τότε δὲ μεγάλως σέβεσθαι. ἤδη ὦν,
“ ἔφη λέγων, ὁμοίως αὐτὸς τῷ ποδανιπτῆρι πεπρηγέναι.
“ εἰ γὰρ πρότερον^o εἶναι δημότης, ἀλλ' ἐν τῷ παρόντι
7 “ εἶναι^p αὐτῶν βασιλεύς.” καὶ τιμᾶν τε καὶ προμη-
θεῖσθαι^q ἐωυτοῦ ἱκέλευε. τοιοῦτῳ μὲν τρόπῳ προσηγά-
γετο τοὺς Αἰγυπτίους, ὥστε δικαιοῦν δουλεύειν. ἙΧρᾶ-
45 το δὲ καταστάσει πρηγμάτων τοιῆδε. τὸ μὲν ὄρθριον,

173

iid ma-

Exscripsit hæc Plutarch. de No-
bil. cap. 3.

^d οὐδενί f.

^e Sic (vel τοπριν) M.P.K.V.S.
F. Paris. τὸ πρότερον c. Ald.

^f Sic M.P.K.V.S.F. Paris.

Vulgo εἰγνωμοσύνη.

^g ἦν ἄλλα τέ οἱ S.V. ἦν οἱ ἄλλα f.

^h ποδανιπτῆρ hinc Pollux X. 78.
ποδανιστῆρ F. qui infra tamen
ποδανιπτῆρι.

ⁱ οἱ om. f.

^k ἐναπονίζεατο Schæferus tan-
quam ex S. Is autem codex
perspicue, ut ceteri, ἀπενιζέατο.

^l Sic S.V.F. Paris. Al. πώλεος.

Mox ἐπιτηδεύατον S.

^m φοιτέοντες F. φοιτῶντες f.

ⁿ μὲν om. S.V.f. Mox ἀπονίζεσ-
θαι S. qui retinet ἐνουρέειν cum vulg.

^o Sic M.P.K.V.S.F. Paris.

Vulgo ἦεν.

^p αὐτέων] αὐτῶν F.f.S.

^q ἐωυτὸν S.

^r ἐκέλευσε V.

173.

^s Sic M.P.K.F. ἐχρήτο V. Ald.
S.R. cf. Valcken.ad Eurip. Phoen.
961. Priorem formam ab Hero-
doto frequentari notat Schweigh-
æuserus ex I. 102. 172. II. 123.
181.

- μέχρι ὅτου ^b πληθώρας ἀγορῆς, προθύμως ἔπρησε τὰ προσφερόμενα πρήγματα· τὸ δὲ ἀπὸ τούτου ἐπινέ τε καὶ ^c κατέσκαπτε τοὺς συμπότας, καὶ ἦν μάταιός τε ² καὶ ^d παιγνιήμων. ἀχθεσθέντες δὲ τούτοις οἱ φίλοι αὐ- ⁵⁰ τοῦ, ἐνουθέτεον αὐτὸν, τοιάδε λέγοντες· “Ω βασιλεῦ, οὐκ ὀρθῶς σεαυτοῦ προέστηκας, ἐς ^e τὸ ἄγαν φαῦλον ³ “ ἰπράγων σεαυτόν. σὲ γὰρ ^f χρῆν ἐν θρόνῳ ^b σεμνῶ “ σεμνὸν θωκέοντα, δι’ ἡμέρης πρήσσειν τὰ ἰπρήγματα· “ καὶ οὕτω Αἰγύπτιοί τ’ ἂν ^h ἐπιστέατο ὡς ὑπ’ ἀνδρὸς ⁵⁵ ⁴ “ μεγάλου ἄρχονται, ⁱ καὶ ἄμεινον σὺ ἂν ἤκουες. νῦν δὲ “ ποιεῖς ^m οὐδαμῶς βασιλικά.” ⁿ Ὁ δ’ ἀμείβετο ^o τοι- σίδε αὐτούς· “ Τὰ τόξα οἱ κεκτημένοι, ἐπεὰν μὲν δέων- “ ται χρᾶσθαι, ἐντανύουσι· ^p Ἐπεὰν δὲ χρήσωνται, ἐκ- ⁵ “ λύουσι. εἰ γὰρ δὴ τὸν ^q πάντα χρόνον ἐντεταμένα εἴη, ⁶⁰ “ ἐκραγεῖν ἂν ὥστε ἐς τὸ δέον οὐκ ἂν ἔχοιεν αὐτοῖσι ⁶ “ χρῆσθαι. οὕτω δὴ καὶ ἀνθρώπου κατάστασις· ^r εἰ “ ἐθέλοι κατεσπουδάσθαι αἰεὶ, μηδὲ ἐς παιγνίην τὸ μέ- “ ρος ἐαυτὸν ἀνιέναι, λάθοι ἂν ἥτοι μανεῖς, ἢ ἔογε ἀπό- ⁷ “ πληκτος γενόμενος. τὰ ἐγὼ ἐπιστάμενος, μέρος ^s ἕκα- ⁶⁵ ¹⁷⁴ “ τέρω νέμω.” Ταῦτα μὲν τοὺς φίλους ἀμείψατο. Λέ- Privatus

^b Sic S.V. πληθούσης F. Paris. et vulg. Sequentia, docente Wes-selingio, respexit Ælianus. Var. II. 41. Supra μέχρις S. qui mox τὰ προσφερόμενα ἔπρησε πρήγματα.

^c κατέσκαπτε F.

^d Vide Athenæum VI. p. 261. C. παιγνιήμων ἀχθεσθέντες S.

^e τὸν ἄγαν S.

^f ἀπάγων V.S.

^g Sic F.a.b. edd. vett. ut II. 179. III. 65. VII. 39. ἐχρῆν M. V.S.P.K.

^h Sic S.P.K. Vall. F. Paris. σεμνῶ σεμνῶς f. σεμνὸν σεμνῶ vulg.

ⁱ πρήγματα F.

^k ἐπιστέατο S.f. ὡς om. S.

^l καὶ σὺ ἄμεινον ἤκουες S. et sic credo V.

^m οὐδαμὰ f.

ⁿ οὐδ’ F.

^o Quidam τοῖσιδε, alii τοῖσδε.

In his S.

^p ἐπ. δὲ χρ. ἐκλ. om. M.P.K. Vall. F.a.c. μὲν om. S.

^q ἀπαντα f. qui mox ἐκραγεῖεν. Tum ἐκτεταμένα S.

^r χρᾶσθαι V.S.F.

^s εἰ ἐθέλοι V.S.F.a.d. εἰ θέλοι f.

^t ὅτε S.

^v ἑκάτερον f.

huc, lu-
riosus et
rax: im-
rium ad-
tus, quos
nos neg-
erit,
os colue-

γεται δὲ ὁ Ἀμασις, ^aκαὶ ὅτε ἦν ιδιώτης, ὡς φιλοπότης
^bεὼν καὶ φιλοσκώμων, καὶ οὐδαμῶς κατεσπουδασμένος
ἀνὴρ· ὅπως δὲ μιν ἐπιλείποι πίνοντά τε καὶ εὐπαθέοντα, ^γο
²τὰ ^dἐπιτήδεα, κλέπτεσκε ἂν περιῶν. οἱ δ' ἂν μιν φά-
μενοι ἔχειν τὰ σφέτερα χρήματα ἀρνεύμενοι ἄγεσκον
ἐπὶ μαντήιον ὅκου ^eἐκάστοισι εἴη· πολλὰ μὲν δὴ ^fκαὶ
αἰλίσκετο ὑπὸ τῶν μαντήϊων, πολλὰ δὲ καὶ ^gἀποφεύ- 189
³γεσκε. ἐπεὶ τε δὲ καὶ ἐβασίλευσε, ^hἐποίησε τοιαύδε· ὅσοι ⁱ75
μὲν αὐτὸν τῶν θεῶν ἀπέλυσαν μὴ φῶρα εἶναι, τούτων μὲν
τῶν ἱρῶν οὔτε ἐπεμέλετο, οὔτε ἐς ἐπισκευὴν ἐδίδου οὐδέν·
οὐδὲ φοιτῶν ἔθυσ, ὡς οὐδενὸς ἐοῦσι ἀξίοισι, ψευδεᾶ τε
⁴μαντήϊα κεκτημένοισι. ὅσοι δὲ μιν κατέδησαν φῶρα εἶναι,
τούτων δὲ, ὡς ἀληθῆς θεῶν ἑόντων καὶ ἀψευδέα μαντήϊα ⁵80
παρεχομένων, τὰ μάλιστα ἐπεμέλετο.

175
linervæ
mplum
nat: do-
us ex la-
de solido
l ingrea-
m tem-
i, ex Ele-
antina
que ad-
cta.

Καὶ τοῦτο μὲν, ἐν Σαῖ τῇ Ἀθηναίῃ προπύλαια θου-
μάσι^a οἱ ἐξεποίησε, πολλὸν πάντα ^bὑπερβαλλόμενος
τῷ τε ὕψει καὶ τῷ ^cμεγαθεῖ, ὅσων τε τὸ μέγαθος λί-
θων ἐστὶ, καὶ ὁκοίων τέων· τοῦτο δὲ, κολοσσὸς ^dμεγά-
λους καὶ ἀνδρόσφιγγας περιμήκειας ἀνέθηκε, λίθους τε
ἄλλους ἐς ἐπισκευὴν ὑπερφυέας τὸ μέγαθος ἐκόμισε.
²ἡγάγετο δὲ ^eτούτων τοὺς μὲν, ἐκ τῶν κατὰ Μέμφιν

174-

^a Sic M.V.S.K.F. Paris. καὶ
om. edd. vett.

^b Sic K.P.F.a.b.d. ἦν S.c.
edd. vett.

^c ἐπιλείποι V.S.b. Schæfer.

^d Sic F. cf. Koen. Gregor.
dial. Ion. 45. Vulgo ἐπιτήδεια.

^e ἐκάστοτε V.S.

^f Ita Schweighæuserus, mo-
nens imperfecta in σκω aug-
mentum non accipere. καταλίσ-
κετο S.V. καταλίσκετο vulgo, καὶ
ἡλίσκετο Valckenærius, probante
Wesselingio.

^g Ita Wessel. et forte b.c.

ἀπέφευγε M.P.K.F.a.d. ἀποφεύ-
γεσκε S.V. ἀπόφευγε Ald. Mox
καὶ om. S.

^h Sic f. Vulgo ἐποίησε cum S.

ⁱ Sic V.S.M.P.K.F.b.d.f. τάδε
Ald. a.c. Mox φοιτῶν S.

^k Sic S.V. (ἀληθῶς S.) Vall.
ἀληθέων θεῶν ἑόντων F.Ald. ἀληθέων
vel ἀληθῆς ἑόντων sine θεῶν alii.

175.

^a ὑπερβαλόμε. F.

^b μεγεθεῖ F.

^c τουτέων] τούτων F.S.

εουσέων λιθοτομιέων· τοὺς δὲ ὑπερμεγάβειας, ἐξ Ἑλεφαν-
 τίνης πόλιος, πλόνον ^d καὶ εἴκοσι ἡμερέων ἀπεχούσης 90
 3 ἀπὸ Σάϊος. τὸ δὲ οὐκ ἥκιστα ἐαυτῶν, ἀλλὰ μάλιστα
 ἑθαυμάζω, ἔστι τόδε· οἶκημα μουνόλιθον ἐκόμισε ἐξ Ἑλε-
 φαντίνης πόλιος· καὶ τοῦτο βεκόμιζον μὲν ἐπ' ἑτα τρία,
 δισχίλιοι δὲ οἱ προσετέταχато ἄνδρες ἀγωγέες, καὶ οὗ-
 4 τοι ^b ἅπαντες ἦσαν κυβερνήται. τῆς δὲ στέγης ταύτης τὸ 95
 μὲν μῆκος ἔξωθεν, ἔστι εἰς τε καὶ εἴκοσι πήχες· εὖρος
 δὲ, τεσσσερεσκαίδεκα· ὕψος δὲ, ὀκτώ. ταῦτα μὲν τὰ
 5 μέτρα ἔξωθεν τῆς στέγης τῆς ἱμουνολίθου ἐστί· ἀτὰρ
 ἔσωθεν τὸ μῆκος, ὀκτωκαίδεκα πηχέων καὶ πυγόνος·
^k τὸ δὲ εὖρος, δυώδεκα πηχέων· τὸ δὲ ὕψος, πέντε πη-
 6 χέων ἐστί. αὕτη τοῦ ἱροῦ κέεται παρὰ τὴν ἑσοδον. ἔσω
 γὰρ μιν ἐς τὸ ἱρόν φασι τῶνδ' εἵνεκα οὐκ ἐσελκύσαι· τὸν
 ἀρχιτέκτονα αὐτῆς, ἐλκομένης τῆς στέγης, ἀναστενάξαι,
 οἷά τε χρόνου ἑκγεγονότος πολλοῦ, ^m καταχθόμενον τῶς
 ἔργω· τὸν δὲ Ἀμασιν ⁿ ἐσθυμιστὸν ποιησάμενον, οὐκ ἔαν 190
 7 ἔτι προσωτέρω ἐλκύσαι. ὅῃδ' ἔτι τινες λέγουσι, ὡς ἄν-
 θρωπος διεφθάρη ^p ὑπ' αὐτῆς τῶν τις αὐτὴν μοχλευόντων,
 176 καὶ ^q ἀπὸ τούτου οὐκ ἐσελκυσθῆναι. Ἀνέθηκε δὲ καὶ ἐν
 τοῖσι ἄλλοις ἱροῖσι ^a ὁ Ἀμασις πᾶσι τοῖσι ἐλλογίμοις 10
 ἔργα τὸ μέγαθος ἀξιοθέητα· ^b ἐν δὲ, καὶ ἐν Μέμφι, τὸν

Ornat et
 alia tem-
 pla, maxi-
 meque
 templum

^d Sic V.S.K.M.P.F.a. καὶ al. om. εἴκοσι S.K.V.F. Paris.

^e αὐτῶν] αὐτῶν F.S.

^f θαυμάζω F.

^g Sic R.M.K.P.F. Paris. ἐκό-
 μιζε Ald. V.S.

^h πάντες S. qui mox ἐς τε καὶ

ⁱ τοῦ μουνολ. R.B. μουνολ. Ald.
 Mox ἂ γὰρ S. pro ἀτὰρ, et μῆκος
 ἐστί.

^k τὸ δὲ εὖρ. δυώδ. πηχ. om. F.a.
 M.K.P. Vall.

^l ἐγγεγονότος conj. Schweigh-

æuserus. Supra post τὸν exci-
 disse μὲν existimat Wesselingius,
 nolente Schweighæusero.

^m Sic F.a.c. edd. vett. καὶ ἀχ-
 θόμενον S. Wessel. καταχθόμενος
 Ald. Mox τὸ ἔργον F.

ⁿ ἐσθυμιστ. S.

^o οἱ δὲ τινες S.

^p ὑπ' αὐτῇ S.

^q διὰ τούτου S.

176.

^a ὁ Ἀμασις π. τ. ἐλ. om. S.

^b ἐν δὲ καὶ F.S.

ilcani, et
vum Isi-
edificat.

ὑπτιον κείμενον κολοσσόν, τοῦ Ἡφαιστείου ἐμπροσθε
2 τοῦ πόδες πέντε καὶ ἐβδομήκοντά εἰσι τὸ μῆκος. ἐπὶ δὲ
τῷ αὐτῷ βάθρῳ ἐστᾶσι, ^d Αἰθιοπικοῦ ἐόντος λίθου, δύο
κελοσσοί, ^e εἴκοσι ποδῶν τὸ μέγας ἐὼν ἑκάτερος· οἱ
3 μὲν ἔθνη, ὁ δ' ἔθνη τοῦ μεγάρου. ἔστι δὲ ἄλλος ἕτερος
τοσούτος καὶ ἐν Σαῖ, κείμενος κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον τῷ
ἐν Μέρμφι. ^h τῇ Ἰσι τε τὸ ἐν Μέρμφι ἱρὸν Ἀμασίς ἐστι ὁ
ἐξοικοδομήσας, ἐὼν μέγα τε καὶ ἀξιοθετότατον.

177

ili et a-
orum A-
side reg-
nte uber-
s: xx m
bium:
i jubens
emque
gulis an-
s indica-
, unde
rat.

Ἐπ' Ἀμασίος δὲ βασιλεὺς λέγεται Αἴγυπτος μά-
λιστα δὴ τότε εὐδαιμονῆσαι, καὶ τὰ ἀπὸ τοῦ ποταμοῦ
τῇ χώρῃ γινόμενα, καὶ τὰ ἀπὸ τῆς χώρας τοῖσι ἀνθρώ-
2 ποισι. καὶ πόλιν ^b ἐν αὐτῇ γενέσθαι τὰς ἀπάσας τότε
δισμυρίας τὰς οἰκομένους. νόμον δὲ Αἰγυπτίοισι τόνδε
Ἀμασίς ἐστι ὁ καταστήσας· ἀποδεικνύει ἕτερος ἑκάστου
τῷ ^d νομάρχῃ πάντα τινὰ Αἰγυπτίων, ὅθεν βιοῦται
μὴ δὲ ποιεῦντα ταῦτα, μηδὲ ἀποφαίνοντα δικαίην ^e ζῆν,
3 ἰθύνεσθαι θανάτῳ. Σόλων δὲ ὁ Ἀθηναῖος λαβὼν ἐξ Αἰ-
γύπτου τοῦτον ^h τὸν νόμον, Ἀθηναίοισι ἔθετο· τῷ ἐκεῖνοι
ἐς αἰεὶ χρέωνται, ἐόντι ἀμώμῳ νόμῳ. Φιλέλλην δὲ γενό-
μενος ^a ὁ Ἀμασίς, ἄλλα τε ἐς Ἑλλήνων μετεξετέρους
ἀπεδέξατο, καὶ δὴ καὶ τοῖσι ^b ἀπικνευμένοις ἐς Αἴγυπ-

178

recis da-
Naukra-
s: Helle-
um et

^c Ἡφαιστίου F.

^d Sic S.V. Vall. b.d. τοῦ αὐτοῦ
ἐόντος F.c.d. edd. ἐόντες conj.
Schweighæuserus.

^e εἴκοσι K.V.S.F. Paris. Wes-
sel.

^f τοῦ μεγάλου ed. Schæfer.
Vallam secutus, qui vertit, mag-
no illi assistentes, probante
Schweighæusero.

^g αὐτὸν om. S.V. Mox τοῦ S.
pro τῷ.

^h λέγουσι τε τὸ S.V.

177.

^a βασιλῆος] βασιλέως F. βασι-

λέος S.

^b ἐν αὐτῇ γενέσθαι S. post οἰκο-
μένους H. l. citat Eustath. II. β'.
p. 314, 38=238, 17.

^c Sic F.d. Vulg. νόμον τε cum S.

^d νομάρχῃ S.

^e Αἰγύπτιον V.S.

^f Sic Ald. V.S.R. Suid. in voc.
βιοῦνται c. βεβαιῶνται M.P.K.
βεβαιῶντε F.

^g ζῶν S.V.

^h τὸν om. F.

178.

^a ὁ om. F.

^b ἀπικνευμ. S.

τον ἔδωκε Ναύκρατιν πόλιν ἐνοικῆσαι τοῖσι δὲ μὴ βου-
 λομένοισι ^c αὐτῶν ^d οἰκέειν, αὐτοῦ δὲ ναυτιλλομένοισι, ³⁵
 ἔδωκε ^e χώρους ἐνιδρύσασθαι βωμοὺς καὶ τεμένεα θεοῖσι.
 2 τὸ μὲν νυν μέγιστον ^f αὐτῶν τέμενος, καὶ ὀνομαστότατον
 εἶν καὶ χρησιμώτατον, ^g καλούμενον δὲ Ἑλλήνιον, αἶδε
^h πόλιν εἰς ⁱ αἱ ἰδρυμέναι κοινῇ, Ἰώνων μὲν, Χίος, ^k καὶ
 Τέως, καὶ Φώκαια, καὶ ^l Κλαζομεναί· Δωριέων δὲ, Ῥόδος, ⁴⁰
 καὶ ^m Κνίδος, καὶ ⁿ Ἀλικαρνησσός, καὶ Φάσηλις· Αἰ-
 3 ολέων δὲ, ἡ Μυτιληναίων μούνη. τούτων μὲν ἐστὶ τοῦτο
 τὸ τέμενος, καὶ προστάτας τοῦ ἐμπορίου αὗται αἱ πόλεις
⁴ εἰς ^p αἱ παρέχουσai. ὅσαι δὲ ἄλλαι πόλεις μετα-
 ποιεῦνται, οὐδὲν σφι μετεὸν μεταποιεῦνται. χωρὶς δὲ, ⁴⁵
 Αἰγινῆται ἐπ' ἐαυτῶν ἰδρύσαντο τέμενος Διός· καὶ ἄλλο
 79 Σάμιοι, Ἡρῆς· καὶ Μιλήσιοι, Ἀπόλλωνος. Ἦν δὲ τὸ
 παλαιὸν μούνη ^q ἡ Ναύκρατις ἐμπόριον, καὶ ἄλλο οὐδὲν
 Αἰγύπτου. εἰ δέ τις ἐς τῶν τι ἄλλο ^b στομάτων ταῦ ⁵⁰
 Νείλου ἀπὶ κοιτο, χρῆν ὁμῶσαι· “ μὴ μὲν ἐκόντα ἐλθεῖν”
 2 ἀπομόσαντα δὲ, τῇ νηὶ αὐτῇ πλέειν ἐς τὸ Κανωβικόν· ἢ
 εἰ μὴ γε οἶά τε εἴη πρὸς ἀνέμους ἀντίους πλέειν, τὰ
 φορτία ἔδεε περιάγειν ἐν βάρισι περὶ τὸ Δέλτα, ^c μέχρι ⁵⁵

alia templa
 in Ægypto
 a Græcis
 exstructa:
 præfecti
 mercato-
 rum.

191

Sola Nau-
 cratis em-
 porium an-
 tiquitus in
 Ægypto.

^c αὐτέων] αὐτῶν F.S.

^d ἐνοικεῖν S.V. Schæfer. ἐσο-
 κείν P. αὐτοῦ οἰκέειν R.

^e Sic Ald. S.V. a.c.R. Schæfer.
 χωρίως M.P.K.F. Wess.

^f αὐτέων] αὐτῶν F.S. Mox ὀνο-
 μαστότατον S.

^g καλούμενον F.

^h πόλιν M.K.P. πόλιν Ald. F.
 a.S.

ⁱ αἱ om. F.

^k καὶ Τέως—καὶ Κνίδος om. F.

^l Κληζομ. S. Κλζ. V. cf. Eu-
 stath. II. β. p. 314, 38=238.

Berkel. ad Steph. Byz. in Ἐφεσος.
^m Χίος P.K. Κνίδος S.V.

ⁿ Ἀλικαρνησσός S.V. Vall. cf. I. 1.

^o Sic P.K.S.V.F. Paris. τὸ
 τέμενος τοῦτο edd. vett. Supra
 dedi Μυτιλην. pro Μιτυλ. ut alibi.
 Infra ταύτων S. pro τούτέων.

^p αἱ om. F. Supra πόλιν S. Ald.

^q αἱ δὲ ἄλλαι πόλιν οὐδὲν σφι
 μετεὸν μεταποιεῦνται V.S.

^r οὐδὲν σφι μ. μ. om. P.K.F.
 Mox Ἠρας F.

179.

^s ἡ om. V.S.K. Mox εἰ δέ τι
 ἐτέοντι S.

^t στόμα K. στόμα τῶν P. στό-
 μάτε S. Mox ἐν ταῖς βάρισι S.

^u μέχρις F.S.

180
Delphicum
templum
deflagra-
tum a. 548:
Amasidis in
Delphos li-
beralitas.

οὐ ἀπίκειτο ἐς Ναύκρατιν. οὕτω μὲν δὴ Ναύκρατις ἔτε-
τίμητο. Ἀμφικτυόνων δὲ μισθωσάντων τὸν ἐν Δελφοῦσι
νῦν ἑόντα νηὸν τριηκοσίων ταλάντων ἔξεργάσασθαι· (ὁ
γὰρ πρότερον ἑὼν αὐτόθι ἂ αὐτομάτως κατεκρή· τὰς
Δελφοὺς δὲ ἐπέβαλλε τεταρτημόριον τοῦ μισθώματος
παρασχεῖν·) πλανώμενοι δὲ οἱ Δελφοὶ περὶ τὰς πόλεις,
ἐδωτίναζον· ποιῶντες δὲ τοῦτο, οὐκ ἐλάχιστον ἐξ Αἰ-
γύπτου ἐνείκοντο. Ἀμασις μὲν γὰρ σφί ἐδωκε χίλια
ἑστυπτηρίας τάλαντα· οἱ δὲ ἐν Αἰγύπτῳ οἰκῶντες Ἑλ-
ληνες, εἴκοσι μνέας.

181
Amicitia et
foedus cum
Cyrenais:
uxor Cyre-
naica La-
dice: hujus
votum Ve-
neri factum
et exsolu-
tum: ean-
dem postea
Cambysae
victore in
patriam re-
missa.

Ἀκυρηναίοισι δὲ Ἀμασις φιλότῃ τε καὶ συμμα-
χίῃ συνθήκατο. ἐδικαίωσε δὲ καὶ γῆμαι ἂ αὐτῇ, αἷ-
ἐπιθυμήσας Ἑλληνίδος γυναικὸς, εἴτε καὶ ἄλλως φιλό-
τητος Κυρηναίων εἵνεκα. γαμέει δ' ὦν, οἱ μὲν λέγουσι
Βάττω, οἱ δ' Ἀρκεσίλει θυγατέρα, οἱ δὲ, Κριτοβαύλου, το
ἀνδρὸς τῶν ἀστῶν δοκίμου· τῇ ὄνομα ἦν Ἐλαδίκη. τῇ
ἐπεὶ τε συγκλίνειτο ὁ Ἀμασις, μίσγεσθαι οὐκ οἶός τε
ἐγένετο· τῇσι δὲ ἄλλῃσι γυναιξὶ ἐχράτο. ἐπεὶ τε δὲ
πολλὸν τοῦτο ἐγένετο, εἶπε ὁ Ἀμασις πρὸς τὴν Ἐλαδίκην
ταύτην καλεομένην· “ὦ γύναι, κατὰ με ἐφάρμαξας,
καὶ ἔστι τοι οὐδεμία μηχανὴ μὴ οὐκ ἀπολωλέναι 19

^a ἐτέτιμητο K.P.F.b.d.

180.

^a Sic Ald. S.V.a.b.c.d.R. ἐξ-
εργάσθαι M.K.P. ἐξεργάσθαι F.

^b αὐτόματος S.V. Schæfer.

^c Sic F. Vulgo ἐπέβαλε cum
S. Mox πόλιας S.

^d ἐλάχιστ' ἂν S.

^e Sic F. Vulgo ἡρείκοντο cum
S.

^f στυπτης solus M. vid. Wes-
seling. ad Diodor. V. 10.

181.

^a Sic S.V.c. Κυρη. δ' ἐς ἀλλή-
λους Ἀμασις φ. Ald. Κυρ. δ' ἐς ἀλ-

λήλους φ. M.F. al.

^b Sic M.K.P.S.V.R.F. Paris.

αὐτόθι edd. vett. Mox Βάττω τοῦ
Ἀρκεσ. S.V. Vall.

^c Ἐλαδίκη S. et sic semper.

^d Sic S.V.b.d. ὁ om. F. et al.

^e ἐγένετο a.c.

^f Sic M.K.F.a. εἶπε δὲ ὁ S. Ald.

εἶπε δὲ ὁ V.

^g Sic S.P.V.b.c.d.F. ἔστι τι
M.K. ἔστι οὐδ. a. et vulg.

^h οὐδεμίᾳ] οὐδεμία S.M.F.a.
Wessel.

ⁱ Sic Ald. Paris. F.V.R.S.
ὑπολωλέναι M.P.K.

5 “κάκιστα ^κγυναικείων πασέων.” Ἡ δὲ Λαδίκη, ἐπεὶ
 τέ οἱ ἀρνευμένη οὐδὲν ἐγένετο πρηύτερος ^μὁ Ἄμασις, εὐ-
 χεται ἐν τῷ ^ννόῳ τῇ Ἀφροδίτῃ, ἣν οἱ ὀὕπ’ ἐκείνην τὴν 80
 νύκτα μιχθῇ ὁ Ἄμασις, ταῦτο γὰρ οἱ κακοῦ εἶναι μῆχος, ^κπερὶ δὲ
 6 ἄγαλμά οἱ ἀποπέμψειν ἐς Κυρήνην. μετὰ δὲ τὴν εὐχὴν
 αὐτίκα οἱ ἐμίχθη ὁ Ἄμασις· καὶ τὸ ἐνθεῦτεν ^ρῆδ’ ὁκότε
 ἔλθοι. πρὸς αὐτὴν, ἐμίσγετο· καὶ κάρτα μιν ἔστερξε
 7 μετὰ τοῦτο. ἡ δὲ Λαδίκη ἀπέδωκε τὴν εὐχὴν τῇ θεῷ. 85
 ποιησαμένη γὰρ ἄγαλμα ἄπέπεμψε ἐς Κυρήνην, τὸ
 ἔτι καὶ ἐς ἐμὲ ἦν ^σόον, ἔξω ^ττετραμμένον τοῦ Κυρηναίων
 8 ἄσπετος. ταύτην τὴν Λαδίκην, ὡς ἐπεκράτησε Καμβύσης
 Αἰγύπτου, καὶ ἐπύθετο αὐτῆς ἢ τις εἴη, ἀπέπεμψε 90
 82 ἀσινέα ἐς Κυρήνην. Ἀνέθηκε δὲ καὶ ἀναθήματα ὁ Ἄμα-
 σις ἐς τὴν Ἑλλάδα· τοῦτο μὲν, ἐς Κυρήνην ἄγαλμα
 ἐπὶ χρυσοῦ Ἀθηναίης, ^βκαὶ εἰκόνα ἑαυτοῦ γραφῇ εἰκασ-
 μένην· τοῦτο δὲ, τῇ ἐν Λίνδῳ Ἀθηναίῃ δύο τε ἀγά-
 9 λματα λῦθινα, καὶ θῶρηκα ^γλίνεον ἀξιοθέητον· τοῦτο δ’, 95
 ἐς Σάμον τῇ Ἥρῃ εἰκόνας ἑαυτοῦ διφασίας ξυλίνας, αἱ
 ἐν τῷ νηῷ τῷ μεγάλῳ ἰδρύατο ἔτι καὶ τὸ ^δμέχρις ἐμεῦ,
 3 ὅπιοιθε τῶν θυρέων. ἐς μὲν νυν Σάμον ἀνέθηκε κατὰ
 ξεινίην τὴν ἑαυτοῦ τε καὶ Πολυκράτεος τοῦ Ἀιάκεος· ἐς
 δὲ Λίνδον, ξεινίης μὲν οὐδεμιῆς εἵνεκεν, ὅτι δὲ τὸ ἱὸν τὸ

Quæ dona-
 ria quibus
 templis
 Græciæ de-
 derit Ama-
 sis; tem-
 plum quod
 Lindi est
 Minervæ, a
 Danaï filia-
 bus extruc-
 tum; Cy-
 prus ab
 Amaside
 occupata.

^κ Sic Wessel. ex S. vulgo γυ-
 ναικῶν. Schweighæuserus conj.
 κάκιστα κακίστη γυναικείων.

¹ Sic S.P.V.F.a.c. Vulg. ἐγένετο.

^μ Sic V.S. ὁ vulgo om.

^ν Sic a.c.S.V. Ald. νῆ P.F.b.d.
 νηῖ M.K. Wessel.

^ο Sic Schæfer. Vulg. ἐπ’ ἐκ.

^ρ δὴ S.V.

^σ Sic S.V. Vall. ἔλθοι Ἄμασις
 πρὸς F.a. edd. vett.

^τ ἀπέπεμπε F.

^υ Sic K.V.P. σῶον S.F.d. vulg.

vol. I.

cf. I. 66. V. 96. VI. 86. VIII.
 39.

¹ Ἰδρυμένον S.V. Vall. Schæfer.

^ν εἴ τι S.V.

182.

^α Sic M.K.P.F. Paris. ὁ Ἄ.
 πέμψας ἐς τ. Ἐ. Ald. et alii. πέμ-
 ψας ὁ Ἄμ. S.

^β καὶ εἰκόνα—Ἀθηναίη om. F.

^γ λίνεον om. S.V. cf. III. 47.

^δ Sic S.F. et al. non μέχρι.

^ε Cf. III. 139.

Y

ἐν Λίνῳ τὸ τῆς Ἀθηναίης λέγεται τὰς ἑταῖρας τοῦ Δαναοῦ θυγατέρας εἰδρύσασθαι ^h προσχούσας, ὅτε ἀπεδίδρησκον τοὺς Αἰγύπτου παῖδας. ταῦτα μὲν ἀνέθηκε ὁ Ἄμασις. Εἶλε δὲ ἱ Κύπριον πρῶτος ἀνθρώπων, καὶ κατεστρέψατο εἰς φόρου ἀπαγωγὴν.

^f τοῦ om. S.V.F.

^h προσχούσας Schæfer.

^g Sic V.S.a.b.c.d. Ald. ἰδρῦσθαι
M.P.K. Wessel. ἰδρῦσθαι F.

ⁱ Exscripsit Eustath. II. λ'. p.
827, 27=759, 7.

ἹΣΤΟΡΙΩΝ ἩΡΟΔΟΤΟΥ Β'.

ἩΡΟΔΟΤΟΥ

ἹΣΤΟΡΙΩΝ ΤΡΙΤΗ.

ΘΑΛΕΙΑ.

I Ἐπὶ τούτων δὴ τὸν Ἀμασιν Καμβύσης ὁ Κύρου ἐστρα-
 τεύετο, ἄγων ^a καὶ ἄλλους τῶν ἥρχε, καὶ Ἑλλήνων Ἰω-
 2 νάς τε καὶ Αἰολέας, δι' αἰτίνην τοιήνδε. Πέμψας Καμ- 5
 βύσης εἰς Αἴγυπτον κήρυκα, αἵτεε Ἀμασιν θυγατέρα·
 αἵτεε δὲ ^b ἐκ βουλῆς ἀνδρὸς Αἰγυπτίου, ὃς μεμφόμενος
 Ἀμασιν, ἔπρηξε ταῦτα, ὅτι μιν ἐξ ἀπάντων τῶν ἐν Αἰ-
 γύπτῳ ἡτρῶν ἀποσπάσας ἀπὸ γυναικός τε καὶ τέκνων, 10
 ἐκδοτὸν ἐποίησε εἰς Πέρσας, ὅτε Κῦρος πέμψας παρὰ
 Ἀμασιν αἵτεε ἡτρὸν ὀφθαλμῶν, ὃς εἴη ἄριστος τῶν ἐν
 3 Αἰγύπτῳ. ταῦτα δὴ ἐπιμεμφόμενος ὁ Αἰγύπτιος, ἐνήγε
 τῇ συμβουλῇ κελεύων αἰτέειν τὸν Καμβύσῃ Ἀμασιν 15
 θυγατέρα· ἵνα ἢ δούς ἀνιῶτο, ἢ μὴ δούς, Καμβύσῃ ἀπέχ-
 4 θοίτο. ὁ δὲ Ἀμασις, τῇ δυνάμει τῶν Περσέων ἀχθό-
 μενος, καὶ ἀρρωδέων, οὐκ εἶχε οὔτε δοῦναι οὔτε ἀρνήσασ-
 θαι· ^d εὗ γὰρ ἠπίστατο, ὅτι οὐκ ὡς γυναῖκά μιν ἔμελλε
 5 Καμβύσης ἔξειν, ἀλλ' ὡς παλλακὴν. ταῦτα δὴ ἐκλογ- 194
 ιζόμενος, ἐποίησε· ^e τάδε. ἦν Ἀπρίεω τοῦ προτέρου βα- 21
 σιλέος θυγάτηρ κάρτα μεγάλη τε καὶ εὐειδής, μούνη τοῦ
 6 οἴκου λελειμμένη· οὐνομα δὲ οἱ ἦν Νίτητις. ταύτην δὴ

193
 Mittitur ab
 Amaside
 Cyro pe-
 tenti medi-
 cus ocula-
 rius, et
 Cambyai
 filiam ip-
 sius peten-
 ti, Nitetis
 Apris filia
 pro sua.

LIB. III. 1.
^a ἄλλους τε S.V.
^b ἐκ συμβουλῆς S.V. Wessel.
 Matth. βουλῆς Ald. συμβουλῆς Theo
 Progymn. p. 56. Vulgo βουλῆς.
^c Sic Ald. R.F. Paris. συμβουλῆ

M.K.V.S. Mox ἀπέχθητο Ald.
^d ἐπίστατο γὰρ V.S. Mox κα-
 λακὴν P.
^e τάδε M.P.K.S.V. ταῦτα Ald.
 F.a.
^f βασιλέως F. Mox ταύτην δὲ S.

τὴν παῖδα ὁ Ἄμασις κοσμήσας ἑσθῆτί τε καὶ χρυσῷ, 25
 7 ἀποπέμπει εἰς Πέρσας ὡς ἑαυτοῦ θυγατέρα. μετὰ δὲ
 χρόνον ὥς μιν ἡσπάζετο, πατρώθεν οὐνομάζων, λέγει πρὸς
 8 αὐτὸν ἡ παῖς· ἡ “ὦ βασιλεῦ, διαβεβλημένος ὑπὸ Ἀμά-
 “ σιος οὐ μανθάνεις, ὅς ἐμέ σοι κόσμῳ ἀσκήσας ἀπέ-
 “ πεμφε, ὡς ἑαυτοῦ θυγατέρα διδούς, εἴουσιν τῇ ἰαλῇ 30
 “ θηίῃ Ἀπρίεω τὸν ἐκείνος, ἔοντα ἑαυτοῦ ἡδεσπότεα,
 9 “ μετ’ Αἰγυπτίων ἐπαναστὰς, ἐφόνευσε.” Ταῦτο δὴ τὸ
 ἔπος καὶ αὕτη ἡ αἰτία ἑγγενομένη ἤγαγε Καμβύσέα τὸν
 Κύρου, μεγάλως θυμαθέντα, ἐπ’ Αἴγυπτον. οὕτω μὲν 35
 2 νυν λέγουσι Πέρσαι. Αἰγύπτιοι δὲ αἰκηιῶνται Καμβύ-
 σεα, φάμενοί μιν ἐκ ταύτης ὅτι τῆς Ἀπρίεω θυγατρὸς
 γενέσθαι· Κῦρον γὰρ εἶναι τὸν πέμψαντα παρὰ Ἀμα-
 σιν ἐπὶ τὴν θυγατέρα, ἀλλ’ οὐ Καμβύσέα. λέγοντες δὲ
 2 ταῦτα, οὐκ ὀρθῶς λέγουσι. οὐ μὴν οὐδὲ λέληθε αὐταῖς, 40
 (εἰ γὰρ τινες καὶ ἄλλοι, τὰ Περσέων νόμιμα ὀρθῶς ἐπ-
 ιστεύεται καὶ Αἰγύπτιοι,) ὅτι πρῶτα μὲν νόθον αὐ σφι νό-
 μος ἐστὶ βασιλεῦσαι, γησίου παρεόντος· αὐτὶς δὲ, ὅτι
 ἸΚασσανδάνης τῆς Φαρνάσπεω θυγατρὸς ἦν παῖς Καμ-
 βύσης, ἀνδρὸς Ἀχαιμενίδεω, ἀλλ’ οὐκ ἐκ τῆς Αἰγυπτίης. 45
 ἀλλὰ παρατρέπουσι τὸν λόγον, προσποιούμενοι τῇ Κύρου
 οἰκίῃ συγγενεές εἶναι. καὶ ταῦτα μὲν ὥδε ἔχει. Λέγεται
 3 δὲ καὶ ὅδε ὁ λόγος, ἐμοὶ μὲν οὐ πιθανός· ὡς τῶν ὁ Περ-

Cambyses
non, ut Æ-
gyptii sin-
gunt, Nite-
tide, sed
Cassandane
matre na-
tus.

Memorari
et aliam

^s Sic M.P.K.S.V.F. Paris. τε
al. om. Mox ὀνομάζων S.

^h Citat Gregorius Dial. Ion.

143. et 144.

ⁱ ἀληθεῖν F.a.

^k δεσπότην S.

ⁱ Sic S.K. Paris. F. γενομένη
V. ἐγγινομ. M.P. Ald.

2.

^a Sic S. cf. I. 4. et 94. οικει-
εῖνται M.P. Ald. οικειούνται K.F.a.

^b ὅτι om. V.S.

^c καὶ γὰρ Κῦρον S.

^d ὀρθῶς om. P.K.F.b.d.

^e Sic S.F. Paris. Al. αἰθις.

^f Κασσανδάνης M.K.P.S.V.F.
Paris. Κασσανδάνης Ald. et sic in-
fra.

3.

^a Sic S.V.f. ἔδε λ. a.F. Al.
ἔδε λ. Ad I. 52. remittit Wesse-
ling.

^b Περσέων f.

σίδων γυναικῶν ἐσελθούσά τις παρὰ τὰς Κύρου γυναῖ-
 κας, ὡς εἶδε τῇ Κασσανδάνῃ παρεστεῶτα τέκνα εὐεidéα 50
 τε καὶ μεγάλα, πολλῶ ἐχράτο τῷ ἐπαίνῳ, ^d ὑπερβουμά-
 2 ζουσα. ἡ δὲ Κασσανδάνη, εὖσα ὁ τοῦ Κύρου γυνή, εἶπε
 3 ἴτάδε· “Τοιῶνδε μέντοι ἐμὲ παίδων μητέρα εὖσαν Κῦ-
 “ρος ἐν ἀτιμίῃ ἔχει· τὴν δ’ ^ε ἀπ’ Αἰγύπτου ἐπύκτητον 55
 4 “ἐν τιμῇ τίθεται.” Τὴν μὲν, ἀχθομένην τῇ ^h Νιτήτι, εἰ-
 πεῖν ταῦτα· τῶν δὲ οἱ παίδων τὸν ⁱ πρεσβύτερον εἰπεῖν
 5 Καμβύσεια· “^kΤοιγάρ τοι, ὦ μήτερ, ἐπεὰν ἐγὼ γένω-
 “μαι ἀνὴρ, Αἰγύπτου τὰ μὲν ἄνω, κάτω θήσω· τὰ δὲ 195
 6 “κάτω, ἄνω.” Ταῦτα εἰπεῖν αὐτὸν ἔτεα ὡς δέκα κου 60
 γεγονότα, καὶ τὰς γυναῖκας ἐν θαύματι γενέσθαι· τὸν
 δὲ, διαμνημονεύοντα, οὕτω δῆ, ἐπεὶ τε ἀνδράθη, καὶ ἔσχε
 τὴν βασιλικήν, ποιήσασθαι τὴν ἐπ’ Αἴγυπτον ἱστρατιήν.

causam
belli a
Cambyse in
Ægyptum
suscepti,
minus veri-
similem il-
lam.

Συτήνεκε δὲ καὶ ἄλλο τι τοιόνδε πρῆγμα γενέσθαι ἐς 65
 2 τὴν ^a ἐπιστράτευσιν ταύτην. ἦν τῶν ἐπικούρων ^b τῶν Ἀμά-
 σιος ἀνὴρ ^c γένος μὲν ^d Ἀλικαρνησσεὺς, ὄνομα ^e δὲ οἱ
 Φάνης, καὶ γνώμην ἱκανὸς, καὶ τὰ ^f πολέμια ἄλκιμος.
 3 οὗτος ὁ Φάνης, μεμφόμενός κού τι ^ε Ἀμάσι, ^h ἐκδιδρῆσκει
 πλοῖα ἐξ Αἰγύπτου, βουλόμενος Καμβύσῃ ἐλθεῖν ἐς λό- 70
 4 γους. ⁱ οἷα δὲ εἶναι αὐτὸν ἐν τοῖσι ἐπικούροις λόγου οὐ

Phanes
Græcus
transfugit
ab Amasie
ad Camby-
sem.

^c Sic Ald. R.V.S. Paris. F. F.
 εἰσελθ. M.P.K.

^d ἀποθυμάζ. S.

^e τοῦ om. f.

^f τοιαῦτα S. τοιάδε V.

^g ἐπ. Αλγ. F.

^h Νιτήτι S.

ⁱ πρεσβύτατον S.V. Vall.

^k τοιγάρ τοι M.P.K. Al. cum
 S. om. τοι. Seqq. habet Thomas
 M. in γέγονα, ubi olim lectum δέ-
 δεκα pro δέκα.

^l Sic S.V. στρατειήν f. στρατιήν
 F.a. vulg.

4.

^a Sic M.S.V.K.P.F.a.b.d.

Lexic. Seguiet. p. 94. 20. στρά-
 τευσιν c. Ald. Supra τοιούτων S.
 pro τοιούδε.

^b Sic S.V.b.d. τῶν al. om.

^c γενόμενος F.

^d Ἀλικαρνησεὺς S.V.

^e δὲ οἱ ἦν Φ. S.V.

^f Sic S.V.R. Ald. Wesselin-
 gius citat V. 78. 111. VII. 9. 3.
 238. IX. 57. not. ad Diodor. I.
 54. Abresch. Dil. Thuc. p. 196.
 πολεμικά M.K.P.F.a.c.

^g Ἀμασιν S.F. Ἀμάσιδι b.

^h διαδιδρῆσκει S.

ⁱ δὲ V. S.

^k σμικροῦ, ἐπιστάμενόν τε τὰ περὶ Αἴγυπτον ἀτρεκέστατα, 5 μεταδιδώκει ὁ Ἀμασις, σπουδὴν ποιούμενος ἑλεῖν. μεταδιδώκει δὲ, τῶν εὐνούχων τὸν πιστότατον ἀποστείλας ^m τριήρει ⁿ κατ' αὐτόν· ὃς αἰρέει μιν ἐν Λυκίῃ, ἐλὼν δὲ, ^{is} οὐκ ἀνήγαγε εἰς Αἴγυπτον· σοφίῃ γάρ μιν περιήλθε ὁ Φάνης. ^o καταμεθύσας γὰρ τοὺς φυλάκους, ἀπαλλάσσετο εἰς Πέρσας. ὠρμημένῳ δὲ ^p στρατεύεσθαι Καμβύσῃ ἐπ' Αἴγυπτον, καὶ ἀπορέοντι τὴν ἔλασιν, ὅπως τὴν ἀνδροῖν διεκπερᾷ, ἐπελθὼν φράζει ^q μὲν καὶ τὰλλα τὰ Ἀμασίους ὡς πρήγματα, ἐξηγέεται δὲ καὶ τὴν ἔλασιν, ὥδε παραινέων· πέμψαντα παρὰ τὸν ^r Ἀραβίων βασιλέα δέεσθαι, τὴν διεξοδὸν οἱ ἀσφαλέα παρασχεῖν. Μούτῃ δὲ ταύτῃ εἰσι φανεραὶ ἐσβολαὶ εἰς Αἴγυπτον. ἀπὸ γὰρ Φοινίκης ^a μέχρι οὖρων τῶν ^b Καδύτιος πόλιος, ^c ἣ ἐστὶ Σύρων ^a τῶν ^{is} Παλαιστινίων καλεομένων· ἀπὸ δὲ Καδύτιος, εἰσῆς πόλιος (ὡς ἐμοὶ δοκεῖ) Σαρδίων. οὐ πολλῶν ἐλάσσονος, ἀπὸ ⁱ ταύτης τὰ ἐμπόρια τὰ ^e ἐπὶ θαλάσσης μέχρι Ἰηήσου ^a πόλιός ἐστι ^e τοῦ Ἀραβίου· ἀπὸ δὲ Ἰηήσου, ^b αὖτις Σύρων ⁹⁰ μέχρι Σερβωνίδος λίμνης, παρ' ἣν ⁱ δὴ τὸ Κάσιον ὄρος

5
Ora maritima inde a Phœnice usque ad Ægyptum, quorum ditionis: urbes Cadytis et Ienysus: Typho in palude Serbonide occultatus.

^k σμικροῦ S.V.F. Paris. Alii μικροῦ.

ⁱ ἐλθεῖν S.

^m Sic (vel τριήρει) Ald. Paris. V.R.S. Wesselingius attulit VI. 39. V. 85. III. 44. τριήρη M.P. K.F.

ⁿ εἰς ταυτὸν S.

^o θύσας S. Valla. Mox ἀπηλλάσσετο S.

^p Sic F. Vulgo Καμβύσῃ στρατ. Supra ὀρμημένῳ S.

^q μιν V.S.

^r Ἀραβίων b. cf. 5. et 7.

5.

^a μέχρις F.S. et sic mox.

^b Καδύτιος bis S. Καταδύτιος h.l.F.

^c Vulgo ἣ ἐστι. γῆ ἐστι cum

Gronovio Reizius et Schæfer.

Ib. Videtur Herodotus, quum dicere vellet, ἀπὸ γὰρ Φοινίκης μέχρι οὖρων τῶν Καδύτιος πόλιος ἣ χώρα ἐστὶ Σύρων, institutæ orationis oblitus, ultima ad Cadytin urbem retulisse, ἣ ἐστὶ Σύρων. MATTHIÆ.

^d Sic M.K.P.F. Συρίων S. Ald. ut et F. infra. Mox πόλιος εἰσῆς S.

^e Sic Ald. S.R.a.c.d. ἀπὸ θαλ. V.M.P.F.b. τὰ ἐμπόρια om. S.

^f Ἰκνύσου S. Vall. et mox ubi sic V. Ἰηυσσός Steph. Byz. ex h.l.

^g Sic S.V. τῆς Ἀραβίου F.a.b. c. et vulgo.

^h πόλιος S.V. qui Συρίων.

ⁱ δὲ V.

τείνει ^κ ἐς θάλασσαν ἀπὸ δὲ Σερβωνίδος λίμνης, ἐν τῇ
¹ δὴ λόγος τὸν Τυφῶ κεκρύφθαι, ἀπὸ ταύτης ^μ ἥδη Αἴ-
 3 γυπτος. τὸ δὲ μετὰ ^ζ Ἰηύσου πόλιος καὶ Κασίου τε
 οὔρεος καὶ τῆς ^η Σερβωνίδος λίμνης, ἐν τούτῳ οὐκ ὀλίγον ⁹⁵
 χωρίον ἀλλ' ὅσον τε ἐπὶ τρεῖς ἡμέρας ὄδον, ἀνδρόν ἐστι
 δεινῶς. ^α Τὸ δὲ ^β ὀλίγοι τῶν ἐς Αἴγυπτον ναυτιλλομένων
^γ ἐννεσώκασι, τούτῳ ἔρχομαι ^δ φράσων. ἐς Αἴγυπτον ἐκ
 τῆς Ἑλλάδος πάσης, ^ε καὶ πρὸς, ἐκ ^ς Φοινίκης, κέραμος
 ἐσάγεται πλήρης οἴνου ^ε δις τοῦ ἔτεος ἐκάστου· καὶ ἐν
^β κεράμιον οἰνηρὸν ἀριθμῶ ^ι κείμενον οὐκ ἐστὶ (ὡς λόγῳ εἰ-
 2 πέν) ^κ ιδέσθαι. καὶ δῆτα, εἴποι ^ι τις ἂν, ταῦτα ^μ ἀναι-
 σιμῶνται; ἐγὼ καὶ τούτῳ φράσω. δεῖ ^η τὸν μὲν δήμαρ-
 χον ἐκάστον ^ο ἐκ τῆς ἐαυτοῦ πόλιος συλλέξαντα πάντα
 τὸν κέραμον, ἄγειν ἐς Μέμφιν· τοὺς δὲ ἐκ Μέρμφιος ἐς ⁵
 ταῦτα δὴ τὰ ἀνδρα τῆς Συρίας κομίζειν, πλήσαντας ὕδα-
 3 τος. οὕτω ὁ ἐπιφοιτέων κέραμος, καὶ ἐξαιρεόμενος ἐν Αἰ-
 γύπτῳ, ^ρ ἐπὶ τὸν παλαιὸν κομίζεται ἐς Συρίην. Οὕτω
 μὲν νυν Πέρσαι εἰσὶ οἱ τὴν ἐσβολὴν ταύτην παρασκευά-
 σαντες ^α ἐπ' Αἴγυπτον κατὰ δὴ τὰ εἰρημένα ^β σάζαντες ¹⁰

Vasa testa-
 cea, quibus
 vinum im-
 portatur in
 Ægyptum,
 collecta et
 aqua im-
 pleta quo
 deferantur.

Ejus insti-
 tuti aucto-
 res Persæ:
 Cambysis
 foedus cum

^κ ἐπὶ θάλ. S.

¹ δὴ om. V.S.

^μ Sic Ald. V.S.a.c. δὴ Αἴγ.
 M.P.K.F. Mox τὸ δὲ μετ. S. et
 infra ὄρεος.

^η Σερβωνίδος V. Spectavit hæc
 Plinius H. Nat. V. 13. Mox ἔσ-
 τιν ἀνδρῶν S.

6.

^α τὸν δὲ F.

^β ὀλίγον S.

^γ ἐννεσώκασι V.

^δ φράσων P.

^ε τῶν καὶ πρὸς S.V.

^ς Sic M.K.P.V.S.F. Paris. Φοι-
 νίκων al.

^ε δι' ἔτεος S.

^β κεράμιον οἰνηρὸν hinc Pollux

VII. 161. et Lex. Seguiet. p.

110, 32.

^ι κεινὸν S.V. Vall. Schæfer.

^κ ιδέσθαι edd. recentt. post
 Steph. ιδέσθαι S. qui λόγος pro
 λόγῳ.

^ι ἂν om. d.

^μ Sic F.a. Ald. ἀναισιμῶνται
 M.P.K.

^η τῶν μὲν δημάρχων conj. Reisk.

^ο Sic P.K.V.S.F. Paris. Vulgo
 συλλέξ. ἐκ τῆς.

^ρ Sic M.K.P.S.V.F.a.b.c. ἐπὶ
 τῶν παλαιῶν d. et vulgo.

7.

^α Sic M.K.P.a.b.d. ἐς Αἴγ. F.
 c. edd. vett.

^β Sic S. Vulgo ἐλξαντες.

rege Arabum.

ὑδατι, ^c ἐπεὶ τε τάχιστα παρέλαβον Αἴγυπτον. Τότε δὲ οὐκ ἐόντος ^d κω ὕδατος ἐτοίμου, Καμβύσης πυθόμενος τοῦ ^e Ἀλικαρνησσοῦς ξείνου, πέμψας παρὰ τὸν ^f Ἀράβιον ἀγγέλους, καὶ δεηθεὶς τῆς ἀσφαλείης ἐτυχε, πίστις δούς τει^ς καὶ δεξάμενος παρ' αὐτοῦ.

8

Arabum quanta fides, qui ritus in fœdere faciendus, qui Dii, quæ capillorum tonsura.

Σέβονται δὲ Ἀράβιοι πίστις ἀνθρώπων ὁμοῖα ^a τοῖσι μάλιστα. ποιεῦνται δὲ αὐτὰς τρώῃδε· τῶν βουλευμένων τὰ πιστὰ ποιεῖσθαι, ἄλλος ἀνὴρ ἀμφοτέρων αὐτῶν ἐν μέσῳ ἐστέως, λίθῳ ὀξείῳ τὸ ^b ἔσω τῶν χειρῶν παρὰ τοὺς δακτύλους τοὺς μεγάλους ἐπιτάμνει τῶν ποιευμένων τὰς ^c ¹ πίστις· καὶ ἔπειτα λαβὼν ἐκ τοῦ ἱματίου ^c ἐκατέρου ¹ ^d κροκίδα, ἀλείφει τῷ αἵματι ἐν μέσῳ κειμένους λίθους ἐπτά· τοῦτο δὲ ποίεων, ἐπικαλεῖ ^e τὸν τε Διόνυσον καὶ ³ τὴν Οὐρανίην. ^f ἐπιτελέσαντος δὲ τούτου ταῦτα, ὁ τὰς πίσ- ²⁵ τας ποιησάμενος τοῖσι φίλοις παρεγγυᾷ τὸν ξεῖνον, ἢ καὶ τὸν ἀστὸν, ἣν πρὸς ^g ἀστὸν ποιῆται· οἱ δὲ φίλοι καὶ ⁴ αὐτοὶ τὰς πίστις δικαιοῦσι σέβεσθαι. Διόνυσον δὲ ^h θεὸν μῶνον καὶ τὴν Οὐρανίην ⁱ ἡγεῦνται εἶναι· καὶ τῶν τριχῶν τὴν κουρὴν κείρεσθαι φασί, κατὰ περ αὐτὸν τὸν Διόνυσον ³⁰ κεκάρθαι· κείρονται δὲ ^k περιτρόχαλα, περιζυροῦντες ταὺς ⁵ κροτάφους. οὐνομάζουσι δὲ τὸν μὲν Διόνυσον, ¹ Ὀροτάλ·

^c ἐπὶ τὸ χαστὰ S.

^d κω S.P.K.V.R.F. Paris. κου M. et al. Mox ἐτοίμου ὕδατος S.

^e Ἀλικαρνασσοῦς S. Ἀλικαρνησσοῦς K.P.F. Ἀλικαρνασσοῦς vulgo.

^f Ἀράβιον βασιλέα S.V.

8.

^a τίσι S.

^b Sic P.S.V.F. Paris. Vulgo εἶσω.

^c ἐκάστου S.V.

^d Sic R.M.P.K.F.a.c. Pollux VII. 63. κροκίδα S.V. κροκύν b. edd. vett.

^e τε τὸν F. τε om. S.

^f Sic S.M.V.P.K.F. Paris. ἐπικαλέσαντος Ald.

^g αὐτὸν S.V. Mox ποιῆται S. et mox σέβεσθαι τὰς π. δ.

^h θεῶν F.

ⁱ Sic S.V.F.a. ἡγεύονται al. Mox κείρεσθαι S.

^k Sic V. Photius Lex. περὶ τρέχαλα S. ὑποτρέχαλα F.a.c.d. et vulg. Mox ὑποζυροῦντες S.

¹ Ὀροτάλ V. Vall. F. e corr. Ὀροτάλτ a. edd. vett. Ὀροτάλτ K. P.F. pr. c.b.d. Ὀροτάλ S.

τὴν δὲ Οὐρανίην, ³ Ἀλιάτ. Ἐπεὶ ἂν τὴν πίστιν τοῖσι
 ἀγγέλοισι τοῖσι παρὰ Καμβύσειω ἀπιγμένοισι ἐποι-
 2 ῆσατο ὁ Ἀράβιος, ἐμηχανᾶτο τοιάδε. ἀσκούς καμή- 35
 λων πλῆσας ὕδατος, ⁴ ἐπέσαξε ἐπὶ τὰς ζωὰς τῶν κα-
 μήλων πάσας· τούτο δὲ ποιήσας, ἤλασε ἐς τὴν ἀνυ-
 δρον, καὶ ⁵ ὑπέμενε ἐνθαῦτα τὸν Καμβύσειω στρατόν.
 3 Οὗτος μὲν ὁ πιθανώτερος τῶν λόγων εἴρηται· δεῖ δὲ καὶ
 4 τὸν ἥσσον πιθανόν, ἐπεὶ γε δὴ λέγεται, ῥηθῆναι. Ποτα- 40
 μός ἐστι μέγας ἐν τῇ Ἀραβίῃ, τῷ ὄνομα ⁶ Κόρυς. ἐκδι-
 5 δοὶ δὲ οὗτος ἐς τὴν Ἐρυθρὴν καλεομένην θάλασσαν. ἀπὸ
 τούτου δὴ ἂν τοῦ ποταμοῦ λέγεται τὸν βασιλεία τῶν Ἀρα-
 βίων, ⁷ ραφάμενοι τῶν ὠμοβοέων καὶ τῶν ἄλλων δερμά- 45
 των ὀχετὸν μήκει ἐπικνεύμενον ἐς τὴν ἀνυδρον, ἀγαγεῖν
 διὰ δὴ τούτου τὸ ὕδωρ· ἐν δὲ τῇ ἀνύδρῳ μεγάλας δεξα-
 6 μενὰς ὀρθᾶσθαι, ἵνα δεκόμεναι τὸ ὕδωρ ⁸ σώζωσι. ὁδὸς
 δ' ἔστι δωδέκα ἡμερέων ἀπὸ τοῦ ποταμοῦ ἐς ταύτην τὴν
 ἀνυδρον. ἄγειν δέ μιν διὰ ὀχετῶν ⁹ τριῶν ἐς τριᾶ χωρία. 50
 ○ Ἐν δὲ τῷ Πηλουσίῳ καλεομένῳ στόματι τοῦ Νεῖλου
¹⁰ ἐστρατοπεδεύετο ¹¹ Ψαμμήνιτος ὁ Ἀμάσιος παῖς, ¹² ὑπο-
 1 μένων Καμβύσεια. Ἀμασιν γὰρ οὐ κατέλαβε ζῶντα
 Καμβύσης, ἐλάσας ¹³ ἐπ' Αἴγυπτον· ἀλλὰ βασιλεύσας

Quomodo
 Arabs
 Cambyzi
 aquae co-
 n-
 piam in de-
 sertis provi-
 derit, nar-
 rari diverse.

198
 Psammenni-
 tus a. 525
 et patri suc-
 cedit, et
 Cambysem
 ad Pelu-

³ Ἀλιάτ b.d. Ἀλίττα est apud
 Nostrum I. 131. SCHWEIGH.

⁴ ἐπέλαξεν d. Vulg. citat Lex.
 Seg. p. 94, 23.

⁵ Sic P.F. Vulgo ὑπέμεινε.

⁶ Κόρυς F. Κόρος d.

⁷ Sic Ald. S.V.R. Paris. ἀψά-
 — ζεν M.P.K.F.

⁸ τῶν om. a. Ald. Mox καὶ ἄλλων
 sine τῶν S.V. τῶν ὀμ.—ἐπικνεύ-
 μενον om. F. ubi tamen adscripta
 sunt margini a m. rec. ἐξικνεύ-
 μενον a.b.d.F. marg. Ald.

⁹ Sic S.V.b.c. τούτων F.a. vulg.
 διὰ δὲ τούτων d. δὲ pro δὴ S. Mox
 ἐρύσασθαι S.

¹⁰ ποτίζωσιν S.V. Vall. Mox
 ἀγαγεῖν pro ἄγειν S.

¹¹ τριῶν om. M.P.K.F.d.

— 10.

¹² Sic Ald. V.S.a.c.R. ἐστρα-
 τεύετο M.P.K.F.b.d.

¹³ Ψαμμήνιτος S. et mox. Ψαμ-
 μίνιτος F.f. hic et 14. Alias ut
 vulgo.

¹⁴ ἐκδεκόμενος d.

¹⁵ ἐν Αἴγ. S.V.

sium osti-
um castris
factis oppre-
ssus: pro-
digium,
pluviam gut-
tatim la-
bans in
Ægypto sa-
petiore.

ὁ Ἀμασις ἑτέσπερα καὶ τεσσαράκοντα ἔτεα, ἀπέθανε⁵⁵
ἐν τοῖσι οὐδὲν αἱ μέγα ἀνάρσιον πρῆγμα συνεείχθη.
ἀποθανὼν δὲ, καὶ ταριχευθεὶς, ἐτάφη ἐν τῇσι ταφῇσι τῆσι
3 ἐν τῷ ἱρῷ, τὰς αὐτὸς οἰκοδομήσατο. Ἐπὶ Ψαμμηπίτῳ
δὲ τοῦ Ἀμασίου βασιλεύοντος Αἰγύπτου, φάσμα Αἰ-
γυπτίωσι μέγιστον ἵδη ἐγένετο· ὕσθησαν γὰρ Θῆβαι αἱ
Αἰγυπτίαι, οὔτε πρότερον οὐδαμᾶ ὑσθεῖσαι, οὔτε ὕστερον

4 τὸ⁵⁶ μέχρι ἐμεῦ, ὡς λέγουσι αὐτοὶ Θηβαῖοι. οὐ γὰρ
δὴ ὑέται τὰ ἄνω τῆς Αἰγύπτου τὸ παράπαν· ἄλλα

καὶ τότε ὕσθησαν αἱ Θῆβαι·⁵⁷ ψακάδι. Οἱ δὲ Πέρσαι, ὅς
ἐπεὶ τε διεξέλασαντες τὴν ἀνδρὸν ἵζοντο πέλας τῶν Αἰ-
γυπτίων ὡς συμβαλέοντες, ἐθαῦτα οἱ ἐπίκουροι αἱ τοῦ

Αἰγυπτίου, εἶοντες ἄνδρες Ἕλληνες τε καὶ Κᾶρες, μεμφό-
μενοι τῷ Φάτῃ, ὅτι στρατὸν ἤγαγε ἐπ' Αἴγυπτον ἀλ-
2 λόδροον, μηχανῶνται πρῆγμα ἐς αὐτὸν τοιόνδε. ἦσαν τῷτῳ

Φάτῃ παῖδες ἐν Αἰγύπτῳ καταλελειμμένοι·⁵⁸ τοὺς ἀγα-
γόντες ἐς τὸ στρατόπεδον καὶ ἐς ὄψιν τοῦ πατρὸς, κρη-
τῆρα ἐν μίσῳ ἔστησαν ἀμφοτέρων τῶν στρατοπέδων· μετὰ

δὲ, ἀγινέοντες⁵⁹ κατὰ ἓνα ἕκαστον τῶν παίδων, ἔσφαζον
3 ἐς τὸν κρητῆρα. διὰ πάντων δὲ διεξελθόντες τῶν παίδων,⁶⁰

⁵⁵ τέσπερα καὶ om. S.V. τέσπερα
καὶ τεσσαρ. F. Mox ἐν δὲ ταῖσι S.

⁵⁶ Sic M.P.K.V.S.F.a.b.d. μέγα
om. c. edd. vett. Mox συη-
νείχη S.

⁵⁷ οἰκονμ. S.

⁵⁸ βασιλεύοντος S.V.b.c. βασι-
λεύσαντος Ald. F.a.d.

⁵⁹ ἵδη om. S.V.

⁶⁰ Cf. Suidas in βουλῆσεται. In
v. ἔσθης Herodoti verbis carent
mss.

⁶¹ οὐδαμᾶ F. οὐδαμῇ Suid. in
βουλ. οὐδαμᾶ vel οὐδαμῷ Suidæ
mss.

⁵⁵ μέχρις F.S. Mox οὔτε γὰρ ἢ
S. et credo V.

⁵⁶ ἄλλα γὰρ leg. suspicatur
Schweighæuser.

⁵⁷ Sic M.K.P.F.c.d. ψακάδι S.
a.b. Eustath. Dionys. 248. ψε-
κάσι Ald. R.V.A.

II.

⁵⁸ συγκαλ. Ald.

⁵⁹ τὸν Φάτκα S.

⁶⁰ ἐπ' Αἰγύπτου S.

⁶¹ ταῖτους ἀγ. S.V.

⁶² κατὰ om. b.d.

⁶³ ἔσφαζον—παίδων om. S.

II

Phanis li-
berorum
jugulato-
rum san-
guis ab Æ-
gyptiorum
auxiliaris
potus: victi
Ægyptii.

οἶνον τε καὶ ὕδωρ ἔσεφόρεον ἐς αὐτόν· ἐμπιόντες δὲ τοῦ
 4 αἵματος πάντες οἱ ἐπίκουροι, οὕτω δὴ ὁ συνέβαλον. μά-
 χης δὲ γενομένης καρτερῆς, καὶ πεσόντων ἑξ ἀμφοτέρων
 τῶν στρατοπέδων πλήθει πολλῶν, ἐτράποντο οἱ Αἰγύπτιοι.

- 2 ἄθῡμα δὲ μέγα ἶδον, πυθόμενος παρὰ τῶν ἐπιχωρίων. 80
 τῶν γὰρ ὀστέων περικεχυμένων χωρὶς ἑκατέρων τῶν ἐν τῇ
 μάχῃ ταύτῃ πεσόντων· (χωρὶς μὲν γὰρ τῶν Περσέων
 ἑκέστο τὰ ὀστέα, ὡς ἐχωρίσθη κατ' ἀρχάς· ἑτέρωθι δὲ,
 2 τῶν Αἰγυπτίων) αἱ μὲν τῶν Περσέων κεφαλαί εἰσι ἀσθε- 85
 νέες οὕτω, ὥστε εἰ ἄθελεις ψήφῳ μούνη βαλέειν, διατε-
 τρανέεις· αἱ δὲ τῶν Αἰγυπτίων οὕτω δὴ τι ἰσχυραὶ, ὁ μόν-
 3 γις ἂν λῖθῳ παίσας διαρρήξειας. αἴτιον δὲ τούτου τόδε
 ἔλεγον, καὶ ἐμέ γ' εὐπετέως ἐπειθον, ὅτι Αἰγύπτιοι μὲν,
 αὐτίκα ἀπὸ παιδίων ἀρξάμενοι, ἔζυρεῦνται τὰς κεφαλὰς, 199
 4 καὶ πρὸς τὸν ἥλιον παχύνεται τὸ ὀστέον. ταῦτ' οὖν τοῦτο 91
 καὶ τοῦ μὴ φαλακροῦσθαι αἰτίον ἐστὶ· Αἰγυπτίων γὰρ
 ἂν τις ἐλαχίστους ἴδοιτο φαλακροὺς πάντων ἀνθρώπων.
 5 τούτοις μὲν δὴ τοῦτό ἐστι αἴτιον ἰσχυρὰς φορέειν τὰς κε-
 φαλὰς. τοῖσι δὲ Πέρσῃσι, ὅτι ἀσθενέας φορέουσι τὰς κε- 95
 φαλὰς, αἴτιον τόδε· σκητροφέουσι ἑξ ἀρχῆς, πίλους
 6 ἑπ' αὐτὰς φορέοντες. ταῦτα μὲν νυν τοιαῦτα ἰέοντα ἶδον·

Ægyptio-
 rum crania
 robusta,
 Persarum
 fragilia,
 quam ob
 causam:
 paucissimi
 Egyptii
 calvi. A-
 chæmenes
 Darii F. ab
 Inaro vic-
 tus et cæ-
 sus a. 463.

^ε ἐφόρεον S.V.

^η συνέβαλλον F.

^ι ἐξ om. V.S. cf. ad I. 76.

12.

^α θουματι sic F. sine accentu.

^β ἶδον] ἶδον S.V. Schæfer.
 Mox γάρ oim. S. ubi κεχυμένων.

^γ κέεται S.V.

^δ θέλοις S. Spectavit hæc Sy-
 nesius Encom. Calv. p. 77.
 Wess. μόνῃ Ald.

^ε Sic M.P.K.S.V.F. Paris.
 Tale asyndeton amare Herodo-
 tum coll. III. 108. IV. 52. no-

tat Schweigh. ὡς μόνις edd. vett.

^ζ Sic S.a.c.R. Ald. διαρρήξεις
 M.P.K.F. Wessel. διαρρήξεις V.
 Schæfer.

^η ἐζυρεῖνται P.K.S. Mox καὶ τὸ
 μὴ φ. S. Tum αἴτιον om. S.

^θ τιάρας τε Ald. R.c.d. Schæ-
 fer. Supra σκητροφέουσι τε S.
 Paulo ante τὰς κεφαλὰς om. Ald.

^ι ἰέοντα ἶδον] Sic vel ἶδον V.S.
 Vall. Hæc duo verba om. F.a.
 c.d. et al. ἶδον bis Schæfer. cf.
 VI. 109. IX. 54.

ἴδον δὲ καὶ ἄλλα ὁμοῖα τούτοις ἐν ^κΠαπρήμει, τῶν ἄμα
Ἀχαιμένει ^ιτῷ Δαρείου διαφθαρέντων ὑπὸ ^μἸνάρῳ τῷ
Λίβυος.

I 3
Ægyptio-
rum in ur-
be Memphi
obsessorum
deditio:
Afrī, Cyre-
næi, Bar-
cæi ultro se
dederunt.

Οἱ δὲ Αἰγύπτιοι ἐκ τῆς μάχης, ὡς ἐτράποντο, ἔφρα-
γον οὐδενὶ κόσμῳ. κατειληθέντων δὲ ἐς Μέμφιν, ἔπαρ-
σαν ἀνὰ ποταμὸν Καμβύσης νέα Μυτιληναῖην, κήρυκα ἄγου-
σαν ἄνδρα Πέρσην, ἐς ὁμολογίην ^απροκαλούμενος Αἰγυπ-
²τίους. οἱ δὲ, ἐπεὶ τε τὴν νέα ^βἴδον ἐσελθοῦσαν ἐς τὴν
Μέμφιν, ἐκχυνθέντες ἀλέες ἐκ τοῦ τείχεος, τὴν τε νέα δι-
έφθειραν, καὶ τοὺς ἄνδρας κρουρῶν διασπάσαντες,
³ἐφόρεον ἐς τὸ τεῖχος. καὶ Αἰγύπτιοι μὲν μετὰ ταῦτο ^γπο-
λιορκούμενοι, χρόνῳ παρέστησαν. Οἱ δὲ προσεχέες Λί-
βυες, δέισαντες τὰ περὶ τὴν Αἴγυπτον γεγρονότα, παρέδω-
σαν σφέας αὐτὰς ἀμαχητί· καὶ φόρον τε ἐτάξαντο, καὶ
⁴δῶρα ἔπεμπον. ὡς δὲ Κυρηνᾶιοι καὶ ^δΒαρκαῖοι, δέισαν-
τες ὁμοίως ^εαὐ καὶ οἱ Λίβυες, ἕτερα τοιαῦτα ἐποίησαν.
⁵Καμβύσης δὲ τὰ μὲν παρὰ Λιβύων ἐλθόντα δῶρα ^εφι-
λοφρόνως ἐδέξατο· τὰ δὲ παρὰ Κυρηναίων ἀπικόμενα ^ς
μεμφθεῖς, ὡς ἐμοὶ δοκέει, ὅτι ἦν ὀλίγα· ἔπειτα γὰρ
δὴ ^βπεντηκασίας μνέας ἄργυρίου οἱ Κυρηνᾶιοι· ταύτας
δρασσόμενος, αὐτοχειρὶ διέσπειρε τῇ ^κστρατῇ. Ἡμέρη
δὲ δεκάτῃ ἀπ' ἧς παρέλαβε τὸ τεῖχος τὸ ἐν Μέμφι
Καμβύσης, κατίσας ἐς τὸ προάστειον ἐπὶ λύμῃ τὸν βα- 20

I 4
Prammeni-
tus, amisso
regno quod
sex menses

^κ Παπρήμι S.

^ι τοῦ Δαρ. V.S.

^μ Ἰνάρου S.V. Tum τῷ A. Ald.

13.

^α παρακαλ. F. Supra vulgo Μι-
τυληναῖην.

^β εἶδον] ἴδον V.S. Schæf. Tum
ἐλθοῦσαν S. et mox νέαν.

^γ Citat Thomas M. in Παρ-
έστησαν Supra καὶ om. S. πολ-
ιορκούμενοι S.

^δ Ἀβαρκαῖοι F. οἱ βαρκαῖοι δει-
σαντές τε S.

^ε ὡς καὶ S.V. ὁμοίως καὶ Schæfer.

^ς Sic S.V. Schæfer. ἕτερα al.

om. Mox πεποιήσαν S.

^ς φιλοτίμως R.c.

^β πεντηκασίας P.F. Paris. Vulgo

πεντακ. cum S.

^ι ἄργυρίου om. S.

^κ στρατῇ S.

σιλά τῶν Αἰγυπτίων Ψαμμήνιτον, βασιλεύσαντα μῆνας
 ἕξ, τούτον κατίσας σὺν ἄλλοισι Αἰγυπτίοισι, ² διεπειράτο
 αὐτοῦ τῆς ψυχῆς, ποίῳν ³ τοιάδε. στείλας αὐτοῦ τὴν
 θυγατέρα ἐσθῆτι ⁴ δουλήῃ, ἐξέπεμπε ἐπ' ὕδωρ ἔχουσαν
 ὑδρῆϊον· συνέπεμπε δὲ καὶ ⁵ ἄλλας παρθένας, ἀπολέξας ²⁵
 ἀνδρῶν τῶν πρώτων, ὁμοίως ἐσταλμένας τῇ τοῦ βασιλέως.
 ὡς δὲ βοῇ τε καὶ κλαυθμῷ ⁶ παρήσαν αἱ παρθένοι ⁷ κατὰ
 τοὺς πατέρας, οἱ μὲν ἄλλοι ⁸ πατέρες ἀνεβόων τε καὶ
⁹ ἀντέκλαιον, ὀρόντες τὰ τέκνα κεκακωμένα· ὁ δὲ ¹⁰ Ψαμ- ³⁰
⁴ μήνιτος, ¹¹ προῖδὼν καὶ μαθὼν, ἔκυψε ἐς τὴν γῆν. ¹² παρ-
 ἔλθουσάν δὲ τῶν ὑδροφόρων, δεύτερά εἰ τὸν παῖδα
¹³ ἔπεμπε μετ' ἄλλων Αἰγυπτίων δισχιλίῳ τὴν αὐτὴν
 ἡλικίην ἔχόντων, ¹⁴ τοὺς τε αὐχένας κάλῳ δεδεμένους, καὶ
¹⁵ τὰ στόματα ἐγκεχαλινωμένους. ¹⁵ ἄγοντο δὲ ποιήν ¹⁶ τί- ³⁵
 σοντες Μιτυληναίων τοῖσι ἐν Μέμφι ἀπολομένοισι σὺν τῇ
 νηὶ ταῦτα γὰρ ἐδίκασαν οἱ βασιλῆῖοι δικασταί, ὑπὲρ
 ἀνδρὸς ἐκάστου δέκα Αἰγυπτίων τῶν πρώτων ἀνταπόλ-
 λυσθαι. ὁ δὲ, ἰδὼν παρεξίοντας, καὶ μαθὼν τὸν παῖδα
¹⁷ ἀγρόμενον ἐπὶ θάνατον, τῶν ἄλλων Αἰγυπτίων τῶν πε- ⁴⁰

tenuerat,
 dolorem in
 sua et libe-
 rorum ca-
 lamitate
 premit: in
 amici for-
 tuna mise-
 ra, in gem-
 mium e-
 200
 rumpit:
 movet
 Cræso et
 Persis lacri-
 mas; Cam-
 bysi, mise-
 ricordiam.

14.

^a διεπειράτο S. διεπειρέτο Koen.
 Gregor. Dial. Ion. 15.

^b Sic S.M.P.K.V.F.a.b.c.d.
 Vulgo τάδε.

^c δουλή S. ubi om. ἐπ' ὕδωρ. ἐς
 ὕδωρ f. Mox συνέπεμπε S.

^d Citat Thomas M. in 'Ανα-
 λόγῳ.

^e Sic Ald. F.a.c.f. et al. παρή-
 σαν V.S. Wessel. παρήσαν Reiz.
 et Schæfer.

^f παρὰ τοὺς M.P.K.F.b.f.S.

^g Sic vel πρὸς S.V. Vall. b.d.f.
 πάντες F.a.c. vulg.

^h Sic V.M.P.K.S.b.d.f. ἀνέ-
 κλαιον Ald. F.c. et al. ἐνέκλαιον a.
 Mox ὀρόντες S.

ⁱ Ψαμμήνιτος S. et sic infra.

^k προσιδὼν S.V. Schæfer.

^l Sic S.V.b.d. Nostrum VI.
 117. Sophocl. Antig. 933. citat
 Wesselingius. παρελθουσάν F.a.
 c.f. edd.

^m ἔπεμπε M.P.K.V.F. Paris.
 ἐξέπεμπε S. Ald.

ⁿ Sic F.b.f. Vulgo τοὺς δέ.
 Mox δεδεμένους ἦγον Ald. S.V.a.c.
 Schæfer. ἦγον om. M.P.K.F.b.f.
 Wessel.

^o Sic Ald. F.a. Alii cum S.
 ἦγοντο.

^p πείσοντες f. et mox τῶν ἐν
 Μέμφι ἀπολομένων. Tum Μιτυληναί-
 ων vulgo. Infra τῶν πρώτων om. S.

^q Sic Ald. R.c. ἀγρόμενον M.V.
 S.P.K.F.a.b.d.f. Wessel. Monet
 Schweighæuserus ἀγρόμενον valere

ρικατημένων αὐτὸν κλαίωντων^α καὶ δεινὰ ποιούντων, ταῦ-
 7 τὸ ἐποίησε τὸ^β καὶ ἐπὶ τῇ θυγατρὶ. παρελθόντων δὲ καὶ
 τούτων, συνήεικε ὥστε τῶν συμποτέων οἱ ἄνδρα ἀπλη-
 κέστερον, ἐκπεπτωκότα ἐκ τῶν ἑόντων, ἔχοντά τε οὐδὲ,
 εἰ μὴ ὅσα πτωχὸς, καὶ προσαιτέοντα τὴν στρατιὴν, παρ-
 8 ιέναι Ψαμμήνιτόν τε τὸν Ἀμάσιος, καὶ τοὺς ἐν τῷ προασ-
 8 τείῳ κατημένους^γ τῶν Αἰγυπτίων. ὁ δὲ Ψαμμήνιτος ὡς
 ἴδε, ἀνακλαύσας μέγα, καὶ καλέσας^δ οὐνόματι τὸν
 9 εἰταῖρον, ἐπλήξατο τὴν κεφαλὴν. Ἦσαν δ' ἄρα αὐτῷ
 ἱφύλακοι, οἱ τὸ ποιούμενον^ε πᾶν ἐξ ἐκείνου ἐπ' ἐκαστῇ^ς
 10 ἐξόδῳ Καμβύσῃ ἐσήμαινον. θαυμάσας δὲ ὁ Καμβύσης
 ἅτὰ ποιούμενα, πέμψας ἄγγελον,^β εἰρώτα αὐτὸν, λέγων
 11 ταῦτα· “ Δεσπότης σε Καμβύσης, Ψαμμήνιτε, εἰρωτᾷ,
 “ ὅτι δὴ τὴν μὲν θυγατέρα ὀρέων κεκακωμένην, καὶ τοὺς
 “ παῖδα ἐπὶ θάνατον^δ στείχοντα, οὔτε ἀνέβωσας, οὔτε
 “ ἀπέκλαυσας^ε τὸν δὲ πτωχὸν, οὐδὲν σοι προσήκοντα,
 “ ὡς ἄλλων^ε πυνθάνομαι^ε ἐτίμησας;” Ὁ μὲν δὴ ταῦτα

ἀγόμενον, non ἡγόμενον Conf. Aristot. Rhetor. II. 8.

Ib. Equidem ἡγόμενον ἐπὶ θά-
 νατον interpretor qui ceteros, præ-
 grediens, ante ceteros, ad mortem
 ducebatur. ἡγεῖσθαι τινι hoc sensu
 pervulgatum, cf. VII. 40. 130. in.
 ΜΑΤΤΗΙΖ.

^α αὐτῷ f.

^β καὶ δεινὰ ποιούντων] Sic M. P. K. V. S. F. a. b. d. Desunt c. edd. vett.

^γ καὶ om. M. P. K. F. f. τῷ pro τὸ F. τῇ om. S. Mox ἔχοντα δὲ S.

^δ Sic f. τῶν om. F. a. et al.

^ε ὡς εἶδε] ὡς ἴδεν S. ὡς ἴδε Schæfer.

^ς Sic S. οὐνόμασι F. ὀνομαστὶ a. b. f. al.

^ε Sic V. S. M. P. K. F. Paris. αὐ-
 τοῦ τρεῖς φ. vulgo.

^ε ἅπαν V. S. probante Wassio

ad Thucyd. I. 143. Tum ἐπ' ἐκεί-
 νου ἐξ ἐκάστης ἐξόδου S. et forte V.

^α Sic S. V. M. K. P. F. Paris. τὸ
 ποιούμενον Ald. et al.

^β Sic P. et al. Vulgo ἡρώτα
 et ἑρωτᾷ.

^γ διὰ τὶ f. δὴ om. S. qui mox
 ὀρῶν κεκαμένην καὶ τὸν παῖδα δέ.

^δ στείχοντα S. F. a.

^ε ἀπέκλαυσας V. S. K. P. R. F. Paris. ἀνέκλαυσας M. Ald.

^ε πυνθάνεται M. P. K. V. S. Vall.
 πυνθάνομαι Ald. R. F. c. d. pro-

bante Schweighæusero; “nam
 “regis,” inquit, “verbis loqui-

“tur homo: quare dein etiam
 “ita respondet Psammenitus,

“quasi cum ipso rege coram lo-
 “queretur.”

^ε ἐτίμησας τούτοις V. S. Tum
 ἐπηρώτα Ald.

12 ἐπειρώτα, ὁ δ' ἀμείβετο τοῖσδε· “ὦ παῖ Κύρου, τὰ
 “ μὲν οἰκῆῖα ἦν μέζω κακὰ ἢ ὥστε ἀνακλαίειν· τὸ δὲ 60
 “ τοῦ ἱεταίρου ἑπένθος, ἄξιον ἦν δακρύων· ὃς ἐκ πολλῶν 201
 “ τε καὶ εὐδαιμόνων ἐκπεσὼν, ἐς ἴπτωχίην ἀπίκται ἐπὶ
 “ γήραος οὐδῶ.” Καὶ ταῦτα ὡς ἀπενειχθέντα ὑπὸ τού-
 13 του, εὖ δοκέειν οἱ εἰρῆσθαι. ὥς δὲ λέγεται ὑπ' Αἴγυπ- 65
 τίων, δακρύειν μὲν Κροῖσον, ὅτε τετεύχῃ γὰρ καὶ οὗτος
 ῥέπισπόμενος Καμβύσῃ ἐπ' Αἴγυπτον, δακρύειν δὲ Περ-
 σέων τοὺς παρεόντας· αὐτῶ τε Καμβύσῃ ἑσέλθειν οἰκτόν
 τινα, καὶ αὐτίκα κελεύειν τόν τε οἱ παῖδα ἐκ τῶν ἀπολ-
 λυμένων σῶζειν, καὶ αὐτὸν ἐκ τοῦ προαστείου ἀναστή- 70
 5 σοντας, ἄγειν παρ' ἐαυτόν. Τὸν μὲν δὴ παῖδα εὖρον οἱ
 μετιόντες οὐκέτι περιέοντα, ἀλλὰ πρῶτον κατακοπέντα·
 αὐτὸν δὲ Ψαμμίνιτον ἀναστήσαντες, ἦγον παρὰ Καμβύ-
 2 σεα· ἔθα τοῦ λοιποῦ διαιτᾶτο, ἔχων οὐδὲν βίαιον. εἰ δὲ
 καὶ ἢ πιστῆθῃ μὴ πολυπραγμονεῖν, ἀπέλαβε ἂν Αἴγυπ- 75
 τον, ὥστε ἐπιτροπεύειν αὐτῆς. ἐπεὶ τιμᾶν ἐώθασι Πέρ-
 σαι τῶν βασιλέων τοὺς παῖδας· τῶν, ἣν καὶ σφῶν ἀπο-
 στέωσι, ὅμως τοῖσί γε παισὶ αὐτῶν ἀποδιδούσι τὴν ἀρ-
 3 χήν. πολλοῖσι μὲν νυν καὶ ἄλλοις ἔστι σταθμώσασθαι, 80
 ὅτι τοῦτο οὕτω νενομίκασι ποιεῖν· ἔν δὲ δὴ καὶ τῶδε,

Ductus ad
 Camby-
 sem, et
 cum eo vi-
 vens, nova
 moliri con-
 victus, mo-
 ritur poto
 sanguine
 taurino :
 Persarum
 humanitas
 in regum
 etiam de-
 fectorum
 liberos :
 Thannyras
 Inari F. et
 Pausiris

^b ἢ om. F.d.f.

¹ ἐτέρου V.S.F.

^k Sic M.P.S.V.R.K.F.a.b.c.d.
 πάθος f. et vulgo.

¹ Sic M.P.S.V.F. Paris. πτω-
 χήν Ald.

^m δ: Schæfer. Delendum pu-
 tat Matthiæ, utpote ex seqq. huc
 retractum.

ⁿ Sic Ald. M. σφι εἰρ. P.K.S.
 V.f.F.a.c.d. εὐδοκίει σφιν R.

^o ἐτέταυχε F.

^p Sic F.b.d.f. ἐπισπόμενος Ald.
 vulg. S. cf. I. 91.

^q ἐπελθεῖν R. cf. Hemsterhus.

ad Lucian. Prom. T. I. p. 26.

^r σῶζειν F.

15.

^a Sic M.P.K.f. εὖρον μετ'. F. εὖ-
 ρον αὐτοῦ οἱ μ. Ald. V.S.R.A.B.

^b ἐπιστῆθῃ S. Schæfer.

^c Sic K.F. Paris. πολυπραγμο-
 νῶν S.V. πολυπραγμονεῖν vulgo.

^d αὐτὴν S.V. Tum ἐώθασι S.

^e Sic R.S.V.a.c. Ald. εἰ καὶ M.
 F. Supra βασιλῆων S. vulg.

^f ἀποστέασιν d.

^g Sic Ald. R. cf. II. 43. δὴ
 om. M.F.a.c.S.

Amyrtei
F. reges be-
neficiarii,
alter Li-
bys, alter
Ægypti, ab
a. 458.

^h τῷ Λίβυος Ἰνάρω παιδί Θανύρα, ὃς ἀπέλαβε τὴν αἰὶ
πατὴρ εἶχε ἀρχὴν· καὶ τῷ Ἀμυρταίου Πausίρι· καὶ γὰρ
4 οὗτος ἀπέλαβε τὴν τῷ πατρὸς ἀρχήν. καίτοι Ἰνάρω τε
καὶ Ἀμυρταίου ^k οὐδαμοὶ κω Πέρτας κακὰ ἰπλέω ἐργά-
σαντο. νῦν δὲ μηχανώμενος κακὰ ὁ Φαμμήντος, ἔλαβε
5 τὸν μισθόν· ἀπιστὰς γὰρ Αἰγυπτίους ἦλω. ἐπεὶ τε δὲ
ἐπαΐστος ἐγένετο, ὑπὸ Καμβύσῃ αἶμα ταύρου πῖν,
ἀπέθανε παραχρῆμα. οὕτω δὴ οὗτος ἐτελεύτησε.

16

Cambyzes
lacerat A-
masidis ca-
daver, et
eo creman-
do violat
religionem
tum Persa-
rum, tum
Ægyptio-
rum: an
cadas A-
masidis fue-
rit.

Καμβύσης δὲ ἐκ Μέμφιος ἀπῆκετο εἰς Σάῳ πόλιν,
βουλόμενος ποιῆσαι τὰ ^a δὴ καὶ ἐποίησε. ἐπεὶ ^b τε γὰρ
εἰσῆλθε εἰς τὰ τοῦ Ἀμάσιος ^c οἰκία, αὐτίκα ἐκέλευε ἐκ τῆς
2 ταφῆς τὸν Ἀμάσιος νέκυν ἐκφέρειν ἔξω. ὡς δὲ ^d ταῦτά
οἱ ἐπιτελέα ἐγένετο, ^e μαστιγοῦν ἐκέλευε, καὶ τὰς τρίχας
ἀποτίλλειν, καὶ ^f κεντῶν τε, καὶ τᾶλλα πάντα λυμαί-
3 νεσθαι. ἐπεὶ τε δὲ καὶ ταῦτα ἔκαμον ποιῶντες, (ὁ γὰρ
δὴ νεκρὸς, ἅτε τεταριχευμένος, ἀντεῖχέ τε καὶ οὐδὲν δι-
χέετο,) ἐκέλευσέ μιν ὁ Καμβύσης κατακαῦσαι, ἐτελ-
4 λόμενος οὐκ ὅσια. Πέρσαι γὰρ θεὸν νομίζουσι εἶναι ^g πῦρ.
τὸ ὦν ^h κατακαίειν γε τοὺς νεκροὺς οὐδαμῶς ἐν νόμῳ οὐ-
δετέροις ἐστι· Πέρσῃσι μὲν, ⁱ δι' ὅπερ εἴρηται, θεῷ οὐ δί-
καιον εἶναι ^k λέγοντες νέμειν νεκρὸν ἀνθρώπου· Αἰγυπτίοις

^h τῷ Λίβυος] Sic V.R.a.b. Ald.
Vall. Wesselingius citat Nos-
trum supra 12. VII. 7. Thucyd.
I. 103. Ctesiae Excerpt. c. 32.
Liban. I. p. 420. C. Desunt
duo verba K.P.M.F.c.d. Ἰναρῷ
τῷ Λίβυος παιδί Ἰθανύρα ὡς S.

ⁱ Ἰνάρω γε P.F. Ἰναρω γε K.
Ἰναρῷ τε S.

^k οὐδαμοὶ κω om. S.

^l πλέω M.K.P.F. Paris. πλέα
Ald. S.V. Mox ἐργάσατο S.

16.

^a δὴ om. S.

^b τε om. d.

^c οἰκία S.

^d Sic S.V. cf. infra 141. αἰ al.
om.

^e Sic K.P.F. Paris. Alii cum
S. μ. τὸν νέκυν.

^f Sic P.K.F. Paris. τε om.
vulg. κεντροῦν S. Dio Chrysost.
XXXVII. p. 467.

^g τὸ πῦρ Stobæus 123, 13. et
al. τὸ om. V.S.P.K.F.

^h Ita Schweighæuser. κατα-
καίειν τε M.P.K.F. particulam
alii om. cum S.

ⁱ διότι περ S. δι' ὅτι περ V.

^k λέγοντες M.S.P.K.V.F. Paris.

δὲ νενόμισται ἵπῳ θηρίον εἶναι ἔμφυχον, πάντα δὲ αὐτὸ
κατεσθίειν ¹τά περ ἂν λάβῃ, ²πλησθέν δὲ αὐτὸ τῆς βο-
5 ρῆς συναποθῆσκειν τῷ κατεσθιομένῳ. οὐκὼν θηρίοις νό-
μος οὐδαμῶς σφί ἐστι τὸν νεκρὸν διδόναι. ³καὶ διὰ
ταῦτα ταριχεύουσι, ἵνα μὴ κείμενος ὑπὸ εὐλέων κατα- 10
βρωθῇ. ⁴οὕτω δὲ οὐδετέροις νομιζόμενα ἐνετέλλετο ποιέ-
6 ειν ὁ Καμβύσης. Ὡς μέντοι Αἰγύπτιοι λέγουσι, οὐκ
Ἀμασις ἦν ὁ ταῦτα παθὼν, ἀλλὰ ἄλλος τῶν τις Αἰ-
γυπτίων, ἔχων τὴν αὐτὴν ἡλικίην Ἀμάσι· ὃ λυμαινό-
7 μενοι Πέρσαι, ἐδόκεον Ἐμασιν λυμαινέσθαι. λέγουσι 15
γὰρ, ὡς πυθόμενος ἐκ μαντηίου ὁ Ἀμασις τὰ περὶ ἑω-
τὸν μέλλοι ἀποθανόντα γίνεσθαι, οὕτω δὲ ἀκεόμενος τὰ 203
ἐπιφερόμενα, τὸν ⁵μὲν ἄνθρωπον τοῦτον, τὸν μαστιγαθέντα,
ἀποθανόντα ἔθαψε ⁶ἐπὶ τῇσι θύρῃσι ἑντὸς τῆς ἑωυτοῦ θή- 20
κης, ἑωυτὸν δὲ ἐνετείλατο τῷ παιδί ἐν μυχῇ τῆς θήκης ὡς
8 μάλιστα θείναι. αἱ μὲν νυν ἐκ τοῦ Ἀμάσιος ἐντολαὶ αὐ-
ται, ⁷αἱ ἐς τὴν ταφήν τε καὶ τὸν ἄνθρωπον ἔχουσιν, οὐ
μοι δοκέουσι ἀρχὴν γενέσθαι, ⁸ἄλλως δ' αὐτὰ Αἰγύπτιοι
σεμνοῦν.

probantibus Gronovio et Wes-
selingio, quorum hic citat e VI.
13. VII. 144. similis structuræ
exempla. λέγουσι Ald. R. Stob.
1 τὸ πῦρ Stobæus, probantibus
Valckenaerio et Wesselingio.

² τὰ ἂν περ S.V.

³ πλησθέντα δὲ αὐτὸν Stobæus
Trincavelli, et mox θηρίον.

⁴ οὐδαμῶς σφί ἐστι Ald. V.S.
Paris. οὐδαμῶς φησὶν ἐστι η. M. οὐ-
δαμῶς φησὶν K. οὐδαμῶς φ ἐστι F.
οὐδαμῶς σφιν νόμος ἐστὶ Stob. Mox
ἀνθρώπου νεκρὸν sine urgente causa
repositum vult Valckenaerius.

⁵ καὶ om. F.

⁶ Sic S.V. δὴ om. F. a. c. edd. vett.

⁷ Sic S.V. τις τῶν F. a. vulg.

VOL. I.

⁸ ἔχων τε S.V. Mox τὴν ἡλι-
κίην Ἀμασιν S.

¹ Sic M.K.P.F. Paris. Ἀμάσι
Ald. V.S.R. Schæfer. Utralibet
structura uti Herodotum notat
Schweighæuserus.

² Sic V. Schæfer. μέλλει ἀπο-
θανόντα γίνεσθαι S. ἀποθανόντα
μέλλοντα vulgo.

³ μὲν om. S.V.

⁴ Sic M.P.K.V.F.S. ἐν τῇσι
Ald. d.

⁵ ἐκτὸς S.V. Vall. cf. II. 170.
Wess.

⁶ αἱ om. S. Mox τὴν ante τα-
φήν om. Ald.

⁷ Sic F. a. b. c. d. ἀλλ' ἄλλως αὐτὰ
S.V. ἀλλ' ἄλλως δ' αὐτὰ Wessel.

Z

- 17 Μετὰ δὲ ταῦτα ὁ Καμβύσης ἐβουλεύσατο τριφασίας¹⁵
στρατηγίας, ἐπὶ τε Καρχηδονίους, καὶ ἐπὶ Ἀμμωνίους,
καὶ ἐπὶ τοὺς Μακροβίους Αἰθίοπας, οἰκημένους δὲ Λιβύης
ἐπὶ τῇ νοτίῃ θαλάσῃ. βουλευομένῳ δὲ οἱ ἔδοξε, ἐπὶ μὲν
Καρχηδονίους τὸν ναυτικὸν στρατὸν ἀποστέλλειν· ἐπὶ δὲ²⁰
Ἀμμωνίους, ^a τοῦ πεζοῦ ἀποκρίναντα· ἐπὶ δὲ τοὺς Αἰθίο-
πας, κατόπτας ^b πρῶτον, ὁφρομένους τε τὴν ἐν ταύτοις
τοῖσι Αἰθίοφι λεγομένην εἶναι ἡλίου τράπεζαν, εἰ ἔστι
ἀληθῶς, καὶ πρὸς ταύτῃ τὰ ἄλλα κατοφρομένους· δῶρα
δὲ τῷ λόγῳ φέροντας τῷ βασιλεῖ αὐτῶν. Ἡ δὲ τράπεζα²⁵
τοῦ ἡλίου τοιγὰρ τις λέγεται εἶναι· λειμών ἐστι ἐν τῷ
προαστείῳ ^a ἐπίπλεος κρεῶν ἐφθῶν πάντων τῶν τετραπό-
δων· ^b ἐς τὸν τὰς μὲν νύκτας ἐπιτηδεύοντας τιθέναι τὰ
^c κρέα τοὺς ἐν τέλει ἐκάστους εόντας τῶν ἀστῶν, τὰς δὲ
ἡμέρας δαίνυσθαι προσιόντα τὸν βουλούμενον· φάσαι δὲ³⁰
τοὺς ἐπιχωρίους ταῦτα τὴν γῆν ^d αὐτὴν ἀναδιδόναι ἐκάσ-
² τοτε. ἡ μὲν δὴ τράπεζα τοῦ ἡλίου καλεομένη, λέγεται
19 εἶναι τοιγὰρ. ^a Καμβύσῃ δὲ ὡς ἔδοξε πέμπειν τοὺς κατα-
σκόπους, αὐτίκα μετεπέμπετο ἐξ Ἑλεφαντίνης πόλεως
τῶν Ἰχθυοφάγων ἀνδρῶν τοὺς ἐπισταμένους τὴν Αἰθιοπίδα⁴⁵
γλῶσσαν· ἐν ᾧ δὲ τούτους ^b μετήϊσαν, ἐν τούτῳ ἐκέλευε
³ ἐπὶ τὴν Καρχηδόνα πλέειν τὸν ναυτικὸν στρατόν. Φοίνι-
κες δὲ οὐκ ἔφασαν ποιήσειν ταῦτα· ὀρκίοισι ^d τε γὰρ με-
γάλοισι ἐνδεδέσθαι, καὶ οὐκ ἂν ποιέειν ὅσα, ἐπὶ τοὺς

17.

^a τὸ πεζὸν d. In pr. ἐβουλεύσατο
δ Καμβύσης S.

^b πρώτους V.S. om. c. Mox τε
om. S. Infra consentit S. cum
vulg. in αὐτέων.

18.

^a ἐπίπλεος F.a.d.

^b ἐς ἂν V.S.

^c κρέατα V.S.

^d αὐτὴν om. c.

19.

^a Καμβύσης S.V.

^b Sic Reiz. e Valckenærii e-
mend. μετήσαν Wessel. μετήσαν
edd. vett. ἐν ᾧ δὲ τ. μ. om. S.V.

^c ἐπὶ om. Ald.

^d τε om. F.

^e ὅσιν S. Mox ἐγένοντο S.

Ilum
umbysea
ere sta-
it et Car-
uginienai-
s, et
amoniis,
Æthiopi-
s.

18
scribitur
lis men-
, que
ad Æ-
iopes.

- 4 παῖδας τοὺς ἐωυτῶν στρατεύόμενοι. Φοινίκων δὲ οὐ βου- 50
 λομένων, οἱ λοιποὶ οὐκ ἀξιόμαχοι ἐγίνοντο. Καρχηδόνιοι
 5 μὲν νυν οὕτω δουλοσύνην διέφυγον πρὸς Περσέων. Καμ-
 βύσης γὰρ βίην οὐκ ἐδικαίου προσφέρειν Φοινίξι, ὅτι σφέας
 τε αὐτοὺς ἔδεδώκεσαν Πέρσησι, καὶ πᾶς ἐκ Φοινίκων ἥρ-
 6 τητο ὁ ναυτικὸς στρατός. δόντες δὲ καὶ Κύπριοι σφέας 55
 ο αὐτοὺς Πέρσησι, ἐστρατεύοντο ἐπ' Αἴγυπτον. Ἐπεὶ τε δὲ
 τῷ Καμβύσῃ ἐκ τῆς Ἑλεφαντίνης ἀπίκοντο οἱ Ἰχθυοφά-
 γοι, ἐπεμπε αὐτοὺς ἐς τοὺς Αἰθίοπας, ἄντειλάμενος τὰ
 λέγειν ὁ χρῆ, καὶ δῶρα φέροντας, πορφύρεον τε εἶμα, καὶ 60
 χρύσειον στρεπτὸν περιαιχένιον, καὶ ὦν, καὶ μύρου
 2 ἀλάβαστρον, καὶ ὁ φοινικῆς οἶνου κάδον. Οἱ δὲ Αἰθίο-
 πες οὗτοι, ἐς τοὺς ὁ ἀπέπεμπε ὁ Καμβύσης, λέγονται εἶ-
 ναι μέγιστοι καὶ κάλλιστοι ἀνθρώπων πάντων νόμοισι
 δὲ καὶ ἄλλοις χρᾶσθαι αὐτοὺς φασὶ κεχωρισμένοις 65
 τῶν ἄλλων ἀνθρώπων, καὶ δὴ ὁ καὶ κατὰ τὴν βασιλεῖαν
 τοιῶδες τὸν ἀν τῶν ἀστῶν ὁ κρίνωσι μέγιστόν τε εἶναι, καὶ
 κατὰ τὸ μέγαθος ἔχειν τὴν ἰσχύν, τοῦτον ἀξιοῦσι βασι-
 λεύειν.
 21 Ἐς τούτους δὴ ὦν τοὺς ἄνδρας ὡς ἀπίκοντο οἱ Ἰχθυο-
 φάγοι, δίδόντες ὁ τὰ δῶρα τῷ βασιλεῖ ὁ αὐτῶν, ἔλεγον 70

Æthiopicæ
 linguae pe-
 riti ex Ich-
 204
 thyophagis
 ab Elephan-
 tina urbe
 arcessiti,
 missi ad
 Æthiopes
 cum donis:
 Æthiopum
 horum cor-
 pora et le-
 ges.

Ichthyo-
 phagi quid
 locuti,

† Sic P.S.V.R.F. Paris. ἐκδε-
 δώκεσαν M.K. Ald.

20.

ἄντειλάμενός τε S.V. ἐντ. τὰ
 τε λ. Wessel.

ὁ χρῆ καὶ δῶρα M.K.P.F. χρῆ-
 ναι δ. S.V. χρῆν καὶ δ. Ald. R.
 A.B.

ἄντειλάμενός τε S.V. ἐντ. τὰ
 τε λ. Wessel.

ἄντειλάμενός τε S.V. ἐντ. τὰ
 τε λ. Wessel.

ἄντειλάμενός τε S.V. ἐντ. τὰ
 τε λ. Wessel.

ἄντειλάμενός τε S.V. ἐντ. τὰ
 τε λ. Wessel.

ἀπέπεμπε Ald. Seqq. citat Eu-
 stath. Dion. 218. Supra ἐς ὅς S.

† Sic S.V. αὐτοὺς καὶ M.P.K.
 F. Wessel. αὐτοὺς κεχω. Ald.a.c.
 Schæfer.

ἄντειλάμενός τε S.V.

ἄντειλάμενός τε S.V. ἐντ. τὰ
 τε λ. Wessel.

ἄντειλάμενός τε S.V. ἐντ. τὰ
 τε λ. Wessel.

ἄντειλάμενός τε S.V. ἐντ. τὰ
 τε λ. Wessel.

21.

ἄντειλάμενός τε S.V. ἐντ. τὰ
 τε λ. Wessel.

17
Bellum
Cambyses
facere sta-
tuit et Car-
thaginien-
sibus, et
Ammonius,
et Æthiopi-
bus.

18
Describitur
Solis men-
sa, quæ
apud Æ-
thiopes.

Μετὰ δὲ ταῦτα ὁ Καμβύσης ἐβουλεύσατο τριφασίας¹⁵
στρατηίας, ἐπὶ τε Καρχηδονίους, καὶ ἐπὶ Ἀμμωνίους,
καὶ ἐπὶ τοὺς Μακροβίους Αἰθίοπας, οἰκημένους δὲ Λιβύης
² ἐπὶ τῇ νοτίῃ θαλάσῃ. βουλευομένῳ δὲ οἱ ἔδοξε, ἐπὶ μὲν
Καρχηδονίους τὸν ναυτικὸν στρατὸν ἀποστέλλειν· ἐπὶ δὲ³⁰
Ἀμμωνίους, ^α τοῦ πεζοῦ ἀποκρίναντα· ἐπὶ δὲ τοὺς Αἰθίο-
πας, κατόπτας ^β πρώτον, ὀφρομένους τε τὴν ἐν τούτοις
τοῖσι Αἰθίοψι λεγομένην εἶναι ἡλίου τράπεζαν, εἰ ἔστι
ἀληθές, καὶ πρὸς ταύτῃ τὰ ἄλλα κατοφρομένους· δῶρα
δὲ τῷ λόγῳ φέροντας τῷ βασιλεῖ αὐτῶν. Ἡ δὲ τράπεζα³⁵
τοῦ ἡλίου τοιήδε τις λέγεται εἶναι· λειμών ἐστι ἐν τῷ
προαστείῳ ^α ἐπίπλεος κρεῶν ἐφθῶν πάντων τῶν τετραπό-
δων· ^β ἐς τὸν τὰς μὲν νύκτας ἐπιτηδεύοντας τῶναι τὰ
^γ κρέα τοὺς ἐν τέλει ἐκάστους ὄντας τῶν ἀστῶν, τὰς δὲ
ἡμέρας δαίνυσθαι προσιόντα τὸν βουλούμενον· φάναι δὲ⁴⁰
τοὺς ἐπιχωρίους ταῦτα τὴν γῆν ^δ αὐτὴν ἀναδιδόναι ἐκάσ-
² τοτε. ἡ μὲν δὴ τράπεζα τοῦ ἡλίου καλεομένη, λέγεται
19 εἶναι τοιήδε. ^α Καμβύση δὲ ὡς ἔδοξε πέμπειν τοὺς κατα-
σκόπους, αὐτίκα μετεπέμπετο ἐξ Ἑλεφαντίνης πόλεως
τῶν ἰχθυοφάγων ἀνδρῶν τοὺς ἐπισταμένους τὴν Αἰθιοπίδα⁴⁵
γλῶσσαν· ἐν ᾧ δὲ τούτους ^β μετήϊσαν, ἐν τούτῳ ἐκέλευε
³ ἐπὶ τὴν Καρχηδόνα πλέειν τὸν ναυτικὸν στρατὸν. Φαίνι-
κες δὲ οὐκ ἔφασαν ποιήσειν ταῦτα· ὀρκίοισι ^δ τε γὰρ με-
γάλοις ἐνδεδῆσθαι, καὶ οὐκ ἂν ποιέειν ^ε ὅσια, ἐπὶ τοὺς

17.

^α τὸ πεζὸν d. In pr. ἐβουλεύσατο

ὁ Καμβύσης S.

^β πρώτους V.S. om. c. Mox τε
om. S. Infra consentit S. cum
vulg. in αὐτέων.

18.

^α ἐπίπλεος F.a.d.

^β ἐς τὸ V.S.

^γ κρέατα V.S.

^δ αὐτὴν om. c.

19.

^α Καμβύσης S.V.

^β Sic Reiz. e Valckenærii e-
mend. μετήϊσαν Wessel. μετήϊσαν
edd. vett. ἐν ᾧ δὲ τ. μ. om. S.V.

^γ ἐπὶ om. Ald.

^δ τε om. F.

^ε ὅσιν S. Mox ἐγένοντο S.

- 4 παῖδας τοὺς ἐωυτῶν στρατευόμενοι. Φοινίκων δὲ οὐ βου- 50
 λομένων, οἱ λοιποὶ οὐκ ἀξιόμαχοι ἐγίνοντο. Καρχηδόνιοι
 5 μὲν νυν οὕτω δουλοσύνην διέφυγον πρὸς Περσέων. Καμ-
 βύσης γὰρ βίην οὐκ ἐδικαίου προσφέρειν Φοινίξι, ὅτι σφέας
 τε αὐτοὺς ἔδεδώκεσαν Πέρσησι, καὶ πᾶς ἐκ Φοινίκων ἡρ-
 6 τητο ὁ ναυτικὸς στρατός. δόντες δὲ καὶ Κύπριοι σφέας 55
 αὐτοὺς Πέρσησι, ἐστρατεύοντο ἐπ' Αἴγυπτον. Ἐπεὶ τε δὲ
 τῷ Καμβύσῃ ἐκ τῆς Ἐλεφαντίνης ἀπίκοντο οἱ Ἰχθυοφά-
 γοι, ἔπεμπε αὐτοὺς ἐς τοὺς Αἰθίοπας, ἔντειλάμενος τὰ
 λέγειν ὁ χρῆ, καὶ δῶρα φέροντας, πορφύρεον τε εἶμα, καὶ 60
 χρύσειον στρεπτὸν περιαιχύνιον, καὶ ὦν, καὶ μύρου
 2 ἀλάβαστρον, καὶ ὁ φοινικίου οἴνου κάδον. Οἱ δὲ Αἰθίο-
 πες οὗτοι, ἐς τοὺς ὁ ἀπέπεμπε ὁ Καμβύσης, λέγονται εἶ-
 ναι μέγιστοι καὶ κάλλιστοι ἀνθρώπων πάντων νόμοισι
 δὲ καὶ ἄλλοισι χρᾶσθαι αὐτοὺς φασὶ κεχωρισμένοισι 65
 τῶν ἄλλων ἀνθρώπων, καὶ δὴ ὁ καὶ κατὰ τὴν βασιλεῖαν
 τοιαῦδε τὸν ἀν τῶν ἀστῶν ὁ κρίνωσι μέγιστόν τε εἶναι, καὶ
 κατὰ τὸ μέγαθος ἔχειν τὴν ἰσχὺν, τοῦτον ἀξιούσι βασι-
 λεύειν.
- 21 Ἐς τούτους δὴ ὧν τοὺς ἄνδρας ὡς ἀπίκοντο οἱ Ἰχθυο- 70
 φάγοι, διδόντες ὁ τὰ δῶρα τῷ βασιλεῖ ὁ αὐτῶν, ἔλεγον 70
 ὁ Ichthyophagi quid locuti,

¹ Sic P.S.V.R.F. Paris. ἐκδε-
 δώκεσαν M.K. Ald.

20.

^a ἐντειλάμενός τε S.V. ἐντ. τὰ
 τε λ. Wessel.

^b χρῆ καὶ δῶρα M.K.P.F. χρῆ-
 ναι δ. S.V. χρῆν καὶ δ. Ald. R.
 A.B.

^c Sic M.P.K.V.S.a.F. cf. 22.
 IV. 168. IX. 79. ὦν c. Ald.

^d Cf. Athenæus XI. p. 473.
 B. Pollux X. 75. in quo φοι-
 κίου. Vide I. 194. II. 86. Wess.

^e Sic S.V.M.P.K.R.F. Paris.

ἀπέπεμπε Ald. Seqq. citat Eu-
 stath. Dion. 218. Supra ἐς ὅς S.

^f Sic S.V. αὐτοὺς καὶ M.P.K.
 F. Wessel. αὐτοὺς κεχω. Ald.a.c.
 Schæfer.

^g καὶ om. S.V.

^h κρίνωσι h. l. om. S.V. qui
 mox ἰσχὺν κρίνωσι, τοῦτον βασιλεύ-
 ειν. sine ἀξιούσι, probante post
 Wesselingium Schæfero. Supra
 τὸ ante μέγαθος om. F.

21.

^a δὲ δ. V.S. Supra ὡς om. S.

^b αὐτῶν] αὐτῶν F.S.

quod re-
sponsum
acceperint
ab Æthio-
pum rege.

τάδε “Βασιλεὺς ὁ Περσέων Καμβύσης, βουλόμενος^c φ
 “λος τοι καὶ ξεῖνος γενέσθαι, ἡμέας τε^d ἀπέπεμψε,
 “λόγους τοι ἐλθεῖν κελεύων, καὶ δῶρα ταῦτά τοι διδ
 3 “ταῖσι καὶ αὐτὸς μάλιστα ἦδεται χρεώμενος.” Ὁ
 Αἰθίοψ, μαθὼν ὅτι^e κατόπται ἤκοιεν, λέγει πρὸς αὐτο
 τοιάδε “Οὔτε ὁ Περσέων βασιλεὺς δῶρα ὑμέας ἔπεμ
 “φέροντας, προτιμῶν πολλοῦ ἐμοὶ ξεῖνος γενέσθαι· οἱ
 “ὕμεις λέγετε ἀληθεῖα, ἤκετε γὰρ κατόπται τῆς ἐμ
 4 “αρχῆς. οὔτε ἐκείνος ἀνὴρ ἐστὶ δίκαιος· εἰ γὰρ ἦν
 “καιος, οὐτ’ ἂν ἐπεθύμησε χάρις ἄλλης ἢ τῆς ἑαυτο
 “οὔτ’ ἂν ἐς δουλσύνην ἀνθρώπους ἦγε ὑπ’ ὧν μηδὲν ἡ
 5 “κηται. νῦν δὲ αὐτῷ τόξον τόδε δίδόντες, τάδε ἔπεα λ
 “γετε· Βασιλεὺς^f ὁ Αἰθιοπῶν συμβουλεύει τῷ Περσέ
 “βασιλεῖ,^g ἔπειαν οὕτω εὐπετέως ἔλκωσι τὰ τόξα Πι
 “σαι ἔοντα μεγάθει τσαῦτα, τότε ἐπ’ Αἰθιοπας το
 6 “Μακροβίους πληθεῖ ὑπερβαλλόμενον στρατεύεσθαι. μ
 “χρη δὲ^h τούτου, θεοῖσι εἰδέναι χάριν,ⁱ αἱ οὐκ ἐπὶ νόον τ
 “ποῦσι Αἰθιοπῶν παισὶ γῆν ἄλλην^j προσκταῖσθαι
 “ἑαυτῶν.” Ταῦτα δὲ εἶπας, καὶ ἀνείς τὸ τόξον, πα
 ἔδωκε τοῖσι ἤκουσι. λαβὼν δὲ τὸ εἶμα τὸ πορφύρεον,^k
 22 ρώτα ὅ τι εἶη, καὶ ὅπως πεποιημένον.^l εἰπάντων δὲ τ
 Ἰχθυοφάγων τὴν ἀληθινήν περὶ τῆς πορφύρης καὶ τῆς βι
 φῆς, δολεροὺς μὲν τοὺς ἀνθρώπους ἔφη εἶναι, δολερά

22
De singulis
donis quid
rex judica-
rit.

^c τοι ante βουλόμενος S.V. φίλος
καὶ ξείνός τοι P.K.F.

^d Sic M.P.K.V.S. ἀπέπεμπε F.
a. Ald.

^e Hinc Pollux II. 59.

^f ἐπεθύμει S.V. Schæfer. Supra
ἐστὶν ἀνὴρ S.

^g ὁ om. S.V.f.

^h ἔπειαν M.K.P.S.V.f. ἐπειδὴν
Ald. A.B.F. Mox τὰ om. S. qui

tum μεγάλη.

ⁱ Sic S.V.M.P.K.f.F. τοῦ
a.c. vulg. μέχρις F.

^k Citat Gregor. Dial. Ion. 7

^l κταῖσθαι πρὸς S.V.

22.

^a Sic S.P.V. ἡρώτα Ald. al.

^b Sic V.S. cf. Gregor. Di
Ion. 72. εἰπόντων vulgo.

3^c αὐτῶν τὰ εἴματα. δεύτερα δὲ, τὸν ^d χρυσοῦν εἰρώτα 205
 στρεπτόν τὸν περιαιχένιον, καὶ τὰ ψέλια. ἐξηγεομένων
 δὲ τῶν Ἰχθυοφάγων τὸν ^c κόσμον αὐτῶν, γελάσας ὁ βα-
 σιλεὺς, καὶ νομίσας εἶναί σφρα πέδας, εἶπε ὡς παρ'
 4 ἐωυτοῖσιν εἰσι ῥωμαλεώτεραι τούτων πέδαι. ^e τρίτον δὲ,
 5 εἰρώτα τὸ μύρον. εἰπάντων δὲ τῆς ποιήσιος περὶ καὶ ἰ
 ἀλείψιος, τὸν αὐτὸν λόγον ^b τὸν καὶ περὶ τοῦ εἵματος
 6 εἶπε. ἵως δὲ ἐς τὸν οἶνον ἀπίκητο, καὶ ἐπύθετο αὐτοῦ τὴν
 ποίησιν, ὑπερῃσθεις τῷ πόματι, ^k ἐπείρετο ὅ τι τε σιτέε-
 7 ται ὁ βασιλεὺς, καὶ χρόνον ὁκόσον μακρότατον ἀνὴρ Πέρ-
 7 σης ζῶει. οἱ δὲ σιτέεσθαι μὲν ^l τὸν ἄρτον ^m εἶπαν, ἐξηγη-
 σάμενοι τῶν πυρῶν τὴν φύσιν· ὀγδῶκοντα δ' ἔτεα ζῆς
 8 πλήρωμα ἀνδρὶ μακρότατον προκέεσθαι. πρὸς ταῦτα ὁ
 Αἰθίοψ ἔφη, οὐδὲν θαυμάζειν, εἰ σιτεόμενοι κόπρον, ἔτεα 10
 ὀλίγα ζῶουσι· οὐδὲ γὰρ ἂν τοσαῦτα δύνασθαι ζῶειν
 σφέας, εἰ μὴ τῷ πόματι ⁿ ἀνέφερον, φράζων τοῖσι Ἰχθυο-
 φάγοις τὸν οἶνον· ὅ τοῦτο γὰρ ἐωυτοὺς ὑπὸ Περσέων ἐσ-
 13 σαῦσθαι. Ἀντειρομένων δὲ ^a τὸν βασιλέα τῶν Ἰχθυοφά-
 γων τῆς ^b ζῆς ^c καὶ διαίτης περὶ, ἔτεα μὲν ^d ἐς εἰκοσι 15

Æthiopes
 quam diu
 vivant, et

^c αὐτέων] αὐτῶν F.S.

^d χρυσοῦν M.P.K.F. Paris. χρυ-
 σὸν S.V. Ald. χρύσειον Schæfer.

^e κόσμον αὐτέων] κ. αὐτοῦ K.F.
 a.c. κ. αὐτῶν S.

^f εἶναί σφρας S.V. Mox τούτων
 S. pro τουτέων.

^g τρίτα ms. Bodl. apud Wass.
 ind. Thucyd. v. ἐλεγχος. cf. I.
 204. II. 22. 137. Sed falli vi-
 detur Wassius. Omnes Bodlei-
 ani τρίτον diserte, ut vulgo. Mox
 ἡρώτα et εἰπόντων Ald.

^h τὸν ἐπὶ V.S.

ⁱ ὡς δὲ καὶ ἐς f.

^k ἐπείρετο F. ἐπανείρετο Koen.
 Gregor. D. I. 73.

^l τὸν om. f.

^m Sic S.V. Wessel. εἶπον alii.
 Mox ζῶης S. et οὐδὲν ἔφη—ζῶειν
 δύνασθαι.

ⁿ Sic P.F.a.b.c.d.f. ἀναφέρων S.
 ἀνάφερον V. ἀνέφυρον edd. τῷδε
 ἀνέφυρον Wessel. assumpto τῷδε
 ex f.

^o τούτῳ F.a.f. non improbante
 Wesselingio, vulg. tamen defen-
 dente ex c. 106.

23.

^a τὸν βασιλέα om. S.V.

^b ζῶης S.V. ζῶης F.

^c καὶ τῆς διαίτης V.S.

^d Ita Schæfer. ἐς εἰκοσί τε καὶ
 V.S. Wessel. ἐς εἰκοσι καὶ Ald.
 A.B.R. εἰκοσι καὶ M.P.K.F.

quo victu:
aque fons
apud eos,
virtute sin-
gulari:
vincula in
carcere
omnia ex
auro: ex
rarissimum
et carissi-
mum.

καὶ ἑκατὸν τοὺς πολλοὺς ^ε αὐτῶν ἀπικνέεσθαι, ^ι ὑπερβαλ-
λέειν δὲ τινὰς καὶ ταῦτα· σίτησιν δὲ εἶναι ^ς κρέα ἐφθά·
2 καὶ πόμα, γάλα. θῶμα δὲ ποιευμένων τῶν κατασκό-
πων περὶ τῶν ἐτέων, ἐπὶ ^η κρήνην σφί ἡγήσασθαι, ἀπ' ἧς
λουόμενοι, λιπαρώτεροι ^ι ἐγίνοντο, κατάπερ εἰ ἐλαίου εἴη· ^κ
3 ὅζειν δὲ ἀπ' αὐτῆς ὥσεϊ ἰῶν. ἀσθενὲς δὲ τὸ ὕδωρ τῆς κρή-
νης ταύτης οὕτω δὴ τι ἔλεγον εἶναι οἱ κατάσκοποι, ὥστε
μηδὲν οἷόν τε εἶναι ^κ ἐπ' αὐτοῦ ἐπιπλέειν, μήτε ξύλον,
μήτε τῶν ὅσα ^ι ξύλου ἐστὶ ἐλαφρότερα· ἀλλὰ πάντα
4 σφέα χωρέειν ἐς ^μ βυσσόν. τὸ δὲ ὕδωρ τοῦτο εἰ σφί ἐστι· ^ς
ἀληθῶς οἷόν τι ^η λέγεται, διὰ τοῦτο ἂν εἶεν, τούτῳ τὰ
5 πάντα χρεώμενοι, μακρόβιοι. ἀπὸ τῆς κρήνης δὲ ἀπαλ-
λασσομένων, ^ο ἀγαγεῖν σφέας ἐς δεσμοτήριον ἀνδρῶν, ἔθα-
6 τούς πάντας ἐν πέδησι χρυσέσι δεδέσθαι. ἐστὶ δὲ ἐν τού- ^ς
τοις ταῖσι Αἰθίοσφι πάντων ὁ χαλκὸς σπανιώτατον καὶ ^ι
τιμιώτατον. θεησάμενοι δὲ καὶ τὸ δεσμοτήριον, ^ρ ἐθή-
7 σαντο καὶ τὴν τοῦ Ἡλίου λεγομένην τράπεζαν. Μετὰ δὲ
ταύτην, τελευταίας ἐθήσαντο τὰς θήκας ^α αὐτῶν, αἱ λέ-
8 γονται σκευάζεσθαι ἐξ ^η ὑέλου, τρόπῳ τοιῷδε. ἐπεὰν τὸν ^ς

24

Quomodo
sepeliant
mortuos.

^ε αἰτέων] αὐτῶν F.S.

^ι ὑπερβάλλειν P.K.S.F. cf. Eu-
stath. Dionys. 218.

^ς κρέα τε] Sic libri omnes.
Videndum an exciderit aliquid
ex c. 97. fortasse supplendum:
aut κρέα τε ὅπτα καὶ ἐφθά. κρέατα
edidit Schæfer: sed κρέατα, si
recte memini, nusquam alibi
ista forma dixit Herodotus.
SCHWEIGHÆUSER. Equidem τε
delevi cum S. et ms. Bodleiano
2935.

^η κρήνην τινὰ V.S. Vall. Habet
hinc Sotio in Collect. p. 157. ed.
Boëssel. WESSÉL. Tum σφισιν S.

^ι γίνονται S. γήγονται V.

^κ ἐπ' αὐτοῦ M.S.V.P.K.F.a.b.

Vall. ἀπ' αὐτοῦ Ald. R.c.d. πλέ-
ειν d.

^ι ξύλον S.

^μ βυθόν S.V. Schol. Aristoph.
Ran. 183. Ἰωνες τὸν βυθὸν βυσσὸν
λέγουσι. WESS.

^η λέγεται ἐστὶ P.K.F.

^ο ἄγειν S.V.

^ρ ἐθεήσαντο S.K. et sic infra.

24.

^α αὐτέων] αὐτῶν F.S. Mox κα-
τασκευάζεσθαι S.

^β Sic M.a.c. Ald. ξύλου K.P.F.
cum ὑέλου pro v.l. ὑάλου S.V.
Wessel. et sic mox S. conf.
Hemsterhus. ad Thomam Mag.
voc. Ἰάλος.

νεκρὸν ἰσχυρήσωσι, εἴτε δὴ κατάπερ Αἰγύπτιοι, εἴτε ἄλλως
 κως, γυψώσαντες ἅπαντα αὐτὸν, γραφῇ ὁ κοσμοῦσι,
 ὁ ἐξομοιεύντες τὸ εἶδος ἐς τὸ δυνατόν· ἔπειτα δὲ οἱ περι-
 ἰστᾷσι στήλην ἐξ ὕλου πεποιημένην κοίλην· ἡ δὲ σφι
 3 πολλὴ καὶ εὐεργὸς ὀρύσσεται. ἐν μέσῃ δὲ τῇ στήλῃ 40
 ἐνεὼν διαφαίνεται ὁ νέκυς, οὔτε ὁδμὴν οὐδεμίαν ἄχαριν
 παρεχόμενος, οὔτε ἄλλο ἀεικὲς οὐδέν· καὶ ἔχει πάντα
 4 φανερά ὁμοίως αὐτῷ τῷ νέκυϊ. ἐνιαυτὸν μὲν δὴ ἔχουσι
 τὴν στήλην ἐν τοῖσι οἰκίοισι οἱ βέλιστα προσήκοντες,
 ἡ πάντων τε ἀπαρχόμενοι, καὶ θυσίας οἱ προσάγον- 45
 τες· μετὰ δὲ ταῦτα ἐκκομίσαντες, ἰστᾷσι περὶ τὴν
 πόλιν.

- 5 Θεσάμενοι δὲ τὰ πάντα οἱ κατάσκοποι, ἀπαλλάσ-
 σοντο ὀπίσω. ἀπαγγειλάντων δὲ ταῦτα τούτων, αὐτίκα
 ὁ Καμβύσης, ὁργὴν ποιησάμενος, ἐστρατεύετο ἐπὶ τοὺς
 Αἰθίοπας· οὔτε παρασκευὴν σίτου ὁ οὐδεμίαν παραγγεί- 50
 λας, οὔτε λόγον ἐωυτῷ ὁ δούς, ὅτι ἐς τὰ ἔσχατα ὁ τῆς
 2 γῆς ἔμελλε στρατεύεσθαι. οἶα δὲ ἐμμανὴς τε ὁ ἐὼν καὶ
 οὐ φρενήρης, ὡς ἤκουε τῶν ἰχθυοφάγων, ἐστρατεύετο,
 Ἑλλήνων μὲν τοὺς παρεόντας ἡ αὐτοῦ ταύτη τάξας ὑπο-
 3 μένειν, τὸν δὲ πεζὸν πάντα ἅμα ἀγόμενος. Ἐπεὶ τε δὲ 207
 ἰστρατευόμενος ἐγένετο ἐν Θήβῃσι, ἀπέκρινε τοῦ στρατοῦ 56

Cambyses
 nullo rei
 fragmenta-
 ris proviau
 in Æthi-
 opes mo-
 vens, cogi-
 tur fame
 reverti ex
 itinere :
 Græci mi-
 lites ab eo
 dimittun-
 tur.

^c κοσμοῦσι F.

^d ἐξομοιούμενοι S.

^e εὐεργετῶς S.V. Mox οὐδεμίαν
 S. cum vulg.

^f ταῖσι οἰκίῃσι b.

^g βέλιστα αὐτῷ τῷ νέκυϊ προσήκ.
 R. probante Wesselingio, qui
 αὐτῷ τῷ v. in superioribus delet;
 dubitanter tamen.

^h Sic V.S. τε vulgo om.

ⁱ ἀρχῆμ. F.

^k ἰστᾷσι M.V.K.P.S.F. ἰστῶσι
 c. Ald. 25.

^l ἀπαλλάσσονται S.V.

^b ἀρχὴν S.V.

^c οὐδεμίαν] οὐδεμίαν F. Vulg.
 retinet S.

^d διδούς F.

^e Sic S.V. τῆς om. F. et al.

^f οἶα τε P.K.

^g Sic M.S.V.F. Paris. ὡν Ald.
 Mox ἤκουσε S.

^h αὐτοῦ ταύτη S. Wessel. qui
 confert I. 214. IV. 135. αὐτῷ
 absque ταύτη M.V. Ald. αὐτοῦ P.
 K.F. Paris. Mox ἅμα om. S.

ⁱ πορευόμενος S.V. Vall.

ὡς πέντε μυριάδας· καὶ ταύτοις μὲν ἐνετέλλετο, Ἄμ-
μωνίους ἑξαὶδραποδισαμένους τὸ χρηστήριον ^k τὸ τοῦ Διὸς
ἐμπρῆσαι· αὐτὸς δὲ τὸν λοιπὸν ἄγων στρατὸν, ἥϊε ἐπὶ
· 4 τοὺς Αἰθίοπας. Πρὶν δὲ τῆς ὁδοῦ τὸ πέμπτον μέρος δι-
5 εληλυθέναι τὴν στρατιήν, αὐτίκα πάντα αὐτοὺς τὰ εἶχον
σιτίων ἐχόμενα ἐπελελοίπεε· μετὰ δὲ τὰ σιτία, καὶ τὰ
6 ὑπόζυγια ἐπέλιπε κατεσθιόμενα. εἰ μὲν νυν μαθὼν ταῦτα
ὁ Καμβύσης ἐγνωσιμάχῃ, καὶ ἀπῆγε ὀπίσω τὸν στρα-
7 τὸν, ἐπὶ τῇ ἀρχῇ γενομένη ἀμαρτάδι ^l ἦν ἂν σοφὸς
ἀνὴρ· νῦν δὲ οὐδὲνα λόγον ποιούμενος, ἥϊε αἰεὶ ἐς τὸ
8 πρόσω. οἱ δὲ στρατιῶται, ἕως ^m μὲν τι εἶχον ἐκ τῆς γῆς
λαμβάνειν, ποιηφαγέοντες ⁿ διέζων· ἐπεὶ δὲ ἐς τὴν
ψάμμον ἀπίκοντο, δεινὸν ἔργον ^o αὐτῶν τινὲς ἐργάσαντο· το
ἐκ δεκάδος γὰρ ἓνα σφέων αὐτῶν ^p ἀποκληρώσαντες,
9 κατέφαγον. πυνθόμενος δὲ ταῦτα ὁ Καμβύσης, δεῖσας
τὴν ἀλληλοφαγίην, ἀπείς τὸν ἐπ' Αἰθίοπας ^q στόλον,
ὀπίσω ἐπορεύετο, καὶ ἀπικνέεται ἐς Θήβας, πολλὰς
10 ἀπολέσας τοῦ στρατοῦ. ἐκ ^r Θηβέων δὲ καταβὰς ἐς ^s 15
Μέμφιν, τοὺς Ἑλλήνας ἀπῆκε ἀποπλέειν. ὁ μὲν ἐπ'
26 Αἰθίοπας στόλος οὕτω ἔκρηξε. Οἱ δ' αὐτῶν ἐπ' Ἀμ-
μωνίους ἀποσταλέντες στρατεύεσθαι, ἐπεὶ τε ὀρμηθέντες
ἐκ τῶν ^a Θηβέων ἐπορεύοντο ἔχοντες ἀγωγούς, ἀπικό-
μενοι μὲν φανεροὶ εἰσι ἐς Ὀασιν πόλιν, τὴν ἔχουσι μὲν ^{bo}
Σάμιοι, τῆς Αἰσχριωνῆς ^b φυλῆς λεγόμενοι εἶναι· ἀπ-
έχουσι δὲ ἑπτὰ ἡμερέων ὁδὸν ἀπὸ Θηβέων διὰ ψάμμου·

26
Persæ missi
adversus
Ammonios,
quum pran-
derent me-
dio loco
inter hos et
Oasin, co-
loniam Sa-
miorum,

^k τὸ om. S. Mox ἐπελελοίπεε S.

^l ἦν ἂν ἀ. σ. P.K.F. ἦν ἀνὴρ σ.
S. absque ἂν.

^m μέντοι S.V. Mox ποηφαγέον-
τες S.

ⁿ διέζων S.V.

^o αὐτέων] αὐτῶν F.S. et mox.

^p ἀποκληρωθέντες S.

^q Citat Thomas M. in v.

^r Θηβέων P.K. Paris. R. Θη-
βαίων S.V. Ald. F. Θηβῶν M.
Addunt edd. vett. δὲ ἐπορεύοντο
ἔχοντες ἀγωγούς καὶ καταβ. quæ
miss. om.

26.

^a Θηβαίων Ald. V.S.F. Θηβέων
K.P. Θηβῶν M.

^b φυγῆς S.

ὀνομάζεται δὲ ὁ χώρος οὗτος κατὰ Ἑλλήνων γλῶσσαν,
² Μακάρων ἑνῆσος. ἐς μὲν δὴ τοῦτον τὸν χώρον λέγεται
 ἀπικιέσθαι τὸν στρατόν· τὸ ἐνθεῦτεν δὲ, ὅτι μὴ αὐτοὶ Ἀμ- ⁸⁵
 μώνιοι καὶ οἱ τούτων ^d ἀκούσαντες, ἄλλοι οὐδένες οὐδὲν
 ἔχουσι εἰπεῖν περὶ αὐτῶν· οὔτε γὰρ ἐς τοὺς Ἀμμωνίους
³ ἀπίκοντο, οὔτε ὀπίσω ἐνόστησαν. λέγεται δὲ ^e καὶ τὰδε
 ὑπ' αὐτῶν Ἀμμωνίων· ἐπειδὴ ἐκ τῆς Ὀάσιος ταύτης ⁹⁰
 ἰέναι διὰ τῆς ψάμμου ἐπὶ σφέας, γενέσθαι τε αὐτοὺς
 μεταξύ κου μάλιστα αὐτῶν τε καὶ τῆς Ὀάσιος, ἄρισ-
 τον αἰρεομένοισι αὐτοῖσι ἐπιπνεῦσαι νότον μέγαν τε καὶ
 ἑξαίσιον, φορέοντα δὲ θῖνας τῆς ψάμμου, καταχῶσαι
⁴ σφέας, καὶ τρώπῳ τοιούτῳ ἀφανισθῆναι. Ἀμμώνιοι μὲν ⁹⁵
 οὕτω λέγουσι γενέσθαι περὶ τῆς στρατιῆς ταύτης.

Ἀπιγμένου δὲ Καμβύσεω ἐς Μέμφιν, ἐφάνη Αἰγυπ-
 τίοισι ^a ὁ Ἄπις, τὸν Ἕλληες Ἐπαφον καλέουσι. ἐπι-
 φανέος δὲ τούτου γενομένου, αὐτίκα οἱ Αἰγύπτιοι ^b εἴ-
 ματά τε ^e ἐφόρεον τὰ κάλλιστα, καὶ ἦσαν ἐν θαλίῃσι.
² ἰδὼν δὲ ταῦτα τοὺς Αἰγυπτίους ποιεῦντας ὁ Καμβύσης, ¹
 πάγχυ σφέας καταδόξας, ἐωυτοῦ κακῶς πρήξαντος,
 χαρμόσυνα ταῦτα ποιέειν, ^d ἐκάλεε τοὺς ἐπιτρόπους τῆς
 Μέμφιος· ^e ἀπικομένους δὲ ἐς ὄψιν, εἶρετο “ὅ τι πρότε-
 ρον μὲν, ὄντος αὐτοῦ ἐν Μέμφι, ἐποίουν τοιοῦτον οὐδὲν ⁵
 “ Αἰγύπτιοι· τότε δὲ, ^f ἐπεὶ αὐτὸς παρείη τῆς στρατιῆς

itinere sep-
 tem dierum
 Thebis dis-
 tantem,
 coorto an-
 stis arena
 208
 obruti pe-
 rierunt.

Cambyses
 Ægyptios,
 festum
 Apidi con-
 spicuo facto
 celebrantes,
 de rebus a
 se male ges-
 tis lætari
 ratus, præ-
 fectos ur-
 bis Mem-
 phis occidit.

^c Sic vulgo cum Steph. Byz. voc.
 Ἀβασις. ἡσσι S.V. Vall. Olym-
 piodorus apud Photium Bibl. p.
 191 = 111. Eustath. Od. 8. p.
 1509, 30 = 186, 51. probante
 Wesseling.

^d ἀκούοντες V.S.

^e καὶ cum S. Vall. om. Wes-
 sel.

^f Sic M.P.K.F. Paris. V.S.
 ἄριστον δὲ a. vulgo. Mox αὐτέωσι
 M.P.F. Paris. Vulgo cum S. αὐ-

τοῖσι Deest voc. K.

27.

^a ὁ om. S. qui mox καλέουσιν
 Ἐπαφον.

^b Sic S.V. τε om. F.a. et al.

^c ἔφερον S.V. Mox ἰδὼν δὲ ταῦ-
 τα τότε τοὺς S.

^d Sic S.V. Vulgo ἐκάλεσε.

^e ἀπικομένων V.S. Mox αὐτοῦ
 ὄντος S. et infra ἐπαιεῖντο.

^f ἐπειδὴ S.V.

- 3 “πλήθος τι ἀποβαλόν;” οἱ δὲ ἔφραζον, ὥς σφὶ θῆς
 εἴη φανείς, διὰ χρόνου πολλοῦ ἡ εἰθὺς ἐπιφαίνεσθαι
 καὶ ὥς ἐπαὶν φανῇ, τότε πάντες οἱ Αἰγύπτιοι κεχαρ-
 4 κότες ὀρτάζοιεν. ταῦτα ἀκούσας ὁ Καμβύσης, ἔφη ψά-
 δεσθαί σφειας· καὶ ὥς ψευδομένους, θανάτῳ ἐζημίαι.
 28 Ἀποκτείνας δὲ τούτους, δεύτερα τοὺς ἱρέας ἐκάλεε ἐ-
 ὄψιν. λέγοντων δὲ κατὰ τὰ αὐτὰ τῶν ἱρέων, οὐ λήσω
 ἔφη αὐτόν, εἰ θεὸς τις χειροῦν ἀπιγμένος εἴη Αἰγυπ-
 2 τίοισι. τοσαῦτα δὲ εἶπας, ἡπάγειν ἐκέλευε τὸν Ἀπῆ-
 τοὺς ἱρέας· οἱ μὲν δὲ ἡμετήϊσαν ἄζοντες. Ὁ δὲ Ἀπῆ
 οὗτος, ὁ Ἐπαφος, γίνεται μύσχος ἐκ βοῦς ἥτις αὐκί-
 οῖη τε γίνεται ἐς γαστέρα ἄλλον ἑβάλλεσθαι γόνυ.
 3 Αἰγύπτιοι δὲ λέγουσι· σέλας ἐπὶ τὴν βούν ἐκ τοῦ ὠ-
 ρανοῦ κατίσχειν, καὶ μιν ἐκ τούτου τίκτειν τὸν Ἀπῆ.
 4 ἔχει δὲ ὁ μύσχος οὗτος, ὁ Ἀπῆ καλούμενος, σημεῖα
 τοιαῦτα· εὖν ἑμέλας, ἐπὶ μὲν τῷ μετώπῳ λευκὸν τετρά-
 γωνον ἑφορέει· ἐπὶ δὲ τοῦ νώτου, αἰετὸν εἰκασμένον· ἐν
 δὲ τῇ οὐρῇ, τὰς τρίχας διπλᾶς· ἐπὶ δὲ τῇ γλώσσῃ, 2
 κάβαρον. Ὡς δὲ ἡγαγον τὸν Ἀπῆ οἱ ἱρέες, ὁ Καμ-
 βύσης, οἷα εὖν ὑπομαργότερος, σπασάμενος τὸ ἐγχει-
 ρίδιον, θέλων τύψαι τὴν γαστέρα τοῦ Ἀπῆ, παίει τὸν
 2 μῆρόν· γελάσας δὲ, εἶπε πρὸς τοὺς ἱρέας· “ὦ κακαὶ
 “ κεφαλαί, ἅτοι οὗτοι θεοὶ γίνονται, ἑναιμοὶ τε καὶ σαφ- 30

Sacerdotes
jubet ad-
ducere sibi
Apidem :
hujus de-
scriptio.

29
Vulnerat
Cambyzes
femur Api-
dis : flagel-
lantur sa-
cerdotes :
festum so-
lutum :

8 Sic M.S.V.P.K.F.a.b.d. πα-
ρείη R.c. Ald.

h εἰθὺς S.

i ὅς S.

28.

a ἡπάγειν B.R.P.K.F. ἄγειν S.V.

b μετήϊσαν F.S. Ald.

c οὗτος om. S.V.

d βαλέσθαι S.V. λαβέσθαι Schæ-
fer. ex Pauwii conj. quam non
approbavit Wesselingius, simi-
lem dictionem conferens βάλ-

λεσθαι ἐς θυμόν.

c Citat Eustath. II. α'. p. 133,
24=100, 41. ἐκ τοῦ ὠρανοῦ ἐπὶ
τὴν βούν S.

εε μέλας M.S.V.P.K. Vall. μέ-
γας Ald. c.R.F. pr.

f φορέει agnoscunt F.b.c.d.om.
M.S.P.K. Matth.

29.

a Sic Ald. S.V. Paris. R. α-
τοι οἱ M.P.K.F. Supra ὑπομαργ-
τερος εὖν S.

Apie ex-
stinctus,
clam sepe-
latur.

“ κώδεες, καὶ ὁ παίωντες σιδηρίων; ἄξιος ἔμην Αἰγυπ-
“ τίων οὗτος γε ὁ θεός. ἄτάρ τοι ὑμεῖς γε οὐ χαίρον-
3 “ τες γέλατα ἐμὲ θήσεσθε.” Ταῦτα εἶπας, ἐνετείλατο
τοῖσι ταῦτα πρήσσουσι, τοὺς μὲν ἱρέας ἀπομαστιγῶσαι,
Αἰγυπτίων δὲ τῶν ἄλλων τὸν ἂν λάβωσι ὀρτάζοντα, 35
κτείνειν. ὀρτὴ μὲν δὴ διελέλυτο Αἰγυπτίοισι· οἱ δὲ
4 ἱρέες ἐδίκαιευντο. ὁ δὲ Ἄπις πεπληγμένος τὸν μηρὸν,
ἔφθινε ἐν τῷ ἱρῷ κατακείμενος. καὶ τὸν μὲν, τελευτή-
σαντα ἐκ τοῦ τρώματος, ἔθαψαν οἱ ἱρέες λάβρη Καμ-
βύσει.

- Ο Καμβύσης δὲ, ὡς λέγουσι Αἰγύπτιοι, αὐτίκα διὰ 40
τοῦτο τὸ ἀδίκημα ἐμάνη, ἐὼν οὐδὲ πρότερον φρενήρης.
2 Καὶ πρῶτα μὲν τῶν κακῶν ἐξεργάσατο τὸν ἀδελφεὸν
Σμέρδιν, ὄντα πατρὸς καὶ μητρὸς τῆς αὐτῆς· τὸν ἀπέ-
πεμψε ἔς Πέρσας φθόνῳ ἐξ Αἰγύπτου, ὅτι ἔτὸ τόξον
μοῦνος Περσέων ὅσον τε ἐπὶ δύο δακτύλους εἴρυσε, ἃ τὸ 45
παρὰ τοῦ Αἰθίοπος ἥνεικαν οἱ Ἰχθυοφάγοι· τῶν δὲ ἄλ-
3 λων Περσέων οὐδεὶς οἷός τε ἐγένετο. Ἀποικορμένου ὦν
ἔς Πέρσας τοῦ Σμέρδιδος, ὅψιν εἶδε ὁ Καμβύσης ἐν τῷ
4 ὑπνῷ τοιήνδε. ἔδοξέ οἱ ἄγγελον ἐλθόντα ἐκ Περσέων ἀγ- 50
γέλλειν, ὡς ἐν τῷ θρόνῳ τῷ βασιληϊῷ ἰζόμενος Σμέρδης,
5 τῇ κεφαλῇ τοῦ οὐρανοῦ ψαύσειε. Πρὸς ὦν ταῦτα, δέισας
περὶ ἑωυτοῦ μή μιν ἀποκτείνας ὁ ἀδελφεὸς ἄρχη, πέμ-
πει Πρηξάσπεα ἐς Πέρσας, ὅς ἦν οἱ ἀνὴρ Περσέων πισ-

Occidit
Smerdin,
fratrem
germanum,
opera Prex-
aspis.

^b ὁ παίωντες S.

^c Sic S.V. μέν γε A. Ald. οὐτός

γε M.P.K.F. γε sec. om. Ald.

^d αὐτὰρ F.

^e ἀπομαστιγνώσειν S.

^f ἡ ὀρτὴ Schæfer.

^g ἐδικεῖντο S.V.

30.

^a Sic P.K.V.S.F. Paris. Vulg.

διὰ τ. τ. ἀδ. αὐτίκα.

^b ἐς Πέρσας om. S.

^c τὸ om. Ald.

^d Sic Ald. S. Paris. τὸν π. F.

^e π. M. Mox ὁ ἥνεικαν S.

^f εἶδεν ἔψιν S. Mox ἐν τῷ ὑπνῳ

om. V.S.

^g ἀρχῇ S.V.P.K.F. Paris. ἀρχῇ

M. Ald. Mox ἐς Πέρσας om. S.V.

non nolente Wesselingio.

^h Sic F. Vulgo ἕς οἱ ἦν.

31
Occidit so-
rorem ger-
manam,
eandemque
uxorem :
duae sorores
C'ambysis,
eandemque
uxores
ejus : judi-
ces regii
qui dican-
tur, quod
munus ge-
rant : con-
sulti de re-
gis matri-
monio cum
sorore,
quam jus-
tum et
cautum re-
sponsum
dederint.

6τότατος, ἡ ἀποκτενέοντά μιν. ὁ δὲ, ἀναβὰς ἐς Σαῦτα, ἡ
ἀπέκτεινε Σμέρδιν· οἱ μὲν λέγουσι, ἐπ' ἄγρην ἐξαγε-
γόντα· οἱ δὲ, ἐς τὴν Ἐρυθρὴν θάλασσαν προσαγαγόντι
καταποτῶσαι. Πρῶτον μὲν δὴ λέγουσι Καμβύσῃ τῇ
κακῶν ἀρῆσαι τοῦτο. δεῦτερα δὲ ἐξεργάσατο τὴν ἀδελ-
φειν, ἡ ἐπισπομένην οἱ ἐς Αἴγυπτον, τῇ καὶ συνάκει, καὶ ἡ
ἦν οἱ ἀπ' ἀμφοτέρων ἀδελφεῇ. ἔγημε δὲ αὐτὴν ὥδε· αἱ
δαμῶς γὰρ ἐώθεσαν πρότερον τῇσι ἀδελφεῇσι συνοικίαν
ἡ Πέρσαι. ἡράσθη μῆς τῶν ἀδελφεῶν Καμβύσης, καὶ
ἔπειτα βουλόμενος αὐτὴν γῆμαι, ὅτι οὐκ ἐωθότα ἐπικαίει
ποιήσῃν, εἶρετο καλέσας τοὺς βασιλῆϊους δικαστὰς,
εἰ τίς ἐστι κελύων νόμος τὸν βουλόμενον ἀδελφεῇ συ-
3 κέειν. Οἱ δὲ βασιλῆϊοι δικασταὶ κεκριμένοι ἄνδρες γί-
νονται Περσέων, ἐς οὓς ἀποθάνωσι, ἡ ἢ σφί παρευρεθῇ τι
4 ἄδικον, μέχρι τούτου. οὗτοι δὲ τοῖσι Πέρσῃσι δίκας
δικάζουσι, καὶ ἐξηγηταὶ τῶν πατρίων θεσμῶν γίνονται,
5 καὶ πάντα ἐς τούτους ἡ ἀνακείται. Εἰρομένου ὦν τῷ
Καμβύσῃ, ἡ ὑπεκρίνοντο αὐτῷ οὗτοι καὶ δίκαια καὶ
ἀσφαλέα· φάμενοι, νόμον οὐδένα ἐξευρίσκειν, ὃς κελύει
ἀδελφεῇ συνοικεῖν ἀδελφεόν· ἄλλον μὲν τοι ἐξευρηκέναι
νόμον, τῷ βασιλεύοντι Περσέων ἐξεῖναι ποιεῖν ἡ τὸ ἀν

^h ἀποκτενέοντα—Σαῦσα om. K.

31.

^a ἐπομένην K.P.F.a. ἐπισπομένην S.V. Ald.

^b Sic K.S.P.F.a. οἱ Πέρσαι vulgo.

^c βασιλῆϊους καλεσμένους δικαστὰς S.V. Vall. Hesychius in Βασιλῆϊς, cf. c. 14. et VII. 194. Mox Περσέων γίνονται S.

^d Sic M.S.P.K.F.b.d. ἦν σφί π. α. ἦν σφί μὴ παρ. c. Ald. probante Toupio Em. Suid. T. II. p. 28.

^e Sic V.S. τούτων Ald. M.F. et al.

^f Sic V.S. Vall. Πέρσῃσι om. alii. Mox δίκας om. S.

^g Sic Ald. b.c.d. ἀνακείται Steph. F.a. et forte M. ἀνάκει-ται S.

^h Sic M.P.K.F. Paris. ἐπεκρί-ναντο V.S. Ald. Citat hæc Schol. Luciani de Sacrif. T. I. p. 530. αὐτῷ om. S.

ⁱ Sic P.K.S.V.F. Paris. τὰ αὐ M. Ald.

6 βούλῃται. οὕτω οὔτε τὸν νόμον ἔλυσαν ^k δέισαντες Καμ-
 βύσεια· ἵνα τε μὴ αὐτοὶ ἀπόλυνται τὸν νόμον περιστέλ-
 λοντες, παρεξέυρον ἄλλον νόμον σύμμαχον τῷ θέλοντι
 7 γαμέειν ἀδελφεάς. Τότε μὲν δὴ ὁ Καμβύσης ἐγήμε80
 τὴν ἑρωμένην· μετὰ μέντοι οὐ πολλὸν χρόνον ἔσχε
 ἄλλην ἀδελφεήν. τούτων ^m δῆτα τὴν νεωτέραν, ἐπισπο-
 μένην οἱ ἐπ' Αἴγυπτον, κτείνει. Ἀμφὶ δὲ τῷ θανάτῳ
 αὐτῆς διζῶς, ὥσπερ περὶ Σμέρδιος, ^a λέγεται λόγος.85
 Ἑλληνες ^b μὲν λέγουσι, Καμβύσεια ^c συμβαλέειν σκύμ-
 νον λέοντος σκύλακι κυνός· θεωρεῖν δὲ καὶ τὴν γυναῖ-
 2 κα ταύτην. νικωμένου δὲ τοῦ σκύλακος, ἀδελφεὸν αὐ-
 τοῦ ἄλλον σκύλακα, ἀπορρήξαντα τὸν δεσμὸν, παραγε-
 νέσθαι οἱ· δύο δὲ γενομένους οὕτω δὴ τοὺς σκύλακας ἐπι-95
 3 κρατῆσαι τοῦ σκύμνου. καὶ τὸν μὲν Καμβύσεια ἥδεσθαι
 θεώμενον· τὴν δὲ, παρημένην δακρύειν. Καμβύσεια δὲ
 μαθόντα τοῦτο, ἐπείρεσθαι διότι ^d δακρύοι· τὴν δὲ εἰπεῖν,
 ὡς ἰδούσα τὸν σκύλακα τῷ ἀδελφεῷ τιμωρήσαντα, δακ-95
 ρύσειε, μνησθεῖσά τε Σμέρδιος, καὶ ^e μαθοῦσα ὡς ^f κείνῳ
 4 οὐκ εἴη ὁ τιμωρήσων. Ἑλληνες ^g μὲν δὴ διὰ τοῦτο τὸ
 ἔπος φασὶ αὐτὴν ἀπολέσθαι ὑπὸ Καμβύσειω. Αἰγύπ- 211
 τιοι δὲ, ὡς τραπέζῃ ^h περικατημένων, λαβοῦσαν θρί-
 δακα τὴν γυναῖκα ^k περιτίλαι, καὶ ἐπανείρεσθαι τὸν ἄν-

Duplex
narratio de
occasione
mortis il-
latæ uxori.

^k δέισαντες om. F. qui mox αὐτοὶ μή. Mox παρεξέυρὸν τε S.

^l εἰρημένην V.S. Vall. qui mox μετὰ δὲ χρόνον ἔσχε καὶ ἄλλην α.

^m δὲ S.V. qui mox ἐπισπωμένην cum Ald.

32.

^a Sic S.V.K.P.R.F. Paris. ἐκ-φέρεται Ald. et M. si Gronovio fidendum.

^b μὲν γάρ] γάρ om. M.P.K.F.a. S.

^c συμβαλέειν om. S. qui mox

κυνὸς βαλέειν μάχεσθαι. Mox ἄλ-λον αὐτοῦ S.

^d δακρύει S.V.F.a.f.

^e καταμαθοῦσα S.V.

^f ἐκείνῳ S.V.P.K.F.f.

^g μὲν γάρ διὰ F. μὲν διὰ f.

^h περικατημένον F. et mox λα-βοῦσαν.

ⁱ Cf. Lexic. Seguiet. p. 99, 18. et Phrynichus cum nota Lobekii p. 130.

^k περιτίλαι Ald. S.V.R.A.B. πε-ριτεῖλαι M.P.K. περιστεῖλαι F.

δρα, ¹κότερον περιτετιλμένη ^mἢ θρίδαξ ἢ δασεῖα ⁿεἴ-
⁵ο καλλίαν. καὶ τὸν φάναι, ^pδασεῖαν. τὴν δ' εἰπεῖν
 “Ταύτην ^qμὲν τοί κοτε σὺ τὴν θρίδακα ^rἐμμήσας, τὴ
⁶“Κύρου οἶκον ἀποφιλάσας.” Τὸν δὲ, θυμωθέντα ἐμ-
 πηδῆσαι αὐτῇ, ἐχούσῃ ἐν γαστρὶ καὶ μιν ἐκτρώσασαι
 ἀποθανεῖν.

33
 Cambyzes
 a puero
 epilepticus.

Ταῦτα μὲν ἐς τοὺς ^aοἰκηίους ὁ Καμβύσης ἐξεμάη,
 εἴτε ^bδὴ διὰ τὸν Ἄπιν, εἴτε καὶ ἄλλως, οἷα πολλὰ
²εἰσέθε ἀνθρώπους ^dκακὰ καταλαμβάνειν. καὶ γάρ τινες
^eκαὶ ἐκ γενεῆς νῶσον μεγάλην λέγεται ἔχειν ὁ Καμβύ-
 σης, τὴν ἱρὴν ^fοὐνομάζουσι τινες. οὐ νύν τοι ἀεικὲς εὐδὲ
 ἦν, τοῦ σώματος νῶσον μεγάλην νοσέοντος, μηδὲ τὰς
 φρένας ὑγιαίνειν.

34
 Prexaspes
 interrogatus,
 verum
 Cambysei
 dicit: Cam-
 byses Cyro
 patri a con-
 siliariis
 praelatus,
 a Cræso
 postpositus.

³Τάδε δ' ἐς τοὺς ἄλλους Πέρσας
 ἐξεμάη. λέγεται γὰρ εἰπεῖν αὐτὸν πρὸς Πηρήζασπια,
 τὸν ἐτίμα τε μάλιστα, καὶ οἱ τὰς ἀγγελίας ἐφόρει ¹⁵
 τος, τούτου τε ὁ παῖς οἰνοχόος ἦν τῷ Καμβύσῃ, τιμὴ δὲ
²καὶ αὕτη οὐ σμικρὴ· εἰπεῖν δὲ λέγεται τάδε· “Πη-
 “ξασπες, κοῖόν μὲ τινα νομίζουσι Πέρσαι εἶναι ἄνδρα;
³“τίνας τε λόγους περὶ ^cἐμοῦ ποιεῖνται;” Τὸν δὲ εἰπεῖν

¹ Sic S.M.P.K.V.F. Paris. κότερον Ald.

^m Sic Ald. M.F.a.f. ἢ δασεῖα ἢ θρίδαξ εἴουσα S.V. δασεῖα εἴουσα non displiceret Wesselingio.

ⁿ ἢ F. in textu.

^o Sic omnes mss. ἀμείνων edd. vett.

^p Sic S.V.P.K.F. Paris. δασεῖα M. et al.

^q Sic M.V.K.F.f. μὲν δὴ κοτε Ald. c.R. μὲν σὺ κοτε S.

^r διεμμήσας f. ἐμμήσας S.V.

33.

^a οἰκειοτάτους V.S.Vall. ἐξεμάη δ Καμβ. S.

^b Sic K.S.V.A.B. Ald. Alii δέ.

^c Sic M.P.K.F. Paris. εἴου Ald. S.V.

^d κακὰ om. P.F. et glossæ suspectum habet Schweigh.

^e Sic S.V. Vulgo om. καί.

^f Sic F. οἰνομάζουσι vulgo cum S. qui mox ἦν οὐδέν.

34.

² τὰ δὲ ἐς F. Infra τε post τούτου om. S.

³ Sic M.K.P.V.S.F. καὶ om. c. et al. Mox κοῖόν τινα με S.

^c ἐμεῦ ποιῶνται S.V. ἐμεῖο I. 126. VI. 86. σέο cap. 9. et alibi. Neutram formam, consentientibus mss. improbat Wesseling.

- “ὦ δέσποτα, τὰ μὲν ἄλλα πάντα μεγάλως ^d ἔπαι- 20
 “ νέαι τῇ δὲ ^e φιλοινίῃ σέ φασι ^f πλεόνως προσκείσθαι.”
 4 Τὸν μὲν δὴ λέγειν ταῦτα περὶ Περσέων. τὸν δὲ, θυμω-
 θέντα, ^g τοιάδε ἀμείβεσθαι. “ Νῦν ἄρα μέ φασι ^h Πέρσαι
 “ αἶνῳ προσκείμενον παραφρονέειν, καὶ οὐκ εἶναι νοήμονα; ⁱ 25
 “ ἰοῦδ’ ἄρα σφέων οἱ πρότεροι λόγοι ἦσαν ἀληθές.”
 5 Πρότερον γὰρ δὴ ἄρα, Περσέων οἱ συνέδρων ἐόντων καὶ
 Κροίσου, εἶρετο Καμβύσης, κοῖός τις ^k δοκεῖσι ἀνὴρ εἶναι 212
 πρὸς τὸν πατέρα ^l τελέσαι Κῦρον· οἱ δὲ ἀμείβοντο, ὥς 30
 εἶη ἀμείνων τοῦ πατρός· τὰ τε γὰρ ἐκείνου πάντα ἔχειν
 αὐτὸν, καὶ ^m προσεκτῆσθαι Αἴγυπτόν τε καὶ τὴν θάλασ-
 6 σαν. Πέρσαι ⁿ μὲν δὴ ταῦτα ἔλεγον· Κροῖσος δὲ παρεὼν
 τε καὶ οὐκ ἀρεσκόμενος ^o τῇ κρίσει, εἶπε πρὸς τὸν Καμ-
 7 βύσεια ^p τάδε· “ Ἐμοὶ μὲν νυν, ὦ παῖ Κῦρου, οὐ δοκεῖς 35
 “ ὁμοῖος εἶναι τῷ πατέρι· οὐ γὰρ κῶ τοί ἐστι υἱὸς οἷόν σε
 8 “ ἐκείνος κατελίπετο.” ἦσθη τε ταῦτα ^q ἀκούσας ὁ Καμ-
 βύσης, καὶ ἐπαίνειε τὴν Κροίσου κρίσιν. Τούτων δὴ ὢν
 ἐπιμηθεύοντα, ὀργῇ λέγειν πρὸς τὸν Πηξάσπεια· “ Σὺ
 “ νῦν μάθε ^r αὐτοὺς, εἰ λέγουσι Πέρσαι ἀληθέα, εἴτε αὐ- 40
 2 “ τοὶ ^s λέγοντες ταῦτα παραφρονέουσι. ^t εἰ μὲν γὰρ τοῦ
 “ παιδὸς τοῦ σοῦ τοῦδε, ἐστεῶτος ἐν τοῖσι προθύροις,
^d Sic F.f.S. cf. l. 180. Vulgo ^l καλέσαι R.F.a.c. voc. om. f.
 ἐπαινέει. ^m προσκτήσασθαι S.V.
^e Sic M.P.K.S.V. Vall. F. ⁿ Sic S. δὴ om. F. et al. cum
 Paris. φιλονεικίῃ edd. vett. edd. vett.
^f μεγάλως f. Tum προσκείσθαι S. ^o τῇ γινομένη κρίσει V.S. κρίσι
^g Sic f.M.K.P.F. τοῖςδε a.c.S. Schæfer.
 al. ^p τάδε om. V.S.
^h Sic P.K. Vall. F.f.a.b.c.d. ^q Sic Ald. S.V.R.a.b.c.d. om.
 αἶνῳ om. S.V. ubi προσκεισάμενον. M.P.K.F.f.
 Πέρσαι om. Ald. 35.
ⁱ εἰ δ’ ἄρα f. qui mox interserit ^r Sic V.S. Vall. αὐτοὺς om. F.
 αὐτίκα δὲ εἴσῃ post ἀληθές, et om. a.f. edd. vett. Mox εἴτε λ. S.
 δὴ ante ἄρα. ^s λέγουσι τ. παραφρονέοντες S.
^k Sic M.S.V.K.P.F. Paris. ^t ἦν μὲν S.V. qui mox τῶν pro
 δοκεῖ edd. vett. Supra δὲ Καμβύσης S. τύχοιμι.

Cædes filii
 Prexaspis,
 et suppli-
 cium xii
 Persarum.

“βαλὼν τύχοιμι ^a μύσης τῆς καρδίας, Πέρσαι φανέονται
 “λέγοντες οὐδέν· ἦν δὲ ἀμάρτω, φάναι Πέρσας τε λέγειν
 3 “ἀληθέα, καὶ μὲ μὴ σωφρονέειν.” Ταῦτα ^e δὲ εἰπόντα,
 καὶ διατείναντα τὸ τόξον, βαλέειν ^f τὸν παῖδα· πεσόντι
 δὲ τοῦ παιδὸς, ἀνασχίζειν αὐτὸν κελεύειν, καὶ σκέψασ-
 θαι τὸ βλῆμα· ὥς δὲ ἐν τῇ ^g καρδίῃ εὑρεθῆναι ἐνέοντα τὸν
^h οἶστον, εἰπεῖν πρὸς τὸν πατέρα τοῦ παιδὸς, γελάσαντα,
 4 καὶ περιχαρέα γενόμενον· “Πρήξασπες, ὥς μὲν ἔγνω
 “οὐ μαίνομαι, Πέρσαι τε ⁱ παραφρονέουσι, θῆλά τι γί-
 “γονε. νῦν δέ μοι εἰπὲ, τίνα εἶδες ἤδη πάντων ἀνθρώπων
 5 “οὕτως ἐπίσκοπα τοξεύοντα;” Πρήξασπες δὲ ^k ὁρίπτα
 ἄνδρα οὐ φρενῆρεα, καὶ περὶ ἐωυτῷ δειμαίνοντα, εἰπὼν
 “δέσποτα, οὐδ’ ἂν ^l αὐτὸν ἔγωγε δοκέω τὸν θεὸν οὔτε
 6 “ἂν καλῶς βαλέειν.” Τότε μὲν ταῦτα ἐξεργάσατο· ἐτί-
 ραθι δὲ Περσέων, ^m ὁμοῖα τοῖσι πρώτοις, δυνάδεκα ἐπ’ ὠ-
 δεμῇ αἰτῇ ἀξιόχρεω ἑλὼν, ⁿ ζῶντας ἐπὶ κεφαλῇ κατ-
 ὠρυξε.

36

Croesus
 bene mo-
 nentem
 imperat in-
 terfici: ser-
 vatum a

Ταῦτα δὲ μιν ποιεῦντα ἐδικαίωσε Κροῖσος ὁ Λυδὸς να-
 θεῖσθαι ^a τοισίδε τοῖσι ἔπει· “ὦ βασιλεῦ, μὴ πάντα
 “ἡλικίῃ καὶ θυμῷ ἐπίτρεπε· ἀλλ’ ἴσχε καὶ καταλάμ-
 2 “βανε σεωυτόν. ^b ἀγαθόν τι, πρόνοον εἶναι σοφὸν δὲ ἡ ^c προ- 21

^d τῆς om. S.V. καρδίας F. Ald.
 Mox φαίνονται S.

^e δὲ εἰπόντα om. S.V. Supra
 καὶ ἐμὲ S. qui mox διατείνοντα.

^f αὐτὸν C.

^g καρδίῃ f.

^h οἶστον S.V.K.f. ἴστον P.R.
 ἴστον F.a.c. Vulgo ἴον. Mox ὥς
 μὲν ἔγωγε Πρήξασπες οὐ μαίνομαι τε
 Πέρσαι τε S.

ⁱ ταῦτα παραφρονέουσι f.

^k ὁρίπτα F. ὁρῶντα f. S. Mox
 οὐ om. S.

^l αὐτὸς F. Mox τότε μετὰ ταῦ-
 τα S.

^m ὁμοῖα Ald. Wess. cf. ad II.
 57. ὁμοῖους S.V.P.K.b.d. ὁμοῖος F.
 a. edd. post Steph. 2.

ⁿ ζῶντας S.

36.

^a τοῖσιδε τοῖσι Wess. τοῖσιδε τοῖσι
 Ald. τοῖσι δὲ τοῖσι F. τοῖσιδε τοῖς
 vulg. cum S.

^b Sic S.V. ἀγαθόν τε M.K.P.c.
 ἀγαθὸν τε Ald. F.a.b.d.

^c Sic K.S.V. Paris. cf. I. 88.
 II. 18. Eurip. Hec. 795. Soph.
 Phil. 558. Valck. ad Ph. p. 496.
 citante Wesseling. προμηθεῖ F.
 vulgo.

“ μῆθι. σὺ δὲ κτείνεις μὲν ἄνδρας, ^d σεωτοῦ πολί- ministria
gaudent,
hos morte
punit.
“ ἦτας, ἐπ’ οὐδεμὴν αἰτίην ἀξιοχρεῶ ἐλὼν κτείνεις δὲ ⁶⁵
3 “ παῖδας. ἦν δὲ πολλὰ τοιαῦτα ποιήης, ὅρα ὅπως μὴ
“ σευ ἁποστήσονται Πέρσαι. ἐμοὶ δὲ πατὴρ σὸς Κύρος
“ ἐνετέλλετο πολλὰ κελεύων σὲ νουτετεῖν, καὶ ὑποτί-
“ θεσθαι ὅ τι ἂν εὐρίσκω ἀγαθόν.” Ὁ μὲν δὴ εὖνοιαν
4 “ φαίνων συνεβούλευε οἱ ταῦτα. ὁ δ’ ἀμείβετο τοῖσδε ⁷⁰
“ Σὺ καὶ ἐμοὶ τολμᾷς συμβουλεύειν, ^h ὃς χρηστῶς μὲν
“ τὴν σεωτοῦ πατρίδα ἐπετρόπευσας, εὖ δὲ τῷ πατρὶ τῷ
“ ἐμῷ συνεβούλευσας, κελεύων αὐτὸν ἵ’ Ἀράξῃα ποταμὸν
“ διαβάντα ἵεναι ἐπὶ Μασσαγέτας, βουλομένων ἐκεί- ⁷⁵
“ νων διαβαίνειν ἐς τὴν ἡμετέραν; καὶ ἀπὸ μὲν σεωτοῦν
“ ὤλεσας, τῆς σεωτοῦ πατρίδος κακῶς προστάς· ἀπὸ
5 “ δὲ ὤλεσας Κύρον, πειθόμενόν σοι. ἀλλ’ ^k οὐ τι χαίρων
“ ἐπεὶ τοι καὶ πάλαι ἐς σὲ προφάσιός τευ ἐδόμην ἑπι-
6 “ λαβεῖσθαι.” Ταῦτα δὲ εἶπας, ^m ἐλάμβανε τὸ τόξον ὡς ⁸⁰
κατατοξεύσων αὐτόν. Κροῖσος δὲ ἀναδραμὼν ἔθεε ἔξω· ὁ
δὲ, ⁿ ἐπεὶ τε τοξεῦσα οὐκ εἶχε, ἐνετείλατο τοῖσι θερά-
7 πουσιν, ^o λαβόντας μιν ἀποκτείνειν. οἱ δὲ θεράποντες, ἐπι-
στάμενοι τὸν τρόπον αὐτοῦ, κατακρύπτουσι τὸν Κροῖσον·
ἐπὶ τῷδε τῷ λόγῳ ὥστε εἰ μὲν ^p μεταμελήσει τῷ Καμ- ⁸⁵
βύσῃ, καὶ ^p ἐπιζητήσει τὸν Κροῖσον, οἱ δὲ, ἐκφάναντες

^d εωτοῦ S.V. Similiter mox τὴν ἐωτοῦ πατρίδα F. et τῆς ἐωτοῦ πατρίδος. cf. I. 108. Tum ποιῆς S.

^e Sic F.c. Schæfer. e monitu Wesselingii. Alii ἀποστήσονται cum S.

^f ἐνετείλατο S.V. et νουτετεῖν σε S.

^g φέρων d. ai scil. in e abiit, et v in p, frequenti permutatione. Tum συνεβούλευσε S.

^h Sic Ald. M.F.c. al. ὡς χ. S. V. Vall. Wessel.

ⁱ Sic Ald. S.R. Ἀράξην M.P.

K.F.a. Mox ἐπὶ τὴν S.

^k Sic M.K.P.F. Paris. οὐ τι χαίρων S.V. οὐ τοι χαίρων Ald.

^l ἐπιλαβεῖσθαι. Ταῦτα δὲ om. M.P.K.F. non improbantibus Gronovio et Wesselingio. Supra προφάσιός τε S.

^m ἐπελάμβανε τὰ τόξα S.V.

ⁿ ἐπέειπε b.

^o λαμβάνοντας R.F.a.

^p μεταμελήσει F. μὲν om. S.

^q Sic V.S. ἐπιζητῇ M.K.P.F. ἐπιζητοῇ Ald. c.

ἰσφεας παῖδας λέγουσι εἶναι. * Πανταχῇ ὧν μοι
 ἐστὶ, ὅτι ἐμάνη μεγάλως ὁ Καμβύσης· οὐ γὰρ ἂν
 τε καὶ ^b νομαίοισι ἐπεχείρησε καταγελαῖν. εἰ γὰρ
 ῥοθείη πᾶσι ἀνθρώποισι ἐκλεῖξασθαι κελεύων νόμους ¹⁰
 ἀλλίστους ἐκ τῶν πάντων νόμων, διασκεψάμενοι
 τοῖατο ἕκαστοι τοὺς ἐαυτῶν· οὕτω νομίζουσι * πολὺ
 ἀλλίστους τοὺς ἐαυτῶν νόμους ἕκαστοι εἶναι. οὐκ ἂν
 ἐστὶ ^β ἄλλον γε δὴ ἢ μαινόμενον ἄνδρα γέλωτα ¹⁵
 καὶ ταῦτα τίθεσθαι. Ὡς δὲ οὕτω νενομίκασι τὰ περὶ
 ὅμους ^ι οἱ πάντες ἄνθρωποι, πολλοῖσί τε καὶ ἄλ-
 τεκμηρίοισι πάρεστι σταθμῶσασθαι, ἐν δὲ δὴ καὶ
 Δαρεῖος ἐπὶ τῆς ἐαυτοῦ ἀρχῆς καλέσας Ἑλλήνων
 παρόντας, εἶρετο “ ἐπὶ ^κ κόσῳ ἂν χρήματι βουλοίατο ²⁰
¹ πατέρας ἀποθνήσκοντας κατασιτέεσθαι.” οἱ δὲ
 δεῖν ἔφασαν ἔρδειν ἂν ^μ τοῦτο. Δαρεῖος δὲ μετὰ
 καλέσας Ἰνδῶν τοὺς καλεομένους ^ν Καλατίας, οἱ
 ὄντας κατεσθίουσι, εἶρετο, παρόντων τῶν Ἑλλήνων
^ι ἑρμηνέας μανθανόντων τὰ λεγόμενα, “ ἐπὶ τίνι ²⁵
 καὶ δεξαίατ’ ἂν τελευτέοντας τοὺς πατέρας κα-

Suis quam-
 que gentem
 consuetudi-
 nibus hæ-
 rere: Darii
 experimen-
 tum in
 Græcis et
 Calatiis, In-
 dica na-
 tione.

38.
 λαχοῦ S. πολλαχῇ Eton.
 om. S.
 μισι S.V.
 Ald. Stobæus 23, 11.
 ngius citat Diodor. I. 2,
 p. 12. c. n. Taylori, Di-
 Hal. Ant. p. 662. A. c.
 mgii. προσθείη P.S.V.F.
 ed. Trinc. Origen. c.
 p. 603.
 mes Stobæi edd. ἀνε-
 ptiam princeps Trinca-
 licet aliter statuatur Wes-
 s.
 τι F.S. Vulg. πολύ τι. cf.
 Hegor. Dial. Ion. 12.

¹ Sic M.K.P.F. Paris. εἰκὸς
 Origen. Ald. S.

^β Sic S. ἄλλον γε ἢ Origen.
 ἄλλο γε ἢ Ald. F.c.

^b Sic Paris. V.S. Orig. τὰ om.
 M.K.P.F.

^ι Sic S.V. Orig. οἱ om. F.a. et
 al.

^κ Sic M.P.V.K. Orig. F. Vul-
 go κόσμ.

¹ πατέρας om. S.V.

^μ ταῦτα V.S.

^ν Sic F.a.b. Orig. Καλατίας V.
 S. cf. 97. Steph. Byz. in v. et
 Fabric. ac Sextum Emp. p. 184.
 Wesselingio citati.

ἑαυτὸν, δῶρα ἰλάμενται ζῶαργια Κροίσου· ἣν δὲ μὴ
 8 μεταμελῆται, ἢ μὴδὲ πῶδῃ μιν, τότε καταχρῆσθαι. Ἐπὶ-
 θησέ τε δὴ ὁ Καμβύσης τὸν Κροῖσον οὐ πολλῶν μετέπειτα
 χρόνῳ ὕστερον· καὶ οἱ θεράποντες μαθόντες τοῦτο, ἔπῃ-
 9 γελλον αὐτῷ ὥς περιεΐη. Καμβύσης δὲ “Κροίσου μὲν
 “συνήδεσθαι, ἔφη, περιέοντι· ἐκείνους μέντοι τοὺς περ-
 “ποιήσαντας οὐ καταπροΐζεσθαι, ἀλλ’ ἀποκτενεῖν.”
 καὶ ἐποίησε ταῦτα.

37

Alia gene-
 ra Camby-
 sis insanie:
 Vulcani
 templum
 et simula-
 crum: Pa-
 taici Phœ-
 nicii: tem-
 plum et si-
 mulacra
 Cabirorum.

Ὁ μὲν δὴ τοιαῦτα πολλὰ ἐς Πέρσας τε καὶ τοὺς συμ-
 μάχους ἐξεμαίνετο, μένων ἐν Μέμφι, καὶ θήκας τε πα-
 2 λαιὰς ἀνοίγων, καὶ σκεπτόμενος τοὺς νεκρούς. ἃς δὲ δὴ
 καὶ τοῦ Ἡφαίστου τὸ ἱρὸν ἦλθε, καὶ πολλὰ τῷ ἀγάλ-
 ματι κατεγέλασε. ἔστι γὰρ τοῦ Ἡφαίστου τῶγαλμα
 τοῖσι ὃ Φοινικηίοισι Παταϊκοῖσι ἐμφερέστατον, τοὺς αἰ-
 3 Φοίνικες ἐν τῇσι ἁ πρώρῃσι τῶν τριήρων περιάγουσι. ὅς δὲ
 τούτους μὴ ὀπάπее, ἔγω δὲ οἱ σημανέω ὅ πυγμαίου
 ἀνδρὸς μίμησις ἔστι. Ἐσῆλθε ὃ δὲ καὶ ἐς τῶν Καβείρων
 τὸ ἱρὸν, ἐς τὸ οὐ θεμιτόν ἐστι εἰσεῖναι ἄλλον γε ἢ τὸν ἱερέα·
 ταῦτα δὲ τὰ ἀγάλματα καὶ ἐνέπρησε, πολλὰ κατασκά-
 4 ψας. ἔστι δὲ καὶ ταῦτα ὁμοῖα τοῦ Ἡφαίστου· τού-

ἑαυτὸν om. S.V.

ἰλάμενται S.V.

ἢ Sic M.F.S.V. ἣν μὲν δὴ μὴ
 Ald. A.

ἢ μὴδέποτε, τότε S.V. Mox κα-
 ταχρήσασθαι S. Infra δὲ om. S.

ἢ Ita Schweigh. ἐπήγγελλον S.
 V. ἐπηγγέλλοντο vulgo. ἀπηγγέλ-
 λοντο Schæfer. αὐτῶ om. S. qui
 mox περιέοντι.

ἢ καταπροΐζεσθαι S.

37.

ἢ Sic S.V. Wess. τοῦ om. Ald.
 A. ὡς δὲ δὴ καὶ ἐς τὸ Ἡ. M.P.K.F.
 τοῦ tamen pro τὸ P.K.F. Supra

τε post θήκας om. S.

ἢ Φοινικοῖσι S.V.

ἢ οἱ om. a.

ἢ πρώρῃσι P.

ἢ ὀπάπее Schæfer. ἀπάπее S.

ἢ Sic Ald. R. ὃδε σ. M.K.P.

F.b. ἐγὼ σ. S.V.

ἢ πυγμαίου Ald. S.

ἢ δὲ om. S.V. Citat hæc Stra-
 bo X. p. 725=473.

ἢ ἔστι γὰρ S.

ἢ ὁ τοῖσι τοῦ Ἡ. Ald. A.B.S.

V. τοῦ Ἡφ. absque τοῖσι M.K.P.
 F. Thomas M. in Ὅμοια.

38 του δὲ σφεας παῖδας λέγουσι εἶναι. Ἄπανταχῇ ἂν μοι
 δηλὰ ἴσθι, ὅτι ἐμάνη μεγάλως ὁ Καμβύσης· οὐ γὰρ ἂν
 2 ἱροῖσί τε καὶ ὁ νομαίοισι ἐπεχείρησε καταγελᾶν. εἰ γάρ
 τις ἑ προθεῖη πᾶσι ἀνθρώποισι ἐκλέξασθαι κελεύων νόμους 10
 τοὺς καλλίστους ἐκ τῶν πάντων νόμων, διασκεψάμενοι
 ἂν ἐλοίατο ἕκαστοι τοὺς ἑαυτῶν· οὕτω νομίζουσι ἑ πολὺ
 3 τι καλλίστους τοὺς ἑαυτῶν νόμους ἕκαστοι εἶναι. οὐκ ἂν
 οἰκός ἐστι ἄλλον γε δὴ ἢ μαινόμενον ἄνδρα γέλωτα 15
 4 ἢ τὰ τοιαῦτα τίθεσθαι. Ὡς δὲ οὕτω νενομίκασι τὰ περὶ
 τοὺς νόμους ἰοὶ πάντες ἄνθρωποι, πολλοῖσί τε καὶ ἄλ-
 λοῖσι τεκμηρίοισι πάρεστι σταθμώσασθαι, ἐν δὲ δὴ καὶ
 5 τῷδε. Δαρεῖος ἐπὶ τῆς ἑαυτοῦ ἀρχῆς καλέσας Ἑλλήνων
 τοὺς παρόντας, εἶρετο “ ἐπὶ ἑ κόσῳ ἂν χρήματι βουλοίατο 20
 “ τοὺς ἑ πατέρας ἀποθνήσκοντας κατασιτέεσθαι.” οἱ δὲ
 6 ἐπ’ οὐδενὶ ἔφασαν ἔρδειν ἂν ἑ τοῦτο. Δαρεῖος δὲ μετὰ
 ταῦτα καλέσας Ἰνδῶν τοὺς καλεομένους ἑ Καλλατίας, οἱ
 τοὺς γονέας κατεσθίουσι, εἶρετο, παρόντων τῶν Ἑλλήνων
 7 καὶ δι’ ἑρμηνέος μανθανόντων τὰ λεγόμενα, “ ἐπὶ τίνι 25
 “ χρήματι δεξάιατ’ ἂν τελευτέοντας τοὺς πατέρας κα-

Suis quam-
 que gentem
 consuetudi-
 nibus haerere : Darii
 experimentum in
 Græcis et
 Calatiis, In-
 dica na-
 tione.

38.

^a πολλαχοῦ S. πολλαχῇ Eton.
 Mox ἂν om. S.

^b νομίμοισι S.V.

^c Sic Ald. Stobæus 23, 11.
 Wesselingius citat Diodor. I. 2,
 Lysiam p. 12. c. n. Tylori, Di-
 onysium Hal. Ant. p. 662. A. c.
 n. Sylburgii. προσθεῖη P.S.V.F.
 Stobæi ed. Trinc. Origen. c.
 Cels. V. p. 603.

^d Omnes Stobæi edd. ἀνε-
 λοίατο, etiam princeps Trinca-
 velliana, licet aliter statuatur Wes-
 selingius.

^e πολὺ τι F.S. Vulg. πολὺ τι. cf.
 Koen. Gregor. Dial. Ion. 12.

^f Sic M.K.P.F. Paris. εἰκός
 Origen. Ald. S.

^g Sic S. ἄλλον γε ἢ Origen.
 ἄλλο γε ἢ Ald. F.c.

^h Sic Paris. V.S. Orig. τὰ om.
 M.K.P.F.

ⁱ Sic S.V. Orig. οἱ om. F.a. et
 al.

^k Sic M.P.V.K. Orig. F. Vul-
 go κόσῳ.

^l πατέρας om. S.V.

^m ταῦτα V.S.

ⁿ Sic F.a.b. Orig. Καλατίας V.
 S. cf. 97. Steph. Byz. in v. et
 Fabric. ac Sextum Emp. p. 184.
 Wesselingio citati.

“τακαίειν πυρί.” αἱ δὲ ἀμβώσαντες μέγα, °εὐφημέι-
8 μιν ἐκέλευον. °Οὕτω μὲν νυν ταῦτα νεόμισται· καὶ ὅ- 115
θῶς μοι δοκεῖ Πίνδαρος ποιῆσαι, νόμον πάντων βασιλέα
φῆσας εἶναι.

39

Polycrates,
Sami tyran-
nus, cum
fratribus
quomodo
egerit: hos-
pitium con-
trahit cum
Amaside:
vicinis in-
festus, bello
felix: capti
Lesbii,
vincti foe-
sam fodi-
unt.

Καμβύσειω δὲ ἐπ' Αἴγυπτον στρατευομένου, ἐπιή- 39
σαντο καὶ Λακεδαιμόνιοι στρατηγὴν ἐπὶ Σάμον τε καὶ
Πολυκράτεα τὸν Αἰάκεος, ὅς ἔσχε Σάμον ἐπαναστάς·
2 καὶ τὰ μὲν πρῶτα τριχῇ δασάμενος τὴν πόλιν, τοῖσι
ἀδελφεοῖσι °Πανταγνώτῳ καὶ Συλοσῶντι °ἔνειμε· μετὰ
δὲ, τὸν μὲν αὐτῶν ἀποκτείνας, τὸν δὲ νεώτερον Συλοσῶντα 35
ἐξελάσας, ἔσχε πᾶσαν °τὴν Σάμον· °ἴσχων δὲ, °ξεινήν
°Αμάσι τῷ °Αἰγύπτου βασιλεῖ °συνεθήκατο, πέμπων τε
3 δῶρα, καὶ °δεκόμενος ἄλλα παρ' ἐκείνου. °Εν χρόνῳ δὲ 40
ὀλίγῳ αὐτίκα τοῦ Πολυκράτεος τὰ πρήγματα αὖξeto,
καὶ ἦν βεβωμένα ἀνά τε τὴν Ἰωνίην, καὶ τὴν ἄλλην °Ελ-
4 λάδα. °ἴκου γὰρ ἰθύσειε στρατεύεσθαι, πάντα οἱ ἐχάρει
εὐτυχέως. °ἑκτὸ δὲ πεντηκοντέρους τε ἑκατὸν, καὶ χι-
λίους τοξότας· °ἔφερε δὲ καὶ ἦγε πάντας, διακρίνων οὐ- 45
5 δένα. τῷ γὰρ φίλῳ ἔφη χαριεῖσθαι μᾶλλον ἀποδιδούς
6 τὰ ἔλαβε, ἢ ἀρχὴν μηδὲ λαβών. συχνὰς μὲν δὴ τῶν νή-
σων αἰρήκεε, πολλὰ δὲ καὶ τῆς ἡπείρου ἄστεα· ἐν δὲ δὴ
καὶ Λεσβίους, πανστρατιῇ βοηθέντας Μιλησίοισι, ναυ- 50

° Sic Orig. εὐφημεῖν al. Supra
τελευτῶντας S.

° Sic a.c.S.V. Orig. Ald. μὲν
om. M.P.K.F.b.

39.

° Πανταγνώστῳ F. Supra εἶχε S.

° διένειμε S.V. Mox vulgo αὐ-
τέων.

° τὴν om. S.V.K.P.F.a.

° ἴσχων S.

° Sic M.K.F.P. ξεινήν S. Ald.
al. cf. I. 27. φίλην Steph. marg.

° Sic R.S.V.M.P.K.F. Paris.
Alypiatōn edd. vett.

° φίλην συνεθ. K.M.P. sed φι-
λήν om. F. Paris. S. et al. Mox
δῶρά τε S.

° δεκόμενος F. Mox ἤβητο S.

° Sic A.B. Ald. R.F. cf. II.
108. Eustath. Hom. II. p. 759,
41=662, 39. ἐκέκτο M.P.V.
S.d.

° Citat Eustathius p. 573,
18=435, 35.

- μαχίῃ κρατήσας εἶλε, οἱ τὴν τάφρον περὶ τὸ τεῖχος τὸ ἐν
 Ο Σάμῳ πᾶσαν ἰδεδεμένοι ὠρυξαν. Καί κως τὸν Ἄμασιν
 εὐτυχέων ^aμεγάλως ὁ Πολυκράτης οὐκ ἐλάθανε, ἀλλὰ
² οἱ τοῦτ' ἦν ἐπιμελές. πολλῶ ^bδὲ ἔτι πλευνός οἱ εὐτυχίης
 γινομένης, γράψας ἐς βιβλίον τὰδε, ἐπέστειλε ἐς Σάμον· 216
³ “ ^c Ἀμασις Πολυκράτει ὧδε λέγει. Ἡδὺ μὲν πυθάνεσ- 56
 “ θαι ἄνδρα φίλον καὶ ξεῖνον εὖ πρήσσοντα· ἐμοὶ δὲ αἰ
 “ σαὶ μεγάλαι εὐτυχίαι οὐκ ἀρέσκουσι, ^d τὸ θεῖον ἐπι-
⁴ “ σταμένῳ ὡς ἔστι φθονερόν. καὶ κως βούλομαι, καὶ 60
 “ αὐτὸς, καὶ τῶν ἂν κήδωμαι, τὸ ^e μὲν τι εὐτυχεῖν τῶν
 “ πρηγμάτων, τὸ δὲ προσπταίειν· καὶ οὕτω διαφέρειν
 “ τὸν αἰῶνα ἐναλλαξ̄ πρήσων, ἢ εὐτυχεῖν τὰ πάντα.
⁵ “ οὐδένα γάρ κω λόγῳ οἶδα ἀκούσας, ^f ὅστις ἐς τέλος οὐ
⁶ “ κακῶς ἐτελεύτησε πρόρριζος, εὐτυχέων τὰ πάντα. ^g Σὺ 65
 “ ὦν νῦν ἐμοὶ ἰπειθόμενος, ^h ποίησον πρὸς τὰς εὐτυχίας
 “ τοιάδε· φροντίσας τὸ ἂν ⁱ εὐρύης ἐόν τοι πλείστου ἄξιον,
 “ καὶ ἐπ' ὧ σὺ ἀπολομένῳ μάλιστα τὴν ψυχὴν ἀλγή-
 “ σεις, τοῦτο ἀπόβαλε οὕτω, ὅκως μηκέτι ^m ἤξει ἐς ἄν- 70
⁷ “ θράπους. ἦν τε μὴ ἐναλλαξ̄ ⁿ ἤδη τὸ ἀπὸ τούτου αἰ εὐ-

Amasidis ad
 Polycratem
 epistola.

¹ δεδεσμένοι b.

40.

^a ὁ Πολυκρ. μεγάλως b.

^b Sic M.K.P.S.V. δέ τοι Ald.
 οὐκ ἐλάθ. — πλευνός om. F. Mox
 γινόμενος S.

^c Ἀμασις εὐτυχέων τὰ πάντα ci-
 tat Stobæus I 12, 15.

^d Sic F. Ald. al. ἐπιστ. τὸ θ.
 S.V. Stob. ut I. 32.

^e μὲν τοι F.d. et Stobæi ms.

^f Sic Stob. V.S.F. al. ἢ εὐτυ-
 χέων Ald. M.K.P.c. οὐδένα — τὰ
 πάντα non vertit Valla. οὐδὲν pro
 οὐδένα S.

^g Sic Stob. Paris. V.S. Ald.
 ὅστις ἔτερος M.P.K.F.

^h Sic S.V. Paris. Stob. Ald.

ὦν om. M.K.P.F.

ⁱ πιθόμενος V.S.

^k ποίησον M. in marg.

^l Sic M.K.S.V.P.F. Paris. Alii
 εὔροις.

^m Sic P.S.F. al. cf. 36. 135.
 Dawes. Misc. p. 293. ἤξει Ald.
 M. al.

ⁿ Vulgo ἤδη αἰ εὐτυχίαι τοι τὰπὸ
 τοῦδε αὐτοῖσι πάθεισι, S.V. τὸ ἀπὸ
 τούτου αἰ εὐτυχίαι τοι ταῖς πάθαις.
 F. et ut credible est M.P.K.
 ἤδη τὰπὸ τούτου αἰ εὐτυχίαι τοι αὐ-
 ταῖσι πάθαισι, Wesselingius cum
 Gronovio αἰ εὐ. τοιαυταῖσι.

41
Polycrates
annulum a
Theodoro
Samioscalp-
tum detractum de
digito in
mare abjicit.

42
In alvo piscis, Polycrati dono
dati, annulus inventus.

“τυχῆαι τοι ταῖσι πάθαισι προσπίπτωσι, τρόπῳ
“ἐμεῦ ὑποκειμένῳ ἀκέο.” Ταῦτα ἐπιλεξάμενος ὁ
κράτης, καὶ ἄνῳ λαβὼν ὥς οἱ εὖ ὕπετιθέτο Ἄ,
ἔδιδυτο ἐπ’ ὧ ἂν μάλιστα τὴν ψυχὴν ἄσθηθῃ ὁ
μὲν τῶν κειμηλίων διζήμενος δ’ εὗρισκε τόδε.
σφρηγὶς τὴν ἐφόρει χρυσόδετος, σμαράγδου μὲν
εἰσῆς, ἔργον δὲ ἦν Θεοδώρου τοῦ ἑΤηλεκλέος Σ
ἐπεὶ ὦν ταύτην οἱ ἐδόκεε ἀποβαλέειν, ἐποίησε ἡ
ἵπεντηκόντερον κ πληρώσας ἀνδρῶν, ἐσέβη ἐς αὐτὴν
δὲ, ἀναγαγεῖν ἐκέλευε ἐς τὸ πέλαγος· ὥς δὲ ἀ-
νήσου ἐκὰς ἐγένετο, περιελόμενος τὴν σφρηγίδα, α
ῳρεόντων τῶν συμπλῶν, ῥίπτει ἐς τὸ πέλαγος·
δὲ ποιήσας, ἂ ἀπέπλεε. ἀπικόμενος δὲ ἐς τὰ οἰκία
φορῇ ἐχρήτο. Πέμπτη δὲ ἡ ἕκτη ἡμέρῃ ἀπὸ τούτων
οἱ συνήνεικε γενέσθαι. ἀνὴρ ἀλιεὺς, λαβὼν ἰχθύν
τε καὶ καλὸν, ἥξιόν μιν Πολυκράτει δῶρον δοθῆναι·
ρων δὲ ἐπὶ τὰς θύρας, Πολυκράτει ἔφη ὁθέλειν ἐλ-
ῶσιν. χωρήσαντος δὲ οἱ τούτου, ἔλεγε, διδάς τὸν
“ὦ βασιλεῦ, ἐγὼ τόνδε ἐλὼν, οὐκ ἐδικαίωσα φῖ
“ἀγορὴν, καίπερ γε εἰὼν ἀποχειροβίωτος, ἀλλ

41.

^a ἐν νόμῳ S.V. Vulg. defendit
Wesselingius conferens c. 143.

^b Sic M.K.P.F. ὑποτίθειτο ὁ
Ἄμασις S. ὑποτίθειτο Ald.

^c Sic S.K.F. Paris. ἐδίδυτο Ald.

^d Sic Ald. V.S.A.B.R. ἀσθείη
M.P.K.F.b.d. Mox τότε εὗρισκεν
S.

^e ἦν ἡ σφ. S.V. et mox χρυσό-
δετος ἀπολεσθῆ S.

^f Sic F.a.S. ἔργον ἦν δὲ V.P.K.
ἦν δὲ ἔργον edd. vett.

^g Τημεκλέος S. Τημακλέος V.
Mox ἐδόκεεν οἱ S.

^b Sic M.S.V.P.K.F. Pe

δε vulgo.

ⁱ πεντηκόντερον b.

^k πλήσας d.

^l Sic M.S.V.P.K.F. Pa

λευσε Ald.

^m ὁρεόντων F. ὁρόντων S

ⁿ ἐπέπλεεν S.

42.

^a Sic V.F. Paris. Alii
cum S.

^b θέλειν S.V.

^c Sic V.S. γε om. F.
Mox ἀποχειροβίωτος S.

- “ ἔδοκεε σεῦ τε εἶναι ἄξιος καὶ τῆς σῆς ἀρχῆς· σοὶ δὴ 95
 3 “ μιν φέρων δίδωμι.” Ὁ δὲ, ἡσθεὶς τοῖσι ἔπεσι, ἀμείβε-
 ται ⁴ τοῖσδε· “ Κάρτα τε εὖ ἐποίησας, καὶ χάρις διπλή
 “ τῶν τε λόγων καὶ τοῦ δώρου· καὶ σε ἐπὶ δεῖπνον κα-
 4 “ λέομεν.” Ὁ μὲν δὴ ἄλιεὺς, ⁵ μέγα ποιούμενος ταῦτα,
 ἦϊε ἐς τὰ οἰκία· τὸν δὲ ἰχθυὺν τάμνοντες οἱ θεράποντες, εὐ-
 5 ρίσκουσι ἐν τῇ νηδίῳ αὐτοῦ ἐνεοῦσαν τὴν Πολυκράτεος σφρη-
 5 γίδα. ὡς δὲ εἶδόν τε καὶ ἔλαβον τάχιστα, ἔφερον ⁶ κε-
 χαρηκότες παρὰ τὸν Πολυκράτεα· διδόντες δὲ οἱ τὴν
 6 σφρηγίδα, ἔλεγον ὅτεω τρόπῳ ⁷ εὗρεθῇ. Τὸν δὲ ὡς ἐσῆλθε
 θεῖον ⁸ εἶναι τὸ πρῆγμα, γράφει ἐς βιβλίον πάντα, τὰ
 ποιήσαντά μιν οἷα ⁹ καταλελαβήκεε· γράψας δὲ, ἐς Αἵ-
 3 γυπτον ἐπέθηκε. Ἐπιλεξάμενος δὲ ὁ Ἄμασις τὸ βιβλίον
 τὸ παρὰ τοῦ Πολυκράτεος ἦκον, ἔμαθε ὅτι ¹⁰ ἐκκομίσαι τε
 ἀδύνατον εἶναι ἀνθρώπῳ ἀνθρωπὸν ἐκ τοῦ μέλλοντος γίνεσθαι
 πρῆγματος, καὶ ¹¹ ὅτι οὐκ εὖ τελευτήσῃν ¹² μέλλει Πολυ-
 κράτης, εὐτυχέων τὰ πάντα· ὅς καὶ τὰ ἀποβάλλει, εὐ-
 2 ρίσκει. πέμψας δὲ οἱ κήρυκα ἐς Σάμον, διαλύεσθαι ἔφη
 τὴν ξεινίην. ¹³ τοῦ δὲ ¹⁴ εἵνεκα ταῦτα ἐποίηε, ἵνα μὴ, συντυ-
 15 χίης δεινῆς τε καὶ μεγάλης Πολυκράτεα καταλαβούσης,
 αὐτὸς ἀλγήσειε τὴν ψυχὴν ὡς περὶ ¹⁵ ξείνου ἀνδρός.
 4 Ἐπὶ τοῦτον δὴ ὦν τὸν Πολυκράτεα, εὐτυχέοντα τὰ
 πάντα, ἐστρατεύοντο Λακεδαιμόνιοι, ἐπικαλεσαμένων τῶν
 μετὰ ταῦτα Κυδωνίην τὴν ἐν Κρήτῃ κτισάντων Σαμίων. 20

Amasis re-
nuntiat
218
hospitio
cum Poly-
crate.

Polycrates
quos e Sa-
miis habe-
bat suspec-
tos, Cam-

^d τοιάδε V. Μοx ἐπὶ δεῖπνόν σε S.
^e μεγάλη V.S.
^f κεχαρηκότες c.b.S.V. Ald. κε-
 χαρηκότες a. κεχαρηότες M.K.
 P.F.
^g Sic S.V.R.K.P.F. Paris. εὐ-
 ρεθείη M. Ald.
^h εἶναι om. V.S.
ⁱ Sic K.P.F. Paris. καταλελά-
 βηκε S. edd. vett.

43.
^a ἐκκομίσαι τε S. ἐκκομίσαι F.
^b Sic M.P.K.V.S.F. Paris. ὅτι
 ὡς οὐκ εὖ vulgo.
^c μέλλοι V.S.
^d Sic F. Schæfer. cf. VIII.
 85. Vulgo τοῦδε.
^e εἵνεκεν F.S. Μοx ἀλγήσει S.
^f Sic V.S.M.P.K.F. ἀνδρὸς om.
 Ald. c.

bysi a. 526
Ægyptum
invadenti
auxilio
mittit.

45
Samii re-
deunt
Polycratem
prælio na-
vali vin-
cunt: e-
gressi, et in
terra victi,
Lacedæmo-
nem classe
abeunt: er-
rare, qui Sa-
miis etiam
terrestrem
victoriam
tribuant.

² Ἀπολυκράτης δὲ πέμψας παρὰ Καμβύσεια τὸν
συλλέγοντα στρατὸν ἐπ' Αἴγυπτον, ἰδεῖσθαι ὅπως ἴ-
³ ^b παρ' ἐαυτὸν πέμψας εἰς Σάμον, δέοιτο στρατοῦ.
βύσης δὲ ἀκούσας τούτων, προθύμως ἔπεμψε εἰς Ἰ-
^d δέομενος Πολυκράτεος στρατὸν ναυτικὸν ἅμα π-
⁴ ἐαυτῷ ἐπ' Αἴγυπτον. ὁ δὲ, ἐπιλέξας τῶν ἀστῶν
ὑπάπτευε μάλιστα εἰς ἐπανάστασιν, ἀπέπεμπε
ράκοντα τριήρεσι, ἐντειλάμενος Καμβύσῃ ὀπίσω τ-
μὴ ἀποπέμπειν. Οἱ μὲν δὲ λέγουσι τοὺς ἀποπει-
τας Σαμίων ἂν ὑπὸ Πολυκράτεος οὐκ ἀπικέσθαι εἰς Α-
τον· ἀλλ' ἐπεὶ τε ἔγενοντο ἐν Καρχήδων πλέοντες
ναὶ σφι λόγον, καὶ σφι ἀδεῖν τὸ προσατέρω μηκέτι
εἶν· οἱ δὲ λέγουσι, ἀπικομένους τε εἰς Αἴγυπτον κα-
² λασσομένους, ἐνθῦτεν αὐτοὺς ἀποδρῆναι· καταπ-
δὲ εἰς τὴν Σάμον Πολυκράτης νηυσὶ ἀντιάσας, εἰς
κατέστη· νικῆσαντες δὲ οἱ κατιόντες, ἀπέβησαν
νῆσον· πεζομαχῆσαντες δὲ ἐν αὐτῇ, ἐσώθησαν
³ οὕτω δὲ ἔπλεον εἰς Λακεδαιμόνα. Εἰσὶ δὲ, οἱ λ-
τοὺς ἀπ' Αἰγύπτου νικῆσαι Πολυκράτεια· λέγοντες
δοκέειν, οὐκ ὀρθῶς. οὐδὲν γὰρ ἔδεε σφέας Λακε-
νίους ἐπικαλέσθαι, εἴπερ αὐτοὶ ἱκανοὶ ἦσαν Πολυ-
⁴ παραστήσασθαι. πρὸς δὲ τούτοις, οὐδὲ λόγος
τῷ ἠ' ἐπικουροὶ τε μισθωτοὶ καὶ τοξόται οἰκίῃσι ἦσαν

44.

^a Sic M.K.P.F. πέμψας δὲ κή-
ρικα λάβη Σαμίων Πολυκράτης π.
Καμ. a.c.S.V.R. Ald.

^b παρ' αὐτὸν S.V.

^c Sic P.K.F. ἔπεμπε vulgo
cum S.

^d Sic P.K.F. δεσφόμενος S. al.

45.

^a ὑπὸ Πολυκράτεος om. M.P.
K.F.

^b ἐγίνοντο F. Μοχ σφμ
τῷ προσωτ. Infra αὐτοὺς ἐλ

^c ἐσώθησαν S. qui mox

^d Sic Schweighæuser.

ἔδει S. vulgo.

^e ἐπικαλέσασθαι S.V.

^f ἦσαν ἱκανοὶ F.

^g ταύτην S.V.

^h Sic Ald. S.V.A.B.

M.P.K.F.

θεῖ πολλοί, ἰ τοῦτον ὑπὸ τῶν κατιόντων Σαμίων, ἐόντων ὀλί- 46
 5 γων, ἐσσωθῆναι. τῶν δὲ ὑπ' ἑαυτῶ ἐόντων πολιητέων τὰ
 τέκνα καὶ τὰς γυναῖκας ὁ Πολυκράτης ἐς τοὺς νεωσοίκους
 συνειλήσας, εἶχε ἐτοίμους, ἣν ἄρα προδιδῶσι οὗτοι πρὸς τοὺς
 5 κατιόντας, ὑποπρῆσαι αὐτοῖσι τοῖσι νεωσοίοισι. Ἐπεὶ τε 50
 δὲ οἱ ἑξελασθέντες Σαμίων ὑπὸ Πολυκράτους ἀπίκοντο ἐς
 τὴν Σπάρτην, καταστάντες ἐπὶ τοὺς ἄρχοντας, ἔλεγον
 2 πολλὰ, οἷα κάρτα δέομενοι. οἱ δὲ σφι τῇ πρώτῃ κατα-
 στάσει ὑπεκρίναντο, τὰ μὲν πρῶτα λεχθέντα ἑπιλελη- 55
 θέναι, τὰ δὲ ὕστερα οὐ συνιέναι. μετὰ δὲ ταῦτα, δεύτερα
 καταστάντες, ἄλλο μὲν εἶπον οὐδὲν, θύλακον δὲ φέροντες,
 3 ἔφασαν “ τὸν θύλακον ἀλφίτων δέεσθαι.” οἱ δὲ σφι
 ὑπεκρίναντο, τῷ θυλάκῳ ἁ περιεργάσθαι· βοηθεῖν δ' ὧν
 7 ἔδοξε αὐτοῖσι. Καὶ ἔπειτα παρασκευασάμενοι ἐστρατεύ- 60
 οντο Λακεδαιμόνιοι ἐπὶ Σάμον· ὥς μὲν Σάμιοι λέγουσι,
 εὐεργεσίας ἁ ἐκτίνοντες, ὅτι σφι πρότεροι αὐτοὶ νηυσὶ ἐβοή-
 2 θησαν ἐπὶ Μεσσηνίους· ὥς δὲ Λακεδαιμόνιοι λέγουσι,
 ἁ οὐκ οὕτω τιμωρῆσαι δεομένοισι ἁ Σαμίοισι ἐστρατεύοντο, 65
 ὡς τίσασθαι βουλόμενοι τοῦ κρητῆρος τῆς ἀρπαγῆς, τὸν
 ἦγον Κροίσῳ, καὶ τοῦ θῶρηκος τὸν αὐτοῖσι Ἄμασις ὁ Αἰ-

Samii a
 Lacedæmo-
 niis opem
 frustra mul-
 tis verbis
 petitam,
 ostenso fari-
 næ sacco im-
 petrant.

Quo animo
 Lacedæmo-
 nii suscep-
 rint expedi-
 tionem in
 Samum :
 Lacedæmo-
 niis in bello
 adversus
 Messenios
 ab a. 685 ad
 671 Samii
 navibus

ⁱ τούτων S.

^k ἐν τὸν S. Citat hæc Suidas in Νεώσοικοι, cujus edd. præbent infra ἐτοίμως, et mox αὐτοῖσι νεωσ. absque τοῖσι. Frustra Suidæ auctoritate in ejiciendo articulo usus est Wesselingius, quippe cujus mss. cum omnibus Herodoti exemplaribus concordant.

46.

^a ἐξελασθέντες Ald. V. ἐξελασ-
 θέτες M.P.K.F.S. Schweigh.
 confert I. 168. 173. III. 51.

^b Sic S.V. ἐπιλελῆσθαι—ῥστατα
 F. Paris. et vulg. Quatuor vo-
 ces habet M. in marg.

^c Sic M.P.K.V.S.R. Paris.

τὸν, ἀλφίτων Ald. absque θύλακον.
 τὸν θύλακα ἀλφίτων F. θύλακον de-
 levit Schæferus, Valckenærii sc.
 judicium secutus. Monet autem
 Schweigh. Lacedæmoniorum re-
 sponsum indicare vocabulo θύλα-
 κον hic usos esse Samios.

^d Sic F.a. περιεργάσθαι vulgo.
 περιεργάσασθαι V.S. et P. pro v. l.
 Tum βοηθεῖν S.

47.

^a ἐκτείνοντες S. Ald.

^b Sic M.S.V.K.P.F. Paris.
 οὐκω τι vulgo. Mox δέομενοι S.
 Vid. Plutarch. II. p. 859. B.

^c Σαμίων d.

auxilio:
Samii cra-
terem a La-
cedæmoniiis
Creso mis-
sum a. 546,
[1, 70] et
singularis
operis tho-
racem ab
Amaside
Lacedæmo-
niis missum
a. 547 in-
tercipiunt.

Adjuvant
expeditio-
nem Co-
rinthii:
pueros Cor-
cyraeos a
Periandro
ad Alyat-
tem ut cas-
trarentur
missos c. a.
586, Samii
ad se ap-
pulsos, quo-
modo ser-
vant.

3 γύπτου βασιλεὺς ἔπεμψε δῶρον. καὶ γὰρ θώρηκα ἐλή-
σαντο τῷ προτέρῳ ἔτει ἢ τὸν κρητῆρα οἱ Σάμιοι· εἴπα
μὲν λίνεον, καὶ ζῶων ἐνυφασμένων^d συγχῶν, κεκοσμημένων
4 δὲ χρυσῶ καὶ εἰρίοισι ἀπὸ ξύλου. τῶν δὲ εἵνεκα θαυμά- 220
σαι ἄξιον, ἄρπεδόνη ἐκάστη^e τοῦ θώρηκος ποιεῖ· εἴσα
γὰρ λεπτή, ἔχει ἄρπεδόνας ἐν ἑαυτῇ^b τριηκοσίας καὶ ἐξή-
κοντα, πάσας φανεράς. τοιοῦτος ἕτερός ἐστι καὶ τὸν ἐν¹⁵
Λίνῳ ἀνέθηκε τῇ Ἀθηναίῃ Ἀμασις.

48 ^a Συνεπελάβοντο δὲ τοῦ στρατεύματος τοῦ ἐπὶ Σάμῳ,
2 ὥστε γενέσθαι, καὶ Κορίνθιοι προθύμως. ὕβρισμα γὰρ
καὶ ἐς τούτους εἶχε ἐκ τῶν Σαμίων γενόμενον γεγεῆ πρό-
τερον τοῦ στρατεύματος τούτου, ^b κατὰ δὲ τὸν αὐτὸν χρόνον³⁰
3 τοῦ κρητῆρος τῇ ἀρπαγῇ γεγονός. ^c Κερκυραίων γὰρ παῖ-
δας ^d τριηκοσίους ἀνδρῶν τῶν πρώτων Περίανδρος ὁ Κυψέ-
λου ἐς Σάρδεις ἀπέπεμψε παρὰ Ἀλυάττεα ἐπ' ἐκτομῇ.
4 ^e προσχόντων δὲ ἐς τὴν Σάμον τῶν ἀγόντων τοὺς παῖδας
Κορινθίων, πυθόμενοι οἱ Σάμιοι τὸν λόγον, ἐπ' οἷσι ἀγοί-⁸⁵
ατο ἐς Σάρδεις, πρῶτα μὲν τοὺς παῖδας ἐδίδαξαν ἱροῦ
ἄψασθαι Ἀρτέμιδος· μετὰ δὲ, οὐ ^e περιορέοντες ἀπέλ-
κειν τοὺς ἱκέτας ἐκ τοῦ ἱροῦ, σιτίων δὲ τοὺς παῖδας ἐρ-
γόντων Κορινθίων, ἐποίησαντο οἱ Σάμιοι ὀρθήν, τῇ καὶ νῦν
5 ἔτι ^b χρέωνται κατὰ ⁱ ταῦτά. νυκτὸς γὰρ ἐπιγενομένης, 90

^d συγχῶν κ. δὲ om. S.V.

^e εἰρίοισιν S.V.

^f Hinc Pollux VII. 31. qui
ἀρπεδόνας interpretatur τὰ νήματα.

^g τοῦ θώρηκος om. S.

^h τριηκοσίους M.

48.

^a συνεπελάβοντο V. Schæfer.

Citat h. l. Plutarch. II. p. 859.

E. Mox τοῦ τούτου στρατεύματος S.

^b Sic F.S. κατὰ δὴ vulgo.

^c Κερκυρέων S.V. et sic mox.

^d Sic P.K. Paris. F.S.V. Plu-

tarch. τριηκοσίων vulgo.

^e προσχόντων F. Vulgo προσ-
χόντων cum S. Mox πρὸς V.S.
pro ἐς.

^f ἐπεὶ συνάγοντο S.V. Post ἀ-
γοίατο addit Ald. οἱ παῖδες, sed
om. mss.

^g περιορέοντες F. περιορῶντες S.
Mox τῶν Κορινθίων in alit Schweigh-
æuser.

^h Sic F.S. et al. χρέονται a.c.
Schæfer.

ⁱ τοῦτο S.V. πάντα d.

ὅσον χρόνον ^κἰκέτευον οἱ παῖδες, ἵστασαν χοροὺς ¹παρθένων τε καὶ ἡθύνων· ἱστάντες δὲ τοὺς χοροὺς, τραγὰ σή-
σάμου τε καὶ μέλιτος ἐποίησαντο νόμον φέρεσθαι, ἵνα ἀρ-
6 ⁶πάζοντες οἱ τῶν Κερκυραίων παῖδες ἔχοιεν τροφήν. ἐς 95
τοῦτο ^μδὲ τότε ^νἐγένετο, ἐς ὃ οἱ Κορίνθιοι, τῶν παίδων οἱ
φύλακοι, ^οοἴχοντο ἀπολιπόντες· τοὺς δὲ παῖδας ἀπήγα-
3 ³γον ἐς Κέρκυραν οἱ Σάμιοι. Εἰ μὲν νυν Περιάνδρου τελευ-
τήσαντος ^ατοῖσι Κορινθίοισι φίλα ἦν πρὸς τοὺς Κερκυραί-
ους, οἱ δὲ οὐκ ἂν συνελάβοντο τοῦ στρατεύματος τοῦ ἐπὶ
2 ²Σάμον ταύτης· εἵνεκεν τῆς αἰτίας. νῦν δὲ αἰεὶ, ἐπεὶ τε 1
ἔκτισαν τὴν νῆσον, εἰς ^εδιάφοροι ἐόντες ἑαυτοῖσι. τούτων
ὧν εἵνεκεν ἀπεμνησικάκεον τοῖσι Σαμίοισι οἱ Κορίνθιοι. 221
3 ³Ἀπέπεμπε δὲ ἐς Σάρδεις ἐπ' ἐκτομῇ Περιάνδρος, τῶν
πρώτων Κερκυραίων ἐπιλέξας τοὺς παῖδας, τιμωρεύμενος· 5
οἱ πρότεροι γὰρ οἱ Κερκυραῖοι ἤρξαν ἐς αὐτὸν πῆγμα ἀτάσ-
3 ³θαλον ποιήσαντες. Ἐπεὶ τε γὰρ τὴν ἑαυτοῦ γυναῖκα
Μέλισσαν Περιάνδρος ἀπέκτεινε, συμφορὴν τοῖνδε οἱ ἄλ-
λην συνέβη πρὸς τῇ γεγονούῃ γενέσθαι. ἦσαν οἱ ἐκ Με- 10
λίσσης δύο παῖδες, ἡλικίην ὁ μὲν, ἑπτακαίδεκα, ὁ δὲ,
2 ²ὀκτωκαίδεκα· ἔτεα γεγονώς. τούτους ὁ μητροπάτωρ
^βΠροκλῆς, ἐὼν Ἐπιδαύρου τύραννος, μεταπεμφάμενος

Corinthiis
perpetuæ
inimicitias
cum Cor-
cyreis a
prima ho-
rum ori-
gine.

221

Periandri
uxor, filii,
socer: filius
minor a
patre domo
ejectus.

^κ ἰκετεύοντο S.V.

¹ παρθένων—χοροὺς om. S.

^μ Sic S.V. Vulgo δὲ οἱ. Valcken. τὶδε σφι.

^ν ἐγένετο S.P.K.F.a. Schæfer. ἐγήγετο d. ἐγένετο vulg. ἔτι ἐς τούτων addunt S.V.

^ο Sic K.M.P.F. Paris. ὄχοντο S.V. οἴχοντο Ald. Valcken.

49.

^α φίλα ἦν τοῖσι Κορινθίοισι V.S.

^β Sic V.S.M.K.P.F. Paris. ἔνεκα vulg.

^ε ἀλλήλοισι διάφοροι ἐόντες ἑαυτοῖσι. Sic plerique libri. ἀλ-

λήλοισι cum Schæfero abjecit Schweighæuserus, utpote natum ex interpretatione alterius ἑαυτοῖσι. Sed ne sic quidem locus perpurgatus videtur. Pro ἑαυτοῖσι S. habet ἑαυτοί.

^δ Sic P.K.F. ἀπέπεμπε M. ἔπεμπε Ald. V.S. ἔπεμπε Steph. marg. Mox τιμωρεύμενος S.

^ε πρότερον V.S. Mox οἱ Κερκ.—ἐπεὶ τε γὰρ om. S.

50.

^α ἔτεα om. S. qui supra με-
λίσσης.

^β Πατρὸς κλῆς b.

παρ' ἑαυτὸν, ἐφιλοφρονέετο, ὡς εἰκὸς ἦν, θυγατρὸς εἶν-
 3 τας τῆς ἑαυτοῦ παῖδας. ἐπεὶ ^d τε δὲ σφεας ἀπεπέμπετο, ¹⁵
 εἶπε προπέμπων αὐτούς· “^a Ἄρα ἴστε, ὦ παῖδες, ὅς ὑμέ-
 4 “ων τὴν μητέρα ἀπέκτεινε;” Τούτο τὸ ἔπος ὁ μὲν πρεσ-
 βύτερος αὐτῶν ἐν οὐδενὶ λόγῳ ἐποίησατο· ὁ δὲ νεώτερος,
 τῷ ὄνομα ἦν Λυκόφρων, ἤλγησε ἀκούσας οὕτω, ὥστε ²⁰
 ἀπικόμενος ἐς τὴν Κόρινθον, ἄτε φονέα τῆς μητρὸς τὸν
 πατέρα οὔτε ^e προσεῖπε, διαλεγόμενῳ τε ^f οὔτε προσδιελέ-
 5 γετο, ἱστορέοντί τε λόγον οὐδένα ἐδίδου. τέλος δέ μιν,
⁵¹ ^g πέρι θυμῷ ἐχόμενος, ὁ Περίανδρος ^h ἐξελαύνει ἐκ τῶν αἰ-
 κίων. Ἐξελάσας δὲ ταῦτον, ἱστορεῖ τὸν ^a πρεσβύτερον τὰ ²⁵
 σφι ὁ μητροπάτωρ διελέχθη. ὁ δὲ οἱ ^b ἀπηγέετο, ὡς
 σφεας φιλοφρόνως ἐδεξάτο· ἐκείνου δὲ τοῦ ἔπεος τό σφι
 ὁ Προκλῆς ἀποστέλλων εἶπε, ἄτε οὐ νόω λαβὼν, οὐκ ἐμέμ-
 2 νητο. Περίανδρος δὲ ^c οὐδεμίαν μηχανὴν ἔφη εἶναι μὴ ³⁰
 οὔ σφι ἐκείνῳ ὑποθέσθαι τι· ἐλιπάρεε τε ἱστορεῶν. ὁ δὲ,
 3 ἀναμνησθεῖς, εἶπε καὶ ταῦτο. Περίανδρος δὲ νόω λαβὼν
 καὶ τοῦτο, καὶ μαλακὸν ἐνδιδόναι βουλούμενος οὐδὲν, ἢ ὁ
^d ἐξελασθεῖς ^e ὑπ' αὐτοῦ παῖς δίαίταν ἐποιέετο, ἐς τούτους
 4 πέμπων ἄγγελον, ἀπηγόρευε μὴ μιν δέκεσθαι οἰκίοισι. ³⁵
 δὲ, ὅπως ἀπελαυνόμενος ἔλθοι ἐς ἄλλην οἰκίην, ^f ἀπελαύ-
 νει' ἂν καὶ ἀπὸ ταύτης, ^g ἀπειλέοντός τε τοῦ Περιάνδρου
 5 τοῖσι δεξαμένοισι, καὶ ^h ἐξέργειν κελεύοντος. ἀπελαυνό-

51
 Patris ad
 saviem-
 dum, et
 filii ad pa-
 tiendum
 obstinatio.

^c Sic R.M.K.P.F. Paris. ἐφι-
 λοφρονέε τε Ald. S.V.

^d τε om. V.S. ἀπέπεμπε, τὸ, S.

^e προεῖπε S. Vall. Mox διαλε-
 γομένου S.

^f οἱ Schweigh. cum edd. vett.

οὔτε V.S.F. Paris. Weasel. οὔ τι
 Reiz. προδιελέγετο S.

^g περιθύμους Wessel. ex S.

^h ἐξελαύνει οἱ ἐκ S.

51.

^a πρεσβύτατον P.K.F.

^b ἀπηγήσατο F.

^c οὐδεμίαν] οὐδεμίαν F.S. Mox

ἐλιπάρει S.

^d Sic M.K.S.F.c.b. vulgo ἐξε-
 λαθεῖς. cf. ad I. 168. 173. III.

46.

^e ὑπὸ ἑαυτοῦ S.V.

^f ἀπηλαύνει' F.

^g ἐπιλέγοντος S.

^h Sic F.a. ἐξίργειν S. edd.
 ante Reiz.

μενος ἰδ' ἂν ἦι ἐπ' ἐτέρην τῶν ἐταίρων· οἱ δὲ, ἅτε Περι-
 40 ἀνδρου ἑόντα παῖδα, καί περ δειμαίνοντες, ὅμως ἔδεκοντο.
 2 Τέλος δὲ ὁ Περίανδρος κήρυγμα ἐποίησατο, ὃς ἂν ἢ οἰ-
 κίοισι ὑποδεξῆταί μιν, ἢ προσδιαλεχθῇ, ἱρὴν ζημίην τοῦτον
 τῷ Ἀπόλλωνι ὀφείλειν, ὅσῃν δὴ εἶπας. πρὸς ὧν δὴ τοῦτο
 τὸ κήρυγμα, οὔτε τίς οἱ διαλέγεσθαι, οὔτε οἰκίοισι δέκεσ- 45
 θαι ἤθελε· πρὸς δὲ, οὐδὲ αὐτὸς ἐκεῖνος ἐδικαίει πειρᾶσ- 222
 θαι ἀπειρημένου, ἀλλὰ διακαρτερέων ἐν τῇσι ὀστοῇσι
 2 ἐκαλινδέετο. τετάρτη δ' ἡμέρῃ ἰδὼν μιν ὁ Περίανδρος
 ἀλυσίησιν τε καὶ ἀσιτίησιν συμπεπτωκότα, οἵ κτερεῖ ὑπείς
 3 δὲ τῆς ὀργῆς, ἦι ἄσπον, καὶ ἔλεγε· “ ὦ παῖ, κότερας 50
 “ τούτων αἰρετώτερά ἐστι, ταῦτα τὰ νῦν ἔχων πρήσσεις,
 “ ἢ τὴν τυραννίδα καὶ ἀγαθὰ τὰ νῦν ἐγὼ ἔχω, ταῦτα,
 “ ἑόντα τῷ πατρὶ ἐπιτήδεον, παραλαμβάνειν; ὃς ἑὼν
 “ ἐμός τε παῖς, καὶ Κορίνθου τῆς εὐδαίμονος βασιλεὺς, 55
 “ ἀλήτην βίον εἴλεу, ἀντιστατέων τε καὶ ὀργῇ χρεώμενος
 4 “ ἐς τὸν σε ἥκιστα ἐχρῆν. εἰ γάρ τις συμφορὴ ἐν αὐ-
 “ τοῖσι ἐγεγόνεε, ἐξ ἧς ὑποψίην ἐς ἐμὲ ἔχεις· ἐμοί τε
 “ αὕτη γέγονε, καὶ ἐγὼ αὐτῆς τὸ πλεῦν μέτοχος εἰμι,
 5 “ ὅσῳ αὐτὸς ἰσφε ἔξεργασάμην. σὺ δὲ μαθὼν ὅσῳ 60
 “ φθονέσθαι κρέσσον ἐστὶ ἢ οἰκτείρεσθαι, ἅμα τε ὁκοῖόν
 “ τι ἐς τοὺς τοκέας καὶ ἐς τοὺς κρέσσονας τεθυμῶσθαι,

ⁱ Sic Ald. δ' om. M.K.P.F. δ' ἀνῆι Reiz. ὧν ἦι Reiskius. Sed vulgatum tenendum videtur. ὧν eo sensu adhibetur, quem illustravit Hermannus ad Viger. n. 286.

^k ἐδέκοντο F.

52.

^a κήρυκα F.

^b ἢ om. Ald. c. Infra ἐδικαίου S.

^c στοῖσι S.V. στολῇσι F.

^d Sic P.S.V.F.a. Vulgo τὰ ἀγαθὰ.

^e ἐμοί καὶ δ. S.

^f Idem valet αὐτοῖσι ac ἑαυτοῖσι, quod in prima pers. h. l. intelligendum, sicut IV. 97. SCHWEIGH.

^g ἐμὴ τε S.

^h ὅσον S. ὅσῳ ἂν R.

ⁱ τε d.

^k Sic Ald. V.S.R.A.B.F. ἐξεργασάμην M.P. ἐξεργάσμην d.

^l ὅσον Stobæus 3, 69. qui mox om. τι. ὁκοῖόν τι ἐστιν S.

^m τοκέας] τοκέας S.K.F. Supra κρείσσον F. Mox ὁ μὲν Περίανδρος S. et infra εἷη τὸ κακόν.

παρ' ἑαυτὸν, ἐφιλοφρονέετο, ὡς εἰκὸς ἦν, θυγατρὸς ἐόν-
 3 τας τῆς ἑαυτοῦ παῖδας. ἐπεὶ ^d τε δὲ σφεας ἀπεπέμπετο, ^{is}
 εἶπε προπέμπων αὐτούς· “^e Ἄρα ἴστε, ὦ παῖδες, ὅς ὑμέ-
 4 “ων τὴν μητέρα ἀπέκτεινε;” Τοῦτο τὸ ἔπος ὁ μὲν πρεσ-
 βύτερος αὐτῶν ἐν οὐδενὶ λόγῳ ἐποίησατο· ὁ δὲ νεώτερος,
 τῷ οὐνομα ἦν Λυκόφρων, ἤλγησε ἀκούσας οὕτω, ὥστε ²⁰
 ἀπικόμενος ἐς τὴν Κόρινθον, ἄτε φονέα τῆς μητρὸς τὸν
 πατέρα οὔτε ^e προσεῖπε, διαλεγομένῳ τε ^f οὔτε προσδιελέ-
 5 γετο, ἰστορέοντί τε λόγον οὐδένα ἐδίδου. τέλος δὲ μιν,
⁵¹ ^g περὶ θυμῷ ἐχόμενος, ὁ Περίανδρος ^h ἐξελαύνει ἐκ τῶν οἰ-
 κίων. Ἐξελάσας δὲ τοῦτον, ἰστόρει τὸν ^a πρεσβύτερον τά ^{is}
 σφι ὁ μητροπάτωρ διελέχθη. ὁ δὲ οἱ ^b ἀπηγγέετο, ὥς
 σφεας φιλοφρόνως ἐδεξάτο· ἐκείνου δὲ τοῦ ἔπος τό σφι
 ὁ Προκλῆς ἀποστέλλων εἶπε, ἄτε οὐ νόω λαβὼν, οὐκ ἐμέμ-
 2 νητο. Περίανδρος δὲ ^c οὐδεμίαν μηχανὴν ἔφη εἶναι μὴ ³⁰
 οὔ σφι ἐκείνον ὑποθέσθαι τί· ἐλιπάρει τε ἰστορέων. ὁ δὲ,
 3 ἀναμνησθεὶς, εἶπε καὶ τοῦτο. Περίανδρος δὲ νόω λαβὼν
 καὶ τοῦτο, καὶ μαλακὸν ἐνδιδόναι βουλόμενος οὐδέν, ἧ ὁ
^d ἐξελασθεὶς ^e ὑπ' αὐτοῦ παῖς δίαίταν ἐποιέετο, ἐς τούτους
 4 πέμπων ἄγγελον, ἀπηγόρευε μὴ μιν δέκεσθαι οἰκίοισι. ³⁵
 δὲ, ὅπως ἀπελαυνόμενος ἔλθοι ἐς ἄλλην οἰκίην, ^f ἀπελαύ-
 νει· ἂν καὶ ἀπὸ ταύτης, ^g ἀπειλέοντός τε τοῦ Περίανδρου
 5 τοῖσι δεξαμένοισι, καὶ ^h ἐξέργειν κελεύοντος. ἀπελαυνό-

51
 Patris ad
 saevien-
 dum, et
 filii ad pa-
 tiendum
 obetatio.

^c Sic R.M.K.P.F. Paris. ἐφι-
 λοφρονέε τε Ald. S.V.

^d τε om. V.S. ἀπέπεμπε, τὸ, S.

^e προσεῖπε S. Vall. Mox διαλε-
 γομένου S.

^f οὐ Schweigh. cum edd. vett.
 οὔτε V.S.F. Paris. Wessel. οὔ τι

Reiz. προδιελέγετο S.

^g περιθύμως Wessel. ex S.

^h ἐξελαύνει οἱ ἐκ S.

51.

^a πρεσβύτατον P.K.F.

^b ἀπηγγέσατο F.

^c οὐδεμίαν] οὐδεμίαν F.S. Mox
 ἐλιπάρει S.

^d Sic M.K.S.F.c.b. vulgo ἐξε-
 λαθείς. cf. ad I. 168. 173. III.
 46.

^e ὑπὸ ἑαυτοῦ S.V.

^f ἀπηλαύνει F.

^g ἐπιλέοντος S.

^h Sic F.a. ἐξέργειν S. edd.
 ante Reiz.

- μενος ἰδ' ἂν ἦιε ἐπ' ἐτέρῃν τῶν ἐταίρων· οἱ δὲ, ἅτε Περι-40
 ἀνδρου ἑόντα παῖδα, καί περ δειμαίνοντες, ὅμως ἔδέκοντο.
- 2 Τέλος δὲ ὁ Περίανδρος κήρυγμα ἐποίησατο, ὃς ἂν ἢ οἰ-
 κίοισι ὑποδέξῃται μιν, ἢ προσδιαλεχθῇ, ἱρὴν ζημίην τοῦτον
 τῷ Ἀπόλλωνι ὀφείλειν, ὅσῃν δὴ εἶπας. πρὸς ὧν δὴ τοῦτο
 τὸ κήρυγμα, οὔτε τίς οἱ διαλέγεσθαι, οὔτε οἰκίοισι δέκεσ-45
 θαι ἤθελε· πρὸς δὲ, οὐδὲ αὐτὸς ἐκείνος ἐδικαίει πειραῶ- 222
 θαι ἀπειρημένου, ἀλλὰ διακαρτερέων ἐν τῇσι ὀστοῇσι
 2 ἐκαλινδέετο. τετάρτῃ δ' ἡμέρῃ ἰδὼν μιν ὁ Περίανδρος
 ἀλουσίῃσι τε καὶ ἀσιτίῃσι συμπεπτωκότα, οἷκτειρε· ὑπὲς
 3 δὲ τῆς ὀργῆς, ἦιε ἄσσον, καὶ ἔλεγε· “ ὦ παῖ, κότερα 50
 “ τούτων αἰρετώτερά ἐστι, ταῦτα τὰ νῦν ἔχων πρήσσεις,
 “ ἢ τὴν τυραννίδα καὶ ἀγαθὰ τὰ νῦν ἐγὼ ἔχω, ταῦτα,
 “ ἑόντα τῷ πατρὶ ἐπιτήδεον, παραλαμβάνειν; ὃς ἑὼν
 “ ἐμός τε παῖς, καὶ Κορίνθου τῆς εὐδαίμονος βασιλεὺς, 55
 “ ἀλήτην βίον εἶλεν, ἀντιστατέων τε καὶ ὀργῇ χρεώμενος
 4 “ ἐς τὸν σε ἥκιστα ἐχρῆν. εἰ γάρ τις συμφορὴ ἐν αὐ-
 “ τοῖσι ἐγεγόνεε, ἐξ ἧς ὑποψίην ἐς ἐμέ ἔχεις· ἔμοί τε
 “ αὕτη γέγονε, καὶ ἐγὼ αὐτῆς τὸ πλεῦν μέτοχός εἰμι,
 5 “ ἢ ὅσω αὐτός ἰσφε ἔξεργασάμην. σὺ δὲ μαθὼν ὅσω 60
 “ φθονέεσθαι κρέσσον ἐστὶ ἢ οἰκτείρεσθαι, ἅμα τε ὁκοῖόν
 “ τι ἐς τοὺς τοκέας καὶ ἐς τοὺς κρέσσοντας τεθυμῶσθαι,
- ⁱ Sic Ald. δ' om. M.K.P.F. δ' ἀνῆιε Reiz. ἂν ἦιε Reiskius. Sed vulgatum tenendum videtur. ἂν eo sensu adhibetur, quem illustravit Hermannus ad Viger. n. 286.
- ^k ἐκδέκοντο F.
- ^{52.}
- ^a κήρυκα F.
- ^b ἢ om. Ald. c. Infra ἐδικαίου S.
- ^c στοῖσιν S.V. στολῇσι F.
- ^d Sic P.S.V.F.a. Vulgo τὰ ἀγαθὰ.
- ^e ἐμοὶ καὶ ὁ. S.
- ^f Idem valet αὐτοῖσι ac ἐαυτοῖσι, quod in prima pers. h. l. intelligendum, sicut IV. 97. SCHWEIGH.
- ^g ἐμὴ τε S.
- ^h ὅσον S. ὅσῳ ἂν R.
- ⁱ τε d.
- ^k Sic Ald. V.S.R.A.B.F. ἐξεργασάμην M.P. ἐξεργάσμην d.
- ^l ὅσον Stobæus 3, 69. qui mox om. τι. ὁκοῖόν τι ἐστίν S.
- ^m τοκέας] τοκέας S.K.F. Supra κρεῖσσον F. Mox ὁ μὲν Περίανδρος S. et infra εἷν τὸ κακόν.

Ablegat pater filium in Corcyram : Epidaurus a Periandro expugnata, et socer Procles vivus captus.

53
Legationes Perandri in Corcyram ad filium : filius a Corcyreis interficitur.

6 " ἄπιθι ἐς τὰ οἰκία." Περίανδρος μὲν τούτοις
κατελάμβανε· ὁ δὲ ἄλλο μὲν οὐδὲν ἀμείβεται τὸ
τέρα, ἔφη δὲ μιν ἱρὴν ζήμιν ὀφείλειν τῷ θεῷ, ἕως
7 λόγους ἀπικόμενον. Μαθὼν δὲ ὁ Περίανδρος ὡς
τι τὸ κακὸν εἴη τοῦ παιδὸς καὶ ἀνίκητον, ἐξ ὀφθε
μιν ἀποπέμπεται, στείλας ^α πλοῖον, ἐς Κέρκυραν·
8 κράτεε γὰρ καὶ ταύτης. ἀποστείλας δὲ τούτον ὁ Π
δρος, ἐστρατεύετο ἐπὶ τὸν πενήθερον ^ο Προκλέα, ^ρ ὃν
παρεόντων οἱ πρηγμάτων ἑόντα αἰτιώτατον· καὶ εἰλ
τὴν Ἐπίδauρον, εἶλε δὲ αὐτὸν Προκλέα, καὶ ἐζώρ
Ἐπεὶ δὲ, τοῦ χρόνου ^α προβαίνοντος, ὃ τε Περίανδρος
ἠβήκεε, καὶ συνεγινώσκετο ἑωυτῷ οὐκέτι εἶναι δυνατ
πρήγματα ἐπορᾶν τε καὶ διέπειν, ^β πέμψας ἐς τὴν
κυραν, ^α ἀπεκάλεε τὸν Λυκόφωνα ἐπὶ τὴν τυραννίδ
γὰρ δὴ τῷ πρεσβυτέρῳ τῶν παίδων ^ο οὐκ ἐνεώρα,
2 οἱ κατεφαίνετο εἶναι ναθέστερος. ὁ δὲ Λυκόφρων
^ε ἀνακρίσιος ἤξιωσε τὸν φέροντα τὴν ἀγγελίην. Π
δρος δὲ, περιεχόμενος τοῦ νεηνίῳ, δεύτερα ^β ἀπέστειλε
αὐτὸν τὴν ^η ἀδελφεὴν, ἑωυτοῦ δὲ θυγατέρα, δοκέων μιν
3 λιστα ^ι ταύτῃ ἂν πείθεσθαι. ἀπικομένης ^κ δὲ ταύτης

^α Sic M.K.P.F.a.c. πλοῖον Ald. R.S. Unice verum erat πλοῖον. Στέλλειν πλοῖον est instruere navem : et structura orationis clare sic intelligenda, ἀποπέμπεται μιν ἐς Κέρκυραν, στείλας πλοῖον. SCHWΕΙGH.

^ο Προκαλέα K. Πατροκλέα b.d. cf. 50.

^ρ Sic Ald. F.S. Schæfer. ὡς τὸν edd. recent. Mox οἱ om. S.V.

53.
^α παραβαίν. F. Mox δυνατὸς εἶναι S.

^β πέμπων V.S.

^ε Sic M.P.K.S.F. Paris. ἐπε-

κάλεε edd.

^ε Sic Ald. S.V.R.A.B.

ἑώρα M.K.P.F.b.

^ι Sic F. Paris. al. ἀπὸ S.V. Vall. ut I. 49. et fortius : nisi ὑπακρίσιος ex I. consuetudine malueris. V. ἀπακρίσιος librario nescio cui buit Schweighæuser. δυνα Ald.

^β ἐπέστειλε b. Tum ἐπ' b.d.

^η Sic M.P.K.S.V.F.] ἀδελφὴν Ald.

^ι ταύτης S.

^κ δὲ αὐτῆς S. Mox τε om

λεγούσης· “Ω παῖ, βούλειαι τήν τε τυραννίδα ἐς ἄλλους 85
 “¹ πεσέειν, καὶ τὸν οἶκον τοῦ πατρὸς διαφορηθέντα μᾶλ-
 “ λον, ἢ αὐτός σφε ἀπελθὼν ἔχειν; ² ἄπιθι ἐς τὰ οἰκία, 223
 4 “ παῦσαι σεωτὸν ζημιῶν. φιλοτιμίῃ, κτῆμα σκαῖόν·
 “ μὴ ³ τῷ κακῷ τὸ κακὸν ἰῶ. πολλοὶ τῶν δικαίων τὰ
 “ ἐπεικέστερα ⁴ προτιθέασι· πολλοὶ δὲ ἤδη τὰ μητρῶα 90
 5 “ διζήμενοι, τὰ πατρῶα ⁵ ἀπέβαλον. τυραννίς, χρῆμα
 “ σφαλερόν· πολλοὶ δὲ αὐτῆς ἐρασταὶ εἰσι· ὁ δὲ, γέρων
 “ τε ⁶ ἤδη καὶ παρηβηκώς. μὴ δῶς τὰ ⁷ σεωτοῦ ἀγαθὰ
 6 “ ἄλλοισι.” Ἡ μὲν δὴ τὰ ἐπαγωγότατα, διδαχθεῖσα 95
 ὑπὸ τοῦ πατρὸς, ἔλεγε πρὸς αὐτόν. ὁ δὲ, ὑποκρινάμενος,
 ἔφη οὐδαμᾶ ἤξειν ἐς Κόρινθον, ἔστ’ ἂν πυθάνηται περιε-
 γόντα τὸν πατέρα. Ἀπαγγεिलाῖσθαι δὲ ταύτης ταῦτα,
 τὸ τρίτον ⁸ Περίανδρος κήρυκα πέμπει, βουλόμενος αὐτὸς
 μὲν ἐς Κέρκυραν ἔκειν· ἐκείνῳ δὲ ἐκέλευε ἐς Κόρινθον ἀπι-
 8 κόμενον, διάδοχον ⁹ γίνεσθαι τῆς τυραννίδος. Καταίνε-
 σαντος ¹⁰ δ’ ἐπὶ τούτοις τοῦ παιδὸς, ὁ μὲν Περίανδρος
 ἐστελλετο ἐς τὴν Κέρκυραν, ὁ δὲ παῖς ¹¹ οἱ ἐς τὴν Κόρινθον.
 9 μαθόντες δὲ οἱ Κερκυραῖοι τούτων ¹² ἕκαστα, ἵνα μὴ σφί
 Περίανδρος ἐς τὴν χώραν ἀπίκηται, κτείνουσι τὸν νεη-
 νίσκον. ¹³ Ἀντὶ τούτων μὲν Περίανδρος Κερκυραίους ἐτι-
 μωρέετο.

4 Λακεδαιμόνιοι δὲ στόλῳ μεγάλῳ ὥς ἀπίκοντο, ἐπο- Lacedæmo-

¹ πεσέειν ἔχειν c.

² ἀπελθε V.S. qui mox ἢ φι-
 λος. cum Stobæo 23, 12.

³ Sic Stob. V.S.K.P.F. Paris.
 τὸ κακὸν τῷ κακῷ vulgo.

⁴ Sic Stob. vulgo προτιθεῖσι.

⁵ Sic Stob. c. R. Ald. V.S.
 μετέβαλον M.K.P.F.a.b.d.

⁶ om. S. qui mox δοῖς pro δῶς.

⁷ σεωτοῦ S. Mox ἐπαγωγότα S.

⁸ Sic M.V.S.P.F. ὑποκρινόμενος

c. edd. vett.

⁹ αὐτῆς d. ταῦτα ταύτης S.

¹⁰ Sic S.P.K.F.a. Vulgo ὁ Π.
 Tum πέμπει κήρυκα S.

¹¹ Sic V.P.K.F. γενέσθαι S.c.
 et vulgo.

¹² δὲ καὶ ἐπὶ S.V. καταρέσαντος
 pro καταιν. S.

¹³ οἱ om. V.S.

¹⁴ ἕκαστον S.

¹⁵ αὐτίκα d.

nii Samum
obident.

Archiz,
cujus nepo-
tem Hero-
dorus vidit,
et Lycopæ
Lacedæmo-
niorum vir-
tus et mors.

55

56

λιόρκεον Σάμον. προσβαλόντες δὲ πρὸς τὸ τεῖχος
μὲν πρὸς θαλάσση ἐστεῶτος πύργου κατὰ τὸ πρῶ-
τῆς πόλιος ^a ὑπερέβησαν· μετὰ δὲ, αὐτοῦ βοηθή-
² Πολυκράτεος χειρὶ πολλῇ, ^b ἀπηλάσθησαν. κατὰ
ἐπάνω πύργον, τὸν ἐπὶ τῆς ῥάχιος τοῦ οὐρεος ^c ἐπ-
ἐξεῖλθον οἱ τε ἐπικούροι καὶ αὐτῶν Σαμίων συχνοί
ζάμενοι δὲ τοὺς Λακεδαιμονίους ἐπ' ὀλίγον χρόνον,
γον ὀπίσω· οἱ δὲ, ^d ἐπισπόμενοι ^e ἔκτεινον. Εἰ μ-
οὶ παρεόντες Λακεδαιμονίων ὁμοῖοι ^f ἐγένοντο ταύτ-
² ἡμέρην Ἀρχίη τε καὶ Λυκώπη, ^b αἰρέθη ἂν Σάμος.
χίης γὰρ καὶ Λυκώπης μῦνοι ^c συνεσπεσόντες φει-
εῖς τὸ τεῖχος τοῖσι Σαμίοις, καὶ ἀποκληϊσθέντες
³ ὀπίσω ὁδοῦ, ἀπέθανον ἐν τῇ ^d πόλει τῇ Σαμίων. τρι-
ὰπ' Ἀρχίεω τούτου γεγονότι ἄλλω Ἀρχίῃ, τῷ Σ-
τοῦ Ἀρχίεω, αὐτὸς ἐν Πιτάνῃ συνεγενόμην· ^e δῆμα
τούτου ἦν· ὃς ξείνων πάντων μάλιστα ^f ἐτίμα τε Σ-
ους, καὶ οἱ τῷ πατρὶ ἔφη Σάμιον ^g τούνομα τεθῆνα
^h οἱ ὁ πατὴρ Ἀρχίης ἐν Σάμῳ ἀριστεύσας ἐτελει-
τιμᾶν δὲ Σαμίους, ἔφη, διότι ταφῆναί οἱ τὸν πρῶ-
⁵⁶ δημοσίῃ ⁱ ὑπὸ Σαμίων. Λακεδαιμόνιοι δὲ, ὥς σφ-

54.

^a ἐπέβησαν S.V. probante Wes-
seling. et citante IX. 69. Et sic
edidit Schæfer. Supra πόλεος S.

^b Sic M.S.P.F.a. cf. 51. ἀπη-
λάσθησαν Ald. c. R.V. Μοχ ὄρεος
S.

^c ἐστεῶτα b.

^d Sic F. Paris. ἐπισπόμενοι S.
ed. vett.

^e ἐκτείνοντες Λακεδαιμονίων S.
omissis mediis.

55.

^a ἐγένοντο F.a. Vulgo ἐγένοντο
cum S.

^b αἰρέθησαν Σαμίους S.

^c συνεσπόντες S.V. C

Dial. Ion. 1. ubi vid. Κο

^d πόλει F.S.

^e δῆμου τ' αὐτοῦ ἦν V.S

ταύτου τοῦ ἦν Gregor. Dial.

^f ἐτίματο K.P.F.b.d.

Plutarch. II. p. 86o. C.

^g οἶνομα S.V.

^h Sic S.V.K.P.F. Paris
al.

ⁱ Sic M.P.K.F.b. ὑπὸ
ἐν Ald. V.A. Wessel. ἐν ἱ-
μίων S. Supra Herodotum

sisse ταφῆναι censet Wes-
citans Eustath. p. 519, 41

4 Ἄλλ' ὅταν ἐν Σίφνῳ πρυτανήϊα λευκὰ γένηται, 50
 λεύκοφρύς τ' ἀγορή, τότε ^k δὴ δεῖ φράδμονος ἀνδρὸς
 ἴφράσασθαι ξύλινόν τε λόχον κήρυκά τ' ἐρυθρόν. 55

58

Naves anti-
 quitus ru-
 bricate :
 Samii a
 Siphniis pec-
 uniam exi-
 gunt.

^m Τοῖσι δὲ Σιφνίοισι ⁿ ἦν τότε ἡ ἀγορὴ καὶ τὸ πρυτανήϊον
 Παρίῳ λίθῳ ἡσκημένα. ^a Ταῦτον τὸν χρησμὸν οὐκ οἶ-
 τε ἦσαν γινῶναι, οὔτε τότε ^b ἰδυς, οὔτε τῶν Σαμίων ἀπυ-
 μένων. ἐπεὶ τε γὰρ τάχιστα πρὸς τὴν Σίφνον ^c προσ-
 ἴσχον οἱ Σάμιοι, ἔπεμπον τῶν νεῶν μίαν, πρέσβεις
 αἰγούσαν ἐς τὴν πόλιν. τὸ δὲ παλαιὸν ἀπασαί αἱ ^d ἦες
 ἦσαν ^e μιλητηλιφέες· καὶ ἦν τοῦτο τὸ ἡ Πυθίη προηγόμενε
 τοῖσι Σιφνίοισι, ^f φυλάσσειν τὸν ξύλινον λόχον κελεί-
 ζουσα, καὶ κήρυκα ἐρυθρόν. ^g Ἀπικόμενοι ὦν ^h οἱ ἄγ-
 γελοι ἐδέοντο τῶν Σιφνίων δέκα τάλαντά σφι χρῆσαι
 οὐ φασκόντων δὲ χρήσειν τῶν Σιφνίων αὐτοῖσι, οἱ Σάμιοι
 αὐτοὺς χάρους αὐτῶν ἐπόρθεον. πυθόμενοι δ' ἰδυς ἦκον οἱ
 Σίφνιοι βοηθέοντες, καὶ συμβαλόντες αὐτοῖσι, ἐσώθη-
 σαν· καὶ αὐτῶν πολλοὶ ἀπεκλείσθησαν τοῦ ἄσπετος
 ὑπὸ τῶν Σαμίων. καὶ αὐτοὺς μετὰ ταῦτα ἑκατὸν τάλ-
 λαντα ἔπρηξαν. Παρὰ δὲ Ἑρμιονέων νῆσον ἀντὶ χρημά-
 των παρέλαβον, ^a Ἐδρέην τὴν ^b ἐπὶ Πελοποννήσῳ, καὶ
 αὐτὴν Τροϊζηνίοισι παρακατέθεντο· αὐτοὶ δὲ Κυδωνίην τὴν 15

59

Ab Hermi-
 onensibus
 emunt Hy-
 dream in-

^k δὴ om. c.

^l φράσασθαι S.V.F.

^m τοῖσι τε F.

ⁿ Sic F. τότε ἦν vulgo cum S.

58.

^a τοῦτον γὰρ τὸν S.V.

^b Sic S.V. εἰδύς Ald. F. et al.
 hic et infra. Mox ἐπεὶ γὰρ S.

^c Sic P.K.F.b.d. cf. VI. 99.

Alii προσέσχον. προσεῖχον S.

^d νέες V.S. ἦσαν om. S.

^e μιλητηλιφέες S. teste et pro-
 bante Wesselingio. Attamen is
 codex praebebat μιλητηλιφέες. μι-
 τηλιφέες a. probante Lobeck. ad

Phryn. p. 572. et huc alludere
 videtur F. qui μιλητηλιφέες. Duae
 lectiones ab S. confundi aper-
 tum est. Vulg. μιλητηλιφέες.

^f φυλάσσειν S.V.

^g Sic P.K.F.a.c. ἀπ. δ' ὦν edd.

^h οἱ om. P.K.F.a. Mox σφισι
 S. et τῶν Σιφνίων χρήσειν. Infra
 ἐσώθησαν.

ⁱ ἀπεκλείσθησαν F.

^k ἀπὸ τῶν S.V.

59.

^a Ἐδρέαν S.V. Θυρέαν Ald. M.a.
 b.d. edd. vett. Θυρέαν K.P.F.

^b Sic S.V. ἐν Πελ. F.M.c. al.

ἐν Κρήτῃ ἔκτισαν· οὐκ ἐπὶ τούτῳ πλείοντες, ἀλλὰ Ζα-
 2 κυθίους^d ἐξελϋντες ἐκ τῆς νήσου. ἔμειναν δ' ἐν ταύτῃ,
 καὶ εὐδαιμόνησαν ἐπ' ἕτεα πέντε· ὥστε τὰ ἱρὰ τὰ ἐν
 Κυθωνίῃ ἑόντα νῦν οὗτοί εἰσι οἱ ποιήσαντες, καὶ τὸν τῆς
 3 Δικτύνης νηόν. ἔκτω δὲ ἔτει Αἰγινῆται αὐτοὺς^e ναυ- 80
 μαχίῃ νικήσαντες ἡνδραποδίσαντο μετὰ^f Κρητῶν· καὶ
 τῶν νηῶν καπρίους ἐχουσέων τὰς πρῶρας^h ἡκρωτηρίασαν,
 4 καὶ ἀνέθεσαν ἐς τὸ ἱρὸν τῆς Ἀθηναίης ἐν Αἰγίνῃ. Ταῦτα
 δὲ ἐποίησαν ἔγκοτον ἔχοντες Σαμίοισι Αἰγινῆται. ἰπρό- 85
 50 τερὶ γὰρ Σάμιοι, ἐπ' Ἀμφικράτεος βασιλεύοντος ἐν
 Σάμῳ, στρατευσάμενοι ἐπ' Αἰγίναν, μεγάλα κακὰ
 ἐποίησαν Αἰγινήτας, καὶ ἔπαθον ὑπ' ἐκείνων. ἡ μὲν αἰτίη
 αὕτη.

sulam, ea-
 que Træ-
 zeniis com-
 missa, in
 226
 Cretam na-
 vigant, Za-
 cynthios
 pellunt,
 Cydoniam
 urbem et
 Dictynnæ
 templum
 conduunt:
 subiguntur
 circa a. 518
 ab Ægine-
 tis: Miner-
 væ tem-
 plum in
 Ægina:
 bellum an-
 tiquius a
 Sami rege
 Amphicra-
 te illatum
 Æginetis.

Ἐμήκυνα δὲ περὶ Σαμίων μάλλον, ὅτι σφί τρία ἐστὶ
 μέγιστα ἀπάντων Ἑλλήνων ἐξεργασμένα. οὐρέός τε^a ὕψ- 90
 λαῦ ἐς πεντήκοντα καὶ ἑκατὸν ὀργυιάς, ^b τούτου ὄρυγμα,
 2 κάτωθεν ἀρξάμενον, ἀμφίστομον. τὸ μὲν μήκος τοῦ ὀρύγ-
 ματος, ἑπτὰ^c στάδιοί εἰσι· τὸ δὲ ὕψος καὶ εὖρος, ὀκτὼ
^d ἐκάτερον πόδες. διὰ παντὸς δὲ αὐτοῦ ἄλλο ὄρυγμα εἰ-
 κοσίπηχυ βάθος^e ὀρώρυκται, ^f τρίπουν δὲ τὸ εὖρος, δι' οὗ 95

Opera tria
 maxima in
 Samo, a-
 quæductus,
 agger, tem-
 plum: Eu-
 palinus
 Megarensis,
 et Rhæcus
 Samius,
 architecti.

^c Sic S.V. ἐπὶ τοῦτο ed. Wes-
 sel. et al. cf. V. 45.

^d Cf. I. 159. II. 30. SCHWEIGH.
 ἐξελϋντες malit Matthiæ.

^e καὶ—νηὸν om. S.

^f ναυμαχίῃσι R. ναυμαχίῃ αὐ-
 τοῖς S.

^h Κρητῶν νεῶν Κυπρίους ἐχουσέων
 πρῶρας S.V.

^b καὶ ἡκρωτ. S.

ⁱ Sic M.K.P.F. Paris. πρότερον
 γὰρ V.S. πρότερον μὲν γὰρ Ald. Vid.
 Wasse ind. Thucyd. voc. πρότε-
 ρος.

^k Αἰγίαν S.V.

60.

^a Sic S.V.M.K.F.a.b.c. Eu-
 stath. Dion. 533. ὕψους ὄρυγμα
 ἐς d. et vulgo. Supra ὄρεος S.
 Μοχ ἀμφιστόμιον S. et deinde
 μὲν om.

^b Sic S.V. τοῦτο τὸ ὄρ. F.d. al.
 cum edd. ὃ κάτωθεν ὄρυγμα Eu-
 stath.

^c σταδίοισι F.S. πολυστάδιον pro
 ἐ. σ. Eustath.

^d ἐκάτερος K.P. ἐκάτεροι F.a.

^e Sic Ald. R.F.b.d. cf. I. 186.
 al. ὀρυκται M.S.P.V. cf. II. 158.

^f τριπλοῦν Vall. S.V.

ἔτο ὕδαρ, ^h ὀχετεύομενον ἰδιὰ σωλήνων, παραγίνεται ἐς
 4 τὴν πόλιν, ἀγόμενον ἀπὸ μεγάλης πηγῆς. ἀρχιτέκτων
 δὲ ^k τοῦ ὀρύγματος τούτου ἐγένετο Μεγαρεὺς Εὐπαλῖνος
 5 Ναυστρόφου. τοῦτο μὲν δὴ ἐν τῶν τριῶν ἐστί. Δεύτερος
 δὲ, περὶ λιμένα χῶμα ἐν θαλάσῃ, βάθος κατὰ εἰκοσι
 ὀργυιέων· μήκος δὲ τοῦ χώματος, μέζον δύο σταδίων.¹
 6 Τρίτον δὲ σφί ^l ἐξέργασται, νηὸς μέγιστος πάντων νηῶν
 τῶν ἡμεῖς ἴδμεν· τοῦ ἀρχιτέκτων πρῶτος ἐγένετο Ῥοίκης
 Φίλεω ἐπιχώριος. Τούτων εἵνεκεν μᾶλλον ^m τι περὶ Σα-
 μίων ἐμήκυνα.

61

Magi duo,
 Patizithes
 et Smerdis,
 fratres, in-
 surgunt
 contra
 Cambysem
 a. 523.

Καμβύσῃ δὲ τῷ Κύρου, χρονίζοντι περὶ Αἴγυπτον καὶ
 παραφρονήσαντι, ἐπανιστάται ἄνδρες Μάγοι, δύο ἀδελ-
 φεοί· τῶν τὸν ἕτερον καταλελοίπει τῶν ^a οἰκίαν μελεδω-
 2 νὸν ὁ Καμβύσης. οὗτος δὴ ὢν αἱ ἐπανάστη, μαθὼν τε τὸν
 Σμέρδιος θάνατον, ὡς κρύπτοιο γενόμενος, καὶ ὡς ^b ἐλί-¹⁰
 γοι ἦσαν οἱ ἐπιστάμενοι ^c αὐτὸν Περσέων, οἱ δὲ πολλοὶ
 3 περιεόντά μιν εἰδείσαν. πρὸς ταῦτα βουλευσας τάδε,
 ἐπεχείρησε τοῖσι βασιλεῖοις. Ἦν αἱ ἀδελφεοὶ, τὸν
 εἰπά ^d αἱ συνεπαναστῆναι, οἰκῶς μάλιστα τὸ εἶδος Σμέρ-
 δι τῷ Κύρου, τὸν ὁ Καμβύσης, ἔοντα ἐαυτοῦ ἀδελφεόν,¹⁵
 ἀπέκτεινε· ἦν τε δὴ ὁμοῖος ^e εἶδος τῷ Σμέρδι, καὶ δὴ καὶ
 4 οὐνομα ^f τὰυτό εἶχε ^g Σμέρδιν. τοῦτον τὸν ἄνδρα ἀναγνώ-
 σας ὁ Μάγος ^h Πατιζείθης, ὡς οἱ αὐτὸς πάντα δια-

^a τὸ om. S.V. Eustath.

^b Sic S.V. Eustath. K.P.F. Paris. μεταχτενούμενον edd. vett.

^c Sic S.V. Eustath. διὰ τῶν σ. F.a. edd. vett.

^k τοῦτου τοῦ ὄρ. S.

^l ἐξείργ. S.

^m τι om. S.

61.

^a Sic P.S.F. Paris. cf. 63. et 65. Vulgo οἰκίαν Supra ἀδελφοί

et καταλέλοιπε S. Mox ὅτε δὲ S. et τε om. post μαθόν.

^b Sic S.V. ὧλοι τε alii.

^c αὐτῶν b. Mox εἰδοῖσαν et βασιλεῖσι Ald.

^d οἱ om. V.S. Mox οἰκῶν Ald.

^e εἶδος om. S.

^f τούτου S.V.

^g Sic M.K.P.F. Σμέρδι S.V.a.

c. Σμέρδης Ald.

^h Schol. P. Διονύσιος ὁ Μελίσιος

- 5 πρήξει, ^ι εἶσε ἄγων ^κ ἐς τὸν βασιλῆϊον θρόνον. ποιήσας δὲ
 τοῦτο, κήρυκας ^ι τῇ τε ἄλλῃ διέπεμπε, καὶ δὴ καὶ ἐς
 Αἴγυπτον, ^μ προερέοντα τῷ στρατῷ, ὡς Σμέρδιος τοῦ
 Κύρου ἀκουστέα εἶη ^ν τοῦ λοιποῦ, ἀλλ' οὐ Καμβύσεω.
- 2 Οἱ τε δὴ ὦν ἄλλοι κήρυκες προηγόρευον ταῦτα, καὶ δὴ
 καὶ ὁ ἐπ' Αἴγυπτον ταχθεὶς, εὔρισκε γὰρ Καμβύσεα ²⁵
 καὶ τὸν στρατὸν ἑόντα τῆς Συρίας ἐν ^α Ἀγβατάνοισι,
 προηγόρευε ^β ὅτ' αὖς ἐς μέσον τὰ ἐντεταλμένα ἐκ τοῦ Μά-
 2 γου. ^ο Καμβύσης δὲ ἀκούσας ταῦτα ἐκ τοῦ κήρυκος,
 καὶ ἐλπίσας μιν λέγειν ἀληθεία, αὐτὸς τε ^δ προδεδῶσθαι
 ἐκ Πηξάσπεος, (πεμφθέντα γὰρ αὐτὸν ὡς ἀποκτενεῖν ³⁰
 Σμέρδιν, οὐ ποιῆσαι ταῦτα,) βλέψας ἐς τὸν Πηξάσπεα
 3 ^ο εἶπε· “ Πηξάσπεες, οὕτω μοι ^ε διεπρήξαι τό τοι προσ-
 “ ἔθηκα πῆγμα;” Ὁ δὲ εἶπε· “ ὦ δέσποτα, οὐκ ἔστι
 “ ταῦτα ἀληθεία, ὅπως κοτε σοι Σμέρδις ἀδελφεὸς ^β ὁ
 “ σὸς ἐπανεστῆκε, οὐδὲ ὅπως ^ι τι ἐξ ἐκείνου τοῦ ἀνδρὸς ³⁵
 “ νεῖκός τοι ἔσται ἢ μέγα ἢ σμικρόν· ἐγὼ γὰρ αὐτὸς,
 “ ποιήσας τὰ σύ με ^κ ἐκέλευες, ἔθαψά μιν χερσὶ τῆσι
 4 “ ἐμεωυτοῦ. εἰ μὲν νυν οἱ τεθνεῶτες ἀνεστέαςι, προσ-
 “ δέεός τοι καὶ Ἀστυάγεα τὸν Μῆδον ἐπαναστήσεσθαι·
 “ εἰ δ' ἔστι ὥσπερ πρὸ ταῦ, οὐ μὴ τι ^ι τοι ἔκ γε ἐκείνου ⁴⁰

Caduceator
in Ægyptum a Ma-
gis missus:
Prexaspes
purgat se
Cambysi.

Παυλοῦν ἠνομάζεσθαι τοῦτον λέγει.
 Ex h. l. Κατιζῆθης Zonaras. cf.
 Rutgersii Var. Lect. I. 8. III. 10.

^ι ἦσε F. εἰσάγει pro εἰ. ἄγων S.

^κ Sic V.S.K.P.F. Paris. τὸν
 om. edd. vett.

^λ Sic K.S.P.F. Vulgo διέπεμπε
 τῇ τε ἄλλῃ.

^μ προελθόντες S.

^ν τὸ λοιπὸν S.

62.

^α Sic Wessel. cum Valla et
 Steph. Byz. Ἐκβατάνοισι edd. mss.
 Vid. infra 64. I. 98. Supra τακ-
 τεῖς S. Μοχ προηγόρευε δὲ S.

^β Sic M.S.V.P.K.F. Paris.
 Vulgo στὰς ἐν μέσοις.

^γ ταῦτα ἀκούσας τοῦ κ. absque
 Καμβύσης δὲ S.

^δ προδιδῶσθαι S.V.

^ε Πηξάσπεες, ἔφη S.V.

^ς Sic S.V. Vall. a.c.R. οὔτοι
 μοι F. οὔτι μοι b.d. edd. vett.

^ζ διέπρηξας S.V.

^η ὁ om. P.K.F.

^ι ἔτι ἐξ F. τοι ἐξ Ald. et mox

νεῖκός τι, cum S.

^κ ἐκέλευσας V.S.

^λ τοι om. d.

63
Caducentor
interroga-
tus, verum
faletur.

- 5 “^μ νεώτερον ^ν ἀναβλαστήσει. νῦν ὧν μοι δοκέει, μετα-
“ διώξαντας τὸν κήρυκα, ἐξετάζειν ^ο εἰρωτεύντας παρ’ 21
“ ὅτεν ἤκων προαγορεύει ἡμῖν Σμέρδιος βασιλέος ἀκού-
“ ειν.” Ταῦτα ^α εἰπαντος Πηξάσπεος, ἤρεσε γὰρ Καμ-
βύσης, αὐτίκα ^β μεταδίωντος γενόμενος ὁ κῆρυξ ἦκε. ἀπ’ 45
2 μένον δέ μιν εἶρετο ὁ Πηξάσπης ^ε τάδε. “^γ Ωθραπε,
“ φῆς γὰρ ἦκειν παρὰ Σμέρδιος τοῦ Κύρου ἄγγελος.
3 “ νῦν ὧν, εἶπας τὴν ἀληθείην, ἅπιθι χαίρων. κότερα
“ ^δ αὐτός τοι Σμέρδις φαινόμενος ^ε ἐς ὅψιν ἐνετέλλετο
4 “ ταῦτα, ἡ τῶν τις ἐκείνου ὑπηρετών;” Ὁ δὲ εἶπε· 50
“ Ἐγὼ Σμέρδιν μὲν τὸν Κύρου, ἐξ ὅτου βασιλεὺς Καμ-
“ βύσης ἤλασε ^ε ἐς Αἴγυπτον, ^β οὐκ ὅπως ^ο ὁ δὲ
“ μοι Μάγος, τὸν Καμβύσης ἐπίτροπον τῶν ^β οἰκίαν
“ ἀπέδεξε, οὗτος ταῦτα ἐνετείλατο, φὰς Σμέρδιν τὸν 55
“ Κύρου εἶναι τὸν ταῦτα ^ι ἐπιθέμενον εἶπαι πρὸς ὑμέας.”
5 Ὁ μὲν δὴ σφί ἔλεγε, ^κ οὐδὲν ἐπικατεψευσμένος. Καμ-
βύσης δὲ εἶπε. “ Πηξάσπες, σὺ μὲν, οἶα ἀνὴρ ἀγαθὸς
“ ποιήσας τὸ κελεύόμενον, αἰτίην ἐκπέφυγας· ἐμοὶ δὲ
“ τίς ἂν εἴη ^ι Περσέων ὁ ἐπανεστὼς, ^μ ἐπιβατεύων ταῦτα
6 “ Σμέρδιος ^ν οὐνόματος;” Ὁ δὲ εἶπε. “ Ἐγὼ μοι δο-
“ κέω συνιέναι τὸ γεγονός τοῦτο, ὃ βασιλεῦ. οἱ Μάγοι

^μ Sic V.S. Vall. et forte alii.
νεώτερον κακὸν F.M.c. edd. vett.

^ν Sic V.S. ἀναβλάστη F. Paris.
et vulg. Mox δοκέει om. S. ubi
μεταδιώξας. Reponeret Wessel-
ingius, νῦν ὧν μοι μεταδιώξας τὸν
κήρυκα ἐξετάζειν παρ’ ὅτεν etc. Ἐτά-
ζειν ex h. l. Lex. Seg. p. 96, 28.

^ο ἠρωτεύντας F. et c. seq. ἤρετο
εἰρωτῶντας S. qui mox βασιλέος
pro βασιλῆος. Ald. προαγορεύει.

63.

^α ἀκούσας V.S. Vall.

^β μεταδιώκοντος F.

^γ τοῖσδε d.

^δ Sic S.V.F. et al. αὐτὸς τις c.
edd. vett. αὐτός τις c.

^ε ἐς ὅψιν R.S.V.P.K.F. Paris.
ἐν ὅψει vulgo. Mox ἐξ ὅπου S.

^ε ἐπ’ Αἴγυπτον S.V.

^β Sic M. P.V. K.S. Ald. F.
Paris. οὐκ ὅπως Steph. et edd.
seqq.

^ι Sic K.V.S.F. al. οἰκίαν d.
edd. vett.

^κ εἰπόντα ἐρέειν πρὸς S.

^κ οὐθὲν ἐπικατεψευσάμενος S.V.

^ι ἀνὴρ Περσ. S.

^μ Citat Pollux II. 200.

^ν οὐνόματος F.

- “ εἰσί τοι ^οοἱ ἐπανεστειῶτες, τόν τε ἔλιπες μελεδωνόν τῶν
 “ οἰκίων, Πατιζείθης, καὶ ὁ ^ρτούτου ἀδελφεὸς Σμέρδης.”
- 4 Ἐθαῦτα ἀκούσαντα Καμβύσεια τὸ Σμέρδης οὐνομα, ⁶⁵ Somnium
Cambysis
de Smerdi :
vulnus le-
tale in fe-
more : ora-
culum ex
urbe Buto :
Ecbatana
Syriae.
 ἔτυψε ἡ ^αἀληθείη τῶν τε λόγων καὶ τοῦ ἐνυπνίου· ὅς
 ἔδοκεε ἐν τῷ ὕπνῳ ^βἀπαγγεῖλαι τινά οἱ, ὡς Σμέρδης
^γἰζόμενος εἰς τὸν βασιλῆιον θρόνον ψαύσειε τῇ κεφαλῇ
 1 τοῦ οὐρανοῦ. μαθὼν δὲ ὡς μάτην ἀπολαλεκῶς εἶη τὸν ⁷⁰
 ἀδελφεόν, ἀπέκλαιε Σμέρδιν. ἀποκλαύσας δὲ, καὶ πε-
 ριμεκτῆσας τῇ ἀπάσῃ συμφορῇ, ἀναθρῶσκει ἐπὶ τὸν
 ἵππον, ἐν νόῳ ἔχων τὴν ταχίστην εἰς Σοῦσα στρατεύεσθαι
 3 ἐπὶ τὸν Μάγον. καὶ ^δοἱ ἀναθρῶσκοντι ἐπὶ τὸν ἵππον,
 τοῦ ^εκουλεοῦ τοῦ ξίφεος ὁ ^ςμύκης ἀποπίπτει· γυμνωθὲν ⁷⁵
 4 δὲ τὸ ξίφος παίει τὸν μηρόν. τραυματισθεῖς δὲ κατὰ
 ταῦτο ^ετῇ αὐτὸς πρότερον ^ητὸν τῶν Αἰγυπτίων θεὸν Ἄπιν
 ἐπληξε, ὡς οἱ καιρὴν ἔδοξε τετύφθαι, εἶρετο ὁ Καμβύσης ²²⁹
 5 ὅ τι τῇ ^ιπόλει οὐνομα εἶη. οἱ δὲ εἶπαν ^κὅτι ¹Ἀγβάτανα. ⁸⁰
^μτῷ δὲ ἔτι πρότερον ^πἐκέχρηστο ἐκ Βρυτοῦς πόλιος, ἐν
 6 Ἀγβατάνοισι ^οτελευτήσκειν τὸν βίον. ὁ μὲν δὴ ἐν τοῖσι
 Μηδικοῖσι Ἀγβατάνοισι ἔδοκεε τελευτήσκειν γηραιὸς, ἐν
 τοῖσι οἱ ἦν ^ρπάντα τὰ πρήγματα· τὸ δὲ χρηστήριον
 7 τοῖσι ἐν Συρίῃ Ἀγβατάνοισι ἔλεγε ἄρα. καὶ δὴ ὡς τότε ⁸⁵

^ο οἱ om. S.F.d.

^ρ τούτου om. S.

64.

^α ἀληθείη F.

^β ἀγγεῖλαι V.S.

^γ ἐζόμενος Ald. cf. IV. 165.

II. 113.

^δ οἱ om. F.

^ε κουλεοῦ P.S.F. Citat Eustath.

II. β. p. 290, 2 = 219, 27. Zonaras Annal. IV. p. 127.

^ς μύκης Ald. μέκης b.d.

^ε Sic M.P.K.V.S.F. Paris.

αὐτὸς τῇ vulg.

^η Sic P.K.F. τὸν Αἴγ. V.S.

τῶν Αἴγ. edd.

^ι πόλει F.S.

^κ ὅτι om. S.V. εἶπαν mss. plures pro εἶπον.

¹ Ἀγβάτανα V.S. Vall. Ἀκβά-
 τανα M.P.K.F.a.b.c.d. Ἐκβάτανα
 edd. vett. et in seqq.

^μ τὸ δὲ F.a.S.

^π ἐκέχρηστο S.V. cf. II. 147.

^ο τελευτήσκειν—ἔδοκεε om. S

^ρ τὰ πάντα πρήγ. F.S.

^αἐπειρεόμενος ἐπίπτετο τῆς πόλιος τὸ ὄνομα, ὃ
 συμφορῆς τῆς τε ἐκ τοῦ Μάγου ἐκπεπληγμένος ἰ
 τρώματος, ἐσωφρόνησε· συλλαβὼν δὲ τὸ θεοπ
 εἶπε· “Ἐνθαῦτα Καμβύσεια τὸν Κύρου ἐστὶ πεπ
 “τελευτᾷν.”

65
 Ultima ver-
 ba Camby-
 sis ad ami-
 cos.

Τότε μὲν τοσαῦτα· ἡμέρησι δὲ ὕστερον ^αὥς εἴκι
 ταπεμφάμενος Περσέων τῶν παρόντων τοὺς λογ
 α τους, ἔλεγέ σφι τάδε· “ὦ Πέρσαι, ^βκαταλεί
 “με, τὸ πάντων μάλιστα ^γἐκρυπτον πρηγμάτων
 “ἐς ὑμέας ἐκφῆναι. ἐγὼ γάρ, εἰὼν ἐν Αἰγύπτῳ
 3 “ὄψιν ἐν τῷ ὕπνῳ, τὴν μηδαμᾶ ^δὄφελον ἰδεῖν.
 “δὲ μοι ἀγγελον ἐλθόντα ἐξ οἴκου ἀγγέλλι
 “Σμέρδης ^εἰζόμενος ἐς τὸν βασιλῆϊον θρόνον ^ςψ
 4 “τῇ κεφαλῇ τοῦ οὐρανοῦ. δέισας δὲ μὴ ἀπαίρει
 “ἀρχὴν πρὸς τοῦ ἀδελφεοῦ, ἐποίησα ταχύτερα ἢ
 “τερά· ἐν τῇ γὰρ ἀνθρωπῆϊ φύσει οὐκ ἐπὶ
 “μέλλον γίνεσθαι ἀποτρέπειν· ἐγὼ δὲ ὁ μάταιο
 “ξάσπεα ἀποπέμπω ἐς Σοῦσα ἀποκτενέοντα Σ
 5 “ἐξεργασθέντος δὲ κακοῦ τοσούτου, ἀδεῶς διαί
 “οὔδαμᾶ ἐπιλεξάμενος μὴ κοτέ τις μοι, Σι
 6 “ὑπαραιρημένου, ἄλλος ἐπανασταίῃ ἀνθρώπων.
 “τὸς δὲ τοῦ μέλλοντος ἔσεσθαι ἀμαρτῶν, ^βἀδ
 “κτόνος τε, οὐδὲν δέον, γέγονα, καὶ τῆς βασιλῆϊ
 “ἥσسون ἐστέρημαι. Σμέρδης γὰρ δὴ ἦν ὁ Μάγ

^α ἐπειρόμενος S.V.A.B. ἐπηρεό-
 μενος F. Μοx ὑπὸ τῆς τε σ. τῆς
 ἐκ S.

65.

^α ὥς om. S.V.

^β κατέλαβε S. Photius; Κατα-
 λελάβηκεν: τὸ κατέιληφεν Ἡρόδοτος.

^γ ἐπρησσω S.

^δ ὄφελων c.S.

^ε ἐζόμενος S.

^ς ψαύσει P.K.F.

⁸ Sic P. ut conj. ι

Hoc vel ὑπεξαριρημένου
 8, 3. probat Valcken. ὃ

F.M. vulg. παραιρημένου S

^h ἀδελφοκτόνος S.V. Po.

25. Μοx οὐδὲν ἥσων γέγονα

ι om. ante Μάγος.

- “ μοι ὁ δαίμων προέφαινε ἐν τῇ ὄψει ἐπαναστήσεσθαι. 10
 7 “ Τὸ μὲν δὴ ἔργον ἔξέργασταί μοι, καὶ Σμέρδιν τὸν
 “ Κύρου μηκέτι ὑμῖν ἔοντα λογίζεσθε· οἱ δὲ ὑμῖν Μάγοι
 “ κρατέουσι τῶν βασιληῶν, τὸν τε ἔλιπον ἐπίτροπον τῶν
 8 “ οἰκίων, καὶ ὁ ἐκείνου ἀδελφεὸς Σμέρδης. τὸν μὲν νυν
 “ μάλιστα χρῆν, ἐμεῦ αἰσχροῦ πρὸς τῶν Μάγων πεπον- 15
 “ θότος, τιμωρέειν ἐμοὶ, ὁ οὗτος μὲν ἀνοσίῳ μὶρῳ τετε-
 9 “ λεύτηκε ὑπὸ τῶν ἐωυτοῦ οἰκησιότατων. Τούτου δὲ μη-
 “ κέτι ἔοντος, δεύτερα τῶν λοιπῶν ὑμῖν, ὧ Πέρσαι, γί-
 “ νεται μοι ἀναγκασιότατον ἐντέλλεσθαι, τὰ θέλω μοι 20
 10 “ γενέσθαι, τελευτῶν τὸν βίον. ¹ καὶ δὴ ὑμῖν τάδε ἐπι-
 “ σκήπτω, θεοὺς τοὺς βασιληῖους ² ἐπικαλέων, καὶ
 “ πᾶσιν ὑμῖν, καὶ μάλιστα Ἀχαιμενιδέων τοῖσι παρ-
 “ εῷσι, μὴ ³ περιιδεῖν τὴν ἡγεμονίην αὐτίς ἐς Μήδους
 “ περιελθοῦσαν· ἀλλ’, εἴτε δόλῳ ἔχουσι αὐτὴν κτησά- 25
 “ μενοι, δόλῳ ὁ ἀφαιρεθῆναι ὑπὸ ὑμέων· εἴτε καὶ ⁴ σθένει
 “ τερ ⁵ κατεργασάμενοι, σθένει κατὰ τὸ καρτερὸν ἀνασώ-
 11 “ σασθαι. καὶ ταῦτα μὲν ποιεῦσι ὑμῖν γῆ τε καρπὸν 230
 “ ἐκφέροι, καὶ γυναῖκές τε καὶ ⁶ ποίμνια τίκτοιεν, εἴησι
 “ ἐς τὸν ἅπαντα χρόνον ἐλευθέροισι· ⁷ μὴ ἀνασώσασθαι 30
 “ δὲ τὴν ἀρχὴν, μὴδ’ ἐπιχειρήσασι ἀνασώζειν, τὰ ἐναντία
 “ τούτοις ⁸ ἀρέομαι ὑμῖν γενέσθαι· καὶ πρὸς ἔτι τού-
 “ τοις, τὸ τέλος Περσέων ἐκάστω ἐπιγενέσθαι οἷον ἐμοὶ

¹ Sic M. P. K. V. S. ἔργασται
Ald. A. B. Mox μήκετι ὄντα ὑμῖν S.

² οὗτος—οἰκειοτάτων citat Priscian. XVIII. p. 1206. οἰκειοτάτων S.

³ καὶ νῦν καὶ ὑμῖν F.

⁴ ἐπικαλέω F.

⁵ περιιδεῖν S.

⁶ Sic V. S. cf. I. 69. III. 126.
ἀφαιρεθῆναι P. K. F. ὑπαιρεθῆναι
vulgo.

⁷ σθένει τερ M. K. P. V. S. σθένει
τῷ vulgo.

⁸ κατεργασμένοι Steph. marg.
Mox ἐκφέρει S.

⁹ Sic Ald. R. V. F. duo Paris.
ποιμναί M. P. K. καὶ ποίμνια om. S.

¹⁰ μὴ ἀνασώσασθαι δὲ τὴν V. S.
μὴδ’ ἀνασώσασθαι ἀρ. F. Paris.

ed. vett. Mox ἐπιχειρήσασι Ald.
¹¹ ἀρέομαι—τούτοις om. S. ἀρέ-
ομαι F.

Persarum
luctus :
Cambyses
post reg-
num vii
annorum
et v mensi-
um obit a.
523 extre-
mo : Smer-
din Cyri F.
occisum
nec Persae
credunt, et
Prexaspes
negat.

12 “ ἐπιγέγονε.” Ὡς ἔπας ταῦτα ὁ Καμβύσης,
66 ἀπέκλαιε πᾶσαν τὴν ἑαυτοῦ πρῆξιν. Πέρσαι δ’ ὡς τὸν 35
βασιλέα εἶδον ἀνακλαύσαντα, πάντες τὰ τε ἐσθλὰ
ἐχόμενα εἶχον, ταῦτα ἁ κατηρεῖκοντο, καὶ οἰμωγῇ ἀφθόνη
2 ὁ διεχρέωντο. μετὰ δὲ ταῦτα, ὡς ἐσφακέλισέ τε τὸ ὀστέ-
ον, καὶ ὁ μὲν τὰ τάχιστα ἐσάπη, ὁ ἀπηνείκει Καμβύσεα
τὸν Κύρου, βασιλεύσαντα μὲν τὰ πάντα ἑπτὰ ἔτεα καὶ 4
ἄ μῆνας πέντε, ἅ παιδα δὲ τὸ παράπαν εὐντα ἔρσηνος καὶ
3 θήλεος γόνου. Περσέων δὲ τοῖσι παρεούσι ἀπιστὴ πολλὰ
ὑπεκέχυτο, τοὺς Μάγους ἔχειν τὰ πρήγματα· ἀλλ’ ἡπι-
στέατο ἐπὶ διαβολῇ εἰπεῖν Καμβύσεα, τὰ εἶπε περὶ τοῦ
Σμέρδιος θανάτου, ἵνα οἱ ἐκπολεμωθῇ πᾶν τὸ Περσικόν.
4 οὗτοι μὲν νυν ἡπιστέατο Σμέρδιν τὸν Κύρου βασιλέα
ἄνεστέατα· δεινῶς γὰρ καὶ ὁ Πηξάσπης ἔζαρνος ἦν
ἡ μὲν ἀποκτεῖναι Σμέρδιν· οὐ γὰρ ἦν οἱ ἀσφαλές,
Καμβύσεω τετελευτηκότος, φάναι τὸν Κύρου υἱὸν ἀπολω- 50
λέκεναι αὐτοχειρίῃ.

Magus reg-
nat vii men-
ses : ejus
liberalitas
in subiectos.

67 † Ὁ μὲν δὲ Μάγος, τελευτήσαντος Καμβύσεω, ἀδελφῶς 231
ἐβασίλευσε, ἐπιβατεύων τοῦ ὁμωνύμου Σμέρδιος τοῦ Κύ-
ρου, μῆνας ἑπτὰ τοὺς ἐπιλοίπους ὁ Καμβύσης ἐς τὰ ὀκτὼ
2 ἔτεα τῆς πληρώσιος. ἐν τοῖσι ἀπεδέξατο ἐς τοὺς ὑπὲρ 55
κόους πάντας εὐεργεσίας μεγάλας, ὥστε ἀποθανόντος
αὐτοῦ πόθον ἔχειν πάντας τοὺς ἐν τῇ Ἀσίῃ, παρέξ αὐτῶν

ἅτα S.

66.

ἅ Sic S.V. κατήρικόν τε M.F.
κατήρικόν τε P. κατήρικόν τε vulg.

ἅ διεχρέοντο a.c. Mox τε om. S.

ἅ ἀπηνείκει F. Ald. Tum τὸν

Κύρου Καμβύσεα S.

ἅ πέντε μῆνας F.S.

ἅ ἐπιστέατο S.

ἅ ἐπεστέατα Reiz. et Schæfer. e
conj. Valckenærii.

ἅ om. S.

ἅ Sic M.F.a.b.d. al. edd. vett.
vid. Koen. Gregor. Dial. Ion.
62. μή μιν S.V. Wessel. Mox
οἱ ἦν S. Infra ἀπολωλέναι Ald.

67.

ἅ Sic F. Vulgo ὁ δὲ δὴ. Mox
ἐβασίλευεν S.

ἅ Καμβύσεω S. quimox ἐν αἰῶνι,
et ἂν ἦρχε.

3 Περσέων. διαπέμφας γὰρ ὁ Μάγος ἐς πᾶν ἔθνος τῶν ἤρχε, προεῖπε ὁ ἀτελήτην εἶναι στρατηγὴς καὶ φόρου ἐπ' ἕτεα τρία. προεῖπε μὲν δὴ ταῦτα αὐτίκα ⁴ ἐνιστάμενος ⁶⁰

8 ἐς τὴν ἀρχήν. Ὀγδῶ δὲ μηνὶ ἐγένετο ^aκατάδηλος τρόπῳ τοιῷδε. Ὀτάνης ἦν Φαρνάσπεω μὲν παῖς, γένει ² δὲ καὶ χρήμασι ^b ὁμοῖος ^c τῷ πρώτῳ Περσέων. ^d οὗτος ὁ Ὀτάνης πρῶτος ^e ὑπόπτευσεν τὸν Μάγον, ὡς οὐκ εἶη ⁶⁵ ὁ Κύρου Σμέρδις, ἀλλ' ὅσπερ ἦν ^f τῇδε ^g συμβαλλεόμενος, ὅτι τε οὐκ ἐξεφοῖτα ἐκ τῆς ἀκροπόλιος, καὶ ὅτι οὐκ ἐκάλεε ἐς ὅψιν ἐωυτῷ οὐδένα τῶν λογίμων Περσέων. ³ ὑποπτεύσας δὲ μιν, ἐποίεε τάδε. ^h Ἔσχε αὐτοῦ ὁ Καμβύσης θυγατέρα, τῇ οὐνομα ἦν ⁱ Φαιδίμη ^k τὴν αὐτὴν ^l δὴ τοιαύτην εἶχε τότε ὁ Μάγος, καὶ ^m ταύτῃ τε συνοίκει, καὶ ⁿ τῇσι ἄλλῃσι πάσῃσι τῇσι τοῦ Καμβύσεω γυναιξί. πέμπων δὲ ὧν ὁ Ὀτάνης ^o παρὰ ταύτην τὴν θυγατέρα, ἐπυνθάνετο παρ' ὅτεω ἀνθρώπων κοιμῶτο, εἴτε μετὰ Σμέρδιος ⁷⁵ τοῦ Κύρου, εἴτε μετὰ ἄλλου τευ. ἡ δὲ οἱ ἀντέπεμπε, φαμένη οὐ γινώσκειν· οὔτε γὰρ τὸν Κύρου Σμέρδιν ^p ἰδέσθαι οὐδαμᾶ, οὔτε ὅστις εἶη ὁ συνοικεῖν αὐτῇ εἰδέναι. ⁶ ἐπεμπε δεύτερα ^q ὁ Ὀτάνης, λέγων· “Εἰ μὴ αὐτὴ ⁸⁰ “ Σμέρδιν τὸν Κύρου ^r γινώσκεις, σὺ δὲ παρὰ Ἀτόσσης ⁸⁰

^c ἀτελήτην—στρατηγὴς S.V. ἀτελήτην F.a.

^d Sic V.S. cf. II. 147. VI. 59. ἀνιστάμενος F.a.d. et vulgo. 68.

^a κατάδηλα R. κατάδηλος ὅς ἦν V.S. Vall. ἐγένετο κατάδηλος ὅς ἦν Schæfer.

^b Sic Reiz. ὁμοῖος S. ὁμοῖος vulgo.

^c τῷ om. c.

^d Sic M.K.P.V.F. Paris. οὗτος ὧν ὁ al. οὗτος Ὀτάνης S.

^e Sic S.V. P. ὑπόπτευσεν F.edd. vett.

^f ὅπερ S.

^g συμβαλλόμενος S.V.P. συμβαλλόμενος F.

^h ἔσχε δὲ F.

ⁱ Sic b.d. τῇ—Φαιδίμη (sic)

S. in marg. Φαιδίμη vulgo.

^k δὴ ταύτην εἶχε τότε om. S.

^l Sic M.P. τε om. F.S. et al.

Mox δὲ ὧν Ὀτάνης S.

^m Sic S.V. παρ' αὐτὴν F. edd. παρ' αὐτὸν M.P.K.

ⁿ εἰδέναι S.

^o ὁ om. S.

^p οὐ γινώσκεις S. Wessel. con-ferens VI. 87.

also ἀμει-
used with,

Otanes
Perna Magi
fraudem
suspiciatus,
quomodu-
eam Phæ-
dymæ fi-
lie opera,
unius regi-
arum ux-
orum, de-
tlexerit.

- “ πύβου ὅτεω ^ατούτω συνοικέει αὐτή τε ἐκείνη, καὶ σύ.
 “ πάντως γὰρ δὴ καὶ τόν γε ἐωυτῆς ἀδελφεὸν γινώσκει.”
 Ἰ Ἀντιπέμπει πρὸς ταῦτα ἡ θυγάτηρ· “ Οὔτε Ἀτόσση
 “ δύναμαι ἐς λόγους ἐλθεῖν, οὔτε ἄλλην οὐδεμίαν ἰδέσ-
 “ θαι τῶν ἱσχυκατημένων γυναικῶν· ἐπεὶ τε γὰρ τά-
 “ χιστα οὗτος ἄνθρωπος, ὅστις κατέ ἐστι, παρέλαβε
 “ τὴν βασιληίην, διέσπειρε ἡμέας, ἄλλην ἄλλη τάξας.”
 69 Ἀκούοντι δὲ ταῦτα τῷ Ὀτάνῃ, μᾶλλον κατεφάινετο τὸ
 πρῆγμα. τρίτην δὲ ἀγγελίην ἐσπέμπει παρ’ αὐτὴν, λέ-
 2 γουσιν αὐτὰ· “ ὦ θυγάτερ, δεῖ σε, γεγυῖαν εὖ, κί-
 “ δνον ἀναλαβεῖσθαι τὸν ἂν ὁ πατὴρ ὑποδύειν ^βκελεύει.
 “ εἰ γὰρ δὴ μὴ ἐστὶ ὁ Κύρου Σμέρδης, ἀλλὰ ^δτὸν κα- 231
 “ ταδοκέω ἐγὼ, οὔτοι μιν, σοὶ τε συγκαοιμώμενον καὶ 95
 “ τὸ Περσέων κράτος ἔχοντα, δεῖ χαίροντα ἀπαλλάσ-
 3 “ σειν, ἀλλὰ δοῦναι δίκην. νῦν ἂν ποιήσῃς τάδε· ἐπεὶ
 “ σοὶ συνεύδῃ, καὶ μάθῃς αὐτὸν κατυπνωμένον, ἄφασ-
 4 “ σον αὐτοῦ τὰ ὤτα. καὶ ἣν μὲν φαίνεται ἔχων ὤτα,
 “ νόμιζε σεαυτὴν Σμέρδι τῷ Κύρου συνοικέειν· ἣν δὲ μὴ
 5 “ ἔχων, σὺ δὲ τῷ μάγῳ Σμέρδι.” Ἀντιπέμπει πρὸς
 ταῦτα ἡ ^εΦαιδίμη, φασμένη “ ^βκινδυνεύσειν μεγάλως, ἣν
 “ ^ιποιῇ ταῦτα. ^κἣν γὰρ δὴ μὴ τυγχάνῃ τὰ ὤτα ἔχων, ^ιἐπί-

^α ταύτῃ om. S.V. Mox ἐκείνη om. c.

^γ συκαθῆμ. F. Supra οὐδεμίαν S. cum vulg.

^δ Sic P.S.V. Ald. F.a.c. ἄν-θρωπος B.K. ἄνθρωπος vulgo.

^ε ἴσται F.

69.

^α ὑποδουκνείν F.a.

^β κελεύει M.P.K.F. Paris. κε-λεύει S. Vulgo κελεύει.

^γ Sic diserte S. ut Schweighæuserus, sequutus Schæferum. mss. plerique ἦν γὰρ, probante Hermanno Diss. de part. ἀν I. 9.

Mox δὴ om. edd. vett. sed ha-
 bent K.M.S.V.R.P.F. Paris.

^δ Sic S.V.M.K.P.F. Paris. τὸν
 ἀν κατ. vulgo.

^ε οὗ τι Werferus.

^ι ἄφασον libri omnes. ἄφασον
 Wesseling. Suidas; Ἀφάσων,
 ψηλαφῶν, Ἡρόδοτος.

^κ ἡ Φαιδίμη S. Φαιδίμη vulgo.

^λ κινδυνεύειν S.V.

^ι ποιήσῃ c.

^κ εἰ—τυγχάνει S.V.P. ἔχων in
 S. ante τυγχάνει.

^λ Sic P.K.F.a.c. ἐπιλαμπεύει B.
 d.S. Suid. Zonaras, et vulgo.

“ λαμπρος δὲ ἠ ἀφάσσουσα ἔσται, εὖ εἶδέναι ὡς αἰ-
 6 “ στάσει μιν. ὅμως μέντοι ποιήσιν ταῦτα.” ἡ μὲν δὴ 5
 ὑπεδέξατο ἡ ταῦτα τῷ πατρὶ ὁ κατεργάσασθαι. τοῦ δὲ
 Μάγου τούτου τοῦ Σμέρδιος Κύρος ὁ Καμβύσεω ἄρχων
 7 τὰ ὅσα ἠ ἀπέτεμε ἐπ’ αἰτίῃ δὴ τινι οὐ σμικρῇ. Ἡ ὧν
 δὴ ἠ Φαιδίμη αὕτη, ἡ τοῦ Ὀτάνεω θυγάτηρ, πάντα ἐπι- 10
 τελέουσα τὰ ὑπεδέξατο τῷ πατρὶ, ἐπεὶ τε ἡ αὐτῆς μέρος
 ἐγένετο τῆς ἠ ἀπίξιος παρὰ τὸν Μάγον, ἐν περιτροπῇ γὰρ
 δὴ ἡ αἱ γυναῖκες ἠ φοιτεύουσι τοῖσι Πέρσησι, ἐλθοῦσα παρ’
 8 αὐτὸν ἠ ἤδε. ὑπνωμένου δὲ καρτερῶς τοῦ Μάγου, ἠ ἔφασ-
 σε τὰ ὅσα. μαθαῦσα δὲ οὐ χαλεπῶς, ἀλλ’ εὐπετέως, 15
 9 ὅκ ἔχοντα τὸν ἄνδρα ὅσα, ὡς ἡμέρη τάχιστα ἐγεγόνεε,
 πέμψασα ἐσήμνηε τῷ πατρὶ τὰ γενόμενα.
 70 Ὁ δὲ Ὀτάνης παραλαβὼν ἠ Ἀσπαθίνην καὶ ἠ Γω-
 βρήν, Περσέων ὁ τε πρώτους ἐόντας καὶ ἑαυτῶ ἐπιτηδεω-
 τάτους ἐς πίστιν, ἀπηγγέσατο πᾶν τὸ πρῆγμα· οἱ δὲ 20
 2 καὶ αὐτοὶ ἄρα ἠ ὑπόπτευν οὕτω τοῦτο ἔχειν. ἀνενείκαν-
 τος δὲ τοῦ Ὀτάνεω τοὺς λόγους, ἐδέξαντο· καὶ ἐδοξέ-
 σφι, ἕκαστον ἄνδρα Περσέων προσεταιρίσασθαι τοῦτον,
 3 τῷ πιστεύει μάλιστα. Ὀτάνης μὲν νυν εἰσάγεται 8 Ἰν-

Septem Persæ conspirant adversus Magum.

ἠ ἀφάσσουσα M.S.P.K. ἀφά-
 σουσα F. Ald.

ἠ ταῦτο S.V.

ὁ κατεργάσασθαι M.P.K.F. κατ-
 εργάσασθαι V.S. Ald. A. Mox
 τῷ post ταύτου om. S.

ἠ ὑπέτεμε F.

ἠ Φαιδίμη M.S.P. Φαιδίμη al.

ἠ Sic K.P.F.a. αὐτῇ S. edd.
 vett.

ἠ ἀπίξιος V.S.

ἠ Sic V.S.M.P.K.F. αἰ om. a.
 et al.

ἠ φοιτεύουσι F. φοιτῶσι S.

ἠ ἦ δὲ F.

ἠ Sic S. Paris. ἔφασε F. et

vulgo.

ἠ ὡς οὐκ ἔ. S.

70.

ἠ Ἀσπαθίνην S.V. et mox.

ἠ Γοβρήν F.a.

ἠ τοὺς πρώτους S. qui mox ἐπι-
 τηδειωτάτους et ἀπηγγέσαντο.

ἠ Sic S.V. Al. ὑπόπτευν.

ἠ Sic Ald. S.V.A.B.F. Ὀτάνης
 M.P.

ἠ Sic V.S. ὅτε π. Ald. a.c.d.
 οὕτω πιστεύειν F.

ἠ Ἰσταφρένα S.V. Vall. Pro
 εἰσάγεται Valckenærius substi-
 tuit ἐπάγεται e Zonara Ann. IV.
 p. 128. B. Nihil opus mutatione.

ταφέρνεα· ^hΓωβρύης δὲ, ἸΜεγάβυζον· Ἀσπαθίης δὲ, ²³
⁴Ἰδάρνεα. γεγονότων δὲ τούτων ἐξ, παραγίνεται ἐς τὰ
 Σῦσα Δαρεῖος ὁ ^kἸοτάσπεος, ἐκ Περσέων ἦκον· τούτων
⁵γὰρ δὴ ἦν ^lοἱ ὁ πατὴρ ὕπαρχος. ἐπεὶ ὦν ^mοὗτος ἀπί-
 κητο, τοῖσι ἐξ τῶν Περσέων ἔδοξε καὶ Δαρεῖον ⁿπροσεται-
⁷¹ρίσασθαι. Συνελθόντες δὲ οὗτοι, ὄντες ἐπτά, ἐδίδουσι
^aσφισι ^bπίστις καὶ λόγους. ἐπεὶ τε ^cδὲ ἐς Δαρεῖον ἀπί-
²κητο γνώμην ἀποφαίνεσθαι, ἔλεγέ ^dσφι τάδε· “ Ἐγὼ
 “ ταῦτα ἔδωκεον ^eμὲν αὐτὸς μῶνος ἐπίστασθαι, ὅτι τε
 “ ὁ Μάγος εἴη ὁ βασιλεύων, καὶ Σμέρδης ὁ Κύρου τετε-
 “ λεύτηκε· καὶ αὐτοῦ τούτου εἵνεκεν ἦκω σπουδῇ, ὥς ³⁵
³“ συστήσω ἐπὶ τῷ Μάγῳ θάνατον. ἐπεὶ τε δὲ συνήει-
 “ κε ὥστε καὶ ὑμεῖς εἰδέναι καὶ μὴ μῶνον ἐμὲ, ποιεῖν
 “ αὐτίκα μοι δοκέει, καὶ μὴ ^eὑπερβάλλεσθαι· οὐ γὰρ
⁴“ ἄμεινον.” Εἶπε πρὸς ταῦτα ὁ Ὀτάνης· “ ὦ παῖ ⁴⁰
 “ Ἰοτάσπεος, εἰς τε πατὸς ἀγαθῶν, καὶ ἐκφαίνειν εἰ-
⁵“ κας σεωυτὸν ὄντα ^hτοῦ πατὸς οὐδὲν ἦσσω. τὴν μέντοι
 “ ἐπιχείρησιν ⁱταύτην μὴ οὕτω συντάχυνε ἀβούλως, ἀλλ’
 “ ἐπὶ τὸ σωφρονέστερον αὐτὴν λάμβανε· δεῖ γὰρ πλεῖ-
⁶“ νας γενομένους, οὕτω ἐπιχειρεῖν.” Λέγει πρὸς ταῦτα ⁴⁵
 Δαρεῖος· “ Ἄνδρες οἱ παρέοντες, τρόπῳ τῷ εἰρημένῳ ἐξ

^h Sic M.P.K. Γωβρύης δὲ F. ὁ
 δὲ Γωβρύης S. Ald. et al.

ⁱ Μεγαβάζον b.

^k Ἰοτάσπεος S. et c. seq.

^l οἱ om. c.

^m Sic S.V.F.a. Vulgo αὐτὸς
 ἀπ.

ⁿ Hic desinit R.

71.

^a σφισι M.P.F. σφι edd. vett.
 cum S.

^b λόγους καὶ πίστις S.V.

^c δὲ om. V. ἀπῆκετο ἐς Δαρεῖον
 S.

^d σφισι V.S.

^e Sic M.S.P.K.V.F. μὲν om.
 a.c. edd.

^f Sic Ald. V.S. Paris. αὐτῷ
 του M.K.F.

^g ὑπερβάλλεσθαι V. ὑπερβαλέ-
 θαι F.S. et vulgo. Mox ὁ ante
 Ὀτάνης om. S. Mox Ἰοτάσπεος
 S.

^h Sic S.V.M.P.K.F. Paris. τοῦ
 om. al. Supra ἦκας S. pro ἔεικας,
 et ὅτα pro ὄντα.

ⁱ ταύτην om. V.S.

- “¹ Ὅτάνεω ¹ εἰ χρήσεσθε, ἐπίστασθε ὅτι ἀπολέεσθε κά-
 “ κιστα. ἐξοίσει γάρ τις πρὸς τὸν Μάγον, ἰδίη περιβαλ-
 7 “ λόμενος ² ἐαυτῷ κέρδεα. μάλιστα μὲν νυν ³ ὠφείλετε
 “ ἐπ’ ὑμέων αὐτῶν ⁴ βαλόμενοι ποιεῖν ταῦτα· ἐπεὶ τε δὲ ⁵⁰
 “ ὑμῖν ἀναφέρειν ἐς πλεῦνας ἐδόκεε, καὶ ἐμοὶ ⁶ ὑπερθέσ-
 “ θε, ἢ ποιέωμεν σήμερον, ἢ ἴστε, ὑμῖν ὅτι ⁷ ἦν ὑπερπέση
 “ ἡ νῦν ἡμέρη, ὥς οὐκ ἄλλος φθὰς ἐμεῦ κατήγορος ἔσται,
 “ ἀλλὰ σφέας ⁸ αὐτὸς ἐγὼ κατερῶ πρὸς τὸν Μάγον.” 55
 12 Λέγει πρὸς ταῦτα Ὅτάνης, ἐπειδὴ ὥρα σπερχόμενον Δα-
 ρεῖον· “⁹ Ἐπεὶ τε ἡμέας συνταχύνειν ἀναγκάζεις, καὶ
 “ ὑπερβάλλεσθαι οὐκ ἔας, ἴθι ¹⁰ ἐξηγέο αὐτὸς ὅτεω τρόπῳ
 “ πᾶριμεν ἐς τὰ βασιλῆϊα, καὶ ἐπιχειρήσομεν αὐτοῖσι.
 2 “ φυλακὰς γὰρ δὴ διεστρώσας ¹¹ οἰδὰς κου καὶ αὐτὸς, εἰ βό
 “ μὴ ἰδῶν, ἀλλ’ ¹² ἀκούσας· ἀς τέω τρόπῳ ¹³ περήσομεν;”
 3 Ἀμείβεται Δαρεῖος τοῖσδε· “ Ὅτάνη, ¹⁴ ἡ πολλὰ ἔστι τὰ
 “ λόγῳ μὲν οὐκ οἶά τε δηλῶσαι, ἔργῳ δέ· ἄλλα δ’ ἔστι
 “ τὰ λόγῳ μὲν οἶά τε, ἔργον δὲ οὐδὲν ἀπ’ αὐτῶν ¹⁵ λαμβ- 65

¹ Sic a. Vulgo Ὅτάνεος cum S.

¹ εἰ χρήσεσθε om. S.

² ἐαυτοῦ S.V.

³ Sic V.F.a. Vulgo ὠφείλετε cum S.

⁴ Sic V.M.P.K. Paris. βαλλόμενοι F.S. βουλλόμενοι edd.

⁵ ὑπεράρρεσθε Steph. marg. Mox ποιέομεν S.

⁶ ἦν περ πέση S. probante Wesselingio. ἦν περιπέση V.

⁷ αὐτὸς S.V.P.K.F.a.c. αὐτοῦς M.b. Ald. σφέα pro σφέας S.

Ib. Donec locus inveniatur, ubi κατεπειν τινά legatur pro κατεπειν τινός, cod. S. scripturam amplector, σφέα. ΜΑΤΤΗΙΣ. Totus orationis connexus postulat σφέα ea, nempe omnia illa, quae agitarant, consilia. Quo autem modo explicari possit lectio σφέας, equidem non habeo per-

spectum. Nam qui intelligendi sunt per σφέας eos? Pronomen vero illud σφέα saepius apud Herodotum occurrit ea significatione qua alias αὐτὰ vel ἐκεῖνα. Vid. I. 89. 112. III. 111. 135. IV. 25. 33. V. 83. 85. 92. (7) 95. STEGER.

72.

⁸ ἐπεὶ τε δὲ F. Supra δ’ Ὅτάνης S.

⁹ ἐξηγέω S. Ald. cf. I. 90.

¹⁰ οἰδὰς κου F.b. κου om. c. Supra διεστρώσας S.

¹¹ ἀκούων S.V.

¹² περήσομεν Ald. S.V.F. ex em. quod vide ne sit Ionice i.q. περήσομεν, sicut πεύρατα i.q. πέρατα. SCHWEIGH.

¹³ ἡ om. V.S.

¹⁴ λαμβρόν F. Mox κατεστρώσας S. Mox μὲν om. S.

- 4“ πρὸν γίνεται. ὑμεῖς δὲ ἴστε φυλακὰς τὰς κατεσπι-
 “ σας εἰούσας οὐδὲν χαλεπὰς παρελθεῖν. ταῦτο μὲν γ
 “ ἡμέων εἰόντων ^h τοίων, οὐδεὶς ὅστις οὐ παρήσει· τὰ
 “ κου καταιδέομενος ἡμέας, τὰ δὲ κου καὶ δειμαίνει
 5“ τοῦτο δὲ, ἔχω αὐτὸς σκῆψιν εὐπρεπεστάτην, τῇ ⁱ πᾶ-
 “ μεν φὰς ἄρτι τε ἤκειν ἐκ Περσέων, καὶ βούλεσθαι
 6“ ἔπος παρὰ τοῦ πατρὸς σημῆναι τῷ βασιλεῖ. ^k ἔ-
 “ γάρ τι δεῖ ψεύδος λέγεσθαι, λεγέσθω. ταῦ γὰρ αὖτ
 “ γλιχόμεθα, οἱ τε ψευδόμενοι, καὶ αἱ τῇ ἀληθείᾳ δι-
 7“ χρεώμενοι. αἱ ^l μὲν γε ψεύδονται τότε, ἑπεῖαν τι μᾶ-
 “ λωσι ^m τοῖσι ψεύδεσι πείσαντες κερδήσεσθαι· αἱ
 “ ἀληθίζονται, ⁿ ἵνα τι τῇ ἀληθείᾳ ἐπισπάσωνται κέρδε-
 8“ ο· καὶ τι μᾶλλον σφισι ^p ἐπιτράπηται. οὕτω ^q οὐ ταῦ-
 “ ἀσκέοντες, ^r τῶν τοῦ περιεχόμεθα. εἰ δὲ μηδὲν κερδήσει
 “ θαι μέλλοιεν, ὁμοίως ἂν ὅ τε ἀληθίζόμενος, ψευδ-
 9“ εῖη, καὶ ὁ ψευδόμενος, ἀληθής. ὅς ἂν μὲν νυν τῶν π-
 “ λουρῶν ἐκὼν ^s παρή, αὐτῷ οἱ ἄμεινον ἐς χρόνον ἔστα
 “ ὅς δ' ἂν ἀντιβαίνειν πειρᾶται, ^t διαδεικνύσθω ἐνθαῦτ
 “ εὖν πολέμιος· καὶ ἔπειτα ὡσάμενοι ἔσω, ἔργου ^u ἔχ-
 73 “ μεθα.” ^a Λέγει Γωβρύης μετὰ ταῦτα· “ Ἄνδρες φ

^h Sic F.a.c. et al. τοιῶνδε S.V. probante Wessel. et conferente VIII. 62. Alterum hoc e gl. natum suspicatur Schweigh. Supra ὑμέων pro ἡμέων S.

ⁱ παρέμμι S. Mox φὰς γάρ τε ἤκειν S.V.

^k Citat Stobæus 12, 23. ubi δεῖ καὶ ψεύδος. vulg. habet Eustath. p. 188 = 143, 1. et 628, 8 = 482, 47.

^l μὲν γάρ conj. Schweighæuser. γε om. S.

^m τοῖσι om. M. τοῖς S.

ⁿ Sic S. τι om. P.K.F. τι, ἵνα

τῇ vulgo. ἀληθείᾳ S. et supra.

^o Sic M.P.K.F. καὶ τις S.a. al. Mox σφιν pro σφισι S. Schæfer.

^p τράπηται P.K.F. a.b.c.

^q Sic S.V. Vall. ὅν ταῦτα F. P. ὅν ταῦτα F. et edd.

^r Sic M.K.P.S.V.F. Pari τῶντῳ al.

^s Sic V.S. Schæfer. Vulg παρή.

^t Sic V.S. Schæfer. δεκνύσθω ^a ^u ἐχόμεθα S.

73.

^a λέγει om. S.

“λοι, ἡμῖν κοτε κάλλιον ^bπαρέξει ἀνασώσασθαι τὴν ἀρ-
 “χὴν, ἢ, εἰ γε μὴ οἰοί τε ἐσόμεθα αὐτὴν ^cἀναλαβείν,
 “ἀποθανείν; ^dὅτε γε ἀρχόμεθα μὲν, ἔοντες Πέρσαι, ὑπὸ 90
 “Μήδου ἀνδρὸς Μάγου, καὶ τούτου ὅτα ^eοὐκ ἔχοντος.
² “ὅσοι τε ὑμέων Καμβύσῃ νοσέοντι παρεγένοντο, πάντως
 “κου μέμνησθε τὰ ἐπέσκηψε Πέρσῃσι τελευτῶν τὸν βίον,
 “μὴ πειρωμένοισι ἀνακτᾶσθαι τὴν ἀρχήν· τὰ τότε οὐκ
 “ἐνεδεκόμεθα, ἀλλ’ ἐπὶ διαβολῇ ἐδοκέομεν εἰπεῖν Καμ- 95
³ “βύσεια. Νῦν ὧν τίθεμαι ψῆφον πείθεσθαι Δαρείῳ,
 “καὶ μὴ διαλύεσθαι ἐκ τοῦ ^fσυλλόγου ἀλλ’ ^gίοντας ἐπὶ
 “τὸν Μάγον ἰθείως.” Ταῦτα εἶπε Γωβρύης· καὶ πάντες
^hταῦτα αἶνεον.

Ἐν ᾧ δὲ οὗτοι ταῦτα ἐβουλευόντο, ἐγένετο κατὰ συν-
 τυχήν τάδε. Τοῖσι Μάγοις ἐδοξε βουλευομένοις Πη-
 ξάσπεα φίλον προσθέσθαι, ὅτι τε ἐπεπόνθεε πρὸς Καμ- 2
 βύσει ἀνάσσια, ὅς οἱ τὸν παῖδα τοξεύσας ἀπολωλέκεε·
 καὶ ^aδιότι μῦθος ἠπίστατο τὸν Σμέρδιος τοῦ Κύρου θά- 5
 νατον, αὐτοχειρίῃ μιν ἀπολέσας· πρὸς δ’ ἔτι, ἔοντα ἐν
² ^bαἷνῃ μεγίστῃ τὸν Πηξάσπεα ἐν Πέρσῃσι. τούτων δὲ μιν
 εἶνεκεν καλέσαντες φίλον προσεκτέωντο, ^cπίστι τε λαβόν-
 τες καὶ ὀρκίοις, ^dἣ μὲν ἔχειν παρ’ ἐαυτῶ, μηδ’ ^eἐξοίσειν

Quid Pre-
 235
 xaspes Ma-
 gis postu-
 lantibus re-
 ceperit.

^b Sic M.P.K.S. Vall. F. Paris. Vulgo παρέξει.

^c ἀναλαβείν et ἀποθανείν S.V. Vulgo ἀναλαβεῖν et ἀποθανεῖν.

^d Sic S. cf. Valckenær. ad Eurip. Phoen. p. 209. ὅτε γὰρ F.b. et vulgo. Mox μάγου τε καὶ S.

^e μὴ ἔχοντος d. Mox παρεγένοντο νοσέοντι S. Infra πειρωμένοις S.

^f συλλόγου ἀλλ’ ἰόντας ἐπὶ τὸν S. V. Vall. probante Wesselingio.

“Eo etiam probabilior hæc scriptura, quo minus com-
 “mode ἄλλοι hic ponatur, ubi
 “ἄλλοι aut ἄλλῃ requirebatur.”

VOL. I.

SCHWEIGH. Vulgo legunt ἐκ τοῦ συλλόγου τοῦδε ἄλλοι ἰόντας ἢ ἐπὶ τὸν M.

^g Sic S.V. Vall. ταύτῃ a. edd. ταύτῃ ἔναιον F.

74.

^a ἔτι S.V.

^b αὐτῇ S. Vall. Mox προσεκ-
 τέωντο S.

^c Sic, aut πίστει Ald. V.S.A.B. πίστις M.P.K.F.

^d Sic F.a.d. Schæfer. cf. Gregor. Dial. Ion. 62. ἦν μὲν K. ἣ μὴν vulgo cum S.

c c

ἢ μηδὲν ἀνθρώπων τὴν ἀπὸ σφείων ἀπάτην ἐς Πέρ-
 3 γουῖαν ὑποσχόμενοι τὰ πάντα οἱ ἑμυρία δώσει
 δεκομένου δὲ τοῦ ἠ Πηξάσπεος ποιήσιν ταῦτα,
 πείσαν μιν οἱ Μάγοι, δεύτερα προσέφερον, αὐτοὶ
 μενοὶ Πέρσας πάντας ἰσχυκαλέειν ἑκπὸ τὸ β
 τεῖχος, κείνον δ' ἐκέλευον ἀναβάντα ἐπὶ πύργον
 σαι, ὡς ὑπὸ τοῦ Κύρου Σμέρδιος ἄρχονται, καὶ
 4 δένος ἄλλου. ταῦτα δὲ οὕτω ἐνετέλλοντο, ὡς πη
 δῆθεν ἔντος αὐτοῦ ἐν Πέρσησι, ἢ καὶ πολλάκις ἀ
 μένου γνώμην ὡς περὶεῖ ὁ Κύρου Σμέρδις, καὶ ἐκ
 μένου τὸν φόνον αὐτοῦ. Φαμένου δὲ καὶ ταῦτα
 75 εἶναι ποιεῖν τοῦ Πηξάσπεω, συγκαλέσαντες ἢ Π
 Μάγοι, ἀνεβίβασαν αὐτὸν ἑκπὶ πύργον, καὶ ἑ
 2 ἐκέλευον. Ὁ δὲ, τῶν ἑκπὸ μέντοι ἐκείνοι προσεδέοντ
 τούτων μὲν ἐκὼν ἑπέληθετο ἰαρχάμενος δὲ ἀπὸ ἰ
 νος, ἑγενεηλόγησε τὴν πατρίην ἑτὴν Κύρου μετ
 ἐς ἑταῦτον κατέβη, τελευτῶν ἑλεγε ὅσα ἀγαθὰ
 Πέρσας ἑπεποιήκοι διεξελθὼν δὲ ταῦτα, ἐξέφ
 ἀληθινήν, φάμενος πρότερον μὲν κρύπτειν οὐ γάρ

75
 Ejus veritas
 contra da-
 tam fidem,
 et mors
 voluntaria.

ἑ Sic M.S.P.K.F. Paris. παρὰ
 μηδὲν Ald. Mox ὑποσχόμενοι S.

ἑ μοῖρία F.

ἑ Sic S.V. Eton. Vall. ὑποσχο-
 μένου F.a. edd. vett. e gl. cf. II.
 125. Mox ἀνέγνωσαν pro ἀνέπει-
 σαν, si mss. faverent, reciperet
 Valckenærius; collata Wesse-
 lingii Dissert. Herodot. p. 40.

ἑ Πηξάσπεος P.K.F.a. Πη-
 ξάσπεω alii. Sed vid c. 75. ubi
 nihil ex mss. enotatum. τοῦ om. S.

ἑ συγκαλέειν S. Vulgo συγκα-
 λέειν. Et bene monet Matthiæ
 hoc futurum esse, ut τελέεσθαι
 ap. Homer. pro τελέεσθαι.

ἑ ἐπὶ b.

ἑ ἀναγορεύσαι d.

ἢ καὶ π. τε S. Mox

75.

ἑ Sic M.S.P.K.F. F
 τοῦ Π.

ἑ ἐπὶ π. Sic mss. pluri
 ἐπὶ τὸν π.

ἑ ἀναγορεύειν S.V. cf.

ἑ Sic S.V.F. Paris. ἑ

ἑ ἐπελάβετο a. ἀπελάθ

ἑ ἐγενεαλόγη C. ἐγενεηλό

Steph.

ἑ Sic F.a. τοῦ Κύρου al

ἑ Sic V.S. Vall.]

τοῦτο vulgo.

ἑ πεποιήκει K.F.b.d.

ἀσφαλὲς λέγειν τὰ γενόμενα· ἐν δὲ τῷ παρεόντι ^κἀναγκ- 30
3 καὶ ἡν μιν καταλαμβάνειν ^ιφαίνειν. καὶ δὴ ἔλεγε, τὸν
μὲν Κύρου Σμέρδιν ὡς αὐτὸς ὑπὸ Καμβύσῳ ἀναγκα-
4 ζόμενος ἀποκτείνειε, τοὺς Μάγους δὲ βασιλεύειν. Πέρ-
σῃσι δὲ πολλὰ ἐπαρησάμενος, εἰ μὴ ἀνακτησαίαιτο ὀπίσω
τὴν ἀρχὴν καὶ τοὺς Μάγους τισαίαιτο, ἀπῆκε ἑαυτὸν ἐπὶ 35
5 κεφαλὴν φέρεσθαι ἀπὸ τοῦ πύργου κάτω. Πρῆξάσπης
μὲν νυν, εὖν τὸν πάντα χρόνον ἀνὴρ δόκιμος, οὕτω ἐτελεύ-
τησε.

76 Οἱ δὲ δὴ ἐπὶ τὰ τῶν Περσέων, ὡς ἐβουλεύσαντο αὐτίκα
^αἐπιχειρεῖν τοῖσι Μάγοις καὶ μὴ ὑπερβάλλεσθαι,
^βἥϊσαν εὐζάμενοι τοῖσι θεοῖσι, τῶν περὶ Πρῆξάσπεα πρῆχ-
2 θέντων εἰδότες οὐδέν. ἐν τε δὴ τῇ ὁδῷ μέσῃ ^εστείχοντες 41
ἐγίνοντο, καὶ τὰ περὶ Πρῆξάσπεα γεγονότα ἐπυνθάνοντο.
3 ἐνθαῦτα ἐκστάντες τῆς ὁδοῦ, ἐδίδονσαν ^δαὐτὶς σφισι λό-
γους· οἱ μὲν ἀμφὶ τὸν Ὀτάνην πάγχυ κελεύοντες ^εὑπερ- 45
βαλέσθαι, μηδὲ, ^εοιδέοντων τῶν πρηγμάτων, ἐπιτίθεσθαι·
οἱ δὲ ἀμφὶ τὸν Δαρεῖον, αὐτίκα τε ἵεναι, καὶ τὰ δεδογ-
4 μένα ποιεῖν, μηδὲ ὑπερβάλλεσθαι. ὠθιζομένων δ' αὖ-
τῶν, ἐφάνη ἱρήκων ἑπτὰ ζεύγεα, δύο ^εαἰγυπιῶν ζεύγεα
5 διώκοντά ^ητε καὶ τίλλοντα καὶ ἀμύσσοντα. ἰδόντες δὲ 50
ταῦτα οἱ ἐπὶ τὰ, τὴν τε Δαρείου πάντες αἶνεον γνώμην,
καὶ ἔπειτα ^ιἥϊσαν ἐπὶ τὰ βασιλῆα, ^κτεθαρσηκότες τοῖσι

Conjurati
septem ad
facinus
euntes,
236
cognito re-
rum statu,
egressi de
via quum
inter se
contende-
rent, augu-
rio con-
firmantur.

^κ ἀναγκαίη S.

^ι φαίνειν om. S. Ald.

76.

^α ἐπιρρίειν S.

^β ἥϊσαν P.F. forte Paris. ἥσαν
S. edd. vett.

^ε Sic A.B.S.V.F. Ald. στίχον-
τες M.K.

^δ Sic S.V. a. c. αὐταῖσί σφισι
vulgo.

^ε Sic Ald. S.V. Eustath. Od.
p. 1441, 61=90, 44. ὑπερβαλέ-

εσθαι M.K.P. ὑπερβάλλεσθαι c.

ὑπερβαλλέσθαι a. ὑπερβαλλέσθαι F.

^ε οἱ δέοντων Ald. S. cf. inf. 127.

^ε αἰγυπιῶν ex h. l. Suid. Supra

ζεύγη S. sed mox ζεύγεα.

^η τε om. K.F. qui mox cum

P. καὶ τίλλοντά τε. Mox τὴν Δα-
ρείου S.

^ι Sic S.V.P.F. ἥσαν Ald. al.

^κ Sic S.V. cf. Koen. Gregor.

Dial. Att. 82. Vulgo τεθαρρη-
κότες.

77
In aulam
admissi,
eunucho-
rum obsis-
tentium
stragefacta,
in conclave
irruunt.

78
Magorum
virtus et
cædes:
vulnerati
duo e con-
juratis.

77 ὄρνισι. ^αἘπιστάσι δὲ ἐπὶ τὰς πύλας ἐγίνετο οἷόν τι
 ρεῖω ἢ γνώμῃ ἔφερε· καταιδέμενοι γὰρ οἱ φύλακai
 δρας τοὺς Περσέων πρῶτους, καὶ οὐδὲν τοιαῦτον ὑποπ-
 2 οντες ἐξ αὐτῶν ἔσεσθαι, ^βπαρίεσαν, θείῃ πομπῇ χι-
 μένους· οὐδ' ^γἐπειρώτα οὐδεῖς. ἐπεὶ τε ^δδὲ παρῆλθα
 τὴν αὐλὴν, ἐνέκυρσαν τοῖσι τὰς ἀγγελίας ἐσφέρουσι
 νούχοισι, οἱ σφεας ἱστόρεον ὅ τι θέλοντες ἤκοιεν· καὶ ὁ
 ἱστορέοντες τούτους, τοῖσι ^επυλouroῖσι ἀπείλεον, ὅτι σφ
 παρῆκαν· ἴσχον τε βουλομένους τοὺς ἐπτά ἐς τὸ πρ
 3 παριέναι. οἱ δὲ, διακελευσάμενοι, καὶ σπασάμενοι
 ἐγχειρίδια, τούτους μὲν τοὺς ἴσχοντας αὐτοῦ ταύτη σ
 78 κεντεύουσι· αὐτοὶ δὲ ἦσαν δρόμῳ ἐς τὸν ἀνδρεῶνα.†
 δὲ Μάγοι ἔτυχον ἀμφοτέροι τῆνικαῦτα ^αέοντες τε ^βε
 καὶ τὰ ἀπὸ ^γΠηξάσπεος γενόμενα ἐν βουλῇ ἔχον
 ἐπεὶ ὧν εἶδον τοὺς εὐνούχους τεθορυβημένους ^δτε καὶ βε
 τας, ἀνά τε ἔδραμον πάλιν ἀμφοτέροι, καὶ ὡς ἔμαθον
 2 ποιεύμενον, πρὸς ἀλκὴν ἐτράποντο. ὁ μὲν δὲ ^εαὐτῶν φ
 νει τὰ τόξα κατελόμενος· ὁ δὲ, πρὸς τὴν αἰχμὴν ἐτ
 3 πετο. ^ςἐνθαῦτα ^ζδὲ συνέμισγον ἀλλήλοισι. τῷ μὲν
 τὰ τόξα ἀναλαβόντι αὐτῶν, ἐόντων τε ^ηἀγχού· τῶν
 4 λεμίων καὶ προσκειμένων, ἦν χρηστὰ οὐδέν. ὁ δ' ^θἔτε
 τῇ αἰχμῇ ἡμύνετο, καὶ τοῦτο μὲν ^ιἈσπαθίνην παίει

77.
^α ἐπιστάντες δὲ ἐπὶ τὰς πύλας, S.
Schæfer.

^β παρείησαν Ald.

^γ Sic S.V.P. ἐπειρώτα al.

^δ Sic F. Vulgo δὲ καὶ παρ.
cum S.

^ε Sic M.P.K. πυλωροῖσι Ald.
S.V. πυλωροῖσι F.

78.

^α Sic M.P.K.V.F. Paris. τε
om. vulgo cum S.

^β Sic S.V. Vulgo εἶσω.

^γ Πηξάσπεος K.F. Πηξάσ-
alii.

^δ τε om. F.

^ε αὐτέων] αὐτῶν F.S.

^ς ἐνθα S.V.

^ζ δὴ συνεμ. F. Mox αὐτῶν
pro αὐτέων.

^η Sic M.S.K.V.P.F. Pa
ἀγχού αὐτῶν vulgo.

^ι Ἀσπαθίνην S. Ἀσπαθίμην
Ἀσπαθίνην V. Vall.

τὸν μῆρον, τοῦτο δὲ ἰνταφέρνεα ἐς τὸν ὀφθαλμόν· καὶ ἐστερήθη μὲν τοῦ ὀφθαλμοῦ ἐκ τοῦ τρώματος ὁ ἰνταφέρ-
 5 νης, οὐ μέντοι ἀπεθανέ γε. τῶν μὲν δὲ Μάγων ὁ ἑτερος, ἐπεὶ τέ οἱ τὰ τόξα οὐδὲν
 τραματίζει τούτους· ὁ δὲ ἕτερος, ἐπεὶ τέ οἱ τὰ τόξα οὐδὲν
 ἔχρηστα ἐγένετο, ἦν γὰρ δὲ θάλαμος ἐσέχων ἐς τὸν ἀν-80
 δρεῶνα, ἐς τοῦτον καταφεύγει, θέλων αὐτοῦ προσθεῖναι 237
 τὰς θύρας· καὶ οἱ ὁ συνεσπίπτουσι τῶν ἐπτά δύο, Δα-
 6 ρεῖός τε καὶ Γωβρύης. Ῥσυμπλακέντος δὲ Γωβρύεω τῷ
 Μάγῳ, ὁ Δαρεῖος ἔπεστεῶς ἠπόρει, οἷα ἐν σκότει προ-
 7 μηθεόμενος μὴ πλήξῃ τὸν Γωβρύην. ὁρέων δὲ μιν ἀργὸν 85
 ἔπεστεῶτα ὁ Γωβρύης, εἶρετο ὅτι οὐ χρᾶται τῇ χειρί· ὁ
 8 δὲ εἶπε· “ Προμηθεόμενος σέο, μὴ πλήξω.” Γωβρύης δὲ
 ἀμείβετο· “ ὦνθαι καὶ δι’ ἀμφοτέρων τὸ ξίφος.” Δα-
 ρεῖος δὲ πειθόμενος, ὥστε τε τὸ ἐγχειρίδιον, καὶ ἔτυχέ
 κως τοῦ Μάγου.

90

79 Ἀποκτείναντες δὲ τοὺς Μάγους, καὶ ἀποταμόντες
 αὐτῶν τὰς κεφαλὰς, τοὺς μὲν τραματίας^β αὐτῶν αὐ-
 τοῦ λείπουσιν, καὶ ἀδυνασίης εἵνεκεν, καὶ φυλακῆς τῆς
 ἀκροπόλιος· οἱ δὲ πέντε αὐτῶν ἔχοντες τῶν Μάγων τὰς
 κεφαλὰς, ἔθρονον ἔξω, βοῇ τε καὶ πατάγῳ χρεώμενοι, 95
 καὶ Πέρσας τοὺς ἄλλους ἐπεκαλέοντο, ἐξηγεόμενοί τε τὸ

Exposita
 populo re-
 gesta, Ma-
 gi vulgo
 contruci-
 dantur:
 festum
 Percicum
 ingens,
 Magopho-
 nia.

^κ ἰνταφέρνεα S.V. qui mox ἰν-
 ταφρέης.

^ι ὁ ἕτερος τούτους τραματίζει S.V.

^μ χρήσιμα S.V.c.

^ν Vid. Suidas et Photius in v.

^ο συνεσπίπτουσι S. συνεπίπτ. Κ.

συνεπιπίπτ. F.f. Pro vulg. Wes-

selingius citat Plutarch. II. p.

50. E. et Zonaram.

^ρ συμπλακέντος S.P.F. Μοχ τοῦ
 Γωβ. S.

^σ ἐπὶ ἐσπεῶς S.P. tum οἷον ἐν S.

ἐπεστεῶς ἐν σκότει, ἠπόρει οἷα προμ.

V. Μοχ προθεόμενος S. pro προμη-

θεόμενος.

^τ ἐσπεῶτα S.F.a.

^θ Sic S.P.K.V.F.f. χρᾶται alii.

Tum χειρὶ S.

^ι ὦνθαι τὸ ξίφος καὶ δι’ α. S.F.f.

^κ Sic V. Vall. f. πειθόμενοι M.

F. πειθόμενος S. Ald.

^ν Sic S.V. Ald. A.B. τε om.

M.P.K.F.f.

79.

^α αὐτέων] αὐτῶν F.S. ἀποτεμόν-
 τες S. Μοχ τοὺς τε τρ. S.

^β αὐτῶν F.

^γ Sic V.S. Vall. ἔξω om. F.a.

c. et vulgo.

πρήγμα, καὶ δεικνύοντες τὰς κεφαλὰς· καὶ ἅμα ^d ἔκτεινον πάντα τινὰ τῶν Μάγων τὸν ἐν ποσὶ γινόμενον. Οἱ δὲ Πέρσαι, μαθόντες τό ^e τε γεγόνος ἐκ τῶν ἐπτά καὶ τῶν Μάγων τὴν ἀπάτην, ἐδικαίευν καὶ αὐτοὶ ἕτερα τοιαῦτα ποιεῖν· σπασάμενοι δὲ τὰ ἐγχειρίδια, ἔκτεινον ὅκου τὰ Μάγων εὕρισκον· εἰ δὲ μὴ νῦν ἐπελθοῦσα ἔσχε, ἔλιπον αὖ οὐδένα Μάγον. Ταύτην τὴν ἡμέρην θεραπεύουσι Πέρσαι κοινῇ μάλιστα τῶν ἡμερέων· καὶ ἐν αὐτῇ ὅρτην μεγάλῃς ^b ἀνάγουσι, ἣ κέκληται ὑπὸ Περσέων ^b Μαγοφονία· ἐν τῇ Μάγον οὐδένα ἔξεστι φαῖναι ἐς τὸ φῶς, ἀλλὰ κατ' ἡ-
κους ἑαυτοὺς οἱ Μάγοι ἔχουσι τὴν ἡμέρην ταύτην.

80

Proposita
consulta-
tione de
rerum sta-
tu optimo,
suadet Ota-
nes Demo-
cratium;

Ἐπεὶ τε δὲ κατέστη ὁ θόρυβος, καὶ ^a ἐκτὸς πέντε ἡμε-
ρέων ἐγένετο, ἐβουλευόντο οἱ ἐπαναστάντες τοῖσι Μάγουσι ¹⁰
περὶ τῶν ^b πρηγμάτων πάντων καὶ ἐλέχθησαν λόγῳ
² ἄπιστοι μὲν ἐνίοισι Ἑλλήνων, ἐλέχθησαν δ' ὧν. Ὅτ' αὖτε
μὲν ἐκέλευε ἐς μέσον Πέρσῃσι καταθεῖναι τὰ πρήγματα,
λέγων τάδε· “ Ἐμοὶ δοκεῖ, ἓνα μὲν ἡμέων ^c μούναρχον ¹⁵
³ “ μηκέτι γενέσθαι· οὔτε γὰρ ἡδύ, οὔτε ἀγαθόν. εἰδότε ²³
“ ^d μὲν γὰρ τὴν Καμβύσῳ ὕβριν ἐπ' ὅσον ^e ἐπεξήλθε, ²¹
⁴ “ ^f μετεσχέκατε δὲ καὶ τῆς τοῦ Μάγου ὕβριος. ²⁵ Κῶς δ'
“ ἂν εἴη χρῆμα κατηρητημένον μουναρχίᾳ, τῇ ἔξεστι ^b ἀν-
“ θύνα ποιεῖν τὰ βούλεται; καὶ γὰρ ἂν τὸν ἄριστον ἀν- ²⁵

^d ἀπέκτεινον F. Mox γινόμενον S.

^e Sic K. τε al. om.

^f Sic M.P.K.V.S.F. Paris.
κοινῇ ὅρτην edd. vett.

^g Sic M.F. Paris. ἄγουσι V.S.
Ald. cf. I. 147. VIII. 65.

^h Sic M.P.K.S.V.a.c. Wesse-
lingius citat Agathiam II. p. 47.
A. μαγοφονία edd. vett. b.d. μα-
γοφονία F.

80.

ⁱ Sic S.V. Vall. ἐπὶ δὲ Ald. F.

b.d. Mox ἐγένετο S.

^b πάντων πρηγ. S.F.

^c Sic S.V.P.F.a.b.c. μ. μῶνον
μ. edd. Mox γίνεσθαι S.

^d μὲν om. F.a.c.

^e ἐξήλθε S.V.c. ἐπεξήλθε F.

^f μετέσχετε V.S. Mox γὰρ F.
^g καὶ ὡς δ' ἂν F. Ald. Exscrip-
sit Stobæus 49, 29.

^h Sic M.V.P.K.F. Paris. Stob.
ἀνευθύτως edd. vett. cum S.

- 5 “ δρῶν πάντων, σπάντα ἐς ¹ ταύτην τὴν ἀρχὴν, ἐκτὸς τῶν
 “ ἐωθότων νοημάτων ² στήσεις. ἐγγίνεται μὲν γὰρ οἱ ὕβρις
 “ ὑπὸ τῶν παρεόντων ἀγαθῶν, φθόνος δὲ ἀρχῆθεν ³ ἐμφύε-
 6 “ ται ἀνθρώπῳ. δύο δ’ ἔχων ταῦτα, ἔχει πᾶσαν κακί-
 “ τητα· τὰ μὲν γὰρ, ⁴ ὕβρι κεκορημένος, ἔρδει πολλὰ ³⁰
 7 “ καὶ ἀτάσθαλα· τὰ δὲ, φθόνῳ. καίτοι ἄνδρα γε τύ-
 “ ραννον ⁵ ἄφθονον ἔδει εἶναι, ἔχοντά γε πάντα ⁶ τὰ
 “ ἀγαθὰ· τὸ δ’ ὑπεναντίον ⁷ τούτου ἐς τοὺς πολίτας
 8 “ πέφυκε. φθονέει γὰρ τοῖσι ἀρίστοις περιεούσι τε καὶ ³⁵
 “ ζώουσι, χαίρει δὲ τοῖσι κακίοις τῶν ἀστῶν, διαβο-
 “ λὰς δὲ ⁸ ἄριστος ⁹ ἐνδέκεσθαι, ¹⁰ ἀναρμοστώτατος δὲ πάν-
 “ των· ἦν τε γὰρ αὐτὸν μετρίως θαυμάζης, ¹¹ ἄχθεται ὅτι ⁴⁰
 “ οὐ κάρτα θεραπεύεται· ἦν τε θεραπεύῃ τις κάρτα,
 9 “ ἄχθεται ¹² ἄτε θαπί. τὰ δὲ δὴ μέγιστα ἔρχομαι ἐρέων·
 “ νόμαιά τε κινεῖ πάτρια, καὶ βιάται γυναῖκας, κτείνει
 10 “ τε ¹³ ἀκρίτους. Πλήθος δὲ ἄρχον πρῶτα μὲν ὄνομα
 “ πάντων κάλλιστον ἔχει, ¹⁴ ἰσονομίην. δεύτερα ¹⁵ δὲ, τού-
 11 “ των τῶν ὁ μούναρχος ποιεῖ οὐδέν. πάλω ¹⁶ μὲν ἀρ- ⁴⁵
 “ χὰς ἄρχει, ὑπεύθυνον δὲ ἀρχὴν ἔχει, βουλευμάτα δὲ

¹ Sic Stob. S.V.b.d. Ald. τὴν ἀρχὴν om. M.P.K.F.a.c.

² στήσει S.V. Mox ὑπὸ τῶν— ὕβρι om. S.

³ Sic P.K. Stob. F. Paris. ἐμφύεται M. ἐνεμφύεται Ald.

⁴ Sic F. Stob. Trinc. Vulgo ὕβρι. Tum κεκορημένος δ’ S. Infra καίτοι γε ἄνδρα S.

⁵ Citat Thomas M. in Ἀφθ. Vocem om. S.

⁶ τὰ om. F.

⁷ ταύτῃ V.S. τοῦτο Stobæi ms.

⁸ Sic S. Vulgo ἄριστον.

⁹ ἐνδέκεσθαι Stob. Post h. v. ἡγέεται inseruit H. Stephanus.

¹⁰ ἀναρμοστώτατον] ἀναρμοστώτα-
 τος S. Ald. Schæferus. ἀναρμόσ-
 τατον absque δὲ Stob. Tum θα-
 μάζης S.

¹¹ ἀπέχθεται Ald.

¹² Sic S. Stob. θαπείαν ἡγαύμενος
 edd. veti. θαπείαν absque ἡγαύ-
 μενος P.K.M.F. b.d.

¹³ Sic V.P.K.F. Paris. Stob.
 ἀκρίτως Ald. et al. κτείνει τε ἀκρ.
 om. S.

¹⁴ ἰσοτιμίην Stobæi ed. Trinc.
 sed vulg. habet ms.

¹⁵ δὲ om. S.

¹⁶ Sic M.P.K.F. Stob. μὲν γὰρ
 δ. S.c. et al.

81
Megabyzus
Aristocra-
tiam;

82
Darius Mo-
narchiam.

“ πάντα ^a ἐς τὸ κοινὸν ἀναφέρει. Τίθεμαι ἂν γν
 “ μετέντας ἡμέας μοναρχίην, τὸ πλῆθος ἀέξειν ^ε ἐ
 “ τῷ πολλῷ ἐνὶ τὰ πάντα.” Ὅτάνης μὲν δὴ ταύτη
 γνῶμην ἐσέφερε. Μεγάβυζος δὲ ὀλυγαρχίῃ ἐκέλευε
 τράπειν, λέγων τάδε· “ Τὰ μὲν Ὅτάνης εἶπε, τυρα
 “ παύων, λελέχθω καὶ μοι ^b ταῦτα· τὰ δ’ ^δ ἐς τὸ π.
 “ ἀνωγε ^c φέρειν τὸ κράτος, γνῶμης τῆς ἀρίστης ^ι
 2 “ τηκε. ὁμίλου γὰρ ἀχρηΐου οὐδὲν ἐστὶ ἀξυνετώ.
 “ οὐδὲ ^d ὑβριστότερον· ^a καὶ τοι τυράντου ὕβριν φα
 “ τας ἀνδρας ἐς δῆμου ἀκαλάστου ὕβριν πεσέειν
 3 “ οὐδαμῶς ἀνασχετόν. ὁ μὲν γὰρ, εἴ τι ποιεῖ, γινώ
 “ ποιεῖ· τῷ δὲ ^ε οὐ γινώσκειν ἐν. κῶς γὰρ ἂν γινώ
 “ ὅς αὐτ’ ἐδιδάχθη, αὐτε οἶδε καλὸν οὐδὲν, οὐδ’ οἶκ
 “ ὠθεῖ τε ἐμπροσθὼν τὰ πρήγματα ἄνευ νόου, χεიმ
 “ ποταμῷ ^ε ἵκελος; Δήμῳ μὲν νυν, οἱ Πέρσῃσι ^β κ
 4 “ νοέουσιν, οὗτοι χράσθων. ἡμεῖς δὲ, ἀνδρῶν τῶν ἀρί
 “ ἐπιλέξαντες ὁμίλῃν, τούτοις ^ι περιβέωμεν τὸ κρ
 5 “ ἐν γὰρ δὴ τούτοις καὶ αὐτοὶ ἐνεσόμεθα. ^κ ἀρίστα
 “ ἀνδρῶν ^ι οἰκὸς ἀρίστα βουλευόμενα γίνεσθαι.” Μ
 βυζος ^μ μὲν δὴ ταύτην γνῶμην ^α ἐσέφερε. Τρίτος δὲ
 ρεῖος ^a ἀπεδείκνυτο γνῶμην, λέγων· “ Ἐμοὶ ^b δὲ τὰ

^a ἐς κοινὸν F.

^b τὴν om. F.a.

81.

^a ἐπιτραπεῖν F.a.b.c.

^b τάδε F. qui ταῦτα habet in
marg.

^c κελεύων φέρειν S.V.

^d Sic M.S.P.K. ex. Seguiet.
p. 115, 15. ὑβριστικώτερον Ald.

V.F. Paris.

^e Sic S. τοι om. F.a.c. et
vulgo.

ⁱ Sic Ald. M.S.P.K.F. οὐδὲ γι.
B.V. Steph. et seqq. edd. Mox
ἐστὶ S. et εἶδε pro οἶδε.

^ε εἵκελος F.

^h κακῶς S.V. νοσέουσιν ρη
ουσι S.

ⁱ περιβεύομεν Ald.

^k ἀρίστων τε F.

^l Sic F. Vulgo εἰκός.

^m μὲν νυν c. Steph. marg.

absque δὴ S.V. Tum γνῶμην
S.

ⁿ Sic S.V.P.K.F. Paris.

φερε vulgo.

82.

^a ἀπεδείκνυε S.V. Seqq. l

Stobæus 47, 24.

^b δὲ om. d.

- “ εἶπε Μεγάβυζος ἐς τὸ πλῆθος ἔχοντα, δοκέει ὀρθῶς
 2 “ λέξαι· τὰ δ’ ἐς ὀλιγαρχίην, οὐκ ὀρθῶς. Τριῶν γὰρ
 “ προκειμένων, καὶ πάντων τῶν λέγω ἀρίστων ἐόντων,
 “ δήμου τε ἀρίστου, καὶ ὀλιγαρχίης, καὶ ^c μουνάρχου,
 3 “ πολλῶ τοῦτο προέχειν λέγω. ἀνδρὸς γὰρ ἐνὸς τοῦ ἀρίσ- 75
 “ του οὐδὲν ἄμεινον ἂν φανείη· γνώμη γὰρ ^d τοιαύτη
 “ χρεώμενος, ἐπιτροπεύοι ἂν ἀμώμητως τοῦ πλῆθους·
 “ ^e σιγῶτό τε ἂν βουλευήματα ἐπὶ δυσμενέας ἀνδρας οὕτω 240
 4 “ μάλιστα. ἐν δὲ ὀλιγαρχίᾳ, πολλοῖσι ἀρετὴν ἐπασκέ- 80
 “ ουσι ἐς τὸ κοινόν, ἔχθεα ^f ἴδια ἰσχυρὰ φιλεῖ ἐγγίνεσ-
 5 “ θαι. ^g αὐτὸς γὰρ ἕκαστος βουλόμενος κορυφαῖος εἴ-
 “ ναι γνώμησὶ τε νικᾶν, ἐς ἔχθεα μεγάλα ἀλλήλοισι
 6 “ ἀπικνέονται· ἐξ ὧν στάσεις ἐγγίνονται· ἐκ δὲ τῶν
 “ στασιῶν, φόνος· ἐκ δὲ τοῦ φόνου, ἀπέβη ἐς μουναρ- 85
 “ χίην· καὶ ἐν τούτῳ διέδεξε, ^h ὅσῳ ἐστὶ τοῦτο ἄριστον.
 7 “ Δήμου τε αὖ ἄρχοντος, ⁱ ἀδύνατα μὴ οὐ κακότητα ^k ἐγ-
 “ γίνεσθαι. κακότητος τοίνυν ἐγγινομένης ἐς τὰ κοινὰ,
 “ ἔχθεα μὲν οὐκ ἐγγίνεται ^l τοῖσι κακοῖσι, φιλίαι δὲ 90
 “ ἰσχυραί· οἱ γὰρ κακοῦντες τὰ κοινὰ, ^m συγκρίφαντες
 8 “ ποιῶσι. τοῦτο δὲ τοιοῦτο γίνεται, ἐς ὃ ἂν ⁿ προστάς τις
 9 “ τοῦ δήμου τοὺς τοιούτους παύσῃ. ^o ἐκ δὲ αὐτῶν θαυμά-
 “ ζεται οὗτος δὴ ὑπὸ τοῦ δήμου· ^p θαυμαζόμενος δὲ, αὖ 95

^c μουνάρχης S. Schæfer.

^d τοιαύτη om. d.

^e σιγῶ τότε K. Ald.

^f ἴδια om. S. Vall.

^g αὐτῶν γὰρ Ald. marg. Steph.

^h Sic mss. Stob. ὅσον Ald. διέ-
δοξεν S.

ⁱ ἀδύνατον Stob. καὶ pro μὴ S.

^k Sic S.V. Stob. ἐγγενέσθαι
F. al.

^l Sic M.S.P.K.V.F. Paris.
Stob. κακοῖσι om. edd. vett.

^m Sic Stobæus. συγκρίφαντες

vulgo. συγγράφαντες d. συγκρίφαν-
τες S. Mox τοιοῦτον S.

ⁿ Sic mss. Herodoti et Sto-
bæi. προστάτις Stobæi edd. ple-
ræque.

^o ἐκ δὲ αὐτῶν Reizius, Valck-
enærium sequutus.

^p Sic S.K.V.F. Paris. θ. δὴ
edd. vett. θαυμάζεται. οὗτος δὲ ὑπὸ
τοῦ δήμου θαυμαζόμενος ἐφάνη ἔαν
μουνάρχος Stobæus, ubi τοῦ ante
δήμου om. ms.

“ ὦν ἡ φάνη μούναρχος ἐών· καὶ ἐν τούτῳ δηλοῖ καὶ
 10 “ τὸς ὡς ἡ μούναρχία κράτιστον. Ἐνὶ δὲ ἑπεὶ π
 “ συλλαβόντα εἰπεῖν, κόθεν ἡμῖν ἡ ἐλευθερίῃ ἐγένετο;
 “ τεῦ δόντος; κότερα ἡ παρὰ δῆμον, ἢ ὀλιγαρχίᾳ
 11 “ μούναρχου; Ἐχῶ τοίνυν γνώμην, ἡμέας ἐλευθερωθῆ
 “ διὰ ἑνα ἄνδρα, τὸ τοιοῦτο περιστέλλειν χωρὶς τε
 “ του, πατρίους νόμους μὴ λύειν ἔχοντας εὔ· οὐ
 “ ἄμεινον.”

83

Placet Da-
 rii senten-
 tia: Otanes
 a regni con-
 tentione
 discedit,
 pacta sibi et
 suis posteris
 libertate.

Γινώμαι μὲν δὴ τρεῖς αὗται ἡ προεκέατο· οἱ δὲ τῶ
 τῶν ἑπτὰ ἀνδρῶν προσέθεντο ταύτη. Ὡς δὲ ἐσταθή
 γνώμη ὁ Ὀτάνης, Πέρσῃσι ἰσονομίην σπεύδων ποῖ
 2 ἔλεξε ἐς μέσον αὐτοῖσι τάδε· “ Ἄνδρες στασιῶται, δι
 “ γὰρ δὴ ὅτι δεῖ ἑνα γέ τινα ἡμέων βασιλέα γενέσθ
 “ ἥτοι κλήρω γε ἡ λαχόντα, ἢ ἐπιτρεψάντων τῷ Περσ
 “ πλήθει τὸν ἂν ἐκεῖνοι ἔλονται, ἢ ἄλλῃ τινὶ μηχα
 3 “ ἐγὼ μὲν νυν ὑμῖν οὐκ ἐναγωνιεύμαι· οὔτε γὰρ ἄρ
 “ οὔτε ἀρχεσθαι ἐθέλω. ἐπὶ τούτῳ δὲ ὑπεξίσταμαι
 “ ἀρχῆς, ἐπ’ ᾧ τε ὑπ’ οὐδενὸς ὑμέων ἄρξομαι, οὔτε
 4 “ τὸς ἐγὼ, οὔτε οἱ ἀπ’ ἐμεῦ αἰεὶ γινόμενοι.” Ταύτου
 παντος ἑταῦτα, ἡ ὡς συνεχώρεον οἱ ἐξ ἐπὶ τούτοις, οὐ
 μὲν δὴ σφί οὐκ ἐνηγωνίζετο, ἀλλ’ ἐκ τοῦ μέσου ἡ καθῆστο

ἡ ἐφάνη ὁ μόν. P.K. ἂν ὦν ἐ. ὁ
 μ. F. ὦν ἀνεφάνη ὁ μ. d. ἂν ὦν ἐ.
 μ. ἐὼν edd. Wess. et al. ἂν ὦν ἐ.
 μ. cum Valckenærio et Reizio
 Schweighæuserus.

ἡ Sic S.V. Stob. παρὰ τοῦ δ.
 vulgo.

ἡ μούναρχίης S.

ἡ τοιοῦτον S.

83.

ἡ προεκέατο M.K.P.F. προσ-
 ἐκέατο S. προσκέατο Ald. c.

ἡ λαχόντα V.S.a. λαχόντων edd.
 vett. et mss. alii. Mox τῶν Περ-

σέων S.

ἡ ἐκεῖνο ἔληται V.P.K.F.

ἡ ἐκεῖνος ἔληται S.d. Supra ἔαν

ἡ Sic Wess. e mss. quibusda

ἡ ἄλλῃ τινὰ μηχανῇ edd. vett.

ἡ θέλω S.V.a.

ἡ ἀρχεσθαι S.V. probante W
 selingio.

ἡ ταῦτα om. S.V.

ἡ Sic F.M. et forte alii. ὡς c
 edd. vett.

ἡ καθῆστο F. et reliqui omn
 κατῆστο Reiz. τοῦ ante μέσου c
 Ald.

- 5 Καὶ νῦν αὕτη ἡ οἰκίη διατελεῖ μούνη ἐλευθέρῃ εἴσῃσα Περ-
σέων, ^k καὶ ἄρχεται τοσαῦτα ὅσα αὕτη θέλει, νόμους οὐκ 20
- 4 ὑπερβαίνουσα τοὺς Περσέων. Οἱ δὲ λοιποὶ τῶν ἑπτὰ
ἐβουλεύοντο ὡς βασιλεῖα δικαιοτάτα στήσονται· καὶ σφι
ἔδοξε, Ὅτάνη μὲν καὶ τοῖσι ἀπὸ ^a Ὅτάνεω αἰεὶ γινομέ-
νοισι, ἣν ἐς ἄλλον τινα τῶν ἑπτὰ ^b ἔλθῃ ἡ βασιληΐη, ἔξαι- 25
ρετα δίδοσθαι ἐσθῆτά τε Μηδικὴν ἔτεος ἐκάστου, καὶ τὴν
² πᾶσαν ὥρεθῃ ἣ γίνεται ἐν Πέρσῃσι τιμιωτάτῃ. ^c τοῦδε δὲ
εἵνεκεν ^d ἐβούλευσαν οἱ δίδοσθαι ταῦτα, ὅτι ἐβούλευσέ τε
πρῶτος τὸ πρῆγμα, καὶ συνέστησε αὐτούς. ταῦτα μὲν
³ δὴ Ὅτάνη ἔξαίρετα. Τάδε δὲ ἐς τὸ κοινὸν ἐβούλευσαν· 30
παρίναί ἐς τὰ βασιλῆα πάντα τὸν βουλούμενον τῶν ἑπτὰ
ἀνευ ἰσαγγελῆος, ἣν μὴ τυγχάνῃ εὐδῶν μετὰ γυναικὸς
βασιλεὺς· γαμῖν δὲ μὴ ἐξεῖναι ἄλλοθεν τῷ βασιλεῖ ἢ
⁴ ἐκ τῶν ^e συνεπαναστάντων. περὶ δὲ τῆς βασιληΐης ^f ἐβού- 35
λευσαν τοιόνδε· ὅτεν ἂν ὁ ἵππος ἡλίου ^g ἐπανατέλλοντος
πρῶτος φθέγγῃται ἐν ^h τῷ προαστείῳ, αὐτῶν ἐπιβεβηκό-
των, τοῦτον ἔχειν ⁱ τὴν βασιληΐην.
- 15 Δαρεῖω δὲ ἦν ^a ἵπποκόμος, ἀνὴρ σοφός, τῷ ὄνομα ἦν
Οἰβάρης. πρὸς τοῦτον τὸν ἄνδρα, ἐπεὶ τε διελύθησαν, 40
² ἔλεξε Δαρεῖος τάδε· “ Οἰβαρες, ἡμῖν δέδοκται περὶ τῆς
“ βασιληΐης ποιέειν ^b κατὰ τάδε· ὅτεν ἂν ὁ ἵππος πρῶ-
“ τος φθέγγῃται ἅμα τῷ ἡλίῳ ἀνιόντι, αὐτῶν ἐπαναβε-
³ “ βηκότων, τοῦτον ἔχειν τὴν βασιληΐην. νῦν ὦν, εἴ τινα

Reliqui sex
quos ho-
nores Ota-
ni et pos-
teris ejus
decreverint.
quæ sibi
jura inter
se pepige-
runt: qua
ratione re-
gem fieri
vulnerint.

Solertia
Ebaris,
Darii equi-
sonis.

^k καὶ οὔτε ἄρχεται πλὴν τοσαῦτα
S.V. probante Wesselingio. Mox
τῶν Περσέων S.

84.

^a Ὅτάνεος V.F. Ὅτάνεως Ald.

^b ἔλθῃ P.K.

^c τοῦτου δὲ S.V. τοῦ δὲ Schæfer.

^d Sic plures libri. ἐβουλεύσαντο
S.V. probantibus Wesselingio
et Valckenærio. conf. infr. et

I. 73. Mox τε om. S.

^e συνεπαναστάντων S.V.

^f ἐβουλεύσαντο S.V. Wess.

^g ἐπανατελλαντος S.V.

^h τῷ om. F.

ⁱ τὴν Καμβύσειω βασιλ. S.V. Vall.

85.

^a ἵπποκόμης C.

^b κατὰ om. V.S.

4 “ ἔχεις σοφίην, μηχανῶ ὡς αὐτὴν ἡμεῖς ^d σχῶμεν ταῦτα τὰ
 4 “ γέρας, καὶ μὴ ἄλλος τις.” Ἀμείβεται Οἰβάρις
 τοῖσδε “ Εἰ μὲν δὴ, ὦ δέσποτα, ἐν τούτῳ τοί ἐστι ἡ βα-
 “ σιλία εἶναι ^e ἢ μὴ, θάρσει τούτου εἵνεκεν, καὶ θυμῷ
 “ ἔχε ἀγαθόν· ὡς βασιλεὺς οὐδεὶς ἄλλος πρὸ σεῦ ἔσται
 5 “ τοιαῦτα ἔχω φάρμακα.” Λέγει Δαρεῖος· “ Εἰ τοῦτο
 “ τι τοιοῦτον ἔχεις σοφισμα, ὥρῃ μηχανᾶσθαι, καὶ μὴ
 “ ἀναβάλλεσθαι· ὡς τῆς ἐπιούσης ἡμέρης ^f ὁ ἀγὼν ἡμῶν
 6 “ ἐστι.” Ἀκούσας ταῦτα ὁ Οἰβάρις, ποιεῖ τοιοῦτον· ὡς
 ἐγένετο ἡ νύξ, τῶν θηλέων ἵππων ἑμίαν, τὴν ὁ Δαρεῖος ἵπ-
 πος ἔστεργε μάλιστα, ταύτην ἀγαγὼν ἐς τὸ προάστειον, καὶ
 κατέδησε, καὶ ἐπήγαγε τὸν Δαρεῖος ἵππον· καὶ τὰ μὲν
 πολλὰ ^h περιῆγε ἀγχοῦ τῇ ἵπῳ, ⁱ ἐγχρίπτων τῇ ^k θηλείᾳ καὶ
 86 τέλος δὲ, ἐπῆκε ὀχεῦσαι τὸν ἵππον. Ἀμὲν ἡμέρῃ δὲ
^a διαφωσκούσῃ, οἱ ἔξ, κατὰ συνειθέκοντο, ^b παρῆσαν ἐπὶ
 2 τῶν ἵππων. ^c διεξελαινόντων δὲ κατὰ τὸ προάστειον,
 ὡς κατὰ τοῦτο τὸ χωρίον ^d ἐγένοντο ἵνα τῆς ^e παροχχο-
 μένης νυκτὸς κατεδέδετο ἡ θήλεα ἵππος, ἐνθαῦτα ὁ Δα-
 ρεῖος ἵππος προσδραμὼν ἐχρεμέτισε· ἅμα δὲ τῷ ἵπῳ
 τοῦτο ποιήσαντι, ἀστραπὴ ἐξ ^f αἰθρίας καὶ βροντῇ ἐγένε-
 3 νετο. ἐπιγενόμενα δὲ ταῦτα τῷ Δαρείῳ, ἐτελέωσέ μιν,

86
 Darius
 equi binni-
 tu factus
 rex, et sta-
 tim omine
 confirma-
 tus.

^c Sic M.P.K.S.F. ἔχεις c. et
 al.

^d ἔχωμεν S.V. Mox τὸ om. S.
^e ἢ μὴ om. c. Steph. marg.

Mox θάρσει S.

^f ὁ om. S. qui mox om. ἢ ante
 νύξ.

^g μίαν] μίαν F.S.

^h περιῆγεν S.V.a.c. περιῆγαγε
 al.

ⁱ ἐγχρίπτων] ἐγχρίπτων S.b.c.
 cf. II. 60. Suid. ἐγχρίπτων, προσ-
 πελάζων.

^k Sic S.P.K.F. Paris. Gregor.
 Dial. Ion. 41. Eustath. p. 546,

42=414, 46. cf. I. 192. II. 41.
 III. 102. VII. 58. a Wesseling.
 citat. θηλεί Ald.

¹ τὴν ἴ.] τὸν ἴ. V.S.K.P.F.d.
 86.

^a Sic F.a. et al. διαφωσκούσῃ
 V.S. Wessel. Priorem formam
 prætulit Schweighæuser. ex ana-
 logia iv. θῶμα, τρῶμα &c.

^b παρῆσαν V.S. Schæfer.

^c διελαυνόντων V.S.

^d Sic V.S.P.K.F. Paris. ἐγέν-
 οντο vulg.

^e παροχχομένης d.

^f αἰθρίας S.

⁵ ὥσπερ ἐκ συνθέτου τευ γεγόμενα· οἱ δὲ, καταθορόν-
τες ἀπὸ τῶν ἵππων, ^h προσεκύνεον τὸν Δαρεῖον ὡς βα-
7 σιλέα. Οἱ μὲν δὴ φασὶ τὸν Οἰβάρεα ταῦτα μηχανή-
σασθαι· οἱ δὲ, τοιάδε· (καὶ γὰρ ἐπ' ἀμφοτέρω λέγεται ⁷⁰
² ὑπὸ Περσέων) ὡς τῆς ἵππου ταύτης τῶν ἄρθρων ἐπι-
ψαύσας τῇ χειρὶ, ^a ἔχοι αὐτὴν κρύψας ἐν τῇσι ἀναξυρίσι·
ὡς δὲ ἅμα τῷ ἡλίῳ ἀνιόντι ^b ἀπίσθαι μέλλειν τοὺς ἵπ-
πους, τὸν Οἰβάρεα τοῦτον ^c ἐξείραντα τὴν χεῖρα, πρὸς τοῦ
Δαρείου ἵππου τοὺς μυκτῆρας προσενεῖκαι· τὸν δὲ, αἰσ-
15 θόμενον, ^d φριμάσθαι τε καὶ χρεμετίσαι.

CEbaris ar-
tificium ab
aliis aliter
narrari.

8 Δαρεῖός τε δὴ, ὁ Ἰστιάσπεος, βασιλεὺς ἀπεδέδεκτο·
καὶ οἱ ἦσαν ἐν τῇ Ἀσίῃ πάντες κατήκοοι, πλὴν Ἀρα-
βίων, Κύρου τε καταστρεφάμενου, καὶ ὕστερον αὐτῆς
² Καμβύσῳ. Ἀράβιοι δὲ οὐδαμᾶ ^a κατήκουσαν ἐπὶ δου-
80 λουσίῃ Πέρσῃσι, ἀλλὰ ξεῖνοι ἐγένοντο, παρέντες Καμ-
βύσεια ἐπ' Αἴγυπτον· ἀεκόντων γὰρ Ἀραβίων οὐκ ἂν
³ ἐσβάλοιν Πέρσαι ἐς Αἴγυπτον. Γάμους τε τοὺς πρώ-
τους ἐγάμει Πέρσῃσι ὁ Δαρεῖος, Κύρου ^c μὲν δύο θυγα-
85 τέρας, Ἀτοσσάν τε καὶ Ἀρτυστῶνην· τὴν μὲν Ἀτοσσαν,
προσυνοικήσασαν Καμβύσῃ τε τῷ ἀδελφεῷ καὶ αὐτῆς
⁴ τῷ Μάγῳ· τὴν δὲ Ἀρτυστῶνην, παρθένον. ἐτέρην δὲ,
Σμέρδιος τοῦ Κύρου θυγατέρα, ἔγχε, τῇ ὄνομα ^d ἦν

Darius im-
perium in
Asianos
omnes,
præter A-
rabas, te-
net: ux-
ores ducit
primarias
iv: monu-
mentum
statuit a-
243
deptionis
regni.

⁵ Hinc Thomas M. in Σύνθετον.

^h προσεκύνειν μιν τ. Δ. Ald. et
al. μιν om. mss. plures.

¹ ὡς βασιλέα om. S.V.P.F.a.c.
Vall. nec valde desiderantur.

87.

^a Sic M.P.K.F. Schæfer. ἔχει
V.S. Ald. Wesseling. Monet
Schweighæuserus, Herodotum
in tali sermone optativum adhi-
bere solere: tum, si indicativum
hic maluisset, ἔσχε vel εἶχε dic-

turum esse.

^b ἀπίσθαι S.

^c ἐξείραν τ. χ. προσένεικε πρὸς S.
qui infra om. προσενεῖκαι.

^d φριμάσθαι S.

88.

^a Citat Eustath. Dionys. 933.

^b Sic S.V.F.a. ἐσβάλλοιεν Wess.
et al.

^c μὲν δὴ F. Infra τε om. post
Καμβύσῃ.

^d ἦν om. K.

Πάρμυς. ^ε ἔσχε δὲ καὶ τὴν τοῦ Ἰ'Οτάνεω θυγατὴρ
τὸν Μάγον κατάδηλον ἐποίησε. δυνάμιός τε πᾶσι
⁵ ἐπιπλέατο. Πρῶτον μὲν νυν τύπον ποιησάμενος ^η
νον, ἔστησε· ζῶον δὲ οἱ ἐνῆν, ἀνὴρ ἰππεύς· ἐπέγρα
⁶ ἰ δὲ γράμματα λέγοντα τάδε· ΔΑΡΕΙΟΣ Ὁ ὙΣ
ΣΠΕΟΣ ΣΤΗΝ ΤΕ ΤΟΥ ἹΠΠΟΥ ΤΗΣ ΑΡΕΤΗΣ
οὐνομα λέγων) ΚΑΙ ΟΙΒΑΡΕΟΣ ΤΟΥ ἹΠΠΟΚΟΜ
89 ἘΚΤΗΣΑΤΟ ΤΗΝ ΠΕΡΣΕΩΝ ΒΑΣΙΛΗΙΗΝ. ἴ
ήσας δὲ ταῦτα ἐν Πέρσῃσι, ἀρχὰς κατεστήσατο εἰς
² τὰς αὐτοὶ καλέουσι σατραπείας. καταστήσας δὲ ^α
ἀρχὰς καὶ ἄρχοντας ἐπιστήσας, ἐτάξατο φόρου
προσιέναι κατὰ ἔθνεά τε, καὶ ^β πρὸς τοῖσι ἔθνεσι
πλησιοχώρους προστάσων, καὶ ὑπερβαίνων τοὺς π
³ εχέας, ^ε ἄλλοισι ἄλλα τὰ ἐκαστέρω ἔθνεα νέμων.
χὰς δὲ καὶ φόρων πρόσδοον τὴν ^δ ἐπέτεον κατὰ τ
διεῖλε. τοῖσι μὲν αὐτῶν ἀργύριον ἀπαγινέουσι, ^ε εἴρητο
βυλῶνιον σταθμὸν τάλαντον ἀπαγινέειν· τοῖσι δὲ χρυ
⁴ ἀπαγινέουσι, Ἐὐβοεικόν. τὸ δὲ Βαβυλῶνιον τάλαντον
ναι Εὐβοίδας ἐβδομήκοντα μνίας. Ἐπὶ γὰρ Κι
ἄρχοντος, καὶ αὐτὶς Καμβύσῳ, ἣν ^ε κατεστηκὸς οἱ
⁵ φόρου πέρι, ἀλλὰ δῶρα ἀγίνεον. διὰ δὲ ταύτην τὴν ἐ
ταξιν τοῦ φόρου, καὶ παραπλήσια ταύτῃ ἄλλα, λόγο

Satrapia-
rum xx
et rei tribu-
tarie de-
scriptio a
Dario facta;
Babyloni-
cum ta-
lentum
lxxviii
minarum
Euboica-
rum; Da-
rius, insti-
tor; Cam-
byses, do-
minus;
Cyrus, pa-
ter.

^ε ἐλέγετο S.V.

^ι Ὀτάνεος F.

^η Sic M.P.K.F. ἐπιπλέατο Ald.
S.V.a.d. ἐμπειλ. c.b. Supra οἱ
πάντα S.

^η λίθινον S.V. Ald. Paris. λίθον
M.P.K.F.

^ι δὲ οἱ γρ. S. Schæfer.

89.

^α τὰς om. S.V. Mox οἱ φόρους S.

^β πρ. τοῦτοις F.

^γ Sic S. nisi quod habet ἐκα-

τέρω cum c.d. Vulgo τὰ ἐκασ-
τῶν (ἀλλήλοισι Ald.) ἄλλα εἰ
νέμων. ἐκατέρω F. Mox δὲ om

^δ Sic S. Schæfer. ἐπέτεον vu
et sic S. infra 95. Tum κατὰ
S. et infra αὐτῶν pro αὐτέων.

^ε εἴρητο—ἀπαγινέουσι om. F

^ι Εὐβοικόν V.S.K. Mox ἐβ-
κοτα Εὐβοίδας S. et infra τ' αὐ

^η κατεστηκός S. κατεστηκός ci
Schweigh. Mox τοῦ om. S.

ἄλλα ταύτη.

Πέρσαι, ὡς ^b Δαρεῖος μὲν ἦν κάπηλος· Καμβύσης δὲ, δεσπότης· Κῦρος δὲ, πατήρ· ὁ μὲν, ὅτι ἐκαπήλευε πάντα τὰ ⁱ πρήγματα· ὁ δὲ, ὅτι χαλεπός τε ἦν καὶ ὀλίγωρος· ὁ δὲ, ^k ὅτι ἥπιός τε, καὶ ἁγαθὰ σφι πάντα ¹⁵ ἔμνηχανήσατο. Ἀπὸ μὲν δὴ Ἰώνων, καὶ Μαγνήτων τῶν ἐν τῇ Ἀσίῃ, καὶ Αἰολέων, καὶ Καρῶν, καὶ Λυκίων, καὶ ^a Μιλυέων, καὶ Παμφύλων, εἰς γὰρ ἦν οἱ τεταγμένοι ² φόρος οὗτος, ^b προσήιε τετρακόσια τάλαντα ἀργυρίου. ^c ὁ ²⁰ μὲν δὴ πρῶτος οὗτος οἱ νομὸς κατεστήκει. Ἀπὸ δὲ Μυσῶν, καὶ Λυδῶν, καὶ ^d Λασονίων, καὶ Καβαλίων, καὶ ^e Ὑγενέων, πεντακόσια ^f τάλαντα. ^g νομὸς δεύτερος οὗτος. Ἀπὸ δὲ Ἑλλησποντίων, τῶν ἐπὶ δεξιὰ ἐσπλέοντι, καὶ Φρυγῶν, καὶ Θρηίκων τῶν ἐν τῇ Ἀσίῃ, καὶ Παφλα- ²⁵ γόνων, καὶ ^h Μαριανδυνῶν, καὶ ⁱ Συρίων, ἐξήκοντα καὶ ⁴ τριηκόσια ἦν τάλαντα φόρος. νομὸς τρίτος οὗτος. Ἀπὸ δὲ Κιλικίων, ἵπποι τε λευκοὶ ἐξήκοντα καὶ τριηκόσιοι, ἐκάστης ἡμέρης εἰς γινόμενος, καὶ τάλαντα ἀργυρίου πεντακόσια· ^k τούτων τεσσαράκοντα μὲν καὶ ἑκατὸν ἐς ³⁰ τὴν ^l φρουρέουσιν ἵππον τὴν Κιλικίην χώραν ^m ἀνασιμῶν-

Populorum in satrapiis descriptorum nomina; tribuque singulis satrapiis impositi magnitudo.

^b Citat Suidas in Κῦρος, Eustath. II. p. 317, 18 = 240, 9.

ⁱ πρήγματα c. Steph. marg. τὰ om. S.

^k ἥπι om. a.

^l Sic Ald. S.V.A.B. ἀγαθὰ σφι τὰ M.K.P.F.b. Suid.

90.

^a Sic S. cf. I. 173. Alii Μηλυέων. Mox οὗτος φόρος S.

^b Sic S.V. προσείη P. προσήιε vulgo.

^c Sic M.K.P. et F. ubi oi om. οὗτος μὲν δὴ πρῶτος οἱ v. Ald. V.S.A.B.

^d Sic S.V. cf. VII. 77. Ἀλυσονίων F.a.b.c. et vulgo.

^e Αὔγενέων S.V. Vall. Αἰγενέων

Eton.

^f ἀργυρίου addunt edd. vett. d. sed om. M.S. Vall. P.K.V.F. a.b.c.

^g δεύτερος νόμος οὗτος F.S.

^h Μαριανδυνῶν S.P. Vall. F.a.c. cf. I. 28. VII. 72. Vulgo Μαριανδυνῶν.

ⁱ Ἀσσυρίων b.d. Mox τάλαντα ἦν S.

^k Sic S.V. τούτων δὲ vulgo. Mox μὲν om. M.P.K.F.

^l φερέουσιν S.V. Vall. probante Wesselingio, non item Schweighæusero.

^m Sic S.V.M.P.K.F. ἀνασιμῶντο Ald. A.B. Schæfer. Mox καὶ om. S. qui tum νόμος ἐφαίτα.

το, τὰ δὲ τριηκόσια καὶ ἑξήκοντα Δαρείῳ ἐφοίτα.
 91 τέταρτος οὗτος. Ἀπὸ δὲ ^αΠοσειδηίου ^βπόλιος, τὴν
 φίλοςχος ὁ Ἀμφιάρεω οἰκιστὴ ἐπ' ^γοὔροις τοῖσι ^δΚι
 τε καὶ Σύρων, ἀρξάμενον ἀπὸ ταύτης μέχρι Αἰγύ
^επλὴν μοίρης τῆς Ἀραβίων, ταῦτα γὰρ ἦν ἀτελέα,
 2 τήκοντα καὶ τριηκόσια τάλαντα φόρος ἦν. ἔστι δὲ
 νομῶ τούτῳ Φοινίκη τε πᾶσα, καὶ Συρία ἡ Παλα
 3 καλεομένη, καὶ Κύπρος. νομὸς πέμπτος οὗτος.
 Αἰγύπτου δὲ, καὶ Λιβύων τῶν προσεχέων Αἰγί
^ικαὶ Κυρήνης τε καὶ Βάρκης, (ἐς γὰρ τὸν Αἰγί
 νομὸν αὗται ^εἐκεκοσμέατο,) ἑπτακόσια ^βπροσῆμ
 λαντα, παρέξ τοῦ ἐκ τῆς ^ιΜοίριος λίμνης γινομένη
 4 γυρίου, τὸ ἐγένετο ἐκ τῶν ἰχθύων. τούτου τε δὴ χωρὶ
 ἀργυρίου καὶ τοῦ ^κἐπιμετρομένου σίτου προσῆι ἐ
 κόσια τάλαντα· ^ιπρὸς γὰρ ^μδύο καὶ δέκα μι
 Περσέων τε τοῖσι ἐν τῷ Λευκῷ τείχει τῷ ἐν Μέμφι
 τοικημένοισι καταμετρέουσι, καὶ τοῖσι τούτων ἐπ
 5 ροισι. νομὸς ἕκτος οὗτος. ^νΣατταγύδαι δὲ, καὶ Γε
 ριοι, καὶ ^οΔαδίκαι τε καὶ Ἀπαρύται, ἐς ταῦτ' οὗτοι τε
 μένοι, ἑβδομήκοντα καὶ ἑκατὸν τάλαντα προσέ
 6 ^ρνομὸς οὗτος ἑβδομος. ἀπὸ Σούσων δὲ, καὶ τῆς ἁ

91.

^α Ποσιδ. S.^β Sic S.V.P.K.F. πόλεος vulgo.^γ Sic M.V.P.K. Vall. F. Paris. οὔροι Ald. οὔρου S.^δ Κιλικίων P.K.F.^ε πλὴν μ. τ. Ἀραβ. et mox τάλαντα om. S. Mox ἔτι δὲ S.^ι Sic S.V. καὶ om. vulgo. Mox ἐς τὸν γὰρ S.^κ Sic S.V. Ald. A.B. cf. I. 100. IX. 30. ἐκοσμέατο M.P.K. ἐκοσμέατο F.b.d.^λ Sic S.V. Vulg. προσῆι. et infr.^μ Sic M.P.K.F. Al. Μύριος.^κ Sic V.S. Ald. μετρομέ P.K.F. Mox τὰ ἐπ. S.^ι Sic M.P.K.F. edd. Wess. σίτου γὰρ Ald. S.V. πυροὺς γὰρ conj. Schæferus.^μ δυοκαίδεκα F. δώδεκα Ald.^ν Sic P.K.A.B.V. Ald. Σατταγύται S. Supra αὐτοῦ S. Mox δὲ om. F.^ο Δαδίκαι S.^ρ Sic S.K.a. νόμος δὲ οὗ P.F. Wess. νομὸς ἑβδομος vulgo. Mox ν. αὐτοῦ ἐπ. Tum βαβυλωνίων pro βαβυλίων

- 22 Κισσίῳν χώρης, τριηκόσια νομὸς ὄγδοος οὗτος. Ἀπὸ Βαβυλῶνος δὲ, καὶ τῆς λοιπῆς Ἀσσυρίας, χίλιά οἱ 55 προσήϊε τάλαντα ἀργυρίου, καὶ παῖδες ἐκτομίαι πεντα-
 2 κόσιοι νομὸς ὅ εἵνατος οὗτος. Ἀπὸ δὲ Ὑαββατάνων καὶ τῆς λοιπῆς Μηδικῆς, καὶ Ὑαρικανίων, καὶ Ὑορθο-
 3 κορυβαντίων, πεντήκοντά τε καὶ τετρακόσια τάλαντα νομὸς δέκατος οὗτος. Κάσπιοι δὲ καὶ Ὑπανσίκαι, Παν-
 4 τικίων δὲ μέχρι Αἰγλῶν, ἐξήκοντα καὶ τριηκόσια τάλαντα φόρος ἦν. νομὸς ὅ δυωδέκατος οὗτος. Ἀπὸ ὙΠακ-
 2 τυϊκῆς δὲ, καὶ Ἀρμενίων, καὶ τῶν προσεχέων μέχρι τοῦ 65
 3 πόντου τοῦ Εὐξείνου, τετρακόσια τάλαντα. νομὸς τρίτος καὶ δέκατος οὗτος. Ἀπὸ δὲ ὙΣαγαρτίων, καὶ ὙΣαραγ-
 4 γίων, καὶ ὙΘαμαναίων, καὶ Οὐτίων, καὶ ὙΜύκων, καὶ τῶν ἐν Ὑτῇσι ἡσίοισι οἰκεόντων τῶν ἐν τῇ ὙΕρυθρῇ θαλάσ-
 5 σῃ, ἐν τῇσι τοὺς ἀνασπάστους καλεομένους κατοικίξει 70 βασιλεὺς, ἀπὸ τούτων πάντων ἑξακόσια τάλαντα ἐγένετο
 3 φόρος. νομὸς ὅ τέταρτος καὶ δέκατος οὗτος. ὙΣάκαι δὲ

92.

^a Sic M.V.S.K.F. Paris. Ὑσ-
 συρίας χώρης al.

^b ἑνατος F.

^c Ὑαββατάνων M.S.K.A.B. Ὑακ-
 βατάνων a.b.F. Ald. Vall. Ὑεμβατ.
 edd. recentt. cf. 64.

^d Ὑαρικανίων P.K.F. Παρικα-
 νίων S.V. Παρικανίων c. et vulgo.
 cf. 94.

^e Ὑορθοκορυβαντίων S.a.c. Ὑορθο-
 κορυβαντίων F.

^f Πανσοὶ καὶ Παντιμαθεῖται καὶ
 S. Vossio ad Melam III. 5. cor-
 rigenti Παισίκαι assentitur Reiz-
 ius. Mox ἐς τοῦτο S.

^g δὲ Βάκτρων μέχρι Λήδων S.V.
 Vall.

VOL. I.

^h Sic Ald. V.A. δωδέκατος M.
 K.P.F.

93.

^a Πακτυκῆς S.V.

^b νομὸς om. F.

^c Sic Ald. S.V. Vall. a.c. Σα-
 γατίων M.K.P.F.b.d.

^d Σαραγγέων V.S. Σαραγγαίων
 F.a.d. edd. vett.

^e Θαμανέων καὶ Οὐτέων S. Θα-
 μαναῖοι ex h. l. citantur a Steph.
 Byz.

^f Sic P.K.V.S.F. Paris. Μέ-
 κων vulgo.

^g τοῖσι v. F.

^h τεσσαρεσκαίδ. P.K.F.b.

ⁱ Σύκαι F.

D d

καὶ ^k Κάσπιοι πεντήκοντα καὶ διηκόσια ^l ἀργίνοι τάλαντα. νομὸς πέμπτος καὶ δέκατος οὗτος. ^m Πάρθοι καὶ Χοράσμοι, καὶ ⁿ Σόγδοι τε καὶ ^o Ἀριοι, τριηκόσια τάλαντα. νομὸς ἕκτος καὶ δέκατος οὗτος. ^a Παρικάνοι δὲ, καὶ Αἰθίοπες οἱ ἐκ τῆς Ἀσίας, τετρακόσια τάλαντα ἀπαγίνεον¹ νομὸς ἑβδομος καὶ δέκατος οὗτος. ^b Μητιηνοῖσι δὲ, καὶ ^c Σάσπειροι, καὶ ^d Ἀλαροδίοισι διηκόσια ἐπιτέτακτο τάλαντα. νομὸς ὄγδοος καὶ δέκατος οὗτος. ³ Μόσχοισι δὲ, καὶ Τιβαρηνόισι, καὶ ^e Μάκροισι, καὶ ^f Μοσσυνοίκοισι, καὶ ^g Μαρσι, τριηκόσια τάλαντα προήρητο. νομὸς εἴνατος καὶ δέκατος οὗτος. Ἰνδῶν δὲ πλείθος τε πολλῶν πλείστον ἐστὶ πάντων τῶν ἡμεῖς ἴδμεν ἀνθρώπων, καὶ φόρον ἀπαγίνεον πρὸς πάντας τοὺς ἄλλους ἑξήκοντα καὶ τριηκόσια τάλαντα ψήγματος. νομὸς εἰκοστὸς οὗτος. Τὸ μὲν δὴ ἀργύριον τὸ Βαβυλωνίων πρὸς ⁹⁵ ^a Εὐβοικὸν ^b συμβαλλεόμενον τάλαντον ^c γίνεται ^d τε

95
Argentum
ex tributis,

^k Κάσπειροι conj. Reizius.

^l Sic M.P.K.F. ἀπαγίνεον Ald. S.V.A.B.

^m Citat Steph. Byz. in Χοράσμοι.

ⁿ Cf. Steph. Byz. in Σογδιανή.

^o Ἄριοι Steph. Byz. in Ἄρια, inf. VII. 66.

94.

^a Παρικάνοι—οὗτος om. F.

^b Sic K.S.V. cf. I. 189. Μητιηνοῖσι M.P.F.a.c. Ald. δὲ porro additum ex F.a. ut e conj. Schæfer.

^c Sic S. Vall. Σαρπειροῖσι edd. Σάρπειροι V.P. Σάροσπειροι F.a. Σαρπειροῖσι b. Σάπειροι Larcher. cf. VII. 79. Steph. Byz. Σάπειρες.

^d Ἀλαροδίους hinc Steph. Byz. cf. VII. 19. καὶ καὶ Ἀλαροδίοισι F.

^e Μάκροισι F.

^f Sic K. Steph. Byz. cf. VII.

78. Vulgo Μοσσυ.

^g Sic ed. Reiz. ex Vossii con ad Melam I. 2. cf. Steph. Byz. in Μᾶρες et inf. VII. 78. Μάρσσοισι a.c. Μαρσοῖσι S.P.K.V. Μάρσσοισι F. Μάρδοισι edd. pleræque

95.

^a Εὐβοικὸν S.V.

^b συμβαλλέ. F.a.

^c Sic S. (pr. m. sed post ri suram) a. εἶναι vulg. verbum ου c. εἴη ἂν corrigat Benedictus.

^d ἑξήκοντα καὶ ὀκτακόσια S. p m. sed e corr. cum litt. num. θ in marg. Hanc scripturam amplectitur Larcher. "ὀκτακόσια, inquit Schweighæuser, "pro πε" "τακ. utique videtur legendum" "sed, quicquid elegeris, mane" "bit aut h. l. aut in præcedenti" "aut in seqq. error aliquis i" "numeris."

- σεράκοντα καὶ πεντακόσια καὶ εἰνακισχίλια τάλαντα.
 2 τὸ δὲ χρυσίον τρισκαίδεκάσταςιον ^ολογιζόμενον, τὸ ψῆγ-90
 μα εὑρίσκεται ἐν Εὐβοικῶν ταλάντων ὀγδώκοντα καὶ
 3 ἑξακοσίων καὶ τετρακισχιλίων. τούτων ἂν πάντων συν-
 τιθεμένων τὸ πλῆθος, Εὐβοικὰ τάλαντα συνελέγετο ἐς
 τὸν ἐπέτειον φόρον Δαρείῳ μύρια καὶ τετρακισχίλια καὶ
 πεντακόσια καὶ ἑξήκοντα· τὸ δ' ἔτι τούτων ἔλασσον 95
 96 ἀπίεις, οὐ λέγω. Οὗτος Δαρείῳ ^απροσῆι φόρος ἀπὸ
 2 ^βτε τῆς Ἀσίας, καὶ τῆς Λιβύης ὀλιγαχόθεν. ^οπροϊόντος
 μέντοι τοῦ χρόνου, καὶ ἀπὸ νήσων προσῆι ἄλλος φόρος,
 καὶ τῶν ἐν τῇ Εὐρώπῃ μέχρι Θεσσαλίας ^δοικημένων.
 3 Ταῦτον τὸν φόρον θησαυρίζει ^οὁ βασιλεὺς τρώπῳ τοιῷδε.
 ἐς πῖθους ^εκεραμίους τήξας ^ςκαταχέει· πλήσας δὲ τὸ
 4 ἄγγος, ^ηπεριαίρει τὸν κέραμον. ἐπεὰν δὲ δεθῇ χρημά-
 των, κατακόπτει ^ιτοσαῦτο ὅσου ἂν ἐκάστοτε δέηται.
 97 Αὗται ^αμὲν νυν ἀρχαί τε ἦσαν, καὶ φόρων ἐπιτάξεις.
 ἡ Περσὶς δὲ χώρα μούνη μοι οὐκ εἴρηται δασμοφόρος· 5
 2 ἀτελεῖα γὰρ Πέρσαι νέμονται χώραν. Οἶδε δὲ φόρον μὲν
 οὐδένα ἐτάχθησαν φέρειν, δῶρα δὲ ἀγίνεον. Αἰθίοπες οἱ
 πρόσουροι Αἰγύπτῳ, τοὺς Καμβύσης ἐλαύνων ἐπὶ τοὺς
 Μακροβίους Αἰθίοπας κατεστρέψατο· οἱ περὶ τε ^βΝύσῃ 10

Euboica
talenta
9880: auri
ad argen-
tum pro-
portio, tre-
decupla
Herodoti
tempore:
subducta
summa
omnium tri-
butorum.

Tributum
aliud tem-
pore post
rediens ex
insulis Græ-
cis et locis
Europæ us-
que ad The-
saliam: pe-
cunia quo-
modo in
thesauros
condita.

Persæ a tri-
butis im-
munes: Æ-
thiopum
Ægypto fi-
nitimorum,
et Colcho-
rum, et A-
rabum do-
na.

^ο λογιζόμενον om. S. Mox Εὐ-
βοικῶν S. et Εὐβοικὰ.

96.

^α Sic S. Alii προσῆι. sed mox
F. προσῆι.

^β τῆς τε S.K.F.

^ο προϊόντος S.

^δ Sic M.P.S.K.F.a.c. οἰκούμενων
vulgo.

^ε Sic S. ἰ om. alii.

^ς Sic M.S.P.K.V. κεραμίους a.
c.d.F. κεραμίους Ald. B. Schæfer.
Mox πῆξας b.d.

^ς κατεγγχεί V. Schæf. Schweigh.

καταχέει vulgo cum S.

^η καὶ περιαίρεσας S. qui δὲ sta-
tim om.

^ι Sic a. Vulgo τοσαῦτον. Tum
ἴσον Ald.

97.

^α Sic Ald. V.S. νυν om. M.P.
F.c. Mox Αἰθίοπες etc. citat Eu-
stath. Od. p. 1386, 8=13, 14.

^β Sic P.S.V. Vall. Paris. Νύ-
σῃ al. cf. II. 146. νῆσαν F.
Unde Νύσαν reponit Dindorf. ad
Diod. Sic. p. 197.

καὶ ^κΚάσπιοι πενήκοντα καὶ διηκόσια ^ιἀγίνεον τάλα
 4τα. νομὸς πέμπτος καὶ δέκατος οὗτος. ^μΠάρθοι δ
 καὶ Χοράσμιοι, καὶ ^νΣόγδοι τε καὶ ^οἈρειοί, τριηκόσι
 94 τάλαντα. νομὸς ἕκτος καὶ δέκατος οὗτος. ^αΠαρικάν
 δε, καὶ Αἰθίοπες οἱ ἐκ τῆς Ἀσίας, τετρακόσια τάλαντα
 ἀπαγίνεον· νομὸς ἑβδομος καὶ δέκατος οὗτος. ^βΜα
 τηνοῖσι δὲ, καὶ ^γΣάσπειρσι, καὶ ^δἈλαροδίοισι διηκόσι
 ἐπιτέτακτο τάλαντα. νομὸς ὄγδοος καὶ δέκατος οὗτος
 3 Μόσχοισι δὲ, καὶ Τιβαρηνοῖσι, καὶ ^εΜάκρωσι, καὶ
^ςΜοσσυνοίοισι, καὶ ^εΜαρσί, τριηκόσια τάλαντα προ
 4ρητο. νομὸς ἑννατος καὶ δέκατος οὗτος. Ἰνδῶν δὲ πλύ
 θός τε πολλῶ πλείστον ἐστὶ πάντων τῶν ἡμεῖς ἴδμεν ἀ
 θρώπων, καὶ φόρον ἀπαγίνεον πρὸς πάντας τοὺς ἄλλους
 ἐξήκοντα καὶ τριηκόσια τάλαντα ψήγματος. νομὸς εἰκο
 95 τὸς οὗτος. Τὸ μὲν δὴ ἀργύριον τὸ Βαβυλωνίων πρὸς ^ι
^αΕὐβοικὸν ^βσυμβαλλεόμενον τάλαντον ^γγίνεται ^δτε

95
 Argentum
 ex tributis,

^κ Κάσπειροι conj. Reizius.

^ι Sic M.P.K.F. ἀπαγίνεον Ald.
 S.V.A.B.

^μ Citat Steph. Byz. in Χορασ-
 μίη.

^ν Cf. Steph. Byz. in Συγδι-
 ανή.

^ο Ἀριοι Steph. Byz. in Ἀρια,
 inf. VII. 66.

94.

^α Παρικάνιοι—οὗτος om. F.

^β Sic K.S.V. cf. I. 189. Μαν-
 τηνοῖσι M.P.F.a.c. Ald. δὲ porro
 additum ex F.a. ut e conj. Schæ-
 fer.

^γ Sic S. Vall. Σαρπειροῖσι edd.
 Σάρπειρσι V.P. Σάροσπειρσι F.a.
 Σαρπειρίσι b. Σάπειρσι Larcher. cf.
 VII. 79. Steph. Byz. Σάπειρες.

^δ Ἀλαροδίους hinc Steph. Byz.
 cf. VII. 19. καὶ καὶ Λαροδίοισι F.

^ε Μάκρωσι F.

^ς Sic K. Steph. Byz. cf. VII.

78. Vulgo Μοσσυ.

^ς Sic ed. Reiz. ex Vossii con-
 ad Melam I. 2. cf. Steph. Byz.
 in Μᾶρες et inf. VII. 78. Μά-
 ροσι a.c. Μαρσοῖσι S.P.K.V. Μάρ-
 σοισι F. Μάρδοισι edd. pleræque

95.

^α Εὐβοικὸν S.V.

^β συμβαλλέ. F.a.

^γ Sic S. (pr. m. sed post ri-
 suram) a. εἶναι vulg. verbum op-
 c. εἶη ἂν corrigit Benedictus.

^δ ἐξήκοντα καὶ διηκόσια S. p.
 m. sed e corr. cum litt. num. 90
 in marg. Hanc scripturam am-
 plectitur Larcher. “ἐκτακόσια,
 inquit Schweighæuser, “pro το
 “τακ. utique videtur legendum
 “sed, quicquid elegeris, mane
 “bit aut h. l. aut in præcedē
 “aut in seqq. error aliquis i
 “numeris.”

- σεράκοντα καὶ πεντακόσια καὶ εἰνακισχίλια τάλαντα.
 2 τὸ δὲ χρυσίον τρισκαίδεκάσταςιον^ο λογιζόμενον, τὸ ψῆγ-90
 μα εὐρίσκεται ἐὼν Εὐβοικῶν ταλάντων ὀγδῶκοντα καὶ
 3 ἑξακοσίαν καὶ τετρακισχιλίαν. τούτων ὧν πάντων συν-
 τιθεμένων τὸ πλῆθος, Εὐβοικὰ τάλαντα συνελέγετο εἰς
 τὸν ἐπέτειον φόρον Δαρείῳ μύρια καὶ τετρακισχίλια καὶ
 πεντακόσια καὶ ἑξήκοντα· τὸ δ' ἔτι τούτων ἔλασσον⁹⁵
 96 ἀπείεις, οὐ λέγω. Οὗτος Δαρείῳ^α προσήϊε φόρος ἀπὸ
 2^α τῆς Ἀσίας, καὶ τῆς Λιβύης ὀλιγαχόθεν. ^οπροϊόντος
 μέντοι τοῦ χρόνου, καὶ ἀπὸ νήσων προσήϊε ἄλλος φόρος,
 καὶ τῶν ἐν τῇ Εὐρώπῃ μέχρι Θεσσαλίας^δ οἰκημένων.
 3 Ταῦτον τὸν φόρον θησαυρίζει^ο ὁ βασιλεὺς τρώῃ τοιῶδα.
 εἰς πῖθους^ι κεραμίνους τήξας^β καταχέει· πλήσας δὲ τὸ
 4 ἄγγος, ^βπεριαίρει τὸν κεραμον. ἐπεὰν δὲ δεηθῇ χρημά-
 των, κατακόπτει^ι τοσούτου ὅσου ἂν ἐκάστοτε δέχται.
 97 Αὗται^α μὲν νυν ἀρχαί τε ἦσαν, καὶ φόρων ἐπιτάξεις.
 ἡ Περσίς δὲ χώρα μούνη μοι οὐκ εἴρηται δασμοφόρος·⁵
 2 ἀτελεία γὰρ Πέρσαι νέμονται χώραν. Οἶδε δὲ φόρον μὲν
 οὐδὲνα ἐτάχθησαν φέρειν, δῶρα δὲ ἀγίνεον. Αἰθίοπες οἱ
 πρόσουροι Αἰγύπτῳ, τοὺς Καμβύσης ἐλαύνων ἐπὶ τοὺς
 Μακραβίους Αἰθίοπας κατεστρέψατο· οἱ περὶ τε^β Νύσῃν¹⁰

Euboica
talenta
9880: auri
ad argen-
tum pro-
portio, tre-
decupla
Herodoti
tempore:
subducta
summa
omnium tri-
butorum.

Tributum
aliud tem-
pore post
rediens ex
insulis Græ-
cis et locis
Europæ us-
que ad The-
ssaliam: pe-
cunia quo-
modo in
thesauros
condita.

Perseæ a tri-
butis im-
munes: Æ-
thiopum
Ægypto fi-
nitimorum,
et Colcho-
rum, et A-
rabum do-
na.

^ο λογιζόμενον om. S. Mox Εὐ-
βοικῶν S. et Εὐβοϊκά.

96.

^α Sic S. Alii προσήϊε. sed mox
F. προσήϊε.

^β τῆς τε S.K.F.

^ο προϊόντος S.

^δ Sic M.P.S.K.F.a.c. οἰκεομένων
vulgo.

^ε Sic S. i om. alii.

^ι Sic M.S.P.K.V. κεραμίους a.
c.d.F. κεραμένους Ald. B. Schæfer.
Mox πήξας b.d.

^β κατεγγχεί V. Schæf. Schweigh.

καταχέει vulgo cum S.

^β καὶ περιαίρεσας S. qui δὲ sta-
tim om.

^ι Sic a. Vulgo τοσούτων. Tum
δὲ om. Ald.

97.

^α Sic Ald. V.S. νυν om. M.P.
F.c. Mox Αἰθίοπες etc. citat Eu-
stath. Od. p. 1386, 8=13, 14.

^β Sic P.S.V. Vall. Paris. Νίσ-
σῃν al. cf. II. 146. νῆσσαν F.
Unde Νῆσῶν reponit Dindorf. ad
Diod. Sic. p. 197.

τὴν ἱρὴν κατοίκεται, καὶ τῷ Διονύσῳ ἀνάγκησι τὰς
 3 ὀρτάς. οὗτοι οἱ Αἰθίοπες, καὶ οἱ πλησιόχωροι τούτοις,
 σπέρματι μὲν χρέωνται ^cτῷ αὐτῷ τῷ καὶ οἱ ^dΚαλαντίαι
 4 Ἰνδοί· οἰκήματα δὲ ^eἐκτῆνται κατάγαια. οὗτοι συναμ-
 φότεροι διὰ τρίτου ἔτεος ἀγίνεον, ἀγινέουσι δὲ καὶ τὸ
^fμέχρι ἐμεῦ, δύο χοίνικας ἀπύρου χρυσίου, καὶ διηκο-
 σίας ^gφάλαγγας ἐβένου, καὶ πέντε παῖδας Αἰθίοπας,
 5 καὶ ἐλέφαντος ὀδόντας μεγάλους εἴκοσι. Κόλχοι δὲ
^hἐτάξαντο ἐς τὴν θάλασσαν, καὶ οἱ προσεχέες μέχρι τοῦ
ⁱΚαυκάσιος οὐρέος· ἐς τοῦτο γὰρ τὸ οὖρος ὑπὸ Πέρσῃσι
 ἄρχεται· τὰ δὲ πρὸς βορρῇ ἀνεμον τοῦ Καυκάσιος Περ-
 6 σέων οὐδὲν ἔτι φροντίζει. οὗτοι ὦν δῶρα, τὰ ἐτάξαντο,
 ἔτι καὶ ^kἐς ἐμὲ διὰ πεντετηρίδος ἀγίνεον, ἑκατὸν παῖ-
 7 δας, καὶ ἑκατὸν παρθένους. Ἀράβιοι δὲ ^lχίλια τάλαντα
 ἀγίνεον λιβανωτοῦ ἀνὰ πᾶν ^mἐνιαυτῷ. Ταῦτα ⁿμὲν οὗτοι
 δῶρα παρέχ· τοῦ φόρου βασιλεῖ· ἐκόμιζον.

98

India, pri-
 ma regio ad
 orientem :
 quo tractu
 sabulosa et
 vasta : ejus
 multae gen-
 tes, lingua

Τὸν δὲ χρυσὸν ταῦτον τὸν πολλὸν οἱ Ἰνδοί, ^aἀπ' οὗ τὸ
 ψῆγμα τῷ βασιλεῖ τὸ εἰρημένον ^bκομίζουσι, τρόπῳ
 2 ^cτοιῶδ' ἐκτέωνται. Ἔστι τῆς Ἰνδικῆς χώρας ^dτὸ πρὸς
 ἥλιον ἀνίσχοντα ψάμμος. τῶν γὰρ ἡμεῖς ἴδμεν, τῶν
^eκαὶ περὶ ἀτρεκές τι λέγεται, πρῶτοι πρὸς ἡῶ καὶ ἡλίου

^c τούτῳ τῷ οἱ S.V.

^d Καλλιπτοίαι S.V. Vall. Καλαν-
 διάι b.d. Ald. Καλαντίαι supra 38.

^e ἐκτέωνται κατάγαια V.S.

^f μέχρις F.S.

^g Citat. Eustath. II. p. 469, 2
 = 357, 30. Plin. H. N. XII. 4.
 ἐβένου P.F.c.d.

^h Sic S.V. ἔταξαν οἱ F.a.c.d.
 et vulgo.

ⁱ Καυκάσιοιο S.V. τοῦ om. F.a.
 S. ὄρεος S. qui mox ὄρεος. Tum
 βορέην S.

^k ἐς ἐμεῦ Ald.

^l Citat Eustath. Dionys. 933.

^m μὲν οὗτοι M.K.V.S.P.F. Paris.
 μὲν ὦν οὗτοι Ald. et al. Reizius
 sic edidit : ταῦτα μὲν ὦν δῶρα π.
 τ. φ. β. ἐκόμιζοντο.

98.

^a ἀπ' οὗ S.

^b κομίζουσι om. M.P.K.F. βα-
 σιλεῖ οἱ Ἰνδοὶ κομίζουσι τὸ εἰρημένον S.

^c Sic Ald. τοῖα δὲ δεκτῶνται M.
 τοῖα δὲ δεκτῶνται K.P. τοῖα δὲ κτῶνται
 V.S.F. omnes κτῶνται infr. 105.

^d τὰ πρὸς S.

^e καὶ om. M.K.F.

ἀνατολὰς οἰκέουσι ἀνθρώπων τῶν ἐν τῇ Ἀσίῃ Ἰνδοί.
 Ἰνδῶν γὰρ τὸ πρὸς τὴν ἡῶ ἐρημίη ἐστὶ, διὰ τὴν ψάμ-
 3 μον. Ἔστι δὲ πολλὰ ἔθνεα Ἰνδῶν, καὶ οὐκ ὁμόφωνα 35
 σφισι. καὶ οἱ μὲν αὐτῶν νομάδες εἰσὶ· οἱ δὲ, οὐ. οἱ
 δὲ ἐν τοῖσι ἔλεσι οἰκέουσι τοῦ ποταμοῦ, καὶ ἰχθύας σι-
 τέονται ὤμους, τοὺς αἰρέουσι ἐκ πλοίων καλαμίνων ὄρ-
 4 μεώμενοι. ὁ καλάμου δὲ ἐν γόνυ πλοῖον ἕκαστον ποιεῖ- 40
 ται. οὗτοι μὲν δὴ τῶν Ἰνδῶν φορέουσι ἐσθῆτα ἰφλοῖνην.
 ἔπειαν ἐκ τοῦ ποταμοῦ φλοῦν ἀμήσωσι καὶ κόψωσι,
 τὸ ἐνθεῦτεν φορμῶν τρόπον καταπλέξαντες, ὡς θάρηκα
 99 ἐνδύνουσιν. Ἄλλοι δὲ τῶν Ἰνδῶν πρὸς ἡῶ οἰκόντες
 τούτων, ὁ νομάδες εἰσὶ, κρεῶν ἐδεσται ὤμων· καλέονται
 δὲ Παδαῖοι. ὁ νομαίοισι δὲ ὁ τοιοῖδε λέγονται χρᾶσθαι. 46
 2 ὅς ἀν κάμη τῶν ἀστῶν, ἢν τε ὁ γυνὴ ἢν τε ἀνὴρ, τὸν μὲν
 ἀνδρα ἄνδρες οἱ μάλα στά οἱ ὁμιλέοντες κτείνουσι, φά-
 μανοι αὐτὸν τηκόμενον τῇ νούσῳ τὰ κρέα σφίσι ἰδια- 50
 3 φθείρεσθαι. ὁ δὲ ὁ ἄπαρνος ἐστὶ ὁ μὴ μὲν νοσέειν· οἱ δὲ,
 οὐ συγγινωσκόμενοι, ὁ ἀποκτείναντες κατευχέονται. ὁ ἢν

dissonæ,
 victu et mo-
 ribus diver-
 sæ: Indo-
 rum Ich-
 thyophago-
 rum navi-
 gia singula
 e genu a-
 rundinis, et
 vestes ex
 phleo.

Indi Padæi
 vivunt car-
 248
 nibus cru-
 diis: egro-
 tos et senes
 mactant et
 epulantur.

^f Sic S.V. Ald. Vall. Ἰνδοὶ om.
 M.P.K.F.

^g ὁ μεώμενοι F. ὁ μεώμενοι S. ὁρ-
 μεόμενοι ms. A. apud Larcher.

^h Citat Eustath. Dionys. 1107.
 Plin. H. N. XII. 17.

ⁱ φλοῖνην V.S. cf. Pollux VII.
 76. X. 178. Photii Φλόνην τὴν ἐκ
 φλοῦ, corrigens Φλόνην, huc spec-
 tare notat Schweighæuser. Post
 ἐσθῆτα Schweigh. cum c. et Schæ-
 fer. delevit τε, quod deest item S.

^k ἢν, ἔπειαν Ald. A.B.F. Sed
 ἢν om. M.V.S.K.P.

^l ἀμήσωσιν S.V. Mox ἐνδύνου-
 σιν S.

99.

^m οἰκέουσι F. sed vulg. in marg.
 a.p.m.

^b μονάδες S. qui mox om. ὁ μὲν.

^c Sic F.c.d. marg. Steph. Olim
 νόμοισι.

^d Sic edd. vett. τοιοῖσδε Wes-
 sel. ex S. τοιοῖσδε Reiz.

^e Sic S.V.P.K.F.a. Vulgo ἀνὴρ
 —γυνή. Mox οἱ sec. om. S.

^f Sic M.K.P.F.b.d. διαφθεῖρειν
 V.S.A.B. Ald.

^g Sic V.S.a.c. Hinc forte Suid.
 in voc. et Pollux V. 104. ἀπαρνε-
 ὄμενος Wess. et al.

^h Sic F. et plures libri. μὲν
 om. S.

ⁱ Sic M.V.S.P.K.F.a.c. ἀπο-
 κτείνοντες d. et vulg. ἀποκτείνοντας
 b. Tum κατευχέονται S.

^k ἢ δὲ ἀν γυνὴ κάμη V.S.K.F.
 Mox ποιέουσι S.

o d 3

δὲ γυνὴ κάμη, ὡσαύτως αἱ ἐπιχρεώμεναι μάλιστα γυναικες ταῦτα τοῖσι ἀνδράσι ποιεῦσι. τὸν γὰρ δὴ ἐς γῆρας ¹ἀπικόμενοι θύσαντες κατουωχέονται. ^mἐς δὲ ταύτους λόγον οὐ πολλοὶ τινες αὐτῶν ἀπικνεύονται· πρὸ γὰρ ^aτῷ τὸν ἐς νοῦσον ^oπίπτοντα πάντα κτείνουσι. Ἐτέρων δὲ ἐστὶ Ἰνδῶν ὅδε ἄλλος τρόπος· αὐτε κτείνουσι οὐδὲν ἔμψυχον, ^aοὔτε τι σπείρουσι, οὔτε οἰκίας νομίζουσι ἐκτῆσθαι· ποιηφαγέουσι δὲ, καὶ αὐτοῖσί ἐστι ὅσον κέγχρος το τὸ μέγαθος ἐν κάλυκι, αὐτόματον ἐκ τῆς γῆς γινόμεσθ· τὸ συλλέγοντες, ^bαὐτῇ κάλυκι ἔψουσί τε καὶ σιτέονται. ²ὅς δ' ἂν ἐς νοῦσον ^cαὐτῶν πέσῃ, ἐλθὼν ἐς τὴν ἔρημον κέεται· φροντίζει δὲ οὐδεὶς οὔτ' ἀποθανόντος, οὔτε κάμ-⁶⁵νοντος. Μίξις δὲ τούτων τῶν Ἰνδῶν τῶν κατέλεξα πάντων ἐμφανής ἐστι, κατὰπερ τῶν προβάτων· καὶ τὸ χρῶμα φορέουσι ὁμοῖον πάντες καὶ παραπλήσιον Αἰθίοψι. ²ἢ γονὴ δὲ αὐτῶν, τὴν ^aἀπένται ἐς τὰς γυναῖκας, οὐ, κατὰπερ τῶν ἄλλων ἀνθρώπων, ἐστὶ λευκή, ἀλλὰ μέ-⁷⁰λαινα, κατὰπερ τὸ χρῶμα· τοιαύτην δὲ καὶ Αἰθίοπες ³ἀπένται θορήν. οὔτοι μὲν τῶν Ἰνδῶν ἐκαστέρω τῶν Περσέων οἰκέουσι, καὶ πρὸς νότου ἀνέμου· καὶ Δαρείου ^bβασιλέος οὐδαμᾶ ὑπήκουσαν.

102 Ἄλλοι δὲ τῶν Ἰνδῶν Κασπατύρῳ τε πόλι καὶ τῇ⁷⁵

100
Indi alii qui
herba victi-
tant, et
morbo affec-
ti secedunt
in locum
solum.

101
Omnes has
gentes in
propatulo
coire: a-
trum iis co-
lorem, a-
trum geni-
turam esse:
longius a
Persis ad
austrium
habitant,
nec Dario
paruerunt.

¹ ἀπικνεύμενον V.S.

^m Sic M.S.V.P.K. hoc est, in ejus rationem, ad eam, scil. se-
nectutem, pauci perveniunt, in-
terprete Gronovio et Herodo-
tum VII. 9. conferente. ἐκ δὲ
τούτου τοῦ λόγου Ald. F. Paris.
Mox αὐτῶν S. pro αὐτέων.

ⁿ τούτου S.V.

^o πίπτοντα πάντα F.a. Vulgo
πάντα πίπτοντα.

100.

^a Sic M.P.K.F. τι om. S. Ald.

et al.

^b Sic S. cf. II. 47. Ceteri αὐ-
τῇ τῇ κ.

^c αὐτέων] αὐτῶν F.S.

101.

^a ἀπένται F. et sic mox. Su-
pra καὶ om. S. ante παραπλή-
σιον.

^b βασιλῆος] βασιλέως F. βασι-
λέος S. Δαρείω absque βασ. c.
Supra ἐκαστέρω S. ἀνέμου—Δαρείω
Ald.

Πακτυϊκῇ χώρῃ εἰσὶ ^απρόσουροι, πρὸς ἄρκτου τε καὶ
^ββορέῳ ἀνέμου κατοικημένοι ^γτῶν ἄλλων Ἰνδῶν, οἱ ^δΒακ-
²τρίοσι παραπλησίην ἔχουσι δαίταν. οὔτοι καὶ μαχιμώ-
 τατοὶ εἰσὶ Ἰνδῶν, καὶ ^εοἱ ἐπὶ τὸν χρυσὸν στελλόμενοι
 εἰσὶ οὔτοι. κατὰ γὰρ τοῦτό ἐστι ἔρημῇ διὰ τὴν ψάμ-
 μον· ἐν δὲ ὧν τῇ ἐρημίᾳ ταύτῃ καὶ τῇ ψάμμῳ γίνονται ⁸⁰
 μύρμηκες, μεγάλα ἔχοντες κυνῶν μὲν ἐλάσσονα, ^εἄλω-
³πέκεων δὲ μέζονα. εἰσὶ γὰρ ^βαὐτῶν καὶ παρὰ βασιλεῖ
 τῶν Περσέων, ἐνθεῦτεν θηρευθέντες. οὔτοι ὧν οἱ μύρμηκες,
 ποιεύμενοι οἴκησιν ὑπὸ γῆν, ^κἀναφορέουσι τὴν ψάμμον, ⁸⁵
 κατὰ περ οἱ ἐν τοῖσι Ἑλλήσι μύρμηκες, καὶ τὸν αὐτὸν
 τρόπον· εἰσὶ δὲ καὶ ^ιτὸ εἶδος ὁμοιότατοι. ἡ δὲ ψάμμος
⁴ἡ ἀναφερομένη ἐστὶ χρυσῖτις. Ἐπὶ δὲ ταύτῃ τὴν ψάμ-
 μον στέλλονται ἐς τὴν ἐρήμον οἱ Ἰνδοὶ, ζευζάμενος ἕκασ-
 τος καμήλους τρεῖς, ^μσειρηφόρον μὲν ἑκατέρωθεν ἔρσενα ⁹⁰
 παρέλκειν, ^νθήλειαν δὲ, ἐς μέσον· ἐπὶ ταύτῃ δὲ αὐτὸς
 ἀναβαίνει, ἐπιτηδεύσας ὅπως ἀπὸ τέκνων ὡς νεωτάτων
⁵ἀποσπάσας ζεύξῃ. αἱ γὰρ σφι κάμηλοι ἵππων οὐκ
 ἦσσονες ἐς ταχύτητά εἰσι· χωρὶς δὲ, ἄχθεα δυνατότεραι
¹⁰³^ρ πολλὸν φέρειν. Τὸ μὲν δὲ εἶδος ὁκοῖόν τι ἔχει ἡ κάμη- ⁹⁵

Indi alii
 Persis pro-
 249
 pius, ceteris
 Indis ad
 septentrio-
 nem habi-
 tantes, vic-
 tu similes
 Bactriis,
 omnium
 pugnacissi-
 mi: aurum
 ubi et quo-
 modo colli-
 gant: deser-
 tum [Lop]:
 formica-
 rum genus
 vulpes mag-
 nitudine
 superanti-
 um: eges-
 tam ab his
 arenam au-
 ream Indi
 camelis im-
 positam a-
 vehunt: ca-
 melorum
 virtus et
 natura.

102.

^α πρόσουροι S.V.^β Sic S.V.M.K.P. βορέου F. et vulgo.^γ Sic S. Vulgo καὶ τ. ἄ.^δ Βάκτροισι S.^ε Sic Ald. a.c. et al. οἱ om. M.P.K.F.^ι ἐρήμη S. qui mox ἐρήμη ubi ἐρήμη V. ἐστὶν ἐρημίη F.^κ ἄλωπέκων M.P.K. ἄλωπεκῶν F. ἄλωπέκων vulg.^λ αὐτέων αὐτῶν M.P.K.F.S.V. ἐξ αὐτέων Ald.^μ ἄκῆμα S.V.^ν ἀναφέρουσι S.V. Mox τὴν om. S.^ρ Sic M.P.K.F.d. Schweigh. τὸ εἶδος ὁμοιότατοι οὔτοι Ald. Utroque αὐτοῖ et οὔτοι carent S.V.c. sed τὸ ante εἶδος habet S. et credo V. Mox χρυσῖτις S.^σ Sic M.S.P.K.V.F. Paris. Vulg. σειρηφόρον. Mox ἔρσενα δὲ S.^τ Sic S.V. θήλειαν P.K.F. θή-
 λεα Ald. a. ὡς om. d. Mox δ' αὐ-
 τὸς S.^θ ἀποσπάσας om. S.^ι πολλὸν M.V.S.K.P.F. πολλῶ
 c. Ald. vulg. cf. VII. 7.

D d 4

λος, ἐπισταμένους τοῖσι Ἑλλήσι οὐ ^ασυγγράφω· τὸ δὲ
 2 μὴ ἐπιστέαται αὐτῆς, τοῦτο φράσω. ^βκάμηλος ἐν ταῖσι
 ὀπισθίοισι σκέλεσι ἔχει τέσσαρας μηρούς, καὶ γούατα
 τέσσαρα· ^δτὰ δὲ αἰδοῖα διὰ τῶν ὀπισθίων σκελεῶν πρὸς
 104 τὴν οὐρὴν τετραμμένα. Οἱ δὲ δὴ Ἴνδοι τρόπῳ τοιούτῳ καὶ
 ζεύξει ^ατοιαύτῃ χρεώμενοι, ἐλαύνουσι ἐπὶ τὸν χρυσόν, λε-
 λογισμένως ^βὅπως αὖ καυμάτων τῶν θερμωτάτων εἶναι
^γἔσονται ἐν τῇ ἀρπαγῇ· ὑπὸ γὰρ τοῦ καύματος οἱ μύ-
 2 μηκες ἀφανέες γίνονται ^δὑπὸ γῆν. θερμώτατος δὲ ἐστὶ ὁ
 ἥλιος τούτοις τοῖσι ἀνθρώποις τὸ ἐαθινόν· οὐ, κατάπερ-
 τοῖσι ἄλλοις, ^εμεσαμβρίας· ἀλλ' ὑπερτείλας, μέχρι
 3 οὗ ἀγορῆς διαλύσιος. ταῦτον δὲ τὸν χρόνον καίει πολλῶ
 μᾶλλον ἢ τῇ μεσαμβρίῃ τὴν Ἑλλάδα, οὕτως ὥστ' ἐν
 4 ὕδατι λόγος αὐτοῦ ἐστὶ βρέχεσθαι τηνικαῦτα. ^εμεσοῦσα
 δὲ ἡ ἡμέρῃ σχεδὸν παραπλησίως καίει τοὺς ^ητε ἄλλους
 5 ἀνθρώπους καὶ τοὺς Ἰνδοὺς. ^ιἀποκλιναμένης δὲ τῆς με-
 σαμβρίας, γίνεται σφι ὁ ἥλιος κατάπερ τοῖσι ἄλλοις
^κὁ ἐαθινός· καὶ τὸ ἀπὸ τούτου ^ιἐπιὼν ^μἐπὶ μᾶλλον
 ψύχει, ἐς ὃ ἐπὶ δυσμῆσι ἔων, καὶ τὸ κάρτα ψύχει.
 105 Ἐπεὰν δὲ ἔλθωσι ἐς τὸν χῶρον οἱ Ἴνδοι ἔχοντες θυλάκια,

103.

^α Sic M.V.S.P.F. γράφω Ald.

a.b.c.d.

^β Hinc Ælianus H. A. X. 3.^γ τέσσαρας F. Ald. et mox τέσ-
 σαρα.^δ τὰ τε αὐτ. F.

104.

^α τοιαῦτε c. ζεύξει S.^β ὅπως αὐτῶν θερμωτάτων εἶναι
 S.V.^γ ἔσονται c.^δ ὑπὸ τὴν γῆν V.S.^ε μεσημβρίας V.S.P.K.F. in quo
 omissis nonnullis legitur, τῶ-τοις τοῖσι ἀνθρώποις, οὐ μεσημβρίας,
 ἀλλ' ὑπερτείλας—Idem tamen με-
 σαμβρίας mox ut vulgo.^ι τοῦτο δὲ τῷ χρόνῳ c. Steph.
 marg. Mox μεσημβρίῃ S. et ὡς
 pro ὥστ'.^η Sic F.a. Schæfer. e conj.
 Vulgo μεσοῦσα δή. Tum ἡ om. S.^η τε om. F.S.^ι Sic F.P. cf. 114. Alii ἀπο-
 κλινομένης cum S. qui μεσημβρίας.^κ ὁ om. S.V.^ι ἐπιὼν d. ἐπιὼν Schæfer. ἰδὼν c.
 cf. IV. 181.^μ Sic S. Vulgo ἔτι μ. ἔστι μ. F.104.
 Diei tem-
 pus idone-
 um rapine,
 quo sol fer-
 ventissi-
 mus: quod
 matutinum
 illic.

ἐμπλήσαντες ταῦτα τῆς ψάμμου, τὴν ταχίστην ἐλαύνουσιν² ὀπίσω. αὐτίκα γὰρ οἱ μύρμηκες, ὁδμῇ (ὡς δὴ λέγεται ὑπὸ Περσέων) μαθόντες, διώκουσι· εἶναι δὲ ταχύτητα οὐδενὶ ἐτέρῳ³ ὁμοῖον, οὕτω ὥστε, εἰ μὴ προλαμβάνειν τῆς ὁδοῦ⁴ τοὺς Ἰνδοὺς ἐν ᾧ τοὺς μύρμηκας συλ-²⁰λέγεσθαι, οὐδένα ἂν σφειὼν ἀποσάξουσιν. τοὺς μὲν νυν ἔρσενας τῶν καμήλων (εἶναι γὰρ ἥσσονας θεῖν τῶν θηλέων)⁵ καὶ παραλύεσθαι, ἐπελκομένους οὐκ ὁμοῦ ἀμφοτέρους· τὰς δὲ θηλέας, ἀναμιμνησκομένας τῶν ἑλπίων τέκνων,⁶ ἐνδιδόνα μαλακὸν οὐδέν. Τὸν μὲν δὴ πλέω τοῦ²⁵ χρυσοῦ οὕτω οἱ Ἰνδοὶ κτῶνται, ὡς Πέρσαι φασί· ἄλλος δὲ σπανιώτερός ἐστι, ἐν τῇ χώρῃ ὀρυσσόμενος.

Indorum
præcep-
250
fuga post
aurum col-
lectum :
cameli ma-
res feminis
cursu im-
pares : au-
rum fossile
apud Indos
rarius.

106 Αἱ δ' ἔσχατιαί⁷ κως τῆς οἰκουμένης τὰ κάλλιστα ἔλαχον, κατὰπερ ἡ Ἑλλὰς τὰς ὥρας πολλόν τι⁸ κάλλιστα κεκραμένας ἔλαχε. τοῦτο μὲν γὰρ, πρὸς τὴν ἑώ³⁰ ἔσχατῇ τῶν οἰκεομένων ἡ Ἰνδική ἐστι, ὥσπερ ὀλίγον⁹ πρότερον εἴρηκα. ἐν ταύτῃ, τοῦτο μὲν, τὰ ἐμφυχα τετραπόδα τε καὶ τὰ¹⁰ πετηνὰ πολλῶ μεζῶ ἢ ἐν τοῖσι ἄλλοις χωρίοις¹¹ ἐστι, πάρεξ τῶν ἵππων·¹² τούτῳ δὲ ἐσσοῦνται ὑπὸ τῶν Μηδικῶν,¹³ Νισαίων δὲ καλυμμένων ἵππων.³⁵

Terras ex-
tremas divi-
tiis Græci-
am tempe-
tatibus an-
tecellere :
Indiæ bo-
na : Medo-
rum equi
Nisæi præ-
stantissimi.
[7. 40.]

105.

^a Sic (vel ὁμοιον) M.P.V.K.S.
F.a. Vulgo ὁμοίαν τοῦτῳ, ὥστε. Ad
ὁμοιον supplet Gronovius τοῦτο τὸ
θηρίον, vel τὸν μύρμηκα.

^b τοὺς Ἰνδοὺς τῆς ὁδοῦ K.P.V.S.
F.

^c καὶ om. S.a. Vall. probante
Wesselingio. Mox κου pro οὐκ con-
jecit Pavius, probante Schweig-
hæusero.

^d Sic S.V. Ald. Schol. Aris-
troph. Plut. 488. διδόναι M.P.F.

^e τὸ μὲν F.

^f Sic Ald. V. Paris. οὕτως Ἰν-
δοί S. οὗτοι οἱ I. M.P.K.F. cf.
98.

106.

^a ἔσχατοί V.S.

^b οἰκημένης K.P.F. Mox χά-
ρας S.

^c κάλλιστον κεκριμένας S.V.
Mox μὲν om. S.

^d Sic M.K.P.F. ὀλίγη Ald. V.
S.A.B.

^e πετηνὰ M.K.P. πετεινὰ F.a.
S. et vulgo.

^f Sic S.V.P.K.F. Paris. εἰσι
M. Ald. Schæfer. χωρίοις om. c.

^g Sic F. τοῦτο δὲ εἰ. S.M.P.
τοῦτο γὰρ Ald. οὗτοι γὰρ Steph. et
seqq.

^h Νισαίων S.V. Νησαίων P.F.a.
c. Mox τε F. pro δέ.

4 τούτο δὲ, χρυσὸς ἄπλετος αὐτόθι ἐστὶ· ὁ μὲν, ὀρυσσί-
 μενος· ἰὸ δὲ, καταφορεύμενος ὑπὸ ποταμῶν· ὁ δὲ, ἄσπη
 5 ἰσήμενα, ἀρπαζόμενος. τὰ δὲ δένδρεα ἰτὰ ἄγρια αὐτὰ
 φέρει καρπὸν εἴρια, ^m καλλοῇ τε προφέροντα καὶ ἀρετῇ
 ἡ τῶν ἀπὸ τῶν οἴων· καὶ ἐσθῆτι· οἱ Ἰνδοὶ ἀπὸ τούτων τῶν
 δενδρέων ^p χρέονται. Πρὸς δ' αὖ μεσαμβρίας ἐσχάτη
 Ἀραβίη τῶν οἰκομένων ^a χωρέων ἐστὶ· ἐν ^b δὲ ταύτῃ λι-
 βανωτός τέ ἐστι μούνη χωρέων πασέων φυόμενος, καὶ
 σμύρνη, καὶ ^d κασίη, καὶ ^e κινάμωμον, καὶ λήδανη.
 ταῦτα πάντα, πλὴν τῆς σμύρνης, ^e δυσπετέως ^b κτέων-
 2 ται οἱ Ἀράβιοι. Τὸν μὲν γὰρ λιβανωτὸν συλλέγουσι, τῇ 251
 στύρακα θυμιῶντες, τὴν ἐς Ἑλλήνας Φοίνικες ἐξάγουσι·
 3 ταύτην θυμιῶντες λαμβάνουσι. τὰ γὰρ δένδρεα ἰταῦτα
 τὰ λιβανωτοφόρα ὅφιος ὑπόπτεροι, μικροὶ τὰ ^k μεγάθεα,
 ποικίλοι τὰ εἶδεα, φυλάσσουσι, πλήθει πολλοὶ περὶ δέν- 50
 δρον ἕκαστον· οὔτοι οἵπερ ἔπ' Αἴγυπτον ἐπιστρατεύονται.
 4 οὐδενὶ δὲ ἄλλῳ ἀπελαύνονται ἀπὸ τῶν δενδρέων, ἢ τῆς
 108 στύρακος ^m τῷ καπνῷ. Λέγουσι δὲ καὶ τόδε Ἀράβιοι,
 ὡς πᾶσα ἀν γῇ ^a ἐπίμπλατο τῶν ὀφίων τούτων, εἰ μὴ 55

107
 Bona Ara-
 biae: thuris
 collectio
 suffitu sty-
 racis ad abi-
 gendos ser-
 pentes ala-
 tos. [2, 74.]

108
 Divina pro-
 videntia

ⁱ ὁ δὲ καταφ. om. S. qui ὑπὸ
 τῶν ποταμῶν.

^k Sic S.V.F. ἰσήμενα vulgo.

^l τὰ om. V.S.

^m καλωνῇ F.

ⁿ Sic M.S.K.P.F. Paris. Vulgo
 τῇ ἀπό.

^o οἱ om. F.a.

^p χρέονται a.

107.

^a Sic S.V.P.F. Vulgo χωρίων.
 Supra μεσημβρίας S.

^b δὲ om. S.V.

^c Sic M.P.K.F. Paris. Al.
 ἐστὶ καὶ μ.

^d Sic S.P.F. Paris. Eustath.
 Dionys. 933. cf. II. 86. Olim
 κασσίη.

^e κινάμ. Eustath. F.a.

^f Sic M.S.P.K.F. Paris. ταῦτα
 γὰρ π. Ald.

^g Sic S. Alii εὐπετέως.

^h κτέονται a. Mox στύρακα S.
 Tum ἐς om. S.

ⁱ ταῦτα om. S.V. cf. Plin.
 H. N. XII. 17.

^k μεγάθεα F.

^l ἐπ' om. S.

^m τῇ om. S.

108.

^a Sic M.K.P.F. ἐπιμπλέτο Ald.
 S.V.a. ἐμπλέτο c. ἐπιμπλέατο
 mallet Wesseling. improbante
 Schweighæusero, et monente
 hoc pluralis numeri esse, neque
 huius loci. Mox τῶν om. F.

γίνεσθαι ^b κατ' αὐτοὺς ^c οἷόν τι κατὰ τὰς ἐχίδνας ἤπισ-
 2 τάμην γίνεσθαι. Καί κως τοῦ θεοῦ ἡ ^d προνοία, ὥσπερ
 καὶ ^e οἶκος, ἔστι εἴωσα σοφή. ὅσα μὲν γὰρ ψυχὴν τε
 δειλὰ καὶ ἐδάδιμα, ταῦτα μὲν πάντα πολύγονα πεποί-
 ηκεν, ἵνα μὴ ^f ἐπιλίπη κατεσθιόμενα· ὅσα δὲ σχέτλια ⁶⁰
 3 καὶ ^g ἀνιηρὰ, ὀλιγόγονα. τοῦτο μὲν, ὅτι ὁ ^h λαγὼς ὑπὸ
 ἰπαντὸς θηρεύεται θηρίου καὶ ὄρνιθος καὶ ἀνθρώπου, οὕτω
^k δὴ τι πολύγονόν ἐστι, ⁱ ἐπικυύσκειται μούνον ^m πάντων θη-
 ρίων· καὶ τὸ μὲν δασὺ τῶν τέκνων ἐν τῇ γαστρί· τὸ δὲ,
 ψιλόν· τὸ δὲ, ⁿ ἄρτι ἐν τῇσι μήτρησι πλάσσεται· τὸ δὲ, ⁶⁵
 4 ^o ἀναιρέεται. τοῦτο μὲν δὴ ^p τοιοῦτό ἐστι. ἡ δὲ ^q δὴ λέ-
 αйна, ἐὼν ἰσχυρότατον καὶ θρασύτατον, ἀπαξ ἐν τῷ βίῳ
 τίκτει ἔν· τίκτουσα γὰρ, συνεχβάλλει τῷ τέκνῳ τὰς μή-
 5 τρας. τό δὲ αἴτιον τούτου τόδε ἐστί· ἐπεὰν ὁ σκύμνος ἐν 70
 τῇ μήτρῃ ἐὼν ἄρχηται διακινεόμενος, ὁ δὲ, ἔχων ὄνυχας ²⁵²
 θηρίων πολλὸν πάντων ὀξύτατους, ἀμύσσει τὰς μήτρας·
^r αὐξανόμενός τε δὴ πολλῶ μαῶλλον ^s ἐσικνέεται ^t κατα-

maximus
 utilium bes-
 tiarum
 proventus;
 minimus
 dirarum;
 lepus, ani-
 mal fecun-
 diosissimum;
 leuena, ste-
 rilissimum.

^b κατ' αὐτοὺς ἀπηγόρευτο S.V.

^c οἷόν τι καὶ τὰς S.V. οἷόν τι καὶ
 κατὰ τὰς conj. Schweighæuser.

^d προνοία F.

^e Sic M.K.P.F. Paris. εἰκὸς S.
 alii. Mox εἴωσα om. V.S. sed cf.
 III. 49. Post μὲν Stephanus de-
 levit γὰρ, quem sequuti sunt edd.
 al. Locum recte distinxit Schæ-
 fer.

^f Sic S.V.a.c. ἐπιλίπηται M.F.
 ἐπιλέληται Ald. Steph.

^g ἀνιηρὰ S.

^h Sic S. cf. I. 123. λαγὼς V.
 P.K.F.a.b.d. Athenæus IX. p.
 480. F. λαγὼς edd.

ⁱ ἰπαντὸς V.S. πάντων Athen.

^k Sic P.K. Athen. V.S.F. Pa-
 ris. Vulgo δὴ τι τὸ πολ. πολύγο-
 νος S.

^l ἐπικυύσκει τε Athen. Eustath.
 II. μ'. p. 908, 2 = 869, 17.

Locum intelligendum monet
 Schweighæuser ac si scriptum
 esset, οὕτω πολύγονον ὥστε ἐπικυύσ-
 κεται. cf. III. 12. Huc respicit
 Pollux V. 73.

^m Sic S.P.F. Paris. Athen.
 Eustath. πάντων τῶν θ. edd. vett.

ⁿ ἄρσιν S. Supra post ψιλὸν
 spatium vacuum est in S. sex
 circiter literarum cum nota ∴ in
 marg. etsi nihil deest.

^o ἐπαναιρέεται Eustath. ἐπαναί-
 ρεται Athen.

^p τοιοῦτον V.S.

^q δὴ om. K.F. cf. A. Gellius
 XIII. 7. Seqq. habet Antigonus
 Caryl. H. M. 25.

^r αὐξόμενος F. Steph. marg.
 Mox δὴ om. K.

^s Sic S.V.P.K.F.a. ἐσικνέεται
 edd. ἐξικν. b.d.

^t Sic S. Vulgo καταγράφων,

109

Viperas, et
proprios A-
rabie ser-
pentes ala-
tos, gignere
ac parere
semel.

γνάφων· πέλας τε δὴ ὁ τόκος ἐστὶ, καὶ τὸ παράτω
λείπεται ^α αὐτέων ὑγιές ^ω οὐδὲ ἐν. Ὡς δὲ καὶ ^α αἱ ἐχιδ-
ναὶ τε, καὶ οἱ ἐν ^β Ἀραβίοις ὑπόπτεροι ὄφεις, εἰ ἐγίνοντο
ὡς ἡ φύσις αὐτοῖσι ὑπάρχει, οὐκ ἂν ἦν βιάσιμα ἀνθρώ-
² ποισι. νῦν δ' ἐπεὶ ἄπο θορνύονται κατὰ ζεύγεα, καὶ ἡ
αὐτῇ ἢ ὁ ἔρσην τῇ ἐκποιήσῃ, ^δ ἀπιευμένου αὐτῷ τὴν γαστρίν,
ἡ θήλεα ἀπτεται τῆς ^ε δεξιᾶς, καὶ ἐμφῦσα, οὐκ ἀνέμει-
³ πρὶν ἂν διαφάγη. ὁ μὲν δὴ ἔρσην ἀποθνήσκει τρώπῳ τῇ
εἰρημένῳ. ἡ δὲ θήλεα τίσιν τοιήνδε ἀποτίνει τῷ ἔρσει· τῇ
γονεῖ τιμωρόντα ἔτι ἐν τῇ γαστρὶ ἔοντα τὰ τέκνα, ^ε δια-
⁴ θίβει τὴν ^β μήτραν. διαφαγόντα δὲ τὴν νηδὺν αὐτῆς, οὕτως
⁵ τὴν ἐκδυσιν ποιεῖται. οἱ δὲ ἄλλοι ὄφεις, ἔοντες ἀνθρώπων
οὐ δηλήμονες, τίκτουσί τε ὡὰ, καὶ ἐκλέπουσι πολλὸν τι
⁶ χρήμα τῶν τέκνων. αἱ μὲν ^κ δὴ νυν ἐχιδναὶ κατὰ πᾶσαν
τὴν γῆν εἰσὶ· οἱ δὲ ὑπόπτεροι ἔοντες, ἀθρόοι εἰσὶ ἐν τῇ
Ἀραβίῃ, καὶ οὐδαμῇ ἄλλῃ. ^ι κατὰ τοῦτο δοκέουσι πελ-
λοὶ εἶναι.

110

Casie col-
lectio: ferre
alate simi-

Τὸν μὲν δὴ λιβανωτὸν τοῦτον οὕτω κτῶνται Ἀράβιοι·
τὴν δὲ ^α κασίην, ὧδε. ἐπεὶ καταδήσονται βύρσησι καὶ
δέρμασι ἄλλοις πᾶν τὸ σῶμα καὶ τὸ πρόσωπον, πλὴν

cum Æliano V. H. X. 3. Mo-
net autem Schweighæuserus, Æ-
lianum N. A. IV. 34. eandem
rem narrantem, dicere, διαξά-
νουσι τὰς μήτρας, et verba γνάφω,
γνάπτω, κνάπτω idem prorsus va-
lere ac ξάινω. Causam confusio-
nis literarum ρ et ν aperuit Basti-
us Comm. Palæogr. p. 726.
et alibi.

^α αὐτῶν F. Male, quum ante-
cedens sit τὰς μήτρας.

^ω οὐδὲν S.F.a.

109.

^α αἱ om. S.

^β Ἀραβίῃσι V. Alludit ad hæc
Aristides T. II. p. 313.

^ε θορνύονται V.S.

^δ Sic F. ἀπιεμένου vulgo.

^ε δεξιᾶς S.V.

^ι Sic Ald. S.V.A.B. & om.
M.P.F.

^ε διαφθείρει c. Steph. marg.

^β μήτρα S. Vall. Mox ἐκλέπ-
ω. Vid. Ælian. H. A. XV. 16.

^ι Sic S.V.a.c. Vall. ἐφίω M.
F.b.d. Ald. al.

^κ Sic S.V. δὴ om. edd. F.d.
Mox τὴν om. S.

^ι καὶ κατὰ τ. S.

110.

^α Sic S.P.V. et mox. Al. κασ-
σίην. Supra τὸ—τοῦτο Ald.

2 αὐτῶν τῶν ὀφθαλμῶν, ἔρχονται ἐπὶ τὴν κασίην. ἡ δὲ ἐν
λίμνῃ φύεται οὐ βαθέη· περὶ δὲ αὐτὴν καὶ ἐν αὐτῇ αὐλί- 95

les vesper-
tilionibus.

ζεταί· κου θηρία πτερωτὰ, τῇσι νυκτερίσι ^b προσείκελα μά-
3 λιστα, καὶ ^c τέτρυγε δεινὸν, καὶ ἐς ἀλκὴν ἄλκιμα. τὰ 253
δὴ ἀπαμυνομένου ~~φ~~ ἀπὸ τῶν ὀφθαλμῶν, οὕτω ^d δρέπειν τὴν

I I κασίην. Τὸ δὲ δὴ ^a κιννάμωμον ἐτι τούτων θαυμαστότερον
συλλέγουσι. ^b ὅκου μὲν γὰρ γίνεται, καὶ ἥτις μιν γῆ ¹
τρέφουσά ἐστι, οὐκ ἔχουσι εἰπεῖν· πλὴν ὅτι, λόγῳ ^c οἰκότες
χρεώμενοι, ἐν τοισίδε χωρίοις φασί· τινες αὐτὸ φύεσθαι,
2 ἐν τοῖσι Διόνυσος ἐτέραφη. ^d ὄρνιθας δὲ λέγουσι μεγά-

Cinnamo-
mum a
grandibus
alutibus ex
ignota regi-
one alla-
tum in ni-
dos homi-
nibus inac-
cessos, quo-
modo con-
sequantur.

^e ~~σε~~ λας φορέειν ταῦτα τὰ κάρφεια, τὰ ἡμεῖς ἀπὸ Φοινίκων ⁵
μαθόντες κιννάμωμον καλέομεν· φορέειν δὲ ^c τὰς ὄρνιθας
ἐς νεοσσίας, ^f προσπεπλασμένας ἐκ πηλοῦ πρὸς ἀποκρήμ-
νοισι οὔρεσι, ἐνθα πρόσβασιν ^g ἀνθρώπων ^h οὐδεμίαν εἶναι.
3 πρὸς ὧν δὴ ταῦτα τοὺς Ἀραβίους σοφίζεσθαι τάδε· βοῶν
τε καὶ ὄνων τῶν ἀπογινομένων καὶ τῶν ἄλλων ὑπόζυγιον ¹⁰
τὰ μέλεα ⁱ διαταμόντας ὡς μέγιστα, κομίζειν ἐς ταῦτα
τὰ χωρία· καὶ σφραγίστας ἀγχοῦ τῶν ^k νεοσσιῶν, ἀπαλ-
λάσσεσθαι ἐκὰς αὐτέων· τὰς δὲ ὄρνιθας ¹ καταπτεωμέ-
νας, ^m τὰ τῶν ὑπόζυγιον μέλεα ἀναφορέειν ἐπὶ τὰς νεο- ¹⁵
σίας· τὰς δὲ, οὐ δυναμένας ἴσχειν, καταρρήγνυσθαι ⁿ ἐπὶ

^b προσείκελα absque μάλιστα S.
qui supra ταῖς pro τῇσι.

^c Sic V.P.F. Paris. τέτρυγε
vulgo cum S. Mox ἀπαμυνομέ-
νους S.

^d δρέπει F.

III.

^a κινάμ. F.a.

^b ὅκου S.

^c Sic F.d. Vulgo cum S. εἰ-
κότι. Supra S. πλὴν ἢ pro πλὴν
ἐτι. Mox ἐν τοῖσι δὲ S.

^d Citat Etymol. p. 514, 2. Eu-
stath. Dion. 939. et Suid. in
Κινάμωμ.

^e τοὺς ἄρν. P.F.S.

^f Sic M.P.K.V.S. προσεκτε-
πλάσμένας πηλῷ c. πεπλάσμ. ἐκ
πηλῷ Ald. πεπλ. πηλῷ Steph. Mox
ὄρεσιν S.

^g ἀνθρώπων S.V.

^h οὐδεμίαν] οὐδεμίαν F.S.

ⁱ διατέμνοντες S.V. Mox θέν-
τες S.

^k νεοσσῶν S. νεοσσιῶν V. νοσσι-
ῶν Ald.

¹ καταπτεωμένας F. καταπα-
μένας S.V. καταπτεωμένας vulgo.

^m Sic S.V. Reliqui αὐτῶν τὰ
μέλεα τῶν ὑπόζυγιον.

ⁿ Sic M.P.F. ἐς γῆν S.V.a.c.
ἐπὶ τὴν γῆν Ald. K.

γῆν· τοὺς δὲ, ἐπιόντας, συλλέγειν· οὕτω τὸ κινάμωμον
συλλεγόμενον δὲ ἐκ τούτων ἀπικνέσθαι ἐς τὰς ἄλλας
χώρας. Τὸ δὲ δὴ λήδανον, τὸ ^ακαλέουσι Ἀράβιοι λάδα-

I 12

Ladanum
barbis ca-
prarum et
hircorum
adheres-
cens, veluti
glutinosus
humor, a
departis
fructibus.

I 13

Arabia spi-
rans odori-
bus: ovium
duo genera
longissimis
caudis.

² τάτῳ γινόμενον, εὐωδέστατόν ἐστι. τῶν γὰρ αἰγῶν τῷ
τράγων ἐν τοῖσι πώγῳσι εὐρίσκεται ἐγγινόμενον, ὡς
γλοιὸς, ἀπὸ τῆς ὕλης. χρήσιμον δ' ἐς πολλὰ τῶν μύσων
ἐστὶ· θυμιῶσί τε μάλιστα τοῦτο Ἀράβιοι. Τοσαῦτα μὲν
^αθυμμάτων περὶ εἰρήσθω· ἀπόζει δὲ τῆς χώρας τῆς Ἀρα-
βίης θεσπέσιον ὡς ἡδύ. Δύο δὲ γένεα οἶων σφί ἐστι· ^βθάν-
²ματος ἄξια, τὰ οὐδαμόθι ἑτέραθι ἐστι. τὸ μὲν ^ααὐτῶν
ἕτερον ἔχει τὰς οὐράς ^δμακράς, ^ετριῶν πῆχεων οὐκ ἐλάσ-
σονας· τὰς εἴ τις ^εἐπείη σφί ^εἐπέλκειν, ἔλκεα αὖ ἔχειει,
³ ἀνατριβομενέων ἰπρὸς τῇ γῇ τῶν οὐρέων. νῦν δ' ἅπας
τις τῶν ποιμένων ἐπίσταται ζυλουργεῖν ἐς ^κτοσῶτο·
ἀμαξίδας γὰρ ποιῶντες, ὑποδέουσι αὐτὰς τῇσι οὐρῇσι,
ἐνὸς ἐκάστου κτήneos τὴν οὐρὴν ἐπὶ ἀμαξίδα ἐκάστην κα-
⁴ταδέοντες. τὸ δὲ ἕτερον γένος τῶν οἶων τὰς οὐράς ^ιπλα-
τέας φορέουσι, καὶ ἐπὶ πῆχυν πλάτος. ^αἈποκλινομένης

I 14

^ο Sic M.P.K.F.b.d. οὕτω μὲν τὸ
V.S.a.c. Ald. Mox δὲ om. S.a.c.
et forte alii, orationem sic dis-
tinguentes: τοὺς δὲ ἐπιόντας συλ-
λέγειν. οὕτω μὲν τὸ κινάμωμον συλ-
λεγόμενον ἐκ τούτων ἀπικν.

112.

^α Sic F. Ἀράβιοι καλέουσι S. vulgo.

^β Sic V.A.B. Vall. ἐκ τούτου
M.P.F. Ald. ἔτι τούτων S. De
ledano hinc Eustath. Hom. p.
1147, 3 = 1199, 37.

113.

^α θυμάτων P.M. (ubi θυμ. in
marg.) θυμάτων F. θυμαμάτων
vulgo cum S. cf. II. 86.

^β θώματος S.P. Mox οὐδαμόθεν
ἐστι S. absque ἑτέραθι.

^ε αὐτῶν F. Ald.

^δ μικρὰς F. voc. om. d.

^ε τριῶν πῆχεων S.V.a.c. τριπῆ-
χεων Ald. τριπῆχεας M.K.F.b.d.
cf. Ælian. H. A. X. 4. in quo
ἐπεράνω τῶν pro ὅπερ αὖ reponit
Wesselingius.

^ε Sic F. ut Valckenær. e con-
jectura. ἐποίει σφιν S. ἐπέη P.
ἐπῆε vulgo.

^ε Sic S.V.K.F. ἀπέλκειν vulgo.

^ι Sic S.F. ἀνατριβομένην vulgo.

^ι πρὸς γῇ F. πρὸς γῆν d.

^κ τοῦτο F. cum τοσῶτο in marg.
τοσῶτον S.

^ι πλατῆους φορεῖ S. φορεῖ V.

114.

^α Sic S.V.a. ἀποκλινομένης vulgo.
Mox μεσημβρίας S. Structuram
verborum sic accipit Schweigh-

δὲ μεσαμβρίας παρήκει πρὸς ὁ δύνοντα ἥλιον ἢ Αἰθιοπὴν
χώρῃ, ἐσχάτῃ τῶν οἰκουμένων· αὕτη δὲ χρυσὸν ὅτε φέρει
πολλόν, καὶ ἐλέφαντας ἀμφιλαφείας, καὶ δένδρεα 40
ἅπαντα ἄγρια, καὶ ἔβενον, καὶ ἄνδρας μεγίστους καὶ
καλλίστους καὶ μακροβιωτάτους.

Æthiopia
bona.

15 Αὗται μὲν κιν εἰν τε τῇ Ἀσίῃ ἑσχάτιαί εἰσι καὶ ἐν τῇ
2 Λιβύῃ. Περὶ δὲ τῶν ἐν τῇ Εὐρώπῃ τῶν πρὸς ἐσπέρην
ἐσχατιέων ἔχω μὲν οὐκ ἀτρεκέως λέγειν· οὔτε γὰρ ἔγωγε 45
ἐνδέχομαι ὁ Ἡριδανὸν τινα καλέεσθαι πρὸς βαρβάρων πο-
ταμὸν, ἐκιδόντα ἐς θάλασσαν τὴν πρὸς ὁ βορρὴν ἄνεμον,
ἁπ' ὅτε τοῦ ἡλεκτρον φοιτᾷ λόγος ἐστὶ, οὔτε νήσους
οἶδα ὁ Κασσιτερίδας εἰούσας, ἐκ τῶν ὁ κασσύτερος ἡμῖν
3 φοιτᾷ. ταῦτο μὲν γὰρ, ὁ Ἡριδανὸς, αὐτὸ κατηγορεῖ τὸ 50
ὄνομα ὡς ἐστὶ Ἑλληνικὸν καὶ οὐ τι βάρβαρον, ὑπὸ
ἑποιήτω δὲ τινος ποιηθέν· ὁ ταῦτο δὲ, οὐδεὶς αὐτόπτεω
ἰγενομένου ὁ δύναμαι ἀκοῦσαι, ταῦτο ἰμελετῶν, ὅπως
4 θάλασσά ἐστι τὰ ἐπέκεινα ὁ τῆς Εὐρώπης. ἐξ ὁ ἐσχάτης
δ' ὦν ὁ ὅτε κασσύτερος ἡμῖν φοιτᾷ, καὶ τὸ ἡλεκτρον. 55

Extremo-
rum Eur-
pæ tractu
um bona
electrum
ab Eridar
fluvio,
stannum
ex insulis
Cassiterid
bus.

16 Πρὸς δὲ ἄρκτου τῆς Εὐρώπης ὁ πολλῶν τι πλείστος χρυσὸς Aurum at

æuserius, μεσαμβρίας πρὸς δύνοντα
ἥλιον ἀποκλινομένης. Reiskius conj.
ἀπὸ κλινομένης.

ὁ δύνοντα F. ἥλιον δύνοντα S.

ἑκφέρει d.

ἅπαντα S.

ἔβενον c.

115.

ἑσχάτιαί M.P.F. Vulg. citatis
inf. c. 106. et 116. defendit
Wesseling.

ὁ Sic S. Vall. τινὰ om. Ald.
F.a. et forte al.

ὁ βορρὴν S.V. βορρὴν F.a. et vulg.

ὁ Sic Reiz. et Schæfer. ἀπὸ
τεν Wessel. S. et al. ἀπὸ τε F.
cf. I. 7.

ὁ Κασσιτερίδας c. Κασσιτερίδας et
mox κασσύτερος F. Citat hæc Eu-

stath. Dionys. 561.

ἑοὐ τι βαρβαρικὸν] Sic Schweigh-
æuser. cum Ald. F.b. οὔτε βαρ-
βαρικὸν M.K.P. οὐ βάρβαρον S.V.
Vall. Eustath. Dionys. 14. Vide
VIII. 19.

ὁ Sic S.V. ποιητοῦ F.a. edd.
vett.

ὁ Sic S.V. οὐ τε δὲ F.c. et
vulgo.

ἰγενομένου F.

ἑοὐ om. S.a.c.

ἰμε λέγειν S. μοι λέγοντος Eton.

ἑοὐ Sic S. τῆς vulgo om.

ἑσχάτου S. ἐσχάτων Steph.
marg.

ὁ Sic S.V. τε om. al.

116.

ὁ Sic S.P.F.a. τοι pro τι Ald.

Arimaspsia,
Grypho-
rum præ-
donibus.

φαίνεται ἑὼν· ὅπως μὲν γινόμενος, οὐκ ἔχω οὐδὲ ταῦτο
ἀτρεκέως ^βεἶπαι· λέγεται δὲ ὅτι ἐκ τῶν γρυπῶν ἀρ-
²πάζειν Ἀριμασπούς, ἄνδρας ^δμουνοφθαλμούς. πεῖθεται
δὲ οὐδὲ τοῦτο, ὅπως μουνοφθαλμοὶ ἄνδρες φύονται, φύσις
³ἔχοντες τὴν ἄλλην ὁμοίην τοῖσι ἄλλοις ἀνθρώποις. ἂν
δὴ ὧν ἐσχατιαὶ ^εοἴκασι, περικληίουσαι τὴν ἄλλην χώραν
καὶ ἐντὸς ἀπέργουσαι, τὰ κάλλιστα δοκέοντα ἡμῖν εἶναι
καὶ σπανιότατα ἔχειν ^εαὔται.

I 17

In Asia pla-
nities cincta
monte: Aces flu-
vius illinc
per mon-
tem quin-
que locis
intercismum
labens, et
irrigans
totidem po-
pulorum

²Ἔστι δὲ πεδίον ἐν τῇ Ἀσίῃ ^απερικεκληϊμένον οὐρεὶ πᾶν-
ταθεν, διασφάγες δὲ τοῦ οὐρέος εἰσι πέντε. τοῦτο τὸ ^βπε-
δίον ἦν μὲν κοτε Χορασμίων, ἐν οὐροῖσι ἐὼν τῶν Χορασμίων
τε ^δαὐτῶν καὶ Ἰρκανίων, καὶ Πάρθων, καὶ ^εΣαραγγίων,
καὶ ^εΘαμαναίων· ἐπεὶ τε δὲ Πέρσαι ἔχουσι τὸ κράτος,
³ἔστι τοῦ ^εβασιλέως. ἐκ δὴ ὧν τοῦ ^βπερικληϊόντος οὐρέος
τούτου ῥέει ποταμὸς μέγας, ὄνομα δὲ οἱ ἐστὶ ^ιἈκης.
οὗτος πρότερον μὲν ἄρδεσκε, ^κδιαλελαμμένος πενταχῶ,

Utrumque om. M.K. Gron. Wess.

^β εἶπε F.

^ε Sic S.V. Vall. cf. Homer. Il. π'. 353. Od. λ'. 37. ὑπερ τῶν Paris. et al. ὑπὸ τῶν F. Mox ἀναρπάζειν S. cf. Plinii N. H. VII. 2.

^δ μουνοφθαλμούς S. Pollux II. 62. Infra tamen μονόφθαλμοι S.

^ε Sic a.c. αἶδε ὧν Reiz. αἱ δὲ ὧν edd. vett.

^ε οἴκασι περικλείουσαι S.

^ε αὐτὰ S.V. probantibus Wesselingio et Reizio. Vulgatum tenet Schæfer.

117.

^α περικεκληϊμένον P. περικεκληϊσ-
μένον c. περικεκληϊμ. F. περικεκληϊσ-
μένον S. edd. ante Wess. Mox
ὄρει S. et ὄρεος.

^β χωρῶν S. cf. Steph. Byz. in

Χορασμίη.

^ε ἐν οὐροῖσι ε. τ. X. om. M.P.K.

F. Vulg. ἐν οὐρεσι (οὐρασίαν S.) ἐν-
των X. correxerunt Wesseling.
et Valckenær. οὐροῖσι legisse vi-
detur Valla, in finibus vertens.
Unus ms. Paris. habet ἐν Χορασ-
mion οὐροῖσι inter lineas.

^δ αὐτέων S. Reliqui αὐτῶν.

^ε Sic M.P.K. Vulgo Σαραγγίων.

^ε Sic S.V. Vall. Θαμαναίων M.
P.K. F. a. c. d. Θαμανίων vulgo.
Tum ἐπεὶ δὲ S.

^ε βασιλέως S. Reliqui βασιλῆος.

^κ περικληϊόντος K. περικλεῖοντος
F.S.

^ι Ἀκίς F.S.

^κ διαλελαμμένος S.F.c. Ald. Vide
I. 190. et 202. Dein c. πενταχῶ
(i. e. ἐς πέντε μέρη vel διώρυγας)
pro vulg. πανταχῶ.

tarras: ob-
structae sec-
tionis a
Peraa, cupi-
ditate luci
ex aqua im-
pertienda
indigenti-
bus.

¹ τῶν εἰρημένων τούτων τὰς χώρας, διὰ ^m διασφάγος ἀγό-
μενος ἐκάστης ἐκάστοισι. ἐπεὶ τε δὲ ὑπὸ τῷ Πέρσῃ εἰσὶ, 75
4 πεπόνθασι τοιόνδε. Τὰς διασφάγας τῶν οὐρέων ἐνδείμας
ὁ βασιλεὺς, πύλας ἐπ' ἐκάστη διασφάγῃ ἔστησε· ⁿ ἀπο-
κεκλημένον δὲ τῷ ὕδατος τῆς ^o διεξόδου, τὸ πεδίον τὸ ἐν-
τὸς τῶν οὐρέων πέλαγος γίνεται, ἐνδιδόντος μὲν τοῦ πα-80
5 ταμοῦ, ἔχοντος δὲ οὐδαμῇ ἐξήλυσιν. οὗτοι ὦν, ^p ὅτι περ
ἔμπροσθεν ^q εἰώθεσαν χρᾶσθαι τῷ ὕδατι, οὐκ ἔχοντες αὐτῷ
6 χρᾶσθαι, συμφορῇ μεγάλη διαχρώνται. τὸν μὲν γὰρ
χειμῶνα ὕει σφι ὁ θεὸς, ὥσπερ καὶ τοῖσι ἄλλοις ἀνθρώ-
ποισι· τοῦ δὲ θέρεος σπείροντες ^r μελίην καὶ σῆσαμον, 85
7 ^r χρηίσκοντο ^t τῷ ὕδατι. ἐπεὰν ὦν μηδὲν σφι παραδίω-
ται τοῦ ὕδατος, ἐλθόντες ἐς τοὺς Πέρσας αὐτοὶ τε καὶ γυ-
ναῖκες, στάντες κατὰ τὰς θύρας τοῦ ^a βασιλέως, βοῶσι
8 ὠρούμενοι. ὁ δὲ βασιλεὺς τοῖσι δεομένοισι ^w αὐτῶν μά-
λιστα ἐντέλλεται ἀνοίγειν τὰς πύλας τὰς ἐς ταῦτο φε-90
ρούσας· ^x ἐπεὰν δὲ ^y διάκορος ἡ γῆ σφῶν γένηται πίνουσα
τὸ ὕδωρ, αὐταὶ μὲν αἱ πύλαι ^z ἀποκληύονται, ἄλλας δ'
ἐντέλλεται ἀνοίγειν ἄλλοις τοῖσι δεομένοις μάλιστα τῶν
9 λοιπῶν. ὥς δὲ ἐγὼ οἶδα ἀκούσας, χρήματα μεγάλα 95
πρησόμενος ἀνοίγει, πάρεξ τοῦ φόρου. ταῦτα μὲν δὴ
ἔχει οὕτω.

118 Τῶν δὲ τῷ Μάγῳ ἐπαναστάντων ἑπτὰ ἀνδρῶν, ἕνα Intaphernis

¹ ταύτων τῶν εἰρημένων F.S. ταύ-
των om. a.

^m διασφάγος c. Mox ὁρέων S.
quī ἐνδήμας.

ⁿ ἀποκεκλημένου F. ἀποκεκλεισ-
μένου S.

^o Sic Ald. S.V.a. ἐξόδου M.P.
K.F. Mox ὁρέων S.

^p οἱ πρὸσθεν S.

^q Sic V.P.F. Alii εἰώθεσαν. εἰώ-
θασι S.

VOL. I.

^r μελίην S. Huc spectant Suid.
et Etymol. in Μελίη.

^s χρηίσκονται cum Porto male-
bat Schweighæuserus.

^t τῷ om. d. Mox σφι μηδὲν S.

^u βασιλέως F.

^w αὐτέων S. Vulgo αὐτῶν.

^x ἐπειδὴν F.

^y διάκορος hinc Thomas M. in v.

^z ἀποκληύονται F.S.

regem adire
prohibiti
factum
præcept et
crudelis in
janitorem
et inter-
nuntium.

αὐτῶν ἂ Ἰταφέρεια κατέλαβε, ὑβρίσαντα τὰδε, ἂ ἀπο-
θανεῖν αὐτίκα μετὰ τὴν ἐπανάστασιν. ἤθελε εἰς τὰ βα-
σιλῆα ἐσελθὼν χρηματίσθαι τῷ βασιλεῖ· καὶ γὰρ
ἡ καὶ ὁ νόμος οὕτω εἶχε τοῖσι ἐπαναστάσι τῷ Μάγῳ,
ἔσοδον εἶναι παρὰ βασιλείᾳ ἄνευ ἀγγέλου, ἣν μὴ γυναικί
3^c τυγχάνη μισγόμενος ὁ βασιλεύς. οὐκ ἔστι δὲ Ἰταφέρης
ἐδικαίει οὐδὲνα οἱ ἐσαγγεῖλαι· ἀλλ', ὅτι ἦν τῶν ἐπτά,
ἂ ἐσιέναι ἤθελε. ὁ δὲ πλουρὸς καὶ ὁ ἀγγελιηφόρος ὁ
4^k περιώρεον, φάμενοι τὸν βασιλέα γυναικί μίσγεσθαι. ἡ
δὲ Ἰταφέρης, δοκέων σφέας ψεύδεα λέγειν, ποιεῖ ἡ τα-
άδε σπασάμενος τὸν ἀκινάκεια, ἀποτάμνει αὐτῶν τὰ τε
ῶτα καὶ τὰς ῥῖνας· καὶ ἀνείρας ἡ περὶ τὸν χαλιτὸν τῷ
ἵππου, περὶ τοὺς αὐχένας σφῆων ἔδῃσε, καὶ ἡ ἀπῆκε.
Οἱ δὲ τῷ βασιλεῖ ἡ δεικνύασι ἑαυτοὺς, καὶ τὴν αἰτίην εἰ-
2^z πον, δι' ἣν πεπονθότες εἴησαν. Δαρεῖος δὲ, ἡ ἀρρωδῆσας
μὴ κοινῷ λόγῳ οἱ ἐξ πεποικηότες ἑωσι ταῦτα, μεταπεμ-
πόμενος ἕνα ἕκαστον, ἡ ἀπεπειράτο γνώμης, εἰ συνέπαισι
3^z εἰσι τῷ πεποικημένῳ. ἐπεὶ τε δὲ ἡ ἐξέμαθε ὡς οὐ ὅσον
ἐκείνοισι εἴη ταῦτα πεποικηκώς, ἔλαβε αὐτόν τε τὸν Ἰτα-

119

Darius In-
taphernem
cum filiis
cognatisque
omnibus
vivere ju-
bet ad ne-
cem: uxor
Intaphernis
data optione

118.

ἡ Ἰταφέρεια S.

ἡ Vulgo post h. v. interpun-
gunt, et verba αὐτίκα etc. ad
seqq. trahunt. Correx. Schweig-
hæuser. præeunte Schæfer. et
coll. c. 119. extr.

ἡ ἐλθὼν S. Vulg. tuetur Tho-
mas M. in χρηματίζω.

ἡ Sic M.P.K.F. καὶ om. Ald.
a.c.d. δὲ καὶ om. S.V.

ἡ τύχη S.V.

ἡ ὁ om. F.a.S. Mox ὁ Ἰταφρέ-
ης S. qui infra Ἰταφρέης.

ἡ ἐδικαίει a.S.

ἡ Sic S.V.P.K.F. Paris. Olim
ἡ ἤθελε ἐσιέναι.

ἡ ὁ om. P.K.F. ἀγγελιηφόρος S.

ἡ περιώρεον S.a. et F. pro v. l.

ἡ Sic M.K.P.V.F. τὰδε edd. vett. S.

ἡ Sic S.P.M.K.F. Paris. περὶ τὸν om. vulg.

ἡ ἀπῆκεν F.

119.

ἡ Sic M.P.K.F. Paris. δεικνύ-
ουσι Ald. S.

ἡ ἀρρωδῆσας S.

ἡ ἐπειράτο S.V.

ἡ ἔμαθε S.

ἡ Sic S.V. συγκειμένους vulgo,
quod si retinetur, nescio an
præpositio ἐπὶ præfigi debeat.
Mox Ἰταφρέεια S.

φέρνεα, καὶ τοὺς παῖδας αὐτοῦ, καὶ τοὺς οἰκητίους πάν-
 τας ἑλπίδας πολλὰς ἔχων μετὰ τῶν συγγενέων μιν
 ἐπιβουλευέειν οἱ ἐπανάστασιν συλλαβὼν δὲ σφεας, ἔδησε ²¹
 4 τὴν ἐπὶ Ἑθανάτῳ. Ἡ δὲ γυνὴ τοῦ Ἰνταφέρνεος ἡ φοιτέουσα
 ἐπὶ τὰς θύρας τοῦ βασιλέως, κλαίεσκε ἂν καὶ ὀδυρέσ-
 κετο· ποιῶσα δὲ αἰεὶ τὸ αὐτὸ τοῦτο, τὸν Δαρεῖον ἔπεισε
 5 οἰκτεῖραί μιν. πέμψας δὲ ἄγγελον, ἔλεγε τάδε· “ ὦ Ω ²⁵
 “ γύναι, βασιλεὺς τοι Δαρεῖος διδοῖ ἓνα τῶν δεδεμένων
 6 “ οἰκητῶν ῥύσασθαι, τὸν βούλει ἐκ πάντων.” Ἡ δὲ,
 ἔβουλευσαμένη, ὑπεκρίνατο τάδε· “ Εἰ μὲν δὴ μοι δι-
 “ δοῖ βασιλεὺς ἐνός ὅτῃν ψυχὴν αἰρέομαι ἐκ πάντων τὸν ³⁰
 7 “ ἀδελφεόν.” Πυθόμενος δὲ Δαρεῖος ταῦτα, καὶ θαυμά-
 σας τὸν λόγον, πέμψας ἠγόρευε· “ ὦ γύναι, εἰρωτᾷ σε
 “ βασιλεὺς, τίνα ἔχουσα γνώμην, τὸν ἄνδρα τε καὶ τὰ
 “ τέκνα ἐγκαταλιποῦσα, τὸν ἀδελφεὸν εἴλεις ἢ περιεῖναι
 “ τοι· ὅς καὶ ἀλλοτριώτατός τοι τῶν παίδων, καὶ ἦσσαν ³⁵
 “ κεχαρισμένος τοῦ ἀνδρός ἐστι.” Ἡ δ’ ἀμείβετο τοῖσδε·
 8 “ ὦ βασιλεῦ, ἀνὴρ ἂν μὲν μοι ἂν ἄλλος γενοίτο, εἰ δαί-
 “ μων ἐθέλοι, καὶ τέκνα ἄλλα, εἰ ταῦτα ἂν ἀποβάλλοιμι·
 “ πατὴρ δὲ καὶ μητὴρ οὐκ ἔτι μευ ζώντων, ἀδελφεὸς ⁴⁰
 “ ἂν ἄλλος οὐδενὶ τρόπῳ ἂν γενοίτο. ταύτῃ τῇ γνώμῃ ἔχρε-

fratrem su-
 mit: remit-
 257
 titur ei et
 frater et fi-
 lius natu
 maximus.

¹ Sic Ald. V.S.A.B. τὸν παῖδα
 M.K.P.F.

² θανάτου S. qui mox Ἰντα-
 φέρνεος.

³ φοιτέουσα F. φοιτῶσα f.S.

⁴ βασιλῆος S. βασιλέως F. βασι-
 λέως al.

⁵ Sic F.c.f. Schæfer. κλαίεσκε
 ἂν καὶ ὀδυρέτο M. Ald. al. κλαί-
 εσκε καὶ ὀδυρέσκετο S. ὀδυρέσκετο V.
 K. ἂν om. Wessel. Sed defendit
 Schweighæuser. citans III. 148.
 I. 196.

⁶ ἔπειθε S.V.

⁷ βουλευμένη S.

⁸ Sic P.F. ὑπεκρίνατο c.S. ἀπι-
 κρίνατο f.

⁹ Sic S.K.P. τὴν om. F. Ald.
 al.

¹⁰ περιεῖναι P.K.F. f. περιεῖναι,
 τὸ, καὶ ἀλλοτριώτατον—κεχαρισμέ-
 νον S.

¹¹ μὲν τοι F. ἂν μοι ἄλλος—γέ-
 νηται S. Jungenda fortasse utra-
 que scriptura, μὲν τοι ἂν μοι ἄλλος.
 SCHWEIGH.

¹² Sic S.F. et forte alii. Vulgo
 ἀποβάλλοιμι.

¹³ γόνηται F. sicut paulo ante S.

¹⁴ χρεομένη a.

9 “ωμένη, ἔλεξα ταῦτα.” Εὐ τε δὴ ἔδοξε τῷ Δαρείῳ ἐπείν ἢ γυνή, καὶ οἱ ἀπῆκε τοῦτόν τε τὸν παραστέετο, καὶ τῶν παίδων τὸν πρεσβύτατον, ἡσθεῖς αὐτῇ· τοὺς δὲ ἄλλους ἀπέκτεινε πάντας. τῶν μὲν δὴ ἑπτὰ εἰς αὐτίκα τρόπῳ τῇ εἰρημένῳ ἀπολώλεε.

120

Oræti Persæ
præfecto
Sardium
inivius Po-
lycrates, ex
opprobrio
quod ipsi
fecerat Mi-
trobrates
præfectus
Dascylii.

Κατὰ δὲ κου μάλιστα τὴν Καμβύσῃ νούσον ἔγενετο
τάδε. Ὑπὸ Κύρου ὁ κατασταθεὶς ἦν Σαρδίων ὑπαρχος
2 Ὀροίτης, ἀνὴρ Πέρσης. οὗτος ἐπεθύμησε πρήγματος οὐκ
ὀσίου· οὔτε γὰρ τι παθὼν οὔτε ἀκούσας μάταιον ἔπος·
3 πρὸς Πολυκράτους τοῦ Σαμίου, οὔτε ἰδὼν πρότερον,
ἐπεθύμει λαβὼν αὐτὸν ἀπολέσαι· ὥς μὲν οἱ πλεῖστες
3 λέγουσι, διὰ τοιήνδε τινὰ αἰτίην. ἐπὶ τῶν βασιλέως
θυρέων κατήμενον τὸν τε Ὀροίτην καὶ ἄλλον Πέρσην, τῷ
ὀνόματι εἶναι ὁ Μιτροβάτεα, νομοῦ ἄρχοντα τοῦ ἐν Δασ-
4 κυλίῳ, τούτους ἐκ λόγων ἐς νεῖκεα συμπεσέειν. κρη-
μένων δὲ περὶ ἀρετῆς, εἰπεῖν τὸν Μιτροβάτεα τῷ Ὀροίτῃ,
προφέροντα· “Σὺ γὰρ ἐν ἀνδρῶν λόγῳ, ὅς βασιλεῖ
“ἦσον Σάμον πρὸς τῷ σῶ νομῷ προσκειμένην οὐ προσ-
“εκτήσας, ὥδε δὴ τι εἶδον εὐπετέα χειραῶναι; τῇ
“τῶν τις ἐπιχωρίων πεντεκαίδεκα ὀπλίταις ἐπαναστὰς
5 “ἔσχε, καὶ νῦν αὐτῆς τυραννεύει.” Οἱ μὲν δὴ μὴν φασὶ
τοῦτο ἀκούσαντα, καὶ ἀλγῆσαντα τῷ ὀνειδέει, ἐπιθυμῆσαι
οὐκ οὕτω τὸν εἶπαντα ταῦτα τίσασθαι, ὡς Πολυκράτης

“ Sic M.P.F.c. ἐξέλεξα edd.
ante Gronov. ἔλεξε a.b.f.S.V.
Vall. Wessel.

120.

“ ἐγένετο S.V.P.F. Bene vero
habet aoristus, notione plusquam
perfecti, acciderat. SCHWEIGH.

ὁ σταθεὶς S.V.

Ὀροίτης b.

πρὸς om. S.

ἐπεθύμησε S.V.

ὥς οἱ μὲν S. Mox διὰ om. S.

ἡ βασιλῆος S. βασιλέως F. βα-
σιλέως al. Mox τὸ ὄνομα S.

ἡ Μιτραβ. P. Μητραβ. F. pr.
ἡ ἀνδρῶν Ald. ἀνδρῶν S.P.V.K.

F.b.c.d. et M. ut suspicor. ἀ-
δρῶς quidem habet editio Grono-
vii, e cujus silentio lectionem co-
dicis non ubique tuto colligas.

ὥς βασ. F.

ἡ κειμένην P.F.b.

ἡ δ' ἔτι b. Mox ἐπ' ἔτεα S.

ἡ εἰπόντα a.S. Mox πάντων S.

21 πάντως ἀπολέσαι, ° δι' ὃν τινὰ κακῶς ἤκουσε. Οἱ δὲ 65 Nonnullos tradere aliam causam offensae Polycratis apud Oracem: Anacreon Teius.
 ἐλάσσονες λέγουσι, πέμψαι Ὀροίτεα ἐς Σάμον κήρυκα, ὅτε δὴ χρήματος δεσφόμενον· ° οὐ γὰρ ὦν δὴ ° τοῦτό γε λέγεται· καὶ τὸν Πολυκράτεια τυχεῖν κατακείμενον ἐν ἀνδρεῶνι, παρεῖναι δὲ οἱ καὶ Ἀνακρέοντα τὸν Τηϊόν· καὶ
 κως, εἴτ' ἐκ προνοίης αὐτὸν κατηλογέοντα ° τὰ Ὀροίτεω 70
 πρήγματα, εἴτε καὶ συντυχίη τις τοιαύτη ἐπεγένετο· τὸν τε γὰρ κήρυκα τὸν Ὀροίτεω παρελθόντα διαλέγεσθαι, καὶ τὸν Πολυκράτεια, τυχεῖν γὰρ ° ἐπεστραμμένοι πρὸς τὸν τοῖχον, οὔτε τι μεταστραφῆναι, ° οὔτε ὑποκρίνασθαι.

22 Αἰτίαι μὲν δὴ αὗται διφάσαι λέγονται ταῦ θανάτου ταῦ 75 Polycrates primus Graecorum temporis historici affectans maris imperium; ultimus temporis mythici, Minos Cnossius: Oracis ad Polycratem epistola insidiosa.
 Πολυκράτεος γενέσθαι· πάρεστι δὲ πειθεσθαι ἰκοτέρῃ τις 2 βούλεται αὐτέων. ° Ο δὴ ὦν Ὀροίτης, ἰζόμενος ἐν Μαγνησίῃ ° τῇ ὑπὲρ Μαιάνδρου ° ποταμοῦ ° οἰκημένη, ° ἔπεμπε Μύρσον τὸν Γύγεω, ἀνδρα Λυδὸν, ἐς Σάμον ἀγγελίην 3 φέροντα, μαθὼν τοῦ Πολυκράτεος τὸν νόον. Πολυκράτης 80 γὰρ ἐστὶ πρῶτος τῶν ἡμεῖς ἴδμεν Ἑλλήνων, ὃς θαλασοκρατέειν ἐπειροθή, πᾶρεξ Ἰμίνωός τε τοῦ Κνωσίου, καὶ εἰ δὴ τις ἄλλος πρότερος ° τούτου ἤρξε τῆς θαλάσσης· τῆς δὲ ἀνθρωπηῆς ° λεγομένης γενεῆς ° Πολυκράτης 85

° δι' ὃν τινὰ S.V. Paris. διὰ τινὰ M.P.F. διὰ τιν' Ἀ. edd. vett.

121.

° οὐ γὰρ—λέγεται om. S. Supra δὴ om. S.

° Sic M.K.P.F. Paris. γε al. om. Mox κατηλογέοντα Ald. καταλογέοντα Stegerus.

° τὰ om. S.V. Mox τοιαύτη τις S.

° ἐπεστρ. S. Mox τὸν om. S.

° οὔτε τι ἔπ. S. οὔτε μεταστραφῆναι οὔτε τι ἔπαρ. Schæfer.

122.

° ὁ δὲ ὦν F.

° γῆ S.

° Sic S.P.F. et forte alii. edd. vett. τοῦ ποταμοῦ.

° οἰκημένη S.M.P.V.K.F. Paris. οἰκειομένη vulgo.

° ἔπεμψε S.V. Mox μαθεῖν S.

° Μίνω τε S.V. quod non spernendum. cf. Etymolog. p. 588, 28. Wess.

° τοῦτο F.

° ὡς supra λεγομένης S. scriptum habet pr. m.

° Sic S.V. Vall. Πολ. πρῶτος absque ἐστὶ F.a.c. Πολυκράτης μῦθος (μόνος b.d.) absque ἐστὶ et πρῶτος al.

ἔστι πρῶτος, ἐλπίδας πολλὰς ἔχων Ἰωνίης τε καὶ ἧσιν
 4 ἄρξειν. μαθὼν ὦν ^κταῦτά μιν διανοεύμενον ὁ Ὀροίτης
 πέμψας ^ιἀγγελίην, ἔλεγε τάδε· “ΟΡΟΙΤΗΣ ΠΟΛΥ-
 5 “ΚΡΑΤΕΙ ὩΔΕ ΛΕΓΕΙ. Πυθάνομαι ἐπιβουλεύει
 “σε πρήγμασι μεγάλοις, ^μκαὶ χρήματά τοι οὐκ εἶνα
 “κατὰ τὰ φρονήματα. σὺ νῦν ὦδε ποιήσας, ὀρθώσει
 6 “μὲν σεωπτόν, σώσεις δὲ καὶ ἐμέ. ^νἘμοὶ γὰρ βασιλεὺς
 “Καμβύσης ἐπιβουλεύει θάνατον, καὶ μοι τοῦτο ἔξαγ-
 “γέλλεται σαφηνέως. σὺ νῦν ἐμὲ ἐκκομίσας, αὐτὸν καὶ
 “χρήματα, τὰ μὲν ^οαὐτῶν αὐτὸς ἔχε, τὰ δὲ ^ρἐμὲ ἔα
 7 “ἔχειν. ^ςεἵνεκέν τε χρημάτων, ἄρξεις ^τἀπάσης τῆς Ἑλ-
 “λάδος. εἰ δέ μοι ἀπιστεύεις τὰ περὶ τῶν χρημάτων,
 “πέμψον ὅστις τοι πιστότατος τυγχάνει εἶναι, τῷ ἐγὼ
 “ἀποδέξω.” Ταῦτα ἀκούσας ^αὁ Πολυκράτης, ᾗσθη
 τε καὶ ἐβούλετο· καὶ κως, ἰμείρετο γὰρ χρημάτων με-
 γάλως, ἀποπέμπει πρῶτα καταψόμενον ^βΜαιανδρίου
 Μαιανδρίου, ἀνδρα τῶν ἀστῶν, ὃς οἱ ἦν γραμματιστής·
 ὃς χρόνῳ οὐ πολλῷ ὕστερον ^γτούτων, τὸν κόσμον τὸν ἐκ
 τοῦ ἀνδρεῖνος τοῦ Πολυκράτους, εἶντα ἀξιόθετον, ἀπέθηκε
 2 πάντα εἰς τὸ Ἡραῖον. Ὁ δὲ Ὀροίτης, μαθὼν τὸν κατά-
 σκοπον εἶντα ^δπροσδόκιμον, ἐποίηε ^ετοιάδε. λάρνακας
 ὀκτὼ πληρώσας λίθων, πλὴν κάρτα βραχείας ^ςτοῦ περὶ

123

Meandrius
 a Polycrate
 speculator
 auri missus,
 decipitur ab
 Oroete.

^κ Sic M.P.K.S.V.F. Paris. μιν
 vulgo om.

^ι ἐς ἀγγελίην S. qui mox σε ἐπι-
 βουλεύειν μέν.

^μ χρήματα δέ τοι S.V. Schæfer.

^ν Sic M.P.K.S.V.F. Paris.
 ἐμοὶ μὲν γὰρ edd. vett.

^ο αὐτέων om. K. αὐτῶν F.S.

^ρ ἐμὲ om. S.V.

^ς εἵνεκέν M.S.K.P.F. Paris. εἵ-
 νεκα Ald.

^τ Sic M.K.P.F. Paris. τῆς ἀπά-
 σης S.V. τῆς om. edd. vett.

^α Sic mss. plures. ἐποδέξω a.b.
 Ald.

123.

^β Sic S. ὁ om. F.a. edd.

^γ Sic mss. cum Luciano Con-
 templ. 14. Vulgo Μαίανδρον, et
 inf. Μαίανδρος.

^δ τουτέων S. Vulgo τούτων.

^ε δόκιμον S.

^ς Sic M.K.P.S.V.F. Paris. τάδε
 edd. vett.

^τ τοῦ om. S.

αὐτὰ τὰ χεῖλεα, ^εἐπιπολῆς τῶν λίθων χρυσὸν ἐπέβαλε· ¹⁰
³καταδήσας δὲ τὰς λάρνακας, εἶχε ἐτοίμας. ἐλθὼν δὲ ὁ
 Μαιάνδριος, ^βκαὶ θεσάμενος, ^ιἀπήγγειλε τῷ Πολυ
¹²⁴κράτει. Ὁ δὲ, πολλὰ μὲν τῶν ^αμαντιῶν ἀπαγορευόν-
 των, πολλὰ ^βδὲ τῶν φίλων, ἐστέλλετο ^ααὐτὸς ἀπιέναι·
 πρὸς δὲ, καὶ ἰδούσης τῆς θυγατρὸς ὄψιν ἐνυπνίου τοιήν· ¹⁵
 δεῖ ἐδοκέε οἱ τὸν πατέρα ἐν τῷ ἡέρι μετέωρον εἶντα, λούσ-
 θαι μὲν ὑπὸ τοῦ Διὸς, χρίεσθαι δὲ ὑπὸ τοῦ ἡλίου. ταύ-
 την ἰδούσα τὴν ὄψιν, παντοίη ^δἐγίνετο μὴ ἀποδημῆσαι
 τὸν Πολυκράτεια παρὰ τὸν Ὀροίτεια· καὶ δὴ ^εκαὶ ἰόντος
³αὐτοῦ ἐπὶ τὴν ^ιπεντηκόντερον ^εἐπεφημίζετο. ὁ δὲ οἱ ἡπεί- ²⁰
 λησε, ^βἦν σῶς ἀπονοστήσει, πολλόν μιν χρόνον παρθελεύ-
 εσθαι. ἡ δὲ ἡρήσατο ἐπιτελεῖα ταῦτα γενέσθαι· βούλεσθαι
 γὰρ παρθευέσθαι πλέω χρόνον ἢ τοῦ πατρὸς ἐστερῆσθαι.

¹²⁵ Πολυκράτης δὲ, πάσης συμβουλίας ἀλογήσας, ^εἔπλεε ²⁵
 παρὰ τὸν Ὀροίτεια, ἅμα ἀγόμενος ἄλλους τε πολλοὺς
 τῶν ^αἐταίρων, ἐν δὲ δὴ καὶ Δημοκῆδεα τὸν ^βΚαλλιφῶν-
 τος, Κροτωνιήτην, ἄνδρα, ἰητρὸν τε εἶντα, καὶ τὴν τέχνην
²ἀσκέοντα ἄριστα τῶν κατ' ἐαυτόν. Ἀπικόμενος δὲ εἰς
 τὴν Μαγνησίην ὁ Πολυκράτης, διεφθάρη ^δκακῶς, οὔτε ³⁰

Polycrates,
 nihil deter-
 ritus nec
 monitu va-
 tum et ami-
 corum, nec
 somnio fi-
 liae, ad O-
 ractem pro-
 ficiscitur.
 260

Democedes
 Crotoniata,
 medicus
 illo tempore
 optimus, in
 comitatu
 Polycratis:
 Oractes Po-
 lycratem
 necat, De-
 mocedem

^ε ἐπὶ πολλῆς F.

^β καὶ θεσάμ. om. S.

^ι ἀπήγγελλε malebat Schweigh-
 æuser.

124.

^α Sic M.K.P. μαντηῶν S.V.
 Ald. F. et al.

^β δὲ καὶ τῶν d.

^γ αὐτόσε] αὐτὸς ἀπιέναι S.V.
 quam scripturam veram judicat
 Schweighæuserus, monens voca-
 bulo αὐτόσε nusquam alibi usum
 Herodotum, dicturum h.l. ἐκεῖσε,
 si quid tale voluisset. Mox τοι-
 ᾗδε ἐνυπνίου S.

^δ Sic F. Vulgo ἐγίνετο.

^ε καὶ om. b.d.

^ι πεντηκόντερον P.F. πεντηκόν-
 τερον S.d. edd. vett.

^ε ἐπεφημίζετο Ald. V.S.A.B.
 Eustath. II. α'. 28, 27=21, 48.
 τὸ παρὰ Ἡροδότῳ ἐπιφημίζεσθαι οὐ
 ταυτὸν ἐστὶ τῷ ἐπεφημεῖν· ἀλλὰ
 μαντικὴ λέξις ἐστὶ, δηλοῦσα προφο-
 ρὰν τινα μαντείας δι' ἀναμνήσεως ἐν-
 υπνίου. ἐφημίζετο M.P.K.F.b.d.
 conf. Lobeck. ad Phryn. p. 596.

^β ἦν ὡς F. Mox πλείω S.

125.

^α ἐτέρων V.

^β Καλιφ. F. Καλλιφῶντος S.

^γ Sic P.S.V.F. Paris. Vulgo
 ἐπασκεόντα.

^δ κως S.

et alios ex
ejus comi-
tibus pro
servis abdu-
cit, a. 523
exeunte.

ἑαυτοῦ ἀξίως αὐτὲ τῶν ἑαυτοῦ φρονημάτων· ὅτι γὰρ μὴ
οἱ Ἑλληκισίων ἑγετόμενοι τύραννοι, οὐδὲ εἰς τῶν ἄλλων
Ἑλληνικῶν τυράντων ἀξίός ἐστι Πολυκράτει μεγαλοπρε-
3 πείην συμβληθῆναι. ἀποκτείνας δὲ μιν οὐκ ἀξίως ἀπὸ
γῆσιος Ὀροίτης, ἀνεσταύρωσε. τῶν δὲ οἱ ἐπομένων ὅσων
μὲν ἦσαν Σάμιοι, ἀπῆκε, κελεύων σφάας ἑαυτῶ χάριν
εἶδναι, ἔοντας ἐλευθέρους· ὅσοι δὲ ἦσαν ξεῖνοί τε καὶ δῶ-
λοι τῶν ἐπομένων, ἐν ἀνδραπόδων λόγῳ ποιούμενος εἶχε.
4 Πολυκράτης δὲ ἀνακρεμάμενος, ἱεπέτελε πᾶσαν τὴν
ᾧψιν τῆς θυγατρὸς· ἐλοῦτο μὲν γὰρ ὑπὸ τοῦ Διὸς ὄκως
ὑοί, ἐχρίστο δὲ ὑπὸ τοῦ ἡλίου, ἀνιείς αὐτὸς ἐκ τοῦ σώμα-
5 τος ἰκμάδα. Πολυκράτεος μὲν δὴ αἱ πολλαὶ εὐτυχίαι
ἐς τοῦτο ἐτελεύτησαν ἢ τῇ οἱ Ἀμασις ὁ Αἰγύπτου βασι-
λεὺς προεμαντεύσατο.

126

A. 522 in
tarbis post
Magorum
caedem O-
roetes Mi-
trobati et
ejus filio
mortem of-
fert: nunti-
um a Dario
missum
trucidan-
dum in re-
ditu curat.

Χρόνῳ δὲ οὐ πολλῷ ὕστερον καὶ Ὀροίτεα Πολυκρά-
2 τεος τινας μετῆλθον. μετὰ γὰρ τὸν Καμβύσιον θάνατον
καὶ τῶν Μάγων τὴν βασιλείην, μένων ἐν τῇσι Σάρδισι
Ὀροίτης, ἠφέλει μὲν οὐδὲν Πέρσας, ὑπὸ Μήδων ἂπαρ-
αιρημένους τὴν ἀρχήν· ὁ δὲ ἐν ταύτῃ τῇ ταραχῇ κατὰ
μὲν ἔκτεινε Μιτροβάτεια τὸν ἐκ Δασκυλείου ὑπαρχον, ὅς
αἱ ἀνείδισε τὰ ἐς Πολυκράτεια ἔχοντα, κατὰ δὲ τοῦ
Μιτροβάτew τὸν παῖδα Κρανάσπην, ἄνδρας ἐν Πέρσῃσι
3 δοκίμους· ἄλλα τε ἐξύβρισε παντοῖα, καὶ τινα ἀγ-

Ἑλληκισίων F.a. Σαρακισίων S.

V. Συρηκουσιῶν edd.

Ἱ Sic S.V. Ald.A.B. Vall. τύ-
ραννοι om. M.K.P.F.b.

Ἐ ἀξίῳ S.

ἢ ἦσαν Ald. ἦσαν S.V.K.P.F.a.
Σάμιοι præponit S. Mox ἦσαν S.
pro vulg. ἦσαν.

Ἱ Sic S.K.P.F. Paris. ἐπετέλεσε
edd. vett. Supra ἀνακρεμάμενος S.

ἢ τῇ οἱ—προεμαντεύσατο om. S.
V. Ἀμάσις F. pro Ἀμασις.

126.

ἠφέλει P.S.F. ὠφέλει vulgo.

Ἱ Ὀροίτης S.

ἢ παραινουμένους S.V. cf. sup. 65.

Ἱ Sic Vall. S. cf. infra 150.

τῇ ἀρχῇ vulgo. Mox S. ἔκτεινε

μιτροβάτew παῖδα καὶ αὐτὸν μιτρο-

βάτεια κρανάτους ἄνδρας mediis om.

Ἱ Sic F. τὸν M. π. vulgo.

Ἱ Sic F.a.c. Κρανάτην V. Vall.

Κρανάτην vulg.

Ἱ καὶ τινα καὶ ἀργαγῆων V.S.

γαρήϊον ^ε Δαρείου ἐλθόντα παρ' αὐτὸν, ὡς οὐ πρὸς ἡδονήν
 αἱ ἦν τὰ ἀγγελλόμενα, ^η κτείνει μιν ὀπίσω κομιζόμενον,
 ἄνδρας οἱ ^ι ὑπέισας κατ' ^κ ὁδόν· ἀποκτείνας δέ μιν, ἡφά-
 127 νισε αὐτῷ ἵππῳ. Δαρεῖος δὲ ὡς ἔσχε τὴν ἀρχήν, ^α ἔπε- 60 Darii con-
 θύμεν τὸν Ὀροίτεα τίσασθαι, ^β πάντων τε τῶν ἀδικη-
 μάτων ^ε εἵνεκεν, καὶ μάλιστα Μιτροβάτew καὶ τοῦ παι-
 2 δός. ἐκ μὲν ^δ δὴ τῆς ^ε ἰθείης στρατὸν ἐπ' αὐτὸν οὐκ ἔδοξε
 πέμπειν, ἅτε οἱ ^ε οἰδεόντων ^ε ἔτι τῶν πρηγμάτων, καὶ
 νεωστὶ ἔχων τὴν ἀρχήν, καὶ τὸν Ὀροίτεα ^η μεγάλην τὴν ^ε
 ἰσχὺν πυνθανόμενος ἔχειν· τὸν χίλιοι μὲν Περσέων ἐδορυ-
 φόρεον, εἶχε δὲ νομὸν τὸν τε Φρύγιον καὶ Λύδιον καὶ Ἰω-
 3 νικόν. Πρὸς ταῦτα δὴ ὣν ὁ Δαρεῖος τάδε ἐμηχανήσατο.
 συγκαλέσας Περσέων τοὺς ^ι δοκιματάτους, ἔλεγέ σφι
 4 τάδε· “ ὦ Πέρσαι, τίς ἂν μοι τοῦτο ὑμέων ^κ ὑποστάς 70
 “ ἐπιτελέσειε ^ι σοφίῃ, καὶ μὴ βίῃ τε καὶ ὀμίλῳ; ἐνθα
 5 γὰρ σοφίης δέει, βίης ἔργον οὐδέν. ὑμέων ^μ δὴ ὣν τίς
 μοι Ὀροίτεα ^η ἢ ζῶντα ^ο ἀγάγοι, ἢ ἀποκτείνειε; ὅς
 “ ὠφέλησε μὲν κω Πέρσας οὐδέν, κακὰ δὲ μεγάλα
 “ ἔοργε· τοῦτο μὲν, δύο ^ρ ἡμέων ἡίστωσε, Μιτροβάτεά τε 75

Darii con-
 silium O-
 rontis ulcis-
 cendi.

ἀγγελήϊον ex S. perperam enota-
 verat Askevius. ἀγγεληφόρον ple-
 rique alii.

^ε Sic S. ἐλθόντα Δαρείου παρ'
 ceteri.

^η κτείνει M.S.V.P.K.F. Paris.
 ἔκτεινε edd. vett.

^ι ὑπέις V.S.a.c.

^κ οὐδὲν] ὁδόν S.V.P.K.F. Schæ-
 fer.

127.

^α Sic M.S.P.K.V.F. Paris.
 ἐπεθύμησε vulgo cum Suid. voc.
 Τίσαι.

^β Sic S. τε om. al.

^ε εἵνεκεν F. Vulgo εἵνεκε.

^δ γὰρ S.V. voc. om. b.

^ε ἰθείας Suid. in Ἰθί.

^ε οἰδεόντων S.V. omisso οἱ. οἰ-
 δούτων Suid. in Οἰδοῦσαν. οἰδανό-
 των F.a.b.d. vulg. et Suid. ex em.
 Kusteri in Ἰθί. ubi edd. vett. et
 mss. οἱ δούτων. cf. 76.

^ε ἐπὶ S. in marg. deest text.

^η μεγάλην om. M.K.P.F.

^ι Sic F. et alii. λογιματάτους
 V.S.a.c. probante Schæfero post
 Wesselingium, qui confert III.
 65. IX. 15. 24.

^κ Citat Eustath. II. β'. p. 222,
 12 ± 168, 19. ubi τελέσειας.

^μ Sic S.P.F. Paris. σοφίῃ τε al.

^ν δὲ ὦν F.a.s.

^η ἢ καὶ ζῶντα K. ἢ ζῶντα S.

^ο ἂν ἄγοι Schæfer.

^ρ ἡμερῶν F. ὑμέων S.

“ καὶ τὸν παῖδα ⁹ αὐτοῦ ταῦτο δὲ, ¹ καὶ τοὺς ἀνακα-
 “ λέοντας αὐτὸν, καὶ ² πεμπομένους ὑπ’ ³ ἐμεῦ, κτείνει,
 6 “ ὕβριν οὐκ ἀνάσχετον φαίνων. πρὶν τι ὧν μέζον ἐξεργά-
 “ σασθαί μιν Πέρσας κακὸν, ⁴ καταλαμπτέος ἐστὶ ἡμῶν
 128 + “ ⁵ θανάτῳ.” Δαρεῖος μὲν ταῦτα ⁶ ἐπειρώτα. ⁷ τῷ δὲ
 ἄνδρες τριήκοντα ⁸ ἐπύστησαν, αὐτὸς ἕκαστος ⁹ ἐθέλων
² ποιέειν ταῦτα. ἐρίζοντας δὲ Δαρεῖος κατελάμβανε, κε-
 λεύων πάλλεσθαι· παλλομένων δὲ, λαγχάνει ἐκ πάν-
 3 των Βαγαῖος ὁ Ἀρτόντεω. λαχὼν δὲ ὁ Βαγαῖος ποιέει
 “ τοιάδε· βιβλία γραψάμενος πολλὰ, καὶ περὶ πολλῶν
 ἔχοντα πρηγμάτων, ¹ σφρηγιδά σφι ἐπέβαλε τὴν Δα-
 4 ρεῖου· μετὰ δὲ, ἥϊε ἔχων ταῦτα εἰς τὰς ² Σάρδεις. ἀπι-
 κόμενος δὲ, καὶ Ὀροίτεω εἰς ὅψιν ἔλθων, τῶν βιβλίων ἐν
 ἕκαστον περιαιρέμενος, ἐδίδου τῷ γραμματιστῇ τῷ βα-
 σιλεῖ ³ ἐπιλέγεσθαι· γραμματιστὰς δὲ βασιλεῖς οἱ
 5 πάντες ὑπαρχοὶ ἔχουσι. ⁴ ἀποπειρώμενος δὲ τῶν δορυ-
 φόρων, ἐδίδου τὰ βιβλία ὁ Βαγαῖος, ⁵ εἰ ἐνδεχάιτο ἀπό-
 6 στασιν ἀπὸ Ὀροίτεω. ὁρέων δὲ σφεας τὰ τε βιβλία σε-
 7 βόμενος μεγάλως, καὶ τὰ λεγόμενα ἐκ τῶν βιβλίων
 7 ἔτι μέζονας, δίδοι ἄλλο, ἐν τῷ ἐνῆν ἔπεα ⁸ τάδε· “ ὦ
 “ Πέρσαι, βασιλεὺς Δαρεῖος ἀπαγορεύει ὑμῖν μὴ δορυ-
 “ φορέειν Ὀροίτεα.” Οἱ δὲ, ἀκούσαντες ¹ τούτων, μετῆ-
 8 κάν οἱ τὰς αἰχμὰς. ἰδὼν δὲ ² τοῦτο σφεας ὁ Βαγαῖος

Bagæus
 mandatam
 Oroetis ne-
 cem quo-
 modo patra-
 rit.

⁹ αὐτοῦ om. P.K.F.

¹ Sic F. καὶ om. vulgo.

² τοὺς ἐκπεμπομένους S.V.

³ ἐμεῦ V.P.F. Paris. ἐμοῦ vulgo.

⁴ καταλαμπτέον ἐστὶ μιν S.

⁵ θανάτου b.

128.

⁶ Sic S.V.P.a. ἐπρώτα F. Ald.

⁷ τῶν δὲ S.V.a.

⁸ ἐπύστησαν b. Ald.

⁹ θέλων S.V.

⁶ τάδε P.K.F.

¹ σφρηγιδάς τε F.

² Σάρδεις F. τὰς om. S.

³ ἀποπειρώμενος F. ἀποπειρώμενος S.

⁴ Sic M.P.K.F. εἰ οἱ ἐνδ. S. alii cum Schæfer.

⁵ τάδε M.P.K.S.V. τοιάδε Ald. A.B.F.

¹ τοῦτο c.

² Sic F.a.c. et sic credo S. pr.

πειθομένους τῷ βιβλίῳ ἐμβαῦτα ^α δὴ θαρσύνοντας, τὸ τελευ-
ταῖον τῶν βιβλίων διδοῖ τῷ γραμματιστῇ, ^ο ἐν τῷ ἐγέ-
γραπτο· “Βασιλεὺς Δαρεῖος Πέρσησι τοῖσι ἐν Σάρδισι
9 “ἐντέλλεται κτείνειν Ὀροίτεα.” Οἱ δὲ δορυφόροι ὡς
ἤκουσαν ταῦτα, σπασάμενοι ^ρ τοὺς ἀκινάκας, κτείνουσι
10 παραυτίκα μιν. Οὕτω δὴ Ὀροίτεα τὸν Πέρσην Πολυ-
κράτεος τοῦ Σαμίου τίσις μετήλθον.

29 Ἀπικομένων δὲ καὶ ἀνακομισθέντων τῶν Ὀροίτεω χρη-
μάτων ἐς τὰ Σοῦσα, ^α συνήνεικε χρόνῳ οὐ πολλῷ ὕστε-
ρον βασιλιά Δαρεῖον, ἐν ἄγρῃ ^β θηρῶν ἀποθρώσκοντα ^γ
2 ἀπὸ ἵππου, στραφῆναι τὸν πόδα. καὶ κως ἰσχυροτέρως
^δ ἐστράφη· ὁ γάρ οἱ ἀστράγαλος ἐξεχώρησε ἐκ τῶν ἄρθρων.
3 νομίζων δὲ καὶ πρότερον περὶ ἐαυτὸν ἔχειν Αἰγυπτίῳ
τοὺς δοκέοντας εἶναι πρῶτους τὴν ἱπτρικὴν, τούτοις ^δ ἐχρῆ- 15
το. οἱ δὲ, στρεβλοῦντες καὶ βιώμενοι τὸν πόδα, κακὸν 263
4 μᾶλλον ἐργάζοντο. ἐπ’ ἐπτα μὲν δὴ ἡμέρας καὶ ἐπτα
νύκτας ὑπὸ τοῦ παρεόντος κακοῦ ὁ Δαρεῖος ἄγρυπνίῃσι
εἶχετο· τῇ δὲ δὴ ὀγδόῃ ἡμέρῃ ἔχοντί οἱ φλαύρως, ^ε παρα-
κούσας τις πρότερον ἔτι ἐν Σάρδισι τοῦ Κρωτωνήτεω Δη- 20
μοκῆδεος τὴν τέχνην, ^β ἀγγέλλει τῷ Δαρείῳ· ὁ δὲ ἄγειν.

Darius ex-
torsit pe-
dem: insci-
tia medico-
rum Ægyp-
tiorum:
Democedes
inter servos
Orætis in-
ventus, ad
regem ad-
ducitur.

Oct.

qui nunc e ras. cum vulg. τούτῳ
σφείας.

^α δὴ om. (S)

^ο ἐν δ F.

^ρ τὰς ἀκινάκας F. τοὺς ἀκινάκας
a. cf. IV. 62. VII. 67. Mox τοῦ
Σαμίου Πολυκράτεος S.

129.

^α συνήνεικε F. qui συνήνεικε 133.

^β θηρίων V.S. Cum vulg. con-
sentit Suidas in Δημοκῆδης.

^γ ἐστράφη om. Suid. Seqq. ha-
bet Suid. in Ἐξεχώρησεν.

^δ ἐχράτο S.V.

^ε ἐπ’ om. V.S. Tum δὴ om. S.
Mox καὶ ἐπ’ ἐπτα Ald.

^ε ἀγρυπνίῃ συνέχετο Suidas edd.
ubi duo saltim mss. cum Hero-
doti libris consentiunt. Mox δὴ
om. S.

^ε οἶα δὴ παρακ. S.V. Schæf. et
probare videtur Wesseling. παρα-
κούσας, qui obiter, forte fortuna,
audiverat, ut fere Schweighæu-
serus, oscitanter, negligenter,
Wesselingius.

^β ἐσαγγέλλει V.S. Schæfer.
Mox ἐκέλευε Suid.

5 μιν τὴν ταχίστην παρ' ἐαυτὸν ἐκέλευσε. τὸν δὲ ὡς ἔχον
 ἐν τούτοις Ὀροίτῳ ἀνδραπόδοις ἴκοντο δὴ ἀπημελημένον,
 παρῆγον ἐς μέσον, πέδας τε ἔλκοντα, καὶ ῥάκεσι ἐσθῆ-
 130 μένον. Σταθέντα δὲ ἐς μέσον εἰρώτα ὁ Δαρεῖος, τὴν
 τέχνην εἰ ἐπίσταίτο. ὁ δ' οὐκ ὑπεδέκετο, ἀρρωδίαν μὴ
 ἐαυτὸν ἐκφῆνας, τὸ παράπαν τῆς Ἑλλάδος ἢ ἀπεστε-
 2 ρημένος. ὁ κατεφάνη δὲ τῷ Δαρείῳ τεχνάζειν, ἐπιστά-
 μενος· καὶ τοὺς ἀγαγόντας αὐτὸν ἐκέλευσε μάστιγας·
 3 τε καὶ κέντρα παραφέρειν ἐς τὸ μέσον. ὁ δὲ ἐνθαῦτα
 δὴ ὦν ἔκφαινε, φᾶς αἰτρεκέως μὲν οὐκ ἐπίστασθαι,
 4 ὁμιλήσας δὲ ἱερῶ, φλαύρως ἔχειν τὴν τέχνην. μετὰ δὲ,
 ὡς ὁ αἰπέτρεψε, Ἑλληνικοῖσι ἱήμασι χρεώμετος, καὶ 35
 ἦπια μετὰ τὰ ἰσχυρὰ προσάγων, ὕψους τέ 38 μιν λαγ-
 χάνειν ἐποίει, καὶ ἐν χρόνῳ ὀλίγῳ ὑγίεια μιν ἔοντα ἀπέ-
 5 δεξε, οὐδαμᾶ ἔτι ἐλπίζοντα ἀρτίπουν εἶσθαι. Δωρεῖται
 ὁ δὲ μιν μετὰ ταῦτα ὁ Δαρεῖος πεδῶν χρυσῶν 40
 ἱζεύεσι. ὁ δὲ μιν ἐπείρετο, εἰ οἱ διπλήσιον τὸ κακὸν 42
 6 ἐπίτηδες νέμει, ὅτι μιν ὑγίεια ἐποίησε. ἡθεὶς δὲ τῷ ἔπει
 ὁ Δαρεῖος, ἀποπέμπει μιν παρὰ τὰς ἐαυτοῦ γυναῖκας.
 παράγοντες δὲ οἱ εὐνοῦχοι, ἔλεγον πρὸς τὰς γυναῖκας,
 7 ὡς βασιλεῖ οὗτος εἴη ὅς τὴν ψυχὴν ἀπέδωκε. ὑποτύπ- 45

ⁱ Sic M.P.K. Suid. F.b.f. ἴκου
 δὴ κοτε (vel ποτε) Ald. V.S.a.c.
 ἴσαν δὴ absque κοτε d.

^k ἔχοντα d. ἔλκοντες S.

130.

^a Sic S.V.P. Vulgo ἡρώτα.
 Mox ἀπεδέκετο Suid.

^b Sic a.S. Reliqui κατεφάνη τε,
 cum Suida. Mox ἄγοντας S. et
 μάστιγας τε ἐκέλευσε.

^c ὁ δὲ ἐν ἐαυτῷ Suid.

^d ἀνεκφάινει S.V.

^e οἱ om. F. Suid.

^f ῥήμασι Suid. ed.

^g Sic S.A.B. Vall. φάρμακα τὰ
 Suid. ἡπιάματα τὰ F.M. Suid. ms.
 et al. conf. Hieron. Mercurial.
 Var. Lect. IV. 3. Leopard. E-
 mend. VII. 14.

³⁸ μεταλαγχάνειν Suid.

^h Sic S.K.P.V.F.a.c. δὲ μιν
 vulgo.

ⁱ Sic S.V.P.K.F.a.c. Vulgo
 ζεύεα.

^k Citat Thomas M. in Ψυχῇ.

^l Sic S.K.P.V.F. Paris ψ. οἱ
 απ. vulgo.

τουςα δὲ αὐτέων ἐκάστη ^μφιάλη ἐς ^ατοῦ χρυσοῦ τὴν 264
θήκην, ἐδωρέετο ^ο Δημοκῆδεα οὕτω δὴ τι ^ρδαψιλέϊ δωρεῇ,
ὡς τοὺς ἀποπίπτοντας ἀπὸ τῶν φιαλέων στατῆρας ^ιἐπό-
μενος ὁ οἰκέτης, τῷ ὄνομα ἦν Σκίτων, ἀνελέγετο, καὶ οἱ
χρῆμα πολλόν τι χρυσοῦ συνελέχθη. 50

31 Ὁ δὲ Δημοκῆδης οὗτος, ὧδε ἐκ Κρότωνος ἀπιγμένος,
Πολυκράτει ὠμίλησε. ^απατρὶ συνείχετο ^βἐν Κρότωνι,
ὄργην χαλεπῶ· τούτον ἐπεὶ τε οὐκ ἐδύνατο φέρειν, ἀπο-
2 λιπὼν ^οοἶχετο ἐς Αἷγιναν. καταστάς δὲ ἐς ταύτην, ^δτῷ 55
πρώτῳ ἔτει ὑπερεβάλετο ^οτοὺς πρώτους ἡτροὺς, ἀσκευής
περ εἶν, καὶ ἔχων οὐδὲν τῶν ὅσα περὶ τὴν τέχνην ἔστι
3 ἐργαλῆια. καὶ μιν δευτέρῳ ἔτει ταλάντου Αἰγινῆται
^εδημοσίῃ μισθεύνται· τρίτῳ δὲ ἔτει Ἀθηναῖοι, ἑκατὸν
μνέων· τετάρτῳ δὲ ἔτει Πολυκράτης ^βδυῶν ταλάντων. 60
4 οὕτω μὲν ἀπίκετο ἐς τὴν Σάμον. Καὶ ἀπὸ τούτου τοῦ
ἀκέρους οὐκ ἥκιστα Κροτωνιῆται ἡτροὶ εὐδοκίμησαν· ἐγεί-

Democedis
ante id tem-
pus fata :
medicinæ
laus prima
tum penes
Crotoniatas
et Cyrenæ-
os ; musi-
cæ, penes
Argivos.

^μ Sic M.K.P.F. Paris. al. φιά-
λη cum S.

^α τῷ χρυσοῦ σὺν θήκῃ] τοῦ χρυσοῦ
τὴν θήκην S. φιάλη χρυσοῦ σὺν θήκῃ
d. ἐς τοῦ χρυσοῦ τὴν θήκην verum
putat Porsonus ad Aristoph. Av.
1145. citans χρυσίου θήκην ex Plu-
tarch. II. p. 982. C. Cui, quod
ad sententiam spectat, prævit
Toupius Emend. Suid. II. p.
391. corrigens ὑποτίπτουσα—φιά-
λη ἐς τὴν χρυσοθήκην, phialam in
arcam nummariam submittens.
Toupium in versione Gallica se-
quitur est Larcherus : *C'est met-
tre, inquit, la soucoupe sous le
tas de pièces d'or, et la retirer
aussi pleine qu'il soit possible.*
Qui vocem φιάλην illustrat pro-
lato Xenophontis Cyrop. I. 3, 8.
cf. Wytttenbach. Sel. pr. Hist.
p. 374. Mox ἐδωρέετο S.

^ο Sic S.P.K.F. τὸν Δημ. edd.

^ρ δαψιλήϊ V. δαψιλήϊ F.

^ι ἐπόμενος om. S. ubi mox Σκί-
των.

131.

^α Sic M.P.V.S. Vall. F.a.c.
πατρὶ δὲ σ. b.d. Ald.

^β Sic K.P.F. ἐν τῇ Κρ. vulgo
cum S.

^γ ἔχετο F.

^δ τῷ om. F.c.

^ε τοὺς ἄλλους P.F.a.d.

^ι ἐστὶ om. S.V.

^ε δημοσίῃ om. S.V. Male. Olim
medici publice conducebantur.
cf. Strabo IV. p. 273=181. c.
n. Casauboni. Wess. μισθοῦνται
S.

^β Sic M.K.P.V.S.F. Paris.
δυῶν ταλάντων olim. Ἀθηναῖοι—
ἔτει om. F.

στο γὰρ ὦν τοῦτο ἵστε πρώτοι μὲν Κροτωνιῆται ἡγή-
 ἐλέγοντο ἀνὰ τὴν Ἑλλάδα εἶναι· δεύτεροι δὲ, Κυρηναῖοι
 κατὰ τὸν αὐτὸν δὴ χρόνον καὶ Ἀργεῖοι ἤκουον μουσικῇ
 εἶναι Ἑλλήνων πρώτοι. Ἄ τότε δὲ ὁ Δημοκῆδης, ἐν ταῖς
 Σούσοις ἐξιστάμενος Δαρεῖον, οἶκόν τε μέγιστον εἶχε,
 καὶ ὁμοτράπεζος βασιλεῖ ἐγεγόνεε· πλὴν τε ἐπὶ τῷ
 2 εἶς Ἑλλήνας ἀπιέναι, πάντα τὰ ἄλλα οἱ παρῆν. καί
 τοῦτο μὲν, τοὺς Αἰγυπτίους ἡγηροῦς, οἱ βασιλεῖα πρότερον
 ἰώντο, μέλλοντας ἀνασχολεῖσθαι, ὁ δὲ ἐπὶ τὸν Ἑλ-
 ληνος ἡγεῖται ἐσώθησαν, τούτους, βασιλεῖα παρατησά-
 μενος, ἐρύσατο· τοῦτο δὲ, μάντιν Ἥλεϊον Πολυκράτει
 ἐπισπόμενον, καὶ ἀπημελημένον ἐν τοῖς ἀνδραπόδοις,
 ἐρύσατο. ἦν δὲ μέγιστον πρῆγμα Δημοκῆδης ἐπὶ
 βασιλεῖ.

132

Atossam
 ulcere in
 mamilla
 laborantem
 sanat.

Ἐν χρόνῳ δὲ ὀλίγῳ μετὰ ταῦτα, τάδε ἄλλα συνέ-
 νεικε γενέσθαι. Ἀτόσση, τῇ Κύρου μὲν θυγατρὶ Δαρεῖου
 δὲ γυναικί, ἐπὶ τοῦ μαστοῦ ἔφυ φῦμα· μετὰ δὲ, ἐκ-
 2 ραγὲν, ἐνέμετο πρόσω. ὅσον μὲν δὴ χρόνον ἦν ἔλαστοι, ἡ
 δὲ, κρύπτουσα καὶ αἰσχυνομένη, ἔφραζε οὐδενί· ἐπεὶ τε
 δὲ ἐν κακῷ ἦν, μετεπέμψατο τὸν Δημοκῆδεα, καὶ οἱ
 3 ἐπέδεξε. ὁ δὲ, φᾶς ὑγίεια ποιήσιν, ἐξορκῶ μιν, ἡ
 μὲν οἱ ἀντυπουργήσιν ἐκείνην τοῦτο τὸ ἀν αὐτῆς δεῖν.

ἵστι V.S. Mox πρώτοι om. K.
 ἡγεῖται εὐδοκίμησαν καὶ ἀνὰ πᾶσαν τὴν
 Ἑλλάδα εὐφημίζαντο. S. οὐκ ἤκιστα
 Κροτωνιῆται ἡγεῖται ἐλέγοντο ἀνὰ τὴν
 Ἑ. εἶναι mediis omisissis F.

ἵστι M.K.P. τὸν αὐτ. δὲ τοῦτον
 χρ. A.B.S.V. Ald. τὸν αὐτὸν δὴ χρ.
 F. Seqq. attigit Eustath. Dionys.
 419.

132.

ἵστι F. τότε δὴ vulgo cum S.

ἵστι τοὺς Ἑλλήνας S.

ἵστι ἀνασχολεῖσθαι S.V. cf. Dio.

Chrysost. LXXVII. p. 653.

ἵστι K.P.F.a.c.

ἵστι S.F.a. Vulgo ἐπισπόμενον.

ἵστι S.P.F.a.c. alii τῷ βασ.

133.

ἵστι ἐπέδεξε S.V.F. Paris. ἐπέδειξε
 al. cum Suid. in Δημοκῆδης.

ἵστι M.K.P.F. Paris. Suid.

ἐξορκεῖ Ald. S.V. cf. IV. 154.
 VI. 74.

ἵστι V.S.P.F.a. cf. 66. et
 Gregor. Dial. Ion. 62. μὴν οἱ al.

δεήσεσθαι δὲ οὐδενὸς τῶν ὅσα ^d ἐς αἰσχύνην ἐστὶ φέροντα.

- 34 Ὡς δὲ ἄρα μιν μετὰ ταῦτα ἰώμενος ὑγίεια ^a ἀπέδεξε,
 ἐθαῦτα δὴ διδαχθεῖσα ὑπὸ τοῦ Δημοκλήδεος ἡ Ἀτοσσα,
 2 προσέφερε ἐν τῇ κοίτῃ Δαρείῳ λόγον τοιόνδε· “ Ὡ βα- 90
 “ σιλεῦ, ἔχων δύναμιν τσαύτην, κάτῃσαι, οὔτε τι ἔθνος
 3 “ προσκτώμενος αὔτε δύναμιν Πέρσῃσι. ^b οἶκός δέ ἐστι
 “ ἄνδρα, καὶ νέον, καὶ χρημάτων ^c μεγάλων δεσπότην,
 “ φαίνεσθαι τι ἀποδεικνύμενον, ἵνα καὶ Πέρσαι ἐκμά-
 4 “ θωσι ὅτι ὑπ’ ἀνδρὸς ἄρχονται. ἐπ’ ἀμφοτέρω δέ τοι 95
 “ ^d φέρει ταῦτα ποιεῖν, καὶ ἵνα σφέων Πέρσαι ἐπιστέ-
 “ ωνται ἄνδρα εἶναι τὸν προστεῶτα, καὶ ἵνα τρίβωνται
 5 “ πολέμῳ, μηδὲ σχολὴν ἄγοντες ἐπιβουλεύσῃ τοι. νῦν
 “ γὰρ ἂν τι καὶ ἀποδέξαιο ἔργον, ἕως νέος εἰς ἡλικίην·
 “ ^e αὐξανομένῳ γὰρ τῷ σώματι ^f συναύχονται καὶ αἱ 266
 “ φρένες· γηράσκοντι δὲ συγγηράσκουσι, καὶ ἐς τὰ πρῆγ- 2
 6 “ ματα πάντα ἀπαμβλύνονται.” Ἡ μὲν δὴ ταῦτα ἐκ
^g διδαχῆς ἔλεγε. ὁ δ’ ^h ἀμείβεται τοῖσδε· “ Ὡ γύναι,
 7 “ πάντα ὅσα περ αὐτὸς ἐπινοέω ποιήσῃ, εἰρηκας. ἐγὼ 5
 “ γὰρ βεβούλευμαι, ⁱ ζεύξας γέφυραν, ἐκ τῆσδε τῆς
 “ ἡπείρου ἐς τὴν ἐτέρην ἡπειρον ἐπὶ Σκύθας στρατεύεσθαι·
 8 “ καὶ ταῦτα ὀλίγου χρόνου ἔσται τελεύμενα.” ^k Λέγει
 ἡ Ἀτοσσα τάδε· “ Ὅρα νυν, ^l ἐς Σκύθας μὲν τὴν πρῶτην

Patriæ de-
siderio per
Atossam
instigat
Darium ad
bellum
Græciæ in-
ferendum.

^d Sic M.P.K.F. Suid. ἐς om.
Ald. V.S.B. cf. I. 10. IV. 90.
Markland. Eurip. Suppl. 295.
Schweigh. Pro altera lectione
citatur Wesseling. Eurip. Hec.
1241. καὶ γὰρ αἰσχύνην φέρει τὸ
πρῶγμα. Plato Menex. p. 247. A.
ἡ οἴκη αἰσχύνην φέρει.

134.

^a Sic S.V.P.K.F. Paris. ἀπε-
δέξατο Ald. M.

^b Sic F. Vulgo εἰκός.

^c Sic S.V.P.K.F. δεσπότη. μεγ. al.

^d συμφέρει K. Mox προστεῶτα S.

^e αἰζομένη F. Eustath. Od. p.
1447, 28=98, 32. Adde Schol.
Od. β'. 315. Supra ἦς S. pro
εἰς. ἦς Ald.

^f συναύχονται Eustathius et
Schol. Hom.

^g Ex h. l. Suidas. διαδοχῆς S.V.

^h ἀμείβετο S.V.

ⁱ Sic P.S.V.A.B.F. ζεύξας—ἐκ
δὲ τῆς vulgo.

^k Sic M.S.P.K.F. Paris. λέγει
δὲ al.

^l Sic M.K.P.F. ἐπὶ Σκ. Ald. S.
V.A.B.

- 9 "ἰέναι ἕασον· οὔτοι γὰρ, ἐπεὶ σὺ βούλῃ, ἔσονται ταῖα."
 "σὺ δέ μοι ἐπὶ τὴν Ἑλλάδα στρατεύεσθαι· ἐπὶ θυμῷ
 "γὰρ, λόγῳ πυνθανομένη, Λακαίνας τέ μοι γυνήσθαι
 "θεραπαίνας καὶ Ἀργείας καὶ ^μ Ἀττικὰς καὶ Κρη-
 10 "θίας. ἔχεις δὲ ἄνδρα ^π ἐπιτηδεύτατον ἀνδρῶν πάντων
 "ὁδεῖν τε ἕκαστα τῆς Ἑλλάδος καὶ κατηγήσασθαι."
 11 "τοῦτον ῥὺς σευ τὸν πόδα ἐξήσατο." Ἀμείβεται Δα-
 "ρεῖος· ὦ γύναι, ἐπεὶ τοῖσιν τοι δοκεῖ τῆς Ἑλλάδος
 "ἡμέας πρῶτα ἀποπειρᾶσθαι, κατασκόπους μοι δοκεῖ
 "Περσέων ^π πρῶτον ἄμεινον εἶναι, ὁμῶς τούτῳ τῷ σὺ λέ-
 "γεις, πέμψαι εἰς αὐτούς· οἱ μαθόντες καὶ ἰδόντες
 "ἕκαστα αὐτῶν, ἐξαγγελέουσι ἡμῖν. καὶ ἔπειτα, ἐξ-
 "επιστάμενος, ἐπ' αὐτοὺς τρέφομαι." Ταῦτα εἶπε
 καὶ ἅμα ἔπος τε, καὶ ἔργον ἐποίησε. ἐπεὶ τε γὰρ τά-
 χιστα ἡμέρῃ ἐπέλαμψε, καλέσας Περσέων ἄνδρας δοκί-
 μους πεντεκαίδεκα, ἐντέλλετό σφι, ἐπομένους Δημο-
 κῆδεϊ, διεξελθεῖν τὰ παραθαλάσσια τῆς Ἑλλάδος· ὅπως
 τε μὴ ^β διαδρῆσεται σφεας ὁ Δημοκῆδης, ἀλλὰ μιν πάν-
 2 τως ὀπίσω ἀπάξουσι. ἐντειλόμενος δὲ τούτοις ταῦτα,
 δεύτερα καλέσας αὐτὸν Δημοκῆδεα, ἰδέετο αὐτῷ, ὅπως
 ἐξηγησάμενος πᾶσαν καὶ ἐπιδέξας τὴν Ἑλλάδα τοῖσι
 3 Πέρσησι, ὀπίσω ἦξει. δῶρα δὲ μιν τῷ πατρὶ καὶ τοῖσι
 ἀδελφεοῖσι ἐκέλευε πάντα τὰ ἐκείνου ^ε ἐπιπλα λαβόντα

I 35

Nobiles
Persæ xv
cum De-
mocide in
Græciam
speculato-
res mittun-
tur.

^μ Ἀττικὰς τε S.

^π ἐπιτηδεύτατον F.S.

^ο δεῖξαι S.P.V. τι item S.

^ρ ὅς σε c.

^π πρῶτον μὲν S.

^τ ἐξαγγ. ἕκαστα αὐτῶν K.P.
ἐξαγγελέουσ' αὐτῶν ἕκαστα F. ἕκασ-
τα ἐξαγγελέουσιν αὐτῶν S.

135.

^a Sic S.V. Eustath. p. 1182
= 1249, 2. ἅμα τ' ἔπος ἔφα (ἔφα-

το K.) καὶ ἔ. ἰ. M.P. ἅμα ἔπος τ'
εἶπε κ. ἔ. edd. vett. ἅμα τε ἔπος τ'
εἶπε τ' ἔργον ἐποίησε. a. καὶ ἅμα τ'
ἔπος τ' εἶπε καὶ ἔ. ἰ. F. Lectionem
codicis K. conjectura assequu-
tus est Valckenærius.

^b Sic S.V.a. διαδρῆσεται—ἀπά-
ξουσι vulgo. διαδρῆσεται item F.
Mox αὐτὸν καλέσας S.

^c ἐπιλαβόντα b.d. Supra πάντα
ἐκείνου ἐπέπλα S.

ἀγειν, φὰς ἄλλα οἱ ^d παραπλήσια ἀντιδῶσιν· πρὸς δὲ,
 ἐς τὰ ^e δῶρα ὀλκάδα οἱ ἔφη ^f συμβαλέεσθαι, πλῆσας 35
 ἀγαθῶν ^g παντοίων, τὴν ἅμα οἱ ^h πλεύσεσθαι. Δαρεῖος
 μὲν δὴ, δοκέειν ἐμοὶ, ἀπ' οὐδενὸς δολεροῦ νόου ἐπαγγέλ-
 5 λετό οἱ ταῦτα. Δημοκῆδης δὲ, δείσας μὴ εὖ ἐκπειρῶτο
 Δαρεῖος, οὔτι ἐπιδραμὼν ⁱ πάντα τὰ διδόμενα ἐδέκετο· 40
 ἀλλὰ τὰ μὲν ἑωυτοῦ κατὰ χώρην ἔφη ^k καταλείψειν,
 ἵνα ὀπίσω σφέα ἀπελθὼν ^l ἔχοι· τὴν μέντοι ὀλκάδα,
^m τὴν οἱ Δαρεῖος ἐπαγγέλλετο ἐς τὴν δωρεὴν τοῖσι ἀδελ-
 6 φεοῖσι, δέκεσθαι ἔφη. ἐντειλάμενος δὲ καὶ τούτῳ ταῦτα
 ὁ Δαρεῖος, ⁿ ἀποστέλλει αὐτοὺς ἐπὶ θάλασσαν. 45

36 Καταβάντες ^a δὲ οὕτω ἐς Φοινίκην, ^b καὶ Φοινίκης ἐς
 Σιδῶνα πόλιν, αὐτίκα μὲν τριήρεας δύο ἐπλήρωσαν, ἅμα
 2 δὲ ^c αὐτῇσι καὶ ^d γαυλὸν μέγαν, παντοίων ἀγαθῶν. ^e παρ-
 εσκευασμένοι δὲ πάντα, ἔπλεον ἐς τὴν Ἑλλάδα· προσ-
 3 ισχοντες δὲ, ^f αὐτῆς τὰ παραθαλάσσια ^g ἐθήεντο, καὶ 50
 ἀπεγράφοντο· ἐς ὃ, τὰ πολλὰ αὐτῆς καὶ ^h οὐνομαστό-

Solvunt
 Sidone:
 maritima
 Græciæ lo-
 ca inspec-
 tant et de-
 scribunt:
 in Italia
 Perææ com-
 prehensi ab
 Aristophi-

^d παραπλήσια] Sic V.P.K.F.
 παραπλήσια S. πολληπλήσια edd.
 Credo Iones dixisse πολλαπλάσια,
 non πολλαπλήσια, quum antepen-
 ultima vocis hujus corripitur.
 cf. IV. 50. Omnes libri habent
 πολλαπλασιῆς VII. 160.

^e δῶρον ὀλκάδα Eustath. II. p.
 741, 63=638, 15.

^f συμβαλέεσθαι Paris. συμβά-
 λεσθαι F. συμβαλεῖσθαι Eustath.
 συμβαλλέεσθαι Wessel. et al.

^g πάντων P.K.F.

^h πλεύσασθαι S. Mox εὖ ἐκπει-
 ρῶτο vulg. εὖ ἐκπ. Reiskius, μὴ εὖ
 post Reizium Schweighæuserus,
 monens in F. legi μὴ εὖ (sic),
 necnon εὖ A. teste Larchero. S.
 præbet μὴ εὖ ἐκπειρῶτο.

ⁱ Sic S.V.P.K.F. a.c. πάντων
 M. πάντως Ald. b.d.

VOL. I.

^k καταλείπειν S.V.

^l ἔχη F.

^m τὴν ὁ Δ. P.K.S.V.F. ἐπαγ-
 γέλλεται S.

ⁿ ἀπέστειλεν S.V. Paullo ante
 ταυτὰ Reiskius.

136.

^a δὲ οὕτω P.K.F.b. δ' οὕτω
 Wessel. S. et al.

^b καὶ ἐκ Φοιν. S. Vall.

^c Sic M.S.P.K.F. Paris. Olim
 αὐτοῖσι.

^d Sic omnes. γαῦλον Hesych.
 Etymol. cf. VI. 17.

^e παρασκευασάμενοι S. qui mox
 προῖσχοντες.

^f Sic mss. αὐτῇ Ald.

^g θεῖεντο S.V.

^h Sic Schæfer. οἰνομαστά edd.
 pleræque. ὀνομαστά F. ὀνομαστό-
 τата S.V.

F f

lidae Tarentinorum
rege: Democedes
abit Crotonem: Per-
sae dimissi.

137

Veniunt Persae Crotonem, et Democedemprehendunt: Crotoniatum Persis et Democedem et natum onerariam eripiunt: Democedes gener lucatoris Milonis.

τατα θεσάμενοι, ἀπίκοντο τῆς Ἰταλίας ἐς Τάραντα.
3 Ἐνθαῦτα δὲ ἐκ ἰρηστώτης τῆς Δημοκίδεος, ^κ Ἀριστοφι-
δης τῶν Ταραντίνων ὁ βασιλεὺς, τοῦτο μὲν τὰ πηδάλια
παρέλυσε τῶν Μηδικῶν νεῶν· τοῦτο δὲ, αὐτοὺς τοὺς Πέρ-
4 σας ἔρξε, ὡς κατασκόπους δῆθεν εἶοντας. Ἐν ᾧ δὲ αὐτοὶ
ταῦτα ἔπασχον, ὁ Δημοκίδης ἐς τὴν Κρότωνα ἀπικνέ-
ται. ἀπιγμένου δὲ ^η ἤδη τούτου ἐς τὴν ἐαυτοῦ, ὁ Ἀρι-
στοφιλίδης ἔλυσε τοὺς Πέρσας, καὶ τὰ παρέλαβε τῶν
νεῶν, ἀπέδωκέ σφι. Πλέοντες δὲ ἐνθαῦτεν οἱ Πέρσαι, καὶ
διώκοντες Δημοκίδα, ἀπικνέονται ἐς τὴν Κρότωνα· ἐν-
5 ρόντες δὲ μιν ἀγοράζοντα, ^α ἄπτοντο αὐτοῦ. τῶν δὲ Κρο-
τωνιητῶν οἱ μὲν, καταρρωδέοντες τὰ Περσικὰ πρήγματα,
προΐεναι ἐτοῖμοι ^β ἦσαν· οἱ δὲ ἀντάπτοντό ^γ τε, καὶ ^δ ταῖσι
σκυτάλοισι ἔπαιον τοὺς Πέρσας, προῖσχομένους ἔπει-
3 τადε· “ Ἄνδρες Κρωτωνιῆται, ὁράτε τὰ ποιεέτε· ἄνδρα
4 “ βασιλεὺς ὀρηπέτην ^α γενόμενον ἐξαιρέεσθε. ^ε καὶ κῶς
“ ταῦτα ^β βασιλεῖ Δαρείῳ ἐκχρήσει ^β περιῦβρίσθαι; κῶς
“ δὲ ^γ ὑμῖν τὰ ποιεύμενα ἔξει καλῶς, ἣν ^δ ἀπέλησθε
“ ἡμέας; ἐπὶ τίνα δὲ ^ε τῆσδε προτέρην στρατευσόμεθα

^ι Sic K. ἐκ Κρηστώνης Ald. M.
P.F.a.b. ἐκ Κρότωνος S.V. Vall.
ἐκδηροστώνης conj. Schaefer.

^κ Ἀριστοφίλης d.

^ι Sic F. Paris. εἶρε S.V.K.P.
ὡς δῆθεν κατασκόπους S.

^η ἤδη om. P.

137.

^α ἄπτονται d.

^β ἔσαν] ἦσαν F.S.

^γ τε om. K.P.F.

^δ Sic M.P.K.S. τῆσι σκυτάλῃσι
Ald. V.A.B. αὐτῇσι σκυτάλῃσι n.
ταῖσι σκυτάλεσι F. Suidas, Σκυτά-
λαι: Στραγγίλα καὶ λεία ξύλα· παρὰ
δὲ Ἡρόδοτον βάβδος. Idem Σκύτα-
λον: Τὸ βύβαλον. Ἐργονέ τοι τὸ

σκύταλον ἐξηγεκάμην. Ἡρόδοτος
Ἐν (καὶ duo mss.) τοῖς σκυτάλα-
σιν ἔπαιον τοὺς Πέρσας.

^ε γινόμενον malebat Schweigh-
aeuser.

[κῶς ταῦτα] καὶ κῶς ταῦτα S.V.
Probant Wesseling. et Schweigh.
edidit Schaefer.

^β βασιλεῖ S.V. Vulgo βασιλεῖ.

^β Sic Ald. V.S.M.K.P.F. Pa-
ris. περιῦβρίζεσθαι al.

^ι ὑμῖν τὰ π. ε. om. S.

^κ Sic edd. vett. et mss. pleri-
que. ἀπέλησθε F. ἀπέλη d. ἀπέλε-
σε Wessel.

^ι Sic M.S.V.P.K.F. Paris.
Olim ταύτης.

“ πόλιν; τίνα δὲ προτέρην ἀνδραποδίζεσθαι πειρησόμεθα;”
 5 ^m Ταῦτα λέγοντες, τοὺς Κροτωνιάτας οὐκ ⁿ ὦν ^o ἔπειθον
 ἀλλ’ ἐξαιρεθέντες τε τὸν Δημοκῆδεα, καὶ τὸν γαυλὸν τὸν 15
 ἅμα ^p ἤγοντο ἀπαιρεθέντες, ἀπέπλεον ὀπίσω ἐς τὴν Ἀσίην,
^q οὐδ’ ἔτι ἐζήτησαν τὸ προσωτέρω τῆς Ἑλλάδος ἀπικό-
 6 μενοι ἐκμαθεῖν, ἐστερημένοι τοῦ ἡγεμόνος. Τοσόνδε μέντοι
 ἐνετείλατό σφι Δημοκῆδης ἀναγομένοισι, κελεύων εἰπεῖν 80
 Ἰ Δαρεῖω σφέας, ὅτι ἄρμους τὴν Μίλωνος θυγατέρα
 Δημοκῆδης γυναῖκα. τοῦ γὰρ δὴ παλαισιτῶ Μίλωνος
 ἦν οὐνομα πολλὸν παρὰ ^a βασιλεῖ. ⁱ κατὰ δὲ τοῦτό μοι
 δοκέει σπαῦσαι τὸν γάμον τοῦτον τελέσας χρήματα με-
 γάλα Δημοκῆδης, ἵνα φανῇ πρὸς Δαρείου ἐὼν καὶ ἐν τῇ 85
 38 ἑαυτοῦ δόκιμος. Ἀναχθέντες δὲ ἐκ τῆς Κρότωνος οἱ Πέρ-
 σαι, ^a ἐκπίπτουσι τῇσι νηυσὶ ἐς Ἰηπυγίην καὶ σφέας,
 δουλεύοντας ἐνθαῦτα, Γίλλος ἀνὴρ ^b Ταραντῖνος φυγὰς ῥυ-
 2 σάμενος, ἀπήγαγε παρὰ βασιλεῶ Δαρείων. ὁ δὲ ἀντὶ
 τούτων ἐτόίμος ἦν δίδοναι ^c τοῦτο ὃ τι βούλοιο αὐτός. 90
 Γίλλος δὲ αἰρέεται κάτοδόν οἱ ἐς Τάραντα γενέσθαι, προ-
 3 απηγησάμενος τὴν συμφορὴν. ἵνα δὲ μὴ συνταράξῃ τὴν
 Ἑλλάδα, ἣν ^d δι’ αὐτὸν στόλος μέγας πλεῖ ἐπὶ τὴν Ἰτα-
 λίην, Κνιδίου ^e μούνοιο ἀποχρᾶν οἱ ἔφη τοὺς κατάγον- 95
 τας γίνεσθαι· δοκέων ἀπὸ τούτων, ἐόντων τοῖσι Ταραντί-
 4 νοισι φίλων, μάλιστα ^f δὴ τὴν κάτοδόν οἱ ἔσεσθαι. Δα-

Persas in
 Iapygiacap-
 tos redi-
 mit Gillus
 Tarentinus
 exsul, et ad
 regem re-
 ducit: jus-
 su regis
 eum Cnidii
 restituere
 in patriam
 frustra co-
 nantur.

^m Sic M.K.P.F. Paris. Alii.
 ταῦτα δὲ cum S.

ⁿ ὦν om. d.

^o ἔπειθον S.V.

^p Sic V.S.M.K.P. ἄγοντο Ald.
 F.a.

^q οὐδ’ ἔτι K. οὐδέτι edd. οὐδέ τι
 F.S.

^r σφέας Δαρ. P.K.S.F.

^a βασιλεῖ S.V. βασιλεῖ F. edd.
 vett.

ⁱ κατὰ δὲ F.

138.

^a Sic M.V.S.K.P.F.a.c. ἐμ-
 πίπτουσι Ald. b.

^b παρὰ τίνος F.

^c Sic F.a. τοῦτο ὃ τι vulgo.

^d Sic S.P. Vall. a.c. δι’ αὐτῶν
 vulgo.

^e μούνοιο P. μόνους S.F. et al.

^f Sic S. δὴ om. F.c. et al.

ρείος δὲ ὑποδεξάμενος ἐπετέλεε· πέμψας γὰρ ἄγγελον
 εἰς Κρίδον, κατὰγειν σφέας ἐκέλευε Γίλλον εἰς Τάραντα.
 5 πειθόμενοι δὲ Δαρεΐῳ Κρίδιοι, Ταραντίνους οὐκ ὦν ἐπέσθαι,
 6 βίην δὲ ἀδύνατοι ἦσαν^β προσφέρειν. Ταῦτα μὲν νυνὶ^β οὕτως
 ἐπρήχθη· οὗτοι δὲ πρῶτοι^ι ἐκ τῆς Ἀσίης εἰς τὴν Ἑλλάδα
 ἀπίκοντο Πέρσαι, καὶ οὗτοι διὰ τοιόνδε πρῆγμα κατὰ
 σκοποὶ ἐγένοντο.

139

Syloson Pu-
 lycratis fra-
 ter exsul
 Dario pri-
 vato ami-
 culum do-
 nat.

Μετὰ δὲ ταῦτα, Σάμον βασιλεὺς Δαρεΐος αἰρέει,
 πολίων πασέων πρώτην^α Ἑλληνίδων καὶ βαρβάρων, διὰ^ι
 2 τοιόνδε τινὰ αἰτίην. Καμβύσῳ τοῦ Κύρου στρατευομένῳ
 ἐπὶ Αἴγυπτον, ἄλλοι τε συχνοὶ εἰς τὴν Αἴγυπτον ἀπίκοντο
 Ἑλλήνων, οἱ μὲν, ὡς^β οἰκὸς, κατ' ἐμπορίην· οἱ δὲ,
 στρατευόμενοι· οἱ δὲ τινες, καὶ αὐτῆς τῆς χώρας θεπταί^ι
 τῶν ἦν καὶ Συλοσῶν ὁ^δ Αἰάκεος, Πολυκράτεος τε ἐὼν^ι
 3 ἀδελφεὸς, καὶ φεύγων ἐκ Σάμου. Τοῦτον τὸν Συλοσῶντα
 κατέλαβε εὐτυχίᾳ^ε τις τοιήδε. λαβὼν χλανίδα καὶ^ι πε-
 ριβαλόμενος^β πυρρὴν, ἠγόραζε ἐν τῇ Μέμφει· ἰδὼν δὲ αὐ-
 τὸν Δαρεΐος, δορυφόρος τε ἐὼν Καμβύσῳ καὶ λόγου αὐ-
 4 δένος καὶ μεγάλου, ^βἐπεθύμησε τῆς χλανίδος, καὶ αὐτὴν
 5 προσελθὼν ὠνέετο. ὁ δὲ Συλοσῶν, ὀρέων τὸν Δαρεΐον με-
 γάλως ἐπιθυμέοντα τῆς χλανίδος, θεΐῃ τύχῃ χρεώμετος,
 λέγει· “ Ἐγὼ ταύτην πωλέω μὲν οὐδενὸς χρήματος· δι-^α

^β προσφέρειν b. Ald.

^ι οὕτως ἐστάθη S.V.

¹ Sic K.P.F. εἰς τὴν Ἑ. ἐκ τῆς Ἀ. edd. ἐκ τῆς Ἀσίης om. S.

139.

^α Ἑλληνίδα S. Ald.

^β Sic F. Paris. Vulgo εἰκὸς cum S.

^ε Sic S. Vall. οἱ δὲ vulgo om. et a correctore profecta censet Valckenærius, qui conjicit κατ' ἐμπορίην, στρατευομένους, vel κατ'

ἐμπορίην στραγγεύομενοι. Eidem tamen Valckenærio στρατευόμενοι videtur e superioribus male repetitum.

^δ Sic M.S.K.P.V. Vall. Αἰακός F. Ἀτακός d. Ἀναμίης b. Αἰακάιος Ald. cf. II. 182.

^ε Sic S.K.P.V.F. Paris. τοιήδε τις vulgo cf. Suidas in Χλαμῖς.

^ι περιβαλλόμενος S. Ald.

^β πυρρὴν S.d.

^β ἐπιθυμέου M.

“δωμι δὲ ἄλλως, εἴ περ' οὕτω δεῖ γενέσθαι πάντως τοι.”

^k Αἰνέσας ταῦτα ὁ Δαρεῖος, παραλαμβάνει τὸ εἶμα.

40 ^a Ὁ μὲν δὴ Συλοσῶν ἠπίστατό ^b οἱ τοῦτο ἀπολωλέναι δι' ^c εὐνήθην. ὥς δὲ τοῦ χρόνου προβαίνοντος Καμβύσης τε

ἀπέθανε, καὶ τῷ Μάγῳ ἐπανεστῆσαν οἱ ἑπτὰ, καὶ ἐκ ²⁵

τῶν ἑπτὰ Δαρεῖος τὴν βασιληίην ἔσχε· πυθάνεται ὁ Συ-

λοσῶν, ὥς ἡ βασιληίη περιελήλυθοι ^d ἐς τοῦτον τὸν ἄνδρα,

3 τῷ κοτὲ αὐτὸς ἔδωκε ἐν Αἰγύπτῳ δεηθέντι τὸ εἶμα. ἀνα-

βας δὲ ἐς τὰ Σοῦσα, ἵζετο ἐς τὰ πρόθυρα ^e τῶν βασιλέος 30

4 οἰκίῳ, καὶ ἔφη Δαρείου εὐεργέτης εἶναι. ἄγγέλλει

ταῦτα ἀκούσας ὁ πύλῳρος τῷ βασιλεῖ. ὁ δὲ, θαυμάσας

5 λέγει ^f πρὸς αὐτόν· “Καὶ τίς ἐστι Ἑλλήνων εὐεργέτης, 270

“^h ὧ ἐγὼ προαιδεῦμαι, νεωστὶ μὲν τὴν ἀρχὴν ἔχων;

“ἀναβέβηκε ⁱ δ' ἢ τις ἢ οὐδείς κω παρ' ἡμέας αὐτῶν. 35

6 “ἔχω δὲ ^k χρέος εἰπεῖν οὐδὲν ἄνδρὸς Ἑλλήνος. ὅμως δὲ

“αὐτὸν παράγετε ἔσω, ἵνα εἰδῶ τί θέλων λέγει ταῦτα.”

7 ^l Παρῆγε ὁ πύλῳρος τὸν Συλοσῶντα· στάντα δὲ ἐς μέσον

^m εἰρώτευν οἱ ἑρμηνέες τίς τε εἶη, καὶ τί ποιήσας, εὐεργέ- 40

8 τῆς φησὶ εἶναι βασιλέος. εἶπε ὧν ὁ Συλοσῶν πάντα τὰ

περὶ τὴν χλανίδα γενόμενα, καὶ ὥς αὐτὸς εἶη κείνος ὁ

ⁱ τοῦτο S.

^k αἰνέσας δὲ S.V.

140.

^a δ μὲν ὧν edd. vett.

^b τοῦτό οἱ F.f.

^c Sic S.V. et forte Paris. εὐη-
θείην F. al.

^d ὡς τοῦτον M.K.P.F.f. περιελ-
θεῖν ὡς vel πρὸς τινα non dici
monet Valckenærius, conferens
nott. ad I. 120. II. 135. Mox ἐν
Αἰγύπτῳ ἔδωκε S.

^e τῶν τοῦ βασιλῆος f. τῶν βασι-
λέως F. τῶν βασιλῆος S. vulg.

^f Sic M.S.P.K.V.F.f. ἀναγγέλ-
λει b.d. Ald. Mox ὁ πύλῳρος ἀκού-

σας S.

^g Sic S.V.P.K.F. πρὸς ἐμὸν
A.d.M. Wessel. Hoc e scholio
natum videtur Schweighæusero,
conferenti II. 162. III. 52.

^h Sic S.V.P.K.F. Paris. ὧν
Ald. M. προσδεῦμαι K. pro προαιδ.
cf. Wesseling. ad I. 61.

ⁱ Sic M.K.P. δὲ τις S.V. Ald.
a.c.d. δὴ τις F.b.

^k χρέος εἰπεῖν M.P.K.F. χ. ὡς
εἰπεῖν Ald. V.A.B.f. χρέος οὐδὲν ὡς
εἰπεῖν S.

^l παράγαγε Paris. apud Wessel.

^m Sic P. εἰρώτων K.V.S.f. ἡρώ-
τευν Ald. M.F. ἐς ante μέσον om.

9 δούς. ἀμείβεται πρὸς ταῦτα Δαρεῖος· “ὦ γενναῖαται
 “ ἀνδρῶν, οὐ κείνος εἶ, ὃς ἐμοὶ ὀυδεμίαν ἔχοντί κεν δῖα
 “ μιν ἔδωκας, εἰ καὶ σμικρά; ἀλλ’ ὥν ἴση γε ὅῃ χάρις
 10 “ ὁμοίως ὥς εἰ νῦν καθέν τι μέγα λάβοιμι. ἀνθ’ ὧν τι
 “ χρυσὸν καὶ ἄργυρον ἄπλετον δίδωμι, ὥς μή κοτέ τι
 “ ἁ μεταμελήσει Δαρεῖον τὸν Ἰστασπεος εὖ ποιήσαντι.”
 11 Λέγει πρὸς ταῦτα ὁ Συλοσῶν· “Ἐμοὶ μῆτε χρυσὸν, ἢ
 “ βασιλεῦ, μῆτε ἄργυρον δίδου, ἀλλ’ ἀνασωσάμενός μου·
 “ ἴδως τὴν πατρίδα Σάμον· τὴν νῦν, ἀδελφεοῦ τοῦ ἐμοῦ
 “ Πολυκράτεος ἀποθανόντος ὑπὸ Ὀροίτew, ἔχει δούλος
 “ ἡμέτερος· ταύτην μοι δὸς ἄντι τε φόνου καὶ ἑξατά-
 “ ποδίσιος.” Ταῦτα ἀκούσας Δαρεῖος, ἀπέστελλε στρα-
 12 τήν τε καὶ στρατηγὸν Ὀτάνεα, ἀνδρῶν τῶν ἐπὶ τὰ γε-
 “ μνον· ἐντειλάμενος, ὅσων ἐδεήθη ὁ Συλοσῶν, ταῦτά αὖ
 2 ποιεῖν ἐπιτελέα. καταβὰς δὲ ἐπὶ τὴν θάλασσαν ὁ Ὀτά-
 νης, ἔστειλε τὴν στρατὴν.

I 41

Negotium
hoc Otani
datum.

I 42

Procurator
Polycratis
Mæandrius
post ejus
interitum
liberaturus
patriam,
deterretur
civium ini-
quitate.

Τῆς δὲ Σάμου ἡ Μαιάνδριος ὁ Μαιανδρίου εἶχε τὸ κρά-
 τος, ἐπιτροπαίην παρὰ Πολυκράτεος λαβὼν τὴν ἀρχὴν ὅ
 τῷ δικαιολάτῳ ἀνδρῶν βουλομένῳ γενέσθαι, οὐκ ἐξεγέμετο.
 2 Ἐπειδὴ γάρ οἱ ἐξαγγέλθη ὁ Πολυκράτεος θάνατος, ἐποίη-
 τοιάδε. πρῶτα μὲν, Διὸς Ἐλευθερίου βωμὸν ἰδρύσατο,
 καὶ τέμενος περὶ αὐτὸν οὕρισε· τοῦτο, τὸ νῦν ἐν τῷ ἁπρ-

S. Mox vulgo βασιλῆος. Tum
ἐκεῖνος S. et deinde ὁ Δαρεῖος.

^a οὐδεμίαν] οὐδεμίαν F.f.S. ἐμοὶ
om. Ald.

^o ἡ χάρις ἢ νῦν S. cett. omissis.

^p ἄπλετον om. f.

^q Sic a.c. καταμελήσει F. μετα-
μελήσει edd. μεταμελήσει f. μετα-
μέλη σοι d.

^r ὅς om. S.V.f. et omitti abs-
que injuria posse docent Wes-
seling. et Schweighæuser. Mox
S.V. om. τοῦ ante ἐμοῦ.

^a ταύτην—ἐξαδραποδίσιος om.S.
141.

^a Sic P.S.V. ἀπέστελε F. ἀπέ-
τειλε al.

^b ἄνδρα Steph. marg.

142.

^a Μαίανδρος F. Ald. cf. 123.
Mox ὁ om. a.S.

^b Sic V.S.c. cf. IV. 147. ἐπι-
τροπαίειν Ald. F.a.b. ἐπιτροπείην
M.P.

^c τοῦτο om. S.

^d κραστέειν F.S.

- 3 ασθηῖν ἐστί. μετὰ δὲ, ὥς ^οοἱ ἐπεποίητο, ἐκκλησίην συνα-
 γείρας πάντων τῶν ἀστῶν, ^εἔλεξε τάδε· 5 “ Ἐμοὶ, ὥς
 “ ἴστε καὶ ὑμεῖς, σκῆπτρον καὶ δύναμις πᾶσα ἡ Πολυ-
 “ κράτεος ἐπιτέτραπται, καὶ μοι παρέχει νῦν ὑμέων ἄρ-
 “ χειν· ^εἐγὼ δὲ, τὰ τῷ πέλας ἐπιπλήσσω, αὐτὸς κατὰ 10
 4 “ δύναμιν οὐ ποιήσω. οὔτε γάρ μοι Πολυκράτης ἤρρεσκε
 “ δεσπόζων ἀνδρῶν ὁμοίων ἐωυτῷ, οὔτε ἄλλος ὅστις τοι-
 “ αὔτα ποιέει. Πολυκράτης μὲν νυν ἐξέπλησε μοῖραν τὴν
 “ ἐωυτοῦ· ἐγὼ δὲ ἐς μέσον τὴν ἀρχὴν τῷεις, ἰσονομῖν 15
 5 “ ὑμῖν προαγορεύω. Τοσάδε μέντοι δικαίῳ γέρεα ἐμε-
 “ ωυτῷ ^εγενέσθαι· ἐκ μὲν γε τῶν Πολυκράτεος χρημά- 271
 “ των ^εἐξαίρετα ἐξ τάλαντά μοι γενέσθαι· ^εἰρωσύνην
 “ δὲ πρὸς τούτοις αἰρεῦμαι αὐτῷ τ’ ἐμοὶ, καὶ τοῖσι ἀπ’
 “ ἐμεῦ αἰεὶ γινομένοις, τοῦ Διὸς τοῦ Ἐλευθερίου· τᾶ αὖ- 80
 “ τὸς τε ἱρὸν ἰδρυσάμην, καὶ τὴν ἐλευθερίην ὑμῖν περιτί-
 6 “ θημι.” Ὁ μὲν δὴ ταῦτα τοῖσι Σαμίοις ^εἐπαγγέλ-
 λετο· ^οτῶν δὲ τις ἐξαναστὰς εἶπε· “ Ἀλλ’ οὐδ’ ἄξιος
 “ ^εεἰ σύ γε ἡμέων ἄρχειν, γεγονώς τε ^εκακὸς καὶ ἐὼν 85
 “ ὄλεθρος· ἀλλὰ μᾶλλον ὅπως ἵ λόγον δώσεις τῶν με-
 143 “ τεχείρισας χρημάτων.” Ταῦτα εἶπε, ἐὼν ἐν τοῖσι
 ἀστοῖσι δόκιμος, τῷ ὄνομα ἦν ^εΤελέσαρχος. Μαιάν-
 θριος δὲ νόῳ λαβὼν ὥς εἰ μετήσει τὴν ἀρχὴν, ἄλλος τις

Conjicit ad-
 versarios in
 vincula :
 ipso in mor-
 bum im-

^ο οἱ om. F.

^ε ἔλεγε S.V.

^ε ὁμοίως ἴστε Ald.

^ε ἐγὼ τ’ αὐτῷ S.V.

^ε ἤρρεσε F. Mox ^ε S. pro
 ἴστας. Dedi paulo post μοῖραν ex
 S. pro μοῖραν.

^ε γενεῖσθαι Ald. b.d.

^ε ἐξαίρετα om. S.

^ε Sic Reiz. e monitu Valcke-
 nærii, et Wesseling. cf. IV. 161.
 ἰερωσύνη edd. ἰερωσύνη F.S.V.
 Dein τε S.V. pro δέ. Tum ἐμοί

τε αὐτῷ S. qui infra τε omi. post
 αὐτὸς, ubi καὶ αὐτὸς τὴν ε.

^ε ἐπαγγέλλετο P. ἐπαγγέλλετο V.
 S. ἐπαγγέλλετο vulg. ἐπῆγγέλλετο F.

^ο Sic V.S.F. Paris. τῷ δὲ al.

P εἰς σύ γε Schæfer.

^ε κακῶς F.

^ε Citat Eustath. Od. α’. p.

1429, 26=72, 31.

143.

^ε Sic M.S.K.P.F.a.c. Τελεσί-
 αρχος d. Ald.

Μαιάνδριος ἐκπλέει ἐκ τῆς Σάμου· τοὺς δὲ ἐπικούρους
 πάντας ὀπλίσας ὁ Χαρίλεως, καὶ ἀναπετάσας τὰς πύ-
 λας, ἔζηκε ἐπὶ τοὺς Πέρσας, οὔτε προσδεκόμενους ταῦτα
 οὐδὲν, δοκέοντάς τε δὴ πάντα συμβεβάναι. ἐμπροσθέν
 δὲ οἱ ἐπικούροι, τῶν Περσέων τοὺς ^κδιφροφρευμένους π
 5 καὶ λόγου πλείστου ἔοντας ἔκτεινον. καὶ οὗτοι μὲν ταῦτα
 ἐποίουν, ἡ δὲ ἄλλη στρατιὴ ἡ Περσικὴ ἐπεβοήθει· ^ιπιε-
 ζόμενοι δὲ οἱ ἐπικούροι, ὀπίσω κατειλήθησαν ἐς τὴν ἀκρό-
 πολιν. Ὅτάνης δὲ ὁ στρατηγός, ἰδὼν μάθος μέγα Πέρ-
 10 σας πεπονθότας, ἐντολὰς τε, τὰς ^αΔαρειῶς οἱ ἀποστύ-
 λων ἐνετέλλετο, μήτε κτείνειν μηδένα Σαμίαν, μήτε ἀν-
 δραποδίζεσθαι, ἀπαθία τε κακῶν ἀποδοῦναι τῇ ᾗσιν
 Συλοσῶντι· τούτων μὲν τῶν ἐντολέων μεμνημένος ἐπειλα-
 θάνετο· ὁ δὲ παρήγγειλε τῇ στρατιῇ, πάντα τὸν ἂν λά-
 2 βωσι, καὶ ἄνδρα καὶ παῖδα, ὁμοίως ^βκτείνειν. ἐν αὐτῇ
 τῇ στρατιῇ οἱ μὲν τὴν ἀκρόπολιν ἐπολιόρχεον, οἱ δὲ
 ἔκτεινον πάντα τὸν ἐμποδὼν γινόμενον, ὁμοίως ἔτι τε ἱρῶ
 3 καὶ ἔξω ἱροῦ. Μαιάνδριος δ' ἀποδράς ἐκ τῆς Σάμου,
 ἐκπλέει ἐς Λακεδαίμονα· ἀπικόμενος δ' ἐς αὐτὴν, καὶ
^αἀνενεικάμενος τὰ ἔχων ἐξεχώρησε, ἐποίησε τοιαῦτα. ὅπως
 ποτήρια ἀργυρεὰ τε καὶ χρύστεα προεῖτο, οἱ μὲν θεράπων-
 4 τες αὐτοῦ ἐξέσμων αὐτά· ^βὁ δὲ ἂν τὸν χρόνον ταῦτον τῷ
 Κλεομένει τῷ Ἀναξανδρίδῃ ἐν λόγοις ἐὼν, βασιλεύοντι
 5 Σπάρτης, προῆγέ μιν ἐς τὰ ^οοἰκία. ὅπως δὲ ^δἴδοιτο

I 47
 Otanes om-
 dem Sami-
 orum impe-
 rat, et ar-
 cem obsidet.

I 48
 Meandri-
 um Spar-
 tam pro-
 fugum,
 Cleomenis
 regis con-
 silio, metu-
 entis ab eo
 civium cor-
 ruptelam,
 Ephori ex-
 igunt.

^κ διφροφρευμένους Suidas h. l.
 spectans in Διφροφόρος.

^ι Sic M.K.P.S. πιεζόμενοι F.a.
 alii.

I 47.

^α Sic A.B.V.S. Ald. οἱ om.
 M.K.P.F. Weas. Mox τούτων S.
 male.

^β κτείνειν Ald. κτείνειν S.F.d.
 et plerique alii.

I 48.

^α ἀνενεικάμενος S.V. Mox ταῦτα
 S. pro τοιαῦτα.

^β ὁ δ' ἀνὰ f. Mox τούτων τὸν
 χρόνον Κλεομ. S.

^γ Sic P.K.S.V.F. Paris. αἰκία
 vulgo.

^δ ἴδοιτο ex h.l. Lexic. Seguiet.
 p. 100, 18. Tum ὁ Κλεομ. S.

- Κλεομένης τὰ ποτήρια, ^α ἀπεθώμαζε τε καὶ ἐξεπλήσσετο· 273
^ε ὁ δὲ ἂν ἐκέλευε ^β αὐτὸν ἀποφέρεισθαι αὐτῶν ^δ ὅσα βού-
 4 λογο. τοῦτο καὶ δῖς καὶ τρὶς εἵπαντος Μαιανδρίου, ὁ
 Κλεομένης δικαιοτάτος ἀνδρῶν γίνεται· ^ι ὃς λαβεῖν μὲν ^β
 διδόμενα οὐκ ἐδικαίει· μαθὼν δὲ ὡς ἄλλοισι ^δ διδοὺς τῶν
 ἀστῶν εὐρήσεται τιμωρίην, βας ἐπὶ τοὺς ἐφόρους, ἄμεινον
 εἶναι ἔφη τῇ Σπάρτῃ, τὸν ξεῖνον τὸν Σάμιον ἀπαλλάσσεσ-
 θαι ἐκ τῆς Πελοποννήσου, ἵνα μὴ ἀναπέσιῃ ^ι ἢ αὐτὸν, ἢ
 5 ἄλλον τινὰ Σπαρτιτῶν, κακὸν γενέσθαι. οἱ δ' ὑπακού- 70
 49 σαντες, ^α ἐξεκέρυξαν Μαιάνδριον. ^α Τὴν δὲ Σάμον σαγη-
 νεύσαντες οἱ Πέρσαι, παρέδσαν Συλοσῶντι, ἐρῆμον εὐ-
 σαν ἀνδρῶν. ὑστέρῳ μέντοι χρόνῳ καὶ ^β συγκατοίκισε αὐ-
 τὴν ὁ στρατηγὸς Ὀτάνης, ἐκ τε ὄψιος ὀνείρου, καὶ νού-
 σου ἢ μιν κατέλαβε νοσῆσαι τὰ αἰδοῖα. 75
 50 Ἐπὶ δὲ Σάμον ^α στρατεύματος ναυτικοῦ οἰχομένου,
 2 Βαβυλώνιοι ἀπέστησαν, ^β κάρτα εὖ παρεσκευασμένοι. ἐν
 ὅσῳ γὰρ ὁ τε Μάγος ἦρχε, καὶ οἱ ἐπτὰ ἐπανεστήσαν, ἐν
 ταύτῳ παντὶ τῷ χρόνῳ καὶ τῇ ταραχῇ ἐς τὴν πολιορκίην
^α παρεσκευάδατο· καὶ κως ταῦτα ποιεῖντες ἐλάνθανον. 80
 3 Ἐπεὶ τε δὲ ἐκ τῶ ἐμφανέος ἀπέστησαν, ἐποίησαν τοιόνδε

Samus tran-
 datur Sylo-
 sonti, cul-
 toribus ex-
 274
 inanita, sed
 post ab O-
 tane fre-
 quentata.

Babylonii
 rebus ad
 obediendum
 tolerandam
 paratis de-
 ficiunt, et
 mulierum
 turbam
 strangu-
 lant.

^α ἀπεθώμαζε A.B.V. ἐπεθώμαζε
 M.P.K. ἐπεθώμαζε F. ἀπεθώμαζε
 S.

^ε ὁ δὲ P.K.F.b.d. Tum ἀνε-
 κέλευε F.f. ὁ δὲ ὦν hic et supra
 Abreschius.

^β Sic P.K.S.V.F.a. αὐτῶν om.
 f. αὐτέων ἀπ. αὐτὸν vulg.

^δ ὅσα f.

^ι καὶ λ. S.V.

^κ διαδοῖ S. quem διαδοῖς vo-
 luisse opinatur Wesselingius.

^ι ἢ om. P.F.

^α ἐξώθησαν Eton. ἀπέπεμπον S.
 qui om. Μαιάνδριον.

149.

^α οἱ δὲ Πέρσαι παρέδσαν Συλό-
 σωντι Σάμον S. absque σαγηνεί-
 σαντες.

^β συγκατοίκισε S. Μοχ νόσου S.

150.

^α τοῦ ναυτικοῦ στ. S.

^β κάρτα om. S.V. Μοχ τῇ om.
 S. ante πολιορκίην.

^γ Sic F.a. probante Schweigh-
 æusero, et conferente V. 34.
 VIII. 218. παρεσκευάζοντο P.S.V.
 Schæfer. παρεσκευάσαντο Ald. et
 al.

τὰς ^dμητέρας ἐξελόντες, γυναῖκα ἕκαστος ^eμίαν προσ-
αίρετο, τὴν ἐβούλετο, ἐκ τῶν ἑωυτοῦ ^fοἰκίαν τὰς ἄ-
λοιπὰς ἀπάσας συναγαγόντες, ἀπέπνιξαν τὴν δὲ μίαν
4 ἕκαστος σιτοποιὸν ἐξαιρέτο. ἀπέπνιξαν δὲ αὐτὰς, ὥς

151

Obsessi a
Dario, eum
irrident.

μή σφεων τὸν σῖτον ^bἀναισιμώσωσι. Πυθόμενος δὲ ταῦτα
ὁ Δαρεῖος, καὶ συλλέξας ^aἅπαντα τὴν ἑωυτοῦ δύναμιν,
ἐστρατεύετο ἐπ' αὐτούς. ἐπελάσας δὲ ἐπὶ τὴν Βαβυλῶνα,
2 ἐπολιόρκει φροντίζοντας οὐδὲν τῆς πολιορκίης. ἀναβαί-
νοντες γὰρ ἐπὶ τοὺς προμαχεῶνας τοῦ τείχεος οἱ Βαβυ-
λώνιοι, καταρχέοντο, καὶ κατέσκηπτον Δαρεῖον καὶ τὴν
3 στρατιὴν αὐτοῦ. καὶ τις αὐτῶν εἶπε ταῦτο τὸ ἔπος· “Τί
“ κάτησθε ^bἐνθαῦτα, ὦ Πέρσαι, ἀλλ' οὐκ ἀπαλλάσ-
“ σεσθε; τότε γὰρ αἰρήσετε ἡμέας, ἐπεὰν ἡμίονοι τέκωσι.”

152

Nihil Da-
rius efficit
per unde-
viginti
menses.

4 Ταῦτο εἶπε τῶν τις Βαβυλωνίων, οὐδαμᾶ ^cἐλπίζων ἂν
ἡμίονον τεκεῖν. Ἐπτα δὲ μηνῶν καὶ ἐνιαυτοῦ διεληλυθό-
τες ἤδη, ὁ Δαρεῖός τε ^aἥσχαλλε, καὶ ἡ στρατιὴ πᾶσα,
οὐ δυνατὴ εἶσα ^bἐλεῖν τοὺς Βαβυλωνίους· καὶ τοι πάντα
σοφίσματα καὶ πάσας μηχανὰς ἐπεποιήκεε ἐς αὐτούς·
2 Δαρεῖος. ἀλλ' οὐδ' ὥς ἐδύνατο ἐλεῖν σφέας, ἄλλοσί τι
σοφίσμασι πειρησάμενος, καὶ δὴ καὶ τῷ Κύρος ἐλί-
3 σφεας, καὶ τούτῳ ἐπειρήθη. ἀλλὰ γὰρ δεινῶς ^cἦσαν ἐν
φυλακῇσι οἱ Βαβυλώνιοι, οὐδέ σφεας οἷός τε ἦν ἐλεῖν.

153

^aΕνθαῦτα, εἰκοστῷ μηνί, Ζωπύρῳ τῷ Μεγαβύζου ^aταύ-

^d γυναῖκας a.

^eμίαν S.F. et sic infra. προσε-
ερέετο S.

^fSic M.V.S.K.P.F. Paris. τὴν
ἀν δ. vulgo. Et sic Hermannus
de part. ἀν I. 7.

^aSic P.K.V.S.F. Paris. Olim
οἰκίαν.

^bἀναισιμῶσι Suidas, et Eustath.
Od. θ'. p. 1595, 10=306. extr.

151.

^aπᾶσαν F.a.

^bὧ Πέρσαι ἐνθαῦτα S.P.K.

^cSic M.S.V.P.K.F.a. ἀν om.
Ald. c.f. Supra τις τῶν S.

152.

^aSic P.V.S. ἥσχαλε F. et al.

^bλαβεῖν P.

^cἔσαν] ἦσαν F.b.d.S. ἡσφαλισ-
μένοι δεινῶς ἦσαν b. ἡσφ. ἦσαν d. d.

153.

^aSic Ald. V.S.A.B. ταῦ & M.
ταῦ vel ταύτου om. K.P.F.b. Mox
ταύτου τοῦ Μεγαβύζου S.

του, ὃς τῶν ἐπτά ἀνδρῶν ἐγένετο τῶν τὸν Μάγον κατελόν-
των, τούτῳ Μεγαβύζου παιδὶ Ζωπύρῳ ἐγένετο τέρας τόδε·
2 τῶν οἱ σιτοφόρων ^b ἡμίονων μία ἔτεκε. ὥς δέ οἱ ἐξαγ- 10
γέλθη, καὶ ὑπὸ ἀπιστίας αὐτὸς ὁ Ζώπυρος εἶδε τὸ βρέ-
φος, ἀπείπας τοῖσι ^c δούλοισι μηδενὶ φράζειν τὸ γεγονὸς,
3 ἐβουλεύετο. καὶ οἱ πρὸς τὰ τοῦ Βαβυλωνίου ῥήματα, ὃς
κατ' ἀρχὰς ἔφησε, ἐπεὰν περ ἡμίονοι τέκωσι, τότε τὸ τεῖ-
χος ἀλώσεσθαι, πρὸς ταύτην τὴν ^d φήμην Ζωπύρῳ ἐδόκεε 15
^e ἀλώσιμος εἶναι ἤδη ἡ Βαβυλὼν· σὺν γὰρ θεῷ ἐκείνόν τε
4 εἰπεῖν, καὶ ἑαυτῷ τεκεῖν τὴν ἡμίονον. Ὡς δέ οἱ ἐδόκεε
μόρσιμον ^a εἶναι ἤδη τῇ Βαβυλῶνι ἀλίσκεσθαι, προσελθὼν
^b Δαρείῳ ἀπεπυνθάνετο, εἰ περὶ πολλοῦ κάρτα ποιεῖται
2 τὴν Βαβυλῶνα εἰλεῖν. πυθόμενος δὲ ὡς πολλοῦ τιμᾶτο, 20
ἄλλο ^e ἐβουλεύετο, ὅπως αὐτὸς τε ἔσται ὁ ἐλὼν αὐτὴν,
καὶ ἑαυτοῦ τὸ ἔργον ^d ἔσται· κάρτα γὰρ ἐν τοῖσι Πέρσῃσι
3 αἱ ^e ἀγαθοεργαίαι ἐς τὸ πρόσω μεγάθεος τιμᾶνται. Ἄλλω
^f μὲν νυν οὐκ ἐφράζετο ἔργῳ ^g δυνατὸς εἶναί μιν ^h ὑποχει- 25
ρίην ποιῆσαι, εἰ δ' ἑαυτὸν λωβησάμενος αὐτομολήσῃ ἐς
4 αὐτούς. Ἐλθαῦτα ἐν ἐλαφρῷ ποιησάμενος, ἑαυτὸν ἰλω-
βάται λῶβην ἀνέκκεστον· ἀποταμὼν γὰρ ἑαυτοῦ τὴν ῥίνα
καὶ τὰ ὦτα, καὶ τὴν κόμην κακῶς περικεῖρας, καὶ μασ-
5 τιγώσας, ἦλθε παρὰ Δαρεῖον. Δαρεῖος δὲ κάρτα βα- 30 Exponit

Mense vi-
cesimo pro-
digium Zo-
pyro fac-
tum par-
tu mulæ.

275

Zopyrus
doli causa
transiturus
ad Babylo-
nios, cor-
pus mutil-
lat et de-
format.

^b ἡμίονων μία] Sic V.P.K.B. ἡμ. μία F.S. ἡμ. ἡ μία Ald. M.

^c Sic S.V. Vall. forte a.c. ἰδοῖσι F.d. edd. vett.

^d φήμην S. ut I. 43.

^e εἶναι ἀλώσ. S.P.K.F. Vulgo ἀλώσιμος εἶναι. Tum ἤδη addidi ex S.

154.

^a ἤδη εἶναι τὴν βαβυλῶνα S.

^b Δαρεῖον S.V. Δαρείου P.K.F. a.c.b.

^c βουλεύεται V.S. qui mox cum

P. om. τε post αὐτῆς.

^d εἶη c. Mox τοῖσι om. S.

^e Sic S.V. cf. infra 160. et I.

67. ἀγαθοεργαίαι vulgo.

^f Sic S.V. μὲν γὰρ οὐκ Ald. μὲν οὐκ M.P.K.F.

^g Sic M.K.P.F.a.c.S.V. δυνα- τὸν olim cum d. qui om. εἶναί μιν.

^h Sic S.V.a.c. αὐτοχειρίῃ F.d. Ald. αὐτοχειρίῃ M. ποιῆσαι om. S.

ⁱ Citat Nonnus in Gregor. Stelit. II. p. 161. Mox τὴν ῥίνα ἑαυτοῦ S.

Dario mon-
dum rei
gerendae.

- ρέως ἤνεικε, ἰδὼν ἄνδρα δοκιμάτατον λελωβημένον^α ἔα
τε τοῦ θρόνου ἀνακηδήσας, ἀνέβωσέ τε καὶ εἰρετέ μοι,
ὅστις εἴη ὁ λαμβητάμενος, καὶ ὃ τι ποιήσαντα. ὁ δὲ εἶπε
2“ Οὐκ ἔστι οὗτος ἄνθρωπος ὅτι μὴ σὺ, τῷ ἔστι δύναμις τοῦ
“ αὐτῇ ἐμὲ δὴ ὥδε διαθεῖναι· οὔτε τις ἀλλοτρίων, ὃ
“ βασιλεῦ, τάδε ἐργασται, ἀλλ’ αὐτὸς ἐγὼ ἐμεωυτοῦ^β
“ δεινὸν τι ποιεύμενος Ἀσσυρίους Πέρσης καταγαλῶ.
3“ Ὁ δ’ ἀμείβετο· “ Ὡς σχετιώτατε ἀνδρῶν, ἐργῶ τῷ αἰ-
“ χίστῳ ὄνομα τὸ κάλλιστον ἔθεν, φᾶς διὰ τοὺς πῦ-
“ λιορκευμένους σεωυτὸν ἀνηκέστως διαθεῖναι· τί δ’, ὃ
“ μάταιε, λελωβημένου σέῃ, θάσσον οἱ παλέμιοι παρα-
“ στήσονται; ^κκῶς οὐκ ἐξέπλωσας τῶν φρενῶν, σεω-
4“ τὸν διαφθείρας;” Ὁ δὲ εἶπε· “ Εἰ μὲν τοι ὑπερετίθει^δ
“ τὰ ἐμμελλον ποιήσειν, οὐκ ἂν ^μμε περιεῖδες· νῦν δ’ ἐπ’
“ ἐμεωυτοῦ ^ηβαλλόμενος, ἔπραξα. ἤδη ὦν, ἢ μὴ τῶν σῶν
5“ δεήσει, αἰρέομεν βαβυλῶνα. Ἐγὼ μὲν γάρ, ὡς ἔχῃ,
“ αὐτομολήσω εἰς τὸ τεῖχος, καὶ φήσω πρὸς αὐτάς, ὡς
“ ὑπὸ σεῦ τάδε ὀπέποιθα^ε καὶ δοκέω, πείσας σφείας^ς
6“ ταῦτα ἔχειν οὕτω, τεύξεσθαι στρατιῆς. σὺ δὲ, ἀπ’
“ ἧς ἂν ἡμέρης ἐγὼ εἰέλθω εἰς τὸ τεῖχος, ἀπὸ ταύτης εἰς

155.

^α Sic S.V. ἤνεγκεν F.b.d. et
vulgo. Mox τὸν δοκιμάτατον S.

^β καὶ ἐκ τε S.V.

^γ πηδήσας S.V. cum Eustath.
Hom. pag. 288, 15=218, 11.
Mox post ἀνέβωσε F. om. τε. ἀ-
νέβωσε τι S.

^δ ἄνθρωπος S.V. Eustath. Od. ζ’.
p. 1559, 35=258, 28. ἄνθρωπος Ald.
F. qui ἄνθρωπος I. 162. II. 51. Mox
δὲ om. S.

^ε διαφθεῖναι S. qui mox cum
vulg. consentit.

^ς οὐδὲ d. Vid. Hermannii An-
not. ad Euripid. Med. Elmslei.

p. 493. ed. Oxon.

^ε εἰργασται K.P.F. cf. 46. τάδε
εἰργασται βασιλεῦ S.

^η Sic Ald. V.S. Paris. πύλω-
κεομένους M.K.P.F.

^ι Sic Ald. V.S.a. τί δ’ M.K.F.
Wessel.

^κ Sic S.V. πῶς F. et vulgo.

^λ Sic vulgo cum Suida. ἐξέμ-
βλωσας V.S.

^μ μοι περ. S.

^η Sic F. βαλλόμενος vulgo cum
S. qui ἐπραξα.

^ο Sic S.V.a.c. ἔπαθεν vulgo.
Mox εἰσελθὼν S.

- “ δεκάτην ἡμέρην, τῆς ^pσεωυτοῦ στρατῆς, ^qτῆς οὐδεμίας
 “ ἔσται ὥρῃ ^rἀπολλυμένης, ^sταύτης χιλίους τάξον κατὰ
 “ τὰς Σεμιράμιος καλεομένας πύλας· μετὰ δὲ αὐτίς, ⁵⁵
 “ ἀπὸ τῆς δεκάτης ἐς ἐβδόμην, ἄλλους μοι τάξον δισχιλί-
 “ οὺς κατὰ τὰς ^tΝινίων καλεομένας πύλας· ἀπὸ δὲ τῆς
 “ ἐβδόμης ^uδιαλείπειν εἴκοσι ἡμέρας, καὶ ἔπειτα ἄλ-
 “ λους κάτισον, ἀγαγὼν κατὰ τὰς ^xΧαλδαίων καλεο- ⁶⁰
 “ μένας πύλας, τετρακισχιλίους. ἐχόντων δὲ μήτε οἱ ²⁷⁷
 “ πρότεροι μηδὲν τῶν ἀμυνούντων, μήτε οὔτοι, πλὴν ἐγ-
 “ χειριδίων· τοῦτο δὲ εἶν ἔχειν. μετὰ δὲ τὴν εἰκοστὴν
 “ ἡμέρην, ἰθὺς τὴν μὲν ἄλλην στρατὴν κελεύειν περίξ
 “ προσβάλλειν πρὸς τὸ τείχος, Πέρσας δὲ μοι τάξον ⁶⁵
 “ κατὰ τε τὰς Βηλίδας καλεομένας ^yπύλας καὶ Κισ-
 “ σίας. ὥς γὰρ ἐγὼ δοκέω, ἐμέο μεγάλα ἔργα ἀπο-
 “ δεξαμένου, τά τε ἄλλα ^zἐπιτρέφονται ἐμοὶ Βαβυ-
 “ λώνιοι, καὶ δὴ καὶ τῶν πυλέων τὰς βαλανάγρας. ⁷⁰
 “ τὸ δ’ ἐνθεῦτεν, ἐμοὶ τε καὶ Πέρσῃσι μελήσει ^aτὰ δεῖ
 “ ποιεῖν.”
- 6 Ταῦτα ἐντειλάμενος, ἥϊε ^aἐπὶ τὰς πύλας· ἐπιστρεφό-
 μενος, ὡς δὴ ἀληθῶς αὐτόμολος. ^bὄροντες δὲ ἀπὸ τῶν
 πύργων οἱ κατὰ τοῦτο τεταγμένοι, κατέτρεχον κάτω·

Transfugi-
um Zopyri
ad Babylo-
nios.

^p ἐνωτοῦ S.V.

^q τῇ οὐδεμῇ Ald. τῆς μηδεμίας S.
V. τῆς οὐδεμίας F. ὥρῃ ἔσται S.

^r ἀπολλυμένης C.

^s Sic V.S.M.P.F. Paris. ταύτη
vulgo.

^t Σεμιράμιδος F. pr.

^u Νινίας Suidæ edd. in Νῖνος,
nam a mss. hæc glossa exulat.

In F. χιλίους pro δισχιλίους.

^w Sic S.V.c. διαλείπων vulgo.

^x Sic S.V.P.K. Vall. F. Pa-
ris. Olim Χαλκιδέων. Mox πύλας
olim. F. πύλας καλεομένας S.

^y Sic F.a.c. et vulg. καὶ Κισ-

σίας πύλας S.V.K.b.d. πύλας om.

P. Supra τε post κατὰ om. S.

^z ἐπιτρέφονται S.V. Mox πυ-
λῶν S.

^a Receptit Schweigh. ex Wes-
selingii et Valckenærii emenda-
tione. Vulgo τὰδε. Solus a. a-
pud Larcherum ταῦτα.

¹⁵⁶.

^b πρὸς τὰς S.V.

^c Sic S.V.F. Paris. ὄροντες
olim.

Dario mon-
dum rei
gerendæ.

- ρέως ^a ἤνεικε, ἰδὼν ἄνδρα δοκιμώτατον λελαβημένον ^b ἔκ
τε τοῦ θρόνου ^c ἀναπηδήσας, ἀνέβωσέ τε καὶ εἵρετό μιν,
ὅστις εἴη ὁ λαβησάμενος, καὶ ὅ τι ποιήσαντα. ὁ δὲ εἶπε
2 " Οὐκ ἔστι οὗτος ^d ὡγὴρ ὅτι μὴ σὺ, τῷ ἔστι δύναμις πρ-
" αὐτῇ ἐμὲ δὴ ὧδε ^e διαθεῖναι· οὔτε τις ἀλλοτρίῃ, ἢ
" βασιλεῦ, τάδε ^f ἐργασται, ἀλλ' αὐτὸς ἐγὼ ἐμεωπύ ^g
" δεινόν τι ποιούμενος Ἀσσυρίους Πέρσης καταγελῶ.
3 Ὁ δ' ἀμείβετο· " Ὡ σχετλιώτατε ἀνδρῶν, ἐργῷ τῷ αἰ-
" χίστῳ οὐνομα τὸ κάλλιστον ἔθου, φὰς διὰ τοὺς ^h πτ-
" λιορκευμένους σεωυτὸν ἀνηκέστως διαθεῖναι· τί δ', ἢ
" μάταιε, λελαβημένου σεῦ, θάσσον οἱ παλέμιοι παρα-
" στήσονται; ⁱ κῶς οὐκ ^j ἐξέπλωσας τῶν φρενῶν, σεω-
4 " τὸν διαφθείρας;" Ὁ δὲ εἶπε· " Εἰ μὲν τοι ὑπερετίθηκα
" τὰ ἐμελλον ποιήσῃν, οὐκ ἂν ^m με περιεῖδες· νῦν δ' ἐπ'
" ἐμεωυτοῦ ⁿ βαλόμενος, ἔπραξα. ἤδη ὦν, ἣν μὴ τῶν σῶν
5 " δέησιν, αἰρέομεν Βαβυλῶνα. Ἐγὼ μὲν γάρ, ὡς ἔχω,
" αὐτομολήσω ἐς τὸ τείχος, καὶ φήσω πρὸς αὐτοὺς, ὡς
" ὑπὸ σεῦ τάδε ^o πέποιθα· καὶ δοκέω, πείσας σφίεας;
6 " ταῦτα ἔχειν οὕτω, τεύξεσθαι στρατιῆς. σὺ δὲ, ἀπ'
" ἧς ἂν ἡμέρης ἐγὼ εἰσέλθω ἐς τὸ τείχος, ἀπὸ ταύτης ἐς

155.

^a Sic S.V. ἤνεγκεν F.b.d. et vulgo. Mox τὸν δοκιμώτατον S.

^b καὶ ἔκ τε S.V.

^c πηδήσας S.V. cum Eustath. Hom. pag. 288, 15=218, 11. Mox post ἀνέβωσε F. om. τε. ἀνέβωσε τι S.

^d ὡγὴρ S.V. Eustath. Od. ζ'. p. 1559, 35=258, 28. ὡγὴρ Ald. F. qui ὡγὴρ I. 162. II. 51. Mox δὲ om. S.

^e διαφθεῖναι S. qui mox cum vulg. consentit.

^f οὐδὲ d. Vid. Hermannii Annot. ad Euripid. Med. Elmslei.

p. 493. ed. Oxon.

^g εἵργασται K.P.F. cf. 46. τάδε εἵργασται βασιλεῦ S.

^h Sic Ald. V.S. Paris. πλω-κευμένους M.K.P.F.

ⁱ Sic Ald. V.S.a. τῷ δ' M.K.F. Wessel.

^j Sic S.V. πῶς F. et vulgo.

^k Sic vulgo cum Suida. ἐξέμ-βλωσας V.S.

^m μοι περ. S.

ⁿ Sic F. βαλλόμενος vulgo cum S. qui ἔπραξα.

^o Sic S.V.a.c. ἔκαθον vulgo. Mox εἰσέλθω S.

“ δεκάτην ἡμέρην, τῆς ῥεωυτοῦ στρατιῆς, ἧς οὐδεμία
 “ ἔσται ὥρῃ ἁπολλυμένης, ἡ ταύτης χιλίους τάξον κατὰ
 “ τὰς Σεμιράμιος καλεομένας πύλας· μετὰ δὲ αὐτίς, 55
 “ ἀπὸ τῆς δεκάτης ἐς ἐβδόμην, ἄλλους μοι τάξον δισχιλί-
 “ ους κατὰ τὰς Ἰνινίων καλεομένας πύλας· ἀπὸ δὲ τῆς
 “ ἐβδόμης ἡ διαλείπειν εἴκοσι ἡμέρας, καὶ ἔπειτα ἄλ-
 “ λους κάτισον, ἀγαγὼν κατὰ τὰς Ἰαλδαίων καλεο- 60
 7 “ μένας πύλας, τετρακισχιλίους. ἐχόντων δὲ μήτε οἱ 277
 “ πρότεροι μὴδὲν τῶν ἀμυνούντων, μήτε οὗτοι, πλὴν ἐγ-
 8 “ χειριδίων· τοῦτο δὲ εἶναι ἔχειν. μετὰ δὲ τὴν εἰκοστὴν
 “ ἡμέρην, ἰθὺς τὴν μὲν ἄλλην στρατιὴν κελεύειν περίξ
 “ προσβάλλειν πρὸς τὸ τεῖχος, Πέρσας δὲ μοι τάξον 65
 “ κατὰ τε τὰς Βηλίδας καλεομένας ἡ πύλας καὶ Κισ-
 9 “ σίας. ὥς γὰρ ἐγὼ δοκέω, ἐμὸ μεγάλα ἔργα ἀπο-
 “ δεξαμένου, τά τε ἄλλα ἡ ἐπιτρέφονται ἐμοὶ Βαβυ-
 “ λῶνιοι, καὶ δὴ καὶ τῶν πυλίων τὰς βαλανάγρας. 70
 “ τὸ δ’ ἐνθεῦτεν, ἐμοὶ τε καὶ Πέρσῃσι μελήσει ἡ τὰ δεῖ
 “ ποιέειν.”

6 Ταῦτα ἐντειλάμενος, ἥϊε ἡ ἐπὶ τὰς πύλας· ἐπιστρεφό-
 μενος, ὥς δὴ ἀληθῶς αὐτόμολος. ἡ ὀρέοντες δὲ ἀπὸ τῶν
 πύργων οἱ κατὰ τοῦτο τεταγμένοι, κατέτρεχον κάτω

Transfugi-
 um Zopyri
 ad Babylo-
 nios.

ῥεωυτοῦ S.V.

ἧς οὐδεμία Ald. τῆς μηδεμία S.
V. τῆς οὐδεμία F. ὥρῃ ἔσται S.

ἡ ἀπολλυμένης c.

ἡ Sic V.S.M.P.F. Paris. ταύτη
vulgo.

ἡ Σεμιράμιδος F. pr.

ἡ Νινίας Suidæ edd. in Νίνος,
nam a mss. hæc glossa exulat.

In F. χιλίους pro δισχιλίους.

ἡ Sic S.V.c. διαλιπὼν vulgo.

ἡ Sic S.V.P.K. Vall. F. Pa-
ris. Olim Χαλκιδέων. Mox πύλας
om. F. πύλας καλεομένας S.

ἡ Sic F.a.c. et vulg. καὶ Κισ-

σίας πύλας S.V.K.b.d. πύλας om.

P. Supra τε post κατὰ om. S.

ἡ ἐπιτρέφονται S.V. Mox πυ-
λῶν S.

ἡ Receptit Schweigh. ex Wes-
selingii et Valckenærii emenda-
tione. Vulgo τὰδε. Solus a. a-
pud Larcherum ταῦτα.

156.

ἡ πρὸς τὰς S.V.

ἡ Sic S.V.F. Paris. ὀρέοντες
olim.

καὶ ὀλίγον ^ετι παρακλίναντες τὴν ἐτέρην πύλην, ^δεἰρώ-
²τεον τίς τε εἴη, καὶ ὅτευ δέομενος ἦκοι. ὃ δὲ σφί ἠγόρασε,
ὡς εἴη τε Ζάπυρος, καὶ αὐτομολέοι ἐς ἐκείνους. ἦγον δὲ
μιν οἱ ^επυλouroi, ταῦτα ὡς ἤκουσαν, ἐπὶ τὰ κοινὰ τῶν
³Βαβυλωνίων. καταστὰς δὲ ἐπ' αὐτὰ, ^εκατοικτιζέτο, φάς ⁸⁵
ὑπὸ Δαρείου πεπονθέναι τὰ ^εἐπεπόνθεε ὑπ' ἐωυτοῦ. ^βπα-
θέειν δὲ ταῦτα διότι συμβουλεύσαι οἱ ἀπανιστάναί τῃ
στρατιῇ, ^εἐπεὶ τε οὐδεὶς πόρος ἐφαίνετο τῆς ἀλώσεως.
⁴“ Νῦν τε, εἴφω λέγων, ἐγὼ ὑμῖν, ὦ Βαβυλωνίοι, ἦκα μέ-
“ γιστον ἀγαθόν, Δαρεῖω δὲ ^κκαὶ τῇ στρατιῇ ^ικαὶ Πέρ-
⁵“ σῃσι μέγιστον κακόν. οὐ γὰρ δὴ, ἐμέ γε ὥδε λαβή-
“ σάμενος, ^μκαταπροίξεται· ἐπίσταμαι δ' αὐτοῦ πάσας
¹⁵⁷“ τὰς διεξόδους τῶν βουλευμάτων.” Τοιαῦτα ἔλεγε. οἱ
δὲ Βαβυλωνίοι ^αὄρέοντες ἄνδρα ^βτῶν ἐν Πέρσῃσι δοκιμώ-
τατον ῥινός τε καὶ ὥτων ἐσπερημένον, μάλιστα τε καὶ ^γ
αἵματι ἀναπεφυρμένον, πάγχυ ἐλπίσαντες λέγειν μιν
ἀληθεῖα, καὶ σφί ἦκειν σύμμαχον, ἐπιτράπεσθαι ἐτοῖμοι
²ᾗσαν τῶν ἐδέετο σφείων. ἐδέετο δὲ στρατιῆς. Ὁ δὲ,
ἐπεὶ τε ^δαὐτῶν τοῦτο παρέλαβε, ἐποίεε τὰ περ τῷ Δα-
ρεῖω συνεθήκατο. ἐξαγαγὼν γὰρ τῇ δεκάτῃ ἡμέρῃ τῆς ⁹⁵
στρατιῇ τῶν Βαβυλωνίων, καὶ κυκλωσάμενος τοὺς χιλί-
ους, ^ετοὺς πρώτους ἐνετείλατο Δαρεῖω τάξαι, τούτους

I 57
Babylonii
Zopyro
dant mili-
tes, et re-
bus ter ab
eo bene ges-
tis, exerci-
tus impe-
rium et
murorum
custodiam.

^ε τι om. S.V.

^δ Sic P. εἰρώτων S.V.K. ἠρώ-
τεον Ald. M.F. Infra αὐτομολέει S.

^ε Sic F.c. cf. 77. 118. πυλouroi
vulgo.

^ι Suid. in voc.

^β Sic S.V.M.P.K.F. Paris.
πεπόνθεε olim.

^β Sic S. Vulgo παθεῖν.

^ι Sic Ald. ἐπεὶ τε δὲ οὐ. M.P.F.
Weasel. δὴ pro δὲ lubens ac-
cepturus erat Schweighæuserus.

^κ Sic S.F.a.d. τῇ om. alii.

^ι καὶ Πέρσῃσι om. S.V. Vall. a.

^μ Citat Schol. Aristoph. Eq.
433. et Suid. in voc.

¹⁵⁷.

^α Sic S.F. al. ὀρέωντες.

^β τὸν ἐν Π. S.V.

^γ ἔσαν] ἦσαν F.S.

^δ αὐτίων] αὐτῶν F.S. ἐξ αὐτῶν
requirebat Schweigh.

^ε τοὺς πρώτους τοὺς ἐπετ. S. qui
mox om. τάξαι.

- 3 κατεφόνευσε. μαθόντες δὲ μιν οἱ Βαβυλώνιοι τοῖσι ἔπεσι
τὰ ἔργα παρεχόμενον ὁμοῖα, πάγχυ περιχαρές εἶντες,
4 πᾶν δὴ ἐτοῖμοι ἦσαν ὑπηρετεῖν. ὁ δὲ, διαλιπὼν ἡμέρας 1
τὰς συγκειμένας, αὐτὶς ἐπιλεξάμενος τῶν Βαβυλωνίων
ἐξήγαγε καὶ κατεφόνευσε τῶν Δαρείου στρατιωτῶν τοὺς
5 ἑξήχιλους. ἰδόντες δὲ καὶ τοῦτο τὸ ἔργον οἱ Βαβυλώ-
νιοι, πάντες Ζώπυρον εἶχον ἐν στόμασι αἰνεόντες. ὁ δὲ, 278
αὐτὶς διαλιπὼν τὰς ⁵ συγκειμένας ἡμέρας, ἐξήγαγε ἐς 6
τὸ προειρημένον· καὶ κυκλωσάμενος κατεφόνευσε τοὺς τε-
6 τρακισχιλίους. ὥς δὲ καὶ τοῦτο ^h κατέργαστο, πάντα
δὴ ἦν ἐν τοῖσι Βαβυλωνίοισι Ζώπυρος, καὶ ἰστρατάρχης
7 τε οὗτός σφι καὶ τειχοφύλαξ ^k ἀπεδέδεκτο. Προσβολὴν 10 Zopyrus
δὲ Δαρείου κατὰ τὰ συγκείμενα ποιευμένου πέριξ τὸ
τείχος, ἐθαῦτα δὴ πάντα τὸν δόλον ὁ Ζώπυρος ἐξέφαινε.
8 οἱ μὲν ^a γὰρ Βαβυλώνιοι ἀναβάντες ἐπὶ τὸ τεῖχος, ἡμύ-
νοντο τὴν Δαρείου στρατὴν προσβάλλουσαν· ὁ δὲ Ζώ- 15
πυρος τὰς τε Κισσίας ^b καὶ Βηλίδας καλεομένας πύλας
3 ἀναπετάσας, ἐσήκε τοὺς Πέρσας ἐς τὸ τεῖχος. τῶν δὲ
Βαβυλωνίων οἱ μὲν εἶδον τὸ ποιηθὲν, ^c οὗτοι ἔφευγον ἐς
τοῦ Διὸς τοῦ Βήλου τὸ ^d ἱρόν· οἱ δὲ οὐκ εἶδον, ἔμενον
ἐν τῇ ἐωυτοῦ ^e τάξιν ἕκαστος, ἐς ὃ δὴ καὶ οὗτοι ἔμαθον 20
προδεδομένοι.
- 59 Βαβυλὼν μὲν νυν οὕτω τὸ δεύτερον αἰρέθη. Δαρεῖος δὲ
ἐπεὶ τε ἐκράτησε τῶν Βαβυλωνίων, τοῦτο μὲν σφῶν τὸ

Darium per
duas portas
recipit a.
516.

Darius ur-
bem cap-
tam nudat

^f χιλίους b.d. Mox πάντα S.
^g Sic S.V.P.F. Paris. ἐγκει-
μένας edd. vett.
^h κατεργάσατο V.S.
ⁱ Sic Ald. S.V. et forte Paris.
cf. VIII. 44. cui addit Wes-
seling. Æschyl. Athenæi I. p.
11. Philo Jud. c. Flacc. p. 981.
Pindar. Isthm. V. 30. στρατιάρ-
χης M.P.K.F.

^k ἀπεδέκετο S.V. ἀπέδεκτο d.
158.
^a Sic F.a.c.V.P. Alii γὰρ δὴ
Βαβ. cum S.
^b καὶ τὰς B. S.
^c οἱ μὲν V.S.
^d Sic Ald. mss. ἱερὸν edd. re-
cent.
^e Sic M.P.K. τάξει F.a.S. vulg.

muris et
portis: pro-
cerum iii
millia cruci
affigit: im-
perat vicinis
gentibus i.
millia mu-
lierum,
nupturas
Babyloniis.

τείχος περιεῖλε, καὶ τὰς πύλας ^aπάσας ^bἀπέσπασε·
τὸ γὰρ πρότερον ἔλων Κύρος τὴν Βαβυλῶνα, ἐπείκει
^cτούτων οὐδέτερον· τούτῳ δὲ, ὁ Δαρεῖος τῶν ἀνδρῶν τὰς
κορυφαίους ^dμάλιστα ἐς τρισχιλίους ἀνεσκολόπισε, τῷσι
^eδὲ λοιποῖσι Βαβυλωνίοισι ἀπέδωκε τὴν πόλιν οἰκέειν. ὥς
^fδ' ἔξουσι γυναῖκας οἱ Βαβυλώνιοι, ἵνα σφί ^gγένεα ὑπο-
γίγηται, τὰδε Δαρεῖος προῖδ' ἐποίησε· τὰς γὰρ ἐαυτῶν,
ὥς ^hκαὶ κατ' ἀρχὰς δεδῆλται, ἀπέπνιξαν οἱ Βαβυ-
λώνιοι, τοῦ σίτου ^bπροορέωντες· ἐπέταξε τοῖσι περιοίκουσι
ἔθνεσι ἱγυναῖκας ἐς Βαβυλῶνα κατιστάναι, ^kὅσας δὴ
ἐκάστοισι ἐπιτάσσω, ὥστε πέντε ἱμυριάδων τὸ κεφα-
λαίωμα τῶν γυναικῶν συνηλθε· ἐκ τούτων δὲ τῶν γυναι-
καῖν οἱ νῦν Βαβυλώνιοι γεγόνασι. Ζωπύρου δὲ οὐδεὶς
^aἀγαθοεργίην Περσέων ^bὑπερεβάλετο παρὰ Δαρείῳ κριτῇ,
^cοὔτε τῶν ὕστερον γενομένων, οὔτε τῶν πρότερον, ὅτι μὴ
Κῦρος ^dμῦνος· τούτῳ γὰρ οὐδεὶς Περσέων ἠξίωσε καὶ
^eἐαυτὸν συμβαλέειν. Πολλάκις δὲ ^eΔαρεῖον λέγεται
γνώμην τήνδε ἀποδέξασθαι, ὥς βούλοιο ἂν Ζώπυρον
εἶναι ἀπαθεία τῆς ἀεικείης μᾶλλον, ἢ Βαβυλωνίαν οἱ
^zεἰκοσι πρὸς τῇ εὐσίῃ προσγενέσθαι. ἐτίμησε δὲ μιν με-
γάλως· καὶ γὰρ δῶρά οἱ ^zἀνὰ πᾶν ἔτος ἐδίδου ταῦτα
τὰ Πέρσῃσι ἐστὶ τιμιώτατα, καὶ τὴν Βαβυλωνίαν οἱ ἔδωκε

160

Zopyrus
quanti a
Dario fac-
tus: Baby-
lonem,
quoad vivit,
propriam et
immunem
tenet: ejus
filius Me-
gabyrus a.
460 missus
belli dux in
Egyptum;
nepos Zo-
pyrus trans-
it ad Athe-

159.

^a πάσας om. d.^b ἀπέσπασε c.^c τούτων] τούτων F.S.^d μάλιστα om. F. Mox τοῖς δὲ

λοιποῖς Βαβυλωνίοις S.

^e γένῃ K.P.V.F.a.^f ὑπογίγηται S.^g καὶ om. V.S.^h προορέωντες a. et Thomas M.
in Προορῶ. προορῶντες S.ⁱ γυναῖκα F.M.K.P. Mox κατε-
στάναι Ald.^k ὅσας δὴ om. F.M.P.^l μυριάδες S. probante Schweigh.

160.

^a ἀγαθοεργίην F.^b ὑπερεβάλλετο V.^c οὐδὲ — οὐδὲ F.f.^d μόνος F.f.^e Δαρεῖον om. P.K.M.F.d. Δα-
ρεῖον λέγεται om. f.^f ἀεικείης] αἰκίης S. αεικίης ma-
lebat Schweighäuser. cf. I. 115.^g ἀνὰ πᾶν S. qui om. ταῦτα.

ἀτελέα νέμεσθαι μέχρι τῆς ἐκείνου ^hζόης· καὶ ἄλλα nienses a.
440.
 4 πολλὰ ἱπέδωκε. Ζωπύρου δὲ ^kτούτου γίνεται Μεγά-
 βυζος, ὃς ἐν Αἰγύπτῳ ἀντία Ἀθηναίων καὶ τῶν συμμά-
 χων ἐστρατήγησε· ^lΜεγαβύζου δὲ τούτου γίνεται Ζώπυ-
 ρος, ὃς ἐς Ἀθήνας ^mαὐτομόλησε ἐκ Περσέων. 50

^h ζόης F.

^l τούτου δὲ τοῦ Μεγαβύζου S.

ⁱ Sic M. K. S. P. F. Paris. Al. ἀπὲθ.

^m Sic S. V. ἡτομόλησε Wessel.

^k τούτου om. K.

et al.

ἹΣΤΟΡΙΩΝ ἩΡΟΔΟΤΟΥ Γ.

ἩΡΟΔΟΤΟΥ

ἹΣΤΟΡΙΩΝ ΤΕΤΑΡΤΗ.

ΜΕΛΠΟΜΕΝΗ.

I ΜΕΤΑ δὲ τὴν Βαβυλῶνος αἵρεσιν ἐγένετο ἐπὶ Σκύθας
² αὖ τοῦ Δαρείου ἑλασις. Ἀνθεύσης γὰρ τῆς Ἀσίης ἀν-
 δράσι, καὶ χρημάτων μεγάλων συνιόντων, ἐπεθύμησε ὁ
 Δαρεῖος τίσασθαι Σκύθας, ὅτι ἐκεῖνοι ^b πρότεροι, ἐσβα-
 λόντες ἐς τὴν Μηδικὴν καὶ νικῆσαντες μάχῃ τοὺς ἀντι-
³ ουμένους, ^c ὑπῆρξαν ἀδικίης. Τῆς γὰρ ἄνω Ἀσίης ἦρξαν, ¹⁰
 ὡς καὶ πρότερόν μοι εἶρηται, Σκύθαι ἔτεα δυῶν δέοντα
⁴ τριήκοντα. ^d Κιμμερίους γὰρ ἐπιδιώκοντες ἐσέβαλον ἐς
 τὴν Ἀσίην, καταπαύσαντες τῆς ἀρχῆς Μήδους· οὗτοι
⁵ γὰρ, πρὶν ἢ Σκύθας ἀπικέσθαι, ἦρχον τῆς Ἀσίης. Τοὺς
 δὲ Σκύθας ἀποδημήσαντας ὀκτῶ καὶ εἴκοσι ἔτεα, ^e καὶ ¹⁵
 διὰ χρόνου τοσούτου κατιόντας ἐς τὴν σφετέρην, ἐξεδέξατο
 οὐκ ἐλάσσω πόνος τοῦ Μηδικαῦ· εὗρον γὰρ ἀντιουμένην
⁶ σφι στρατιὴν οὐκ ὀλίγην. αἱ γὰρ τῶν Σκυθῶν γυναῖκες,
 ὡς σφι οἱ ἄνδρες ἀπῆσαν χρόνον πολλόν, ^f ἐφοίτεον παρὰ ²⁰
² τοὺς δούλους. ^a Τοὺς δὲ δούλους οἱ Σκύθαι πάντας τυ-

280
 Asia florens
 opibus :
 Darius a.
 514 Scythas
 ultum it :
 Scythas A-
 siam tenu-
 erunt ab a.
 624 ad 596 :
 redeuntibus
 in patriam
 obsistunt
 armati,
 quos absen-
 tium uxo-
 res e servis
 pepererant.

LIB. IV. 1.

^a αὖ τοῦ] Ita Schweighæuse-
 rus. Vulgo αὐτοῦ, quasi Darius
 non perinde ipse exercitui ad
 Babylonem præfuisset. ἐπὶ Σκύ-
 θας ἐγένετο S.

^b πρῶτον ἐμβαλόντες P. K. F.
 ἐμβαλόντες item a. c.

^c Citat Suidas in voc. Μοχ ἔτη

S. e ras.

^d Cf. Schol. Homer. Od. χ'.

14.

^e καὶ om. F.

^f ἐφοίτεον F. ἐφοίτων S.

2.

^a οἱ Σκύθαι τυφλοῖσι πάντας S.
 cf. Nonnus in Greg. Naz. p. 152.
 Μοχ εἵδεκα S.

σ g 3

Scythas ser-
vos cur ex-
coacent : e-
quomodo
equas mul-
geant : e-
lacte in va-
sis ligneis
conquassa-
to, buty-
rum et hip-
pace.

3
Juventus e
servis geni-
ta Scythas
arceat :

φλαῦσι, τοῦ γάλακτος εἵπκεν τοῦ πίνουσι, ποιῶντις
ὥδε· ἐπεὰν^b φυσητῆρας λάβωσι ὅστείνους αὐλοῖσι προ-
εμφερεστάτους, τούτους ἐσθέντες ἐς τῶν θηλέων ἴππων τὰ
ἄρθρα, ^cφυσῶσι ^dτοῖσι στόμασι· ἄλλοι δὲ, ἄλλων^e φυ-
σεόντων, ^fἀμέλγουσι. φασὶ δὲ τοῦδε εἵνεκα ^hταῖς
ποιεῖν· ⁱτὰς φλέβας τε ^kπίμπλασθαι ^lφυσεωμένας
3 τῆς ἵππου, καὶ τὸ οὖθαρ κατίεσθαι. ἐπεὰν δὲ ἀμέλξῃσι
τὸ γάλα, ἐσχέαντες ἐς ξύλινα ἀγγήια κοῖλα, καὶ ^mπε-
ριστίζαντες ⁿκατὰ τὰ ἀγγήια τοὺς τυφλοὺς, δοκέουσι τὴν
4 γάλα. καὶ τὸ μὲν αὐτοῦ ἐπιστάμενον ἀπαρύσαντες,
^oἡγεῦνται εἶναι τιμιώτερον· τὸ δ' ^pὑπιστάμενον, ἦσθαι
5 τοῦ ἑτέρου. τούτων μὲν εἵνεκα ἅπαντα τὸν ἂν λάβωσι
^rοἱ Σκύθαι, ἐκτυφλοῦσι· οὐ γὰρ ἀρόται εἰσὶ, ἀλλὰ το-
μάδες. Ἐκ ^sτούτων δὴ ὧν σφι τῶν δούλων καὶ τῶν
γυναικῶν ^tἐπετράφη νεότης· οἱ ἐπεὶ τε ἔμαθον τὴν σφε-
τέρην γένεσιν, ἡρτίουντο ^uαὐτοῖσι κατιοῦσι ἐκ τῶν Μήδων.
2 καὶ πρῶτα μὲν τὴν χώρην ἀπετάμοντο, τάφρον ὀρυζάμενον
εὐρέαν, κατατείνουσιν ἐκ τῶν ^vΤαυρικῶν ^wοὐρέαν ἐς τὴν
Μαιωτίν λιμνὴν, ἥπερ ἐστὶ μεγίστη· μετὰ δὲ, ^xπειρω-
μένοις ἐσβάλλειν τοῖσι Σκύθησι ^yἀντικατιζόμενοι ἐμά-

^b Sic F.a. φυσητῆρας S. φυση-
τῆρας vulgo.

^c Sic F.a. Vulgo φυσεῶσι.

^d τοῖσι στόμασι om. S.V.

^e φυσεόντων F. φυσεῶντων vulgo.
φυσεόντων S.

^f ἀμέλγουσι M.

^g ἕνεκα P.K.

^h τῶδε S.

ⁱ τοῦ τὰς φ. S.

^k ἐπίμπλασθαι V.S.

^l Sic F. φυσεωμένας a. φυσεω-
μένας V.S. φυσεωμένας vulgo.

^m Sic M.P. περιστίζαντες Ald.

K.F.b. περιστήσαντες V.S.a.c.

Steph. et seqq. edd.

ⁿ κατὰ om. S.V.a.c.

^o Sic M.P.K.F. ἡγεῖται S.a.
et vulgo. Mox ἡπιστάμενον S.

^p οἱ om. P.K.F.

3.

^s τούτων] τούτων F. τούτων ge-
tinet S.

^t Sic V. Schæfer. ἐπετράφη
S. Vulgo ἐτράφη.

^u Sic M.S.V.P.K.F. Paris.
Olim τοῖσι.

^v Spectat h. l. Eustath. Dio-
nys. 163.

^w ὄρεον S.V.

^x πειρωμένοις a. πειρωμένους
ἐσβαλεῖν S.

^y Sic V. cf. V. 1. ἀντικατιζέ-

- 3 χοντο. ^h γινομένης δὲ μάχης πολλάκις, καὶ οὐ δύνα-
 μένων οὐδὲν πλέον ἔχειν τῶν Σκυθῶν τῇ μάχῃ, εἰς ¹ αὐ-
 4 τῶν ἔλεξε τάδε· “Οἷα ποιεῦμεν, ἄνδρες Σκυθαί; δού-45
 “λοισι τοῖσι ἡμετέροισι μαχόμενοι, ^k αὐτοὶ τε ἐλάσσονες
 “κτεινόμενοι γινόμεθα, καὶ ἐκείνους κτείνοντες ἐλασσόνων
 5 “τὸ λοιπὸν ἄρξομεν. νῦν ὦν μοι δοκееι αἰχμᾶς μὲν καὶ
 “τόξα μετεῖναι. ¹ λαβόντα δὲ ἕκαστον τοῦ ἵππου τὴν 50
 6 “μάστιγα, ἰέναι ἄσσον αὐτῶν. μέχρι μὲν γὰρ ^m ὥρεον
 “ἡμέας ὅπλα ἔχοντας, οἱ δὲ ἐνόμιζον ὁμοῖοί τε καὶ ἐξ
 “ὁμοίων ἡμῖν εἶναι· ἐπεὰν δὲ ἴδωνται μάστιγας ἀντὶ
 “ὅπλων ἔχοντας, μαθόντες ὥς εἰσι ἡμέτεροι δούλοι, 282
 4 “καὶ συγγόντες τούτο, οὐκ ⁿ ὑπομενεύουσι.” Ταῦτα 55 *fugatur
 denique
 flagellis.*
 ἀκούσαντες οἱ Σκυθαί, ἐποίησαν ἐπιτελέα. οἱ δ' ἐκπλα-
 γέντες ^a τῷ γινομένῳ, τῆς μάχης τε ἐπελάβοντο, καὶ
 2 ἔφευγον. Οὕτω οἱ Σκυθαί τῆς τε Ἀσίας ἤρξαν, καὶ ^b ἐξ-
 ελασθέντες αὐτὶς ὑπὸ Μήδων, κατῆλθον τρόπῳ ^c τοιούτῳ
 ἐς τὴν σφετέρην. ^d τῶν δὲ εἵνεκα ὁ Δαρεῖος τίσασθαι βου-60
 λόμενος, συτήγειρε ἐπ' αὐτοὺς στράτευμα.
 5 Ὡς δὲ Σκυθαί λεγούσι, νεώτατον ^a πάντων ἐθνέων *Scytharum
 de origine
 sua narra-
 tio: Targi-
 taus, ejus-
 que iii filii,
 Lipoxais, a*
 2 εἶναι τὸ σφέτερον· τούτο δὲ γενέσθαι ὥδε. ἄνδρα γενέσθαι
 πρῶτον ἐν τῇ γῇ ταύτῃ, εὐούση ἐρήμῳ, τῷ ὄνομα εἶναι
 Ταργίταον· ^b τοῦ δὲ Ταργιτάου τούτου τοὺς ^c τοκέας λέ-65

μενοι Ald. Schaefer. ἀντικαθεζόμε-
 νοι S. ἀντικατιεύμενοι M.P.K.F.

^h γινομένης f.S.

ⁱ αὐτῶν f.

^k Sic V.A.B. Ald. αὐτοὶ τε om.
 M.P.K.f. κτεινόμενοι om. f.K.P.

F. κτεινόμενοι ἐλάσσονες γινόμεθα S.

¹ λαβόντας δὲ absque ἕκαστον S.
 V. Vall.

^m ὥρεον F. ὥρον f.S. Mox ἔ-
 χοντας εἶδε, S. Vulgo ἔχοντας, οἱ
 δέ. Recte.

ⁿ ὑπομενεῖσι F.

4.
^a Sic M.P.K.F.f. ἐπὶ τῇ γ. Ald.
 V.S.A.B. Mox ὥτως S.

^b ἐξελαθέντες] ἐξελασθέντες S.M.
 F.a. al. cf. I. 168.

^c Sic M.P.K.V. τοιούτῳ F.a.
 Ald. τοιούτῳ τρόπῳ S.

^d Sic F. Vulgo τῶνδε.

5.

^a πάντων F.

^b Ταργιτάου δὲ τούτου S. absque τοῦ.

^c Sic V.S.P.K. γονέας M.F.a.b.
 c. Ald.

quo Anchae-
te; Argo-
xais, a quo
Catiari et
Traspias;
Colaxais,
regni suc-
cessor, a
quo Paral-
ta:

γούσι εἶναι, ἐμοὶ μὲν οὐ ^d πιστὰ λέγοντες, λέγουσι δ'
ὦν, Δία τε καὶ ^e Βορυσθέος τοῦ ποταμοῦ θυγατέρα.
3 ^f γένεος μὲν τοιοῦτου δὴ τινος γενέσθαι τὸν Ταργίταν
τούτου δὲ γενέσθαι παῖδας τρεῖς, ^g Λειποζαῖν, καὶ Ἀρ-
4 πόζαῖν, καὶ νεώτατον Κολάξαῖν. Ἐπὶ τούτων ^h ἀρχή-
των, ἐκ τοῦ οὐρανοῦ φερόμενα χρύσεια ποιήματα, ἀροτρή-
τε καὶ ζυγὸν καὶ σάγαριν καὶ φιάλην, πεσέειν ἐς τὴν
5 Σκυθικὴν. καὶ ⁱ τῶν ἰδόντα πρῶτον τὸν πρεσβύτατον,
ἄσπον ἰέναι, βουλόμενον αὐτὰ λαβεῖν· τὸν δὲ χρυσὸν,
ἐπίοντος, καίεσθαι· ^m ἀπαλλαχθέντος δὲ τούτου, πρε-
6 βύειναι τὸν δεύτερον, καὶ τὸν αὐτὶς ταῦτα ποιεῖν. ταῖς μὲν
δὴ καίόμενον τὸν χρυσὸν ⁿ ἀπώσασθαι· τρίτῳ δὲ τῷ
νεωτάτῳ ἐπελθόντι ^o κατασβῆναι, καὶ μιν ἐκεῖνον κο-
μίσαι ἐς ἑαυτοῦ· καὶ ταῖς πρεσβυτέροις ἀδελφεαῖς πρὸς
ταῦτα συγγιόντας, τὴν βασιληίην πᾶσαν παραδῶναι·
7 τῷ νεωτάτῳ. Ἀπὸ μὲν δὴ ^p Λειποζαῖος γεγονέναι τού-
τους τῶν Σκυθίων, οἱ Αὐχάται γένος καλέονται· ἀπὸ δὲ
τοῦ ^b μέσου Ἀρποζαῖος, οἱ Κατιάροι τε καὶ ^c Τράσπιδες
καλέονται· ἀπὸ δὲ τοῦ νεωτάτου ^d αὐτῶν τοὺς ^e βα-

domen
omnibus
populis
commune,
apud ipso
quidem,

^d πιθανὰ V.S.

^e Βορυσθ. P. Vall.

^f γενόμενος F. γένος S. qui mox
παῖδας γενέσθαι.

^g Νιτιζαῖν S.V. Vall. Λιτιζαῖν
F.a.c.

^h ἀρχόντων om. S.V. Vall. Mox
σάγαριν S.

ⁱ ἐς γῆν τὴν Σ. S.V. πεσεῖν item
S.

^k Sic S. τὸν al.

^l ἰέναι ἄσπον αὐτῶν S.V. Mox
αὐτὰ om. S.

^m ἀπαλλαγέντες F.

ⁿ ἀπαλλάσσεσθαι S.V. Hero-
dotum scripsisse καιμένου τοῦ
χρυσοῦ ἀπαλλάσσεσθαι opinatur
Valckenærius. Contra censet

Schweighæuserus ἀπαλλάσσεσθαι
e scholio natum, cui assen-
tior.

^o κατασβῆναι Ald. Vall. S.V.
A.B. Eustath. Hom. p. 513, 11
= 388, 24. καταστῆναι M.P.K.
F.b.d.

6.

^p Νιτιζαῖος Vall. S.V. Λιτιζαῖος
F.a.

^b μέσου om. S.

^c Τράσπιδες S.V. Vall. Τράσπιδες K.
F.b.d.

^d αὐτῶν] αὐτῶν F. αὐτῶν re-
tinet S.

^e βασιλείας F. τοῦ βασιλέως Reiz.
et Schæfer. ex Fabri conjectura
Valckenærio et Larchero com-

7 σιλῆας, οἱ καλέονται Παραλάται· σύμπασιν δὲ εἶναι 85
 ὄνομα Σκολότους, τοῦ βασιλέως ἔπωνυμίην. Σκύθας
 8 δὲ Ἕλληνες ὀνόμασαν. Γεγονέναι μὲν νῦν σφεας ὥδε
 9 λέγουσι οἱ Σκύθαι· ἔτεα δὲ σφιν, ἐπεὶ τε γεγόνاسιν, τὰ
 10 σύμπαντα λέγουσι εἶναι ἀπὸ τοῦ πρώτου βασιλῆος Ταρ- 90
 11 γίταου ἐς τὴν Δαρείου διάβασιν τὴν ἐπὶ σφέας, χιλίων
 12 οὐ πλέω, ἀλλὰ τσαῦτα. Τὸν δὲ χρυσὸν τοῦτον τὸν
 13 ἱρὸν φυλάσσουσι οἱ βασιλῆες ἐς τὰ μάλιστα, καὶ θυ-
 14 σίῃσι μεγάλῃσι ἱλασκόμενοι μετέρχονται ἀνὰ πᾶν ἔτος.
 15 3 οὓς δ' ἂν ἔχων τὸν χρυσὸν τὸν ἱρὸν ἐν τῇ ὀρτῇ ὑπαίθριος 95
 16 κατακοιμηθῇ, οὗτος λέγεται ὑπὸ Σκυθῶν οὐ διεναιυτί-
 17 ζειν· δίδοσθαι δὲ οἱ διὰ τοῦτο ὅσα ἂν ἴκῃ ἐν ἡμέρῃ
 18 μὴ περιελάσῃ αὐτός. Τῆς δὲ χώρας εἰούσης μεγάλης,
 19 τριφασίας τὰς βασιλείας τοῖσι παισὶ τοῖσι ἐαυτοῦ κα-
 20 ταστήσασθαι Κολάξαι· καὶ τούτων μίαν μεγίστην
 21 5 ποιεῖσαι, ἐν τῇ τὸν χρυσὸν φυλάσσεσθαι. Τὰ δὲ κατ' 1
 22 περθε πρὸς Βορρὴν λέγουσι ἄνεμον τῶν ὑπερείκων τῆς
 23 χώρας, οὐκ οἶά τε εἶναι ἔτι προσωτέρω οὔτε ὄραν, οὔτε
 24 διεξίεναι, ὑπὸ πτερῶν κεχυμέναν· πτερῶν γὰρ καὶ τὴν 5
 25 γῆν καὶ τὸν ἥρα εἶναι πλέον, καὶ ταῦτα εἶναι τὰ ἀπο-
 26 κλητόντα τὴν Ὀψιν.

Scoloto-
 rum; apud
 283
 Græcos au-
 tem, Scy-
 tharum.
 A Targitao
 ad bellum
 Darii annos
 M nume-
 rant: au-
 rum sacrum
 [c. 5.] a re-
 gibus custo-
 ditum et
 cultum:
 regni tres
 partes a Co-
 laxi facte:
 ultra Scy-
 thiam ad a-
 quilonem
 omnia pen-
 nis oppleta.
 [c. 31.]

8 Σκίῃται μὲν ὧδε ὑπὲρ σφέων τε αὐτῶν, καὶ τῆς χώ-
ρης τῆς κατ' ὑπερθε λέγουσι· Ἑλλήνων δὲ οἱ τὸν Πόντον

Græcorum
Pontico-
rum narra-

mendata. βασιλῆϊους cum Wesselingio malebat Schweighæuser.

¹ τοῦ βασιλῆος] τοῦ οἰκ. α. βασιλέως F. τοὺς βασιλῆος S.

Ε όμωνυμίην K.P.F.d.

^h ὀνόμασαν a.S.

7.

* Sic M. S. V. P. K. F. Paris. Olim αὐτω. Mox in βασιλῆος consentire videntur libri, et infra in βασιλῆες.

^b χρόνον P.F. Μοx τὸν ἰόν F.b.

^c & om. S.V.

^d οὐδ' ἐνιαυτ. K. διεναντ. S.

^c ὥς ἂν F. Μοχ καταστήσεται

Ald.

¹ μίαν ποιῆσαι μεγίστην F. μίαν

S. pro μίην. Μοχ κατύπερ τε Ald.

^g Sic V.S. *βορέην* F.a. et al.

Μοχ ἄνεμον λέγουσι S.

^h αποκλείοντα S.

8.

^a αὐτέων S.V. αὐτῶν alii.

- 4 Ἡρακλέα μιχθῆναι ἐπὶ τῷ μισθῷ τούτῳ. κείνην τε ^ε δὴ 30
^h ὑπερβαλέσθαι τὴν ἀπόδοσιν τῶν ἵππων, βουλομένην ὥς
 πλεῖστον χρόνον συνεῖναι τῷ Ἡρακλείῃ· καὶ τὸν, κομι-
 5 σάμενον, ἐθέλειν ἀπαλλάσσεσθαι. τέλος δὲ, ἀποδιδού-
 σαι αὐτὴν εἰπεῖν· “Ἴππους μὲν ἴδῃ ταύτας ἀπικομένας
 “ ἐνθάδε, ἔσωσά τοι ἐγώ· ^k τῷστρο δὲ σὺ παρέσχες, 35
 6 “ ἐγὼ γὰρ ἐκ σαῦ τρεῖς παῖδας ἔχω. τούτους, ἐπεὰν
 “ γένωνται ἱτρόφιεσ, ὅ τι χρὴ ποιεῖν, ἐξηγέο σύ· εἴτε
 “ αὐτοῦ κατοικίζω, χώρης γὰρ τῆσδε ἔχω τὸ κράτος
 7 “ αὐτῇ, εἴτε ἀποπέμπω παρὰ σέ.” Τὴν μὲν δὴ ταῦτα 40
 ἐπειρωτᾶν· τὸν δὲ λέγουσι πρὸς ταῦτα εἰπεῖν· “Ἐπεὰν
 “ ἀνδραβέντας ἴδῃαι τοὺς παῖδας, τάδε ^m ποιεῖσα οὐκ
 8 “ ἂν ἀμαρτάνοις. τὸν μὲν ἂν ὁρᾷς αὐτῶν τόδε ⁿ τὰ τόξω
 “ ὧδε ὁ διατεινόμενον, καὶ τῷ ζωστῆρι τῷδε ^p κατὰ τάδε
 “ ζωννύμενον, ταῦτον μὲν τῆσδε τῆς χώρης οἰκήτορα ^q ποιεῖ 45
 “ ὅς δ’ ἂν τούτων τῶν ἔργων τῶν ἐντέλλομαι λίπηται,
 9 “ ἔκπεμπε ἐκ τῆς χώρης. καὶ ταῦτα ποιεῖσα, αὐτὴ τε
 10 “ εὐφρανέαι, καὶ τὰ ἐντεταλμένα ποιήσεις.” Τὸν μὲν
 δὴ εἰρύσαντα τῶν τόξων τὸ ἕτερον, δύο γὰρ δὴ φορεῖν τέως
 Ἡρακλέα, καὶ ^a τὸν ζωστῆρα ^b προδίζαντα, παραδούναί 50

Scytham et
 ejus poste-
 ros adeptos
 regnum
 esse: phia-

^ε δὴ om. S.V.

^h ὑπερβάλλεσθαι P.F.a.c.

ⁱ δὴ om. S. Mox ἐνθαῦτα pro
 ἐνθάδε S.V.

^k σῶστρά τε] σῶστρα δὲ S.V. qui
 mox ἔχω γὰρ ἐκ σέο παῖδας τρεῖς.

^l Huc spectat Eustath. Od. p.
 1468=128, 17. τρώφιεσ S. et
 ποιεῖν.

^m ποιέουσα F.S. In S. supra
 τοὺς παῖδας ἴδῃαι. Mox vulgo αὐ-
 τέων, S. αὐτῶν.

ⁿ τὸ om. P.F.

^o διατεινόμενον S.

^p Sic S.V. Vall. καταζωννύμενον
 F.a.c.d. Ald. sed κατὰ τάδε ζ. a. in

marg. Mox τοῦτον μὲν δὴ τῆς χ.
 S.

^q ποίειν F. Mox libri τουτέων.

^r εὐφρανέαι S.V.P.F. εὐφρανέαι
 correxuit Schweighæuserus. cf.
 I. 180. εὐφρανέαι vulg. cf. IV.
 163.

10.

^a τῷ ζωστῆρι S. quam scriptu-
 ram confert Porsonus Adv. p.
 164. cum σκήπτρῳ προδεκνὸς So-
 phocl. Œd. T. 456. At hujus
 quidem diversa ratio est. Schw.

^b Sic voluisse Wesselingium.
 I. 60. conferentem, non προσ-
 ζαντα, notat Schweighæuserus.

las in bal-
teis cur
Scythae fe-
rant.

τὸ τόξον^c τε καὶ τὸν ζωστήρα, ^d ἔχοντα ἐπ' ἄκρης τῆς
συμβολῆς φιάλην χρυσήν· ^e δίδοντα δὲ, ἀπαλλάσ-
² σεσθαι. τὴν δ', ἐπεὶ οἱ γενομένους τοὺς παῖδας ἀνδρ-
θῆναι, ταῦτο μὲν σφι οὐνόματα ἔθεσθαι· τῷ μὲν, Ἀγά-⁵⁵
θυρσον, αὐτῶν· τῷ δ' ἐπομένῳ, Γελωνόν· Σκύθην δὲ, τῷ
νεωτάτῳ· τοῦτο δὲ, τῆς ἐπιστολῆς μεμνημένην αὐτῇ,
³ ποιῆσαι τὰ ἐντεταλμένα. καὶ ^h δὴ δύο μὲν ⁱ οἱ τῶν ^k παί-
δων, τὸν τε Ἀγάθυρσον καὶ τὸν Γελωνόν, οὐκ οἴους τε
γενομένους ἐξικέσθαι πρὸς τὸν προκείμενον ἄεθλον, οἷχε-⁶⁰
θαι ἐκ τῆς χώρας, ἐκβληθέντας ὑπὸ τῆς γευναμένης· τὸν
δὲ ^l νεώτατον αὐτῶν Σκύθην, ἐπιτελέσαντα, καταμῆναι
⁴ ἐν τῇ χώρῃ. καὶ ἀπὸ μὲν Σκυθῶν τοῦ Ἡρακλέους γινώσ-
θαι τοὺς αἰεὶ ^m βασιλείας γινομένους Σκυθῶν· ἀπὸ δὲ ⁶⁵
τῆς φιάλης, ⁿ ἔτι καὶ ἐς τότε φιάλας ἐκ τῶν ζωστήρων
⁵ φορέειν Σκυθῶν· ^o τὸ δὴ μῦθον ^p μηχανήσασθαι τὴν μη-
τέρα ^q Σκύθην. ταῦτα δὲ Ἑλλήνων οἱ τὸν Πόντον οἰκούντες
λέγουσι.

I I

Narratio a-
lia caetero-
rum Grae-
corum et

Ἔστι δὲ καὶ ^a ἄλλος λόγος, ἔχων ὥδε, τῷ μάλιστα
² λεγομένῳ αὐτὸς πρόσκειμαι. Σκυθῶν τοὺς νομάδας, οἱ-⁷⁰
κόντας ἐν τῇ Ἀσίῃ, πολέμῳ ^b πιεσθέντας ὑπὸ Μασσα-

προδείξαντα S.V. προδείξαντα ce-
teri.

^c τε om. F.

^d φέροντα P. Mox συμβολῆς S.

^e δόντα S.V.

^f θείναι S.V. • Mox αὐτῶν pro
αὐτέων ex S.

^g Sic V.S.P.F. cf. VI. 50.
Stanleius ad Aeschyl. Prom. init.
ἐπιστολῆς b. et vulgo.

^h δὴ om. V.S.

ⁱ Sic V.S. Ald. B. οἱ om. M.
P.K.F.

^k παίδων τούτων Ἀγάθυρσον S.

^l Sic M.S.V.K.P.F. Paris.
Olim νεώτερον. Mox αὐτῶν F.

pro αὐτέων, quod retinet S.

^m βασιλῆας] βασιλείας F.

ⁿ Sic M.S.K.P.F. ἔτι δὲ καὶ b.
et al.

^o Sic S.V.A.B.P.K.M.F. Paris.
τὸν δὴ Ald.

^p Sic S.V.A.B. μηχανᾶσθαι F.

d.M. edd. vett.

^q Σκύθη V.A.B. σκύθη S. Σκύ-
θη F.M. edd. vett.

II.

^a ἄλλος S.V.P.K.F. Paris.
Vulgo ἄτερος.

^b Sic M.S.V.P.K.F. Paris.
πιεσθέντας alii.

γετέων, οἷχσθαι διαβάοντας ποταμὸν ^c Ἀράξῃα ^d ἐπὶ γῆν
 τὴν Κιμμερίην· τὴν γὰρ νῦν νέμονται Σκυῖται, αὕτη λέ-
 3 γεται τὸ παλαιὸν εἶναι Κιμμερίων. τοὺς δὲ Κιμμερίους,
 ἐπιόντων Σκυθέων, βουλευέσθαι, ὡς στρατοῦ ἐπιόντος με- 75
 γάλου· καὶ δὴ τὰς γνώμας σφέων κεχωρισμένας, ἐντό-
 νους μὲν ^e ἀμφοτέρας, ἀμείνω δὲ τὴν τῶν βασιλέων· τὴν
 μὲν γὰρ ^f δὴ τοῦ δήμου φέρειν γνώμην, ὡς ἀπαλλάσ-
 σεσθαι πῆγμα ^g εἴη, μηδὲ ^h πρὸς πολλοὺς δέομενον ^{κιν}- 80
 δυνεῖν· τὴν δὲ τῶν βασιλέων, διαμάχεσθαι περὶ τῆς
 4 χώρας τοῖσι ἐπιούσι. οὐκ ἔστι δὲ ἐθέλειν πείθεσθαι οὔτε
 τοῖσι ⁱ βασιλεῦσι τὸν δῆμον, οὔτε τῷ δήμῳ τοὺς βασι-
 5 λῆας. τοὺς μὲν δὴ ἀπαλλάσσεσθαι βουλευέσθαι ἀμα-
 χητὶ, τὴν χώραν ^k παραδόντας τοῖσι ἐπιούσι· τοῖσι δὲ 85
 βασιλεῦσι δοῦναι ἐν τῇ ἐαυτῶν ^l κέεσθαι ἀποθανόντας,
 μηδὲ συμφεύγειν τῷ δήμῳ· λογισαμένους ὅσα τε ἀγαθὰ
 πεπόνησιν, καὶ ὅσα φεύγοντας ἐκ τῆς πατρίδος κακὰ
 6 ἐπίδοξα καταλαμβάνει. ὡς ^m δὲ δοῦναι σφὶ ταῦτα, δια- 286
 στάνας, καὶ ἀριθμὸν ἴσους γενομένους, μάχεσθαι πρὸς 90
 ἀλλήλους· καὶ τοὺς μὲν, ἀποθανόντας πάντας ὑπ' ἐαυ-
 τῶν, θάψαι τὸν δῆμον τῶν Κιμμερίων παρὰ ποταμὸν
 7 Τύρην· καὶ σφῶν ἔτι δῆλός ἐστι ὁ τάφος. θάψαντας
 δὲ, οὕτω τὴν ⁿ ἐξοδὸν ἐκ τῆς χώρας ποιέεσθαι· Σκυῖτας δὲ
 12 ἐπελθόντας, λαβεῖν ἐρήμην τὴν χώραν. Καὶ νῦν ἔστι μὲν 95 et alia Cim-

barbaro-
 rum com-
 munis, ea-
 que verisi-
 milior :
 Scythas
 Nomadas a
 Massagetia
 bello preas-
 sos, Araxe
 transmissos,
 in eam ter-
 ram ve-
 nisse : illam
 Cimmericum
 antea
 fuisse : Cim-
 meriorum
 populo fu-
 gam pug-
 na, regi-
 bus mor-
 tem fuga
 potiore
 visam esse :
 tumulus re-
 gum sepul-
 torum ad
 Tyram,

^c Sic V. edd. excepto Gronov.

^d Ἀράξην M.S.a. et al. Ἀράξιν F.

^e ἐπὶ τὴν S.V. absque γῆν.

^f ἀμφοτέρους S.V.F. Mox βα-
 σιλέων S. pro βασιλῆων.

^g δὴ om. V.S.a.

^h εἰ μὴ δὲ S.

ⁱ πρὸς πολλοὺς δέομενον S.V.A.B.
 Weasel. πρὸς πολλοῦ γινόμενα P.
 πρὸ πολλοῦ δέομενα M.K.F. b. d.
 Gronov. πρὸ πολλοῦ δέομενον Ald.

^j βασιλεῦσι S₂ qui vulg. habet
 mox.

^k Sic M.K.P.F. Paris. Ceteri
 παραδιδόντας cum S.

^l Sic F. et vulg. κείσθαι P.V.
 S.K.

^m δ' ἔδοξε S.V. In præced.
 ἐπίδοξά ἐστι καταλαμβάνειν sug-
 gerit Schweighæuserus, hoc ex
 Valckenærii tacita emendatione.

ⁿ διέξοδον S. Mox ποιήσεσθαι S.

meriorum
nomen ser-
vantia :
Cimmerii
profugi,
Chersonne-
sum in Asia
occuparunt :
Scythae per
errorem in
Mediam il-
lati. [I, 15
et 103.]

ἐν ᾧ τῇ Σκυθικῇ Κιμμέρια τέχρα, ἔστι δὲ Πορθμήϊα Κιμ-
μέρια· ἔστι δὲ καὶ ὁ χώρῃ ὄνομα ὁ Κιμμερίη· ἔστι δὲ
2 Βόσπορος, Κιμμέριος καλούμενος. φαίνονται δὲ αἱ Κιμ-
μέριοι, φεύγοντες εἰς τὴν Ἀσίην τοὺς Σκύθας, καὶ τὴν
3 ὁ οἰκίσται. φανεροὶ δὲ εἰσι καὶ οἱ Σκύθαι διώξαντες αὐ-
τοὺς, καὶ ἰσβαλόντες εἰς γῆν τὴν Μηδικήν, ἀμαρτάντες
4 τῆς ὁδοῦ. οἱ μὲν γὰρ Κιμμέριοι αἰεὶ τὴν παρὰ θάλασ-
σαν ἔφευγον· οἱ δὲ Σκύθαι, ἐν δεξιῇ τὸν Καύκασον ἔχω-
τες, εἰδῶκον. ἔς ὃ ἐσέβαλον εἰς ἡ τὴν Μηδικὴν γῆν, εἰς
5 μεσόγαίαν τῆς ὁδοῦ ἑτραφέντες. οὗτος δὲ ἄλλος ζῆνις
Ἑλλήνων τε καὶ βαρβάρων ὁ λεγόμενος λόγος εἴρηται.

13

Aristes fabulatrix
narratio :
Hyperbo-
rei, Gryphi,
Arimaspi,
Issedones,
Scythae,
Cimmerii,
alteri alte-
ris confines.

Ἐφη δὲ Ἀριστεύς ὁ Καντροβίου, ἀνὴρ Προκοπήσιος,
ποιέων ἔπεα, ἀπικέσθαι εἰς Ἰσσηδόνας, ὁ φοιβάλαμπος
γενόμενος· ὁ Ἰσσηδόνων δὲ ὑπεροικεῖν Ἀριμασπῶν, ὁ-
δρας μουνόφθαλμους· ὑπὲρ δὲ τούτων, τοὺς χρυσοφύλα-
κας Γρύκας· τούτων δὲ, τοὺς Ὑπερβορέους, κατήκοντας
2 ἐπὶ θάλασσαν. τούτους ἂν πάντας πλὴν Ὑπερβορέων,
ἀρξάντων Ἀριμασπῶν, αἰεὶ τοῖσι πλησιοχώροισι ἐπιτίθε-
3 θαι· καὶ ὑπὸ μὲν Ἀριμασπῶν ἐξωθέεσθαι ἐκ τῆς χώρας
Ἰσσηδόνας· ὑπὸ δὲ Ἰσσηδόνων, Σκύθας· Κιμμερίους δὲ,

12.

^a τῇ om. F.

^b τῇ χώρῃ S.V. Vall. χώρῃ d. non improbante Wesselingio, et citante ex Auctore Periplus Euxini, Κιμμερίδα πόντον, ἀπὸ Κιμμερίαν βαρβάρων καλουμένην.

^c Κιμμέρια S.V. qui mox Βόσπορος.

^d Sic F. χερσόννησον S.V. Vulgo Χερσόννησον.

^e οἰκίσται S.V. Eustath. Dion. 772. cf. I. 193. Mox καὶ om. S.

^f ἐμβάλλαντες S.V. et statim d-

μαρτάνοντες. Mox ἐνδεξιᾷ S.

^g Sic Ald. Paris. K. ἐς τ' ὅ. V.S. unde ἐς τὸ Koen. Gregor. Dial. Ion. 63. et Wesseling. conferens II. 157. ἐς ὃ ἐσ. M.F.

^h γῆν τὴν Μηδικήν F. γῆν om. S.

ⁱ μεσογίαν S.V.

^k στραφέντες S.V. d. τραφέντες F.

^l λεγόμενος S.V. P.F. a. c. γένε-
μενος b. d. edd. vett.

13.

^a φοιβάλαμπος S. d. φοιβάλαμπος b.

^b Sic K. S. V. A. B. F. δὲ om. M. P. In seqq. libri tantum.

οἰκέοντας ἐπὶ τῇ νοτίῃ θαλάσῃ, ὑπὸ Σκυθῶν πιεζομένους, 287
 3^c ἐκλείπειν τὴν χώραν. ^d Οὕτω οὐδὲ οὗτος συμφέρεται 20
 4 περὶ τῆς χώρας ταύτης Σκυθήσι. Καὶ ὅθεν μὲν ^a ἦν Ἀρι- De Aristen
 τῆς, ὁ ταῦτα ^b ποιήσας, εἴρηται· τὸν δὲ περὶ αὐτοῦ quid Pro-
 2 ἤκουον λόγον ἐν Προκοννήσῳ καὶ Κυζίκῳ, λέξω. Ἀρι- connesii et
 2 τήν γὰρ λέγουσι, ὄντα τῶν ἀστῶν οὐδενὸς ^d γένος ὑπο- Cyziceni
 2 δέστερον, ἐσελθόντα ἐς κναφήϊον ἐν Προκοννήσῳ, ἀποθα- memorent:
 25 νεῖν· καὶ τὸν κναφέα κατακλητίσαντα τὸ ἐργαστήριον, οἱ- carmina e-
 3 χεσθαι ἀγγελέοντα τοῖσι προσήκουσι τῷ νεκρῷ. ἐσκε- jus Arimas-
 3 δασμένου δὲ ἤδη τοῦ λόγου ἀνα τὴν πόλιν ὡς ^e τεθνεῶς pea:
 εἷν ὁ Ἀριστῆς, ἐς ἀμφισβασίας τοῖσι λέγουσι ἄπικνέ-
 εσθαι ἄνδρα Κυζικηνὸν, ἤκοντα ἐξ ^g Ἀρτάκης πόλιος, 30
 φάντα συντυχεῖν τέ οἱ ^b ἴοντι ἐπὶ Κυζίκου, καὶ ἐς λόγους
 4 ἀπικέσθαι. καὶ ταῦτον μὲν ἐντεταμένως ἀμφισβητεῖν
 τοὺς δὲ προσήκοντας τῷ ^k νεκρῷ ἐπὶ τὸ κναφήϊον παρεῖναι,
 5 ἔχοντας τὰ πρόσφορα, ὡς ἀναιρησομένους. ἀνοιχθέντος 35
 δὲ τοῦ οἰκήματος, οὔτε τεθνεῶτα οὔτε ζῶντα φαίνεσθαι
 6 Ἀριστέην. μετὰ δὲ, ἐβδόμῳ ἔτει φανέντα αὐτὸν ἐς Προ-
 κόννησον, ποιῆσαι τὰ ἔπεα ταῦτα τὰ νῦν ὑπ' Ἑλλήνων

^c ἐκλείπειν S.V.

^d οὕτω δὲ οὐδὲ S.V. Wessel. δὴ om. al. οὕτω δὲ absque οὐδὲ F. Mox ἐπὶ b. pro περὶ. Tum Σκυθήσι post συμφέρεται S.

14.

^a ἦν F.S. Origenes c. Cels. III. p. 463. δ Ἀριστῆς S.

^b Sic K.P.F.b. Citat Wesselingius c. 16. V. 95. et not. ad II. 53. εἴπας vulgo cum S. et Origene, qui ὅν δὲ mox.

^c εἴρηκα K.P.F. Origenes, Schæfer.

^d Sic M.P.K.V.S.F. γένους Ald. Origen. γένους c.

^e τεθνηκώς Ald. K.A.B.F. τεθνεῶς S.V. Origen. Schæfer. τεθνηκώς M.P. Wessel. Mox ἀμφισβασίας Ald.

^f ἀπικέσθαι V.S.a.c. Schæfer. ἀπικέσθαι Origen.

^g Sic F.a.b. Origen. et al. Ἀρτακίης S. Vall. Eustath. Od. κ'. p. 1650, 54. = 386, 26. cf. Steph. Byz. in Ἀρτάκη. Apollon. Rhod. I. 957.

^h ἴοντι S.

ⁱ ἀμφισβητεῖν Origen. cf. IX. 74. ἀμφισβητεῖν S.

^k νέκυι Origen. qui supra in νεκρῷ cum vulg. consentit.

15
quid Meta-
pontini re-
ferant, apud
quos illius
status in
foro.

¹ Ἀρμιάσπεια ^α καλέεται· ποιήσαντα δὲ, ἀφανισθῆναι
^α τὸ δεύτερον. ταῦτα μὲν αἱ πόλεις ^ο αὗται λέγουσι.
² Τάδε δὲ οἶδα Μεταποντίνοισι τοῖσι ἐν Ἰταλίῃ συγκη-
σαντα μετὰ τὴν ἀφάνισιν τὴν δευτέρην ^β Ἀριστέω ἐπι-
^ε τεσσεράκοντα καὶ ^δ τρηκοσίοισι, ὡς ἐγὼ συμβαλλόμενον
² ἐν Προκονήσῳ τε καὶ ^δ Μεταποντίῳ εὕρισκον. ^ε Μετα-
ποντινοὶ φασι, αὐτὸν Ἀριστέην, φανέντα ^β σφί ἐς τὴν
^ι χῶρην, κελῦσαι βωμὸν Ἀπόλλωνι ἰδρύσασθαι, καὶ
^κ Ἀριστέω τοῦ Προκονησίου ἐπωνυμίην ἔχοντα ἀνδριάτα
³ παρ' αὐτὸν ἰστάναι. φάναι γὰρ, σφί τὸν Ἀπόλλωνα
Ἰταλιωτέων μούνοισι ^α δὴ ἀπικέσθαι ἐς τὴν χῶρην, καὶ
αὐτός οἱ ἔπεσθαι ὃ νῦν ἐὼν Ἀριστέης· τότε ^α δὲ, ὅτε εἶπετο
τῷ θεῷ, εἶναι κόραξ. ^ο καὶ τὸν, ^ρ εἶπαντα ταῦτα, ἀφα-
νισθῆναι. σφέας δὲ, Μεταποντινοὶ λέγουσι, ἐς Δελφὰς
πέμψαντας, τὸν θεὸν ἐπειρωτᾶν ὅ τι τὸ φάσμα τοῦ ἀν-
^θθρώπου εἴη. ^ι τὴν δὲ Πυθίην σφέας κελεύειν πείθεσθαι τῷ
φάσματι· πειθομένοισι δὲ, ἄμεινον συνοίσεσθαι. ^ι καὶ

¹ Ἀρμιάσπεια Tzetz. Chil. II. p. 301. Ἀρμιάσπεια Origen. qui paulo supra ^α δὴ νῦν ἐπὶ Ἐ.

^α καλέεται F. pr. sed statim corr.

^β τὸ δεύτερον om. K.P.M.F.b. Mox ταῦτα μὲν ὅν Origen.

^ο αἶδε S.V.

15.

^α Sic S. Origen. Wess. τὰ δὲ F.c.d. Schæfer. Mox δευτέραν S.

^β Sic M.S.K.V.P. Ἀριστέως Origen. Ἀριστ. τοῦ Προκονησίου vulgo.

^ε τεσσαρά. F.S. Orig.

^δ διηκοσίοισι P.F.b. Origen. Tzetz. Æneas Gazæus p. 77.

^ε τὰ ἐν Προκον. requirebat Schweighæuser. τε om. S. Orig.

^ι Μεταποντίνοισι S.V. Vall. Origen.

^ε Sic M.S.K.P.F. Paris. Met. γάρ φ. Origen. Ald. V.

^β σφί om. K.

^ι Sic K.P.S.V.F.a.c. Orig. Vall. πῶλον M.b.d. Ald. Mox Ἀπόλλωνος S. Orig.

^κ Ἀριστέου F.

^ι στήσαι S.V. ἀνδριάτα παρα-
στῆναι Orig.

^α δὴ om. F.c.

^α δέ οἱ ὅτε S.

^ο καὶ τὸν μὲν S. Origen.

^ρ Sic S.V. εἰπὼτα F.a.c. vulgo. Origen. qui mox ὅτι τε φάσμα τοῦ ἄ.

^ι Sic S.F.c. Schæfer. τῇ τε Wess. et al. Mox κελῦσαι Origen. et πειθομένοις τε.

^ι σφέας δὲ S.

6 σφεας δεξαμένους ^α ταῦτα, ποιῆσαι ἐπιτελέα. Καὶ νῦν
^ε ἔστηκε ἀνδριάς ἐπωνυμίην ἔχων Ἀριστέω, παρ' αὐτῷ ^β τῷ
 ἀγάλματι τοῦ Ἀπόλλωνος, ^γ περίξ δὲ ^δ αὐτὸν δάφναι 60
 ἑσταῖσι· τὸ δὲ ἄγαλμα ἐν τῇ ἀγορῇ ἰδρύται. Ἀριστέω
 μὲν νυν περὶ τοσαῦτα εἰρήσθω.

5 Τῆς δὲ γῆς, τῆς περὶ ^α ὅδε ὁ λόγος ὥρμηται λέγεσθαι,
 2 οὐδεὶς οἶδε ^β ἀτρεκέως ὅ τι τὸ κατύπερθε ἐστι. οὐδενὸς γὰρ
 δὴ αὐτόπτεω εἰδέναι φαμένου δύναμαι πυνθῆσθαι· ^γ οὐδὲ 65
 γὰρ οὐδὲ Ἀριστέης, ^δ τοῦ περ ^ε ὀλίγω πρότερον τούτων
 μνήμην ἐποιεῦμην, οὐδὲ οὗτος προσατέρω Ἰσσηδόνων, ^ς ἐν
 αὐτοῖσι τοῖσι ἔπεσι ποιέων, ἔφησε ἀπικέσθαι· ἀλλὰ τὰ
 κατύπερθε ἔλεγε ^ζ ἀκοῇ, φὰς Ἰσσηδόνας εἶναι τοὺς ταῦτα
 3 λέγοντας. Ἀλλ' ὅσον μὲν ἡμεῖς ἀτρεκέως ἐπὶ μακρότα- 70
 τον οἰοί τ' ἐγενόμεθα ^η ἀκοῇ ἐξικέσθαι, πᾶν εἰρήσεται.

1 Ἀπὸ τῷ Βορυσθενιτέων ἐμπορίου, τοῦτο γὰρ τῶν παρα-
 θαλασσίων μεσαίτατόν ἐστι πάσης τῆς ^α Σκυθίης, ἀπὸ
 τούτου πρῶτοι Καλλιπίδαί νεμόνται, ἑόντες ^β Ἕλληνες
 Σκύθαι· ὑπὲρ δὲ ^γ τούτων, ἄλλο ἔθνος, οἱ ^δ Ἀλάζωνες κα- 75
 76

Ultra eam
 terram de
 qua hic agi-
 tur, explo-
 ratum ni-
 hil.

Supra em-
 porium Bo-
 rysthenita-
 rum, co-
 lunt ad Hy-
 panin Calli-
 pidæ, Ala-

^α ποιῆσαι ταῦτα S. ἐπιτέλειον
 Origen.

^ε Sic Ald. M.P.K.V.S. Orig.
 F. Paris. ἔστηκε Steph. et sqq.

^β τὸ ἀγάλματι F. Juxta agam
 Valla.

^γ Sic S.V. Origen. περὶ F.b.
 et vulgo. εἰσι, pro ἑσταῖσι Origen.

^δ αὐτῶν S. Wessel.

16.

^α Sic S.K.P.F. Paris. ὁ λόγος
 δε al.

^β ἀτρεκέως ὅ τι S.V.A.B. ἀτρεκέως
 ὡς ὅ τι M. Ald. ἀτρεκέως ὡς ὅ τι F.
 P.K. Mox φαμένου εἰδέναι S.

^γ Sic S.V.a.c. cf. Hemsterhus.
 ad Lucian. Nigr. 6. οὐδενὸς γὰρ
 M.P.K.F.d. Ald.

^δ τοῦ περὶ S.V. Valckenær.

vol. I.

Schæfer. Nec male: sed ple-
 rumque cum nudo genitivo ver-
 bum illud constrat Herodotus.
 SCHWΕΙGH.

^ε ὀλίγον S. cf. III. 106. τούτων
 πρότερον S.

^ς αὐτὸς ἐν τοῖσι S.V.

^ζ ἀκοῇ om. P.K.F.b.M.

^η ἀκοῇ om. S.V. Vall. Sed
 bene confert Wesselingius I.
 171.

17.

^α Σκυθικῆς S.V. Supra Βορυσθε-
 νιτέων S.

^β Ἑλληνόσκυθαι S.V. Vall.

^γ αὐτέων S.V.

^δ Ἀλάζωνες S.V. Wessel. Ἀλα-
 ζῶνες edd. vett. M.F. Paris. et sic
 infra. cf. Strabo XII. p. 827 =

h h

zonas, [c. 49.] Scythæ Arotres, Neuri, alteri super alteros.

Ad Borythenis alterum latus a mari prima Hylæa: super eam Scythæ Georgi, quorum terra patet in latum ad Panticapen tridui iter; in longum, dierum xi navigatione per Borythenem: ultra, solitu-

2 λένονται. οὔτοι δὲ καὶ οἱ Καλλιπίδααι τὰ μὲν ἄλλα κατὰ ταῦτα Σκύθῃσι ἐπασκύνουσι, ^ε σῖτον δὲ καὶ σπείρουσι καὶ σιτέονται, καὶ κρίμμυα καὶ ^ε σκόροδα καὶ φακοὺς καὶ 3 κέγχρους. Ὑπὲρ δὲ ^ε Ἀλαζώνων οἰκεύουσι Σκύθαι ἀροτῆρες, οἳ οὐκ ἐπὶ σιτήσῃ σπείρουσι ^β τὸν σῖτον, ἀλλ' ἐπὶ

18 4 πρήσει. Ἰούτων δὲ κατύπερθε οἰκεύουσι Νευροί. Ναμῖν δὲ ^κ τὸ πρὸς Ἰορρῆν ἄνεμον, ^μ ἐρῆμος ἀνθρώπων, ὅση ἡμεῖς ἴδμεν. ταῦτα μὲν παρὰ τὸν ^ν Ὑπανιν ποταμὸν ἐστὶ ^π Πνεα, πρὸς ^ο ἐσπέρης τοῦ Βορυσθέneos. Ἀτὰρ διαβάπτι τὴν Βορυσθέnea, ἀπὸ θαλάσσης πρῶτον μὲν ^α ἢ Ὑλαίη. ἀπὸ δὲ ταύτης ^β ἄνω οἰκεύουσι Σκύθαι γεωργοί, τοὺς Ἕλληνας ^γ οἱ οἰκόντες ^δ ἐπὶ τῷ Ὑπάνι ποταμῷ καλέουσι Βορυσθενίτας, σφέας δὲ αὐτοὺς, Ὀλβιοπολίτας. αὗτοι ^ε αἱ γεωργοὶ Σκύθαι νέμονται, τὸ μὲν πρὸς τὴν ^ε ἑώ, ἐπὶ τρεῖς ἡμέρας ^ς ὁδοῦ, κατήκοντες ἐπὶ ποταμὸν τῷ ὄνομα κεῖται ^ε Παντικήπης· τὸ δὲ πρὸς Ἰορρῆν ^β ἄνεμον, πλόον ἀνὰ τὴν

550. Ἀλαζῶνες Reizius, Ἀλάζωνες Schweighæuserus. Steph. Byzant. Ἀλαζῶν ὀξύνεται (παροξύνεται Schweighæuser.) διὰ τὸ ἐπιθετικόν, καὶ φυλάττει τὸ *ω* πρὸς ἀντιδιαστολήν. i. e. interprete Schweighæusero, Ἀλάζων, proprium nomen gentis, penaculte scribitur, et genitivum Ἀλάζωνος format, quo distinguatur ab appellativo nomine, ἀλαζῶν ἀλαζόνος.

^ε κατὰ ταῦτα δὲ S.V. Vall.

^ς σκόροδα M.K. φαλλοὺς S. pro φακοῦς, qui tum κέγχρη.

^ε Ἀλαζώνων S. Vall. Ἀλαζόνων edd. vett. Mox οἷδ' οὐκ S.

^β τὸν om. S.K.

^ι τούτων S. Alii τούτων. Tum κατύπερ τε Ald. et infra.

^κ τὰ πρὸς S.V.

^ι Ἰορρῆν V. Βορέην alii cum S. qui Βορρῆν habet infra.

^μ ἐρῆμος S.V. ἐρῆμον F.a.c.

Vulgo ἔρημον.

^ν Ὑπανιν V.S.

^ο Sic V.S.M.P.K.F.a.c. ἐσπέρην d. edd. vett.

18.

^α ἢ om. S.

^β Ita Valckenserus. Libri omnes ἀνθρώπων, vel compendiosæ ἀνθ. Scymnus Chius Geog. Min. Hudson. T. II. p. 49. Πρὸς ἐσπέρην δ' ἐκβάπτι τὸν Βορυσθένην (Τοὺς) τὴν λεγομένην Ὑβλαν (l. Ὑλαιαν) οἰκόντας Σκύθας· εἶναι δὲ γεωργοὺς ἐχόμενους τούτων ἀνθ. Quem locum ex Herodoteo fonte haustum monet Schweigh.

^γ οἱ om. F. οἱ Ἕλληνες οἱ S.

^δ ἐπὶ τῷ S.V. Vall. Mox Βορυσθενίτας S.

^ε ἢ S.V.

^ς ὁδοῦ om. S.

^ε Παντικήπης S. supra ποταμῷ d.

^β νέμονται S. pro ἀνεμον.

3 Βορυσθένα ἡμερέων ἑνδεκα. ^k ἡ δὲ κατύπερθε τούτων
 ἑρήμος ἐστὶ ἐπὶ πολλόν. μετὰ δὲ τὴν ἐρήμον Ἀνδροφά- 95
 4 γοι οἰκέουσι, ἔθνος ἐὼν ἴδιον καὶ οὐδαμῶς Σκυθικόν. τὸ
 δὲ τούτων κατύπερθε, ^m ἑρήμος ἥδη ἀληθῶς, καὶ ἔθνος ἀν-
 9 θρώπων οὐδὲν, ὅσον ἡμεῖς ἴδμεν. Τὸ δὲ ^a πρὸς τὴν ἑω γε-
 ωργῶν τούτων Σκυθέων, διαβάντι τὸν Παντικάπην ποτα-
 μόν, Νομάδες ἥδη Σκύθαι νέμονται, οὔτε τι σπείροντες ⁱ
 οὐδὲν, οὔτε ἀραῦντες· ψιλῇ ^b δὲ δενδρέων ^c πᾶσα ^d αὕτη
 2 γῆ, πλὴν τῆς Ὑλαίης. οἱ δὲ Νομάδες ^e οὔτοι τὸ πρὸς τὴν
 ἑω, ἡμερέων τεσσέρων καὶ δέκα ὁδόν, νέμονται χώρην κα-
 10 τατείνουσιν ἐπὶ ποταμὸν Γέρρον. Πέρην δὲ τοῦ Γέρρου ^f
 αὐτὰ δὴ τὰ καλούμενα Βασιληΐα ἐστὶ, καὶ Σκύθαι ^g οἱ
 ἄριστοί τε καὶ πλείστοι, καὶ τοὺς ἄλλους νομίζοντες Σκύ-
 2 θας δούλους σφετέρους εἶναι. ^c κατήκουσι δὲ οὔτοι, τὸ
 μὲν πρὸς μεσαμβρίην, ἐς τὴν Ταυρικὴν· τὸ δὲ πρὸς ^d ἡῶ,
 ἐπὶ ^e τε τάφρον, τὴν δὴ οἱ ἐκ τῶν τυφλῶν γενόμενοι ὥρυ- 10
 ξαν, καὶ ἐπὶ τῆς λίμνης τῆς Μαιήτιδος τὸ ἐμπόριον, τὸ
 καλέσται Κρημοί· τὰ δὲ αὐτῶν κατήκουσι ἐπὶ ποταμὸν
 3 Τάναϊν. Τὰ δὲ κατύπερθε πρὸς ^h βορρὴν ἄνεμον τῶν βασι-
 λείων Σκυθέων οἰκέουσι Μελάγχλαινοι, ἄλλο ^b ἔθνος, καὶ 15

do: ultra
 solitudi-
 nem, An-
 drophagi,
 natio haud
 Scythica:
 ultra eos,
 omnia des-
 erta. Juxta Scy-
 thas Geor-
 gos ad ori-
 entem, Scy-
 thae Noma-
 des, inter
 Panticapen
 et Ger-
 rhum, regi-
 one lata xiv
 dierum iter.
 Trans Ger-
 rhum, Scy-
 thae regii,
 [c. 56.] qui
 a meridie
 attingunt
 regionem
 Tauricam;
 ab aurora,
 fossam [c.
 3.] et Crem-
 nos, partim
 etiam Tani-
 nain: supra
 eos, Me-
 lanchlæni,
 a Scythia
 diversi: ul-

ⁱ ἐπὶ δέκα habes infra 53. Pa-
 rum interest. SCHWEIGH.

^k Sic S.V.c. ἥδη δὲ Ald. et al.

^l ἡ ἑρήμος vulgo. ἡ om. S.V.c.

^m ἑρήμος S.V. Wess. ἑρήμων
 vulgo. ἑρήμον F.a.c. Mox ἔθνος οὐ-
 δὲν ἀνθρώπων S.

19.

^a πρὸς ἑω τῶν γεωργῶν F. qui
 mox Σκυθαίων. τῶν γεωργῶν S. Ald.

^b δὲ om. F.

^c Sic S. ἡ πᾶσα edd. vett. γῆ
 om. S.

^d αὕτη et πλὴν om. P.K.M.F.b.

^e ἡ πᾶσα ἡ πᾶσα αὕτη τῆς Ὑλ. sic F.

^f αὐτοὶ om. S.V. qui mox ἡῶ

pro ἑω.

20.

^a ταῦτα ἥδη suspicatur Schweigh-
 æuser. Mox καλούμενα S.

^b οἱ ante ἄριστοι om. S.V.
 Σκύθαι τε καὶ ἄριστοι καὶ πλ. c.

^c Sic Ald. S.V. et al. κατοί-
 κουσι M.P.K.F.

^d ἑω V. ἡῶ F.

^e τε om. F.

^f Sic F. et vulg. cf. I. 104.
 Sic nonnulli Ἰστιαήτιδος VIII.
 23. Μαιώτιδος M.S.P.K. cf. c. 3.

Mox τοὶ δὲ αὐτῶν Reiskius.

^g Sic S.V. βορρὴν F. et vulg.

^h γένος A. Μελάγχχ.—Σκυθ. om. F.

h h 2

terius, palu-
des et vasta
omnia.

2 I

Trans Ta-
nain; qui
Scythiae
terminus,
primi Sau-
romatae, a
sinu Maoti-
dis boream
versus, regi-
one longa
dierum xv
iter: [c.
116.] supra,
Bodini:

22

supra bos ad
boream, so-
litude itine-
ris octidui:
post solitu-
dinem ad
subaeolanum
versus,
Thymage-
tae, vicini-
que Iycae:
horum ve-
nandi ratio:
supra eos
auroram
versus, alii
Scythae, qui

4 οὐ Σκυθικόν. Μελαγχλαίην δὲ τὸ κατύπερθε, λίμνη,
καὶ ἑρῆμός ἔστι ἀνθρώπων, κατέσον ἡμεῖς ἴδμεν.

Τάναϊν δὲ ποταμὸν διαβάτη, οὐκέτι Σκυθικὴν, ἀλλ' ἡ
μὲν πρώτη τῶν λαζίων Σαυροματέων ἐστὶ· οἱ ἐκ τοῦ μυ-
χοῦ ἀρξάμενοι τῆς Μαυήτιδος λίμνης, νέμονται ἂ τὸ πρὸς
βορῇν ἄνεμον, ἡμερέων πεντεκαίδεκα ὁδόν, πᾶσαν ἐᾶσαν
1 ψιλὴν καὶ ἀγρίαν καὶ ἡμέραν δεινδρέων. ὑπεροικέουσι δὲ
2 τούτων, δευτέρην ^α λάζην ἔχοντες, Βουδῖνοι, γῆν νεμόμενοι
πᾶσαν δασύν ^δ ὕλη παντοίῃ. Βουδίνων δὲ κατύπερθε
πρὸς βορῇν, ἐστὶ πρώτη μὲν ἑρῆμος, ἐπ' ἡμερέων ἐπτὰ
ὁδόν μετὰ δὲ τὴν ἑρῆμον, ἂ ἀποκλίνοντι μᾶλλον πρὸς
ἀπηλιώτην ἄνεμον, νέμονται Θυσσαγέται, ἔθνος πολλόν
3 καὶ ἴδιον ζώουσι δὲ ἀπὸ θήρης. Συνεχέες δὲ τούτοις ἐν
τοῖσι αὐτοῖσι τόποισι ^β κατοικημένοι εἰσὶ τοῖσι ἄνομα κεῖ-
ται Ἰῦρκαί, καὶ οὗτοι ἀπὸ θήρης ζῶντες τρώῃται.
4 λοχᾶ, ἐπὶ ^α δένδρεον ἀναβάς· (τὰ δὲ ἐστὶ πυκνὰ ἀνα-
πᾶσαν τὴν χώρην) ἵππος δὲ ἐκάστῳ, ^δ δεδίδαγμένους
ἐπὶ γαστέρα κείσθαι ταπεινότητος εἵνεκα, ἐτοῖμός ἐστι,
καὶ κύων· ἑπεὰν δὲ ἀπίδῃ τὸ θηρίον ἀπὸ τοῦ δεινδρέου,
5 τοξεύσας καὶ ἐπιβάς ἐπὶ τὸν ἵππον διώκει, καὶ ὁ κύων

¹ ἐστὶ om. S.V. Tum καθίσσω
S. qui in pr. c. seq. οὐκ ἐστὶ pro
οὐκέτι.

21.

^a Sic M.P.V.K. τὰ πρὸς F.a.c.
Ald. Tum dedi βορῇ cum S. pro
βορέην, qui supra Μαυήτιδος.

^b τούτων S.V. τούτων A.B. cf.
c. 13. et 37. τούτοις F.d. et
vulgo. Supra ἡμέρων καὶ ἀγρίων
δένδρων S.

^c τάξιν S.V. Non ex λῆξις Io-
nice fit λάξις, sed ex antiquo
verbo λάχω vel λαχέω fit λάξις,
unde etiam λάχεσις prima cor-

repta. SCHWEIGH.

^d ἴδη suspicatur leg. Koen.
Gregor. p. 225.

22.

^a Sic P.K.F.a.c. Vulgo ἀν-
κλιναντι cum S. Mox ζῶσι S. et
paulo post ζῶντες.

^b Sic M.P.K.F.a.c. κατοικη-
μενοι vulgo, ut S.V. absque εἰσί.

^c δεινδρέων F.

^d ἐστὶ δὲδ. S.

^e ἐστὶ om. S.

^f Sic M.P.K.F. Paris. Al. ἐ-
πειδὴ cum S. Tum ἀπίδαι Ald.

^g Sic S.V. vulgo om. καὶ.

5^h ἔχεται. Ὅτι δὲ ἰούτων, ^k τὸ πρὸς τὴν ἡῶ ^l ἀποκλίνοντι
οἰκέουσι Σκυθαί ἄλλοι, ἀπὸ τῶν βασιληῶν Σκυθέων ἀπο-
στάντες, καὶ ^m οὕτω ἀπικόμενοι εἰς τοῦτον τὸν χῶρον. 40
13 Μέχρι μὲν δὴ τῆς τούτων τῶν Σκυθέων χώρας, ἔστι ἡ κα-
ταλεχθεῖσα πᾶσα ^a πεδιάς τε γῆ καὶ ^b βαθύγεος· τὸ δ'
2 ἀπὸ τούτου, λιθώδης ^c τ' ἐστὶ καὶ ^d τρηχέη. διεξελθόντι δὲ
καὶ τῆς τρηχέης ^e χῶρον πολλόν, οἰκέουσι ὑπώρεαν οὐρέων
ὑψηλῶν ἄνθρωποι λεγόμενοι εἶναι πάντες φαλακροί, ἐκ 45
γενεῆς γινόμενοι, καὶ ἔρσενες καὶ θήλειαι ὁμοίως, καὶ σι-
μοί, καὶ γένεια ἔχοντες μεγάλα· φωνὴν δὲ ἰδίην ἰέντες·
ἐσθῆτι δὲ ^f χρεώμενοι Σκυθικῇ· ζῶντες δὲ ἀπὸ δεινῶν.
3 ^b ποντικὸν μὲν οὐνομα τῷ δεινῶ ⁱ ἀπὸ τοῦ ζῶσι, μέγα-
θος δὲ κατὰ συκὴν μάλιστά κη· καρπὸν δὲ φορεῖ κυά- 50
4 μω ἴσον, πυρῆνα δὲ ἔχει. τοῦτο ἐπεὶ γένηται πέπον,
^k σακκέουσι ἱματίοισι· ἀπορρέει δ' ἀπ' αὐτοῦ παχύ καὶ
5 μέλαν· οὐνομα δὲ τῷ ἀπορρέοντι ἐστὶ ἄσχυ. ^m τοῦτο
καὶ λείχουσι, καὶ γάλακτι συμμίσγοντες πίνουσι· καὶ 55
ἀπὸ τῆς παχύτητος αὐτοῦ τῆς τρυγὸς ⁿ παλάθας συντι-

a regis de-
fecerunt.

Ultra hos,
in radicibus
montium
Argippæi :
describun-
tur a figura,
lingua, cul-
tu, victu,
moribus,
existima-
tione apud
finitimos :
arbor Pon-
ticum :
29I
succus ex
ejus fructu,
Aschy.

^b Sic M.K.P.F. ἔεται S. alii.
ⁱ τουτέων S.V. τούτων vulgo.
^k τῷ S. et F. inter lineas a
pr. m.

^l Sic P.K.a.c.d. ἀποκλιναντι S.
V.F. ἀποκλίναν b. τετραμμένον Ald.
Nihil ex M. enotavit Gronovius.

^m αὐτως S.

23.

^a πεδιάς τε om. S.

^b βαθύγεος] βαθύγεος S.F. quod
vide ne sit Ionici magis coloris,
alterum Attici. SCHWEIGH.

^c τε om. F.

^d τρηχέη P.K.F. Paris. et mox
τρηχέης. τρηχεῖα S. qui mox τρη-
χείης. Alii τρηχειή.

^e Sic S.V. χώρας F.a.d. et
vulgo. Mox ἔρεαν S.

^f Sic S.V.a.c.d. cf. III. 33.

γενετῆς F.b. al. Mox θήλειαι S.

^f χρεώμενοι S. F.

^h πάντικον S. tum μὲν om. S.V.
ποντικῷ d. qui mox τοῦνομα.

ⁱ Sic S.V. ἀπ' αὐτοῦ F.a. et al.
Mox ζώουσι S. Spectat hæc A-
thenæus II. p. 57. C.

^k σακκέουσι Photius et Suid.
σακέουσι Schæfer. Eustath. II. v.
p. 940, 17=914, 10. ὁ κοινὸς λε-
γόμενος σάκκος δι' ἐνὸς κάππα προε-
φέρετο παρ' Ἀθηναίους, καθά φησιν
Ἀἴλιος Διονύσιος· ὅθεν καὶ σακεύειν
φησὶ τὸ ὑλίζειν ὡς Ἡρόδοτος.

^l ἄσχυ S. Vall.

^m Sic S.V.M.P.K.F. Paris.
τοῦτο δὲ καὶ vulgo.

ⁿ Sic S.F.a.c. παλάθας d. et
vulgo. Tum συντιθεῖσι S.

θείας, καὶ ταύτας σιτέονται. πρόβατα γάρ σφι ὡς
πολλά ἐστὶ· οὐ γάρ τι σπουδαῖαι νομαὶ αὐτοῖσι εἰσὶ.
Ἐπὶ δὲ δένδρεω δὲ ἕκαστος κατοίκεται· τὸν μὲν χειμῶνα,
ἐπεὶ τὸ δένδρεον περικαλύψῃ πύλω στεγνῶ λευκῷ· τὴν
γὰρ θέρος, ἄνευ πύλου. Τούτους οὐδεὶς ἀδικεῖ ἀνθρώπων
ἱροὶ γὰρ λέγονται εἶναι· οὐδὲ τι ἀρήσιον ὄπλον ἔκτεται.
καὶ τοῦτο μὲν, τοῖσι περιοικέουσιν οὗτοί εἰσι οἱ τὰς δια-
φορὰς διαιρέοντες· τοῦτο δὲ, ὅς ἂν φεύγων καταφύγῃ ἐς
τούτους, ὑπ' οὐδενὸς ἀδικέται. ὄνομα δὲ σφί ἐστι Ἀρ-
γυπταῖοι.

24 Μέχρι μὲν νυν τῶν φαλακρῶν τούτων, πολλὰ πεμφά-
νεα τῆς χώρας ἐστὶ, καὶ τῶν ἔμπροσθεν ἐθνέων. καὶ γὰρ
Σκυθίων τινὲς ἀπικνέονται ἐς αὐτοὺς, τῶν οὐ χαλεπὸν
ἐστὶ πυνθίσθαι, καὶ Ἑλλήνων τῶν ἐκ Βορυσθενέος τε ἔμ-
πορίου καὶ τῶν ἄλλων Ποτικῶν ἐμπορίων. Σκυθίᾳ δὲ
οἱ ἂν ἔλθωσι ἐς αὐτοὺς, δι' ἑπτὰ ἑρμηνέων καὶ δι' ἑπτὰ

25 γλωσσῶν διαπρήσσονται. Μέχρι μὲν δὴ τούτων γνωσ-
κεται. τὸ δὲ τῶν φαλακρῶν κατύπερθε οὐδεὶς ἀτρέ-
κως οἶδε φράσαι· οὐρεα τε γὰρ ὑψηλὰ ἀποτάμναι
ἄβρατα, καὶ οὐδεὶς σφεα ὑπερβαίνει. οἱ δὲ φαλακροὶ
οὗτοι λέγουσι, ἐμοὶ μὲν οὐ πιστὰ λέγοντες, οἰκέειν τὰ
οὐρεα αἰγίποδας ἄνδρας· ὑπερβάντι δὲ τούτους, ἄλ-

Commen-
tus e Scy-
thia et ex
Ponto ad il-
los: a Scy-
thia nego-
tia ibi ge-
runtur vii
interpreti-
bus.

Quod ultra
est ad sep-
tentrionem,
id montes
præclu-
dunt: incolæ mon-
tium capripedes,
transmon-

ο Sic M.K.P.F. Paris. γάρ σφι
S.V. γάρ τοι olim.

ρ Sic M.K.P.F. αἱ νομαὶ S.a.
et vulgo.

q ἔκταται S. Mox οὗτοί εἰσι
post διαιρέοντες S.

r Sic S. cf. Porson. Eurip. Phœn.
1231. καταφεύγων καταφύγη (κα-
ταφύγοι Ald.) M.P.K.F. Partici-
pium al. om.

s Ὀργιμπαῖοι S.V. Ὀργιμπεοὶ
Zenobius Prov. V. 25. Ἀργιπ-
ταῖοι Matth.

24.

a ταυτέων] ταύτων S.F.

25.

b οὐδεὶς κατύπερθε F. Supra ταύ-
των F. ubi ταυτέων S. vulg.

c ἀτρέκως S. cf. c. 16.

d οὐρεα γάρ] ὄρεα τε γάρ S.V.
ὄρεα τε γάρ Schæfer.

e σφεα S.V. Ald. A.B. σφιας
M.K.P.F. Mox ὄρεα S.

f Sic Ald. S.a.c. Vall. d. marg.
ἰσχυρότατος K.M.P.F.b.d.

g ὑπερβάντας S.

- 3 λους^ε ἀνθρώπους, οἱ τὴν ἐξάμνηον καθεύδουσι. τοῦτο δὲ⁸⁰ tanorum
 4 οὐκ ἐνδέκομαι^β τὴν ἀρχὴν. Ἀλλὰ τὸ μὲν πρὸς ἡῶ τῶν somnus se-
 φαλακρῶν^ι γινώσκεται ἀτρεκέως, ὑπὸ Ἰσσηδόνων οἰκεό- mestris.
 μενον^τ τὸ μὲν τοι κατύπερθε πρὸς^β βορῇν ἄνεμον, οὐ γι- Post Ar-
 νώσκεται, οὔτε τῶν φαλακρῶν, οὔτε τῶν Ἰσσηδόνων, εἰ μὴ gippæos ad
 5 ὅσα^ι αὐτῶν τούτων λεγόντων. Νόμοισι^α δὲ Ἰσσηδόνες⁸⁵ Issedonum
^β τοιοισίδε λέγονται χρᾶσθαι. Ἐπεὰν ἀνδρὶ^ε ἀποθάνη pietatis ul-
 πατὴρ, οἱ προσήκοντες πάντες προσάγουσι πρόβατα^ι justia; mores
 καὶ ἔπειτα ταῦτα θύσαντες, καὶ καταταμόντες τὰ κρέα, justi; fe-
 κατάταμόνουσι καὶ τὸν τοῦ δεκομένου^δ τεθνεῶτα^ε γονέα^ι minæ vi-
 6 ἀναμίζαντες δὲ πάντα τὰ κρέα, δαῖτα^ι προτιθέαται. τὴν 90 riles.
 δὲ κεφαλὴν αὐτοῦ ψιλώσαντες καὶ^ε ἐκκαθήραντες, ^β κα-
 ταχρυσούσι^ι καὶ ἔπειτα ἅτε ἀγάλματι χρέωνται, θυσίας
 3 μεγάλας ἐπετέους ἐπιτελέοντες. παῖς δὲ^ι πατρὶ τοῦτο
 ποιέει, κατὰ περ οἱ Ἕλληνες τὰ γενέσια. ἄλλως δὲ δὶ- 95
 καιοι καὶ οὔτοι λέγονται εἶναι^ι ἰσοκρατέες δὲ ὁμοίως αἱ
 γυναῖκες τοῖσι ἀνδράσι. γινώσκονται μὲν δὴ καὶ οὔτοι.
 7 Τὸ δὲ ἀπὸ^α τούτων τὸ κατύπερθε, Ἰσσηδόνες εἰσὶ οἱ Issedonibus
 λέγοντες^β τοὺς μουνοφθάλμους ἀνθρώπους καὶ τοὺς χρυ- ad septen-
 trionem

^ε Sic V.M.K.P. ἀνθ. ἄλλους F. τούτους τοὺς ἀνθ. ἄλλους S.a.c. εἶναι addunt edd. vett. Huc spectat Eustath. Dionys. 581.

^β τὴν ἀρχὴν] τὴν om. S.V. Mox τὴν ἡῶ S.

^ι Sic Ald. a.c.S.V. Vall. ἀτρεκέως om. M.K.P.F. Mox οἰκεομένη S.

^κ Sic S.V. Al. βορέην. Mox τῶν ante Ἰσσηδόνων om. S.

^ι αὐτέων ταυτέων] αὐτῶν ταύτων F. αὐτῶν ταυτέων S.

26.

^α δὲ om. S.

^β τοιοισίδε S.V. cf. II. 37. III.

99. τοῖσι δὲ a.c.d. vulgo. τοῖσι δὲ F.

^ε ἀποθάνη S.V.F.a.c. Schæfer.

ἀποθάνει al.

^δ τεθηκέντα F.a.c.

^ε γονῆα S.

^ι Sic F. προτιθέσθαι S. vulgo.

^κ καθήραντες S.V. ἐκκαθάραντες P.K.

^β Sic V.S. ἀποχρυσούσι F.b. Ald. Mox ἅτε om. S.V. et fortasse melius abest. Similiter c. 28. alii codd. ὡς tuentur, alii omitunt. Tum ἐπετέους S. Ald.

^ι πατὴρ Ald. Mox οἱ ante Ἕλληνας om. S.

27.

^α ταυτέων S. vulgo ταύτων. In fra ταύτων F. pro ταυτέων.

^β τοὺς μ. et τοὺς χ. S.V. τοὺς al. om.

h h 4

ἵπποι δὲ ἀνεχόμενοι φέρουσι τὸν χειμῶνα τοῦτον, ἡμίονοι
 ῥ δὲ καὶ ὄνοι οὐκ ἀνέχονται ἄρχῃν· τῇ δὲ ἄλλῃ ἵπποι
 μὲν ἐν κρυμῷ ἐστέωτες ἄποσφακελίζουσι, ὄνοι δὲ καὶ
 9 ἡμίονοι ἀνέχονται. Δοκέει δέ μοι καὶ τὸ γένος τῶν βοῶν²⁵ Defecta
 2 ἂ τὸ κόλον ὁ δὲ διὰ ταῦτα οὐ φύειν κέρεα αὐτόθι. μαρτυρεῖ cornibus
 ὁ δὲ μοι τῇ γνώμῃ καὶ Ὀμήρου ἔπος ἐν Ὀδυσσεΐᾳ, ἔχον animalia,
 ὡδὲ ob frigus.

Καὶ Λιβύην, ὅθι τ' ἄρνες ἄφαρ κεραοὶ τελέθουσι.

ὀρθῶς εἰρημένον, ἐν τοῖσι θερμοῖσι ταχὺ παραγίνεσθαι τὰ³⁰
 3 κέρεα. ἐν δὲ τοῖσι ἰσχυροῖσι ψύχεσι ἢ οὐ ὁ φύει κέρεα τὰ
 κτήνεα ἀρχῇν, ἢ φύοντα φύει μόγις. ἐνθαῦτα μὲν νυν διὰ
 10 τὰ ψύχεα γίνεται ταῦτα. Θαυμάζω δὲ, (προσθήκας Elis non
 γὰρ δὴ μοι ὁ λόγος ἐξ ἀρχῆς ἡδίζητο,) ὅτι ἐν τῇ Ἠλείᾳ gignit mu-
 πάσῃ χώρῃ οὐ δυνάταί γινεσθαι ἡμίονοι, οὔτε ψυχροῦ τοῦ³⁶ 294
 2 χώρου ἑόντος, οὔτε ἄλλου φανεροῦ αἰτίου οὐδενός. φασὶ
 δὲ αὐτοὶ Ἠλεῖοι ἐκ ὁ κατάρης τευ οὐ γίνεσθαι ὁ σφι ἡμί-
 ονους. ἀλλ' ἐπεὰν ὁ προσίῃ ὁ ὥρῃ κυτσκεσθαι τὰς ἵπ-
 πους, ἐξελαύνουσι ἐς τοὺς πλησιοχώρους αὐτάς· καὶ⁴⁰
 ἔπειτά σφι ἐν τῇ τῶν πέλας ἐπιείσι τοὺς ὄνους, ἐς οὗ ἂν

μάζεται edd. vett. et alii mss.
 cum c. ubi in marg. νομίζεται. ὡς
 τ. θαμάζεται S.

ῥ Sic S.V. δὲ οὐδὲ ὁ. οὐκ ἂν. P.
 c. δὲ ὄνοι οὐκ ἂν. F. Vulgo δὲ οὐδὲ
 ὄνοι ἂν.

ἡ τὴν ἀρχῇν] τὴν om. S.V.K.F.
 cf. 25. et 29. Mox κρυμῷ S.

ἡ ἀποσφακελίζουσι S.

ἡ 29.

ἡ Sic M.P.K. τὸ κῶλον F. τὸ
 καθύλου S. al.

ἡ διὰ ταῦτα etc. citat Eustath.
 Od. p. 1485, 10 = 152, 35.

ἡ Sic Ald. S. δὲ μοι τῇ γ. Ὀ.
 absque καὶ M.K.P.F. Wessel.
 μαρτυρεῖ S.

ἡ Sic S.V. Eustath. φύειν F.
 Paris. vulg. et sic mox.

30.

ἡ Sic S.V.a.e. Vulgo ἡδίζετο.
 ἐξήγησε K.P.F.b. e gl. Supra θα-
 μάζω S.

ἡ Sic S.V.A.B. Steph. Eu-
 stath. Dion. 409. τευ om. Ald.
 M.P.K.F.

ἡ σφίσι F.

ἡ Sic V.S. Ald. Sic II. 41.
 ἐπεὰν—προσίῃ ὁ τεταγμένος καιρός.
 προσῇ M.P.K.F. qui et ἐὰν pro
 ἐπεὰν.

ἡ ὁρῇ κυτσκεσθαι V.S.

ἡ τὰς πλησ. S.V. τοὺς ἵππους S.

31
Pennæ, qui-
bus opple-
tus aer,
[c. 7.] sunt
nix.

ἔσχωσι αἱ ἵπποι ἐν γαστρὶ· ἔπειτα δὲ ἐπίσω ἀπὸ
νουσι. Περὶ δὲ τῶν πτερῶν, τῶν Σκύθαι λέγουσι ἅπ-
πλων εἶναι τὸν ἥρα, καὶ τούτων εἵνεκα οὐκ ὁιά τε εἶ-
οὔτε ἰδεῖν τὸ πρόσω τῆς ἡπείρου, ὁὔτε διεξίεναι, τῇ
ἔχω περὶ αὐτῶν τὴν γνώμην. τὰ κατύπερθε ταύτης τῇ
χώρης αἰεὶ νίφεται, ἐλάχιστοι δὲ τοῦ θέρους ἢ τοῦ χειμῶ-
νος, ὥσπερ καὶ οἰκός. ἤδη ἂν ὅστις ἀγγχόθεν χιόνα ἀφ-
πίπτουσιν εἶδε, οἶδε τὸ λέγω. εἴκει γὰρ ἡ χιὼν πε-
ροῖσι· καὶ διὰ τὸν χειμῶνα ταῦτον, ὄντα τοιαῦτον, ἅπ-
κητα τὰ πρὸς βορρῇ ἐστὶ τῆς ἡπείρου ταύτης. τὰ ἡ-
πτερὰ εἰκάζοντας τὴν χιόνα ἰτοὺς Σκύθας τε καὶ τοὺς
περιοίκους ἡδοκέω λέγειν. Ταῦτα μὲν νυν, τὰ λέγεται
μακρότατα, εἴρηται.

32
Hyperburei
a quibus
memoren-
tur.

Ἵπερβορέων δὲ περὶ ἀνθρώπων οὔτε τι Σκύθαι ἁ-
γουσι, οὔτε τινὲς ἄλλοι τῶν ταύτῃ οἰκημένων, εἰ μὴ ἄρ-
ἰσσηδόνες. ὥς δ' ἐγὼ δοκέω, οὐδ' οὔτοι λέγουσι οὐδὲν
ἔλεγον γὰρ ἂν καὶ Σκύθαι, ὥς περὶ τῶν μουτοφθάλμων
λέγουσι. Ἄλλ' ὅτι Ἡσιόδῳ μὲν ἐστὶ περὶ Ἵπερβορέων
εἰρημένα, ἐστὶ δὲ καὶ Ὀμήρῳ ἐν Ἐπιγόνουσι, εἰ δὴ τὰ
ἐόντι γε Ὀμηρος ταῦτα τὰ ἔπεα ἐποίησε. Ἐπὶ δὲ
τι πλείστα περὶ αὐτῶν Δῆλιοι λέγουσι, φάμεται ἰρὰ

33
Sacra ex
Hyperbo-

ἔχουσιν S.V.

V.S.F.a.c. Wessel.

31.

ἡ ἀνάπλεον S.F. Mox F. ταύτων
et αὐτῶν pro ταυτέων et αὐτέων.
Consentit S. in ταύτων.

ἡ Sic S.V. cf. 7 et 53. οἰαί τε
F. vulg.

ἡ ἰδεῖν om. F.

ἡ οὐδὲ διεξ. S.V.

ἡ τὴν om. F.a. Mox τοῦ ante
θέρους om. S.

ἡ Sic F.c. Vulgo εἰκός.

ἡ οἶδεν S.

ἡ Sic Ald. b.d. omnes libri
II. 34. V. 10. ἀνέκτα M.K.P.

ἡ τοὺς Σκύθας τὴν χιόνα τε καὶ F.
ἡ δοκέω om. S.

32.

ἡ Sic M.K.P.F. λέγ. οἶδεν S.
V.A.B. Ald.

ἡ ὥς περὶ τῶν M.V.K.P.F.
Paris. ὥσπερ τῶν S. ὥς καὶ περὶ
τῶν vulgo.

ἡ Ἡσιόδου—Ὀμήρου S.

ἡ Sic S. Vulgo ὅτι.

33.

ἡ Sic c. πολλὰ δ' ἔτι S.V.A.B.
Ald. Πολλὰ δὲ absque τι M.K.P.
F. Mox αὐτῶν S.F. pro αὐτέων.

^b ἐνδεδεμένα ἐν καλάμῃ πυρῶν, ἐξ Ὑπερβορέων φερόμενα, ἀπικνέσθαι ἐς Σκύθας· ἀπὸ δὲ Σκυθῶν ἤδη δεκομένους αἰεὶ τοὺς πλησιοχώρους ἑκάστους, κομίζειν αὐτὰ τὸ πρὸς ⁶⁵ ² ἐσπέρης ἑκαστάτῳ ἐπὶ τὸν Ἀδρίην· ⁴ εἰθεῦτεν δὲ πρὸς μεσαμβρίην προπεμπόμενα ὁ πρώτους Δωδωναίους Ἑλληνῶν δέκεσθαι· ἀπὸ δὲ τούτων καταβαίνειν ἐπὶ τὸν Μηλιέα κόλπον, καὶ διαπορεύεσθαι ἐς Εὐβοίαν· ⁵ πόλιν τε ἐς πάλιν πέμπειν, μέχρι ^h Καρύστου· τὸ δ' ἀπὸ ταύ- ⁷⁰ της, ἐκλιπεῖν Ἀνδρόν· Καρυστίους γὰρ εἶναι τοὺς κομίζοντας ἐς Τήνον· Τηνίους δὲ, ἐς Δῆλον. ¹ ἀπικνέσθαι μὲν νυν ^k ταῦτα τὰ ἱρὰ οὕτω λέγουσι ἐς Δῆλον. πρῶτον δὲ τοὺς Ὑπερβορέους πέμψαι φερούσας τὰ ἱρὰ δύο κόρας, τὰς οὐνομάζουσι Δῆλίοι εἶναι Ὑπερόχην τε καὶ Λαοδίκην· ⁷⁵ ἅμα δὲ ¹ αὐτῇσι ^m ἀσφαλὴς εἵνεκεν πέμψαι τοὺς Ὑπερβορέους τῶν ἀστῶν ἄνδρας πέντε πομπῶς, τούτους οἱ νῦν ⁿ Περφερέες καλέονται, τιμὰς μεγάλας ἐν Δῆλῳ ἔχοντες. ⁴ ἐπεὶ δὲ τοῖσι Ὑπερβορείοις τοὺς ἀποπεμφθέντας ὀπίσω θοὺς ἀπονοστέειν, δεινὰ ποιευμένους εἰ σφῆας αἰεὶ καταλάμψεται ἀποστελλοντας μὴ ^o ἀποδέκεσθαι, οὕτω δὴ φέροντας ἐς ^p τοὺς οὐρούς τὰ ἱρὰ ^q ἐνδεδεμένα ἐν πυρῶν καλάμῃ, ^r τοῖς πλησιοχώροις ἐπισκῆπτειν κελεύοντας

reis in Delum quomodo et quo itinere delata: cur missa tali modo: Hypero- 295 che et Laodice: Perpherees: cultus Dianae Reginae apud mulieres Thracias et Pæonias.

^b Sic S.P.V. Ald. Vall. ἐνδε-
δυμένα M.K. ἐκδεδεμένα F.

^c ἑκάστῳ F.d.

^d Sic S.V.F. Schæfer. ἐνθ. δη
alii.

^e πρὸς τοὺς d. Mox τούτων cum
F. pro τούτων, quod retinet S.

^f Μειλιέα S.

^g πόλιν τε V.F.a.c. πόλιν δ' S.
Weasel. et al.

^h Καρύστου S. et Καρυστίους infra.

ⁱ ἀπικνέσθαι—Δῆλον om. M.P.
K.F.

^k οὕτω ταῦτα τὰ ἱρὰ S.a. Mox

ονομάζουσι S. qui τε om. post Ὑ-
περόχην.

^l Sic S.M.P.K.F. Paris. Al.
αὐταῖσι.

^m ἀσφαλὴς V. cf. II. 18. S. et
Al. ἀσφαλείης. Tum εἵνεκα S.

ⁿ Sic M.P.K. Vall. a.c. Περ-
φέρες S. Hesych. Περιφερέες F.b.
d. Ald. Mox ἐπεὶ δὲ δὲ S.

^o ὑποδέκεσθαι οὕτως S.

^p τοὺς οὐρούς S.

^q ἐνδεδεμένα S.V.P.F. Paris.
Vall. ἐνδεδυμένα M.K. Ald.

^r Ita Schæferus ex nescio cu-

5^a προπέμπειν ἰσφεία ἀπὸ ἑαυτῶν εἰς ἄλλο ἔθνος. κα
ταῦτα μὲν οὕτω προπεμπόμενα, ἀπικνέεσθαι λέγουσι
6 Δῆλον. Οἶδα δὲ αὐτὸς τούτοις ἱροῖσι τόδε ποιούμε
προσφερέειν τὰς Ὑθηϊκίας καὶ τὰς Παιονίδας γυναι
κας, ἐπεὰν ἑθύωσι τῇ Ἀρτέμιδι τῇ Βασιλῆϊ, οὐκ ἂν
πυρῶν καλᾶμης ἑθυύσας τὰ ἱρά. καὶ ταῦτα ^a μὲν οἶ
34 οἶδα ταύτας ποιεύσας. Τῇσι δὲ παρθένοισι ταύτης τῇ
ἐξ Ὑπερβορέων τελευτησάσῃ ἐν Δήλῳ, κείρονται κα
αἱ κόραι καὶ οἱ παῖδες οἱ Δηλίων· αἱ μὲν, πρὸ γάμο
πλόκαμον ἀποταμνόμεναι, καὶ περὶ ἄτρακτον εἰλῆ
2 σαι, ἐπὶ τὸ σῆμα τιθεῖσι· (τὸ δὲ σῆμά ἐστι ἔσθῃ ἐς τὴν
Ἀρτεμίσιον ^a ἐσιόντι ἀριστερῆς χειρός· ἐπιπέφυκε δὲ οἱ
ἐλαίη·) ^b οἱ δὲ παῖδες τῶν Δηλίων, περὶ χλόην τι
εἰλῆξαντες τῶν τριχῶν, ^c προτιθεῖσι καὶ οὗτοι ἐπὶ τὸ σῆ
3 μα. αὐταὶ μὲν δὴ ταύτην ^d τὴν τιμὴν ἔχουσι πρὸς τῇ
35 ὁ Δήλου οἰκητόρων. Φασὶ δὲ ^a οἱ αὐτοὶ, καὶ τὴν ^b Ἀργ
τε καὶ τὴν Ὠπιν, εἰούσας παρθένας, ἐξ Ὑπερβορέων κατ

34
Hyperochæ
et Laodice
manibus
quas infe-
rias Delii
faciant.

35
Venisse il-
las, ut vo-

jus apud Wesselingium emen-
datione. τοὺς πλησιχώρους mss.
edd.

^a μὴ πρ. d.

ⁱ σφέα S.V. σφέας F. Paris. et
vulg.

^v Sic F.b.d. Ὑθηϊκίας P.K. Ὑθη-
σας edd. Ὑθήσας S. Ὑθήσας Reiz.
ex em. Wesselingii. Ὑθηϊσας
Schæfer. Supra τούτοις τοῖσιν
ἱροῖσι S.

^w Παιονίδας S.

^x θύωσι S.V.

^y θυύσας V.S. Ald. A.B. Reiz.
Schæfer. et probavit Wesseling.
ἐχούσας M.P.K.F.b.d. ἐχούσας
ex ἐρδούσας detortum suspicatur
Larcherus cum Eldikio Susp.
Spec. p. 16. ἐχουσας idem esse
atque φερούσας paullo supra, i. e.
sacra manu tenentes et in pompa

gestantes putat Schweighæuser.

^z μὲν om. M.P.K.F. qui si
habet, καὶ ταῦτα δὴ ταῦτας αὐ
ποιεύσας.

^a ἰόντι S.V. Supra πρὸ γάμο
non vertit Valla.

^b οἱ δὲ π. A.B. Ald. S.V. ἰο
δὲ π. M.P.K.F.

^c Sic S.V. Vall. τιθεῖσι Wes
sel. et vulg.

^d τὴν τιμὴν om. S. ταύτην τι
μὴν absque τὴν F.

^e Δήλου F.

35.
^a οἱ om. S.V. Suprasc. in F
οἱ αὐτοὶ αὐτοὶ P.K. Schæfer. Μοι
ἀνθρώπους om. S.

^b Ald. Ἀργιν. Steph. marg
Ἑκαέρην. Scil. e Callimach. H
Del. et Pausan. I. 43.

τοὺς αὐτοὺς τούτους ἀνθρώπους πορευομένας, ἀπικέσθαι
 2 εἰς Δῆλον ἔτι πρότερον Ὑπερόχης τε καὶ Ἐλαοδίκης. ταύ-
 τας μὲν νυν τῇ ^d Εἰλειθυίῃ ἀποφερούσας ἀντὶ τοῦ ἠκυτό-5
 κου τὸν ἐτάξαντο φόρον ἀπικέσθαι· τὴν δὲ Ἀργὴν τε καὶ
^e τὴν Ὀπιν ἅμα αὐτοῖσι τοῖσι θεοῖσι ἀπικέσθαι λέγουσι,
 καὶ σφι τιμὰς ἄλλας δεδόσθαι πρὸς σφέων· καὶ γὰρ
 ἀγείρειν σφι τὰς γυναῖκας, ἐπονομαζούσας τὰ οὐνόματα
 ἐν τῷ ὕμνῳ, τὸν σφι Ὀλὴν ἀνὴρ Λύκιος ἐποίησε· παρὰ 10
 δὲ σφέων μαθόντας νησιώτας τε καὶ Ἰωνας, ὑμνέειν Ὀπίν
 3 τε καὶ Ἀργὴν, ὀνομάζοντάς τε καὶ ἀγείροντας· (οὗτος
 δὲ ὁ Ὀλὴν καὶ τοὺς ἄλλους τοὺς παλαιούς ὕμνους
 ἐποίησε, ἐκ Λυκίης ἐλθὼν, τοὺς ἀειδομένους ἐν Δήλῳ·)
 καὶ τῶν μνηρίων καταγιζομένων ἐπὶ τῷ βῶμῳ τὴν ^e σπο-15
 δον, ταύτην ἐπὶ τὴν θήκην τῆς Ὀπίας τε καὶ Ἀργῆς ἀναι-
 4 σιμοῦσθαι ἐπιβαλλομένην. ἡ δὲ θήκη αὐτέων ἐστὶ ὅπισθε
 τοῦ Ἀρτεμισίου, πρὸς ἧν τετραμμένη, ^b ἀγχοτάτῳ τοῦ
 5 Κηίων ἱστοητορίου. Καὶ ταῦτα μὲν Ὑπερβορέων περὶ εἰ-20
 ρήσθω. τὸν γὰρ περὶ Ἀβάριος λόγον τοῦ λεγομένου εἶναι
^a Ὑπερβορέῳ οὐ λέγω, ^b λέγων ὥς τὸν εἰστὸν περιέφερε
 2 κατὰ πᾶσαν ^d τὴν γῆν, οὐδὲν σιτεύμενος. ^e Εἰ δὲ εἰσὶ
 τινες Ὑπερβόρειοι ἄνθρωποι, εἰσὶ καὶ ὑπερνότιοι ἄλλοι.
 3 γελῶ δὲ ^f ὁρέων γῆς περιόδους γράψαντας πολλοὺς ἤδη, 25

tum Luci-
 nae solre-
 rent: ead-
 em ætate
 in Apollinis
 et Dianæ
 comitatu
 priores ve-
 nisse Argen-
 tem et Opin:
 his qui ho-
 mores habe-
 antur: O-
 len Lycius,
 qui gymnopæ-
 us.

Rejicit He-
 rodotus fa-
 bulam de
 Abaride:
 297
 negat Hy-
 perboreos
 esse: ridet
 pingi ter-
 minum forma

^c Λαοδίκης M.P.K.

^d Sic S.V. Εἰλ.θ. P.F. Εἰλ.θ. alii. Hanc discordiam peperit solennis literæ η et diphthongi ei confusio.

^e τὴν om. F. Μοχ Λύκιος ἀνὴρ S.

^f αὗτος δὲ S.F.a.c. αὗτος δὲ Wessel. et al.

^g σπονδὸν S.b. ἐποδὸν P.K.

^h ἀγχοτάτῃ S.V. ἀγχοτάτου c. qui μοχ ἱστοητορίου. In S. κηνεσ-
 τικτορίου.

36.

^a Ὑπερβορέου S.

^b λέγοντα requirebat Schweigh-
 æuserus, qui in vulg. tamen ac-
 quiescit.

^c εἰστὸν σιτεύμενος libri omnes
 cum Eustathio Dionys. 31. Cor-
 rexerit Wesselingius, probante
 Valckenærio, εἰστὸς . . σιτεύμενον.

^d τὴν om. S.V.P.K.F.

^e Cf. Strabo I. p. 106=61.
 Schol. Apollon. Rhod. II. 677.
 Ὑπερβόρειοι τινες S.

^f Sic S.V. Vulgo ὁρέων. Μοχ
 νόον ἔχοντως pro νόον ἔχοντας resti-

ποντον, μέχρι Σιγείου τοῦ Τρωϊκοῦ· τὰ δὲ ^cπρὸς νότου, ἢ αὐτὴ ^dαὕτη ἀκτὴ ἀπὸ τοῦ ^eΜυριανδρικοῦ κόλπου, τοῦ πρὸς ^fΦοινίκη κειμένου, τείνει τὰ ἐς θάλασσαν μέχρι 3 Τριοπίου ἄκρης. οἰκέει δ' ἐν τῇ ἀκτῇ ταύτῃ ἔθνεα ἀνθρώπων τριήκοντα. αὕτη μὲν νυν ἡ ἑτέρα τῶν ἀκτέων. ⁴⁵ Ἡ δὲ δὴ ἑτέρα, ἀπὸ Περσέων ἀρξαμένη, παρατίθεται ἐς τὴν Ἐρυθρὴν θάλασσαν· ἢ τε Περσικὴ, ^aκαὶ ἡ ἀπὸ ταύτης ^bἐκδεκομένη Ἀσσυρίη, καὶ ἀπὸ Ἀσσυρίης ἡ Ἀραβίη. ² ^cλήγει δὲ αὕτη (οὐ λήγουσα εἰ μὴ νόμῳ) ἐς ^dτὸν κόλπον ⁵⁰ τὸν Ἀράβιον, ἐς τὸν Δαρεῖος ἐκ τοῦ Νείλου διώρυχα ἐσθγαγε. Μέχρι μὲν νυν Φοινίκης ἀπὸ Περσέων, χώρος ^cπλατὺς καὶ πολλὸς ἐστὶ· τὸ δ' ἀπὸ Φοινίκης παρήκει διὰ τῆσδε τῆς θαλάσσης ἡ ἀκτὴ αὕτη παρά τε ^fΣυρίην τὴν Παλαιστίνην, καὶ Αἴγυπτον, ⁵⁵ ἐς τὴν τελευτᾷ· ἐν τῇ ⁴ ^eἔθνεά ἐστι τρία μῦνα. Ταῦτα μὲν ἀπὸ Περσέων τὰ ^b ⁶⁰ πρὸς ἐσπέρης τῆς Ἀσίας ἔχοντά ἐστι. Τὰ δὲ κατύπερθε Περσέων, καὶ Μήδων, καὶ ^aΣασπειρών, καὶ Κόλχων, τὰ πρὸς ἡῶ τε καὶ ^bἡέλιον ἀνατέλλοντα, ἔθνη μὲν ἡ Ἐρυθρὴ παρήκει θάλασσα· ^cπρὸς βορρῶ δὲ ἡ ⁶⁵ Κασπίη τε θάλασσα, καὶ ὁ Ἀράξης ποταμὸς, ^dρέων

ora, in diversum procurrentes ad mare: una, quae Asia Minor dicitur, in qua nationes xxx.

Altera, quae complectitur, ad mare australe, Persiam, Assyriam, Arabiam; ad mare internum, Phoenicem, Syriam Palaestinam, Aegyptum.

Asiae tractus orientalis, ad meridiem a 298 mari australi, ad aequilonem a mari

^c Sic P.K.M.F. Paris. πρὸς νό-
των S. al.

^d αὕτη om. S.V.

^e Sic Steph. Byzant. Μυριανδρικοῦ S.V. Vall. Μυριανδύων M. P.K. Μυριανδρῶν Ald. b. Μυριανδύων F.a.c.

^f Sic M.P.K.F.a.c. Φοινίκην S. Ald. et al.

^d τὸν om. a.S.

^e πολλὰ καὶ πλατὺς S.

^f Sic M.S.P.K.V.F. Paris. Συ-
ρίην τὴν παρὰ τὴν Π. vulgo.

^g ἐν τῇ c.

^h Sic M.P.K.F. Paris. πρὸς
ἐσπέρην S. vulgo.

ⁱ Sic S.V.A.B. Ald. ἐστὶ om.
M.P.K.F.

39.

^a καὶ ἀπὸ ταύτ. ἐκδ. ἡ Ἀσσ. F.
Supra παρατίθεται τὸ ἐς S.

^b ἐκδεδομένη S. qui mox ἀπὸ τῆς
Ἀσσ. Ἀ.

^c Sic F. αὐτὴ vulgo. λ. δὲ καὶ
αὕτη S.

40.

^a Sic F.a. Σασπειρών S. al.

^b Sic S.V. Vulgo ἡλιον.

^c πρὸς β.—θάλασσα om. F.

^d ῥέων πρ. ἢ. ἀ. delevit Bor-
heckius. Mox ἡ Ἀσίη S.

Caspio et
fluvio A-
raze con-
clusus, In-
dia est:
quæ ultra
sunt ad ori-
entem, de-
serta et in-
cognita.

Oræ hujus
alterius
pars, Li-
bya: ejus-
dem oræ
apud Æ-
gyptum la-
titudine exi-
tus a sta-
diorum.
[2, 158.]

Europa
tam longa,
quam et
Libya et
Asia: lati-
tudinem
quantam
habeat, ne
conjectare
quidem li-
cet: Liby-
am pri-
mum cir-
cumvecti
Phœnices,
e Necone
missi;
[2, 159.]

² πρὸς ἥλιον ἀνίσχοντα. μέχρι δὲ τῆς Ἰνδικῆς οὐκ ἔστιν Ἄσις· τὸ δὲ ἀπὸ ταύτης, ἔρημος ἦδη τὸ πρὸς τὴν οὐδ' ἔχει οὐδείς φράσαι οἷον δὴ τί ἐστι. Τοιαύτη μὲν τοσαύτη ἢ Ἄσις ἐστί.

Ἡ δὲ Λιβύη ἐν τῇ ἀκτῇ τῇ ἐτέρῃ ἐστί· ἀπὸ γὰρ

³ Αἰγύπτου Λιβύη ἦδη ἐκδέκεται. κατὰ μὲν νυν Αἴγυπτον ἢ ἀκτὴ αὕτη στενὴ ἐστί· ἀπὸ γὰρ τῆσδε τῆς θαλάσσης εἰς τὴν Ἐρυθρὴν θάλασσαν, δέκα μυριάδες εἰσὶ ὁρμήων

⁴ αὗται δ' ἂν εἶεν χίλιοι στάδιοι. τὸ δὲ ἀπὸ τοῦ σταδίου τούτου, κάρτα πλατέα τυγχάνει εὐῶσα ἢ ἀκτὴ ἢ Λιβύη κέκληται. Ἐθνομάζω ὧν τῶν διουρισάντων καὶ διελόντων ἢ Λιβύην τε καὶ Ἀσίην καὶ Εὐρώπην· οὐ γὰρ

⁵ σμικρὰ τὰ διαφέροντα αὐτῶν ἐστί. μήκει μὲν γὰρ παρ' ἀμφοτέρας παρήκει ἢ Εὐρώπῃ· εὐρεος δὲ πᾶς

⁶ οὐδὲ συμβαλέειν ἀξίη φαίνεται μοι εἶναι. Λιβύη μὲν γὰρ δηλοῖ ἐωυτὴν, εὐῶσα περίρρυτος, πλὴν ὅσον αὐτὴ πρὸς τὴν Ἀσίην οὐρίζει· Νεκῶ τοῦ Αἰγυπτίων βασιλέως

⁷ πρώτου τῶν ἡμεῖς ἴδμεν, καταδεξαντος. ὅς ἐπεὶ τε τὴν διώρυχα ἐπαύσατο ὀρύσσειν τὴν ἐκ τοῦ Νείλου διέχουσαν εἰς τὸν Ἀράβιον κόλπον, ἀπέπεμψε Φοίνικας ἀνδράς πλοίοισι, ἐντειλάμενος εἰς τὸ ὀπίσω δι' Ἡρακλείων στήλεων διεκπλέειν ἕως εἰς τὴν βορείην θάλασσαν, καὶ ὅτι

^c ἔρημος vel ἔρημος F.a.P.K.S.V.

^e ἔρημον vulgo.

^f τὸ om. S.V. ἢ S.

^g ἐστὶν ἢ Ἀσίη S.

41.

^a τῇ ἀκτῇ om. S.

^b Sic S.V.a.c. edd. vett. ἐστὶ

ἢ ἐστὶ M.K.P. Gronov. ἐστὶν ἢ

ἐστὶν F.b. αὕτη ἀκτὴ b. Mox δ'

post αὔται om. S.

^c Sic F. ἢ om. alii.

42.

^a θωνμάζω] θωνμάζω S.V.

^b Sic S. τε om. al.

^c μικρὰ S.V.

^d αὐτῶν F.

^e παρ' om. S.V.

^f οὐ συμβ. S. οὐδὲ συμβάλλειν

^g ὅσον F.

^h βασιλῆος S. βασιλέως vulg.

ⁱ Sic Ald. a.c.d.S. et al. ἔχουσαν M.P.K.F.

^k Ἡρακλείων S.K.F. στήλ. om.

^l Sic S. ἐκπλέειν vulgo. M. βορείην S.

εἰς Αἴγυπτον ἀπικνέεσθαι. Ὀρμηθέντες ὧν ^m οἱ Φοίνικες
 ἐκ τῆς ⁿ Ἐρυθρῆς θαλάσσης, ἔπλεον τὴν νοτιὴν θάλασσαν. ⁸⁵
 ὅκως δὲ ὁ γίνοιτο φθινόπωρον, ^p προσίσχοντες ἂν σπείρσ-
 κων τὴν γῆν, ἵνα ἐκάστοτε τῆς Λιβύης πλέοντες ^q γι-
 νοίατο, καὶ μένεσκον τὸν ἄμητον· θερίσαντες δ' ἂν τὸν
 σῆτον, ἔπλεον· ὥστε δύο ἐτέων διεξελθόντων, τρίτῳ ἔτει
 κάμψαντες ^r Ἡρακλείας στήλας, ἀπίκοντο εἰς Αἴγυπ- ⁹⁰
 τιν. καὶ ἔλεγον, ἐμοὶ μὲν οὐ πιστὰ, ἄλλω δὲ δὴ τεφ,
 ὡς ^s περιπλῶντες τὴν Λιβύην, τὸν ἥλιον ἔσχον εἰς τὰ
 ; δεξιά. οὕτω μὲν αὕτη ἐγνώσθη τὸ πρῶτον. Μετὰ δὲ,
 Καρχηδονιοὶ εἰσι οἱ λέγοντες. ἐπεὶ ^a Σατάσπης γε ὁ
 Τεάσπιος, ἀνὴρ Ἀχαιμενίδης, οὐ περιέπλωσε Λιβύην, ⁹⁵
 ἐπ' αὐτὸ τούτῳ πεμφθεὶς· ἀλλὰ δέισας τό τε μῆκος τοῦ
 πλόου καὶ τὴν ἐρημίην, ἀπῆλθε ὀπίσω, οὐδ' ἐπετέλεσε
² τὸν ἐπέταξέ οἱ ἡ μήτηρ ἄεθλον. Οὐγατέρα γὰρ ^b Ζω-
 πύρου τοῦ Μεγαβύζου ἐβίησατο παρθένον· ἔπειτα μέλ-
 λοντος αὐτοῦ διὰ ταύτην τὴν αἰτίην ἀνασκολοπιεῖσθαι
 ὑπὸ Ξέρξῳ ^c βασιλέως, ἡ μήτηρ τοῦ Σατάσπεος, εὖσα
 Δαρείου ἀδελφεῇ, ^d παραιτήσατο, φᾶσά οἱ αὐτὴ μέζω
 ζημίην ἐπιθήσειν ἥπερ ἐκείνον· Λιβύην γὰρ οἱ ἀνάγκην
 εἶσεσθαι περιπλῶειν, εἰς δ' ἂν ^e ἀπίκηται, περιπλέων αὐ-
 3 τὴν, εἰς τὸν Ἀράβιον κόλπον. συγχωρήσαντος δὲ Ξέρξῳ 5

deinde
 Carthagini-
 enses : Sa-
 taspis Per-
 sæ naviga-
 tio, a Xerxe
 299
 jussa per-
 fecta non
 est.

^m οἱ om. F.

ⁿ Sic M.K.P.S.V.F. Paris.

^p Ἐρυθ. καλεομένης θ. edd. vet.

^q Sic V.P.S.F.c. γένοιτο al.

^r Sic V.S. προσχόντες al.

^s Sic S.V. Vulgo γενοίατο.
Mox τὸν om. S.

^t Ἡρακλέας F.S.

^u Sic K. edd. vet. δέ τεφ S.V.

^v Sic M.P. περιπλῶντες τὴν F.
πλώσαντες τὴν Eton. περιπ. ἐς τὴν
vulgo. περιπλῶντες absque τὴν S.

^w Sic S. ἦλον vulgo. Mox

ἐγνώσθη αὕτη S.

43.

^a Σατάπης K. Mox Τεάσπειος S.

^b Sic F. Ζωπ. τοῦ Μεγ. παρθ.

^c εβ. S.P.K. Wess. Ζωπ. εβ. τ. M.

κ. vulgo. ἐβιάσατο S. Mox αὐτοῦ
om. F.

^d βασιλῆος] βασιλέως F.

^e Sic V. cf. Koen. Gregor.

Dial. Ion. 23. παρητήσατο vulgo
cum S. Mox εἴπερ S.

^f ἀπίκηται M.K.F.

ἐπὶ τούτοις, ὁ Σατάσπης ἀπικόμενος ἐς Αἴγυπτον
καὶ λαβὼν νῆα τε καὶ ναύτας παρὰ τούτων, ἐπὶ
4^α παρὰ Ἡρακλείας στήλας. διεκπλώσας δὲ, καὶ κά-
ψας τὸ ἀκρωτήριον τῆς Λιβύης, τῷ οὐνομα ^αΣαλό
ἐστὶ, ἔπλεε πρὸς μεσαμβρίην· περήσας δὲ, θάλασσαν
πολλὴν ἐν πολλοῖσι ἡμέρῃσι, ἐπεὶ τε τοῦ πλεῖντος α
5 ἔδωκε, ἀποστρέψας ὀπίσω, ἀπέπλεε ἐς Αἴγυπτον. Ἴ
δὲ ταύτης ἀπικόμενος ^κπαρὰ βασιλέα Ἰέρξαν, ἔλε-
^μφας τὰ προσωτάτω ἀνθρώπους ^νσμικροὺς παραπλέει
ἐσθῆτι φοινικίῃ ὁ διαχρεωμένους· οἱ, ὅπως σφεῖς κατι-
γοίατό τῇ νηϊ, φεύγεσκον πρὸς τὰ οὖρεα, ^ρλείποντες τὰ
^ρπόλιας· αὐτοὶ δὲ ἀδίκηειν οὐδὲν ἴσχιόντες, πρῶτα
6 μῦθον ἐξ αὐτῶν λαμβάνειν. τοῦ δὲ μὴ περιπλῶσι
Λιβύην παντελῶς, αἴτιον τόδε ἔλεγε· τὸ πλοῖον
7 πρὸς οὐδὲν οὐ δυνατόν ἐστι προβαίνειν, ἀλλ' ἐνίσχισθαι. Ἐμ-
ξῆς ^δδὲ οὐ οἱ συγγινώσκων λόγειν ἀληθέα, οὐκ ^εἐπι-
λέσαντά τε τὸν προκειμένον ἄθλον, ^ςἀνεσκολόπισε, τὴν
8 ἀρχαίην δίκην ἐπιτιμῶν. τούτου δὲ τοῦ Σατάσπης ἐν
νοῦχος ἀπέδρη ἐς Σάμον, ἐπεὶ τε ἐπύθετο τάχιστα τὴν
δεσπότεα τετελευτηκότα, ἔχων χρήματα μεγάλα, τὴν

¹ Σατάσπης S.P.F.a.c. Vall.
Vulgo Σατάσπης.

² ἐπὶ V.S. Schæfer. Tum Ἡ-
ρακλέας F.S.

³ Sic S.V. Eton. P.F. Paris.
cf. II. 32. Συλλογίαι edd. vett.

⁴ ἡμέρῃσι S. cf. VIII. 51. μηνὶ
ceteri.

⁵ ἐς βασιλέα S. παρὰ βασιλέα
F. et al.

⁶ Ἰέρξαν F.

⁷ σφας S. qui mox τὰ προσω-
τάτα.

⁸ μικροὺς F.

⁹ χρεωμένους S.V.a. Mox ἔρεα S.

^α λαίοντες M.K.S.F. κατα-
πόντες Ald. S.V.A.B.

^κ πόλεις F.

^μ Sic Vall. S.V.a.c. σῶντες
βρωτὰ F.b. et al.

^ν Sic S.V. Valla. ἐλέγχετο M.F.
et ceteri.

^ρ Sic M.P.K.F.b.d. ἐτι (ἐστὶ
S.) εἶναι προβ. S.V.a.c. Ald.

^ς δὲ οὐ οἱ M.K.P.F.b.d. δὲ οἱ α
S. al.

^ε ἐπιτελέσαντά γε Reiskius. τι
om. S.

^ς Citat Thomas M. in Ἐπί-
μης. Mox ἀπέδρα S. e ras.

Σάμιος ἀνὴρ κατέσχε· τοῦ ἐπιστάμενος τὸ οὐνομα, ἐκὼν
ἔπιληθομαι.

- 4 Τῆς δὲ Ἀσίης τὰ πολλὰ ὑπὸ Δαρείου ἐξευρέθη· ὅς 300
βουλόμενος Ἰνδὸν ποταμὸν, ὃς κροκοδείλους δεύτερος οὗ- 30
τος ποταμῶν πάντων παρέχεται, ταῦτον τὸν ποταμὸν
εἰδέναι τῇ ἐς θάλασσαν ἔκδοδοι, πέμπει πλοίοισι ἄλ-
λους τε τοῖσι ἐπίστευε τὴν ἀληθείην ἐρέειν, ^d καὶ δὴ καὶ
^a Σκύλακα ἄνδρα Καρυανδέα. οἱ δὲ, ὁρμηθέντες ἐκ Ἐκασ- 35
πατύρου τε πόλιος καὶ τῆς Πακτυϊκῆς γῆς, ἔπλεον
ἑκατὰ ποταμὸν ἑπρὸς ἧν τε καὶ ἡλίου ἀνατολὰς ἐς
θάλασσαν· διὰ θαλάσσης δὲ πρὸς ἐσπέρην πλέοντες,
τριηκοστῷ μηνὶ ἀπικιέονται ἐς τοῦτον τὸν χῶρον, ὅθεν ὁ
Αἰγυπτίων βασιλεὺς τοὺς Φοίνικας, τοὺς πρότερον εἶπα, 40
³ ἀπέστειλε περιπλῶειν Λιβύην. μετὰ δὲ τούτους περι-
πλῶσαντας, Ἰνδοὺς τε κατεστρέψατο Δαρεῖος, καὶ τῇ
⁴ θαλάσῃ ταύτῃ ἐχρᾶτο. ^b οὕτω καὶ τῆς Ἀσίης πλὴν τὰ
πρὸς ἥλιον ἀνίσχοντα, τὰ ἄλλα ἀνεύρηται ὁμοῖα ^k πα-
⁵ ρεχομένη τῇ Λιβύῃ. Ἡ δὲ δὴ Εὐρώπη πρὸς οὐδαμῶν 45
φανερὴ ἐστὶ γινωσκομένη, οὔτε τὰ πρὸς ἥλιον ἀνατέλ-
λοντα, οὔτε τὰ πρὸς ἁβορῆν, εἰ περιρρυτός ἐστι· μήκεϊ
² δὲ γινώσκεται παρ' ἀμφοτέρας παρήκουσα. Οὐδ' ἔχω
συμβαλέσθαι, ^b ἐπ' ὅτεν ^c μὴ εἰσοῆ γῆ οὐνόματα τρι-

Asie para a
Dario de-
tectata per
Scylacem,
qui ab Inde
fluvio cir-
cumvectus
est in sinum
Arabicum :
unus post
Nilum In-
dus, croco-
dilos ha-
bens : Indi
a Dario
subacti.

An Europa
orientalis
et septentri-
onalis cir-
cumflua
sit, incom-
pertum :
non debu-
isse terram,

^γ ἐπιλήθομαι S.V.a.c. cf. I. 51.

44.

^a ἐκδοδοῖ V. Supra πάντων ποτα-
μῶν S.

^b ἄλλοισί τε S.

^c ἀληθείην F.S.

^d καὶ δὴ καὶ S.V. Ald. et al.
καὶ secundum om. M.P.K.F.

^e Κασταπύρου S. cf. III. 102.

Μοχ Πακτυῆς S.

^f κατὰ τὸν π. S.V.

^g πρὸς ἧν τε c.

^h Sic (vel αὐτως) S.A.B.F.Vall.
Vulgo οὗτος.

ⁱ Sic V.S. et sic c. seq. ἥλιον
vulgo. Mox τὰ om. S.

^k Sic S.a.c. παρεχομένη F.b.
al. edd. vett. παρεχομένη Reiz.

45.

^a Sic K. Reliqui βορρην.

^b Hesychius : Ἐπότεν : διατί· ἢ
ἐπὶ τίνος.

^c Imitari Dionysium 7. monet
Eustathius.

quum una
sit, in tres
partes di-
vidi, Nilo
et Phasi
terminis
positis: a-
lios pro
Phasi po-
nere Ta-
nain, Me-
otidem et
Portbmia
Cimmeria:
Libyam,
Asiam, Eu-
ropam, no-
mina esse
incertae
originis.

φάσια ^d κέεται, ἐπωνυμίας ἔχοντα γυναικῶν, καὶ ἁ-
ρίσματα καὶ τῇ Νεῖλός τε ὁ Αἰγύπτιος ποταμὸς ἐστὶ
καὶ Φάσις ὁ Κόλχος· (οἱ δὲ Τάναϊν ποταμὸν τὸν Μαι-
την καὶ Πορθμῖα τὰ Κιμμέρια λέγουσι·) οὐδὲ τῇ
διουρισάντων τὰ οὐνόματα πυθέσθαι, καὶ ὅθεν ἔθεντο τὰς
3 ἐπωνυμίας. ἥ δὲ γὰρ Λιβύη μὲν ^e ἐπὶ Λιβύης λέγεται
ὑπὸ τῶν πολλῶν Ἑλλήνων ἔχειν τὸ ὄνομα γυναικὸς
αὐτόχθονος· ἡ δὲ Ἀσίη ἐπὶ τῆς Προμηθέος ^h γυναικὸς
4 τὴν ἐπωνυμίην. καὶ τούτου μὲν μεταλαμβάνονται τῷ
ⁱ οὐνόματος Λυδοὶ, φάμενοι ἐπὶ ^k Ἀσίῳ, τοῦ Ἰότου,
τοῦ Μάνεω, κεκλησθαι τὴν Ἀσίην, ἀλλ' οὐκ ἐπὶ τῆς ^l
Προμηθέος Ἀσίης· ^m ἀπ' ὅτε καὶ τὴν ἐν Σάρδισι φυλὴν
5 κεκλησθαι Ἀσιάδα. Ἡ δὲ δὴ Εὐρώπη ⁿ οὔτε εἰ περι-
ρυτός ἐστι γινώσκεται πρὸς οὐδαμῶν ἀνθρώπων· οὔτε
ὁκόθεν τὸ ὄνομα ἔλαβε τούτο, οὔτε ὅστις οἱ ἦν ὁ θέμενος ^o
φαίνεται· εἰ μὴ ἀπὸ τῆς Ὀτυρίας φήσομεν Εὐρώπης λα-
βεῖν τὸ ὄνομα τὴν χώραν, πρότερον δὲ ^p ἦν ἄρα ἀνώρυμς,
ὥσπερ αἱ ἕτεραι. ἀλλ' αὕτη γε ἐκ τῆς Ἀσίης τε φαί-
νεται εἶσα, καὶ οὐκ ἀπικομένη ἐς ^q τὴν γῆν ταύτην ἥ
τις νῦν ὑπὸ Ἑλλήνων Εὐρώπη καλεῖται, ἀλλ' ὅσον ἐκ τοῦ
7 φοινίκης ἐς Κρήτην, ἐκ Κρήτης δὲ ἐς Ἰουλίην. Ταῦτα

^d κέεται citat Procopius Goth.
IV. 6. Mox αὐτῇσι S. Tum ἐτέθη
om. S.

^e καὶ Μαιῶτιν Procop.

^f Ita Schweighæuser. pro vulg.
ἥδη γάρ.

^g Sic M.K.P.F. ἀπὸ Ald. S.V.
A. Mox ἀπὸ τῆς S. Eustath.

^h μητρὸς Eustath. Dionys. 270.

ⁱ Sic S.V.K.F. ὀνόματος edd.
vett.

^k Ἀσῶ Ald. cf. Eustath. Di-
onys. 620. ἀπὸ pro ἐπὶ S. Ald.

^l Βόττος S.V.d. Mox ἀπὸ τῆς
S.

^m Sic a. Reiz. ἀπὸ τευ vulg.
Cf. I. 7. III. 115. ἐπ' ὅτεν S.
Mox Σάρδισι S.

ⁿ Sic S.V.a.c. αὐτ' εἰ F.b. al.

^o Sic S.V. Vall. Eton. A.B.
cf. I. 2. Συρίας M.F.b.d. Ald.

^p ἦν om. S. Mox αἰ om. S.

^q τὴν om. S.V.a.

^r Sic M.P.K.F.a.c. Λιβύην S.
b.d. vulg.

μέν νυν ἐπὶ τοσαῦτον εἰρήσθω· τοῖσι γὰρ νομιζομένοισι
 αὐτῶν χρησόμεθα.

- 6 Ὁ δὲ πόντος ὁ Εὐξείνιος, ἐπ' ὃν ἐστρατεύετο ^α Δαρείος, χωρέων πασέων παρέχεται, ἔξω τοῦ Σκυθικοῦ, ^β ἔθνεα ² ἀμαθέστατα. οὔτε γὰρ ἔθνος τῶν ἐντὸς τοῦ Πόντου οὐδὲν ⁷⁵ ἔχομεν ^γ προβαλέσθαι σοφίης πέρι, οὔτε ἄνδρα ^δ λόγιον οἶδαμεν ^ε γενόμενον, ἑπάρξ τοῦ Σκυθικοῦ ἔθνεος, καὶ ³ Ἀναχάρσιος. Τῷ δὲ Σκυθικῷ γένει ἐν μὲν τὸ μέγιστον τῶν ἀνθρωπίνων πρηγμάτων ^ς σοφώτατα πάντων ἐξεύρη- ⁴ ται, τῶν ἡμεῖς ἴδμεν. τὰ μέντοι ἄλλα οὐκ ἄγαμαι. τὸ ⁸¹ ^β δὲ μέγιστον οὕτω σφι ἀνεύρηται, ὥστε ἁποφυγεῖν τε μηδὲνα ἐπελθόντα ἐπὶ σφέας, μὴ βουλομένους τε ἐξευρε- ⁵ θῆναι, καταλαβεῖν μὴ οἷόν τε εἶναι. ^κ τοῖσι γὰρ μήτε ἄσ τεα μήτε τείχεα ἢ ἐκτισμένα, ἀλλὰ ¹ φερόικοι ^μ ἐόν- ⁸⁵ τες, πάντες ἕως ἰπποτοξόται, ζῶντες ^η μὴ ^ο ἀπ' ἀρότου, ἀλλ' ἀπὸ κτηνέων, οἰκήματά τε σφι ^ι ἢ ^ρ ἐπὶ ζευγέων, κῶς οὐκ ἂν εἴσαν οὔτοι ἄμαχοί τε καὶ ἄποροι ^π προσ- ⁷ μίσγειν; Ἐξεύρηται δὲ σφι ταῦτα, τῆς τε γῆς ἐούσης ⁹⁰ ² ἐπιτηδέης, καὶ τῶν ποταμῶν ἐόντων σφι συμμάχων. ἢ ⁹⁰ τε γὰρ ^α γῆ ἐούσα πεδιάς αὐτή, ποιῶδης τε καὶ ^β εὐδρός

Ponti Euxi-
 ni gentes
 omnium
 stupidissi-
 mæ, præter
 Scythicam :
 unus cultæ
 mentis vir,
 Anacharsis :
 inventum
 Scytharum
 sollertiissi-
 302
 mum, ut
 sint invicti.

Quid ad
 eam ratio-
 nem habe-
 ant adju-
 menti a

^α αὐτέων] αὐτῶν F.

46.

^α δ Δ. P.F.

^β Cf. Eustath. Dionys. 669.

^γ Sic S.V.P.K.B.F. παραβα-
 λίσθαι M.A.C. Ald.

^δ λόγιμον S.V. ἐλλόγιμον Eu-
 stath.

^ε λεγόμενον S.V.

^ς Citat Etymolog. in v.

^ζ σοφώτατον d.

^β δὲ om. F.S.

^κ ἀποφυγεῖν F. ἀποφεύγειν a.S.

^κ ταῖσι γὰρ ἂν Schæferus ad
 Gregor. p. 80. improbante Her-
 manno de part. dñ II. 10. μήτε
 ἄσ τεα om. Ald.

¹ φέροικοι S.V.

^μ ἐόντες ante ἰπποτοξόται locat
 S. Tum ζῶντες S.

^η μὴ M.P. Ald. F. Paris. Olim
 τε μὴ.

^ο ἀπ' ἀρότου M.P.K.F. Paris.
 ἀπ' ἄρτου S.V. Vall. ἀπ' ἀρότρου b.
 Ald.

^ρ ἀπὸ ζ. d.

^π προσμίσγειν M.K.P.S. Paris.
 F. προσμύγειν olim.

47.

^α γῆ om. F. Supra σφισι S.
 Mox πινώδης Ald.

^β εὐδρός S.V. cf. II. 7. ἐστι
 om. S.

terra et flu-
minibus :
flumina
celebria et
a mari ad-
navigabilia,
octo.

ἔστι· ποταμοί τε δι' αὐτῆς ῥέουσι οὐ *παλλῶ τῶν αἰ-
3 μὸν ἐλάσσονες τῶν ἐν Αἰγύπτῳ διαρύχων. ὅσοι δὲ αἱ
μαστοί τε εἰσι αὐτῶν, καὶ προσπλωτοὶ ἀπὸ θαλάσσης
4 τούτους ὀνομαζέω. Ἰστρος μὲν, πεντάστομος· μετὰ
Τύρης τε καὶ Ἑπτανίς, καὶ Βορυσθένης, καὶ Παπτικήνη
καὶ Ἑπάκυρις, καὶ Ἑρρος, καὶ Τάναϊς. ῥέουσι δὲ οἱ
τοὶ κατὰ τάδε.

48

Primus
Ister, max-
imus om-
nium flu-
minum
cognito-
rum : in
eum quæ
flumina et
ad meridi-
em.

Ἰστρος μὲν, ἐὼν μέγιστος *ποταμῶν πάντων τῶν ἡμῶν
ἰδμεν, ἴσος αἰεὶ αὐτὸς ἐκπύῳ ῥέει καὶ θέρεος καὶ χειμῶν
2 πρῶτος δὲ τὸ ἀπ' ἐσπέρης τῶν ἐν τῇ Σκυθικῇ ῥέει, καὶ
τοιόνδε μέγιστος γέγονε, ποταμῶν καὶ ἄλλων ἐς αὐ-
3 ἑκδιδόντων. εἰσὶ δὲ οἷδε οἱ μέγαν αὐτὸν ποιεῦντες· δ
ἄ μὲν γε τῆς Σκυθικῆς χώρης πέτε· μὲν οἱ ῥέοντες, τὸν
Σκυθαί· Ἱόρατα καλέουσι, Ἑλλήνες δὲ Πυρετόν· καὶ
ἄλλος, Ἑτιαραντός· καὶ Ἀραρός τε, καὶ Νάπαρις, καὶ
4 Ὀρθησσός. ὁ μὲν πρῶτος λεχθεὶς τῶν ποταμῶν, μέγα
καὶ πρὸς ἧν ῥέων ἀνακινῶνται τῷ Ἰστρῷ τὸ ὕδωρ· ὁ
δεύτερος λεχθεὶς, Τιαραντός, πρὸς ἑσπέρης ἵτε μᾶλλον
5 καὶ ἐλάσσων. ὁ δὲ δὴ Ἀραρός τε καὶ ὁ Νάπαρις καὶ
Ἁ Ὀρθησσός, διὰ μέσου τούτων ἰόντες, ἐσβάλλουσι ἐς τὸν

* παλλῶ τι F. Mox αὐτῶν S.
pro αὐτέων.

ἄ ὀνομαζέω F.

ε Ἑπτανίς S. qui supra τύρις.

ἑ Ἑρρος S.V. Vall.

ε Sic S.V. ῥέουσι γὰρ οἷδε vulgo.

48.

2 ποταμὸς ἀπάντων S.V.

3 ἐκδιδόντων S.V.

δ οἷδε om. S.V. qui tum οἷ.

ε μὲν τοι S.

ε μὲν οἷ] μεγάλοι Koenius ad
Gregor. Dial. Ion. 59. plaudente
Larchero, et citante τρεῖς ἄλλοι
μεγάλοι ex c. 49. Memini olim
hanc Koenii emendationem in-

dicare mihi Porsonum, tanquam
insigne exemplum sagacitatis
criticæ. Equidem miror Valde-
nerianum μέντοι Schweighæ-
sero probari potuisse.

ἑ Τιαρατά S.

ε Τιαραντός P.K.F.b.d. Με-
τῷ Ἰστρῷ ἀνακινῶνται S.

ἑ ἐσπέρην S.a.c.

ἑ τι μᾶλλον F. ὁ ante Νάπα-
ρις om. S.

κ Ὀρθησσός M.P.K. Vall.]
a.c. Ὀρθησσός S. et supra. Ὀρθη-
σσός b. et vulg. ὁ om. F.S.

ἑ Sic M.P.K.F. Ceteri μὲν
cum S.

6 Ἴστρον. οὗτοι μὲν ^m αὐτιγενέες ποταμοὶ Σκυθικοὶ συμ-
 9 πληθύνουσι αὐτόν. Ἐκ δὲ ^a Ἀγαθύρων Μάρις ποταμὸς et ad aqui-
 2 ῥέων συμμίσγεται τῷ Ἴστρῳ. ἐκ δὲ τοῦ Αἵμου τῶν κο-15 lionem ex-
 ρυφῶν τρεῖς ^b ἄλλοι μεγάλοι, ῥέοντες πρὸς ^c βορῇν ἄνεμον, cant : ejus
 ἐσβάλλουσι ἐς αὐτόν, Ἀτλας, καὶ ^d Αὔρας, καὶ ^e Τίβι- ex Celtis
 σις· διὰ δὲ ^f Θρηϊκῆς καὶ Θρηϊκῶν τῶν Κροβύζων ῥέοντες, origo, et
^g Ἀθρυς, καὶ ^h Νόης, καὶ ⁱ Ἀρτάνης, ἐκδιδοῦσι ἐς τὸν cursus per
 Ἴστρον· ἐκ δὲ Παϊόνων καὶ οὔρεος Ῥοδόπης, ^k Σκίος πο-20 totam Eu-
 3 ταμὸς, ^l μέσον σχίζων τὸν Αἷμον, ^m ἐσδιδοῖ ἐς αὐτόν. ἐξ 33.]
 Ἰλλυριῶν δὲ ῥέων πρὸς ⁿ βορῇν ἄνεμον Ἀγγρος ποταμὸς,
 ἐσβάλλει ἐς πεδῖον τὸ ^o Τριβαλλικόν, καὶ ἐς ποταμὸν
 4 ^p Βρόγγον· ὁ δὲ Βρόγγος ἐς τὸν Ἴστρον. οὕτω ἀμφοτέρ-25
 οὺς, ὄντας μεγάλους, ὁ Ἴστρος ^q δέκεται. ἐκ δὲ τῆς
 κατύπερθε χώρας Ὀμβρίκων, Ῥάρπις ποταμὸς, καὶ ἄλ-
 λος ^r Ἀλπις ποταμὸς, ^s πρὸς βορῇν ῥέοντες ἄνεμον, καὶ

^m αὐθγ. S. αὐθγ. K.F.a. σκυ-
 θικοὶ ποταμοὶ S.

49.

^a Ἀγαθύρων S.

^b ἄλλοι οὐ μεγάλοι corrigit Man-
 nert. Geogr. Gr. et Rom. T.
 VII. p. 10. ἐκ τοῦ Αἵμου—καὶ Τί-
 βισις delevit Borheckius præeunte
 Gatterero.

^c Sic S.V.K.P. Vulgo βορέην.

^d Αὔρας S.V.

^e Sic S.V.M.K.P. Vall. F.
 Paris. Τίβησις vulgo.

^f Θρηϊκῆς F. Θρηϊκῆς καὶ Θρηϊκῶν
 κροβύζων S.

^g Sic mss. Ἀθρυς edd.

^h Νόας V.S. Vall.

ⁱ Sic V.M.P.K. Vall. Ἀρτανίς
 S. Ἀτάρης F.b.c. et al. Mox
 ἐσδιδοῦσι S.V. Mox ὄρεος Ῥοδόπης S.

^k Sic S.V. Κῶς ed. Wessel.
 et al. Κῶς F. ἥσκιος Mannert. et
 Gatterer. Ὀσκιος Thucyd. II. 96.
 Cæsius Plin. III. xxvi. 29. Ve-
 rum nomen Οἰσκος fuisse statuit

Larcherus, ad Ptolemæum pro-
 vocans III. 10. p. 88. cui Οἰσκος
 πόλις Τριβαλλῶν, monens insuper
 apud antiquos urbes a fluviis,
 propter quos sitæ erant, titulos
 solere mutuari. Provocat idem
 ad Tabulam Peutingerianam
 sect. VII. B.

^l Sic S.V.A.B. Ald. Vall. cf.
 II. 17. 33. μέσος M.K.P.F.

^m ἐκδιδοῖ S.V.F.a.

ⁿ βορῇν K.S. βορέην al. Mox
 ἐς τὸ πεδῖον S.

^o Sic V. Τριβαλλικόν al. τριβάλ-
 λιον S.

^p Βρόγγον d. et mox Βρόγγος.

^q Sic M.S.P.V.K.F. Paris. δι-
 ἀδέχεται al.

^r Κάρπις V.S. Vall.

^s Sic M.K.P.F. ποταμὸς om.
 V.S. Vall. c.

^t πρὸς β. ἄν. καὶ οὗτοι β. S.P.K.
 V.F.a.c. πρὸς β. βέ. ἄ. καὶ ὁ. ε.
 Wessel. et al. βορέην Ald.

terra et flum-
inibus :
flumina
celebria et
a mari ad-
navigabilia,
octo.

ἔστι· ποταμοί τε δι' αὐτῆς ῥέουσι οὐ^ε πολλῶν τε^α ἀ-
3 μὸν ἐλάσσονες τῶν ἐν Αἰγύπτῳ διαρύχων. ὅσοι δὲ ἀ-
μαστοί τε εἰσι αὐτῶν, καὶ προσπλωτοὶ ἀπὸ θαλάσσης
4 τούτους^δ οὐνομανέω. Ἰστρος μὲν, πεντάστομος· μετὰ
Τύρης τε καὶ Ἑττανίς, καὶ Βορυσθένης, καὶ Παντικὰπ-
καὶ Ἑπάκυρις, καὶ Ἑρρὸς, καὶ Τανάϊς. ἑρέουσι δὲ
τοὶ κατὰ τὰδε.

48

Primus
Ister, max-
imus om-
nium flu-
minum
cognito-
rum : in
eum quæ
flumina et
ad meridi-
em.

Ἰστρος μὲν, ἐὼν μέγιστος^α ποταμῶν πάντων τῶν ἡμ-
ἰδμεν, ἴσος αἰεὶ αὐτὸς ἐωπύῳ ῥέει καὶ θέρεος καὶ χειμῶ-
2 πρῶτος δὲ τὸ ἀπ' ἐσπέρης τῶν ἐν τῇ Σκυθικῇ ῥέων, κα-
τοιόνδε μέγιστος γέγονε, ποταμῶν καὶ ἄλλων ἐς αὐ-
3^β ἐκδιδόντων. εἰσὶ δὲ οἷδε οἱ μέγαν αὐτὸν ποιεῦντες· ἰ-
δ^μέν γε τῆς Σκυθικῆς χώρας πέντε^ε μὲν οἱ ῥέοντες, τὸν
Σκύθαι Ἱπόρατα καλέουσι, Ἕλληνες δὲ Πυρετόν· κα-
ἄλλος, Ἑττιραντός· καὶ Ἀραρός τε, καὶ Νάπαρις, κα-
4 Ὀρθησσός. ὁ μὲν πρῶτος λεχθεὶς τῶν ποταμῶν, μέγας
καὶ πρὸς ἡῶ ῥέων ἀνακινεῖται τῷ Ἰστρῷ τὸ ὕδωρ· ὁ
δεύτερος λεχθεὶς, Ττιραντός, πρὸς ἑσπέρης^ι τε μᾶλλον
5 καὶ ἐλάσσων. ὁ δὲ δὴ Ἀραρός τε καὶ ὁ Νάπαρις καὶ
ἑ^κ Ὀρθησσός, διὰ μέσου τούτων ἰόντες, ἐσβάλλουσι ἐς τ

^ε πολλῶν τι F. Mox αὐτῶν S. pro αὐτέων.

^δ ονομανέω F.

^ε Ἑττανίς S. qui supra τύρις.

^ι Ἑρρὸς S.V. Vall.

^ε Sic S.V. ῥέουσι γὰρ οἷδε vulgo.

48.

^α ποταμὸς ἀπάντων S.V.

^β ἐκδιδόντων S.V.

^ε οἷδε om. S.V. qui tum οἷ.

^δ μὲν τοὶ S.

^ε μὲν οἱ] μεγάλοι Koenius ad Gregor. Dial. Ion. 59. plaudente Larchero, et citante τρεῖς ἄλλοι μεγάλοι ex c. 49. Memini olim hanc Koenii emendationem in-

dicare mihi Porsonum, tanquam insigne exemplum sagacitæ criticæ. Equidem miror Valcanerianum μόνου Schweighæsero probari potuisse.

^ι Τιρατὰ S.

^ε Τιττιραντός P.K.F.b.d. M τῷ Ἰστρῷ ἀνακινεῖται S.

^β ἐσπέρην S.a.c.

^ι τι μᾶλλον F. ὁ ante Νάπαριον S.

^κ Ὀρθησσός M.P.K. Vall. a.c. Ὀρθησός S. et supra. Ὀρθησός b. et vulg. ὁ om. F.S.

^ι Sic M.P.K.F. Ceteri ῥέοντων S.

6 Ἰστρον. οὗτοι μὲν ^α αὐτιγενεές ποταμοὶ Σκυθικοὶ συμ-
 49 πληθύνουσι αὐτόν. Ἐκ δὲ ^α Ἀγαθύρων Μάρις ποταμὸς
 2 ῥέων συμμίσγεται τῷ Ἰστρον. ἐκ δὲ τοῦ Αἵμου τῶν κο- 15
 ρυφείων τρεῖς ^β ἄλλοι μεγάλοι, ῥέοντες πρὸς ^β βορῇν ἄνεμον,
 ἐσβάλλουσι ἐς αὐτόν, Ἀτλας, καὶ ^δ Αὔρας, καὶ ^ε Τίβι-
 σις· διὰ δὲ ^ε Θρηίκης καὶ Θρηίκων τῶν Κροβύζων ῥέοντες,
^ε Ἀθρυς, καὶ ^β Νόης, καὶ ^ι Ἀρτάνης, ἐκδιδοῦσι ἐς τὸν
 Ἰστρον· ἐκ δὲ Παιόνων καὶ οὔρεος Ῥοδόπης, ^κ Σκίος πο- 20
 3 ταμὸς, ^ι μέσον σχίζων τὸν Αἷμον, ^α ἐσδιδοῖ ἐς αὐτόν. ἐξ
 Ἰλλυριῶν δὲ ῥέων πρὸς ^α βορῇν ἄνεμον Ἀγγρος ποταμὸς,
 ἐσβάλλει ἐς πεδίον τὸ ^ο Τριβαλλικόν, καὶ ἐς ποταμὸν
 4 ^π Βρόγγρον· ὁ δὲ Βρόγγρος ἐς τὸν Ἰστρον. οὕτω ἀμφοτέρ- 25
 ους, εἶντας μεγάλους, ὁ Ἰστρος ^α δέκεται. ἐκ δὲ τῆς
 κατύπερθε χώρας Ὀμβρίκων, ^κ Κάρπις ποταμὸς, καὶ ἄλ-
 λος ^α Ἀλπις ποταμὸς, ^ε πρὸς βορῇν ῥέοντες ἄνεμον, καὶ

et ad aequi-
 lonem ex-
 eant: ejus
 ex Celtis
 origo, et
 cursus per
 totam Eu-
 ropam. [2,
 33.]

^α αὐτηγ. S. αὐτηγ. K.F.a. σκυ-
 θικοὶ ποταμοὶ S.

49.

^α Ἀγαθύρου S.

^β ἄλλοι οὐ μεγάλοι corrigit Man-
 nert. Geogr. Gr. et Rom. T.
 VII. p. 10. ἐκ τοῦ Αἵμου—καὶ Τί-
 βισις deletit Borheckius praeunte
 Gatterero.

^ε Sic S.V.K.P. Vulgo βορέην.

^δ Αὔρας S.V.

^ε Sic S.V.M.K.P. Vall. F.
 Paris. Τίβησις vulgo.

^ε Θρηίκης F. Θρηίκης καὶ Θρηίκων
 κροβύζων S.

^ε Sic mss. Ἀθρης edd.

^β Νολας V.S. Vall.

^ι Sic V.M.P.K. Vall. Ἀρτανις
 S. Ἀτάρνης F.b.c. et al. Mox
 ἐσδιδοῦσι S.V. Mox οὔρεος Ῥοδόπης S.

^κ Sic S.V. Κίως ed. Wessel.
 et al. Κίως F. ἤσκιος Mannert. et
 Gatterer. Ὀσκιος Thucyd. II. 96.
 Ἔσκιος Plin. III. xxvi. 29. Ve-
 rum nomen Ὀλσκος fuisse statuit

Larcherus, ad Ptolemaeum pro-
 vocans III. 10. p. 88. cui Ὀλσκος
 πόλις Τριβαλλῶν, monens insuper
 apud antiquos urbes a fluviis,
 propter quos sitae erant, titulos
 solere mutuari. Provocat idem
 ad Tabulam Peutingerianam
 sect. VII. B.

^ι Sic S.V.A.B. Ald. Vall. cf.
 II. 17. 33. μέσος M.K.P.F.

^α ἐκδιδοῖ S.V.F.a.

^α βορῇν K.S. βορέην al. Mox
 ἐς τὸ πεδίον S.

^ο Sic V. Τριβαλλικόν al. τριβάλ-
 λων S.

^π Βρόγγρον d. et mox Βόγγρος.

^α Sic M.S.P.V.K.F. Paris. δι-
 ἀδέχεται al.

^κ Κάρμις V.S. Vall.

^α Sic M.K.P.F. ποταμὸς om.
 V.S. Vall. c.

^ε πρὸς β. ἄν. καὶ οὗτοι β. S.P.K.
 V.F.a.c. πρὸς β. βέ. ἄ. καὶ οὗ. ε.
 Wessel. et al. βορέην Ald.

οὗτοι ἐκδιδῶσι ἐς αὐτόν. ῥέει γὰρ δὴ διὰ πάσης τῆς
 Εὐρώπης ὁ Ἰστρος, ἀρξάμενος ἐκ Κελτῶν, οἱ ἔσχατοι
 πρὸς ἡλίου δυσμέων μετὰ Κύνητας οἰκεῖν τῶν ἐν τῇ Εὐ-
 ρώπῃ· ῥέων δὲ διὰ πάσης τῆς Εὐρώπης, ἐς τὰ πλάγια
 τῆς Σκυθίας ἐσβάλλει. Τούτων ὦν τῶν καταλεχθέντων
 καὶ ἄλλων πολλῶν συμβαλλομένων τὸ σφέτερον ὕδωρ
 γίνεται ὁ Ἰστρος ποταμῶν μέγιστος. ἐπεὶ ὕδωρ γὰρ ἐν
 πρὸς ἐν συμβάλλειν, ὁ Νεῖλος πληθεῖ ἀποκρατέει· ἐς
 γὰρ δὴ ταῦτον οὔτε ποταμὸς, οὔτε κρήνη οὐδεμία ἐστὶ
 δούσα, ἐς πληθὺς οἱ συμβάλλεται. Ἔστος δὲ αἰεὶ ῥέει
 ἐν τε θέρει καὶ χειμῶνι ὁ Ἰστρος, κατὰ τοιοῦνδε τι, ὡς
 ἐμοὶ δοκέει. τοῦ μὲν χειμῶνός ἐστι ὅσοσπέρ ἐστι, ἰδιό-
 γω τε μέζων τῆς ἐωυτοῦ φύσιος γίνεται· ὕεται γὰρ ἡ γῆ
 αὕτη τοῦ χειμῶνος πάμπαν ὀλίγω, νιφετῶ δὲ πάντα
 χρέεται· τοῦ δὲ θέρος ἡ χιὼν ἡ ἐν τῷ χειμῶνι πεσούσα,
 εἴσοσα ἀμφιλαφής, τηκομένη πάντοθεν ἐσδιδῶι ἐς τοὺς
 Ἰστρον· αὕτη τε δὴ ἡ χιὼν ἐσδιδούσα ἐς αὐτόν, συμ-
 πληθεῖ, καὶ ὄμβροι πολλοὶ τε καὶ λάβροι σὺν αὐτῇ·
 οὕτως γὰρ δὴ τὸ θέρος. ὅσω δὲ πλέον ἐπ' ἐωυτὸν ὕδωρ ἢ
 ἡλῖος ἐπέλκεται ἐν τῷ θέρει ἢ ἐν τῷ χειμῶνι, τοσούτω τὰ
 συμμεισγόμενα τῷ Ἰστροῦ ὁ πολλαπλάσιά ἐστι τοῦ θέρος

Ister non
 propriae
 aquae co-
 pia, sed
 quod tan-
 tum alienae
 accipit, Ni-
 lo major:
 cur non,
 ut Nilus,
 aestate sur-
 gat.

^u Sic F.a.c. et al. ἐσδιδούσι S.
 M.K.P.

^w τῆς om. F.

^x πρὶν ἢ λ. δυσμ. M.P.F. Mox
 δυσμέας Ald.

^y Σκυθικῆς S.V. Schaefer.

50.

^a τουτέων] τούτων F.

^b ποταμῶν S. Mox ὁ om. S.

^c Sic M.P.K.F. probante
 Valckenærio. ἐπικρατέει S.V.A.B.
 Ald. cf. Abresch. ad Cattier.
 Gazophyl. p. 68. infra 75.

^d Spectat Eustath. Dionys. 226.

^e αἰθεμῆ] αἰθεμία F.S.

^f Sic M.P.K.V.F. Paris. οἱ σ.
 οἱ vulgo. ἐσσυμβάλλεται S.

^g ἔστος τε F.

^h καὶ ἐν χ. S.V.

ⁱ ὀλίγος τε μέζων S.

^k ὀλίγων S.

^l Sic S.V.a. cf. I. 58. Vulgo
 χρᾶται. τὰ πάντα S.

^m Sic S.V.P.K.F. Paris.
 Vulgo om. εἴσοσα.

ⁿ δὴ om. F. qui mox ἐκδιδούσα.
 ἐσδούσα S.

^o πολλαπλήσιά F. cf. III. 135.
 Vulgo πολλαπλησία. S., πολλα-
 πλάσια, recte, ut opinor.

ῥῆπερ τοῦ χειμῶνος· ἀντιτιθέμενα δὲ ταῦτα, ἀντιστήκωσις 50
γίνεται, ὥστε ἴσον μιν αἰεὶ φαίνεσθαι ἔοντα.

Εἰς μὲν δὴ τῶν ποταμῶν^α τοῖσι Σκυθήσι ἔστι ὁ Ἰστρος·
μετὰ δὲ τοῦτον, Τύρης· ὅς ἀπὸ βορέω μὲν ἀνέμου ὁρμᾶ-
ται, ὁ ἄρχεται δὲ ῥέων ἐκ λίμνης μεγάλης, ἣ οὐρίζει τὴν
2 τε Σκυθικὴν^β καὶ τὴν Νευρίδα γῆν. ἐπὶ δὲ τῷ στόματι 55
αὐτοῦ κατοικῆνται Ἕλληνες, οἱ^δ Τυρίται καλέονται. Τρί-
τος δὲ Ἰπτανίς ποταμὸς ὁρμᾶται^β μὲν ἐκ τῆς Σκυθικῆς,
ῥέει δὲ ἐκ λίμνης μεγάλης, τὴν περίξ νέμονται ἵπποι
ἄγριοι λευκοί. καλέεται δ' ἡ λίμνη αὕτη ὀρθῶς, ὁ μήτηρ 60
3 Ἰπτανίος. ἐκ ταύτης ὦν ἀνατέλλων ὁ Ἰπτανίς ποταμὸς,
ῥέει ἐπὶ μὲν πέντε ἡμερέων πλόον βραχὺς, καὶ ὁ γλυκύς
ἔτι ἀπὸ δὲ τούτου, πρὸς θαλάσσης τεσσέρων ἡμερέων
3 πλόον, πικρὸς^ε αἰνῶς. ἐκδιδῶι γὰρ ἐς αὐτὸν κρήνη πικρὴ,
οὕτω δὴ τι εἶδυσσα πικρὴ, ἣ μεγαλῇ σμικρὴ εἶδυσσα, κερνᾷ
4 τὸν Ἰπτανιν, ἔοντα ποταμὸν ἐν ὀλίγοισι μέγαν. ἔστι δὲ 66
ἡ κρήνη αὕτη ἐν οὖροισι χώρας τῆς τε ἀροτήρων Σκυθεῶν
καὶ Ἑλλαζώνων· οὐνομα δὲ τῇ κρήνῃ, καὶ ὅθεν ῥέει τῷ
χώρῳ, Σκυθιστὶ μὲν, ὁ Ἑξαμπαῖος· κατὰ δὲ τὴν Ἑλλή- 70
5 νων γλῶσσαν, Ἰραὶ ὁδοί. συνάγουσι δὲ τὰ τέρματα ὁ τε

Secundus
Tyras, or-
tus ex pa-
ludē quæ
Scythiam
a Neuride
separat : ad
Tyræ ostium,
Græci
Tyrītæ.
Tertius Hy-
panis, ex
paludē in
Scythia or-
tus, fluens
dulcis v
dierum na-
vigatōne
ad confinia
Scytharum
Aroterum
et Alazonum : ibi

305
Exampæo
fonte infec-
tus, iv di-
erum na-
vigatōne
peramarus
ad mare
defluit :
minimo
apud Ala-

^α εἴπερ S.

^β ὡς S.

51.

^α τοῖσι om. M.K.P.F. Mox ὁ
om. S. qui infra βορέου.

^β Sic S.V. cf. II. 17. 33. IV.
49. ἔρχεται F.a.c.d. et vulgo.

^γ καὶ τὴν N.S.V. Paris. τὴν om.
F. et vulgo.

^δ Τυρίται S. 52.

^ε Ἰπτανίς S.

^β μὲν om. M.K. Mox ἵπποι νέ-
μονται S.

^γ καλέεται δὲ μήτηρ Ἰσπανίος αὕτη
ἡ λίμνη ὀρθῶς S. cf. Eustath. Dio-
nys. 1143. Sq. respiciunt A-

thenæus II. p. 43. D. Pausan.
IV. 35. Steph. Byz. in Ἰπτανίς.

^δ Sic d. Vall. γλυκύς ἔστι S. al.
Et sic Matthiæ, qui post ῥέει
plene interpungit.

^ε Sic S.V. δεινῶς F.a.c.d. et
vulgo. Mox ποταμὸν ἔοντα S.

^ζ Sic S.F. et al. cf. Eustath.
Hom. pag. 149, 15 = 112, 51.
olim οὖροισι.

^η Sic S. et mox. cf. 17. Ἑλλα-
ζώνων F.a. al. et mox Ἑλλαζόνων.
Mox τῷ χώρῳ ὅθεν ῥέει S.

^θ Ἀμαξάμπεος P. Ald. Ἀμαξάν-
ταιος F. Ἀμαξάμπεος b. Exam-
pæus Vall.

λου οὐκ ἔχω φράσαι τὰς πηγὰς· δοκέω δὲ, ^αοὐδὲ οὐδεὶς Ἑλλήνων. Ἀγχοῦ τε δὴ θαλάσσης ὁ Βορυσθένης ῥέων γίνεταί, καὶ οἱ συμμίσγεται ὁ Ἵπανις, ^βἐς τὸ αὐτὸ ἔλος ἐκδιδούς. τὸ δὲ μεταξὺ τῶν ποταμῶν τούτων ἐὼν ἔμβολον τῆς χώρας, ^γἸππόλεω ἄκρη καλεῖται· ἐν δὲ, τὸ ἱρὸν ^δΔήμητρος ἐνίδρυται· πέρην δὲ τοῦ ἱροῦ ἐπὶ τῷ Ἵπανι ^εΒορυσθενίται κατοικῆνται. ταῦτα μὲν τὰ ἀπὸ τούτων τῶν ποταμῶν.

Μετὰ δὲ τούτους πέμπτος ποταμὸς ἄλλος, τῷ ὄνομα ^αΠαντικάπης. ^βῥέει δὲ καὶ οὗτος ἀπὸ βορρῶν τε ^γκαὶ ἐκ ^δλίμνης, καὶ τὸ μεταξὺ τούτου τε καὶ τοῦ Βορυσθένης νέμονται οἱ γεωργοὶ Σκυθαί· ἐκδιδού δὲ ἐς τὴν Ἰλαίην· ^επαραμειψάμενος δὲ ταύτην, τῷ Βορυσθενί συμμίσγεται. Ἐκτος δὲ ^αἸπτάκιρις ποταμὸς· ὃς ὀρμαῖται μὲν ^βἐκ λίμνης, διὰ μέσων δὲ τῶν νομάδων Σκυθῶν ῥέων, ἐκδιδού κατὰ ^γΚαρκινίτιν πόλιν, ἐς ^δδεξιὴν ἀπέργων τὴν τε ^εἸλαίην καὶ τὸν ^ςἈχιλλήϊον καλεόμενον Δρόμον. Ἐβδομος δὲ ^αΓέρρος ποταμὸς ἀπέσχισται μὲν ἀπὸ τοῦ Βορυσθένης, κατὰ τοῦτο τῆς χώρας ἐς ὃ γινώσκειται ὁ Βορυσ- ^βθένης· ἀπέσχισται μὲν νυν ἐκ τούτου τοῦ χώρου, ὄνομα

Quintus Panticapes, ex palude fluens juxta Scythas Georgos, et deinde per Hylæam in Borysthenem. Sextus Hy-pacyris, labens ex palude per Scythas Nomadas in mare. Septimus Gerrhus, in Gerrho loco a Borysthene abscissus,

X

^α οὐδὲ om. S.V.

^β Ita Wessel. citans Dion. Chrysost. p. 437. B. ἐς τὸ ἔλος P.K.F. ἐς τὸ αὐτὸ τέλος S.a.c.d. et alii. Tum τὸ μεταξὺ δὲ S. Mox τούτων F.S. pro ταυτέων.

^γ Ἰππολέω S.V. Vall. Fa. Ἰππολέων alii.

^δ Sic S.V. ἐν δὲ αὐτῷ ἱρὸν alii.

^ε Sic Ald. S.V.a.c. Vall. μητρὸς M.P.K.F. Mox ὑπὸ τῆς S. cum aliis mss. et edd. vett. ἐπὶ e Wesselingii et Valckenærii correctione reposuit Reizius.

^ς Βορυσθενίται S. Βορυσθενῖται al.

54.

^α Sic S.V.a.c. ῥέει μὲν γὰρ καὶ

Wess. et al.

^β Sic Ald. V.S.a.c. καὶ om. M.P.K.F.b.

^γ παραμειψας S.V. Mox βορυσθενί S.

55.

^α Sic P.S.V. Ἰπτάκιρις vulgo. cf. 47. 55. 56. Ἰπτάκιρις F.

^β Καρκινίτιν S. Καρκινίτον M.P.

^γ δεξιὴν δ' ἀπέργει S.

^δ Cf. Casaubon. ad Strabon. VII. p. 473=307. δρόμον καλεόμενον S.

56.

^α Γέρρις S. et mox. Γέρροντος F. qui mox Γέρρος.

θιστί, Ἰστίη μὲν, Ταβιτί· Ζεὺς δὲ ὀρθότατα, κατὰ γνώ-
 μην γε τὴν ἐμὴν, [†]καλεόμενος ^εΠαπαῖος· Γῇ δὲ, ^hἈπί·
 Ἀπόλλων δὲ, Ἰοϊόσυρος· οὐρανίη δὲ Ἀφροδίτη, ^kἈρτίμ- 40
 5 πασα· Ποσειδέων δὲ, ¹Θαμιμασάδας. ἀγάλματα δὲ 308
 καὶ βωμοὺς καὶ νηοὺς οὐ νομίζουσι ποιεῖν, πλὴν Ἀρῆ·
 τούτῳ δὲ νομίζουσι. Θυσίη δὲ ἡ αὐτὴ ^aπᾶσι κατέστηκε
 περὶ πάντα τὰ ἱρὰ ὁμοίως, ἐρδομένη ^bᾧδε. τὸ μὲν ἱρήιον
 2 αὐτὸ ^cἐμπεποδισμένον ^dτοὺς ἐμπροσθίους πόδας ἔστηκε. 45
 ὁ δὲ θύων, ὅπισθε ταῦ κτήneos ἐστῶς, σπᾶσας τὴν ἀρχὴν
^eτοῦ στρόφου, καταβάλλει μιν· πίπτοντος δὲ τοῦ ἱρήιου,
 ἐπικαλεῖ ^fτὸν θεὸν τῷ ἂν θύῃ· καὶ ἔπειτα βρόχῳ ^επερὶ
 ᾧ ἔβαλε τὸν αὐχένα, σκυταλίδα δὲ ἐμβαλὼν περιάγει, 50
 καὶ ἀποπνίγει· οὔτε πῦρ ἀνακαύσας, οὔτε ^hκαταρζά-
 μενος, οὔτ' ἐπισπείσας· ἀποπνίξας δὲ καὶ ἀποδείρας,
 τράπεται πρὸς ἔψησιν. Τῆς δὲ γῆς τῆς Σκυθικῆς αἰνῶς
 ἀξύλου εὐούσης, ᾧδε σφι ἐς τὴν ἔψησιν τῶν κρεῶν ἐξεύρη-
 2 ται. ^aἐπεὰν ἀποδείρωσι τὰ ἱρήια, γυμνοῦσι τὰ ὀστέα 55
 τῶν κρεῶν· ^bἔπειτα ἐσβάλλουσι, ἣν μὲν τύχῳσι ἔχοντες

Ritus in sa-
 crificando.

X

Victimas
 ut coquant:
 prosicias
 ante se por-
 ticiunt:
 quadrupes
 et equos

[†] καλεῖται K. Wessel. καλεό-
 μενος Ald. S.M.F.a.c. Supra γε
 om. S.

^ε Hinc Eustath. II. p. 565, 7
 = 429, 3. Παπαῖος Origen. c.
 Cels. V. p. 609.

^h Ἀπὶ V.S.a.c.

¹ Γογγύσυρος Origen. c. Cels. VI.
 p. 661. Γαιτόσυρος Hesych.

^k Ἀρτίμπασα Ald. S.V. He-
 sych. Ἀργίμπασα Orig. Vall. c.d.
 Ἀρίκπασα M.P.K.F.b.

¹ Sic M.P.K.F.d. Θαμιμασά-
 δης Ald. Θαμιμασὰ V.S. Vall. a.
 c.d. Θαμιμασάδα Orig.

60.

^a πᾶσα S.c. Mox πάντα S.
 post ὁμοίως.

^b Sic M.K.S.P.F. δὲ ᾧδε al.

^c ἐμπεποδισμένος M.

^d Sic M.S.K.V.P.F. Paris.
 Vulgo τοὺς δύο πόδας τοὺς ἐμπ.

^e τοῦ στρόφου] Lexic. Seguiet.
 p. 113, 30. Στρόφον: τὸν δεσμὸν.
 Ἡρόδοτος. Photium in v. Στρο-
 φωπανούργος ita corrigit Schweigh-
 æuser. Στρόφους, ὁ πανούργος. καὶ
 Στρόφον, τὸν δ. Ἥ.

^f τῷ θεῷ d.

^ε Sic F. a. c. Wessel. Vulgo
 περιών. Tum σκυταλίδα S. qui om.
 καὶ ἀποπνίγει.

^h Sic M.F.b. Ald. al. cf. 103.
 κατευξάμενος F.c.d.S.V. Vall.

61.

^a ἐπειδὴν P.K.F.

^b Sic M.P.K.F. Paris. ἔπειτα
 δ' S. al.

ἰ ἀρχαῖος ἐκάστοισι, καὶ ταῦτ' ἔστι τοῦ Ἄρηος τὸ ἄγαλμα· 80
 1 τούτῳ δὲ τῷ^h ἀκινάκῃ θυσίας ἐπετείους προσάγουσι πρα-
 5 βάτων καὶ ἵππων. καὶ δὴ καὶ τοῖσδ' ἔτι πλέω θύουσι ἢ
 1 τοῖσι ἄλλοις θεοῖσι. Ὅσους δ' ἂν τῶν πολεμίων ζωγρή-
 1 σωσι, ἀπὸ τῶν ἑκατὸν ἀνδρῶν ἀνδρα ἕνα θύουσι, τρώψω
 6 οὐ τῷ αὐτῷ, ὃ καὶ τὰ πρόβατα, ἀλλ' ἑτεροίῳ. ἐπεὰν 85
 γὰρ οἶνον ἐπισπείσωσι κατὰ τῶν^k κεφαλέων, ἄποσφά-
 ζουσι τοὺς ἀνθρώπους ἐς ἄγγος· καὶ ἔπειτα ἀνεείκαντες
 ἄνω ἐπὶ τὸν ὄγκον τῶν φρυγάνων, καταχέουσι τὸ αἷμα
 7 τοῦ ἀκινάκεος. ἄνω μὲν δὴ^m φορέουσι τοῦτο· κάτω δὲ 90
 8 παρὰ τὸ ἱρὸν ποιῶσι τάδε. τῶν ἀποσφαγέντων ἀνδρῶν
 τοὺς δεξιούς ὤμους πάνταςⁿ ἀποτάμνοντες σὺν τῇσι χερσὶ,
 ἐς τὸν ἥερα ἰεῖσι· καὶ ἔπειτα καὶ τὰ ἄλλα^o ἀπέρξαντες
 ἰρήϊα ἀπαλλάσσονται· χεὶρ δὲ, τῇ ἂν πέση, ^pκέεται, καὶ
 χωρὶς ὁ νεκρός. Θυσίαι μὲν νυν αὐταὶ σφι κατεστῆασι.
 310 ὕσι δὲ οὗτοι οὐδὲν^a νομίζουσι, οὐδὲ τρέφειν^b τὸ παράπαν 96
 ἐν τῇ χώρῃ θέλουσι.

310
 Suum a-
 versatio.

Τὰ δ' ἐς πόλεμον ἔχοντα ὧδέ σφι^a διακέεται. Ἐπεὰν
 τὸν πρῶτον ἀνδρα^b καταβάλλῃ ἀνὴρ Σκύθης, τοῦ αἵματος
 2 ἐμπίνει. Ὅσους δ' ἂν φονεύσῃ ἐν τῇ μάχῃ, ^dτούτων τὰς
 κεφαλὰς ἀποφέρει τῷ^e βασιλεῖ· ἀπενείκας μὲν γὰρ κε- 1
 φαλὴν, τῆς^f λήϊς μεταλαμβάνει τὴν ἂν λάβωσι μὴ

Institutu
 bellica:
 usus varius
 corii hu-
 mani.

^h ἀκινάκη K.P.S.F. cf. III.
 128.

ⁱ ἔα om. M.P.K.F.c. Paullo
 ante δ' ἂν om. a.c.

^k κεφαλαίων F.

^l σφάζαντες V.S. Sic saltim S.
 non σφάζουσι ut ex eo Wesseling.

^m ἀναφέρουσι ταῦτα S.V. Vall.

ⁿ ἀποταμόντες F. Mox ἰρέα S.

^o ἀπάρξαντες V.a.d. ἐπάρξαντες
 S.

^p κέεται Ald. K.A.B.F. κείται
 S.V. κέεται M.P.

63.

^a νομίζουσι χρέεσθαι S. apud
 Galeum. Atqui χρέεσθαι ignorat S.

^b ἐν τῇ χώρῃ τὸ παρ. P.K.S.F.a.

64.

^a Ald. S.V.A.B. διακέεται M.
 P.K.F.

^b καταβάλλῃ c.

^c ἐκπίνει S.

^d τούτων] τούτων F.S.

^e βασιλῆϊ S. βασιλεῖ vulgo.

Mox γὰρ om. S.

^f λείης S.V.

3 ἐνείκας δὲ, αῦ. Ἐποδείρει δὲ αὐτὴν τῷ τῷ αὐτῷ. 1
ταμῶν κύκλῳ περὶ τὰ ὦτα, καὶ λαβόμενος τῆς κεφ
ῃ ἐκσεῖ· μετὰ δὲ, ἰσαρκίᾳ βούς πλευρῇ, ῃ δὲ ψι
χερσί· ἰοργήσας δὲ αὐτὸ, ἄτε ῃ χειρόμακτρον ἐκ
ἐκ δὲ ῃ τῶν χαλινῶν τοῦ ἵππου ὁ τὸν αὐτὸς ἐλαίπε
4 τούτου ἐξάπτει, καὶ ἀγάλλεται. ὅς γὰρ ἂν πλε
ῃ δέρματα χειρόμακτρα ῃ ἔχη, ἀτὴρ ἄριστος οὗτος κέρ
πολλοὶ δὲ ῃ αὐτῶν ἐκ τῶν ῃ ἀποδερμάτων καὶ χλα
5 ῃ ἐπείνυσθαι ποιεῦσι, συρράπτοντες κατὰ περ βαίτας. 1
λοὶ δὲ ἀνδρῶν ἐχθρῶν τὰς δεξιὰς χεῖρας, νεκρῶν ἐπὶ
ῃ ἀποδείραντες αὐτοῖσι ὄνυξι, καλύπτρας τῶν φαρε
6 ποιεῦνται. δέρμα δὲ ἀνθρώπου, καὶ παχὺ καὶ λαμπ
ῃ ἦν ἄρα, σχεδὸν δερμάτων πάντων ῃ λαμπρότατον λε
7 γητι. πολλοὶ δὲ καὶ ὅλους ἀνδρας ἐκδείραντες, καὶ
τείναντες ἐπὶ ζύλων, ἐπὶ ἵππων περιφέρουσι. ταῦτα
65 δὴ οὕτω σφι νενόμισται. Αὐτὰς δὲ τὰς κεφαλὰς, ῃ
ῃ πάντων, ἀλλὰ τῶν ἐχθίστων, ποιεῦσι τάδε. ἀποπρ
ῃ ἕκαστος πᾶν τὸ ἐνερθε τῶν ὀφρύων, ῃ ἐκκαθαίρει· κα
μὲν ἢ πένης, ὁ δὲ ἔξωθεν ἀμοβοῦσιν μούνην περιτείνας, 1

Pocula ex
capitibus
inimicissi-
morum, et
eorum, qui
apud re-

ῃ ἀποφέρει τε S.

ῃ Sic S.M. marg. Vall. ἐξίει a.
b.c. et vulg. ἐξίει F.

ῃ Pollux II. 233. Ἡρόδοτος δὲ,
σαρκίαι, τὸ τοῦ δέρματος τὴν σάρκα
ἀφελεῖν. σαρκίαις b. σαρκίσεις c.

ῃ δεψεί F. δέψει S. vulg. ἐψεί
b.d.

ῃ ὀργήσας S.V. ὀργίσας F. a. b.
et vulg. ὀργάσας Portus. Vide
Ruhnkenium ad Timæum p.
130=179.

ῃ χειρόμακτρον. F. et infra.

ῃ τῶν F. om.

ῃ Sic S.V.P. Ald. F. corr. τὸν
ἀν αὐτὸς ἐλαύνη A.B. edd. rec. τὸν
αὐτὸς ἐλαύνη M.K. ἀν posuit F.
pr.

ῃ δέρματα om. S.V.

ῃ ἔχη S.V. P. K. M. F. F
ῃ vulgo.

ῃ αὐτέων] αὐτῶν F.S.

ῃ ἀποδαρμάτων P.K.S.

ῃ ἐπείνυσθαι S.V. a.c. ἐπείνυ
Schæfer. e corr. Wesseli
Tum ποίωσι S. et infra χεῖ

ῃ ἀποδείραντες καὶ διατείναντες
Ald. Sed om. ceteri.

ῃ Sic ex conj. correxi, int
gens ἦν ἄρα ῃ λευκοῦ ἀνθρ
Vulgo ἦν ἄρα σχ. SCHWEIGI

ῃ καὶ λαμπ. V.S. Vall.

65.

ῃ Sic V.S. P. M. K. F. F
ῃ αὐτοὶ al.

ῃ καθαίρει V.

χράται· ἢ δὲ ἡ πλούσιος, τὴν μὲν ὠμοβοέην περιτείνει, gem lite
cecciderunt.
 3 ἔσωθεν δὲ ^d περιχρυσώσας, οὕτω χράται ποτηρίῳ. ποιῶσι 25
 δὲ τοῦτο καὶ ἐκ τῶν οἰκητῶν, ἣν σφι διάφοροι ^e γένωνται,
 4 καὶ ἦν ἐπικρατήσῃ αὐτοῦ παρὰ τῷ βασιλεῖ. ξείνων δέ
 οἱ ἐλθόντων τῶν ἀν λόγον ποιέησαι, τὰς κεφαλὰς ταύτας
 παραφέρει, καὶ ἐπιλέγει, ὥς οἱ ἔόντες οἰκίῳ πόλεμον
 5 προσεθήκαντο, καὶ σφῶν αὐτὸς ἐπεκράτησε, ^h ταύτην 311
 6 ἀνδραγαθήν ⁱ λέγοντες. Ἀπαξ δὲ τοῦ ἐνιαυτοῦ ἐκάστου 31
 ὁ νομάρχης, ἕκαστος ἐν τῷ ^b ἑαυτοῦ νομῷ, ^c κίρνῃ κρη-
 τήρα οἴνου, ἀπ' οὗ πίνουσι τῶν Σκυθῶν ^d ὅσοις ἀν ἄνδρες
 7 ^e πολέμοι ἀραιρημένοι ἔωσι. τοῖσι δ' ἀν μὴ κατεργασ- 35
 μένον ἢ τοῦτο, οὐ γέονται τοῦ οἴνου τούτου, ἀλλ' ἥτιμω-
 μένοι ἀποκατέαται· ὄνειδος δὲ σφί ἐστι μέγιστον τοῦτο.
 8 ὅσοι δὲ ἀν αὐτῶν καὶ κάρτα πολλοὺς ἄνδρας ^h ἀναιρηκό-
 τες ἔωσι, οὗτοι δὲ σύνδυο κύλικας ἔχοντες, πίνουσι ὁμοῦ.
 9 Μάντιες δὲ Σκυθῶν εἰς πολλοὶ, οἱ μαντεύονται ῥάβ- 40
 10 δοισι· ^a ἰτείνῃσι πολλῇσι ᾠδαί. ἐπεὰν φακέλους ῥάβδων
 μεγάλους ἐνείκωνται, θέντες χαμαὶ, διεξιέλισσους αὐτούς·

Crateram
 vini præ-
 fectus quis-
 que in sua
 præfectura
 quotannis
 miscens,
 quibus det
 bibendum.

Divini
 multi: pa-
 tria divina-
 tio e salig-
 nis virgis:

^c Sic M.P.K. ἢ om. S. al. ἦν
 —περιτείνει om. F.

^d καταχρυσώσας S.V.a. cf. 26.
 Μοχ τιέουσι S.

^e Sic S.V. γίνονται F. Ald.

^f Sic S.M.P.K.F. Paris. ἦν τις
 ἐπικρ. Ald. V. Mox ποιέται S.

^g προσεθήκαντο S.V.a.c. cf. VII.
 229.

^h Sic F.a.c.d. ταύτην τὴν ἀνδ.
 S. vulgo.

ⁱ Sic M.K.P.F.b.d. λέγεται S.
 V.a.c. Ald.

66.

^a Sic S.P.M.K.F. Paris. οὐ-
 νομάρχης vulgo.

^b Sic (aut ἑαυτοῦ) P.K. αὐτοῦ
 F. αὐτῷ al.

^c κίρνεται S.V.c.

VOL. I.

^d ὅσοις δὴ vulgo. ὅσοι δὴ S. Ald.
 τοῖσι F.a.c. τοῖσι ἀν Schweighæu-
 serus. ἀν et δὴ in mss. sæpe con-
 funduntur. Vid. Porsoni Tracts
 p. 182.

^e πολέμοι V.S. om.

^f ἀναιρημένοι K.F.a.c. Schweigh-
 æusero legendum videtur ἀν-
 αραιρημένοι, ut sint occisi, non
 capti. Mox ἀποκατέαται S.

^g Sic Ald. S.V.a.c. ἀν om. M.
 P.K.F.

^h ἀναιρηκότες P. Schæferus. ἀν-
 αραιρηκότες proponit Schweigh-
 æuserus.

67.

^a Sic P.F.a.c. ἰτείνῃσι b. et
 vulgo. ἐτείνουσι πολλοῖσι S. ἐτεή-
 νῃσι K.

κ κ

Enarees [1, 105.] a Venere divinationem habent ex filia.

καὶ ἐπὶ μίαν ἐκάστην ῥάβδον τιθέντες, θεσπίζουσι ἅ τε λέγοντες ταῦτα, συνειλέουσιν τὰς ῥάβδους ὀπίσω, καὶ αὐτὶς κατὰ μίαν συντιθεῖσι. ^b αὕτη μὲν σφί ἡ μαπτι 3 πατρῴη ἐστί. ^c Οἱ δὲ Ἐνάρεις, ^d οἱ ἀνδρόγυνοι, τὴν ἰφροδίτην σφί λέγουσι μαντικὴν δοῦναι. φιλύρης ὦν φιλαμαντεύονται. ἐπεὰν τὴν φιλύρην ^e τρίχα σχίσῃ, διατλκων ἐν τοῖσι διακτύλοισι ^f τοῖσι ἐωυτοῦ, καὶ διαλύσῃ, χρ 68 Ἐπεὰν δὲ βασιλεὺς ὁ Σκυθῶν κάμῃ, μεταπέμπεται τι ^a μαντίων ἄνδρας τρεῖς τοὺς εὐδοκιμέοντας μάλιστα, τρώπῳ τῷ εἰρημένῳ μαντεύονται· καὶ λέγουσι οὗτοι ὡς ἐπίπαν μάλιστα τάδε, ὡς τὰς βασιληίας ^b ἰστίας ^c ἐπὶ ὀρκῇ ὅς καὶ ὅς, λέγοντες τῶν ἀστῶν τὸν ἂν δὴ λέγῃται 2 τὰς δὲ βασιληίας ἰστίας νόμος Σκυθήσι τὰ μάλιστα ἐστὶ ὁμνῦναι τότε, ἐπεὰν τὸν μέγιστον ὄρκον ^d ἐθέλωσι ὀρ 3 νῦναι. αὐτίκα δὲ διαλελαμμένος ἄγεται οὗτος τοῦ ἂν ^e φῶσι ἐπιorkῆσαι· ἀπυγμένον δὲ ἐλέγχουσι οἱ μάντιες ὡς ἐπιorkῆσας φαίνεται ἐν τῇ μαντικῇ τὰς βασιληίας ἰστίας, καὶ διὰ ταῦτα ἀλγέει ὁ βασιλεὺς· ὁ δὲ ἀρ 4 ται, οὐ φάμενος ἐπιorkῆσαι, καὶ δεινολογέεται. ἀρτεμ 5 νου δὲ τούτου, ὁ βασιλεὺς μεταπέμπεται ἄλλους δικλίσσιους μάντιας. καὶ ἦν μὲν μιν καὶ οὗτοι, ^e ἐσορέωντι ἐς τὴν μαντικὴν, καταδήσῃσι ἐπιorkῆσαι, τοῦ δὲ ἰδέα τὴν κεφαλὴν ἀποτάμνουσι καὶ τὰ χρήματα αὐτοῦ δια

Rex egrotans, consultat vates tres: morbi causa, quod aliquis regio lares pejuravit perjurum a vatibus nominatum alii vates condemnant vel absolunt.

^b Sic S.V.M.P.K.F. Paris. αὕτη μὲν τοι et dein πατρῴη σφί ἐστὶ vulgo.

^c Sic V. Vall. cf. I. 105. οἱ δὲ νάρεις S.a.c. οἱ δὲ Ἐνάρεις F.d. vulg.

^d Sic S.V. Vall. a.c. καὶ οἱ ἀνδρ. F. al. καὶ ἀνδρ. d.

^e τρία M.P.K.F.

^f τοῖσι om. S.

68.

^a μαντήϊων S. et infr. F.h.l.

^b ἰστίας F.

^c ἐπιorkῆκε F.

^d θέλωσι S.V. Mox διαλελ 68 μενος S. absque ἄγεται.

^e δὴ om. S.V. Infra δευλογέ 68 ται sine ἄλλους S.

^f Ita Schweighauserus. μο 68 bris deest. Supra δεινολογέται

h. l. Pollux II. 124.

^e ἐσορέωντες F.S.

Herodotus Hist. II. 124. 68

λαγχάνουσι οἱ πρῶτοι τῶν μαντίων· ἣν δὲ οἱ ἐπελθόντες
μάντιες ἀπολύσασι, ἄλλοι πάρεισι μάντιες, καὶ μάλα
6 ἄλλοι. ἦν ὧν οἱ πλεῖνες τὸν ἄνθρωπον ἀπολύσασι, δέδοκ-70
ται ἰ τοῖσι πρῶτοις τῶν μαντίων αὐτοῖσι ἀπόλλυσθαι.

59 Ἀπολλῷσι^α δῆτα αὐτοὺς τρόπῳ τοιῷδε· ἐπεὰν^β ἄμαξαν
φρυγάνων πλήσωσι, καὶ ὑποζεύξωσι βοῦς, ἐμποδίσαντες
τοὺς μάντιας, καὶ χέρας ὀπίσω θήσαντες, καὶ στομώσαν-
τες, ἃ κατειργῷσι εἰς μέσα τὰ φρύγανα· ὑποπρήσαντες 75
2 δὲ αὐτὰ, ἀπειῖσι φοβήσαντες^γ τοὺς βοῦς. πολλοὶ μὲν
δὴ συγκατακαίονται τοῖσι μάντισι βόες, πολλοὶ δὲ περι-
κεκαυμένοι ἀποφεύγουσι, ἐπεὰν^δ αὐτῶν ὁ ῥυμὸς κατα-
3 καυθῇ. κατακαίουσι δὲ τρόπῳ τῷ εἰρημένῳ καὶ δι' ἄλλας 80
4 αἰτίας τοὺς μάντιας, ψευδομάντιας^ε καλέοντες. τοὺς δ'
ἀν^ς ἀποκτείνει βασιλεὺς, τούτων οὐδὲ τοὺς παῖδας λείπει,
ἀλλὰ πάντα τὰ ἔρσενα κτείνει, τὰ δὲ θήλεα οὐκ ἀδικεῖ.

70 Ὅρκια δὲ ποιῶνται Σκύθαι ὧδε, πρὸς τοὺς ἀν ποιέονται.
ἔς^α κύλικα μεγάλην κεραμίνην οἶνον^β ἐγχεάντες, αἷμα 85
συμμίξουσιν τῶν^γ τὰ ὅρκια ταμνομένων, τύψαντες, ὅπε-
9 ατι ἡ^δ ἐπιταμόντες μαχαίρῃ σμικρὸν τοῦ σώματος· καὶ 313
ἔπειτα ἀποβάψαντες εἰς τὴν κύλικα ἀκινάκεια, καὶ οἷσ-

Modus
comburen-
di falsos
vates: rex
quos inter-
ficit, eo-
rum etiam
liberos
masculos
interficit.

Ritus foede-
ris ferendi.

^α Sic Ald. S.V.P.a.c. καὶ ἦν δὲ
M.K.F.

^β πᾶσι τοῖσι d.

69.

^γ Sic M.P.K.F. δὲ S.V. Ald. c.

^δ Sic M.P.K.F.b.d. ἄμαξαν
καμάρης φρυγ. Ald. V.S.

^ε ἐμπεδήσαντες] ἐμποδίσαντες S.
V.P.F.a.c. quod repositum ob
ἐμπεποδισμένον cap. 60. ἐμποδίσαν-
τες b. Mox χεῖρας S.

^ς κατατείνουσι S.V.

^α Sic S.V.P.K.F. Par. Vulgo
τὰς βοῦς.

[αὐτέων] αὐτῶν et mox τούτων
F.S.

^β καλέουσι F.

^γ Sic M.S.P.K.V.F. Paris.

ἀποκτείνουσι vulgo.

70.

^α Cf. Pollux X. 190. Supra
τοὺς om. S.

^β ἐσχέαντες V. οἶνον κεραμίνην
ἐσχέαντες S. κεραμίνην κύλικα hinc
Pollux X. 190.

^γ τὸ ὅρκιον K.P.F.d.

^δ Ita Reizius e Vossii con-
jectura. Conf. Hemsterhus. ad Pol-
lux. X. 141. ὑπέατι S. vulgo. ἔπε-
ατι F. ὑπεατῇ b.

^ε ἐπιτάμοντες P.F.b.

^ς ἀκινάκην F.S.a. cf. 62.

ταύς, καὶ ὁσάγαυ, καὶ ἀκόντιον. ἔπειτα δὲ τὰ
πομπῶσι, κατεύχονται πολλὰ, καὶ ἔπειτα ἀποπίν
αὐτοὶ τε οἱ τὸ ὄρκιον ποιούμενοι, καὶ τῶν ἐπομένων
πλείστου ἄξιοι.

71

Regum se-
pultura :
inferiæ cru-
delissimæ :
tumulus
fœralis.

Ταφαὶ δὲ τῶν βασιλέων ἐν Γέρροισι εἰσὶ, ἐς ὃ ὁ Β
υθέτης ἐστὶ προσπλωτός. ἐνθαῦτα, ἔπειτα ὁσφὶ ἀ
θάη ὁ βασιλεὺς, ὄρυγμα γῆς μέγα ὀρύσσουσι τετράγ
νον. ἐγείμην δὲ ταῦτο ποιήσαντες, ἀναλαμβάνουσι
νεκρὸν, κατακεκρωμένον μὲν τὸ σῶμα, τὴν δὲ κε
ἀνασχοιθεῖσαν, καὶ καθαρθεῖσαν, πλὴν κυνέου κεκ
μένου καὶ θυμῆματος καὶ σελίνου σπέρματος καὶ ἄν
σου, συγερραμμένη ὀπίσω, καὶ κομίζουσι ἐν ἀμάξῃ
ἄλλο ἔθνος. οἱ δ' ἂν παραδίδονται κομισθέντα τὸν νε
κρὸν, πιεῦσι τὰ περ οἱ βασιλεῖσι Σκύθαι· τοῦ αὐτοῦ ἀπ
τάμνονται, τρίχας περικείρονται, βραχίονας περιτάρ
νονται, μέτωπον καὶ ῥίνα καταμύσσονται, διὰ τῆς
ἀριστερῆς χειρὸς οἰστοὺς διαβυπόονται. ἐνθαῦτεν δὲ κομ
ζουσι ἐν ἀμάξῃ τὸν νέκυν τοῦ βασιλέως ἐς ἄλλο ἔθ
τῶν ἀρχαῶν· οἱ δὲ σφὶ ἔπονται, ἐς τοὺς πρότερον ἦλθ
ἔπειτα δὲ πάντα περιέλθουσι τὸν νέκυν κομίζοντες,
Γέρροισι ἐσχάτα κατοικημένοις εἰσι τῶν ἐθνῶν τῶν ἀ
ρχαῶν, καὶ ἐν τῇσι ταφῇσι. καὶ ἔπειτα, ἔπειτα θέαν

^ε ὁσάγαυ S.V.

71.

^α βασιλῆων] βασιλέων F.

^β σφὶ om. S.

^γ κατακεκρ. S. κατακεκρ. b.

^δ καθαρθεῖσαν F.

^ε ἀνήσου] ἀνήσου S. ἀνήσου P.
F.a.c. et sic cod. Venetus Athe-
næi IX. p. 371. D. Supra σελί-
νου S.

^ς συγερραμμένη F.

^ε καὶ om. F.b.d. Ald. Mox τε-
εύουσι S.

^β τρίχας κ. β. κ. om. M.]
K.F.

^ι τε om. P.F.b.d. Mox ἐν
ἀμάξῃ τοῦ βασιλέως τὸν νέκυν S.
ἀμάξῃ V.P.

^κ ἐς ἄλλο ἔθνος τὸν νέκυν τῶν ἀ
ρχαῶν F. qui om. τοῦ βασιλέως
Pro νέκυν a. νεκρὸν. Mox τὸν νε
κρὸν κομ. S.

^ι ἐν Γέρροισι] ἐν τε τῷσιν S.V.
tum ἐσχάτοις S.

^ι καὶ om. S.V.

τὸν νέκυν ἐν τῇσι θήκησι ^αἐπὶ στιβάδας, ^ο παραπήξαντες
αἰχμὰς ἔνθεν καὶ ἔνθεν τοῦ νεκροῦ, ξύλα ὑπερτείνουσι,
7 καὶ ἔπειτα ^βρίψι καταστεγάζουσι. ἐν δὲ τῇ λοιπῇ εὐρυ- *franchises*
χωρίῃ τῆς θήκης, τῶν ^γπαλλακέων τε μίαν ἀποπνίζαντες
θάπτουσι, καὶ τὸν οἰνοχόον, καὶ ^δμάγείρον, καὶ ἵπποκό- 15
μον, καὶ διήκονον, καὶ ἀγγελιηφόρον, καὶ ἵππους, καὶ
τῶν ἄλλων ^επάντων ἀπαρχὰς, καὶ φιάλας χρυσέας·
8 ἀργύρῳ δὲ οὐδὲν οὐδὲ χαλκῷ χρέωνται· ταῦτα δὲ ποιή-
σαντες, χῶσι πάντες χῶμα ^ςμέγα, ^εἀμιλλεώμενοι καὶ 20
2 προθυμέεμενοι ὡς μέγιστον ποιῆσαι. Ἐνιαυτοῦ δὲ περι-
φερομένου, αὐτὶς ποιεῦσι τοιόνδε. λαβόντες τῶν λοιπῶν
θεραπεύοντων τοὺς ἐπιτηδεωτάτους· ^αοἱ δὲ εἰσι Σκύθαι ἐγ-
γενέες· ^βοὔτοι γὰρ δὴ θεραπεύουσι τοὺς ἀν' αὐτὸς ὁ βα-
σιλεὺς κελεύσῃ, ἀργυρώνητοι δὲ οὐκ εἰσὶ σφί θεραπεύοντες· 25
3 τούτων ὧν τῶν διηκόνων ἐπεὰν ἀποπνίζωσι πεντήκοντα,
καὶ ἵππους τοὺς ^εκαλλιστεύοντας πεντήκοντα, ἐξελόντες
αὐτῶν τὴν κοιλίην, καὶ καθήραντες, ἐμπιπλάσι ἀχύρων, *et alii*
καὶ συρράπτουσι· ἀψίδος δὲ ^δἥμισυ ἐπὶ δύο ξύλα στή- 30
σαντες ὑπτίον, καὶ τὸ ἕτερον ἥμισυ τῆς ἀψίδος ^εἐπ'
ἕτερα δύο, καταπήξαντες ^ετρόπῳ τοιούτῳ πολλὰ ταῦτα·
3 ἔπειτα τῶν ἵππων ^ςκατὰ τὰ μήκη ξύλα παχέα διελά-

Anno post
alteræ infe-
riæ crude-
liores: nul-
314
li servi Scy-
this pecu-
nia emti.

^α ἐπιστιβάδας S.

^ο πήξαντες b.

^β ῥίψι F. ῥίψι a.

^γ παλλακέων S.F.

^ε πάντων K.P.F.

^ς μέγα om. S.

^ε ἀμιλλεώμενοι S.V. ἀμιλλώμε-
νοι alii.

72.

^α οἱ δύο F. Supra ἐπιτηδεωτά-
τους S.

^β Sic S.P.V.b. οὔτοι γὰρ θερα-
πεύοντες K. οὔτοι γὰρ θεραπεύουσι F.
a.c.d. οὔτοι γὰρ εἰσι θεραπεύοντες

edd. vett. οὔτοι γὰρ δὴ εἰσι θερα-
πεύοντες Wessel. Mox τούτων S.
pro τούτων.

^ε Sic S.V. καλλιστους vulgo.
Mox αὐτῶν S. pro αὐτέων, qui
tum κοιλίαν.

^δ Sic P.S.K. Vall. F. Paris.
ἥμ. ἐπὶ ξύλα δύο στ. Wessel. ἡ. ε.
ξ. δ. ἥμισυ στ. edd. vett.

^ε ἐπ' om. F.d.

^ε καὶ τρόπῳ F.d.

^ς κατὰ τὰ μήκη a. forte et
Vall. καταμήκη S.F.a.c. et vulgo.

στήσωσι τρία ἐς ἄλληλα κεκλιμένα, περὶ ταῦτα πύλους
^dεἰρινέους περιτείνουσι· συμφράζαντες δὲ ὡς μάλιστα,
 λίθους ^eἐκ πυρὸς διαφανέας ἐσβάλλουσι ἐς σκάφην κει-
 μένην ἐν μέσῳ τῶν ξύλων τε καὶ τῶν πύλων. Ἔστι δὲ ⁶⁰
 σφι κάνναβις φυομένη ἐν τῇ χώρῃ, πλὴν παχύτης καὶ
 μεγάλους, τῷ ^aλίῳ ἐμφερεστάτη· ^bταύτη δὲ πολλῶ
 ὑπερφέρει ἢ κάνναβις. αὕτη καὶ αὐτομάτη καὶ σπειρο-
 μένη φύεται· καὶ ἐξ αὐτῆς Θρήικες μὲν καὶ ^cεἵματα
 ποιεῦνται τοῖσι λινέοις ὁμοιότατα· οὐδ' ἂν, ὅστις μὴ ⁶⁶
 κάρτα τρίβων εἴη αὐτῆς, διαγνοίη, λίνου ἢ καννάβιός
 ἐστὶ· ὅς δὲ μὴ εἶδὲ κω τὴν ^dκαννάβιδα, λίνεον δοκήσει
 εἶναι τὸ εἶμα· Ταύτης ὧν οἱ Σκύθαι τῆς καννάβιος τὸ
 σπέρμα ἐπεὰν λάβωσι, ὑποδύνουσι ὑπὸ τοὺς πύλους, καὶ ⁷⁰
 ἔπειτα ^aἐπιβάλλουσι τὸ σπέρμα ἐπὶ τοὺς διαφανέας
 λίθους τῷ πυρί· τὸ δὲ ^bθυμῖται ἐπιβαλλόμενον, καὶ
 ἀτμίδα παρέχεται τοσαύτην, ὥστε Ἑλληνικὴ οὐδεμία ἂν
^cμιν πυρὴν ἀποκρατήσῃ· οἱ δὲ Σκύθαι, ἀγάμενοι τῇ
 πυρὴν, ^dᾠονταί. ταῦτό σφι ἀντὶ λουτροῦ ἐστὶ· οὐ γὰρ ⁷⁵
²^dλῶνται ὕδατι τὸ παράπαν τὸ σῶμα. Αἱ δὲ γυναῖκες
 αὐτῶν, ὕδωρ ^eπαραχέουσai, κατὰσώχουσι περὶ λίθον
 τρηχὺν τῆς κυπαρίσσου, καὶ κέδρου, καὶ ^fλιβάνου ξύλου
 καὶ ἔπειτα τὸ κατασώχόμενον τοῦτο, παχὺ ἔον, ^gκατα-

Cannabis
 apud Scy-
 thas et
 sponte nas-
 citur, et
 sata : inde
 Thracum
 vestes, li-
 315
 neis quam
 simillimæ.

Suffimen-
 tum e se-
 mine can-
 nabis, loco
 lavacri :
 mulieres
 quam
 litura usæ,
 bene oleant
 et mundæ
 niteant.

^d εἰρινέους P.F.

^e ἐκπύρους P.K.F.b.

74.

^a λινέφ S. Supra Κάνναβις ex
 h. l. Lex. Seguiet. p. 105, 27.
 et Hesych.

^b ταῦτα δὲ S. Schæfer.

^c εἵματοποιεῦνται S. Mox λίνου
 ἢ κ. citat Pollux VII. 72.

^d καννάβιδα S.F. Ald. forte
 melius. Tum λῶον S.

75.

^a Sic M.K.P. ὑποβάλλουσι Ald.

a.c.S.V.F.

^b θυμῖται ὑποβαλλ. S.V.

^c μιν πυρὴν ᾠνέται cæteris om.
 S. οἰδεμία S. pro οἰδεμῇ.

^d λῶνται S.V. Mox αὐτῶν S.
 pro αὐτέων.

^e παραχέουσι F.

^f λιβανωτοῦ S.V. Mox τὸ om.
 S.

^g Sic K.P.S.V.a.c. καταπύ-
 σονται Ald. καὶ καταπλάσσονται
 M.F.b.

παντοίων πλέη· ἐς ταύτην δὴ καταδύς ὁ Ἀνάχαρσις,
 τὴν ὀργὴν πᾶσαν ἐπετέλεε τῇ θεῷ, τύμπανόν τε ἔχων,
 4 καὶ ἑκδησάμενος ἀγάλματα. καὶ ὁ τῶν τις Σκυθῶν
 καταφρασθεὶς αὐτὸν ταῦτα ποιεῦντα, ἐσήμνηε τῷ βα-
 σιλείῳ Σαυλίῳ· ὁ δὲ, καὶ αὐτὸς ἀπικόμενος, ὡς εἶδε τὸν
 Ἀνάχαρσιν ποιεῦντα ταῦτα, τοξεύσας αὐτὸν ἀπέκτεινε.
 5 Καὶ νῦν, ἣν τις εἴρηται περὶ Ἀναχάρσιος, οὗ φασὶ μιν
 Σκύθαι γινώσκειν, διὰ τοῦτο ὅτι ἐξεδήμησέ τε ἐς τὴν Ἑλ-
 6 λάδα, καὶ ξεινικοῖσι ἔθεσι διεχρήσατο. Ὡς δ' ἐγὼ ἤκου-
 σα Τίμνεω, τοῦ Ἀριαπειθέος ἐπιτρόπου, εἶναι αὐτὸν
 Ἰδαυῦρσου τοῦ Σκυθῶν βασιλέως πατρὸν, παῖδα δὲ
 7 εἶναι Γνούρου, τοῦ Λύκου, τοῦ Σπαργαπίθεος. εἰ ὧν
 ταύτης ἦν τῆς οἰκίης ὁ Ἀνάχαρσις, ἴστω ὑπὸ τοῦ ἀδελ-
 φεῦ ἀποθανών. Ἰδαυῦρτος γὰρ ἦν παῖς Σαυλίου·
 7 Σαύλιος δὲ ἦν ὁ ἀποκτείνας Ἀνάχαρσιν. Καίτοι τινα
 ἤδη ἤκουσα λόγον ἄλλον ὑπὸ Πελοποννησίων λεγόμενον,
 ὡς ὑπὸ τοῦ Σκυθῶν βασιλέως Ἀναχάρσις ἀποπεμφ-
 15 θεὶς τῆς Ἑλλάδος μαθητὴς γένοιτο· ὀπίσω τε ἀπονοσ-
 τήσας, φαίη πρὸς τὸν ἀποπέμψαντα, Ἕλληνας πάντας
 ἀσχόλους εἶναι· ἐς πᾶσαν σοφίην, πλὴν Λακεδαιμονίαν·
 ταύτοις δὲ εἶναι μούνοισι σωφρόνως δοῦναί τε καὶ δεῖξ-

Quid Pelo-
 ponnesei
 fingant il-
 lum de ce-
 teris Græcis
 et de Lace-
 demoniis
 dixisse.

¹ ταύτην δὲ F.

^m ἐπετέλεσε πᾶσαν F.

ⁿ ἐκδησάμενος Ald. b. ἐκδυσά-
 μενος d.

^o Sic P.F. Alii τις τῶν cum S.

^p Σαυλίῳ S.V. Sauleo Valla.

^q τοῦ νεῶ P.K.b. τοῦ νεῶ F.

Τύμνεω a. Supra ἔθεσι S.

^r Sic M.P.F.b. Σπαργαπίθεος
 S.V. Ald. a.c.d. Vall. Tum ἐπί-
 τροπον S.V. pro ἐπιτρόπου.

^s Ἰδαυῦρσου M.K. P.F. a. c.

Ἰδαυῦρτου S. Ἰδαυῦρτου Ald. V.

Vall. b.d. Mox βασιλῆος S. et

Σπαργαπίθεος.

^t εἰς ὧν ταύτης ἦν, ὁ ἀποκτείνας
 Ἀνάχ. S. om. ceteris.

^u Sic P.K.F. ὁ al. om. Mox
 ἀπὸ Ald.

^w Sic Ald. M.P.S.F. ἀδελφι-
 δεῦ K.b.d. edd. post Steph.

^x Ἰδαυῦρτος P.V. Ald. b.

77.

^a Sic Ald. V.S.a. ὑπὸ τῶν Σκ.
 M.P.K.

^b βασιλῆος S. Vulgo βασιλέως.
 F. βασιλῆος.

^c Sic M.S.V.P.K.F. Paris:

Vulgo πρὸς π.

τῷ προαστείῳ, αὐτὸς δὲ ὅπως ἔλθοι ἐς τὸ τεῖχος, καὶ
 τὰς πύλας ἐγκληίσειε, τὴν στολὴν ἀποθέμενος τὴν Σκυ-
 θικὴν, λάβεσκε ἂν Ἑλληνίδα ἐσθῆτα. ἔχων δ' ἂν ταύτην, 45
 ἡγόραζε, οὔτε δορυφόρων ἐπομένων, οὔτε ὅλλου οὐδενός·
 τὰς δὲ πύλας ἐφύλασσον, μὴ τίς μιν Σκυθέων ἴδοι ἔχον-
 τα ταύτην τὴν στολὴν· καὶ τᾶλλα ἐχράτο διαίτη Ἑλλη-
 νικῇ, καὶ θεοῖσι ἱρὰ ῥέποιεε κατὰ νόμους τοὺς Ἑλλήνων.
 ὅτε δὲ διατρίβειε μῆνα ἢ πλεον τούτου, ἀπαλλάσσετο, 50
 ἐνδὺς τὴν Σκυθικὴν στολὴν. ταῦτα ποιεέσκε ἠ' πολλάκις·
 καὶ οἰκία τε εἰδέματο ἐν Βορυσθένει, καὶ γυναῖκα ἔγχε
 ἐς αὐτὰ ἐπιχαρίην. Ἐπεὶ τε δὲ εἶδε οἱ κακῶς γενέσθαι,
 ἔγενετο ἀπὸ προφάσιος τοῖσδε. ἐπεθύμησε Διονύσω
 Βακχεῖω τελεσθῆναι· μέλλοντι δὲ οἱ ἐς χεῖρας ἄγεσθαι 56
 τὴν τελετὴν, ἔγενετο φάσμα μέγιστον. ἦν οἱ ἐν Βορυσθε-
 νείτῳ τῇ πόλι οἰκίης μεγάλης καὶ πολυτελέος περι-
 βολῇ, (τῆς καὶ ὀλίγων τι πρότερον τούτων μνήμην εἶχον,) 60
 τὴν περίξ λευκοῦ λίθου σφίγγες τε καὶ γρύπες ἕστασαν·
 ἐς ταύτην ὁ θεὸς ἐνέσκηψε βέλος· καὶ ἡ μὲν κατεκάη
 πᾶσα. Σκύλης δὲ οὐδὲν ἐτούτου εἶνεκα ἤσσαν ἐπετέλεσε
 τὴν τελετὴν. Σκύθαι δὲ τοῦ Βακχεύειν περὶ Ἑλλήσι
 ὀνειδιζουσι· οὐ γάρ φασι οἶκός εἶναι θεὸν ἔξευρίσκειν 65
 αὐτοὺς ὅστις μαίνεισθαι ἐνάγει ἀνθρώπους. Ἐπεὶ τε δὲ
 ἐτελέσθη τῷ Βακχεῖῳ ὁ Σκύλης, διεπρήστευσε τῶν τις

Initiatur

Baccho:

318

quodnam
 ei ostentum
 factum, ne
 initiaretur:
 Scytharum
 primores a
 Borystheni-
 ta quodam
 in murum
 admissi, re-
 gem bac-
 chantem
 conspici-
 unt.

ἢ ἐλθῇ V.

ἢ ἐκκληῖσ. F. ἐγκλείσειε S.

ὁ λαοῦ S.V. Vall.

ῥέποιεε S.V. qui mox τῶν
 Ἑλλήνων, et infra ἐσθός.

ἢ πλεονάκις S. πολλά d.

ῥ Sic M.P.K.F. καὶ om. al.

79.

ἢ ἐγένετο P.K.F.

ἢ ἐν τῶν Bor. S.

ἢ ὀλίγων τι S. cf. 81. VII. 113.

239. Μοχ τούτω S.

ἢ Sic vulgo cum Schæfer. τήν

τε περίξ M.P.K.F.

ῥ Sic M.S.K.P.V.F. τούτων a.

et al.

ῥ ἐπετέλλεε S. ἐπιτέλεε V.

ῥ Sic F.a. εἰκὸς vulgo.

ἢ εὐρίσκειν F.

ἢ διεπρήστευσε Ald. V.A.B. ἐ-

πρήστευσε M.P.K.F. διεπίστευσε S.

hoc est, Wesselingio interprete,

fidem fecit, seu ut Valla, indi-

cium detulit, Scythis dicens.

ἢ τῶν om. S.V.

“ σὸν Σκύλην παραδίδωμι· στρατῇ δὲ μήτε σὺ κινδύ-
 6 “ νύσης, μήτ’ ἐγώ.” Ταῦτά οἱ πέμψας ὁ Σιτάλκης
 ἐπεκηρυκτέτο· ἦν γὰρ ἵπαρὰ τῷ Ὀκταμασάδῃ ἀδελ-
 7 φεὸς ^m Σιτάλκῳ, ⁿ πεφευγὼς τοῦτον. ὁ δὲ Ὀκταμα- 95
 σάδης καταινέει ταῦτα· ὁ ἐκδιδὼς δὲ τὸν ἑαυτοῦ μήτρωα.
 8 ^p Σιτάλκῃ, ἔλαβε τὸν ἀδελφεὸν Σκύλην. καὶ Σιτάλκης
 μὲν παραλαβὼν τὸν ἀδελφεὸν, ἀπήγετο· Σκύλῳ δὲ
 9 Ὀκταμασάδης αὐτοῦ ταύτῃ ἀπέταμε τὴν κεφαλὴν.
 9 Οὕτω μὲν περιστέλλουσι τὰ σφέτερα νόμαϊα Σκύθαι,
 τοῖσι δὲ παρακτωμένοισι ξεινικοὺς νόμους τοιαῦτα ἐπι-
 τίμια διδῶσι.

Πλῆθος δὲ τὸ Σκυθῶν οὐκ οἷός τε ἐγενόμην ἀτρεκέως
 πισθεῖναι, ἀλλὰ διαφόρους λόγους περὶ τοῦ ἀριθμοῦ
 ἤκουον· καὶ γὰρ κάρτα πολλοὺς εἶναι σφῆας, καὶ ὀλί- 5
 γους, ὡς Σκύθας εἶναι. τοσόνδε μέντοι ἀπέφαινον μοι
 2 ἑς ὅψιν. ^a Ἔστι μεταξὺ Βορουθνεὸς τε ποταμοῦ καὶ
 Ἰπάνιος χῶρος, ὄνομα ^b δὲ οἱ ἔστι Ἐξαμπαῖος· τοῦ
 καὶ ὀλίγω τι πρότερον τούτων μνήμην εἶχον, φάμενος
 ἐν αὐτῷ κρήνην ὕδατος πικροῦ εἶναι, ἀπ’ ἧς τὸ ὕδωρ 10
 3 ἀπορρέον τὸν Ἰπανιν ἄποτον ^d ποιεῖν. ἐν τούτῳ τῷ χώ-
 ρῳ κέεται ^e χαλκήϊον, μεγάλῃ ^f καὶ ἐξαπλήσιον τοῦ

Scytharum
 quanta
 multitudo:
 crater Pau-
 saniae ad os
 Ponti, et
 sextuplo
 major Scy-
 thicus in
 Exampren
 loco, [c.
 52.] ab A-
 rianta rege
 factus.

X

¹ παρ’ αὐτῷ F.
^m Sic K. cf. VII. 137. Ceteri
 Σιτάλκεος, Σιδάλκεος S.
ⁿ Sic Ald. V.S.a. Vall. τοῦτον
 om. M.K.P.F.
^o Sic M.P.K.F. ἐκδοὺς S.a.
 Ald. et al.
^p Sic M.P.K.S. Vall. Σιτάλ-
 κῃ F. et vulg. μήτρω Σιδάλκῃ S.
^q Ὀκταμ. F. illud ὁ suprasc.
 pr. m.
^r γάμους S.
 81.
^s Sic vulg. ὡς ἔστι μ. M.P.K.F.

^b δὲ οἱ ἔστι S.P.V.K. ὃ ἔστιν οἱ
 vulg. ὃ ἔστι οἱ a. οἱ om. F.d.
^c ὀλίγω K.P.F.a.b. cf. 79. ὀλί-
 γων al.
^d Sic M.K.P.F. ποιεῖ S. Ald.
 et al. probante Wesselingio;
 sed istum infinitivi usum He-
 rodoti familiarem esse notat
 Schweighæuser.
^e χαλκήϊον S.V. et mox. χαλ-
 κείαν K.F.a.
^f Sic M.S.P.K.F.a. καὶ om.
 al. Tum omnes ut videtur ἐξα-
 πλήσιον.

3 δῖπῃχυ, παρὰ τὸν Τύρην ποταμόν. Τοῦτο μὲν νυν τοι-
αῦτο ἐστὶ. ἀναβήσομαι δὲ ἐς τὸν κατ' ἀρχὰς ^d ἥϊα λέξων
λόγον.

35

Παρασκευαζομένου Δαρείου ἐπὶ τοὺς Σκύθας, καὶ
ἐπιπέμποντος ἀγγέλους ἐπιτάξοντας τοῖσι μὲν πεζὸν
στρατὸν, τοῖσι δὲ νέας παρέχειν, τοῖσι δὲ ^a ζεύγυσθαι
τὸν Θρηϊκίον Βόσπορον· Ἀρτάβανος ὁ Ὑστάσπεος, ἀδελ-
φεὸς ἐὼν Δαρείου, ^b ἔχρηξε μηδαμῶς αὐτὸν ^c στρατηῆν
ἐπὶ Σκύθας ποιεῖσθαι, καταλέγων τῶν Σκυθῶν τὴν ἀπο-
2 ρήν. ἀλλ', οὐ γὰρ ἔπειθε συμβουλευόν οἱ χρηστὰ, ὁ
μὲν ἐπέπαυτο· ὁ δὲ, ἐπειδὴ οἱ τὰ ^d πάντα παρεσκεύαστο,
ἐξήλαυε τὸν στρατὸν ἐκ Σούσων. Ἐθαῦτα τῶν Περ-
σέων Οἰόβαζος ἐδεῆθη Δαρείου, τριῶν ἐόντων οἱ παῖδαν, 45
2 καὶ πάντων στρατευομένων, ἓνα αὐτῷ καταλειφθῆναι. ὁ
δὲ οἱ ἔφη, ὥς φίλῳ ἐόντι καὶ μετρίῳ δεομένῳ, πάντας
3 τοὺς παῖδας καταλείψειν. ὁ μὲν δὴ Οἰόβαζος περιχαρὴς
ἦν, ἐλπίζων τοὺς υἱέας ^a στρατηῆς ἀπολελῦσθαι· ὁ δὲ
ἐκέλευσε ^b τοὺς ἐπεστεῶτας ἀποκτεῖναι πάντας τοὺς 50
Οἰοβάζου παῖδας. καὶ οὗτοι μὲν ἀποσφαγέτες, αὐτοῦ
ταύτη ἐλίποντο.

Darius Ar-
tabano fra-
tri bellum
Scythicum
dissuadenti
non obse-
cutus, mo-
vet Susis.

Θεοβαζί
Persæ filios
tres, quod
is uni eo-
rum petiis-
set militiæ
vacation-
em, oc-
cidit.

Δαρεῖος δὲ ἐπεὶ τε πορευόμενος ἐκ Σούσων ἀπίκητο
τῆς ^a Καλχηδονίης ἐπὶ τὸν Βόσπορον, ἵνα ἔζευκτο ἡ γέ-
φυρα, ἐνθεῦτεν ἐσβὰς ἐς νέα, ἔπλεε ἐπὶ τὰς Κυανέας 55

Pons ad
Bosporum
Thracium
junctus :
insulae Cya-

^d ἥ α λ. K. ἡ ἀλέων F.

83.

^a ζευγύναι S. probatum Wes-
selingio edidit Schæfer. cf. III.
89. 90. 134. VII. 36.

^b ἐχρημάτιζε b.d.

^c Sic Wesseling. στρατῆν F.
ed. Genev. στρατηῆν S. vulgo.

^d ἅπαντα F.

84.

^a στρατῆς F. Mox κελύει S.

Ald. pro ἐκέλευσε.

^b τοὺς ἐπεστεῶτας M.P.K. τοὺς
ἐστεῶτας F. τοὺς ἐπὶ τούτων (vel
τούτων ut S.) ἐπὶ τ. V.S.A.B.
Ald. Schæfer.

85.

^a Καλχηδονίης d. Χαλιδον. b. In
pr. ὁ Δαρεῖος S. qui infra ἐμβὰς
pro ἐσβὰς cum V. ubi ἐκβὰς Ald.

3 στάδιοι ἑκατὸν καὶ χίλιοι καὶ μύριοι εἰσι. ἐς δὲ ὁ Θε-
 4 μισκύρην τὴν ἐπὶ Θερμῳδοντί ποταμῷ ἐκ τῆς Ὀσινδίκης, 80
 5 (κατὰ τοῦτο γὰρ ἐστὶ τοῦ Πόντου εὐρύτατον,) τριῶν τε
 6 ἡμερέων καὶ δύο νυκτῶν ἑπλόος· αὗται δὲ ἑτρεῖς μύρι-
 7 άδες καὶ τριήκοντα ὀργυιέων γίνονται, στάδιοι δὲ τριηκό-
 8 4 σιοι καὶ τρισχίλιοι. Ὁ μὲν νυν Πόντος οὗτος καὶ Βόσπο-
 9 ρός ἑτε καὶ Ἑλλάσποντος οὕτω ἑτέ μοι μεμετρέαται, καὶ 85
 10 κατὰ τὰ εἰρημένα πεφύκασι. Παρέχεται δὲ καὶ λίμνην
 11 ὁ Πόντος οὗτος, ἐκδιδοῦσαν ἑς ἑαυτὸν, οὐ πολλῶ τέω
 12 ἐλάσσω ἑαυτοῦ· ἡ Μαιῆτις ὁ τε καλεῖται, καὶ μήτηρ τοῦ
 Πόντου.

Ὁ δὲ Δαρεῖος, ὡς ἔθηκετο τὸν Πόντον, ἐπλεε ὀπίσω
 ἐπὶ τὴν γέφυραν, τῆς ἀρχιτέκτων ἐγένετο Μανδροκλῆς 90
 2 Σάμιος. ἔθηκεσάμενος δὲ καὶ τὸν Βόσπορον, στήλας
 3 ἔστησε δύο ἐπ' αὐτῷ λίθου λευκοῦ, ἐνταμὼν γράμματα,
 4 ἑς μὲν τὴν Ἀσσύρια, ἐς δὲ τὴν Ἑλληνικὰ, ἔθηκε πάντα
 5 ὅσα περ ἦγε· ἦγε δὲ ἑπάντα τῶν ἦρχε. τούτων μυρι-
 6 άδες ἐξηρθμήθησαν, χωρὶς τοῦ ναυτικοῦ, ἐβδομήκοντα σὺν 95
 7 ἑπτασὶ νέες δὲ ἑξακόσιοι συνελέχθησαν. Τῇσι μὲν νυν

ipso Hero-
 doto men-
 surae: ma-
 ter Ponti
 Maeotis.

Mandro-
 cles Sa-
 mius, pon-
 tis archi-
 tectus: duo
 cippi ad
 Bosporum
 erecti, lit-
 terisque
 Assyriis et
 322
 Graecis in-
 scripti:
 magnitudo
 exercitus

ὁ Θεμισκύρην P.K.F.b. Θεμισ-
 κύρην d. Θεμισκούρον S. Θεμισ-
 κύρον c. Θεμισκύραν a. Θεμισκύραν
 vulgo.

ἑ Ita Wessel. Libri omnes ἑ-
 δικῆς. Mox τριῶν δὲ S.

ἑ δύο om. S.

ἑ πλόος Ald. V.S.a.c. πλόον M.
 P.K.F. νυκτῶν πλόον δύο b.

ἑ Sic P.S.F.a.b.d. τρεῖς καὶ
 τρήκ. μυρ. Wessel. et al.

ἑ τε om. F.

ἑ τε om. S. αὐτοί τε P.K.F.

ἑ Sic S.V.A.B. Ald. αὐτοί om.
 M.P.K.F. Forsan repetitum est
 hoc pronomen, quo distinguere-
 tur hic Pontus ab Hellesponto
 proxime memorato. SCHWEIGH.

ἑ ἐσθιδ. V.S.

ἑ ἑς αὐτὸν P.K.F.b.

ὁ τε om. S. Citat h.l. Eustath.

Dionys. 14.

87.

ἑ ἐθηκεσάτο F.

ἑ ἐς τὴν F.

ἑ Μανδροκλῆς S.V.

ἑ θεθηκεσάμενος K.F.

ἑ Sic A.B. ἐπ' αὐτὸν M.P.K.

F.d. ἐπ' αὐτοῦ Ald. V.S.a. Schæ-

fer.

ἑ ἐς μὲν τὴν M.K.P.F.b. ἐς μὲν

τὴν ἐτέρην S.a.c.d. al.

ἑ ὅσα περιήγε K.

ἑ πάντων τῶν S.

ἑ τούτων] τούτου S. τούτων F.

3 στάδιοι ἑκατὸν καὶ χίλιοι καὶ μύριοι εἰσι. ἐς δὲ ^dΘε-
μισκύρην τὴν ἐπὶ Θερμῶδοντι ποταμῷ ἐκ τῆς ^eΣινδικῆς, 80
(κατὰ τοῦτο γὰρ ἐστὶ τοῦ Πόντου εὐρύτατος,) τριῶν τε
ἡμερῶν καὶ ^fδύο νυκτῶν ^gπλόος· αὐταὶ δὲ ^hτρεῖς μυρι-
άδες καὶ τριήκοντα ὀργυιῶν γίνονται, στάδιοι δὲ τριηκό-
4 σιοι καὶ τρισχίλιοι. Ὁ μὲν νυν Πόντος οὗτος καὶ Βόσπο-
ρός ⁱτε καὶ Ἑλλήσποντος οὕτω ^kτέ μοι μεμετρέαται, καὶ 85
5 κατὰ τὰ εἰρημένα πεφύκασι. Παρέχεται δὲ καὶ λίμνην
^lὁ Πόντος οὗτος, ^mἐκδιδοῦσαν ⁿἐς ἑαυτὸν, οὐ πολλῶν τέω
ἐλάσσων ἑαυτῷ· ἡ Μαιῆτις ^oτε καλεῖται, καὶ μήτηρ τοῦ
Πόντου.

ipse Hero-
doto men-
suræ: ma-
ter Ponti
Mæotis.

Ὁ δὲ Δαρεῖος, ὡς ^aἐθήσατο τὸν Πόντον, ἔπλεε ὀπίσω
^bἐπὶ τὴν γέφυραν, τῆς ἀρχιτέκτων ἐγένετο ^cΜανδροκλῆς 90
2 Σάμιος. ^dθησάμενος δὲ καὶ τὸν Βόσπορον, στήλας
ἔσκησε δύο ^eἐπ' αὐτῷ λίθου λευκοῦ, ἐνταμὼν γράμματα,
^fἐς μὲν τὴν Ἀσσύρια, ἐς δὲ τὴν Ἑλληνικὰ, ^gἔθνεα πάντα
3 ^hὅσα περ ἦγε· ἦγε δὲ ⁱπάντα τῶν ἤρχε. ^jτούτων μυρι-
άδες ἐξηρῶμῆθησαν, χωρὶς τοῦ ναυτικοῦ, ἐβδομήκοντα σὺν 95
4 ἱππεῦσι· νέες δὲ ἐξακόσιαι συνελέχθησαν. Τῇσι μὲν νυν

Mandro-
cles Sa-
minius, pon-
tis archi-
tectus: duo
cippi ad
Bosporum
erecti, lit-
terisque
Assyriis et
322
Græcis in-
scripti:
magnitudo
exercitus

^d Θεμισκύρην P.K.F.b. Θεμισ-
κύρην d. Θεμισκουρον S. Θεμισ-
κυρον c. Θεμισκυρον a. Θεμισκυραν
vulgo.

^e Ita Wessel. Libri omnes 'Ιν-
δικῆς. Mox τριῶν δὲ S.

^f δύο om. S.

^g πλόος Ald. V.S.a.c. πλόον M.
P.K.F. νυκτῶν πλόον δύο b.

^h Sic P.S.F.a.b.d. τρεῖς καὶ
τρήκ. μυρ. Wessel. et al.

ⁱ τε om. F.

^k τε om. S. αὐτοί τε P.K.F.

^l Sic S.V.A.B. Ald. αὐτος om.
M.P.K.F. Forsan repetitum est
hoc pronomem, quo distinguere-
tur hic Pontus ab Hellepontō
proxime memorato. SCHWEIGH.

^m ἐσδιδ. V.S.

ⁿ ὅς αὐτὸν P.K.F.b.

^o τε om. S. Citat h.l. Eustath.
Dionys. 14.

87.

^a ἐθήσατο F.

^b ἐς τὴν F.

^c Μανδροκλῆς S.V.

^d θεσάμενος K.F.

^e Sic A.B. ἐπ' αὐτὸν M.P.K.
F.d. ἐπ' αὐτοῦ Ald. V.S.a. Schæ-
fer.

^f ἐς μὲν τὴν M.K.P.F.b. ἐς μὲν
τὴν ἐτέρην S.a.c.d. al.

^g ὅσα περῆγε K.

^h πάντων τῶν S.

ⁱ τούτων] τούτου S. τούτων F.

- τρον, ἐνθαῦτα αὐτὸν περιμένειν, ζευγύνοντας τὸν ποταμόν.
 τὸ γὰρ δὴ ναυτικὸν ἦγον Ἴωνες τε καὶ Αἰολέες καὶ
 2 Ἑλλησπόντιοι. Ὁ μὲν δὴ ναυτικὸς ἄστρατος τὰς Κυα-
 νείας διεκπλώσας, ἔπλεε ἰθὺ τοῦ Ἰστρου· ἀναπλώσας δὲ
 ἀνὰ τὸν ποταμὸν δυῶν ἡμερέων πλόον ἀπὸ θαλάσσης, 25
 ταῦ ποταμοῦ τὸν αὐχένα, ἐκ τοῦ σχίζεται τὰ στόματα
 3 τοῦ Ἰστρου, ἐξεύγνυε. Δαρεῖος δὲ, ὡς διέβη τὸν Ὀβόπο-
 ρον κατὰ τὴν σχεδίην, ἐπορεύετο διὰ τῆς Θρηίκης· ἀπικό-
 μενος δὲ ἐπὶ Τεάρου ποταμοῦ τὰς πηγὰς, ἐστρατοπεδεύ-
 5 σατο ἡμέρας τρεῖς. Ὁ δὲ Τεάρος λέγεται ὑπὸ τῶν περι- 30 Teari fluvii
 οίκων εἶναι ποταμῶν ἄριστος, τὰ τε ἄλλα ἐς ἅκεσιν φέ-
 ροντα, καὶ δὴ καὶ ἀνδράσι καὶ ἵπποισι ψώρην ἀκέσασ-
 2 θαι. εἰσὶ δὲ αὐτοῦ αἱ πηγαὶ δυῶν δέουσαι τεσσαερά-
 κοντα, ἐκ πέτρης τῆς αὐτῆς ρέουσai· καὶ αἱ μὲν αὐτέων 323
 3 εἰσὶ ψυχραὶ αἱ δὲ, θερμαί. ὁδὸς δ' ἐπ' αὐτάς ἐστι ἴση 36
 ἐξ Ἡραίου τε πόλιος τῆς παρὰ Περίνθω, καὶ ἐξ Ἀπολ-
 λωνίης τῆς ἐν τῷ Εὐξείνῳ Πόντῳ, δυῶν ἡμερέων ἑκατέρη.
 4 ἐκδιδῶι δὲ ὁ Τεάρος οὗτος ἐς τὸν Κοιτάδεστον ποταμόν.
 ὁ δὲ Κοιτάδεστος, ἐς τὸν Ἀγριάνην· ὁ δὲ Ἀγριάνης, ἐς 40
 τὸν Ἐβρον· ὁ δὲ, ἐς θάλασσαν τὴν παρ' Αἰνῷ πόλι.
 1 Ἐπὶ ταῦτον ὦν τὸν ποταμὸν ἀπικόμενος ὁ Δαρεῖος, ὡς
 ἐστρατοπεδεύσατο, ἠσθεὶς τῷ ποταμῷ, στήλην ἔστησε καὶ
 2 ἐνθαῦτα, γράμματα ἐγγράψας, λέγοντα τάδε· ΤΕΑ-

mari, flu-
 minis col-
 lum ponte
 jungunt :
 Darius per
 Thraciam
 it.

Teari fluvii
 aqua, fon-
 tes, cursus.

Inscriptio
 cippi a Da-
 rio erecti
 ad Tearum.

89.

^a στρατὸς τὰς om. P.K.F. τὰς
 om. S. Supra ἦγον om. S.

^b τὸν om. K.P.V.S.

^c ἐξ ὧ F.

^d Πόντων S.V. Mox Θρηίκης S.

90.

^a καὶ om. F. Supra τῶν ante
 περιόικων om. S.

^b εἰσὶ δὲ αὐτοῦ M.P.K.b.c.d.

εἰσὶ δὲ ταύτου V.S.a. εἰσὶ γὰρ τ.

vulgo. cf. Eustath. II. χ'. p. 1263,
 32=1362, 13. Mox αὐτῶν S.
 sed præstat vulg.

^c Hinc Steph. Byz. Ἡραϊον,
 πόλις Θρηίκης. ἐξ—Εὐξείνῳ om. F.

^d ἡμερέων om. S.

^e Κοιτάδεστον S.V. Vall. et sic
 mox.

^f πόλις F. παρ' Αἰνῶ πόλις S.

91.

^a ἐγγράψας S.V. Ald. A.B.

L 1 2

ΡΟΥ ΠΟΤΑΜΟΥ ΚΕΦΑΛΑΙ ἸΔΩΡ ΑΡΙΣΤΟΝ ΤΕ
ΚΑΙ ΚΑΛΙΣΤΟΝ ΠΑΡΕΧΟΝΤΑΙ ΠΑΝΤΩΝ ΠΟ-
ΤΑΜΩΝ· ΚΑΙ ΕΠ' ΑΥΤΑΣ ΑΠΙΚΕΤΟ ΕΛΑΤΝΩΝ
ΕΠΙ ΣΚΤΘΑΣ ΣΤΡΑΤΟΝ ΑΝΗΡ ^βΑΡΙΣΤΟΣ ΤΕ
ΚΑΙ ΚΑΛΙΣΤΟΣ ΠΑΝΤΩΝ ^οΑΝΘΡΩΠΩΝ, ΔΑ-
ΡΕΙΟΣ Ὁ ἸΣΤΑΣΠΕΟΣ, ΠΕΡΣΕΩΝ ΤΕ ΚΑΙ
ΠΑΣΗΣ ΤΗΣ ΗΠΕΙΡΟΥ ΒΑΣΙΛΕΥΣ. ^δΤαῦτα δ

92

Darius ad
Artiscum
fluvium
per Odry-
sas cuntes
grandes la-
pidum a-
cervos po-
nit.

ἐθαῦτα ἐγράφη. Δαρεῖος δὲ ἐνθεῦτεν ὀρμηθεὶς, ἀπὶ κε-
^α ἐς ἄλλον ποταμὸν, τῷ οὐνομα ^βἈρτισκός ἐστι, ^οὃς δὲ
^δὈδρυσέων ῥέει. ἐπὶ τούτῳ δὴ τὸν ποταμὸν ἀπικόμενος
^α ἐποίησε τοιόνδε. ἀποδέξας ^οχωρίον τῇ στρατιῇ, ἐκέλευ
πάντα ἄνδρα λίθον ἓνα παρεξίοντα τιθέναι ἐς τὸ ἀπὸ
^βδεγμένον τούτο χωρίον. ὥς δὲ ταῦτα ἡ στρατιὴ ἐπέ-
λεσε, ἐθαῦτα κολωνούς ^γμεγάλους τῶν λίθων καταλιπὼν
^δἀπέλαυνε τὴν στρατιήν.

93

Alli Thra-
ces dedunt
se: Thra-
cum fortis-
simi et jus-
tissimi, Ge-
tae, vi sub-
acti.

Πρὶν δὲ ἀπικέσθαι ἐπὶ τὸν Ἰστρον, πρώτους αἰρέει Γί-
^ατας τοὺς ^αἀθανατίζοντας. οἱ μὲν γὰρ δὴ τὸν Σαλμυδρῆ-
σὸν ἔχοντες Θρήϊκες, ^βκαὶ ὑπὲρ Ἀπολλωνίης τε καὶ Μι-
σαμβρίας πόλιος οἰκημένοι, καλεύμενοι δὲ ^οΣκυρμιάδαι
καὶ Νηφαῖοι, ἀμαχητὶ σφέας αὐτοὺς παρέδωσαν Δαρεῖ-
οι δὲ Γέται, πρὸς ἀγνωμοσύνην τραπόμενοι, αὐτίκα ἐδού-

γράφας M.P.K.F. Supra δ Δα-
ρεῖος ἀπικόμενος S.

^β κάλλιστος καὶ ἄριστος F.

^ο ἀνδρῶν d.

^δ Sic S. ταῦτα δὲ vulgo.

92.

^α ἐπ' ἄλλον S.V.

^β Ἀρτισκός M.K.F.

^ο Sic S.P.F.c. οἱ δὲ διὰ vulgo.

^δ Ὀδρυσέων V.S. Ὀδρυσῶν vulgo.

^ο χωρίον K.P.F.d.

^γ μεγάλων K.M.P.F.

^δ ἀπέλαυνε V.S. Schæfer. ἀπή-
λαυνε Wessel. al.

93.

^α ἀθανατίζοντας Eustath. Di-
onys. 304. conf. Wesseling. α
Diodor. I. 94. Mox Σαλμυδρῆς

^β καὶ om. F. Tum ὑπὲρ om. S
in quo tamen καὶ non ὑπὲρ de
essesuspiciatur injuria Schweigh-
tæuser. Supra Θρήϊκες S. Θρήϊ-
αι Ald.

^ο Σκυρμιάδαι καὶ Νηφαῖοι S. Vall
cf. Steph. Byz. et Suid. in Νήφα
Κυρμιάναι καὶ Νηφαῖοι F.a.d. vulg
Κυρμιάναι c. Ald. Κυρμιῶται t
Mox αὐτοῖς om. S.

λάβησαν, Θρηϊκῶν ἐόντες ^d ἀνδρείοτατοι ^e καὶ δικαιοτάτοι.
 Ἀθανατίζουσι δὲ τόνδε τὸν τρόπον· οὔτε ἀποθνήσκειν ἐω-
 τούς νομίζουσι, ἰέναι τε τὸν ἀπολλύμενον παρὰ ^a Ζάλ-
 μοξιν ^b δαίμονα. οἱ δὲ αὐτῶν τὸν αὐτὸν τοῦτον νομίζουσι ⁷⁰
² ^c Γεβελείζιν. Διὰ ^d πεντηηρίδος δὲ τὸν πάλω λαχόντα
 αἰεὶ σφρων αὐτῶν ἀποπέμπουσι ἄγγελον παρὰ τὸν Ζάλ-
³ μοξιν, ἐντελλόμενοι τῶν ἀν' ἐκάστοτε δέωνται. πέμπουσι
 δὲ ἄδ' οἱ μὲν αὐτῶν ^e ταχθέντες, ἀκόντια τρία ἔχουσι ⁷⁵
 ἄλλοι δὲ διαλαβόντες ^f τοῦ ἀποπεμπομένου παρὰ τὸν
 Ζάλμοξιν ^g τὰς χεῖρας καὶ τοὺς πόδας, ἀνακινήσαντες
⁴ αὐτὸν, μετέωρον ^h ῥίπτουσιν εἰς τὰς λόγχας. ἦν μὲν δὴ
 ἀποθάνη ἀναπαρεῖς, ⁱ τοῖσι δὲ ἴλεως ὁ θεὸς δοκεῖ εἶναι·
 ἦν δὲ μὴ ἀποθάνη, αἰτιῶνται αὐτὸν ^k τὸν ἄγγελον, φά-
⁵ μενοί μιν ἄνδρα κακὸν εἶναι. ^l αἰτιησάμενοι δὲ τοῦτον,
 ἄλλον ἀποπέμπουσι· ἐντέλλονται δὲ ἔτι ζῶντι. Οὗτοι οἱ
 αὐτοὶ Θρηϊκῆς καὶ πρὸς βροντὴν τε καὶ ἀστραπὴν τοξού-
 οντες ἄνω πρὸς τὸν οὐρανόν, ^m ἀπειλεῦσι τῷ θεῷ, οὐδένα ⁸⁵

^d Sic S. et al. Ex S. καὶ γεν-
 ναίτατοι perperam enotavit Wes-
 selingius, edidit Schæferus, et
 post eum Schweighæuserus. Nes-
 cio an καὶ γενναίτατοι habeat
 (Ask.) K. quem codicem cum
 (Arch.) S. aliquoties confundit
 Wesselingius.

^e καὶ δικαίῳ. om. P.

94.

^a Sic S.V. Val. P. Σάλμοξιν K.
 M.F.a.c. et S. marg. Ζάμολξιν b.
 d. et vulgo. Vid. Hesychium in
 Ζάμολξι, Photius, Suidas, et E-
 tymologus in Ζάμολξι. In Pla-
 tonis Charm. p. 158. B. Ζαλ-
 μόξιδος præbent membranæ Bod-
 leianæ. Supra ἰέναι δὲ mallet
 Wesseling.

^b δαίμονα om. edd. vett. sed
 agnoscunt mss. αἰτέων mox S.
 vulg.

^c Γεβελείζιν S. Βελείζιν M.P.K.
 Vall. F.b.d. Mox αἰτέων S. pro
 αἰτέων bis.

^d πεντηηρίδος S.V. Vall. πεντηή-
 ριδός τε F.

^e ἐπὶ τούτῳ ταχθέντες require-
 bat Schweighæuserus.

^f τοὺς ἀποπεμπομένους M.K.P.F.
 b.d. Vulg. amplectitur Wesse-
 ling. cum Abreschio ad Aris-
 tæm. p. 156.

^g ἐντελλόμενοι τοὺς πόδας S.

^h Sic S.V.a.c. ῥίπτουσι F. vulg.

ⁱ τοῖσι δὲ F. τοῖσιδε aut τοῖσιδε
 al. τοῖσδε S.

^k τὸν om. S.V.d.

^l αἰτιασάμενοι F. Mox θρήκες
 et τὴν βροντὴν S.

^m ἀπειλεῦσι S.V. Vulgo ἀπειλέ-
 ουσι. Citat Eustath. in Dionys.
 304.

Getarum
 opinio de
 immortal-
 tate: Zal-
 moxis: Ge-
 belizis:

324
 mos nuntii
 mittendi ad
 Zalmoxin:
 alius mos,
 tonante ac
 fulgurante
 cælo.

ἐπέθεον ὡς τεθνεῶτα· τετάρτῳ δὲ ἔτει ἐφάνη τοῖσι Θρηῖξι.
καὶ οὕτω πῦθανά σφι ἐγένετο τὰ ἔλεγε ὁ Ζάλμοξις.
ταῦτά φασί μιν ποιῆσαι. Ἐγὼ δὲ περὶ μὲν ^ατούτου καὶ
τῷ καταγαίου οἰκήματος οὔτε ἀπιστέω, οὔτε ^βὦν ^γπισ- 11
τεύω τι λήν· δοκέω δὲ πολλοῖσι ἔτεσι πρότερον τὸν Ζάλ-
μοξιν τοῦτον γενέσθαι Πυθαγόρεω. ^δΕἴτε δὲ ἐγένετο τις
Ζάλμοξις ἄνθρωπος, εἴτ' ἐστὶ δαίμων τις Γέτησι οὗτος
³ἐπιχώριος, χαιρέτω. Οὗτοι μὲν δὴ, τρόπῳ τοιοῦτῳ χρεώ- 15
μενοί, ὡς ἐχειρώθησαν ὑπὸ Περσέων, εἶποντο τῷ ἄλλῳ
στρατῶ.

Δαρεῖος δὲ ὡς ἀπῖκετο ^ακαὶ ὁ πεζὸς ^βἄμ' αὐτῷ
στρατὸς ἐπὶ τὸν Ἰστρον, ἐνθαῦτα διαβάντων πάντων
Δαρεῖος ἐκέλευσε τοὺς Ἴωνας τὴν σχεδὴν λύσαντας ἔπ- 20
εσθαι κατ' ἡπειρον ἐσωτῶ, καὶ τὸν ἐκ τῶν νεῶν στρατόν.
²Μελλόντων δὲ τῶν Ἰώνων λύειν καὶ ποιεῖν τὰ κελευό-
μενα, Κῆς ὁ ^δἘρξάνδρου, στρατηγὸς ἐὼν Μυτιληναίων,
ἔλεξε Δαρεῖῳ τάδε, πυθόμενος πρότερον εἰ οἱ φίλον εἴη
ἐγνώμην ἀποδέκεσθαι παρὰ τοῦ βουλομένου ἀποδείκνυσ- 25
³θαι· “ὦ βασιλεῦ, ἐπὶ γῆν γὰρ μέλλεις στρατεύεσθαι,
“ τῆς οὔτε ^εἀρηρομένου φανήσεται οὐδέν, οὔτε ^βπόλις οἰ-
“ κεομένη· σὺ νῦν ^ιγέφυραν ταύτην ἔα κατὰ χώρην εἰστά-

325
Herodoti
judicio Zal-
moxis anti-
quior Py-
thagora.

Darius, tra-
jecto Istro,
pontem so-
lutus,
Cois Lesbii
monitu id
non facit.

^ο ὁ om. F. Supra θρηξι S.
96.

^α τούτου καὶ om. M.P.K.F.d.
Tum καταγέου S.

^β ὦν om. a.c.S.

^γ Sic M.P.K.F.b.d. τι om. A.
B.S.V. Ald.

^δ εἰ δὲ et mox εἰ δὲ S.V.

^ε Sic M.K.P.S.V. Paris. F.
ὑπὸ Δαρείου καὶ Περσ. edd. vett.

97.

^α καὶ ὁ om. F.

^β ἄμ' αὐτῷ om. S.V.a.c. Ald.

^γ τὸν ἐκ om. S.V.

^δ Sic V. 37. Ἐξάνδρου K.F.
Ῥεξάνδρου S. Vall. Κῆς Ὀρεξάν-
δρου Tzetzes Chil. III. 465. Mox
vulgo Μιτυληναίων.

^ε κατὰ γνώμην S.

^ι Sic S.V.M.P.K.F. ἀποδέξασ-
θαι Ald. A.B.

^ε ἀρηρομένου S.K. ἀρηρεμένου F.
a.c. Ald.

^β πόλις F.

^ι Sic V.S.K.F. Vulgo γεφύρην.
Abreschius conjecit σὺ μὲν pro
σὺ νῦν, probante Wesselingio.

- “ ναι, φυλάκους ^κ αὐτῆς λιπὼν τούτους, οἱ περ μὲν ἔστι
 4 “ ἔστι. καὶ ἦν τε κατὰ νόον πρήζωμεν εὐρόντες Σαῶν.
 “ ἔστι ^μ ἄποδες ἡμῖν ἦν τε καὶ μὴ σφεας εὐρεῖν ^κ
 5 “ νεώμεθα, ἢ γε ἄποδες ἡμῖν ἀσφαλῆς. οὐ γὰρ ἔστι
 “ κω, μὴ ἐσταθῶμεν ὑπὸ Σκυθέων μάχῃ· ἀλλὰ μᾶλλον
 “ μὴ, οὐ δυνάμετοί σφεας εὐρεῖν, πάθωμέν τι ἀλώμεθα
 6 “ Καὶ τὰδε λέγειν φαίη τις ἂν ^ο με ἑαυτοῦ εἰπεῖν, ὡς
 “ ^ρ καταμένω. ἐγὼ δὲ γνώμην μὲν, τὴν εὐρίσκον ἀρίστην
 “ σοι, βασιλεῦ, ἐς μέσον ^α φέρω· αὐτὸς μέντοι ἔφημα
 7 “ τοι, καὶ οὐκ ἂν ^ι λειφθείην.” Κάρτα τε ἦσθη τῇ γνώμῃ
 “ Δαρείος, καὶ μιν ἡμεῖς αὖτε τοῖσδε· “ Ξεῖνε Λεσβιε, σὺ
 “ θύγες ἐμῷ ὀπίσω ἐς οἶκον τὸν ἐμὸν ^ε ἐπιφάνηθι μ
 “ πάντως, ἵνα σε ἀντὶ χρηστῆς συμβουλῆς χρηστοῖσι ^η
 “ γούσι ^α ἀμείψωμαι.” Ταῦτα εἰπας, καὶ ἀπ’ αὐτῶν
 “ ἄμματα ἐξήκοντα ἐν ἱμάντι, καλέσας ἐς λόγους τὰ
 2 ^β Ἰώνων τυράννους, ἔλεγε τὰδε· “ Ἄνδρες Ἴωνες, ^η μ
 “ πρότερον γνώμη ἀποδεχθεῖσα ἐς τὴν γέφυραν μετείθε
 3 “ μοι· ἔχοντες δὲ τὸν ἱμάντα τόνδε, ποιέετε τὰδε. ἐπεὶ
 “ με ἴδητε τάχιστα πορευόμενον ἐπὶ Σκύθας, ἀπὸ ταῦτα
 “ ἀρξάμενοι τοῦ χρόνου, λύετε ἄμμα ἐν ἐκάστῃς ἡμέρῃ
 4 “ ἦν δὲ ^ο ἐν τούτῳ τῷ χρόνῳ μὴ παρέω, ἀλλὰ ^δ διεξέλ
 “ θωσι ^ο ὑμῖν αἱ ἡμέραι τῶν ἀμμάτων, ἀποπλέετε ἐς τὴν

98
 Jubet Iones
 custodire
 pontem, et
 expectare
 ipsius re-
 ditum LX
 dies.

^κ αὐτῇ S.
¹ ἔστι S. K. V. P. F. a. c. ἔσται
 Ald. et al.
^μ ἄποδες ἡμῖν ἀσφαλῆς S.
^ν Sic M.P.K.F. ἀπὸ μὲν alii
 cum S.
^ο με ἐμωυτοῦ V.S. conf. ad III.
 52. necnon Observ. Misc. III.
 p. 143.
^ρ καταμένω S. Schæfer. pro-
 batum Wesselingio.
^ι φήσω M.P.K.F.b.
^ι ληφθείην S.

^ι ὁ Δαρ. F.
^ε ἐφάνη τοῖς μὲν F.
^η ἀμείψωμαι F.S.
 98.
^α ταῦτα δὲ εἰπας M.K.P.F.
^β Ἴωνας V.S. Vall. non impro-
 bante Wesselingio.
^γ ἐν οἷ. M.P.K.F.
^δ Sic (vel διεξέλθωσι) Ald. &
 V.A.B. διέλθωσι M.P.K.F.
^ο ἡμῖν S. qui mox ἡμετέραν αἰ-
 τῶν.

5 “ ὑμετέραν αὐτῶν. μέχρι δὲ τούτου, ἐπεὶ τε οὕτω μετέ-
 1: “ δοξε, φυλάσσετε τὴν σχεδὴν, πᾶσαν προθυμίην σωτη- 55
 2 6 “ ρίης τε καὶ φυλακῆς παρεχόμενοι. ταῦτα δὲ εἰποι-
 3 “ οὔντες, ἐμοὶ μεγάλως χαριεῖσθε.” Δαρεῖος μὲν ταῦτα
 4 εἶπας, ἐς τὸ πρόσω ἠεπείγετο.
 5 Τῆς δὲ Σκυθικῆς γῆς ἡ Ὀρηίκη τὸ ἐς θάλασσαν πρό-
 6 κείται· κόλπου δὲ ἀγομένου τῆς γῆς ταύτης, ἡ Σκυθική 60
 7 τε ἐκδέκεται, ὃ καὶ ὁ Ἰστρος ἐκδίδωι ἐς αὐτὴν, πρὸς εὖρον
 8 ἄνεμον τὸ στόμα τετραμμένον. Τὸ δὲ ἀπὸ Ἰστροῦ, ἔρχο-
 9 μαι σημανένον τὸ πρὸς θάλασσαν αὐτῆς τῆς Σκυθικῆς
 3 χώρης ἐς μέτροισιν. Ἀπὸ Ἰστροῦ αὕτη ἡδη ἀρχαίη
 4 ὁ Σκυθική ἐστι, πρὸς μεσαμβρίην τε καὶ νότον ἄνεμον κει- 65
 5 μένη, μέχρι πόλιος καλεομένης Καρκινίτιδος. τὸ δὲ ἀπὸ
 6 ταύτης, τὴν μὲν ἐπὶ θάλασσαν τὴν αὐτὴν φέρουσαν, εὐ-
 7 σαν ὀρεινὴν τε χώρην καὶ ὁ προκειμένην τὸ ἐς Πόντον, ἡ νέ-
 8 μεται τὸ Ταυρικὸν ἔθνος, μέχρι Ἡερσονήσου τῆς Τρηχέης
 9 καλεομένης· αὕτη δὲ ἐς θάλασσαν τὴν πρὸς ἀπηνιῶτην 70
 5 ἄνεμον κατήκει. Ἔστι γὰρ τῆς Σκυθικῆς τὰ δύο μέρεα
 6 τῶν οὐραν ἐς θάλασσαν φέροντα, τὴν τε πρὸς μεσαμβρίην
 7 καὶ τὴν πρὸς ἡτὴν ἡῶ, κατὰπερ τῆς Ἀττικῆς χώρης·
 8 καὶ παραπλήσια ταύτῃ καὶ οἱ Ταῦροι νέμονται τῆς Σκυ- 75
 9 θικῆς, ὡς εἰ τῆς Ἀττικῆς ἄλλο ἔθνος καὶ μὴ Ἀθηναῖοι
 10 νεμοίαιτο τὸν γουνὸν τὸν Σουνιακὸν, μᾶλλον ἐς τὸν πόντον 327
 11 τὴν ἄκρην ἀνέχοντα, τὸν ἀπὸ Ὀθωρικῶς μέχρι Ἀναφλύσ-

Scythiae si-
 tus mariti-
 mus et di-
 mensio: ab
 Istro ad
 Carcinitin
 urbem,
 Scythia ve-
 tus, habens
 mare ad
 austrum:
 inde terra
 in Pontum
 prominens,
 Tauris ha-
 bitata us-
 que ad ur-
 bem Cher-
 sonesum
 Tracheam,
 similis pro-
 montorio
 Suniaco vel
 Iapygiae.

^f ταῦτα δὲ F.

^g ποιόντες F.

^h ἡπείγετο V.S.

99.

^a Ὀρηίκη S.V.

^b καὶ om. F.

^c Sic A.B.S.V.P.F. τῆς om.

al.

^d δὲ b.d.

^e Σκυθική M.P.K.F. Σκυθίη a.

c. al.

^f Καρκιν. καλεομ. F.

^g προσκειμ. S.

^h νέμονται Ald.

ⁱ Ἡερσονήσου F.S. Citat h. l.

Steph. Byz. in v.

^k τὴν om. S. π. τ. εἰ F.

^l ταύτης d.

^m Ἀττικῆς χώρης V.S.

ⁿ Ὀθωικῶς S.d.

σταδία συμβέβληταί μοι. οὕτω ἂν εἴη τῆς Σκυθικῆς
 τὰ ἐπικάρσια, τετρακισχιλίων σταδίων· καὶ τὰ ὄρβια,⁵
 τὰ ἐς τὴν μεσόγαίαν φέροντα, ἐτέρων τοσούτων σταδίων.
 ἢ ἡ μὲν νυν γῆ αὕτη ἐστὶ μέγας τοσαύτη.
 Οἱ δὲ Σκύθαι δόντες σφίσι^a λόγον, ὥς οὐκ οἶοί τέ εἰσι
 τὸν Δαρείου στρατὸν ἰθυμαχίῃ^c διώσασθαι μῦνοι, ἔπεμ-
 πον ἐς τοὺς πλησιοχώρους ἀγγέλους· τῶν δὲ καὶ δὴ οἱ¹⁰
 βασιλῆες συνελθόντες ἐβουλευόντο, ὥς στρατοῦ^d ἐπελαύ-
 νοντες μεγάλου. ἦσαν δὲ οἱ συνελθόντες βασιλῆες, Ταύ-
 ρων, καὶ Ἀγαθύρσων, καὶ Νευρῶν, καὶ Ἀνδροφάγων, καὶ
 Μελαγχλαίων, καὶ Γελωνῶν, καὶ Βουδίνων, καὶ Σαυρο-
 3 ματίων. Τούτων Ταῦροι μὲν νόμοισι^a τοιοῖσδε^b χρέωνται.¹⁵ Μores ho-
 θύουσι μὲν τῇ Παρθένῳ τοὺς τε ναηγούς, καὶ τοὺς ἂν λά-
 2 βωσι Ἑλλήνων ἐπαναχθέντας, τρώπῳ τοιῷδε^c καταρξά-
 1 μνοι, ῥοπάλῳ παίουσι τὴν κεφαλὴν· οἱ μὲν δὲ λέγουσι,
 ὥς τὸ σῶμα ἀπὸ τοῦ κρημνοῦ^d διαθέουσι κάτω, (ἐπὶ γὰρ
 κρημνοῦ ἵδρυται τὸ ἱρόν^e) τὴν δὲ κεφαλὴν ἀνασταυροῦσι·²⁰
 οἱ δὲ, ὁ κατὰ μὲν τὴν κεφαλὴν ὁμολογέουσι, τὸ μέντοι
 σῶμα οὐκ ὥθεσθαι ἀπὸ τοῦ κρημνοῦ λέγουσι, ἀλλὰ γῇ
 3 κρύπτεσθαι. τὴν δὲ δαίμονα ταύτην, τῇ θύουσι,^f λέγουσι
 αὐτοὶ Ταῦροι Ἰφργένειαν τὴν Ἀγαμέμνονος εἶναι. Πολε-²⁵
 μίους δὲ ἄνδρας, τοὺς ἂν^h χειρώσωνται, ποιέουσι τάδε·

utraque
 itineris xx
 dierum,
 stadiis in
 singulos
 dies com-
 putatis du-
 cenis.
 Reges fini-
 timorum
 populorum
 a Scythia
 auxilium
 rogati.

Mores ho-
 rum popu-
 lorum :
 Tauri nau-
 fragos im-
 molant
 328
 Iphigeniam
 hostium
 occisorum
 capita su-
 pra domos
 erigunt :
 vivunt ra-
 pinis et
 bello.

^a Sic Ald. A.B.S.V. εἴη πρὸς Σ.
 M.P.K.F.

102.

^a λόγους S.

^b ἰθυμάχῃ (vel ἰθὺ μάχῃ) M.F.
 cf. 120.

^c Sic M.K.P.F. Paris. V.S.
 δηώσασθαι olim.

^d ἐκλήντος S.V. cf. 118. 119. etc.

^e ἔσαν δὲ οἱ] ἦσαν δὲ F. absque
 οἱ. ἦσαν S.

103.

^a Sic Reiz. τοιοῖσδε S. Wessel.
 et al. τοιοῖσδε F.

^b χρέονται a.

^c καταρξάμενοι P.K. cf. II. 45.
 IV. 60. Euripid. Iph. Taur. 38.
 καταρξάμενοι S. Vall. d. marg.
 καταρξάμενοι alii, aut conjunctis
 aut varie divisim literis.

^d Sic Ald. ἀθέουσι S.V.P.K.a.

c. ἐπωθέουσι F. ἐπωθέουσι d.

^e τὰ κατὰ μὲν S.

^f ἐπωθέσθαι F.

^g Vid. Pausan. I. 43.

^h χειρώσωνται S.V.M.K.P.F.
 χειρώσωναι Ald. c. Tum ποιέουσι S.

α μίζοντες, οὔτε νόμῳ οὐδενὶ χρεώμενοι. νομάδες δὲ εἰσι·
 β ἐσθῆτα δὲ φορέουσι τῇ Σκυθικῇ ὁμοίην· γλῶσσαν δὲ ἰδίην·
 γ δ' ἀνθρωποφαγέουσι δὲ μῦνοι τούτων. Μελάγχλαινοι δὲ
 δ εἴματα μὲν μέλανα φορέουσι πάντες, ἅ ἐπ' ὧν καὶ τὰς
 ε ἐπωνυμίας ἔχουσι· νόμοισι δὲ Σκυθικοῖσι ὁ χρέωνται. 55
 ζ Ἄβουδινοι δὲ, ἔθνος ἐὼν μέγα καὶ πολλόν, γλαυκόν τε
 α πᾶν ἰσχυρῶς ἐστὶ καὶ πυρρόν. ὁ πόλις δὲ ἐν αὐτοῖσι πε-
 πόλισται ξυλίτη, οὐνομα δὲ τῇ πόλει ἐστὶ Γελωνός· τοῦ
 δὲ τείχεος μέγαθος κῶλον ἕκαστον, τριήκοντα σταδίων 60
 ἐστὶ, ὑψηλὸν δὲ, καὶ πᾶν ξύλινον· καὶ οἰκίαι αὐτῶν
 3 ξύλιναι, καὶ τὰ ἱρά. ἐστὶ γὰρ δὴ αὐτοῖσι Ἑλληνικῶν θεῶν
 ἱρὰ, Ἑλληνικῶς κατεσκευασμένα ἀγάλμασί τε καὶ βα-
 4 μοῖσι καὶ νηοῖσι ξυλίνοισι. καὶ τῷ Διονύσῳ ἰ τριετηρίδας 65
 ἀνάγουσι, καὶ βακχεύουσι. Εἰσὶ γὰρ οἱ Γελωνοὶ τὸ ἀρ-
 α χαῖον Ἑλλήνες· ἐκ τῶν δὲ ἐμπορίων ἐξαναστάντες, οἵ-
 κησαν ἐν τοῖσι Βουδίνοισι· καὶ γλώσση τὰ μὲν Σκυθικῇ,
 9 τὰ δὲ Ἑλληνικῇ χρέωνται. Ἄβουδινοι δὲ οὐ τῇ αὐτῇ
 γλώσση χρέωνται καὶ Γελωνοί· ἀλλ' οὐδὲ δίαίτα ἡ αὐτή. 70
 α οἱ μὲν γὰρ Βουδίνοι, ὄντες αὐτόχθονες, νομάδες τέ εἰσι,
 καὶ ὁ φθειροτραγέουσι μῦνοι τῶν ταύτης· Γελωνοὶ δὲ, γῆς

329
 incultissi-
 mi: vitam
 pastoritiam
 agunt, lin-
 guam prop-
 riam ha-
 bent, carne
 humana
 vescuntur.

Melan-
 chleni mo-
 ribus con-
 veniunt
 cum Scy-
 this.

Budini om-
 nes cæruleo
 et rufo pic-
 ti: pastores
 vita et
 phthiro-
 phagi: eos
 non recte
 Gelonos vo-
 cari: Gelo-
 nus, urbs
 lignea in-
 gens, cum
 templis De-
 orum Græ-
 corum: Ge-
 loni, Græci
 origine,
 omnibus
 rebus di-
 versi a
 Budinis:

106.

α Ἰδίην ἔχουσι e Reizii con-
 jectura ediderunt Schweighæuserus
 et Matthiæ. Mox ἀνθρωποφ. δ. μ. τ.
 vulgo post ἐπωνυμίας ἔχουσι cap.
 seq. leguntur. Mutavit Reizius,
 monente Wesselingio. Supra οὐ-
 δὲν S. pro οὐδενί.

β Sic S.V.b.d. Eustath. Dio-
 nys. 309. Alii ἀνθρωποφάγουσι. Ἀν-
 θροποφάγη Plinius H. N. VI.
 17. Mela II. 1, 120.

107.

α Sic M.P.K.F. ἀπ' ὧν A.B.S.
 V. Ald. ἔπ' d. φορέουσι μέλανα S.

β χρέωνται α.

108.

α Γελωνοὶ c.

β Cf. Steph. Byz. in Γελωνός,
 Eustath. Dionys. 310. Mela I.
 19. 140. infra cap. 123.

γ πᾶν S.

δ τριετηρίδα S.

ε Sic S.V.P.K.F. ἐκ δὲ τῶν alii.

109.

α Βουδίνοι—Γελωνοί om. S. qui
 mox ἀλλ' οὐδὲ δίαίτα ἡ αὐτὴ ἐστὶ
 Γελωνοῖσι καὶ Βουδίνοισι. οἱ μὲν γὰρ
 etc. ἀλλ' post Γελωνοί om. Ald.

β Arrian. Peripl. p. 18. φθειρο-
 τραγέοντες.

λίοιςι χρησθαι, οὐδὲ ἰστίοιςι, οὐδὲ εἰρεσίῃ· ἀλλ' ἐπεὶ
 ἐξέκοψαν τοὺς ἄνδρας, ἐφέροντο κατὰ κύμα καὶ ἄνεμον·
 καὶ ἀπικνέονται τῆς λίμνης τῆς Μαιήτιδος ἐπὶ Κρημνοῦς.
 4 οἱ δὲ Κρημνοὶ, εἰςὶ γῆς τῆς Σκυθέων τῶν ἐλευθέρων. ἐν-95
 θαῦτα ἀποβάσαι ἀπὸ τῶν πλοίων αἱ Ἀμαζόνες, ὥδοι-
 5 πόρεον ἐς τὴν οἰκεομένην. ἐντυχούσαι δὲ πρώτῳ ἱπο-
 φορβίῳ, τοῦτο διήρπασαν· καὶ ἐπὶ τούτων ἱππαζόμεναι,
 I ἐληΐζοντο τὰ τῶν Σκυθέων. Οἱ δὲ Σκύθαι οὐκ εἶχον συμ-
 βαλέσθαι τὸ πῆγμα· ἄντε γὰρ φωνήν, οὔτε ἐσθῆτα, 1
 οὔτε τὸ ἔθνος ἐγίνωσκον, ἀλλ' ἐν ὁρώματι ἦσαν ὁκόθεν
 2 ἔλθοιεν. ἔδοκεον δ' αὐτὰς εἶναι ἄνδρας τὴν αὐτὴν ἡλικίην
 ἔχοντας, μάχην τε ὃν πρὸς αὐτὰς ἐποίηυντο· ἐκ δὲ τῆς
 μάχης ὅτῳ νεκρῶν ἐκράτησαν οἱ Σκύθαι, καὶ οὕτως 5
 3 ἔγνωσαν εἴσας γυναῖκας. ἔβουλευομένοιςι ὧν αὐτοῖςι
 ἔδοξε κτείνειν μὲν οὐδενὶ τρόπῳ ἔτι αὐτὰς, ἐωυτῶν δὲ τοὺς
 νεωτάτους ἀποπέμψαι ἐς αὐτὰς, πλήθος εἰκάσαντας
 ὅσαι περ ἐκείναι ἦσαν· τούτους δὲ στρατοπεδεύεσθαι
 πλησίον ἐκεινῶν, καὶ ποιεῖν τάπερ ἂν καὶ ἐκείναι 10
 ποίωσι· ἣν δὲ αὐτοὺς διώκωσι, μάχεσθαι μὲν ἢ μὴ, ὑπο-
 φεύγειν δὲ ἐπεὰν δὲ παύσωνται, ἐλθόντας αὐτοὺς πλη-
 σίον στρατοπεδεύεσθαι. ταῦτα ἐβουλεύσαντο οἱ Σκύθαι,
 2 ἔβουλόμενοι ἐξ αὐτέων παῖδας ἐγγενήσεσθαι. Ἀπο-
 πεμφθέντες δὲ οἱ νεηνίσκοι, ἐποίηυν τὰ ἐντεταλμένα. ἐπεὶ 15
 δὲ ἔμαθον αὐτοὺς αἱ Ἀμαζόνες ἐπ' οὐδεμιῇ δηλῆσει ἀπιγ-

tæ in Crem-
 nos, [c. 20.]
 e Scythis
 prædas a-
 gunt.

Scytharum
 de illis con-
 silium.

Scythæ ju-
 venes missi,
 cum Ama-
 zonibus
 consues-
 cunt.

1 Sic P.F. εἰςὶ τῶν Σκ. K. εἰςὶ
 τῆς γῆς τῶν Σ. Wess. et al. τῆς
 γῆς τῆς Σ. S.

III.

2 οὐδὲ ter F.b.

3 Sic S.F. Vulgo θωύματι.

4 ἔσαν] ἦσαν F.S.

5 δὴ om. S.

6 Sic S. τινὰς τῶν νεκρῶν ἐκράτ.
 codicum pars. Alii τῶν γυναικῶν.

7 τότε S.

8 βουλομένοιςι S. Mox εἰκάσαν-
 τες Schweighæuserus, quomodo
 in F. scriptum innuit.

9 ἔσαν] ἦσαν F.S. Mox ἐκεί-
 νων S.

10 μὴ om. V. οὐ pro μὴ S.

11 βουλευόμενοι S.V. Mox παῖδας
 om. S. Tum ἐγγενήσεσθαι Reisk-
 ius et Abreschius.

in Scythi-
cas habita-
tiones.

3 μαθεῖν, τὴν δὲ τῶν ἀνδρῶν αἱ γυναῖκες συνέλαβον. Ἐπεὶ
δὲ συνῆκαν ἀλλήλων, ἔλεξαν πρὸς τὰς Ἀμαζόνας τάδε
4 οἱ ἄνδρες. “Ἡμῖν εἰσὶ μὲν τοκέες, εἰσὶ δὲ κτήσεις. νῦν
“ ὧν μηκέτι πλεῖνα χρόνον ζῶν τοιήνδε ἔχωμεν· ἀλλ’ 45
“ ἀπελθόντες εἰς τὸ πλῆθος διαιτώμεθα. γυναῖκα^δ δὲ
5 “ ἔχομεν ὑμέας, καὶ οὐδαμέας ἄλλας.” Αἱ δὲ πρὸς
ταῦτα ἔλεξαν τάδε. “Ἡμεῖς οὐκ ἂν δυναίμεθα οἰκέειν
“ μετὰ τῶν ὑμετέρων γυναικῶν· οὐ γὰρ τὰ αὐτὰ νόμαια
6 “ ἡμῖν τε ^ε καὶ κείνησί ἐστι. ἡμεῖς μὲν τοξεύομεν τε καὶ 50
“ ἀκοντίζομεν καὶ ἵππαζόμεθα, ἔργα δὲ γυναικῆια οὐκ
“ ἐμάθομεν· αἱ δὲ ὑμέτεραι γυναῖκες τούτων μὲν οὐδὲν
“ τῶν ἡμεῖς κατελέξαμεν ποιεῦσι, ἔργα δὲ γυναικῆια
“ ἐργάζονται, μένουσαι ἐν τῇσι ἀμάχησι, οὐτ’ ἐπὶ θήρῃν 54
7 “ ἰῶσαι, οὔτε ἄλλη οὐδαμῇ. οὐκ ἂν ὧν δυναίμεθα ἐκεί- 332
“ νησι συμφέρεσθαι. Ἀλλ’ εἰ βούλεσθε γυναῖκας ἔχειν
“ ἡμέας, καὶ δοκέειν εἶναι ^ε δικαιοτάτοι, ἐλθόντες παρὰ
“ τοὺς τοκέας, ἀπολάχετε τῶν κτημάτων τὸ μέρος· καὶ
15 “ ἔπειτα ἐλθόντες, ^η οἰκέωμεν ἐπὶ ἡμέων αὐτέων.” Ἐπεὶ- 60 Viri, portio-
ne accepta
bonorum
paterno-
rum,
θοντο καὶ ἐποίησαν ταῦτα οἱ νεηνίσκοι. ἐπεὶ τε δὲ ἀπο-
λαχόντες τῶν κτημάτων τὸ ἐπιβάλλον, ἦλθον ὀπίσω
παρὰ τὰς Ἀμαζόνας, ἔλεξαν αἱ γυναῖκες πρὸς αὐτοὺς
2 τάδε. “Ἡμέας ἔχει φόβος τε καὶ δέος, ὅπως χρῆ οἱ-
“ κείν ἐν τῷδε τῷ χώρῳ· τοῦτο μὲν, ὑμέας ^α ἀποστερη- 65
“ σάσαις πατέρων· τοῦτο δὲ, τὴν γῆν τὴν ὑμετέραν δηλη-
3 “ σαμένας πολλά. ἀλλ’ ἐπεὶ τε ἀξιοῦτε ^β ἡμέας γυναι-

^ε δὲ καὶ κτ. S. Vall. Mox ζῶν vulgo.

S. qui paulo post ἀπελθόντες.

^δ Sic M.P.K.F. οἰδαμάς A.B.

S.V. Ald.

^ε Sic S.V. κακείνησι F. et vulg.

Mox τε om. S.

^ι καὶ μένουσιν S.V.

^ε Sic S.V. Vall. F.a. δίκαιοι

^η οἰκῶμεν S.

115.

^α ἀποστερήσασαι S. et mox δη-
λυσάμεναι.

^β γυναῖκας ἡμέας S. γυναῖκας ἔ-
χειν, ἀξιοῦτε ἡμέας Ald.

“ κας ἔχειν, τάδε ποιέετε ἅμα ἡμῖν· φέρετε, ἔγω
“ στέωμεν ἐκ τῆς γῆς τῆσδε, καὶ περήσαντες τὰν

116

cum uxori-
bus Tanain
transeunt:
quasi longe
a Tanai
constite-
rint: [postea
latius habi-
tarunt c.
21.] mos fe-
minis idem
qui viris.

“ ποταμὸν οἰκέωμεν.” Ἐπεΐθοντο καὶ ταῦτα οἱ ἱ-
νίσκοι. διαβάντες δὲ τὸν Ἄναϊν, ^b ὁδοιπόρεον πρὸς τὴν
ἀνίσχοντα τριῶν μὲν ἡμερέων ἀπὸ τοῦ Ταναΐδος ἡ-
τριῶν δὲ ἀπὸ τῆς λίμνης τῆς Μαίητιδος πρὸς ^c βί-
² ἀνεμον. ἀπικόμενοι δὲ ἐς ταῦτον τὸν χῶρον, ἐν τῷ

κατοίκηται, οἰκήσαν τοῦτον. καὶ διαίτη ἀπὸ τούτου χ-
ωνται τῇ παλαιῇ τῶν Σαυροματέων αἱ γυναῖκες, καὶ
θῆρην ἐπὶ ἵππων ^d ἐκφοιτῶσαι ἅμα τοῖσι ἀνδράσι·
χωρὶς τῶν ἀνδρῶν, καὶ ἐς πόλεμον φοιτῶσαι, καὶ σι-
τὴν αὐτὴν τοῖσι ἀνδράσι φορέουσαι. Φωνῇ δὲ αἱ Σαι-
μάται νομίζουσι Σκυθικῇ, σολοικίζοντες ἁυτῇ ἀπὸ

117

Lingua
Sauroma-
tarum cor-
rupta Scy-
thica: vir-
ginibus an-
tequam
hostem oc-
ciderint,
non licet
nubere.

ἀρχαίου, ^b ἐπεὶ οὐ χρηστῶς ἐξέμαθον αὐτὴν αἱ Ἀμαζόν-
² τὰ περὶ γάμων δὲ ὧδε σφι διακέεται· οὐ γαμῆ-
παρθένος οὐδεμία, πρὶν ἂν τῶν πολεμίων ἀνδρῶν ἂ

³ κτείνῃ. αἱ δὲ τινες αὐτέων καὶ τελευτῶσι γηραιαὶ ἢ
γῆμασθαι, οὐ δυνάμεναι τὸν νόμον ἐκπλῆσαι.

118

Scytharum
legatio ad
reges ho-
rum popu-
lorum.

Ἐπὶ τούτων ὧν τῶν καταλεχθέντων ἐθνέων τοὺς ἁλ-
σιλέας ^b ἀλισμένους ἀπικόμενοι τῶν Σκυθέων οἱ ἄγγε-
ῖλεγον ἐκδιδάσκοντες ὡς ὁ Πέρσης, ἐπειδὴ οἱ τὰ ἐν
ἡπείρῳ τῇ ἐτέρῃ ^c πάντα κατέστραπται, γέφυραν ^d ζεύ-

^c οἰκέωμεν S.

116.

^a Ταναῖν ποταμὸν S.

^b Sic S. ut vulgo. ὁδοιπόρεον ex
eo ms. perperam enotatur.

^c Sic S.V.K.F. βορέην vul-
go.

^d ἐκφοιτῶσαι a.c.S.V.P.K.F.
qui in seqq. φοιτῶσαι et φορέουσαι.
ἐκφοιτῶσι, φοιτῶσι, φορέουσι Ald.
M.

^e ἅμα om. F.

117.

^a αὐτοὶ S.V.

^b ἔτι S.

^c οὐδεμία] οἰδεμία F.S. M
αὐτῶν S.

118.

^a βασιλῆας S. βασιλέας F.
al.

^b ἀλισμένους om. S.V. ἀλισ-
μένους F.

^c πάντα om. S.

^d τάξας a.

- ἐπὶ τῷ αὐχένι τοῦ Βοσπόρου, διαβέβηκε ἐς τήνδε τὴν
 ἤπειρον· διαβὰς δὲ, καὶ καταστρεφάμενος Ὀθρήϊκας,
 γεφυροῖ ποταμὸν Ἰστρον, βουλόμενος καὶ τάδε πάντα
 2 ὑπ' ἐωυτῷ ποιήσασθαι. “ Ὑμεῖς ὦν μηδενὶ τρόπῳ ἐκ 95
 “ τοῦ μέσου κατήμενοι περιϊδῆτε ἡμέας διαφθαρέντας·
 3 “ ἀλλὰ τούτῳ ἐνόησαντες, ἀντιάζωμεν τὸν ἐπίοντα. οὐκ-
 “ ὦν ποιήσετε ταῦτα, ἡμεῖς μὲν πιεζόμενοι, ^ε ἢ ἐκλεί-
 4 “ ψομεν τὴν χώραν, ἣ μένοντες, ὁμολογίῃ χρῆσόμεθα. τί 333
 “ γὰρ ^β πάθωμεν, μὴ βουλομένων ὑμῶν τιμωρεῖν; Ὑμῖν
 5 “ δὲ οὐδὲν ἐπὶ τούτῳ ἔσται ἐλαφρότερον. ἥκει γὰρ ὁ
 “ Πέρσης οὐδὲν τι μᾶλλον ἐπ' ἡμέας ^κ ἢ οὐ καὶ ἐπὶ
 “ ὑμέας· οὐδὲ οἱ καταχρήσει ἡμέας καταστρεφάμεν, *wile he be*
 6 “ ὑμῶν ἀπέχεσθαι. μέγα δὲ ὑμῖν λόγων ἰτῶνδε μαρ-
 “ τύριον ἑρέομεν· εἰ γὰρ ἐπ' ἡμέας ^μ μούρους ἐστρατη-5
 “ λάτεις ὁ Πέρσης, τίσασθαι τῆς πρόσθε δουλοσύνης βου-
 “ λόμενος, χρῆν αὐτὸν πάντων τῶν ἄλλων ἀπεχόμενον,
 “ οὕτω ἰέναι ἐπὶ τὴν ἡμετέραν· καὶ ἂν ἐδήλου πᾶσι,
 7 “ ὥς ἐπὶ Σκύθας ἐλαύνει, καὶ οὐκ ἐπὶ τοὺς ἄλλους. νῦν 10
 “ δὲ ἐπεὶ τε τάχιστα διέβη τήνδε ὁτὴν ἤπειρον, τοὺς
 “ αἰεὶ ^ρ ἐμποδὼν γινομένους ἡμεροῦται πάντας· ^α τοὺς
 “ τε δὴ ἄλλους ἔχει ὑπ' ἐωυτῷ Ὀθρήϊκας, καὶ δὴ καὶ
 9 “ τοὺς ἡμῖν ἔοντας πλησιοχώρους Γέτας.” Ταῦτα Σκυ-
 θέων ἐπαγγελλομένων, ἐβουλεύοντο οἱ ^α βασιλεῖς οἱ ^β ἀπὸ 15 Sauromates

^ε Ὀθρήϊκας S.V.K.

^ι Sic S.V.P.K.F.a. Similiter
 τούτῳ φρονήσαντες I. 59. Olim
 νόμισαντες. Mox ἀντιάζωμεν S. ut
 edd. recentt.

^ε ἢ om. S.V.F.

^β πάθωμεν F.

^ι ἐπὶ τούτῳ S.F.

^κ ἢ οὐ καὶ M.P.K. ἢ οὐκ F.
 Steph. marg. V. ἢ καὶ S. vulgo.
 Conferri jubet Schweighæuser.
 Gregor. Dial. Att. 44. infra V.

94. VII. 16.

^ι τῷδε S.d. τῷδε V.

^μ μούρους F.

^ν ἰέναι οὕτως (aut οὕτω) S.K.P.

F. Mox ἐλαύνειν S.

^ο τὴν om. S.V.

^ρ Cf. Suidas in v.

^α τοὺς τε δὲ δὴ S.

119.

^α βασιλεῖς] βασιλῆες F.

^β ἐπὶ S.

“ κας ἔχειν, τάδε ποίετε ἅμα ἡμῖν φέρετε, ἔξα-
 “ στέωμεν ἐκ τῆς γῆς τῆσδε, καὶ περήσαντες Τάναϊν
 “ ποταμὸν οἰκώμεν.” Ἐπείθοντο καὶ ταῦτα οἱ πα-

I 16

cum uxori-
 bus Tanain
 transeunt:
 quous longe
 a Tanai
 constitue-
 rint: [postea
 latius habi-
 tarunt c.
 21.] mos fe-
 minis idem
 qui viris.

νίσκοι. διαβάντες δὲ τὸν Ἄναιϊν, ὠδοιπόρεον πρὸς ἤλιον
 ἀνίσχοντα τριῶν μὲν ἡμερέων ἀπὸ τοῦ Ταναΐδος ὁδοῦ,
 τριῶν δὲ ἀπὸ τῆς λίμνης τῆς Μαιήτιδος πρὸς Ἑσπῆ-
 ραν. ἀπικόμενοι δὲ ἐς ταῦτον τὸν χῶρον, ἐν τῷ κτ
 κατοίκησται, οἰκήσαν τοῦτον. καὶ διαίτη ἀπὸ τούτου χέ-
 ωνται τῇ παλαιῇ τῶν Σαυροματέων αἱ γυναῖκες, καὶ ἐπὶ
 θήρην ἐπὶ ἵππων ἐκφοιτῶσαι ἅμα τοῖσι ἀνδράσι καὶ
 χωρὶς τῶν ἀνδρῶν, καὶ ἐς πόλεμον φοιτῶσαι, καὶ σταλῆ
 τὴν αὐτὴν τοῖσι ἀνδράσι φορέουσαι. Φωνῇ δὲ οἱ Σαυρ-
 μάται νομίζουσι Σκυθικῇ, σολοικίζοντες αὐτῇ ἀπὸ τοῦ
 ἀρχαίου, ἑπεὶ οὐ χρηστῶς ἐξέμαθον αὐτὴν αἱ Ἀμαζόνες.

I 17

Lingua
 Sauroma-
 tarum cor-
 rupta Scy-
 thica: vir-
 ginibus an-
 tequam
 hostem oc-
 ciderint,
 non licet
 nubere.

Ἡ τὰ περὶ γάμων δὲ ὥδε σφι διακίεταί· οὐ γαμέετα
 παρθένος οὐδεμία, πρὶν ἂν τῶν πολεμίων ἀνδρα ἀπο-
 κτείνῃ. αἱ δὲ τινες αὐτέων καὶ τελευτῶσι γηραιαὶ πρὶ
 γήμασθαι, οὐ δυνάμεναι τὸν νόμον ἐκπλῆσαι.

I 18

Scytharum
 legatio ad
 reges ho-
 rum popu-
 lorum.

Ἐπὶ τούτων ὦν τῶν καταλεχθέντων ἐθνέων τοὺς βα-
 σιλέας ἀλισμένους ἀπικόμενοι τῶν Σκυθέων οἱ ἄγγελοι
 ἔλθον ἐκδιδάσκοντες ὡς ὁ Πέρσης, ἐπειδὴ οἱ τὰ ἐν τῇ
 ἡπείρῳ τῇ ἐτέρῃ πάντα κατέστραπται, γέφυραν ἑστῆσαι

^c οἰκώμεν S.

116.

^a Τάναϊν ποταμὸν S.

^b Sic S. ut vulgo. ὠδοιπόρεον ex
 eo ms. perperam enotatur.

^c Sic S.V.K.F. βορέην vul-
 go.

^d ἐκφοιτῶσαι a.c.S.V.P.K.F.
 qui in seqq. φοιτῶσαι et φορέουσαι.
 ἐκφοιτῶσι, φοιτῶσι, φορέουσι Ald.
 M.

^e ἅμα om. F.

117.

^a αὐτοὶ S.V.

^b ἔτι S.

^c οὐδεμία] οὐδεμία F.S. Μοι
 αὐτῶν S.

118.

^a βασιλῆας S. βασιλέας F. e
 al.

^b ἀλισμένους om. S.V. ἀλίσκο-
 μένους F.

^c πάντα om. S.

^d τάξας a.

- 1 ἐπὶ τῷ αὐχένι τοῦ Βοσπόρου, διαβέβηκε ἐς τήνδε τὴν
 2 ἡπειρον· διαβάς δὲ, καὶ καταστρεφάμενος Ὀρήϊκας,
 3 γεφυροῖ ποταμὸν Ἰστρον, βουλόμενος καὶ τὰδε πάντα
 4 ὑπ' ἐαυτῷ ποιήσασθαι. “ Ὑμεῖς ὦν μηδενὶ τρόπῳ ἐκ 95
 5 “ τοῦ μέσου κατήμενοι περιῖδητε ἡμέας διαφθαρέντας·
 6 “ ἀλλὰ τῷτ' ὀνοήσαντες, ἀντιάζωμεν τὸν ἐπίοντα. οὐκ-
 7 “ ὦν ποιήσετε ταῦτα, ἡμεῖς μὲν πιεζόμενοι, ἢ ἢ ἐκλεί-
 8 “ ψομεν τὴν χώραν, ἢ μένοντες, ὁμολογίῃ χρῆσόμεθα. τί 333
 9 “ γὰρ ἡ πάθωμεν, μὴ βουλομένων ὑμῶν τιμῶμεν; Ὑμῖν
 10 “ δὲ οὐδὲν ἐπὶ τούτῳ ἔσται ἐλαφρότερον. ἡκεῖ γὰρ ὁ
 11 “ Πέρσης οὐδὲν τι μᾶλλον ἐπ' ἡμέας ἢ ἢ οὐ καὶ ἐπὶ
 12 “ ὑμέας· οὐδέ οἱ καταχρήσει ἡμέας καταστρεφάμεν, *will be he is*
 13 “ ὑμῶν ἀπέχεσθαι. μέγα δὲ ὑμῖν λόγων ἰσχυρὰ μαρ-
 14 “ τύριον ἐρέομεν· εἰ γὰρ ἐπ' ἡμέας ἢ μόνους ἐστρατη-5
 15 “ λάτεις ὁ Πέρσης, τίσασθαι τῆς πρόσθε δουλοσύνης βου-
 16 “ λόμενος, χρῆν αὐτὸν πάντων τῶν ἄλλων ἀπεχόμενον,
 17 “ οὕτω ἵεναι ἐπὶ τὴν ἡμετέραν· καὶ ἂν ἐδήλου πᾶσι,
 18 “ ὥς ἐπὶ Σκυθὰς ἐλαύνει, καὶ οὐκ ἐπὶ τοὺς ἄλλους. νῦν 10
 19 “ δὲ ἐπεὶ τε τάχιστα διέβη τήνδε ὁ τὴν ἡπειρον, τοὺς
 20 “ αἰεὶ ἢ ἐμποδῶν γινομένους ἡμεροῦται πάντας· ἢ τοὺς
 21 “ τε δὴ ἄλλους ἔχει ὑπ' ἐαυτῷ Ὀρήϊκας, καὶ δὴ καὶ
 22 “ τοὺς ἡμῖν ἐόντας πλησιοχώρους Γέτας.” Ταῦτα Σκυ-
 23 θῶν ἐπαγγελλομένων, ἐβουλεύοντο οἱ ἢ βασιλεῖς οἱ ἢ ἀπὸ 15

Gelonus,
 Budinus et
 Sauromates

ἢ Ὀρήϊκας S.V.K.

ἢ Sic S.V.P.K.F.a. Similiter
 τούτῳ φρονήσαντες I. 59. Olim
 ἡμίσαντες. Mox ἀντιάζωμεν S. ut
 edd. recentt.

ἢ ἢ om. S.V.F.

ἢ πάθωμεν F.

ἢ ἐπὶ τούτῳ S.F.

ἢ ἢ οὐ καὶ M.P.K. ἢ οὐκ F.
 Steph. marg. V. ἢ καὶ S. vulgo.
 Conferri jubet Schweighæuser.
 Gregor. Dial. Att. 44. infra V.

94. VII. 16.

ἢ τῷδε S.d. τῷδε V.

ἢ μόνους F.

ἢ ἵεναι οὕτως (aut οὕτω) S.K.P.
 F. Mox ἐλαύνειν S.

ἢ τὴν om. S.V.

ἢ Cf. Suidas in v.

ἢ τοὺς τε δὲ δὴ S.

119.

ἢ βασιλεῖς] βασιλεῖς F.

ἢ ὑπὸ S.

ἰόντες δὲ, καὶ ὑπεξελαύνοντες, τὰ φρέατα, ^ετὰ παρ-
 ἐξίοιεν αὐτοὶ, καὶ τὰς κρήνας συγχϋόν, τὴν ποίην τε ἐκ
 2 τῆς γῆς ἐκτρίβειν, ^δδιχοῦ σφέας διελόντες. καὶ πρὸς 41
 μὲν τὴν μίαν τῶν μοιρέων, τῆς ἐβασίλευε ^εΣκόπασις,
 προσχωρέειν Σαυρομάτας· τούτους μὲν δὴ ὑπάγειν, ἣν
 ἐπὶ τοῦτο τράπηται ὁ Πέρσης, ἰθὺ Ταναΐδος ποταμοῦ 45
 παρὰ τὴν Μαιῆτιν λίμνην ὑποφεύγοντας· ἀπελαύνοντός
 3 τε τοῦ Πέρσεω, ἐπιόντας διώκειν. αὕτη μὲν σφι μία ἦν
 μοῖρα τῆς βασιληΐης, τεταγμένη ταύτην τὴν ὁδὸν ^εἤπερ
 εἴρηται. τὰς δὲ δύο τῶν ^ββασιληϊάν, τὴν τε μεγάλην,
^ιτῆς ἤρχε ^κἸδάνθυρσος, καὶ τὴν τρίτην τῆς ἐβασίλευε 50
 Τάξακις, συνελθούσας ἐς τὸ αὐτὸ, καὶ Γελωνῶν τε καὶ
 Βουδίνων ^ιπροσγινομένων, ἡμέρης καὶ τούτους ὁδῶ προ-
 έχοντας τῶν Περσέων, ὑπεξάγειν, ὑπιόντας τε καὶ ποι-
 4 οῦντας τὰ βεβουλευμένα. πρῶτα μὲν νυν ὑπάγειν σφέας
 ἰθὺ τῶν ^μχωρέων τῶν ἀπειπαμένων τὴν σφετέρην συμμα- 55
 χίην, ἵνα καὶ τούτους ἐκπολεμώσωσι· εἰ δὲ μὴ ἐκόντες
 γε ὑπέδυσαν τὸν πόλεμον τὸν πρὸς Πέρσας, ἀλλ' ἄκον-
 5 τας ἐκπολεμῶσαι. μετὰ δὲ τοῦτο, ^νὑποστρέφειν ἐς τὴν
 σφετέρην, καὶ ἐπιχειρεῖν, ^οἣν δὴ ^ρβουλευμένοισι δοκέη.
 ; 1 Ταῦτα οἱ Σκύθαι βουλευσάμενοι, ὑπηντίαζον τὴν Δαρείου 60
 στρατιήν, προδρόμους ἀποστείλαντες τῶν ἱππέων τοὺς
 2 ἀρίστους. τὰς δὲ ἀμάξας, ἐν τῇσί σφι ^αδιατᾶτο τὰ

stituunt :
 eorum tres
 334
 exercitus,
 et reges qui
 singulis
 praesunt,
 Scopasis,
 Idanthyr-
 sus, Taxa-
 cia.

Praecurso-
 res missi
 obviam
 Dario : li-
 beri et uxo-

^ε τάπερ ἐξίοιεν S.P.

^δ διχοῦ M.P.K.F. διχοῦς S. διχῇ
 edd. vett.

^ε Σκόπασις S. Σκόπασις b.

^ι τὴν om. F. Mox μία—μοῖρα

S. pro μή—μοῖρη.

^ε ἤπερ F.c.

^β βασιληϊάν conjicit Schweigh-
 æuserus.

^ι ἤ S. F.

^κ Ἰδάνθυρσος S.P.K. Vall. F.a.c.
^ι Idāth. d. et vulgo.

^ι Sic P.F. προσγεν. vulgo. προσ-
 γινομένην μοῖρην S. προσγινομένην
 ἡμέρην V.

^μ χώρων τῶν ἀπηνυμένων S. χώρων
 V. Mox εἴγε μὴ S.

^ν στρέφειν S.

^ο ἣν δὲ F.

^ρ Sic M.K.P.F.a.b.c. βουλο-
 μένοισι Ald. S.V.d.

121.

^α Sic Ald. S.V.F. Paris. ἐδια-
 τᾶτο M.P.

- ⁴ ἀπίκοντο. ^ο ἡ δὲ ἐρῆμος αὕτη ὑπὸ οὐδαμῶν νέμεται ἀν-
 δρῶν, κέεται δὲ ὑπὲρ τῆς Βουδίνων χώρας, εἴσω πλῆθος
⁵ ἑπτὰ ἡμερέων ὁδοῦ. ὑπὲρ δὲ τῆς ἐρήμου Ἰουσσαγέται
 οἰκεῖν ποταμοὶ δὲ ἐξ αὐτῶν τέσσαρες μεγάλοι ῥέοντες ⁹⁰
 διὰ Μαιητέων ἐκδιδοῦσι ἐς τὴν λίμνην τὴν καλεομένην
 Μαιήτιν τοῖσι οὐνόματα κέεται τάδε, Λύκος, Ὀαρος,
²⁴ Τάναϊς, ^ς Σύργις. Ἐπεὶ ὦν ὁ Δαρεῖος ἦλθε ἐς τὴν ἐρῆ-
 μον, ^α παυσάμενος τοῦ δρόμου, ἵδρυσεν τὴν στρατιὴν ἐπὶ ⁹⁵
¹ ποταμῷ Ὀάρῳ. ταῦτο δὲ ποιήσας, ὁκτὼ τείχεα ἐτείχεε
 μεγάλα, ἴσον ἀπ' ἀλλήλων ἀπέχοντα, σταδίους ὡς ἑξ-
 ἕκοντα μάλιστα καὶ τῶν ἐτι ἐς ἐμὲ τὰ ἐρείπια σῶα ἦν.
³ Ἐν ᾧ δὲ οὗτος πρὸς ταῦτα ἐγράπετο, οἱ διωκόμενοι Σκυ-
 θαὶ περιελθόντες ^β τὰ κατύπερθε, ὑπέστρεφον ἐς τὴν Σκυ-
⁴ θικήν. ἀφανισθέντων δὲ τούτων τὸ παράπαν, ὥς οὐκέτι
^ο ἐφαντάζοντο σφί, οὕτω δὲ ὁ Δαρεῖος τείχεα μὲν ἐκεῖνα
 ἡμέτερα μετῆκε· αὐτὸς δὲ ὑποστρέψας ἦε πρὸς ἐσπέρην
 δοκέων τούτους τε πάντας ^δ τοὺς Σκύθας εἶναι, καὶ πρὸς ⁵
 ἐσπέρην σφέας φεύγειν.
²⁵ Ἐλαύνων δὲ τὴν ταχίστην τὸν στρατὸν, ^α ὥς ἐς τὴν
 Σκυθικήν ἀπῆκετο, ἐνέκυρσε ἀμφοτέρῃσι τῇσι μοίρῃσι τῶν
 Σκυθέων ἐντυχὼν δὲ, ἐδίωκε ^β ὑπεκφέροντας ἡμέρης ὁδῷ.
¹ καὶ, οὐ γὰρ ^ο ἀνίει ἐπιὼν ὁ Δαρεῖος, οἱ Σκύθαι κατὰ ¹⁰

exonerantia
 se per Mæ-
 otas in
 Mæotidem,
 Lycus, Oa-
 rus, Ta-
 nais, Syr-
 gis. [idem
 Syrgis qui
 c. 57, Hyr-
 gis.]

Darius ad
 Oarum
 subsistens,
 et castella
 viii faciens,
 hostes cir-
 cumitu e-
 lapsos fu-
 gisse ad oc-
 casum ra-
 tus, eo per-
 git.

Delatus in
 Scythiam,
 exercitus
 alteros duos
 nactus per-
 sequitur,
 fugientes

^ο ἡ δὲ ἐρῆμος etc. usque ad fi-
 nem capitis abiecit Borheckius,
 tanquam spuria.

¹ Cf. Steph. Byz. in v. Mox
 αὐτῶν S. pro αὐτέων.

^ς Σύργης S.V. Vall. Ὑργίς
 Schæfer.

124.

^α Sic Ald. V.S.A.B. cf. 126.
 et II. 159. adde Dorville Cha-
 rit. p. 91. παυσάμενος M.P.K.
 F.d.

^β τὰ om. S.V. Mox τοπαρά-
 παν τούτων S.

^ο ἐφαντάζετο S.

^δ τοὺς om. S.V.

125.

^α Sic M.P.K.F. ὡς om. Ald.
 S.V.a.c. qui mox ἐς ὃ ἐνέκυρσε.

^β ἐπεκφέρ. S.V. et mox ἰδόν.
 ὑπεκφέροντας b.

^ο ἀνίει S.V. cf. II. 113. IV.
 28. 152. ἀνίει P. οἱ Σκύθαι om. S.

- θυρσον, ^d ἔλεγε τάδε· “ Δαιμόνιε ἀνδρῶν, τί φεύγεις αἰεὶ, ³⁵
 2 “ ἔχόν τοι τῶνδε τὰ ἕτερα ποίεειν ; εἰ μὲν γὰρ ^e ἀξιοχρεός
 “ δοκέεις εἶναι σεωυτῷ τοῖσι ἐμοῖσι πρήγμασι ἀντιω-
 “ θῆναι, σὺ δὲ ἵστας τε καὶ παυσάμενος πλάνης μά-
 “ χεσθαι· εἰ δὲ συγγινώσκειαι εἶναι ἥσων, σὺ δὲ καὶ
 “ οὕτω παυσάμενος τοῦ δρόμου, δεσπότη τῷ σῷ δῶρα ⁴⁰
 7 “ φέρων γῆν τε καὶ ὕδωρ, ἐλθέ εἰς λόγους.” Πρὸς ταῦτα
 ὁ Σκυθεὼν βασιλεὺς Ἰδάνθυρος ^a ἔλεγε τάδε· “ Οὕτω
 “ τὸ ἐμὸν ἔχει, ὧ ^b Πέρσα· ἐγὼ οὐδένα κω ἀνθρώπων
 “ δείσας ἔφυγον, οὔτε πρότερον, οὔτε νῦν σε φεύγω· οὐδέ
 “ τι νεώτερόν εἰμι ποιήσας νῦν ἢ καὶ ἐν εἰρήνῃ ^c ἐώθεα ⁴⁵
 2 “ ποίεειν. ὅ τι δὲ οὐκ αὐτίκα μάχομαί τοι, ἐγὼ καὶ
 “ τοῦτο σημανέω. ἡμῖν οὔτε ἄσπεα, οὔτε γῆ πεφυτευμένη
 “ ἐστὶ, τῶν πέρι δείσαντες μὴ ^d ἀλόῃ ἢ καρῇ, ^e ταχύ-
 3 “ τερον συμμίσγοιμεν ἂν εἰς μάχην ἑμῖν· εἰ δὲ ^f δέοι ⁵⁰
 “ πάντως εἰς τοῦτο κατὰ τάχος ἀπικνέεσθαι, τυγχά-
 “ νουσι ἡμῖν ἑόντες τάφοι πατρώϊοι, ^g φέρετε, τούτους
 “ ἀνευρόντες, συγχέειν πειράσθε αὐτούς· καὶ γνώσεσθε
 “ τότε, εἴτε ὑμῖν μαχησόμεθα ἱπερὶ τῶν τάφων, εἴτε
 “ καὶ οὐ μαχησόμεθα. πρότερον δὲ, ἢν μὴ ἡμέας λόγος ⁵⁵
 4 “ αἰρῇ, οὐ συμμίζομέν τοι. ἀμφὶ μὲν μάχῃ τσαῦτα
 “ εἰρήσθω. Δεσπότης δὲ ἐμοὺς ^h Δία τε ἐγὼ νομίζω,

sum pos
prælium
ant dedi
tionem.

Respon
plena Si
thicæ si
plicitati

^d Sic P.V. Ald. S.A.B.F. λέγει
τ. M.

^e Sic S.F. Vulgo ἀξιοχρεός.

^f Sic P.K.V.S.A.B. Vall. στήθι
καὶ μάχο· εἰ δὲ μὴ, καὶ οὕτω παυ-
σάμενος edd. ante Wesseling.

127.

^a λέγει τάδε K.P.F. Fortasse
huc referendum erat, quod ad
c. 126. notavit Gronovius, ibi
λέγει scribi in M.

^b Πέρσα S.V. Ald. A.B. Vall.
Πέρσαι M.K.P.F. cf. Dorvill.

Char. p. 610=573.

^c ἐώθεα M.P.K.F. ἐώθα S. ce-
teri. Mox σοι S. pro τοι.

^d ἀλόῃ S.V. Mox καρῇ S.

^e Sic M.P.S.V.F. τάχων c. et
vulgo.

^f ὑμῖν om. S. ταχύτερον ἂν ὑμῶν
συμμίσγ. εἰς μάχην F.

^g δέει d.

^h φέρε d.S.

ⁱ περὶ τῶν—μαχησόμεθα om. S.

^k ἐγὼ Δία τε νομ. P.K.F. Mox
Ἰστίαν S. Ald.

τῶν τε ὄνων ἢ φωνῇ, καὶ τῶν ἡμιόνων τὸ εἶδος. οὔτε γὰρ ὄνον οὔτε ἡμίονον γῇ ἢ Σκυθικῇ φέρει, ὥς καὶ πρότερόν μοι δεδήλωται· οὐδὲ ἔστι ἐν τῇ Σκυθικῇ ^cπάσῃ χώρῃ τὸ 3 παράπαν οὔτε ὄνος, οὔτε ἡμίονος, διὰ τὰ ψύχεα. ^dὑβρί-85 ζοντες ὧν οἱ ὄνοι ἐτάρασσον τὴν ἵππον τῶν Σκυθέων· πολλάκις δὲ, ἐπελαυνόντων ἐπὶ τοὺς Πέρσας, μεταξὺ ὅπως ἀκούσειαν οἱ ^eἵπποι τῶν ὄνων τῆς φωνῆς, ἐταράσσοντό τε ὑποστρεφόμενοι, καὶ ἐν ^fθώματι ἔσκον, ὀρθὰ ^gἰστώντες τὰ ὕψα· ἅτε οὔτε ἀκούσαντες πρότερον ^hφωνῆς 90 τοιαύτης, οὔτε ἰδόντες τὸ εἶδος. ταῦτα μὲν νυν ἐπὶ σμικρόν τι ἐφέροντο τῷ πολέμου.

30 Οἱ δὲ Σκύθαι, ὅπως τοὺς Πέρσας ἴδοιεν τεθορυβημένους, ἵνα παραμείνοιεν τε ἐπὶ πλέω χρόνον ἐν τῇ Σκυθικῇ, καὶ παραμένοντες ^aἀνιώατο, τῶν πάντων ^bἐπίδευέες ἔον-95 τες, ^cἐποίευν ^dτοιάδε. ὅπως τῶν προβάτων τῶν σφετέρων αὐτῶν ^eκαταλίποιν μετὰ τῶν νομέων, αὐτοὶ ἂν ὑπέξῃ-λαυνον ἐς ἄλλον χώρον· οἱ δὲ ἂν Πέρσαι ἐπελθόντες ^fἐλάβεσκον τὰ πρόβατα, καὶ λαβόντες, ^gἐπήρνοντο ἂν 31 τῷ ^hπεπονημένῳ. Πολλάκις δὲ τοιοῦτου γινομένου, τέλος Δαρειῶς τε ἐν ἀπορίῃσι εἶχετο· καὶ οἱ Σκυθέων βασιλῆες ⁱμαθόντες τοῦτο, ἔπεμπον κήρυκα, δῶρα Δαρείῳ φέροντα, ἄρνιθά τε, καὶ μῦν, καὶ βάτραχον, καὶ οἷστους πέντε.

lorum Scythicos equos insuetos consternat. [c. 28.]

Scytharum astus Persis praedae quid subinde obicientium, 338 ut manentes diutius inopia vexentur.

Dario malis impedito caduceator a Scythis missus quae dona tulcrit.

^c πᾶσι om. S.

^d ὑβρίζοντες &c. citat Suid. in v.

^e ἵππῳ S.

^f Sic F.S. θώματι vulgo.

^g ἰστώντες S.V.M.K.P.F. Paris. ἰστώντες vulgo.

^h Sic S.V.M.K.P.F. Paris. φωνῆς τῆς τοιαύτης vulgo.

ⁱ εἰδόντες εἶδος S. ἰδόντες εἶδος a.

130.

^a Sic (vel ἀνιώατο) M.P.K.F.d. ἀνιώντο S. Ald. et al.

^b Sic P.K.F. ἐπίδευέες S. vulgo.

^c ἐποίεον F.

^d Sic M.K.S.V.P.F. Paris. τοιόνδε olim.

^e καταλείψ. V.a.

^f λάβεσκον Schaefer. Sed vulgo. tuetur Schweighauser. Supra ἂν ante Πέρσαι om. Ald.

^g ἐπειρῶντο V.S. Vall.

^h ποιουμένη F.

131.

^a Exscripsit Athenaeus VIII. p. 334. Supra γενομένου S. Infra καὶ βάτραχόν τε S.

2φυραν, ἔλεγε τάδε· “ Ἄνδρες Ἴωνες, ἐλευθερίην ὕμῖν
 “ ἤκομεν φέροντες, ἥνπερ γε ἐθέλητε ἑσακούειν. πυνθανό-
 “ μεθα γὰρ Δαρεῖον ἐντείλασθαι ὑμῖν, ἐξήκοντα ἡμέρας
 “ μούνας φρουρήσαντας τὴν γέφυραν, αὐτοῦ μὴ ἑ παρα- 30
 “ γινομένου ἐν τούτῳ τῷ χρόνῳ, ἀπαλλάσσεσθαι ἐς τὴν
 3 “ ὑμετέραν. νῦν ὦν ὑμεῖς τάδε ποιεῦντες, ἐκτὸς μὲν ἑσ-
 “ εσθε πρὸς ἐκείνου αἰτίας, ἐκτὸς δὲ πρὸς ἡμέων τὰς
 “ ἁποκειμένας ἡμέρας παραμείναντες, ἑ τὸ ἀπὸ τούτου
 4 “ ἀπαλλάσσεσθε.” Οὗτοι μὲν νυν, ὑποδεξαμένων Ἴωνων 35
 ποιήσιν ταῦτα, ὀπίσω τὴν ταχίστην ἑπέειγοντο.

[34 Πέρσῃσι δὲ, μετὰ τὰ δῶρα τὰ ἐλθόντα Δαρεῖω, ἀντε-
 τάχθησαν οἱ ὑπολειφθέντες Σκύθαι πεζῶ καὶ ἵπποισι,
 2 ὡς συμβαλέοντες. τεταγμένοισι δὲ τοῖσι Σκυθήσι ἁλα-
 γὸς ἐς τὸ μέσον διῆξε· τῶν δὲ ὡς ἕκαστοι ὥρεον τὸν 40
 3 λαγὸν, ἐδίωκον. ταραχθέντων δὲ τῶν Σκυθῶν, καὶ βοῇ
 χρωμένων, εἶρετο ὁ Δαρεῖος τῶν ἀντιπολεμίων τὸν θόρυ-
 βον· πυθόμενος δὲ σφεας τὸν λαγὸν διώκοντας, εἶπε
 4 ἄρα πρὸς τοῦσπερ ἐώθεε καὶ τὰ ἄλλα λέγειν· “ Οὗτοι
 “ ἄνδρες ἡμέων πολλὸν καταφρονέουσιν· καὶ μοι νῦν 45
 “ φαίνεται Γωβρύης ἑεῖπαι περὶ τῶν Σκυθικῶν δώρων
 5 “ ὀρθῶς. ὡς ὦν οὕτως ἤδη δοκεόντων καὶ αὐτῷ μοι
 “ ἔχειν, βουλῆς ἀγαθῆς δεῖ, ὅπως ἀσφαλέως ἡ κομισθῇ
 6 “ ἡμῖν ἔσται ἑ τὸ ὀπίσω.” Πρὸς ταῦτα Γωβρύης εἶπε·
 “ ὦ βασιλεῦ, ἐγὼ σχεδὸν μὲν καὶ λόγῳ ἠπιστάμην 50

339
custodiam
pontis de-
serant.

Scythæ in
acie stantes,
leporem
conspicati,
eum perse-
quantur:
Darius ab-
ire querit:
consilium
Gobryæ.

^b ἤκομεν ὑμῖν P.K.F. ἡμῖν ἦ. S.
^c Sic F. Vulgo παραγενομένου
 cum S. Mox ὑμετέραν S.

^d προσκειμ. F.

^e τὸ ἀπὸ om. S.

^f ἠπέειγοντο S.V.F. pr.

134.

^a λαγὸς d. λαγὸς V. et infra
 λαγῶν.

^b ὥρων S.V. ὥρων F. Mox ἀν-

τιπολέμων S. cf. ad 140.

^c τοῖτους παρεώθεε S.

^d φ᾽ ἄνδρες Ald. et al. ἄνδρες F.

οἱ ἄνδρες S.V.

^e Sic A.B. Ald. V. cf. Gregor.

Dial. Ion. 72. εἶπε S. εἰπὲν M.

P.K.F.

^f Sic P.K.F. τὸ S. et vulgo

om. Mox ὀρῶν S.

ὅτῳ μὲν δὴ μᾶλλον πολλῶ ἴεσαν τῆς φωνῆς· ἀκού-
 σαντες δὲ οἱ Σκύθαι τῶν ὄνων, πάγχυ κατὰ χώρην ἤλ- 75
 36 πίζον τοὺς Πέρσας εἶναι. Ἡμέρης δὲ γενομένης, γνόντες
 οἱ ὑπολειφθέντες ὡς προδεδομένοι εἶεν ὑπὸ Δαρείου, χεῖ-
 ράς τε ἂ προτείνοντο τοῖσι Σκύθησι, καὶ ἔλεγον τὰ κατή-
 2 κοντα. οἱ δὲ ὡς ἤκουσαν ταῦτα, τὴν ταχίστην συστρα-
 φέντες, αἱ τε δύο μοῖραι τῶν Σκυθῶν καὶ ἡ μία, ὁ Σαυ- 80
 ρομάται καὶ Βουδῖνοι καὶ Γελωνοὶ, ἐδίωκον τοὺς Πέρ-
 3 σας ἰθὺ τοῦ Ἰστρου. ἄτε δὲ τοῦ Περσικοῦ μὲν τοῦ πολ-
 λαῦ ὁ ἔοντος πεζοῦ στρατοῦ, καὶ τὰς ὁδοὺς οὐκ ἐπίστα-
 μένου, ὥστε οὐ τετμημένων ἁ τῶν ὁδῶν τοῦ δὲ Σκυθικοῦ,
 ἱππότῳ, καὶ τὰ σύντομα τῆς ὁδοῦ ἐπισταμένον· ἄμαρ- 85
 τόντες ἀλλήλων, ὁ ἔφθισαν πολλῶ οἱ Σκύθαι τοὺς Πέρ-
 4 σας ἐπὶ τὴν γέφυραν ἀπικόμενοι. Μαθόντες δὲ τοὺς
 Πέρσας οὐ κω ἀπιγμένους, ἔλεγον πρὸς τοὺς Ἰωνας ἔον-
 τας ἐν τῇσι νηυσί· “Ἄνδρες Ἴωνες, αἱ τε ἡμέραι ὑμῖν
 “ τοῦ ἄριθμοῦ ὁ διοίχονται καὶ οὐ ἡ ποιέετε γε δίκαια, 90
 5 “ ἔτι παραμένοντες. ἀλλ', ἐπεὶ πρότερον δειμαίνοντες
 “ ἐμένετε, νῦν λύσαντες τὸν πόρον, τὴν ταχίστην ἄπιτε
 “ ἡ χαίροντες ἐλεύθεροι, θεοῖσι τε καὶ Σκύθησι ἡ εἰδότες
 6 “ χάριν. τὸν δὲ πρότερον ἔοντα ὑμέων δεσπότην ἡμεῖς
 “ παραστησόμεθα οὕτω, ὥστε ἐπὶ μηδαμους ἔτι ἀνθρώ- 95
 “ πους αὐτὸν ἰσχυροῦσθαι.”

Prodiit mi-
 lites salu-
 tem Scy-
 thas orant :
 Scythæ om-
 nibus copiis
 insecuti
 Persas, de-
 lati ad pon-
 tem priores,
 ejus custo-
 dian Ioni-
 bus expro-
 brant.

ὅ Sic Ald. a.c. μὲν om. M.P.
 K.F.b. ὅτῳ τῷ μὲν δὴ S.V. Mox
 ἀκούοντες S. qui paulo post χώ-
 ραν.

136.

ἂ Sic M.P.K.F. προτείνον Ald.
 S.V.A.B.

ὁ Σαυροματέων S.V. τε addidit
 Schweighæuserus e Pauwii con-
 jectura.

ἡ ἔοντες P. Mox ἐπισταμένον S.

ἡ τῶν deest S. qui mox om. ὁδῶ.

ἡ ὁ ἔφθισαν F.

ἡ ἐνιαυτοῦ S.

ἡ διοίχονται K.

ἡ Sic F. γε S. et vulgo om.

ἡ χαίροντες om. c.

ἡ ἰδόντες F. Mox πρότερον δὲ S.

ἡ ἰσχυροῦσθαι d.

ἐναντίῃ τῇ Μιλτιάδεω. Αἰολέων δὲ παρῇν λόγιμος μῦθος
Ἀρισταγόρης ἸΚυμαῖος.

- 9 Οὔτοι ἂν ἐπεὶ τε τὴν Ἰστιάϊου αἰρέοντο γνώμην, ἔδοξε ²⁰ Dolus Io-
σφι πρὸς αὐτῇ τάδε ἔργα τε καὶ ἔπεα προσθεῖναι·
τῆς μὲν γεφύρης λύειν τὰ κατὰ τοὺς Σκύθας ἑόντα, λύειν
δὲ ὅσον τόξευμα ἐξικνέεται· ἵνα καὶ ποιέειν τι δοκέωσι,
ποιεῦντες μηδὲν, καὶ οἱ Σκύθαι μὴ πειρώατο βιώμενοι
^b καὶ βουλόμενοι ^c διαβῆναι τὸν Ἰστρον κατὰ τὴν γέφυ- ²⁵
ραν· ^d εἰπεῖν τε, λύοντας τῆς γεφύρης τὸ ἐς τὴν Σκυθικὴν
ἔχον, ὡς πάντα ^e ποιήσουσι τὰ Σκύθῃσι· ἔστι ἐν ἡδονῇ.
² ταῦτα μὲν προσεθήκαν τῇ γνώμῃ. Μετὰ δὲ, ἐκ πάντων
ὑπεκρίνατο Ἰστιάϊος, τάδε λέγων· “ Ἄνδρες Σκύθαι,
“ χρηστὰ ἤκετε φέροντες, καὶ ἐς καιρὸν ἐπείγεσθε· καὶ ³⁰
“ τὰ τε ἀπ’ ὑμέων ἡμῖν χρηστῶς ὁδοῦται, καὶ τὰ ἀπ’
³ “ ἡμέων ἐς ὑμέας ἐπιτηδῶς ὑπηρετέεται. ὡς γὰρ ὁράτε,
“ καὶ λύομεν τὸν πόρον, καὶ προθυμίην πᾶσαν ἔχομεν,
⁴ “ θέλοντες εἶναι ἐλεύθεροι. Ἐν ᾧ δὲ ἡμέες τάδε λύομεν, ³⁵
“ ὑμέας καιρὸς ἔστι ^f διζῆσθαι ἐκείνους· ^h εὐρόντας δὲ,
“ ὑπὲρ τε ἡμέων καὶ ὑμέων αὐτῶν τίσασθαι οὕτως ^k ὡς
ο “ κείνους πρέπει.” Σκύθαι μὲν τὸ δεύτερον Ἰωσι ^a πισ-
τεύσαντες λέγειν ἀληθεία, ^b ὑπέστρεφον ἐπὶ ζήτησιν τῶν
² Περσέων, καὶ ἡμάρτανον πάσης τῆς ἐκείνων διεξόδου. αἱ- ⁴⁰
τιοὶ δὲ τούτου αὐτοὶ οἱ Σκύθαι ἐγένοντο, τὰς νομὰς τῶν

Dolus Io-
num, et
responsum
Scythia da-
tum.

Scythas re-
versi ad
Persas in-
quirendos,
cur iterum
aberrant:
Darii ter-

ⁱ Sic P.V.K.F. Vulgo δὲ Κυ-
μαῖος cum S.

139.

^a ταῦτα S.V. Supra αἰρέοντες S.
pro αἰρέοντο, quæ lectio exquisi-
tior videtur quam pro librari-
orum ingenio.

^b καὶ βουλόμενοι om. F.

^c διαβαίνειν S.

^d λιπεῖν S.

^e ποιήσουσι S.V.

VOL. I.

^f ἤρατε S.

^g διζῆσθαι F. διζισθαι vulgo.

^h εὐρόντες S.

ⁱ αὐτέων M.P.K. αὐτῶν S.F. et
al. τίσασθε S.

^k Sic P.F.a. ὡς ἐκείνους c. Alii
cum S. ὡς ἐκείνοισι. cf. VIII. 68.

140.

^a πιστεύοντες S.V.a.

^b ἐπέστρεφον S.V.

nor, quam
pontem
noctu asse-
cutus, Iones
abiisse
crederet.

I 41
Ægyptius
quidam vo-
calissimus:
ejus clamo-
re audito
Histieus
pontem
jungit.

I 42
Scytharum
in Iones
opprobria.

ἵππων τὰς ταύτη διαφθείραντες, καὶ τὰ ὕδατα συγ-
3 σαντες. εἰ γὰρ ταῦτα μὴ ἐποίησαν, παρῆιχε ἂν σφι,
ἐβούλοντο, εὐπετέως ^c ἐξευρέειν τοὺς Πέρσας· νῦν δὲ,
σφι ἐδόκεε ἄριστα βεβουλευθαι, κατὰ ταῦτα ἐσφά-
4 σαν. Σκύθαι μὲν νυν ^d τῆς σφετέρης χώρης τῇ χιλὸς
τοῖσι ἵπποισι καὶ ὕδατα ἦν, ^e ταύτη ^f διεξιόντες, ἐδίξ-
τοὺς ^g ἀντιπολεμίους, δοκέοντες καὶ ἐκείνους διὰ ^h τῶ
5 των τὴν ἀπόδρσιν ⁱ ποιέεσθαι. οἱ δὲ ^k δὴ Πέρσαι
πρότερον ^l ἐαυτῶν γενόμενον στίβον, ταῦτον φυλάσσω-
6 ^m ᾗσαν· καὶ οὕτω μόγῃς εὗρον τὸν πόρον. ⁿ Οἷα δὲ π-
τός τε ἀπικόμενοι, καὶ λελυμένης τῆς γεφύρης ἐτυχ-
τες, ἐς πᾶσαν ἀρρωδίην ^o ἀπίκато μή σφεας οἱ ^p Ἰω-
ῆωσι ἀπολελοιπότες. ^q Ἦν δὲ περὶ Δαρεῖον ἀνὴρ Αἰγύ-
τιος, φανέων μέγιστον ἀνθρώπων· ταῦτον ^b δὴ τὸν αἰ-
καταστάντα ἐπὶ τοῦ χείλεος τοῦ Ἰστροῦ, ἐκέλευε Δ-
7 ρεῖος καλέειν Ἰστιαῖον Μιλήσιον. ὁ μὲν δὴ ἐποίησε ταῦτ-
Ἰστιαῖος δὲ, ἐπακούσας τῷ πρώτῳ ^c κελεύματι, τὰς
νέας ἀπάσας παρῆιχε διαπορθμεύειν τὴν στρατὴν, κ-
τὴν γέφυραν ἐζυξε. Πέρσαι μὲν ὦν οὕτω ἐκφεύγου-
Σκύθαι δὲ διζήμενοι, καὶ τὸ δεύτερον ἡμαρτον τῶν Πι-
8 σέων. καὶ τοῦτο μὲν, ὡς ἐόντας Ἰωνας ^a ἐλευθέρους, ^b κα-

^c ἐξευρεῖν S.F.a.

^d διὰ τῆς ἐτέρης χώρης Suid. in
Χιλή.

^e ταύτην S.

^f διεξιόντες P.F.d. cf. 123.

Tum διζήντο S.

^g ἀντιπολέμους S.V. probanti-
bus Schneidero et Schweigh-
æusero. cf. VII. 236. VIII. 68.
et supra 134.

^h τούτων S.V.

ⁱ Sic M.S.V.P.K.F. ποιήσασθαι
Ald. A.

^k δὴ om. S.V.

^l Sic S.F. Suid. in Στιβία.

Alīi ἐαυτῶν.

^m Sic S.F. ᾗσαν M.P.K. ἡ
Suid. ἦσαν Ald. et al.

ⁿ Sic S. οἱ δὲ al.

^o ἀπίκато S.V.F. ἀπίκато Al
al.

141.

^a Attigit Eustath. II. p. 60
33=463, 38.

^b δὴ om. P.K.S.V.F.

^c κελεύματι P.F. cf. VII. 16.

142.

^a ἀνελευθέρους S.V. Vall.

^b κακίστους δὲ d. Μοχ πάντων

κίστους τε καὶ ἀνανδροτάτους κρίνουσι εἶναι ἀπάντων ἀν-
θρώπων· τοῦτο δὲ, ὡς δούλων Ἰώνων τὸν λόγον ποιεύ-
μενοι, ἀνδράποδα ὁ φιλοδέσποτά φασι εἶναι, καὶ ἄδρησ-
τα μάλιστα. ταῦτα μὲν δὴ Σκύθησι ἐς Ἰωνας ἀπέρ-
ριπται.

43 Δαρεῖος δὲ διὰ τῆς ἁΘρηϊκῆς πορευόμενος, ἀπῆκετο
ἐς Σηστόν τῆς ὁ Χερσονήσου. ἐνθεῦτεν δὲ αὐτὸς μὲν διέβη το
τῇσι νηυσὶ ἐς τὴν Ἀσίην, λείπει δὲ στρατηγὸν ἐν τῇ Εὐ-
ρώπῃ ὁ Μεγάβαζον, ἄνδρα Πέρσην· τῷ Δαρεῖος κοτε
ἔδωκε γέρας, τοιοῦνδε εἶπας ἐν Πέρσῃσι ἔπος. ὠρμημένου
Δαρείου ροιᾶς τρώγειν, ὡς ἀνοιξε τάχιστα τὴν πρώτην
τῶν ροιῶν, εἶρετο αὐτὸν ὁ ἀδελφεὸς ὁ Ἀρτάβανος, ὃ τι 75
βούλοισι ἂν οἱ ὁ τοσοῦτο πλῆθος γενέσθαι, ὅσοι ἐν τῇ ροιῇ
3 κόκκοι. Δαρεῖος δὲ εἶπε, Μεγαβάζους ἂν οἱ τοσοῦτους
ἀριθμὸν γενέσθαι βούλεσθαι μᾶλλον ἢ τὴν Ἑλλάδα ὑπὴ-
4 κοον. ἐν μὲν δὴ Πέρσῃσι ταῦτά μιν εἶπας ἐτίμα· τότε
δὲ αὐτὸν ὑπέλιπε στρατηγὸν, ἔχοντα τῆς στρατῆς τῆς 80

144 ἐωυτοῦ ὀκτὼ μυριάδας. Οὗτος δὲ ὁ Μεγάβαζος, εἶπας
ἁτόδε τὸ ἔπος, ὁ ἐλείπετο ἀθάνατον μνήμην πρὸς Ἑλλησ-
2 ποντίων. ὁ γενόμενος γὰρ ἐν Βυζαντίῳ, ἐπύθετο ἑπτα-
καίδεκα ἔτεσι πρότερον ὁ Καλχηδονίους κτίσαντας τὴν 85
χώρην Βυζαντίων· ὁ πυθόμενος δὲ, ἔφη Καλχηδονίους τοῦ-
τον τὸν χρόνον τυγχάνειν ἔοντας τυφλοῦς· οὐ γὰρ ἂν τοῦ
καλλιόνος παρεόντος κτίζειν χώραν, τὸν αἰσχίονα ἐλέσ-

Darius
apud Sea-
tum in As-
iam trans-
it: Mega-
bazu Per-
sa exercitus
in Europa
dux relic-
tus, max-
ime om-
nium carus
Dario.

343
Byzantium
a. 672 con-
dita: Me-
gabazi dic-
tum cele-
stion in Chal-
cedonios:
arma in
Hellespon-
tius circum-
fert.

^c Hinc Pollux III. 74.

143.

^a Θρηϊκῆς S.K.

^b Χερσονήσου F. Χερρονήσου f.

^c Μεγάβαζον Vall. b. Eustath. p.
240 = 182, 27. cf. III. 70. 81. V. 12.

^d Ἀρτάβαζος d.

^e Sic F. f. τοσοῦτον S. vulgo.

144.

^a Sic F. f. τὸ S. vulgo om.

^b Sic F. f. ἐλίπετο S. vulgo et
suprasc. in. F.

^c Sic Ald. S. V. Paris. Vall.
ἐρόμενος M. P. K. F. f.

^d Sic F. c. S. Alii Καλκηδον. cf.
IV. 85. V. 26. Tum κτίσαντας S.
qui item βυζαντιεύ.

^e Citat Eustath. Dionys. 764.
ubi Μεγάβαζος.

3 θαι, εἰ μὴ ἦσαν τυφλοί. ὁὗτος δὲ ὢν τότε ὁ Μεγάβροζος στρατηγὸς ^ε λειφθεὶς ἐν τῇ χώρῃ Ἑλλησποτίῳ, ταὶ μὴ μηδίζοντας κατεστρέφετο. αὗτος μὲν νυν ταῦτα ἐπῆρσε.

145
Expositio
Libya,
eodem a.
514: Mi-
nye, Argo-
nautarum
poster, cir-
ca a. 1180.
Lemno
ejecti a Pe-
laagis, a
Lacedaemo-
niis recepti.

Τὸν αὐτὸν ^α δὲ ταῦτον χρόνον ἐγένετο ἐπὶ Λιβύῃ ἄλλη
στρατιῆς μέγας στόλος, διὰ πρόφασιν τὴν ἐγὼ ἀπηγ-
² σομαι, ^β προδιηγησάμενος πρότερον τάδε. Τῶν ἐκ τῆς
Ἀργεῶς ἐπιβατέων παίδων παῖδες, ^ε ἐξελασθέντες ὑπὸ
Πελασγῶν ^δ τῶν ἐκ Βραυρωνοῦ ληϊσαμένων τὰς Ἀθηναίων
γυναῖκας, ^ε ὑπὸ τούτων ἐξελασθέντες ἐκ Λήμνου, οἰκισ-
τὲς πλεόντες ἐς Λακεδαιμόνα· ^ε ἰζόμενοι δὲ ἐν τῷ Τηγέτι,
³ ^ε πῦρ ἀνέκαιον. Λακεδαιμόνιοι δὲ ἰδόντες, ἄγγελοι ἐπε-
⁴ ρον, ^β πεισόμενοι τίνες τε καὶ ὁκόθεν εἰσὶ. οἱ δὲ τῷ ἀγ-
γέλῳ εἰρωτέοντι ἔλεγον, ὡς “ εἶπαν ^ι μὲν Μινυαί, παῖδες
δὲ εἶν τῶν ἐν τῇ Ἀργεῖ πλεόντων ἡρώων· ^κ προσχόντας
⁵ δὲ τούτους ἐς Λῆμνον, φυτεῦσαί σφεας.” Οἱ δὲ Λακε-
δαιμόνιοι, ἀκηκοότες τὸν λόγον τῆς γενεῆς τῶν Μινυῶν,
πέμψαντες τὸ δεύτερον, ^ι εἰρώτεον τί θέλοντες ἤκοιεν ^μ τε

^ι οὗτος μὲν δὲ S.V. Wessel.

^ε ληφθεὶς S.V. Ald. Mox κατεστρέφετο S.

145.

^α δὲ ταῦτον] Sic S.F. δὲ τ. Ald.
al. Tum μέγας στόλος στρατιῆς S.

^β προηγησ. S.V. Mox παῖδες παίδων S.

^ε Sic S.F.a.c. Vulgo ἐξελαθέν-
τες. cf. I. 168. 173. III. 46. 51.

^δ Sic M.V.P.K.F. τῶν om. b.
c.d. al. Βαύρωνος S. Βαβρώνος b.d.

^ε ὑπὸ τούτων Ald. B. ὑπὸ τού-
των S.V. ὑπὸ τούτων δὲ M.F. ὑπὸ
τούτων δὲ Wessel. ὑπὸ τούτων δὲ
Schaefer. suggerente Wesselin-
gio.

^ι ἰζόμενοι S. V. d. cf. II. 113.
III. 64. 65. IV. 165. “ἔζεσθαι vi-

detur de singulis magis dici,
ἔζεσθαι de multitudine hominum
sedes alicubi capientium. In
ἔξωτο c. 146. consentiunt om-
nes. SCHWΕΙΓΗΝ.

^ε Sic Ald. S.V.a.c. ἐν τῇ ἑκα-
τον M.P.K.F.b.d.

^β Sic M.V.P.K.S. πεισόμενοι
F.c. vulgo. Mox εἰρωτέοντι S.

^ι με μινυαί S. qui μινυῶν
paulo post, et semper cum “ in
seqq.

^κ προσχόντας Schaefer. προσχόν-
τας F. Mox δὲ S.V. Ald. a.c.
γὰρ M.K.P.F.b.

^ι εἰρώτεον (aut εἰρώτων) S.P.V.
ἡρώτων vulg.

^μ τε om. S.V.

6 ἐς τὴν χώραν, καὶ πῦρ αἶθοιεν. οἱ δὲ ἔφασαν, ὑπὸ Πελασ- 344
 γῶν ἑκβληθέντες, ἥκειν ἐς τοὺς πατέρας· δικαιοτάτον 10
 γὰρ εἶναι οὕτω τοῦτο γίνεσθαι· δέεσθαι τε οἰκέειν ἅμα
 τούτοις, μοῖραν τε τιμέων ὁμετέχοντες, καὶ τῆς γῆς ἀ-
 7 πολαχόντες. Λακεδαιμονίοις δὲ ῥέαδε δέκεσθαι τοὺς
 Μινύας ἐπ' οἷσι θέλουσι αὐτοί· μάλιστα δὲ ἐνῆγγε σφεας
 ὥστε ποιεῖν ταῦτα τῶν Τυνδαριδέων ἢ ναυτιλίῃ ἐν τῇ Ἀρ- 15
 γοί. δεξάμενοι δὲ τοὺς Μινύας, γῆς τε μετέδοσαν, καὶ
 8 ἐς ἑφυλάς ἑδεδάσαντο. οἱ δὲ αὐτίκα ἑμὲν γάμους ἔγ-
 46 μαν, τὰς δὲ ἐκ Λήμνου ἔγγοντο, ἐξέδοσαν ἄλλοις. Χρό-
 νου δὲ οὐ πολλοῦ ἑδιεξελθόντος, αὐτίκα οἱ Μινύαι ἐξῆλθον 20
 σαι, τῆς τε βασιλείης μεταίτεοντες, καὶ ἄλλα ἑποιεῦ-
 2 τες οὐκ ὅσια. τοῖσι ἂν Λακεδαιμονίοις ἔδοξε αὐτοὺς ἀ-
 ποκτεῖναι· συλλαβόντες δὲ σφεας κατέβαλον ἐς ἑέρκτην·
 3 κτείνουσι δὲ τοὺς ἂν κτείνωσι Λακεδαιμόνιοι, νυκτός· μετ' 25
 ἡμέρην δὲ, οὐδένα. ἐπεὶ ὦν ἑμελλόν σφεας ἑκαταχρήσεσ-
 θαι, ἑπαραιτήσαντο αἱ γυναῖκες τῶν Μινυέων, εἰσελ-
 ἀσταί τε καὶ τῶν πρώτων Σπαρτιητέων θυγατέρες, ἑσελ-
 θεῖν τε ἐς τὴν ἐρκτήν, καὶ ἐς λόγους ἐλθεῖν ἐκάστη τῷ
 4 ἑαυτῆς ἀνδρί. οἱ δὲ σφεας παρήκαν, οὐδένα ἑδόλον δα- 30
 κέοντες ἐξ αὐτέων ἑσεσθαι. αἱ δὲ ἐπεὶ τε ἑσῆλθον, ἑποι-
 εῦσι ἑτοιμάδε· πᾶσαν τὴν εἶχον ἑσῆτῃ παραδοῦσαι τοῖσι

Regnum
 affectantes,
 in carce-
 rem con-
 jecti, ux-
 orum opera
 evadunt.

^α ἐκκληθέντες F.

^ο μετέχοντας S.V. qui om 4.
 vv. seqq.

^ρ εἶδε S.V.

^q φυλακὰς F.

^τ διεδάσαντο S.V. cf. 159.

^ς μὲν om. S.V.F.

^ι ἔγγοντο om. P.S.

146.

^α διελθόντες S.V. οὐ om. S.

^β Sic S.V. Vulgo ποιέοντες. Su-
 pra βασιλείης τε S.

^ς εἰρκτήν S.V. et infra S.

^δ καταχρήσασθαι S.V.P.

^ε παρητήσαντο S.

^ι ἐσελθεῖν τε S.V. ἐσελθεῖν abs-
 que τε Ald. A.B. ἐσὶ ἐλθεῖν τε
 M.K. ἐς ὃ ἐλθεῖν P.F. Gron.
 Wessel. ἔστω ἐλθεῖν Steph. marg.

^ς Sic M.K.P. Vall. λόγον Ald.
 F.a.c.S.

^β ποιέουσι S.V. ποιέουσι al.

^ι Sic M.F. et al. τάδε S.V.A.
 Ald.

εἴτε καὶ ἄλλως ἠθέλησε ποιῆσαι τοῦτο, ¹ καταλείπει γὰρ ἐν τῇ νήσῳ ταύτῃ ἄλλους τε τῶν Φοινίκων, καὶ δὴ καὶ τῶν ⁵⁵ ἐαυτοῦ συγγενέων Μεμβλίων· οὗτοι ἐνέμοντο τὴν Καλίστην καλεομένην ἐπὶ γενεᾷς, πρὶν ἢ Θήραν ἐλθεῖν ἐκ

48 Λακεδαιμόνος, ὁκτὼ ἀνδρῶν. ^a Ἐπὶ τούτους δὴ ὧν ὁ Θήρας, λαὸν ἔχων ἀπὸ τῶν φυλέων, ἔστελλε, ^b συνοικήσαν τούτοις, καὶ οὐδαμῶς ^c ἐξελῶν αὐτούς, ἀλλὰ κάρτα οἱ- ⁶⁰ ^a κηϊσόμενος. Ἐπεὶ τε δὲ καὶ οἱ Μινυαὶ ἐκδράντες ἐκ τῆς ἐρκτῆς ἵζοντο ἐς τὸ Τηύγετον, τῶν Λακεδαιμονίων ^d βουλευομένων σφέας ἀπολλύναι, παραιτέσθαι ὁ Θήρας ὅπως μήτε φόνος γένηται, αὐτός τε ὑπεδέκετό σφεας ἐξάξειν ⁶⁵ ³ ἐκ τῆς χώρης. συγχωρησάντων δὲ τῇ γνώμῃ τῶν Λακεδαιμονίων, ^e τρισὶ τριηκοντέροισι ἐς τοὺς ^f Μεμβλίωνας ἀπογόνους ἔπλωσε· οὔτι πάντας ἄγων τοὺς Μινύας, ἀλλ' ⁴ ὀλίγους τινάς. οἱ γὰρ πλεῖνες αὐτῶν ἐτράποντο ἐς τοὺς ^g Παρωρεάτας καὶ Καύκωνας· τούτους δ' ἐξέλασαντες ⁷⁰ ἐκ τῆς χώρης, ^h σφέας αὐτούς ⁱ ἐξ μοίρας διείλον· καὶ ἔπειτα ἔκτισαν πόλιν τῶν τῶν ἐν αὐτοῖσι, ^k Λέπρεον, ^l Μάκιστον, ^m Φρίξας, Πύργον, ⁿ Ἐπιον, Νούδιον· τούτων δὲ ³⁴⁶

Minyæ alii
a Thera coloni deducuntur,
alii Triphylia occupata sex oppida ibi condunt.

ἔφη vel τὸν δὲ παῖδα—οὐ γὰρ ἔφη οἱ συμπλεύεσθαι, ἔφη καταλείψαι. ΜΑΤΤΗΙΞ.

¹ Sic S.V.M.P.K.F. Paris. γὰρ om. Ald. cf. Abresch. Dil. Thucyd. p. 373.

148.

^a Sic S.V.K.P. Vall. F. Paris. ἐπὶ τούτοις edd. vett.

^b Sic S.P.F. Vall. cf. 159. συνοικήσαν c. et al.

^c ἐξελῶν F.d.S.

^d Sic S.V.M.P.F. βουλευομένων Ald. c.d. Mox αὐτὸς δὲ S.

^e τρισὶ om. b.

^f Μεμβλίωνας S. Pind. Pyth. IV. 88. Mox ἔτι F. pro ὅτι.

^g Παρωρεάτας S. cf. VIII. 73. Παρωρεάτας Steph. Byz. in Παρωρεία.

^h Sic S.V.c. σφᾶς ἐαυτοὺς F. σφᾶς ἐαυτοὺς vulgo.

ⁱ Sic F.d. cf. II. 147. ἐξ ἐξ μ. vulgo cum V.S. qui mox ἔπειτα om.

^k Λέπριον S.V. Λέπρον b.

^l Macistum Vall. Κάκιστον S. V. Μάστιγον a. Μάγιστον edd. vett. et codd. al.

^m Φρίξας P.F.b.d. Θρίξας (aut Θριξᾶς) al.

ⁿ Ἐπειον Ναυδεῖον S. Vide Schweighæuser. ad Polyb. IV. 77, 9. 80, 13.

εἴτε καὶ ἄλλως ἠθέλησε ποιῆσαι τοῦτο, ¹ καταλείπει γὰρ
 ἐν τῇ ἡσῶ ταύτῃ ἄλλους τε τῶν Φοινίκων, καὶ δὴ καὶ τῶν ⁵⁵
 ἑαυτοῦ συγγενῶν Μεμβλῖαρον· οὗτοι ἐνέμοντο τὴν Καλ-
 λίστην καλεομένην ἐπὶ γενεᾶς, πρὶν ἢ Θήραν ἐλθεῖν ἐκ
 48 Λακεδαίμονος, ὁκτῶ ἀνδρῶν. ² Ἐπὶ τούτους δὴ ὧν ὁ Θή-
 ρας, λαὸν ἔχων ἀπὸ τῶν φυλέων, ἔστειλλε, ³ συνοικήσων
 τούτοισι, καὶ οὐδαμῶς ⁴ ἐξελῶν αὐτούς, ἀλλὰ κάρτα οἱ- ⁶⁰
⁵ κηϊόμενος. Ἐπεὶ τε δὲ καὶ οἱ Μινύαι ἐκδράντες ἐκ τῆς
 ἐρκτῆς ἵζοντο ἐς τὸ Τηΰγετον, τῶν Λακεδαιμονίων ⁶ βου-
 λεομένων σφέας ἀπολλύναι, παραιτέσται ὁ Θήρας ὅκως
 μήτε φόνος γένηται, αὐτός τε ὑπεδέκετό σφεας ἐξάξειν ⁶⁵
⁷ ἐκ τῆς χώρας. συγχωρησάντων δὲ τῇ γνώμῃ τῶν Λακε-
 δαιμονίων, ⁸ τρισὶ τριηκοντέροισι ἐς τοὺς ⁹ Μεμβλῖάρειν
 ἀπογόνους ἔπλωσε· οὔτι πάντας ἄγων τοὺς Μινύας, ἀλλ'
 4 ὀλίγους τινάς. οἱ γὰρ πλεῖνες αὐτῶν ἐτράποντο ἐς τοὺς
¹⁰ Παρωρεάτας καὶ Καύκωνας· τούτους δ' ἐξέλασαντες ⁷⁰
 ἐκ τῆς χώρας, ¹¹ σφέας αὐτούς ¹² ἐξ μοίρας διεῖλον· καὶ
 ἔπειτα ἔκτισαν πόλιας τάσδε ἐν αὐτοῖσι, ¹³ Λέπρεον, ¹⁴ Μά-
 κιστον, ¹⁵ Φρίξας, Πύργον, ¹⁶ Ἐπιον, Νούδιον· τούτων δὲ ³⁴⁶

Minyæ alii
 a Thera co-
 loni dedu-
 cuntur,
 alii Triphy-
 lia occupa-
 ta sex oppi-
 da ibi con-
 dunt.

ἔφη vel τὸν δὲ παῖδα—οὐ γὰρ ἔφη
 οἱ συμπλεύσεσθαι, ἔφη καταλείπειν.
 ΜΑΤΤΗΙÆ.

¹ Sic S.V.M.P.K.F. Paris. γὰρ
 om. Ald. cf. Abresch. Dil. Thu-
 cyd. p. 373.

148.

² Sic S.V.K.P. Vall. F. Paris.
 ἐπὶ τούτοις edd. vett.

³ Sic S.P.F. Vall. cf. 159.
 συνοικήσων c. et al.

⁴ ἐξελῶν F.d.S.

⁵ Sic S.V.M.P.F. βουλομένων
 Ald. c.d. Mox αὐτὸς δὲ S.

⁶ τρισὶ om. b.

⁷ Μεμβλῖάρειν S. Pind. Pyth.
 IV. 88. Mox ἔτι F. pro οὗτι.

⁸ Παρωρεάτας S. cf. VIII. 73.
 Παρωραιάτας Steph. Byz. in Πα-
 ρώρεια.

⁹ Sic S.V.c. σφᾶς ἑαυτούς F.
 σφᾶς ἑαυτούς vulgo.

¹⁰ Sic F.d. cf. II. 147. ἐς ἐξ μ.
 vulgo cum V.S. qui mox ἔπειτα
 om.

¹¹ Λέπριον S.V. Λέπρον b.

¹² Macistum Vall. Κάκιστον S.
 V. Μάστιγον a. Μάγιστον edd. vett.
 et codd. al.

¹³ Φρίξας P.F.b.d. Θρίξας (aut
 Θριξᾶς) al.

¹⁴ Ἐπειον Νούδειον S. Vide
 Schweighæuser. ad Polyb. IV.
 77, 9. 80, 13.

3 Χρεωμένῳ δὲ τῷ Γρίνῳ τῷ βασιλεῖ τῶν Θηραίων περὶ ἄλ-
 λων, χρᾶ ἡ Πυθίη “ κτίζειν ἐν Λιβύῃ πόλιν.” ὁ δὲ ἀμεί- 95
 4 βετο λέγων “ Ἐγὼ μὲν, ὦναξ, πρεσβύτερός τε ἤδη εἰμὶ,
 “ καὶ βαρὺς ἀείρεσθαι· σὺ δὲ τίνα τῶνδε τῶν νεωτέρων
 “ κέλευε βταῦτα ποιεῖν.” ἅμα τε ὁ ἔλεγε ταῦτα, καὶ
 5 ἐδείκνυε ἐς τὸν Βάττον. τότε μὲν τσαῦτα. μετὰ δὲ
 ἀπελθόντες, ἰαλογίην εἶχον τοῦ χρηστηρίου, οὔτε Λιβύην
 εἰδότες ὅκου γῆς ἔειπεν, οὔτε τολμῶντες ἐς ἀφανὲς χρεῖμα
 5 I ἀποστέλλειν ἀποικίην. Ἑπτὰ δὲ ἐτέων μετὰ ταῦτα οὐκ
 ὕε τὴν Θήρην· ἐν τοῖσι τὰ δένδρεα πάντα σφι τὰ ἐν τῇ
 2 νήσῳ, πλὴν ἐνὸς, ἐξαυάνθη. χρεωμένοισι δὲ τοῖσι Θηραί- 5
 οῖσι προσέφερε ἡ Πυθίη τὴν ἐς Λιβύην ἀποικίην. ἐπεὶ τε
 δὲ κοκοῦ οὐδὲν ἦν σφι μῆχος, πέμπουσι ἐς Κρήτην ἀγ-
 γέλους, διζήμενους εἴ τις Κρητῶν ἢ μετοίκων ἀπιγμένος
 3 εἴη ἐς Λιβύην. περιπλανώμενοι δὲ αὐτὴν οὔτοι, ἀπίκοντο 10
 καὶ ἐς Ἰτανὸν πόλιν· ἐν ταύτῃ δὲ ὁ συμμίσγουσι ἀνδρὶ
 πορφυρεῖ, τῷ ὄνομα ἦν ὁ Κορώβιος· ὃς ἔφη ὑπ’ ἀνέμων
 ὁ ἀπενειχθεὶς ἀπικέσθαι ἐς Λιβύην, καὶ Λιβύης ἐς Πλα-
 4 τεάν νῆσον. μισθῷ δὲ τοῦτον πείσαντες ἦγον ἐς Θήρην.
 ἐκ δὲ Θήρης ἔπλεον κατάσκοποι ἄνδρες, τὰ πρῶτα οὐ 15
 5 πολλοί. κατηγησαμένου δὲ τοῦ Κορωβίου ἐς τὴν νῆσον
 ταύτην δὴ τὴν Πλατεάν, τὸν μὲν Κορωβίον λείπουσι, σιτία
 καταλιπόντες ἔσαν δὴ μηνῶν· αὐτοὶ δὲ ἔπλεον τὴν τα-

347

Grino con-
 sulti circiter
 a. 648 re-
 sponsum :
 Libya tum
 Græcis ig-
 nota.

Plavie in-
 ops Thera
 vii annos :
 Corobii
 Cretensis
 ductu ex-
 ploratores
 missi a.
 640, Pla-
 team insu-
 lam tenent,
 et relicto
 ibi Corobio,
 ad suos re-
 nuntiant.

εἰμοὶ ὦναξ S. Mox πρεσβύτερός
 τε γὰρ ἦδη—ἀείρεσθαι S.

τῶνδε om. M. τῶν om. K.

ε Sic M.K.P.F. Vulgo τάδε
 ποιεῖν. ποιεῖν τάδε S. Ald.

ἔλεγε om. S.V. cf. III. 135.

i Citat Thomas M. in v.

k ἦ S. qui mox χρήματα. χρήμα
 d.

151.

a Sic Ald. M.V.P.K.F. Paris.
 σφιν ἦν σμῆχος S. ἦν σφι μῆκος

Steph. et seqq. μῆχος ex II. 181.

Æschyl. Suppl. 743. Agam. 2.

Eurip. Androm. 535. illustrant

Wesseling. et Valckenær.

b συμμισθοῖσι S.V.

c Κουράβ. V.S. ἦν S.F. pro ἦν.

d ἀπενειχθεὶς P.F.S.

e ἀπενειχθεὶς S.

f Sic M.K.P.F. Πλατεάν Ald.

a.c.d.S. Mox Κουρωβίον S. et sic
 infra.

g Sic M.P.K.A. ἔσαν δὴ F. ἔ-

53 Οἱ δὲ Θηραῖοι, ἐπεὶ τε τὸν Κοράβιον λιπόντες ἐν τῇ νήσῳ,
ἀπίκοντο ἐς τὴν Θήρην, ἡ ἀπήγγελλον ὥς σφι εἴη νῆσος ἐπὶ 45
2 Λιβύῃ ἐκτισμένη. Θηραίοισι δὲ ὅδε ἀδελφεόν τε ἅπ'
ἀδελφεῷ πέμπειν, πάλω ^d λαχόντα· καὶ ἀπὸ τῶν ἑχ-
ρων ἀπάντων, ἐπτα ἐόντων, ἄνδρας· εἶναι δὲ σφειν ^e καὶ
ἡγεμόνα καὶ βασιλέα Βάττον. οὕτω δὲ στέλλουσι δύο
πεντηκοντέρους ἐς τὴν Πλατέαν.

Theræi co-
lonos in
Plateam
duabus na-
vibus cum
Batto mit-
tunt.

54 Ταῦτα δὲ Θηραῖοι λέγουσι· τὰ δ' ἐπίλοιπα τοῦ λόγου,
συμφέρονται ἤδη Θηραῖοι Κυρηναίοισι. Κυρηναῖοι γὰρ τὰ
2 περὶ Βάττον οὐδαμῶς ὁμολογέουσι Θηραίοισι. λέγουσι
γὰρ οὕτω· ἔστι τῆς Κρήτης Ἀἶξος πόλις, ἐν τῇ ἐγένετο
Ἐτέαρχος βασιλεύς· ὃς ἐπὶ θυγατρὶ ^b ἀμήτορι, τῇ οὐνομα 55
3 ἦν Φρονίμη, ἐπὶ ταύτῃ ἔγημε ἄλλην γυναῖκα. ἡ δὲ ἐπεσ-
ελθοῦσα ^c ἐδικαίει ^d εἶναι καὶ τῷ ἔργῳ μητρὶ τῇ Φρο-
νίμῃ, παρέχουσα τε κακὰ, καὶ πᾶν ἐπ' αὐτῇ μηχανω-
μένη· καὶ τέλος, μαχλοσύνην ^e ἐπενείκασά οἱ, πείθει τὸν 60
4 ἄνδρα ταῦτα ἔχειν οὕτω. ὁ δὲ, ἀναγκασθεὶς ὑπὸ τῆς
γυναϊκὸς, ἔργον οὐκ ὅσιον ^f ἐμηχανᾶτο ἐπὶ τῇ θυγατρὶ.
ἦν γὰρ ^h δὴ Θεμισίων, ἀνὴρ Θηραῖος ἔμπορος, ἐν ⁱ τῇ Ἀἶξι·

Cyreneo-
rum de
Batto nar-
ratio: Ete-
archus Axi-
rex in Cre-
ta: ejus
filia Phro-
nima quo-
modo in
Theram ve-
nerit.

Vall. F. b. d. συνεκρίθησαν olim.
Mox οἱ θηραῖοι δὲ S.

153.

^a ἀπήγγελλον S. V. Ald. F. Paris.
ἀπήγγελλον Steph. et sqq.

^b ἔδειν S.

^c ἅπ' ἀδελφεῷ M. K. P. F. Paris.
ἅπ' ἀδελφ. alii.

^d Sic S. V. A. B. Ald. cf. III.

83. λαχόντα M. P. K. F. b.

^e χυρίων ἀπάντων ἐπτα ἐουσίων
S. quod præferret Wessel. si
ἀπασίων dedisset. Vulg. præfert
Schweighæuser.

^f καὶ ἔργ. καὶ βασ. S. P. Vall.
F. a. καὶ βασ. καὶ ἡ. al.

154.

^a Sic S. V. Vall. Steph. Byz.

cf. Meursii Creta I. 8. ὁ Ἀἶξος F.
'Οαῖδος c. d. Suid. in Βάττος, et
vulg. Supra τὸ περὶ Βάττον S.

^b ἀμήτορι S.

^c ἐδικαίου F. ἐπεισελθοῦσα S.

^d καὶ τῷ ἔργῳ εἶναι S. P. F.

^e Sic S. V. Ald. A. B. Eustath.
II. p. 1183, 40 = 1250, 36. Infra
167. ἐπενείκας: cf. I. 68. ἐπεισε-
κοῦσα M. P. K. b. Suid. ἐνικοῦσα
F.

^f Suid. in v. Et reponendum
v. Θεμισίων pro ἀναγκασθεὶς e mss.

^g ἐμηχανήσατο b.

^h δὴ om. S. V.

ⁱ Sic S. V. Vall. τῇ Ὀαῖδ' al.
et Suid.

οὗτος, ἦλθε ἐς Δελφοὺς περὶ τῆς φωνῆς· ἐπειρωτέοντι δὲ οἱ χραῖ ἡ Πυθίη τάδε·

4 Ἐβάττι, ἐπὶ φωνὴν ἦλθες· ἀναξ δὲ σε Φοῖβος Ἀπόλλων 90
ἐς Λιβύην πέμπει μηλοτρόφον οἰκιστῆρα.

5 ὥσπερ εἰ εἴποι Ἑλλάδι γλώσση χρεωμένη· “ὦ βασι-

6 “λεῦ, ἐπὶ φωνὴν ἦλθες.” Ὁ δὲ ἀμείβετο τοῖσδε· “ὦ

“ναξ, ἐγὼ μὲν ἦλθον παρὰ σέ χρησόμενος περὶ ἧς φω- 95

“νῆς· σὺ δὲ μοι ἄλλα ἀδύνατα χραῖς, κελεύων Λιβύην

7 “ἀποικίζειν· τῶν δυνάμει; κοίη χειρί;” Ταῦτα λέγων,

οὐκ ἐπειθε ἄλλα οἱ χραῖν. ὥς δὲ κατὰ ταῦτα ἐθέσπιζε 350

οἱ καὶ πρότερον, οἷχτο μεταξὺ ἀπολιπὼν ὁ Βάττος ἐς

56 τὴν Θήρην. Μετὰ δὲ, αὐτῷ τε τούτῳ καὶ τοῖσι ἄλλοισι·

2 Θηραίοις συνεφέρετο παλιγκότως. ἀγνοεῦντες δὲ τὰς

συμφορὰς οἱ Θηραῖοι, ἔπεμπον ἐς Δελφοὺς περὶ τῶν παρ-

εόντων κακῶν. ἡ δὲ Πυθίη σφί ἐχρησε συγκτιζουσι Βάτ-

3 τῳ Κυρήνῃ τῆς Λιβύης ἄμεινον πρήξειν. ὁ Ἀπέστελλον 5

μετὰ ταῦτα τὸν Βάττον οἱ Θηραῖοι δύο πεντηκοντέροιςι.

Ἐπλώσαντες δὲ ἐς τὴν Λιβύην οὗτοι, οὐ γὰρ εἶχον ὅ τι

4 ποίεωσι ἄλλο, ὀπίσω ἀπαλλάσσοντο ἐς τὴν Θήρην. οἱ δὲ

Θηραῖοι καταγομένους ἔβαλλον, καὶ οὐκ ἔων τῇ γῇ προσ- 10

5 ἴσχειν, ἀλλ’ ὀπίσω πλώειν ἐκέλευον. οἱ δὲ, ἀναγκαζό-

Adverse
res Thero-
rum : ora-
onli monitu
Battum
cum dua-
bus navibus
mittunt in
coloniam :
reversos
aditu ar-
cent : Pla-
tes inhabi-
tatur a.
640.

ε Schol. Pind. l. c. Tzetzes
Chil. VI. p. 361.

ἴ οἰκίζοντα V.S.

ε εἰ om. S.

ἴ τῆς om. S.V. Ald. a.

ἵ Sic M.K.P. οὐ καὶ S. al. cf. V.

13. οὐ καὶ a. Ald. οὐκ ἐπειθε F.

ἴ οἱ om. S.V.d. ἀλλὰ item S.
qui mox καὶ pro κατὰ.

ἵ Sic P.V.S.K.M. οἱ ἦ καὶ edd.
ἦ οἱ καὶ a. η οἱ καὶ F. sed η punc-
tis damnatum.

ῃ οἷχτο a.

156.

α ἄλλοις om. S. qui infra ἔ-
χρηζε pro ἐχρησε. Mox συγκτιζον-
τας vel εἰ συγκτιζουσι conj. Reis-
kiius, παρέξειν pro πρήξειν Schæ-
ferus. Equidem mutandi cau-
sam non video. Pendet συγκτι-
ζουσι a præcedente σφί, deinde
ad πρήξειν σφέας vel αὐτοὺς subin-
telligendum.

β ἀπέστελον S.F.

γ ἐς τὴν Λ. δὲ πλώσαντες S.

- ^aοὐκ οἱ Λίβυες, ^bὥς ἐς ἀμείνονα χώρον ^cἄξουσιν, ἀνέγνωσαν
²ἐκλείπειν. ἦγον δὲ σφεας ἐνθεῦτεν οἱ Λίβυες ἀναστήσαν-
 τες πρὸς ἐσπέρην· καὶ τὸν κάλλιστον τῶν χώρων, ἵνα δι- 35
 εἰδόντες οἱ Ἕλληνες μὴ ἴδοιεν, συμμετρησάμενοι τὴν ὥρην
 τῆς ἡμέρης, νυκτὸς ^eπαρῆγον· ἔστι δὲ τῷ χώρῳ τούτῳ
³ὄνομα ^fἸρασα. ἀγαγόντες δὲ σφεας ἐπὶ κρήνην λεγο-
 μένην εἶναι Ἀπόλλωνος, εἶπαν· “Ἄνδρες Ἕλληνες, ἐν- 40
 “θαῦτα ^gὕμῖν ἐπιτήδεον οἰκέειν· ἐνθαῦτα γὰρ ὁ οὐρανὸς
 59 “τέτρηται.” Ἐπὶ μὲν νυν ^aΒάττω τε τοῦ οἰκιστέω τῆς
^bζῆς, ἀρχαντος ἐπὶ τεσσεράκοντα ἔτεα, καὶ τοῦ παιδὸς
 αὐτοῦ Ἀρκεσίλειω, ἀρχαντος ἐκκαίδεκα ἔτεα, οἴκεον οἱ
 Κυρηναῖοι, ἔοντες τοσούτοι, ὅσοι ἀρχὴν ἐς τὴν ἀποικίην 45
²ἐστάλησαν· ἐπὶ δὲ τοῦ τρίτου, ^aΒάττω τοῦ Εὐδαίμονος
 καλεομένου, Ἕλληνας πάντας ὥρμησε χρήσασα ἡ Πυθίη
 πλέειν ^dσυνοικῆσοντας Κυρηναίοισι Λιβύην· ἐπεκαλέοντο
³γὰρ οἱ Κυρηναῖοι ἐπὶ γῆς ἀναδασμῷ. ἔχρησε δὲ ὧδε
 ἔχοντα·
- Ὅς δὲ κεν ἐς Λιβύην πολυήρατον ὕστερον ἔλθῃ
 γὰς ἀναδαιομένας, μετὰ οἷ ποκά φαμι μελήσειν.
- 4 Συλλεχθέντος δὲ ὁμίλου πολλοῦ ἐς τὴν Κυρήνην, περιταμ- 55
 νόμενοι γῆν πολλὴν οἱ περίοικοι Λίβυες καὶ ὁ βασιλεὺς
 αὐτῶν, τῷ ὄνομα ἦν ^eἈδικράν, οἷα τῆς τε χώρας στερισ-
 κόμενοι, καὶ περιῦβριζόμενοι ὑπὸ τῶν Κυρηναίων, πέμ-
 ψαντες ἐς Αἴγυπτον ἔδσαν σφέας αὐτοὺς Ἀπρίην, τῷ

eos alio tra-
 ducunt: Ira-
 sa regio:
 fons Apol-
 linis: Cyre-
 ne conditur
 a. 632.

Batti I.
 regnum ab
 a. 640 ad
 600: Ar-
 ceailai I.
 ab a. 600
 ad 584:
 sub Batto
 II. qui
 Felix dic-
 tus, Græci
 oraculo in
 Cyrenen
 evocati:
 352
 Libyes ex-
 uti agro:
 Egyptii
 prælio a
 Cyrenæis
 victi a. 570.
 [2, 161.]

158.

^a Sic P.F. οἱ om. S. al.^b Sic S.V.M.P.K. Paris. ἐς M.K.P.b.

om. Ald. ὅς om. F.

^c ἄξουσιν S.V.^d ἐκλείπειν S.Ve Sic P.S.V.F.a.c.d. παρεξήγον
 Wessel. et al.^f Cf. Holsten. ad Steph. By-
 zant. Heyne Pindar. Pyth. IX.

185.

^g Sic S.V. Ald. A.B.F. μὲν

M.K.P.b.

159.

^a Βάττου τε P.K.F. τε om. al. S.^b ζῆς S. ζῆς F.^c Βάττου Εὐ. F.^d Sic Ald. S.P.F. Paris. cf.

148. Al. συνοικίς.

^e Ἀδικρανοῖα S. Vall.

¹οἱ Λίβυες, ²ὥς ἐς ἀμείνονα χῶρον ³ἄξουσιν, ἀνέγνωσαν
²ἐκλείπειν. ἦγον δὲ σφεας ἐνθεῦτεν οἱ Λίβυες ἀναστήσαν-
 τες πρὸς ἐσπέρην· καὶ τὸν κάλλιστον τῶν χώρων, ἵνα δι-
 εζιόντες οἱ Ἕλληνες μὴ ἴδοιεν, συμμετρησάμενοι τὴν ὥρην
 τῆς ἡμέρης, νυκτὸς ⁴παρήγον· ἔστι δὲ τῷ χώρῳ τούτῳ
³ὄνομα ⁵Ἰρασα. ἀγαγόντες δὲ σφεας ἐπὶ κρήνην λεγο-
 μένην εἶναι Ἀπόλλωνος, εἶπαν· “Ἄνδρες Ἕλληνες, ἐν-
 59 “τέτρηται.” Ἐπὶ μὲν νυν ⁶Βάττεω τε τοῦ οἰκιστέω τῆς
⁷ζῆς, ἄρξαντος ἐπὶ τεσσεράκοντα ἔτεα, καὶ τοῦ παιδὸς
 αὐτοῦ Ἀρκεσίλειω, ἄρξαντος ἐκκαίδεκα ἔτεα, οἴκεον οἱ
 Κυρηναῖοι, εὐόντες τοσαῦτοι, ὅσοι ἀρχὴν ἐς τὴν ἀποικίαν
²ἐστάλησαν· ἐπὶ δὲ τοῦ τρίτου, ⁸Βάττεω τοῦ Εὐδαίμονος
 καλεομένου, Ἕλληνας πάντας ὥρμησε χρήσασα ἡ Πυθίη
 πλέειν ⁹συνοικησοντας Κυρηναίοισι Λιβύην· ἐπεκαλέοντο
³γὰρ οἱ Κυρηναῖοι ἐπὶ γῆς ἀναδασμῷ. ἔχρησε δὲ ὧδε
 ἔχοντα·
 Ὅς δὲ κεν ἐς Λιβύην πολυήρατον ὕστερον ἔλθῃ
 γὰς ἀναδαιομένας, μετὰ οἷ ποκά φαμι μελήσειν.
⁴Συλλεχθέντος δὲ ὀμίλου πολλοῦ ἐς τὴν Κυρήνην, περιταμ-
 νόμενοι γῆν πολλὴν οἱ περίοικοι Λίβυες καὶ ὁ βασιλεὺς
 αὐτῶν, τῷ ὄνομα ἦν ¹⁰Ἀδικράν, οἷα τῆς τε χώρας στερισ-
 κόμενοι, καὶ περιῦβριζόμενοι ὑπὸ τῶν Κυρηναίων, πέμ-
 ψαντες ἐς Αἴγυπτον ἔδοσαν σφέας αὐτοὺς Ἀπρίῃ, τῷ

eos alio tra-
 ducunt: Ira-
 sa regio:
 fons Apol-
 linis: Cyre-
 ne conditur
 a. 632.

Batti I.
 regnum ab
 a. 640 ad
 600: Ar-
 cesilai I.
 ab a. 600
 ad 584:
 sub Batto
 II. qui
 Felix dic-
 tus, Græci
 oraculo in
 Cyrenen
 evocati:
 352
 50 Libyes ex-
 uti agro:
 Egyptii
 prælio a
 Cyrenæis
 victi a. 570.
 [2, 161.]

158.

^a Sic P.F. οἱ om. S. al.^b Sic S.V.M.P.K. Paris. ἐς

om. Ald. ὡς om. F.

^c ἄξουσιν S.V.^d ἐκλείπειν S.Ve Sic P.S.V.F.a.c.d. παρεξήγον
Wessel. et al.^f Cf. Holsten. ad Steph. By-
zant. Heyne Pindar. Pyth. IX.

185.

^g Sic S.V. Ald. A.B.F. μὲν

M.K.P.b.

159.

^a Βάττου τε P.K.F. τε om. al. S.^b ζῆς S. ζῆς F.^c Βάττου Εὐ. F.^d Sic Ald. S.P.F. Paris. cf.

148. Al. συνοικίς.

^e Ἀδικρανοῖα S. Vall.

τοῦτο, Ἀρκεσίλειον μὲν κάμνοντά τε καὶ ¹φάρμακον πε-
πωκότα ὁ ἀδελφεὸς ^mΛεάρχος ἀποπύγῃ· Λεάρχον δὲ ⁸⁵
ἢ γυνὴ ⁿἢ Ἀρκεσίλειον δόλω κτείνει, τῇ ὄνομα ἦν Ἐρυζώ.

Ε Διεδέξατο δὲ τὴν βασιλικήν ^aτοῦ Ἀρκεσίλειου ὁ παῖς Βάτ-
τος, ^bχωλὸς τε ἦν, καὶ οὐκ ἀρτίπους. οἱ δὲ Κυρηναῖοι
πρὸς τὴν καταλαβοῦσαν συμφορὴν ἐπεμπον εἰς Δελφοὺς,
ἐπειρησόμενοι, ὅν τινα τρόπον καταστησάμενοι κάλλιστα ⁹⁰
³αὐτὸν οἰκείουσιν. ἢ δὲ Πυθίῃ ἐκέλευε ^cἐκ Μαντινέης τῆς Ἀρκά-
δων καταρτιστῆρα ἀγαγεῖσθαι. αἶτεον ὧν οἱ Κυρηναῖοι,
¹καὶ οἱ Μαντινέες ἔδωσαν ἄνδρα τῶν ἀστῶν δοκιμώτατον,
⁴τῷ ὄνομα ἦν Δημόναξ. Οὗτος ^dὧν ὠνὴρ ἀπικόμενος εἰς ⁹⁵
τὴν Κυρήνην, καὶ μαθὼν ἕκαστα, τοῦτο μὲν, τριφύλους
ἐποίησέ σφεας, τῇδε διαθείς· Θηραίων μὲν ^eγὰρ καὶ τῶν
περιοίκων μίαν μοῖραν ἐποίησε· ἄλλην δὲ, Πελοποννησίων
καὶ Κρητῶν· τρίτην δὲ, νησιωτέων πάντων· τοῦτο δὲ, τῷ
βασιλεῖ Βάττῳ τεμένεα ἐξελὼν, καὶ ^fἱερωσύνας, τὰ ἄλλα
πάντα, τὰ πρότερον εἶχον οἱ βασιλεῖς, εἰς μέσον τῷ δήμῳ ¹
ἔθηκε.

12 Ἐπὶ ^aμὲν δὴ τούτου τοῦ ^bΒάττεω οὕτω διετέλεε ἔόν-
τα· ἐπὶ δὲ τοῦ τούτου παιδὸς Ἀρκεσίλειου πολλὴ ταραχὴ
²περὶ τῶν τιμῶν ἐγένετο. Ἀρκεσίλειος γὰρ, ὁ Βάττου τε ⁵
τοῦ χωλοῦ καὶ Φερετίμης, οὐκ ἔφη ἀνέξεσθαι κατὰ τὰ ὁ
Μαντινεὺς Δημόναξ ἔταξε, ἀλλὰ ἀπαίτεε τὰ τῶν προ-

Succedit
circiter a.
550 Bat-
tus III.
debilis pe-
dibus: Cy-
renæi ora-
culo jussi
petunt a
Mantinen-
353
sibus cor-
rectorem
sue civita-
tis: datus
Demonax:
quomodo
is eam cor-
rexerit.

Arcesilaus
III. rex cir-
ca a. 530,
non ferens
instituta
Demonac-
tis, expul-
sus profugit
in Samum;

¹ φάρμακον om. S. qui habet
πεπωκότα.

^m Λεάρχος S.V. Vall. et mox
Λεάρχον. Olim Ἀλιάρχος et Ἀλί-
αρχον. Κλέαρχος et Κλέαρχον d.

ⁿ Sic S.V.F. ἢ om. al. Hic S.
consentit in Ἀρκεσίλειον.

161.

^a Sic M.P.K.F. Paris. τούτου
τοῦ Ἀρκ. vulgo. τούτου παῖς Ἀρκεσί-
λειον S.

^b χωλὸς τε M.P.K.F. τε om.

VOL. I.

S.a.d. et al.

^c Sic S.P.K.V. ἐκ τῆς M. al.

^d ὧν om. F.b.

^e γὰρ om. S.V.d. Mox μοῖραν
S. pro μοῖρην omisso μίαν.

^f τοῦτῃ δὲ b.

^g ἱερωσύνας S. qui mox βασιλεῖς
pro βασιλῆες.

162.

^a μὲν δὲ b.

^b Βάττου S.P.K.F. Mox τούτου

τοῦ π. S.

o o

4^α σης τοὺς ἀμφορέας, ἀλλ' ἀπόπεμπε κατ' οὖρον. ^εεἰ
 " δὲ ἐξοπτήσεις τὴν κάμινον, μὴ ^εεσέλθης ἐς τὴν ἀμφίρ- 35
 " ρυτον ^εεἰ δὲ μὴ, ^βἀποθανέαι καὶ αὐτὸς, καὶ ταῦρος ὁ
 64^α καλλιστεύων." Ταῦτα ἡ Πυθίη Ἀρκεσίλειω χρά. ὁ δὲ,
 παραλαβὼν τοὺς ἐκ τῆς^α Σάμου, κατῆλθε ἐς τὴν Κυρήνην
 καὶ ἐπικρατήσας τῶν πρηγμάτων, τοῦ μαντήιου οὐκ ἐμέμ- 40
 νητο, ἀλλὰ δίκας τοὺς ἀντιστασιώτας αἴτεε τῆς ἑωυτοῦ
 2 φυγῆς: τῶν δὲ οἱ μὲν τὸ παράπαν ἐκ τῆς χώρας ἀπαλ-
 λάσσοντο, τοὺς δὲ τινὰς χειρωσάμενος ὁ Ἀρκεσίλειος ἐς
 3 Κύπρον ἀπέστειλε ἐπὶ διαφθορῇ. τούτους μὲν νυν Κνίδιοι
 ἀπενειχθέντας πρὸς ^ατὴν σφετέρην, ἐρρύσαντο, καὶ ἐς Θή- 45
 ρην ἀπέστειλαν. ἑτέρους δὲ τινὰς τῶν Κυρηναίων, ἐς πύρ-
 γον μέγαν Ἀγλωμάχου καταφυγόντας ἰδιωτικόν, ὕλην
 4 περιήσας ^βὁ Ἀρκεσίλειος ἐνέπρησε. Μαθὼν δὲ ἐπ' ἐξερ-
 γασμένοισι τὸ μαντήϊον ἐὼν τοῦτο, ὅτι μιν ἡ Πυθίη οὐκ ἔα 50
 εὐρόντα ἐν τῇ καμίνῳ τοὺς ἀμφορέας ἐξοπτῆσαι, ἔργετο
^εἐκὼν ^δτῆς τῶν Κυρηναίων πόλις, δειμαίνων τε τὸν κε-
 χρημένον θάνατον, καὶ δοκέων ^εἀμφίρρυτον τὴν Κυρήνην εἴ-
 5 ναι. Εἶχε δὲ γυναῖκα συγγενέα ἑωυτοῦ, θυγατέρα δὲ
^ετοῦ τῶν Βαρκαίων βασιλέως, τῷ ὄνομα ἦν ^εἈλαζίρ^α 55
 6 παρὰ τοῦτον ἀπικινέεται. καὶ μιν ^βΒαρκαῖοί τε ἄνδρες,

Recuperato
 regno, ad-
 versarios
 ultus, vi-
 tandi fati
 causa exsu-
 lans Barcæ
 apud socer-
 um, ibi
 cum eo in-
 terficitur.

^ε Sic S.a.P. Vulgo εἰ δὲ ἐξοπ-
 τήσης. Schæferus ἦν δὲ ἐξοπτή-
 σης. cf. II. 13.

^ε εσέλθης P.F. Paris. εἰσέλθης
 S. al.

^β Sic S.F. cf. 9. Vulgo ἀπο-
 θανέαι.

164.

^α τὴν om. S. Mox καταφυγόν-
 τας Ἀγλωμάχου S.

^β ὁ Ἀρκεσίλειος P.K.F. ὁ om. S.
 al. Ἀρκεσίλειος S.

^ε ἐκ F.b. quomodo Gronovius
 ediderat ex M. Et sic forte P.K.

^δ Sic M.F. τῶν om. Ald. S.a.
 et al.

^ε Rectius forsan τὴν ἀμφίρ-
 ρυτον Κυρήνην εἶναι cf. 163.
 SCHWEIGH.

^ε τῶν Βαρκαίων τοῦ βασιλέως a.F.
 S.

^ε Ἀλαζίρ M.P. Vall. Ἀλιζάρ K.
 Ἀλαζείρ S. Ἀλαζήρ Ald. a. b. c.

Ἀλαζήρ F.

^β Βαρκαῖοί γε K.F. qui cum
 M. mox om. καί.

καὶ τῶν ἐκ Κυρήνης φυγάδων τινές, καταμα
ράζοντα, κτείνουσι· πρὸς δὲ, καὶ τὸν πενθερὸν
1 λαζῖρα. Ἀρκεσίλεως μὲν νυν, ^κ εἴτε ἐκὼν

165

Pheretima
loco absen-
tis filii reg-
num ad-
ministrans,
post ejus
necem in
Ægyptum
confugit.

Ἡ δὲ μήτηρ Φερετίμη, τέως μὲν ὁ Ἀρκεο
Βάρκη διατάτο ἐξεργασμένος ἐωυτῷ κακόν.
^α αὐτὴ τοῦ παιδὸς τὰ γέρεα ^β ἐν Κυρήνῃ, καὶ τ
μένη, καὶ ἐν βουλῇ παρίζουσα· ἐπεὶ τε δὲ
Βάρκη ἀποθανόντα οἱ τὸν παῖδα, φεύγουσα
2 Αἴγυπτον. ἦσαν γάρ οἱ ἐκ τοῦ Ἀρκεσίλεω εἰ
Καμβύσεια τὸν Κύρου πεποιημένα· οὗτος γὰρ
κεσίλεως, ὃς Κυρήνην Καμβύσῃ ἔδωκε, καὶ
3 ζατο. Ἀπικομένη δὲ ^ε εἰς Αἴγυπτον ἡ Φερετίμη
δεῦν ἰκέτις ^ε ἔξετο, τιμωρῆσαι ἐωυτῇ κελεύουσα
μένη πρόφασιν, ὥς διὰ τὸν μηδισμὸν ὁ παῖς

166

Aryandes
Ægypti
prætor, a
Cambyse
constitutus:
aurum Da-
ricum et
argentum
Aryandi-
cum.

Ἄριάνδης ἦν οὗτος τῆς Αἰγύπτου ἄρχων
Καμβύσειω ^β κατεστεινός· ὃς ὑστέρω χρόνῳ ^ε τε
2 ριστεύμενος Δαρείῳ διεφθάρη. πηθόμενος γὰρ
Δαρεῖον ἐπιθυμείοντα μνημόσυνον ^ε ἐαυτοῦ λιπέο
τὸ μὴ ἄλλῳ εἰη βασιλεῖ κατεργασμένον, ^ε ἐμ
3 τον· ^β ἐς οὗ ἔλαβε τὸν μισθόν. Δαρεῖος μὲν γ

^ι Ἀλαζῖρα P. Ἀλιζάρα M.K.F.

Ἀλάζειρα S. Ἀλαζῖρα Ald. b. Ἀλι-
ζῖρα a.

^κ εἴτε ἐκὼν om. S.

^ι Sic S.M.P.K.F. Paris. ἔξα-
μαρτ. al.

^μ μοῖραν F.S.

165.

^α αὐτὴ S. Supra διητάτο S.

^β ἐν Κυρ. κ. τ. om. S. Infra ἐς
τὸν κύρου καμβύσεια S.

^ε Sic P.V.S.F. δ om. edd.

^δ Sic M.S.V.P.K.F. φέρους c.
et al.

^ε ἐς τὴν Αἴγ. F.

^ι Ἀριάνδης S. Vall
aeqq.

^ε Sic M.P.K.F.

145. ἴξετο S. al.

166.

^α ἱππαρχος f.

^β κατεσταώς f.

^ε τοῦτον Ald.

^δ παρυσεύμενος S.V.
vulgo.

^ε Sic S.V. ἐωυτῇ

^ι τῷτον om. f. ^ι

εἷς S.

^ε ἐμείατο τοῦτο S.

^β ἐς αὐτὸν M.P.F.F. ε

καθαρώτατον ἀπεψήσας ἐς τὸ δυνατώτατον, νόμισμα⁸⁰
 ἰεκόψατο. Ἀρυάνδης δὲ ἄρχων^κ Αἰγύπτου, ἰαργύριον
 ταῦτὸ τοῦτο ἐποίησε· καὶ νῦν^μ ἐστὶ ἀργύριον καθαρώτα-
 4 τον τὸ Ἀρυανδικόν. μαθὼν δὲ Δαρεῖος μιν ταῦτα ποι-
 εῦντα, αἰτίην^η οἱ ἄλλην ἐπενείκας, ὥς οἱ ὁ ἐπανιστέατο,
 67 ἀπέκτεινε. Τότε δὲ οὗτος ὁ Ἀρυάνδης κατοικτεῖρας Φερε-⁸⁵
 τίμην, διδοῖ αὐτῇ στρατὸν^α τὸν ἐξ Αἰγύπτου ἅπαντα, καὶ
 τὸν πεζὸν καὶ τὸν ναυτικόν· στρατηγὸν δὲ^β τοῦ μὲν πε-
 ζῶ Ἀμασιν ἀπέδεξε, ἄνδρα Μαράφιον· τοῦ δὲ ναυτικοῦ
 2^ε Βάδρην, ὄντα Πασαργάδην γένος. ^δπρὶν δὲ ἡ ἀποστεί-⁹⁰
 λαι τὴν στρατιήν, ὁ Ἀρυάνδης πέμψας ἐς τὴν Βάρκην
 3 κήρυκα, ἐπυνθάνετο τίς εἴη ὁ Ἀρκεσίλειον ἀποκτείνας. οἱ
 δὲ Βαρκαῖοι^ε αὐτοὶ ὑποδεκέατο πάντες· πολλὰ τε γὰρ
 καὶ κακὰ πάσχειν ὑπ' αὐτοῦ. πυθόμενος δὲ ταῦτα ὁ
 Ἀρυάνδης, οὕτω δὴ τὴν στρατιήν^ε ἀπέστειλε ἅμα τῇ Φε-⁹⁵
 4 ρετίμῃ. Αὕτη μὲν νυν αἰτίη πρόσχημα τοῦ λόγου ἐγένετο·³⁵⁶
^η ἀπεπέμπετο δὲ ἡ στρατιή, ὥς ἐμοὶ^ι δοκέειν, ἐπὶ^κ Λι-
 5 βύων καταστροφῇ. Λιβύων γὰρ δὴ ἔθνηα πολλὰ καὶ
 παντοῖά^ι ἐστὶ καὶ τὰ μὲν αὐτῶν ὀλίγα βασιλέως ἦν
 ὑπήκοα, τὰ δὲ πλέω^μ ἐφρόντιζε Δαρείου οὐδέν.

al. Mox ὁ Δαρεῖος S. et infra ἀφε-
 ψήσας.

^ι ἀπεκλή. b.

^κ Αἰγύπτου f.

^λ ἀργύρεον b.

^μ ἐστὶ S.V. Vall. f.F. ἔτι al.

^η οἱ om. S.

^θ ἐπανιστέατο P. ἐπανιστέατο
 M.S.K.F.f. Paris. ἐπανιστάτο
 edd. vett. ἐπανίστατο malebat
 Schweighæuser.

167.

^α τὸν om. S.V.F.

^β μὲν τοῦ S.V. absque δέ.

^ε Μάρην S. Μάρην V. Man-
 drein Vall. Idem homo Βάρης
 infr. 203. ubi Μάνδρης S. Badres

Valla.

^δ πρὶν δὲ ἡ V.M.P.K.F.S. ἡ
 om. al. Mox ἀρυάνδης absque ὁ S.
 δ item om. Ald.

^ε Sic S.V.P.M. Vall. F. Paris.

αὐτὸν Ald. et vulg.

^ι Sic S.V. Paris. ὑπεδέκοντο M.

P.K.F. ὑπεδέκοντο Ald.

^κ Sic P.F. ἀπέστειλαν S. vulgo.

^λ ἐπέμπετο S.V.

^ι Sic M.P.K.F. δοκέει S.a.c. et
 vulgo.

^κ Λιβύης P.F.d. Mox δὲ om. S.

^λ εἰσι F. sed ἐστὶ suprasc. m.

pr.

^μ Sic Ald. S.V. Vall. ἐφρ. βα-
 σιλέος Δαρ. Steph. M.F.

Aryandes
 Pheretimæ
 dat copias
 omnes pe-
 destres et
 nauticas,
 ducibus A-
 maside Ma-
 raphio et
 Badre Pa-
 sargada :
 consilium
 Aryandis
 videri fuis-
 se, ut subi-
 geret Liby-
 am.

μέων δὲ ἔχονται τὸ πρὸς ἐσπέρης Ἀσβύσαι. οὗτοι τὸ
 ὑπὲρ Κυρήνης οἰκέουσι, ἐπὶ θάλασσαν δὲ οὐ κατήκουσι
 Ἀσβύσαι· τὸ γὰρ παρὰ θάλασσαν Κυρηναῖοι νέμον-
 2 ται. τεθριπποβάται δὲ οὐκ ἦκιστα, ἀλλὰ μάλιστα Λι- 25
 βύων εἰσί. νόμους δὲ τοὺς πλεῦνας μιμέεσθαι ἐπιτηδεύ-
 71 ουσι τοὺς Κυρηναίων. Ἀσβυστέων δὲ ἔχονται τὸ πρὸς
 ἐσπέρης Ἀύσχισαι. οὗτοι ὑπὲρ Βάρκης οἰκέουσι, κατή-
 2 κοντες ἐπὶ θάλασσαν κατ' Εὐεσπερίδας. Αὐσχισέων δὲ
 κατὰ μέσον τῆς χώρης οἰκέουσι Ὀβάβαλες, ὀλίγον ἔθνος, 30
 κατήκοντες ἐπὶ θάλασσαν κατὰ Ταύχειρα πόλιν τῆς
 Βαρκαίης· νόμοισι δὲ τοῖσι αὐτοῖσι χρέωνται τοῖσι καὶ
 172 οἱ ὑπὲρ Κυρήνης. Ἀύσχισέων δὲ τούτων τὸ πρὸς
 ἐσπέρης ἔχονται Ἐνασαμῶνες, ἔθνος ἔον πολλόν· οἱ τὸ
 θέρος καταλείποντες ἐπὶ τῇ θαλάσῃ τὰ πρόβατα, ἀνα- 35
 βαίνουσι ἐς Αὔγिला χώρον, ὁπωριεύντες τοὺς φοίνικας·
 οἱ δὲ πολλοὶ καὶ ἀμφιλαφείας πεφύκασι, πάντες ἐόντες
 2 καρποφόροι. τοὺς δὲ Ἀττελέβους ἐπεὰν θηρεύσωσι, αὐή-
 ναντες πρὸς τὸν ἥλιον, καταλέουσι, καὶ ἔπειτα ἔτι πάλιν 40

que ad os
 Syrtis.
 Asbystæ,
 supra Cyre-
 nen, ad au-
 strum.

357
 Auschisæ,
 supra Bar-
 cam, attin-
 gentes ma-
 re ad Eues-
 peridas :
 Cabales, in
 media re-
 gione Au-
 schisarum,
 ad mafe
 circa Tau-
 chira oppi-
 dum.
 Nasamo-
 nes, Au-
 schisis ad
 occasum fi-
 nitimi.

170.

^a Sic Ald. S. et fortasse Paris. Vid. Holstenius ad Steph. Byz. Lycophr. vers. 895. Ἀσύνται et Ἀσύντειον M.K. Ἀσβύται et Ἀσβυστέων P. Vall. In F. dubites scriptum Ἀσβύται an Ἀσύνται. Literarum βυ et υν nexus valde sunt affines, et facile inter se commutari possunt. Vide Bastii Comment. Palæogr. p. 709. In pr. γημαμένον S. qui ἐσπέρην pro ἐσπέρης.

^b Sic Ald. S. οὔτοι τοι ὤ. V. Wessel. nec τὸ nec τοι habent M.P.F.a.c. Mox οἱ S. pro οὐ.

^c παρὰ τὴν θ. S.V.

171.

^a Αὐσχισοι V. Vall. αὐχισοι S. Αὐσχισοὶ d. Αὐχίσαι F.b.l. sed

mox Αὐσχισέων. Αὐσχίται Steph. Byz. Vid. Cuperus Syll. Epist. Burman. II. p. 690. Wesseling. ad Diodor. III. 49. Mox αὐχίσεων S.

^b Βάκαλες K.F.

^c Ταύχειραν b.

172.

^a Αὐχισέων S.

^b τουτέων] τούτων S.V.K.F.

^c Sic S. cf. Eustath. Dionys. 209. II. 32. Ἐνασαμῶνες F.a.c. Ald.

^d καταλιπόντες S.V.

^e Sic M.K.P. Vall. F. Paris. Αὔγिला S. vulg. Vide Wesselingii Dissert. Herod. p. 14.

^f Ἀττελέβους S.V.d. Eustath.

Dionys. 209.

^g ἐπὶ γάλα S.V. ἐπὶ om. al.

- τὰ λέγουσι Λίβυες) καὶ ἐπεὶ τε ἐγίνοντο ἐν τῇ ψάμμῳ,
 3 πνεύσας ὁ νότος κατέχωσέ σφεας. ἐξαπολομένων δὲ τού-
 174 των, ἔχουσι τὴν χώραν οἱ Νασαμῶνες. Τούτων δὲ κατύ- 65
 περθε, πρὸς νότον ἄνεμον, ἐν τῇ θηριώδεϊ οἰκέουσι ^aΓαρά-
 μαντες· οἱ ^bπάντα ἄνθρωπον φεύγουσι, καὶ παντὸς ὀμι-
 λήν· καὶ οὔτε ^cὄπλον ἐκτέαται ἀρήιον οὐδὲν, οὔτε ^dἀμύ-
 175 νεσθαι ἐπιστέαται. Οὔτοι μὲν δὴ κατύπερθε ^aοἰκέουσι
 Νασαμῶνων· τὸ δὲ παρὰ τὴν θάλασσαν ἔχονται τὸ πρὸς 70
 ἐσπέρης ^bΜάκαι· οἱ λόφους κείρονται, τὸ μὲν μέσον τῶν
 τριχῶν ἀνιέντες αὔξεσθαι, τὰ δὲ ἔνθεν ^cκαὶ ἔνθεν ^dκείρον-
 τες ἐν χορῇ· ἐς δὲ τὸν πόλεμον στρουθῶν καταγαίαν
 2 δορὰς ^eφορέουσι προβλήματα. διὰ δὲ αὐτῶν Κίνυ ^fπο- 75
 ταμὸς ῥέων ἐκ λόφου ^gκαλυμμένου ^bΧαρίτων, ἐς θάλασ-
 3 σαν ἐκδιδοῖ. ὁ δὲ λόφος οὗτος ὁ Χαρίτων δασὺς ἰδησί-
 ἐστι, εἰσῆς τῆς ἄλλης τῆς προκαταλεχθείσης Λιβύης 359
 ψιλῆς. ἀπὸ θαλάσσης δὲ ἐς αὐτὸν στάδιοι διηκόσιοι
 176 εἰσι. Μακέων δὲ ^aτούτων ἐχόμενοι ^bΓινδάνες εἰσι· τῶν 80
 αἱ γυναῖκες περισφύρια δερμάτων πολλὰ ἐκάστη φορεῖ,
 κατὰ τοιόνδε τι, ὡς λέγεται· κατ' ἄνδρα ἕκαστον μιχ-
 θέντα περισφύριον ^cπεριδέεται· ἢ δ' ἂν πλείστα ἔχη,
 αὕτη ἀρίστη ^dδέδοκται εἶναι, ὡς ὑπὸ πλείστων ἀνδρῶν

Nasamoni-
bus confi-
nes, ad au-
strum, in
regione
belluosa,
Garaman-
tes. (Gam-
phasantes.)
Ad occa-
sum, in
maritimo
tractu, Ma-
cas: flu-
men Ci-
nyps, et
Collis Gra-
tiarum, dis-
tans a ma-
ri stadia cc.

359

Gindanes,
juxta Ma-
cas.

174.

^a Γαράβαντες F.

^b πάντες—πάντες S.V. Vulg.
habent Steph. Byz. in Γαράμαντες,
Eustath. Dionys. 217.

^c Sic Ald. S.F. et plerique
alii: ἔπλων Steph. et seqq.

^d ἀμύνασθαι V.

175.

^a οἰκέουσι om. S. qui ἀσσεμώ-
νων. In superioribus item S.
cum σσ.

^b Μάκαι c. ἐσπέρην S.^c καὶ ἔνθεν om. S.^d Sic S.M.P.K.F. κείρονται Ald.

A.B.V.

^e Sic Ald. S.V.A.B. φέρουσι

M.P.K.F.

^f ἀπὸ λόφου S.

^g Sic S.V.K.F. καλυμμένου al.
καλυμμένου Ald.

^b Χαρίτου S. qui mox ὁ Χαρίτης.
176.

^a τουτέων K. Vulgo τούτων cum
S.

^b Sic Ald. F. Paris. Γινδάνες K.
Steph. Byz. Γινδάνες S.

^c δέεται V.a. δέεται S.^d δέδεκεν S. Supra ἔχει Ald.

ἴησονος, οὕτω δὴ τόν τε διέκπλοον τῶν βραχέων δεικνύναι 10
τὸν Τρίτωνά σφι, καὶ τὸν τρίποδα θεῖναι ἐν τῷ ἑαυτοῦ
ἱρῷ· ἐπιθεσπίσαντά τε τῷ τρίποδι, καὶ τοῖσι συν ἴησони
ἐσημῆναντα τὸν πάντα λόγον, ὥς “ ἐπεὰν τὸν τρίποδα
“ κομίσηται ἱτῶν ἐκγόνων τις τῶν ἐν τῇ Ἀργοῖ συμ- 15
“ πλεόντων, τότε ἑκατὸν πόλιας οἰκῆσαι περὶ τὴν Τρι- 360
“ τωνίδα λίμνην Ἑλληνίδας πᾶσαν εἶναι ἀνάγκη.”

4 ταῦτα ἀκούσαντας τοὺς ἐπιχωρίους τῶν Λιβύων, κρύψαι
80 τὸν τρίποδα. Τούτων δὲ ἔχονται τῶν Μαχλύων Ἀυσεῖς.
οὗτοι δὲ καὶ οἱ Μάχλυνες περίξ τὴν Τριτωνίδα λίμνην 20
οἰκέουσι· τὸ μέσον δὲ σφι οὐρίζει ὁ Τρίτων. καὶ οἱ μὲν
Μάχλυνες τὰ ὀπίσω ἐκομέουσι τῆς κεφαλῆς· οἱ δὲ Αὐ-
3 σεῖς, τὰ ἔμπροσθε. Ὅρτῃ δὲ ἐνιαυσίῃ Ἀθηναίης αἱ παρ-
θένοι αὐτῶν δίχα διαστᾶσαι μάχονται πρὸς ἀλλήλας
λίθοισι τε καὶ ξύλοισι, τῇ αὐθιγενεῖ θεῷ λέγουσαι τὰ 25
4 πάτρια ἐπιτελεῖν, τὴν Ἀθηναίην ἐκαλέομεν. τὰς δὲ
ἀποθησκούσας τῶν παρθένων ἐκ τῶν τραυμάτων, ψευ-
5 δοπαρθένους καλέουσι. πρὶν δὲ ἀνεῖναι αὐτὰς μάχεσθαι,
τάδε ποιεῦσι· κοινῇ παρθένον τὴν καλλιστεύουσαν ἐκάσ-
τοτε κοσμήσαντες κυνῇ τε Κορινθίῃ καὶ πανοπλίῃ Ἑλ- 30
ληνικῇ, καὶ ἐπ’ ἄρμα ἀναβιβάσαντες, περιάγουσι κτὴν
6 λίμνην κύκλῳ. ὁτέοισι δὲ τὸ πάλαι ἐκόσμεον τὰς παρ-

Ausense
conterm
Machly-
um: dei
indigens
Minerva
cultu fei
annivers
rio: scu
tum et g
lea Græc
ab Ægy
tradita.

ἐσημῆναντα S.V.

ἱ πάντων τις ἐκγόνων S.V. τῶν
τις ἐκγόνων Schæfer. suggerente
Wesselingio.

οἰκίσαι d.

180.

ᾱ Sic S. Steph. Byz. Αἰσῆς
edd. vett. a. Αἰσῆς F. Herodo-
teum est Αἰσῆς, iudice Valcke-
nerio. Mox περὶ τὴν S.

ῃ om. F.

ῃ κομέουσι F. κομῶσι S.

ῃ αὐθιγενεῖ F. αὐθιγενεῖ Schæfer.

αὐθιγενεῖ S.

ῃ ἐπιτελεῖν καλέουσαι τὴν Ἀθη-
ναίην S.

ῃ Sic M.K.P.F.b.d. καλέουσι
Ald. al.

ῃ Sic K.P.F.d. παρθένας Wes-
sel. et al. cum S.

ῃ Sic M.S.V.K.P.a.F. τραυ-
μάτων (vel τραυμάτων) al. Mox
πρὶν δ’ ἂν εἶναι S.

ῃ παρθένοι S.

ῃ τὴν λίμνην om. S.V.

Ἰήσονος, οὕτω δὴ τόν τε διέκπλοον τῶν βραχέων δεικνύναι 10
 τὸν Τρίτωνά σφι, καὶ τὸν τρίποδα θεῖναι ἐν τῷ ἑαυτοῦ
 ἱρῶ· ἐπιθεσπίσαντά τε τῷ τρίποδι, καὶ τοῖσι σὺν Ἰήσωνι
 ὁ σήμεναι τὸν πάντα λόγον, ὥς “ἐπεὰν τὸν τρίποδα
 “ κομίσῃται ἱτῶν ἐκγόνων τις τῶν ἐν τῇ Ἀργεῖ συμ- 15
 “ πλεόντων, τότε ἑκατὸν πόλιας ὀϊκῆσαι περὶ τὴν Τρι- 360
 “ τωνίδα λίμνην Ἑλληνίδας πᾶσαν εἶναι ἀνάγκη.”
 4 ταῦτα ἀκούσαντας τοὺς ἐπιχωρίους τῶν Λιβύων, κρύψαι
 80 τὸν τρίποδα. Τούτων δὲ ἔχονται τῶν Μαχλύων Ἀυσεῖς.
 οὗτοι δὲ καὶ οἱ Μάχλυνες περὶ τὴν Τριτωνίδα λίμνην 20
 2 οἰκεῖσιν· τὸ μέσον δὲ σφι οὐρίζει ὁ Τρίτων. καὶ οἱ μὲν
 Μάχλυνες τὰ ὀπίσω ὁ κομέουσι τῆς κεφαλῆς· οἱ δὲ Αὐ-
 3 σεῖς, τὰ ἔμπροσθε. Ὅρτῃ δὲ ἐνιαυσίῃ Ἀθηναίης αἱ παρ-
 θένοι αὐτῶν δίχα διαστᾶσαι μάχονται πρὸς ἀλλήλας
 λιθοσί τε καὶ ξύλοισι, τῇ ὁ αὐθιγενεῖ θεῷ λέγουσαι τὰ 25
 4 πάτρια ὁ ἀποτελέειν, τὴν Ἀθηναίην ὁ καλέομεν. τὰς δὲ
 ἀπονησκούσας ὁ τῶν παρθένων ἐκ τῶν ὁ τραμάτων, ψευ-
 5 δοπαρθένους καλέουσι. πρὶν δὲ ἀνείναι αὐτὰς μάχεσθαι,
 τὰδε ποιεῖσιν· κοινῇ ὁ παρθένον τὴν καλλιστεύουσαν ἐκάσ-
 6 τοτε κοσμήσαντες κυνῇ τε Κορινθίῃ καὶ πανοπλίῃ Ἑλ- 30
 ληνικῇ, καὶ ἐπ’ ἄρμα ἀναβιβάσαντες, περιάγουσι ὁ τὴν
 6 λίμνην κύκλω. ὁτέοισι δὲ τὸ πάλαι ἐκόσμεον τὰς παρ-

Ausenses,
 contermini
 Machly-
 um: dea
 indigena,
 Minerva,
 Minerva,
 culta festo
 anniversa-
 rio: scu-
 tum et ga-
 lea Græcis
 ab Ægypto
 tradita.

ὁ σήμεναι S.V.

ἱ πάντων τις ἐκγόνων S.V. τῶν
 τις ἐκγόνων Schæfer. suggerente
 Wesselingio.

ὁ οἰκίσαι d.

180.

ἂ Sic S. Steph. Byz. Αὐσεῖς
 edd. vett. a. Αὐσεῖς F. Herodo-
 teum est Αὐσεῖς, iudice Valcke-
 nario. Mox περὶ τὴν S.

ἂ om. F.

ἂ κομέουσι F. κομᾶσι S.

ἂ αὐθιγενεῖ F. αὐθιγενεῖ Schæfer.

αὐθιγενεῖ S.

ἂ ἐπιτελέειν καλέουσαι τὴν Ἀθη-
 ναίην S.

ἂ Sic M.K.P.F.b.d. καλέουσι
 Ald. al.

ἂ Sic K.P.F.d. παρθένους Wes-
 sel. et al. cum S.

ἂ Sic M.S.V.K.P.a.F. τρα-
 μάτων (vel τραυμάτων) al. Mox
 πρὶν ὁ ἂν εἶναι S.

ἂ παρθένοι S.

ἂ τὴν λίμνην om. S.V.

βέων διὰ δέκα ἡμερέων ὁδοῦ, Ἀμμώνιοι, ἔχοντες τὸ ἱρὸν ἀπὸ τοῦ Θηβαίεος Διός· καὶ γὰρ τὸ ἐν Θήβῃσι, ὡς καὶ πρότερον εἴρηται μοι, κριοπρόσωπον τοῦ Διὸς τῶγαλμά 5 ἐστὶ. τυγχάνει δὲ καὶ ἄλλο σφι ὕδωρ κρηναῖον εἶν· τὸ 60 τὸν μὲν ὄρθρον γίνεται ἰχλιαρόν, ἀγορῆς δὲ πληθυούσης ψυχρότερον·^κ μεσαμβρίῃ τέ ἔστι, καὶ τὸ κάρτα γίνεται ψυχρόν·^λ τηνικαῦτα δὲ ἄρδουσι τοὺς κήπους· ἀποκλινομένης δὲ τῆς ἡμέρης ὑπίζεται τοῦ ψυχροῦ, ἔς οὗ δύταί 65 τε ὁ ἥλιος, καὶ τὸ ὕδωρ γίνεται χλιαρόν· ἐπὶ δὲ μᾶλλον ἰὸν ἐς τὸ θερμὸν^μ ἐς μέσας νύκτας^ν πελάζει· τηνικαῦτα δὲ ζεῖ^ο ἀμβολοάδην· παρέρχονται τε μέσαι νύκτες, καὶ 6 ψύχεται^ρ μέχρι ἐς ἡῶ. ἐπὶ κλησιν δὲ αὕτη ἡ κρήνη κα- 32 λέεται Ἑλίου. Μετὰ δὲ Ἀμμωνίους, διὰ τῆς ὁφρύης τῆς 70 ὑάμμου, δι' ἀλλέων δέκα ἡμερέων ὁδοῦ, κολωνός τε^α ἄλος ἐστὶ ὁμοῖος τῷ Ἀμμωνίῳ, καὶ ὕδωρ, καὶ ἄνθρωποι περὶ αὐτὸν οἰκέουσι· τῷ δὲ χώρῳ τούτῳ ὄνομα^β Αὔγιλά ἐστι. 2 ἐς τοῦτον τὸν χώρον οἱ Νασαμῶνες ὁπαριεῦντες τοὺς φοί- 33 νικας^γ φοιτέουσι. Ἀπὸ δὲ^δ Αὐγίλων, διὰ δέκα ἡμερέων 75 ἀλλέων ὁδοῦ, ἕτερος ἄλος κολωνός, καὶ ὕδωρ, καὶ φοίνικες καρποφόροι πολλοὶ, κατὰ περ καὶ ἐν τοῖσι ἑτέροισι· καὶ ἄνθρωποι οἰκέουσι ἐν αὐτῷ, τοῖσι ὄνομα^ε Γαράμαν-

tes, quorum vertices ejaculantur e sale aquam: primi ab Ægypto Ammonii: Jupiter, capite arietino: fons Solis.

Augila, regio palmifera. [c. 172.]

Garamantes: ad eos a Lotophagis iter brevissimum die-rum xxx:

^ι λαρόν F. et mox.

^κ μεσαμβρίας V. μεσαμβρίῃ δὲ F.d.f. Male. Infra παρέχονται τε μέσαι νύκτες, καὶ etc. Similiter 199. συγκεκόμεσται τε καὶ etc. cf. III. 108. IV. 135. V. 86. et alibi, ubi τε et καὶ ita sibi respondent ut idem valeant ac si esset ἔταν et τότε. SCHWEIGH.

^λ Sic S. vulg. ἐσὶ K. unde ἐς δ Reiz. vid. Wessel. ad I. 67. Mox τε om. S.

^μ ἐς om. V.S.

^ν Sic V.S.M.P.K.F.f. πελαγί- ζει A.B. Ald. Tum δὲ post ζεῖ S.

^ο Citat Suid. in v. Eustath. II.

p. 1241, 40 = 1331, 12.

^ρ μέχρις F.f.S.

182.

^α ἄλλος ἐστὶ F.d.

^β Sic M.P.K.V.S.F.b.d. Vall. Αὔγिला a.c. et vulgo. cf. 172. Salmas. in Solin. p. 292.

^γ φοιτέουσι F. φοιτῶσι S.

183.

^δ Sic M.P.K.F.b.d. Αὐγίλων S.V. Vall. Schæfer. Αἰγίλων olim. Mox ἄλλον S.

^ε Γαράμαντες P. Γαράβαντες S.V.

ταρέωνται, καὶ πρὸς τούτοις πάντα τὰ αἰσχροῦ λαιδο-
 4 ρέονται, ὅτι σφέας καίων ἐπιτρίβει, αὐτοὺς τε τοὺς ἀν-
 5 θρώπους, καὶ τὴν χώραν αὐτῶν. Μετὰ δὲ, δι' ἀλλέων
 δέκα ἡμερέων ὁδοῦ, ἄλλος κολωνὸς ἄλος, καὶ ὕδωρ, καὶ
 5 ἄνθρωποι περὶ αὐτὸν οἰκέουσι. ἔχεται δὲ τοῦ ἄλος τούτου
 οὖρος, τῷ ὀνόματι ἐστὶ Ἄτλας· ἐστὶ δὲ στεινὸν καὶ
 κυκλωτέρης πάντη· ὑψηλὸν δὲ οὕτω δὴ τι λέγεται, ὥς
 τὰς κορυφὰς αὐτοῦ οὐκ οἶά τε εἶναι ἰδέσθαι· οὐδέποτε
 γὰρ αὐτὰς ἀπολείπειν νέφεα, οὔτε θέρεος, οὔτε χειμῶ-
 6 νος. τούτῳ τὸν κίονα τοῦ οὐρανοῦ λέγουσι οἱ ἐπιχώριοι
 εἶναι. ἐπὶ τούτου τοῦ οὐρεος οἱ ἄνθρωποι οὗτοι ἐπ' ὠκυμένη
 ἐγένοντο· καλεῖνται γὰρ ἡ δὴ Ἀτλαντες. λέγονται δὲ
 15 οὔτε ἐμφυχον οὐδὲν σιτέεσθαι, οὔτε ἐνύπνια ὄραν. Μέχρι
 μὲν δὴ τῶν Ἀτλάντων τούτων, ἔχω τὰ οὐνόματα τῶν ἐν
 τῇ ὀφρῇ κατοικημένων καταλέξαι· τὸ δ' ἀπὸ τούτων,
 2 οὐκέτι. διήκει δ' ὧν ἡ ὀφρὴ μέχρι Ἡρακλήων στηλέων, 16
 καὶ τὸ ἔξω τούτων· ἐστὶ δὲ ἄλος τε μέταλλον ἐν αὐτῇ
 3 διὰ δέκα ἡμερέων ὁδοῦ, καὶ ἄνθρωποι οἰκέοντες. τὰ δὲ
 οἰκία τούτοις πᾶσι ἐκ τῶν ἀλίων χόνδρων οἰκοδομέαται. 20
 ταῦτα γὰρ ἤδη τῆς Λιβύης ἀνομβρά ἐστι· οὐ γὰρ ἀν-
 ὁρνεύεται μένειν οἱ τοῖχοι ὄντες ἄλινοι, εἰ ὕε. ὁ δὲ ἄλς

confinio
mons At-
las, co-
lumnæ ca

Nomina
populorum
post Atlas
tes occa-
363
sum ver-
sus, ignot
fodine sal
albi et pu
purei, dis
tantes iti-
nere deno-
rum die-
rum : aqu
cælestis
nulla. Su
pra hunc

^c ὁδοῦ om. M.K.P.S.V. Supra
ἄλλων S.

^f Sic M.K.P.F. ἐστὶ om. S.
al. ὄρος S. pro οὖρος.

^g Sic Ald. S.V.A.B. δὴ om.
M.P.K.F.

^h ἀπολείπειν S.K.F. Paris. ἐπι-
λείπειν Eustath. ἀπολείπει al.

ⁱ Sic M.P.K.S.V.a.b. κίονα
Ionibus fœminino genere fre-
quentari appositis Schol. Soph.
Aj. 108. Eustath. Steph. de Dia-
lect. p. 153. et al. notat Wesse-
lingius. Vulgo defendit Schweigh-

æuserus, quem vid. ad c. 201.
τούτων τὸν κ. F. τὸν om. vulgo.

Mox ἀπὸ τούτου τοῦ ὄρους S.

^k δὴ om. K.P.F.b.

^l ἐνύπνιον b. Alludit Tertullian.
de Anima c. 49.

185.

^a Ἡρακλέων F. μέχρις Ἡρακλέων
S.

^b ἐν δὲ S.V.

^c Sic M.P.K.S.V.F. Paris.
ἡδυναίατο olim. ἀν ex M.P.K.F.
Vulgo om. cum S. qui εἰ ὕεν ἐόν-
τες ἄλινοι.

ταῦδε εἶνεκα, ὡς μή σφεας ἐς τὸν πάντα χρόνον καταρ- 45 convulsio-
 3 ρέον φλέγμα ἐκ τῆς κεφαλῆς δηλῆται. καὶ διὰ τοῦτο nis medi-
 σφεας λέγουσι εἶναι ὕγμηροτάτους. εἰσὶ γὰρ ὡς ἀλη-
 θέως ^hοἱ Λίβυες ἀνθρώπων πάντων ὑγμηρότατοι, τῶν ἡμεῖς
 ἴδμεν· εἰ μὲν διὰ τοῦτο, οὐκ ἔχω ἀτρεκέως, εἶπαι, ὑγι- 50
 4 ρότατοι δ' ὦν εἰσὶ. ἦν δὲ καίουσιν τὰ παιδία σπασμὸς
 ἐπιγένηται, ἐξεύρηταί σφι ἄκος· ἰτράγου οὖρον σπεί- 364
 σαντες ῥύονται ^kσφεα. λέγω δὲ τὰ λέγουσι αὐτοὶ Δί-
 18 βυες. Θυσίαι δὲ τοῖσι νομάσι εἰσὶ αἶδε. ἐπεὰν τοῦ
 ὠτὸς ἀπάρξωνται τοῦ κτήνεος, ῥιπτεύουσι ὑπὲρ τὸν ^aδόμον· 55
 τοῦτο δὲ ποιήσαντες, ἀποστρέφουσι τὸν αὐχένα αὐτοῦ.
 2 ^bθύουσι δὲ ἡλιῶ καὶ σελήνῃ μούνοισι. τούτοις μὲν νυν
 πάντες Λίβυες θύουσι· ἀτὰρ οἱ περὶ τὴν Τριτωνίδα λίμνην
^cνέμοντες, τῇ Ἀθηναίῃ μάλιστα, ^dμετὰ δὲ, τῇ Τρίτανι
 19 καὶ τῇ Ποσειδέωνι. ^aΤὴν δὲ ἄρα ἐσθῆτα καὶ τὰς αἰ- 60
 γίδας τῶν ἀγαλμάτων τῆς Ἀθηναίης ἐκ τῶν Λιβυσσέων
 2 ἐποίησαντο οἱ Ἕλληνες. πλὴν γὰρ ^bἢ ὅτι σκυτίνη ἡ ἐσθῆς
 τῶν Λιβυσσέων ἐστὶ, καὶ οἱ θύσανοι οἱ ἐκ τῶν αἰγίδων
^cαὐτῇσι οὐκ ὀφίεις εἰσι, ἀλλὰ ἱμάντινοι· τὰ δὲ ἄλλα 65
 65 gere, in-

Sacrificia :
 Dii com-
 munes om-
 nium, Sol
 et Luna ;
 Tritonidis
 accolarum
 proprii, Mi-
 nerva, Tri-
 ton et Nep-
 tunus.

Palladio-
 rum stola,
 et feminei
 ululatus in
 sacris origo
 Libya :
 item qua-
 drigas jun-

ταφος dicere consueverint pro
 eo quod vulgo δ κρέταφος est.
 SCHWEIGH. Mox δέλεται S.

^g ὑγμηροτ. S. et nox. qui infra
 εἰπείν.

^h οἱ om. P.K.F. ἀληθῶς F.

ⁱ Sic F. Vulgo τράγου γὰρ οὖρον.
 Amat, inquit Schweighæuserus,
 Herodotus tale asyndeton.

^k Sic V.S.a.c. σφεας vulgo.
 188.

^a δόμον F.d.

^b Citat Eustath. Dionys. 185.

^c νέμονται d.

^d Citat Eustath. II. p. 1265,
 7=1364, 27. Ποσειδέωνι S.
 189.

^a Citat Eustath. II. p. 602,

45=459, 1.

^b Sic M.S.P.V.F. Paris. ἢ om.
 vulgo.

^c Sic A.B.V. Ald. αὐτῇ εἰσι
 M.K.P.F. quæ non videtur varia
 lectio. Scribe literis majusculis,
 ΑΤΤΗΒΙΣΙ, et statim percipies
 librarium primo E pro Σ posu-
 isse, deinde postremam syllabam
 perperam geminasse. αὐτοῖσιν S.
 Mox ἱμάντινοι· τὰ δὲ ἄλλα om.
 S. αἰγίων pro αἰγίδων conj. Wes-
 seling. Sed vulg. defendere vi-
 dentur Glossæ, Αἰγίς, ἥν Λίβυες
 (Λίβυσσαι Hesych.) φοροῦσι δοράν.
 cf. Meursii Att. Lect. VI. 10.
 Wessel. Diod. Sic. III. 49.

2 σῶμα ^d χρίονται μίλτω. φασὶ δὲ οὗτοι εἶναι τῶν ἐκ
 Τροίης ἀνδρῶν. Ἡ δὲ χώρα αὕτη τε καὶ ἡ λοιπὴ τῆς Λι-
 βύης ἡ πρὸς ἐσπέρην, πολλῶν θηριωδεστέρη τε καὶ δασυ-
 3 τέρη ἐστὶ τῆς τῶν νομάδων χώρας. ἡ μὲν γὰρ δὴ πρὸς τὴν 90
 ἡῶ τῆς Λιβύης, τὴν οἱ νομάδες νέμουσι, ἐστὶ ταπεινὴ τε
 * καὶ ψαμμώδης, μέχρι τοῦ Τρίτωνος ποταμοῦ· ἡ δὲ ἀπὸ
 τούτου τὸ πρὸς ^e ἐσπέρης, ἡ τῶν ἀροτήρων, ὄρεινὴ τε κάρτα
 4 καὶ δασέα καὶ θηριώδης. καὶ γὰρ οἱ ὄφεις οἱ ὑπερμε-
 γάβηες καὶ οἱ λέοντες κατὰ τούτους εἰσὶ, καὶ οἱ ἐλέ- 95
 φαντές τε καὶ ἄρκτοι, καὶ ἀσπίδες τε καὶ ὄνοι· οἱ τὰ
 κέρα ἔχοντες· ^ε καὶ οἱ κυνοκέφαλοι, καὶ οἱ ἀκέφαλοι
 οἱ ἐν τοῖσι στήθεσι τοὺς ὀφθαλμοὺς ἔχοντες, ὡς δὴ ^b λέ-
 γονται γε ὑπὸ Λιβύων, καὶ ⁱ οἱ ἄγριοι ἄνδρες, καὶ γυναῖ-
 κες ἄγριαι, καὶ ἄλλα πλήθει πολλὰ θηρία ^k ἀκατά-
 92 ψευστα. Κατὰ τοὺς Νομάδας δὲ ἐστὶ ^a τούτων οὐδέν,
 ἀλλ' ἄλλα ^b τοιάδε· πύγαργοι, καὶ ^c ζορκάδες, καὶ
 βουβάλιες, καὶ ὄνοι, οὐκ οἱ τὰ κέρα ἔχοντες, ἀλλὰ
 ἄλλοι ἄποτοι· ^d οὐ γὰρ δὴ πίνουσι· καὶ ὄρνες, ^e τῶν τὰ 5
 2 κέρα τοῖσι φοίνιξι οἱ πήχες ποιεῦνται· μέγας δὲ τὸ
 θηρίον τοῦτο κατὰ βῶν ἐστὶ καὶ ^f βασσάρια, καὶ ὕαιναι,
 καὶ ὕστριχες, καὶ κριοὶ ἄγριοι, καὶ ^g δίκτυες, καὶ θῶες,

Maxyes, a
 Trojanis
 oriundi :
 Libyæ pars,
 quæ No-
 madum est,
 depressa et
 arenosa ;
 quam Aro-
 teres col-
 lont, mon-
 tana, et sil-
 vis ac feris
 frequens :
 genera fe-
 rarum apud
 Aroterea.

Item apud
 Nomades :
 cervus et
 aper in Li-
 bya nullus :
 mustelæ in
 silphio.

366

^d Sic F. Vulgo μίλτω χρίονται cum S.

^e Sic S.V.a. Alii ἐσπέρην. In-
 fra ἐλέφαντες δὲ S.

^f οἱ τὰ om. c.

^g Sic M.K.P. Vall. F.b.c.d.
 καὶ οἱ ἀκέφαλοι om. V.S.a. Ald.
 οἱ ante κυνοκ. om. S.

^h Sic M.P.K.V.F. Paris. Vulg.
 λέγεται γε. λέγεται S. absque γε.

ⁱ Sic S.P.V.F.b.d. οἱ om. edd.
 vett.

^k Sic M.P.K.F.V.S. Ald. a.c.
 et d. pro v. l. ἀκατάψευστα b.d.

vid. Montfaucon. Palæogr. Gr.
 pag. 243. Temere Reizius et
 Schæferus ediderunt κατὰψευ-
 στα.

192.

^a τούτων] τούτων F.S.

^b Sic M.P.K.F. τάδε S. al.

^c δορκέες S. δορκάδες V. cf. an-
 not. ad Hesych. v. Ζόρ.

^d οὐ γὰρ δὴ πίνουσι om. S.

^e Sic M.K.P.F.b.d. τῶν κατὰ
 κέρα A.B.S. Ald.

^f βασάρια S.

^g δέικτυες S.

κέσθαι ἦσον τῇ ὄνομα εἶναι ^αΚύραυνιν· μήκος μὲν
 διηκοσίων σταδίων, πλάτος δὲ στειήν, διαβατὸν ἐκ τῆς
 ἡπείρου· ἐλαϊέων τε μεστὴν καὶ ἀμπέλων. ^βλίμνην δὲ ἐν
 αὐτῇ εἶναι, ἐκ τῆς ^γαἰ παρθένοι τῶν ἐπιχωρίων πτεροῖσι
 ὀρνίθων κεχριμένοισι ^δπίσση ἐκ τῆς ἰλύος ψῆγμα ἀνα- 35
 3 φέρουσι χρυσοῦ. Ταῦτα εἰ μὲν ἐστὶ ἀληθῶς οὐκ οἶδα,
 τὰ δὲ λέγεται γράφω. εἴη δ' ἂν πᾶν· ὅκου καὶ ἐν Ζα-
 κύνθῳ ἐκ λίμνης καὶ ὕδατος πίσσαν ἀναφερομένην αὐτὸς
 4 ἐγὼ ᾤρεον. εἰσὶ μὲν καὶ πλεῖνες αἱ λίμναι αὐτοῦ, ἡ δὲ 40
 ὦν μεγίστη αὐτέων ἐβδομήκοντα ποδῶν πάντη, βάθος δὲ
 διόργυιός ἐστι· ἐς ταύτην κοντὸν κατιεῖσι ἐπ' ἄκρῳ μυρ-
 σίνην προσδῆσαντες, καὶ ἔπειτα ἀναφέρουσι τῇ μυρσίνῃ
 πίσσαν, ὁδμὴν μὲν ἔχουσαν ἀσφάλτου, τὰ δ' ἄλλα τῆς
 5 ^βΠιερικῆς πίσσης ἀμείνω. ^βἐσχέουσι δὲ ἐς λάκκον ὄρω- 45
 ρυγμένον ἀγχοῦ τῆς λίμνης· ἐπεὰν δὲ ἀθροίσωσι συχὴν,
 6 οὕτω ἐς τοὺς ἀμφορέας ἐκ τοῦ λάκκου καταχέουσι. ὅτι
 δ' ἂν ἐσπέσῃ ἐς τὴν λίμνην, ὑπὸ γῆν ἰόν, ^κἀναφαίνεται
 ἐν τῇ θαλάσσῃ· ἡ δὲ ἀπέχει ὡς τέσσερα στάδια ἀπὸ τῆς 50
 λίμνης. οὕτω ὦν καὶ ^ιτὰ ἀπὸ τῆς νήσου τῆς ἐπὶ Λιβύῃ
 96 κειμένης ^μοικότα ἐστὶ ^νἀληθείη. Λέγουσι δὲ καὶ τὰδε
 Καρχηδόνιοι· εἶναι τῆς Λιβύης χωρὸν τε καὶ ἀνθρώπους
 ἔξω ^αἩρακλείων στηλέων κατοικημένους, ἐς τοὺς ἐπεὰν

Carthagi-
 niensium
 relatio de
 insula Cy-
 rauni: la-
 cus in ea
 ramento-
 rum auri
 dives: in
 Zacyntho
 lacus, e
 quo pix
 refertur
 melior
 367
 quam Pi-
 eria: meat
 sub terra in
 mare.

Locus Li-
 byæ extra
 columnas
 Herculis,
 a navibus

195.

^α Κυραῖν P.M.F.b. Κύραυν S.
 (qui in pr. τούτους δὲ et κείσθαι.)
 Κυραῖν K. Κηράν d. Κυραυνὶν
 Steph. Byz. Κύραυν edd. vett.

^β λιμένα S. Vall. Supra ἐλαιῶν
 S.

^γ αἰ om. F.

^δ πίση F. et sic mox.

^ε ἕκε F.

^ι ὄρων S.V. ὄρων F. Mox αὐ-
 τῶν S.

^κ πευκίης S.

^λ ἔχουσι F.

^ι Sic M.P.K.F. Paris. ἐμπέση
 S.V. Al. ἐσπέσοι.

^κ Sic vulg. et Antigonus de
 Mirab. c. 169. ἀναφέρεται S.

^ι τὸ ἀπὸ S. qui supra ὄρων.

^μ Sic F. εἰκότα S. vulgo.

^ν ἀληθείη F.S.

196.

^α Ἡρακλέων S.K.F.

β ληνες, ἐπήλυδες. Δοκέει δέ μοι οὐδ' ^a ἀρετὴν εἶναι τις ἢ
 Λιβύῃ σπουδαίῃ, ὥστε ἢ Ἀσίῃ ἢ Εὐρώπῃ παραβληθῆναι,
 πλὴν Κίνυπος μούνης· τὸ γὰρ δὴ ^b αὐτὸ οὐνομα ἢ γῆ τῷ ⁸⁰
² ποταμῷ ἔχει. αὕτη δὲ ὁμοίῃ τῇ ἀρίστῃ ^c γεῶν Δήμητρος
³ καρπὸν ἐκφέρειν· οὐδὲ οἶκε οὐδὲν τῇ ἄλλῃ Λιβύῃ. ^d με-
 λάγγαιός τε γάρ ἐστι, καὶ ἔπυδρος πίδαξι· καὶ οὔτε
 αὐχμοῦ φροντίζουσα οὐδὲν, οὔτε ὄμβρον ^e πλέω ^f ποῖουσα ⁸⁵
⁴ ⁸ δεδήληται· ^b ὕεται γὰρ δὴ ταῦτα τῆς Λιβύης. τῶν δὲ
 ἐκφορίων τῷ καρπῷ ⁱ ταῦτα μέτρα τῇ ^k Βαβυλωνίῃ γῆ
 κατίστυται. ἀγαθὴ δὲ γῆ καὶ τὴν Εὐεσπερίται νέμονται·
 ἐπ' ^l ἑκατοστὰ γὰρ, ἐπεὰν αὕτη ἐωυτῆς ἀρίστα ἐνείκη,
⁹ ἐκφέρει· ἢ δὲ ἐν τῇ Κίνυπι, ἐπὶ τριηκόσια. Ἐχει δὲ καὶ ⁹⁰
 ἢ Κυρηναίῃ χώρῃ, εὖσα ὑψηλοτάτη ταύτης τῆς Λιβύης
^a τὴν οἱ Νομάδες νέμονται, τρεῖς ^b ὥρας ἐν ἐωυτῇ ἀξίας
² ^c θώματος. πρῶτα μὲν γὰρ τὰ παραθαλάσσια τῶν καρ-
 πῶν ὄργα· ἀμᾶσθαί τε καὶ τρυγᾶσθαι· ^d τούτων ^e δὲ ^f συγ-
 κεκομισμένων, ⁸ τῶν ὑπερθαλασσιδίων ^h χώρων ⁱ τὰ μέσα ⁹⁵
 ὄργα συγκεομίζεσθαι, τὰ βουνούς καλέουσι· ^k συγκεκό-
 μισταί τε ^l οὗτος ὁ μέσος καρπὸς, καὶ ὁ ἐν τῇ ^m κατ-

Libyæ te-
 minus be-
 na, quan-
 Asiæ aut
 Europæ :
 Cinyps r-
 gio fertil-
 sima, et
 cundum
 eam regi-
 Evesperi-
 tum.

Cyrenaic
 regio edi-
 tissima I-
 byæ No-
 madicæ,
 tribus di-
 versis lo-
 cis octo
 menses s-
 tumans

198.

^a ἀρετὴ εἶναι τις ἐν Λ. S.^b αὐτοῦ οὐνομα F.^c Sic F. γε ὅν A.B. γαρῶν d. γαιῶν S. vulgo. Mox ὅκειν S.^d μελάγγεος M.K.S. πελόγγεος F.^e πλέον S. ὄμβρον d.^f Sic K.F. ποιῖουσα V. ποιῖουσα S. Ald. et al.⁸ δεδήλωται F.^h αἶεται P.ⁱ τὰ αὐτὰ V.S.^k Sic K.P.F.b.d. Βαβυλῶνι ἢ S. Βαβυλωνίων Wessel. et al.^l ἑκατὸν S. Mox ἐν om. S.

199.

^a τῆς οἱ S.V.^b Sic M.P.K.F.b. χώρας S.a.c.

d. et vulgo.

^c θώματος M.K.S.F. θωύματος (aut θώματος) alii.^d τούτων] τούτων S.V.F. al.^e Sic S.V. τε δὴ Wessel. et al.^f συγκεκοσμημένων b.⁸ Sic Stephani margo, et fortasse K. τὰ ὑπερθαλασσιδίων M. F.b.d. τὰ ὑπὲρ τῶν θαλασσιδίων S. a.c. Ald.^h χωρέων F.ⁱ τὰ μέσα om. S.V.^k συγκεκόσμηται V.^l οὕτως F.^m ὑπερτάτῃ S.V.

3 δόλῳ δὲ αἰρετοὶ, ποιεῖ τοιάδε. νυκτὸς ἑτάφρην ὀρύζας²⁵
 εὐρέην, ἑπέτεινε ξύλα ἀσθενέα ὑπὲρ αὐτῆς· κατύπερθε
 δὲ ἐπιπολῆς τῶν ξύλων χοῦν γῆς ἐπεφόρησε, ποιῶν τῇ
 4 ἄλλῃ γῇ ἰσόπεδον. ἅμα ἡμέρῃ δὲ ἐς λόγους ὁ προσκα-
 λέετο τοὺς Βαρκαίους· οἱ δὲ ἀσπαστῶς ὑπήκουσαν, ἐς ὃ
 5 σφί ἑαδὲ ὁμολογίῃ χρήσασθαι. τὴν δὲ ὁμολογίην ἐποι- 30
 οῦντο τοιήνδε τινα, ἐπὶ τῆς κρυπτῆς τάφρου τάμνοντες ὄρ-
 κια· “ ἐς τ’ ἂν ἡ γῇ αὕτη οὕτω ἔχῃ, μένειν τὸ ὄρκιον
 “ κατὰ χώρην· καὶ Βαρκαίους τε ἵπποτελέειν φάναί α-
 “ ξὶν βασιλεῖ, καὶ Πέρσας μηδὲν ἄλλο ἔνοχμοῦν^β κατὰ
 6 “ Βαρκαίων.” Μετὰ δὲ τὸ ὄρκιον, Βαρκαῖοι μὲν πιστεύ- 35
 σαντες τούτοις, αὐτοὶ τε ἑξήσαν ἐκ τοῦ ἄστεος καὶ
 τῶν πολεμίων ἔων παριέναι ἐς τὸ τεῖχος τὸν βουλόμενον,
 7^κ τὰς πύλας πάσας ἀνοίξαντες. οἱ δὲ Πέρσαι καταρρή-
 ξαντες τὴν κρυπτὴν γέφυραν, ἔθεον ἑῶν ἐς τὸ τεῖχος. 40
 κατέρρηξαν δὲ τοῦδε εἵνεκα τὴν ἐποίησαν γέφυραν, ἵνα
^μ ἐμπεδορκεοῖεν, ταμόντες τοῖσι Βαρκαίοις χρόνον μένειν
 αἰεὶ τὸ ὄρκιον, ὅσον ἂν ἡ γῇ μένῃ κατὰ τὰ τότε εἶχε· κατ-
 αρρήξασι δὲ, οὐκέτι ἔμμενε τὸ ὄρκιον κατὰ χώρην.

12 Τοὺς μὲν νυν αἰτιωτάτους τῶν Βαρκαίων ἡ Φερετίμη,⁴⁵ Pheretima
 ἐπεὶ τε οἱ ἐκ τῶν Περσέων παρεδόθησαν, ἀνεσκολόπισε crudelitas
 κύκλῳ τοῦ τεύχεος· τῶν δὲ σφί γυναικῶν τοὺς^α μαζοὺς 370
 in cœdis

^ε τάφρην M.P.K. Suid. in Τά-
 φρος. τάφρον F.a.c.b.S. Ald. cf.
 IV. 28. Mox εὐρέαν S.

^δ ἀπέθηκε S.

^ε Sic P.a.d. προσκαλέεται F.
 προσκαλέετο vulgo S. Mox οὕτως
 ἔχει S.

^ζ Sic P.V.F. Paris. ἵπποτελέην
 M.K. ὑπὸ τελέην S.

^ς ἐνοχλοῦν S.

^η Sic Ald. F.a.b.c. κατὰ Βαρ-
 καίους S.M.K.P. cf. V. 19.

^ι Sic P.F. Paris. Alii ἐξήσαν
 cum S.

^κ πύλας om. S. ἀπάσας S.V.
 τὰς πάσας πύλας F.

^λ Sic S.V.a.c. Ald. ἔξω M.K.
 P.b. ἔθεον—γέφυραν om. F.

^μ Suid. in v. et in Φερετίμα.

202.

^α μαστοὺς S. (sed e ras.) V.
 Schæfer.

καὶ ^mἐπελκομένους ἐφόνεον, ⁿἐς δὲ ἐς τὴν Αἴγυπτον ^oἀπ-
 04 ικέατο. Οὗτος ὁ Περσέων στρατὸς τῆς Λιβύης ἐκαστάτω
 ἐς Εὐεσπερίδας ἦλθε. τοὺς δὲ ^aἠνδραποδίσαντο τῶν Βαρ-
 καίων, τούτους δὲ ἐκ τῆς Αἰγύπτου ^bἀνασπάστους ^cἐποί- 75
 ησαν παρὰ ^dΒασιλέα· βασιλεὺς δὲ σφι Δαρεῖος ἔδωκε
 2 τῆς Βακτρίας χώρας κώμην ἐγκατοικῆσαι. οἱ δὲ τῇ κώμῃ
 ταύτῃ οὐνομα ἔθεντο Βάρκην, ἥπερ ἔτι καὶ ἐς ἐμὲ ἦν ^eοἰ-
 205 κευμένη ἐν τῇ γῇ τῇ Βακτρίᾳ. Οὐ μὲν οὐδὲ ἡ Φερετίμη
 εὖ τὴν ^fΖῶν κατέπλεξε. ὥς γὰρ δὴ τάχιστα ἐκ τῆς Λι-
 βύης, τισαμένη τοὺς Βαρκαίους, ἀπενόστησε ἐς τὴν Αἴ-
 2 γυπτον, ἀπέθανε κακῶς· ζῶσα γὰρ εὐλέων ^bἐξέζεσε. ὥς
 ἄρα ἀνθρώποισι αἱ λίην ἰσχυραὶ τιμωρίαι πρὸς θεῶν ἐπί-80
 φθονοὶ γίνονται. ἡ μὲν δὴ Φερετίμης τῆς ^cΒάττω τοιαύτη
 τε καὶ τοσαύτη τιμωρίῃ ἐγένετο ἐς Βαρκαίους.

Barceis
captis vi
in Bacti
datur ac
incolen-
dum.

37 I
Pheretii
interit f
morbo,
quum r
vermibt
ebulliss

- ^m ἐφελκ. S.V. 205.
ⁿ ἐς αὐτὸ S.V. ^a ζῶν S. et F. altera lectione
^o Sic F. ἀπικέατο S.V. ἀπικέωτο suprascripta.
 M.P.K. ἀπικέατο b. ^b Sic Ald. M.S. Suid. v. Εὐ-
 204. λαί. ἔζεσε K.P.F.b.
^a ἠνδραποδίσαν S. ^c Βατταίου K.F.S. Claudit li-
^b ἀνασπάστους S.V.P. Paris. F. brum P. sic: ΗΡΟΔΟΤΟΥ Δ
 ἀνασπάστους olim. XXXHH[Δ]III. significans in eo
^c ἐποίησαντο S.V. codice e quo ducta ista nota est,
^d βασιλῆα] βασιλέα F.S. quartum Herodoti librum com-
^e Sic S. οἰκειομένη F. Ald. al. plesse versus 3253.
^f τῇ om. F.

ἹΣΤΟΡΙΩΝ ἩΡΟΔΟΤΟΥ Δ'.

Ami

•

•

•

•

•

•